Ang Triod ng Kwaresma

LAMAN

Ang Linggo ng Maningil at ng Pariseo 3
• Sa Dakilang Vespers • Sa Matins • Sa Banal na Liturhiya

Ang Linggo ng Walang-Pakinabang na Anak 12
• Sa Dakilang Vespers • Sa Matins • Sa Banal na Liturhiya

Sabado ng Kuwaresma ng Laman 20
• Sa Vespers • Sa Matins • Sa Banal na Misa

Linggo ng Pag-aasawa ng Laman 32
• Sa Dakilang Vespers • Sa Matins • Sa Banal na Liturhiya

Sabado ng Keso 43
• Sa Vespers • Sa Matins • Sa Banal na Misa

Linggo ng Paghahanda sa Keso 57
• Sa Dakilang Vespers • Sa Matins • Sa Banal na Liturhiya • Noong Linggo ng gabi

Ang unang linggo ng Dakilang Kwaresma

Lunes 67
• Sa Matins • Sa Ika-anim na Oras • Sa Vespers • Sa Kompletino

Martes..... 98
• Sa Matins • Sa Ika-anim na Oras • Sa Vespers • Sa Vespers

Miyerkules.....124
• Ehersisyo sa umaga • Sa ika-anim na oras • Sa Vespers • Sa Vespers

Huwebes..... 151
• Sa Matins • Sa Ika-anim na Oras • Sa Vespers • Sa Vespers

Biyernes.....176
• Sa Matins • Sa Ika-anim na Oras • Sa Vespers

Sabado..... 187
• Sa Matins • Sa Banal na Misa

Unang linggo ng Dakilang Kwaresma 198
• Sa Maliit na Vespers • Sa Dakilang Vespers • Sa Matins • Sa Liturhiya
• Sa Linggo ng gabi • Sa Kompletino

Ikalawang linggo ng Dakilang Kwaresma 212
• Sa Dakilang Vespers • Sa Matins • Sa Banal na Liturhiya • Noong Linggo ng gabi

Ikatlong linggo ng Dakilang Kwaresma.....225
• Sa Maliit na Vespers • Sa Dakilang Vespers • Sa Matins • Sa Banal na Liturhiya
• Sa Linggo ng gabi

Ang ika-apat na linggo ng Dakilang Kwaresma 238
• Sa Dakilang Vespers • Sa Matins • Sa Banal na Liturhiya • Sa Linggo ng gabi

Ikalimang Linggo ng Dakilang Kwaresma

Miyerkules.....249
• Sa ika-anim na oras • Sa Vespers

Huwebes..... 256
• Sa Matins • Sa Ika-anim na Oras • Sa Vespers

Biyernes.....289

• Sa ika-anim na oras • Sa Vespers
Sabado ng Akathist 294
• Sa Matinas • Sa Banal na Misa
Ikalimang linggo ng Dakilang Kwaresma 308
• Sa Dakilang Vespers • Sa Matins • Sa Banal na Liturhiya • Sa Linggo ng gabi
Ang Linggo ng Vay
Biyernes..... 320
• Sa ika-anim na oras • Sa Vespers
Sabado ni San Lazaro na Matuwid..... 325
• Sa gabing serbisyo • Sa Matins • Sa Banal na Misa
Linggo ng Palumpong. Pagpasok ng Panginoon sa Jerusalem..... 341
• Sa Maliit na Vespers • Sa Dakilang Vespers • Sa Matinas
• Sa Liturhiya • Noong Linggo ng gabi
Linggo ng Pagpapakasakit
Miyerkules Santo..... 356
• Sa Vespers • Sa Matins • Sa Ika-anim na Oras • Sa Vespers
Malaking Martes..... 368
• Sa Vespers • Sa Matins • Sa Ika-anim na Oras • Sa Vespers
Miyerkules Santo..... 380
• Sa Vespers • Sa Matins • Sa Ika-anim na Oras • Sa Vespers
Huwebes Santo..... 392
• Sa Vespers • Sa Matins • Sa Unang Oras • Sa Dakilang Vespers
Mabuting Biyernes..... 408
• Sa Vespers
• Ang Serbisyo ng Banal na Pasyon..... 410
• Ang Mga Oras ng Biyernes Santo..... 432
• Sa unang yugto • Sa posisyon ng alas-tres • Sa alas-6 ng gabi • Sa ikasiyam na oras
• Sa Dakilang Vespers
Banal na Sabado..... 462
• Sa Vespers • Sa Matins • Sa Dakilang Vespers • Sa Gabiang Pagdarasal

ANG PANAHON NG PUBLIKANO AT FARISEO

SA SABADO SA MALAKING VESPERS

Pagkatapos ng pambungad na salmo, binabasa namin ang buong unang kathisma. Sa 'Sumigaw ako sa Panginoon', **inaawit namin ang mga stichera sa tono 10: tatlo mula sa Octoechos ng Linggo, apat mula sa Eastern Octoechos at dalawang stichera na may sariling bokal mula sa Triodion, na inuulit ang una nang dalawang beses:**

Tono 1

Huwag tayong manalangin na parang Pariseo, mga kapatid: / sapagkat ang nagpapasikat sa kaniyang sarili ay mapapababa. / Mababa tayo sa ating sarili sa harap ng Diyos, / gaya ng paghiyaw ng maningil ng buwis noong *mga araw* ng pag-aayuno: / 'Maawa ka sa amin na mga makasalanan, O Diyos!' **(2)**

Ang Pariseo, na tinalo ng kayabangan, / at ang maningil ng buwis, na pinababa ng pagsisisi, / ay lumapit sa Iyo, ang Nag-iisang Kataas-taasan: / subalit ang isa, nang magmayabang, ay pinagkaitang mga biyaya, / samantalang ang isa naman, na walang *maraming* salita, ay ipinagkalooban ng mga kaloob. / Palakasin Mo ako sa mga daing na iyon, Kristo aming Diyos, / bilang Tagapagmahál ng sangkatauhan.

Luwalhati, Tono 8: Makapangyarihang Panginoon, / Alam ko kung gaano karami ang nagagawa ng luha: / sapagkat binangon nila si Esekias mula sa mga pintuan ng kamatayan, / tinubos ang isang makasalanan mula sa matagal nang mga paglabag, / at pinahayag na matuwid ang maningil ng buwis higit pa sa Pariseo; / at ipinamamanhik ko sa Iyo: / 'Ibilang Mo ako sa kanila, at kaawaan Mo ako!'

At ngayon, O Ina ng Diyos: **isang dogmatikong stichera ng karaniwang tono.**

Sa Litaniya, ang mga stichera ng simbahan

Kaluwalhatian, Tono 3: Nauunawaan ang pagkakaiba ng maniningil ng buwis at ng Pariseo, O kaluluwa ko, / kamuhian mo ang mayabang na tinig ng una, / ngunit tularan mo ang panalangin ng huli na may taos-pusong pagsisisi at sumigaw: / 'O Diyos, maawa ka sa akin na makasalanan, at patawarin mo ako!'*

At ngayon, ang Linggong Theotokos stichera sa parehong tono: Walang binhi, sa pamamagitan ng Banal na Espiritu / at sa kalooban ng Ama, ipinaglihi Mo ang Anak ng Diyos. / Siya na nagmula sa Ama bago pa ang mga panahon, walang ina, / ngunit Siya, para sa ikabubuti natin, lumabas sa Iyo nang walang ama, / Siya ang sinapupunan Mo sa iyong sinapupunan ayon sa laman / at pinalusog Mo bilang sanggol sa gatas. / Kaya, huwag kang tumigil sa paghinga / para sa kaligtasan ng aming mga kaluluwa mula sa mga kapighatian.

Stichera mula sa Octoechos

Kaluwalhatian, Tono 5: Sa aking mga mata, na mabigat sa aking mga kasalanan, / hindi ko matitigan at masdan ang kataas-taasan ng langit; / ngunit tanggapin mo ako, O Tagapagligtas, na parang isang taong-buhay na nagsisisi, / at maawa ka sa akin.

At ngayon, O Ina ng Diyos, Tono 5: Ang templo at ang pintuan, ang palasyo at ang trono ng Hari – / Ikaw, O Pinakamarangal na Birhen; / sa pamamagitan Mo, ang aking Manunubos, si Cristo ang Panginoon, / ay nagpakita sa mga natutulog sa kadiliman *bilang* Araw ng Katuwiran, / na nagnanais na liwanagan ang mga nilalang Niya / sa Kanyang sariling kamay ayon sa Kanyang sariling wangis. / Kaya, Ikaw na lubos na kagalang-galang, / na nagtamo ng katapang ng isang ina sa harap Niya, / magsapaka alang-hanggan / para sa kaligtasan ng aming mga kaluluwa.

SA BANTAY

Pagkatapos ng Ika-anim na Salmo, 'Diyos ang Panginoon': **sa tono ng Oktosarkos, inaawit natin nang dalawang beses ang tropario ng Linggo, at isang beses ang Theotokion. Pagkatapos ay ang karaniwang salmodya mula sa Salmo. Ang Sedalnia ng Oktosarkos. Pagkatapos ng mga tropario ng 'Walang Sala':** ang Anghel na Hukbo; **ang Ipakoia. Ang mga stichera at ang Prokeimenon ng tono.** 'Bawat nilalang na humihinga': **ang karaniwang Ebanghelyo ng Linggo.** 'Ang Pagkabuhay na Muli ni Cristo': **Awit 50.**

Kaluwalhatian, Tono 8: Buksan Mo sa akin ang mga pintuan ng pagsisisi, O Tagapagbigay ng buhay, sapagkat mula pa sa madaling araw ay nananabik ang aking espiritu sa Iyong banal na templo, na bitbit ang maruming templong ito ng laman. Ngunit Ikaw, na maawain, linisin Mo *ito* sa pamamagitan ng Iyong mapagpalang awa.

At ngayon, sa Theotokos: Giya mo ako sa landas ng kaligtasan, O Ina ng Diyos, sapagkat dinungisan ko ang aking kaluluwa ng mga kahiya-hiyang kasalanan at pabaya kong sinayang ang aking buong buhay. Ngunit sa pamamagitan ng Iyong mga panalangin, iligtas mo ako mula sa lahat ng karumihan.

Gayundin, Tono 6: Mahabagin ka sa akin, O Diyos, ayon sa iyong dakilang kaawaan / at burahin mo ang aking kasamaan ayon sa karakalan ng iyong mga kabutihan.

Sa pagmumuni-muni ko sa dami *ng mga* mabibigat na *kasalanang* nagawa ko, ako, na aba at kahabag-habag, ay nanginginig sa takot sa pag-iisip ng kakila-kilabot na Araw ng Paghuhukom. Ngunit, inilalagay ko ang pag-asa ko sa awa ng Iyong habag, gaya ni David ay sumisigaw ako sa Iyo: 'Maawa ka sa akin, O Diyos, ayon sa Iyong lubos na awa!'

Ang unang kanon ay ang kanon para sa Linggo sa tono 4, ang pangalawa ay ang kanon para sa Linggo ng Krus sa tono 2, ang pangatlo ay ang kanon ng Theotokos sa tono 2, at ang kanon ng Triodion sa tono 6: inakda ni George. May isang akrostiko ng kanyang pangalan na makikita sa mga kanon ng Theotokos.

Kanon, inakda ni George, tono 6.
Oda 1

Irmos: Nang lumakad ang Israel sa tuyong lupa / na ang kanilang mga paa'y nasa bangin, / at sumigaw nang makita nilang nalunod si Paraon na tagapagtuusig: / 'Magkanta tayo ng awit ng tagumpay para sa Diyos!'

Pinamumuno sa lahat sa pamamagitan ng mga parabula / tungo sa isang buhay ng pagsisisi, / pinupuri ni Cristo ang maniningil ng buwis dahil sa kanyang kababaang-loob, / *habang* ipinapakita na ang Pariseo ay napababa dahil sa kanyang kapalaluan.

Sapagkat ang karangalan ay nagmumula sa kababaang-loob, / habang ang kapalaluan ay humahantong sa mapait na pagbagsak, / magsikap sa mga birtud ng maniningil ng buwis, / at kamuhian ang kasamaan ng Pariseo.

Sa pamamagitan ng kamangmangan, ang bawat kabutihan ay nagiging walang kabuluhan; sa pamamagitan ng pagpapakumbaba, ang bawat kasamaan ay napapawi; kaya't mahalin natin ito, O mga tapat, na taimtim na kinamumuhian ang pag-uugali ng mga mayabang.

Nais Niyang makita ang Kanyang mga alagad na mapagkumbaba at pantas, / ang Hari ng lahat ay nag-udyok *at* nagturo sa kanila na tularan / ang paghihikayat ng tagapagsingil ng buwis at ang *kanyang* pagiging mapagkumbaba.

Luwalhati: Habang ang maningil ng buwis ay nagdadalamhati, / at sa walang tigil na pag-iyak, O Panginoon, / ako'y lumalapit ngayon sa Iyong awa: / maawa ka rin sa akin, / na ngayo'y namumuhay nang may kababaang-loob!

At ngayon, O Ina ng Diyos: Ang aking isip, ang aking kalooban, ang aking pag-asa, / ang aking katawan, ang aking kaluluwa at ang aking espiritu, O Makapangyarihang Ginang, / iniaalay ko sa Iyo: / iligtas mo ako mula sa masasamang kaaway, mula sa tukso, at mula sa darating na parusa.

Katavasia: Bubuksan ko ang aking mga labi, / at mapupuno ang mga ito ng Espiritu; / at magsasalita ako sa Reyna at Ina, / at lilitaw akong maningning sa kagalakan, / at magkanta ako nang may kagalakan tungkol sa Kanyang mga kababalaghan.

Himno 3

Irmos: Walang banal / na gaya Mo, O Panginoon kong Diyos, / na nagtaas ng dangal ng mga tapat sa Iyo, O Mabuti, / at itinatag kami sa bato / ng Iyong pag-amin.

Mula sa putik at mga pagnanasa / itinaas ang mga mapagkumbaba, / ngunit mula sa tuktok ng kabutihan ang bawat mayabang na puso / ay bumabagsak nang malungkot: / takasan natin ang ganitong disposisyon, ang ganitong kasamaan!

Ginagawang walang-saysay ng kayabangan ang kayamanan ng katuwiran, / samantalang ang kababaang-loob ay nagpapalayas sa karamihan ng mga hilig; / ipakita Mo sa amin, na nagkukunwari nito, / na maging mga kasama ng maniningil ng buwis, O Tagapagligtas.

Tulad ng tagapagsingil ng buwis, tayo rin, na hinihampas ang ating mga dibdib, ay sumigaw nang may pagsisisi: 'Mahabagin ka, O Diyos, sa amin na mga makasalanan!' – upang tayo'y makatanggap ng kapatawaran.

Maglakbay tayo nang may sigla, O mga tapat, / na makamtan ang kahinahunan, mamuhay nang may kababaang-loob, / na may pag-angal ng ating puso at luha ng panalangin, / upang tayo'y makatanggap ng kapatawaran mula sa Diyos.

Kaluwalhatian: Itabi natin, mga tapat, ang mayabang na pagmamapuri, / at ang walang-hanggang kamangmangan, / at ang kasuklam-suklam na kayabangan, / at ang pinakasuklam-suklam sa harap ng Diyos / na malaswang kawalang-pakundangan ng Pariseo.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Sa pag-asa sa Iyo, aking nag-iisang kanlungan, / huwag akong mawalay sa mabuting pag-asa, / kundi tanggapin ko ang tulong *mula* sa Iyo, O Dalise, / na nailigtas mula sa lahat ng kapahamakan *at* sakuna.

Katavasia: O Ina ng Diyos, / ikaw ay isang buhay at masaganang bukal / para sa iyong mga mang-aawit, na naghandog ng banal na piging na ito; / palakasin mo sila, / at sa iyong banal na kaluwalhatian / ipagkaloob mo sa kanila ang mga korona ng kaluwalhatian.

Sedalia, Tono 4

Pinatingkad ng kababaang-loob / ang maningil ng buwis na nadungisan *ng* masasamang *gawa*, / na sa kalungkutan ay sumigaw ng 'Maawa ka!' sa Maylalang; / samantalang pababa naman ang mapagmataas na Pariseo na mayabang, / na naghubad sa kaniya ng katuwiran. / Kaya't magsikap tayo *sa* mabubuting *gawa*, / at lumayo sa kasamaan.

Kaluwalhatian: Ang kababaang-loob ay minsang nagtaas / sa maningil ng buwis na sumigaw: 'Maawa ka!' / at pinahayag *siyang* matuwid. / Tayong lahat, na nahulog sa kalaliman ng kasamaan, / gayahin siya at sumigaw sa Tagapagligtas mula sa kalaliman ng ating mga puso: / 'Nakasala kami; maawa ka, O nag-iisang Minamahal ng sangkatauhan!'

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Tanggapin mo nang madali, O Kataas-taasang Ginang, ang aming mga panalangin / at iharap mo ang mga ito sa harap ng Iyong Anak at Diyos, O Lubos na Dalisay na Ginang. / Pawiin mo ang mga paghihirap ng mga naglilimbag sa Iyo, / durugin mo ang mga pakana at pababain mo ang kapalastugan ng mga walang Diyos, / na nagpapasasa laban sa Iyong mga lingkod.

Awit 4

Irmos: 'Si Cristo ang aking lakas, / Diyos at Panginoon', – ang banal na Simbahan ay marangal na umaawit, / ipinapahayag mula sa malinis na isipan, / nagagalak sa Panginoon.

Ang kahanga-hangang daan tungo sa pagtaas ay kababaang-loob, / gaya ng ipinakita ng Verbo, / na nagpakababa pa nga hanggang sa kawangis ng alipin: / sa pamamagitan ng pag-aari sa Kanya, ang bawat isa ay pinaparangal sa pamamagitan ng kababaang-loob.

Ang matuwid na Pariseo ay pinarangal – at bumagsak; / ang maningil naman ng buwis, na mabigat sa maraming bisyo, / ay nagpakumbaba, subalit pinarangal, / at tumanggap ng katuwiran lampas sa lahat ng pag-asa.

Sa mga mayabang sa kanilang kahirapan, / sa kabila ng kasaganaan ng mga birtud, / nahayag ang kamangmangan; / samantalang ang kababaang-loob, sa kabaligtaran, / ay nagdudulot ng katuwiran, / sa kabila ng matinding kahirapan. / Ngunit sikapin natin itong kamtan!

Ipinahayag Mo na, O Panginoon, / na Sinasalungat Mo ang mga mayabang sa lahat ng paraan, / samantalang sa mga mapagkumbaba ay ipinagkakaloob Mo ang Iyong biyaya, O Tagapagligtas; / ngayo'y sa amin na nagpakumbaba, / ibuhos Mo ang Iyong biyaya.

Kaluwalhatian: Palagi tayong itinataas sa banal na katayuan, / ipinakita sa atin ng Tagapagligtas at Panginoon ang nagpapasiglang pagpapakumbaba: / sapagkat hinugasan Niya ang mga paa ng Kanyang mga alagad / gamit ang Kanyang sariling mga kamay.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Ikaw na nanganak sa Di-malalapitan na Liwanag, / pawiin ang kadiliman ng aking kaluluwa sa pamamagitan ng Iyong maningning na liwanag, O Birhen, / at gabayan ang aking buhay sa mga landas ng kaligtasan.

Katavasia: Nakaupo sa kaluwalhatian / sa trono ng Pagkadiyos, / sa isang banayad na ulap, / ang pinakadiyos na Hesus ay dumating, / *dinala* ng isang walang dungis na kamay, / at iniligtas ang mga sumigaw: / 'Kaluwalhatian, O Kristo, sa Kanyang kapangyarihan!'

Awit 5

Irmos: Sa Iyong banal na liwanag, O Mabuti, / liwanagan mo ng pag-ibig ang mga kaluluwa / na nagsusumikap tungo sa Iyo mula pa sa madaling-araw – ako'y nananalangin – / upang makilala ka namin, ang Salita ng Diyos, ang tunay na Diyos, / na tumatawag sa amin mula sa kadiliman ng kasalanan / *tungo sa Iyo*.

Pagsikapan nating tularan ang mga birtud ng mga Pariseo, at gayahin ang kababaang-loob ng maniningil ng buwis, na kinamumuhian sa pareho ang masama: ang kamangmangan at kapahamakan ng kasalanan.

Ang karera para sa katuwiran ay nabunyag *na* walang kabuluhan: / *sapagkat* hinaluan ito ng Pariseo ng pagmamatuwid sa sarili; / ang maningil ng buwis naman *ay* kinuha bilang kasama / ang birtud na nagpapababa—ang kababaang-loob.

Inakala ng Pariseo na malalampasan niya ang mga birtud na parang karerista; / ngunit, nakipagkumpitensya nang naglalakad laban sa mabilis na karwahe, / matagumpay na nauna *sa kanya* ang maningil ng buwis, / na pinagsama ang kababaang-loob at ang mahabaging daing.

Matapos maunawaan ng ating isipan ang parabula ng maningil ng buwis, / magsikap tayong maghangad nang may luha, / iniaalay ang isang pusong pinagsisihan sa Diyos, / habang hinahangad ang kapatawaran ng ating mga kasalanan.

Kaluwalhatian: Tayo, O mga pantas, ay itakwil ang mga mayabang at masasama, ang mga mayabang at walang hiya, / at ang kakila-kilabot na kayabangan ng mga Pariseo, / baka tayo'y matanggalan / ng biyayang banal.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Ibigay Mo sa amin lahat, O Pinagpala, / ang tungkod ng kapangyarihan, habang kami ay nagtatago sa Iyo, / na magbigay-daan sa amin upang maghari sa lahat ng aming mga kaaway / at iligtas kami mula sa bawat kapahamakan.

Katavasia: *Ang* buong *mundo* ay namangha / sa Iyong banal na kaluwalhatian: / sapagkat Ikaw, O Birheng hindi nakilala ang lalaki, / ay nagdalang-tao sa *Iyong* sinapupunan sa Kataas-taasang Diyos / at ipinanganak ang walang hanggang Anak, / na nagkakaloob ng kapayapaan sa lahat ng umaawit ng Iyong papuri.

Himno 6

Irmos: Nang masdan ko ang dagat ng buhay / na umaalon sa mga alon ng tukso, / ako, na naghanap ng kanlungan sa Iyong payapang daungan, ay sumigaw sa Iyo: / 'Iligtas Mo ang aking buhay mula sa kapahamakan, / O Pinakamahabagin!'

Ang maningil ng buwis at ang Pariseo / ay sabay na naglakbay sa landas ng buhay: / ngunit ang isa, nadala ng kamangmangan, / ay nagdusa ng kahiya-hiyang pagbagsak, / samantalang ang isa naman ay nailigtas ng kababaang-loob.

Tayo, habang binabago natin ang ating buhay tungo sa katuwiran, ay aalamin ang paglalakbay ng maningil ng buwis, ang *kaniyang* kainggit-inggit na pag-iisip; ngunit ang kasuklam-suklam na kayabangan ng Pariseo ay ating iwasan, at tayo'y mabubuhay.

Pagsikapan nating tularan / ang Tagapagligtas na si Hesus at ang Kanyang kababaang-loob; / tayo na nagnanais makamtan ang tahanan ng walang-hanggang kagalakan, / na nanirahan sa lupain ng mga buhay

Ikaw, O Panginoon, ay nagpakita sa Iyong mga alagad ng kabanalang kagalangan; sapagkat nagbalabal Ka ng tuwalya sa Iyong mga balakang, hinugasan Mo *ang kanilang* mga paa, at inutusan Mo silang tularan ang *Iyong* halimbawa.

Kaluwalhatian: *Dalawang lalaki* ang namuhay nang magkaibang paraan: / ang Pariseo sa kabanalan, at ang maniningil ng buwis sa kasalanan. / Ngunit ang isa, sa kanyang baliw na kapalaluan, ay lumihis mula sa kababaang-loob; / samantalang ang isa naman ay itinaas, nang ipakita niyang siya ay mapagkumbaba at pantas.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Ako, na nilikha hubad sa kasimplehan / at para sa isang buhay na walang daya, / ay sinuotan ng kaaway ng kasuotang makasalanan at ng pasanin ng laman; / ngunit ngayon, sa pamamagitan ng Iyong pagdalitang-haba, / ako ay naliligtas, O Birhen.

Katavasia: Habang ipinagdiriwang natin ang banal at lubos na kagalang-galang na / kapistahan ng Ina ng Diyos, / halina, kayong mga pantas sa Diyos, / palakpakan natin, / papurihan ang Diyos na ipinanganak mula sa kaniya.

Kontakion, Tono 4

Iwasan natin ang mayabang na pananalita ng Pariseo / at pag-aralan ang kahusayan ng mapagkumbabang salita ng maniningil ng buwis, / na sumisigaw nang may pagsisisi: / 'Tagapagligtas ng mundo, / maawa ka sa iyong mga lingkod!'

Isa pang Kontakion, Tono 3

Tulad ng tagapagsingil ng buwis, ialay natin ang ating mga daing sa Panginoon, / at tayo'y lumuhod sa Harap Niya, tayong mga makasalanan, gaya ng sa ating Panginoon: / sapagkat Nais Niya ang kaligtasan ng lahat ng tao, / at nagkakaloob ng kapatawaran sa lahat ng nagsisisi; / sapagkat dahil sa atin Siya'y nagkatawang-tao, / ang Diyos, na kapante ng Ama sa kawalang-hanggan.

Ikos: Mababa ang loob tayong lahat, mga kapatid, / at tusukin ang ating budhi ng mga daing at paghagulgol, / upang sa ganoon, sa walang hanggang paghuhukom, / tayo'y lumitaw na tapat at walang kapintasan, na nakatanggap ng kapatawaran. / Sapagkat mayroong tunay na kagalakan, / *at upang* masilayan natin ito, ihain na natin ngayon ang ating mga panalangin; / doon, naglaho na ang paghihirap, kasama ang dalamhati at mga daing mula sa kalalalman, / sa kahanga-hangang Eden, na ang Maylalang ay si Cristo, / Diyos, na kapante ng Ama sa kawalang-hanggan.

Awit 7

Irmos: Ginawa ng Anghel ang pugon / na mabango ng hamog para sa mga banal na kabataan, / at ang utos ng Diyos, na nagpasilab sa mga Kaldeo, / ay nagpilit sa tagapahirap na sumigaw: / 'Pinagpala Ka, Diyos ng aming mga ninuno!'

Nagmamalaki sa kaniyang mga matuwirang gawa, / ang Pariseo, na labis ang kayabangan, / ay kahabag-habag na naipit sa lambat ng kayabangan; / samantalang ang maningil ng buwis, na umakyat sa magaang pakpak ng kababaang-loob, / ay lumapit sa Diyos.

Gamit ang pagpapakumbaba bilang hagdan, / ang maningil ng buwis ay umakyat sa makalangit na kataas-taasan; / samantalang, lumilipad sa kayabangan *at* bulok na kawalan, ang kahabag-habag na Pariseo / ay bumababa sa kalaliman ng impyerno.

Dinakma ang mga matuwid, ninanakawan *sila* ng manlilinlang sa pamamagitan ng mga gawa ng kayabangan, habang tinatali ang mga makasalanan sa lambat ng kawalan ng pag-asa; ngunit tayo, na masigasig na ginagaya ang maningil ng buwis, ay magsusumikap na alisin sa ating sarili ang dalawang kasamaan na *ito*.

Sa panalangin sa ating Diyos ay magpapatirapa kami / na may luha at mainit na paghagulgol, / na ginagaya ang matayog na kababaang-loob ng maningil ng buwis / at umaawit, O tapat: / 'Pinagpala Ka, Diyos ng aming mga ninuno!'

Kaluwalhatian: Sa pagtuturo sa Iyong mga alagad, Ipinag-utos Mo, O Panginoon, na huwag silang maging mayabang, kundi itinuro Mo sa kanila na sumunod sa mapagkumbaba, O Tagapagligtas. Kaya kami, ang mga tapat, ay sumisigaw sa Iyo: 'Pinagpala Ka, Diyos ng aming mga ninuno!'

At ngayon, O Ina ng Diyos: Kilala ka namin, ang Kagandahan ni Jacob at ang banal na Tanggera, / na nakita niya noon, / na umaabot mula sa lupa hanggang sa mga kahungkulan, O Banal, / na nagbaba mula sa kaitaasan ng Diyos na nagkatawang-tao, / at muling itinaas ang mga mortal *roon*.

Katavasia: Hindi pinarangalan ng mga banal at pantas / ang mga nilikha nang higit pa sa Lumikha, / kundi, matapang nilang tinalo ang apoy na nagbanta *sa kanila*, / at masayang umawit: / 'Pinakapuri-puring Panginoon at Diyos ng aming mga ninuno, / pinagpala Ka!'

Awit 8

Irmos: Mula sa apoy ay nagpababa Ka ng hamog para sa mga banal, / at sa pamamagitan ng tubig ay pinatay Mo ang hain ng matuwid: / sapagkat ginagawa Mo ang lahat ng bagay, O Kristo, ayon sa *Iyong* nag-iisang kalooban. / Pinupuri Ka namin magpakailanman.

Nang maibalik sa kanya ang pag-iisip sa pamamagitan ng kababaang-loob at karunungan, natagpuan ng maniningil ng buwis na mapagkawanggawa ang Panginoon at siya'y naligtas; ngunit sa pamamagitan ng masasamang gawa ng kanyang maliksi sa salita na dila, ang Pariseo ay lumalayo sa katuwiran.

Mula sa kayabangan ng makasariling Pariseo / at *sa kanyang* tinatawag na kadalisayan, / tayo, mga tapat, ay tumakas, masigasig na ginagaya / ang pagpapakumbaba at pag-uugali *ng* maniningil ng buwis*,* / *na naghatid sa kanya* ng awa.

Tayong mga tapat ay maghayag ng mga daing ng maniningil ng buwis / sa banal na templo: 'Diyos ko, maawa ka!', / upang makatanggap tayo ng kapatawaran kasama niya, / matapos mailigtas mula sa kapahamakan ng mayabang na Pariseo.

Magkaisa tayong lahat sa daing ng maniningil ng buwis / at, nakikipag-usap sa Diyos, sa mainit na luha / ay sumigaw sa Kanya: / 'Mahal na Tagapagmahal ng sangkatauhan, nagkasala kami! / Maawain, Mahabagin, maawa ka at iligtas mo kami!'

Pagpalain natin ang Ama, at ang Anak, at ang Espiritu Santo, ang ating Panginoon.

Naantig ang Diyos sa mga daing ng maniningil ng buwis, at nang siya'y pawalang-sala, ipinakita Niya sa lahat na dapat silang palaging magpakumbaba, na nananalangin nang may daing at luha para sa kapatawaran ng kanilang mga kasalanan.

At ngayon, O Ina ng Diyos: wala akong ibang sandigan maliban sa Iyo, / Ipinamamanman ko sa Iyo na mamamagitan, O Dalise, O Walang-Sala, / Ikaw, ang Tagapamagitan sa pagitan *namin at* Niya na ipinanganak Mo: / iligtas Mo ako sa lahat ng kalungkutan.

Katavasia: Ang Anak ng Ina ng Diyos ay nagligtas / sa mga banal na kabataan sa pugon: / noon bilang isang pahiwatig, ngayon bilang katuparan; / Tinawag Niya ang buong sansinukob upang magkanta sa Iyo. / Magkanta sa Panginoon, O mga nilalang, / at luwalhatiin Siya magpakailanman!

Himno 9

Irmos: Imposible para sa mga tao na masilayan ang Diyos, / na hindi nga tinatangka ng mga hukbo ng mga anghel na titigan; / ngunit sa pamamagitan Mo, O lubos na Dalisay, / ang Nagkatawang Salita ay naging nakikita ng mga mortal. / Pinupuri Siya, / kami, *kasama* ng mga himala ng langit, / ay pinupuri Ka.

Ang daan tungo sa pagtaas-loob ay kababaang-loob; natutuhan ito mula kay Cristo, / gayahin natin ang halimbawa ng kaligtasan at ang pagkatao ng maningil ng buwis, / itakwil nang malayo ang mayabang na paghamak, / at pakalmahin ang Diyos sa pamamagitan ng isip na puno ng kababaang-loob.

Itatabi natin ang kamangmangan ng kaluluwa, at magkakaroon tayo ng matuwid na pagkatao sa kababaang-loob; hindi natin hahanapin ang ating sariling katuwiran, kasuklam-suklam natin ang hungkag na kapalaluan, at, tulad ng maningil ng buwis, papayapain natin ang Diyos.

Ihahain natin ang ating mga panalangin na may paghihikayat sa Maylalang, na parang maningil ng buwis, / na lumalayo sa mga panalangin na walang biyaya ng mga Pariseo, / at mula sa mayabang na mga pahayag na humahatol sa kapwa natin, / upang maakit natin *sa ating sarili* ang awa at liwanag ng Diyos.

Pinabigatan ng napakaraming kasalanan, / nalampasan ko pa ang maningil ng buwis sa kasaganaan ng aking kasamaan / at nakamtan ko ang mayabang na kapalaluan ng Pariseo, / at natagpuan kong ako'y walang anumang birtud sa lahat ng paraan: / O Panginoon, maawa ka sa akin.

Ibigay Mo ang Kabanalan Mo / sa mga yaong, alang-alang sa Iyo, ay niyakap ang espirituwal na kahirapan: / sapagkat ang saligan ng Turang Mo – / isang pusong nagpapakumbaba – ay iniaalay namin sa Iyo; / matapos Mo *silang maluwag* na tanggapin, O Tagapagligtas, / iligtas Mo ang mga naglilingkod sa Iyo.

Kaluwalhatian: Noong isang beses, isang maniningil ng buwis, nang manalangin sa Diyos, / ay pumasok sa templo nang may pananampalataya at naging matuwid; / sapagkat, lumalapit na may mga ungol at luha, / at may pusong nagpapakumbaba, / inalis *niya* ang buong pasanin ng kanyang mga kasalanan, / *sa pamamagitan ng* awa *ng Diyos*.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Ibigay Ninyo sa amin, na karapat-dapat na sumasamba sa Inyo, O Pinakadakilang Dalaga, / na awitin, luwalhatiin at itas Ninyo kami, / at ipahayag ang kapanganakan *ni Cristo* mula sa Inyo, O Nag-iisang Pinagpala: / sapagkat Kayo ang kapuri-puri ng mga Kristiyano, / at ang mapagpalang Tagapamagitan sa harap ng Diyos.

Katavasia: Magalak ang bawat kaluluwang ipinanganak sa lupa / na pinaliwanagan ng Espiritu; / magalak din ang kalikasan ng mga walang-katawang Isip, / na nagbibigay-pugay sa banal na kapistahan ng Ina ng Diyos, / at sumigaw sila: / 'Magalak, Ikaw na Pinakabiyaya, / dalisay na Ina ng Diyos, Palaging Birhen!'

Exapostilarion ng Linggo at pagkatapos mula sa Triodion:

Kaluwalhatian: Iwasan natin ang pinakakahiya-hiyang mayabang na pagmamapuri ng Pariseo, at pag-aralan ang pinakadakilang pagpapakumbaba ng maniningil ng buwis, upang tayo'y mapataas, na sumisigaw sa Diyos kasama niya: 'Maawa ka sa iyong mga lingkod, O Kristo na Tagapagligtas, / na ipinanganak mula sa Birhen ayon sa *iyong* kalooban, / at, matapos tiisin ang Krus, muling itinatag ang iyong kapayapaan sa *Kanya* / sa pamamagitan ng banal na kapangyarihan!'

At ngayon, O Ina ng Diyos: ang Tagapaglikha ng lahat ng nilikha at Diyos ng lahat / ay nagsuot ng laman ng tao / mula sa Inyong walang-salang sinapupunan, O lubos na pinupuring Ina ng Diyos; / at muling binago Niya ang aking buong mortal na kalikasan, / na pinananatili *Ka* gaya ng dati bago

Siya ipinanganak at pagkatapos Siyang ipinanganak. / Kaya, kami lahat, na nagpupuri sa Iyo nang may pananampalataya, ay sumisigaw: / 'Magalak ka, Kaluwalhatian ng sanlibutan!'

Stichera para sa Papuri
Linggo ng Oktostiko 4 at Triodion 4:

Huwag tayong manalangin na parang mga Pariseo, mga kapatid: / sapagkat ang magpapasikat sa sarili ay mapapababa. / Magpakumbaba tayo sa harap ng Diyos, / gaya ng paghiyaw ng maningil ng buwis noong *mga araw* ng pag-aayuno: / 'Maawa ka sa amin na mga makasalanan, O Diyos!'

Stich: **Magagalak ako at sasaya sa Iyo; aawit ako sa Iyong pangalan, O Kataas-taasan!**

Ang Pariseo, na tinalo ng kayabangan, / at ang maningil ng buwis, na pinababa ng pagsisisi, / ay lumapit sa Iyo, ang Isa at Nag-iisang Panginoon: / ngunit ang isa, sa pagmamayabang, ay pinagkaitang makatanggap ng mga biyaya, / samantalang ang isa naman, nang hindi *marami* ang sinabi, ay itinuring na karapat-dapat sa Iyong mga kaloob. / Palakasin Mo ako sa mga daing na iyon, Kristo aming Diyos, / bilang Tagapagmahál ng sangkatauhan.

Taludtod: **Bumangon ka, O Panginoon na aking Diyos, at itaas Mo ang Kalooban Mo; / huwag Mo kalilimutan ang Kalooban Mo magpakailanman!**

Awit 9:33

Tono 3: Napagtanto mo ang pagkakaiba ng maniningil ng buwis at ng Pariseo, O kaluluwa ko, / kamuhian mo ang mayabang na pananalita ng isa, / ngunit tularan mo ang mapagpakumbabang panalangin ng isa pa, at sumigaw ka: / 'O Diyos, maawa ka sa akin na makasalanan, at kaawaan mo ako!'

Taludtod: **Pupurihin Kita, O Panginoon, ng buong puso ko, / ihahayag ko ang lahat ng Kanyang mga kababalaghan.**

Awit 9:2

Dahil kinamuhian natin ang mayabang na pananalita ng Pariseo, at naantig tayo ng taimtim na panalangin ng maniningil ng buwis, huwag tayong maging mayabang, kundi sa pagpapakumbaba ay humagulgol tayo nang may pagsisisi: 'O Diyos, kaawaan Mo ang aming mga kasalanan!'

Kaluwalhatian, Tono 8: Ikaw, O Panginoon, ay naghatol sa Pariseo na nagpatunay sa sarili sa pamamagitan ng pagmamalaki sa kanyang mga gawa, / at iniaangat ang maniningil ng buwis na pinigil ang kanyang mga pagnanasa / at, sa mga ungol, naghanap ng awa: / sapagkat hindi Mo pinapansin ang mayabang na mga kaisipan, / ni hindi Mo pinamumuhi ang mga pusong nagpapakumbaba. / Kaya't kami rin ay lumalapit nang may pagpapakumbaba / sa Iyo, na nagdusa para sa amin: / 'Ibigay Mo *sa amin* ang kapatawaran at malaking awa!'

At ngayon, Tono 2: Pinagpala ka nga, O Birheng Ina ng Diyos:

Ang Dakilang Doxolohiya at ang Pagpapauwi.

SA LITURHIYA

Ang Banal na Octoechos, Tono 6, at ang Triodion, Ode 6, Tono 4.

Kontakion, Tono 4

Iwasan natin ang mayabang na pananalita ng Pariseo / at matutuhan ang kadakilaan ng mga salita ng mapagkumbabang maniningil ng buwis, / na sumisigaw sa pagsisisi: / 'Tagapagligtas ng mundo, / maawa ka sa iyong mga lingkod!'

Prokeimenon ng Linggo.

Ikalawang Sulat kay Timoteo, simula 296

Anak *kong* si Timoteo, tinala mo ang aking halimbawa sa pagtuturo, sa pamumuhay, sa layunin, sa pananampalataya, sa kabutihang-loob, sa pag-ibig, sa pagtitiis, sa mga pag-uusig at paghihirap na

dinanas ko sa Antioquia, Iconio, at Listra. Anong mga pag-uusig ang hindi ko ba tiniis, at mula sa lahat ng iyon ay iniligtas ako ng Panginoon! Tunay nga, ang lahat ng nagnanais mamuhay nang banal kay Cristo Jesus ay uusigín. Ngunit ang masasamang tao at mga manlilinlang ay lalo pang lulubha, manlilinlang at nalilinlang. Ngunit ikaw ay nanatili sa mga bagay na itinuro sa iyo at sa mga bagay na iyong pinaniwalaan, sapagkat alam mo kung kanino ka itinuro; at bukod pa rito, mula pa sa pagkabata mo ay alam mo na ang Banal na Kasulatan, na may kapangyarihang magbigay sa iyo ng karunungan tungo sa kaligtasan sa pamamagitan ng pananampalataya kay Cristo Jesus.

2 Timoteo 3:10–15

Ang Ebanghelyo ayon kay Lucas, kabanata 89

Sinabi ng Panginoon ang parabula na ito: 'Dalawang lalaki ang umakyat sa templo upang manalangin, ang isa ay Fariseo at ang isa naman ay maningil ng buwis. Ang Pariseo ay tumayo at nanalangin sa kaniyang sarili sa ganitong paraan: 'Diyos ko, pinasasalamatan kita na hindi ako *tulad* ng ibang tao—manggagawat, mandaraya, mangingikil—o kahit tulad ng tagapangalap ng buwis na ito: nag-aayuno ako nang dalawang beses sa isang linggo; nagbibigay ako ng ikapu sa lahat ng aking kinikita.' Ngunit ang tagapagsingil ng buwis, na nakatayo sa malayo, ay hindi man lang nangahas na itaas ang kanyang mga mata patungo sa langit, kundi hinampas ang kanyang dibdib, na nagsasabing, 'Diyos ko, maawa ka sa akin, isang makasalanan!' Sinasabi ko sa inyo, ang taong ito ang umuwi na pinangatuwiran kaysa sa isa. Sapagkat ang bawat nagpapasikat sa kanyang sarili ay mapapababa, ngunit ang nagpapakumbaba sa kanyang sarili ay itataas.

Lucas 18:10–14

Komunyon: Purihin ang Panginoon mula sa langit; purihin Siya sa kataasan. Alleluia. **(3)**

DOMINGO NG WALANG-HANGGANG PAGKAMAPAHALAGAHING ANAK

SA SABADO SA MALAKING VESPERS

Pagkatapos ng pambungad na salmo, binabasa namin ang buong unang kathisma. Mula sa 'Sumigaw ako sa Panginoon': **mga stichera sa ika-10 tono: tatlo mula sa Octoechos ng Linggo, tatlo mula sa Eastern Octoechos, at apat na stichera na may sariling bokal mula sa Triodion, na inuulit nang dalawang beses:**

Tono 1

Dinala ako sa isang lupain na walang kasalanan at punô ng buhay, / *ngunit* nang maghasik ako ng kasalanan, inani ko sa karit ng kapabayaan ang mga uhay, / at tinipon ang mga bunton ng bigkis—ang aking mga gawa— / na aking ikinakalat sa *salaguan—ngunit* hindi *para* sa pagsisisi! / Ngunit ipinamamanhik ko sa Iyo, O Walang-hanggan, aming Manghihimay, aming Diyos, / sa pamamagitan ng hangin ng Iyong awa / ikalat mo ang dayami ng aking mga gawa, / at ipagkaloob sa aking kaluluwa ang trigo—patawad, / sa pamamagitan ng pagsasara sa akin sa Iyong makalangit na kamalig, / at iligtas mo ako. **(2)**

Kilalanin natin, mga kapatid, ang kapangyarihan ng mga sakramento, / sapagkat ang anak na palayang-palaya na bumalik mula sa kasalanan sa pugon ng kanyang ama / ay sinalubong ng pinakamabuting Ama, na niyakap siya, / at muling ipinagkaloob sa kanya ang kaalaman ng Kanyang kaluwalhatian; / at Siya ay nagdaos ng isang piging, na misteryoso sa *mga* makalangit *na Kapangyarihan*, / pinatay ang isang pinatabang guya, / upang tayo'y mabuhay nang marangal / kasama Niya na inihain – ang Ama na umiibig sa sangkatauhan, / at kasama ng malingaring Sakripisyo – ang Tagapagligtas ng ating mga kaluluwa. **(2)**

Kaluwalhatian, Tono 2: Naku, anong dakilang biyaya ang aking pinagkait sa aking sarili, ako na aba! / Mula sa anong Kaharian ako'y nahulog, ako na aba! / Nang masayang ko ang kayamanang aking tinanggap, aking nilabag ang utos. / Kawa-kawa ako, kaluluwang aba! / Papunta ka na ngayon sa apoy na walang hanggan. / Kaya, bago pa man ang wakas, sumigaw ka kay Kristo na Diyos: / 'Tanggapin mo ako, O Diyos, na parang anak na palautang, / at maawa ka sa akin!'

At ngayon, sa Theotokos: **isang dogmatikong himno ng karaniwang tono.**

Sa Litaniya, ang mga stichera ng simbahan

Kaluwalhatian, Tono 4: Tulad ng anak na palayang-palayaw, ako rin ay dumating, *O* Mahabagin: / naubos ko ang lahat ng aking kayamanan sa banyagang lupain, / nasayang ko ang kayamanang ibinigay Mo sa akin, O Ama. / Tanggapin Mo ako, O Diyos, bilang isang nagsisisi, at kaawaan Mo ako!*

At ngayon, ang Linggong Himno sa Ina ng Diyos ng parehong tono: Pakinggan Mo ang mga pamanhikayat ng Iyong mga lingkod, O Pinakadakilang Kalinisan, / wakasan Mo ang mga kapahamakan na sumasalanta sa amin, / iligtas Mo kami mula sa bawat kalungkutan: / sapagkat *sa* Iyo lamang kami may matibay at tiyak na sandigan, / at sa Iyo kami ay nakatagpo ng aming kanlungan. / Huwag Ninyo kaming pabayaan sa kahihiyan, O Ginang, habang kami'y nananawag sa Inyo! / Pag-ibayuhin Ninyo *ang pagtupad* sa panawagan ng mga taong sumisigaw sa Inyo nang may pananampalataya: / 'Magalak ka, O Ginang, tulong sa lahat, / kagalakan at silungan at kaligtasan ng aming mga kaluluwa!'

Stichera mula sa Octoechos

Kaluwalhatian, Tono 6: Nang masayang ko ang kayamanang kaloob ng aking Ama, ako, ang kaawa-awa, ay nagpastol kasama ng mga hayop na walang katwiran, at, nais ang kanilang pagkain, ay nagutom, na hindi kailanman nasisiyahan; / ngunit nang makabalik ako sa mapagkawanggawang Ama, sumigaw ako nang may luha: / 'Tanggapin mo ako, bilang isang upahang manggagawa, / na kumakapit sa Iyong pag-ibig sa sangkatauhan / at iligtas mo ako!'

At ngayon, O Ina ng Diyos: ang aking Tagapaglikha at Tagapagligtas, ang Lubos na Banal, si Cristo na Panginoon, ay lumabas mula sa Iyong sinapupunan, na nagkatawang-tao para sa akin, at iniligtas ako mula sa sinaunang sumpa ni Adan. / Kaya, O Pinakadakilang Purong Isa, bilang Ina ng Diyos at tunay na Birhen, / walang patid naming ipinapahayag ang anghel na pagbati na 'Magalak': / 'Magalak ka, O Pinuno na Ginang, aming pananggalang, aming silungan, / at kaligtasan ng aming mga kaluluwa!'

SA MATINS

Pagkatapos ng Ika-anim na Salmo, 'Ang Panginoong Diyos': **sa tono ng Octoechos, inaawit namin nang dalawang beses ang troparion ng Linggo, at isang beses ang Theotokion. Pagkatapos ay ang karaniwang salmodya mula sa Salmo. Ang sedalnia ng Octoechos. Pagkatapos ng karaniwang dalawang polyeleos na salmo, nagdaragdag kami ng ikatlo:**

Awit 136

Sa mga ilog ng Babilonia, doon kami umupo at umiyak, nang maalala namin ang Sion. **Alleluia.** Sa mga punong willow sa gitna nito, isinabit namin ang aming mga harpa**. Alleluia.** Sapagkat doon, hiningi sa amin ng mga namihag sa amin ang mga salita ng aming mga awit, at ng mga nagdeporta sa amin ang aming pag-awit. **Alleluia.** 'Umawit kayo sa amin ng isa sa mga awit ng Sion.' **Alleluia.** Paano namin aawitin ang awit ng Panginoon sa dayuhang lupain? **Alleluia.** Kung kakalingan kita, O Jerusalem, sana'y kalimutan ng kanang kamay ko ang kanyang galing! **Alleluia.** Dikitin na sa aking ngalangala ang aking dila kung hindi kita alalahanin, kung hindi ko iturin na pangunahing kagalakan ang Jerusalem. **Alleluia.** Alalahanin mo, O Panginoon, ang mga anak ni Edom sa araw ng Jerusalem, na nagsabi: 'Lipulin, lipulihin mo ito hanggang sa mga saligan nito'. **Alleluia.** Suwail na anak na babae ng Babilonia, pinagpala ang siyang magbabalik sa iyo ng kaparehong ginawa mo sa amin. **Alleluia.** Pinagpala ang siyang hahawak sa iyong mga sanggol at babangga sila sa bato. **Alleluia.**

Troparia: Ang Anghel na Sinodo **ng Ipakoia. Ang stichera at prokimen ng tono.** 'Lahat ng humihinga:' **Ang karaniwang Ebanghelyo ng Linggo.** Ang Pagkabuhay ni Cristo: **Awit 50. Pagkatapos ang Himno ng Kaluwalhatian, tono 8:** Buksan Mo sa akin ang mga pintuan ng pagsisisi: **(tingnan ang Matins para sa Linggo ng Maniningil at Pariseo).**

Ang unang kanon – ang kanon ng Linggo sa tono 4, ang pangalawa – ang kanon ng Krus at Pagkabuhay sa tono 2, at ang pangatlo – ang kanon ng Theotokos sa tono 2, at ang Octoechos sa tono 6. Ang sunod-sunod mula sa Menaion ay inaawit sa Vespers tuwing Biyernes ng gabi.

Ang Kanon ni San Jose, Tono 2.
Himno 1

Irmos: Pagsimula ng awit ni Moises, / sumigaw ka, O kaluluwa: / 'Ang aking Tagapagligtas at Tagapagtanggol ay naging aking kaligtasan: / Siya ang aking Diyos, at papurihan ko Siya!'

Hesus, O Diyos, / tanggapin mo ako ngayon, isang nagpapakumbabang kaluluwa, / na parang anak na ligaw, / na ginugol ang buong buhay sa kapabayaan / at nagpasiklab ng Iyong poot.

Ang ipinagkaloob Mo sa akin noon—ang banal na kayamanan— ay nasayang ko sa karok-karok; lumayo ako sa Iyo, namuhay nang maluho at malikot. Maawain na Ama, tanggapin Mo rin ako, habang ako'y lumalapit sa Iyo.

Kaluwalhatian: Ngayon na inilatag Mo na ang iyong mapag-anakang yakap, tanggapin Mo rin ako, O Panginoon, gaya *ng anak* na palayang-lobo, O Pinakamahabagin, upang maparangalan Kita nang may pasasalamat.

At ngayon, sa Theotokos: Ipinakita Mo ang lahat ng kabutihan *Mo* sa akin, O Diyos, / pabayaan Mo ang karamihan ng aking mga kasalanan, bilang aking Mabuting Tagapagkaloob, / sa pamamagitan ng mga panalangin ng Iyong Banal na Ina.

Sa halip na katavasia, inaawit natin ang mga irmos ng kanon.

Kanta 3

Irmos: Gawing mabunga *sa* akin ang aking tigang na isipan, O Diyos, Ikaw na nagtatanim ng kabutihan at naghahasik ng mga biyaya, sa pamamagitan ng Iyong awa!

Naubos ang aking sariling pagtitimpi, / ako'y naging lubhang nakatali sa mga tagapag-udyok ng aking mga pagnanasa: / ngunit tanggapin Mo ako, Kristo, / na parang *anak* na pasaway.

Ini-a-gay ang daing *ng anak na* palayâ, / sumisigaw ako: 'Nagkasala ako, Ama! / Yakapin mo ako ngayon, gaya ng pagyakap mo sa kaniya, / at huwag mo akong itakwil!'

Luwalhati: Iunat Mo ang Tagapagligtas ang Iyong mga bisig, O Kristo, at tanggapin Mo ako nang may awa, habang ako'y bumabalik mula sa malayong lupain ng kasalanan at mga pagnanasa.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Pinakamaganda sa mga babae, / kayamanan mo rin ako, O Dalise, / na napahirapan ng maraming kasalanan, / ng *bawat* uri ng birtud, / upang idayang kita.

Sedalen, Tono 1

Pabilisin mong buksan sa akin ang iyong amaing yakap: / sapagkat nasayang ko ang aking buhay sa paglayo sa tama, / tinitigan ko *nang walang pakialam* ang walang-hanggang kayamanan ng iyong mga awa, O Manunubos! / Huwag mo ngayong hamakin ang dukhang pusò ko, / sapagkat sa Iyo, O Panginoon, ako'y nananaghoy nang may pagsisisi: / 'Nakasala ako, Ama, sa langit at sa harap Mo!'

Luwalhati: **inuulit natin ang parehong sedalen.**

At ngayon, sa Ina ng Diyos: O Birheng Walang-Aso, Dalisay na Birheng Ina ng Diyos, / nag-iisang tagapagtanggol at kanlungan ng mga mananampalataya! / Iligtas mo ang lahat ng naglalagay ng pag-asa sa Iyo, O Birhen, / mula sa kapahamakan, kalungkutan at mabibigat na kalagayan, / at iligtas mo ang aming mga kaluluwa / sa pamamagitan ng Iyong banal na paghahain.

Awit 4

Irmos: Ang propeta na nakahula ng Iyong kapanganakan mula sa Birhen / ay ipinahayag, na sumisigaw: / 'Narinig ko ang balita tungkol sa Iyo at ako'y napuno ng pagkamangha: / sapagkat mula sa Teman at mula sa banal na, malilim na bundok / Ikaw ay dumating, O Kristo!'

Ang kayamanang biyaya / na ipinagkaloob Mo sa akin, Ama sa Langit, / ay sinayang ko sa mga kasamaan, / na naglingkod bilang alipin sa mga dayuhan. / Kaya't sumisigaw ako sa Iyo: / 'Nagkasala ako sa Iyo; / tanggapin Mo ako gaya ng pagtanggap Mo noon sa *anak* na palautang, / at ibuka Mo ang Iyong mga bisig sa akin!'

Ipinasakop ko ang aking sarili sa bawat kasamaan, / sumuko ako sa kaawa-awang paraan sa mga tagapag-udyok ng aking mga pagnanasa, / at sa pamamagitan ng aking sariling kapabayaan ay nawala ako; / maawa ka sa akin, Tagapagligtas, Ama sa Langit, / habang naglilimbag ako sa Iyong dakilang awa.

Kaluwalhatian: Puno ng bawat uri ng kahihiyan, / hindi ko nangahas na tumingin sa kataas-taasan ng langit, / sapagkat pabaya akong sumuko sa kasalanan; / ngunit ngayon, sa pagbabalik-loob, ako'y nananaghoy nang may pagsisisi: / 'Nagkasala ako sa Iyo, / tanggapin Mo ako, O Hari ng lahat!'

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Tulong ng sangkatauhan, matibay na pag-asa ng lahat ng Kristiyano, kanlungan ng mga nailigtas, O Purong Isa! Iligtas Mo ako, O Birhen, sa pamamagitan ng Iyong mga pananalangin bilang Ina, at ipagkaloob Mo sa akin ang buhay na darating.

Oda 5

Irmos: *Narito,* ang gabi ay lumipas *at* ang araw ay nalalapit na, / at ang liwanag ay sumikat sa mundo: / kaya't ang mga hukbo ng mga anghel ay umaawit sa Iyo, / at pinupuri Ka, Kristo aming Diyos.

Naging alipin ako ng mga dayuhan, / at napadpad sa lupain ng kapahamakan, / at napuno ng kahihiyan; / ngunit ngayon, sa pagbabalik, sumigaw ako sa Iyo, O Mahabagin: / 'Nagkasala ako!'

Buksan Mo ngayon sa akin ang kandungan ng Kanyang pag-ibig na Ama, O Makalangit na Ama, sa isang lumalayo sa kanyang mga kasalanan, at huwag Mo akong itakwil, Ikaw na may saganang kaawaan.

Kaluwalhatian: Hindi ko nangahas na tumingin sa langit, / sapagkat labis kitang nasaktan, O Kristo; / ngunit sa pagkilala sa Iyong mapagpalang kabaitan, sumisigaw ako: / 'Nagkasala ako sa Iyong harapan, / maawa ka, iligtas mo ako!'

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Pinakabanal na Birhen, punô ng biyaya, / Na naghatid ng pagkakasundo sa lahat sa pamamagitan ng Iyong Sanggol, / pagaanin ang mabigat na pasanin ng aking mga kasalanan / sa pamamagitan ng Iyong mga panalangin.

Oda 6

Irmos: Nalulunod ako sa kalaliman ng kasalanan, O Tagapagligtas, at sa kailaliman ng buhay na ito ay pinahihirapan ako ng bagyo: ngunit kung paanong nailigtas si Jonas mula sa halimaw, gayon din, iligtas mo ako mula sa aking mga pagnanasa at iligtas mo ako.

Ang kalaliman ng kasalanan ay laging nakapaligid sa akin, / at ang kaguluhan ng kasalanan ay bumabagsak sa akin; / gabayan Mo ako patungo sa daungan ng buhay, Kristo aming Diyos, / at iligtas Mo ako, O Hari ng kaluwalhatian!

Sinayang ko ang kayamanan ng aking ama sa aking kapahamakan, / at, sapulot ako'y naghihirap, ako'y napupuno ng hiya, / alipin ng mga walang-bunga na kaisipan. / Kaya't sumisigaw ako sa Iyo, O Tagapagmahal ng sangkatauhan: / 'Maawa ka at iligtas mo ako!'

Luwalhati: Napapagod sa gutom, *pinagkait* sa bawat biyaya, at napalayo sa Iyo, ang Saganang-Mabuti, maawa ka sa akin, na ngayo'y lumalapit sa Iyo, at iligtas mo ako, O Kristo, habang inaawit ko ang Iyong pag-ibig sa sangkatauhan.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Ikaw na nagluwal kay Cristo, ang ating Tagapagligtas at Panginoon, sa iyong sinapupunan, / ipagkaloob mo sa akin ang kaligtasan, O Birhen, / ako na dukha at *pinagkaitan ng* lahat ng biyaya, / upang mapuri ko ang iyong kadakilaan, O Daliseing Birhen!

Kontakion, Tono 3

Sa kamangmangan ay lumihis ako sa kaluwalhatian ng Ama Mo, / at ang kayamanang ipinagkaloob Mo sa akin ay nasayang ko sa karok-an. / Kaya't itinataas ko sa Iyo ang daing *ng anak* na palayain: / 'Nagkasala ako laban sa Iyo, O maawain na Ama, / tanggapin Mo ako, na nagsisisi, / at ituring Mo ako / na parang isa sa Iyong mga inuupahang alipin!'

Ikos: Mula sa ating Tagapagligtas, / *na araw-araw* ay nagtuturo sa atin mula sa mga Kasulatan sa pamamagitan ng Kanyang sariling tinig, / pakinggan natin ang tungkol sa maluho na muling naging dalisay, / at sa pananampalataya ay gayahin natin ang kanyang mabuting pagsisisi. / Sa Kaniya na nakakakita ng lahat ng nakatago, sumigaw tayo nang may mapagkumbabang puso: / 'Nagkasala kami sa Iyo, O maawain na Ama, / at hindi kailanman karapat-dapat / na tawaging mga anak Mo, gaya ng dati!' / Ngunit, sapagkat ikaw ay mapagmahal sa sangkatauhan ayon sa iyong kalikasan, tanggapin mo *ako mismo*, / at pakitunguhan mo ako / na parang isa sa iyong mga inuupahang alipin.

Awit 7

Irmos: Ginagaya ang mga Kerubin, / nagalak ang mga binata sa hurno, na sumisigaw: / 'Pinagpala Ka, O Diyos, / sapagkat sa katotohanan at katarungan dinala Mo ang lahat ng ito sa amin dahil sa aming mga kasalanan, / O Pinakapuri at Pinadakila magpakailanman!'

Sa laman na ligaya / ako'y sumuko, sa aking malaking kapahamakan, / at lubos na naging alipin sa mga tagapaglikha ng pagnanasa, / at naging dayuhan sa Iyo, O Tagapagmahál ng tao. / Ngunit ngayon, ako'y nananaghoy sa tinig *ng anak na* palautang: / 'Nagkasala ako, Kristo, huwag Mo akong hamakin, / O Ikaw lamang na mapagkawanggawa!'

'Nagkasala ako,' ang daing ko, / 'hindi ko nangahas na tumingin sa kataasan ng langit, O Hari ng lahat, / sapagkat ako lamang, sa aking kamangmangan, ang nagpasiklab ng Iyong galit, / sa pagtanggi ko sa Iyong mga utos; / kaya, bilang ang Mabuti, / huwag Mo akong itakwil mula sa Iyong harapan.

Kaluwalhatian: Sa pamamagitan ng mga panalangin ng mga Apostol, O Panginoon, / at ng mga propeta, at ng mga banal, at ng mga banal na martir, / at ng mga matuwid, / ipatawad Mo sa akin ang lahat ng aking mga kasalanan, / na aking ginawa, O Kristo, na nag-udyok sa Iyong kabutihan, / upang ako'y makapuri sa Iyo magpakailanman.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Sapagkat lumitaw Kang mas maningning kaysa sa mga Kerubin, O Ina ng Diyos, / at sa mga Serapin, at sa buong hukbong langit, / kasama nila, ipagpakita Mo sa Kaniya na sa Kanya Ka nagbigay ng laman, O Ikaw na Lubos na Banal, / – ang Banal na Salita ng Ama na walang simula, / upang tayong lahat ay maging karapat-dapat sa walang hanggang mga biyaya.

Oda 8

Irmos: Kay Moises sa mababangis na palumpong / na minsang nagpatunghayan ng himala ng Birhen / sa Bundok Sinai, / awitin, pagpalain at itas Siya magpakailanman!

Ikaw na bumaba sa lupa dahil sa labis na habag, / upang iligtas ang sanlibutan sa pamamagitan ng *Kikayling* kusang-loob na kahirapan, / iligtas Mo ako, na ngayo'y dukha at *pinagkait sa* bawat mabuting gawa, / sapagkat Ikaw ay mapagkawanggawa.

Sa paglayo ko sa Iyong mga utos, naging alipin ako sa pinakamalupit na paraan ng Manlilinlang; ngunit ngayon, bumabalik ako gaya *ng anak* na marubis na nagbalik, tanggapin Mo ako habang nagpapakumbaba ako sa Iyo, O Makalangit na Ama!

Pagpalain natin ang Ama, at ang Anak, at ang Espiritu Santo, ang Panginoon.

Sa pag-uurong sa mapaminsalang kaisipan, / ako'y nangitim at naligaw mula sa Iyo, / at natagpuan kong ako'y ganap na naliligaw. / Kaya, iligtas Mo ako, O Mahabagin, / habang ako'y lumalapit sa Iyo nang may pagsisisi.

At ngayon, O Ina ng Diyos: O dalisay na Ina ng Diyos, / nag-iisang pagbawi ng mga wasak, / ibalik mo rin ako, na lubos na nabasag at napakumbaba / sa pamamagitan ng bawat uri ng kasalanan.

Pinupuri, binabasbasan, at sinasamba namin ang Panginoon, inaawit ang Kanyang mga papuri at itinataas *Siya* magpakailanman.

Dalit 9

Irmos: Sa lahat ng ipinanganak sa lupa, / sino ang kailanman nakarinig ng ganitong bagay? / O sino ang kailanman nakakita, / na ang isang Birhen ay may sanggol sa kanyang sinapupunan, / at manganak ng isang sanggol nang walang kirot? / Ganito ang Iyong himala, at pinupuri ka namin, O dalisay / na Ina ng Diyos, Maria.

Tumingin ka, O Cristo, sa dalamhati ng aking puso, / tingnan mo ang aking pamanhikahikayat, / tingnan mo ang aking mga luha, O Manunubos, at huwag mo akong hamakin, / kundi yakapin mo akong muli sa Iyong awa, / na ibilang mo ako sa karamihan ng mga nailigtas, / upang ako'y makapamalasakay sa Iyong mga awa nang may pasasalamat.

Tulad ng tulisan, nananaghoy ako: 'Aalalahanin Mo ako!' / Tulad ng maniningil ng buwis, pinapalo *ko* ang aking dibdib sa dalamhati at ngayo'y sumisigaw: / 'Maawain ka; gaya ng pagliligtas

Mo sa *anak* na suwail, O Pinakamahabagin, / iligtas Mo ako sa lahat ng aking kasamaan, O Hari ng lahat, / upang aking awitin ang Iyong sukdulang pagtitiis!'

Sumigaw ka ngayon, aking pinakadukhang kaluluwa, / at tawagin si Cristo: / 'Ikaw na kusang nagpakalumo para sa akin, O Panginoon, / kayamanan mo ako, *na dukha at walang* anumang birtud, / ng saganang biyaya, / Ikaw lamang ang mabuti at pinakamahabagin!'

Kaluwalhatian: Ang kagalakang inihanda Mo, O Mabuti, minsan *para* sa kusang pagbabalik *ng anak* na palyado, ipagkaloob Mo ngayon sa akin, ang aba, habang iniunat Mo sa akin ang Iyong banal na yakap, upang, sa pagkaligtas ko, ako'y makapamighati ng Iyong walang-hanggang awa.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Sa pamamagitan ng Iyong maningning na pagdalangin, O Birhen, paliwanagan Mo, ipinamamanhik ko sa Iyo, ang aking panloob na mga mata, na pinitim ng masamang loob, at gabayan Mo ako sa landas ng pagsisisi, upang ika-pupurihan ko Ka sa kanta *nang* nararapat, Ikaw na nagbigay ng laman sa Salita nang higit sa lahat ng pagkaunawa.

Exapostilarion ng Linggo
at pagkatapos mula sa Triodion:

Ang kayamanan ng biyaya / na ipinagkaloob Mo sa akin, O Tagapagligtas, / ako, na kaawa-awa, ay lumisan nang walang pangangailangan, / ay nasayang ko nang walang kabuluhan sa maluhong pamumuhay, / *at* nasayang ko ito nang mapaminsala sa mga demonyo. / Kaya, tanggapin Mo ako, na bumabalik, / na parang *anak* na ligaw, / O maawain na Ama, at iligtas Mo ako.

Isa pa: Sinayang ko ang Kayamanan Mo, / ginasta *ko ito*, O Panginoon, / at, ako na kaawa-awa, ay sumuko sa mapanlinlang na mga demonyo; / ngunit, O Saganang-Maawain na Tagapagligtas, / maawa ka sa salbaheng anak at linisin mo ang nadungisan, / ibalik sa akin ang unang kasuotan / ng Kaharian Mo.

Theotokos: Banal na Birheng Ina, / dakilang pahayag ng mga Apostol, / ng mga martir, ng mga propeta, at ng mga banal! / Pakalmahin Mo ang Sugo at Panginoon / sa amin, mga lingkod Mo, Ina ng Diyos, / kapag Siya'y uupo upang humatol, na nararapat, / *sa mga gawa* ng bawat tao.

Sa 'Purí', ang stichera ng Linggo mula sa Octoechos, Aklat 4, Silangang 1
at ang auto-melodic na stichera mula sa Triodion, Blg. 3:

Tono 2: Inihaharap ko sa Iyo, O Panginoon, / ang daing *ng anak na* palautang: / 'Nagkasala ako sa Iyong paningin, O Mabuti, / sapagkat nasayang ko ang kayamanan ng Iyong mga kaloob; / ngunit tanggapin mo ako, O Tagapagligtas, sa aking pagsisisi, / at iligtas mo ako!'

Taludtod: **Bumangon ka, O Panginoon na aking Diyos, at itaas mo ang iyong kamay; / huwag mong kalimutan magpakailanman ang iyong dukha!**

Awit 9:33

Tono 4: Tulad ng anak na palayang-palayaw, ako rin ay dumating, *O* Maawain, / na nasayang ang buong buhay ko habang naninirahan sa dayuhang lupain; / nasayang ko ang kayamanang ibinigay Mo sa akin, O Ama. / Tanggapin Mo ako, O Diyos, sa aking pagsisisi, / at maawa Ka sa akin!

Taludtod: **Pupurihin Kita, O Panginoon, ng buong puso ko, / ipapahayag ko ang lahat ng Kanyang mga kababalaghan.**

Awit 9:2

Tono 8: Sinayang ko ang kayamanan ng aking ama sa maluho at maruming pamumuhay / at, nang masayang ko ito, natagpuan kong wala akong kahit ano, / nang manirahan ako sa lupain ng masasama; / at, hindi ko na matiis ang mabuhay kasama nila, / lumalapit ako at sumigaw sa Iyo, O maawain na Ama: / 'Nagkasala ako laban sa langit at sa Iyo, / at hindi ako karapat-dapat tawaging anak Mo; / ituring Mo ako na parang isa sa Iyong mga inuupahang alipin, O Diyos, / at kaawaan Mo ako!'

Luwalhati, Tono 6: O maawain na Ama, naligaw ako sa Iyo, / huwag mo akong pabayaan, at huwag *mo akong* gawing / hindi karapat-dapat *sa* Iyong Kaharian. / Ang lubos na masamang kaaway ay hubad ako at kinuha ang aking kayamanan, / at sinayang ko ang mga kaloob ng aking kaluluwa sa malikot na pamumuhay. / At ngayon, nang magbangon at lumapit sa Iyo, sumisigaw ako: / 'Ituring mo

akong isa sa Iyong mga upahang alipin, / Ikaw na nagunat ng Iyong pinakabanal na mga kamay sa Krus para sa akin, / upang agawin ako mula sa mabangis na hayop, / at balutan ako ng unang kasuotan, / bilang Siyang Pinakamahabagin!'

At ngayon, Tono 2: Mapalad ka nga, O Birheng Ina ng Diyos:

Ang Dakilang Doxolohiya at ang Pagpapauwi.

SA LITURHIYA

Ang Pinagpalang Oktos, Tono 6, at ang ika-6 na Awit ng Triodion, Tono 4.

Kontakion, Tono 3

Sa kamangmangan ay lumihis ako mula sa kaluwalhatian ng Iyong Ama, / at nasayang ko sa karok-an ang kayamanang ipinagkaloob Mo sa akin. / Kaya't sumisigaw ako sa Iyo na parang *anak* na palayain: / 'Nagkasala ako laban sa Iyo, O maawain na Ama, / tanggapin Mo ako, na nagsisisi, / at ituring Mo ako / na parang isa sa Iyong mga upahang alipin!'

Prokeimenon ng Linggo.

Unang Liham kay mga taga-Corinto, pagbasa 135

Mga kapatid, lahat ay pinapayagan sa akin, ngunit hindi lahat ay nakabubuti. Lahat ay pinapayagan sa akin, ngunit hindi ako magpapasakop sa anumang bagay. Ang pagkain ay para sa tiyan at ang tiyan ay para sa pagkain; ngunit parehong wawakasan ng Diyos. Ang katawan naman ay hindi para sa pakikipagtalik sa labas ng kasal, kundi para sa Panginoon, at ang Panginoon para sa katawan. At binuhay ng Diyos ang Panginoon, at tayo rin ay bubuhayin Niya sa pamamagitan ng Kanyang kapangyarihan. Hindi ninyo ba alam na ang inyong mga katawan ay mga miyembro ni Cristo? Kukunin ko *ba* naman ang mga miyembrong ito na mula kay Cristo upang gawing miyembro ng isang patutot? Hinding-hindi! O hindi ninyo ba alam na ang sinumang nakikipag-isa sa isang patutot ay nagiging isang katawan *sa kaniya*? Sapagkat nasusulat: 'Magiging isang laman ang dalawa.' Ngunit ang nakikisanib sa Panginoon ay isang espiritu *sa Kanya*. Takasan ninyo ang pakikipagtalik na labag sa batas! Ang bawat kasalanang ginagawa ng tao ay nasa labas ng katawan, ngunit ang lumalabag sa batas sa pakikipagtalik ay nagkakasala laban sa kanyang sariling katawan. O hindi ninyo ba alam na ang inyong katawan ay templo ng Banal na Espiritu *na nananahan* sa inyo, *na* tinanggap ninyo mula sa Diyos, at hindi kayo pag-aari ng inyong sarili? Sapagkat kayo'y binili sa isang halaga. Kaya't luwalhatiin ninyo ang Diyos sa inyong katawan at sa inyong espiritu, na pag-aari ng Diyos.

1 Corinto 6:12–20

Ang Ebanghelyo ayon kay Lucas, kabanata 79

Ikinuwento ng Panginoon ang parabulang ito: Isang tao ang may dalawang anak na lalaki. Sinabi ng nakababatang anak sa kanyang ama, 'Ama, ibigay mo sa akin ang bahagi ng ari-arian na nauukol sa akin.' Kaya hinati ng ama ang kanyang ari-arian sa pagitan nila. Makalipas ang ilang araw, nang maipon na niya ang lahat, umalis ang nakababatang anak patungo sa isang malayong bansa at doon ay nagwaldas ng kanyang kayamanan sa maluhong pamumuhay. Nang naubos na niya ang lahat ng ipon niya, dumating ang matinding taggutom sa bansang iyon at siya'y nagsimulang magkaroon ng kakapusan. Kaya't lumapit siya sa isa sa mga mamamayan ng bansang iyon at naglingkod sa kaniya sa kaniyang bukid upang alagaan ang mga baboy. Nais sana niyang punuin ang kaniyang tiyan ng mga balatung kinakain ng mga baboy, ngunit walang sinumang nagbigay sa kaniya ng kahit ano. Nang magkamalay siya, sinabi niya, 'Ilan kaya sa mga katiwala ng ama ko ang sagana sa tinapay, samantalang ako'y namamatay sa gutom! Babangon ako at pupunta sa aking ama at sasabihin ko sa kanya: Ama, nagkasala ako sa langit at sa iyong harapan; hindi na ako karapat-dapat tawaging anak mo; ituring mo akong parang isa sa iyong mga katiwala.' Kaya't bumangon siya at naglakbay papunta sa kanyang ama. Habang malayo pa siya, nakita siya ng kanyang ama at naantig ang kanyang puso sa

awa. Tumakbo siya papunta sa kanya, niyakap siya sa leeg at hinalikan. Sinabi ng anak sa kanya, 'Ama, nagkasala ako sa langit at sa iyong paningin; hindi na ako karapat-dapat tawaging anak mo.' At sinabi ng ama sa kaniyang mga alipin, 'Ilabas ninyo ang pinakamagandang kasuotan at isuot ninyo sa kaniya; maglagay kayo ng singsing sa kaniyang daliri at sandalyas sa kaniyang mga paa. Dalhin ninyo ang pinatabang guya at patayin ninyo; magsalangket tayo at magdiwang, sapagkat ang anak kong ito ay patay at nabuhay na muli; siya ay nawala at nahanap na.' At nagsimula silang magdiwang. Nasa bukid naman ang kanyang panganay na anak; at habang papauwi na siya, nang malapit na siya sa bahay, narinig niya ang tugtugan at sayawan; tinawag niya ang isa sa mga alipin at itinanong kung ano iyon. At sinabi ng alipin sa kaniya, 'Narating ang kapatid mo, at pinatay ng iyong ama ang pinatabang guya, sapagkat siya'y ligtas na muling nasumpungang buhay.' Nagalit siya at ayaw pumasok. Kaya lumabas ang kaniyang ama at pakiusapan siya. Ngunit sumagot siya sa kanyang ama, 'Narito, matagal na akong naglingkod sa iyo na parang alipin, at hindi ko kailanman sinuway ang iyong utos; subalit hindi mo man lang ako binigyan ng kahit isang kambing para ipagdiwang ko kasama ang aking mga kaibigan. Ngunit nang dumating ang anak mong ito, na naubos ang iyong kayamanan sa pakikipagdalaga sa mga babaeng bayaran, pinatay mo pa ang pinatabang baka para sa kanya.' Ngunit sinabi niya sa kaniya, 'Anak, ikaw ay laging kasama ko, at ang lahat ng sa akin ay sa iyo; ngunit kailangan nating magdiwang at magsaya, sapagkat ang kapatid mong ito ay patay at nabuhay; siya ay nawala at nahanap.'

Lucas 15:11–32

Komunyon: Purihin ang Panginoon mula sa langit; purihin Siya sa kataasan. Alleluia. **(3)**

SA SABADO NG MEATFAST

SA BIYERNES SA KAPASKUHAN NG GABI

Ginugunita natin ang lahat ng mga Ortodoksong Kristiyano na sumakabilang-buhay mula pa sa simula ng panahon, ang ating mga ama at mga kapatid.

Pagkatapos ng pambungad na salmo at ng karaniwang stichera, sa 'Sumigaw ako sa Panginoon': **binibigkas natin ang 6 na stichera; at umaawit tayo ng tatlong stichera para sa mga martir mula sa Octoechos, sa karaniwang tono, at tatlo mula sa Triodion:**

Tono 8

Sa lahat ng mga yumao mula pa noong unang panahon, / na namuhay nang may kabanalan sa pananampalataya, / habang ginugunita natin sila nang paisa-isa sa araw na ito, tayo, ang mga mananampalataya, / ay magkanta sa Tagapagligtas at Panginoon, taimtim na nananalangin / na ipagkaloob Niya sa kanila ang kanais-nais na pakikibagay sa oras ng paghuhukom / Sa Diyos Mismo, / na humuhusga sa buong lupa, / upang makamtan nila ang lugar sa Kanyang kanan nang may kagalakan, / kasama ng mga matuwid at sa maliwanag na mana ng mga banal, / at maging karapat-dapat sa Kanyang Langitnang Kaharian.

O Tagapagligtas, na sa pamamagitan ng Iyong dugo ay tinubos ang sangkatauhan, at sa pamamagitan ng Iyong kamatayan ay pinalaya tayo mula sa mapait na kamatayan, at sa pamamagitan ng Iyong Pagkabuhay ay ipinagkaloob sa atin ang buhay na walang hanggan, ipagkaloob Mo ang kapahingahan, O Panginoon, sa lahat ng mga matapat na sumakripisyo, maging sa ilang, o sa mga lungsod, o sa dagat, o sa lupa, o sa anumang lugar: / mga hari, pari, obispo, / monghe at mga layko ng bawat kapanahunan *at* bawat uri, / at ipagkaloob sa kanila ang Iyong Kaharian sa Langit.

Sapagkat sa Kanyang pagkabuhay na mag-uli mula sa mga patay, O Kristo, ang kamatayan ay wala nang kapangyarihan sa mga namatay nang may kabanalan. Kaya't taimtim naming ipinamamanhala sa Iyo: ipagkaloob Mo ang kapahingahan sa Iyong mga bakuran at sa sinapupunan ni Abraham sa Iyong mga alipin, na mula pa kay Adan hanggang sa araw na ito ay sumamba sa Iyo nang may kabanalan, / ang aming mga ama at kapatid, / ang aming mga kaibigan at kamag-anak, / ang bawat taong tapat na naglingkod sa buhay, / at na lumipat sa Iyo, O Diyos, / *sa* iba't ibang *kalagayan*; / at ipagkaloob na kanilang marating / ang Iyong Kaharian sa Langit.

Kaluwalhatian, Tono 8: Ako'y umiiyak at nagdadalamhati, / kapag inisip *ko* ang kamatayan / at nakita kong nakahiga sa mga libingan / ang ating kagandahan, na nilikha sa larawan ng Diyos, / na nasira ang anyo, walang kaluwalhatian, at walang anyo. / Kay himala! / Ano ang hiwang-hiwag na ito na dumating sa atin? / Paanong tayo'y ipinagkaloob sa pagkabulok? / Paanong tayo'y pinagsanib sa kamatayan? / Tunay nga sa utos ng Diyos, gaya ng nakasulat, / na nagbibigay-pahinga sa mga nangawala.

At ngayon, O Ina ng Diyos: **Unang Tono.**

Walang Pasok.

Sa halip ng prokeimenon, inaawit natin ang 'Alleluia', sa tono 8

Taludtod: Mapalad ang mga pinili Mo at inilapit sa Iyo, O Panginoon, at ang alaala nila ay mananatili mula sa salinlahi hanggang sa salinlahi.

Taludtod: Ang kanilang mga kaluluwa ay maninirahan sa gitna ng mga pagpapala. Tingnan ang Awit 64:5; 101:13; 24:13

Ang mga Stichera sa stichera ay para sa mga martir, at dalawa para sa kapahingahan ng kaluluwa, ni Juan ng Damasco

Kantahin natin ang mga bersong nakasaad sa itaas.

Luwalhati, Tono 6: Ang iyong utos ng paglikha ay naging para sa akin / ang simula at ang saligan: / sapagkat, nang magpasya Kang bumuo sa akin, isang buhay na nilalang, / mula sa di-nakikitang at nakikitang kalikasan, / nilikha Mo ang aking katawan mula sa lupa, / at binigyan Mo ako ng kaluluwa sa pamamagitan ng Iyong banal at nagbibigay-buhay na hininga. / Kaya, O Tagapagligtas, ipagkaloob Mo ang kapahingahan sa Iyong mga lingkod na nananahan sa lupa, / sa mga tahanan ng mga matuwid.

At ngayon, O Ina ng Diyos, ang parehong tinig: Sa pamamagitan ng pagdalangin ng kaniyang nagluwal sa Iyo, O Kristo, at ng Iyong mga martir, mga apostol, propeta, hierark, ang mga kagalang-galang, ang mga matuwid, at ng lahat ng mga santo, ipagkaloob Mo ang kapahingahan sa Iyong mga lingkod na pumanaw na.

Ngayon ay ipagkaloob Mo: Ang Banal na Tatlo. Kaluwalhatian, at ngayon: Pinakabanal na Tatlo: O Panginoon, maawa ka. (3) Kaluwalhatian, at ngayon: Ama Namin: Pari: Sapagkat Iyo ang kaharian: Mambabasa: Amen.

Troparion, Tono 8

Sa pinakamalalim na karunungan, pinamamahalaan Mo ang lahat nang may pag-ibig sa sangkatauhan / at ipinagkakaloob Mo ang may kapakinabang sa lahat, / O Nag-iisang Maylalang; ipagkaloob Mo ang kapahingahan, O Panginoon, sa mga kaluluwa ng Iyong mga lingkod, / sapagkat inilagak nila ang kanilang pag-asa sa Iyo, / ang Maylalang, ang Tagapagkaloob, at aming Diyos.

Kaluwalhatian, at ngayon, sa Theotokos: Sa Iyo ay mayroon kami ng pader at kanlungan, / at isang Tagapamagitan na kaaya-aya sa Diyos, / Na Iyo, O Theotokos, ay ipinaglihi nang hindi nakilala ang kasal, / ang kaligtasan ng mga mananampalataya.

Ang Litaniya at Pagpapauwi.

Pagkatapos ng pagtatapos ng Vespers, ipinagdiriwang natin sa narthex ang isang serbisyo ng pag-alala, kung saan inaawit natin ang Canon para sa Kapahingahan ng Kaluluwa sa ordinaryong tono.

SA MATINS

Sa halip na 'Diyos na Panginoon': Alleluia, sa tono 8

Stich: Mapalad ang taong pinili Mo at pinalapit Mo, O Panginoon.

Stik: At ang alaala nila ay mananatili mula sa salinlahi hanggang sa salinlahi.

Antifona: Ang kanilang mga kaluluwa ay maninirahan sa gitna ng mga biyaya. Tingnan ang Awit 64:5; 101:13; 24:13

Troparion: Sa malalim na karunungan: **Dalawang beses. Luwalhati, at ngayon, sa Ina ng Diyos:** Sa Iyo ay mayroon kaming pader at kanlungan: **Binibigkas namin ang ika-16 na kathisma, binabasa ang sedalnia ng Oktosarkos, at pagkatapos ay inaawit ang 'Ang mga Walang Sala', hinahati sa dalawang taludtod, at sa pagtatapos nito:**

Troparion para sa mga yumao, tono 5

Refrain: Pinagpala Ka, O Panginoon, / ituro Mo sa akin ang Katuruan Mo.

Natagpuan ng koro ng mga santo ang bukal ng buhay at ang pintuan ng paraiso; / sana'y matagpuan ko rin ang landas ng pagsisisi. / Ako ay isang nawawalang tupa; / tawagin Mo ako, O Tagapagligtas, at iligtas Mo ako!

Pinagpala Ka, O Panginoon:

Yaong mga naghayag ng Kordero ng Diyos / at pinatay na parang mga kordero, / at kayo, mga banal, na lumusong sa buhay na hindi kumukupas, / at lumipat sa walang hanggang kapahingahan, / taimtim ninyong ipagpanalangin sa Kaniya, mga martir, / na ipagkaloob sa amin ang kapatawaran ng aming mga kasalanan.

Pinagpala Ka, O Panginoon:

Ikaw na naglakad sa makitid at mapagkalungkot na landas, / na kayong lahat ay nagpasan ng krus bilang isang pamatol sa buhay, / at sumunod sa Akin sa pananampalataya, / lumapit kayo, at tamasahin ang / inihanda Ko para sa inyo: / makalangit na gantimpala at mga korona!

Pinagpala Ka, O Panginoon:

Ako ay larawan ng Iyong di-mailarawang kaluwalhatian, / bagaman bitbit ko ang mga sugat ng kasalanan: / maawa ka sa Iyong nilikha, O Panginoon, / at linisin mo ako sa pamamagitan ng Iyong awa, / at ipagkaloob mo sa akin ang pinakahihintay na tinubuan, / na gawing muli ako / na isang mamamayan ng paraiso.

Pinagpala Ka, O Panginoon:

Na sa di-mabilang na panahon ay nilikha Mo ako mula sa wala / at pinarangalan Mo ako ng Iyong banal na larawan, / subalit, dahil sa aking paglabag sa utos, / ibinalik Mo ako sa alabok ng lupa / na kinaroroonan ko! / Itas Mo ako sa Iyong kawangis, / upang maibalik *ako* / sa *aking* dating kagandahan.

Pinagpala Ka, O Panginoon:

Ipagkaloob Mo ang kapahingahan, O Diyos, sa Iyong mga lingkod, at itatag Mo sila sa paraiso, kung saan ang mga koro ng mga santo, O Panginoon, at ang mga matuwid ay nagniningning na parang mga bituin; ipagkaloob Mo ang kapahingahan sa Iyong mga yumaong lingkod, sa kabila ng lahat ng kanilang mga kasalanan.

Kaluwalhatian: Sa takot at paggalang ay awitin natin ang nag-iisang Pagkadiyos na nagniningning sa *liwanag* ng Trinidad, na sumisigaw: 'Banal Ka, Ama na walang simula, at ang Anak na walang simula, at ang Banal na Espiritu: liwanagan Mo kami na nagsisilbi sa Iyo sa pananampalataya, at iligtas Mo kami mula sa walang hanggang apoy.'

At ngayon: Magalak ka, Pinakamaharlika, / na nanganak sa Diyos sa laman para sa kaligtasan ng lahat; / sa pamamagitan mo'y natagpuan ng sangkatauhan ang kaligtasan; / sa pamamagitan mo, makamtan namin ang paraiso, / O Dalise at Pinagpalang Ina ng Diyos.

Alleluia, alleluia, alleluia, luwalhati sa Iyo, O Diyos. **Tatlong beses.**

Pagkatapos ay ang litaniya para sa mga yumao: Muli at muli:

Nananalangin ang pari: O Diyos ng mga espiritu: **At tayo'y sasagot:** O Panginoon, maawa ka, **(40).**

At pagkatapos ng sedalen, tono 5

Ibigay Mo ang kapahingahan, aming Tagapagligtas, sa Iyong mga matuwirang lingkod / at itatag Mo sila sa Iyong mga palasyo, gaya ng nakasulat, / na hindi tumitingin, bilang Mabuti, sa kanilang mga kasalanan / kung kusang-loob man o hindi kusang-loob, / ni sa lahat *ng kanilang ginawa*, kung sinadya man o sa kamangmangan, O Mahabagin sa sangkatauhan.

Luwalhati, at ngayon, sa Theotokos: Si Cristo na Diyos, na sumikat sa sanlibutan mula sa Birhen, *at* sa pamamagitan niya ay ginawang mga anak ng Liwanag tayo, maawa Niya sa atin.

Kantahin natin ngayon: 'Kinararangalán namin ang Panginoon:'

Kinakanta natin ang kanon ng simbahan sa tono 6 at ang kanon para sa kasalukuyang araw sa tono 8. Isang komposisyon ng Kagalang-galang Theodore na Studite. Sa mga Tropario para sa Trinidad at sa Ina ng Diyos, mayroon isang akrostiko: 'Sa hindi karapat-dapat na Theodore', ibig sabihin, 'Theodore na Hindi Karapat-dapat', sa tono 8.

Oda 1

Irmos: Magtaas tayo ng awit, O bayan, / sa ating kamangha-manghang Diyos, / na nagpalaya sa Israel mula sa pagkaalipin, / na umaawit ng awit ng tagumpay at sumisigaw: / 'Umaawit kami sa Iyo, O nag-iisang Panginoon!'

Manalangin tayong lahat kay Cristo, / habang ginugunita natin sa araw na ito ang mga yumao sa lahat ng kapanahunan, / na iligtas Niya sila mula sa apoy na walang hanggan, / ang mga nakatulog sa pananampalataya at pag-asa ng buhay na walang hanggan.

Sa kalaliman ng Iyong mga hatol, O Kristo, / itinakda Mo para sa bawat isa, na may buong karunungan, / ang wakas ng buhay, ang hangganan nito at ang anyo nito. / Kaya, sa Huling Paghuhukom, O Siyang Labis na Maawain, / iligtas Mo ang mga tinakpan ng libingan sa bawat lupain.

Itinakda *Mo* ang hangganan ng aming mga buhay; / kaya naman, sa mga nakatulog na lampas sa gabi ng buhay na ito, / ipahayag Mo, O Panginoon, ang mga anak ng araw na hindi kumukupas: / ang mga Ortodoksong pari kasama ng mga hari, / at ang lahat ng Kanyang bayan.

Yaong mga natabunan ng tubig / at yaong inani ng digmaan, / yaong abot ng lindol at pinatay ng mga mamamatay-tao, / at ang mga tapat na nilamon ng apoy, / itatag Mo, O Maawain, sa mana ng mga matuwid.

Sa kabila ng lahat ng kasalanang makamunduhan, aming Tagapagligtas, ilagay Mo *ang lahat ng tao* ng bawat kapanahunan mula sa buong sangkatauhan sa harap ng Sining Hukuman Mo bilang mga hindi hinatulan, na nagbibigay-panagot sa Iyo, ang Maylalang.

Kaluwalhatian, sa Trinidad: Inaawit ko ang Tatlong Persona, iisa sa Diwa, / *ang bawat isa sa* Kanyang sariling Hipostasis: / ang hindi-ipinanganak na Ama, ang ipinanganak na Anak, at ang Banal na Espiritu – / ang walang-hanggang Kaharian, kapangyarihan, at iisang Pagkadiyos.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Tunay nga, lumitaw Ka bilang langit sa lupa, / na higit pa sa pinakamataas na kalawakan ng mga langit, / sapagkat mula sa Iyo, O Birheng hindi nakilala ang pakikipagsama, / sumikat sa mundo ang Araw – ang Pinuno ng katuwiran.

Katavasia: Magtaas tayo ng himno, O bayan:

Kanta 2

Irmos: Masdan, masdan, ako ang inyong Diyos, / ipinanganak mula sa Ama bago pa ang mga panahon / at nabuo sa Birhen sa *mga* huling *araw* / nang walang asawa, / at siyang nagpawala sa kasalanan ng ating ninuno na si Adan, / O Mahilig sa sangkatauhan!

Narito, narito, ako ang inyong Diyos, / na sa matuwid na paghatol ay nagtatag ng mga hangganan ng buhay, / tinatanggap ang lahat ng mga yumao mula sa pagkabulok tungo sa kabulaanan / na may pag-asa ng walang hanggang muling pagkabuhay.

Mula sa apat na sulok *ng daigdig*, O Panginoon, / Tinatanggap Mo ang mga tapat na sumakabong: / maging sa dagat, o sa lupa, o sa mga ilog, / bukal, o lawa, o balon, / o yaong naging pagkain ng mga hayop, ibon at gumagapang na nilalang, / ipagkaloob Mo sa kanila ang kapahingahan.

Hawak Mo sa Kaloob-looban Mo *ang lahat ng bagay*, / itinakda Mo ang lahat ng bagay, O Panginoon; / pagtipunin Mo ang mga nagkalat / sa apat na elemento sa pagparito Mo, itaguyod Mo sila, / at ipatawad Mo ang kanilang mga kasalanan – / ang lahat *ng ginawa* sa kamangmangan at sa kaalaman.

O, kakila-kilabot ng Ikalawang Pagparito Mo, O Panginoon! / Sapagkat na parang kidlat na dumarating sa lupa, / Ibigibangon Mo sa paghuhukom ang lahat ng Iyong nilikha; / kanita, ang mga namuhay sa pananampalataya sa Iyo, at Sugo Mo, / ay maituring na karapat-dapat na makiisa sa Iyo.

Kaluwalhatian, O Trinidad: Ang pinakamakaperpekto, pinakadiyos na Pagkakaisa sa Tatlong Persona: ang hindi-ipinanganak na Ama at ang Nag-iisang Anak, ang Espiritu na nagmumula sa Ama at nahayag sa pamamagitan ng Anak, isang Pagkatao at isang Kalikasan, isang Panginoon, isang Kaharian, iligtas ninyo kami lahat!

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Isang di-mailarawang himala / ang Iyong paglilihi, O Birheng Ina: / sapagkat paano nga ba Ikaw ay napalaya sa iyong pasanin, at nanatiling dalisay? / Paano Ka nanganak ng isang Sanggol, / samantalang hindi ka nakilala sa pakikipagtalik ng sinumang lalaki? / Paano nga ba ang Iyong Isang ipinanganak, na hihigit sa kalikasan, / ay ang Salita ng Diyos sa paraang hindi pa naganap!

Katavasia: Masdan, masdan, ako ang iyong Diyos:

Kanta 3

Irmos: Ikaw na nagtatag ng kalangitan sa pamamagitan ng Iyong kamay! / Sa liwanag ng Iyong tunay na kaalaman, O Salita ng Diyos, / palakasin mo rin ang aming mga puso, / kami na inilalagay ang aming pag-asa sa Iyo.

Sa mga tinapos ang kanilang paglalakbay sa lupa / sa kaluwalhatian ng kabanalan, / ipagkaloob Mo sa kanila, O Diyos, ang korona ng katuwiran, / at ang magtamasa ng walang hanggang biyaya.

Ang mga inagaw ng biglaang *kamatayan*, / ang mga nilamon ng kidlat, / at ang mga huling hininga dahil sa lamig / at bawat uri ng kapighatian, / ipagkaloob Mo sa kanila ang kapahingahan, O Diyos, sa pagsubok Mo sa lahat ng apoy.

Ipagkaloob na ang mga tumawid sa laging magulong dagat ng buhay / ay makarating sa daungan ng Iyong di-maggugol na buhay, O Kristo, / na ginabayan ng isang Ortodoksong pamumuhay.

Yaong mga nilamon ng sari-saring uri / *ng* nilalang-dagat at langitnang ibon, O Kristo, ayon sa Kanyang paghatol, / itaguyod Mo, O Diyos, sa huling araw na may kaluwalhatian.

Kaluwalhatian sa Trinidad: Sa aking isip pinag-iisa ko ang Banal na Pagkakaisa, / bilang Tatlong Persona sa pagkasimple, / sabay na pinag-iisa at magkakaiba: / sapagkat sa bilis ng kidlat, na nagniningning ng tatlong liwanag, / Siya ay nasisilayan sa Pagkakaisa.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Ang himala Mo ay hindi matarok: / sapagkat walang asawa, dinala Mo sa sinapupunan, / at ang pagkabirhen Mo, O Dalise, ay napanatili Mo nang manganak. / Kaya, ang karamihan ng mga anghel at ang buong sangkatauhan / ay umaawit ng papuri sa Iyo magpakailanman.

Katavasia: Siya na nagtatag sa pamamagitan ng Kanyang kamay:

Ang Maikling Karaniwang Ektenia.

Sedalen, tono 5

Na para sa ikabubuti natin ay tiniis ang Krus at kamatayan, / at pinatay ang impyerno, at binuhay ang mga patay kasama *Mo*! / Pagkalooban Mo ng kapahingahan, O Tagapagligtas, ang mga lumisan sa amin, / bilang Diyos na mapagmahal sa tao, / at sa *araw* ng Iyong kahanga-hanga at kakilakilabot na pagdating, O Tagapagbigay-buhay, / bilang Siyang may saganang habag, / gawin Mo silang karapat-dapat sa Iyong Kaharian.

Kaluwalhatian: **at inuulit din namin ang kapareho.**

At ngayon, O Ina ng Diyos: Ipakita Mo ang Iyong mabilis na proteksyon, tulong, at awa sa Iyong mga lingkod, O Dalaga, at patahimikin Mo ang mga alon ng walang-saysay na kaisipan, at itaas Mo ang aking nalugmok na kaluluwa, O Ina ng Diyos: sapagkat nalalaman ko, O Birhen, nalalaman ko, na kaya Mong *gampanan* ang anumang Nais Mo.

Oda 4

Irmos: Mula sa madilim na bundok, ang nag-iisang Ina ng Diyos, / ang Salita, na nagnasang magkatawang-tao—Ikaw— / nakita ka ng propeta sa pamamagitan ng Diyos na nagbigay-liwanag na pananaw / at buong paggalang pinuri ang iyong kapangyarihan.

Mga ama at mga ninuno, mga lahi at mga ninunong minana, / mula sa *mga namuhay* sa pasimula hanggang sa huli, / na namatay na sumusunod sa Batas at sa tunay na pananampalataya, / alalahanin mo silang lahat, aming Tagapagligtas.

Sa bundok, sa daan, sa mga libingan, sa ilang, / yaong mga naunang nagwakas ng kanilang buhay sa pananampalataya, / monghe at mga karaniwang tao, bata at matanda, / ipagkaloob Mo sa kanila ang isang dako kasama ng mga santo, O Kristo.

Sa dalamhati man o kagalakan, o nang kagalakan ay dumating lampas sa lahat ng pag-asa, / yaong biglang iniwan ang buhay na ito sa pananampalataya, / kung kanilang tiniis *man ang ganitong pagsubok* sa mga araw ng ligaya o kapighatian, / ipagkaloob sa kanila ang kapahingahan, aming Tagapagligtas.

Yaong pinatay ng lamig at ng tumakbong kabayo, / ng yelo, niyebe at matinding ulan; / yaong nadurog ng ladrilyo o nalibing sa ilalim ng lupa, / ipagkaloob mo sa kanila ang kapahingahan, O Kristo, aming Tagapagligtas.

Kaluwalhatian sa Trinidad: Kamangha-mangha na ang Pagkadiyos ay Isa at Tatlo; sa bawat Persona ay ganap at hindi mahahating naroroon: sapagkat ang Ama, ang Anak, at ang Espiritu Santo ay sinasamba bilang isang Diyos.

At ngayon, sa Theotokos: Giya mo kami, (O Birhen), sa pamamagitan ng iyong mga panalangin, / pinamumunuan, na parang timonero, ang mga binabayo ng unos ng kasalanan / patungo sa mga daungan ng kaligtasan, O Ina ng Panginoon, / inililigtas mo kami sa lahat ng kapahamakan.

Katavasia: Mula sa Maberdeng Bundok:

Kanta 5

Irmos: Mula sa madaling-araw, ang aking espiritu ay nananabik sa Iyo, O Diyos, sa liwanag ng Iyong pagdating; liwanagan Mo ang aming mga isipan nito, O Panginoon, at gabayan Mo kami sa landas ng buhay.

Habang ipinagdiriwang natin sa araw na ito, O Panginoon, / ang lahat ng mga namatay nang may kabanalan sa lahat ng panahon, / taimtim naming isinisigaw sa Iyo: / 'Ipagkaloob Mo ang kapahingahan sa lahat kasama ng Iyong mga santo!'

Yaong mga tinanggap Mo mula sa bawat angkan at bansa—mga hari, prinsipe, o monghe *man—na naniwala* sa Orthodox na pananampalataya, iligtas Mo, O Maawain, mula sa walang hanggang parusa.

Sinumang sa lahat ng nilalang Mo, O Panginoon, / na pinayagan Mo, sa kaalaman Mo sa ikabubuti nila, / na mamatay nang biglaan dahil sa malawakang salot, / iligtas Mo sila mula sa bawat parusa, O aming Diyos.

Mula sa apoy na walang hanggan ang pagliliyab, at mula sa kadiliman na hindi nakakakilala ng liwanag, mula sa pagngasngas ng ngipin at sa uod na walang patid ang pagnguya, at mula sa bawat parusa, iligtas Mo, aming Tagapagligtas, ang lahat ng namatay sa pananampalataya.

Kaluwalhatian sa Trinidad: Ang Nag-iisang Trono, ang Walang-simula, ang Tatlong-iisang Pagkakaisa, na nagtataglay ng Pagkakaisa sa paghahati, at kabaligtaran, *isang* Kalikasan sa *Tatlong* Persona; pagkaisahin mo kami sa pamamagitan ng pag-ibig sa Iyong mga utos.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Ikaw, O Dalaga, / ay nagpakita na may pinakamataas na karangalan ng nag-aapoy na mga Serapim, / na nagdadala sa iyong sinapupunan ng Tagapagligtas, na hindi nila maaabot, / na sa pamamagitan ng *Iyong* Pagkakatawang-tao ay nagbigay ng buhay / sa mga ipinanganak sa lupa.

Katavasia: Mula sa madaling-araw ay nagsusumikap:

Kanta 6

Irmos: Ang sinumang napapaligiran ng maraming kasalanan / at kumakapit sa Iyong awa, / tanggapin mo ako bilang isang propeta, / O Panginoon, tagapagmahál ng sangkatauhan, at iligtas mo ako.

Ikaw na *sa pamamagitan ng Iyong* paghihirap ay nagwakas sa mga kaparusahan ng kamatayan, / Prinsipe ng Buhay, aming Diyos, / ipagkaloob Mo ang kapahingahan sa Iyong mga lingkod na matagal nang nakatulog.

Yaong mga pinatay ng inumin *at* lason na *kanilang* ininom, ayon sa *Iyong* di-mailarawang paghatol, at *yaong mga* nalunod sa buto at *namatay,* ipagkaloob Mo sa kanila ang kapahingahan kasama ng mga banal, O Panginoon.

Kapag hinatulan Mo na *ang* buong *mundo*, / nakatayo nang hubad at lantad sa harap ng mukha Mo, / magkaroon Ka ng awa sa mga tapat na naglingkod sa Iyo, / O Maawain na Diyos.

Kapag ang Iyong Arkanghel ay tumingting ng huling trumpeta, / *na tinatawag* ang lahat sa muling pagkabuhay, / noon, O Kristo, ipagkaloob Mo ang kapahingahan sa Iyong mga lingkod.

Ipagkaloob na ang buong sangkatauhan, kasama ang mga tapat na inyong tinanggap, O Diyos, mula pa noong una, ay papurihan Kayo magpakailanman kasama ng mga naglilingkod sa Inyo.

Kaluwalhatian sa Trinidad: Banal na Trinidad, magkakasiglo sa trono, Ama *at* Anak kasama ang (Banal na) Espiritu! Ikaw ang aking Diyos, na sa pamamagitan ng Iyong makapangyarihang kapangyarihan ay pinananatili ang lahat ng bagay.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Magalak, Jesse, aming ninuno: / mula sa iyong ugat sumibol ang Bulaklak ng Buhay: / mula sa Dalanghining Ina – si Kristo Diyos, / ang Tagapagligtas ng sanlibutan.

Katavasia: Para sa mga pinahirapan ng maraming kasalanan:

Maikling memorial na litaniya na may censer.

Kontakion, Tono 8

Ipagkaloob Mo, O Kristo, kasama ng mga banal, / ang kapahingahan sa mga kaluluwa ng Kanyang mga lingkod, / kung saan walang kirot, o dalamhati, o paghagulgol, / kundi buhay na walang hanggan.

Ikos: Ikaw mismo ang nag-iisang Walang-kamatayan, / na humubog at lumikha ng tao: / ngunit tayo, mga mortal, ay hinubog mula sa alabok, / at sa alabok ding iyon tayo'y babalik, / gaya ng Iyong inutos, nang likhain Mo ako at sinabi Mo sa akin: / 'Ikaw ay alabok, at sa alabok ka babalik', / kung saan tayo, mga mortal, ay mapupunta, / na binabago ang ating pagluluksa sa libingan tungo sa awit na 'Alleluia!'

Ang Synaxarion, una mula sa Menaion, at pagkatapos para sa kapahingahan ng kaluluwa.

Awit 7

Irmos: Ikaw na sa simula ay naglatag ng mga saligan ng lupa / at nagtatag ng kalangitan sa pamamagitan ng Iyong salita, / pinagpala Ka magpakailanman, O Panginoon, / Diyos ng aming mga ninuno!

Pinag-aalaala ang mga namatay nang may kabanalan mula pa noong unang panahon, / tayo'y sumisigaw: / 'Pinagpala Ka magpakailanman, O Panginoon, / Diyos ng ating mga ninuno!'

Sa mga namatay nang biglaan nang may kabanalan, / at sa pamamagitan ng iba't ibang bagay na bumagsak sa kanila: / kahoy, bakal, bawat uri ng bato, / ipagkaloob Mo ang kapahingahan, O Diyos, sa mga tapat na sumakripisyo.

Sa Takut na Pagparito Mo, O Maawain, ilagay Mo sa Kanan Mo, kasama ng Kordero Mo, ang mga naglingkod sa Iyo, Kristo, sa buhay ng katotohanan at lumapit sa Iyo.

Sa koro, O Kristo, ng Inyong mga pinili, / ilagay Ninyo ang Inyong mga lingkod, upang sila'y sumigaw sa Inyo: / 'Pinagpala Kayo magpakailanman, O Panginoon, / Diyos ng aming mga ninuno!'

Ikaw na lumikha ng laman mula sa alabok ng lupa / *at* binigyan mo *ito* ng buhay sa pamamagitan ng Iyong Espiritu, O maawain na Tagapagligtas, / ipagkaloob Mo ang kapahingahan, O Diyos, sa mga tinanggap Mo, / sa buhay na hindi kailanman maglalaho.

Kaluwalhatian, sa Tatlumpatak: Purihin ang Pagkadiyos bilang tatlong araw / sa iisang samut ng liwanag: / ang Ama, at ang Anak, at ang Espiritu Santo, / Isa sa Kalikasan, ngunit Tatlo sa Pagkakatao.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Sa Kanya ka namin inaawitan ng awit ni David nang magkakasundo, / tinatawag Ka, O Birhen, bundok ng Diyos, / sa Kaniya, nang magkatawang-tao ang Salita, / sa Sarili Niya ay espiritwal Nang pinadiyos tayo.

Katavasia: Siya na sa simula ay nagtatag ng lupa:

Kanta 8

Irmos: Siya na niluwalhati sa banal na bundok / at ipinahayag kay Moises ang hiwaga ng Palaging Birhen / sa pamamagitan ng apoy sa palumpong ng tinik – / awitin ninyo ang Panginoon at luwalhatiin Siya magpakailanman.

Matapos mong unang durugin ang anino ng kamatayan, / at sumikat na parang araw mula sa libingan, / gawin mo ang lahat ng namatay sa pananampalataya, O Panginoon ng kaluwalhatian, / na mga anak ng Iyong Pagkabuhay na Mag-iral magpakailanman.

O Siyang nakakaalam ng lahat ng nakatago at lihim! / Kapag Iyong ihahayag ang mga gawa ng kadiliman / at ang mga layunin ng aming mga puso, / huwag Mo nang hingin ang *mahigpit na* pananagutan / mula sa lahat ng sumakabilang-buhay nang may pananampalataya.

Kapag nagpasya Kang lumaon sa Iyong trono / at inutusan ang lahat na lumitaw para sa paghuhukom, / na tinipon ng trumpeta mula sa mga wakas ng daigdig, / magka-awa Ka sa lahat, O Kristo, / bilang ang Maawain.

Yaong namatay nang biglaan dahil sa kapahamakan: / mula sa malakas na sigaw o mabilis na paglipad, / isang sampal, isang suntok o isang sipa, / yaong mga lumisan sa pananampalataya, O Panginoon ng kaluwalhatian, / palayain Mo sila magpakailanman.

Pagpalain natin ang Ama, ang Anak at ang Espiritu Santo, ang ating Panginoon.

Bilang Isa sa Pagkakakilanlan, inaawit ko ang Iyong mga papuri, / bilang Tatluhan sa mga Persona, pinupuri kita: / Ama, Anak, at Espiritu Santo; / ang walang hanggang kapangyarihan ng Iyong Kaharian / ay pinupuri ko magpakailanman.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Ikaw ay lumitaw, O Birheng Ina ng Diyos, / bilang isang selyadong bukal ng Buhay na Tubig: / sapagkat, sa pagsilang Mo sa Panginoon nang walang asawa, / pinapawi Mo ang uhaw ng mga mananampalataya sa tubig ng kawalang-kamatayan magpakailanman.

Pinupuri, binabasbasan, at sinasamba namin ang Panginoon, inaawit ang Kanyang mga papuri at itinaas *Siya* magpakailanman.

Irmos: Sa banal na bundok ng Siyang pinupuri:

Kanta 9

Irmos: Tulad ng isang beses na inihayag sa bundok sa Tagapagbigay-Batas / sa apoy at sa palumpong na tinik, / ang Kapanganakan *ni Cristo* mula sa Walang-Aging Birhen / para sa kaligtasan nating mga mananampalataya, / pinupuri natin sa walang-tigil na mga himno.

Doon, sa tahanan ng mga nagagalak—ang mga banal Mo, O Panginoon—ipagkaloob Mo ang kagalakan sa lahat ng matagal nang napatid sa pananampalataya at pag-asa.

Yaong nasira ng poot ng Diyos: / sa bawat nakamamatay na kapahamakan, / ipinadala mula sa langit, / *sa* lupaing nabiyak, *sa* dagat na bumangon, / ipagkaloob ang kapahingahan, O Kristo, sa lahat ng mga tapat.

Ng bawat kapanahunan: ang matatanda at ang mga bata, / ang mga bata at ang mga *ganap* nang lumaki, / mga bata at sanggol *na ipinanganak* nang maaga, / lalaki man o babae, / ipagkaloob ang kapahingahan, O Diyos, sa mga tapat na inyong tinanggap.

Mula sa nakalalasong sugat ng mga yumao, / mula sa pagkalamon ng mga ahas, / mula sa pagkatapakan ng mga kabayo at pagkalunod sa hangin, / at mula sa pagkabigti *sa kamay* ng kapuwa, / ipagkaloob ang kapahingahan sa mga naglingkod sa Iyo nang may pananampalataya.

Ipagkaloob na ang bawat isa ayon sa pangalan / ng mga namatay sa pananampalataya mula pa noong una / at mula sa henerasyon hanggang sa henerasyon ay lumitaw sa harap Mo, O Salita, nang walang hatol, / sa pagparito Mo.

Luwalhati, O Trinidad: Diyos, Isa sa Trinidad, walang patid na luwalhati sa Iyo! Sapagkat bagaman ang bawat isa *sa Tatlo* ay Diyos, Siya ay nananatiling isa sa Diwa: ang Ama, ang Anak, at ang Espiritu Santo, *na pinagkakaiba* ng kanilang tatlong katangian.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Ang Iyong panganganak ay hindi mauunawaan: / sapagkat Ipinanganak Mo ang Siyang Mauna pa sa lahat, / at sa Iyong gatas ay pinapakain Mo sa di-mailarawang paraan / ang Tagapagbigay ng kabuhayan sa sanlibutan: / at *sa sabsaban* inilagay Mo ang Siyang nagpapanatili sa lahat, / si Cristo, ang ating nag-iisang Manatbus, O Pinakabanal!

Katavasia: Ang dati nang ipinahayag sa bundok sa Tagapagbigay-Batas:

Ang Maikling Karaniwang Ektenia.

Exapostilarion

Namamahala sa buhay at sa patay / bilang Diyos! / Pagkalooban Mo ng kapahingahan ang Iyong mga lingkod sa napiling mga tahanan: / sapagkat bagaman nagkasala sila, O Tagapagligtas, / hindi sila lumihis mula sa Iyo.

Luwalhati: Ibigay Mo ang kapahingahan sa Iyong mga lingkod / sa lupain ng mga buhay, O Panginoon, / na kinaroroonan ng pagtakas sa paghihirap, / at ng kagalawan kasabay ng pagluluksa; / mahabagin *na burahin*, O Tagapagmahal ng sangkatauhan, / *ang lahat* ng kanilang mga kasalanan sa kanilang buong buhay: / sapagkat Ikaw lamang ang walang sala at mapagkawanggawa, / Panginoon ng mga patay at ng mga buhay!

At ngayon, O Ina ng Diyos: Maria, Nobya ng Diyos! / Manghiling kang walang patid sa harap ni Cristo / para sa amin, ang Iyong mga lingkod, kasama ang mga banal na propeta / at ang pulutong ng mga martir, at ang mga hierarkang kasama ng mga banal, at ang lahat ng mga matuwid, / upang tayo, kasama *nila*, ay maging mga tagapagmana / ng Kaharian ng Langit.

Stichera ng Papuri, sa ika-4 na himig, tono 8

Halina, kayong lahat na mga kapatid, bago sumapit ang wakas, / tignan ang alikabok natin, at ang kahinaan ng ating kalikasan, / at ang ating kawalang-halaga, at ating tingnan ang wakas, / at ang mga sisidlan ng katawan; / at na ang tao ay alikabok, pagkain ng mga uod at pagkabulok, / na ang ating mga buto ay tuyot, na walang hingáng. / Silipin natin ang mga libingan: nasaan ang kaluwalhatian? / Nasaan ang ganda ng anyo? Nasaan ang matamis magsalitang dila? / Nasaan ang noo? O nasaan ang mata? Lahat ay alikabok at anino: / kaya, Tagapagligtas, maawa ka sa ating lahat!

Bakit nilolоko ng tao ang sarili sa pamamagitan ng kayabangan? Bakit *siya* nag-aalala nang walang kabuluhan*, siya na* isang luwad lamang, at sa maikling *sandali* ay muling *magiging* luwad? Bakit hindi isinaisip ng alabok na gawa ito sa *alabok*, at na ang pagkabulok at pagkawala ay nakalaan dito? / Kung tayo, bilang mga tao, ay luwad, / bakit nga tayo kumakapit sa lupa? / At kung tayo ay pinag-isa sa Cristo, / bakit hindi tayo naghahanap ng kanlungan sa Kanya? / At, matapos tanggihan ang lahat ng panandalian at lumilipas sa buhay, / *bakit hindi* natin sundan ang buhay na walang-hanggan, / na siyang Cristo, / ang kaliwanagan [at pagtubos] ng ating mga kaluluwa!

Sa pamamagitan ng Iyong kamay, O Tagapagligtas, na lumikha kay Adan, at nagtakda ng hangganan sa pagitan ng hindi-kabulukan, kamatayan, at buhay sa biyaya; at, matapos mo *kaming* iligtas mula sa pagkabulok, ay dinala mo kami pabalik sa aming orihinal na buhay! / Pagkalooban Mo ng kapahingahan, O Panginoon, ang Iyong mga alipin / na Kinuha Mo sa amin, / kasama ng mga matuwid at ng hukbo ng mga pinili; / at nang mailagay Mo ang kanilang mga pangalan sa Aklat ng Buhay, / *at* muling buhayin Mo sila sa tinig ng Arkanghel at sa tunog ng trumpeta, / ipagkaloob Mo sa kanila ang Iyong Kaharian sa Langit!

Si Cristo'y muling nabuhay, / na nagkalag ng mga gapos ng unang Adan, / at winawasak ang kapangyarihan ng impyerno. / Magalak kayo, kayong lahat na namatay: / ang kamatayan ay pinatay, / at ang impyerno ay nilusub kasama nito, / at si Cristo, ang Napako at Muling Nabuhay, ay naghahari. / Ipinagkaloob Niya sa atin ang di-nababulok na laman, / tayo Niya'y binabangon at ipinagkakaloob sa atin ang muling pagkabuhay, / at sa kagalakan ay ginagawang lahat na makibahagi sa kaluwalhatian na iyon, / ang mga sa Kanya'y naniwala nang taimtim at may di-matitinag na pananampalataya.

Gloria, Tono 2, para sa kapahingahan ng mga yumao: Tulad ng bulaklak na nalalanta at ng panaginip na naglalaho, / *gayon* ang bawat tao ay nasisira. / Ngunit muli, sa tunog ng trumpeta, / ang

lahat ng mga patay ay babangon, na parang lindol, / upang salubungin Ka, Kristo na aming Diyos. / Ngunit ngayon, O Panginoon, ang mga inalis Mo sa amin, / itaguyod Mo sa Iyong banal na mga tahanan, / at huwag Mo nang tingnan ang kanilang mga kasalanan, O Mahabagin!

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Magalak ka, Maria, Ina ng Diyos, / Templong hindi yuyugyugin, at higit sa lahat, banal, / gaya ng sigaw ng propeta: / 'Banal ang Templong Iyo, kamangha-mangha sa katotohanan'.

Sa stichera ng Kagalang-galang na Theophanes sa kasalukuyang tono ng Oktosahos

Kaluwalhatian, Tono 6, Damaskeno: Naging kapahamakan para kay Adan / na tikman noon ng matandang puno sa Eden, / nang ibuhos ng ahas ang *kanyang* lason: / sapagkat dahil dito, pumasok ang kamatayan sa mundo, / na nilamon ang tao at ang buong lahi *niya*. / Ngunit ang Panginoon, nang Siya'y dumating, pabagsak Niya ang dragon / at ipinagkaloob Niya sa atin ang kapahingahan. / Kaya't maniyawag tayo sa Kaniya: / 'Maawa ka, O Tagapagligtas, sa mga tinanggap Mo, / at ipagkaloob Mo sa kanila ang kapahingahan kasama ng mga pinili Mo, (O Tagapagmahál ng sangkatauhan!)'

At ngayon, O Anak ng Ina ng Diyos, ang iisang tinig: Ikaw ang aming Diyos, na sa pamamagitan ng Iyong karunungan ay nilikha Mo ang lahat ng bagay at pinupuno Mo ang lahat ng bagay! Ipinadala Mo ang mga propeta, O Kristo, / upang ipahayag ang pagdating Mo, / at ang mga apostol upang ipangaral *ang* Kanyang makapangyarihang *mga gawa*. / Ang ilan ay naghula sa pagdating Mo, / samantalang ang iba ay nagbigay-liwanag sa mga bansa sa pamamagitan ng binyag. / Ang mga martir, nang magdusa, ay nakamtan ang kanilang hinahangad, / at ang kanilang pinag-isang koro ay nananalangin sa Iyo / kasama Niya na nagluwal sa Iyo. / Pagkalooban Mo ng kapayapaan, O Diyos, ang mga kaluluwa ng mga tinanggap Mo, / at gawin Mo kaming karapat-dapat sa Iyong Kaharian, / Ikaw na nagtiis sa Krus para sa akin, isang hinatulang makasalanan, / aking Manatubos at aking Diyos!

Mabuti ang magluwalhati sa Panginoon: **Ang Banal na Tatluhan, Troparion:** Sa malalim na karunungan: **Luwalhati, at ngayon:** Sa Iyo ay mayroon kami ng pader at kanlungan: **Unang Oras at Pagpapalayas.**

SA LITURHIYA

Mapalad sila, mula sa kanon ng Triodion, mga taludtod 3 at 6.

Troparion, tono 8

Sa malalim na karunungan, pinamamahalaan ang lahat nang may pag-ibig sa sangkatauhan / at nagkakaloob ng kapakinabangan sa lahat, / O Nag-iisang Maylalang, ipagkaloob Mo, O Panginoon, ang kapahingahan sa mga kaluluwa ng Iyong mga alipin, / sapagkat inilagay nila ang kanilang pag-asa sa Iyo, / ang Maylalang, ang Tagapagtustos, at aming Diyos.

Luwalhati, Kontakion, parehong tono: Pagkalooban Mo ng kapahingahan, O Cristo, kasama ng mga banal, / ang mga kaluluwa ng Iyong mga lingkod, / kung saan walang kirot, walang dalamhati, walang paghagulgol, / kundi buhay na walang hanggan.

At ngayon, sa Theotokos, sa parehong tono: Sa Iyo ay mayroon kami ng pader at kanlungan, / at isang Tagapamagitan na kaaya-aya sa Diyos, / Na Iyo, O Theotokos, ay ipinaglihi nang hindi nakilala ang kasal, / ang kaligtasan ng mga mananampalataya.

Prokeimenon, tono 6: Ang kanilang mga kaluluwa / ay maninirahan sa gitna ng mga biyaya. **Berso:** Sa Iyo, O Panginoon, itinaas ko ang aking kaluluwa, O aking Diyos.

Unang Liham sa mga taga-Corinto, simula 146

Mga kapatid, lahat ay nararapat sa akin, ngunit hindi lahat ay nakabubuti. Lahat ay nararapat sa akin, ngunit hindi lahat ay nakapagpapatibay. Huwag maghanap ang sinuman ng kanyang sariling

kapakanan, kundi *ang kapakanan* ng iba. Kainin ninyo ang anumang ibinebenta sa palengke nang walang pag-aalinlangan ng budhi, sapagkat ang lupa ay pag-aari ng Panginoon, pati na ang lahat ng nasa loob nito. Ngunit kung inimbitahan ka ng isang hindi mananampalataya at nais mong pumunta, kumain ka ng anumang inihain sa iyo nang walang pagtatanong, sa mabuting budhi. Ngunit kung may magsabi sa iyo, 'Ito ay inihain sa mga diyus-diyosan,' huwag mo itong kainin, dahil sa taong nagsabi *sa iyo* at dahil sa iyong budhi; sapagkat ang lupa ay pag-aari ng Panginoon, at ang lahat ng nasa loob nito.

1 Cor 10:23–28

At para sa kapahingahan ng kaluluwa,
Unang Liham sa mga taga-Tesalonica, simula 270

Mga kapatid, ayaw naming kayong iwan na walang kaalaman tungkol sa mga nakatulog, baka kayo magmalungkot na gaya ng iba na walang pag-asa. Sapagkat kung naniniwala tayo na si Jesus ay namatay at muling nabuhay, gayon din naman, kayo'y magtitiwala na ang Diyos ay magdadala kayo na kasama Niya ng mga nakatulog kay Jesus. Sapagkat ito ang ipinapahayag namin sa inyo ayon sa salita ng Panginoon: na tayo na nabubuhay, na naiwan hanggang sa pagparito ng Panginoon, ay sa anumang paraan ay hindi mauuna sa mga nakatulog; sapagkat ang Panginoon Mismo, sa utos, sa tinig ng Arkanghel at sa trumpeta ng Diyos, ay bababa mula sa langit, at ang mga patay kay Cristo ay unang babangon; pagkatapos, tayong mga nabubuhay at natitira ay huhuliin kasabay nila sa mga ulap upang salubungin ang Panginoon sa himpapawid, at sa ganoong paraan ay palagi na tayong makakasama ng Panginoon.

1 Tesalonica 4:13–17

Alleluia, Tono 4: Mapalad ang mga pinili Mo at pinalapit Mo, O Panginoon. **Talata:** At ang alaala nila ay mananatili mula sa henerasyon hanggang sa henerasyon.

Ang Ebanghelyo ayon kay Lucas, pagbasa 105

Sinabi ng Panginoon: 'Ingatan ninyong huwag kayong maligaw. Sapagkat marami ang darating sa aking pangalan, na sasabing, "Ako nga," at ″Malapit na ang panahon"; huwag ninyo silang sundan. Kapag narinig ninyo ang mga digmaan at kaguluhan, huwag kayong matakot; sapagkat kailangang mangyari muna ang mga ito, ngunit hindi agad susunod ang wakas.' At magkakaroon ng mga tanda sa araw, at sa buwan, at sa mga bituin; at sa lupa, ang mga bansa ay malalagay sa kagipitan, malilito dahil sa ugong ng dagat at sa pag-alon nito, habang ang mga tao ay mawawalan ng lakas dahil sa takot at sa pag-aabang *sa mga kapahamakan* na darating sa mundo: sapagkat ang mga kapangyarihan ng langit ay manginginig. At kanita'y makikita nila ang Anak ng Tao na paparating sa isang ulap na may malaking kapangyarihan at kaluwalhatian. Ang langit at ang lupa ay maglalaho, ngunit ang aking mga salita ay hindi kailanman maglalaho. Mag-ingat kayo, nga, na huwag mabigatan ang inyong mga puso ng pagwawaldas, pagkalasing, at mga pagkabahala sa buhay na ito, baka biglang dumating sa inyo ang araw na iyon; sapagkat darating ito sa lahat ng naninirahan sa ibabaw ng buong lupa na parang bitag. Kaya't magbantay kayo at manalangin sa lahat ng oras, upang kayo'y maging karapat-dapat makatakas sa lahat ng mga bagay na malapit nang mangyari at upang makatalakad kayo sa harap ng Anak ng Tao.

Lucas 21:8–9, 25–27, 33–36

At para sa kapahingahan ng kaluluwa,
Ang Ebanghelyo ayon kay Juan, kabanata 16

Sinabi ng Panginoon sa mga Hudyong lumapit sa Kaniya: 'Tunay, tunay, sinasabi ko sa inyo: ang sinumang makarinig ng Aking salita at maniwala sa Kaniya na nagsugo sa Akin ay may buhay na walang hanggan at hindi darating sa paghuhukom, kundi lumipat na mula sa kamatayan tungo sa buhay. 'Tunay, tunay, sinasabi ko sa inyo: darating ang oras, at narito na nga, na diringgin ng mga patay ang tinig ng Anak ng Diyos, at ang mga makirinig nito ay mabubuhay. Sapagkat kung paanong ang Ama ay may buhay sa Kanyang sarili, ganoon din naman ay ipinagkaloob Niya sa Anak na magkaroon ng buhay sa kanyang sarili, at binigyan Niya siya ng kapangyarihang magsagawa ng paghuhukom, sapagkat siya ay Anak ng Tauo. Huwag kayong magtaka rito, sapagkat darating ang

oras na marinig ng lahat ng nasa mga kutkutan ang tinig niya at lalabas sila: ang mga gumawa ng mabuti, sa muling pagkabuhay na magbibigay-buhay, at ang mga gumawa ng masama, sa muling pagkabuhay ng paghuhukom. Walang magagawa ako sa sarili ko: ayon sa naririnig ko, gayon din ang hinuhusgahan ko, at ang paghatol ko ay makatarungan, sapagkat hindi ko hinahanap ang sarili kong kalooban, kundi ang kalooban ng Ama na nagpadala sa akin.

Juan 5:24–30

Kinonikos: Mapalad ang mga pinili Mo at inilapit sa Iyo, O Panginoon, at ang alaala nila ay mananatili mula henerasyon hanggang henerasyon.

Nararapat na malaman na ang serbisyong ito ay palaging ginaganap tuwing Sabado ng Banal na Pentekostes.

Linggo ng Pag-aayuno ng Laman

SA SABADO SA MALAKING VESPERS

Pagkatapos ng pambungad na salmo, binabasa namin ang buong unang kathisma. Pagkatapos ng 'Sumigaw ako **sa** Panginoon': **mga stichera sa ika-10 tono: tatlo mula sa Octoechos ng Linggo, tatlo mula sa Eastern Octoechos, at apat mula sa Triodion:**

Tono 6

Kapag nagpasya Kang dumating / upang magbigay ng matuwid na paghuhukom, O Pinakamatuwid na Hukom, / na nakaupo sa trono ng Iyong kaluwalhatian, / isang nakakatakot na ilog ng apoy / sa harap ng Iyong luklukan ng paghuhukom ang sumasabog at sumisira sa lahat, / at ang mga hukbong langit ay nakatayo sa Iyong harapan, / at ang mga tao ay hinuhusgahan nang may takot, / ayon sa ginawa ng bawat isa; / nawa'y magkaroon Ka ng awa sa amin, O Kristo, / at ipagkaloob Mo sa amin ang kapalaran ng mga nailigtas, ayon sa Iyong kaabáwan, / buong pananampalataya naming ipinamamanhik.

Bubuksan ang mga aklat, / ihahayag ang mga gawa ng tao / sa harap ng hindi matiis na luklukan ng paghuhukom, / at ang buong lambak ng pag-iyak ay manginginig sa kakila-kilabot na paghagulgol, / sa pagtanaw sa lahat ng nagkasala, / na ipinadala sa walang hanggang pagdurusa ng Iyong matuwid na paghuhukom, / at umiiyak nang kaawa-awa ngunit walang saysay. / Kaya't ipinamamanhik namin sa Iyo, O Mabuti: / 'Maawa ka sa amin na umaawit ng Iyong papuri, / O Siya na Nag-iisa at Pinakamahabagin!'

Tutunog ang mga trumpeta, at mabubuksan ang mga libingan, / at ang buong nanginginig na sangkatauhan ay muling bubuhayin: / ang mga gumawa ng mabuti ay magagalak nang lubos, / na hinihintay ang kanilang gantimpala; / *samantalang* ang mga makasalanan ay manginginig, na umiiyak sa takot, / habang sila'y ipapadala sa paghihirap at ihihiwalay sa mga pinili. / O Panginoon ng kaluwalhatian, maawa ka sa amin, ayon sa kabutihan Mo, / at ipagkaloob Mo sa amin ang kapalaran ng mga umibig sa Iyo.

Ako'y umiiyak at naghihinagpis, / kapag inilalarawan ko sa aking isipan ang apoy na walang hanggan, / ang panlabas na kadiliman, Tartarus, at ang kakila-kilabot na uod, / pati na ang walang-tigil na pagngalngal ng ngipin, / ang paghihirap na naghihintay sa mga nagkasala nang walang sukatan / at nag-udyok ng Iyong galit, O Pinakabiyaya, sa pamamagitan ng kanilang masasamang gawa – / na kung saan ako, na aba at kahabag-habag, ay isa lamang, *at sa katunayan* ang una! / Ngunit sa pamamagitan ng Iyong awa, O Hukom, / iligtas Mo ako, sapagkat maawain Ka.

Luwalhati, Tono 8: Kapag inilagay na ang mga trono at binuksan ang mga aklat, / at ang Diyos ay uupo upang humatol, / anong takot ang magkakaroon noon, kapag ang mga Anghel ay natataranta, / at ang ilog ng apoy ay dumadaloy at umaagos! / Ano ang gagawin natin noon, / tayo na may kasalanan ng maraming mga sala? / At kapag narinig natin Siya / na tinatawag ang mga pinili sa Kaharian ng Ama, / habang ipinapadala ang mga makasalanan sa paghihirap, / sino ang makatitiis sa kakila-kilabot na paghuhukom na iyon? / Ngunit ang nag-iisang Minamahal ng sangkatauhan, ang Tagapagligtas, ang Hari ng mga panahon, / bago pa man dumating ang wakas, / sa pamamagitan ng pagbabalik-loob na ipagkaloob Mo sa akin, maawa Ka sa akin!

At ngayon, O Ina ng Diyos: **isang dogmatikong himno sa karaniwang tono.**

Sa Litaniya

Kaluwalhatian, Tono 7: Matutuhan natin ang mga utos ng Panginoon, *at* ganoon *din* ang ating gagawin: pakakanan ang mga nagugutom, pag-inuman ang mga nauuhaw, bibihisan ang mga hubad, tatanggapin *sa ating mga tahanan* ang mga dayuhan, at bibisita sa mga nasa bilangguan, upang ang

Siyang huhusga sa buong lupa ay masabi sa atin: 'Halina, kayo na pinagpala ng aking Ama, manahin kayo ng kaharian na inihanda para sa inyo!'

At ngayon, O Ina ng Diyos: Sa ilalim ng Inyong proteksyon kami nagtatago, O Makapangyarihang Ginang, / kami ngang lahat na ipinanganak sa mundong ito ay sumisigaw sa Inyo: / 'O Ina ng Diyos, aming pag-asa, / iligtas Mo kami sa aming di-mabilang na kasalanan / at iligtas Mo ang aming mga kaluluwa!'

Stichera mula sa Octoechos

Kaluwalhatian, Tono 8: Kawawa ako, kaluluwang madilim, / hanggang kailan ka magpapatuloy sa masasamang gawa? / Hanggang kailan mo iaalay ang sarili sa kapabayaan? / Bakit hindi mo iniisip ang kakila-kilabot na oras ng kamatayan? / Bakit hindi ka nanginginig sa harap ng kakila-kilabot na paghuhukom ng Tagapagligtas? / Ano ang sasabihin mo bilang pagtatanggol sa iyong k ? / O anong sagot ang ibibigay mo? / Handa nang hatulan ka ng iyong mga gawa, / inilalantad *at* iniaakusa ka ng iyong mga kilos. / Simula ngayon, O kaluluwa, dumating na ang oras: / tumakas ka, magmadali ka, sumigaw ka nang may pananampalataya: / 'Nagkasala ako, O Panginoon, nagkasala ako sa Harap Mo; / ngunit alam ko, O Tagapagmahal ng sangkatauhan, ang habag Mo, O Mabuting Pastol, / huwag Mo akong itaboy mula sa mga nakatayo sa Wika Mo / sa pamamagitan ng Iyong dakilang habag!'

At ngayon, O Ina ng Diyos: O Birheng hindi nakilala ang pakikipag-asawa, / na naglilihi sa Diyos sa laman sa di-mailarawang paraan, / – Ina ng Kataas-taasang Diyos! / Pakinggan Mo ang mga pamanhikahik ng Iyong mga lingkod, O Pinakadakilang Kalinisan, / na nagkakaloob ng ganap na paglilinis mula sa mga kasalanan; / ngayon, na tinanggap Mo ang aming mga panalangin, / ipanalangin Mo ang kaligtasan naming lahat.

SA BANTAY

Pagkatapos ng Ika-anim na Salmo, inaawit namin ang 'Diyos ang Panginoon' **sa tono ng Oktosahos, sinundan ng troparion ng Pagkabuhay na Muli nang dalawang beses, at ng Theotokion nang isang beses. Pagkatapos ay ang karaniwang salmodya mula sa Salterio. Ang sedalnia ng Oktosahos. Pagkatapos ng karaniwang dalawang polyeleos na salmo, nagdaragdag kami ng ikatlo:**

Awit 136

Sa mga ilog ng Babilonia, doon kami umupo at umiyak nang maalala namin ang Sion. **Alleluia.** Sa mga punong willow sa gitna nito, isinabit namin ang aming mga harpa**. Alleluia.** Sapagkat doon, tinanong kami ng mga namihag sa amin ng mga salita ng aming mga awit, at ng mga nagdeporta sa amin, ng aming pag-awit. **Alleluia.** 'Awitan ninyo kami ng isa sa mga awit ng Sion.' **Alleluia.** Paano namin aawitin ang awit ng Panginoon sa dayuhang lupain? **Alleluia.** Kung kakalingan kita, O Jerusalem, sana'y kalimutan ng aking kanang kamay ang kanyang galing! **Alleluia.** Dikitin nawa ang dila ko sa aking ngalangala kung hindi kita alalahanin, kung hindi ko iturin na pangunahing kagalakan ang Jerusalem. **Alleluia.** Alalahanin mo, O Panginoon, ang mga anak ni Edom sa araw ng Jerusalem, na nagsabi: 'Lipulin, lipulin mo ito hanggang sa mga saligan nito'. **Alleluia.** Suwail na anak na babae ng Babilonia, pinagpala ang siyang magbabalik sa iyo ng kaparehong ginawa mo sa amin. **Alleluia.** Pinagpala ang siyang hahawak sa iyong mga sanggol at babasagin sila sa bato. **Alleluia.**

Pagkatapos ng mga Tropario ng Walang Sala: Ang Hukbo ng mga Anghel: **Ipakoï. Ang stichera at prokimen ng tono.** Lahat ng humihinga: **Ang karaniwang Ebanghelyo ng Linggo.** Ang Pagkabuhay ni Cristo: **Awit 50. Pagkatapos ang Himno ng Kaluwalhatian, tono 8:** Buksan Mo sa akin ang mga pintuan ng pagsisisi: **(tingnan ang Matins para sa Linggo ng Publicano at Fariseo).**

Ang Kanon ng Linggo, ang Kanon ng Theotokos sa Tono 6, at ang Kanon ng Triodion sa Tono 8.

Kanon, inakda ni San Teodoro ang Studita, tono 6.
Oda 1

Irmos: Tagapagtulong at Tagapangalaga:

Habang pinagmamasdan ko ang kakila-kilabot na araw ng pagparito Mo, na hindi masukat, ako'y napupuno ng matinding pangamba; sa takot ay inaasahan ko *ito*, kung kailan uupo Ka upang humatol sa mga buhay at sa mga patay, O aking makapangyarihang Diyos.

Kapag Sugo mo, O Diyos, / na may libu-libo at samu't-sariwa / ng langit na hukbo ng mga anghel, / pagdating ng Araw ng Paghuhukom, O Kristo.

Pumunta ka, aking kaluluwa, at pagnilayan mo / ang oras at ang araw na iyon / kung kailan ang Diyos ay lilitaw *sa iyo* nang hayag; / at magluksa ka, at maghinagpis, / upang matagpuan kang malinis / sa oras ng pagsubok.

Ako'y namamangha at natataranta / sa di-mapapatay na apoy ng Gehenna, / sa mapait na uod, sa pagngalit ng mga ngipin; / ngunit patawarin Mo ako, pataasan Mo ako, / at ilagay Mo ako, O Kristo, / sa piling ng Inyong mga pinili.

Nawa'y ako, na aba at kakila-kilabot, ay makarinig din / ng hinahangad Mong tinig, / na tumatawag sa Iyong mga banal sa kagalakan, / at nawa'y matagpuan ko / ang di-mailarawang ligaya ng Kaharian ng Langit.

Huwag Mo akong hatulan, / na inilaladlad ang aking mga gawa sa Harapan Mo, / sinisiyasat ang aking mga salita at inilalantad ang aking mga nasa, / kundi sa pamamagitan ng Iyong awa, pinapawalang-bisa ang aking mabibigat na *kasalanan*, / iligtas Mo ako, Makapangyarihan.

Luwalhati sa Trinidad: Pagkakaisa sa tatlong Persona, / ang pinakamataas na Ginang sa lahat, / ang pinakamakamilan at pinakamataas na / Pagsisimula ng *lahat* ng pagsisimula! / Iligtas Mo kami Mismo: / ang Ama, at ang Anak, at ang Pinakabanal na Espiritu!

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Siya na nanganak ng isang Anak nang walang binhi / ayon sa batas na *ibinigay* ng Ama? / – Siya ring *mismong* ipinapanganak ng Ama nang walang ina. / Isang pambihirang himala! / Sapagkat Ikaw, O Dalise, / ay nanganak ng Diyos at ng tao.

Katavasia: Ang aking tagapagligtas at tagapagtanggol / ay naging aking kaligtasan: / Siya ang aking Diyos, at papurihan ko Siya, / ang Diyos ng aking ama – at itataas ko Siya, / sapagkat Siya ay niluwalhati sa kaluwalhatian!

Kanta 3

Irmos: Itatag Mo ako, O Panginoon, sa bato ng Iyong mga utos:

Paparito ang Panginoon, / at sino ang makatitiis sa Kanyang takot? / Sino ang lalapit sa harap ng Kanyang mukha? / Ngunit maging handa ka, O kaluluwa, / na salubungin Siya!

Magmadali tayo, magluksa tayo, / makipagkasundo tayo sa Diyos bago ang wakas: / sapagkat kakila-kilabot ang paghuhukom, / na sa harap nito'y tayong lahat ay maghaharap na hubad.

Maawa ka, O Panginoon, maawa ka sa akin; sumisigaw ako sa Iyo, / pagdating Mo kasama ang Iyong mga Anghel / upang gantimpalaan ang bawat isa ayon sa *kanilang* mga gawa.

Paano ko matiis, O Panginoon, / ang hindi matiis na galit ng Kanyang paghuhukom, / samantalang sumuway ako sa Kanyang utos? / Ngunit kaawaan Mo ako, kaawaan Mo ako sa oras ng paghuhukom.

Bumalik ka, umiiyak na kaluluwa, / bago pa man magwakas ang piging ng buhay, / bago pa man isara ng Panginoon / ang pintuan ng Kaniyang palasyo.

Nagkasala ako, O Panginoon, / na hindi nagawa ng sinumang tao, / lumalabag lampas *sa sukatan* ng tao; / *ngunit* bago ang paghuhukom, maawa ka sa akin, / O Tagapagmahal ng sangkatauhan!

Luwalhati sa Trinidad: Simpli, di-likhang Pagkakaisa, / Walang-simulang Kalikasan, / ipinagdiriwang sa Tatlong Persona, / iligtas Mo kami na sumasamba nang may pananampalataya / sa kapangyarihan ng Iyong lakas.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Ipinanganak Mo, O Pinakadakilang Dalaga, / nang walang binhi ang buhay na Salita, / na nagkatawang-tao sa Tiyong sinapupunan nang walang pagbabago. / Luwalhati sa Iyo, Ina ng Diyos, sa pagsilang *ng Kristo* sa pamamagitan Mo!

Katavasia: Itatag Mo, O Panginoon, sa bato ng Iyong mga utos ang aking nag-aalinlangan na puso, sapagkat Ikaw lamang ang Hari at Panginoon.

Sedalen, Tono 6

Pinagmumuni-muni ko ang kakila-kilabot na araw / at nagluluksa ako sa aking masasamang gawa. / Paano ako magbibigay ng sagot sa walang-kamatayang Hari? / O paano ako, isang pasaway na makasalanan, magtatangka na tumingin sa Hukom? / Maawain na Ama, Bugtong Anak / *at* Espiritu Santo, maawa kayo sa akin!

Kaluwalhatian: Sa lambak ng pag-iyak, / sa lugar na Itinakda Mo, / pagkaupo Mo, O Maawain, upang magbigay ng matuwid na paghatol, / huwag mong ihayag ang aking mga lihim na *gawa* / ni pahiyahin Mo ako sa harap ng mga Anghel, / kundi patawarin Mo ako, O Diyos, at kaawaan Mo ako!

At ngayon, sa Ina ng Diyos: O Mabuting Pag-asa ng sanlibutan, Birheng Ina ng Diyos, / ipinamamanhik kami lamang sa Iyong isang makapangyarihang proteksyon: / maawa ka sa mga madaling mapahamak, / mamamanhik ka sa maawain na Diyos, / upang ang aming mga kaluluwa ay mailigtas mula sa bawat parusa, / O Ikaw na Nag-iisang Pinagpala!

Oda 4

Irmos: Narinig ng propeta:

Dumating na ang araw; maging mapagbantay ka, O kaluluwa, / sapagkat ang paghuhukom ay nasa pintuan, / kung saan ang mga hari at mga prinsipe, / ang mayayaman at ang mahihirap, ay nagsasama-sama, / at ang bawat tao / ay tatanggap ayon sa *kanilang* mga gawa.

Ang mga monghe at mga hierarkiya, / ang matatanda at ang mga bata, ang alipin at ang panginoon / ay susubukin; / ang biyuda at ang birhen ay magbibigay-panagutan; / at sa aba noon sa lahat / na hindi namuhay nang walang kapintasan.

Ang Kanyang paghuhukom ay hindi mapag-imbot; / *ni* ang mga mapanlinlang na pakana / ni ang mga pangangatwiran ng mga tagapagsalita na nagtatago ng *katotohanan*, / ni ang patotoo ng mga saksi / na niloloko ang katarungan, / ay hindi makatutukso *sa* Kanyang hukuman; / sapagkat sa harap Mo, O Diyos, nakalatag ang *mga* lihim na *gawa* ng lahat.

Huwag akong mapunta sa lupain ng pag-iyak, / huwag kong makita ang lugar ng kadiliman, aking Kristo, / huwag akong gapusin kamay at paa, O Salita, / *at* itaboy mula sa Iyong palasyo, O pinakadukha, / *na* tila *nakasuot ng* maruming / kasuotan ng di-kabulok.

Kapag Hiwalay Mo ang masasama sa mga matuwid, / habang isinasagawa Mo ang paghuhukom sa sanlibutan, / ibilang Mo ako sa Kordero Mo, / na ihihiwalay Mo sa mga kambing, O Tagapagmahal ng sangkatauhan, / upang marinig ko ang banal Mong tinig.

Kapag dumating ang Araw ng Paghuhukom, at mabubuksan ang mga aklat *na nagtatala* ng mga gawa ng tao, ano ang gagawin mo, O kaluluwang kaawa-awa? Ano ang sasabihin mo bilang iyong pagtatanggol sa paghuhukom, samantalang wala kang bunga ng katuwiran na maiaalay kay Kristo at sa iyong Maylalang?

Nang marinig ko ang kahabag-habag na mga salita ng mayaman / sa nagpapahirap na apoy, / ako'y umiiyak at nagdadalamhati, aba't ako, / karapat-dapat sa kaparehong kaparusahan, at ako'y nananalangin: / 'Maawa ka sa akin, Tagapagligtas ng mundo, / sa oras ng paghuhukom!'

Luwalhati sa Trinidad: Pinupuri ko ang Anak mula sa Ama, at ang Espiritu, / bilang Liwanag at Sinag *na nagmumula* sa Araw: / ang isa *bilang* Ipinanganak, / sapagkat *Siya* ay tunay na ipinanganak, / ang isa naman *bilang* Nagmumula, / sapagkat *Siya* ay tunay na nagmumula, / ang magkasing-walang-hanggang Banal na Tatluhan, / na sumasamba sa buong nilikha.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: O Birhen, na nagluwal sa Sanggol *sa mundo* / at napanatili ang iyong kalinisan, / ikaw, O Banal, ay nahayag bilang Ina ng Diyos at tao, / ang Isa at Pareho sa parehong anyo. / Ang iyong himala, O Birheng Ina, / ay nakakabighani sa bawat tainga at bawat isipan!

Katavasia: Narinig ng propeta / ang tungkol sa Iyong pagdating, O Panginoon, at siya'y napuno ng pagkamangha, / na Ika'y ipapanganak mula sa isang Birhen at lilitaw sa sangkatauhan, at siya'y ipinahayag: / 'Narinig ko ang balita tungkol sa Iyo, at ako'y napuno ng pagkamangha.' / Luwalhati sa Iyong kapangyarihan, O Panginoon!

Kanta 5

Irmos: Mula gabi hanggang madaling-araw:

May hindi mailarawang panginginig at takot: / sapagkat darating ang Panginoon, / at kay Siya'y *ihahayag* / ang mga gawa ng bawat tao; / at sino, sa wakas, / ang hindi magluluksa para sa kanilang sarili?

Ang ilog ng apoy ay nagpapahamak sa akin, pinahihirapan ako, / ang pagngasngas ng ngipin at ang kadiliman ng kalalalaman ang nagpapahirap sa akin; / at sa pamamagitan ng ano o paano, / mapapayapa ko ang Diyos?

Maawa ka, maawa ka, O Panginoon, sa Kalinga Mo, / huwag Mo akong ipaubaya kailanman sa kamay ng mga mabagsik na tagapahirap, / ang mga Anghel na walang awa: / doon, sa gitna nila, imposibleng makahanap ng kapayapaan.

Panginoon at pinuno ay pantay doon, / ang mayaman *at* ang hamak, / ang dakila kasiping ng mababa / ay magkakaloob ng iisang sagot; / aba*, sa* sinumang hindi handa!

Maging malambot ka, pabayaan mo ako, O Panginoon, / at ipatawad mo sa akin ang mga kasalanang nagawa ko sa harap Mo, / at huwag mo akong dalhin roon sa harap ng mga Anghel / upang hatulan sa apoy, / sa walang katapusang kahihiyan.

Maawa ka, maawa ka, O Panginoon, sa iyong nilikha. / Nagkasala ako – patawarin mo ako, / sapagkat Ikaw *lamang* ang dalisay sa kalikasan, / at wala nang iba kundi Ikaw / ang nanatiling walang kapintasan.

Kaluwalhatian, sa Trinidad: *Bilang* Isa sa diwa / ikaw ay pinupuri ko, O Trinidad, / ang walang-simula, hindi-maunawaan, sinauna, / maharlika, sukdulang perpektong pagkakaisa, / Diyos, at Liwanag, at Buhay, / at Maylalang ng sanlibutan.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Sa Iyong di-pangkaraniwang paglilihi, O Banal, / ang mga batas ng kalikasan ay malinaw na inisantabi para sa Iyo: / at, sa katunayan, Ipinanganak Mo nang walang binhi / ang walang-hanggang Diyos, na ipinanganak mula sa Ama.

Katavasia: Mula sa gabi, sa pagsikat ng bukang-liwayway, / lumalapit ako sa Iyo, Minamahal ng Sangkatauhan, / liwanagan Mo ako, ipinamamanhid ko sa Iyo, / at gabayan Mo rin ako sa Iyong mga utos, / at ituro Mo sa akin, O Tagapagligtas, / ang pagsunod sa Iyong kalooban.

Himno 6

Irmos: Sumigaw ako ng buong puso:

Sa kakilabutan ng Iyong pagparito, O Kristo, / pagka't Ika'y lilitaw mula sa langit, / at ang mga trono'y mailalagay, at ang mga aklat ay mabubuksan, / maawa ka, maawa ka nga noon, O Tagapagligtas, sa Iyong nilikha.

Walang makakatulong doon, / kung saan ang Diyos ang Hukom: / ni ang sipag, ni ang katusuhan, ni ang kaluwalhatian, ni ang pagkakaibigan, / maliban kung ang iyong lakas ay nagmumula sa *iyong* mga gawa, / O kaluluwa ko!

Doon*, magkakasama* ang prinsipe at ang pinuno, / ang mahirap at ang mayaman, O kaluluwa ko; / ni ama ni ina ay hindi makakatulong *noon*, / ni ang kapatid ay hindi ka maililigtas sa hatol.

Habang pinagninilayan mo ang kakila-kilabot na paglilitis sa harap ng Hukom, / punô ka ng takot, O kaluluwa, / at ihanda mo ang *iyong* sagot, / baka ikaw ay hatulan sa walang hanggang gapos.

'Kunin mo ang sa'yo!'—hindi ko sana ito marinig, O Panginoon, / habang ako'y itinatakwil Mo, / ni *ang mga salitang*: 'Pumasok ka sa apoy *kasama ng* mga sumpa', / kundi ang inaasam-asam na tinig ng mga matuwid.

Iligtas Mo ako, O Panginoon, mula sa mga tarangkahan ng impiyerno, / mula sa kalaliman at sa kadiliman na banyaga sa liwanag, / mula sa mga dungeon at sa apoy na hindi mapapatay, / at mula sa bawat iba pa / na walang hanggang parusa.

Kaluwalhatian, sa Trinidad: Inaawit ko ang Diyos na Tatlo sa Isa: / ang Ama, at ang Anak, at ang Espiritu Santo, / ang kapangyarihan ng iisang Pinagmulan, / na nahahati sa tatlong magkakaibang Persona.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Ikaw ang Pintuan na dinalanan / ng Siyang pumasok at lumisan, / at hindi binasag ang mga selyo ng pagkabirhen, O Dalise, / – si Hesus, ang Maylalang ni Adan at ang Iyong Anak.

Katavasia: Sumigaw ako nang buong puso / sa mahabaging Diyos, / at dininig Niya ako mula sa kalalaliman ng impiyerno, / at iniligtas Niya ang buhay ko mula sa kapahamakan.

Kontakion, Tono 1

Kapag Sugo mo, O Diyos, sa lupa sa kaluwalhatian, / *ang* buong *sanlibutan* ay manginginig; / isang ilog ng apoy ang dumadaloy sa harap ng Trono ng Paghuhukom, / binubuksan ang mga aklat at inilalantad ang mga hiwaga. / Nangyariin mo sanang iligtas mo ako sa apoy na hindi mapapatay / at ipagkaloob na ako'y makatayo sa Kanan Mo, / O pinakamatuwid na Hukom.

Ikos: Habang pinagmamasdan ko ang Iyong kakila-kilabot na paghuhukom, O Pinakabanal na Panginoon, at ang Araw ng Paghuhukom, napupuno ako ng matinding pangamba at takot, hinatulan ng aking sariling konsensya! / Kapag ikaw ay uupo sa iyong trono, / at huhusgahan mo ang lahat, / hindi na makakaila ang sinuman sa kanilang mga kasalanan, / *sapagkat* ang katotohanan *mismo* ang nagpapatunay, at ang takot ay bumabalot: / ang apoy ng Gehenna ay magliliyab nang matindi, / habang ang mga makasalanan ay magngangalit *ang mga ngipin*! / Kaya, maawa ka sa akin bago ang wakas, / at patawarin mo ako, O pinakamatuwid na Hukom!

Himno 7

Irmos: Nagkasala kami, gumawa kami ng masama:

Magpababa tayo at maghagulgol, O mga tapat, / bago ang paghatol na iyon, / kung kailan ang langit ay lalipol, / ang mga bituin ay mahuhulog, at ang buong lupa ay manginginig, / upang matagpuan natin ang Diyos, ang Ama ng ating mga ninuno, / na mapagkawanggawa hanggang sa kawakasan.

Ang paglilitis ay patas, ang hatol ay kakila-kilabot, / kung saan ang Hukom ay naroroon, na sa Kaniya'y walang nakatago, / kung saan hindi *Siya* mapapaniwala ng mga handog upang magpakita ng pabor; / kaya't maawa ka sa akin, O Panginoon, / at iligtas mo ako mula sa lahat ng kakila-kilabot mong galit.

Darating ang Panginoon upang humatol; sino ang makatitibay sa Kaniyang pagdating? Manginig ka, aking aba'y kaluluwa, manginig at ihanda mo ang iyong mga gawain para sa wakas, upang matagpuan Mo Siya na mapagkawanggawa at maawain, ang pinagpalang Diyos ng ating mga ninuno.

Ang apoy na hindi mapapatay ang nagpapahirap sa akin, / *at* ang pagnguya ng pinakamasangsang na uod; / ang impiyernong sumisira ng kaluluwa ang nagpapanginig sa akin, / subalit wala akong kahit kaunting aliw. / Ngunit, O Panginoon, O Panginoon, bago pa man ang wakas / palakasin Mo ako sa pamamagitan ng pagkatakot sa Iyo.

Yumuyuko ako sa Iyo / at iniaalay ko sa Iyo ang aking mga salita na parang luha: / 'Nagkasala ako nang hindi nagkasala ang sinumang patutot / at gumawa ng kasamaan na hindi nagawa ng sinuman sa lupa, / ngunit maawa ka, O Panginoon, sa Iyong nilikha / at tawagin Mo ako!'

Bumalik ka, magsisi ka, ihayag mo ang nakatago, / sabihin mo sa Diyos na Makapang-alam: / 'Nalaman Mo ang aking mga lihim, O Nag-iisang Tagapagligtas; / ngunit maawa ka sa akin, gaya ng pagkanta ni David, / sa pamamagitan ng Iyong awa!'

Kaluwalhatian, sa Trinidad: Gayon ko'y dinidinig ang Tatlo, na iisa sa diwa / at ang Isa sa tatlong Persona: / 'Ama, Anak, at Espiritu Santo – / iisang kapangyarihan, iisang kalooban, at iisang gawa. / Iisang Diyos, makatatlut na banal, iisang Kaharian, kataas-taasan!'

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Ang pinakamagandang Diyos ay lumabas / mula sa silid ng iyong sinapupunan, / bilang isang Hari, nakasuot ng lilang balabal na hinabi ng Diyos, / na misteryosong kinulayan ng iyong pinakadalisay na dugo, / na hindi nakilala ang kasal, / at naghahari sa lupa.

Katavasia: Nagkasala kami, gumawa kami / ng kasamaan at kawalan ng katuwiran sa Harapan Mo, / at hindi namin tinupad, ni ginawa, / ang inutos Mo sa amin. / Ngunit huwag Mo kami pabayaan hanggang wakas, / O Diyos ng aming mga ninuno!

Oda 8

Irmos: Siyang sinasamba ng mga hukbo sa langit:

Sa pag-iisip ng kakila-kilabot na / Ikalawang Pagparito Mo, O Panginoon, / nanginginig ako sa Kanyang kahanga-hangang *paghahayag*, / kinatatakutan ko ang Kanyang galit *at* sumisigaw: / 'Iligtas Mo ako mula sa oras na iyon magpakailanman!'

Kapag *Sugo Mo*, O Diyos, ang lahat, / sino, na ipinanganak sa lupa, ang makatitiis *nito*, bilang mortal? / Sapagkat noon ang apoy na hindi mapapatay / at ang uod na matindi ang pagnguya / ang tatanggap sa mga hinatulan magpakailanman.

Kapag tinawag Mo ang lahat ng humihinga / sa harap ng Katuwiran *Mo*, O Kristo, / dakila *ang matinding* takot noon, dakila ang kapahamakan, / *at* tanging *ang aming* mga gawa ang tutulong *sa amin* magpakailanman.

O Hukom ng lahat, aking Diyos at Panginoon, / nawa'y marinig ko noon / ang hinahangad kong tinig Mo, / nawa'y makita ko ang dakila Mong liwanag, / nawa'y masilayan ko ang mga tahanan Mo, / nawa'y masilayan ko ang kaluwalhatian Mo, na may kagalakan magpakailanman.

Matuwid na Tagapagligtas, maawa ka / at iligtas mo ako sa apoy at parusa / na nararapat kong tiisin sa paghuhukom: / ipagkaloob mo sa akin ang ginhawa bago ang wakas, / dahil sa kabutihan at pagsisisi.

Kapag Sugo ka bilang Maawain na Hukom / at ihahayag Mo ang Kabanal-banalang kaluwalhatian Mo, O Kristo, / – oh, anong takot *ang mamamayani* noon / *mula sa* nag-aalab na pugon / para sa lahat ng nangatatakot sa hindi matiis na Paghuhukom Mo!

Pagpalain natin ang Ama, at ang Anak, at ang Espiritu Santo, ang Panginoon.

Sinasamba ko ang Diyos na iisa sa diwa, / at inaawit ko ang tatlong Hipostasis, na pinagkakaiba *Sila*: / magkakaiba, ngunit hindi pinaghiwalay, / sapagkat ang Pagkadiyos ay iisa sa tatlong Persona: / ang Ama, ang Anak at ang Espiritu Santo.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Mula sa Iyong maliwanag na sinapupunan, / na parang Nobyo mula sa silid-kasalan, / sumilay si Cristo, isang dakilang liwanag sa mga naninirahan sa kadiliman. / At narito, Siya, na sumisilay bilang Araw ng Katuwiran, / ay nagbigay-liwanag sa mundo, O Dalise.

Pinupuri, binabasbasan, at sinasamba namin ang Panginoon, inaawit ang Kanyang mga papuri at itinaas *Siya* magpakailanman.

Katavasia: Siya na pinupuri ng mga hukbong langit, / at *sa Kaniya'y* nanginginig ang mga Kerubin at Seraphin, / lahat ng humihinga at nilikha, / kumanta, magpala / at itaas Siya magpakailanman!

Himno 9

Irmos: Mula sa paglilihi na walang binhi:

Darating ang Panginoon upang parusahan ang makasalanan, / *ngunit* iligtas ang matuwid; / manginig tayo at umiyak, / at salubungin nang may taimtim na damdamin ang araw na iyon, / nang ilantad Niya ang hindi kilala at nakatago sa mga tao, / gagantimpalaan Niya *sila* ayon sa kanilang mga gawa.

Si Moises ay napuno ng takot at panginginig, / nang makita Ka niya mula sa likuran; / paano nga ba ako makatayo, / na makakita ng Kanyang mukha, ako na aba, / pagbaba Mo mula sa langit? / Ngunit kaawaan Mo ako, O Maawain, / sa Kanyang mapagpalang tingin.

Natakot si Daniel sa oras ng pagsubok; / *ngunit* ako, na aba at kahabag-habag, ano ang titiisin ko / sa takot na araw na iyon, O Panginoon, na darating? / Ngunit ipagkaloob Mo na, bago ako mamatay, / mapaglingkuran Kita nang lubos na kaaya-aya sa Iyo / at magmana ng Iyong Kaharian.

Inihahanda ang apoy, naninirahan ang uod; / *gayon* din naman—ang kaluwalhatian ng kagalakan, ng ligaya, / ng hindi kumukupas na liwanag, ng kagalakan ng mga matuwid; / at sino *ang lubos* na pinagpala *upang* unang makaligtas sa parusa, / na tinanggap ang ikalawa bilang kanyang bahagi?

Nawa'y ang Iyong matinding galit / ay hindi ako itakwil / mula sa Iyong harapan, O Panginoon; / at huwag kong marinig ang tinig ng Iyong sumpa, / na nagpapadala sa tao sa apoy, / kundi makapasok ako sa kagalakan / ng Iyong walang-kupas na silid-pangkasal / at makasama kaagad ng Iyong mga banal.

Ang isip ko'y sugatan, ang katawan ko'y nanghihina, / ang diwa ko'y may sakit, ang pananalita ko'y nauupos, / ang buhay ko'y nagiging walang-buhay, ang wakas ay nasa pintuan. / Kaya, aking aba'y kaluluwa, ano ang gagawin mo / pagdating ng Hukom upang suriin ang iyong *mga gawa*?

Luwalhati sa Trinidad: ang Nag-iisang Ama, na nag-iisang ipinanganak sa Kanya ang Nag-iisang Anak; / at ang Nag-iisang Liwanag, ang Kislap ng Nag-iisang Liwanag; / at ang Nag-iisang Banal na Espiritu ng Nag-iisang Diyos, / na tunay na Makapangyarihang *Espiritu* ng Panginoon. / O Banal na Trinidad, O Banal na Pagkakaisa! / Iligtas Mo ako, na nagmumuni-muni sa Iyo!

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Ang himala ng pagsilang *ni Cristo* mula sa Iyo / ay nagpapamangha sa akin, O Pinakadakilang Kalinisan, / kung paanong naglilihi ka sa Hindi-Maiintindihan nang walang binhi. / 'Sabihin mo sa akin, paano Ka nanatiling Birhen, / samantalang nanganak Ka bilang isang Ina?' / – 'Sa pagtanggap sa pamamagitan ng pananampalataya sa bagay na higit sa kalikasan, / sambahin ang ipinanganak: / sapagkat Siya ang lahat ng Kanyang ninanais at kayang *gawin*!'

Katavasia: Ang pagsilang mula sa walang-binhing paglilihi ay hindi mailahad sa salita, / ang Bunga ng Inang hindi nakilala ang lalaki ay walang kapintasan: / sapagkat ang pagsilang ng Diyos ay nagpapabago *sa mga batas* ng kalikasan. / Kaya nga kami, ang lahat ng salinlahi, / bilang Ina ng aming Diyos / ay ginagalang Ka sa Ortodoksong pananampalataya.

Exapostilarion ng Linggo at pagkatapos mula sa Triodion:

Sa pagninilay-nilay sa kakila-kilabot na Araw ng Paghuhukom / at sa Iyong di-mailarawang kaluwalhatian, / nanginginig ako sa buong katawan, O Panginoon, / at, nanginginig sa takot, sumisigaw ako: / 'Kapag Sugo mo sa lupa sa kaluwalhatian / upang husgahan *ang* buong *mundo,* Kristo Diyos, / iligtas Mo ako, isang kaluluwang aba, mula sa bawat parusa, / at ipagkaloob Mo sa akin, O Panginoon, / na makatayo sa Kanan Mo.

Narito, ang araw ng Makapangyarihang Panginoon ay malapit na, / at sino ang makatitibay sa takot ng Kanyang pagdating? / Sapagkat ito *ay* araw ng galit, at *parang* nag-aalab na hurno, / kung kailan uupo ang Hukom sa paghuhukom, at gagantimpalaan ang bawat tao / ayon sa karapat-dapat *ng kanilang* mga gawa.

Theotokion: Habang pinagninilayan ko ang oras ng pagsubok at ang kakila-kilabot na pagdating / ng mapagkawanggawang Panginoon, / nanginginig ako sa buong katawan at sumisigaw sa Iyo nang

may kalungkutan: / 'Akong pinakamatuwid at nag-iisang maawain na Hukom, / tanggapin Mo ako, isang nagpapakumbabang kaluluwa, / sa pamamagitan ng paghinga ng Ina ng Diyos!'

Sa 'Purihin ang Panginoon', ang stichera ng Linggo mula sa Octoechos, Aklat 4, Silangang 1 at ang auto-melodic na stichera mula sa Triodion, 4, tono 6:

Stich: **Purihin Siya sa pamamagitan ng malamyos na simbal, purihin Siya sa pamamagitan ng nag-ugong na simbal. Purihin ang Panginoon ang lahat ng humihinga!**

Awit 150:5–6

Pinagmumuni-muni ko ang araw at oras na iyon, / kung kailan tayong lahat ay dapat nakatayo nang hubad / at gaya ng mga hinatulan sa harap ng walang-sala na Hukom. / Nang magsiwalâ ang malakas na trumpeta, / at manginginig ang mga salalayan ng lupa, / at ang mga patay ay babangon mula sa kanilang mga libingan, / at ang lahat ay magiging iisang gulang, / at ang lahat ng lihim ay ilalantad sa Harap Mo; / at tatapikin nila ang kanilang mga dibdib at aiyak, / at papasok sa panlabas na apoy / ang mga hindi kailanman nagsisi, / samantalang ang mga matuwid ay papasok sa kagalakan at tuwa / – sa makalangit na palasyo.

Taludtod: **Pupurihin Kita, O Panginoon, ng buong puso ko, / ipapahayag ko ang lahat ng Kanyang mga kababalaghan.**

Awit 9:2

Oh, kakila-kilabot na oras at araw iyon, / kapag ang Hukom ay umupo sa Kanyang makapangilabut na trono! / Binuksan ang mga aklat, at inilantad ang mga gawa, / at ang mga lihim ng kadiliman ay nahayag; / Nagmamadali ang mga Anghel mula sa lahat ng panig, tinitipon ang lahat ng bansa. / Halina't makinig, kayo'y mga hari at prinsipe, alipin at malaya, / makasalanan at matuwid, mayaman at mahirap, / sapagkat ang Hukom ay darating upang husgahan ang buong sansinukob. / At sino ang makatatalakay sa harap Niya, / kapag ang mga Anghel ay lilitaw, inilalantad ang mga gawa, / mga hangarin, *at* mga kaisipan, / na naganap sa araw at sa gabi. / Oh, anong oras iyon! / Ngunit bago dumating ang wakas, / magsikap ka, o kaluluwa, na sumigaw: / 'O Diyos, lingapin mo ako at iligtas mo, / sapagkat Ikaw lamang ang mapagkawanggawa!'

Taludtod: **Magagalak ako at sasaya sa Iyo; aawit ako ng papuri sa Iyong pangalan, O Kataas-taasan!**

Awit 9:3

Si Daniel na propeta, isang taong may bisyon, nang makita ang kaharian ng Diyos, ay ganito ang ipinahayag: 'Umupo na ang Hukom, at nabuksan na ang mga aklat.' Pakinggan mo, aking kaluluwa: nag-aayuno ka ba? – Huwag mong hamakin ang iyong kapuwa. / Nag-aayuno ka ba? / – Huwag mong hatulan ang iyong kapatid, / baka itapon ka sa apoy at masunog ka na parang waks, / kundi nawa'y gabayan ka ni Cristo nang walang pagkatitisod / patungo sa Kaniyang Kaharian.

Talata: **Bumangon ka, O Panginoon na aking Diyos, at itaas mo ang iyong kamay; / huwag mong kalilimutan ang iyong mga dukha hanggang sa katapusan!**

Awit 9:33

Tono 1: Linisin natin ang ating sarili, mga kapatid, sa pamamagitan ng Reyna ng mga Birtud: / sapagkat narito siya, nagkakaloob sa atin ng kayamanang biyaya: / pinatitahimik niya ang kaguluhan ng mga pagnanasa, / at pinapayapá ang mga nagkasala sa Panginoon. / Kaya't tanggapin natin siya nang may kagalakan, na sumisigaw kay Cristo na ating Diyos: / 'Bumangon mula sa mga patay, / iligtas mo kami sa hatol, / habang pinupuri ka namin, ikaw na nag-iisang walang kasalanan!'

Kaluwalhatian: inuulit natin ang parehong stichera.

At ngayon, Tono 2: Pinagpala ka nga, O Birheng Ina ng Diyos:

Ang Dakilang Doxolohiya at ang Pagpapauwi.

SA LITURHIYA

Ang Banal na Octoechos, tono 6, at ang Triodion, kantiko 6, tono 4.

Kontakion, Tono 1

Kapag Sugo mo, O Diyos, sa lupa sa kaluwalhatian / *ang* buong *sanlibutan* ay manginginig; / isang ilog ng apoy ang dumadaloy sa harap ng Trono ng Paghuhukom, / binubuksan ang mga aklat at inilalantad ang mga hiwaga. / Nangyariwan mo ako mula sa apoy na hindi mapapatay / at ipagkaloob mo na ako'y makatayo sa Kanan Mo, / O pinakamatuwid na Hukom.

Prokeimenon, Tono 3: Dakila ang ating Panginoon, at dakila ang Kanyang kapangyarihan, at ang Kanyang karunungan ay lampas sa bilang. **Bersikulo:** Purihin ang Panginoon, sapagkat mabuti ang umawit ng mga salmo; maging kaaya-aya ang papuri sa ating Diyos.

Unang Liham sa mga taga-Corinto, mula sa talata 140

Mga kapatid, hindi tayo pinapalapit sa Diyos ng pagkain: sapagkat kumain man tayo o hindi, wala tayong pakinabang; kung hindi tayo kumain, wala rin tayong nawawala. Mag-ingat kayo, nga, na ang kalayaang ito ninyo ay huwag maging pakikuwel sa mahina. Sapagkat kung may makakita sa inyo, na may kaalaman, na nakahilig sa templo, hindi ba't ang kanilang konsensya, bilang mahina, ay mahihikayat na kumain ng pagkaing inihain sa mga diyus-diyosan? At sa gayon, dahil sa iyong kaalaman, ang isang mahinang kapatid—na para kaniya namatay si Cristo—ay mapapahamak. At sa pagkasala ninyo sa ganitong paraan laban sa inyong mga kapatid at sa pagtama sa kanilang mahinang konsiyensya, kayo'y nagkakasala laban kay Cristo. Kaya, kung ang pagkain ay nagiging sangkan ng pagkatitisod ng aking kapatid, hindi na ako kailanman kakain ng karne, upang hindi ko matitisod ang aking kapatid. Hindi ba ako isang Apostol? Hindi ba ako malaya? Hindi ba't nakita ko si Jesucristo na ating Panginoon? Hindi ba't tungkulin ko na maglingkod sa inyo sa Panginoon? Kung hindi ako Apostol sa iba, ako'y *Apostol* sa inyo; sapagkat kayo sa Panginoon ang selyo ng aking pagka-apostol.

1 Cor 8:8–9:2

Alleluia, Tono 8: Halina, magalak tayo sa Panginoon; magsigaw tayo ng kagalakan kay Dios na ating Tagapagligtas. **Talata:** Magmadali tayo sa harap Niya na may papuri, at magsigaw tayo ng kagalakan sa Kanya sa mga salmo.

Ang Ebanghelyo ayon kay Mateo, simula 106

Sinabi ng Panginoon: 'Kapag dumating ang Anak ng Tao sa kanyang kaluwalhatian, at ang lahat ng banal na anghel kasama niya, saka siya uupo sa trono ng kanyang kaluwalhatian, at titipunin sa harap niya ang lahat ng mga bansa; at hihiwalayin Niya ang mga isa sa iba, gaya ng pastol na hinihiwalay ang mga tupa mula sa mga kambing; at ilalagay Niya ang mga tupa sa Kanyang kanan, at ang mga kambing sa Kanyang kaliwa. Pagkatapos ay sasabihin ng Hari sa mga nasa Kanyang kanan: 'Halina, kayo na pinagpala ng Aking Ama! Pagtibayin ninyo ang kaharian na inihanda para sa inyo mula nang likhain ang mundo. Sapagkat nagutom ako, at pinakain ninyo ako; nauhaw ako, at binigyan ninyo ako ng inumin; dayuhan ako, at tinanggap ninyo ako; hubad ako, at sinuotan ninyo ako; maysakit ako, at dinalaw ninyo ako; nasa bilangguan ako, at dinalaw ninyo ako.' Sagot naman sa Kaniya ng mga matuwid: 'Panginoon, kailan ka namin nakitang nagugutom at pinakain namin? O nauuhaw at binigyan namin ng inumin? Kailan ka namin nakitang dayuhan at tinanggap namin? O hubad at sinuotan namin? Kailan ka namin nakitang maysakit o nasa bilangguan at dinalaw namin?' At sasagot sa kanila ang Hari: 'Tunay na sinasabi ko sa inyo, ang anumang ginawa ninyo para sa isa sa pinakamaliit na ito ng aking mga kapatid, ginawa ninyo para sa akin.' Pagkatapos ay sasabihin niya sa mga nasa kaliwa niya: 'Lumayo kayo sa akin, kayong mga sumpa, papunta sa walang hanggang apoy na inihanda para sa diyablo at sa kanyang mga anghel. Sapagkat nagutom ako, at hindi ninyo ako pinakain; nauhaw ako, at hindi ninyo ako pinainom; ako'y dayuhan, at hindi ninyo ako tinanggap; ako'y hubad, at hindi ninyo ako binigyan ng suot; ako'y maysakit at nasa bilangguan, at hindi ninyo ako dinalaw.' Pagkatapos ay sasagot din sila sa Kaniya: 'Panginoon, kailan ka namin nakitang nagugutom, o nauuhaw, o dayuhan, o hubad, o maysakit, o nasa bilangguan, at hindi ka namin

pinaglingkuran?' Pagkatapos ay sasagot Siya sa kanila: 'Tunay na sinasabi ko sa inyo, ang hindi ninyo ginawa para sa isa sa pinakamaliit na ito, ay hindi ninyo ginawa para sa Akin.' At sila'y paroroon sa walang hanggang parusa, datapuwat ang matuwid sa buhay na walang hanggan.

Mateo 25:31–46

Komunyon: Purihin ang Panginoon mula sa langit; purihin Siya sa kahangaan. **Alternatibo:** Magalak kayo, mga matuwid, sa Panginoon—karapat-dapat sa matuwid ang papuri. Alleluia. **(3)**

SABIADO NG KESO

SA BIYERNES SA KAPASKUHAN NG GABI

Ginugunita natin ang lahat ng banal at may-Diyos na mga ama na nagningning sa kanilang mga gawain.

Sa Biyernes sa Vespers, pagkatapos ng Prologo, inaawit ang karaniwang stichera ng Kathisma 18.

Sa 'O Panginoon, ako'y sumigaw:' inaawit natin ang mga stichera na katulad ng Tono 8, sa ika-6 na modo, na inuulit ang bawat isa nang dalawang beses:

Halina, kayong lahat ng mga tapat, / kantahin natin ang karamihan ng mga kagalang-galang na Ama: / si Antonio, ang una *sa kanila*, ang kagalang-galang na Euthymius, / at bawat isa, at silang lahat. / At, na parang sa isang matamis na paraiso, / pagdaan sa ating isipan ang kanilang mga gawa, / masayang sabihin natin: / 'Sila ang mga punong itinanim ng ating Diyos: / nang magbunga ng walang-hanggang bunga ng buhay, / inialay *nila ito* kay Cristo, na nagpapalusog sa ating mga kaluluwa!' / Sa kanila tayo'y sisigaw: / 'Mga tagapagdala ng Diyos, mga pinagpala, / ipanalangin ninyo ang ating kaligtasan!'

Magalak, tapat na Ehipto! Magalak, kagalang-galang na Libya! Magalak, piniling Thebaid! Magalak, bawat lugar, lungsod at lupain, na nagpalaki sa mga mamamayan ng Kaharian ng Langit, at naghatid sa kanila sa kapanahunan sa pamamagitan ng kanilang pagpipigil sa sarili at mga pagsisikap, at iniharap sa Diyos ang mga taong perpekto sa kanilang mga hangarin. / Nagpakita sila bilang mga tanglaw sa ating mga kaluluwa, / *at* sa pamamagitan ng pagsikat ng kanilang mga himala at kababalaghan / ay nagliwanag nang espiritwal hanggang sa mga hangganan *ng* buong *mundo*. / Sa kanila tayo ay sumigaw: 'Lubos na Pinagpalang mga Ama, / ipanalangin ninyo ang aming kaligtasan!'

Sino sa mga ipinanganak sa lupa / ang magpapatotoo sa inyong mga kahanga-hangang buhay, O mga Ama ng buong mundo? / At anong dila ang magkukwento / ng inyong mga banal na pagsisikap at gawa sa Espiritu: / ang inyong mga paghihirap *para* sa kabanalan, ang pagal ng katawan, / ang inyong mga pakikibaka laban sa mga pagnanasa sa pamamagitan ng pagbabantay, panalangin at luha? / Tunay nga kayong lumitaw sa mundo bilang mga Anghel, / *at* tuluyan ninyong pinabagsak ang mga puwersang demonyo, / sa pamamagitan ng pagganap ng mga kababalaghan at kamangha-manghang tanda. / Kaya naman, mamamagitan kayo para sa amin, kayong lubos na pinagpala, / upang makamtan namin / ang walang hanggang kagalakan.

Luwalhati, Tono 6: Iningatan ninyong buo ang *nasa loob natin* na larawan *ng Diyos*, / at itinakda ninyo ang isip bilang pinuno laban sa mapaminsalang mga pagnanasa sa pamamagitan ng pagtitimpi, / umakyat kayo nang buong-buo patungo sa kawangis ng Diyos: / sapagkat, matapang ninyong tinupok ang inyong kalikasan, / pinagsikapan ninyong ilagay ang mas mababa sa mas mataas, / at ipailalim ang laman sa espiritu. / Kaya't ikaw ay naging tuktok ng mga monghe, / maninirahan sa disyerto, gabay ng mga mabilis tumakbo, / ang pinakatumpak na tuntunin ng kabutihan. / At ngayon sa langit, kung saan hindi kailangan ang mga salamin, O kayong lubos na mapaggalang, / pinagmamasdan ninyo ang Banal na Trinidad sa kadalisayan, / nakikipagpamagitan nang walang tagapamagitan / para sa mga nagpapaluob sa inyo ng pananampalataya at pag-ibig.

At ngayon, O Ina ng Diyos: **isang himno sa karaniwang tono.**

Pasok na may insinsador: 'Isang liwanag ng kagalakan':

Prokeimenon, Tono 7

O Diyos, Ikaw ang aking tagapagtanggol, / at ang habag Mo'y sa lalong madaling panahon ay sasagip sa akin.

Taludtod: Iligtas mo ako sa aking mga kaaway, O Diyos, at tubusin mo ako sa mga bumabangon laban sa akin.

Tingnan ang Awit 58:10B–11A, 2

Pagbasa mula sa mga Propesiya ni Zacarias

Ganito ang sabi ng Panginoong Makapangyarihan: Ang ika-apat na pag-aayuno, ang ika-limang pag-aayuno, ang ika-pito na pag-aayuno at ang ika-sampung pag-aayuno ay magiging para sa bahay ni Juda [at sa bahay ni Israel] isang panahon ng kagalakan, isang panahon ng tuwa at isang panahon ng masayang pagdiriwang; at magagalak kayo at mamahalin ang katotohanan at kapayapaan. Ganito ang sabi ng Panginoong Makapangyarihan: Maraming bansa pa ang darating, at ang mga maninirahan sa maraming lunsod; at ang mga maninirahan sa limang lunsod ay magkakasama sa isang lunsod, na sasabihin: 'Tayo'y pumunta upang manalangin sa harap ng Panginoon at upang hanapin ang mukha ng Panginoong Makapangyarihan [sa Jerusalem],' (*at bawat isa ay magsasabi:* 'Ako rin ay pupunta!') At maraming bansa at maraming angkan mula sa buong mundo ( ) ang darating upang hanapin ang mukha ng Panginoong Makapangyarihan sa Jerusalem at upang pakayamin ang Panginoon. Ganito ang sabi ng Panginoong Makapangyarihan: 'Sa mga araw na iyon, sampung lalaki mula sa bawat wika ng lahat ng mga bansa ang hahawak sa laylayan ng kasuotan ng isang Hudyo, at sasabihing, "Sasama kami sa inyo, sapagkat narinig naming sumasa inyo ang Diyos!"'

Zacarias 8:19–23

Prokeimenon, tono 6

Ilagay ng Israel ang pag-asa nito sa Panginoon / mula ngayon hanggang sa walang hanggan.

Taludtod: O Panginoon, hindi naging mayabang ang puso ko, ni hindi rin nagmata ang aking mga mata sa iba.

Awit 130:3, 1A

'Ibigay Mo, O Panginoon:'

Sa stichera, solo, tono 2

Linisin natin ang ating sarili, mga kapatid, mula sa bawat karumihan ng laman at espiritu, at sindihan natin ang mga sulo ng ating kaluluwa ng pagmamahal sa mga dukha, nang hindi tayo nagkakagat-kagat sa isa't isa sa pamamagitan ng paninirang-puri: sapagkat malapit na ang panahon na darating ang Nobyo upang gantimpalaan ang bawat isa ayon sa kanilang mga gawa. / *Kaya't* pasukin *natin* kasama ng mga matatalinong birhen ang harapan ni Cristo, / na sumisigaw sa Kanya ng bantog na daing ng tulisan: / 'Alalahanin Mo kami, O Panginoon, pagdating Mo sa Iyong Kaharian!'

Taludtod: Itinaas ko sa Iyo ang aking mga mata, sa Iyo na nananahan sa langit. Narito, gaya ng mga mata ng mga alipin na nakatingin sa mga kamay ng kanilang mga panginoon, gaya ng mga mata ng alipin na babae na nakatingin sa mga kamay ng kanyang may-ari, gayon din ang aming mga mata ay nakatingin sa Panginoon na aming Diyos, hanggang sa kaawaan Niya kami.

At muling inuulit ang parehong awit.

Taludtod: Maawa ka sa amin, O Panginoon, maawa ka sa amin, sapagkat napupuno kami nang sobra sa paghamak. Ang aming kaluluwa ay napupuno nang sobra sa pang-iinsulto mula sa mga masagana / at sa paghamak mula sa mga mayabang.

Para sa mga Martir: Kapag ang mga banal na martir / ay nananalangin para sa atin / at inaawit ang mga papuri kay Cristo, / naglalaho ang lahat ng kamalian / at ang sangkatauhan ay naliligtas sa pamamagitan ng pananampalataya.

Kaluwalhatian, Tono 8: Pinaparangalan *ka namin* ngayon, O kagalang-galang na mga ama, bilang dakilang gabay ng mga monghe: sapagkat sa pamamagitan ninyo natutuhan namin kung paano lumakad sa tunay na tuwid na landas. / Mapalad ka na naglingkod kay Cristo, / at nagtagumpay laban sa kapangyarihan ng kaaway, / kasama ng mga anghel, maninirahan kasama ng mga matuwid at mga santo: / mamamagitan ka kasama nila sa harap ng Panginoon / para sa awa ng ating mga kaluluwa.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Magalak, kayamanan ng kalinisan! / Magalak, dalisay na tinitirhan ng Di-nakikitang Liwanag! / Magalak, saligan ng ating kaligtasan! / Magalak, pangangaral ng mga Apostol! / Magalak, papuri ng mga martir! / Magalak, katuparan ng mga propeta, Ikaw na Lubos na Dalisa! / (Magalak), palamuti ng mga asketiko at monghe, / at kaligtasan ng mga mananampalataya!

Ngayon ay paalam: Ang Banal na Tatluhan. Luwalhati, at ngayon: Pinakabanal na Tatluhan: O Panginoon, maawa ka. (3) Luwalhati, at ngayon: Ama Namin: Pari: Sapagkat Iyo ang kaharian: Lektor: Amen.

Troparion, Tono 4

Diyos ng aming mga ninuno, / na palaging kumikilos sa amin sa Iyong kababaang-loob, / huwag mong ilayo sa amin ang Iyong awa, / kundi sa pamamagitan ng kanilang pakikipagdalit / gabayan Mo ang aming mga buhay sa kapayapaan.

Kaluwalhatian, at ngayon, sa Theotokos, sa parehong tono: Ang hiwagang tinago sa lahat ng kapanahunan / at hindi kilala kahit ng mga Anghel, / ay nahayag sa pamamagitan Mo, O Ina ng Diyos, *sa mga naninirahan* sa lupa: / ang Diyos, na nagkatawang-tao sa hindi nalilito na pagkakaisa *ng dalawang kalikasan*, / na dahil sa atin ay kusang tinanggap ang Krus, – / sa pamamagitan Niya ay binuhay Niyang muli *si Adan* na unang nilikha / *at* iniligtas ang ating mga kaluluwa mula sa kamatayan.

Kantahin din ito sa 'Diyos ang Panginoon' **at sa wakas ng Matins. Pagkatapos ay ang litaniya: 'Maawa ka sa amin, O Diyos:' at tatlong malalaking pagyuko. 'Ang pangalan ng Panginoon ay:' tatlong beses. Awit 33, 'Karapat-dapat:' at ang pagtatapos. At inihahain ang pagkain ayon sa kaugalian, gaya ng inuutos para sa Miyerkules ng Keso. Sa Vespers naman, inaawit namin ang kanon ng pamanang alaala sa karaniwang tono sa kapilya ng libingan.**

SA MATINS

Pagkatapos ng unang stichera, ang sedalen, tono 8

Pinaliwanagan ng kidlat ng mga ama, / habang tayo'y pumapasok sa kaaya-ayang paraiso, / magsaya tayo sa matamis na batis; / at sa pagmamasid sa kanilang katapangan nang may paghanga, / tularan natin ang *kanilang* mga birtud, na sumisigaw sa Tagapagligtas: / 'Sa pamamagitan ng kanilang mga panalangin, O Diyos, gawin mo kaming mga kalahok / ng Iyong Langitnang Kaharian!'

Kaluwalhatian: Kay Pablo, pinuno ng mga monghe, kasama ang pantas na Antonio at Eutymio, *at* ang iba pang mga Ama, magkakaisa tayong magkanta at manalangin sa kanila, na sila'y manalangin nang walang patid kay Cristo para sa atin, habang ipinagdiriwang natin ang kanilang banal at makinang na alaala, na niluluwalhati ang Tagapagligtas at Panginoon sa pamamagitan ng awit.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Palagi naming Ikaw na pinapasalamatan, O Ina ng Diyos, / at Ikaw na pinupuri, O Pinakabanal, at Ikaw na sinasamba, / sa pag-awit ng Kapanganakan *ni Cristo* sa pamamagitan Mo, O Puno ng Biyaya, / na walang patid na sumisigaw: / 'Iligtas Mo kami, O Pinakamahabaging Birhen, sapagkat mabuti Ka, / at iligtas Mo kami sa kakila-kilabot na pagtatalo sa mga demonyo sa oras ng pagsubok, / baka kami, ang Iyong mga lingkod, ay mapahiya.'

Ayon sa ikalawang stichera ng Sedalen, tono 4

Tayong lahat, kasama sina Antonio at Eutymio / at ang lahat ng iba pang mga Ama na tagapagdala ng Diyos, / purihin sila sa pamamagitan ng mga himno, ipinagdiriwang ang kanilang alaala: / sapagkat sila'y nananalangin sa harap ng Panginoon para sa buong mundo, / upang tayo'y mailigtas mula sa sinaunang sumpa, / nang tayo'y mapalaya mula sa parusa.

Kaluwalhatian, isa pang sedalen, tono 8: Habang naglalakad tayo sa parang na punô ng bulaklak ng mga birtud / ng mga asetikong tagapagdala ng Diyos, / napupuno tayo ng bango ng kanilang katamisan: / sapagkat, matapos silang patatagin sa pakikibaka laban sa mga tukso, / sinupil nila ang katawan sa espiritu sa pamamagitan ng pagpipigil sa sarili bilang isang lingkod, / matapos mamuhay ng isang anghel na buhay sa lupa, / upang sila'y maituring na karapat-dapat sa kaluwalhatian.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Sa pamamagitan ng paghahain ng inyong mga walang-katawang nilalang at ng Pangunang Nagbalita, / ng mga alagad, propeta at martir, / ng lahat ng mga santo at ng mga kagalang-galang, / at sa pamamagitan ng paghihikayat ng inyong walang-asawa at banal na Ina, O Kristo, / ipagkaloob na kami ay maglakad sa Iyong liwanag, / at sa Iyong mapagpalang awa, magkaloob-loob na papasukin kami sa Iyong Kaharian.

Binabasa rin natin ang mga salita ni San Efren tungkol sa mga yumaong ama, na hinahati sa tatlong bahagi. Awit 50.

Ang Kanon ng banal na monasteryo sa ika-6, at ng mga santo sa ika-8. Pagkatapos ay inaawit namin ang 'Umawit tayo sa Panginoon:'. Tono 8.

Awit 1

Irmos: Magtaas tayo ng awit, O bayan:

Umawit tayong magkakasundo / sa mga espiritwal na awit / bilang parangal sa ating mga banal na ama na nagningning sa kanilang mga gawain, / na ipinanganak ng Ehipto, Tebaida at Libya, / sa bawat pook, lungsod at lupain.

Magalak, ninuno ng mga monghe, / si Antonio na lubos na kagalang-galang, / si Ammon na tagapagdala ng Diyos, kaluwalhatian ng Nitria, / si Arsenius – ang Anghel, lakas ng katahimikan, / at si Ammon na tagapagdala ng Espiritu.

Magalak, tunay ngang sisidlan ng Diyos, / Agathon, na may kaluluwang pagka-pari; / Achilles at Amoy, mga bulaklak ng disyerto, / Anub at Alonius, Amonaph at Anthip, / mga maningning na perlas ng kabutihan.

Kantahin natin ang mga sulo ng paghuhusga / sa araw na ito: / sina Aris at Apolos na Dakila; / samantalang ang mga liwanag ng pagsunod ay sina Afre at Akakios, / at kasama nila'y sumisikat si Abbakir, / na parang isang umagang bituin.

Si Auxentius / ay lumitaw na parang bundok ng marangal na buhay; / ang dakilang Avramius bilang isang asketang malinis; / kasama nila, si Aphrodisius ay ipinahayag na haligi ng pagpipigil, / kasama si Athenodorus.

Si Ammonio ay nagniningning sa kalangitan na parang bituin / sa hanay ng mga asketa, / at ang banal na Anina; / at kasama nila nagniningning ang dakilang Antiochus, / ang kilalang Agapitus, *at* ang iba pa / na nagniningning kasabay nila.

Purihin natin sa banal na mga himno ang dakilang Atanasio, na naglingkod nang marilag sa Bundok Athos, ang pinakamalaking liwanag ng buong sansinukob: sa pamamagitan ng kanyang paghahain, tayo'y lahat ay nailigtas.

Sa pamamagitan ng inyong buhay, tunay na hinubog ng Diyos, / kayo'y naging paraiso ng Simbahan ni Cristo, mga pinagpalang ama; / ipagdalangin ninyo kami, isa-isa ayon sa pangalan, / sa harap ng Panginoon nang walang patid!

Sa mga Martir: Halina, tapat at mapagmahal na mga martir, parangalan natin ang mga martir sa ating taunang himno at awit, kumakanta at sumisigaw nang may pananampalataya kay Kristo, ating Diyos: 'Kakanta kami sa Iyo, O nag-iisang Panginoon!'

Kaluwalhatian, sa Trinidad: Kinakanta ko ang Tatalong Persona, iisa sa Diwa, / *ang bawat isa sa* Kanyang sariling Hipostasis: / ang hindi nilikhang Ama, ang ipinanganak na Anak, at ang Banal na Espiritu – / ang walang-hanggang Kaharian, kapangyarihan, at iisang Pagkadiyos.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Magalak ka, lubos-banal na Templo, / tupaang binasa ng Diyos, / selyadong bukal ng walang-hanggang Daloy; / ingatan Mo ang Iyong lungsod, O Ginang, / na hindi matataboy laban sa lahat ng uri ng kaaway.

Katavasia: Magtaas tayo ng awit, O bayan, / sa ating kamangha-manghang Diyos, / na nagpalaya sa Israel mula sa pagkaalipin, / na umaawit ng awit ng tagumpay at sumisigaw: / 'Umaawit kami sa Iyo, O nag-iisang Panginoon!'

Hindi natin inaawit ang ikalawang salmo ng Salterio, kundi inaawit natin ang tugma: Mga Banal na Ama, ipanalangin ninyo kami sa Diyos.

Dalit 2

Irmos: Masdan, masdan, ako ang inyong Diyos, / ipinanganak mula sa Ama bago pa ang mga panahon / at nabuo sa Birhen sa *mga* huling *araw* / nang walang asawa, / at siyang nagpawi sa kasalanan ng ating ninuno na si Adan, / bilang Pag-ibig ng sangkatauhan!

Napupuno tayo ngayon ng bango, / *na para bang* nagmamadali tungo sa ibang paraiso / kasama ang mga birtud ng mga asketa na itinanim ng Diyos: / pinagyaman nila ang mga ito sa pamamagitan ng pagtitimpi at luha, / nag-aalay ng sari-saring bunga sa Diyos: / *bawat isa sa kanyang sariling* paraan ng pamumuhay, / kayong pinakabanal!

O dakilang Vissarion, na namuhay na parang ibon, isang anghel ng ibang uri, / at ang bagong Job – ang matatag na Benjamin, / gayundin si Vitaly – isang tanglaw na nagligtas ng mga patutot para sa Diyos, / at ang banal na Vitimius, at ang maluwalhating Vavila kasama nila / magalak sila!

Sa kaluwalhatian ng iyong buhay ay naging makalangit ka, O Benedikto! / Ang pastol na si Vasian *ang* tahanan ng karunungan; / ngunit si Basilio rin ay nagkamit ng isang korona ng pagsunod: / sapagkat, pumasok sa libingan nang siya'y buhay pa, / ipinapakita niya sa atin ang kislap ng pagsunod.

Isang himno kay Gelasius: siya *ang* hindi malilimutang guro ng mga pagnanasa; / papuri kay Gerasimus, na pinagsilbihan ng isang hayop bilang alipin: / sapagkat lumapit ito sa kaniya dahil sa kaperpektohan ng kaniyang birtud. / Luwalhati rin kay Ama Germanus / kasama si Gaius, ang matalinong lingkod ni Cristo.

David, ang kaluwalhatian at puri ng Tesalonica, / papurihan ang banal na si Daniel, / makapangyarihan sa mga himala, sa gawa at salita, / si Daniel ng Skete, kasama sina Dius at Dalmatus, / mga pinuno ng mga monghe, kaganapan ng pananampalataya.

Ang kanilang pagsunod ay nagniningning / sa isang liwanag na lubos na hihigit pa sa mga bituin, / *na parang* dalawang liwanag na nagliliwanag sa atin— / ang banal at pantas na sina Dometian at Dometia; / sana sila, kasama ng *mga ama* na hindi kilala sa pangalan, / ay maluwalhating purihin.

Sa mga Martir: Magmadali kayong maabot ang hindi mauubos na kayamanan ng mga tapat / – yaong mga nagsilaban nang may debosyon para sa Panginoon; / halina, mga tapat, kantahin natin sila bilang mga martir, / tinitipon ang bunga ng pananampalataya / – paggaling ng kaluluwa at katawan.

Kaluwalhatian, sa Trinidad: Ang pinakamakamilan, pinakadiyos na / Pagkakaisa sa Tatlong Persona: / ang hindi-ipinanganak na Ama at ang Nag-iisang Anak, / ang Espiritu na nagmumula sa Ama at nahayag sa pamamagitan ng Anak, / isang Pagkatao at isang Kalikasan, / isang Panginoon, isang Kaharian, iligtas ninyo kami lahat!

At ngayon, O Ina ng Diyos: Ikaw lamang ang nagdalang-tao sa sangkatauhan / ng isang pambihirang panganganak; / ikaw lamang ang hindi nasakop ng katiwalian ayon sa kalikasan, / sapagkat nagdalang-tao ka ng isang anak na walang binhi, sa walang mantsa: / kaya naman kami, ang mga mananampalataya, ay niluluwalhati ka bilang Ina ng Diyos / gaya ng nararapat, O Dalisay.

Katavasia: Masdan, masdan:

Dalit 3

Irmos: Walang banal na gaya ng Panginoon:

Papasok sa paraiso / ng banal na mga birtud ng mga Ama, / ating palagiang matitikman ang buhay-na-nagbibigay / na espirituwal na kagalakan, / habang pinupuri sila nang may pananampalataya.

Nawa'y parangalan si Euthymius, ang pinakamaliwanag na bituin, at si Helladius, ang liwanag ng umaga, at si Ephrem, ang hinimok ng Diyos, kasama ang bantog na Eulogius, na nagpaliwanag sa mga hangganan *ng mundo* sa pamamagitan ng kanilang mga gawa at mga himala.

Nawa'y awitan ng mga awit ang kahanga-hangang Zosimas, at ang pinakakagalang-galang na Zacarias, at sina Zinon at Zoilo, ang dakilang Isaias, at ang maluwalhating Elias; nawa'y parangalan sila kasabay nila.

Kinakanta ko si Teodoro ng Fermi, ang lubos na maluwalhati, / at si Enath, ang lubos na pinupuri; / kasama nila kinakanta ko sina Teodulo at Teona, / at pinaparangalan ko ang kahanga-hanga at dakilang Teodosio.

Purihin si Theoktist, ang pinakamahusay na pastol, / at si Phalasian, na itinaas sa karunungan, / ang Dakilang Theodore, na kilala bilang Sikeot, / na nagpakita sa lupa bilang isang dakilang pigura sa pamamagitan ng mga tanda at kababalaghan.

Iba pang ganap na maningning na mga bituin / ang sumisikat mula sa kadayaan: si Juan Kolov, / kasama ang tatlong tagadala ng liwanag *na nabanggit* sa Tanggera, / at kasama ng marami pang iba, na maningning sa kaluwalhatian.

Para sa mga Martir: Magsama-sama tayo, tayong mahilig magdiwang, / sa mga himno at espiritwal na awit, / upang parangalan ang pinakabanal at taunang paggunita sa mga martir: / sapagkat sila'y palaging nananalangin sa harap ni Cristo / para sa ating lahi.

Kaluwalhatian, Banal na Trinidad: Ang Trinidad, na iisa ang diwa, at ang Sobrang-Banal na Pagkakaisa, na taglay, sa gitna ng pagkakaiba ng mga Persona, ang kab*aligtaran*—ang pagkakaisa ng Kalikasan! Pag-isahin mo kami sa pamamagitan ng pagnanasa sa Iyong mga utos.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Ikaw, ang Tabernakulo na nilikha ng Diyos, ay inihula ni Moises, na tinakpan ang Kabanal-banalan ng mga Serapim, na nagpapahiwatig ng Iyong dalisay na Anak, O Birhen, – si Cristo, *na nagnanais* magkatawang-tao.

Katavasia: Walang banal na gaya ng Panginoon, / ni matuwid na gaya ng aming Diyos, / na siyang kinakanta ng buong nilikha: / 'Walang matuwid maliban sa Iyo, O Panginoon!'

Sedalen, Tono 4

Si Cristo, ang Araw ng Katuwiran, ay nagpadala sa inyo, / na parang sinag na nagliliwanag sa lupa, O mga banal na guro: / kaya, ang aking kaluluwa, na pinitim ng kasamaan, / sa pamamagitan ng inyong banal na panalangin, / niliwanagan ninyo ng banal na liwanag ng kaalaman tungkol sa Diyos, O mga pinagpala!*

Isa pang Sedalen, Tono 8

Tayong mga mananampalataya, papurihan at luwalhatiin sa awit / ang kababaang-loob at kalinisan ni Antonio, / ang kadakilaan at kahanga-hangang *pagkatao* ni Eufimia, / ang pagkamapayak at katahimikan nina Pablo at Arsenio, / ang kaluwalhatian ni Teoktisto, / at ang lahat ng iba pang hanay ng mga kagalang-galang; / kasama nila, kantahin natin ang dalaga na si Eupraxia / at ang lahat ng mga babaeng pantas sa Diyos / at magsi-sigaw tayo nang magkakaisa: / 'Manghaingawa ka sa harap ni Cristo na ating Diyos / upang ipagkaloob Niya ang kapatawaran ng mga kasalanan / sa mga nagdiriwang ng iyong banal na pag-alala nang may pag-ibig!'

Luwalhati: Naputol mo ang mga gapos ng mga pagnanasa, / kumapit ka nang may pag-ibig sa *tunay na* mga biyaya, / at nabihisan ka ng di-pang-mundong kaluwalhatian kay Cristo, / at nakatagpo ng kapahingahan mula sa iyong mga pagsusumikap, / at sa pamamagitan ng mga dalamhati ng pagpapakait sa sarili ay narating mo ang buhay na makalangit; / kaya't karapat-dapat kayong nagagalak kasama ng mga makalangit na Kapangyarihan, / [nakatayo nang may kagalakan sa harap ng Diyos na may mga awit.] / Ang ating mga Ama na tagapagdala ng Diyos, / ipanalangin ang kapatawaran ng mga kasalanan / para sa mga nagdiriwang ng iyong banal na alaala nang may pag-ibig.

At ngayon, O Ina ng Diyos: nahulog ako sa putik ng mga kasalanan / at wala akong sandigan sa aking sarili; / ako'y binalot ng baha ng aking mga kasalanan; / ngunit bilang Siyang nanganak sa Salita – ang nag-iisang Minamahal ng sangkatauhan – / tingnan Mo ako, lingkod Mo, ipinamamanhid Mo sa Iyo, / iligtas Mo ako mula sa kasalanan at sa mga pagnanasa na sumisira ng kaluluwa, O Makapangyarihang Ginang, / at mula sa bawat pang-iinsulto ng masasama, / upang ako'y

makapamighating awit nang may kagalakan: / 'Mamilit ka sa harap ni Cristo na ating Diyos / na ipagkaloob sa akin ang kapatawaran ng aking mga kasalanan, / sapagkat Ikaw ang aking pag-asa, / [hindi karapat-dapat] na lingkod Mo!'

Himno 4

Irmos: Mula sa madilim na bundok:

Ang lamparang ipinahayag sa mundo – ang banal na Hilarion, / ang bundok ng kaalaman – ang dakilang Justin; / kasama nila, parangalan sina Hierax at Ivistion, / na pinarangalan ng kaluwalhatian, kasama si Jose.

At si Jeremias ay nagniningning ng buhay; at si Ischirion naman ay lumitaw na may dakilang kapangyarihan. Kasama nila nagniningning sina Karyon, Koprius at Castor, at si Cassian, ang pinakamaganda sa kanila lahat.

Namamangha ako sa kaaya-ayang mga salita ni Callistus, / Pinupuri ko ang mabubuting gawa ni Lawrence, / Ipinapahayag ko ang mga gawaing mabuti ni Longinus, / Pinaparangalan ko si Lot dahil sa kanyang katapangan.

Sa aking mga awit, pinupuri ko si *Leontius*—ang kailaliman ng teolohiya, / inaawit ko ang papuri kay Maximus—ang kalaliman ng karunungan, / at kay Marc*ian*—ang palamuti, at kay Marcos, / ang mapagkumbaba at masunurin sa Diyos.

Ang marangal na kaloob ng katapangan *ay* ang dakilang Macarius, / samantalang si Gorodskoy *ay* ang personipikasyon ng kabanalan. / Kasama nila ay ipinapahayag ang bantog na si Mark, / at kasama si Dalmatus, ang taga-Etiyopiya na si Moises.

Pinupuri ko sina Martinian at Malchus / dahil sa kanilang mga pakikibaka at kabayanihan para sa kadalisayan, / habang pinapahalagahan ko ang birtud ni Marcellus, pinuno ng mga pastol, / at ni Millus, na nagbuhay ng mga patay.

Sa mga Martir: Mga Martir ni Cristo! Maghandog kayo ng walang patid na panalangin / sa Maylalang at Tagapaglikha, / para sa kapayapaan ng sanlibutan, at para sa mga nagpaparangal sa inyong alaala / sa pamamagitan ng mga awit.

Kaluwalhatian, sa Trinidad: Kamangha-mangha na ang Pagkadiyos ay Isa at Tatlo; / sa bawat Persona ay ganap at hindi mahahating naroroon: / sapagkat ang Ama, ang Anak, at ang Espiritu Santo / ay sinasamba bilang isang Diyos.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Magalak, malawak na tinitirhan ng Diyos! / Magalak, arka ng Bagong Tipan! / Magalak, sisidlan na nagkakaloob / ng makalangit na manna sa lahat ng mortal!

Katavasia: Mula sa malingap na bundok, ang nag-iisang Ina ng Diyos, / ang Propeta, na ang paningin ay pinaliwanagan ng Diyos, / ay nasilayan Ka, Verbo, na malapit nang magkatawang-tao, / at buong paggalang na pinurí ang Kanyang kapangyarihan.

Kanta 5

Irmos: Iligtas mo ako mula sa hamog ng mga pagnanasa:

Halina, masdan natin ang mga bulaklak na walang kamatayan, / yaong nasa Hardin ng Eden, / – ang mga bunga ng pagsisikap ng ating mga ninuno, pinagyayaman ng Diyos, / *at* ang nag-iisang mag-uukit *ay* ang Panginoon.

Sa pamamagitan ng mga daloy ng salita ng Ilog Nile / bawat makatwirang kaluluwa ay napapabasa; / ang buhay nina Navcratia *at* Nikon ay sumisiklab, / habang pinapagalak tayo nina Naphtali at Nisphanor sa kanilang buhay.

Si Xenophon, kasama ang kanyang dalawang anak, / na nagniningning sa mga birtud, ay nagbibigay-liwanag sa atin, / gayundin ang dakilang Orsisius, at lalo pa si Onuphrius; / ngunit sino sa mga mortal / ang tunay na makahahalaga kay Pimen?

Si Pamvo, na itinaas sa gawa at salita, ay wastong tinatawag na pinagpala; nawa'y ang maluwalhating Publius, na pumigil sa mga demonyo, ay luwalhatiin, gayundin ang maningning na Pinnufrius.

Nawa'y ang tunay na kagalang-galang na Paphnutius, / Pior, Patermufius, ang pinakasimpleng Paul, / ang dakilang Pithirun at ang pinakamahuhusay sa mga Ama, / ay parangalan ayon sa nararapat.

Sina Pachomius, ang liwanag ng mga liwanag, ay luwalhatiin sa kaluwalhatian; si Palamon, ang *kanyang* kasama, ang banal na Petronius; at kasama nila, luwalhatiin din si Passarion sa pamamagitan ng mga banal na himno.

[Sa mga Martir: Inihayag ninyo si Cristo bilang Diyos / sa pamamagitan ng asetikong sigasig sa arena, / kayo, mga di-matatagpong martir, / ay tumanggap ng inyong mga korona at nagagalak / kasama ng mga di-katawang koro.**]**

Kaluwalhatian, sa Trinidad: Ang Pagkadiyos *ay may* tatlong Persona, / bagaman sa diwa ay Isa lamang; / sa Kanyang *pangalan* tayo ay nabinyagan, at sa Kanila tayo naniwala: / ang Ama, ang Salita at ang Espiritu, / na *kapareho* ng *Kanilang* kalikasan.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Ikaw na nanganak sa Salita, na higit sa pagkaunawa! / Nananalangin kami sa Iyo, O Pinakabanal: huwag kang tumigil sa pagdalangin sa Kaniya / para sa walang patid na kaligtasan ng Iyong kawan / mula sa mga kapahamakan.

Katavasia: Iligtas Mo ako mula sa mga ulap ng mga pagnanasa, / na parang mula sa pinakamalalim na gabi, / ipagkaloob Mo, ipinamamanhik ko, na ang aking espiritu ay magbantay mula sa madaling-araw, / sa liwanag ng araw ng Iyong mga utos, O Kristo.

Kanta 6

Irmos: Ang napapaligiran ng maraming kasalanan:

Kamangha-mangha ang ating mga lubos na banal na ama: / banal ang kanilang mga gawa, ang kanilang mga pakikibaka, ang kanilang mga pagpapagaling; / sapagkat sino pa ba ang nagpakita ng kapangyarihan ng mga himala?

Ang kahanga-hangang Ravula, at si Rufus na kasama *niya*, / at si Siso, na katumbas din ng mga Anghel, purihin siya; / *at* kasama nila—ang banal na Serid at Silouan.

Ang langit, kasama ang apat nitong maningning, ay lumitaw sa lupa: / sila ang dalawang magkaparehang Simeon na magkapangalan; / sa kanila, tatlo *ang naglingkod* sa mga haligi, / at ang isa *ay* isang banal na hangal.

Sa gitna ng mga bituin na pinamunuan niya, / si Savvas, na pinabanal na parang araw, ay sumilay; kasama niya, nagniningning sina Serapion at Silvanus sa pamamagitan ng kanilang mga gawa.

Sarmat at Timoteo, Typhus kasama si Iperchius, / at sina Farmufius, Phocas, Chariton, Cherimon, / awitin si Psos, at si Or na pinakamatalino.

Banal at maluwalhating pulutong ng mga Ama, / kapwa ang mga *ating* nabanggit at ang mga walang pangalan! / Iligtas sa kapahamakan ang mga nagpaparangal sa inyong alaala nang may pag-ibig.

[Sa mga Martir: Kamangha-mangha Ka, O Panginoon, Tagapagmahál ng Sangkatauhan, / sa pamamagitan ng Iyong mga nagdurusa: / banal ang kanilang mga gawa, ang kanilang mga himala, ang kanilang mga pagpapagaling; / sa pamamagitan ng kanilang paghahain, iligtas Mo kami, O Panginoon!**]**

Kaluwalhatian, sa Trinidad: Inaawit Kita, O Trinidad na higit sa lahat ng simula / at Banal na Pagkakaisa: / Liwanag at mga Liwanag, Buhay at mga Buhay; / Isip, Salita, Espiritu – / Banal at Banal, ang iisang Diyos.

At ngayon, sa Theotokos: Magalak, Hesí, ang ninuno: / mula sa iyong ugat – mula sa dalisay na Birhen / sumibol ang bulaklak ng buhay, ang Tagapagligtas ng sanlibutan / – si Cristo Dios.

Katavasia: Ako, na napapaligiran ng maraming kasalanan / at kumakapit sa Iyong awa, / tanggapin mo ako bilang isang propeta, / O Panginoon, mapagmahal sa sangkatauhan, at iligtas mo ako.

Kontakion, Tono 8

Bilang mga tagapahayag ng kabanalan at mga tagapigil sa kasamaan, pinalamutian Mo ang hukbo ng mga tagapagdala ng Diyos na nagbibigay-liwanag sa *lahat* sa ilalim ng araw. Sa pamamagitan ng kanilang mga panalangin, sa ganap na sanlibutan, ingatan Mo ang mga nagluluwalhati at nagpupuri sa Iyo, na umaawit sa Iyo, O Panginoon: 'Alleluia'.

Ikos: Tiningnan ko ang mga ligaya ng buhay na ito, / pinagmumuni-muni sa aking isipan ang mga nangyayari sa atin, / at nang masuri ko ang kanilang paghihirap, / itinuring kong aba ang buhay ng mga mortal, / ngunit ikaw lamang ang tinawag kong pinagpala, / sapagkat pinili mo ang pinakamagandang kapalaran: / ang magnasa kay Cristo, at manatili sa Kanya, / at masayang umawit kasama si propeta David: 'Alleluia'.

Synaxarion. Mga Berso: Sa mga kaluluwa ng mga matuwid, na ang alaala ay mananatili magpakailanman, / iniaalay ko ang walang patid na handog – ang mga salitang *ito*.

Himno 7

Irmos: Siyang nagpadilig sa mga kabataan:

Halina, maghandog tayo ng mga awit na nararapat / sa mga babaeng namuhay nang may kabanalan at may dangal ng mga anghel / *at* magsigaw tayo: 'O Diyos, sa pamamagitan ng kanilang paghahain / iligtas Mo kami lahat!'

Nawa'y parangalan ang tagapagdala ni Cristo na si Vryena / kasabay ng banal na Febronia, at si Thomais, at si Hieria; / at kasama nila si Platonia, at si Melania / ay matuwirang purihin.

Purihin ang anghelikong-matuwid na Eupraxia / kasama ang dalawang Theodora at ang lubos na pinagpalang mga Anastasia: / walang-tigil na awit at kaluwalhatian / sa mga naglingkod sa Diyos nang kamangha-mangha!

Si Maria ng Ehipto – isang liwanag sa mundo, / at *ang isa pa*, na nagngangalang Marina, / ay lumitaw na parang bituin sa sansinukob, / *samantalang* si Euphrosyne – na parang araw, / na nagniningning sa mga birtud.

Si Feodulia, na nagniningning na parang apoy, at kasabay niya sa pag-aascetismo ay nagniningning sina Theodotia at Iulitta, at kasama *nila*, sa kanyang mga gawa, ay nagniningning ang lubos na pinagpala na si Isidora.

Marina, na pinuno ng banal na karunungan, ay ngayon igagalang kasabay ng dakilang Matrona, samantalang sina Synklitikia at Sarra, kasama si Justina, ay papurihan sa awit bilang mga kababaihang puno ng karunungan.

Si Pelagia, ang Anghel ng Panginoon, at si Taissia, ang sulo ng pagsisisi, ay sabay na awitin, at ang sinumang ibang babae na nagliwanag sa kanyang mga gawaing pag-aawit.

[Para sa mga Martir: Habang ginugunita natin ang mga Tagapagdala ng Paghihirap, / ipinapanalangin namin sa nag-iisang Tagapagkaloob ng buhay / na ipagkaloob ang awa sa mga umaawit / at kapatawaran ng mga kasalanan.**]**

Kaluwalhatian, Trinidad: Sinasamba namin ang Ama kasama ng Anak / at ang Espiritu Santo; sa isang diwa'y nagbibigay kami ng kaluwalhatian, at sa pananampalataya'y sumisigaw kami: / 'Kaluwalhatian sa Iyo, O Trinidad, aming Diyos!'

At ngayon, sa Ina ng Diyos: O Ina ng Diyos, pinagpalang Birhen, / na nanganak sa Tagapagligtas ng mundo at ating Panginoon! / Ipanalangin mo na Siya ay palaging magpakita / ng habag sa aming mga kaluluwa.

Katavasia: Ikaw na nag-ingat sa mga binata sa pugon, / at nag-ingatan sa Birheng nagluwal sa Iyo, kahit pagkatapos ng kaniyang panganganak, / pinagpala ka, Diyos ng aming mga ninuno!

Oda 8

Irmos: Sa banal na bundok, Siya na pinupuri:

Mga pastol at pantas na guro, / mga hierarkiya ng Simbahan ni Cristo, / *kasama* ng mga kagalang-galang, magkanta tayong lahat, / papurihan ang Panginoon / at luwalhatiin Siya magpakailanman.

Nawa'y awitin si Basilio ang Dakila / ayon sa nararapat, / at kasama niya, ang tunay na matiisin na si Atanasio, / kasama si Gregorio, na namumuno sa lahat sa teolohiya.

Purihin natin si Juan na may gintong dila / kasama si Cirilo, mga haligi ng banal na karunungan; / at pati si Hesychius, isa pang teologo, / kasama si Meletius na teolohikal at banal.

Luwalhati kay Gregorio ng Nyssa, / kasama ang dalawang Ama na gumagawa ng mga himala *na magkapangalan*; / at kay Epifanio, na pinakamatalino sa mga bagay na banal, / kasama si Amphilochius, isang maningning na liwanag, / sila'y awitan magpakailanman.

Kantahin natin si Mitrophan, ang kaluwalhatian ng mga pari, / kasama sina Nectarius, Atticus, Gennadius, / at si Anatolius kasama nila—mga tanglaw ng buhay, / kasama ang pinakamatalinong sina Eusebius at Proclus.

Nicólas, ang banal na mangangaral, / Sophrónius, tunay na may tinig na pulot, / Inaawit ko kay Eulalius, at kay Diadochus / kasama sina Eustáthius *at* Juvenal, / na nangunguna *sa hanay* ng mga Ama.

[Para sa mga Martir: Pagpapagaling para sa kaluluwa at katawan / na parang umaagos na bukal / kunwa nating kunin nang may pananampalataya mula sa kaban ng mga relikya ng mga tagapagdusa / habang umaawit tungkul sa Panginoon / at pinupuri Siya magpakailanman.**]**

Pagpalain natin ang Ama, at ang Anak, at ang Espiritu Santo, ang Panginoon.

Himno sa Trinidad: Bilang Isa sa Pagkakakilanlan, inaawit Kita, / bilang Trinidad ng mga Persona, pinupuri Kita, / Ama, Anak, at Espiritu Santo: / Pinupuri ko ang walang-simulang kapangyarihan ng Kanyang Kaharian magpakailanman.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Ikaw, O Ina ng Diyos, ay nagpakita bilang bundok ng Diyos, / sa kanino, nang manirahan Siya, ginawa ni Cristo ang mga mang-aawit na banal na templo: / 'Umawit sa Panginoon at itaguyod Siya magpakailanman!'

Pinupuri, binabasbasan, at sinasamba namin ang Panginoon, inaawit ang Kanyang mga papuri at itinaas *Siya* magpakailanman.

Katavasia: Sa banal na bundok na kinararangal Niya / at sa apoy sa palumpong ng tinik kay Moises / inihayag ang hiwaga ng Palaging Birhen – / magkanta sa Panginoon at itaas Siya magpakailanman.

At inaawit natin: 'Sa pinakamataas na karangalan ng mga Kerubin:'

Himno 9

Irmos: Ang inihayag nang maaga sa bundok sa Tagapagbigay-Batas:

Sino ang makapahayag ng katapangan ni Ambrosio? / At paano mailalahad ang karunungan ni Hierotheus / at ni Alexander, ang mga banal na ama, / at ang kanilang katatagan sa pananampalataya?

Nawa'y ang banal na Fedimus, ang Dios-taglay na Spyridon, / kasama sina Antipater, Pamvus, Palladius at Nonnus, / si Jeronimo at ang pinakabanal na Herman / ay awitin bilang mga banal na liwanag.

Nawa'y parangalan si Dionysius, dakila sa *mga bagay* na banal, / bilang isa na inilubog sa makalangit na mga hiwaga, / ang matiisin na si Clement, si Flavian, at ang dakilang si Paul, / mga tagapahayag ng *tunay na* pananampalataya.

Purihin si Michael ng Sinad kasama si Tarasius, / kasunod *sina* Nikephoros at ang kagalang-galang na Theodoret, / at si Theophanes, tunay na banal sa pangalan, / mga tagapagtanggol ng mga ikon ni Cristo.

Si Pedro at si Ignacio, tunay na tagapagdala ng Diyos, / gaya ng mga Apostol ni Cristo at mga banal na nagdusa, / purihin sila kasama sina Policarpo at Cipriano, / mga martir ni Cristo.

Mga Kagalang-galang na mga Ama at mga Hierarkiya ng Panginoon / kasama ng mga banal na martir at mga banal na babae, / lahat ng may pangalan at walang pangalan! / Ipanalangin ang kaligtasan ng aming mga kaluluwa.

[Para sa mga Martir: Sa makalangit na tahanan ng kaluwalhatian ng Panginoon, / nagagalak kasama ng mga koro ng mga martir at mga Apostol, / ihain ninyo ang inyong mga panalangin para sa amin na naninirahan sa lupa / sa harap ng Maylalang, O mga martir.**]**

Kaluwalhatian, sa Trinidad: O Diyos, Isa sa Trinidad, / walang patid na kaluwalhatian sa Iyo! / Sapagkat bagaman ang bawat isa *sa Tatlo* ay Diyos, / Siya ay nananatiling isa sa Diwa: / ang Ama, at ang Anak, at ang Espiritu Santo, / *na pinagkikilala sa pamamagitan ng* kanilang tatlong maningning na katangian.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: *Na parang* palumpong ng tinik na nasusunog ng apoy ngunit hindi nasisilab, / inuna nang nakita ni Moises noong mga unang panahon sa Bundok Sinai / ang iyong sinapupunan, O Birhen, na nagluwal sa Diyos, / na tumanggap ng Walang-Apatayang Apoy.

Katavasia: Pinupuri namin nang walang patid na mga himno ang Kapanganakan *ni Cristo* mula sa Laging Birhen, na unang nahayag sa Tagapagbigay-Batas sa bundok, sa apoy at sa palumpong na tinik, para sa kaligtasan natin, mga mananampalataya.

Exapostilarion

Yaong mga tumalikod sa sanlibutan at tumanggap ng krus: / isang pulutong ng kagalang-galang na mga ama / kasama ang mga koro ng mga martir, / ang kapulungan ng mga hierark at ang hukbo ng mga kababaihan! / Pawiin ninyo kami ng kagalakan, upang marapat naming awitin / ang inyong lubos-luwalhating alaala.

Kaluwalhatian, at ngayo'y: Masayang purihin natin sa mga awit ang mga Ama na nagdala ng Diyos na nagliwanag sa kanilang mga gawa, / at ang mga hierarkiya kasama ang mga kagalang-galang na babae, / at ang mga hukbo ng mga banal na martir, / upang tayo'y mapabanal, / at sa pamamagitan ng kanilang mga panalangin at ng pamamagitan ng Ina ng Diyos / madali nating matahak ang landas ng pag-aayuno.

Sa 'Puripika:' mga stikera sa 4, tono 8

Purihin natin sa awit, O mga tapat, / ang dami ng mga Ama na naglingkod nang may kabanalan, / at purihin natin ang mga hierarkang Kristiyano sa pamamagitan ng mga himno, / nang may banal na karunungan *at* magkakaisa, mga kapatid: / sapagkat namuhay sila sa pagtitimpi at dalisay na pag-aayuno, / at ipinaliwanag sa atin ang Ebanghelyo ni Cristo. / Umawit tayo kasama nila tungkol sa mga banal at maluwalhating kabiyak, / masigasig na ginagaya sa ating puso ang kanilang mga buhay na nakalulugod sa Diyos, / upang tayo'y makatagpo ng kapatawaran ng ating mga kasalanan sa darating na mundo.

Purihin natin, mga kapatid, ang mga nagliwanag sa kanilang mga gawain / at namuhay nang may kabanalan, / habang namumuhay nang may kagalakan / *at*, nang may tuwa sa kabanalan, / lumipat sa buhay na walang hanggan, / sa di-mamatay at pinagpalang mana roon. / Parangalan natin ngayon nang may nararapat na paggalang / ang mga nagmadaling sumulong nang may birtud at kababaang-loob, / upang matanggap natin ang awa ng Diyos sa pamamagitan ng kanilang paghahabi, / at ang walang hanggang kaluwalhatian at kagalakan, / at mailigtas sa *mundong* iyon / mula sa hindi maiiwasang paghihirap.

Ang koro ng lahat ng mga hierark, / ang kapulungan ng mga matuwid, / ang mga asketa at ang mga kagalang-galang na babae, / na namuhay nang may kabanalan! / Hinimok ng biyaya, ipagpakumbinsi ang nag-iisang Mabuti / at lubos na maawain na Panginoon na maawa rin sa atin, / upang tayo rin ay mailigtas magpakailanman mula sa hatol na iyon / sa pamamagitan ng inyong mga panalangin, O mga pantas, / at magtamasa ng gantimpala sa hinaharap, / nagagalak nang walang tigil magpakailanman / at sa mga awit ay magpupuri / na walang patid na ipinapahayag sa Tagapagbigay ng Buhay.

Magsimula tayo, O mga mananampalataya, *ng* isang pagdiriwang na karapat-dapat sa Diyos / na may malaking kagalakan / sa araw na ito ng paggunita sa mga banal: / ang mga hierark, ang mga asketa, ang mga banal na martir, / at ang mga kagalang-galang at debotong kababaihan; / sapagkat tunay nilang hinamak ang lahat ng mortal at panandalian / at itinuring itong parang saput at dayami, / upang matamo nila si Cristo, at *ang* Kaniyang *mga* maharlikang *palasyo*, / at *ang mga* banal *na biyayang* iyon, / na hindi pa nakita ng mata, ni narinig man ng tainga. / Sa pamamagitan ng kanilang paghahain, O Diyos, / iligtas Mo ang aming mga kaluluwa mula sa kapahamakan!

Gloria, Tono 6: Mga Kagalang-galang na mga Ama, / ang balita ng inyong mga gawa ay kumalat sa buong lupa: / sa pamamagitan nito ay natagpuan ninyo sa langit / ang gantimpala para sa inyong mga pagsisikap; / tinalo ninyo ang mga hukbo ng mga demonyo, / at sumali sa hanay ng mga anghel, / na inyong tinalunton ang walang kapintasang pamumuhay. / May tapang kayo sa harap ng Panginoon, / ipagdasal ninyo ang kapayapaan para sa aming mga kaluluwa.

At ngayon, O Ina ng Diyos: O Ina ng Diyos, Ikaw ang tunay na ubasan:

Ang Dakilang Doxolohiya. At ang Pagpapauwi.

SA LITURHIYA

'Mapalad sila', mula sa Triodion, kantiko 3 at 6.

Troparion, tono 4

Diyos ng aming mga ninuno, / na palaging kumikilos sa amin sa Iyong kababaang-loob, / huwag mong ipagkait sa amin ang Iyong awa, / kundi sa pamamagitan ng kanilang pakikipagdalangin / gabayan mo ang aming buhay sa kapayapaan.

Kontakion, tono 8

Bilang mga tagapahayag ng kabanalan at mga tagapigil sa kasamaan, / inanyuan Mo ang pulutong ng mga tagapagdala ng Diyos, / na nagliliwanag sa *lahat* sa ilalim ng araw. / Sa pamamagitan ng kanilang mga panalangin, sa ganap na kapayapaan, / ingatan Mo ang mga nagluluwalhati at nagpupuri sa Iyo, / na umaawit sa Iyo, O Panginoon: 'Alleluia'.

Prokeimenon, Tono 4: Ang mga banal ay pupurihin sa kaluwalhatian / at magagalak sa kanilang mga trono. **Berso:** Ang mga papuri sa Diyos ay nasa kanilang mga lalamunan, at ang mga tabak na may dalawang talim ay nasa kanilang mga kamay.

Liham sa mga Taga-Roma, simula 115

Mga kapatid, sikapin natin ang mga bagay na nagbibigay-daan sa kapayapaan at sa pagkakaisa. Huwag ninyong sirain ang gawain ng Diyos dahil sa pagkain. Lahat ng bagay ay pinapayagan, ngunit masama para sa isang tao na kumain sa paraang magpapatisod sa iba. Mabuti na huwag kumain ng karne, huwag uminom ng alak, o *gumawa ng* anumang bagay na magpapatisod, magliligaw, o magpapahina sa iyong kapatid. May pananampalataya ka? Panatilihin mo *ito* sa iyong sarili sa harap ng Diyos. Mapalad ang taong hindi hinahatulan ang kanyang sarili sa kanyang pinipili. Ngunit ang may pag-aalinlangan, kung kumain, ay hinahatulan, sapagkat hindi siya kumikilos nang may pananampalataya; at ang anumang hindi ginawa nang may pananampalataya ay kasalanan. Ngayon, sa kaniya na may kakayahang magpatibay sa inyo ayon sa aking ebanghelyo at sa pangangaral ni Jesucristo, sa pamamagitan ng kapahayagan ng hiwaga na naging lihim sa mga nakaraang panahon, ngunit naipahayag na ngayon at, sa pamamagitan ng utos ng walang hanggang Diyos, ipinangaral sa lahat ng mga bansa para sa pagsunod na nagbubunga ng pananampalataya—sa iisang may karunungang Diyos, sa pamamagitan ni Jesucristo, ang kaluwalhatian magpakailanman. Amen.

Roma 14:19–26

At sa mga banal,
Liham sa mga taga-Galacia, simula 213

Mga kapatid, ang bunga ng Espiritu ay pag-ibig, kagalakan, kapayapaan, pagtitiis, kabaitan, kabutihan, katapatan, kahinahunan at pagpipigil sa sarili: laban sa mga ganitong bagay ay walang Batas. Ngunit ang mga *kay* Cristo ay ipinako sa krus ang laman kasama ang mga pagnanasa at hilig nito. Kung tayo'y nabubuhay ayon sa Espiritu, maglakad din tayo ayon sa Espiritu. Huwag tayong maging mayabang, maghamunan, o magselosan. Mga kapatid, kung ang sinuman ay mahuling gumawa ng pagkakasala, kayo na espirituwal, ay muling itama siya nang may banayad na diwa, at mag-ingat sa inyong sarili, baka kayo rin ay matukso. Pasanin ninyo ang mga pasanin ng isa't isa, at sa ganitong paraan ay tutuparin ninyo ang batas ni Cristo.

Gal 5:22–26; 6:1–2

Alleluia, Tono 2: Ang mga itinanim sa bahay ng Panginoon ay lulubong sa mga patyo ng ating Diyos. **Taludtod:** Magalak kayo, mga matuwid, sa Panginoon, at ipahayag ang alaala ng Kanyang kabanalan.

Ang Ebanghelyo ayon kay Mateo, simula 16

Sinabi ng Panginoon: 'Mag-ingat kayo na huwag gawin ang inyong kawanggawa sa harap ng iba, upang mapansin nila kayo; kung hindi, wala kayong gantimpala mula sa inyong Ama na nasa langit. Kaya kapag nagbibigay kayo sa mga nangangailangan, huwag kayong magpatunog ng trumpeta sa harap ninyo, gaya ng ginagawa ng mga hipokrito sa mga sinagoga at sa mga lansangan, upang parangalan sila ng iba. Sinasabi ko sa inyo nang totoo, natanggap *na* nila ang kanilang gantimpala. Ngunit kapag nagbibigay ka sa mga nangangailangan, huwag mong ipaalam sa kaliwang kamay mo kung ano ang ginagawa ng kanang kamay mo, upang maging lihim ang iyong pagbibigay; at ang iyong Ama, na nakakakita sa lihim na ginagawa, ay magbibigay sa iyo ng gantimpala nang hayag. At kapag kayo'y nananalangin, huwag kayong maging parang mga hipokrito, sapagkat sila'y mahilig manalangin sa mga sinagoga at sa mga kanto ng lansangan upang makita ng mga tao. Tutuong sinasabi ko sa inyo, natanggap *na* nila ang kanilang gantimpala. Ngunit kapag nananalangin ka, pumasok ka sa iyong panloob na silid; at makapagsara ka ng pinto, manalangin ka sa iyong Ama na nasa lihim; at ang iyong Ama, na nakakakita sa lihim, ay magbibigay sa iyo ng gantimpala nang hayag. At kapag nananalangin kayo, huwag kayong magpaulit-ulit ng walang kabuluhan, gaya ng ginagawa ng mga Hentil; sapagkat inakala nila na dahil sa karamihan ng kanilang mga salita ay sila'y didinigin. Kaya huwag kayong maging tulad nila; sapagkat alam ng inyong Ama kung ano ang kailangan ninyo bago pa ninyo Siya hingin. Ngunit ganito kayo dapat manalangin: Ama namin na nasa langit, banal ang ngalan Mo; dumating ang kaharian Mo; matupad ang kalooban Mo sa lupa gaya ng sa langit; ibigay Mo sa amin ngayon ang aming pang-araw-araw na pagkain; at ipatawad Mo ang aming mga utang, gaya ng pagpapatawad namin sa aming mga may utang; at huwag Mo kami ibaba sa tukso, kundi iligtas Mo kami sa masama. Sapagkat Iyo ang kaharian, at ang kapangyarihan, at ang kaluwalhatian, magpakailanman. Amen.

Mateo 6:1–13

At sa mga santo,
ang Ebanghelyo ayon kay Mateo, kabanata 43

Sinabi ng Panginoon sa Kaniyang mga alagad: 'Ipinagkatiwala sa Akin ng Aking Ama ang lahat ng bagay, at walang nakakakilala sa Anak maliban sa Ama; ni walang nakakakilala sa Ama maliban sa Anak, at sa mga kaninong ipinipili ng Anak na ipahayag Siya. Magsilapit kayo sa akin, kayong lahat na nagpapagal at nabibigatan, at bibigyan ko kayo ng kapahingahan; pasanin ninyo ang aking pangkalahatan at matuto kayo sa akin, sapagkat ako ay banayad at mapagkumbaba sa puso, at makakakita kayo ng kapahingahan para sa inyong mga kaluluwa; sapagkat ang aking pangkalahatan ay maluwag at magaan ang aking pasanin.

Mateo 11:27–30

Kinonikon: Magalak kayo sa Panginoon, mga matuwid – ang papuri ay angkop sa mga matuwid. Alleluia. **(3)**

IKALAWANG DOMINGO NG PAG-AAGDAW NG KESO

SA SABADO SA MALAKING VESPERS

Pagkatapos ng pambungad na salmo, binabasa namin ang buong unang kathisma. Mula sa 'Sumigaw ako sa Panginoon': **mga stichera sa ika-10 tono: tatlo mula sa Linggong Octoechos, tatlo mula sa Silangang Octoechos, at apat mula sa Triodion:**

Tono 6

Ang aking Maylalang, O Panginoon, / nang kumuha ng alabok mula sa lupa, / at huminga *sa* akin ng diwang nagbibigay-buhay, ay nagkaloob sa akin ng buhay / at karangalan, *hinirang ako* sa lupa / bilang panginoon sa lahat *ng* nakikitang *nilalang*, / at kasamang-nananahan ng mga Anghel. / Ngunit si Satanas, ang mapanlinlang, / gamit ang ahas bilang *kanyang* kasangkapan, / tinukso *ako* sa pamamagitan ng pagkain, / at itinaboy ako mula sa kaluwalhatian ng Diyos, / at ipinasa ako sa lupa, sa kamatayan ng Hades; / ngunit, bilang Panginoon at Maawain, / tawagin mo *akong* muli *sa Iyo*.

Ang kasuotang hinabi ng Diyos, / ako, ang kaawa-awa, ay hinubad, / sa pagsuway sa Iyong banal na utos, O Panginoon, / sa payo ng kaaway; / at ngayon ay nakasuot ako ng mga bulung-igid / at mga kasuotang balat: / sapagkat sa pawis *ng aking noo* ako'y hinatulan na kumain ng kaunting tinapay; / samantalang ang lupa ay *pinatawan ng* sumpa / upang magbunga ng mga tinik at mga suksuk para sa akin. / Ngunit Ikaw, na sa mga huling araw ay nagkatawang-tao mula sa Birhen, / matapos *akong* tawagin, akayin mo ako muli sa Paraiso.

Mahalagang Paraiso, / ang pinakaperpektong kagandahan, / isang tinamnan na nilikha ng Diyos, / walang patid na kagalakan at ligaya, / ang kaluwalhatian ng mga matuwid, ang kagalakan ng mga propeta, at ang tinitirhan ng mga santo, / sa kaluskos ng inyong mga dahon, ipagpakumbaba ninyo sa Maylalang ng lahat / na buksan para sa akin ang mga pintuan na isinara ko sa pamamagitan ng aking pagsalansang, / at ipagkaloob sa akin ang bahagi sa puno ng buhay, / at ang kagalakang minsan kong naranasan sa Inyo.

Si Adan ay pinalayas sa Paraiso dahil sa pagsuway, / pinalayas *mula sa tahanan* ng kagalakan, nadaya ng mga salita ng kanyang asawa, / at nakaupo siyang hubad sa tapat ng lugar na iyon, nagdadalamhati, 'Kawawa ako!' / Kaya, magsikap tayong lahat na gugulin ang panahon ng Kwaresma / sa pagbibigay-pansin sa mga aral ng Ebanghelyo, / upang sa pamamagitan nito, sa pagiging kaaya-aya sa Cristo, / maibalik natin ang ating makalangit na tahanan.

Gloria, Tono 6: Naupo si Adan sa tapat ng Paraiso / at, nagdadalamhati, umiyak sa kanyang kahubaran: / 'Kawawa ako, na naniwala sa panlilinlang ng masama, / at ninakawan, at pinalayas mula sa kaluwalhatian! / Kawawa ako, hubad dahil sa aking pagiging inosente / at ngayon ay nalilito! / Ngunit, O Paraiso, hindi ko na matatamasa ang iyong karilagan, / ni makikita ko ang Panginoon at aking Diyos at Maylalang; / sapagkat babalik ako sa alabok na kinuhaan ako. / Maawain, Mahabagin, sumisigaw ako sa Iyo: / Maawa ka sa akin, ang nahulog!'

At ngayon, sa Theotokos: **isang dogmatikong himno sa karaniwang tono.**

Sa Litaniya

Gloria, Tono 6: Itinago ng araw ang mga sinag nito, / ang buwan at ang mga bituin ay naging dugo, / nanginig ang mga bundok, kumilos ang mga burol, / nang ang Paraiso ay nasara. / Nang si Adan ay lumabas *nito*, / hinampas niya ang kanyang mukha ng kanyang mga kamay at sumigaw: / 'O Panginoon, maawa ka sa akin, isang nahulog!'

At ngayon, O Ina ng Diyos, sa parehong tono: Misteryoso naming inaawit ka, O Ina ng Diyos, Maria: / sapagkat ikaw ay lumitaw bilang luklukan ng Dakilang Hari, / ang banal na tabernakulo, na mas malawak pa sa mga kalangitan, / ang karwahe ng mga Kerubin, / ang pinakamataas sa mga Serapim, ang luklukan ng kaluwalhatian: / sapagkat mula sa iyo ay lumabas, nang siya ay

nagkatawang-tao, ang Diyos ng lahat. / Ipanalangin mo sa Kaniya ang kaligtasan ng aming mga kaluluwa.

Stichera mula sa Octoechos

Kaluwalhatian, Tono 6: Si Adan ay pinalayas sa Paraiso dahil sa tikman *ang bunga*, / at kaya, na nakaupo sa tapat niya, siya'y nagluksa, / umiyak nang may malungkot na tinig, at sumigaw: / 'Naku, ako'y aba, anong dusa ang dinanas ko, salbaheng tao! / Lumabag ako sa iisang utos ng Panginoon / at nawalan ako ng bawat posibleng biyaya! / Ang napakagandang Paraiso, na itinanim para sa akin, / at nasara dahil kay Eba, / pakiusap sa Kaniya na lumikha sa iyo at bumuo sa akin, / upang ako'y mapawi *sa ganda* ng iyong mga bulaklak!' / Nang *sagutin* siya ng Tagapagligtas: / 'Hindi Ko ninanais na mapahamak ang aking nilikha, / kundi na ito'y maligtas at makamtan ang kaalaman sa katotohanan, / sapagkat hindi Ko tatabuyan ang sinumang lumalapit sa Akin!'

At ngayon, O Ina ng Diyos: aking Tagapaglikha at Manunubos, O Pinakabanal, si Cristo na Panginoon, ay lumabas mula sa iyong sinapupunan, na nagkatawang-tao para sa akin, at iniligtas si Adan mula sa sinaunang sumpa. / Kaya, O Pinakadakilang Kalinis-linisan, / bilang Ina ng Diyos at tunay na Birhen, / ipinahayag naming walang patid ang 'Magalak': / 'Magalak ka, O Pinuno na Ginang, aming pananggalang, aming silungan, / at kaligtasan ng aming mga kaluluwa!'

SA MADALING ORAS

Pagkatapos ng Ika-anim na Salmo, 'Ang Panginoong Diyos': **sa tono ng Oktosahos, at inaawit namin nang dalawang beses ang tropario ng Pagkabuhay na Muli at isang beses ang Theotokion. Pagkatapos ay ang karaniwang salmodya mula sa Salmo. Ang sedalnia ng Oktosahos. Pagkatapos ng karaniwang dalawang Polyeleos na salmo, nagdaragdag kami ng ikatlo:**

Awit 136

Sa mga ilog ng Babilonia, doon kami umupo at umiyak nang maalala namin ang Sion. **Alleluia.** Sa mga punong willow sa gitna nito, isinabit namin ang aming mga alpa**. Alleluia.** Sapagkat doon, hiningi sa amin ng mga naging bihag namin ang mga salita ng aming mga awit, at ng mga nagdeporta sa amin ang aming pag-awit. **Alleluia.** 'Kantahin ninyo kami ng isa sa mga awit ng Sion.' **Alleluia.** Paano namin aawitin ang awit ng Panginoon sa dayuhang lupain? **Alleluia.** Kung kalilimutan kita, O Jerusalem, sana'y kalimutan ng aking kanang kamay ang kanyang galing! **Alleluia.** Dikitin nawa ang dila ko sa aking ngalangala kung hindi kita alalahanin, kung hindi ko iturin na pangunahing kagalakan ang Jerusalem. **Alleluia.** Alalahanin mo, O Panginoon, ang mga anak ni Edom sa araw ng Jerusalem, na nagsabi: 'Lipulin, lipulihin mo ito hanggang sa mga saligan nito'. **Alleluia.** Suwail na anak na babae ng Babilonia, pinagpala ang siyang magbabalos sa iyo ng kaparehong ginawa mo sa amin. **Alleluia.** Pinagpala ang siyang hahawak sa iyong mga sanggol at babangga sila sa bato. **Alleluia.**

Pagkatapos ng mga Tropario ng Walang-sala: Ang Pulutong ng mga Anghel: **Ipakoï. Ang stichera at prokimen ng tono.** Lahat ng humihinga: **Ang karaniwang Ebanghelyo ng Linggo.** Ang Pagkabuhay ni Cristo: **Awit 50. Pagkatapos ang Himno ng Kaluwalhatian, tono 8:** Buksan Mo sa akin ang mga pintuan ng pagsisisi: **(tingnan ang Matins para sa Linggo ng Publicano at ng Fariseo).**

Unang Kanon – Kanon ng Linggo sa Tono 4, ikalawa – Kanon ng Krus at Pagkabuhay sa Tono 2, at ikatlo – Kanon ng Theotokos sa Tono 2, at Kanon ng Triodion sa Tono 6:

Kanono, isang komposisyon ni Christopher na Protasikritos, tono 6.
Oda 1

Irmos: Nang ang Israel ay lumusot sa tuyong lupa:

Pumunta ka, aking kaluluwang aba, / at maghinagpis sa ginawa mo, / alalahanin mo sa araw na ito ang sinaunang hubad sa Eden, / na dahil dito ay itinaboy ka / mula *sa lugar* ng kagalakan / at walang patid na ligaya.

Sa pamamagitan ng Iyong dakilang awa at habag, / Ikaw, ang Tagagawa at Manlilikha ng lahat ng nilikha, / na unang nagbigay-buhay sa akin mula sa alikabok, / ay nag-utos *sa akin* na awitin ang Iyong mga papuri / kasama ng Iyong mga Anghel.

Sa kasaganaan ng Iyong kabutihan, Ikaw, ang Maylalang at Panginoon, ay nagkaloob ng mga ligaya ng Paraiso sa Eden, na inutusan akong namnamin ang magagandang, kaaya-aya, at hindi mauubos na mga bunga.

Luwalhati: Kawaawa ako, kaluluwang kawawa ko, / binigyan ka ng kapangyarihan ng Diyos / upang tamasahin *ang lahat* ng nasa Eden, / subalit inutusan ka / na huwag tikman ang bunga ng kaalaman; / bakit *nga,* sinuway mo ang batas ng Diyos?

At ngayon, O Ina ng Diyos: O Birheng nagluwal sa Diyos sa iyong sinapupunan! / Bilang anak ni Adan sa kapanganakan, / subalit sa biyaya ay Ina ni Kristo na Diyos, / tawagin mo ako, na pinalayas mula sa Eden, *pabalik dito* muli.

Sa halip na katavasia, inaawit natin ang mga irmos ng kanon: Nang lumakad ang Israel sa tuyong lupa / na ang kanilang mga paa'y nasa kailaliman, / at sumigaw nang makita nilang nalunod si Paraon na tagapersekuta: / 'Magkanta tayo ng awit ng tagumpay para sa Diyos!'

Kanta 3

Irmós: Walang banal:

Ang mapanlinlang na ahas noon, / naiinggit sa aking karangalan, / ay bumulung ng mga kasinungalingan sa tenga ni Eba; / *at* dahil sa kaniya, ako'y napahamak, / ako'y pinalayas, kawawa ako, / mula sa koro ng buhay.

Sa mayabang na pag-unat ng aking kamay, tinikman ko ang puno ng kaalaman, na inutusan ako ng Diyos na huwag sa anumang paraan hilahin, at mula sa banal na kaluwalhatian ako'y malungkot na pinalayas.

Kaluwalhatian: Kawaawa ako, kaluluwang kawawa! / Paano ka nabigo makilala ang pagtataksil? / Paano ka nabigo maramdaman ang panlilinlang at inggit ng kaaway, / kundi nabulag ang isip mo at nilabag mo ang utos / ng iyong Maylalang?

At ngayon, O Ina ng Diyos: Pag-asa ko at kanlungan ko, O Banal, / Ikaw lamang ang bumalot sa sinaunang hubad ng nagbagsak na Adan / sa pamamagitan ng panganganak *ni Cristo* mula sa Iyo, O Dalise! / Balutan mo ako muli ng di-kabulukan.

Katavasia: Walang banal na katulad Mo, O Panginoon kong Diyos, na nagtaas ng dangal ng mga tapat sa Iyo, O Mabuti, at itinatag kami sa bato ng Iyong pagpapahayag.

Sedalen, Tono 4

Si Adan ay pinalayas sa matamis na paraiso dahil sa isang mapait na tukso, / sa pagkabigo niyang panatilihin ang utos ng Panginoon dahil sa kakulangan sa pagpipigil sa sarili, / at hinatulan siyang mag-araro sa lupaing kinuha sa kaniya / at, kasama ng kaniyang maraming supling, kumain ng kaniyang tinapay. / Kaya, mahalin natin ang pagpipigil sa sarili, / upang hindi tayo umiyak, tulad niya, sa labas ng Paraiso, / kundi makapasok dito.

Kaluwalhatian, isa pa, Tono 4: Ngayon ang panahon ng mga birtud, / at ang Hukom ay nakatayo sa pintuan; / huwag *tayong* mawalan ng pag-asa, kundi tayo, habang nag-aayuno, / maghandog ng luha, pagsisisi at kawanggawa, na sumisigaw: / 'Ang ating mga kasalanan ay mas marami kaysa sa buhangin ng dagat, / ngunit ipatawad mo ang lahat sa amin, O Manunubos ng lahat', – / upang matanggap natin ang di-malalagas na korona.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Nawa'y kami, bagaman hindi karapat-dapat, ay hindi kailanman tumigil / sa pagpupuri ng Iyong kapangyarihan, O Ina ng Diyos, / sapagkat kung hindi Mo kami ipinagtanggol *sa pamamagitan ng Iyong* mga panalangin, / sino ang magliligtas sa amin mula sa napakaraming kapahamakan, / sino ang magpapanatiling malaya sa amin hanggang sa araw na ito?

Hindi kami lilingo sa Iyo, O Pinuno na Ginang, sapagkat palagi Mong inililigtas ang Iyong mga lingkod mula sa lahat ng kapahamakan.

Himno 4

Irmos: Si Cristo ang aking lakas:

Ako, ang aba, ay pinarangalan / Ninyo, O Panginoon, sa Eden; / aba ako, kung paanong ako'y nalinlang, / at, naging biktima ng inggit ng diyablo, / pinalayas mula sa Inyong harapan!

Umiyak, mga hukbo ng mga anghel, / ang ganda ng paraiso at ang karilagan ng mga tanim nito, / para sa akin, na masamang naligaw / at lumayo sa Diyos.

O pinagpalang parang, / mga halamang itinanim ng Diyos, ligaya ng Paraiso, / ngayo'y magluksa kayo / ng luha mula sa inyong mga dahon na parang mula sa inyong mga mata, / para sa akin, hubad at pinagkaitan ng kaluwalhatian ng Diyos.

Kaluwalhatian: Hindi na Kita makikita, / ni matatamasa ang Kanyang pinakamayaman at banal na liwanag, / pinakamahalagang Paraiso: / sapagkat ako'y itinapon na hubad sa lupa, / dahil inis ko ang Maylalang.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Banal na Ari, / na nagbukas ng mga pintuan ng paraiso sa lahat ng mga tapat na mananampalataya, / na minsang isinara ni Adan sa pamamagitan ng kanyang pagsuway, / buksan mo *rin* ang mga pintuan ng habag para sa akin.

Katavasia: 'Si Cristo ang aking lakas, / Diyos at Panginoon', – ang banal na Simbahan ay marangal na umaawit, / ipinapahayag mula sa dalisay na isipan, / nagagalak sa Panginoon.

Oda 5

Irmos: Sa Kaniyang banal na liwanag:

Noong unang panahon, ang kaaway na mapoot sa tao, na naiinggit / sa aking masayang paninirahan sa paraiso, / linoko ako sa anyo ng isang ahas, / at ginawa akong dayuhan / sa walang hanggang kaluwalhatian.

Nagdadalamhati ako at ang aking kaluluwa ay pinahihirapan, / at sinisikap kong punuin ng maraming luha ang aking mga mata, / kapag tiningnan ko at nakilala ang aking hubad, / na aking nakamtan dahil sa aking paglabag

Kaluwalhatian: Nilikha ako mula sa lupa ng kamay ng Diyos / at narinig ko, ako na aba, / ang aking pagbabalik muli sa lupa; / sino ang hindi magluluksa para sa akin, na pinalayas ng Diyos / at ipinagpalit ang Eden sa impiyerno?

At ngayon, O Ina ng Diyos: Sa hiwaga ng palasyo ng kaluwalhatian / kami, ang mga tapat, ay ipinapahayag Ka, / ang palaging birhen na Ina ng Diyos. / Kaya't nananalangin ako sa Iyo, O Dalise: / 'Gawin Mo akong karapat-dapat, ako na nagkasala, / sa makalangit na palasyo!'

Katavasia: Sa pamamagitan ng Iyong banal na liwanag, O Pinagpala, / liwanagan Mo nang may pag-ibig ang mga kaluluwang nananabik sa Iyo mula pa sa pagsikat ng araw – ako'y nananalangin – / upang makilala Ka nila, ang Salita ng Diyos, ang tunay na Diyos, / na tumatawag sa kanila mula sa kadiliman ng kasalanan / *patungo sa Iyo*.

Kanta 6

Irmos: Nakatitig sa dagat ng buhay:

Ipinahiran Mo ako, O Tagapagligtas, sa Eden, bilang isang puspos ng awa, ng kasuotang hinabi ng Diyos; subalit tinanggihan ko ang Kautusan Mo, sa paniniwala sa maninira, at lumitaw akong hubad at kaawa-awa.

O aking kaluluwang pinakadusta, / naligaw ka mula sa Diyos; / dahil sa iyong kapabayaan / ikaw ay pinagkaitang makatikim ng ligaya ng Paraiso, / pinaghiwalay sa mga Anghel, itinapon sa kapahamakan. / O kahabag-habag na pagbagsak!

Luwalhati: Magkawanggawa, magkawagayway, O Makapangyarihang Diyos, sa gawa ng Kanyang mga kamay; huwag Mo akong hamakin, ipinamamanhid ko, O Mabuti, na naghiwalay sa aking sarili mula sa pulutong ng Kanyang mga Anghel.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Maria, tinawag ng Diyos, / Ginang ng lahat, / na nagluwal sa Panginoon, / Hari at Manunubos ng lahat, / tawagin Mo ako, *na naninirahan* sa pagkabihag, *malayo sa* kaluwalhatian ng paraiso, / *pabalik sa Kanya* nang muli.

Katavasia: Natanaw ko ang dagat ng buhay / na umuugoy sa mga alon ng tukso, / ako, na naghanap-sapilitan sa Iyong payapang daungan, ay sumigaw sa Iyo: / 'Iligtas Mo ang aking buhay mula sa kapahamakan, / O Pinakamahabagin!'

Kontakion, Tono 6

Gabay ng Karunungan, Tagapagkaloob ng pagkaunawa, / Guro ng mga hangal at Taga-depensa ng mga dukha, / palakasin at liwanagan Mo ang aking puso, O Panginoon. / Ibigay Mo sa akin ang Salita, ang Salita ng Ama, / — sapagkat narito, hindi ko pipigilin ang aking mga labi na sumigaw sa Iyo: / 'O Mahabagin, kaawaan Mo ako, isang nagbagsak na kaluluwa!'

Ikos: Nang magkanya'y naupo si Adan at umiyak / sa harap ng matamis na paraiso, / hinampas-hampas ang mukha sa *sariling mga* kamay, at sumigaw: / 'O Maawain, maawa ka sa akin, isang nagbagsak!'

Si Adan, nang makita ang Anghel na nagpalayas *sa kaniya*, / at siyang nagsara ng pintuan ng banal na hardin, / ay humagulgol nang malakas at sumigaw: / 'O Maawain, maawa ka sa akin, ang nahulog!'

Magkaroon ka ng habag, *O* Paraiso, *sa iyong* naghihirap na may-ari, / at sa paghagulgol ng iyong mga dahon ay ipagpakumbaba sa Maylalang / na huwag ka Niyang isara: / 'O Maawain, kaawaan Mo ako, ang nahulog!'

Paraiso, ganap na perpekto, ganap na banal, ganap na pinagpala, / itinanim para sa kapakanan ni Adan, at sinara dahil kay Eba, / ipagpakumbinsi ang Diyos para sa nagbagsak: / 'O Maawain, maawa ka sa akin, ang nagbagsak!'

Kanta 7

Irmos: Nilalang Niya ang pugon sa pamamagitan ng hamog:

O Panginoon, na naghahari sa lahat ng kapanahunan, / na lumikha sa akin ayon sa Kanyang kalooban! / Huwag Mo akong hamakin, O Diyos, / na minsang naranasan ang inggit ng mapanlinlang na dragon / at nagpagalit sa Iyo, O Tagapagligtas, / kundi tawagin Mo akong *pabalik sa Iyo* muli.

Nakasulud sa mga kasuotang kahihiyan—kawawa ako— / sa halip na makinang na balabal, / nagdadalamhati ako, O Tagapagligtas, sa aking kapahamakan / at sa pananampalataya ay sumigaw ako sa Iyo, O Mabuti: / 'Huwag Mo akong hamakin, O Diyos, / kundi ibalik Mo ako *sa Iyo*!'

Kaluwalhatian: Sinugatan ng masamang ahas / ang buong kaluluwa ko dahil sa inggit, / at itinaboy *ako* mula sa mga ligaya ng Paraiso; / ngunit, O maawain na Tagapagligtas, / huwag mo akong hamakin, / kundi bilang Diyos, tawagin mo ako *sa Yama Mo*.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Tanggapin Mo ang aking panawagan, O Pinakadakilang Dalisay, / na may habag na *karapat-dapat* sa Iyo, / at ipagkaloob Mo sa akin ang kapatawaran ng aking mga kasalanan, O Dalise, / habang taimtim akong humihiyak na may luha: / 'Huwag Mo akong hamakin, O Mabuti, / kundi tawagin Mo ako *sa kaligtasan*!'

Katavasia: Ginawa ng Anghel ang pugon na mamasa-masa para sa mga banal na kabataan, at ang utos ng Diyos, na nagpasunog sa mga Kaldeo, ay napilitan ang tagapahirap na sumigaw: 'Pinagpala Ka, Diyos ng aming mga ninuno!'

Awit 8

Irmos: Mula sa mga apoy ay naglabas Ka ng hamog para sa mga banal:

Sa pamamagitan ng sari-saring kaloob noong mga unang panahon / pinarangalan Mo ang gawa ng Inyong mga kamay, O nag-iisang Tagapagmahal ng sangkatauhan; / ngunit ang kakila-kilabot na dragon, sa pamamagitan ng *kanyang* paghihiyaw, / nilinlang ako—naku, ako nga— / at pinagkait sa *akin* ang mga biyayang minsan *kong taglay*.

Bakit mo pinakinggan ang mapait na payo, / at naging suwail sa banal na utos? / Kawa-kawa ako, kaluluwang dukha, na nagkasala sa Diyos, / Siyang itinalaga upang luwalhatiin mo nang walang patid / kasama ng mga Anghel!

Pagpalain natin ang Ama, at ang Anak, at ang Espiritu Santo, ang Panginoon.

Nang ikaw ay maging panginoon ng mga ahas at mga hayop, paano mo nakipag-usap sa ahas na sumisira ng kaluluwa, at tinanggap ang masama bilang iyong tagapayo, na para bang siya ay matuwid? O, aking kaluluwang lubos na kahabag-habag, sa iyong ilusyon!

At ngayon, O Ina ng Diyos: Inaawit ka namin, O Maria, na puspos ng biyaya ng Diyos, *bilang* tabernakulo ng liwanag ng Pagkakatawang-tao ng Diyos; / Kaya, liwanagan mo ako, na lubos na naparamdam ng mga pagnanasa, / sa liwanag ng iyong awa, / O Pag-asa ng mga nawalan ng pag-asa!

Pinupuri, binabasbasan, at sinasamba namin ang Panginoon, inaawit ang Kanyang mga papuri at itinaas *Siya* magpakailanman.

Katavasia: Mula sa apoy ay nagbuhos Ka ng hamog para sa mga banal, / at sa pamamagitan ng tubig ay sinindihan Mo ang handog ng matuwid: / sapagkat ginagawa Mo ang lahat ng bagay, O Kristo, ayon sa *Iyong* nag-iisang kalooban. / Pinupuri Ka namin magpakailanman.

Dalit 9

Irmos: Imposibleng makita ng tao ang Diyos:

Ang matamis na bunga ng kaalaman ay lumitaw sa akin sa Eden; pinabusog ako nito, ngunit ang kinalabasan ay naging parang apdo. Likha ako, aba, kaluluwang kawawa! Paano ka ginawang dayuhan sa makalangit na tahanan ng labis na pagnanasa?

O Diyos ng lahat, Panginoon ng awa, / tingnan mo nang may kabaitan ang aking kababaang-loob, / at huwag mo akong ipalayas sa banal na Eden, / upang, sa aking pagmamasid sa ganda *ng lugar* na aking pinagbagsakan, / magmadali akong mabawi sa pamamagitan ng aking pag-iyak / ang aking napawala.

Nagdadalamhati ako, humihikbi at umiiyak, / sa aking pagmasid sa mga Kerubin at sa kanilang nagliliyab na mga espada, / na inatasang magbantay sa pasukan ng Eden, / na hindi malalapitan ng sinumang lumalabag—naku, alang-alang sa akin— / maliban kung Ikaw, O Tagapagligtas, / ay gagawing malaya ang aking pagdaan.

Luwalhati: Inilalagay ko ang aking matapang na pag-asa / sa karakalan ng Iyong mga awa, Kristo na Tagapagligtas, / at sa dugo mula sa Iyong banal na tagiliran, / na ginamit Mo upang banalhin ang kalikasan ng mga mortal, / at binuksan ang mga pintuan ng paraiso para sa mga sumasamba sa Iyo, O Mabuti, / na dating nakasara kay Adan.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Ang hindi matatawid, walang-katawang pintuan ng buhay, / O Birheng Ina ng Diyos, na hindi nakilala ang kasal! / Buksan Mo para sa akin, sa pamamagitan ng Iyong pagdalit, / ang mga pintuan ng Paraiso, na minsang nakasara sa akin, / upang maparangalan Kita, / aking Tagapagtulong, *na ikalawa* lamang sa Diyos, / at aking makapangyarihang kanlungan.

Katavasia: Imposible para sa mga tao na masilayan ang Diyos, / na hindi man lang tinitingnan ng mga hukbo ng mga anghel; / ngunit sa pamamagitan Mo, O Pinakadakilang Dalisay, / ang Nagkatawang Salita ay naging nakikita ng mga mortal. / Habang pinupuri Siya, / kami, *kasama* ng mga hukbo ng langit, / ay pinupuri Ka.

Exapostilarion ng Linggo
at pagkatapos mula sa Triodion:

Kaluwalhatian: Sinuway ko ang mga utos Mo, O Panginoon, / ako na aba, / at, nang mawalan ako ng kaluwalhatian Mo, napuno ako ng hiya—kaawa-awa ako! / At pinalayas mula sa ligaya ng Paraiso, *O* Maawain! / O Mapagkawanggawa, maawa Ka / sa kaniya na matuwid na pinagkait ng Kapanahunan Mo.

At ngayon, sa Theotokos: Ang mga pinalayas, O Panginoon, mula sa Paraiso noon / dahil sa pagtikim sa puno, / dinala Mo silang muli *roon* sa pamamagitan ng Krus / at ng Inyong mga paghihirap, O Tagapagligtas at aking Diyos. / Palakasin Mo sila *at* kami / na obserbahan ang pag-aayuno nang may kabanalan, ayon sa nararapat, / at sambahin ang Banal na Pagkabuhay, ang nakapagliligtas na Paskwa, / sa pamamagitan ng pagśreda Niya na nagluwal sa Iyo.

Sa 'Purihin ang Panginoon', ang stichera ng Linggo mula sa Oktosahos, Aklat 4, Silangang 1 at ang auto-melodic na stichera mula sa Triodion, 4:

Tono 5: 'Kawawa ako!' – ang daing ni Adan nang may kalungkutan, / – 'sapagkat itinaboy ako ng ahas at ng aking asawa dahil sa kanilang pagsuway sa Diyos, / at ang pagtikim sa puno ng Paraiso ay nagkait sa akin ng kagalakan nito. / Kawaawa ako, hindi ko na matiis pa ang pang-aaping ito: / Ako, na dating hari ng lahat ng nilalang sa lupa ng Diyos, / ay naging bihag na ngayon dahil sa isang walang-batas na payo; / at, noong aking suot ang kaluwalhatian ng kawalang-kamatayan, / gaya ng isang mortal, nakasuot ako ng balat ng kamatayan sa kaawa-awang paraan. / Kawaawa ako, sino ang aking isasama bilang katuwang sa *aking* mga pagluluksa? / Ngunit Ikaw, Mahilig sa sangkatauhan, na bumuo sa akin mula sa alabok, / na nakasuot ng awa, / tawagin Mo ako mula sa pagkaalipin sa kaaway *patungo sa Inyo*, / at iligtas Mo ako!'

Taludtod: **Pupurihin Kita, O Panginoon, ng buong puso ko, / ihahayag ko ang lahat ng Kanyang mga kababalaghan.**

Awit 9:2

Bukas ang arena ng kabutihan; / pumasok kayo, lahat na nagnanais makipagkumpitensya, / na nakapagsuot na ng banal na sandata ng pag-aayuno: / sapagkat ang mga nakikipagkumpitensya nang ayon sa batas ay makatarungang pinaputulan ng korona. / At, isinuot ang buong baluti ng Krus, tayo'y humarap sa kaaway, / na may pananampalataya bilang hindi matutumbang pader, / panalangin bilang ating baluti, at kawanggawa *bilang* ating helmet; / sa halip na espada, ang pag-aayuno, / na nag-aalis ng bawat kasamaan sa puso. / Ang mga gumagawa nito ay tatanggap ng tunay na korona / mula kay Kristo, ang Hari ng lahat, sa Araw ng Paghuhukom.

Taludtod: **Magagalak at sasaya ako sa Iyo; aawit ako ng papuri sa Iyong pangalan, O Kataas-taasan!**

Awit 9:3

Tono 6: Si Adan, nang matikman ang bunga, / ay pinalayas sa Paraiso bilang isang masuway; / *ngunit* si Moises ay lumitaw bilang isang nakakita sa Diyos, / matapos linisin ang mga mata ng kanyang kaluluwa sa pamamagitan ng pag-aayuno. / Kaya, na nagnanais maging mga maninirahan sa Paraiso, / magpigil tayo sa pagkain na hindi nagdudulot ng kapakinabangan; / at, sa pagsikap na pagnilayan ang Diyos, / mag-ayuno tayo nang apatnapung araw, gaya ni Moises, / at itaguyod natin ang ating sarili nang buong-buo sa panalangin at pamanhikayat; / pakalmahin natin ang mga pagnanasa ng kaluluwa, / itaboy ang mga labis na laman, / at maglakbay nang magaan-loob patungo sa mga tuktok, / *sa* lugar na ang mga hukbo ng anghel, sa walang-tigil na tinig, / ay umaawit ng hindi mahating Trinidad, / upang masilayan *natin* ang hindi mailarawan at makapangyarihang kagandahan. / Doon, O Anak ng Diyos, Tagapagbigay ng Buhay, / ipagkaloob mo na kami na umaasa sa Iyo ay magalak kasama ng kawan ng mga anghel, / sa pamamagitan ng pagdalit ng Ina Mo na nagluwal sa Iyo, O Kristo, / at ng mga apostol, ng mga martir, at ng lahat ng mga santo.

Taludtod: **Bumangon ka, O Panginoon kong Diyos, at itaas mo ang iyong kamay; / huwag mong kalilimutan ang iyong mga dukha hanggang sa katapusan!**

Awit 9:33

Dumating na ang panahon, / ang simula ng mga espiritwal na pakikibaka, tagumpay laban sa mga demonyo, / pagpipigil sa sarili *na nakasuot* ng buong baluti ng Diyos, / karilagan ng mga anghel, katapangan sa harap ng Diyos: / sapagkat dahil dito si Moises ay naging kasama ng Maylalang / at hindi nakita ng kaniyang mga tainga ang tinig *Niya*. / O Panginoon, sa pamamagitan niya, ipagkaloob Mo na kami rin / ay makapagsamba sa Iyong Paghihirap at banal na Pagkabuhay, / O Tagapagmahal ng sangkatauhan!

Kaluwalhatian: **inuulit natin ang pareho.**

At ngayon, Tono 2: Pinagpala ka nga, O Birheng Ina ng Diyos:

Ang Dakilang Doxolohiya at ang Pagpapauwi.

SA LITURHIYA

Ang Pinagpalang, Tono 6, at mula sa Triodion, Ode 6, Tono 4.

Kontakion, Tono 6

Gabay ng Karunungan, Tagapagkaloob ng pagkaunawa, / Guro ng mga hangal at Tagapagtanggol ng mga dukha, / palakasin at liwanagan ang aking puso, O Panginoon. / Ibigay Mo sa akin ang Salita, ang Salita ng Ama, / — sapagkat narito, hindi ko pipigilin ang aking mga labi na sumigaw sa Iyo: / 'O Mahabagin, maawa ka sa akin na makasalanan!'

Prokeimenon, Tono 8: Manalangin at tuparin / ang iyong mga pangako sa Panginoon, ang ating Diyos. **Berso:** Kilala ang Diyos sa Juda; ang Kanyang pangalan ay dakila sa Israel.

Epistola sa mga Taga-Roma, simula 112

Mga kapatid, ang kaligtasan ay mas malapit na sa atin ngayon kaysa noong una tayong naniwala. Ang gabi ay malapit nang magwakas, ang araw ay malapit nang dumating. Tayo nga'y talikuran ang mga gawa ng kadiliman at isuot ang baluti ng liwanag. Maging matuwid tayo sa pag-uugali, gaya ng nasa liwanag: huwag magpakasasa o maglasing, huwag gumawa ng pakikipagtalik na labag sa batas o malikot na pamumuhay, huwag mag-aaway o magselos; kundi isuot ang Panginoong Jesucristo, at huwag magbigay-loob sa pagnanasa ng laman. Tungkol naman sa mahina sa pananampalataya, tanggapin ninyo siya nang hindi nakikipagtalo tungkol sa kaniyang mga opinyon. May isang *naniniwalang maaari niyang* kainin ang lahat ng bagay, samantalang ang mahina ay kumakain lamang ng gulay. Huwag hamakin ng kumakain ang hindi kumakain, at huwag husgahan ng hindi kumakain ang kumakain; sapagkat tinanggap siya ng Diyos. Sino ka upang husgahan ang lingkod ng iba? Kung siya'y tumatayo o nabubuwal, ginagawa niya ito sa harap ng kanyang sariling Panginoon. At siya'y papanindigan, sapagkat may kapangyarihan ang Diyos na panindigan siya.

Roma 13:11b–14:4

Alleluia, Tono 4: Mabuti ang purihin ang Panginoon / at kantahin ang Iyong pangalan, O Kataas-taasan. **Taludtod:** Ipanayari ang Iyong awa sa madaling araw at ang Iyong katapatan sa buong gabi.

Ang Ebanghelyo ayon kay Mateo, simula 17

Sinabi ng Panginoon: 'Kung ipatawad ninyo sa mga tao ang kanilang mga kasalanan, ipapatawad din sa inyo ng inyong Ama sa langit; ngunit kung hindi ninyo ipapatawad sa mga tao ang kanilang mga kasalanan, hindi rin ipapatawad ng inyong Ama ang inyong mga kasalanan. At kapag nag-aayuno kayo, huwag kayong magmukhang malungkot gaya ng mga hipokrito; sapagkat pinapangit nila ang kanilang mga mukha upang ipakita sa mga tao na sila ay nag-aayuno. Tunay na sinasabi ko sa inyo, natanggap *na* nila ang kanilang gantimpala. Ngunit kapag nag-aayuno kayo, pahiran ninyo ng langis ang inyong ulo at hugasan ninyo ang inyong mukha, upang hindi kayo magpakitang nag-aayuno sa mga tao, kundi sa inyong Ama na nasa lihim; at ang inyong Ama, na nakakakita sa lihim, ay gagantimpalaan kayo nang hayag. Huwag kayong mag-ipon ng kayamanan para sa inyong sarili sa

lupa, kung saan sinisira ito ng salaginto at kalawang, at kung saan pumapasok ang mga magnanakaw at nagnanakaw; kundi mag-ipon kayo ng kayamanan sa langit, kung saan hindi sinisira ng salaginto at kalawang, at kung saan hindi pumapasok ang mga magnanakaw at nagnanakaw; sapagkat kung nasaan ang inyong kayamanan, doon din naman mapupunta ang inyong puso.

Mateo 6:14–21

Kinonikon: Purihin ang Panginoon mula sa langit; purihin Siya sa kahangaan. Alleluia. **(3)**

SA KASALUKUYAN NG KABANAL-BAYANAN SA DOMINGO NG KESO

Pagkatapos ng pambungad na salmo na 'O Panginoon, ako'y sumigaw:', inaawit natin ang mga stichera sa tono 8: 4 penitensyal na stichera ng kasalukuyang tono ng Octoechos – dalawa, inilalagay ayon sa pagkakasunod-sunod ng Vespers sa stichera board, at dalawa sa stichera board sa Matins (gayundin sa ibang linggo hanggang sa ikalimang linggo ng Dakilang Kwaresma), at 3 mula sa Triodion, at 3 mula sa Menaion.

Sa stichera ng 'O Panginoon, sumigaw ako sa Iyo:', tono 2, isinulat ni G. Joseph

Magmadali tayong lahat na supilin ang laman sa pamamagitan ng pag-aayuno, / habang tinatahak natin ang banal na landas ng walang dungis na pag-aayuno, / at sa pamamagitan ng panalangin at luha hanapin natin ang Panginoong nagliligtas sa atin, / at makamtan ang ganap na pagkalimot sa masamang loob, na sumisigaw: / 'Nakasala kami sa Harap Mo, iligtas Mo kami, / gaya ng pagliligtas Mo sa mga tao ng Nineve noong unang panahon, O Kristo na Hari, / at gawin Mo kaming mga kalahok sa Kaharian ng Langit, O Maawain!"

Nawalan ako ng pag-asa sa aking sarili, / sa pagninilay-nilay ko sa aking mga gawa, O Panginoon, / na karapat-dapat sa bawat paghihirap! / Sapagkat narito, sa paghamak ko sa Iyong banal na mga utos, O Tagapagligtas, / sinayang ko ang buong buhay ko sa kalaswaan. / Kaya't ipinamamanhid ko sa Iyo: paglinisin Mo ako sa pamamagitan ng mga batis ng pagsisisi, / palamutian Mo ako, O Mahabagin, sa pamamagitan ng pag-aayuno at panalangin, / at huwag Mo akong hamakin, O Mabuting Tagapagkaloob ng lahat at Pinakabanal.

Iba pang mga saknong ni Ginoong Theodore, sa parehong tono

Simulan natin ang panahong ito ng pag-aayuno nang may kagalakan, / hinihimok ang ating sarili sa mga espiritwal na gawaing kahusayan; / linisin natin ang ating mga kaluluwa, linisin natin ang ating mga katawan, / pag-igihan natin ang bawat pagnanasa gaya ng sa pagkain, / magsaya tayo sa mga birtud ng Espiritu; / upang, sa pagganap natin sa mga ito nang may pag-ibig, / tayo'y maituring na karapat-dapat na masdan / ang lubos na banal na paghihirap ni Cristo na ating Diyos at ang Banal na Paskwa sa espirituwal na kagalakan.

Mula rin sa Menaion para sa ikatlong araw ng pista. Kung ang himno ay may sariling tono: 'Kaluwalhatian'; kung wala – 'Kaluwalhatian, at ngayo'n, sa Ina ng Diyos', ayon sa tono ng Menaion. Pagsisimulang anting-anting: 'Isang liwanag ng kagalakan, banal at maluwalhati':

Prokeimenon, tono 8

Huwag mong itabi ang mukha mo sa iyong lingkod, sapagkat ako'y nasa kagipitan; sagutin mo ako agad, pakinggan mo ang aking kaluluwa, at tubusin mo ito. **Taludtod:** Nawa'y suportahan ako ng iyong kaligtasan, O Diyos. **Taludtod:** Nawa'y makita ito ng mga dukha at magalak. **Taludtod:** Hanapin ninyo ang Diyos, at mababuhay ang inyong mga kaluluwa.

Salmo 68:18–19A, 30B, 33A, 33B

At muli sa malakas na tinig: Huwag mong lingunin ang Iyong mukha:

Dapat tandaan na sa bawat gabi ng mga linggo ng Dakilang Kwaresma, may seremonyang panimula para sa dakilang prokeimena.

'Ipagkaloob Mo, O Panginoon:' na may tatlong pagyuko at isang ektenia ng pamanhik.

Stichera sa psalteryo, tono 4

Sumiklab ang biyaya Mo, O Panginoon, / sumiklab ang kaliwanagan ng aming mga kaluluwa. / Narito, ang kanais-nais na panahon, narito, ang panahon ng pagsisisi; / tanggalin natin ang mga gawa ng kadiliman, at isuot ang baluti ng liwanag, / upang, matatawid natin ang malaking bangin ng pag-aayuno, / maabot natin ang tatlong-araw na Pagkabuhay na Muli / ng ating Panginoon at Tagapagligtas na si Jesucristo, / na nagliligtas sa ating mga kaluluwa. (2)

Taludtod: **Itinaas ko ang aking mga mata sa Iyo, na nananahan sa langit. Tingnan, gaya ng mga mata ng mga alipin na nakatingin sa mga kamay ng kanilang mga panginoon, at gaya ng mga mata ng alipin na babae na nakatingin sa mga kamay ng kanyang panginoong babae, gayon din ang aming mga mata ay nakatingin sa Panginoon na aming Diyos, hanggang sa siya'y magkawanggawa sa amin.**

At inuulit natin ang parehong stichera.

Stich: **Mahabagín sa amin, O Panginoon, mahabagín sa amin, sapagkat napupuno kami nang umaapaw ng paghamak. Ang aming kaluluwa ay napupuno nang umaapaw ng pang-iinsulto mula sa mga masagana / at ng paghamak mula sa mga mayabang.**

Para sa mga Martir: O Kristo, Diyos, na pinupuri sa pamamagitan ng pag-alala / sa Iyong mga banal! / Sa pamamagitan ng kanilang paghahain, / ipagkaloob sa amin ang Iyong dakilang awa.

Kaluwalhatian, ayon sa nakasaad sa Menaion, kung naaangkop.

At ngayon, sa Theotokos, ayon sa tono ng Menaion. Kung hindi:

Kaluwalhatian, at 'Ngayon din, O Theotokos', sa parehong tono: Ang mga hukbo ng mga anghel ay nagluluwalhati sa Iyo, O Ina ng Diyos: / sapagkat Iyo ay nanganak ng Diyos, O Pinakabanal, / na maninirahan magpakailanman kasama ng Ama at ng Espiritu, / at na, ayon sa *Kanyang sariling* kalooban, nilikha ang mga hukbo ng anghel mula sa wala. / Ipanalangin Mo Siya na iligtas at liwanagan / ang mga kaluluwa ng mga umaawit sa Iyo sa Orthodox na pananampalataya, O Pinakabanal.

Ngayon ang pagpapalabas: Ang Banal na Trinidad. Luwalhati, at ngayon: Pinakabanal na Trinidad: O Panginoon, maawa ka. (3) Luwalhati, at ngayon: Ama Namin: Pari: **Sapagkat Iyo ang kaharian:** Tagabasa: **Amen.** At ang kasalukuyang mga tropario, tono 4: **Magalak ka, O Birheng Ina ng Diyos:** At yumuko tayo nang isang beses. **Himno: Kristo na Tagapagbinyag:** yumuko. **At Ngayon: Ipanalangin ninyo kami, mga banal na Apostol at lahat ng mga santo:** yumuko. Pagkatapos: **Nananalig kami sa *lilim* ng Inyong awa, O Ina ng Diyos:** hindi yumuyuko. **O Panginoon, maawa ka** (40) sa banayad at mahinang tinig. **Gloria, at ngayon: Ang pinakamataas na karangalan ng mga Kerubin: Pagpalain mo kami sa Ngalan ng Panginoon, Ama.** Pari: **Pinagpala ang Siyang – si Cristo, aming Diyos, magpakailanman: ngayon at palagi at hanggang sa kailanman ng mga kapanahunan.** Kami: **Amen.** At ang panalangin: **Langitnong Hari:**

At iniaalay namin ang panalangin ni San Efren na taga-Sirya na may tatlong malalim na pagyuko:

O Panginoon at Guro ng aking buhay! Huwag Mo akong ipagkaloob sa espiritu ng katamaran, kayabangan, pagnanasa sa kapangyarihan, at walang-saysay na usapan. (Yuko)

Ngunit ipagkaloob Mo sa akin, lingkod Mo, ang diwa ng kabanalan, kababaang-loob, pagtitiis at pag-ibig. (Yuko)

Oo, O Panginoon at Hari, ipagkaloob Mo na makita ko ang sarili kong mga kasalanan at huwag husgahan ang aking kapatid, sapagkat Ikaw ay pinagpala magpakailanman. Amen. (Yuko)

At hahalikan namin ang mga banal na ikon. Pagkatapos ay ipinapahayag ng tagapangulo: **Luwalhati sa Iyo, Kristo Diyos, pag-asa namin, luwalhati sa Iyo.** Koro: **Luwalhati, at ngayoong. Panginoon, maawa ka.** (3) Binibigkas ng pari ang panalangin at ang pagtatapos.

Pagkatapos ng Vespers, ang mga kapatid ay nakakahanap ng ginhawa sa pagkain. Kapag tayo'y bumangon mula sa pagkain, inaawit natin ang Munting Kompletina ayon sa tuntunin para sa mga araw ng Kwaresma, na may mga yumuko sa baywang at sa lupa.

ANG UNANG LINGGO NG MALAKING KUWARESMA

SA LUNES SA MATINS

Ang Simula ng Banal at Dakilang Pag-aayuno

Ang parayekklisiarch ay nagbibigay ng senyales bago sumapit ang madaling-araw nang kaunti nang huli dahil sa gabiing paglilingkod, at nagtitipon kami sa simbahan ayon sa kaugalian. Inaawit namin ang Gabiang Opisina nang walang pagyuko, maliban sa tatlong malalaking pagyuko sa dulo, na sinasabayan ng panalangin na 'O Panginoon at Guro': **ngunit ito ay nagaganap lamang sa unang araw. Sa ibang araw ng Banal at Dakilang Kwaresma, inaawit namin ang buong Opisina ng Hatinggabi, lahat ng 16 na taludtod, na may mga pagyuko, ayon sa kaugalian. Pagkatapos, bumabangon ang pari, yumuyuko nang ayon sa kaugalian sa abbot, pumapasok sa Banal na Altar at, hinahawakan ang insensaryo, tumatalaga sa harap ng Banal na Trono; habang nag-iinsenso nang hugis krus, ipinapahayag niya:** 'Pinagpala ang ating Diyos.' **At kapag sumagot kami ng:** 'Amen', **lumalabas ang pari at iniinsenso ang simbahan. Binibigkas naman ng itinalagang tagabasa ang Trisagion, na laging walang pagyuko. Pagkatapos** ng Panalangin ng Panginoon, **ipinapahayag ng pari:** 'Sapagkat Iyo ang Kaharian': **at pagkatapos** ng 'Amen', 'Panginoon, maawa ka' **(12).** 'Halina, sumamba tayo': **tatlong beses, nang walang pagyuko. Pagkatapos ay ang Awit 19 at 20, at sa pagtatapos nito, ang Trisagion nang walang pagyuko. Pagkatapos** ng Panalangin ng Panginoon: **ang karaniwang mga troparia. Habang binabasa ang mga ito, sinisinsinsin ng pari ang banal na altar at ang buong simbahan. Gayundin, ang ektenia:** 'Maawa ka sa amin, O Diyos'**; ang exclamation:** 'Sapagkat ikaw ay isang mapagkawanggawang at mabuting Diyos'; **ang tagabasa:** 'Amen'. **At ipinapahayag niya:** 'Pagpalain sa ngalan ng Panginoon, Ama'. **At agad na sinasabi ng pari:** 'Kaluwalhatian sa Banal at Katangi-tanging Diyos': **at iba pa. Ang kapatid na nasa kanyang turno, na nakatayo sa kanyang itinakdang lugar, ay binabasa ang Anim na Salmo nang may sukdulang pag-iingat, hindi nagmamadali, kundi may takot sa Diyos, na para bang nakikipag-usap nang hindi nakikita sa Diyos Mismo.**

At walang sinuman ang dapat bumulung, o umubo, o umuho: kundi makinig nang mabuti sa sinasabi ng tagabasa, na nakapitin ang mga kamay sa dibdib, nakayuko ang ulo, at nakayuko ang mga mata sa lupa, habang nakatingin sa isip patungo sa silangan, nananalangin para sa ating mga kasalanan, na nag-uugnay sa kamatayan, sa darating na paghihirap, at sa buhay na walang hanggan.

Sa simula ng Awit 102, sinisimulan ng pari ang pagbasa ng mga panalangin sa umaga. Pagkatapos matapos ang mga awit, inaawit nang tatlong beses ang 'Gloria', 'Ngayon', at 'Alleluia'**. Gayundin, ang Dakilang Ektenia at ang exclamation. Pagkatapos, inaawit ng itinalagang monghe** ang 'Alleluia' **sa kasalukuyang tono ng Octoechos. Taludtod 1:** Mula sa gabi hanggang madaling-araw, ang aking diwa ay nananabik sa Iyo, O Diyos, sapagkat ang liwanag ng Iyong mga utos ay sumasa lupa. **Taludtod 2:** Matuto kayong gumawa ng katuwiran, kayong naninirahan sa lupa. **Taludtod 3:** Ang sigasig ay sasapit sa mga taong hindi naturo. **Stich 4:** Idagdag Mo ang kapighatian sa kanila, O Panginoon; idagdag Mo ang kapighatian sa mga mayabang sa lupa. **At pagkatapos ng bawat stich,** 'Alleluia', **tatlong beses. Gayundin sa mga tono ng Triodion. Magkanta tayo nang may debosyon, nang malakas at hindi nagmamadali. Bago ang ikalawang troparion, 'Kaluwalhatian sa Ama'; at bago ang ikatlo, 'At ngayon':**

Umaawit din tayo ng isang kathisma mula sa Awtaryo. Pagkatapos ng bawat antiphona, sa 'Alleluia' **yumuyuko tayo nang tatlong beses, sabay-sabay, na sinusunod ang igumen o ang ecclesiarch. Pagkatapos ng unang kathisma, inaawit natin ang nakakaantig na sedalnia sa karaniwang tono ng Oktokanto.**

Mayroon ding pagbasa mula sa mga akda ni San Efren, sapagkat nagsisimula ang pagbasa nito sa araw na ito at nagpapatuloy hanggang Biyernes ng Linggo ng Bulaklak.

Pagkatapos ng ikalawang kathisma, mga sedalens mula sa Triodion ng Banal na Jose, tono 2

Sa banal na pagsisimula ng Kwaresma / magkaroon tayo ng pagsisisi ng kaluluwa, na sumisigaw: / 'Panginoong Kristo, tanggapin ang aming panalangin bilang pinong insenso, / at iligtas mo kami, ipinamamanhik namin, / mula sa masamang pagkabulok at kakila-kilabot na parusa, / bilang nag-iisang at mabilis na paraan ng pagkakasundo!'

Kaluwalhatian: inuulit natin ang pareho.

At ngayon, O Ina ng Diyos: O bukal ng awa, / ipagkaloob Mo sa amin ang habag, O Ina ng Diyos; / tingnan Mo ang makasalanang sangkatauhan, / ipakita Mo, gaya ng dati, ang Kanyang kapangyarihan, / sapagkat, umaasa sa Iyo, sumisigaw kami sa Iyo: 'Magalak', / gaya ng minsang ginawa ni Gabriel, / ang prinsipe ng mga hukbong langit.

At muli, isang pagbasa mula kay San Efren.

Ayon sa ikatlong tono ng sedalen ng Banal na Teodoro, tono 2

Masayang simulan natin ang pinakabanal na pag-aayuno na ito, / na nagniningning sa mga sinag ng banal na mga utos ni Cristo, ating Diyos: / sa liwanag ng pag-ibig, sa karilagan ng panalangin, / sa kalinawan ng kabanalan, sa lakas ng birtud na katapangan, / upang, nagniningning sa liwanag, ating salubungin / ang banal at tatlong-araw na Pagkabuhay, / na naghayag ng liwanag sa sanlibutan sa pamamagitan ng di-kabulukan.

Kaluwalhatian: **inuulit natin ang pareho.**

At ngayon, O Ina ng Diyos: Sa pamamagitan ng Iyong di-matatagpong tagapamagitan / sa gitna ng mabagsik na *pagsubok*, / nailigtas ako sa mga nag-uusig sa akin / sa isang himalang lampas sa lahat ng pag-asa, O Ina ng Diyos! / Sapagkat Ikaw ay mabilis na nagpapakita sa lahat ng may pananampalatayang nananalangin sa Iyo, / at inaalis ang kadiliman ng maraming kasalanan. / Kaya't tayo'y sumisigaw sa Iyo nang may pasasalamat: / 'Tanggapin Mo, O Ginang, ang maiikling salitang ito ng pasasalamat: / dahil dito, Ikaw ang aking tulong sa lahat ng bagay!'

Pagkatapos ay isang pagbasa mula sa Lavsaik. Awit 50. At ang karaniwang panalangin: 'Iligtas Mo, O Diyos, ang Sugo Mo': **Gayundin [ang Panalangin sa Umaga 10 at] ang pagbigkas. Pagkatapos ay sisimulan natin ang mga himno mula sa Bibliya:** 'Umaawit kami sa Panginoon:' **sa tono ng kanon para sa banal na araw mula sa Menaion. At inaawit natin nang sunud-sunod ang mga taludtod ng mga himno, ang bawat koro ang kani-kanilang taludtod, hanggang sa mga salitang:** 'Tumigil ang mga tubig': **mula roon ay sinisimulan na nating kantahin ang kanon sa 14 na tono. At una ay kinakanta ang kanon mula sa Menaion na may irmos sa ika-6 na tono; kinakanta namin ito nang ganito: ang unang koro ang nag-iintone ng taludtod:** 'Tumigil ang mga tubig': **at kinakanta ang irmos. Pagkatapos, inaawit ng ikalawang koro ang ikalawang berso:** 'Sinabi ng kaaway:' **na sinusundan ng troparion ng kanon. Pagkatapos ay magkasunod na inaawit ang mga berso—bawat koro ang kani-kaniyang berso—hanggang sa mga salitang:** 'Pagkatapos ay nagmadali sila:' **at mula sa bersong ito ay sinisimulan ang tripesner ni San Jose, sa ika-4 na modo. Mula sa taludtod na** 'Ang Panginoon ang maghahari': **sinisimulan namin ang isa pang tripesner ni San Teodoro ang Studita: at ang unang koro ay kumakanta ng troparion. Ang ikalawang koro ay kumakanta ng ikalawang taludtod at ng troparion. Pagkatapos, ang parehong koro, nang magsanib, ay kumakanta ng 'Glory', ang himno sa Trinidad, sa mataas na tono; at 'At ngayon, O Ina ng Diyos'. Sumisigaw din kami sa pinakamataas na tinig:** 'Kaluwalhatian sa Iyo, aming Diyos, kaluwalhatian sa Iyo'. **At umaawit kami ng isa pang troparion ni San Teodoro, sapagkat ang himno ay binubuo ng limang troparia. Panghuli, inaawit namin ang katavasia at ang irmos ng ikalawang kanon.**

Ang ikawalong at ikasiyam na awit ay kinakanta sa parehong paraan.

Tungkol sa ikatlong ode, inaawit namin ito nang ganito:

Ang unang koro ay inaawit ang berso: 'Ang Panginoon ay umakyat sa langit': **at ang troparion ng kanon ng Menaion. Ang ikalawang koro ay inaawit ang berso:** 'At Siya ay magbibigay ng kapangyarihan sa Hari': **at ang ikalawang troparion ng kanon ng Menaion. Gayundin, 'Kaluwalhatian', at 'Ngayon din', kasama ang mga troparia ng kanon. At sa pagtatapos, inaawit ng unang koro ang irmos ng ikatlong ode ng kanon ng Menaion.**

Kantahin natin ang ika-anim na oda sa parehong paraan.

Tungkol naman sa ika-apat, ikalima, at ikapitong oda, inaawit natin ang mga ito nang ganito:

Kinakanta natin ang unang irmos ng kanon ng Menaion, pati na rin ang huling dalawang taludtod ng oda sa mga troparia ng kanon, at ang 'Glory', at 'Now', ngunit hindi natin tinatapos ang oda sa irmos, dahil ito ay kinanta sa simula ng oda. Ang mga irmos ng Menaion ay kinakanta lamang sa katapusan ng ikatlo at ikaanim na oda, sapagkat sa mga odang iyon ay hindi kinakanta ang irmos sa simula. Sa iba pang araw ng linggo, maliban sa Lunes, ang unang oda ay inaawit sa parehong paraan ng paglalarawan para sa ika-4 at ika-5 oda. At sa mga odang may tripesodion, ang katavasia—ang irmos ng tripesodion—ay inaawit pagkatapos ng kanon, gaya ng ipinaliwanag sa itaas.

Dapat tandaan na ang Octoechos ay hindi inaawit sa buong Banal na Kwaresma, maliban sa mga Linggo. Tanging ang Menaion at ang Triodion ang inaawit. Sa mga himno na walang tripes, tanging ang Menaion lamang

ang inaawit. Pagkatapos ng ikatlong himno, binibigkas ng pari ang Maliit na Ektenia. Gayundin, ang sedalen ng santo ay inaawit nang isang beses. Kaluwalhatian, at ngayon, sa Ina ng Diyos: at isang pagbasa mula sa Lavsaik. Pagkatapos ng ika-6 na ode, ang Maliit na Ektenia. Gayundin ang sedalen para sa mga martir; subalit kung ang santo ay may kontakion, babasahin ito rito, habang ang kontakion ng mga martir ay binabasa pagkatapos ng unang kathisma kasama ang mga sedalen, na may tugmang-awit na: 'Kamangha-mangha ang Diyos sa Kanyang mga santo': **at pagkatapos ay babasahin natin ang Synaxarion.**

Ang Triodion ni San Jose, Tono 2.
Oda 1

Irmos: Halina, kayong lahat na mga tao:

Dito natin sinisimulan ang unang ode.

Paano ko ngayo'y aakayuhin ang aking apostasya? / Paano ko sisimulan ang aking kaligtasan, / ako na namuhay nang maluho? / Sa mga daan na Ikaw ang nakakaalam, O Maawain, / iligtas Mo ako!

Narito, ang panahon (ng pagsisisi), narito ang araw ng kaligtasan – ang pagsisimula ng Kwaresma. Kaluluwa, maging mapagbantay at isara ang mga pintuan ng iyong mga pagnanasa, nakatingin sa Panginoon.

Ang magulong bagyo ng mga kasalanan / ay hinihila ako sa kailaliman ng kawalan ng pag-asa; / ngunit ako'y naglilimod sa kailaliman ng Iyong awa: / iligtas Mo ako, O Panginoon!

Ako lamang *ang* napasailalim sa pagkaalipin ng kasalanan, / ako lamang ang nagbukas ng mga pintuan sa aking mga pagnanasa; / O Salita, magmadali kang magdala ng pagkakasundo! / Ibaling muli ako, O Tagapagligtas, sa pamamagitan ng Iyong awa.

Theotokos: Ikaw na nagdalang-tao sa Pinagmulan ng kawalan-ng-pagnanasa sa iyong sinapupunan! / O Birhen, pagalingin mo ang nasugatan ng mga pagnanasa, / at iligtas mo ako mula sa apoy ng walang-hanggang kapahamakan, / ikaw na pinupuno ng biyaya ng Diyos.

Isa pang tripesner ni Panginoong Theodore, sa parehong tono at irmos

Halina, mga tao, / sa araw na ito ay tanggapin natin ang pinagpalang kaloob ng pag-aayuno, / bilang isang panahon ng pagsisisi na ipinagkaloob ng Diyos, / na sa pamamagitan nito'y mapayayapay natin ang Tagapagligtas.

Ngayon ay dumating na ang panahon, narating na ang panaun / para sa mga gawa ng kabanalan, ang larangan ng pag-aayuno; / simulan nating lahat ito nang may sigla, / iniaalay natin ito sa Panginoon bilang mga handog ng kabanalan.

Kaluwalhatian, Tatlomatalik: Ang payak na Pagkakaisa, / makatatlong-nagniningning, ang Pinakamataas, / makapangyarihan sa lahat, bukal ng lahat ng buhay! / O Diyos at Panginoon: ang Ama na Makapangyarihan, ang Anak at ang Espiritu Santo, / iligtas ang mga nagpaparangal sa Inyo.

Sa Ina ng Diyos: Himig natin ang banal na bundok ng Diyos, – Maria, malaya sa karumihan, na mula sa kaniya sumikat ang Araw ng Katuwiran para sa mga naninirahan sa kadiliman: si Cristo, ang Buhay ng lahat.

Kaluwalhatian sa Iyo, aming Diyos, kaluwalhatian sa Iyo.

Ang nag-aalab na karwahe ay nagdala / sa kahanga-hangang Elias, na armado ng pag-aayuno, / *samantalang ang pag-aayuno* ni Moises ay naghayag sa kanya / bilang tagamasid *ng* di-mailarawang *mga hiwaga*; / at matatanggap natin siya, at makikita natin si Cristo.

Kaluwalhatian sa Iyo, aming Diyos, kaluwalhatian sa Iyo.

Natikman ni Adan ang bunga, / at itinaboy siya ng kawalan ng pagpipigil mula sa paraiso; / ngunit para sa atin, O Panginoon, ang nalalapit na pag-aayuno / ay magpapakita sa atin na karapat-dapat sa pagsisisi, O Mahilig sa Sangkatauhan!

Irmos: Halina, mga tao, / mag-awit tayo ng himno kay Cristo na ating Diyos, / na naghiwalay sa dagat at gumabay sa bayan, / na inilabas Niya mula sa pagkaalipin sa Ehipto, / sapagkat Siya ay pinupuri.

Sa ika-6 na tono ng himig ng mga Martir.

Oda 8

Irmos: Sa naglalagablab na hurno:

Nasusunog ng mga ligaya na parang apoy, / at napapaitim sa pananaw ng aking kaluluwa, / baguhin Mo ako, O Kristo, sa apoy ng Siyayong takot, / at liwanagan Mo ako sa liwanag ng kaligtasan, / upang idayew Kita magpakailanman.

Pagkatuto mong kamuhian ang kasiyahan ng mga pagnanasa, / magpakabusog ka sa napakasarap na pagkain *ng* mabubuting *gawa*, / at magpakasawa ka sa karangyaan ng pag-aayuno, / iniiwasan ang kapaitan ng mga kaluguran, / O aking mapagkumbabang kaluluwa, at mabuhay magpakailanman.

Sa matigas na kaluluwa / at nabulag ng pagkalasing sa mga pagnanasa, / *sa* anumang *paraan ay* hindi Kita matitigan, Ikaw na iisang Diyos. / Kaya, maawa Ka sa akin, at liwanagan Mo ako, / at buksan Mo sa akin ang mga pintuan ng pagsisisi.

Sa Ina ng Diyos: Ikaw na ginawang parang kalangitan / ang ating makamundong at mortal na kalikasan! / Sa pamamagitan ng Iyong masigasig na pagdalangin, O Dalisay, / ipagkaloob na ang aming mga kahilingan at pamanhikayat / ay umakyat nang tuwiran sa Iyong Diyos at Hari, / ang Diyos at Hari ng lahat.

Isa pang triptych

Irmos: Siya na minsang nagpadilig:

Tayo, ang mga mananampalataya, ay masayang salubungin ang pagdating ng Kwaresma / at huwag tayong maging malungkutin; / kundi hugasan natin ang ating mga mukha sa tubig ng kawalang-emosyon, / pinupuri at pinupupuri si Cristo magpakailanman.

Pagpinahiran ng langis ng habag ang ulo ng ating kaluluwa, / huwag tayong magsalita nang labis, / kundi ihain natin ang ating mga panalangin sa ating Ama na nasa Langit, / pinupuri at niluluwalhati Siya magpakailanman.

Pagpalain natin ang Ama, at ang Anak, at ang Espiritu Santo, ang Panginoon.

Umawit tayo, O mga tapat, sa walang hanggan at walang simula na Ama, / at sa Anak, na gayundin ay walang simula, / at sa Espiritu na, *kasama Niya*, ay sumibol mula sa Ama – / ang magkakapantay na mga Persona ng tunay na Makapangyarihan, / ang Isa sa pinagmulan at kapangyarihan.

Ang Theotokos: O Ina, pinili ng Diyos, / ikaw nga ang tunay na tagapamagitan para sa mga mananampalataya, / sapagkat mula sa iyo ay masagana ang kapatawaran na ipinagkakaloob sa lahat! / Huwag kang tumigil sa paghahain ng panalangin sa iyong Anak at aming Panginoon / para sa mga umaawit ng iyong papuri.

Kaluwalhatian sa Iyo, aming Diyos, kaluwalhatian sa Iyo.

Ang Panginoon, na gumugol ng apatnapung araw sa pag-aayuno, ay ngayo'y, mga kapatid, nagpabanal at naglinis sa mga araw na ito; nang marating natin ang mga ito, sumisigaw tayo: 'Pagpalain at itaas si Cristo magpakailanman!'

Pinupuri, pinagpapala, at sinasamba namin ang Panginoon, inaawit ang Kanyang mga papuri at itinataas *Siya* magpakailanman.

Irmos: Siya na noong unang panahon / pinrotektahan ang mga kabataang Hudyo mula sa mga apoy / at sa himalang paraan sinunog ang mga Kaldeo sa loob nito, / kantahin natin ang Panginoon, ipinapahayag: / 'Pagpalain at itaas *Siya* magpakailanman!'

At inaawit ang himno ng Pinakabanal na Theotokos: 'Pinupuri ng aking kaluluwa ang Panginoon:'

Oda 9

Irmos: Mula sa Diyos, ang Salita ng Diyos:

Nawa'y ang araw na ito ay maging para sa iyo, o kaluluwa, isang pag-aayuno mula sa kasalanan, at kasabay nito ay isang pagsisikap at paglapit sa Diyos, upang iyong maiwasan ang kalaliman ng kasamaan at mahalin *lamang* ang mga landas na patungo sa darating na kapahingahan.

At dahil naligaw ako sa aking mga kaisipan, / at nagkasala sa laman, ako'y nagdadalamhati, nagluluksa, at sumisigaw: / 'Iligtas Mo ako, O Panginoon, iligtas Mo ako, Ikaw na nag-iisa ang walang masamang loob, / at huwag Mo akong hatulan sa apoy ng Gehenna, / ako na karapat-dapat sa kapahamakan!'

Makasulot sa maningning na balabal ng pag-aayuno, / ilayo natin ang madilim at hindi matiis na kasuotan ng kalasingan, / at, nang tayo'y maging maningning *sa pamamagitan ng* banal na mga birtud, / pagmasdan natin sa pamamagitan ng pananampalataya ang maningning na paghihirap ng Tagapagligtas.

Sa Ina ng Diyos: Pagalingin Mo ang aking mapusok na kaluluwa, na napagod sa lahat ng pag-atake ng pinakamasamang mga demonyo, O Pinakadakilang Birhen, / na nanganak kay Kristo na Tagapaghilom, ang aming kaligtasan, / kami na nakakakilala sa Iyo, O Birhen, O Walang-Salang Dalaga.

Isa pang triptych

Irmos: Higit sa Karanasan:

Ngayon ay dumating na ang panahon ng Banal na Kwaresma; / simulan natin ito nang may mabuting asal: / sapagkat huwag kayong mag-ayuno habang nag-aaway at nag-uusap-usap, / sabi ng *Panginoon*.

Sa Bundok Horeb, nang malinis siya sa pamamagitan ng pag-aayuno, / nasilayan ni Elias ang Diyos; / at tayo rin ay lilinisin ang ating mga puso sa pamamagitan ng pag-aayuno / at masdan si Cristo.

Kaluwalhatian, Trinidadal: Sinasamba ko ang Isang Kalikasan, / inaawit ko ang Tatlong Persona, / ang Isang Diyos ng lahat: / ang Ama, at ang Anak, at ang Espiritu Santo, ang walang hanggang Pagsisimula.

Theotokos: O Dalaga, iniluwal Mo ang Sugo Mo *sa sanlibutan*; / O Birhen, nagpapalabas Ka ng gatas: / paano nga, sa *pagsasagawa ng* dalawang *ito*, / napapanatili Mo ang Iyong pagkabirhen habang nanganganak? / – 'Ito'y Diyos ang gumawa; / huwag Mo Akong tanungin kung paano!'

Kaluwalhatian sa Iyo, aming Diyos, kaluwalhatian sa Iyo.

Isang araw lamang, *gaya* ng sinasabi, / ay buong buhay ng mga ipinanganak sa lupa; / *ngunit* para sa mga naglilingkod nang may pag-ibig / ay may apat na pulong araw ng pag-aayuno, / na ating pagdiriwang nang may kagalakan.

Irmos: Pinupuri natin, O mga tapat, sa walang-tigil na mga himno, / ang Salita na hindi-pangkaraniwang nabuo sa sinapupunan, / na sumikat mula sa Ama bago pa ang panahon!

Gayundin: Karapat-dapat: **At isang pagyuko. Ektenia:** Muli at muli: **At ang Tatlong-Liwanag ng Boses. Para sa** 'Lahat ng humihinga': **hindi natin inaawit ang mga stichera, kundi binabasa:** 'Purihin ang Panginoon mula sa langit': **3 karaniwang salmo. At kung sa ' ' ng Menologion ay may mga serbisyong para sa dalawang santo, inaawit natin ang mga stichera para sa isa sa gabi, at para sa isa pa sa umaga sa 'Purihin ang Panginoon:' sa ika-4. Ngunit kung walang stichera, ipinapahayag ng itinalagang kapatid:** 'Karangalan sa Iyo, O Panginoon naming Diyos, at sa Iyo kami nag-aalay ng karangalan, sa Ama, at sa Anak, at sa Banal na Espiritu, ngayon at magpakailanman, at hanggang sa kailanman ng mga panahon, amen.' Kaluwalhatian sa Iyo, na nagpakita sa amin ng liwanag. Kaluwalhatian sa Diyos sa kataas-taasan: **at iba pa. At sabay-sabay kaming yumuyuko nang tatlong beses habang nakatayo sa aming mga puwesto. Pagkatapos ay sinasabi ng pari:** Gampanan natin ang serbisyong umaga: **at ang aklamasyon.**

At, sabay-sabay, kumakanta nang magkakasabay ang parehong koro:

Stichera mula sa aklat ng mga awit, tono 5

Dumating na ang Pag-aayuno, ang ina ng kabanalan, / ang tagausig ng kasalanan at tagatulong sa pagsisisi, / ang daan ng buhay ng mga Anghel at kaligtasan ng sangkatauhan. / Tayo, ang mga mananampalataya, ay sumigaw: 'O Diyos, maawa ka sa amin!' **(2)**

At sa mga martir: Mapalad ang hukbo ng Hari ng Langit! / Sapagkat bagaman ang mga tagapagdusa ay ipinanganak sa lupa, / nagmadali silang maabot ang dangal na anghel, / hinamak ang kanilang mga

katawan, / at sa pamamagitan ng kanilang paghihirap ay naging karapat-dapat sa karangalan ng mga Walang Katawan. / Sa pamamagitan ng kanilang mga panalangin, O Panginoon, / iligtas Mo ang aming mga kaluluwa!

Luwalhati, at ngayon, sa Ina ng Diyos: Pinupuri ka namin, O Ina ng Diyos, Dalise't Birhen / at pinakabanal sa mga Kerubin, / sa malalakas na awit: / sapagkat ipinapahayag naming ikaw, sa kaluluwa at katawan, ay Ina ng Diyos, / na tunay na nanganak sa nagkatawang Diyos. / Mamilit ka, O Pinakadalise, para sa aming mga kaluluwa!

Gayundin, ang 'Pinagpala' ay sinasabi **nang dalawang beses. Sumusunod ang Trisagion pagkatapos ng 'Ama Namin'. Pagkatapos ng sigaw na** 'Sapagkat ang Kaharian Mo ay…', **inaawit namin ang troparion:** 'Nakatayo sa templo ng Kaluwalhatian Mo…' **at sinasabi namin** ang 'Panginoon, maawa Ka', **40. Pagkatapos ay lumalapit ang pari at ipinapahayag:** 'Pinagpala ang Siya na nagkakaroon, si Kristo na aming Diyos, Hari ng Langit:' **Pagkatapos noon, tayo'y tumatayo at tahimik na nananalangin, binibigkas sa ating isipan ang panalangin ng ating kagalang-galang na Ama Efren:** 'O Panginoon at Guro ng aking buhay': **at gumagawa tayo ng tatlong malalaking pagyuko at labindalawang maliliit; sa bawat isa rito ay sinasabi natin sa ating sarili:** 'O Diyos, maawa ka sa akin, makasalanan'. **Pagkatapos, isang malalim na pagyuko muli na may kasamang nabanggit na panalangin ni San Efren. At kapag tayo'y tumayo, sinisimulan ng nangunguna ang:** 'Halina, sumamba tayo': **tatlong beses, at tatlong magagaan na pagyuko. At nagpapatuloy tayo sa unang oras. At sa pagtatapos ng ikatlong salmo, ipinahayag natin ang:** 'Alleluia': **at tatlong magagaan na pagyuko.**

Dapat tandaan na sa lahat ng Lunes ng Dakilang Kwaresma, hindi natin binabasa ang kathisma sa Unang Oras. Sa ibang araw naman, binabasa natin ang kathisma at gumagawa ng tatlong maliliit na pagyuko sa bawat antiphona.

Gayundin, tuwing Biyernes, ang unang at ikasiyam na oras ay walang kathisma.

Pagkatapos, ang itinalagang mambabasa o pari, na nakatayo sa gitna ng simbahan, ay inaawit ang troparion sa tono 6: 'Dinggin Mo ang tinig ko nang maaga sa umaga': **at inaawit din namin ito nang malakas at lumuhod sa lupa. Gayundin para sa iba pang dalawang stichos: Stichos 1:** 'Dinggin Mo ang aking mga salita, O Panginoon; unawain Mo ang aking daing.' **Taludtod 2:** Sapagkat sa Iyo ako'y nananalangin, O Panginoon. **At muli:** 'Pakinggan Mo ang aking tinig sa umaga': **'Luwalhati', at 'Ngayon':** 'Paano ka naming tatawagin, O Puno ng Biyaya?', **at tatlong maliliit na pagyuko. Gayundin:** 'Igabay Mo ang aking mga hakbang ayon sa Sugo Mo, at huwag Mo sanang pabayaan na maghari ang kasamaan sa akin.' **At inuulit namin ang pareho. Pagkatapos:** 'Iligtas Mo ako sa paninirang-puri ng mga tao, at tutuparin ko ang mga utos Mo.' **At muli ang pareho.** 'Saglit Mo sanang sumilay ang liwanag ng mukha Mo sa Kautusan Mo, at ituro Mo sa akin ang mga tuntunin Mo.' **Uulitin natin ang pareho. At pagkatapos ay inaawit natin nang tatlong beses, nang malakas at hindi nagmamadali:** 'Nawa'y mapuno ang aking mga labi ng papuri sa Iyo, O Panginoon': **ang Trisagion pagkatapos ng 'Ama Namin'. Ipinapahayag ng pari:** 'Sapagkat ang Kaharian Mo ay': **at matapos sabihin ang 'Amen', ipinapahayag natin ang troparion. Tuwing Lunes, Martes at Huwebes, ang troparion para sa Ina ng Diyos:** Ang Maluwalhating Ina ng Diyos: **Tuwing Miyerkules at Biyernes:** 'Halina'y mabilis sa aming sawi, Kristo aming Diyos': 'Panginoon, maawa ka**' (40), at ang panalangin:** 'Sa lahat ng oras': 'Panginoon, maawa ka', **tatlong beses. 'Luwalhati', at 'Ngayon',** 'Ang pinakamataas na karangalan ng mga Kerubin': **at isang pagyuko.** 'Pagpalain mo kami sa pangalan ng Panginoon, Ama'. **Pari:** O Diyos, maawa ka sa amin at pagpalain mo kami; sumiklab sa amin ang liwanag ng iyong mukha, at maawa ka sa amin. **At yumuyuko kami ayon sa nakasaad; at pagkatapos ay ipinapahayag ng namumuno o tagabasa: Ang Trisagion pagkatapos ng 'Ama Namin'.** O Panginoon, maawa ka, **12. At ang panalangin,** 'Si Cristo, ang Tunay na Liwanag':

Saserdote: Luwalhati sa Iyo, Kristo na aming Diyos, aming pag-asa, luwalhati sa Iyo. **Sumasagot kami: Luwalhati, at ngayon:** Panginoon, maawa ka, **makatlo.** Pagpalain mo kami. **At ang pagpapalayas. Nananaw din kami ng 'Maraming Taon' at hahalikan ang mga banal na ikon.**

Pagkatapos ay lumalabas kami sa narthex at isinasagawa ang litaniya.

Doon, ipinapahayag ang mga karaniwang panalangin at binabasa ng tagapangulo o ng eklesiarko ang mga proklamasyon ng ating kagalang-galang na ama na si Theodore the Studite, ayon sa itinakda, ibig sabihin, tuwing Miyerkules at Biyernes.

At tinatapos namin ang paglilingkod sa pamamagitan ng pagbigay ng pagpapalabas.

Ganito ang kaayusan para sa pagdiriwang ng Matins at ng Unang Oras sa mga araw ng Banal na Kwaresma. Pagkatapos ng pagtatapos, sa pag-alis namin sa simbahan, naglalakad kami nang lubos na katahimikan patungo sa aming mga selda o sa aming mga tungkulin; at hindi nararapat para sa amin sa monasteryo na makipag-usap sa isa't isa sa daan: ipinagbabawal ito ng mga banal na ama.

Mga bandang ikatlong oras, tinutunog ng tagapagdala ng kandila ang kampana, at nagtitipon kami sa simbahan. Bago magsimula ang pag-awit, bawat isa sa amin ay yumuyuko nang tatlong beses sa harap ng banal na pintuan at hinihimas ang mga banal na ikon, at yumuyuko sa bawat koro. Sa pagpapala ng pari, sinisimulan namin ang 'Hari sa Langit': **ang Trisagion kasunod ng 'Ama Namin'. Pari:** 'Sapagkat Iyo ang Kaharian': **At pagkatapos ng 'Amen',** 'Panginoon, maawa ka', **labindalawang beses.** 'Halina, sumamba tayo': **tatlong beses, na may tatlong maliliit na pagyuko. At binabasa ang Ikatlong Oras ayon sa kaugalian.**

Sa katapusan ng ikatlong salmo, sa 'Alleluia:'**, may tatlong maliliit na pagyuko. Pagkatapos ay binabasa natin ang karaniwang kathisma; sa bawat antiphona, gumagawa tayo ng tatlong maliliit na pagyuko. Pagkatapos ng kathisma, ang tagabasa o pari, na nakatayo sa gitna ng simbahan, ay ipinapahayag ang troparion, tono 6:** O Panginoon, ang Iyong Pinakabanal na Espiritu: **At inaawit din natin ito, habang lumuluhod nang mababa sa lupa. Gayundin pagkatapos ng dalawang taludtod. Taludtod:** Likhâ sa akin, O Diyos, ang isang malinis na puso, at pakayâ mo sa loob ko ang isang tuwirang diwa. **Taludtod:** Huwag mo akong itakwil sa iyong harapan, at huwag mong alisin sa akin ang iyong Banal na Espiritu. **Gloria, at ngayon, sa Theotokos:** O Theotokos, Ikaw ang tunay na Ubasan: **at tatlong maliliit na pagyuko. At agad nating sinisimulan ang pagbasa mula sa 'Ladder'. Mula sa araw na ito at sa buong Banal na Kwaresma, ang itinalagang monghe ay nagsisimulang maglakad nang tahimik sa piling ng mga kapatid at, kapag napansin niya ang mga natutulog, ginigising niya sila sa itinakdang paraan upang makinig. Pagkatapos ng pagbasa:** Pinagpapala ang Panginoong Diyos: **ang Trisagion kasunod ng 'Ama Namin'. Ipinapahayag ng pari:** Sapagkat Iyo ang kaharian: **at pagkatapos ng 'Amen' ay inaawit natin ang mga troparion sa tono 8:** Pinagpapala Ka, Kristo na aming Diyos: **Luwalhati:** Pagkalooban Mo ng mabilis at tiyak na aliw ang Iyong mga lingkod, O Hesus: **At ngayon:** 'Pag-asa, depensa at kanlungan ng mga Kristiyano: O Panginoon, maawa ka'**, 40, at ang panalangin:** 'Sa lahat ng oras at sa bawat sandali: O Panginoon, maawa ka', **tatlong beses. Gloria, at ngayon:** Sa pinakamataas na karangalan ng mga Kerubin: Pagpalain mo kami sa Ngalan ng Panginoon, Ama. **At ang pari:** O Diyos, maawa ka sa amin: **Pagkatapos ay nagpapatirapa kami ayon sa itinakda, at ipinapahayag ng namumuno ang panalangin:** O Panginoong Diyos, Maykapangyarihang Ama:

SA LUNES SA IKANAMAN HOUR

Ang diakonong nag-iilaw ng kandila, matapos yumuko nang karaniwan sa nangunguna, ay lumalayo at tumatapik sa martilyo ng anim na beses. At sa pagtatapos ng panalangin, 'Halina, sumamba tayo': **tatlong beses, at tatlong maliliit na pagyuko. At sinisimulan natin ang Ikaanim na Oras. At sa pagtatapos ng tatlong salmo, 'Gloria', 'Ngayon',** at 'Alleluia' **nang tatlong beses, na sinundan ng tatlong maliliit na pagyuko. Pagkatapos ay binabasa namin ang kathisma, at pagkatapos ng bawat antiphona,** 'Alleluia' **nang tatlong beses at tatlong maliliit na pagyuko. Sa wakas, ang troparion, tono 2:** 'Sa ika-anim na araw at sa *ika-anim* na oras, / Ipinako Mo sa Krus / ang mapangahas na kasalanan ni Adan sa Paraiso, / at pinunit Mo ang talaan ng aming mga paglabag, / Kristo aming Diyos, at iligtas Mo kami.' **Taludtod 1:** 'Dinggin Mo, O Diyos, ang aking panalangin, at huwag Mo pahabain ang aking pagmamakaawa.' **Stichos 2:** Sumigaw ako sa Diyos, at dininig ako ng Panginoon. **Gagawa tayo ng Soverash at tatlong malalaking pagyuko, ayon sa itinakda. Luwalhati, at ngayon:** Wala kaming lakas-loob dahil sa karamihan ng aming mga kasalanan: **at tatlong maliliit na pagyuko.**

Troparion ng Pahayag, Tono 5

O Panginoon, O Panginoon, na Siningkinatatakutan ng lahat / at nanginginig sa pagmasid sa Kanyang kapangyarihan! / Nagsasamba kami sa Iyo, O Walang-kamatayan, / ipinananalangin namin sa Iyo, O Banal: / 'Iligtas Mo ang aming mga kaluluwa / sa pamamagitan ng pagdalangin ng Iyong mga santo!'

Luwalhati, at ngayon: inuulit natin ang pareho.

Prokeimenon, tono 4

Alam ng Panginoon ang daan ng matutuwid, / ngunit ang daan ng masasama ay mapapahamak.

Taludtod: Mapalad ang taong hindi naglakad sa payo ng masasama, ni tumayo sa daan ng mga makasalanan.

Awit 1:7, 1A

Pagbasa mula sa mga Propesiya ni Isaias

Ang pangitain na nakita ni Isaias na anak ni Amoz tungkol sa Juda at Jerusalem sa mga kapanahunan ng paghahari nina Usias, Jotam, Ahas at Hezekias, na nagharing sa Juda. Makinig, kayong mga langit, at pakinggan, kayong lupa, sapagkat ang Panginoon ang nagsalita: 'Pinag-anak ko at pinalaki ang mga anak, ngunit itinakwil nila Ako. Kilala ng baka ang may-ari nito, at ng asno ang sabsaban ng kanyang amo; ngunit ang Israel ay hindi Ako nakilala, at ang aking bayan ay hindi nauunawaan.' Kawawa, isang makasalanang angkan, isang bayan na puno ng paglabag, isang masamang lahi, mga anak na walang katarungan! Tinalikuran ninyo ang Panginoon at pinagalit ninyo ang Banal ng Israel; tumalikod kayo sa Kanya. Bakit pa kayo hampasin nang paulit-ulit, kayong nagpaparami ng inyong paglabag? Bawat ulo ay may sakit, at bawat puso ay nagdadalamhati; mula ulo hanggang paa ay walang masalese rito: hindi *ito* sugat, ni pasa, ni nanlulub na sugat; walang puwang para sa panakip, ni pahid, ni panali! Ang iyong lupain ay naging ilang; ang iyong mga bayan ay sinunog ng apoy; ang iyong sariling bansa ay nilalamon sa harap ng iyong mga mata ng mga dayuhan; at ito ay ginawang ilang, winasak ng mga dayuhang bansa. Ang anak na babae ng Sion ay iiwan na parang tolda sa ubasan, parang kamalig ng bunga sa hardin, parang lungsod na napapaligiran ng kaaway. At kung hindi tayo iniwan ng Panginoon ng mga Hukbo ng isang lahing natira, tayo sana'y naging parang Sodoma at naging kawangis ng Gomora. Pakinggan ninyo ang salita ng Panginoon, kayong mga pinuno ng Sodoma; ikiling ninyo ang inyong mga tainga sa batas ng Dios, kayong mga tao ng Gomora! 'Ano ang pakinabang ko sa karaming handog ninyo?' sabi ng Panginoon. 'Sawa na ako sa mga handog na susunugin na mga tupa at sa taba ng mga kordero; at hindi ako nalulugod sa dugo ng mga toro at ng mga kambing. At huwag kayong lumapit sa harap ko—sapagkat sino ang humiling nito sa inyo? Huwag ninyong ipagpatuloy ang pagtapak sa aking bakuran; kahit magdala kayo sa akin ng pinong harina, ito'y walang silbi; ang insenso ay karumal-dumal sa akin. Hindi ko matiis ang inyong mga kapistahan ng bagong buwan, ang inyong mga Sabado, o ang inyong mga dakilang araw; kinamumuhian ng aking kaluluwa ang inyong mga pag-aayuno, ang inyong pag-iwas sa paggawa, at ang inyong mga kapistahan. Sawa na ako sa inyo: hindi ko na matiis ang inyong mga kasalanan. Kapag iniunat ninyo ang inyong mga kamay sa Akin, ililipat Ko ang Aking mga mata mula sa inyo; at kahit pa dagdagan ninyo ang inyong mga panalangin, hindi Ko kayo diringgin: sapagkat ang inyong mga kamay ay puno ng dugo. Maghugas kayo at magpakalinis; alisin ninyo ang inyong kasamaan mula sa inyong mga kaluluwa sa Aking paningin. Tigilan ninyo ang inyong mga kasamaan; matutong gumawa ng mabuti: hanapin ang katarungan, iligtas ang inaapi, ipagtanggol ang ulila, at itaguyod ang karapatan ng balo. Magsidating kayo, at magtapat tayo, sabi ng Panginoon. Kahit na maging kasing-scarlet ng kulay ng inyong mga kasalanan, gagawin ko itong kasing-puti ng niyebe; kahit na maging kasing-crimson man, gagawin ko itong kasing-puti ng lana. Kung kayo'y magpapasakop at masunurin, kakainin ninyo ang mabuting bunga ng lupain; ngunit kung kayo'y tutol at suwail, sisilab kayo ng tabak: sapagkat ang bibig ng Panginoon ang nagsalita!

Isaias 1:1–20

Prokeimenon, tono 7

Paglingkuran ninyo ang Panginoon nang may paggalang / at magsaya kayo sa harap Niya nang may pangamba.

Taludtod: Bakit nagngalit ang mga bansa, at nagbabalak nang walang kabuluhan ang mga bayan?

Mga Awit 2:11, 1

Sinundan ng pagbasa mula sa *Ang Hagdan*. Kasunod ang troparion: 'Nawa'y abutin mo kami ng iyong awa nang madali': **ang Trisagion pagkatapos ng *Ama Namin*. Pagkatapos ay ipinapahayag ng pari:** 'Sapagkat

sa Iyo ang Kaharian': **at ang mga tropario sa tono 2:** 'Ginawa Mo ang kaligtasan sa gitna ng lupa': **Kaluwalhatian:** Sinamba namin ang Iyong pinakabanal na larawan: **At Nguni't Ngayon:** Pinagmumulan ng awa: **Tuwing Miyerkules at Biyernes, ang 'Ina ng Diyos ng Krus':** Pinakadakila Ka, O Birheng Ina ng Diyos: O Panginoon, maawa Ka, **40.** Sa lahat ng oras at sa bawat sandali: O Panginoon, maawa Ka, **tatlong beses. Kaluwalhatian, at ngayo'n:** Sa pinakamataas na karangalan ng mga Kerubin: Pagpalain mo kami sa Ngalan ng Panginoon, Ama. **Pari:** O Diyos, maawa ka sa amin at pagpalain mo kami: **At yumuyuko kami ayon sa kaugalian. At sa pagtatapos ng mga pagyuko, sinisimulan ng nagsasagawa ang pangwakas na Trisagion kasunod ng 'Ama namin:'.** Panginoon, maawa ka, **12. Sinasabi rin ng pari:** Luwalhati sa Iyo, Kristo Diyos, pag-asa namin, luwalhati sa Iyo. **At isinasagawa ang pagtatapos.**

Ang kaayusang ito at regulasyon ay dapat sundin sa buong Banal na Kwaresma sa ikatlo at ikaanim na oras. Kung walang prusisyon, pagkatapos ng panalangin na 'O Diyos at Panginoon ng mga Kapangyarihan', **agad nating sinasabi nang tatlong beses** ang 'Halina, sumamba tayo', **na sinusundan ng ikasiyam na oras. Kung may prusisyon, bandang ikasiyam na oras, ang tagapagdala ng kandelabro ay tumutunog ng kampana nang siyam na beses at nagtitipon kami sa simbahan. At pagkatapos ng pagpapala ng pari, sinisimulan namin ang Trisagion kasunod ng 'Ama Namin'. Ipinapahayag ng pari:** 'Sapagkat Iyo ang Kaharian': **at pagkatapos ng 'Amen',** 'Panginoon, maawa ka', **12.** 'Halina, sumamba tayo': **tatlong beses, sinundan ng tatlong maliit na pagyuko, at sinisimulan natin ang tatlong awit ng ikasiyam na oras. Sa pagtatapos ng ikatlong awit, sa** Alleluia, **may tatlong maliit na pagyuko. At sinisimulan natin ang kathisma: sa bawat antiphona ay may tatlong maliit na pagyuko.**

Pagkatapos nito, ang troparion, tono 8: 'Sa ikasiyam na oras, para sa ikabubuti namin, / matapos tikman ang kamatayan sa laman, / patayin Mo ang aming makalupang kaisipan, / Kristo aming Diyos, at iligtas Mo kami.' **Taludtod 1:** 'Dumating nawa ang aking panalangin sa harap Mo, O Panginoon— ayon sa Salita Mo, liwanagan Mo ako.' **Taludtod 2:** Sumampa nawa ang aking pamanhikang-panalangin sa harap ng iyong mukha, O Panginoon – iligtas mo ako ayon sa iyong salita. **At gumagawa tayo ng tatlong malalaking pagyukyod. Doxologia, at ngayon:** Ipinanganak mula sa Birhen para sa ating kapakanan: **at tatlong maliliit na pagyukyod. At muli ay may pagbasa mula sa 'Ladder'. At pagkatapos ng pagbasa, binibigkas natin ang taludtod:** 'Huwag Mo kaming pabayaan hanggang sa wakas, alang-alang sa Kanyang pangalan': **ang Trisagion na kasunod ng 'Ama Namin'. At ipinapahayag ng pari:** 'Sapagkat Kikay Mo ang Kaharian': **at pagkatapos ng 'Amen', ipinapahayag natin ang mga tropario, tono 8:** 'Nasulyapan ang Prinsipe ng Buhay': **'Kaluwalhatian':** 'Ang Krus Mo sa pagitan ng dalawang tulisan': **At ngayon:** Ang Kordero at Pastol at Tagapagligtas ng mundo: O Panginoon, maawa ka, **40.** Sa lahat ng oras at sa bawat sandali: O Panginoon, maawa ka, **tatlong beses. Luwalhati, at ngayon:** Sa pinakamataas na karangalan ng mga Kerubin: Pagpalain mo kami sa Ngalan ng Panginoon, Ama. **Paring:** O Diyos, maawa ka sa amin: **At gumagawa kami ng tatlong malalaking pagyuko, binibigkas sa sarili ang itinakdang panalangin ng Kagalang-galang Efren; ang iba pang labindalawa ay hindi namin ginagawa. At ipinapahayag namin ang panalangin:** O Panginoon naming Hesukristo:

At agad na agad, nagsisimulang kumanta ang koro sa Tono 8: 'Alalahanin Mo kami, O Panginoon, sa Iyong Kaharian': **At inaawit namin ang Mga Biyaya nang may matamis, malagong, at hindi nagmamadaling pag-awit sa parehong tono:** 'Mapalad ang mga dukha sa espiritu, sapagkat kanila ang Kaharian ng Langit.' Alalahanin Mo kami, O Panginoon, sa pagdating Mo sa Kaharian Mo. **At ang iba pang mga berso.** Luwalhati sa Ama, at sa Anak, at sa Espiritu Santo. Alalahanin Mo kami, O Panginoon: Ngayon at magpakailanman, at sa mga kailanman ng kailanman. Amen. Alalahanin Mo kami, O Panginoon: **Ang magkabilang koro, na nagsasama, ay kumakanta sa pinakamataas na tono nang nakabukas ang kanilang mga ulo:** Alalahanin Mo kami, O Panginoon, pagdating Mo sa Kahanayan Mo. **At isang malaking pagyukyod.** Alalahanin Mo kami, O Panginoon, pagdating Mo sa Kahanayan Mo. **At isang pagyukyod.** Alalahanin Mo kami, O Banal, pagdating Mo sa Kahanayan Mo. **At isang pagyuko. Pagkatapos ay ipinapahayag namin:** Ang makalangit na koro ay umaawit tungkol sa Iyo at sumisigaw: **Taludtod:** Lumapit kayo sa Kaniya at kayo'y magliliwanag: **At muli:** Ang makalangit na koro: **Himno:** Ang koro ng mga banal na Anghel at Arkanghel: **At ngayo'y:** Sinasampalataya ko sa isang Diyos: Ipatawad, patawarin, alisin: Ama Namin: **Gayundin ang kontakion ng araw at ng simbahan. Kung ito ay isang simbahan ni Cristo, una nating binibigkas ang kontakion ng simbahan, pagkatapos ang ng araw at ng santo ng araw, kung mayroon man. Himno ng Himala:** Ibigay Mo ang kapahingahan sa piling ng mga santo: **At ngayo'y, ng Simbahan ng Ina ng Diyos, o:** Ang tiyak na pananggalang ng mga Kristiyano: O Panginoon, maawa Ka, **40. Kaluwalhatian, at ngayon:** Ang pinakamataas na karangalan ng mga Kerubin: Pagpalain mo kami sa pangalan ng

Panginoon, Ama. **At ipinapahayag ng pari:** O Diyos, maawa ka sa amin at pagpalain mo kami: **At ginagawa namin ang inatas na 16 na pagyuko kasama ang panalangin ni San Efren, ayon sa inatas.**

Ang sub-diakono, matapos yumuko sa rektor at tumanggap ng kanyang pagpapala, ay pumupunta at tumutunog ng kampana. Pagkatapos ay nagsisimula ang tagapangulo: 'Halina, sumamba tayo': **tatlong ulit, na sinundan ng tatlong banayad na pagyuko. Pagkatapos ay binibigkas ng tagabasa ang salmo:** 'Purihin mo ang Panginoon, O kaluluwa ko', **sa mahinahon at banayad na tinig. Pagkatapos, binabasa ng pari ang karaniwang panalangin sa gabi sa harap ng Banal na Pintuan. Pagkatapos ng salmo, 'Luwalhati sa Ama', 'At ngayo'y',** 'Alleluia'**—tatlong beses—at tatlong pagyuko. Ang Dakilang Litanya, at binabasa natin ang ika-18 kathisma:** 'Sa Panginoon sa aking kalungkutan': **pagkatapos ng bawat antiphona, 'Luwalhati sa Ama', 'At ngayo'y',** 'Alleluia'**—tatlong beses—at tatlong maliliit na pagyuko.**

SA LUNES SA VESPERS

'Sumigaw ako sa Panginoon': stichera sa tono 6.
San Jose, tono 2

Ginawa ko ang bawat kasalanan, / nalampasan ko ang lahat sa kalaswaan; / kung nais kong magsisi, / wala akong agos ng luha! / Kung magpapatuloy akong mabuhay nang pabaya ngayon, / nararapat akong parusahan. / Ngunit ipagkaloob Mo sa akin ang pagsisisi, O nag-iisang mabuting Diyos, / at maawa Ka sa akin!

Biyayan Mo ako ng dagsa ng luha, O Kristo, / sa pinakabanal na araw ng pag-aayuno na ito, / upang ako'y makipagluksa at mahugasan ang karumihan *na nagmula* sa aking mga kaluguran, / at lumitaw sa Harap Mo na malinis, / kapag Ikaw, ang Hukom, ay nagkaloob / na bumaba mula sa Langit, O Panginoon, upang husgahan ang sangkatauhan, / bilang Hukom at ang Matuwid.

San Teodoro ang Estudyante, Tono 5

Magpursigi nang may sigasig, / na may matibay na sandata ng pag-aayuno bilang ating kalasag, / tanggihan natin ang bawat mapanlinlang na daya ng kaaway, O mga tapat. / Huwag tayong mailigaw ng ligaya ng mga pagnanasa, / ni matakot sa apoy ng mga tukso; / sa pamamagitan nito, si Cristo na Mahilig sa Sangkatauhan / ay magwawakas sa atin ng gantimpala para sa ating pagtitiis. / Kaya, nang may matapang na panalangin, / tayo'y lumuluhod *at* sumisigaw, humihiling ng kapayapaan, / at ng dakilang awa para sa ating mga kaluluwa.

At tatlo mula sa Menaion. Luwalhati, at ngayon, sa Ina ng Diyos. 'Isang liwanag ng kagalakan:'

Prokeimenon, tono 6

Ang kaligtasan ay nagmumula sa Panginoon / at ang pagpapala Mo sa iyong bayan.

Saknong: O Panginoon, bakit dumami ang mga nananamantala sa akin?

Awit 3:9, 2

1. Pagbasa mula sa Genesis

Sa simula, nilikha ng Diyos ang langit at ang lupa. Ngayon ang lupa ay walang anyo at bakante, at ang kadiliman ay nasa ibabaw ng kalaliman, at ang Espiritu ng Diyos ay lumulutang sa ibabaw ng mga tubig. At sinabi ng Diyos, 'Magkaroon ng liwanag.' At nagkaroon ng liwanag. At nakita ng Diyos na mabuti ang liwanag, at pinaghiwalay ng Diyos ang liwanag mula sa kadiliman. At tinawag ng Diyos ang liwanag na 'araw,' at ang kadiliman ay tinawag Niya na 'gabi.' At naging gabi, at naging umaga: ang unang araw.

At sinabi ng Diyos, 'Magkaroon ng kalangitan sa gitna ng mga tubig, at paghiwalayin nito ang tubig sa tubig.' At ginawa nga. At ginawa ng Diyos ang kalangitan, at pinaghiwalay ng Diyos ang tubig na nasa ilalim ng kalangitan mula sa tubig na nasa ibabaw nito. At tinawag ng Diyos ang

kalangitan na 'langit'. At nakita ng Diyos na mabuti *ito*. At nang mag gabi, at nang mag umaga: ang ikalawang araw.

At sinabi ng Diyos, 'Magsanib-sanib sa isang lugar ang tubig sa silong ng kalangitan, at lumitaw ang tuyong lupa.' At ganoon nga ang nangyari. At nagsanib sa kanilang lugar ang tubig sa silong ng kalangitan, at lumitaw ang tuyong lupa. At tinawag ng Diyos ang tuyong lupa na 'lupa', at ang pagtitipon ng tubig ay tinawag Niya na 'dagat'. At nakita ng Diyos na mabuti *ito*.

At sinabi ng Diyos, 'Maglabas ang lupa ng mga halaman: damo na may buto ayon sa uri *nito*, at mga punong nagbubunga na may buto sa loob ng bunga nito, bawat isa ayon sa uri *nito*, sa ibabaw ng lupa.' At nangyari nga. At pinasibol ng lupa ang halamang-sibuyas: ang damong nagbubunga ng buto ayon sa uri *nito*, at ang punong nagbubunga na may buto sa loob nito, bawat isa ayon sa uri *nito*, sa lupa. At nakita ng Diyos na mabuti *ito*. At nang magdamag at mag-umaga: ang ikatlong araw.

Genesis 1:1–13

Prokeimenon, tono 5

Dinggin ako ng Panginoon / kapag ako'y tumawag sa Kaniya.

Taludtod: Nang ako'y tumawag, dininig ako ng Dios, ng Dios ng aking katuwiran.

Awit 4:4B, 2A

2. Pagbasa mula sa Aklat ng Kawikaan

Ang Mga Kawikaan ni Solomon, anak ni David, na naghari sa Israel, *upang* makamtan ang karunungan at pagtuturo, at upang maunawaan ang mga salita ng kabiasnan; upang maunawaan ang mga pahiwatig ng pananalita (at ang mga sagot sa mga bugtong), upang maunawaan ang tunay na katarungan, at *kung paano* magpapatupad ng hatol; upang mabigyan *ang* matuwid ng matalinong pag-iisip, at ang binata—ng pagkaunawa at kabaluan; sapagkat sa pamamagitan ng pagsunod dito, ang pantas ay lalo pang magiging pantas, at ang may pagkaunawa ay magkakaroon ng gabay; at mauunawaan niya ang isang pabula, at isang salawikaing malabo, at ang mga salita ng pantas at ang kanilang mga palaisipan. Ang takot sa Panginoon ang simula ng karunungan; at ang mabuting pagkaunawa ay para sa lahat ng nagsasabuhay nito; Ang paggalang sa Diyos ang simula ng pagkaunawa; ngunit itinuturing ng masasama ang karunungan at pagtuturo na walang kabuluhan. Pakinggan, anak ko, ang mga kautusan ng iyong ama, at huwag mong tanggihan ang mga aral ng iyong ina; sapagkat *noon* makakatanggap ka ng korona ng biyaya para sa iyong ulo at gintong kuwintas sa iyong leeg. Anak ko! Huwag mong hayaang linlangin ka ng masasama; at huwag kang pumayag kung iimbitahan ka nila, na sasabing: 'Halika sa amin, samahan mo kami *sa* pagdurugo; at ililibing natin nang di-makatarungan ang matuwid sa ilalim ng lupa, at kakainin natin siyang buhay, gaya ng impiyerno, at pupunain natin ang alaala niya sa lupa.' Sasamsamin natin ang kanyang mahahalagang pag-aari at pupunuin ang ating mga bahay ng samsam; ihanay mo ang iyong kapalaran sa amin, at magbahagi tayong lahat sa isang karaniwang kaban, at magkaroon ng isang supot para sa ating lahat.' [Anak ko!] Huwag kang lumakad sa kanilang daan, at huwag mong itapat ang iyong paa sa kanilang landas; sapagkat ang kanilang mga paa ay tumatakbo sa kasamaan, at mabilis silang magbubo ng dugo. Hindi ito walang kabuluhan: inilalagay ang mga bitag para sa mga ibon. Sapagkat ang sinumang nakikilahok sa pagpatay ay nag-iipon ng kapahamakan sa kanilang sarili; at ang pagkawasak ng mga walang-batas ay kahihiyan. Ganito ang daan ng lahat ng gumagawa ng kasamaan: sapagkat sa pamamagitan ng kanilang kasamaan ay itinakwil nila ang kanilang sariling kaluluwa. Ang karunungan ay inaawit sa mga sangang-daan, samantalang ang katapangan ay ipinapakita sa mga lansangan.

Kawikaan 1:1–20

Ipagkaloob mo, O Panginoon: At tatlong pagyuko. Pari: Maghandog tayo ng panalangin sa gabi:

Stichera sa psalterio, tono 3

Mag-ayuno tayo ng isang ayuno / na kaaya-aya at katanggap-tanggap sa Panginoon; / ang tunay na pag-aayuno ay ang pagtalikod sa mga bisyo, / ang pagpigil sa dila, ang pagsuko sa galit**,** / ang

paglayo sa mga pagnanasa, / paninirang-puri, kasinungalingan at panunumpa ng hindi totoo. / Ang pag-iwas *sa lahat* ng bagay na *ito—iyan* ang tunay na pag-aayuno / at kaaya-aya ito! **(2)**

At sa mga martir: Dakila ang kapangyarihan ng Iyong mga martir, O Kristo: / sapagkat bagaman sila'y nagpapahinga sa kanilang mga libingan, pinalalayas nila ang masasamang espiritu, / at pinawalang-bisa ang kapangyarihan ng kaaway, / sa pamamagitan ng pananampalataya sa Trinidad, / nagawa nila ang isang kabayanihan alang-alang sa kabanalan.

Kaluwalhatian, at ngayon, sa Theotokos: O Theotokos, Protektor ng lahat ng sa Iyo'y nananalangin, / *sa* Iyo'y nangahas kaming manalangin, at sa Iyo'y nagmamapuri kami, / *at* sa Iyo ang buong pag-asa namin; / ipanalangin Mo sa Kaniya na ipinanganak Mo / ang Iyong mga hindi karapat-dapat na lingkod.

Ginagawa rin ng canonarch ang karaniwang pagyuko sa bawat koro, habang ginagawa rin ito ng mga mang-aawit sa kanya. Ngayon ang pagtatapos: **Ang Banal na Trinidad: At tatlong maliliit na pagyuko. Pari:** Sapagkat Iyo ang Kaharian: **At pagkatapos ng 'Amen':** Magalak ka, O Birheng Ina ng Diyos: **At isang malaking pagyuko. Gloria:** Kristo na Tagapagbinyag: **At isang pagyuko. At ngayo'n:** Ipanalangin mo kami: **At isang pagyuko. Gayon din,** Sa ilalim *ng proteksyon* ng Iyong awa: **walang pagyuko**. O Panginoon, maawa ka, **40, sa malumanay na tinig. Gloria, at ngayo'n:** Ang pinakamataas na karangalan ng mga Kerubin: Pagpalain mo kami sa Ngalan ng Panginoon, Ama. **Pari:** Pinagpala ang Siya na—si Cristo, aming Dios: **Tagabasa:** Amen. Hari sa Langit: **At tahimik naming binibigkas ang panalangin ng Kagalang-galang Efren:** O Ginoo at Panginoon ng aking buhay: **At gumagawa ako ng tatlong malalaking pagyuko at labindalawang maliliit. At muli ang nasabing panalangin at isang malaking pagyuko. Ang Trisagion.** Panginoon, maawa ka, **12. At ang panalangin:** Pinakabanal na Trinidad, pagkakapantay-pantay na Panginoon: **Gayon din:** Sumpain ang pangalan ng Panginoon mula ngayon hanggang sa walang hanggan. **Tatlong beses. At tatlong mababaw na pagyuko. Gloria, at ngayo'y:** Pagpapala ko sa Panginoon sa lahat ng panahon: **Pagkatapos,** Karapat-dapat nga: **at isang pagyuko. Ang kabilang koro: Gloria, at ngayo'y:** Panginoon, maawa ka, **makatlo.** Pagpalain. **At ang pagtatapos ayon sa kaugalian. Kapag inihain na ang pagkain, inihahayag natin ang Awit 144:** 'Ipupuri Kita, O Diyos ko': **at isinasagawa ang pagtatapos. Paglabas sa narthex, inaawit natin ang mga stichera ng banal na templo ayon sa nakagawiang. Binibigkas din ng pari ang mga karaniwang panalangin at ginugunita ang mga yumao. At isinasagawa ang huling pagtatapos. Ang pagkakasunod-sunod na ito ng Vespers ay sinusunod sa buong Banal na Kwaresma, kapag walang Liturhiya ng mga Naunang Banal na Handog. Hindi karaniwang ipagdiwang ito hanggang Miyerkules, dahil ang buong kapatiran ay nag-aayuno, ayon sa ipinamana *sa atin*; at ang sinumang makakaya ay dapat magpatuloy sa pag-aayuno hanggang Biyernes.**

Itinatadhana ng Patakaran ng Banal na Bundok na sa unang araw ay hindi dapat kumain nang kahit ano. Ngunit tuwing Martes, Miyerkules, at Huwebes, dapat kumain ng isang litro ng tinapay at uminom ng tubig, at wala nang iba pa maliban sa asin kasama ang tinapay.

Dapat tandaan na sa Lavra ng ating Kagalang-galang na Ama Savva, ang Vespers ay hindi inaawit sa simbahan kundi sa mga selda.

Sa mga komunal na monasteryo ng Palestina, inaawit ang Vespers nang sumusunod:

SA LUNES SA KAPASKUHAN NG GABI

Pari: Pagpalain nawa ang ating Diyos magpakailanman, ngayon at palagi, at hanggang sa walang hanggan ng mga panahon.

Tagabasa: Amen. Luwalhati sa Iyo, aming Diyos, luwalhati sa Iyo.

Langit na Hari: Ang Banal na Tatluhan. Luwalhati, at ngayon: Pinakabanal na Tatluhan: O Panginoon, maawa ka. (3) Luwalhati, at ngayon: Ama Namin: Pari: Sapagkat Iyo ang kaharian: **Tagabasa:** Amen. Panginoon, maawa ka. **(12) Luwalhati, at ngayon: Halina, sumamba tayo: (3)**

Awit 69

O Diyos, sa tulong ko'y parito ka; O Panginoon, sa pagtabang sa akin'y magmadali ka. Nawa'y mapahiya at matablan ng hiya ang mga naghahangad ng aking kamatayan; nawa'y bumalik at mapahiya ang mga nagbabalak ng aking kapahamakan; nawa'y agad mapahiya ang mga nagsasabi sa

akin, 'Mabuti, mabuti!' Nawa'y magalak at magsaya sa Iyo ang lahat ng naghahanap sa Iyo, O Diyos, at nawa'y ang mga umiibig sa Iyong kaligtasan ay magsabi nang walang tigil: 'Papurihan ang Panginoon.' Ngunit ako'y dukha at nangangailangan; O Diyos, tulungan Mo ako. Ikaw ang aking katulong at tagapagligtas; O Panginoon, huwag kang mag-atubili!

At inaawit namin ang Dakilang Kanon ng ating kagalang-galang na ama na si Andrey ng Crete, ng Jerusalem, na inuulit ang tugma bago ang bawat troparion: Mahabagin ka sa akin, O Diyos, mahabagin ka sa akin.

Oda 1, Tono 6

Irmos: Ang aking tagapagligtas at tagapagtanggol / ay naging aking kaligtasan: / Siya ang aking Diyos, at pupurihin ko Siya, / ang Diyos ng aking ama – at itataas ko Siya, / sapagkat Siya ay pinarangalan sa kaluwalhatian! **(2)**

Refrain: **Mahabagin sa akin, O Diyos, mahabagin sa akin.**

Saan ako magsisimulang magdalamhati / sa mga gawa ng aking mapanglaw na buhay? / Paano ako magsisimula, O Kristo, / sa kasalukuyang awit ng paglalamang? / Ngunit Ikaw, O Maawain, / ipagkaloob Mo sa akin ang kapatawaran ng aking mga kasalanan.

Halika, kaluluwang aba kasama ang iyong laman, / magsisi ka sa Maylalang ng lahat ng bagay, / at sa wakas ay itigil mo ang iyong dating kamangmangan, / at ialay mo sa Diyos ang luha ng pagsisisi.

Sa pag-aari ko kay unang Adan sa kaniyang pagsuway, natagpuan kong ako'y naputol sa Diyos, sa walang hanggang Kaharian, at sa kaniyang katamisan, dahil sa aking mga kasalanan.

Naku, aking kaluluwang aba! / Bakit ka naging katulad ng unang Eba? / Sapagkat tumingin ka nang may masamang hangarin, labis kang nasugatan, / hinipo mo ang puno at mayabang na tikman / ang pabaya nitong bunga.

Sa halip ng makatawang Eba, / isang Eba ng kaisipan ang bumangon sa loob ko – / isang mapusok na kaisipan sa laman – / na mukhang kaaya-aya, / subalit laging nagbibigay sa panlasa / ng mapait na lagok.

Tama lamang na pinalayas si Adan sa Eden, / sapagkat hindi niya tinupad ang Iyong iisang utos, O Tagapagligtas; / paano nga ba ako magdurusa, / na palagiang tinatanggihan ang Iyong mga salitang nagbibigay-buhay?

Luwalhati, O Trinidad: O Nangahihigit na Trinidad, sinasambang Isa, / alisin Mo sa akin ang mabigat na pasanin ng kasalanan / at, bilang ang Maawain, / ipagkaloob Mo sa akin ang luha ng pagsisisi.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: O Ina ng Diyos, Pag-asa at Proteksyon ng mga umaawit ng Iyong papuri! / Alisin Mo sa akin ang mabigat na pasanin ng kasalanan, / at bilang Dalagang Malinis, / tanggapin Mo ako habang nagsisisi ako.

Dalit 2

Irmos: Pakinggan, O langit, – at ipahayag ko, / at kantahin ko si Cristo, / Na nagkatawang-tao mula sa Birhen. **(2)**

Makinig, O langit, – at ipapahayag ko; / O lupa! Pakinggan ang tinig / ng isang nagpapakumbaba sa harap ng Diyos / at kumakanta tungkol sa Kanya.

Tumingin sa akin, O Diyos, sa Iyong awa, / sa Iyong mapagkawanggawang mata, / at tanggapin ang aking taos-pusong pag-amin.

Nakasala ako nang higit sa lahat ng tao, / ako lamang ang nagkasala sa Harap Mo; / ngunit magka-awa ka, bilang Diyos, *O* Manunubos, / sa Kinalikha Mo.

Sa paghayag ng kasuklam-suklam ng aking mga pagnanasa, / sa pamamagitan ng aking maluluhong hangarin / sinira ko ang ganda ng aking isipan.

Isang unos ng kasamaan ang bumabalot sa akin, / O maawain na Panginoon, / ngunit, gaya ng ginawa Mo kay Pedro, / iunat Mo rin ang Iyong kamay sa akin.

Dinatnan ko ng karumihan ang balabal ng aking laman / at pinadungisan ko yaong / may larawan Mo, O Tagapagligtas, / at kawangis Mo.

Pinadilim ko ang kagandahan ng aking kaluluwa / sa pamamagitan ng ligaya ng aking mga pagnanasa / at tuluyan kong winasak ang buong isip ko / hanggang maging alikabok.

Ngayon ay pinunit ko ang aking unang kasuotan, / na hinabi ng Maylalang para sa akin mula pa sa simula, / at dahil dito ay nakahiga akong hubad.

Binalot ko ang aking sarili sa mga punit-punit na kasuotan, / na hinabi para sa akin ng ahas *sa pamamagitan ng kanyang* payo, / at nahihiya ako.

Ako rin ay tumutulo ng luha ng patutot, O Maawain; / maawa ka sa akin, O Tagapagligtas, / sa pamamagitan ng Iyong awa.

Tinitigan ko ang ganda ng puno sa hardin / at nalinlang ako ng aking isipan, / at ngayon ay nakahiga akong hubad at nahihiya.

Lahat ng mga pinuno ng kasamaan / ay nagpabayat sa aking likod, / patuloy nilang isinasagawa ang kanilang kalupigan / laban sa akin.

Kaluwalhatian, sa Trinidad: Inaawit ko Siya, ang Nag-iisang Diyos sa tatlong Persona: ang Ama, ang Anak, at ang Espiritu Santo.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Pinakadalisay na Birheng Ina ng Diyos, / ang nag-iisa at lubos na kaluwalhatian, / ipagdasal mong taimtim ang aming kaligtasan.

Himno 3

Irmos: Sa di-matitinag na bato ng Iyong mga utos, O Kristo, / itatag Mo ang aking mga kaisipan. **(2)**

Apoy mula sa Panginoon, *O* kaluluwa, / na ibinuhos na parang ulan, / sinunog ng Panginoon / ang lupain ng Sodoma noong mga unang araw.

Tumakas sa bundok, O kaluluwa, / tulad ni Lot na kilala *mo*, / at magmadaling magtago sa Zogor.

Tumakas sa apoy, O kaluluwa, / tumakas sa pagkasunog ng Sodoma, / tumakas sa kapahamakan sa banal na apoy.

Ako lamang ang nagkasala sa Harapan Mo, / nagkasala ako nang higit sa lahat, Kristo na Tagapagligtas, / huwag Mo akong hamakin!

Ikaw, ang Mabuting Pastol, / hanapin Mo ako—ang Kordero Mo— / at huwag Mo akong hamakin, na naligaw.

O Pinakamamahal na Hesus, / Ikaw ang aking Lumalang! / Sa pamamagitan Mo, O Tagapagligtas, ako'y magiging matuwid.

Ipinagtapat ko sa Iyo, O Tagapagligtas: / Nagkasala ako, nagkasala ako laban sa Iyo, / ngunit patawarin mo ako, pabanalin mo ako, / sapagkat Ikaw ay Maawain.

Kaluwalhatian sa Trinidad: O Trinidad, Isang Diyos! / Iligtas mo kami sa panlilinlang, / at sa mga tukso, at sa mga kapahamakan.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Magalak, Sabik na nagluwal sa Diyos, / magalak, Trono ng Panginoon, / magalak, Ina ng aming Buhay.

Awit 4

Irmos: Narinig ng propeta / ang Tungkol sa Iyong pagdating, O Panginoon, at natakot, / na Ika'y ipapanganak ng isang Birhen at lilitaw sa mga tao, at ipinahayag niya: / 'Narinig ko ang balita Tungkol sa Iyo, at natakot ako.' / Luwalhati sa Iyong kapangyarihan, O Panginoon! **(2)**

Huwag mong hamakin ang iyong mga gawa, / huwag mong pabayaan ang iyong nilikha, O Matwiran. / Bagaman ako lamang ang nagkasala, bilang isang tao, / higit pa sa sinumang tao, O Tagapagmahal ng sangkatauhan, / gayon pa man Ikaw, bilang Panginoon ng lahat, / ay may kapangyarihang magpatawad ng mga kasalanan.

Malapit na ang wakas, O kaluluwa, malapit na, / ngunit hindi ka nagagalak, ni hindi ka naghahanda; / nauubos na ang oras, bumangon ka: malapit na ang Hukom, nasa pintuan na. / Tulad ng panaginip, tulad ng bulaklak, tumatakas ang panahon ng buhay; / bakit tayo nagpapahirap nang walang kabuluhan?

Bangon, o kaluluwa ko! / Pagnilayan mo ang mga gawa mong nagawa, / at ilarawan mo ang mga ito sa iyong isipan, / at magpatulo ka ng ilang patak ng iyong luha, / buong tapang mong ihayag ang iyong mga gawa at kaisipan sa harap ni Cristo / at ipagtanggol mo ang iyong sarili.

Walang kasalanan, walang gawa, walang karumal-dumal sa buhay, / na hindi ko, ang Tagapagligtas, nagkasala / sa kaisipan, salita at kalooban, / sa intensiyon, kaisipan at gawa, / na hindi pa nagawa ng sinuman.

Iyan ang dahilan kung bakit ako hinatulan, / iyan ang dahilan kung bakit ako, ang aba, ay inakusahan ng sarili kong budhi, / na siyang pinakamahigpit sa buong mundo; / Hukom at Tagapagligtas ko, na nakakaalam ng lahat! / Maawa ka sa akin, iligtas mo ako at iligtas mo ako, lingkod Mo.

Ang hagdan na ikit ng dakila sa hanay ng mga patriyarka / noong unang panahon / ay nagtuturo, O kaluluwa ko, / sa isang aktibong pag-akyat at isang matalinong pag-akyat; / kaya, kung nais mong mabuhay sa mga gawa, at sa kaalaman, / at sa pagninilay – magbagong-bago ka.

Pinilit ang patriyarka / na tiisin ang init ng araw, / at harapin ang hamog na nagyelo ng gabi, / magdala ng pang-araw-araw na ani, / mag-alaga sa kanyang mga kawan, makipaglaban, magsilbing alipin, / upang siya ay mapag-isa sa kanyang dalawang asawa.

Sa 'dalawang asawa' unawain mo / ang gawa at kaalaman sa pagninilay: / kay Lea, bilang ina ng maraming anak – ang gawa, / kay Rahel, bilang *siyang nakamit* sa pamamagitan ng maraming paghihirap – ang kaalaman, / sapagkat kung walang paghihirap ay hindi matutupad, / O kaluluwa ko, ang gawa o ang pagninilay.

Luwalhati, O Trinidad: Hindi nahahati sa diwa / *at* hindi nalilito sa mga Persona, / Ipinapahayag Kita, O Tatlo-sa-Isa at Nag-iisang Pagkadiyos, / bilang nag-iisang Kataas-taasang Panginoon at Kasamang Nakaupo. / Umaawit ako sa Iyo ng isang dakilang himno, / na inawit nang makatlo sa *kaharian* ng langit.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Ipinanganak Mo Siya, subalit nanatili Kang Birhen, / palagi Mong pinananatili ang iyong pagkabirhen ayon sa kalikasan; / *Siya na ipinanganak Mo* ay nagpapabago sa mga batas ng kalikasan, / at ang birheng sinapupunan ay nagluwal. / *Kahit* saan Niya nais, nalalampasan ang kaayusan ng kalikasan, / sapagkat Siya ay lumilikha ng anumang Niya nais.

Dalit 5

Irmos: Mula sa gabi, sa pagsikat ng bukang-liwayway, / ako na nagsusumikap tungo sa Iyo, O Tagapagmahal ng sangkatauhan, / liwanagan Mo ako, ipinamamanhik ko sa Iyo, / at gabayan Mo rin ako sa Iyong mga utos, / at ituro Mo sa akin, O Tagapagligtas, / ang pagsunod sa Iyong kalooban. **(2)**

Ginugol ko ang aking buhay na laging nasa gabi, / sapagkat ang gabi ng kasalanan ay naging para sa akin / kadiliman at malubhang kadiliman; / ngunit ipakita mo sa akin na ako'y anak ng liwanag, O Tagapagligtas.

Gaya ni Reuben, ako, na aba at kahabag-habag, / ay nagsagawa ng isang walang-batas at salbaheng pakana sa harap ng Diyos Kataas-taasan, / at dinungisan ang aking higaan, gaya ng pagdungis niya *sa higaan* ng kanyang ama.

Ipinagtapat ko sa Iyo, Kristo na Hari: / Nagkasala ako, nagkasala ako, / gaya ng mga kapatid noong unang panahon na nagbenta kay Jose / – ang bunga ng kadalisayan at kabanalan.

Ang matuwid na kaluluwang iyon ay nabigkis ng kamag-anak, / ang minamahal ay ipinagbili bilang alipin, / – isang pahiwatig ng Panginoon; / ngunit ikaw, O kaluluwa, ay ipinagbili mo ang iyong sarili nang lubusan / sa sarili mong masasamang *gawa*.

Sundin ang halimbawa ni Jose na matuwid at dalisay, / O kaluluwang aba at kaawa-awa, / at huwag mong dungisan ang iyong sarili sa pabaya mong mga pagnanasa, / na walang tigil sa paggawa ng kasamaan.

Bagaman minsan ay nasa hukay si Jose, / O Panginoon, / ito ay isang pahiwatig ng Iyong paglilibing at Pagkabuhay Muli; / ngunit ano ang maiaalay ko kailanman bilang kapalit?

Luwalhati, O Trinidad: Pinupuri ka namin, O Trinidad, ang Nag-iisang Diyos: / 'Banal, banal, banal ka: Ama, Anak at Espiritu Santo, / – isang payak na Pag-iral, / ang Siyang walang patid na sinasamba.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Mula sa Iyo, O hindi nabulok na birheng Ina na hindi nakilala ang sinumang lalaki, kinuha ng Diyos, na lumikha ng mga panahon, ang aking kalikasan, at pinagsama ang kalikasang pantao sa Kanyang Sarili.

Himno 6

Irmos: Sumigaw ako nang buong puso / sa mapagkawanggawang Diyos, / at dininig Niya ako mula sa kalalaliman ng impiyerno, / at inilabas Niya ang buhay ko mula sa kapahamakan. **(2)**

O Tagapagligtas, ang luha ng aking mga mata, / at mula sa kalalalman ng aking mga daing, / taimtim kong iniaalay nang may sigaw mula sa aking puso: / 'O Diyos, nagkasala ako sa Iyo, / maawa ka sa akin!'

Ikaw ay naligaw, O kaluluwa, mula sa iyong Panginoon, / na parang Daphan at Aviron; / ngunit sumigaw ka *para* sa awa mula sa kalalalaman ng Hades, / baka sakaling takpan ka ng kalalalaman ng lupa.

Naging parang isang mabangis na baka / ikaw, O kaluluwa, na gaya ni Efraim; / *ngunit* gaya ng usa na tumatakas sa bitag, iligtas mo ang *iyong* buhay, / sa pamamagitan ng pagtaas ng iyong isipan sa pamamagitan ng gawa at pagninilay.

Nawa'y patotohanan tayo ng kamay ni Moises, O kaluluwa, / kung paanong kayang pagpaputi at paglinisin ng Diyos / ang isang buhay na may ketubera; / at huwag kang mawalan ng pag-asa para sa iyong sarili, / kahit na ikaw ay may ketubera.

Kaluwalhatian, sa Trinidad: 'Ako ang Trinidad, hindi nahahati at hindi mapaghihiwalay, / pinagkakaiba sa mga Persona, / at ang Pagkakaisa, pinag-isa sa kalikasan', / – ipinapahayag ng Ama, at ng Anak, at ng Banal na Espiritu.

At ngayon, sa Theotokos: Ang iyong sinapupunan ay nanganak ng Diyos para sa atin, / Na kumuha ng ating kawangis, / Na, bilang Tagapaglikha ng lahat, ay ipinamanhik, O Ina ng Diyos, / upang sa pamamagitan ng Iyong mga panalangin ay tayo'y mapawalang-sala.

Panginoon, maawa ka **(3).** **Luwalhati, at ngayon:**

Kontakion, Tono 6

Kaluluwa ko, kaluluwa ko, bumangon ka, bakit ka natutulog? / Malapit na ang wakas, at ikaw ay mapapahiya. / Bumangon ka nga, upang si Cristo Dios, / na nasa lahat ng dako at pumupuno sa lahat ng bagay, ay maawa sa iyo!

Awit 7

Irmos: Nagkasala kami, gumawa kami / ng kasamaan at kabulaanan sa harap Mo, / at hindi namin tinupad, ni ginawa, / ayon sa Iyong inutos sa amin. / Ngunit huwag Mo kami pabayaan hanggang wakas, / O Diyos ng aming mga ama! **(2)**

Nagkasala ako, gumawa ako ng kasamaan, / at itinakwil ko ang Kautusan Mo, / sapagkat ipinanganak *na* akong nasa kasalanan, / at nagdagdag ako ng sugat sa aking mga sugat; / ngunit maawa Ka sa akin, Ikaw Mismo, / O Maawain na Diyos ng aming mga ninuno.

Ipinagtapat ko sa Iyo, aking Hukom, / ang mga lihim ng aking puso; / tingnan Mo ang aking kababaang-loob, / tingnan Mo ang aking kalungkutan, / pakinggan Mo ang aking paghatol sa sarili ngayon / at kaawaan Mo ako Mismo, O Maawain / na Diyos ng aming mga ninuno.

Si Saul, nang minsang mawala ang mga asno ng kanyang ama, / ay biglang nakamit ang pagkahari, *ang landas* tungo sa katanyagan; / ngunit mag-ingat ka, O kaluluwa, baka makalimutan mo ang iyong sarili, / na inuuna ang iyong mga hayop na pagnanasa / kaysa sa Kaharian ni Cristo.

David, minsan ang Ama ng Diyos, / bagaman ang aking kaluluwa ay nagkasala nang malubha: / tinusok ng palaso ng pakikiapid / at, *parang* sibat, sugatan ng kaparusahan sa pagpatay, / gayunpaman ikaw mismo ang nagdurusa sa pinakamalubha sa mga gawaing iyon / – ang iyong sariling mga pabigyang pagnanasa.

Minsan, nagdagdag si David ng kasamaan sa kasamaan, / pinaghalo ang pagpatay at pakikiapid, / subalit agad siyang nagpakita ng taos-pusong pagsisisi; / ngunit ikaw, aking kaluluwa, ay gumawa ng mas mabibigat na *kasalanan*, / nang hindi nagsisisi sa harap ng Diyos.

Minsan ay isinulat ni David, / na parang sa isang ikon, isang himno, / na doon ay inamin niya ang kaniyang mga ginawa, na sumigaw: / 'Maawa ka sa akin, sapagkat sa Iyo lamang ako nagkasala, O Diyos ng lahat. / Linisin mo ako Mismo!'

Kaluwalhatian, sa Trinidad: ang Trinidad, Payak at Hindi Mahahati, / ng iisang Diwa at iisa sa Kalikasan: / *bilang* Liwanag at Liwanag, at – ang Tatlong Banal at ang Isang Banal – / ang Diyos na Tatlo ay pinupuri; / ngunit magkanta ka, O kaluluwa, at purihin ang Buhay at mga Buhay, / – ang Diyos ng lahat.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Kinakanta ka namin, pinupuri ka namin, / sinasamba ka namin, Ina ng Diyos, / sapagkat sa iyong sinapupunan ay isinilang mo / ang Isa ng Hindi Mahahating Trinidad – si Cristo Diyos / at Ikaw Mismo ang naghayag sa amin, / *na naninirahan* sa lupa, ng mga bagay na makalangit.

Awit 8

Irmos: Siya na pinupuri ng mga hukbong langit, / at *sa Kaniya'y* nanginginig ang mga Kerubin at mga Serapin, / lahat ng humihinga at nilikha, / kumanta, magpala / at itaas Siya magpakailanman! **(2)**

Maawa Ninyo sa akin, O Tagapagligtas, na nagkasala; / ibaling Ninyo ang aking isipan sa pagsisisi; / tanggapin Ninyo ako, na nagsisisi, at maawa Ninyo sa sumisigaw: / 'Nagkasala ako sa Harap Ninyo, iligtas Ninyo ako; / nagawa ko ang kasamaan, maawa Ninyo sa akin!'

Si Elias na karerero, nang umakyat sa karwahe ng mga birtud, ay tila inangat sa langit, sa itaas *ng lahat* ng bagay na lupa; pagnilayan mo, o kaluluwa ko, ang kanyang pag-akyat.

Si Eliseo, nang minsan ay matanggap ang biyaya ni Elias, ay binigyan ng saganang biyaya mula sa Diyos; ngunit ikaw, o kaluluwa ko, ay hindi nakibahagi sa biyayang iyon dahil sa kakulangan ng iyong pagpipigil sa sarili.

Ang agos ng Jordan, sa biyaya ni Elias, / minsan ay tumigil para kay Eliseo / sa magkabilang *pampang;* / ngunit ikaw, O kaluluwa ko, ay hindi nakibahagi sa biyayang iyon / dahil sa kakulangan mo sa pagpipigil sa sarili.

Ang babae ng Shunem noon ay malugod na tinanggap ang matuwid na tao; ngunit ikaw, o kaluluwa, ay hindi tinanggap sa iyong tahanan ang dayuhan o manlalakbay; dahil dito, itatapon ka sa labas ng palasyo nang may pag-iyak.

Ikaw, kaluluwang kaawa-awa, ay palagiang ginagaya ang maruming mga gawi ni Hyesius; talikuran mo ang kanyang pagmamahal sa salapi, kahit sa iyong katandaan na lamang, at iwasan ang apoy ng Gehenna sa pamamagitan ng pagtalikod sa iyong masasamang *gawa*.

Luwalhati sa Trinidad: Ama na walang simula, Anak na kapantay ng panahon, / Mabuting Tagapagaliw, Matuwid na Espiritu; / Magulang ng Salita ng Diyos, / Salita ng Ama na walang simula, / Espiritu na buhay at malikhain, / Trinidad at Isa, maawa ka sa akin.

At ngayon, sa Theotokos: Parang mula sa lilang tela, O Pinakadakilang Kalinis-linisan, / ang makadiyamanteng pula ng isip—ang laman ni Emmanuel / ay hinabi sa loob ng Iyong sinapupunan; / kaya't tunay naming pinupuri Ka, O Ina ng Diyos.

Dalit 9

Irmos: Ang pagsilang mula sa paglilihing walang binhi ay hindi mailahad sa salita, / ang Bunga ng Inang hindi nakilala ang lalaki ay walang kapintasan: / sapagkat ang pagsilang ng Diyos ay nagpapabago *sa mga batas* ng kalikasan. / Kaya nga kami, lahat ng mga salinlahi, / bilang Ina ng aming Diyos / ay ginagalang Ka ayon sa Ortodoksong pananampalataya. **(2)**

Ang isip ko'y sugatan, ang katawan ko'y nanghihina, / ang diwa ko'y may karamdaman, ang pananalita ko'y nabigo, / ang buhay ko'y nagiging walang-buhay, ang wakas ay nasa pintuan na. / Kaya, aking aba'y kaluluwa, ano ang gagawin mo / kapag ang Hukom ay dumating upang suriin ang iyong *mga gawa*?

Ipinakita ko sa iyo, O kaluluwa, / *ang Aklat* ni Moises *tungkol* sa pinagmulan ng mundo, / at kasunod nito—ang lahat ng nakatagong Kasulatan, / na nagsasalaysay tungkol sa matuwid at sa masasama; / sa mga ito, O kaluluwa, inihalintulad mo ang huli, hindi ang una, / sa pamamagitan ng pagkasala sa harap ng Diyos.

Nawalan ng kapangyarihan ang Batas, naging walang bisa ang Ebanghelyo, / at hinamak mo ang lahat ng Kasulatan: / nawalan ng kapangyarihan ang mga propeta, at ang bawat salita ng mga matuwid. / Dumami ang iyong mga sugat, O kaluluwa, / *at* walang manggagamot na magpapagaling sa iyo!

Ibinibigay ko sa iyo ang mga halimbawa mula sa Bagong Tipan, / na magtuturo sa iyo, O kaluluwa, ng pagsisisi. / Kaya't tularan mo ang mga matuwid, at lumayo ka sa mga makasalanan, / at pakalmahin mo si Cristo sa pamamagitan ng panalangin, pag-aayuno, / kadalisayan, at kabanalan.

Si Cristo, nang maging tao, / ay tinawag ang mga tulisan at mga patutot sa pagsisisi. / O kaluluwa, magsisi ka: ang pintuan ng Kaharian ay bukas na, / at ang mga unang pumasok rito ay ang mga Pariseo, ang mga maniningil ng buwis, / at ang mga nagsisising mangingayaw.

Si Cristo ay naging sanggol, / nang isuot Niya ang aking laman, / at kusang-loob na naranasan / ang lahat ng karapat-dapat sa likas na katangian ng tao, maliban sa kasalanan, / na naglatag para sa iyo, O kaluluwa, / ng isang halimbawa at modelo ng Kanyang pagpapakababa.

Iniligtas ni Cristo ang mga Mago, tinawag ang mga pastol, ginawang martir ang maraming sanggol, at pinarangalan ang matanda at ang matandang biyuda. Ikaw, O kaluluwa, ay hindi ginaya ang kanilang mga gawa o ang kanilang mga buhay; ngunit kahabag-habag ka pagdating mo sa harap ng Huling Paghuhukom.

Ang Panginoon ay nag-ayuno ng apat na pulong araw sa ilang, / at sa wakas ay nagutom, / na nagpapakita *ng Kanyang* pagka-tao. / O kaluluwa, huwag kang mawalan ng pag-asa: kung ang kaaway ay sumalakay sa iyo, / nawa'y mataboy siya sa iyong mga paa sa pamamagitan ng panalangin at pag-aayuno.

Kaluwalhatian sa Trinidad: Purihin natin ang Ama, itas ang Anak, / at sambahin ang Banal na Espiritu nang may pananampalataya / – ang hindi mahahating Trinidad, Isa sa diwa, / na gaya ng Liwanag at ng mga Liwanag, at ng Buhay at ng mga Buhay, / na nagbibigay-buhay at nagbibigay-liwanag sa mga hangganan *ng mundo*.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Ingatan Mo ang Iyong lungsod, O Pinakadakilang Dalise Ina ng Diyos. Sapagkat sa ilalim *ng* Iyong *proteksyon* ay namamahay ito sa pananampalataya, at mula sa Iyo ay tumatanggap ito ng lakas, at sa Iyong *tulong* ay matagumpay nitong itinaboy ang bawat tukso, at bihag ang mga kaaway nito, at pinananatili *silang nasa* pagsunod.

Berso: **Kagalang-galang na Ama Andreo, ipanalangin mo kami sa Diyos.**

Andrés, pinakamagalang at tatlong-beses na pinagpalang Ama, / Pastol ng Crete! / Huwag kang tumigil sa pagdarasal para sa mga umaawit ng iyong papuri, / upang tayo'y mailigtas lahat mula sa

galit, kalungkutan at pagkabulok, / at mula sa walang-hanggang kasalanan, / habang pinaparangalan namin ang iyong alaala nang may pananampalataya.

Irmos: Ang pagsilang na walang binhi ay hindi mailahad, / mula sa Inang hindi nakilala ang lalaki, ang walang dungis na Bunga: / sapagkat ang pagsilang ng Diyos ay nagpapabago *sa mga batas* ng kalikasan. / Kaya nga kami, lahat ng salinlahi, / bilang Ina ng aming Diyos / ay pinaparangalan ka sa Ortodoksong pananampalataya. **(At isang pagyuko)**

At ipinagpapatuloy natin ang Dakilang Compline.

Awit 4

Nang ako'y tumawag, dininig ako ng Dios ng aking katuwiran; sa aking kapighatian, pinaluwag Mo ako. Maawa ka sa akin at pakinggan ang aking panalangin. O mga anak ng tao, hanggang kailan kayong magpapakabigat ng puso? Bakit ninyong iniibig ang kawalan at hinahanap ang kabulaanan? At alamin ninyo na ang Panginoon ay nagawa ng mga kahanga-hangang bagay para sa Kanyang Banal. Dinggin ako ng Panginoon kapag ako'y tumawag sa Kanya. Maging mapait kayo, ngunit huwag magkasala*;* huwag mag-ingat ng masasamang kaisipan sa inyong puso; magdaing kayo sa inyong mga higaan. Maghandog kayo ng mga hain ng katuwiran at magtiwala kayo sa Panginoon. Marami ang nagsasabi, 'Sino ang magpapakita sa amin ng kabutihan?'—Ang liwanag ng Kanyang mukha, O Panginoon, ay suminag sa amin! Pinuno Mo ang puso ko ng kagalakan; napuno sila hanggang sa sagad ng bunga ng Iyong trigo, alak, at langis. Hihiga ako nang payapa at agad na matutulog, sapagkat Ikaw, O Panginoon, mag-isa ang nagbigay sa akin ng pag-asa upang mabuhay.

Awit 6

O Panginoon, huwag Mo akong sawayin sa Iyong pagkagalit, ni parusahan sa Iyong kapootan. Kaawaan Mo ako, O Panginoon, sapagkat ako'y mahina; pagalingin Mo ako, O Panginoon, sapagkat ang aking mga buto ay nanginginig, at ang aking kaluluwa ay labis na nag-aalala; at Ikaw, O Panginoon, hanggang kailan? Humarap ka sa akin, O Panginoon; iligtas mo ang aking kaluluwa; iligtas mo ako dahil sa iyong awa. Sapagkat walang sinumang sa mga patay ang nag-uugnay sa iyo; at sa libingan, sino ang magpupuri sa iyo? Napapagod ako sa aking pag-ungol; tuwing gabi ay binabasa ko ng aking luha ang aking higaan; pinapabasa ko ng aking pag-iyak ang aking sapin. Namumurol ang aking mga mata sa pagdadalamhati; tumanda ako sa gitna ng lahat ng aking mga kaaway. Lumayo kayo sa akin, kayong lahat na gumagawa ng kasamaan, sapagkat narinig ng Panginoon ang tunog ng aking pag-iyak; narinig ng Panginoon ang aking panalangin; tinanggap ng Panginoon ang aking pamanhikayat. Nawa'y mapahiya at matablan ng kahihiyan ang lahat ng aking mga kaaway; nawa'y bumalik sila at mapahiya agad.

Awit 12

Hanggang kailan, O Panginoon, kakalingwanan mo ako magpakailanman? Hanggang kailan mo ibabaling ang iyong mukha sa akin? Hanggang kailan ako'y magpupumiglas sa aking mga iniisip at magkakaroon ng kapighatian sa aking puso araw at gabi? Gaano pa katagal magtatagumpay ang aking kaaway laban sa akin? Tingnan mo ako at pakinggan mo ako, O Panginoon, aking Diyos; liwanagan mo ang aking mga mata, baka ako'y makatulog *ng tulog* ng kamatayan, baka sabihin ng aking kaaway, 'Nagtagumpay ako laban sa kaniya.' Magagalak ang mga nananamantala sa akin kung ako'y matitisod, ngunit umaasa ako sa Iyong awa. Magagalak ang puso ko sa Iyong kaligtasan; aawit ako sa Panginoon na nagpakita sa akin ng biyaya, at aawit ako ng pangalan ng Panginoong Kataas-taasan.

Tumingin ka sa akin at pakinggan mo ako, O Panginoon, aking Diyos; liwanagan mo ang aking mga mata, baka matulog ako *sa pagtulog* ng kamatayan, baka sabihin ng aking kaaway, 'Nakuha ko ang kalamangan laban sa kanya.'

Luwalhati, at ngayon: Alleluia, alleluia, alleluia, luwalhati sa Iyo, O Diyos. **(3)** O Panginoon, maawa ka. **(3)** **Luwalhati, at ngayon:**

Awit 24

Sa Iyo, O Panginoon, itinaas ko ang aking kaluluwa. Panginoon kong Diyos, sa Iyo ako nagtitiwala—huwag akong mapahiya, at huwag mong paburen mangutya sa akin ang aking mga kaaway; sapagkat ang lahat ng naghihintay sa Iyo ay hindi mapapahiya: mapahiya nang walang kabuluhan ang mga walang-batas. Ipakita Mo sa akin ang daan Mo, O Panginoon, at ituro Mo sa akin ang mga landas Mo. Pangunahan Mo ako sa katotohanan Mo at ituro Mo sa akin, sapagkat Ikaw ang Diyos, ang aking Tagapagligtas, at buong araw akong naghintay sa Iyo. Alalahanin Mo, O Panginoon, ang habag at malasakit Mo, sapagkat ito'y mula pa noong una. Huwag Mo nang alalahanin ang mga kasalanan ng aking kabataan o ang aking kamangmangan; alalahanin Mo ako, O Panginoon, alang-alang sa habag Mo, alang-alang sa kabutihan Mo. Mabuti at matuwid ang Panginoon; kaya't ibinibigay Niya ang batas sa mga naliligaw sa daan. Pinapatnubayan Niya ang mapagkumbaba sa katarungan; itinuturo Niya sa mapagkumbaba ang Kaniyang mga daan. Lahat ng daan ng Panginoon ay habag at katotohanan *para* sa mga naghahanap ng Kaniyang tipan at ng Kaniyang mga patotoo. Dahil sa Kaniyang pangalan, O Panginoon, magkawanggawa ka sa aking kasalanan, sapagkat ito ay malaki. Sino ang taong may takot sa Panginoon? Ibibigay Niya sa kaniya ang batas sa daan na kaniyang pinili. Maninirahan ang kaniyang kaluluwa sa gitna ng kasaganaan, at ang kaniyang mga supling ay magmamana ng lupain. Ang Panginoon ay kuta para sa mga may takot sa Kaniya, at ihahayag Niya sa kanila ang Kaniyang tipan. Ang mga mata ko ay laging nakatitig sa Panginoon, sapagkat ililigtas Niya ang aking mga paa mula sa bitag. Tumingin ka sa akin at kaawaan mo ako, sapagkat ako'y nag-iisa at dukha. Dumami ang paghihirap ng aking puso; iligtas mo ako sa aking mga kapighatian. Tumingin ka sa aking kababaang-loob at aking kahinaan, at ipatawad mo ang lahat ng aking mga kasalanan. Tumingin ka sa aking mga kaaway—sapagkat dumami sila at kamuhian ako ng di-makatarungang pagkamuhi. Ingatan Mo ang aking buhay at iligtas Mo ako, upang hindi ako mapahiya, sapagkat umaasa ako sa Iyo. Dumating sa akin ang mabait at matuwid, sapagkat naghintay ako sa Iyo, O Panginoon. Iligtas Mo ang Israel, O Diyos, mula sa lahat ng kanyang mga kalungkutan!

Awit 30

Sa Iyo, O Panginoon, inilalagay ko ang aking tiwala; huwag mo sana akong pabayaan. Sa pamamagitan ng Iyong katuwiran, iligtas mo ako at palayain; ibaling Mo ang Iyong pakinig sa akin; magmadali kang iligtas ako; maging para sa akin na Diyos ng pagtatanggol at kanlungan, upang mailigtas Mo ako. Sapagkat Ikaw ang aking kuta at kanlungan; alang-alang sa Iyong pangalan, gagabayan Mo ako at susuportahan Mo ako; ilalabas Mo ako mula sa bitag na lihim na inilatag para sa akin, sapagkat Ikaw ang aking tagapagtanggol, O Panginoon. Sa Iyong mga kamay iniaalay ko ang aking espiritu: iniligtas Mo ako, O Panginoon, Diyos ng katotohanan. Kinamumuhian Mo ang mga naghahabol sa walang kabuluhan; ngunit ako'y nagtitiwala sa Iyo, O Panginoon; magagalak ako at sasaya sa Iyong awa, sapagkat Tiningnan Mo ang aking kababaang-loob, iniligtas Mo ang aking kaluluwa mula sa kapahamakan, at hindi Mo ako ibinigay sa kamay ng kaaway; inilagay Mo ang aking mga paa sa maluwang na lugar. Maawa ka sa akin, O Panginoon, sapagkat ako'y nasa kagipitan; nanghina ang aking mga mata sa pag-iyak, at ang aking kaluluwa at ang kaibuturan ng aking pagkatao. Sapagkat ang aking buhay ay nauubos sa paghihirap, at ang aking mga taon sa pag-ungol; ang aking lakas ay nauubos dahil sa kakapusan, at ang aking mga buto ay nanginginig. Naging paksa ako ng pang-aalipusta sa lahat ng aking mga kaaway, at lalong-lalo na sa aking mga kapitbahay; ako'y kinatatakutan ng mga nakakakilala sa akin; ang mga nakakakita sa akin sa labas *ng aking tahanan* ay tumatakas sa akin. Nakalimutan na ako na para bang patay na; sa puso ko ay naging parang basag na sisidlan, sapagkat narinig ko ang pang-iinsulto ng marami na naninirahan sa paligid, nang sila'y magtipon laban sa akin, na nagpasya nang agawin ang aking buhay. Ngunit inilagak ko ang aking tiwala sa Iyo, O Panginoon; sinabi ko, 'Ikaw ang aking Diyos.' Nasa Kanyang mga kamay ang aking kapalaran; iligtas Mo ako mula sa kamay ng aking mga kaaway at mula sa mga nag-uusig sa akin. Ipahayag Mo ang Kanyang mukha sa Kanyang lingkod; iligtas Mo ako sa Kanyang awa. O Panginoon, huwag Mo akong pabayaan sa kahihiyan dahil sa pagtawag ko sa Kanya; sa halip, ipahiya Mo ang masasama, at ihulog Mo sila sa libingan. Nawa'y manahimik ang mapanlinlang na labi, na

nagsasalita laban sa matuwid nang may kapalaluan at paghamak. Gaano kalaki ang kasaganaan ng kabutihan Mo, O Panginoon, na Iyong itinago para sa mga natatakot sa Iyo, at na Iyong ipinagkaloob sa mga nagtitiwala sa Iyo sa harap ng mga anak ng tao! Inyo silang itinago sa *isang* lihim na *lugar sa harap* ng Inyong mukha mula sa kaguluhan ng sangkatauhan; Inyo silang pinagtalungan sa isang tolda mula sa alitan ng mga dila. Pagpupurihan ang Panginoon, sapagkat kamangha-mangha ang pagpapakita Niya ng Kanyang awa sa pinatibay na lungsod . Ngunit sinabi ko sa aking paghihirap: 'Tinaboy ako sa paningin ng iyong mga mata'—kaya't dininig mo ang tinig ng aking daing nang ako'y tumawag sa iyo. Ibigin ninyo ang Panginoon, kayong lahat niyang mga banal, sapagkat hinahanap ng Panginoon ang katotohanan at ginagantimpalaan ang mga taong may walang hanggang kapalaluan. Maging matapang kayo, at palakasin ninyo ang inyong puso, kayong lahat na umaasa sa Panginoon!

Awit 90

Ang sinumang tumatahan sa lilim ng Kataas-taasan ay magpapahinga sa lilim ng buhay na Dios. Sasabihin niya sa Panginoon: 'Ikaw ang aking kanlungan at matibay na kuta, aking Dios, na aking pinagtitiwalaan.' Sapagkat ililigtas ka Niya mula sa bitag ng mananakap at mula sa nakamamatay na salot. Itatago ka Niya sa lilim ng Kaniyang mga pakpak, at sa ilalim ng Kaniyang mga pakpak ay makakakita ka ng kanlungan; ang Kaniyang katapatan ang magiging kalasag sa paligid mo. Hindi ka matatakot sa takot sa gabi, ni sa pana na lumilipad sa araw; ni sa salot na nag-iikot sa kadiliman, ni sa kapahamakan na sumasalakay sa tanghali. Isang libo ang maaaring mahulog sa iyong tabi, at sampung libo sa iyong kanan, ngunit hindi ito lalapit sa iyo. Tititigan mo lamang ito ng iyong mga mata at makikita mo ang kaparusahan ng masasama. Sapagkat Ikaw, O Panginoon, ang aking pag-asa! Ginawa mong kanlungan ang Kataas-taasan. Walang karaman ang darating sa iyo, ni anumang salot ang lalapit sa iyong tolda; sapagkat uutusan Niya ang Kanyang mga anghel tungkol sa iyo na ingatan ka sa lahat ng iyong mga lakad—bubuuin ka nila sa kanilang mga kamay, baka matamaan ng iyong paa ang bato. Tatalunin mo ang ahas na balat-tuklaw at ang ulupong; tatapakan mo sa ilalim ng iyong mga paa ang leon at ang dragon. 'Sapagkat siya'y nagtitiwala sa Akin, at ililigtas ko siya; poprotektahan ko siya, sapagkat nakilala niya ang Aking pangalan. Mananawag siya sa Akin, at sasagutin ko siya; kasama ko siya sa kapighatian; ililigtas ko siya at parangalan ko siya; bubusugin ko siya ng mahabang buhay at ipakikita ko sa kanya ang Aking kaligtasan.'

Luwalhati, at ngayon: Alleluia, alleluia, alleluia, luwalhati sa Iyo, O Diyos. **(3)** O Panginoon, maawa ka. **(3)** **Luwalhati, at ngayon:**

Pagkatapos, inaawit ang mga taludtod sa paraang palitan (Isaiah 8:8B–10; 12B–14A; 18A; 9:2, 6) na may tugma pagkatapos ng bawat taludtod: Sapagkat sumasaamin ang Diyos.

Ang Diyos ay sumasaamin; alamin ito, kayong mga bansa, / at magpasakop kayo. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin. **(2)**

Pakinggan ito hanggang sa mga hangganan ng mundo. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

Mga makapangyarihan, magpasakop kayo. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

Sapagkat kung susubukan ninyong muli, / kayo'y matatalo muli. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

At anumang payo ang inyong maisip, / papawalang-bisa ito ng Panginoon. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

At anumang salita ang inyong sabihin, / ay hindi *magtatagal*. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

Hindi tayo matatakot sa inyong mga banta / ni malilito. / Sapagkat ang Diyos ay nasa piling natin.

Ngunit igagalang namin ang Panginoon naming Diyos / at Siya ang magiging kanlungan namin. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

At kung ilalagay ko ang pag-asa ko sa Kaniya, Siya ang magiging kabanalan ko. Sapagkat ang Diyos ay sumasaatin.

At ilalagay ko ang aking tiwala sa Kaniya, / at ako'y maliligtas sa pamamagitan Niya. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

Narito ako, at ang mga anak na ibinigay sa akin ng Diyos. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

Ang bayan na naglalakad sa kadiliman / ay nakakita ng malaking liwanag. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

Kayo na nananahan sa lupain at lilim ng kamatayan, / sasapit sa inyo ang liwanag. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

Sapagkat isang Sanggol ang ipinanganak sa atin, / isang Anak ang ibinigay sa atin. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaatin.

At ang pamamahala ay mananatili sa Kaniyang balikat. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

At ang kapayapaan Niya ay walang hanggan. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

At ang Kanyang pangalan ay tatawagin: / Ang Anghel ng Dakilang Pulong. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

Kamangha-manghang Tagapayo. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

Ang Diyos na Makapangyarihan, ang Tagapamahala, / ang Panginoon ng mundo. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

Ama ng darating na panahon. / Sapagkat ang Diyos ay kasama natin.

Ang Diyos ay kasama natin; ipaalam ito sa mga bansa / at magsumite. / Sapagkat ang Diyos ay kasama natin. **(2)**

Luwalhati sa Ama, at sa Anak, at sa Espiritu Santo. Ang Diyos ay sumasaamin.

Ngayon at magpakailanman hanggang sa kailanman. Amen. Ang Diyos ay sumasaamin.

Sapagkat ang Diyos ay sumasaatin.

Tropario

Habang papalubha ang araw, nagpapasalamat ako sa Iyo, O Panginoon; / Nananalangin ako: ipagkaloob Mo sa akin, O Tagapagligtas, / isang gabi at karimlan na malaya sa kasalanan / at iligtas Mo ako.

Luwalhati: Habang papalubha ang araw, pinupuri Kita, O Panginoon; / Nananalangin ako sa Iyo: ipagkaloob Mo sa akin, O Tagapagligtas, / isang gabi at karimlan na malaya sa kasalanan / at iligtas Mo ako.

At ngayon: Matapos magdaan sa araw, pinupuri Kita, O Banal; / Nananalangin ako sa Iyo: ipagkaloob Mo sa akin, O Tagapagligtas, / isang gabi at karimlan na malaya sa mga patibong ng kaaway / at iligtas Mo ako.

Ang mga Kerubin, na walang katawan sa kalikasan, ay pinupuri Ka sa walang patid na mga awit. / Ang mga Serapim na may anim na pakpak ay itinaas Ka sa pamamagitan ng walang tigil na mga pagbigkas. / At ang buong hukbo ng mga Anghel ay pinupuri Ka sa tatlong-banal na mga awit. / Sapagkat Ikaw ang Ama, na umiiral bago ang lahat ng bagay, / at mayroon Ka ng Anak Mo, na kapantay Mo sa kawalang-hanggan, / at, dala ang kasing-dangal na Espiritu ng buhay, Ipinahahayag Mo ang hindi nahahating Trinidad. / Pinakabanal na Birhen, Ina ng Diyos, mga saksi ng Salita at ng Kanyang mga ministro, / lahat ng pulutong ng mga propeta at mga martir, / na may walang-hanggang buhay, / ipagpanalangin ninyo kami nang taimtim, / sapagkat kami'y naninirahan sa gitna ng mga paghihirap, / upang, makaligtas sa panlilinlang ng masama, / maipahayag namin ang himno ng mga anghel: / Banal, Banal, Banal, Tatlong-Banal na Panginoon, / maawa ka sa amin at iligtas mo kami. Amen.

Pagkatapos nito, sa mahinang tinig:

Ang Kredong Niceno-Constantinopolitanong

1 Ako'y nananampalataya sa isang Diyos, ang Ama, ang Makapangyarihan sa lahat, Maylalang ng
langit at ng lupa, ng lahat ng bagay na nakikita at hindi nakikita. 2 At sa isang Panginoon na si
Jesucristo, Anak ng Diyos, iisang-ipinanganak sa Ama bago pa ang lahat ng panahon, Liwanag mula
sa Liwanag, tunay na Diyos mula sa tunay na Diyos, ipinanganak, hindi ginawa, kapwa-diyos sa Ama,
sa pamamagitan niya ay nilikha ang lahat ng bagay. 3 Na dahil sa atin at dahil sa ating kaligtasan, ay
pababa mula sa langit, at nagkatawang-tao sa pamamagitan ng Banal na Espiritu sa Birheng Maria, at
naging tao. 4 Na ipinako sa krus para sa atin sa panahong namumuno si Pontio Pilato, nagdusa, at
nabuhay na muli sa ikatlong araw ayon sa mga Kasulatan. 5 At umakyat sa langit at nauupo sa kanan ng
Ama. 6 At muling darating sa kaluwalhatian upang husgahan ang mga buhay at ang mga patay, at ang
Kaniyang paghahari ay walang katapusan. 8 At sa Banal na Espiritu, ang Panginoon, ang
Tagapagbigay-buhay, na nagbubuhat sa Ama, na sinasamba at pinupuri kasama ng Ama at ng Anak,
at siyang nagsalita sa pamamagitan ng mga propeta. 9 Ang iisang banal, katolika at apostolikong
Simbahan. 10 Kinikilala ko ang isang binyag para sa kapatawaran ng mga kasalanan. 11 Inaasahan ko ang
muling pagkabuhay ng mga patay, 12 at ang buhay ng darating na mundo. Amen.

At ang mga taludtod na may mga busog:

Pinakabanal na Ginang, Ina ng Diyos, ipanalangin mo kami na mga makasalanan. **(3)**

Lahat ng makalangit na kawal ng mga banal na anghel at arkanghel, ipanalangin ninyo kami mga makasalanan. **(2)**

San Juan, ang Propeta, Pangunahing Tagapahayag at Tagapagbinyag ng ating Panginoong Jesucristo, ipanalangin mo kami mga makasalanan. **(2)**

Banal at maluwalhating mga Apostol, mga propeta at mga martir, at lahat ng mga santo, ipanalangin ninyo kami mga makasalanan. **(2)**

Ang aming kagalang-galang at maka-Diyos na mga ama, mga pastol at guro ng sansinukob, ipanalangin ninyo kami mga makasalanan. **(2)**

(Dito ay ginugunita rin ang patron ng simbahan.)

O di-matatalo, di-masisira at banal na kapangyarihan ng banal at nagbibigay-buhay na Krus, huwag mo kaming pabayaan, kami na mga makasalanan. **(2)**

O Diyos, kaawaan Mo kami na mga makasalanan. **(2)**

O Diyos, maawa ka sa amin na mga makasalanan, at mahabagín sa amin. **(walang pagyuko)**

Ang Trisagion. Luwalhati, at ngayon: Pinakabanal na Trinidad: O Panginoon, maawa ka. (3) Luwalhati, at ngayon: Ama Namin: **Pari:** Sapagkat Iyo ang kaharian: **Tagabasa:** Amen.

Sa mga gabi ng Lunes at Miyerkules, mga tropario, tono 2

Liwanagan Mo ang aking mga mata, Kristo na aking Diyos, / upang hindi ako matulog *ng pagtulog* ng kamatayan, / upang hindi masabi ng aking kaaway: / 'Nangibabaw ako sa kaniya.'

Kaluwalhatian: Maging tagapangalaga ng aking kaluluwa, O Diyos, / sapagkat naglalakad ako sa gitna ng maraming patibong; / iligtas mo ako mula sa mga ito, O Mabuti, / at iligtas mo ako, O Tagapagmahal ng sangkatauhan.

At ngayon: Wala kaming lakas-loob dahil sa karakalan ng aming mga kasalanan, / ngunit ipinamamanhid namin sa Iyá na ipinanganak Mo, O Birheng Ina ng Diyos! / Sapagkat ang paghinga ng Ina ay may dakilang kapangyarihan sa harap ng mapagkalingang Panginoon. / Huwag mong hamakin ang mga pamanhikang ng mga makasalanan, O Pinakadakilang Kalinisan, / sapagkat Siya na nagtiis ng paghihirap para sa atin ay maawain at may kapangyarihang magligtas.

Panginoon, maawa ka. **(40) Luwalhati, at ngayon:**

Pinupuri ka namin, na sa pinakamataas na karangalan ng mga Kerubin / at sa walang kapantay na kaluwalhatian ng mga Serapin, / ay nagluwal sa Diyos na Salita sa pagkabirhen, / ang tunay na Ina ng Diyos.

Pagpalain mo kami sa pangalan ng Panginoon, Ama.

Saserdote: Sa pamamagitan ng mga panalangin ng ating mga banal na ama, Panginoong Jesucristo, aming Diyos, kaawaan ninyo kami.

Tagabasa: Amen.

Panalangin ni San Basil na Dakila

O Panginoon, O Panginoon, na nagligtas sa amin mula sa bawat palaso na lumilipad sa araw, iligtas mo rin kami mula sa bawat panganib na nagkukubli sa kadiliman; tanggapin mo ang sakripisyo ng gabing ito—ang handog ng aming mga kamay. Ibigay Mo sa amin, kung gayon, na maglakad kami sa landas ng gabi nang walang kapintasan, nang hindi nakararanas ng kasamaan, at iligtas Mo kami sa bawat kaguluhan at takot na idinudulot sa amin ng diyablo. Ibigay Mo sa aming mga kaluluwa ang pagsisisi at sa aming mga kaisipan ang pag-iisip sa pagsubok sa Iyong paghuhukom, na kakila-kilabot at matuwid. Ipako ang aming laman sa krus sa pamamagitan ng takot sa Iyo, at patayin ang aming mga makamundong miyembro, upang kahit sa katahimikan ng pagtulog ay maliwanagan kami sa pamamagitan ng pagninilay sa Iyong mga hatol. Alisin Mo nga sa amin ang bawat maruming panaginip at bawat mapaminsalang pagnanasa, at igising Mo kami sa oras ng panalangin, matatag sa pananampalataya at umuunlad sa pagtupad ng Inyong mga utos, sa pamamagitan ng biyaya at kabutihan ng Iyong nag-iisang Anak, na Siyang pinupuri Mo, kasama ng Iyong lubos na banal, mabuti at nagbibigay-buhay na Espiritu, ngayon, at ngayon, at palagi, at hanggang sa kawalang-hanggan. Amen.

Halina, sumamba tayo at lumuhod sa harap ni Cristo, ang Hari, ang ating Diyos.

Halina, sumamba tayo at lumuhod sa harap ni Cristo, ang ating Hari at Diyos.

Halina, sumamba tayo at lumuhod sa harap ni Cristo Mismo, ang ating Hari at Diyos.

Awit 50

Maawa Ninyo sa akin, O Diyos, ayon sa Inyong labis na kaawaan; ayon sa karamihan ng Inyong malambing na habag, pawiin Ninyo ang aking mga paglabag; hugasan Ninyo akong lubusan mula sa aking kasamaan, at linisin Ninyo ako mula sa aking kasalanan. Sapagkat aking kinikilala ang aking mga paglabag, at ang aking kasalanan ay laging nasa aking harapan. Laban sa Iyo lamang ako nagkasala at ginawa ang masama sa iyong paningin; upang ikaw ay maging matuwid sa iyong mga salita at magwagi ka kapag dinala ka sa paghatol. Sapagkat narito, ako'y ipinaglihi sa kasamaan, at sa kasalanan ako'y ipinanganak ng aking ina. Sapagkat, minahal Mo ang katapatan; ipinahayag Mo sa akin ang mga nakatago at lihim na bagay ng Kekaong karunungan. Budburan Mo ako ng hyssop, at magiging malinis ako; huhugasan Mo ako, at magiging mas maputi pa kaysa sa niyebe; iparirinig Mo sa akin ang kagalakan at tuwa—magsasaya ang aking mga nababalingang buto. Ilingid Mo ang Mukha Mo sa aking mga kasalanan at pawiin Mo ang lahat ng aking mga salarin. Likhain Mo sa akin ang isang malinis na puso, O Diyos, at pakayamin Mo sa akin ang isang tuwirang diwa. Huwag Mo akong itakwil sa harap Mo, at huwag Mo akong kunin ang Iyong Banal na Espiritu. Ibalik sa akin ang kagalakan ng Iyong kaligtasan, at suportahan mo ako sa pamamagitan ng Iyong makapangyarihang Espiritu. Itututuro ko sa masasama ang Iyong mga daan, at ang mga walang dios ay babalik sa Iyo. Iligtas mo ako mula sa kasalanang nagbubunga ng kamatayan, O Dios, O Dios ng aking kaligtasan; kung gayon ay magagalak ang aking dila sa Iyong katotohanan . O Panginoon, ibubukas Mo ang aking mga labi, at ipahayag ng aking mga labi ang Iyong papuri. Sapagkat kung nais Mo ang mga hain, ibibigay ko sana—ngunit hindi Ka nalulugod sa mga handog na susunugin. Ang hain sa Diyos ay isang bagbag na espiritu; isang bagbag at nagpapakumbabang puso, O Diyos, hindi Mo ito tatanggihan. O Panginoon, sa iyong pabor, ipagkaloob ang iyong biyaya sa Sion, at muling itayo ang mga pader ng Jerusalem; kanita'y tatanggapin mo nang may pabor ang hain ng katuwiran, ang handog at ang holokaust; kanita'y maghahain sila ng mga batang baka sa iyong altar.

Awit 101

O Panginoon, pakinggan Mo ang aking panalangin, at hayaan Mong makarating sa Iyo ang aking daing. Huwag Mo akong balewalain; sa araw ng aking kapighatian, ibaling Mo sa akin ang Iyong pakinig; sa araw na tatawag ako sa Iyo, sagutin Mo ako agad. Sapagkat ang aking mga araw ay naglaho na parang usok, at ang aking mga buto ay nangalanta na parang tuyong sanga. Nilanta ako na parang damo, at nanghina ang puso ko, kaya nakalimutan kong kumain ng tinapay ko. Sa ugong ng aking pag-ungol, kumapit ang aking mga buto sa aking laman. Naging parang pelikano ako sa ilang; naging parang kuwago ako sa gitna ng mga guho. Hindi ako nakatulog, kundi naging parang munting ibong nag-iisa sa bubong. Araw-araw akong inaalipusta ng aking mga kaaway, at ang mga nagpupuri sa akin ay nanumpa sa aking pangalan. Sapagkat kinain ko ang abo na parang tinapay, at hinaluan ko ang aking inumin ng luha dahil sa Iyong galit at Iyong poot; sapagkat itinaas Mo ako upang itapon Mo lamang. Ang mga araw ko ay nangupas na parang anino, at ako'y nalanta na parang damo. Ngunit Ikaw, O Panginoon, ay mananatili magpakailanman, at ang alaala Mo ay mananatili mula sa salinlahi hanggang sa salinlahi. Mangyayari na Ikaw ay magbangon at magkaawa sa Sion, sapagkat dumating na ang panahon upang ipakita sa kanya ang awa; dumating na ang panahon, sapagkat minamahal ng Iyong mga lingkod ang kanyang mga bato at nagdadalamhati sa kanyang alikabok. At ang mga bansa ay matatakot sa pangalan ng Panginoon, at ang lahat ng mga hari sa lupa ay matatakot sa Iyong kaluwalhatian; sapagkat muling itatayo ng Panginoon ang Sion at lilitaw sa Kanyang kaluwalhatian. Tiningnan Niya ang panalangin ng mga mapagkumbaba at hindi Niya pinagtabuyan ang kanilang pamanhikayat. Isulat ito para sa henerasyong susunod, at pupurihin ng bayan na malilikha pa ang Panginoon, sapagkat yumuko Siya mula sa Kanyang banal na kataasan, ang Panginoon ay tumingin mula sa langit patungo sa lupa upang pakinggan ang mga daing ng mga bihag, upang palayain ang mga anak ng mga pinatay, upang ipahayag ang pangalan ng Panginoon sa Zion at ang papuri Niya sa Jerusalem, kapag ang mga bansa ay nagtipon-tipon, at ang mga hari—upang maglingkod sa Panginoon. Lumapit siya sa Kaniya sa daan, *sa mga araw* ng Kaniyang sikanan: 'Ipahayag Mo sa akin ang aking kaunting araw; huwag Mo akong kunin sa gitna ng aking mga araw: Ang mga taon Mo ay tumatagal mula sa salinlahi hanggang sa salinlahi.' Sa simula, O Panginoon, inilagay Mo ang mga saligan ng lupa, at ang langit ay gawa ng mga kamay Mo; sila'y mapapawi, ngunit Ikaw ay mananatili; sila'y lahat ay maluma na parang damit, at gaya ng balabal, Itatupi Mo sila, at sila'y mababago. Ngunit Ikaw ay hindi nagbabago, at ang mga taon Mo'y hindi kailanman magwawakas. Ang mga anak ng Kanyang mga lingkod ay makatatagpo ng kanlungan, at ang kanilang mga supling ay mananatili magpakailanman.

Panalangin ni Manases, Hari ng Juda

O Panginoong Makapangyarihan, Diyos ng aming mga ninuno—Abraham, Isaac at Jacob—at ng kanilang matuwid na supling, na lumikha ng langit at lupa kasama ang buong karilagan nito, na nagtali sa dagat sa pamamagitan ng salita ng Iyong utos, na nilimitahan ang kalaliman at tinatakan ito ng Iyong kamangha-mangha at maluwalhating Pangalan, na kinatatakutan ng lahat, at nanginginig sa pagtanaw sa Kanyang kapangyarihan, sapagkat walang sinumang makatatayo sa harap ng kaluwalhatian ng Kanyang kaluwalhatian, at ang Kanyang kakila-kilabot na galit laban sa mga makasalanan ay hindi matiis! Ngunit ang awa ng Kanyang pangako ay walang hanggan at hindi masukat; sapagkat Ikaw ang Kataas-taasang Panginoon, mapagkawanggawa, matiisin at sagana sa habag, at Siyang naaawa sa masasamang *gawa* ng tao. Ikaw, O Panginoon, sa kasaganaan ng Iyong kabutihan, ay nangako ng pagsisisi at kapatawaran sa mga nagkasala laban sa Iyo, at, sa kasaganaan ng Iyong habag, ay inatas ang pagsisisi para sa mga makasalanan tungo sa kaligtasan. Narito, O Panginoon, Diyos ng mga Hukbo, hindi Mo hiningi ang pagsisisi sa mga matuwid na sina Abraham, Isaac, at Jacob, na hindi nagkasala laban sa Iyo, ngunit hiningi Mo ang pagsisisi sa akin, isang makasalanan, sapagkat nagkasala ako nang higit pa sa bilang ng mga butil ng buhangin sa dagat. Dumami ang aking mga kasamaan, O Panginoon; dumami ang aking mga kasamaan, at hindi ako karapat-dapat itaas ang aking mga mata at masdan ang kataasan ng langit dahil sa karamihan ng aking mga paglabag. Ako'y nabibigatan ng maraming bakal na tanikala, kaya't hindi ko maitaas ang aking

ulo, at hindi ako makakita ng ginhawa, sapagkat pinukaw ko ang Iyong galit at gumawa ako ng masama sa Iyong paningin: hindi ko tinupad ang Iyong kalooban ni tinimpla ko ang Iyong mga utos. At ngayon, ako'y lumuluhod sa mga tuhod ng aking puso, na nangangailangan ng Iyong kabutihan. Nagkasala ako, O Panginoon, nagkasala ako, at kilala ko ang aking mga kasamaan; ngunit ipinamamanhid ko sa Iyo: patawarin mo ako, O Panginoon, patawarin mo ako, at huwag mo akong pawiin dahil sa aking mga kasamaan; at, bagaman ang Iyong galit ay magtagal magpakailanman, huwag mong iturong laban sa akin ang aking masasamang gawa, at huwag mo akong hatulan sa pinakamalalim na *dako* ng lupa. Sapagkat Ikaw, O Diyos, ay ' ' – ang Diyos ng mga nagsisisi – at ipapakita Mo sa akin ang buong kabutihan Mo; sapagkat ililigtas Mo ako, bagaman ako'y hindi karapat-dapat, sa pamamagitan ng Iyong dakilang awa, at pupurihin Kita nang walang patid sa lahat ng araw ng aking buhay, sapagkat ang lahat ng hukbo ng langit ay umaawit ng papuri sa Iyo, at ang Iyong kaluwalhatian ay mananatili magpakailanman. Amen.

Ang Trisagion. Gloria, at ngayon: Pinakabanal na Trinidad: Panginoon, maawa ka. (3) **Gloria, at ngayon: Ama Namin:** **Pari:** Sapagkat Iyo ang kaharian: **Tagabasa:** Amen.

Mga Tropario ng Pagpapakumbaba, Tono 6

Maawa ka sa amin, O Panginoon, maawa ka sa amin, / sapagkat wala kaming maibibigay na dahilan para sa aming sarili, / kami na mga makasalanan ay iniaalay ang panalangin na ito sa Iyo, aming Guro: / 'Maawa ka sa amin!'

Kaluwalhatian: O Panginoon, maawa ka sa amin, sapagkat inilagak namin ang aming tiwala sa Iyo; huwag mong masyadong ipamuhi sa amin, at huwag mong alalahanin ang aming mga kasamaan; kundi tingnan mo kami ngayon, O Mahabagin, at iligtas mo kami mula sa aming mga kaaway. / Sapagkat Ikaw ang aming Diyos, at kami ang Kawan Mo; / kami'y likha ng Kaloob-looban Mo / at kami'y tumatawag sa Kaloob-looban Mo.

At ngayon: Buksan Mo sa amin ang mga pintuan ng awa, O Pinagpalang Ina ng Diyos, upang kami, na naglalagay ng aming pag-asa sa Iyo, ay hindi mapahiya, kundi mailigtas sa aming mga kapighatian *sa pamamagitan ng* Iyong *mga panalangin*, sapagkat Ikaw ang kaligtasan ng lahing Kristiyano.

Diyos ko, maawa ka. (40) **Luwalhati, at ngayon:**

Pinupuri ka namin, na may mas mataas na karangalan kaysa sa mga Kerubin / at di-mauubos ang kaluwalhatian kaysa sa mga Serapim, / na nagluwal sa Diyos na Salita sa kalinisan ng pagkabirhen, / ang tunay na Ina ng Diyos.

Pagpalain mo kami sa pangalan ng Panginoon, Ama.

Paring: Sa pamamagitan ng mga panalangin ng ating mga banal na ama, O Panginoong Jesucristo, aming Diyos, kaawaan Mo kami.

Tagabasa: Amen.

At ang panalangin: O Panginoong Diyos, Maykapangyarihang Ama, O Panginoon, nag-iisang Anak na si Hesukristo, at Espiritu Santo! Isang Pagkadiyos, isang Kapangyarihan, maawa ka sa akin, isang makasalanan, at iligtas mo ako, ang iyong hindi karapat-dapat na lingkod, sa mga paraang alam Mo, sapagkat Ikaw ay pinupuri magpakailanman. Amen.

Halina, sumamba tayo at lumuhod sa harap ni Cristo, ang Hari, ang ating Diyos.

Halina, sumamba tayo at lumuhod sa harap ni Cristo, ating Hari at Diyos.

Halina, sumamba tayo at magpatirapa sa harap ni Cristo Mismo, ang ating Hari at Diyos.

Awit 142

O Panginoon, pakinggan ang aking panalangin; ikiling ang inyong pakinig sa aking daing sa inyong katotohanan; pakinggan ninyo ako sa inyong katuwiran, at huwag ninyong hatulan ang inyong lingkod, sapagkat walang sinumang nabubuhay ang matuwid sa inyong paningin. Sapagkat hinahabol ng kaaway ang kaluluwa ko; pinababa niya sa alabok ang buhay ko; inilagay niya ako sa kadiliman, na

parang mga patay *na mula* nang unang panahon. Sumasangid ang diwa ko sa loob ko; naguluhan ang puso ko sa loob ko. Naalala ko ang mga araw ng dati; pinagnilayan ko ang lahat ng iyong mga gawa; pinagmunimuni ko ang mga gawa ng iyong mga kamay. Ipinamunot ko sa Iyo ang aking mga kamay; ang aking kaluluwa ay parang tuyong lupa sa Iyong harapan. Pakinggan Mo ako agad, O Panginoon, sapagkat nanghihina ang aking diwa: huwag Mo akong balewalain, at *huwag* Mo akong gawing parang mga bumababa sa libingan. Pabigkasi Mo sa akin ang Iyong awa sa umaga, sapagkat inilalagay ko ang aking tiwala sa Iyo; Ipakita Mo sa akin, O Panginoon, ang daan na aking tatahakin, sapagkat sa Iyo ko itinaas ang aking kaluluwa. Iligtas Mo ako sa aking mga kaaway, O Panginoon, *sapagkat* sa Iyo ako tumakas. Turuan Mo akong gawin ang Kalooban Mo, sapagkat Ikaw ang aking Diyos; ang Iyong mabuting Espiritu ang gagabay sa akin sa lupain ng katuwiran. Ulap man ang sumakop sa aking mukha, at ang iyong mga hatol ay mabigat sa aking mga mata; gayon pa man, sa iyong kabutihan ay papawiin mo ako, at sa iyong malaking awa ay papatayin mo ang aking mga kaaway.

Araw-araw na Doxolohiya

Kaluwalhatian sa Diyos sa kataas-taasan, at sa lupa'y kapayapaan, mabuting kalooban sa mga tao. Pinupuri ka namin, pinagpapala ka namin, sinasamba ka namin, kinikilala ka namin, nagpapasalamat kami sa iyo dahil sa iyong dakilang kaluwalhatian. O Panginoon, Hari sa Langit, O Diyos, Makapangyarihang Ama, O Panginoon, Nag-iisang Anak, Hesukristo, at Espiritu Santo! O Panginoong Diyos, Korderong ng Diyos, Anak ng Ama, na nag-aalis ng kasalanan ng sanlibutan, maawa ka sa amin. Ikaw na nag-aalis ng mga kasalanan ng mundo, tanggapin ang aming panalangin; Ikaw na nakaupo sa kanan ng Ama, maawa ka sa amin. Sapagkat Ikaw lamang ang Banal; Ikaw lamang ang Panginoon, si Hesukristo, sa kaluwalhatian ng Diyos Ama. Amen. Tuwing gabi pupurihin kita at sasambahin ang iyong pangalan magpakailanman. Panginoon, Ikaw ang aming kanlungan mula sa salinlahi hanggang sa salinlahi. Sinabi ko: 'Panginoon, maawa ka sa akin, pagalingin mo ang aking kaluluwa, sapagkat nagkasala ako sa Iyo.' Panginoon, sa Iyo ako nagkanlong; turuan mo ako ng iyong kalooban, sapagkat Ikaw ang aking Diyos. Sapagkat nasa Iyo ang bukal ng buhay; sa Iyong liwanag makakakita kami ng liwanag. Iunat Mo ang habag Mo sa mga nakakakilala sa Iyo. Ipagkaloob Mo, O Panginoon, na mapangalagaan kami mula sa kasalanan ngayong gabi. Pinagpala Ka, O Panginoon, Diyos ng aming mga ninuno, at ang Kalooban Mo ay papurihan at luwalhatiin magpakailanman. Amen. Nawa'y sumatin tayo ang habag Mo, O Panginoon, ayon sa pag-asa naming sa Iyo. Mapalad Ka, O Panginoon; ituro Mo sa akin ang mga utos Mo. Mapalad Ka, O Panginoon; liwanagan Mo ako sa pamamagitan ng mga utos Mo. Mapalad Ka, O Banal; liwanagan Mo ako sa pamamagitan ng mga utos Mo. Panginoon, ang habag Mo ay tumatagal magpakailanman; huwag Mo lang pabayaan ang mga gawa ng Inyong mga kamay. Puripuri sa Inyo, awit sa Inyo, kaluwalhatian sa Inyo, sa Ama, at sa Anak, at sa Espiritu Santo, ngayon at magpakailanman man. Amen.

Ang Trisagion. Luwalhati, at ngayon: Pinakabanal na Trinidad: O Panginoon, maawa ka. **(3)** **Luwalhati, at ngayon: Ama Namin:** **Pari:** Sapagkat Iyo ang kaharian: **Tagabasa:** Amen.

Tropario, Tono 6

O Panginoon ng mga kapangyarihan, manatili sa amin, / sapagkat wala kaming ibang tagapagsaad sa aming mga paghihirap / kundi Ikaw; / O Panginoon ng mga kapangyarihan, maawa ka sa amin. **Inuulit ang isa pang awit.**

Unang tinig. Berso 1: Purihin ang Diyos sa kaniyang mga santo, / purihin siya sa kalangitan ng kaniyang kapangyarihan.

O Panginoon ng mga Hukbo, sumaamin: **– inuulit natin pagkatapos ng bawat taludtod.**

Ikalawang tinig. Taludtod 2: Purihin Siya sa Kanyang kapangyarihan, / purihin Siya sa karakalan ng Kanyang kadakilaan.

Taludtod 3: Purihin Siya sa tunog ng trumpeta, / purihin Siya sa salterio at alpa.

Taludtod 4: Purihin Siya sa timpani at sa sayaw, / purihin Siya sa mga kwerdas at sa organo.

Taludtod 5: Purihin Siya sa malamyos na plawta, purihin Siya sa nag-uugong na plawta. / Purihin ang Panginoon ng lahat ng humihinga!

At ang magkabilang koro nang magkasama: Purihin ang Diyos sa gitna ng Kanyang mga banal. / Purihin Siya sa kalangitan ng Kanyang kapangyarihan.

O Panginoon ng mga hukbo, sumaamin, / sapagkat wala kaming iba, maliban sa Iyo, / na tutulong sa amin sa aming mga kapighatian; / O Panginoon ng mga hukbo, maawa ka sa amin.

Kaluwalhatian: O Panginoon, kung wala ang Iyong mga santo bilang mga tagapamagitan, at ang Iyong kabutihan na naaawa sa amin, paano kami mangahas, O Manunubos, na magkanta tungkol sa Iyo, na pinupuri ng mga Anghel nang walang tigil? O Nakaaalam ng mga puso, maawa Ka sa aming mga kaluluwa.

At ngayon: O Ina ng Diyos, hindi mabilang ang aking mga kasalanan – sa Iyo ako lumalapit, O Dalise, na nangangailangan ng kaligtasan. / Tumingin nang may awa sa aking mahinang kaluluwa / at mamamagitan sa harap ng Iyong Anak at aming Diyos, / upang ako'y pagkalooban ng kapatawaran / para sa mabibigat na *kasalanang* nagawa ko, / O Pinakabiyaya.

Pinakabanal na Ina ng Diyos, / huwag ninyo akong pabayaan sa buong buhay ko, / huwag ninyo akong ipagkatiwala sa proteksyon ng tao, / kundi ipagtanggol at kaawaan ninyo ako sa inyong sarili!

Ipinagkatiwala ko ang lahat ng pag-asa ko sa Iyo, Ina ng Diyos; panatilihin mo ako sa ilalim ng Iyong proteksyon.

Panginoon, maawa ka. **(40)**

At ang panalangin: Kristo Diyos, na sa lahat ng panahon at sa bawat oras ay tumatanggap ng pagsamba at kaluwalhatian sa langit at sa lupa, mapagpasensya, pinakamahabagin, pinakamaawain, umiibig sa mga matuwid at nagpapakita ng awa sa mga makasalanan, na tinatawag ang lahat sa kaligtasan sa pangako ng mga darating na biyaya! Ikaw Mismo, O Panginoon, tanggapin ang aming mga panalangin sa takdang oras na ito at ituon ang aming mga buhay sa Iyong mga utos: banalhin ang aming mga kaluluwa, linisin ang aming mga katawan, itama ang aming mga hangarin, linisin ang aming mga kaisipan, at iligtas Mo kami mula sa bawat kalungkutan, kapahamakan at pagdurusa. Protektahan Mo kami ng Iyong mga banal na Anghel, upang, sa pagbabantay at paggabay ng kanilang hukbo, makamtan namin ang pagkakaisa sa pananampalataya at ang pagkaunawa sa Iyong di-mailarawang kaluwalhatian; sapagkat Ikaw ay pinagpala magpakailanman. Amen.

Diyos ko, maawa ka. **(3)** **Gloria, at ngayon:**

Sa pinakamataas na karangalan ng mga Kerubin / at sa hindi matatawarang kaluwalhatian ng mga Serapin, / pinupuri ka namin, tunay na Ina ng Diyos, / na birheng nanganak sa Salita ng Diyos.

Pagpalain Ninyo kami sa pangalan ng Panginoon, Ama.

Saserdote: O Diyos, maawa ka sa amin at pagpalain mo kami; sumiklab sa amin ang liwanag ng iyong mukha, at maawa ka sa amin.

Tagabasa: Amen.

Pagkatapos ay binibigkas ng pari ang panalangin ni San Efren na taga-Siria na may 16 na pagyuko:

O Panginoon at Guro ng aking buhay! Huwag Mo akong ipaubaya sa espiritu ng katamaran, kayabangan, pagnanasa sa kapangyarihan, at walang-saysay na usapan. **(Yuko)**

Ngunit ipagkaloob Mo sa akin, lingkod Mo, ang diwa ng kabanalan, kababaang-loob, pagtitiis, at pag-ibig. **(Yuko)**

Oo, O Panginoon at Hari, ipagkaloob Mo na makita ko ang aking sariling mga kasalanan at huwag husgahan ang aking kapatid, sapagkat Ikaw ay pinagpala magpakailanman. Amen. **(Yuko)**

Gayundin, 12 maliliit na pagyuko kasama ang panalangin:

O Diyos, linisin mo ako, isang makasalanan.

At muli ang buong panalangin: O Panginoon at Guro ng aking buhay: **at isang malaking pagyuko.**

Ang Trisagion. Luwalhati, at ngayon: Pinakabanal na Trinidad: Panginoon, maawa ka. (3)
Luwalhati, at ngayon: Ama Namin: **Pari:** Sapagkat Iyo ang kaharian: **Tagabasa:** Amen. Panginoon, maawa ka. **(12)**

Panalangin sa Pinakabanal na Ina ng Diyos, isinulat ni Pablo, isang monghe ng Monasteryo ng Ina ng Diyos Evergetis, na ibig sabihin, ang Mabubuting-Gawad

Walang-sala, walang dungis, inosente, walang kapintasan, dalisay na Birhen, Nobya ng Diyos, Dakilang Ginang! Ikaw na, sa pamamagitan ng Iyong kamangha-manghang paglilihi, ay nag-isa sa Salita ng Diyos sa sangkatauhan at pinagsama ang nahulog na kalikasan ng ating lahi sa *mga Kapangyarihang* Langit; Ikaw ang nag-iisang pag-asa ng mga nawalan ng lahat ng pag-asa, ang tulong ng mga inaatake, ang handang pagtatanggol ng mga naghahanap ng kanlungan sa Iyo, at ang kanlungan ng lahat ng mga Kristiyano! Huwag Mo akong hamakin, isang makasalanan, isang kaluluwang aba, na ginawang lubos na hindi karapat-dapat ang sarili sa pamamagitan ng mga kahiya-hiyang kaisipan, salita, at gawa, at na, dahil sa kapabayaan ng aking isipan, ay naging alipin ng mga ligayang makamundo. Ngunit maawa ka sa akin, isang makasalanan at naliligaw na kaluluwa, bilang Ina ng Diyos na umiibig sa sangkatauhan, at tanggapin ang panalangin na iniaalay ko sa Iyo nang may maruming labi; at sa katapangang taglay ng isang ina, ipagpakumbinsi ang Iyong Anak at aming Panginoon at Guro, upang buksan Niya rin sa akin ang mahabaging kalaliman ng Kanyang kabutihan at, sa paglalaan sa aking di-mabilang na mga kasalanan, itungo ako sa pagsisisi at gawing tapat na tagatupad ng Kanyang mga utos. At manatili sa akin magpakailanman, bilang isang mapagkawanggawa, maawain, at mabait, sa buhay na ito – isang masigasig na Tagapamagitan at Tagatulong, na naglilibing sa akin mula sa mga pag-atake ng aking mga kaaway at gumagabay sa akin tungo sa kaligtasan; at sa oras ng aking pagpanaw, ingatan ang aking aba'y kaluluwa at itaboy ang madilim na mga anyo ng masasamang demonyo; at sa kakila-kilabot na Araw ng Paghuhukom, iligtas ako mula sa walang hanggang parusa at gawing tagapagmana ng di-mailarawang kaluwalhatian ng Iyong Anak at aming Diyos. At nawa'y matanggap ko ito, Ginang, Pinakabanal na Ina ng Diyos, sa pamamagitan ng Inyong pagdalit at proteksyon, sa biyaya at pag-ibig ng Inyong nag-iisang Anak, na ating Panginoon, Diyos at Tagapagligtas, na si Jesucristo. Sa Kanya ang buong kaluwalhatian, karangalan at pagsamba, kasama ng Kanyang Ama na walang simula, at ng Kanyang lubos na banal, mabuti at nagbibigay-buhay na Espiritu, ngayon at magpakailanman hanggang sa kawakasan ng mga panahon. Amen.

Panalangin ng mongheng si Antiochus sa ating Panginoong Jesucristo

At ipagkaloob Mo sa amin, O Panginoon, habang kami ay nahihimbing, ang kapahingahan para sa katawan at kaluluwa, at iligtas Mo kami mula sa madilim na pagtulog ng kasalanan at mula sa bawat madilim at gabing paglilibang. Pawiin Mo ang alon ng aming mga pagnanasa; patayin Mo ang nag-aapoy na mga pana ng Masama, na mapanlinlang na itinutok laban sa amin; pakalmahin Mo ang paghihimagsik ng aming laman; at patulugin Mo ang bawat iniisip namin tungkol sa mga bagay na lupa at materyal. At ipagkaloob Mo sa amin, O Diyos, ang isang gising na isipan, isang dalisay na pag-iisip, isang matatag na puso, at isang magaang na tulog na malaya sa lahat ng makasatanang panaginip. Pagkatapos, gisingin Mo kami sa oras ng panalangin, matatag sa Iyong mga utos at matibay na hinahawakan sa aming sarili ang pag-alala sa Iyong mga hatol. Ipagkaloob Mo sa amin ang pagpupuri sa buong magdamag, upang kami'y makapamighit, makapagpala, at maparangal sa Kagalang-galang at marilag na Ngalan Mo, O Ama, Anak, at Espiritu Santo, ngayon at magpakailanman hanggang sa kawakasan ng mga panahon. Amen.

Pinakadakila at Walang-Kapantay na Birhen, Ina ng Cristo na aming Diyos, iharap mo ang aming panalangin sa harap ng iyong Anak at aming Diyos, upang sa pamamagitan ng iyong pagdalit ay iligtas Niya ang aming mga kaluluwa.

Panalangin ni San Juan

Ang pag-asa ko ay ang Ama, ang kanlungan ko ay ang Anak, ang aking pananggalang ay ang Espiritu Santo; Banal na Tatluhan, luwalhati sa Inyo!

Pari: Luwalhati sa Iyo, Kristo na aming Diyos, pag-asa namin, luwalhati sa Iyo.

Koro: **Luwalhati; at ngayon,** O Panginoon, maawa ka. **(3)** Pagpalain mo kami.

Pagkatapos ay yumuyuko ang lahat sa lupa, habang ang pari, sa halip na pagtatapos, ay binibigkas ang panalangin:

Pinakamahabaging Panginoon, Panginoong Jesucristo, aming Dios! Sa pamamagitan ng paghahain ng aming lubos na dalisay na Ginang, ang Ina ng Dios at Palagiang Birheng Maria, sa pamamagitan ng kapangyarihan ng banal at nagbibigay-buhay na Krus, sa pamamagitan ng paghahain ng mga banal, walang-katawang Kalangitan na Pulutong, at sa pamamagitan ng mga pamanhikayat ng banal at kagalang-galang na propeta, Juan na Tagapanguna at Tagapagbinyag, ang mga banal, kagalang-galang at pinupuring mga Apostol, ang mga banal, kagalang-galang at nagwawangis na mga martir, ang aming kagalang-galang at Dios-dalang mga Ama, ang banal at matuwid na mga ninong na sina Joaquin at Ana, at ang lahat ng Iyong mga santo, gawing katanggap-tanggap ang aming panalangin, ipagkaloob Mo sa amin ang kapatawaran ng aming mga kasalanan, takpan Mo kami ng lilim ng Iyong mga pakpak, paalisin Mo sa amin ang bawat kaaway at kalaban, magdala Ka ng kapayapaan sa aming mga buhay, O Panginoon, maawa Ka sa amin at ipagkaloob Mo sa amin ang Iyong kapayapaan, at iligtas Mo ang aming mga kaluluwa, sapagkat mabuti Ka at mapagmahal sa sangkatauhan.

At sasabihin namin: Amen.

Ang Seremonya ng Pagpapatawad

Ang pari, yumuyuko sa kongregasyon, ay nagsasabi: Pagpalain ninyo ako, mga banal na ama, at patawarin ninyo ako, isang makasalanan, sa lahat ng aking mga kasalanan sa gawa, salita, kaisipan at sa lahat ng aking mga pandama.

At sumasagot kami: Nawa'y patawarin ka ng Diyos, banal na ama.

Binibigkas ng pari ang sumusunod na ektenia:

Manalangin tayo para sa ating Pinakabanal na Patriarka **(pangalan)**, at para sa ating Pinakagalang na Metropolitan **(o: Arsobispo, o: Obispo) (pangalan),** at para sa lahat ng ating mga kapatid kay Kristo.

[Sa mga monasteryo: Para sa ating kagalang-galang na abbot **(pangalan)** at sa mga kapatid ng banal na monasteryong ito.**]**

Tumutugon ang koro sa bawat petisyon: O Panginoon, maawa ka.

Para sa ating bansang pinoprotektahan ng Diyos, sa mga awtoridad nito at sa lahat ng mga tao nito.

Para sa mga nagmamalupit sa atin at sa mga umiibig sa atin.

Para sa mga nagpapakita ng awa sa amin at naglilingkod sa amin.

Para sa mga nag-utos sa amin, bagaman hindi kami karapat-dapat, na ipanalangin sila.

Para sa kaligtasan ng mga bihag.

Para sa ating mga ama at kapatid na naligaw.

Para sa mga naglalayag sa dagat.

Para sa mga may karamdaman.

Manalangin din tayo para sa kasaganaan ng bunga ng lupa.

At para sa bawat kaluluwang Ortodoksong Kristiyano.

Parangalan natin ang alaala ng mga Obispong Ortodokso at ng mga nagtatag ng banal na simbahan na ito **(o:** ng banal na monasteryo na ito**).**

Ang ating mga magulang at lahat ng ating mga ninuno at kapatid na nauna sa atin, dito man o saan man, na mga Ortodokso.

Manalangin din tayo para sa ating sarili:

Koro: O Panginoon, maawa ka. **(3)**

Pari: Sa pamamagitan ng mga panalangin ng ating mga banal na ama, O Panginoong Jesucristo na aming Diyos, kaawaan Mo kami.

Tayo: Amen.

Sa mga monasteryo, yumuyuko ang mga kapatid, humihingi ng kapatawaran sa abbot at nagsasabi:

Pagpalain mo ako, banal na Ama, at patawarin mo ako, isang makasalanan.

At matapos makatanggap ng kapatawaran mula sa abbot, tayo ay pumupunta sa ating mga selda, na inuulit ang sumusunod na panalangin:

Patawarin Mo ang mga nagmamalupit at nagkakamali sa amin, O Panginoon, Tagapagmahál ng sangkatauhan. Gantimpalaan Mo ang mga gumagawa ng mabuti ng kabutihan. Ipagkaloob Mo sa aming mga kapatid at kamag-anak ang kanilang mga kahilingan *para* sa ikaliligtas, at bigyan Mo sila ng buhay na walang hanggan. Dalawin Mo ang mga maysakit at pagalingin Mo *sila*. Gabayan Mo ang mga nasa dagat. Samahan Mo ang mga naglalakbay. Ibigay Mo ang kapatawaran ng mga kasalanan sa mga naglilingkod at nagpakita sa amin ng awa. Maging mapagkawanggawa, sa pamamagitan ng Iyong dakilang awa, sa mga nagtitiwala sa amin, na hindi karapat-dapat, na ipanalangin sila. Alalahanin Mo, O Panginoon, ang aming mga ama at kapatid na nauna nang sumilong sa kapayapaan, at ipagkaloob Mo sa kanila ang kapahingahan kung saan sumisikat ang liwanag ng Iyong mukha. Alalahanin Mo, O Panginoon, ang aming mga kapatid na nasa pagkabihag, at iligtas Mo sila sa bawat kapahamakan. Alalahanin Mo, O Panginoon, ang mga nag-aalay ng sakripisyo at gumagawa ng mabubuting gawa sa Iyong mga banal na Simbahan, at ipagkaloob Mo ang kanilang mga kahilingan *para* sa ikaliligtas, at ipagkaloob Mo sa kanila ang buhay na walang hanggan. Alalahanin Mo rin, O Panginoon, kami, ang Kanyang mapagkumbaba, makasalanan at di-karapat-dapat na mga lingkod, at liwanagan Mo ang aming mga isipan ng kaliwanagan ng Kanyang kaalaman, at gabayan Mo kami sa landas ng Kanyang mga utos, sa pamamagitan ng mga panalangin ng aming Pinakabanal na Ginang, ang Ina ng Diyos at Palagiang Birheng Maria, at ng lahat ng Kanyang mga santo; sapagkat Ikaw ay pinagpala magpakailanman. Amen.*

SA IKALAWANG ARAW NG UNANG DOMINGO
SA MATINS

Ayon sa ikalawang stichos ng sedalion, tono 2

Pinagpala ang biyaya ng lubos na banal na pag-aayuno: / sapagkat sa pamamagitan nito'y pinarangalan si Moises / at tinanggap ang Batas na nakasulat sa mga tapak; / ang mga binata'y napatunayang mas makapangyarihan kaysa apoy. / Kaya nga, sa tulong nito, patayin natin ang nag-aalab na pagnanasa ng laman, / na sumisigaw kay Kristo na Tagapagligtas: / 'Ibigay mo sa amin ang pagsisisi / at iligtas mo kami mula sa Gehenna!'

Kaluwalhatian, parehong tono: Dumating na ang panahon ng pagsisisi. / Ipakita mo ang mga bunga ng pagtitimpi, O kaluluwa ko! Tumingin sa mga nagsisi nauna, at sumigaw kay Cristo: 'Nagkasala ako; iligtas mo ako, / gaya ng pagliligtas Mo, O Panginoon, sa maniningil ng buwis, / na Siyang, O Mabuti, ay muling binago mula sa puso, / Ikaw na tunay na Pinakamahabagin!'

At ngayon, sa Theotokos: masigasig na Tagapagtanggol ng mga Kristiyano, / palagi kang manalangin sa Iyong Anak, O Theotokos, / upang iligtas Niya kami mula sa bawat kasamaan at katusuhan ng kaaway, / at ipagkaloob Niya sa amin ang kapatawaran ng aming mga kasalanan, / sa pamamagitan ng habag *ng Iyong* puso, / sa pamamagitan ng Iyong mga panalangin, O Birheng Ina!

Ayon sa ika-3 stichos ng Sedalen, tono 5

O Panginoon, habang ipinagpapatuloy namin ang ikalawang araw ng makapagligtas na pag-aayuno, sumisigaw kami sa Iyo: 'Dalhin Mo ang aming mga puso, mga lingkod Mo, sa pagsisisi, at tanggapin Mo ang aming mga panalangin na iniaalay nang may paggalang, at ipagkaloob Mo sa amin na mabilis kaming maglakad sa landas ng pag-aayuno, paglilinis at dakilang awa.'

Kaluwalhatian: **inuulit natin ang pareho.**

At ngayon, O Ina ng Diyos: Ugat, na kung saan sumibol ang Banal na Bulaklak, / Arka, at Sulu, at Sisidlan *ng manna,* lahat ay ginto, / banal na Lamesa, na nagdadala ng Tinapay ng Buhay! / Ipamagitan Mo Siya, kasama ng banal na Pangunahing Manghihayag, / upang magkaroon Siya ng awa at iligtas / ang mga nagpapahayag sa Iyo bilang Ina ng Diyos.

Kanon mula sa Menaion at Triodion.
Oda 2, Tono 2

At inaawit ang ikalawang ode ng Awtarang.

Irmos: Masdan, masdan, ako nga, / na nagligtas sa bayan ng Israel sa dagat at pinakain sila sa ilang, / at nagpalabas ng tubig mula sa bato para sa mga mortal, / upang, sa pag-aakma ng *kalikasan* na dating nagbagsak sa kadiliman, / maakit *ko sila* sa Akin sa pamamagitan ng di-mailarawang awa!

Maging matino, manatiling gising, magluksa, magpatak ng luha, / ilagan, O kaluluwa, ang buong pasanin ng kasalanan sa pamamagitan ng pag-aayuno, / tumakas sa apoy sa pamamagitan ng masidhing pagsisisi, / at punitin ang balabal ng mga pagnanasa sa pamamagitan ng pagdadalamhati, / at isuot ang banal na balabal.

Tayong lahat, sa pamamagitan ng pag-aayuno, umakyat sa bundok ng mga dakilang gawa, / na iiwan ang mga tukso ng ligaya na nagbabaon sa atin sa lupa; / at, sa pagpasok sa kadiliman ng banal na pagninilay, / masdan natin ang nag-iisang, pinakaiibig-ibig na kagandahan ni Cristo, / na misteryosong tumatanggap ng pagkadiyos / sa pamamagitan ng banal na pag-akyat.

Kawawa ako! Ano ang mangyayari sa akin? / Ano ang aking gagawin, na nagkakasala / at hindi natatakot sa Panginoon, ako na walang budhi? / Dahil dito, hinatulan na ako bago pa man ang paghuhukom. / O Matuwid at Mabuting Hukom, / lingapin mo ako at iligtas mo ako, / ako na nagdulot sa Iyo ng higit na dalamhati kaysa sa sinumang mortal!

Theotokos: Hindi pinatamnan na lupa, na nagbunga ng Nagpapakain sa lahat, / na nagbubukas ng Kanyang kamay at, ayon sa Kanyang mabuting kalooban, / pinakakabusugin ang lahat ng may buhay ng Banal na lakas! / Palakasin ang aming mga puso sa mananghing-buhay na Tinapay, / na napagod sa kasaganaan / dahil sa aming mabibigat na kasalanan.

Isa pang tripesodion, tono 5

Irmos: Narito, narito:

Halina, pasukin nating sama-sama ang panloob na kapayapaan ng kaluluwa, / iniaalay ang mga panalangin sa Panginoon at sumisigaw: / 'Ama, *na nananahan* sa Langit! / Pawiin at ipatawad ang aming mga utang, / bilang Siyang Mapagkawanggawa!'

Ihayag ang kagalakan ng ating mga kaluluwa sa *panahon* ng pag-aayunong ito, / huwag tayong maging malungkutin, / *habang hinihintay* ang katapusan ng mga pinakahihintay na araw na *ito*, / sapagkat sumikat sa atin ang liwanag ng mga banal na gawa.

Kaluwalhatian sa Trinidad: Ang Walang-Umpisa, ang Walang-Likhâ / Pagkakaisa sa tatlong Persona, / Ginang, Kaharian *ng lahat* ng kapanahunan! / Ikinaluluwalhati Ninyo – ang Ama, ang Anak, at ang Espiritu Santo – / ng karamihan ng mga anghel at ng buong sangkatauhan.

Sa Ina ng Diyos: Ikaw ang inaawit namin, na puspos ng bawat birtud**,** / ang kaluwalhatian ng aming lahi, / sapagkat sa pamamagitan Mo'y nakamtan namin ang pagkadiyos, O Birhen, – / sapagkat Ika ang nanganak kay Kristo na aming Tagapagligtas at Diyos, / na nagligtas sa amin mula sa sumpa.

Kaluwalhatian sa Iyo, aming Diyos, kaluwalhatian sa Iyo.

Ano ang pumawi sa apoy? / Ano ang nagsara sa mga bibig ng mga hayop? / – Ang Pag-aayuno, na nagligtas sa mga binata mula sa pugon, / at sa propeta Daniel mula sa pagkain ng mga leon. / Tayo rin, mga kapatid, salubungin siya nang may kagalakan!

Irmos: Narito, narito, ako ang Diyos, / na nagkatawang-tao sa *sariling* kusang-loob, / upang iligtas si Adan, na sa pamamagitan ng panlilinlang ay nahulog sa kasalanan / sa paghihikayat ng ahas.

Oda 8

Irmos: Kay Moises sa nagliliyab na palumpong:

Iwaglit mo, o kaluluwa, ang katamaran ng mabigat na kapabayaan, / at habang gising ka, magsikap ka para sa mga Banal na utos: / Malapit na ang Nobyo; magmadali / kang lumabas na may sulo upang salubungin Siya.

Matinding sugatan ng tabak ng makamundong pagnanasa, / pagalingin Mo ako, O Salita, sa pamamagitan ng Iyong panulid, O Maawain, sa pamamagitan ng Iyong mapagpalang pag-aaruga, / upang ako ay / magluwalhati sa Iyo nang may pasasalamat magpakailanman.

Mula sa mapaminsalang pagnanasa, mula sa inggit at poot, / mula sa bawat kasamaan ay lumayo ka, O kaluluwa, / pinapakabusog ang sarili sa pagkaing nagdudulot, sa espiritwal na paraan, / ng mas mataas na kagalakan.

Theotokos: O Dalise Mag-iina ng Diyos, / pagalingin mo ang mga sugat ng aking kaluluwa, ang mga hilig ng aking puso, / at ang paglayo ng aking isipan, / bilang nag-iisang Taga-tulong ng mga makasalanan / at isang Pader para sa mga nasa panganib.

Isa pang triptych

Irmos: Lumikha ng lahat ng nilikha:

Pagkalooban Niya tayo ng pagpipigil sa sarili ng kaluluwa, / itaas nating lahat ang ating mga panalangin sa langit, / na kaaya-aya sa Panginoon.

Matapos tanggapin ang diwa ng pagsisisi, / tayo'y magluksa para sa kaligtasan ng ating mga kaluluwa, / na umaawit kay Cristo magpakailanman.

Pagpalain natin ang Ama, at ang Anak, at ang Espiritu Santo, ang Panginoon.

Tungkol sa Trinidad: Trinidad ng isang substansiya, / at hindi-likha na Pagkakaisa, at Diyos ng lahat, / pinupuri Ka namin magpakailanman.

Theotokos: Ipamagitan mo sa mga umaawit tungkol sa Iyo, O Pinakadakilang Kalinisan, / upang sila'y mailigtas / mula sa lahat ng tukso at panganib.

Kaluwalhatian sa Iyo, aming Diyos, kaluwalhatian sa Iyo.

Tinanggihan ang kayamanan ng mayayaman nang may paghamak, mag-ayuno tayo kasama si Lazaro, upang tayo'y mapainitan din ng kandungan ni Abraham.

Pinupuri, binabasbasan, at sinasamba namin ang Panginoon, inaawit ang Kanyang mga papuri at itinataas *Siya* magpakailanman.

Irmos: Ang Maylalang ng *lahat* ng nilikha, / na ang mga Anghel ay nanginginig sa harap Niya, / awit ninyo ang Kanyang mga papuri, O bayan, at itaguyod Siya magpakailanman.

Himno 9

Irmos: Sino sa mga ipinanganak sa lupa ang nakarinig:

Sino sa mga ipinanganak sa lupa, nang siya'y nadulas, / ang kailanman nagdulot ng gayong galit ng Diyos? / Sino ang sumuko sa mga pagnanasa ng kasamaan / at naging pugad ng kasalanan, gaya ng ginawa ko, ako'y aba? / Ngunit, O Diyos, na nagnanais ng awa *para sa lahat*, / maawa ka sa akin.

O kawan ng mga anghel na parang Diyos! / Ipagpanalangin ninyo sa Diyos na ipagkaloob ang mabilis na pagkakasundo / at iligtas ang kaluluwang ito, na nasa kailaliman ng mga ligaya ng mundo / at hinahampas ng bagyo ng mga pagnanasa, / at naghihirap sa mga pag-atake ng mga masamang espiritu.

Halika, kaluluwa, na pinagaan ng mga pakpak / ng mga birtud ng pag-aayuno, / bumangon mula sa kasamaan na hinihila kang pababa sa lupa, / at magalak sa pinakamaliwanag na mga pagninilay, / na nagdudulot ng tamis ng birtud, / at maging diyos-diyosan sa pamamagitan ng pananampalataya.

Sa Ina ng Diyos: Sino ang makapaghahayag ng papuri / sa Iyo, O Dalisay, na nanganak nang higit sa lahat ng pagkaunawa / sa Panginoon at Guro na karapat-dapat sa papuri, / na pinupuri ng mga prinsipe ng mga anghel? / Ipanalangin mo Siya, para sa makasalanang sangkatauhan, / O Birheng hindi nakilala ang kasal.

Isa pang triptych

Irmos: Isaias, magalak:

Ang panahon ay kanais-nais, ang araw ng kaligtasan: / ihandog natin sa Diyos ang mga kaloob ng kabanalan; / sa *panahong* ito, na itinakwil ang mga gawa ng kadiliman, / suotin natin ang baluti ng liwanag, mga kapatid, / gaya ng ipinapahayag ni Pablo.

Tayo, gaya ng pagdaig ng Panginoon sa kaaway sa pamamagitan ng pag-aayuno, / basagin natin ang kanyang mga palaso at mga panlilinlang dito: / 'Lumayo ka sa akin, Satanas,'—ipaabot ng bawat isa, / kapag siya'y dumating upang tuksuhin tayo.

Kaluwalhatian, sa Trinidad: Bilang Kapan-sustansiya, ikaw ang inaawitan ko, O walang-hanggan, banal, at buhay-na-nagbibigay na Trinidad; hindi-mahating Pagkakaisa: ang hindi-ipinanganak na Ama, at ang ipinanganak na Salita at Anak, *at* ang Banal na Espiritu, iligtas mo kami na umaawit sa Iyo.

Sa Ina ng Diyos: Higit sa lahat ng pagkaunawa ang Pagkapanganak *ng Panginoon* mula sa Iyo, O Ina ng Diyos: / sapagkat ang paglilihi sa Iyo *ay naganap* nang walang asawa, / at ang pagbubuntis ay nananatiling birhen – / sapagkat ang ipinanganak ay Diyos. / Habang pinupuri namin Siya, pinupuri ka rin namin, O Birhen.

Kaluwalhatian sa Iyo, aming Diyos, kaluwalhatian sa Iyo.

Habang naglalakbay tayo sa Kwaresma patungo sa bundok ng panalangin, makikita rin natin ang Diyos nang may malinis na puso, at tatanggapin natin sa ating kalooban ang mga tapak ng mga utos, na gaya ni Moises, na ang mukha ay nagliwanag, mula sa kaluwalhatian ng Kanyang pag-ibig.

Irmos: Magalak, O Isaias! / Ang Birhen ay nagdalang-tao sa kanyang sinapupunan / at ipinanganak ang Anak, Emmanuel, / Diyos at tao, / na ang pangalan ay Silangan. / Habang pinupuri natin Siya, pinupuri rin natin ang Birhen.

Luminaryo.

Stichera sa salterio, tono 3

Magsimula tayo, O bayan, sa walang dungis na pag-aayuno, / na siyang kaligtasan para sa ating mga kaluluwa; / isuko *natin ang ating sarili* sa Panginoon nang may paggalang, / pahiran natin ng langis ng pag-ibig ang ating mga ulo, / at hugasan natin ng tubig ng kabanalan ang ating mga mukha; / huwag tayong magpaligoy-ligoy sa ating mga panalangin, / kundi gaya ng itinuro sa atin, sumigaw tayo: / 'Ama namin, na nasa Langit, / patawarin Mo kami sa aming mga kasalanan, / sapagkat Ikaw ang Mapagmahal sa sangkatauhan!' **(2)**

At sa mga martir: Sa harap ng mga hari at tirano, / itinakwil ng mga mandirigma ni Cristo ang takot, / at sa banal na katapangan at lakas ng loob ay inamin nila Siya / bilang Panginoon, Diyos at Hari, / at sila'y nananalangin para sa ating mga kaluluwa.

Luwalhati, at ngayon, sa Ina ng Diyos: O Ina ng Diyos, Tagapagtanggol ng lahat ng sa Iyo'y nananalangin, *sa* Iyo kami nagkakaroon ng lakas-loob, at sa Iyo kami nagmamalaki, *at* sa Iyo ang buong pag-asa namin; ipanalangin Mo sa Kaniya na ipinanganak Mo ang Iyong mga hindi karapat-dapat na lingkod.

NOONG MARTES SA IKANAM na ORAS

Tropario ng Pahayag, Tono 1

Sapagkat tayo'y mga dayuhan sa lupa, gaya ng lahat ng ating mga ninuno, panatilihin mong walang kasalanan ang ating maiikling buhay, aming Tagapagligtas, at maawa ka sa amin, O Tagapagmahal ng sangkatauhan.

Kaluwalhatian, at ngayon: **at inuulit natin ang pareho.**

Prokeimenon, tono 4

Dinggin ang tinig ng aking panalangin, / Hari ko at Diyos ko.

Taludtod: Pakinggan mo ang aking mga salita, O Panginoon; bigyang-pansin mo ang aking daing.

Awit 5:3A, 2

Pagbasa mula sa mga Propesiya ni Isaias

Ganito ang sabi ng Panginoon: 'Kung kayo'y magiging handa at masunurin, kakainin ninyo ang mabuting bunga ng lupain; ngunit kung kayo'y hindi magiging handa at suwail, sisilab kayo ng tabak: sapagkat ang bibig ng Panginoon ang nagsalita.' Paano nga ba naging isang patutâ ang tapat na lungsod, ang Siyon, na punô ng katuwiran! Noong una'y nanahan ang katuwiran sa loob niya, ngunit ngayon ay may mga mamamatay-tao sa loob niya. Walang silbi ang pilak mo; hinahalo ng inyong mga mangangalakal ang alak sa tubig; ang inyong mga pinuno ay mapaghimagsik, kasabwat ng mga magnanakaw, mahilig sa suhol, naghahanap ng gantimpala, na hindi ipinagtatanggol *ang usapin* ng mga ulila, ni ipinagtatanggol ang karapatan ng mga biyuda. Kaya't ganito ang sabi ng Panginoon, ang Panginoon ng mga Hukbo, [ang Tagapangasiwa ng Israel]: Sa aba ng mga makapangyarihang lalaki ng Jerusalem! Sapagkat ang aking galit laban sa aking mga kalaban ay hindi titigil, at isasagawa ko ang paghuhukom sa aking mga kaaway; ibababa ko ang aking kamay sa iyo at lilinisin kitang lubusan sa pamamagitan ng apoy; Wawasakin ko ang mga mapaghimagsik, at aalisin ko sa inyo ang lahat ng walang-batas, at papapababa ko ang lahat ng mayabang. Ibabalik ko ang inyong mga hukom gaya ng dati, at ang inyong mga tagapayo gaya *ng dati* mula pa noong una; at pagkatapos ay matawag kayo: 'Lungsod ng Katuwiran, Tapat na Kabisera – Sion'. Sapagkat ang kanyang mga bihag ay maliligtas sa

pamamagitan ng katarungan at awa. At ang mga walang-batas at ang mga makasalanan ay pagsasabugin nang magkakasama, at ang mga tinalikuran ang Panginoon ay mawawala magpakailanman. Kaya't sila'y [ngayon] mahihiya dahil sa kanilang mga diyus-diyosan na kanilang pinili, at mahihiya dahil sa kanilang mga inukit na imahen na kanilang hinangad, [at mahihiya dahil sa mga gawa ng kanilang mga kamay na kanilang inimbento]. Sapagkat siya ay magiging parang punong terebinto na nalagas ang mga dahon, at parang hardin na walang tubig. At ang kanilang lakas ay magiging parang kender, at ang kanilang gawain ay parang mga kislap ng apoy; at ang mga walang batas at ang mga makasalanan ay sabay na masusunog, at walang sinumang makapapatay sa apoy. Ang salita na dumating kay Isaias na anak ni Amoz tungkol sa Juda at Jerusalem: na sa mga huling araw ay mahahayag ang bundok ng Panginoon at ang bahay ng Diyos sa tuktok ng mga bundok, at itataas sa ibabaw ng mga burol, at lahat ng mga bansa ay pupunta roon. At maraming bansa ang pupunta at sasabihin, 'Halina, sumampa tayo sa bundok ng Panginoon at sa bahay ng Diyos ni Jacob; ituturo niya sa atin ang kanyang mga daan, at lalakad tayo sa kanyang mga landas!'

Isaias 1:19–31; 2:1–3

Prokeimenon, tono 4

O Panginoon, huwag Mo akong sawayin / sa Iyong pagkagalit.

Taludtod: Mahabagin ka sa akin, O Panginoon, sapagkat ako'y mahina.

Awit 6:2A, 3A

SA MARTES SA KAPASLANGAN

Sumigaw ako sa Panginoon: stichera sa ika-6, tono 2

Matapos tayong mataboy mula sa paraiso noong unang panahon upang kumain ng mapait na pagkain, / magmadali tayong manirahan doon sa pamamagitan ng pag-iwas sa mga pagnanasa, / na sumisigaw sa ating Diyos: / 'Iyo na nagunat ang Iyong mga kamay sa Krus, / na uminom ng suka at natikman ang apdo, / at tiniis ang paghihirap ng mga pako, / nang maagaw sa aming mga kaluluwa ang lahat ng pinakamasangsang na ligaya ng , / sa pamamagitan ng awa *ng Iyong* puso, iligtas Mo ang Iyong mga lingkod!'

Matapos minsang mataboy sa Paraiso dahil sa pagkain mula sa puno, / tayo'y naibalik dito *sa pamamagitan ng* Iyong Krus. / Iniaalay namin ito sa Iyo bilang panalangin, O Pinakamahabagin, / at sa pananampalataya ay ipinamamanhik namin sa Iyo: / 'Ipanaog Mo sa amin ngayon ang mga bukal ng luha / sa panahong ito ng pag-aayuno, / na naglilinis sa amin mula sa lahat ng karumihan ng aming mga pagnanasa at kasalanan, / upang kami'y makapagmukmok sa Iyo nang taimtim: / O Panginoon, kaluwalhatian sa Iyo!'

Isa pang stichera, tono 2

Biyayan Mo rin ako, O Salita, ng katamisan ng pag-aayuno, / gaya ng minsan Mong ipinagkaloob ang Paraiso kay Adan: / upang makibahagi ako sa bawat utos Mo, O aming Diyos, / at palaging magpigil sa bunga / na ipinagbawal Mo – sa kasalanan, / upang malapit kong masalubong nang may kagalakan / ang buhay-na-nagbibigay Mong Pasyon sa Krus.

At tatlo mula sa Menaion. Luwalhati, at ngayon, 'O Ina ng Diyos ng Krus'. 'Isang liwanag ng kagalakan:'

Prokeimenon, tono 6

O Panginoon, aking Diyos! / Sa Iyo ako nagtitiwala; iligtas mo ako.

Taludtod: Iligtas Mo ako sa lahat ng nag-uusig sa akin.

Awit 7:2

1. Pagbasa mula sa Genesis

Sinabi ng Diyos: 'Magkaroon ng mga liwanag sa kalawakan ng langit upang magbigay-liwanag sa lupa, (at) upang paghiwalayin ang araw mula sa gabi; at maging mga tanda, at para sa mga panaun, at para sa mga araw, at para sa mga taon; at magbigay-liwanag sila sa kalawakan ng langit upang lumiwanag sa lupa'. At nangyari nga. At nilikha ng Diyos ang dalawang dakilang liwanag: ang mas dakilang liwanag upang mamuno sa araw, at ang mas maliit na liwanag upang mamuno sa gabi, at ang mga bituin; at inilagay ng Diyos ang mga ito sa kalawakan ng langit upang magbigay ng liwanag sa lupa, at upang mamuno sa araw at gabi, at upang paghiwalayin ang liwanag mula sa kadiliman. At nakita ng Diyos na mabuti *ito*. At nangyari ang gabi at ang umaga: ang ika-apat na araw.

At sinabi ng Diyos, 'Magkaroon ng buhay-dagat na dumadami sa tubig, at lumipad ang mga ibon sa itaas ng lupa sa kalawakan ng kalangitan.' At ginawa nga. At nilikha ng Diyos ang malalaking hayop-dagat at ang bawat buhay na nilalang na gumagalaw, na pinagkaroon ng buhay sa tubig ayon sa kanilang uri, at ang bawat may-pakpak na ibon ayon sa *kaniyang* uri. At nakita ng Diyos na mabuti *ang mga ito*. At pinagpala sila ng Diyos, na sinasabi, 'Magbunga kayo at magparami, at punuin ninyo ang mga tubig sa dagat, at magparami naman ang mga ibon sa lupa.' At naging gabi, at naging umaga: ang ikalimang araw.

Genesis 1:14–23

Prokeimenon, tono 5

O Panginoon, aming Diyos, / kamangha-mangha ang Kanyang pangalan sa buong lupa.

Taludtod: Sapagkat ang Kaluwalhatian Mo ay itinaas sa ibabaw ng mga langit!

Awit 8: 2

2. Pagbasa mula sa Kawikaan

Ang karunungan ay inaawit sa mga tarangkahan ng lungsod, samantalang ang katapangan ay ipinapakita sa mga lansangan; (at) ipinapahayag ito mula sa tuktok ng mga pader, at nakaupo sa mga tarangkahan ng mga pinuno. Sa mga tarangkahan ng lungsod, malakas siyang nagsasalita: 'Hangga't ang matuwid ay nananatiling matatag sa katuwiran, hindi sila mahihiya; ngunit ang mga hangal, na mahilig sa tapang, ay naging masama, kinamuhian ang pagkaunawa at naging madaling mapagalitan. Narito, ibibigkas ko sa inyo ang mga salita ng aking **hininga***, at ituturo ko sa inyo ang aking salita. Sapagkat nang ako'y tumawag, hindi kayo nakinig; at nang magpatuloy akong magsalita, hindi kayo nagbigay-pansin; ngunit ginawang walang bisa ang aking payo at hindi pinansin ang aking mga saway—kaya't tatawa ako sa iyong pagbagsak; at magagalak ako kapag dumating sa iyo ang kapahamakan; at kapag biglang dumating sa iyo ang kaguluhan, at ang pagkawasak, na parang unos, ay dumapo sa iyo; o kapag dumating sa iyo ang kapighatian at ang pag-uumakla, (o kapag dumating sa iyo ang kapahamakan). Sapagkat mangyayari na kapag tinawag mo ako, hindi kita didinig; hahanapin ako ng masasama , ngunit hindi nila ako matatagpuan. Sapagkat kinamuhian nila ang karunungan, at hindi pinili **ang takot** sa Panginoon para sa kanilang sarili; hindi nila hinangad na pakinggan ang aking payo, kundi inudyukan ang aking mga pagsaway; kaya't tikman nila ang bunga ng kanilang sariling mga daan at mapuno sila ng kanilang sariling kasamaan, [at ng kahalayan]. Sapagkat pinighati nila ang mga mahihina, papatayin sila, at ang hatol ang lipulin ang masasama. Ngunit ang nakikinig sa akin ay magtatayo ng kaniyang tolda sa pag-asa at mamumuhay nang payapa, na hindi natatakot sa kasamaan.'

*** sa Griyego Miney:** payo **** sa Slavonic Miney:** mga salita

Kawikaan 1:20–33

Ibigay Mo sa amin, O Panginoon: at tatlong pagyuko. Saserdote: Maghandog tayo ng panalangin sa gabi:

Stichera sa salterio, tono 8

Panatilihin natin ang pag-aayun na ito, / hindi lamang sa pamamagitan ng pag-iwas sa pagkain, / kundi sa pagtalikod sa bawat makamundong pagnanasa: / upang, matapos nating supilin ang laman na nagmamalupit sa atin, / tayo'y maging karapat-dapat sa Komunyong ng Kordero – / ang Anak ng

Diyos, na kusang-loob na inihain para sa sanlibutan, / at sa espiritu ay ipagdiwang ang Pagkabuhay na Muli ng Tagapagligtas mula sa mga patay, / nang umakyat sa tuktok ng kabutihan, / sa liwanag at kagalakan ng mga natatanging gawa / na nagdudulot ng kagalakan sa Tagapagmahilig sa sangkatauhan. **(2)**

At sa mga martir: Ang mga martir Mo, O Panginoon, / na nakalimot sa buhay *na ito*, / at nagtitiis ng paghihirap para sa buhay na darating, / ay naging mga tagapagmana nito. / Kaya't sila'y nagagalak kasama ng mga Anghel. / Sa pamamagitan ng kanilang paghahain, ipagkaloob Mo sa bayan Mo / ang malaking awa.

Kaluwalhatian, at ngayon, sa Ina ng Diyos: 'O hindi pa naririnig na kababalaghan! / O bagong hiwaga! / O kahanga-hangang gawa!' – / ang sigaw ng Birhen nang makita Ka Niya sa Krus, / nakabitin sa pagitan ng dalawang tulisan. / Sapagkat ang Kaniya na ipinanganak nang walang kirot / *sa isang* kamangha-manghang *paraan*, / ay umiyak, na nagsasabing: / 'Naku, anak ko na pinakamamahal! / Paano ka pinako sa Krus ng bayang malupit at walang-pasasalamat na ito?'

At ang natitirang bahagi ng seremonya, ayon sa nakasaad.

SA MARTES SA KAPAGTANGHALING-GABI

Saserdote: Pagpalain ang ating Diyos magpakailanman, ngayon at palagi, at hanggang sa kawalang-hanggan ng mga panahon.

Tagabasa: Amen. Luwalhati sa Iyo, aming Diyos, luwalhati sa Iyo.

Langit na Hari: Banal, Banal, Banal. Luwalhati, at ngayon: Pinakabanal na Trinidad: O Panginoon, maawa ka. (3) Luwalhati, at ngayon: Ama Namin: Pari: Sapagkat Iyo ang kaharian: **Tagabasa:** Amen. Panginoon, maawa ka. **(12) Luwalhati, at ngayon: Halina, sumamba tayo: (3)**

Awit 69

O Diyos, sa tulong ko'y lumapit; O Panginoon, sa pagligtas sa akin ay magmadali. Nawa'y mapahiya at mataboy ang mga naghahangad ng aking buhay; nawa'y bumalik at mapahiya ang mga nagnanais ng aking kapahamakan; nawa'y agad mapahiya ang mga nagsasabi sa akin, 'Ayos lang, ayos lang!' Nawa'y magalak at magsaya sa Iyo ang lahat ng naghahanap sa Iyo, O Diyos, at nawa'y ang mga umiibig sa Iyong kaligtasan ay magsabi nang walang tigil: 'Pupurihin ang Panginoon.' Ngunit ako'y dukha at nangangailangan; O Diyos, tulungan Mo ako. Ikaw ang aking katulong at tagapagligtas; O Panginoon, huwag kang mag-atubili!

At inaawit natin ang Dakilang Kanon na ito ng ating kagalang-galang na ama na si Andrey ng Crete at Jerusalem, inuulit ang tugma matapos ang bawat troparion: 'Maawa ka sa akin, O Diyos, maawa ka sa akin.'

Ode 1, Tono 6

Irmos: Ang aking tagapagsaloob at tagapagtanggol / ay naging aking kaligtasan: / Siya ang aking Diyos, at papurihan ko Siya, / ang Diyos ng aking ama – at itataas ko Siya, / sapagkat Siya ay pinarangalan sa kaluwalhatian! **(2)**

Babalik-awit: Kaawaan Mo ako, O Diyos, kaawaan Mo ako.

Higit pa sa pagpatay ni Cain, / sa aking sariling kusang-loob ay naging mamamatay-tao ako ng aking sariling konsensya, / binibigyang-buhay ang laman at pinaghahandaan ko ang aking sarili laban dito / sa pamamagitan ng aking masasamang gawa.

Hindi ko naabot ang katuwiran ni Abel, O Hesus, / ni hindi ko kailanman inialay sa Iyo ang mga handog na ikalulugod Mo, / ni mga gawa na ikalulugod ng Diyos, ni isang dalisay na hain, / ni isang buhay na walang kapintasan.

Tulad ni Cain, tayo rin, mga kaluluwang aba, / ay naghandog sa Maylalang ng lahat ng bagay / ng masasamang gawa, / isang bulok na hain, / at isang buhay na hindi karapat-dapat; / at dahil dito ay hinatulan tayo.

Paghinga Mo ng buhay sa alabok, *gaya ng ginawa ng* Maylalang, / ipinagkaloob Mo sa akin ang laman, at mga buto, / at hininga, at buhay; / ngunit, aking Maylalang, aking Manatubos at aking Hukom, / tanggapin Mo ako bilang isang nagsisisi!

Inihahayag ko sa Iyo, O Manunubos, ang mga kasalanang nagawa ko, / at ang mga sugat ng aking kaluluwa at katawan, / na walang-awang ipinataw sa akin / ng aking mga pumatay na kaisipan.

Bagaman nagkasala ako, O Tagapagligtas, / alam kong Ikaw ang Mapagmahal sa sangkatauhan: / dinidisiplina Mo nang may habag at nagpapamalas ng awa nang may kagalakan, / tinitingnan Mo ang mga umiiyak / at nagmamadali, na parang isang ama, upang tawagin pabalik ang anak na pasaway.

Luwalhati sa Banal na Trinidad: O Higit na Kabanal-banalang Trinidad, sinasamba bilang Isa, / alisin mo sa akin ang mabigat na pasanin ng kasalanan / at, bilang ang Maawain, / ipagkaloob mo sa akin ang luha ng pagsisisi.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: O Ina ng Diyos, Pag-asa at Proteksyon ng mga umaawit ng Iyong papuri! / Alisin Mo sa akin ang mabigat na pasanin ng kasalanan, / at bilang Dalagang Malinis, / tanggapin Mo ako habang ako'y nagsisisi.

Dalit 2

Irmos: Makinig, O langit, – at ipahayag ko, / at kantahin ko si Cristo, / Na nagkatawang-tao mula sa Birhen. **(2)**

Tinahi rin ng kasalanan para sa akin ang mga tunika na katad, / matapos akong hubarin ng unang / kasuotang hinabi ng Diyos.

Isinot ko ang kasuotan ng kahihiyan / na gaya ng mga dahon ng igos / bilang pangaral sa aking mga malalayong pagnanasa.

Isinot ko ang mga kasuotang mantsado / at nadumihan ng dugo / dahil sa pamumuhay na puno ng pagnanasa at senswalidad.

Sumailalim ako sa paghihirap ng mga pagnanasa / at sa pisikal na pagkasira, / at dahil dito pinahihirapan ako ngayon ng kaaway.

Mas pinili ko ang buhay na puno ng pagmamahal sa mga ari-arian at kayamanan kaysa sa kawalan ng pagkakaugnay, O Tagapagligtas, kaya't ngayon ay pasan ko ang mabigat na pasanin.

Pinagandá ko ang diyus-diyosan ng laman / ng maruruming kaisipan ng makukulay na kasuotan / at ako'y hinatulan.

Masigasig kong hinangad lamang ang panlabas na karangyaan, / habang pinababayaan / ang panloob, diyos-diyosang tabernakulo.

Tinakpan ko ang kagandahan ng orihinal na larawan, / O Tagapagligtas, *ng aking* mga pagnanasa, / ngunit Ikaw, gaya ng ginawa Mo noon sa drachma, / hinahanap Mo *ito at* natatagpuan Mo.

Nagkasala ako*, at* gaya ng isang patutot ay sumisigaw ako sa Iyo: / 'Ako lamang ang nagkasala sa Iyo, / tanggapin Mo ang aking luha bilang isang handog, O Tagapagligtas!'

'Maawa ka,' – gaya ng maniningil ng buwis, sumisigaw ako sa Iyo, / – 'Maawa ka sa akin, Tagapagligtas, / sapagkat wala sa *mga anak* ni Adan, gaya ko, / ang nagkasala sa Iyo!'

Kaluwalhatian, sa Trinidad: Inaawit ko Siyo, ang Nag-iisang Diyos sa tatlong Persona, / ang Diyos ng lahat: / ang Ama, at ang Anak, at ang Espiritu Santo.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Pinakadakilang Dalagang Birhen Ina ng Diyos, / ang nag-iisa at lubos na kaluwalhatian, / ipanalangin mong taimtim ang aming kaligtasan.

Awit 3

Irmos: Itatag Mo, O Panginoon, sa bato ng Iyong mga utos / ang nag-aalinlangan kong puso, / sapagkat Ikaw lamang ang Banal at Panginoon. **(2)**

Sa Iyo'y natagpuan ko ang bukal ng buhay, / O Tagapagtagumpay ng Kamatayan, / at sumisigaw ako sa Iyo mula sa kailaliman ng aking puso bago ang wakas: / 'Nagkasala ako; maawa ka sa akin *at* iligtas mo ako!'

Nagkasala ako, O Panginoon, / nagkasala ako sa harapan Mo! Maawa ka sa akin: / sapagkat walang makasalanang tao / na nalampasan ko sa kasalanan.

Ginaya ko ang mga nangalunya / noong mga araw ni Noah, O Tagapagligtas, / *at* minana ko ang kaparusahan nila: / pagkalunod sa Baha.

Inimita ko si Ham, na kilala *ng lahat*, / yaong nagwalang-bahala sa kanyang ama; aking kaluluwa, / hindi mo tinakpan ang kahihiyan ng iyong kapuwa, / kundi inilayo mo ang iyong mukha / at lumingon ka.

Tulad ni Lot mula sa apoy, / iwasan mo ang kasalanan, O kaluluwa ko, / tumakas ka mula sa Sodoma at Gomora, / iwasan mo ang apoy ng bawat pabayaing pagnanasa.

Maawa ka, O Panginoon, maawa ka sa akin; sumisigaw ako sa Iyo, / pagdating Mo kasama ng Iyong mga Anghel / upang gantimpalaan ang lahat ayon sa *kanilang* mga gawa.

Kaluwalhatian, sa Trinidad: Isang payak, di-likhang Pagkakaisa, / isang walang hanggang Kalikasan, / ipinagdiriwang sa Tatlong Persona, / iligtas Mo kami na sumasamba nang may pananampalataya / sa kapangyarihan ng Iyong lakas.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Ang Anak, *ipinanganak* mula sa Ama bago pa man nagsimula ang panahon, / sa takdang panahon, O Ina ng Diyos, / bagaman hindi ka nakilala ng sinumang lalaki, ipinanganak Mo Siya, / – *O* katingalahang himala! / – nanatiling Birhen *at* pinasusuan Mo Siya ng iyong gatas.

Himno 4

Irmos: Narinig ng propeta / ang Tungkol sa pagdating Mo, O Panginoon, at natakot, / na ipapanganak Ka ng isang Birhen at lilitaw sa mga tao, at ipinahayag niya: / 'Narinig ko ang balita Tungkol sa Iyo, at natakot ako.' / Luwalhati sa Kapangyarihan Mo, O Panginoon! **(2)**

Magbantay ka, O kaluluwa ko, / gawing ganap ang iyong sarili, gaya ng pinakadakila sa mga patriyarka, / upang magkamit *ka* ng gawa na may katwiran, / upang mayaman ka sa isip na nakakakit sa Diyos, / at pasukin ang hindi matatagpusing kadiliman sa pamamagitan ng pagninilay, / at maging isang dakilang mangangalakal.

Ang labindalawang patriyarka, / nang ipanganak nila ang pinakadakila sa mga patriyarka, / ay misteryosong nagtatag para sa iyo, aking kaluluwa, / ng hagdan ng aktibong pag-akyat, / inayos ang karunungan ng mga anak bilang baitang, / at ang *iyong* mga hakbang bilang pag-akyat / *sa mga ito*.

Ginaya mo si Esau na hinamak, / ikaw, aking kaluluwa, isinuko mo sa iyong manunukso / ang karapatan sa pagsilang ng iyong orihinal na ganda, / at pinagkait ka ng panalangin ng iyong ama, / at naging biktima ka ng tukso sa dalawang paraan, kawawang kaluluwa: / sa gawa at sa isip; / kaya, magsisi ka na ngayon.

Tinawag na Edom si Esau / dahil sa matinding pagnanasa niya sa mga babae; / sapagkat, palaging nasusunog sa kawalan ng pagpipigil / at dinudumihan ang sarili sa mga kaluguran, / tinawag siyang Edom, / na ang ibig sabihin ay: 'ang sigasig ng isang kaluluwang mahilig sa kasalanan'.

Nang marinig mo ang tungkol kay Job sa kanyang higaan na puno ng paltos, / O kaluluwa ko, *at* ng kanyang pagtatanggol, / hindi mo tinalima ang kanyang katatagan, / ni nagkaroon ka man ng matatag na kalooban sa lahat ng iyong naaralan, / nakita, o naranasan, / kundi nagpakita ka ng kawalang-pasensya.

Ya na minsang nakaupo sa trono / – ngayo'y nakahiga nang hubad, sa higaan ng mga sugat, natatakpan ng mga paltos; / minsang mayaman sa mga anak at kagalang-galang / bigla siyang *naging* walang anak at walang tirahan; / at narito, itinuring niya ang kanyang higaan ng mga sugat bilang *kanyang* palasyo / at ang kanyang mga paltos bilang mga perlas.

Luwalhati, O Trinidad: Hindi nahahati sa diwa / *at* hindi nalilito sa mga Persona, / Ipinapahayag Kita, O Tatlo-sa-Isa at Isang Pagkadiyos, / bilang nag-iisang Kataas-taasan at Kasamang-nakaupo. / Umaawit ako sa Iyo ng isang dakilang himno, / na inawit nang makatlo sa *kaharian* ng langit.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Ipinanganak Mo Siya at nananatili Ka pa ring Birhen, / pinananatili Mo ang iyong pagkabirhen ayon sa kalikasan magpakailanman; / Siya *na ipinanganak Mo* ay nagpapabago sa mga batas ng kalikasan, / at ipinanganak mula sa isang birheng sinapupunan. / *Kahit saan man* ang Kalooban ng Diyos, nalalampasan ang kaayusan ng kalikasan, / sapagkat nililikha Niya ang anumang Kanyang nais.

Himno 5

Irmos: Mula sa gabi, sa pagsikat ng bukang-liwayway, Ako na nagsusumikap tungo sa Iyo, O Tagapagmahál ng sangkatauhan, Iliwanag mo ako, ipinamamanhik ko sa Iyo, at gabayan mo rin ako sa Iyong mga utos, at ituro mo sa akin, O Tagapagligtas, ang pagsunod sa Iyong kalooban. **(2)**

O kaluluwa, narinig mo na si Moises *sa* arka, / na dinala noon sa sinaunang panahon sa ibabaw ng tubig ng mga alon ng ilog, / at kung paanong, na parang nasa palasyo, nakaligtas siya sa mapait na kapahamakan /—ang balak ni Paraon.

Narinig mo na, kaluluwang aba, ang tungkol sa mga komadrona / na minsang *inutusan na* patayin / ang mga sanggol na lalaki – isang gawa ng kabanalan; / *ngunit* ngayon, tulad ng dakilang Moises, / inumin mo ang gatas ng karunungan.

Tulad ng dakilang Moises / na nagbigay ng suntok sa isip ng mga Ehipsiyo, / ikaw, kaluluwang kawawa, ay hindi *siya* pinatay; / at sabihin mo sa akin, paano ka maninirahan / sa disyertong puno ng pagnanasa sa pamamagitan ng pagsisisi?

Nanirahan ang dakilang Moises sa ilang; saka, *o* kaluluwa, gayahin mo ang kanyang buhay, upang ikaw din, habang pinagmamasdan mo ang Epipanya sa palumpong ng tinik, ay makadalo.

Ilarawan mo, O kaluluwa, ang tungkod ni Moises, / na tumama sa dagat at naghiwalay sa mga kalaliman, / bilang tanda ng banal na Krus, / sa pamamagitan nito, ikaw naman / ay makagagawa rin ng mga dakilang bagay.

Naghandog si Aaron sa Diyos ng apoy na dalisay at walang halong dumi; / ngunit sina Ophni at Phinehas ay naghandog, na gaya mo, o kaluluwa, / ng isang maruming buhay na hiwalay sa Diyos.

Luwalhati, Trinidad: Pinupuri Ka namin, O Trinidad, iisang Diyos: / 'Banal, banal, banal Ka: Ama, Anak at Espiritu Santo, / – isang payak na Pag-iral, / Siya na walang patid na sinasamba.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Mula sa Iyo, O hindi nabubulok na birheng Ina na hindi nakilala ang sinumang lalaki, kinuha ng Diyos, na lumikha ng mga panahon, ang aking kalikasan, at pinagsama ang kalikasan ng tao sa Kanyang Sarili.

Himno 6

Irmos: Sumigaw ako ng buong puso / sa mahabaging Diyos, / at dininig Niya ako mula sa pinakamalalim na impiyerno, / at iniligtas Niya ang buhay ko mula sa kapahamakan. **(2)**

O Tagapagligtas, ang mga alon ng aking mga kasalanan, / na gaya ng mga nasa Dagat Pula, nang bumalik, / biglang nilunod ako, / gaya ng paglunod nila noon sa mga Ehipsiyo at *sa kanilang* mga mangangabayo.

Ang pinili mo'y hangal, o kaluluwa, / gaya ng Israel noong unang panahon: / sapagkat pabaya mong pinili / ang makalamang kasiyahan ng mga pagnanasa / kaysa sa banal na mana.

Mas pinili mo, O kaluluwa, ang mga balon ng kaisipang Kananeo / kaysa sa bato na may bukal *ng tubig*, / na doon, *wari,* ang tasa ng karunungan / ay nagbubuhos ng mga agos ng teolohiya.

Buto ng baboy, at mga palayok, at pagkaing Ehipsiyo / ang pinili mo kaysa sa *pagkaing* langitnang, aking kaluluwa, / gaya ng ginawa noon ng mga hangal sa ilang.

Nang si Moises, lingkod Mo, / ay tumama sa bato gamit ang kaniyang tungkod, / simboliko niyang inihayag ang Iyong mga tadyang na nagbibigay-buhay, / na mula rito tayong lahat, O Tagapagligtas, / ay kumukuha ng inumin ng buhay.

Tikman mo, O kaluluwa, *at* masdan, na parang Josue, / ang Lupang Pangako, kung ano man ito, / at manahan doon sa pamamagitan ng pagtupad sa Batas.

Kaluwalhatian, sa Trinidad: 'Ako ang Trinidad, hindi nahahati, hindi mapaghihiwalay, / pinagkakaiba sa mga Persona, / at Pagkakaisa, nagkakaisa sa diwa', / – ipinapahayag ng Ama, at ng Anak, at ng Banal na Espiritu.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Ang iyong sinapupunan ay nagluwal ng Diyos para sa atin, / Na nagkaroon ng ating anyo, / Siya na, O Ina ng Diyos, ipanalangin bilang Tagapaglikha ng lahat, / upang sa pamamagitan ng iyong mga panalangin ay tayo'y mapawalang-sala.

Panginoon, maawa ka **(3).** **Luwalhati, at ngayon:**

Kontakion, Tono 6

Kaluluwa ko, kaluluwa ko, bumangon ka, bakit ka natutulog? / Malapit na ang wakas, at ikaw ay mapapahiya. / Bumangon ka nga, upang si Cristo Dios, / na nasa lahat ng dako at pumupuno sa lahat ng bagay, ay maawa sa iyo!

Awit 7

Irmos: Nagkasala kami, gumawa kami / ng kasamaan at kawalan ng katarungan sa Harapan Mo, / at hindi namin tinupad, ni ginawa, / ang inutos Mo sa amin. / Ngunit huwag Mo kami pabayaan hanggang sa wakas, / O Diyos ng aming mga ninuno! **(2)**

Nang ang Kaban ay inihahatak sa isang karwahe, si Uzah, na Kikilala *Mo*, noong panahong iyon, nang siya'y yumuko patungo sa mga baka, sa pamamagitan lamang ng paghipo rito, ay naranasan ang galit ng Diyos sa kaniyang sarili; subalit iwasan mo ang kaniyang kapalaluan, O kaluluwa, at igalang mo ang Banal nang may paggalang.

Narinig mo na si Absalom, / kung paanong naghimagsik siya laban sa kalikasan; / alam mo ang kaniyang masasamang gawa, / na ginamit niya upang dungisan ang higaan ni David, kaniyang ama. / Gayunpaman, tinawag mo ring gayahin ang kaniyang mapusok / at makalupang mga pagnanasa.

Ipinailalim mo ang iyong malayang dangal sa iyong katawan, / sapagkat nakatagpo ka ng ibang Ahithophel—isang kaaway— / ikaw, O kaluluwa, ay sumunod sa kanyang payo; / ngunit winasak mismo ni Cristo ang mga ito, / upang sa bawat paraan ay maligtas ka.

Si Solomon, na kahanga-hanga / at pinuno ng biyaya ng karunungan, / nang minsan ay gumawa ng masamang gawa laban sa Diyos, / ay lumayo sa Kanya. / Ikaw mismo, O kaluluwa, sa iyong buong buhay, / na karapat-dapat sa sumpa, ay naging katulad niya.

Nahikayat ng ligaya ng kanyang mga pagnanasa, / nadumihan *si Solomon*. / Naku, ang masigasig na tagapagtanggol ng karunungan / *ay naging* tagapag-ibig ng mga malalayang babae at naghiwalay sa Diyos. / Ikaw mismo, O kaluluwa, ay ginaya mo siya sa iyong isipan / sa pamamagitan ng maruming pagnanasa.

Ikaw, O kaluluwa, ay nanibugnot kay Rehoboam, / na hindi nakinig sa mga tagapayo *ng kanyang* ama, / at gayundin sa pinakamasamang alipin, si Jeroboam, ang sinaunang rebelde. / Ngunit itigil mo ang paggaya *sa kanila* at sumigaw ka sa Diyos: / 'Nagkasala ako; maawa ka sa akin!'

Kaluwalhatian, sa Trinidad: Ang Trinidad, Simple, Hindi Mahahati, / Magkakasubstansiya at Isa sa Kalikasan: / *bilang* Mga Liwanag at Liwanag, at – Tatlong Banal at Isang Banal / ang Triyung Diyos ay pinupuri; / ngunit magkanta ka, O kaluluwa, at purihin ang Buhay at mga Buhay, / – ang Diyos ng lahat.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Ikaw ang inaawitan namin, ikaw ang pinupuri namin, / ikaw ang sinasamba namin, Ina ng Diyos, / sapagkat sa iyong sinapupunan ay iniluwal mo / ang Isa ng Hindi Mahahating Trinidad – si Cristo Diyos / at Ikaw Mismo ang naghayag sa amin, / *na naninirahan* sa lupa, ng mga bagay na makalangit.

Himno 8

Irmos: Siya na pinupuri ng mga hukbong langit, / at *sa Kaniya'y* nanginginig ang mga Kerubin at mga Serapin, / lahat ng humihinga at nilikha, / kumanta, magpuri / at itaas Siya magpakailanman! **(2)**

O kaluluwa, naiinggit ka kay Uzziah, / at dala mo sa iyong kalooban ang ketong niya nang doble, / sapagkat iniisip mo ang hindi karapat-dapat at ginagawa mo ang labag sa batas. / Bitawan *mo* ang iyong kinakapitan, / at magbalik-loob ka.

O kaluluwa, narinig mo na ang tungkol sa mga taga-Nineve, / na nagsisi sa Diyos na may suot na gasa at abo; / hindi mo sinunod ang kanilang halimbawa, kundi naging mas matigas ang ulo kaysa sa lahat / na nagkasala bago at pagkatapos ng Kautusan.

Narinig mo na, O kaluluwa, ang tungkol kay Jeremias, na sa isang hukay na puno ng putik ay sumigaw sa lungsod ng Sion nang may pag-iyak at hinanap ang luha; tularan ang kanyang buhay ng pagluluksa, at maliligtas ka.

Tumakas si Jonas patungong Tarsis, / nang makita na ang pagbabalik-loob ng mga taga-Nineve: / sapagkat bilang propeta, alam niya ang awa ng Diyos, / kaya't nag-alab siya ng sigasig, / baka't mapatunayang hindi totoo ang propesiya.

Narinig mo, O kaluluwa, / kung paanong pinatahimik ni Daniel sa hukay ang mga bibig ng mga hayop; / nalaman mo kung paanong pinatay ng mga kabataang kasama si Azaria / ang nag-aalab na apoy ng pugon sa pamamagitan ng kanilang pananampalataya.

Mula sa Lumang Tipan / inilagay ko ang lahat ng ito sa harap mo, O kaluluwa, bilang mga halimbawa; / tularan mo ang mga matuwid sa kanilang banal na mga gawa, / ngunit, sa kabaligtaran, iwasan mo / ang mga kasalanan *ng* masasama.

Luwalhati sa Trinidad: Ama na walang simula, Anak na kapantay ng panahon, / Mabuting Tagapagaliw, Matuwid na Espiritu; / Nagbigay-buhay sa Salita ng Diyos, / Salita ng Ama na walang simula, / Espiritu na Buhay at Nagbibigay-buhay, / Trinidad at Isa, maawa ka sa akin.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Parang mula sa lilang tela, O Pinakadakilang Kalinis-linisan, / ang makadiyos na malalim na pula—ang laman ni Emmanuhel / ay hinabi sa loob ng Iyong sinapupunan; / kaya't tunay naming pinupuri Ka, O Ina ng Diyos.

Dalit 9

Irmos: Ang pagsilang mula sa walang-binhing paglilihi ay hindi mailahad sa salita, / ang Bunga ng Ina na hindi nakilala ang lalaki ay walang kapintasan: / sapagkat ang pagsilang ng Diyos ay nagpapabago *sa mga batas* ng kalikasan. / Kaya naman kami, lahat ng salinlahi, / bilang Ina ng aming Diyos / pinaparangalan Ka ayon sa Ortodoksong pananampalataya. **(2)**

Si Cristo ay tinukso: / tinukso *Siya* ng diyablo, / ipinakita sa Kaniya ang mga bato, / upang gawin Niya itong tinapay; / inakyat *Niya Siya* sa isang bundok, / upang masilayan Niya ang lahat ng kaharian ng sanlibutan sa *isang* sandali; / katakutan mo, o kaluluwa, ang gawang *ito*, / maging mapagkusa ka at manalangin sa Diyos sa lahat ng oras.

Ang kalapati na mahilig sa ilang, / ang tinig ng sumisigaw, / ang sulo ni Cristo, na nangangaral ng pagsisisi; / *ngunit* si Herodes ay gumawa ng kawalang-katarungan kay Herodias: / mag-ingat ka, aking kaluluwa, baka masilo ka sa mga bitag ng mga walang-katarungan, / kundi mahalin mo ang pagsisisi.

Ang Mangauna ng biyaya ay nanahan sa ilang, / at mula sa buong Judea at Samaria / ang mga nakinig *sa kaniya* ay nagsipagsama-sama / at inamin ang kanilang mga kasalanan, / at tinanggap ang binyag nang may sigla. / *Ngunit* hindi mo sinunod ang kanilang halimbawa, O kaluluwa.

Ang kasal ay kagalang-galang at ang higaan ng mag-asawa ay banal, sapagkat minsan pinagpala ni Cristo ang mga ito nang kakanin Siya ng pagkain sa laman, at sa kasal sa Cana ay ginawa Niyang alak ang tubig, at ginawa *ang* unang himala, upang ka nga'y mabago, O kaluluwa.

Pinagkalooban ng Kristo ng lakas ang lalaking paralisado, / na nagtaas ng *kanyang* higaan, / at binuhay ang patay na binata—ang anak ng balo— / *gaya* ng pagkabuhay Niya sa *anak* ng senturyon; / at, sa paghayag sa Kaniya sa babaing Samaria, / inatas Niya para sa iyo, O kaluluwa, / ang paglilingkod *sa Diyos* sa pamamagitan ng Espiritu.

Pinagaling ng Panginoon ang babaeng may daloy ng dugo / sa pamamagitan ng paghipo sa laylayan *ng Kanyang kasuotan*, / nilinis ang mga ketongin, / pinasilay at tinulungan ang mga bulag at pilay, / at pinagaling ang mga bingi at pipi, at ang babaeng yumuko dahil sa isang salita, / upang maligtas ka, aba'y kaluluwa.

Kaluwalhatian, sa Trinidad: Purihin natin ang Ama, luwalhatiin natin ang Anak, / sambahin natin ang Banal na Espiritu nang may pananampalataya / – ang hindi nahahating Trinidad, Isa sa diwa, / bilang Liwanag at mga Liwanag, at Buhay at mga Buhay, / nagbibigay-buhay at nagbibigay-liwanag sa mga hangganan *ng sanlibutan*.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Ingatan Mo ang Iyong lungsod, O Pinakadakilang Dalise Ina ng Diyos. Sapagkat sa ilalim *ng* Iyong *proteksyon* ay namumuno ito sa pananampalataya, at mula sa Iyo ay tumatanggap ito ng lakas, at sa Iyong *tulong* ay matagumpay nitong itinataboy ang bawat tukso, at dinadakip ang mga kaaway nito, at pinananatili *silang nasa* pagsunod.

Banal na Ama Andres, ipanalangin mo kami sa Diyos.

Andrés, pinakamagalang at tatlong-beses na pinagpalang Ama, / Pastol ng Crete! / Huwag kang tumigil sa pagdarasal para sa mga umaawit ng iyong papuri, / upang tayo'y mailigtas lahat mula sa galit, kalungkutan at pagkabulok, / at mula sa walang-hanggang kasalanan, / habang pinaparangalan natin ang iyong alaala nang may pananampalataya.

Irmos: Ang pagsilang na walang binhi ay hindi mailahad sa salita, / mula sa Inang hindi nakilala ang lalaki, ang walang dungis na Bunga: / sapagkat ang pagsilang ng Diyos ay nagpapabago *sa mga batas* ng kalikasan. / Kaya nga kami, lahat ng salinlahi, / bilang Ina ng aming Diyos / ay pinaparangalan ka sa Ortodoksong pananampalataya.

At ipinagpapatuloy natin ang Dakilang Kompletino.

Awit 4

Nang ako'y sumigaw, dininig ako ng Diyos ng aking katuwiran; sa aking kapighatian, binigyan Mo ako ng puwang upang makahinga. Kaawaan Mo ako at pakinggan ang aking panalangin. O mga anak ng tao, hanggang kailan kayong mabibigat ang puso? Bakit ninyo iniibig ang kawalan at hinahanap ang kabulaanan? At alamin ninyo na ang Panginoon ay gumawa ng mga kahanga-hangang bagay para sa Kanyang Banal. Dinggin ako ng Panginoon kapag tinawag ko Siya. Maging mapoot kayo, ngunit huwag magkasala*;* huwag mag-iwan ng masasamang kaisipan sa inyong puso; magdaing kayo sa inyong mga higaan. Maghandog kayo ng mga hain ng katuwiran at magtiwala kayo sa Panginoon . Marami ang nagsasabi, 'Sino ang magpapakita sa amin ng kabutihan?'—Ang liwanag ng iyong mukha, O Panginoon, ay suminag sa amin! Pinuno Mo ang puso ko ng kagalakan; napuno sila hanggang sa sagad ng bunga ng Iyong trigo, alak, at langis. Hihiga ako nang payapa at agad na matutulog, sapagkat Ikaw, O Panginoon, lamang ang nagbigay sa akin ng pag-asa upang mabuhay.

Awit 6

O Panginoon, huwag Mo akong sawayin sa Iyong pagkagalit, ni parusahan sa Iyong kapootan. Kaawaan Mo ako, O Panginoon, sapagkat ako'y mahina; pagalingin Mo ako, O Panginoon, sapagkat ang aking mga buto ay nanginginig, at ang aking kaluluwa ay labis na nag-aalala; at Ikaw, O Panginoon, hanggang kailan? Humarap ka sa akin, O Panginoon; iligtas mo ang aking kaluluwa; iligtas mo ako dahil sa iyong awa. Sapagkat walang sinumang sa mga patay ang nag-uugnay sa iyo; at

sa libingan, sino ang magpupuri sa iyo? Napapagod ako sa aking pag-ungol; tuwing gabi binabasa ko ng aking luha ang aking higaan; binabasa ko ng aking pag-iyak ang aking sapin. Namumurol ang aking mga mata sa dami ng pag-iyak; tumanda ako sa gitna ng lahat ng aking mga kaaway. Lumayo kayo sa akin, kayong lahat na gumagawa ng kasamaan, sapagkat narinig ng Panginoon ang tunog ng aking pag-aaglaho; narinig ng Panginoon ang aking daing; tinanggap ng Panginoon ang aking panalangin. Nawa'y mapahiya at matuligaw ang lahat ng aking mga kaaway; nawa'y bumalik sila at mapahiya agad.

Awit 12

Hanggang kailan, O Panginoon, kakalingwanan mo ako magpakailanman? Hanggang kailan mo ibabaling ang iyong mukha sa akin? Hanggang kailan ako'y magpupumiglas sa aking mga iniisip at magkakaroon ng kapighatian sa aking puso araw at gabi? Gaano pa katagal magwawagi ang aking kaaway laban sa akin? Tingnan mo ako at pakinggan mo ako, O Panginoon na aking Diyos; liwanagan mo ang aking mga mata, baka ako'y makatulog *ng tulog* ng kamatayan, baka sabihin ng aking kaaway, 'Nanaig ako laban sa kaniya.' Magagalak ang mga nananamantala sa akin kung ako'y matitisod, ngunit umaasa ako sa Iyong awa. Magagalak ang puso ko sa Iyong kaligtasan; mag-aawit ako sa Panginoon na nagpakita sa akin ng biyaya, at pupurihin ko ang pangalan ng Panginoong Kataas-taasan.

Tumingin ka sa akin at pakinggan mo ako, O Panginoon na aking Diyos; liwanagan mo ang aking mga mata, baka ako'y makatulog *sa pagtulog* ng kamatayan, baka sabihin ng aking kaaway, 'Nangibabaw ako sa kaniya.'

Kaluwalhatian, at ngayon: Alleluia, alleluia, alleluia, kaluwalhatian sa Iyo, O Diyos. (3) O Panginoon, maawa ka. (3) **Kaluwalhatian, at ngayon:**

Awit 24

Sa Iyo, O Panginoon, itinaas ko ang aking kaluluwa. Panginoon kong Diyos, sa Iyo ako nagtitiwala—huwag akong mapahiya, at huwag mong paburen mangutya sa akin ang aking mga kaaway; sapagkat ang lahat ng naghihintay sa Iyo ay hindi mapapahiya: ipahiya mo sa walang kabuluhan ang mga walang-batas. Ipakita Mo sa akin ang daan Mo, O Panginoon, at ituro Mo sa akin ang mga landas Mo. Giyahan Mo ako sa katotohanan Mo at ituro Mo sa akin, sapagkat Ikaw ang Diyos, ang aking Tagapagligtas, at buong araw akong naghintay sa Iyo. Alalahanin Mo, O Panginoon, ang habag at malasakit Mo, sapagkat ito'y mula pa noong una. Huwag Mo nang alalahanin ang mga kasalanan ng aking kabataan o ang aking kamangmangan; alalahanin Mo ako, O Panginoon, alang-alang sa habag Mo, alang-alang sa kabutihan Mo. Mabuti at matuwid ang Panginoon; kaya't ibinibigay Niya ang batas sa mga naliligaw sa daan. Pinapatnubayan Niya ang mapagkumbaba sa katarungan; itinuturo Niya sa mapagkumbaba ang Kaniyang mga daan. Lahat ng daan ng Panginoon ay awa at katotohanan *para* sa mga naghahanap ng Kaniyang tipan at ng Kaniyang mga patotoo. Dahil sa Kaniyang pangalan, O Panginoon, maawa Ka sa aking kasalanan, sapagkat ito ay malaki. Sino ang taong may takot sa Panginoon? Ibibigay Niya sa kaniya ang batas sa daan na kaniyang pinili. Ang kaniyang kaluluwa ay maninirahan sa gitna ng kasaganaan, at ang kaniyang mga supling ay magmamana ng lupain. Ang Panginoon ay kuta para sa mga may takot sa Kaniya, at ihahayag Niya sa kanila ang Kaniyang tipan. Ang mga mata ko ay laging nakatitig sa Panginoon, sapagkat ililigtas Niya ang aking mga paa mula sa bitag. Tumingin ka sa akin at kaawaan mo ako, sapagkat ako'y nag-iisa at dukha. Dumami ang mga paghihirap ng aking puso; iligtas mo ako sa aking mga kapighatian. Tingnan mo ang aking kababaang-loob at ang aking kahinaan, at ipatawad mo ang lahat ng aking mga kasalanan. Tingnan mo ang aking mga kaaway—sapagkat dumami sila at kinamumuhian ako nila nang di-makatarungang pagkamuhi. Ingatan Mo ang aking kaluluwa at iligtas Mo ako, upang hindi ako mapahiya, sapagkat umaasa ako sa Iyo. Ang mga mabait at matuwid ay sumama sa akin, sapagkat naghintay ako sa Iyo, O Panginoon. Iligtas Mo ang Israel, O Diyos, mula sa lahat ng mga kalungkutan nito!

Awit 30

Sa Iyo, O Panginoon, inilalagay ko ang aking tiwala; huwag mo sana akong pabayaan. Sa pamamagitan ng Iyong katuwiran, iligtas mo ako at palayain; ibaling Mo ang Iyong pakinig sa akin; magmadali kang iligtas ako; maging para sa akin na Diyos ng pagtatanggol at kanlungan, upang mailigtas Mo ako. Sapagkat Ikaw ang aking kuta at kanlungan; alang-alang sa Iyong pangalan, gagabayan Mo ako at susuportahan Mo ako; ilalabas Mo ako sa bitag na lihim na inilatag para sa akin, sapagkat Ikaw ang aking tagapagtanggol, O Panginoon. Sa Iyong mga kamay iniaalay ko ang aking espiritu: iniligtas Mo ako, O Panginoon, Diyos ng katotohanan. Kinamumuhian Mo ang mga naghahabol sa walang kabuluhan; ngunit ako'y nagtitiwala sa Iyo, O Panginoon; magagalak ako at sasaya sa Iyong awa, sapagkat Tiningnan Mo ang aking kababaang-loob, iniligtas Mo ang aking kaluluwa mula sa kapahamakan, at hindi Mo ako ibinigay sa kamay ng kaaway; inilagay Mo ang aking mga paa sa maluwang na lugar. Maawa ka sa akin, O Panginoon, sapagkat ako'y nasa kagipitan; nanghina ang aking mga mata sa pag-iyak, at ang aking kaluluwa at ang kaibuturan ng aking pagkatao. Sapagkat ang aking buhay ay nauubos sa pagdurusa, at ang aking mga taon sa paghagulgol; ang aking lakas ay nauubos dahil sa kakapusan, at ang aking mga buto ay nanginginig. Naging paksa ako ng pang-aalipusta sa lahat ng aking mga kaaway, at lalong-lalo na sa aking mga kapitbahay; ako'y kinatatakutan ng mga nakakakilala sa akin; ang mga nakakakita sa akin sa labas *ng aking tahanan* ay tumatakas sa akin. Nakalimutan na ako na para bang patay na; sa puso ko ay naging parang basong nabasag, sapagkat narinig ko ang pang-iinsulto ng marami na nakatira sa paligid, nang sila'y magtipon laban sa akin, na nagpasya nang agawin ang aking buhay. Ngunit inilagak ko ang aking tiwala sa Iyo, O Panginoon; sinabi ko, 'Ikaw ang aking Diyos.' Nasa mga kamay Mo ang aking kapalaran; iligtas Mo ako mula sa kamay ng aking mga kaaway at mula sa mga nag-uusig sa akin. Ipakita Mo ang Iyong mukha sa Iyong lingkod; iligtas Mo ako sa pamamagitan ng Iyong awa. O Panginoon, huwag Mo akong pabayaan sa kahihiyan dahil sa pagtawag ko sa Iyo; sa halip, ang masasama ang mapahiya, at ihulog Mo sila sa libingan. Nawa'y manahimik ang mga mapagkunwaring labi, na nagsasalita laban sa matuwid nang may kapalaluan at paghamak. Gaano kalaki ang kasaganaan ng kabutihan Mo, O Panginoon, na itinago Mo para sa mga natatakot sa Iyo, at ipinagkaloob Mo sa mga nagtitiwala sa Iyo sa harap ng mga anak ng tao! Inihidmo sila sa *isang* lihim na *lugar sa* iyong harapan mula sa kaguluhan ng sangkatauhan; pinagtalastas mo sila sa isang tolda mula sa pagtatalo ng mga dila. Pinagpala ang Panginoon, sapagkat kamangha-mangha niyang ipinakita ang kanyang awa sa lungsod na may matibay na pader. Ngunit sinabi ko sa aking paghihirap: 'Tinaboy Mo ako sa paningin ng mga mata Mo'—kaya't dininig Mo ang tinig ng aking daing nang tawagin Kita. Ibigin ninyo ang Panginoon, kayong lahat niyang mga banal, sapagkat hinahanap ng Panginoon ang katotohanan at ginagantimpalaan Niya ang mga may walang hanggang kapalaluan. Maging matapang kayo, at palakasin ninyo ang inyong puso, kayong lahat na umaasa sa Panginoon!

Awit 90

Ang sinumang tumatahan sa lilim ng Kataas-taasan ay magpapahinga sa lilim ng buhay na Dios. Sasabihin niya sa Panginoon: 'Ikaw ang aking kanlungan at matibay na kuta, aking Dios, na aking pinagtitiwalaan.' Sapagkat ililigtas ka Niya mula sa bitag ng manlilibot at mula sa nakamamatay na salot. Itatago ka Niya sa lilim ng Kaniyang mga pakpak, at sa ilalim ng Kaniyang mga pakpak ay makakahanap ka ng kanlungan; ang Kaniyang katapatan ang magiging kalasag sa paligid mo. Hindi ka matatakot sa takot sa gabi, ni sa pana na lumilipad sa araw; ni sa salot na nag-iikot sa kadiliman, ni sa kapahamakan na sumasalakay sa tanghali. Isang libo ang maaaring mahulog sa iyong tabi, at sampung libo sa iyong kanan, ngunit hindi ito lalapit sa iyo. Tititigan mo lamang ito ng iyong mga mata at makikita mo ang kaparusahan ng masasama. Sapagkat ikaw, O Panginoon, ang aking pag-asa! Ginawa mong kanlungan ang Kataas-taasan. Walang karaman ang sasapit sa iyo, ni anumang salot ang lalapit sa iyong tolda; sapagkat uutusan Niya ang Kanyang mga anghel tungkol sa iyo na ingatan ka sa lahat ng iyong mga lakad—bubutihin ka nila sa kanilang mga kamay, baka matamaan ng iyong paa ang bato. Tatalunin mo ang ahas na ahit at ang ulupong; tatapakan mo sa ilalim ng iyong mga paa ang leon at ang dragon. 'Sapagkat siya'y nagtitiwala sa Akin, at ililigtas ko siya; poprotektahan ko

siya, sapagkat nakilala niya ang Aking pangalan. Mananawag siya sa Akin, at sasagutin ko siya; kasama ko siya sa kapighatian; ililigtas ko siya at parangalan ko siya; bubusugin ko siya ng mahabang buhay at ipakikita ko sa kanya ang Aking kaligtasan.'

Luwalhati, at ngayon: Alleluia, alleluia, alleluia, luwalhati sa Iyo, O Diyos. **(3)** O Panginoon, maawa ka. **(3)** **Luwalhati, at ngayon:**

Pagkatapos ay inaawit ang mga taludtod sa antífonal na estilo (Isaias 8:8B–10; 12B–14A; 18A; 9:2, 6) na may tugma pagkatapos ng bawat taludtod: Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

Ang Diyos ay sumasaamin; alamin ninyo ito, mga bansa, / at magpasakop kayo. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin. **(2)**

Pakinggan ito hanggang sa mga hangganan ng lupa. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

Mga makapangyarihan, magpasakop kayo. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

Sapagkat kung susubukan ninyong muli, / kayo'y matatalo muli. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

At anumang payo ang inyong maisip, / papawalang-bisa ito ng Panginoon. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

At anumang salita ang inyong sabihin, / ay hindi *magtatagal*. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

Hindi tayo matatakot sa inyong mga banta / ni malilito. / Sapagkat ang Diyos ay nasa piling natin.

Ngunit igagalang namin ang Panginoon naming Diyos / at Siya ang magiging kanlungan namin. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

At kung ilalagay ko ang aking tiwala sa Kaniya, / Siya ang magiging kabanalan ko. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaatin.

At ilalagay ko ang aking tiwala sa Kaniya, / at ako'y maliligtas sa pamamagitan Niya. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

Narito ako, at ang mga anak na ibinigay sa akin ng Diyos. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

Ang bayan na naglalakad sa kadiliman / ay nakakita ng malaking liwanag. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

Kayo na nananahan sa lupain at anino ng kamatayan, / sasapit sa inyo ang liwanag. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaatin.

Sapagkat isang Sanggol ang ipinanganak sa atin, / isang Anak ang ibinigay sa atin. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaatin.

At ang pamamahala ay mananatili sa Kanyang balikat. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

At ang kapayapaan Niya ay walang hanggan. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

At ang Kanyang pangalan ay tatawagin: / Ang Anghel ng Dakilang Pulong. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

Kamangha-manghang Tagapayo. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

Makapangyarihang Diyos, Walang Hanggang Ama, / Prinsipe ng Kapayapaan. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaatin.

Ama ng darating na panahon. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

Ang Diyos ay kasama natin; ipaalam ito sa mga bansa / at magsumite. / Sapagkat ang Diyos ay kasama natin. **(2)**

Luwalhati sa Ama, at sa Anak, at sa Espiritu Santo. Nasa amin ang Diyos.

Ngayon at magpakailanman hanggang sa kailanman. Amen. Nasa piling natin ang Diyos.

Sapagkat ang Diyos ay sumasaatin.

Tropario

Habang papalubha ang araw, nagpapasalamat ako sa Iyo, O Panginoon; / Nananalangin ako: ipagkaloob Mo sa akin, O Tagapagligtas, / isang gabi at isang karimlan na malaya sa kasalanan / at iligtas Mo ako.

Luwalhati: Habang nagwawakas ang araw, pinupuri Kita, O Panginoon; / Nananalangin ako sa Iyo: ipagkaloob Mo sa akin, O Tagapagligtas, / isang gabi at isang karimlan na malaya sa kasalanan / at iligtas Mo ako.

At ngayon: Matapos magdaan sa araw, pinupuri Kita, O Banal; / Nananalangin ako sa Iyo: ipagkaloob Mo sa akin, O Tagapagligtas, / isang gabi at karimlan na malaya sa mga patibong ng kaaway / at iligtas Mo ako.

Ang mga Kerubin, na walang katawan sa kalikasan, ay pinupuri Ka sa walang patid na mga awit. / Ang mga Serapim na may anim na pakpak ay itinaas Ka sa pamamagitan ng walang tigil na mga pagsigaw. / At ang buong hukbo ng mga Anghel ay pinupuri Ka sa tatlong-banal na mga awit. / Sapagkat Ikaw ang Ama, na umiiral bago ang lahat ng bagay, / at mayroon Kang Anak, na kapantay Mo sa kawalang-hanggan, / at, dala ang kasing-galang na Espiritu ng buhay, Ipinahahayag Mo ang hindi mahahating Trinidad. / O Pinakabanal na Birhen, Ina ng Diyos, mga saksi ng Salita at ng Kanyang mga ministro, / lahat ng hukbo ng mga propeta at mga martir, / na may walang-hanggang buhay, / taos-pusong ipanalangin ninyo kami lahat, / sapagkat kami'y naninirahan sa gitna ng mga paghihirap, / upang, makaligtas sa panlilinlang ng masama, / maipahayag namin ang himno ng mga anghel: / Banal, Banal, Banal, Tatlong-Banal na Panginoon, / maawa ka sa amin at iligtas mo kami. Amen.

Pagkatapos nito, sa mahinang tinig:

Ang Kredong Niceno-Constantinopolitanong

1 Sinasampalatayanan ko ang isang Diyos, ang Ama, ang Makapangyarihan sa lahat, Tagapaglikha ng langit at lupa, ng lahat ng bagay na nakikita at hindi nakikita. 2 At sa isang Panginoon na si Hesus Kristo, Anak ng Diyos, iisang-ipinanganak sa Ama bago ang lahat ng panahon, Liwanag mula sa Liwanag, tunay na Diyos mula sa tunay na Diyos, ipinanganak, hindi ginawa, kapwa-diyos ng Ama, sa pamamagitan niya ay nilikha ang lahat ng bagay. 3 Na dahil sa atin at dahil sa ating kaligtasan, ay pababa mula sa langit, at nagkatawang-tao sa pamamagitan ng Banal na Espiritu sa Birheng Maria, at naging tman . 4 Na ipinako sa krus para sa atin sa panahon ni Pontio Pilato, at nagdusa, at inilibing. 5 At muling nabuhay sa ikatlong araw ayon sa mga Kasulatan. 6 At umakyat sa langit, at nauupo sa kanan ng Ama. 7 At muling darating sa kaluwalhatian upang husgahan ang mga buhay at ang mga patay, at ang Kaniyang kaharian ay walang katapusan. 8 At sa Banal na Espiritu, ang Panginoon, ang Tagapagbigay-buhay, na nagbubuhat sa Ama, na sinasamba at pinupuri na kasama ng Ama at ng Anak, at na nagsalita sa pamamagitan ng mga propeta. 9 Ang iisang banal, katolika at apostolikong Simbahan. 10 Kinikilala ko ang isang binyag para sa kapatawaran ng mga kasalanan. 11 Inaasahan ko ang muling pagkabuhay ng mga patay, 12 at ang buhay ng darating na mundo. Amen.

At ang mga taludtod na may mga busog:

Pinakabanal na Ginang, Ina ng Diyos, ipanalangin mo kami mga makasalanan. **(3)**

Lahat ng makalangit na kawal ng mga banal na anghel at arkanghel, ipanalangin ninyo kami mga makasalanan. **(2)**

San Juan, ang Propeta, Pangunahing Tagapahayag at Tagapagbinyag ng ating Panginoong Jesucristo, ipanalangin mo kami mga makasalanan. **(2)**

Banal at maluwalhating mga Apostol, mga propeta at mga martir, at lahat ng mga santo, ipanalangin ninyo kami makasalanang tao. **(2)**

Ang aming kagalang-galang at may-dalang-Diyos na mga ama, mga pastol at guro ng sansinukob, ipanalangin ninyo kami mga makasalanan. **(2)**

(Dito ay ginugunita rin ang patron ng simbahan.)

O di-matatalo, di-masisira at banal na kapangyarihan ng banal at nagbibigay-buhay na Krus, huwag mo kaming pabayaan, kami na mga makasalanan. (2)

O Diyos, kaawaan Mo kami na mga makasalanan. (2)

O Diyos, maawa ka sa amin na mga makasalanan, at mahabag ka sa amin. (walang pagyuko)

Ang Trisagion. Kaluwalhatian, at ngayon: Pinakabanal na Trinidad: O Panginoon, maawa ka. (3) **Kaluwalhatian, at ngayon: Ama Namin:** Saserdote: Sapagkat Iyo ang kaharian: Tagabasa: Amen.

Sa Martes at Huwebes ng gabi
tropario, tono 8

Nalalaman Mo, O Panginoon, na ang aking mga kaaway na hindi nakikita ay hindi natutulog, / at Ikaw, aking Maylalang, ay nakakaalam ng kahinaan ng aking abaing laman; / kaya't ipinagkakatiwala ko ang aking diwa sa Kanyang mga kamay. / Balutan Mo ako ng mga pakpak ng Iyong kabutihan, / upang hindi ako mahulog *sa tulog* ng kamatayan, / at paliwanagan Mo ang mga mata ng aking isipan sa kayamanan ng Iyong banal na mga salita, / at gisingin Mo ako sa takdang oras upang luwalhatiin Ka, / sapagkat Ikaw lamang ang mabuti at Mapagmahal sa sangkatauhan.

Taludtod: **Tingnan Mo ako at pakinggan Mo ako, O Panginoon, aking Diyos.**

Kailan pa nga ba hindi matakot sa Huwemerwâ Mo, O Panginoon, / kung saan ang mga Anghel ay nakatayo at ang mga tao ay inihaharap, / binubuksan ang mga aklat, sinusuri ang mga gawa, / at tinutuklas ang mga kaisipan! / Ano ang magiging hatol sa akin, ako na nabuo sa kasalanan? / Sino ang papatay ng apoy para sa akin, sino ang magtataboy ng kadiliman para sa akin, / kung Ikaw, O Panginoon, ay hindi magpapakita ng awa sa akin, bilang Pag-ibig ng sangkatauhan?

Kaluwalhatian: Biyayaan Mo ako ng luha, O Diyos, / gaya ng ginawa Mo noon sa makasalanang babae, / at paburan Mo akong hugasan ang mga paa Mo, / na nagligtas sa akin mula sa landas ng kamalian, / at ialay sa Iyo ang mabangong mira – isang dalisay na buhay, / na aking nakamtan sa pamamagitan ng pagsisisi, / upang marinig ko rin ang hinahangad kong tinig Mo: / 'Ang iyong pananampalataya ang nagligtas sa iyo; umalis kang payapa!'

At ngayon: May walang-hiyang pag-asa sa Iyo, O Ina ng Diyos, ako'y maliligtas; / at sa pagtanggap ng proteksyon mula sa Iyo, O Pinakabanal, ako'y hindi matatakot. / Hahabulin ko ang aking mga kaaway at gagapusin ko sila, / na nakasuot, gaya ng baluti, sa Iyong proteksyon lamang. / At sa pagmamakaawa sa Iyong makapangyarihang tulong, sumisigaw ako sa Iyo, O Ginang: / 'Iligtas mo ako sa pamamagitan ng Iyong pagdalit / at gisingin mo ako mula sa madilim na pagtulog na ito upang luwalhatiin Ka / sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Iyong Anak at Diyos, na nagkatawang-tao mula sa Iyo.'

Panginoon, maawa ka. (40) **Luwalhati, at ngayon:**

Pinupuri ka namin, na, na may pinakamataas na karangalan ng mga Kerubin / at ang hindi matatawarang kaluwalhatian ng mga Serapin, / ay nagluwal bilang birhen sa Diyos na Salita, / ang tunay na Ina ng Diyos.

Pagpalain mo kami sa pangalan ng Panginoon, Ama.

Pari: Sa pamamagitan ng mga panalangin ng ating mga banal na ama, Panginoong Jesucristo, aming Diyos, maawa Ninyo sa amin.

Tagabasa: Amen.

Panalangin ni San Basil na Dakila

O Panginoon, O Panginoon, na nagligtas sa amin mula sa bawat palaso na lumilipad sa araw, iligtas mo rin kami mula sa bawat panganib na nagkukubli sa kadiliman; tanggapin mo ang aming gabing hain – ang alay ng aming mga kamay. Ibigay Mo sa amin, nga, na maglakad kami nang walang kapintasan sa daan ng gabi, nang hindi nakakaranas ng kasamaan, at iligtas Mo kami sa bawat kaguluhan at takot na dumarating sa amin mula sa diyablo. Ibigay Mo sa aming mga kaluluwa ang

pagsisisi at sa aming mga kaisipan ang pag-iisip sa pagsubok sa Iyong paghuhukom, na kakila-kilabot at matuwid. Ipako ang aming laman sa krus sa pamamagitan ng takot sa Iyo, at patayin ang aming mga makamundong miyembro, upang kahit sa katahimikan ng pagtulog ay maliwanagan kami sa pamamagitan ng pagninilay sa Iyong mga hatol. Alisin Mo nga sa amin, ang bawat maruming panaginip at bawat mapaminsalang pagnanasa, at itaguyod Mo kami sa oras ng panalangin, matatag sa pananampalataya at umuunlad sa pagtupad ng Inyong mga utos, sa pamamagitan ng biyaya at kabutihan ng Iyong nag-iisang Anak, na Siyang pinagpala Mo, kasama ng Iyong lubos na banal, mabuti at nagbibigay-buhay na Espiritu, ngayon, at ngayon, at sa palagi, at hanggang sa walang hanggan. Amen.

Halina, sumamba tayo at lumuhod sa harap ni Cristo, ang Hari, ang ating Diyos.

Halina, sumamba tayo at lumuhod sa harap ni Cristo, ang ating Hari at Diyos.

Halina, sumamba tayo at magpatiripa sa harap ni Cristo Mismo, ang ating Hari at Diyos.

Awit 50

Maawa Ninyo sa akin, O Diyos, ayon sa Inyong malaking kaawaan; ayon sa karamihan ng Inyong malambing na habag, pawiin Ninyo ang aking mga paglabag; hugasan Ninyo akong lubusan mula sa aking kasamaan, at linisin Ninyo ako mula sa aking kasalanan. Sapagkat kilala ko ang aking mga paglabag, at ang aking kasalanan ay laging nasa aking harapan. Laban sa Iyo lamang ako nagkasala at ginawa ang masama sa iyong paningin; upang ikaw ay maging matuwid sa iyong mga salita at magtagumpay kapag dinala ka sa paghatol. Sapagkat narito, ako'y ipinaglihi sa kasamaan, at sa kasalanan ako'y ipinanganak ng aking ina. Sapagkat, minahal Mo ang katotohanan; ipinahayag Mo sa akin ang mga nakatago at lihim na bagay ng Kekaung karunungan. Budburan Mo ako ng hyssop, at magiging malinis ako; huhugasan Mo ako, at magiging mas maputi pa kaysa sa niyebe; iparirinig Mo sa akin ang kagalakan at tuwa—magsasaya ang aking mga nababang-loob na buto. Ilingid Mo ang Mukha Mo sa aking mga kasalanan at pawiin Mo ang lahat ng aking mga salarin. Likhâ Mo sa akin ang isang malinis na puso, O Dios, at pakayâ Mo sa akin ang tuwirang diwa. Huwag Mo akong itakwil sa iyong harapan, at huwag Mo akong kunin ng iyong Espiritu Santo. Ibalik sa akin ang kagalakan ng Iyong kaligtasan, at suportahan mo ako sa pamamagitan ng Iyong makapangyarihang Espiritu. Ituturo ko sa masasama ang Iyong mga daan, at ang mga walang dios ay babalik sa Iyo. Iligtas mo ako sa kasalanang dulot ng pagpatay, O Dios, O Dios ng aking kaligtasan; kaniya'y magagalak ang aking dila sa Iyong katuwiran. O Panginoon, ibubukas Mo ang aking mga labi, at ipahayag ng aking mga labi ang Iyong papuri. Sapagkat kung nais Mo ang mga handog, inihandog ko sana—ngunit hindi Ka nalulugod sa mga holokausto. Ang handog sa Diyos ay isang baging espiritu; isang baging at nagpapakumbabang puso, O Diyos, hindi Mo pinamumuhi. O Panginoon, sa iyong kagandahang-loob, ipagkaloob ang iyong biyaya sa Sion, at muling itayo ang mga pader ng Jerusalem; kanita'y tatanggapin mo nang may-pabor ang hain ng katuwiran, ang handog at ang holokaust; kanita'y maghahain sila ng mga batang baka sa iyong altar.

Awit 101

O Panginoon, pakinggan Mo ang aking panalangin, at hayaan Mong makarating sa Iyo ang aking daing. Huwag Mo akong balewalain; sa araw ng aking kapighatian, ibaling Mo sa akin ang Iyong pakinig; sa araw na tatawag ako sa Iyo, sagutin Mo ako agad. Sapagkat ang aking mga araw ay naglaho na parang usok, at ang aking mga buto ay nangalanta na parang tuyong sanga. Nilanta ako na parang damo, at natuyo ang puso ko, kaya nakalimutan kong kumain ng tinapay ko. Sa ugong ng aking pag-ungol, kumapit ang aking mga buto sa aking laman. Naging parang pelikano ako sa ilang; naging parang kuwago ako sa mga guho. Hindi ako nakatulog, kundi naging parang munting ibon na nakaupo mag-isa sa bubong. Araw-araw akong inuuyam ng aking mga kaaway, at ang mga nagpupuri sa akin ay nanumpa sa aking pangalan. Sapagkat kinain ko ang abo na parang tinapay, at hinaluan ko ang aking inumin ng luha dahil sa Iyong galit at Iyong poot; sapagkat itinaas Mo ako upang itapon lamang. Ang mga araw ko ay nangupas na parang anino, at ako'y nalanta na parang damo. Ngunit Ikaw, O Panginoon, ay mananatili magpakailanman, at ang alaala Mo ay manatili mula sa salinlahi hanggang

sa salinlahi. Mangyayari na Ikaw ay bumangon at maawa sa Sion, sapagkat dumating na ang panahon upang maawa ka sa kanya; dumating na ang panahon, sapagkat minamahal ng Iyong mga lingkod ang kanyang mga bato at nagdadalamhati sa kanyang alikabok. At matatakot ang mga bansa sa pangalan ng Panginoon, at lahat ng mga hari sa lupa ay matatakot sa Iyong kaluwalhatian; sapagkat muling itatayo ng Panginoon ang Sion at lilitaw sa Kanyang kaluwalhatian. Tiningnan Niya ang panalangin ng mga mapagkumbaba at hindi Niya pinagtakwil ang kanilang pamanhikayat. Isulat ito para sa henerasyong susunod, at pupurihin ng bayan na malilikha pa ang Panginoon, sapagkat yumuko Siya mula sa Kanyang banal na kataasan, ang Panginoon ay tumingin mula sa langit patungo sa lupa upang pakinggan ang mga daing ng mga bihag, upang palayain ang mga anak ng mga pinatay, upang ipahayag ang pangalan ng Panginoon sa Zion at ang papuri Niya sa Jerusalem, kapag ang mga bansa ay nagtipon-tipon, at ang mga hari—upang maglingkod sa Panginoon. Lumiko siya sa Kaniya sa daan, *sa mga araw* ng kaniyang sikanan: 'Ipahayag sa akin ang aking kaunting araw; huwag Mo akong kunin sa gitna ng aking mga araw: Ang mga taon Mo ay tumatagal mula sa salinlahi hanggang sa salinlahi.' Noong una, O Panginoon, inilagay Mo ang mga saligan ng lupa, at ang langit ay gawa ng mga kamay Mo; sila'y mapapawi, ngunit Ikaw ay mananatili; sila'y lahat mangaluma na parang damit, at gaya ng balabal, Itatupi Mo sila, at sila'y mababago. Ngunit Ikaw ay pareho, at ang mga taon Mo'y hindi kailanman magwawakas. Ang mga anak ng Kanyang mga lingkod ay makatatagpo ng kanlungan, at ang kanilang mga supling ay mananatili magpakailanman.

Panalangin ni Manases, Hari ng Juda

O Panginoong Makapangyarihan, Diyos ng aming mga ninuno—Abraham, Isaac at Jacob—at ng kanilang matuwid na supling, na lumikha ng langit at lupa kasama ang buong karilagan nito, na nagtali sa dagat sa pamamagitan ng salita ng Iyong utos, na nilimitahan ang kalaliman at tinatakan ito ng Iyong kamangha-mangha at maluwalhating Pangalan, na kinatatakutan ng lahat, at nanginginig sa pagtingin sa Kanyang kapangyarihan, sapagkat walang sinumang makatatayo sa harap ng karilagan ng Kanyang kaluwalhatian, at ang Kanyang kakila-kilabot na galit laban sa mga makasalanan ay hindi matiis! Ngunit ang awa ng Kanyang pangako ay walang hanggan at hindi masukat; sapagkat Ikaw ang Kataas-taasang Panginoon, mapagkawanggawa, matiisin at sagana sa habag, at Siyang naaawa sa masasamang *gawa* ng tao. Ikaw, O Panginoon, sa kasaganaan ng Iyong kabutihan, ay nangako ng pagsisisi at kapatawaran sa mga nagkasala laban sa Iyo, at, sa kasaganaan ng Iyong habag, ay inatas ang pagsisisi para sa mga makasalanan tungo sa kaligtasan. Narito, O Panginoon, Diyos ng mga Hukbo, hindi Mo hiningi ang pagsisisi sa mga matuwid na sina Abraham, Isaac, at Jacob, na hindi nagkasala laban sa Iyo, ngunit hiningi Mo ang pagsisisi sa akin, isang makasalanan, sapagkat nagkasala ako nang higit pa sa bilang ng mga butil ng buhangin sa dagat. Dumami ang aking mga kasamaan, O Panginoon; dumami ang aking mga kasamaan, at hindi ako karapat-dapat itaas ang aking mga mata at tingnan ang kataasan ng langit dahil sa karamihan ng aking mga paglabag. Tinatanikalaan ako ng maraming bakal na tanikala, kaya hindi ko naitaas ang aking ulo, at hindi ako nakakakuha ng ginhawa, sapagkat pinukaw ko ang Iyong galit at gumawa ng masama sa Iyong paningin: hindi ko tinupad ang Iyong kalooban ni inalagaan ang Iyong mga utos. At ngayon, lumuluhod ako sa mga tuhod ng aking puso, na nangangailangan ng Iyong kabutihan. Nagkasala ako, O Panginoon, nagkasala ako, at kilala ko ang aking mga kasamaan; ngunit ipinamamanhid ko sa Iyo: patawarin mo ako, O Panginoon, patawarin mo ako, at huwag mo akong pawiin dahil sa aking mga kasamaan; at, bagaman ang Iyong galit ay magtagal magpakailanman, huwag mong ituring laban sa akin ang aking masasamang gawa, at huwag mo akong hatulan sa pinakamalalim na *bahagi* ng lupa. Sapagkat Ikaw, O Diyos, ay Diyos ng mga nagsisisi, at ipapakita Mo sa akin ang lahat ng Kabanalan Mo; sapagkat ililigtas Mo ako, bagaman ako'y hindi karapat-dapat, sa pamamagitan ng Kekaing dakilang awa, at pupurihin Kita nang walang tigil sa lahat ng araw ng aking buhay, sapagkat ang lahat ng hukbo ng langit ay umaawit ng papuri sa Keka, at ang Kekaing kaluwalhatian ay mananatili magpakailanman. Amen.

Ang Trisagion. Kaluwalhatian, at ngayon: Pinakabanal na Trinidad: O Panginoon, maawa ka. (3) Kaluwalhatian, at ngayon: Ama Namin: **Pari:** Sapagkat sa Iyo ang kaharian: **Mambabasa:** Amen.

Mga tropario ng pagsisisi, tono 6

Maawa ka sa amin, O Panginoon, maawa ka sa amin, / sapagkat, walang maihain na katwiran para sa aming sarili, / kami na mga makasalanan ay iniaalay ang panalangin na ito sa Iyo, aming Panginoon: / 'Maawa ka sa amin!'

Kaluwalhatian: O Panginoon, maawa ka sa amin, sapagkat inilagak namin sa Iyo ang aming tiwala, / huwag kang magalit nang lubha laban sa amin / at huwag mong alalahanin ang aming mga kasamaan, / kundi tingnan mo kami ngayon bilang ang Mapagkawanggawa, / at iligtas mo kami mula sa aming mga kaaway. / Sapagkat Ikaw ang aming Diyos, at kami ang Kawan Mo; / kami'y likha ng Iyong mga kamay, at kami'y tumatawag sa Iyong pangalan.

At ngayon: Buksan Mo sa amin ang mga pintuan ng awa, O Pinagpalang Ina ng Diyos, upang kami, na naglalagay ng aming pag-asa sa Iyo, ay hindi mapahiya, kundi mailigtas sa aming mga kapighatian *sa pamamagitan ng* Iyong *mga panalangin*, sapagkat Ikaw ang kaligtasan ng lahing Kristiyano.

Panginoon, maawa ka. **(40) Luwalhati, at ngayon:**

Pinupuri ka namin, na may mas mataas na karangalan kaysa sa mga Kerubin / at di-mauubos ang kaluwalhatian kaysa sa mga Serapim, / na nagluwal sa Diyos na Salita sa kalinisan ng pagkabirhen, / ang tunay na Ina ng Diyos.

Pagpalain mo kami sa pangalan ng Panginoon, Ama.

Saserdote: Sa pamamagitan ng mga panalangin ng ating mga banal na ama, O Panginoong Jesucristo, aming Diyos, kaawaan Mo kami.

Tagabasa: Amen.

At ang panalangin: O Panginoong Diyos, Maykapangyarihang Ama, O Panginoong kaisa-isang Anak na si Hesukristo, at Espiritu Santo! Isang Pagkadiyos, isang Kapangyarihan, maawa Ninyo sa akin na makasalanan, at iligtas Ninyo ako, ang inyong hindi karapat-dapat na alipin, sa paraang alam Ninyo, sapagkat Kayo ay pinupuri magpakailanman. Amen.

Halina, sumamba tayo at lumuhod sa harap ni Cristo, ang Hari, ang ating Diyos.

Halina, sumamba tayo at lumuhod sa harap ni Cristo, ang ating Hari at Diyos.

Halina, sumamba tayo at magpatirapa sa harap ni Cristo Mismo, ang ating Hari at Diyos.

Awit 142

O Panginoon, pakinggan ang aking panalangin; bigyang-pansin ang aking daing sa Kanyang katotohanan; pakinggan Mo ako sa Kanyang katuwiran, at huwag Mo akong hatulan kasama ng Kanyang lingkod, sapagkat walang sinumang nabubuhay ang matuwid sa Iyong paningin. Sapagkat hinahabol ng kaaway ang kaluluwa ko; pinababa niya ang buhay ko hanggang sa lupa; inilagay niya ako sa kadiliman, na parang mga patay *na mula* nang unang panahon. Sumasawa ang diwa ko sa loob ko; naguluhan ang puso ko sa loob ko. Naalala ko ang mga araw ng dati; pinagnilayan ko ang lahat ng iyong mga gawa; pinag-isipan ko ang mga gawa ng iyong mga kamay. Ipinamunot ko sa Iyo ang aking mga kamay; ang aking kaluluwa ay parang tuyong lupa sa Iyong paningin. Sagutin Mo ako agad, O Panginoon, sapagkat nanghihina ang aking diwa: huwag Mo akong balewalain, at *huwag* Mo akong gawing parang mga bumababa sa libingan. Pababatid Mo sa akin ang Iyong awa sa umaga, sapagkat sa Iyo ako nagtitiwala; Ipakita Mo sa akin, O Panginoon, ang daan na aking tatahakin, sapagkat sa Iyo ko itinaas ang aking kaluluwa. Iligtas Mo ako sa aking mga kaaway, O Panginoon, *sapagkat* sa Iyo ako tumakas. Turuan Mo akong gawin ang Kalooban Mo, sapagkat Ikaw ang aking Diyos; ang Iyong mabuting Espiritu ang gagabay sa akin sa lupain ng katuwiran. Sa kapakanan ng Iyong pangalan, O Panginoon, bubuhayin Mo ako; sa pamamagitan ng Iyong katuwiran ilalabas Mo ang aking kaluluwa sa pagdadalamhati; at sa pamamagitan ng Iyong awa lipulin Mo ang aking mga kaaway at wawasakin Mo ang lahat ng nang-aapi sa aking kaluluwa, sapagkat ako ay Iyong lingkod.

Araw-araw na Doxolohiya

Kaluwalhatian sa Diyos sa kataas-taasan, at sa lupa'y kapayapaan, mabuting kalooban sa mga tao. Pinupuri ka namin, bin pagpapala ka namin, sinasamba ka namin, niluluwalhati ka namin, nagpapasalamat kami sa iyo dahil sa iyong dakilang kaluwalhatian. O Panginoon, Hari sa Langit, O Diyos, Makapangyarihang Ama, O Panginoon, nag-iisang Anak, Hesukristo, at Espiritu Santo! O Panginoong Diyos, Korderong ng Diyos, Anak ng Ama, na nag-aalis ng kasalanan ng sanlibutan, kaawaan Mo kami. Ikaw na nag-aalis ng mga kasalanan ng mundo, tanggapin ang aming panalangin; Ikaw na nakaupo sa kanan ng Ama, maawa ka sa amin. Sapagkat Ikaw lamang ang Banal; Ikaw lamang ang Panginoon, si Hesukristo, sa kaluwalhatian ng Diyos Ama. Amen. Tuwing gabi pupurihin kita at sasambahin ang iyong pangalan magpakailanman. Panginoon, Ikaw ang aming kanlungan mula sa salinlahi hanggang sa salinlahi. Sinabi ko: 'Panginoon, maawa ka sa akin, pagalingin mo ang aking kaluluwa, sapagkat nagkasala ako sa Iyo.' Panginoon, sa Iyo ako lumapit; ituro mo sa akin ang iyong kalooban, sapagkat Ikaw ang aking Diyos. Sapagkat nasa Iyo ang bukal ng buhay; sa Iyong liwanag makakakita kami ng liwanag. Iunat Mo ang habag Mo sa mga nakakakilala sa Iyo. Ipagkaloob Mo, O Panginoon, na mapangalagaan kami mula sa kasalanan ngayong gabi. Pinagpala Ka, O Panginoon, Diyos ng aming mga ninuno, at ang Kanyang pangalan ay dapat purihin at luwalhatiin magpakailanman. Amen. Nawa'y sumakanamin ang habag Mo, O Panginoon, ayon sa pag-asa naming sa Iyo. Mapalad Ka, O Panginoon; ituro Mo sa akin ang mga utos Mo. Mapalad Ka, O Panginoon; liwanagan Mo ako sa pamamagitan ng mga utos Mo. Mapalad Ka, O Banal; liwanagan Mo ako sa pamamagitan ng mga utos Mo. Panginoon, ang habag Mo'y magpakailanman; huwag Mo'ng hamakin ang gawa ng Inyong mga kamay. Karangalan ang nararapat sa Inyo, awit ang nararapat sa Inyo, kaluwalhatian ang nararapat sa Inyo, sa Ama, at sa Anak, at sa Espiritu Santo, ngayon at magpakailanman man at sa kaluwalhatian ng mga kaluwalhatian. Amen.

Ang Trisagion. Luwalhati, at ngayon: Pinakabanal na Trinidad: O Panginoon, maawa ka. (3) **Luwalhati, at ngayon: Ama namin:** **Pari:** Sapagkat Iyo ang kaharian: **Lektor:** Amen.

Tropario, Tono 6

O Panginoon ng mga kapangyarihan, manatili sa amin, / sapagkat wala kaming ibang katulong sa aming mga paghihirap / maliban sa Iyo; / O Panginoon ng mga kapangyarihan, maawa ka sa amin. **Inuulit ng kabilang grupong umaawit.**

Unang tinig. Berso 1: Purihin ang Diyos sa Kanyang mga santo, / purihin Siya sa kalangitan ng Kanyang kapangyarihan.

O Panginoon ng mga Hukbo, sumaamin: **– inuulit natin pagkatapos ng bawat taludtod.**

Ikalawang tinig. Taludtod 2: Purihin Siya dahil sa Kanyang kapangyarihan, / purihin Siya dahil sa karakalan ng Kanyang kadakilaan.

Taludtod 3: Purihin Siya sa tunog ng trumpeta, / purihin Siya sa salterio at alpa.

Taludtod 4: Purihin Siya sa timpani at sa sayaw, / purihin Siya sa mga kwerdas at sa organo.

Taludtod 5: Purihin Siya sa malamyos na plawta; purihin Siya sa nag-ugong na plawta. / Purihin ang Panginoon ng lahat ng humihinga!

At ang magkabilang koro nang magkasama: Purihin ang Diyos sa kaniyang mga banal. / Purihin Siya sa kalangitan ng kaniyang kapangyarihan.

O Panginoon ng mga hukbo, sumaamin, / sapagkat wala kaming katulong sa aming mga paghihirap / maliban sa Iyo lamang; / O Panginoon ng mga hukbo, maawa ka sa amin.

Kaluwalhatian: O Panginoon, kung hindi dahil sa Iyong mga santo bilang aming mga tagapamagitan, at sa Iyong kabutihan na may habag sa amin, paano nga ba kami magtatangka, O Tagapagligtas, na awitin ang Iyong papuri, Ikaw na walang patid na pinupuri ng mga Anghel? O Tagakabatid ng mga Puso, maawa Ka sa aming mga kaluluwa.

At ngayon: Ang aking mga kasalanan, O Ina ng Diyos, ay di mabilang – sa Iyo ako'y lumalapit, O Dalise, na nangangailangan ng kaligtasan. / Tumingin nang may awa sa aking mahina na kaluluwa /

at mamamagitan sa harap ng Iyong Anak at aming Diyos, / upang ako'y pagkalooban ng kapatawaran / para sa *mga* mabibigat na *kasalanang* aking nagawa, / O Pinakabiyaya.

Pinakabanal na Ina ng Diyos, / huwag ninyo akong pabayaan sa buong buhay ko, / huwag ninyo akong ipagkatiwala sa pangangalaga ng tao, / kundi ipagtanggol at kaawaan ninyo ako sa inyong sarili!

Ipinagkatiwala ko ang lahat ng pag-asa ko sa Iyo, Ina ng Diyos; panatilihin mo ako sa ilalim ng iyong proteksyon.

Panginoon, maawa ka. **(40)**

At ang panalangin: Kristo Diyos, na sa lahat ng oras at sa bawat sandali ay tumatanggap ng pagsamba at kaluwalhatian sa langit at sa lupa, mapagpasensya, pinakamahabagin, pinakamabait, umiibig sa mga matuwid at nagpapakita ng awa sa mga makasalanan, na tinatawag ang lahat sa kaligtasan sa pangako ng mga darating na biyaya! Ikaw Mismo, O Panginoon, tanggapin ang aming mga panalangin sa takdang oras na ito at ituon ang aming mga buhay sa Iyong mga utos: banalhin ang aming mga kaluluwa, linisin ang aming mga katawan, itama ang aming mga hangarin, linisin ang aming mga kaisipan, at iligtas kami sa lahat ng kalungkutan, kapahamakan at pagdurusa. Protektahan Mo kami ng Iyong mga banal na Anghel, upang, sa pagbabantay at paggabay ng kanilang hukbo, makamtan namin ang pagkakaisa sa pananampalataya at ang pagkaunawa sa Iyong di-mailarawang kaluwalhatian; sapagkat Ikaw ay pinagpala magpakailanman. Amen.

Panginoon, maawa ka. **(3)** **Doxologia, at ngayon:**

Sa pinakamataas na karangalan ng mga Kerubin / at sa hindi matatawarang kaluwalhatian ng mga Serapin, / pinupuri Ka namin, O Birhen na nagluwal sa Diyos na Salita, / ang tunay na Ina ng Diyos.

Pagpalain Ninyo kami sa pangalan ng Panginoon, Ama.

Saserdote: O Diyos, maawa ka sa amin at pagpalain mo kami; sumiklab sa amin ang liwanag ng iyong mukha, at maawa ka sa amin.

Tagabasa: Amen.

Pagkatapos ay binibigkas ng pari ang panalangin ni San Efren na taga-Sirya na may 16 na pagyuko:

O Panginoon at Guro ng aking buhay! Huwag Mo akong ipaubaya sa espiritu ng katamaran, kayabangan, pagnanasa sa kapangyarihan, at walang-kwentang usapan. **(Yuko)**

Ngunit ipagkaloob Mo sa akin, lingkod Mo, ang diwa ng kabanalan, kababaang-loob, pagtitiis, at pag-ibig. **(Yuko)**

Oo, O Panginoon at Hari, ipagkaloob Mo na makita ko ang aking sariling mga kasalanan at huwag husgahan ang aking kapatid, sapagkat Ikaw ay pinagpala magpakailanman. Amen. **(Yuko)**

Gayundin, 12 maliliit na pagyuko kasama ang panalangin:

O Diyos, linisin mo ako, isang makasalanan.

At muli ang buong panalangin: O Panginoon at Guro ng aking buhay: **at isang malaking pagyuko.**

Ang Trisagion. Himno, at ngayon: Pinakabanal na Trinidad: Panginoon, maawa ka. (3) Himno, at ngayon: Ama Namin: Pari: Sapagkat Iyo ang kaharian: **Tagabasa:** Amen. Panginoon, maawa ka. **(12)**

Panalangin sa Pinakabanal na Ina ng Diyos, isinulat ni Pablo, isang monghe ng Monasteryo ng Palaging Mapagbigay na Ina ng Diyos, ibig sabihin, ang Mababuting-loob

Walang-sala, walang dungis, inosente, walang kapintasan, dalisay na Birhen, Nobya ng Diyos, Dakilang Ginang! Ikaw na, sa pamamagitan ng Iyong kamangha-manghang paglilihi, ay nag-isa sa Salita ng Diyos sa sangkatauhan at pinagsama ang nahulog na kalikasan ng ating lahi sa *mga*

Kapangyarihang Panglangit; Ikaw ang nag-iisang pag-asa ng mga nawalan ng lahat ng pag-asa, ang tulong ng mga inaatake, ang handang pagtatanggol ng mga naghahanap ng kanlungan sa Iyo, at ang kanlungan ng lahat ng mga Kristiyano! Huwag Mo akong hamakin, isang makasalanan, isang kaluluwang aba, na ginawang lubos na hindi karapat-dapat ang sarili sa pamamagitan ng mga kahiya-hiyang kaisipan, salita, at gawa, at na, dahil sa kapabayaan ng aking isipan, ay naging alipin ng mga ligayang makamundo. Ngunit maawa ka sa akin, isang makasalanan at naliligaw na kaluluwa, bilang Ina ng Diyos na umiibig sa sangkatauhan, at tanggapin ang panalangin na iniaalay ko sa Iyo nang may maruming labi; at sa katapangang taglay ng isang ina, ipagpakumbinsi ang Iyong Anak at aming Panginoon at Guro, upang buksan Niya rin sa akin ang mahabaging kalaliman ng Kanyang kabutihan at, sa paglalaan sa aking di-mabilang na mga kasalanan, itungo ako sa pagsisisi at gawing tapat na tagatupad ng Kanyang mga utos. At manatili sa akin magpakailanman, bilang isang mapagkawanggawa, mahabagin, at mabait, sa buhay na ito – isang masigasig na Tagapamagitan at Tulong, na naglilibing sa akin mula sa mga pag-atake ng aking mga kaaway at gumagabay sa akin tungo sa kaligtasan; at sa oras ng aking pagpanaw, ingatan ang aking aba't salot na kaluluwa at paalisin ang madilim na mga anyo ng masasamang demonyo; at sa kakila-kilabot na Araw ng Paghuhukom, iligtas ako sa walang hanggang parusa at gawing tagapagmana ng di-mailarawang kaluwalhatian ng Iyong Anak at aming Diyos. At nawa'y matanggap ko ito, Ginang, Pinakabanal na Ina ng Diyos, sa pamamagitan ng Inyong pagdalit at proteksyon, sa biyaya at pag-ibig ng Inyong nag-iisang Anak, na ating Panginoon, Diyos at Tagapagligtas, na si Hesukristo. Sa Kaniya ang lahat ng kaluwalhatian, karangalan at pagsamba, kasama ng Kaniyang Ama na walang simula, at ng Kaniyang lubos na banal, mabuti at nagbibigay-buhay na Espiritu, ngayon at magpakailanman hanggang sa kailanman. Amen.

Panalangin ng mongheng Antiochus sa ating Panginoong Jesucristo

At ipagkaloob Mo sa amin, O Panginoon, habang kami ay nahihimbing, ang kapahingahan para sa katawan at kaluluwa, at iligtas Mo kami mula sa madilim na pagtulog ng kasalanan at mula sa bawat madilim at gabing paglilibang. Pawiin Mo ang alon ng aming mga pagnanasa; patayin Mo ang nag-aapoy na mga pana ng Masama, na mapanlinlang na itinutok laban sa amin; pakalmahin Mo ang paghihimagsik ng aming laman; at patulugin Mo ang bawat iniisip namin tungkol sa mga bagay na lupa at materyal. At ipagkaloob Mo sa amin, O Diyos, ang isang gising na isipan, isang dalisay na pag-iisip, isang matatag na puso, at isang magaang na tulog na malaya sa lahat ng makasatanang panaginip. Pagkatapos, gisingin Mo kami sa oras ng panalangin, matatag sa Iyong mga utos at matibay na hinahawakan sa aming sarili ang pag-alala sa Iyong mga hatol. Ibigay Mo sa amin ang pagpupuri sa buong magdamag, upang kami'y makapamelsa, makapagpala, at makapagpupuri sa Kanyang pinakamahal at marilag na Ngalan, O Ama, Anak, at Espiritu Santo, ngayon at magpakailanman hanggang sa kailanman. Amen.

Pinakadakila at Walang-Kapantay na Birhen, Ina ng Cristo na aming Diyos, iharap mo ang aming panalangin sa harap ng iyong Anak at aming Diyos, upang sa pamamagitan ng iyong paghahabi ay iligtas Niya ang aming mga kaluluwa.

Panalangin ni San Juan

Ang pag-asa ko ay ang Ama, ang kanlungan ko ay ang Anak, ang aking pananggalang ay ang Espiritu Santo; Banal na Tatlo, luwalhati sa Inyo!

Pari: Luwalhati sa Iyo, Kristo na aming Diyos, pag-asa namin, luwalhati sa Iyo.

Koro: **Luwalhati; at ngayo'y,** O Panginoon, maawa ka. **(3)** Pagpalain mo kami.

Pagkatapos ay yumuyuko ang lahat sa lupa, habang ang pari, sa halip na pagtatapos, ay binibigkas ang panalangin:

Pinakamahabaging Panginoon, Panginoong Jesucristo, aming Dios! Sa pamamagitan ng pagdalit ng aming lubos na dalisay na Ginang, ang Ina ng Dios at Palagiang Birheng Maria, sa pamamagitan ng kapangyarihan ng banal at nagbibigay-buhay na Krus, sa pamamagitan ng pagdalit ng mga banal, walang-katawang Kalangitan na Pulutong, at sa pamamagitan ng mga panalangin ng banal at maluwalhating propeta, Juan na Tagapanguna at Tagapagbinyag, ang mga banal, kagalang-galang at

pinupuring mga Apostol, ang mga banal, kagalang-galang at nagwawangis na mga martir, ang aming kagalang-galang at Dios-tagapagdala na mga Ama, ang banal at matuwid na mga ninong na sina Joaquin at Ana, at ang lahat ng Iyong mga santo, gawing katanggap-tanggap ang aming panalangin, ipagkaloob Mo sa amin ang kapatawaran ng aming mga kasalanan, takpan Mo kami ng lilim ng Iyong mga pakpak, itaboy Mo mula sa amin ang bawat kaaway at kalaban, magdala Ka ng kapayapaan sa aming mga buhay, O Panginoon, maawa Ka sa amin at ipagkaloob Mo sa amin ang Iyong kapayapaan, at iligtas Mo ang aming mga kaluluwa, sapagkat mabuti Ka at mapagmahal sa sangkatauhan.

At sasabihin namin: Amen.

Ang Seremonya ng Pagpapatawad

Ang pari, yumuyuko sa kongregasyon, ay nagsasabi: 'Pagpalain ninyo ako, mga banal na ama, at patawarin ninyo ako, isang makasalanan, sa lahat ng aking pagkakasala sa gawa, salita, kaisipan at lahat ng aking damdamin.'

Sumagot tayo: 'Nawa'y patawarin ka ng Diyos, banal na ama.'

Binibigkas ng pari ang sumusunod na ektenia:

Manalangin tayo para sa ating Pinakabanal na Patriarka **(pangalan)**, at para sa ating Pinakagalang na Metropolitan **(o: Arsobispo, o: Obispo) (pangalan),** at para sa lahat ng ating mga kapatid kay Kristo.

[Sa mga monasteryo: Para sa ating kagalang-galang na abbot **(pangalan)** at sa mga kapatid ng banal na monasteryong ito.**]**

Tumutugon ang koro sa bawat petisyon: O Panginoon, maawa ka.

Para sa ating bansang pinoprotektahan ng Diyos, sa mga awtoridad nito at sa lahat ng mga tao nito.

Para sa mga nagmamuhod sa amin at sa mga umiibig sa amin.

Para sa mga nagpapakita ng awa sa amin at naglilingkod sa amin.

Para sa mga nag-utos sa amin, bagaman hindi kami karapat-dapat, na ipanalangin sila.

Para sa kaligtasan ng mga bihag.

Para sa ating mga ama at kapatid na naligaw.

Para sa mga naglalayag sa dagat.

Para sa mga may karamdaman.

Manalangin din tayo para sa kasaganaan ng bunga ng lupa.

At para sa bawat kaluluwang Ortodoksong Kristiyano.

Parangalan natin ang alaala ng mga Obispong Ortodokso at ng mga nagtatag ng banal na simbahan na ito **(o:** ng banal na monasteryo na ito**).**

Ang ating mga magulang at ang lahat ng ating mga ninuno at kapatid na nauna sa atin, dito man o saan man, na mga Ortodokso.

Manalangin din tayo para sa ating sarili:

Koro: O Panginoon, maawa ka. **(3)**

Pari: Sa pamamagitan ng mga panalangin ng ating mga banal na ama, O Panginoong Jesucristo na aming Diyos, kaawaan Mo kami.

Tayo: Amen.

Sa mga monasteryo, yumuyuko ang mga kapatid, humihingi ng kapatawaran sa abbot at nagsasabi:

Pagpalain mo ako, banal na Ama, at patawarin mo ako, isang makasalanan.

At matapos makatanggap ng kapatawaran mula sa abbot, pumupunta kami sa aming mga selda, binibigkas ang sumusunod na panalangin:

Patawarin Mo ang mga nagmamalupit at nagkakamali sa amin, O Panginoon, Tagapagmahál ng sangkatauhan. Gantimpalaan Mo ang mga gumagawa ng mabuti ng kabutihan. Ipagkaloob Mo sa aming mga kapatid at kamag-anak ang kanilang mga panalangin *para* sa ikaliligtas, at ipagkaloob Mo sa kanila ang buhay na walang hanggan. Dalawin Mo ang mga may sakit at pagalingin Mo *sila*. Gabayan Mo ang mga nasa dagat. Samahan Mo ang mga naglalakbay. Ibigay Mo ang kapatawaran ng mga kasalanan sa mga naglilingkod at nagpakita sa amin ng awa. Magkawanggawa Ka, sa pamamagitan ng Iyong dakilang awa, sa mga nagtitiwala sa amin, na hindi karapat-dapat, na ipanalangin sila. Alalahanin Mo, O Panginoon, ang aming mga ama at kapatid na nauna nang matulog sa amin, at ipagkaloob Mo sa kanila ang kapahingahan kung saan sumisikat ang liwanag ng Iyong mukha. Alalahanin Mo, O Panginoon, ang aming mga kapatid na nasa pagkabihag, at iligtas Mo sila sa bawat kapahamakan. Alalahanin Mo, O Panginoon, ang mga nag-aalay ng sakripisyo at gumagawa ng mababuting gawa sa Iyong mga banal na Simbahan, at ipagkaloob Mo ang kanilang mga petisyon *para* sa ikaliligtas, at ipagkaloob Mo sa kanila ang buhay na walang hanggan. Alalahanin Mo rin, O Panginoon, kami, ang Iyong mapagkumbaba, makasalanan at hindi karapat-dapat na mga lingkod, at liwanagan Mo ang aming mga isipan ng kaliwanagan ng Kaalaman sa Iyo, at gabayan Mo kami sa landas ng Iyong mga utos, sa pamamagitan ng mga panalangin ng aming Pinakabanal na Ginang, ang Ina ng Diyos at Palaging Birheng Maria, at ng lahat ng Iyong mga santo; sapagkat Ikaw ay pinagpala magpakailanman. Amen.*

SA MIYERKULES NG UNANG LINGGO
SA MATINS

Ayon sa unang stichera ng Sedalen ng Octoechos.

Ayon sa ikalawang stichera ng sedalen, tono 2

Ikaw na sa pamamagitan ng Iyong mga paghihirap ay nagkaloob sa lahat ng kawalan ng pagnanasa, O Mapagmahal na Tagapagligtas ng sangkatauhan, na pumatay sa mga pagnanasa ng aking laman sa pamamagitan ng Iyong Krus, ipagkaloob Mo na ako'y maging karapat-dapat na masilayan ang Iyong Banal na Paghihirap habang nag-aayuno ayon sa Iyong kaluwalhatian, upang matanggap ko nang sagana ang Iyong dakilang awa.

Kaluwalhatian: **inuulit natin ang pareho.**

At ngayon, O Ina ng Krus, sa parehong tono: Ang Birhen at Ina Mo, O Kristo, / nang makita Kang nakabitin sa Kahoy, patay, / ay sumigaw nang may mapait na pag-iyak: / 'Anak Ko, ano itong kakila-kilabot na hiwaga: / Ikaw na nagkakaloob ng buhay na walang hanggan sa lahat, / paano Ka namatay nang kusang-loob sa Krus / ng isang kahiya-hiyang kamatayan?'

Ayon sa ikatlong stichos ng Sedalen, Tono 2

Ang maliwanag na panahong ito ng pag-aayuno, / na ngayo'y pinabanal Mo at ipinagkaloob sa amin, O Panginoon, / ipagkaloob Mo na kami'y lahat, sa pagsisisi, ay makatawid nang walang kapintasan, / na pinananatili ang kapayapaan sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Krus, / O nag-iisang Minamahal ng sangkatauhan.

Kaluwalhatian: **inuulit natin ang pareho.**

At ngayon, 'O Ina ng Krus', sa parehong tono: Pinoprotektahan ng Banal na Krus ng Iyong Anak, / O Dalise na Kataas-taasang Ginang, Ina ng Diyos, / tayo'y madaling mapagtabuyan / ang bawat pag-atake ng kaaway. / Kaya't nararapat kitang luwalhatiin bilang Ina ng Liwanag, / ang nag-iisang pag-asa ng ating mga kaluluwa!

Pagkatapos ay isang pagbasa mula sa Lavsaik. Awit 50.

Kanon mula sa Menaion. At ang Triodion, Tono 2.
Oda 3

Irmos: Namumulaklak ang ilang na parang liryo:

Krusipahin natin ang mga miyembro *ng ating katawan* sa pamamagitan ng pagtanggi sa sarili, panatilihin nating matino ang ating sarili sa panalangin, gaya ng nakasulat, at pamunuan ang ating buhay *sa pagsunod* sa mga yapak Niya na nagdusa at pinatay ang ating mga pagnanasa.

Matapos tayong magtabi ng mapait na kasalanan sa ating kalooban, / magmadali tayong magpalugud kay Cristo, / na kusang tikman ang apdo / *at* pabagsakin ang panginoon ng kasamaan sa pamamagitan ng Krus.

Ang kasalanan, sa pagiging nakagawián, ay hinahatak ako sa ganap na kapahamakan; ngunit Ikaw, ang Mapagkawanggawa, iligtas Mo ako rito sa pamamagitan ng Iyong Krus, O Pinakamahabagin.

Theotokos: Makapangyarihang Ginang, pinuno ng buong nilikha! / Bilang Inang nagluwal sa Panginoon, / iligtas mo ako mula sa pagkaalipin sa manlilinlang / at sa iisang kaaway *ng lahat*!

Iba pang tripes, parehong tono

Irmos: Palakasin mo kami:

Ang Punong-kahoy ng Krus ay nagbunga ng bulaklak ng pagpipigil sa sarili sa mundo; / tinanggap ito nang may pag-ibig, / tayo'y magsaya sa sari-saring bunga / ng banal na mga utos ni Cristo.

Manatili rin ngayon sa pag-iwas sa mga pagnanasa, / ipako natin ang laman alang-alang sa Panginoon / at ipakita sa lahat na ang mga iniisip nito ay patay na, / *habang namumuhay* ng banal na buhay.

Kaluwalhatian, sa Banal na Trinidad: Pinupuri ko ang Tatlong Persona, iisa sa diwa: / ang Ama, ang Anak, at ang Banal na Espiritu, / ang iisang kapangyarihan ng Pagkadiyos, / ang Kaharian ng lahat at ang kadakilaan.

Sa Ina ng Diyos: Ang pagsilang *ni Cristo* mula sa Inyo, O Dalisay, ay likas na nagpapamangha sa amin: sapagkat Siya na naging tao ay Diyos – ipinanganak na walang simula mula sa Ama, at nabuo sa Inyo sa katapusan *ng panahon* nang walang asawa.

Kaluwalhatian sa Iyo, aming Diyos, kaluwalhatian sa Iyo.

Kinakanta ko ang pagpapako sa Krus at ang pagtusok ng sibat / sa Iyong banal na tagiliran, / na mula rito'y kinukuha ko ang inumin ng kawalang-kamatayan *araw-araw*, / O Kristo, at ako'y pinapabanal.

Irmos: Pagtibayin Mo kami sa Iyo, O Panginoon, / Ikaw na nagpamatay sa kasalanan sa pamamagitan ng Punò, / at itanim Mo ang takot Mo / sa puso ng mga umaawit ng Iyong papuri.

Himno 8

Irmos: Ang nag-aalab na hurno noon sa Babilonia:

Ang pugon ng mga pagnanasa ay nagpapaliliyab sa aking kaluluwa, / ngunit patayin Mo ito sa hamog ng Iyong awa, / Ikaw na nagbuhos ng mga batis ng kawalan-pagnanasa mula sa Iyong hindi-nabubulok na tagiliran, / *nang Ikaw ay* ipako sa krus, O Mabuting Tagapagkaloob, / sa pamamagitan ng *Iyong* dakilang pagpapakumbaba.

Inihangaan Mo kami, na nahulog sa kasamaan, / sa pamamagitan ng Iyong pag-akyat sa Krus, O Kristo. / Kaya, itaas Mo ako *mula roon*, na nadulas sa kalaliman ng kasalanan, / at itatag Mo ako sa bato ng kaligtasan, / upang maparangalan ko ang Iyong kapangyarihan.

Sa pamamagitan ng Sugo Mo, O Kristo, na naglinis sa bulok ng mga pagnanasa sa aking puso, pagalingin Mo akong lubusan, ako na nakagat ng nakalalasong pangil ng ahas, at ipagkaloob Mo na ako'y maglakad nang hindi natitinag sa mga banal na landas.

Theotokos: Iginagalang ka namin lahat, O Dalaga, bilang maningning na sulo at liwanag, / na kung saan, nang manirahan, ang Apoy ng Pagkadiyos / ay nagbigay-liwanag sa mga nababalot ng kadiliman ng *gayong* gabi, / at pinupuri namin / Siya na iyong ipinanganak, O Pinagpala.

Isa pang triptych

Irmos: Kay Moises sa palumpong:

Sa gitna ng mga tulisan, ang Iisa na ipinako sa punò, / at tinusok sa tagiliran ng sibat, na doon ay umagos ang buhay, / awitin, pagpalain, at itas Siya magpakailanman.

Hukom ng buong lupa, / Nakatayo Ka sa harap ng hukuman, / tiniis Mo ang mga suntuk sa mukha at pang-iinsulto, / isinakay Ka sa Krus, / iniligtas Mo ako mula sa kapahamakan / – *mula* sa sinaunang kasalanan – magpakailanman.

Pagpalain natin ang Ama, at ang Anak, at ang Espiritu Santo, ang Panginoon, ang Diyos na Tatlo sa Isa: Isang Pagkadiyos, ang Trinidad, / isang hindi mahahating Kalikasan, subalit hiwalay sa mga Persona, / isang walang hanggang paghahari, Ama, Anak, at Espiritu, / pinupuri Ka namin sa awit magpakailanman.

Sa Ina ng Diyos**:** O Dalise Ina ng Diyos, / pintuan ng langit, pasbul ng kaligtasan! / Tanggapin Mo ang mga panalangin ng lahat ng Kristiyano, / na tinatawag Kang pinagpala magpakailanman.

Kaluwalhatian sa Iyo, aming Diyos, kaluwalhatian sa Iyo.

Ang Krus ni Cristo, na nagdala sa tulisan sa pananampalataya, / at sa akin – sa masigasig na paglalakbay sa landas ng pag-aayuno! / Ipagkaloob na ako'y maituring na karapat-dapat na sambahin Ka / at mabuhay.

Pinupuri, binabasbasan, at sinasamba namin ang Panginoon, inaawit ang Kanyang mga papuri at itinaas *Siya* magpakailanman.

Irmos: Sa palumpong ng tinik, kay Moises / ang himala ng Pangunang-larawan ng Birhen / minsan sa Bundok Sinai, / awitin, pagpalain at itas Siya magpakailanman!

Dalit 9

Irmos: Ng Ama na walang simula:

Ang Pag-aayuno, na mas nagniningning kaysa sa araw, / ang biyayang maraming sinag, ipinapahayag sa lahat / ang mabuting balita ng mga sinag ng Krus, / at ang pagsikat ng banal na Pasyon, / at ang nakapagliligtas na araw ng Pagkabuhay.

Mahalin natin ang kalinisan, takasan natin ang pakikipagpahamak, / bigkisan natin ang ating mga balakang ng kabanalan, / upang tayo'y lumitaw na malinis sa harap ng Malinis / at ng Siyang naghahanap ng kalinisan sa lahat, / ang Tagapagligtas ng ating mga kaluluwa.

O Kristo, sa pamamagitan ng takot sa Iyo / ipako ang aking laman sa Krus, / gaya ng pagpapako Mo sa kasalanan ni Adan sa Krus; / pakawalan Mo ang mga gapos ng aking mga bisyo, / wasakin Mo ang mga pana ng Masama sa pamamagitan ng Iyong sibat, O Panginoon, / at iligtas Mo ako sa kanyang kapahamakan.

Theotokos: Ikaw na nanganak kay Kristo na Panginoon – ang pinakamatuwid na Hukom / at ang Mabilis na nagkakaloob ng pagkakasundo, / iligtas mo ako sa hatol, O Birhen at Ina ng Bata, / at sa apoy at parusa / na idinulot sa akin ng makasalanang ligaya.

Isa pang tripesner

Irmos: Ang Malinis at Walang-Salang Isa:

O Kawa-awa Mo! Sapagkat tiniis Mo ang Krus, ang mga pako at ang sibat, O Panginoon, para sa akin, na hinatulan sa kapahamakan; kaya't inaawit ko ang Iyong mga papuri, Kristo.

Sa Krus, sa sanga, sa mga pako at sa sibat, / sa Iyong mga paghihirap na nagbibigay-buhay, / kami, ang buong sangkatauhan, yumuyuko, / sa pamamagitan ng mga himno, O Kristo, pinupuri Ka namin.

Kaluwalhatian, Trinidad: Isa sa tatlong Persona, / ang nag-iisang Trinidad, Kataas-taasang Paghahari, / isang Kalikasan na pantay sa kaluwalhatian: / Ama, Anak, at Espiritu Santo, / iligtas ninyo kami lahat!

Sa Ina ng Diyos: Magalak, O Ina ng Diyos, pakikipagkasundo para sa sanlibutan, / sa Iyo, kapag kami'y lumalapit, kami'y makasalanan / ay laging nakakahanap ng pakikipagkasundo sa Diyos.

Kaluwalhatian sa Iyo, aming Diyos, kaluwalhatian sa Iyo.

Palakasin Mo ako, O Panginoon, sa pamamagitan ng Krus Mo, / at ipagkaloob Mo sa akin, O Mabuti, / ang lakas upang tuparin ang panahon ng pag-aayuno.

Irmos: Ang Dalanghining Ina at Birhen na Dalisay at Walang Sala, / sa pamamagitan ng mga awit ng papuri, tayong lahat na mananampalataya, / buong paggalang nating parangalan bilang Ina ng Diyos.

Liwanag.

Stichera sa salterio, tono 8

Pigilin natin ang ating mga pagnanasa sa pamamagitan ng pag-aayuno, / at balutan ang ating sarili ng mga pakpak na espiritwal, / upang, matapos nating malagpasan nang madali ang nalalapit na unos ng kaaway, / tayo'y maging karapat-dapat na sumamba sa Krus, / ng Anak ng Diyos na kusang-loob na inialay para sa sanlibutan, / at sa espiritu ay ipagdiwang ang Pagkabuhay ng Tagapagligtas mula sa mga patay: / Umaakyat sa bundok, tayo, kasama ng mga alagad, luwalhatiin / ang Anak, ang Tagapagmahal ng sangkatauhan, / na tumanggap ng buong kapangyarihan mula sa Ama! **(2)**

Sa mga Martir: O di-matitinag na mga Martir ni Cristo, / sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Krus ay tinalo ninyo ang tukso, / *at dahil dito'y* tinanggap ninyo ang biyaya ng buhay na walang hanggan; / hindi kayo natakot sa mga banta ng mga tirano, / at nagagalak kayo habang pinahihirapan. / At ngayon *ang mga agos* ng inyong dugo / ay naging lunas para sa aming mga kaluluwa: / ipanalangin ninyo ang kaligtasan ng aming mga kaluluwa!

Kaluwalhatian, at ngayon, O Ina ng Diyos ng Krus, ang parehong tinig: 'Ano ang tanawing ito sa harapan natin, / na aking nasisilayan, O Panginoon? / O Tagapangasiwa ng buong nilikha, Ika ang itinaas sa Punò, / at Ika, na nagbibigay-buhay sa lahat, ay pinatay!' – / Ang Lubhang Dalise Ina ng Diyos ay sumigaw nang may luha, / nang masdan niya sa Krus / ang Diyos at ang Tao, na di-mailarawan ang pagliliwanag / mula sa kaniya.

At ang Unang Oras, kasama ang mga berso at ang karaniwang mga pagyukyod: at ang pagtatapos.

SA MIYERKULES SA IKANAMAN HOUR

Troparion ng Propesiya, Tono 4

Nalalaman Mo ang aming kalikasan, / Nalalaman Mo ang aming kahinaan, O Mapagmahal na Tagapangasiwa ng sangkatauhan: / nagkasala kami, ngunit hindi kami lumihis mula sa Iyo, O Diyos, / ni hindi rin namin iniunat ang aming mga kamay sa dayuhang diyos. / Maawa ka sa amin ayon sa Iyong kabutihan, O Mahabagin!

Luwalhati, at ngayon: **at inuulit natin ang parehong.**

Prokeimenon, tono 4

Diririin kita, O Panginoon, / ng buong puso ko.

Taludtod: Magagalak ako at sasaya sa Iyo.

Awit 9:2A, 3A

Pagbasa mula sa mga Propesiya ni Isaias

Ganito ang sabi ng Panginoon: 'Mula sa Siyon lalabas ang kautusan, at mula sa Jerusalem ang salita ng Panginoon. Huhusgahan Niya ang pagitan ng mga bansa at mamamagitan para sa maraming bayan; pagbabalingin nila ang kanilang mga espada na maging araro at ang kanilang mga sibat na maging karitong pang-ani; hindi itataas ng bansa ang espada laban sa bansa, ni matututo pa sila ng digmaan. At ngayon, oh sangbahayan ni Jacob, halina, lumakad tayo sa liwanag ng Panginoon; sapagkat iniwan Niya ang Kanyang bayan, ang sangbahayan ni Jacob; sapagkat ang kanilang lupain ay napuno, gaya ng mga araw ng unang panahon, ng mga kapistahan, gaya *ng sa* mga bansa, at maraming anak ng mga bansa ang ipinanganak sa kanilang piling. Sapagkat ang kanilang lupain ay napuno ng pilak at ginto, at walang katapusan ang kanilang mga kayamanan; at ang kanilang lupain ay napuno ng mga kabayo, at walang katapusan ang kanilang mga karwahe; at ang lupain ay napuno ng mga kasuklam-suklam—ang mga gawa ng kanilang mga kamay—at sila'y yumukod sa ginawa ng kanilang sariling mga kamay. At yumuko ang tao, at nagpakumbaba ang bawat isa; subalit hindi ko sila mapapatawad! Ngayon nga, pumasok kayo sa mga bato at magtago sa lupa mula sa mukha ng takot ng Panginoon at mula sa kaluwalhatian ng Kaniyang kamangha-mangha, pagtaas Niya upang durugin ang lupa. Sapagkat mataas ang mga mata ng Panginoon, ngunit mababa ang tao; at ang kataas-taasan ng tao ay mapapababa; at ang Panginoon lamang ang mag-iisa ang papurihan sa araw na iyon.

Isaias 2:3–11

Prokeimenon, tono 6

Matwiran ang Panginoon, at minamahal Niya ang katuwiran; / Ang mukha Niya ay nakatuon sa katuwiran.

Taludtod: Inilalagay ko ang aking tiwala sa Panginoon; gaya ng sinasabi mo sa aking kaluluwa.

Awit 10:7, 1A

At ang natitira sa serbisyo ng mga Oras, at ang pagtatapos.

SA MIKHAEL NG MIKHAEL

Kapag ipinagdiriwang ang Liturhiya ng mga Naunang Banal na Regalo, binibigkas ng pari ang isang maikling ektenia pagkatapos ng bawat antifona ng kathisma.

'Sumigaw ako sa Panginoon': stichera sa tono 10

Mula sa 'Iligtas mo ang aking kaluluwa mula sa hukay': sa tono ng wastong tono ng araw, inuulit ito nang dalawang beses. Gayundin ang stichera ng martir sa parehong tono; pati na rin ang 3 na katulad ng sa Triodion at 3 stichera mula sa Menaion, inuulit ang una.

Tono 8: 'Nag-aayuno sa laman, mga kapatid, / mag-ayuno rin tayo sa espiritu: / pakawalan natin ang bawat tanikala ng kawalan ng katarungan; / basagin natin ang mga tanikala ng mga kasunduang alipin. / Punitin natin ang bawat di-makatarungang kasunduan, / magbigay tayo ng tinapay sa mga nagugutom / at dalhin sa ating bubong ang mga dukhang walang tirahan, / upang makatanggap tayo ng dakilang awa mula kay Cristo na ating Diyos. **(2)**

Pagkatapos sa mga martir: Mayroon bang kaluwalhatian? / At mayroon bang papuring angkop sa mga banal? / Sapagkat iniyukol nila ang kanilang mga ulo sa tabak, / dahil sa Iyo, Ikaw na yumuko sa Langit at bumaba; / ibinuhos nila ang kanilang dugo, / dahil sa Iyo, Ikaw na nagpakababa at kumuha ng anyo ng alipin; / nagpakababa sila hanggang sa kamatayan, / na ginagaya ang Iyong kahirapan; / sa pamamagitan ng kanilang mga panalangin, sa saganang habag ng Iyong awa, / O Diyos, maawa Ka sa amin!

Pagkatapos, Panginoong Jose, Tono 2

Si Hesus, na tunay na Espirituwal na Araw, / nang ipadala kayo bilang maningning na kidlat sa buong mundo, / pinaalis ang kadiliman ng kamalian sa pamamagitan ng liwanag ng inyong banal na pangangaral, / O mga Apostol na tagapagdala ng Diyos, / at pinasilayaw ang *mga taong* mapanlinlang na bihag / sa kadiliman ng kamangmangan. / Manalangin nga kayo, upang ipagkaloob Niya rin sa amin / ang kaliwanagan at dakilang awa.

Isa pa mula sa parehong pinagmulan: Si Elias, nang umakyat sa banal na karwahe ng mga birtud, / na liwanagan ng pag-aayuno, ay umakyat sa tuktok ng langit. / Tularan mo siya, aking mapagkumbabang kaluluwa, / at iwasan ang lahat ng malisya, inggit at poot, / at ang mga panandaliang at kaaya-ayang ligaya, / upang makaligtas ka sa mabigat na paghihirap / ng walang hanggang Gehenna, na sumisigaw kay Cristo: / 'Panginoon, luwalhati sa Iyo!'

Isa pa mula kay Panginoong Theodore, Tono 5

Mga Banal na Apostol, / pinakamapilit na tagapamagitan para sa mundo / at mga tagapagtanggol ng Ortodoksiya! / May tapang tayong lumapit kay Cristo na ating Diyos, / hinihiling namin sa inyo, O mga pinakabanal, na ipagdalangin kami, / upang madali naming malampasan ang biyayang panahong ito ng pag-aayuno, / at matanggap ang biyaya ng Magkakabiyak na Trinidad. / Mga dakila at maluwalhating tagapangaral, / ipanalangin ninyo ang aming mga kaluluwa!

At mula sa Menaion 4. Luwalhati, at ngayon, sa Ina ng Diyos. Pagsisimula na may insensoryo, walang Ebanghelyo. [Kapag babasahin ang Ebanghelyo, kasama ang Ebanghelyo.] Masayang Liwanag:

Prokeimenon, tono 5

Ikaw, O Panginoon, ay magbabantay at mag-iingat sa amin / mula sa henerasyong ito at magpakailanman.

Taludtod: Iligtas mo ako, O Panginoon, sapagkat walang matuwid.

Awit 11:8, 2A

1. Pagbasa mula sa Genesis

Sinabi ng Diyos, 'Pagmulahin ng lupa ang mga nabubuhay na nilalang ayon *sa kanilang* uri: mga hayop na may apat na paa, mga gumagapang na nilalang, at mga mabangis na hayop, *bawat isa* ayon *sa kaniyang* uri.' At ginawa nga. Ginawa ng Diyos ang mga mabangis na hayop ayon sa kanilang uri, ang mga hayop sa sakahan ayon sa kanilang uri, at ang lahat ng mga nilalang na gumagapang sa lupa ayon sa kanilang uri. At nakita ng Diyos na mabuti *ang mga ito*. At sinabi ng Diyos, 'Gawin natin ang tao sa ating larawan, ayon sa ating kawangis; at maghahari sila sa mga isda sa dagat, at sa mga ibon sa himpapawid, (at sa mga mababangis na hayop), at sa mga alagang hayop, at sa buong lupa, at sa bawat gumagapang na nilalang na gumagapang sa lupa.' Nilikha nga ng Diyos ang tao: sa larawan ng Diyos nilikha niya sila; lalaki at babae ang nilikha niya. At pinagpala sila ng Diyos, at sinabi, 'Magbunga kayo at magparami, punuin ninyo ang lupa at supilin ito; at magkaroon kayo ng kapangyarihan sa mga isda sa dagat, (at sa mga mabangis na hayop,) at sa mga ibon sa himpapawid, at sa bawat buhay na nilalang na gumagalaw sa lupa.' At sinabi ng Diyos, 'Narito, ibinigay ko sa inyo ang bawat halamang nagbubunga ng buto na nasa buong lupa, at bawat punongkahoy na may bunga ng punongkahoy na nagbubunga ng buto; sa inyo *ang mga ito* bilang pagkain. At sa bawat hayop sa lupa, at sa bawat ibon sa himpapawid, at sa bawat nilalang na gumagapang sa lupa, na may hininga ng buhay sa loob nito—ang bawat berdeng halaman ay magiging pagkain nila.' At ganoon nga ang nangyari. At nakita ng Diyos ang lahat ng ginawa Niya: at narito, napakabuti nito. At naging gabi, at naging umaga: ang ikaanim na araw. Ganito nga, natapos ang langit at ang lupa, pati ang lahat ng kanilang kaayusan. At sa ikaanim na araw ay tinapos ng Diyos ang gawaing kaniyang ginagawa, at nagpahinga siya sa ikapitong araw mula sa lahat ng gawaing kaniyang ginawa. At pinagpala ng Diyos ang ikapitong araw at ginawang banal ito, sapagkat sa *araw* na iyon ay nagpahinga Siya mula sa lahat ng gawain na ginawa ng Diyos sa paglikha.

Genesis 1:24–31; 2:1–3

Prokeimenon, tono 6

Tumingin ka sa akin at pakinggan mo ako, / O Panginoon, Diyos ko.

Taludtod: Hanggang kailan, Panginoon, lilimutan mo ako magpakailanman? Hanggang kailan mo ibabaling ang iyong mukha sa akin?

Awit 12:4A, 2

2. Pagbasa mula sa Kawikaan

Anak ko! Kung tatanggapin mo ang mga salita ng aking utos at itatago mo *ang mga ito* sa iyong puso: makikinig ka sa karunungan, at itututok mo ang iyong puso sa pagkaunawa; saka *mo rin* itututok ito sa pagtuturo sa iyong anak. Sapagkat kung tatawag ka para sa karunungan at itataas mo ang iyong tinig para sa pagkaunawa, (at hahanapin mo ang talas ng pag-iisip nang malakas); at kung hahanapin mo ito na parang pilak, at susundan mo ito na parang kayamanang itinago, kanita'y mauunawaan mo ang takot sa Panginoon at makakamtan mo ang kaalaman tungkol sa Diyos. Sapagkat ang Panginoon ang nagbibigay ng karunungan, at mula sa Kaniyang harapan nanggagaling ang kaalaman at pagkaunawa; at inilalaan Niya ang kaligtasan para sa mga matagumpay, pinoprotektahan ang kanilang landas upang ang mga daan ng matuwid ay mapanatili; at iingatan Niya ang landas ng mga nagpapahalaga sa Kaniya. Kanita'y mauunawaan mo ang katarungan at paghatol, at itatag mo ang lahat ng saligan ng kabutihan. Sapagkat kung papasok sa iyong isipan ang karunungan, at kaaya-aya sa iyong kaluluwa ang pagkaunawa, magiging pananggalang sa iyo ang mabuting payo, at pananatilihin kang ligtas ng banal na pagninilay, upang iligtas ka mula sa daan ng masasama, mula sa taong hindi nagsasalita ng katotohanan. O kayong nagsusuko sa tuwid na landas upang lumakad sa mga daan ng kadiliman! O kayong nagagalak sa masasamang gawa, na nagdiriwang sa kasamaan ng karok! Ang kanilang mga daan ay paikot-ikot, at ang kanilang mga bakas ay baluktot, upang ilayo ka sa tuwid na landas at ihiwalay ka sa matibay na paghuhusga. Anak ko! Huwag mong hayaang mahuli ka ng masamang payo—iya na iniwan ang aral ng kanyang kabataan at nakalimot sa banal na tipan: sapagkat inilagay niya ang kanyang tahanan malapit sa kamatayan, at ang kanyang mga saligan

malapit sa libingan, sa gitna ng mga patay. Lahat ng lumalapit sa kanya ay hindi na magbabalik, ni hindi nila mararating ang mga daan ng matutuwid: sapagkat hindi nila nararating ang haba ng mga taon ng buhay. Sapagkat kung naglakad sila sa daan ng mga mabuti, kanilang natagpuan ang patag na landas ng mga matuwid. Ang mabuti ay maninirahan sa lupa, at ang walang kapintasan ay mananatili rito: sapagkat ang matuwid ay maninirahan sa lupa, at ang banal ay mananatili rito. Ang daan ng masasama ay mawawala sa lupa, at ang walang batas ay maputol mula rito.

Kawikaan 2:1–22

At sa pagtatapos ng mga parimias, ipinapahayag ng pari: 'Sumakanayo ang kapayapaan.' **At ng diácono:** 'Kabuuan.' **Umaawit ang tagabasa:** 'Patnubayan Mo ang aking panalangin': **Sa panahong ito, ang mga koro sa kanan at kaliwa at ang kongregasyon sa magkabilang panig sa buong simbahan ay nananalangin nang nakaluhod. At pagkatapos ng tagabasa, inaawit ng unang koro ang parehong awit:** 'Patnubayan Mo ang aking panalangin': **Habang ang tagabasa, ang kabilang koro, at ang kongregasyon sa panig na iyon ay nanananatiling nakaluhod hanggang sa katapusan ng awit. Pagkatapos ay inaawit ng tagabasa ang unang taludtod:** 'Panginoon, tinawag ako sa Iyo, dinggin Mo ako': **At pagkatapos maawit ang taludtod, inaawit ng ikalawang koro:** 'Patnubayan Mo ang aking panalangin': **Pagkatapos ay lumuluhod ang tagabasa, ang unang koro, at ang kongregasyong nakatayo sa gilid na iyon. Inaawit din ng tagabasa ang ikalawang taludtod:** 'Maglagay Ka, O Panginoon, ng bantay sa aking mga labi': **At muling umaawit ang unang koro:** 'Patnubayan Mo ang aking panalangin:' **Muli, lumuhod ang tagabasa, ang ikalawang koro, at ang mga naroroon na kongregasyon. Pagkatapos, inaawit ng tagabasa ang ikatlong taludtod:** 'Huwag Mo sanang hayaan ang puso ko na maligaw:' **Umaawit naman ang ikalawang koro:** 'Patnubayan Mo ang aking panalangin:' **At muling lumuluhod ang tagabasa, ang unang koro, at ang kongregasyon. At muling kumakanta ang tagabasa:** 'Na ang aking panalangin ay maging gaya ng insenso, sa harap ng iyong mukha.' **At pagkatapos ay lumuluhod ang parehong koro at ang buong kongregasyon sa simbahan at nanananatili roon habang kumakanta ang tagabasa; at pagkatapos bumangon, tinatapos nila ang pag-awit mula sa loft ng koro:** 'Ang pagtataas ng aking mga kamay ay parang handog sa gabi.' **At pagkatapos itong matapos, tayo ay yumuyuko nang tatlong beses.**

Kung ito ay pista ng Pagtuklas ng Banal na Ulo ni Juan na Mabinyag o ng Apat na Dosenang Banal na Martir, pagkatapos ng 'Patnubayan mo ang aking panalangin', **agad, habang bukas ang Banal na Pintuan, ipinapahayag natin ang prokeimenon, binabasa ang Epistola, inaawit ang Alleluia, binabasa ang Ebanghelyo, at nagpapatuloy ayon sa kaugalian. Kung hindi naman ito pista, pagkatapos** ng 'Patnugutan nawa ang aking panalangin': **inuulit ng diakono ang ektenia, at ng pari ang panalangin ng taimtim na pamanhikayat. Pagkatapos ay yumuyuko tayo nang tatlong beses. Ang natitirang bahagi ng Liturhiya ng mga Naunang Banal na Regalo ay sumusunod sa pagkakasunod-sunod na itinakda sa aklat ng serbisyo.**

Mahalagang tandaan na pagkatapos ng paglilipat ng Banal na mga Regalo at pagkanta ng 'Ngayon ang mga Puwersang Makalangit', **tayo ay gumagawa ng tatlong malalaking pagyukyod na nakalantad ang ating mga ulo.**

Mangyaring tandaan na sa panahon ng prosesyon ng mga Banal na Misteryo, dahil ito ay ganap nang nakonsagra, ang kongregasyon at ang mga kantante, na nakayukod, ay iniaalay kay Kristo, na naninirahan sa mga ito, ang pagsamba na nararapat sa Diyos.

Komunyon: Tikman at lawen kung gaano kabuti ang Panginoon. Alleluia, **tatlong beses. Pagkatapos ng pagbubukas ng mga Pintong Kaharian, ipinapahayag ng diakono:** 'Sa takot ng Diyos, pananampalataya [at pag-ibig], lumapit kayo.' **Gumagawa tayo ng isang pagyuko: At inaawit natin,** 'Papupurihan ko ang Panginoon sa lahat ng panahon; / Ang papuri Niya ay laging nasa aking mga labi.' Alleluia, **tatlong beses. Sa pagproklama ng pari:** 'Lagi, ngayon at kailanman, at hanggang sa kawalang-hanggan ng mga panahon.' **Koro:** 'Amen.' Mapuno ang aming mga labi: Alleluia, **tatlong beses. Pagkatapos ng panalangin mula sa likod ng ambo:** Sumpain ang pangalan ng Panginoon mula ngayon hanggang sa walang hanggan: **At tatlong maliliit na pagyuko.** Papupurihan ko ang Panginoon sa lahat ng panahon: **At ipinamimigay sa amin ang antidoron. At saka ang buong pagtatapos.**

Ang kaayusang ito ng paglilingkod ay sinusunod sa buong panahon ng Dakilang Kwaresma, kapag ipinagdiriwang ang Liturhiya ng mga Naunang Banal na Handog. Kung hindi ipinagdiriwang ang Liturhiya, inaawit sa Vespers ang mga stichera sa tono 6: mga katulad mula sa Triodion at tatlo mula sa Menaion. 'Kaluwalhatian, at ngayo'y, O Theotokos', sa tono ng Menaion. Sa mga stichera, ang sariling stichera ng araw mula sa Triodion ay inaawit nang dalawang beses, at ang stichera ng martir, na nakabalangkas sa 'O Panginoon, ako'y sumigaw:' **'Kaluwalhatian, at ngayo'y, O Theotokos', sa parehong tono. At ang karaniwang pagtatapos. Pagpasok sa refectory, kumakain kami ng tuyong pagkain at umiinom ng inumin na may pulot. Sa Huwebes ng**

linggong ito, hindi kami naghahain ng pagkain, kundi nag-aayuno hanggang Biyernes: pagkatapos ay pumapasok kami sa refektoryo at kumakain.

SA MIKHAELIA NOONG MIKHAEL Sa Mikhaelia, sa oras ng Mikhaelia, ay iniaalay ang pagsisimula ng Triodion, dalawang beses, at ang stichera ng martir, na inilalagay sa tono ng 'O Panginoon, ako'y sumig

Pari: Pagpalain nawa ang ating Diyos sa lahat ng panahon, ngayon at palagi, at hanggang sa walang hanggan ng mga panahon.

Tagabasa: Amen. Luwalhati sa Iyo, aming Diyos, luwalhati sa Iyo.

Langit na Hari: Ang Banal na Tatluhan. Luwalhati, at ngayon: Pinakabanal na Tatluhan: O Panginoon, maawa ka. (3) Luwalhati, at ngayon: Ama Namin: Pari: Sapagkat Iyo ang kaharian: **Tagabasa:** Amen. Panginoon, maawa ka. **(12) Luwalhati, at ngayon: Halina, sumamba tayo: (3)**

Awit 69

O Diyos, sa tulong ko'y lumapit; O Panginoon, sa pagtabang sa akin ay magmadali. Nawa'y mapahiya at matablan ng kahihiyan ang mga naghahangad ng aking kamatayan; nawa'y bumalik na parang likod at mapahiya ang mga nagnanais ng aking kapahamakan; nawa'y agad mapahiya ang mga nagsasabi sa akin, 'Mabuti! Mabuti!' Nawa'y magalak at magsaya sa Iyo ang lahat ng naghahanap sa Iyo, O Diyos, at nawa'y ang mga umiibig sa Iyong kaligtasan ay magsabi nang walang patid: 'Papurihan ang Panginoon.' Ngunit ako'y dukha at nangangailangan; O Diyos, tulungan Mo ako. Ikaw ang aking tagapagsaup at tagapagligtas; O Panginoon, huwag kang magpaliban!

At inaawit natin ang Dakilang Kanon na ito ng ating kagalang-galang na ama na si Andrey ng Crete at Jerusalem, inuulit ang tugma matapos ang bawat troparion: 'Maawa ka sa akin, O Diyos, maawa ka sa akin.'

Ode 1, Tono 6

Irmos: Ang aking tagapagligtas at tagapangalaga / ay naging aking kaligtasan: / Siya ang aking Diyos, at papurihan ko Siya, / ang Diyos ng aking ama – at itataas ko Siya, / sapagkat Siya ay pinarangalan sa kaluwalhatian! **(2)**

Refrain: Mahabagdin ako, O Diyos, mahabagdin ako.

Mula pa sa aking kabataan, O Kristo, nilabag ko ang Iyong mga utos, / nang may matinding pagnanasa, kapabayaan, at walang pag-iisip / ginugol ko ang *buong* buhay ko, / kaya't sumisigaw ako sa Iyo, O Tagapagligtas: / 'Sa wakas *man lang*, iligtas Mo ako!'

O Tagapagligtas, nakahiga akong nakaluhod sa harap ng inyong mga pintuan; / kahit sa aking katandaan, huwag ninyo akong ihagis sa impyerno na walang dala, / kundi bago ako mamatay, bilang Pag-ibig sa sangkatauhan, / ipagkaloob ninyo sa akin ang kapatawaran ng aking mga kasalanan.

Nasayang ko ang aking kayamanan, O Tagapagligtas, sa maling pamumuhay, / ako'y pinagkait sa mga bunga ng kabanalan, / at, pinahirapan ng gutom, ako'y nananaghoy: / 'Maawain na Ama, magmadali, / maawa Ka sa akin Mismo!'

Ako—na nahulog sa kamay ng mga tulisan— / sa aking mga pag-iisip, / ay lubos na sugatan nila *at* natabunan ng mga sugat; / ngunit Ikaw Mismo, Kristo ang Tagapagligtas, / halina *at* pagalingin mo rin ako.

Ang pari, nang makita ako, ay lumampas lamang, / at ang Levita, nang makita *akong* nasa matinding *kahirapan* at hubad, ay minamaliit ako. / Ngunit si Jesus, na sumibol mula kay Maria, / dumating ka *at* maawa ka sa akin.

Balik-Awit: Kagalang-galang na Ina Maria, ipanalangin mo kami sa Diyos.

Ipagkaloob Mo sa akin ang maningning na biyaya / mula sa Banal na Paggabay sa Itaas / – upang iwasan ang kadiliman ng mga pagnanasa / at masigasig na awitin ang buhay Mo, O Maria, / at ang Kanyang mga kababalaghan.

Luwalhati sa Trinidad: O Tagahigit na Trinidad, / sinasamba bilang Isa, / alisin mo sa akin ang mabigat na pasanin ng kasalanan / at, bilang ang Mahabagin, / ipagkaloob mo sa akin ang luha ng pagsisisi.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: O Ina ng Diyos, Pag-asa at Proteksyon ng mga umaawit ng Iyong papuri! Alisin Mo sa akin ang mabigat na pasanin ng kasalanan, at bilang Dalagang Malinis, tanggapin Mo ako habang ako'y nagsisisi.

Dalit 2

Irmos: Makinig, O langit, – at ipahayag ko, / at kantahin ko si Cristo, / Na nagkatawang-tao mula sa Birhen. **(2)**

Naligaw ako sa di-pagpipigil sa sarili / na parang si David, at nadumihan ko ang aking sarili; / ngunit banlawan mo rin ako, O Tagapagligtas, sa pamamagitan ng aking mga luha.

Wala akong luha, ni pagsisisi, ni pagkabagabag; / Ibigay Mo ito sa akin, O Tagapagligtas, / bilang Diyos.

Sinira ko ang aking orihinal na kagandahan / at ang aking karilagan, / at ngayon ay nakahiga akong hubad at nahihiya.

Huwag Mo ngang isara ang Pintuan Mo laban sa akin, / O Panginoon, O Panginoon, / kundi buksan Mo ito para sa akin, / na nagsisisi sa harap Mo.

Pakinggan Mo ang mga daing ng aking kaluluwa / at tanggapin Mo ang mga luha *mula sa* aking mga mata, Tagapagligtas, / at iligtas Mo ako.

O Tagapagmahal ng sangkatauhan, na nagnanais ng kaligtasan ng lahat, / tawagin Mo ako sa Iyo at, bilang Mabuti, / tanggapin Mo ako habang ako'y nagsisisi.

Balik-awit: **Pinakabanal na Ina ng Diyos, iligtas Mo kami.**

Pinakadalisay na Birheng Ina ng Diyos, / ang nag-iisa at lubos na kaluwalhatian, / ipagdasal mong taimtim ang aming kaligtasan.

Irmos: Masdan, masdan, ako ang Diyos, / na nagpabagsak ng manna / at nagpalabas ng tubig mula sa bato / noong unang panahon sa ilang para sa Aking bayan / sa pamamagitan lamang ng Aking kanang kamay at ng Aking kapangyarihan.

'Narito, narito, ako ang Diyos!' / Pakinggan mo, o kaluluwa ko, ang Panginoong tumatawag, / at talikuran mo ang iyong dating kasalanan, / at katakutan Mo *Siya* bilang Tagapaghiganti, / at bilang Hukom at Diyos.

Kanino ka naging katulad, O makasalanang kaluluwa? / Naku, sa sinaunang Cain at sa Lamech na iyon, / na pinatay ang katawan ng mga bato—sa pamamagitan ng masasamang gawa— / at pinatay ang isipan ng pabaya na mga pagnanasa.

Matapos masuri mo ang lahat *ng nabuhay* bago pa man ang Batas, O kaluluwa, hindi ka sumunod kay Seth, ni ginaya mo si Enosh, ni ang pag-akyat ni Enoch, ni si Noah, kundi napatunayan mong kulang ka sa buhay ng mga matuwid.

Ikaw lamang ang nagpakawala ng rumaragasang galit / ng iyong Diyos, aking kaluluwa, / at gaya ng lupa, binaha mo ang lahat ng laman, gawa at buhay, / at nanatili kang nasa labas ng arka ng kaligtasan.

Banal na Ina Maria, ipanalangin mo kami sa Diyos.

Sa buong sigasig *at* pag-ibig mo / tumakas ka sa Kristo, / na lumihis mula sa dati mong landas ng kasalanan, / at sa pagsanay sa di-matatawarang mga ilang, / at sa walang kapintasang pagsunod sa Kaniyang banal na mga utos.

Luwalhati sa Trinidad: O Walang-Magsimula, Di-Nilikhang Trinidad, / Di-mahahating Pagkakaisa, / tanggapin mo *ako* na nagsisisi, / iligtas mo ako na nagkasala, / huwag hamakin ang iyong nilikha, / kundi magkawanggawa ka at iligtas mo ako / mula sa nag-aapoy na kaparusahan.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Pinakadakilang Birhen, Ina ng Diyos, / Pag-asa ng mga naglilimbag sa Iyo / at Silungan *ng mga naliligaw* sa bagyo, / himukin Mo ang mapagkawanggawang Maylalang at ang Iyong Anak / na magkawanggawa rin sa akin / sa pamamagitan ng Iyong mga panalangin.

Dalit 3

Irmos: Itatag Mo, O Panginoon, sa bato ng Iyong mga utos / ang aking nag-aalinlangan na puso, / sapagkat Ikaw lamang ang Banal at Panginoon. **(2)**

Hindi mo namana ang mga biyaya ni Shem, kawawang kaluluwa, / ni natanggap mo *man*, tulad ni Japhet, / ang malawak na sakop o kapatawaran sa lupa.

Mula sa lupain ng Haran – mula sa kasalanan – lumabas ka, kaluluwa ko, magmadali sa lupain na nagkakaloob ng walang hanggang, buhay na hindi nabubulok na kabanalan, na mana ni Abraham.

Narinig mo na si Abraham, aking kaluluwa, / na noong unang panahon ay iniwan ang kanyang sariling bayan / at naging dayuhan; / tularan mo ang kanyang determinasyon.

Sa oak ng Mamre, ang patriyarka, / nang siya'y magpatuloy sa mga Anghel, / sa kanyang katandaan ay minana / ang pangako bilang gantimpala**.**

Si Isaac, aking kaluluwang aba, / nang malaman *na siya'y iniaalay na* bagong handog na sinusunog, / na misteryosong inialay sa Panginoon, / tularan mo ang kanyang pagsunod.

Narinig mo na, kaluluwa ko, ang tungkol kay Ismael, / na pinalayas bilang supling ng alipin-babae; / mag-ingat ka, maging matino, baka *pati* ikaw / ay magdusa ng katulad na kapalaran dahil sa iyong kalaswaan.

Babalik-awit: **Kagalang-galang na Ina Maria, ipanalangin mo kami sa Diyos.**

Lubog ako sa bagyo at kaguluhan ng aking mga kasalanan, / ngunit ikaw mismo, O Ina, iligtas mo ako ngayon / at itungo mo ako sa daungan ng banal na pagsisisi.

Balik-Awit: **Kagalang-galang na Ina Maria, ipanalangin mo kami sa Diyos.**

Ngayon *din*, O Kagalang-galang, / habang iniaalay mo ang mapagkumbabang panalanging ito sa maawain na Ina ng Diyos, / buksan mo *rin* para sa akin, sa pamamagitan ng iyong pagdalit, / ang banal na mga pintuan.

Kaluwalhatian sa Trinidad: Simpli, di-likhang Pagkakaisa, / Walang-simulang Kalikasan, / ipinagdiriwang sa Tatlong Persona, / iligtas mo kami na sumasamba nang may pananampalataya / sa kapangyarihan ng Iyong lakas.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Ang Anak, *ipinanganak* mula sa Ama bago pa man nagsimula ang panahon, / sa panahon, O Ina ng Diyos, / bagaman hindi ka nakilala ng sinumang tao, ipinanganak Mo Siya, / – *O* kahanga-hangang himala! / – nanatiling Birhen *at* pinasuso Mo Siya sa iyong gatas.

Awit 4

Irmos: Narinig ng propeta / ang Tungkol sa Iyong pagdating, O Panginoon, at natakot, / na Ika'y ipapanganak ng isang Birhen at lilitaw sa mga tao, at ipinahayag niya: / 'Narinig ko ang balita tungkol sa Iyo, at natakot ako.' / Luwalhati sa Iyong kapangyarihan, O Panginoon! **(2)**

Ang aking katawan ay nadumihan, ang aking espiritu ay napintahan, / ako'y natabunan ng mga sugat sa buong katawan; / ngunit Ikaw, O Kristo, bilang isang manggagamot, / ay maghilom sa pamamagitan ng aking pagsisisi, / hugasan Mo ako, linisin Mo ako, pagpaputi Mo ako, / *at* ipakita Mo *sa akin*, O aking Tagapagligtas, / na kasing-puti ng niyebe.

Ikaw, ang Salita, / inialay Mo ang Katawan at Dugo Mo, ipinako para sa lahat: / ang Katawan Mo – upang muling likhain ako, / ang Dugo Mo – upang banlawan ako nang malinis. / At ipinagkaloob Mo ang Espiritu Mo, / upang gabayan ako, O Kristo, / sa Ama Mo.

Ipinagkaloob Mo ang kaligtasan / sa gitna ng lupa, O Maawain: / upang tayo'y maligtas, / kusang-loob Kang ipinako sa Krus; / ang saradong Hardin ng Eden ay nabuksan; / ang makalangit *at* ang makalupa, / ang nilikha *at* ang lahat ng bansa, / na nailigtas na, ay sumasamba sa Iyo.

Nawa'y ang dugo mula sa Iyong mga tagiliran / ang maging aking binyag / at aking inumin, / na nagbubuhing tubig ng kapatawaran, / upang ako'y lubusang malinis, / mapahiran ng langis at mapanibago / na parang pinahiran ng langis at inumin, O Salita, / sa pamamagitan ng Iyong mga salitang nagbibigay-buhay.

Tulad ng pagkakita ng Simbahan / sa buhay na nagbibigay-buhay Mong tagiliran, / na doon ay bumuhos para sa atin ang dalawang agos: / ang kapatawaran *ng mga kasalanan* at ang kaalaman, / na gaya ng Luma at Bagong Tipan – / ang dalawang Tipan na magkasama, aming Tagapagligtas.

Pinagkait ako ng bulwagan ng piging, / pinagkait ng kasal, at dahil dito – ng hapunan; / namatay ang sulo, sapagkat walang langis *dito*, / nasara ang bulwagan ng piging habang ako'y natutulog, / natapos na ang hapunan, / at ako'y tinalian sa kamay at paa / at pinalayas.

Kaluwalhatian, O Trinidad: Hindi nahahati sa diwa / *at* hindi magkakahalo sa mga Persona, / Ipinapahayag Kita, O Tatlo-sa-Isa at Nag-iisang Pagkadiyos, / bilang nag-iisang Kataas-taasang Panginoon at Kasamang Nakaupo. / Umaawit ako sa Iyo ng isang dakilang himno, / na inawit nang makatlo sa *kaharian* ng langit.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Ipinanganak Mo Siya at nananatili kang Birhen, / pinananatili ang iyong pagkabirhen ayon sa kalikasan magpakailanman; / *Siya na ipinanganak Mo* ay nagpapabago sa mga batas ng kalikasan, / at ang birheng sinapupunan ay nanganak. / *Kahit saan* ang kalooban ng Diyos, nalalampasan ang kaayusan ng kalikasan, / sapagkat nililikha Niya *ang* anumang Niya ang kalooban.

Dalit 5

Irmos: Mula sa gabi, sa pagsikat ng bukang-liwayway, ako na nagsusumikap tungo sa Iyo, O Tagapagmahal ng sangkatauhan, liwanagan Mo ako, Ipinamamanhik ko sa Iyo, at gabayan Mo rin ako sa Iyong mga utos, at ituro Mo sa akin, O Tagapagligtas, ang pagsunod sa Iyong kalooban. **(2)**

Bilang isang may mabagsik na ugali, / gaya ng malupit na Paraon, O Panginoon, / naging katulad ko sina Iannius at Iambrius sa kaluluwa at katawan / at nalubog ang aking isipan; ngunit tulungan mo ako.

Ako, ang aba'y tao, ay hinaluan ang *aking* isipan ng putik, / ngunit paliguan Mo ako, O Panginoon, sa batis ng aking luha, / Ipinamamanhid ko sa Iyo, at gawing maputi na gaya ng niyebe / ang kasuotang aking laman.

Kung susuriin ko ang aking mga gawa, O Tagapagligtas, / aking nakikitang nalampasan ko ang bawat tao sa kasalanan, / sapagkat nagkasala ako nang buong kamalayan, / hindi sa kamangmangan.

Maawa ka, maawa ka, O Panginoon, sa iyong nilikha. / Nagkasala ako – patawarin mo ako, / *sapagkat* ikaw *lamang* ang dalisay sa kalikasan, / at wala nang iba kundi ikaw / ang nananatiling walang kapintasan.

Para sa akin, bagaman Ikaw ay Diyos, / sinuot Mo ang aking anyo, / gumawa Ka ng mga himala, pinagaling Mo ang mga ketongin / at pinatibay Mo ang mga paralisado, / pinatigil Mo ang pagdurugo ng *babaing may* daloy *ng dugo*, O Tagapagligtas, / sa pamamagitan ng paghipo sa laylayan *ng Iyong kasuotan*.

Banal na Ina Maria, ipanalangin mo kami sa Diyos.

Matapos tawirin ang tubig ng Jordan, nakamtan mo ang walang-sakit na kapahingahan, sapagkat iniiwasan mo ang mga laman-hilig; iligtas mo rin kami mula rito sa pamamagitan ng iyong mga panalangin, O Kagalang-galang.

Luwalhati sa Trinidad: Pinupuri ka namin, O Trinidad, iisang Diyos: / 'Banal, banal, banal ka: / Ama, Anak at Espiritu Santo, / – iisang Pag-iral, / Siya na walang patid na sinasamba.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Mula sa Iyo, O hindi nabubulok na birheng Ina na hindi nakilala ang sinumang lalaki, kinuha ng Diyos, ang Maylalang ng mga panahon, ang aking kalikasan at pinagsama ito sa Kanyang Sarili.

Oda 6

Irmos: Sumigaw ako ng buong puso / sa mapagkawanggawang Diyos, / at dininig Niya ako mula sa kalalaliman ng impiyerno, / at inilabas Niya ang buhay ko mula sa kapahamakan. **(2)**

Tumindig at supilin, / gaya ng ginawa ni Jesus kay Amalek, ang mga pagnanasa ng laman, / at ang mga Gibeonita—mapanlinlang na kaisipan— / na palagi mong nalalampasan.

Tumawid ka sa panandaliang kalikasan ng panahon, / gaya ng ginawa ng Kaban noon, / at pag-ariin mo ang Lupang Pangako, O kaluluwa: / iniuutos ito ng Diyos.

Tulad ng pagliligtas Mo kay Pedro na sumigaw, magmadali ka *ring* iligtas ako, O Manunubos, iligtas mo ako sa mabangis na hayop sa pamamagitan ng pag-unat ng Iyong kamay, at itaas mo ako mula sa kalaliman ng kasalanan.

Alam ko ang mapayapang kanlungan Mo, / Panginoon, Panginoong Kristo; / ngunit mula sa hindi matatawarang kalaliman ng kasalanan at paghihikayat / iligtas Mo ako, na nagmamadaling tumulong sa akin.

Kaluwalhatian, sa Banal na Trinidad: 'Ako ang Trinidad, hindi nahahati at hindi mapaghihiwalay, / pinagkakaiba sa mga Persona, / at ang Pagkakaisa, pinag-isa sa kalikasan', / – ipinapahayag ng Ama, at ng Anak, at ng Banal na Espiritu.

At ngayon, sa Theotokos: Ang iyong sinapupunan ay nanganak ng Diyos para sa atin, / Na nagkaroon ng ating kawangis, / Siya na, bilang Maylalang ng lahat, ay ipinamanhik namin, O Ina ng Diyos, / upang sa pamamagitan ng iyong pagdalit ay tayo'y mapawalang-sala.

Panginoon, maawa ka **(3).** **Luwalhati sa Ama, at ngayon:**

Kontakion, Tono 6

Kaluluwa ko, kaluluwa ko, bumangon ka, bakit ka natutulog? / Malapit na ang wakas, at ikaw ay malapit nang mahiya. / Bumangon ka nga, upang si Cristo na Diyos, / na nasa lahat ng dako at pumupuno sa lahat ng bagay, ay magkawanggawa sa iyo!

Awit 7

Irmos: Nagkasala kami, gumawa kami / ng kasamaan at kabulaanan sa Harap Mo, / at hindi namin tinupad, ni ginawa, / ayon sa Iyong inutos sa amin. / Ngunit huwag Mo kami pabayaan hanggang wakas, / O Diyos ng aming mga ninuno! **(2)**

Boluntaryo mong tinipon ang mga kasalanan ni Manases, / nagpupukaw ng mga pagnanasa sa halip na mga karumaldumal *na pagano* / at *sa gayon*, o kaluluwa, pinarami mo ang iyong poot *laban sa kanila*; / ngunit, sa masigasig na pagsisikap para sa kanyang pagsisisi, / makamtan mo ang pagsisisi.

Kinumpitensya mo si Ahab / sa karumaldumal na *gawa*, aking kaluluwa, likas sa akin ang aba! / Naging kanlungan ka ng mga karumihang laman / at sisidlan ng kahiya-hiyang pagnanasa; / ngunit sumigaw ka mula sa kalalaliman ng iyong pagkatao / at ipagtapat mo ang iyong mga kasalanan sa Diyos.

Sarado sa iyo ang langit, O kaluluwa, at umabot sa iyo ang taggutom ng Diyos, gaya *ng nangyari* noon nang hindi sumuko si Ahab sa mga salita ni Elias na Tishbita; ngunit maging tulad ng *balo* sa Zarepat: pakainin ang kaluluwa ng propeta.

Noong minsan, dalawang beses na sinunog ni Elias *ang* limampung *lingkod* ni Jezabel, nang kanyang pinaslang *din* ang mga propeta ng kasuklam-suklam bilang paghatol kay Ahab; ngunit iwasang gayahin ang alinman *sa kanila*, O kaluluwa, at magpakalakas ka.

Kaluwalhatian, O Trinidad: ang Trinidad, Simple, Hindi Mahahati, / Magkakasustansya at Isa sa Kalikasan: / *bilang* Mga Liwanag at Liwanag, at – ang Tatlong Banal at ang Isang Banal / ang Triyung Diyos ay pinupuri; / ngunit magkanta ka, O kaluluwa, at purihin ang Buhay at mga Buhay, / – ang Diyos ng lahat.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Kinakanta ka namin, pinupuri ka namin, / sinasamba ka namin, Ina ng Diyos, / sapagkat sa iyong sinapupunan ay iniluwal mo / ang Isa ng Hindi Mahahating Trinidad – si Cristo Diyos / at Ikaw Mismo ay ipinahayag sa amin, / *na naninirahan* sa lupa, ang makalangit.

Awit 8

Irmos: Siya na pinupuri ng mga hukbong langit, / at *sa Kaniya'y* nanginginig ang mga Kerubin at mga Serapin, / lahat ng humihinga at nilikha, / magkanta, magpala / at itaas Siya magpakailanman! **(2)**

Matuwid na Tagapagligtas, maawa ka / at iligtas mo ako sa apoy at parusa / na nararapat kong tiisin sa paghuhukom: / ipagkaloob mo sa akin ang ginhawa bago ang wakas, / dahil sa kabutihan at pagsisisi.

Tulad ng tulisan, sumigaw ako sa Iyo: 'Aalalahanin Mo *ako!*' / Tulad ni Pedro, ako'y umiiyak nang mapait. / 'Patawarin Mo ako, O Tagapagligtas,' sumigaw ako na parang maningil ng buwis, / nagpapaluha ako na parang patutot; / tanggapan Mo ang aking pag-iyak, / gaya ng ginawa Mo noon *sa* babaeng Cananeo.

Pagalingin Mo ang nanlulusang sugat, O Manunubos, / ng aking mapagkumbabang kaluluwa, O nag-iisang Manggagamot, / maglagay Ka sa akin ng panakip, at langis, at alak – ang mga gawa ng pagsisisi, / pagkaligalig na may luha.

Ako rin, na ginagaya ang babaeng Cananeo: / 'Maawa ka sa akin,' ang sigaw ko sa Anak ni David; / Hinahaplos ko ang laylayan *ng Kanyang kasuotan*, tulad ng babaeng may daloy ng dugo, / Nanghihingalo ako, tulad nina Marta at Maria para kay Lazaro.

Luwalhati sa Trinidad: Ama na walang simula, Anak na kapantay ng panahon, / Mabuting Tagapaliwanag, Matuwid na Espiritu; / Nagbigay-buhay sa Salita ng Diyos, / Ang Salita ng Ama na walang simula, / Espiritu na buhay at malikhain, / Trinidad at Isa, maawa ka sa akin.

At ngayon, sa Theotokos: Parang mula sa lilang tela, O Pinakadakilang Kalinis, / ang mapulang-lila ng pag-iisip—ang laman ni Emmanuhel / ay hinabi sa loob ng Iyong sinapupunan; / kaya't tunay naming pinupuri Ka, O Ina ng Diyos.

Dalit 9

Irmos: Ang panganganak na walang binhi ay hindi mailahad sa salita, / ang Bunga ng Ina na hindi nakilala ang lalaki ay walang kapintasan: / sapagkat ang panganganak ng Diyos ay nagpapabago *sa mga batas* ng kalikasan. / Kaya naman kami, lahat ng henerasyon, / bilang Ina ng aming Diyos / pinaparangalan Ka ayon sa Ortodoksong pananampalataya. **(2)**

Pinagaling ang mga may kapansanan, / si Cristo na Verbo ay ipinangaral ang Ebanghelyo sa mga dukha; / Pinagaling Niya ang mga pilay, kinasama ang mga maniningil ng buwis sa kainan, / nakipag-usap sa mga makasalanan; / Ibinalik Niya ang kaluluwa ng anak na babae ni Jairus, na kaniyang yumao na, / sa pamamagitan ng paghipo ng Kaniyang kamay.

Ang maniningil ng buwis ay naligtas at ang patutâ *ay naging* dalisay, / samantalang ang mayabang na Pariseo ay hinatulan. / Sapagkat ang una ay sumigaw: 'Maawa ka sa akin!' / Ang ikalawa: 'Mahabagin ka sa akin!' / Ngunit ang huli ay nagmayabang, na nagsasabing: 'Diyos ko, pinasasalamatan Kita!' / At higit pa rito – mga hangal na salita.

Si Zacchaeus ay isang maniningil ng buwis, subalit siya ay nakatagpo ng kaligtasan, / samantalang si Simon na Pariseo ay naligaw, / at ang patutot ay tumanggap ng ganap na kapatawaran / mula sa Kaniya na may kapangyarihang magpatawad ng mga kasalanan; / magmadali ka, o kaluluwa, / at sundan mo ang kaniyang halimbawa.

O aking kaluluwang kaawa-awa, / hindi mo tularan / ang babaeng kumuha ng alabaster na banga, / pinahiran at pinunasan ang mga paa ng Panginoon ng kanyang buhok, habang umiiyak, / at pinunit ang talaan / ng kanyang mga dating kasalanan.

Alam mo, kaluluwa ko, kung paanong ang mga lungsod na pinangaralan ni Cristo ng Ebanghelyo / ay sinumpa; / katakutan mo ang halimbawang *ito*, huwag kang magtapos na tulad nila, / sapagkat ang Panginoon, na inihalintulad sila sa Sodoma, / hinatulan sila hanggang sa impyerno.

Huwag kang maging mas masahol pa kaysa sa babaeng Cananeo, O kaluluwa ko, sa iyong kawalan ng pag-asa, nang marinig mo ang tungkol sa pananampalataya na sa pamamagitan nito'y pinagaling *ang kanyang* anak na babae sa pamamagitan ng Salita ng Diyos. 'Anak ni David, iligtas mo rin ako!' – sigaw mula sa kaibuturan ng iyong puso, gaya ng ginawa niya kay Cristo.

Kaluwalhatian sa Trinidad: Purihin natin ang Ama, itaguyod ang Anak, / at sambahin ang Banal na Espiritu nang may pananampalataya / – ang hindi mahahating Trinidad, Isa sa diwa, / na gaya ng Liwanag at ng mga Liwanag, at ng Buhay at ng mga Buhay, / na nagbibigay-buhay at nagbibigay-liwanag sa mga hangganan *ng mundo*.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Ingatan Mo ang Iyong lungsod, O Pinakadakilang Dalise Ina ng Diyos. Sapagkat sa ilalim *ng* Iyong *proteksyon* ay namamahay ito sa pananampalataya, at mula sa Iyo ay tumatanggap ito ng lakas, at sa Iyong *tulong* ay matagumpay nitong tinataboy ang bawat tukso, at dinadakip ang mga kaaway nito, at pinananatili *silang nasa* pagsunod.

Banal na Ama Andres, ipanalangin mo kami sa Diyos.

Andrés, pinakamarangal at tatlong-beses na pinagpalang Ama, / Pastol ng Crete! / Huwag kang tumigil sa pagdarasal para sa mga umaawit ng iyong papuri, / upang tayo'y mailigtas lahat mula sa galit, kalungkutan at pagkabulok, / at mula sa walang-hanggang kasalanan, / habang pinaparangalan namin ang iyong alaala nang may pananampalataya.

Irmos: Ang pagsilang na walang binhi ay hindi mailahad sa salita, / mula sa Inang hindi nakilala ang lalaki, ang walang dungis na Bunga: / sapagkat ang pagsilang ng Diyos ay nagpapabago *sa mga batas* ng kalikasan. / Kaya nga kami, lahat ng henerasyon, / bilang Ina ng aming Diyos / ay pinaparangalan ka sa Ortodoksong pananampalataya.

At ipinagpapatuloy natin ang Dakilang Kompletoryo.

Awit 4

Nang ako'y tumawag, dininig ako ng Diyos ng aking katuwiran; sa aking kapighatian, pinaluwag Mo ako. Maawa ka sa akin at pakinggan ang aking panalangin. O mga anak ng tao, hanggang kailan kayong magiging mabigat ang puso? Bakit ninyong iniibig ang kawalan at hinahanap ang kabulaanan? At alamin ninyo na ang Panginoon ay gumawa ng mga kahanga-hangang bagay para sa Kanyang Banal. Dinggin ako ng Panginoon kapag ako'y tumawag sa Kanya. Maging mapoot kayo, ngunit huwag magkasala*;* huwag mag-imbak ng masasamang kaisipan sa inyong mga puso; sa inyong mga higaan*,* magsisi kayo. Maghandog kayo ng mga hain ng katuwiran at magtiwala kayo sa Panginoon. Marami ang nagsasabi, 'Sino ang magpapakita sa amin ng anumang kabutihan?'—Ang liwanag ng Kanyang mukha, O Panginoon, ay suminag sa amin! Pinuno Mo ang puso ko ng kagalakan; napuno sila hanggang sa labi ng bunga ng Iyong trigo, alak, at langis. Hihiga ako nang payapa at agad na matutulog, sapagkat Ikaw, O Panginoon, mag-isa ang nagbigay sa akin ng pag-asa upang mabuhay.

Awit 6

O Panginoon, huwag Mo akong sawayin sa Iyong pagkagalit, ni parusahan sa Iyong kapootan. Kaawaan Mo ako, O Panginoon, sapagkat ako'y mahina; pagalingin Mo ako, O Panginoon, sapagkat ang aking mga buto ay nanginginig, at ang aking kaluluwa ay labis na nag-aalala; at Ikaw, O Panginoon, hanggang kailan? Humarap ka sa akin, O Panginoon; iligtas mo ang aking kaluluwa; iligtas mo ako dahil sa iyong awa. Sapagkat walang sinumang nasa mga patay na nag-uugnay sa iyo;

at sa libingan, sino ang magpupuri sa iyo? Napapagal ako sa aking pagdaing; tuwing gabi binabasa ko ng aking luha ang aking higaan; pinapabasa ko ng aking luha ang aking kutkutan . Namumurol ang aking mga mata sa dami ng pagdadalamhati; tumanda ako sa gitna ng lahat ng aking mga kaaway. Lumayo kayo sa akin, kayong lahat na gumagawa ng kasamaan, sapagkat narinig ng Panginoon ang tunog ng aking pag-aagak; narinig ng Panginoon ang aking panalangin; tinanggap ng Panginoon ang aking pamanhikayat. Nawa'y mapahiya at matuligaw ang lahat ng aking mga kaaway; nawa'y bumalik sila at mapahiya agad.

Awit 12

Hanggang kailan, O Panginoon, kakalingwanan mo ako magpakailanman? Hanggang kailan mo ibabaling ang iyong mukha sa akin? Hanggang kailan ako kailangang makipagbuno sa aking mga iniisip at magdalamhati sa aking puso araw at gabi? Hanggang kailan magwawagi ang aking kaaway laban sa akin? Lingapin Mo ako at pakinggan Mo, O Panginoon na aking Diyos; liwanagan Mo ang aking mga mata, baka ako'y makatulog *ng tulog* ng kamatayan, baka sabihin ng aking kaaway, 'Nanaig ako laban sa kaniya.' Magagalak ang mga nananamantala sa akin kung ako'y matitisod, ngunit umaasa ako sa Iyong awa. Magagalak ang puso ko sa Iyong kaligtasan; mag-aawit ako sa Panginoon na nagpakita sa akin ng biyaya, at aawitin ko ang pangalan ng Panginoon na Kataas-taasan.

Tumingin ka sa akin at pakinggan mo ako, O Panginoon na aking Diyos; liwanagan mo ang aking mga mata, baka ako'y makatulog *sa tulog* ng kamatayan, baka sabihin ng aking kaaway, 'Nanaig ako laban sa kaniya.'

Luwalhati, at ngayon: Alleluia, alleluia, alleluia, luwalhati sa Iyo, O Diyos. (3) O Panginoon, maawa ka. (3) **Luwalhati, at ngayon:**

Awit 24

Sa Iyo, O Panginoon, itinaas ko ang aking kaluluwa. Panginoon kong Diyos, sa Iyo ako nagtitiwala—huwag akong mapahiya, at huwag mong paburen mangutya sa akin ang aking mga kaaway; sapagkat ang lahat ng naghihintay sa Iyo ay hindi mapapahiya: mapahiya nang walang kabuluhan ang mga walang-batas. Ipakita Mo sa akin ang mga daan Mo, O Panginoon, at ituro Mo sa akin ang mga landas Mo. Giyahan Mo ako sa katotohanan Mo at ituro Mo sa akin, sapagkat Ikaw ang Diyos, ang aking Tagapagligtas, at buong araw akong naghintay sa Iyo. Alalahanin Mo, O Panginoon, ang habag at malasakit Mo, sapagkat ito'y mula pa noong una. Huwag Mo nang alalahanin ang mga kasalanan ng aking kabataan o ang aking kamangmangan; alalahanin Mo ako, O Panginoon, alang-alang sa habag Mo, alang-alang sa kabutihan Mo. Mabuti at matuwid ang Panginoon; kaya't ibinibigay Niya ang batas sa mga naliligaw sa daan. Pinapatnubayan Niya ang mapagkumbaba sa katarungan; itinuturo Niya sa mapagkumbaba ang Kaniyang mga daan. Lahat ng daan ng Panginoon ay awa at katotohanan *para* sa mga naghahanap ng Kaniyang tipan at ng Kaniyang mga patotoo. Dahil sa Kaniyang pangalan, O Panginoon, maawa Ka sa aking kasalanan, sapagkat ito ay malaki. Sino ang taong may takot sa Panginoon? Ibibigay Niya sa kaniya ang batas sa daan na kaniyang pinili. Manahan ang kaniyang kaluluwa sa gitna ng kasaganaan, at ang kaniyang mga supling ay magmamana ng lupain. Ang Panginoon ay kuta para sa mga natatakot sa Kaniya, at ihahayag Niya sa kanila ang Kaniyang tipan. Ang mga mata ko ay laging nakatitig sa Panginoon, sapagkat ililigtas Niya ang aking mga paa mula sa bitag. Tumingin ka sa akin at kaawaan mo ako, sapagkat ako'y nag-iisa at dukha. Dumami ang paghihirap ng aking puso; iligtas mo ako sa aking mga kapighatian. Tumingin ka sa aking kababaang-loob at aking kahinaan, at ipatawad mo ang lahat ng aking mga kasalanan. Tumingin ka sa aking mga kaaway—sapagkat dumami sila at kinamumuhian ako nila nang di-makatarungang pagkamuhi. Ingatan Mo ang aking buhay at iligtas Mo ako, upang hindi ako mapahiya, sapagkat umaasa ako sa Iyo. Sumama sa akin ang mga mabait at matuwid, sapagkat naghintay ako sa Iyo, O Panginoon. Iligtas Mo ang Israel, O Diyos, mula sa lahat ng mga pagdadalamhati nito!

Awit 30

Sa Iyo, O Panginoon, inilalagay ko ang aking tiwala; huwag mo sana akong pabayaan. Sa pamamagitan ng Iyong katuwiran, iligtas mo ako at palayain; ibaling Mo ang Iyong pakinig sa akin; magmadali kang iligtas ako; maging sa akin kang Diyos na pananggalang at kanlungan, upang mailigtas Mo ako. Sapagkat Ikaw ang aking kuta at kanlungan; alang-alang sa Iyong pangalan, gagabayan Mo ako at susuportahan Mo ako; ilalabas Mo ako mula sa bitag na lihim na inilatag para sa akin, sapagkat Ikaw ang aking tagapagtanggol, O Panginoon. Sa Iyong mga kamay iniaalay ko ang aking espiritu: iniligtas Mo ako, O Panginoon, Diyos ng katotohanan. Kinamumuhian Mo ang mga naghahangad ng walang kabuluhan; ngunit ako'y nagtitiwala sa Iyo, O Panginoon; magagalak ako at sasaya sa Iyong awa, sapagkat Tiningnan Mo ang aking kababaang-loob, iniligtas Mo ang aking kaluluwa mula sa kapahamakan, at hindi Mo ako ibinigay sa kamay ng kaaway; inilagay Mo ang aking mga paa sa maluwang na lugar. Maawa ka sa akin, O Panginoon, sapagkat ako'y nasa kagipitan; nanglabo ang aking mga mata dahil sa galit, pati ang aking kaluluwa at ang kaibuturan ng aking pagkatao. Sapagkat ang aking buhay ay nauubos sa pagdurusa, at ang aking mga taon sa pag-ungol; ang aking lakas ay nauubos dahil sa kakapusan, at ang aking mga buto ay nanginginig. Naging paksa ako ng pang-uusig sa lahat ng aking mga kaaway, at lalo na sa aking mga kapitbahay; kinatatakutan ako ng mga nakakakilala sa akin; ang mga nakakakita sa akin sa labas *ng aking tahanan* ay tumatakbo palayo sa akin. Nakalimutan na ako na parang patay; sa puso ko ay naging parang basag na sisidlan, sapagkat narinig ko ang pang-iinsulto ng marami na nakatira sa paligid, nang sila'y magtipon laban sa akin, na nagpasya nang agawin ang buhay ko. Ngunit inilagak ko ang aking tiwala sa Iyo, O Panginoon; sinabi ko, 'Ikaw ang aking Diyos.' Nasa mga kamay Mo ang aking kapalaran; iligtas Mo ako sa kamay ng aking mga kaaway at sa mga nag-uusig sa akin. Ipahayag Mo ang Iyong mukha sa Iyong lingkod; iligtas Mo ako sa pamamagitan ng Iyong awa. O Panginoon, huwag Mo akong pabayaan sa kahihiyan sa pagtawag ko sa Iyo; sa halip, ipahiya Mo ang masasama, at ihulog Mo sila sa impyerno. Nawa'y manahimik ang mga mapanlinlang na labi, na nagsasalita laban sa matuwid nang may kapalaluan at paghamak. Gaano kalaki ang kasaganaan ng kabutihan Mo, O Panginoon, na Iyong itinago para sa mga natatakot sa Iyo, at na Iyong ipinagkaloob sa mga nagtitiwala sa Iyo sa harap ng mga anak ng tao! Inihidmo sila sa *isang* lihim na *lugar sa* iyong harapan mula sa kaguluhan ng sangkatauhan; pinagtalastas mo sila sa isang tolda mula sa pagtatalo ng mga dila. Pagpalain ang Panginoon, sapagkat kamangha-mangha niyang ipinakita ang kanyang awa sa lungsod na may matibay na pader. Ngunit sinabi ko sa aking paghihirap: 'Tinaboy ako sa paningin ng iyong mga mata'—kaya't dininig mo ang tinig ng aking daing nang ako'y tumawag sa iyo. Ibigin ninyo ang Panginoon, kayong lahat niyang mga banal, sapagkat hinahanap ng Panginoon ang katotohanan at ginagantimpalaan ang mga taong may walang hanggang kapalaluan. Maging matapang kayo, at palakasin ninyo ang inyong puso, kayong lahat na umaasa sa Panginoon!

Awit 90

Ang sinumang nananahan sa lilim ng Kataas-taasan ay magpapahinga sa lilim ng buhay na Dios. Sasabihin niya sa Panginoon: 'Ikaw ang aking kanlungan at aking matibay na kuta, aking Dios, na aking pinagtitiwalaan.' Sapagkat ililigtas ka Niya mula sa bitag ng manghuhuli at mula sa nakamamatay na salot. Itatago ka Niya sa lilim ng Kaniyang mga pakpak, at sa ilalim ng Kaniyang mga pakpak ay makakakita ka ng kanlungan; ang Kaniyang katapatan ang magiging kalasag sa paligid mo. Hindi ka matatakot sa takot sa gabi, ni sa pana na lumilipad sa araw; ni sa salot na naglalakad sa kadiliman, ni sa kapahamakan na sumasalakay sa tanghali. Isang libo ang maaaring mahulog sa iyong tabi, at sampung libo sa iyong kanan, ngunit hindi ito lalapit sa iyo. Tititigan mo lamang ito ng iyong mga mata at makikita mo ang kaparusahan ng masasama. Sapagkat ikaw, O Panginoon, ang aking pag-asa! Ginawa mong kanlungan ang Kataas-taasan. Walang karumal-dumal na mangyayari sa iyo, ni anumang salot na lalapit sa iyong tolda; sapagkat uutusan Niya ang Kanyang mga anghel tungkol sa iyo na ingatan ka sa lahat ng iyong mga lakad—bubuuin ka nila sa kanilang mga kamay, baka matamaan ng iyong paa ang bato. Tatahakin mo ang ahas na balat-taga at ang ahas na ulop; tatapakan mo sa ilalim ng iyong mga paa ang leon at ang dragon. 'Sapagkat siya'y nagtitiwala sa Akin, at ililigtas

ko siya; poprotektahan ko siya, sapagkat nakilala niya ang Aking pangalan. Mananawag siya sa Akin, at sasagutin ko siya; kasama ko siya sa kapighatian; ililigtas ko siya at parangalan ko siya; bibigyan ko siya ng haba ng buhay at ipakikita ko sa kanya ang Aking kaligtasan.'

Luwalhati, at ngayon: Alleluia, alleluia, alleluia, luwalhati sa Iyo, O Diyos. **(3)** O Panginoon, maawa ka. **(3)** **Luwalhati, at ngayon:**

Pagkatapos ay inaawit ang mga taludtod sa paraang magkasalitan (Isaiah 8:8B–10; 12B–14A; 18A; 9:2, 6) na may tugma matapos ang bawat taludtod: Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

Ang Diyos ay sumasaamin; alamin ninyo ito, kayong mga bansa, / at magpasakop kayo. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin. **(2)**

Pakinggan ito hanggang sa mga hangganan ng mundo. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

Mga makapangyarihan, magpasakop kayo. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

Sapagkat kung susubukan ninyong muli, / kayo'y matatalo muli. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

At anumang payo ang inyong maisip, / papawalang-bisa ito ng Panginoon. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

At anumang salita ang inyong sabihin, / ay hindi *magtatagal*. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

Hindi tayo matatakot sa inyong mga banta / ni malilito. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

Ngunit igagalang namin ang Panginoon naming Diyos / at Siya ang magiging kanlungan namin. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

At kung ilalagay ko ang aking tiwala sa Kaniya, / Siya ang magiging kabanalan ko. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

At ilalagay ko ang aking tiwala sa Kaniya, / at ako'y maliligtas sa pamamagitan Niya. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

Narito ako, at ang mga anak na ibinigay sa akin ng Diyos. / Sapagkat ang Diyos ay kasama natin.

Ang bayan na naglalakad sa kadiliman / ay nakakita ng malaking liwanag. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

Kayo na nananahan sa lupain at lilim ng kamatayan, / sasapit sa inyo ang liwanag. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

Sapagkat isang Sanggol ang ipinanganak sa atin, / isang Anak ang ibinigay sa atin. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaatin.

At ang pamamahala ay mananatili sa Kaniyang balikat. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

At ang kapayapaan Niya ay walang hanggan. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaatin.

At ang Kanyang pangalan ay tatawagin: / Ang Anghel ng Dakilang Pulong. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaatin.

Kamangha-manghang Tagapayo. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

Ang Diyos na Makapangyarihan, ang Tagapamahala, / ang Panginoon ng mundo. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

Ama ng darating na panahon. / Sapagkat ang Diyos ay kasama natin.

Ang Diyos ay kasama natin; ipaalam ito sa mga bansa / at magsumite. / Sapagkat ang Diyos ay kasama natin. **(2)**

Luwalhati sa Ama, at sa Anak, at sa Espiritu Santo. Ang Diyos ay sumasaamin.

Ngayon at magpakailanman hanggang sa kaluwalhatian ng mga kaluwalhatian. Amen. Ang Diyos ay sumasaamin.

Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

Tropario

Habang papalubha ang araw, nagpapasalamat ako sa Iyo, O Panginoon; / Nananalangin ako: ipagkaloob Mo sa akin, O Tagapagligtas, / isang gabi at isang karimlang malaya sa kasalanan / at iligtas Mo ako.

Luwalhati: Habang papalubha ang araw, pinupuri Kita, O Panginoon; / Nananalangin ako sa Iyo: ipagkaloob Mo sa akin, O Tagapagligtas, / isang gabi at isang karimlan na malaya sa kasalanan / at iligtas Mo ako.

At ngayon: Nang magdaan ang araw, inaawit ko ang Kanyang papuri, O Banal; / Nananalangin ako sa Iyo: ipagkaloob Mo sa akin, O Tagapagligtas, / isang gabi at karimlan na malaya sa mga patibong ng kaaway / at iligtas Mo ako.

Ang mga Kerubin, na walang katawan sa kalikasan, ay pinupuri Ka sa pamamagitan ng walang patid na mga awit. / Ang mga Serapim na may anim na pakpak ay itinaas Ka sa pamamagitan ng walang tigil na mga pagbigkas. / At ang buong hukbo ng mga Anghel ay pinupuri Ka sa pamamagitan ng tatlong-banal na mga awit. / Sapagkat Ikaw ang Ama, na umiiral bago ang lahat ng bagay, / at mayroon Ka ng Anak Mo, na kapantay Mo sa kawalang-hanggan, / at, sa pagsasama ng kapwa kagalang-galang na Espiritu ng buhay, Ipinapakita Mo ang hindi mahahating Trinidad. / O Pinakabanal na Birhen, Ina ng Diyos, mga saksi ng Salita at ng Kanyang mga ministro, / lahat ng kawan ng mga propeta at mga martir, / na may walang-hanggang buhay, / ipagpanalangin ninyo kami nang taimtim, / sapagkat kami'y naninirahan sa gitna ng mga paghihirap, / upang, makaligtas sa panlilinlang ng masama, / maipahayag namin ang himno ng mga anghel: / Banal, Banal, Banal, Tatlong-Banal na Panginoon, / maawa ka sa amin at iligtas mo kami. Amen.

Pagkatapos nito, sa mahinang tinig:

Ang Kredong Niceno-Constantinopolitanong

1 Nananampalataya ako sa isang Diyos, ang Ama, ang Makapangyarihan sa lahat, Tagapaglikha ng langit at lupa, ng lahat ng bagay na nakikita at hindi nakikita. 2 At sa isang Panginoon na si Jesu-Kristo, ang Anak ng Diyos, ang Nag-iisang-Ina, ipinanganak sa Ama bago pa ang lahat ng panahon, Liwanag mula sa Liwanag, tunay na Diyos mula sa tunay na Diyos, ipinanganak, hindi ginawa, kapwa-diyos ng Ama, sa pamamagitan Niya ay nilikha ang lahat ng bagay. 3 Na dahil sa atin at dahil sa ating kaligtasan, ay pababa mula sa langit, at nagkatawang-tao sa pamamagitan ng Banal na Espiritu sa Birheng Maria, at naging tao. 4 Na ipinako sa krus para sa atin sa panahon ni Pontio Pilato, nagdusa, at nabuhay na muli sa ikatlong araw ayon sa mga Kasulatan. 5 At umakyat sa langit at nauupo sa kanan ng Ama. 6 At muling darating sa kaluwalhatian upang husgahan ang mga buhay at ang mga patay, at ang Kaniyang kaharian ay walang katapusan. 8 At sa Banal na Espiritu, ang Panginoon, Tagapagbigay ng Buhay, na nagmumula sa Ama, na sinasamba at pinupuri kasama ng Ama at ng Anak, at na nagsalita sa pamamagitan ng mga propeta. 9 Ang iisang banal, katolika at apostolikong Simbahan. 10 Kinikilala ko ang isang Binyag para sa kapatawaran ng mga kasalanan. 11 Inaasahan ko ang muling pagkabuhay ng mga patay, 12 at ang buhay ng darating na mundo. Amen.

At ang mga taludtod na may mga busog:

Pinakabanal na Ginang, Ina ng Diyos, ipanalangin mo kami mga makasalanan. **(3)**

Lahat ng makalangit na kawal ng mga banal na anghel at arkanghel, ipanalangin ninyo kami mga makasalanan. **(2)**

San Juan, ang Propeta, Pangunang Nagbalita at Tagapagbinyag ng ating Panginoong Jesucristo, ipagdasal mo kami mga makasalanan. **(2)**

Mga banal at kagalang-galang na mga Apostol, mga propeta at mga martir, at lahat ng mga santo, ipanalangin ninyo kami mga makasalanan. **(2)**

Ang aming kagalang-galang at may-dalang-Diyos na mga ama, mga pastol at guro ng sansinukob, ipanalangin ninyo kami mga makasalanan. **(2)**

(Dito ay ginugunita rin ang patron ng simbahan.)

O di-matatalo, di-nasisira at banal na kapangyarihan ng banal at nagbibigay-buhay na Krus, huwag mo kaming pabayaan, kami na mga makasalanan. (2)

O Diyos, kaawaan Mo kami na mga makasalanan. (2)

O Diyos, maawa ka sa amin na mga makasalanan, at mahabag ka sa amin. (walang pagyuko)

Ang Trisagion. Luwalhati, at ngayon: Pinakabanal na Trinidad: O Panginoon, maawa ka. (3) **Luwalhati, at ngayon: Ama Namin:** Pari: Sapagkat Iyo ang kaharian: Tagabasa: Amen.

Sa mga gabi ng Lunes at Miyerkules, mga tropario, tono 2

Liwanagan Mo ang aking mga mata, Kristong aking Diyos, / upang hindi ako matulog *ng pagtulog* ng kamatayan, / upang hindi masabi ng aking kaaway: / 'Nakuha ko ang kalamangan laban sa kaniya.'

Luwalhati: Maging tagapangalaga ng aking kaluluwa, O Diyos, / sapagkat naglalakad ako sa gitna ng maraming patibong; / iligtas Mo ako mula sa mga ito, O Mabuti, / at iligtas Mo ako, O Tagapagmahal ng sangkatauhan.

At ngayon: Wala kaming lakas-loob dahil sa karamihan ng aming mga kasalanan, / ngunit ipinamamanhik kami sa Iyá na ipinanganak Mo, O Birheng Ina ng Diyos! / Sapagkat ang paghinga ng Ina ay may dakilang kapangyarihan sa harap ng mapagpalang Panginoon. / Huwag mong hamakin ang mga pamanhikahik ng mga makasalanan, O Pinakadakilang Kalinisan, / sapagkat Siya na nagtiis ng paghihirap para sa ating kapakanan ay maawain at may kapangyarihang magligtas.

Panginoon, maawa ka. (40) **Luwalhati, at ngayon:**

Pinupuri ka namin, na sa pinakamataas na karangalan ng mga Kerubin / at sa walang kapantay na kaluwalhatian ng mga Serapin, / ay nagluwal sa Diyos na Salita sa pagkabirhen, / ang tunay na Ina ng Diyos.

Pagpalain mo kami sa pangalan ng Panginoon, Ama.

Pari: Sa pamamagitan ng mga panalangin ng ating mga banal na ama, Panginoong Jesucristo, aming Diyos, kaawaan ninyo kami.

Tagabasa: Amen.

Panalangin ni San Basil na Dakila

O Panginoon, O Panginoon, na nagligtas sa amin mula sa bawat palaso na lumilipad sa araw, iligtas mo rin kami mula sa bawat panganib na nagkukubli sa kadiliman; tanggapin mo ang sakripisyo ng gabing ito—ang handog ng aming mga kamay. Ibigay Mo sa amin, kung gayon, na maglakad kami sa landas ng gabi nang walang kapintasan, nang hindi nakararanas ng kasamaan, at iligtas Mo kami sa bawat kaguluhan at takot na idinudulot sa amin ng diyablo. Ibigay Mo sa aming mga kaluluwa ang pagsisisi at sa aming mga pag-iisip ang pag-iingat para sa pagsubok sa Iyong paghuhukom, na kakila-kilabot at matuwid. Ipako ang aming laman sa krus sa pamamagitan ng takot sa Iyo, at patayin ang aming mga makamundong miyembro, upang kahit sa katahimikan ng pagtulog ay maliwanagan kami sa pamamagitan ng pagninilay sa Iyong mga hatol. Alisin Mo nga sa amin ang bawat hindi angkop na panaginip at bawat mapaminsalang pagnanasa, at igising Mo kami sa oras ng panalangin, matatag sa pananampalataya at umuunlad sa pagtupad ng Inyong mga utos, sa pamamagitan ng biyaya at kabutihan ng Iyong nag-iisang Anak, na Siyang pinupuri Mo, kasama ng Iyong lubos na banal, mabuti at nagbibigay-buhay na Espiritu, ngayon, at ngayon, at sa palagi, at hanggang sa kawalang-hanggan. Amen.

Halina, sumamba tayo at lumuhod sa harap ni Cristo, ang Hari, ang ating Diyos.

Halina, sumamba tayo at magpatirapa sa harap ni Cristo, ang ating Hari at Diyos.

Halina, sumamba tayo at lumuhod sa harap ni Cristo Mismo, ang ating Hari at Diyos.

Awit 50

Maawa ka sa akin, O Diyos, ayon sa iyong malaking awa; ayon sa karamihan ng iyong malambing na habag, pawiin mo ang aking mga paglabag; hugasan mo akong lubusan mula sa aking kasamaan, at linisin mo ako mula sa aking kasalanan. Sapagkat kilala ko ang aking mga paglabag, at ang aking kasalanan ay laging nasa aking harapan. Sa Iyo lamang ako nagkasala at gumawa ng masama sa iyong paningin; upang ikaw ay maging matuwid sa iyong mga salita at magtagumpay kapag dinala ka sa paghatol . Sapagkat narito, ako'y ipinaglihi sa kasamaan, at ako'y ipinanganak ng aking ina sa kasalanan. Sapagkat, minahal Mo ang katotohanan; ipinahayag Mo sa akin ang mga nakatago at lihim na bagay ng Kanyang karunungan. Bubuhusan Mo ako ng hyssop, at magiging malinis ako; huhugasan Mo ako, at magiging mas maputi pa kaysa sa niyebe; iparirinig Mo sa akin ang kagalakan at tuwa—magsasaya ang aking mga nababalingang buto. Ilingid Mo ang Mukha Mo sa aking mga kasalanan at pawiin Mo ang lahat ng aking mga pagsalangsang. Likhâ Mo sa akin, O Diyos, ang isang malinis na puso, at pakayâ Mo sa loob ko ang bagong tuwid na diwa. Huwag Mo akong itakwil sa harap Mo, at huwag Mong alisin sa akin ang Iyong Banal na Espiritu. Ibalik sa akin ang kagalakan ng Iyong kaligtasan, at suportahan mo ako sa pamamagitan ng Iyong makapangyarihang Espiritu. Ituturo ko sa masasama ang Iyong mga daan, at ang mga walang dios ay babalik sa Iyo. Iligtas mo ako sa kasalanang dulot ng pagpatay, O Dios, O Dios ng aking kaligtasan; kaniya'y magagalak ang aking dila sa Iyong katuwiran. O Panginoon, ibubukas Mo ang aking mga labi, at ipahayag ng aking mga labi ang Iyong papuri. Sapagkat kung nais Mo ang mga hain, inihandog ko na sana—ngunit hindi Ka nalulugod sa mga handog na susunugin. Ang handog sa Diyos ay isang baging-loob; isang baging at nagpapakumbabang puso, O Diyos, hindi Mo pinamumuhi. O Panginoon, sa iyong kagandahang-loob, ipagkaloob ang iyong biyaya sa Sion, at muling itayo ang mga pader ng Jerusalem; kanita'y tatanggapin mo nang may-pabor ang hain ng katuwiran, ang handog at ang mga handog na susunugin; kanita'y ihahain nila ang mga batang baka sa iyong altar.

Awit 101

O Panginoon, pakinggan ang aking panalangin; hayaang makarating sa Iyo ang aking daing. Huwag mong ibaling ang Iyong mukha sa akin; sa araw ng aking kapighatian, ikiling Mo sa akin ang Iyong tainga; sa araw na tatawag ako sa Iyo, sagutin Mo ako agad. Sapagkat ang aking mga araw ay naglaho na parang usok, at ang aking mga buto ay nangalanta na parang tuyong sanga. Nilanta ako na parang damo, at ang puso ko'y natuyo, kaya't nakalimutan kong kumain ng aking tinapay. Sa ugong ng aking daing, kumapit ang aking mga buto sa aking laman. Naging parang pelikano ako sa ilang; naging parang kuwago ako sa mga guho. Hindi ako nakatulog, kundi naging parang munting ibong nag-iisa sa bubong. Araw-araw akong inaalipusta ng aking mga kaaway, at ang mga nagpupuri sa akin ay nanumpa sa aking pangalan. Sapagkat kinain ko ang abo na parang tinapay, at hinaluan ko ang aking inumin ng luha dahil sa Iyong galit at Iyong poot; sapagkat itinaas Mo ako upang ihagis Mo lamang. Ang mga araw ko ay nangupas na parang anino, at ako'y nalanta na parang damo. Ngunit Ikaw, O Panginoon, ay mananatili magpakailanman, at ang alaala Mo ay manatili mula sa salinlahi hanggang sa salinlahi. Mangyayari na Ikaw ay magbangon at magkaabut-loob sa Sion, sapagkat dumating na ang panahon upang ipakita sa kanya ang habag; dumating na ang panahon, sapagkat minamahal ng Iyong mga lingkod ang kanyang mga bato at nagdadalamhati sa kanyang alabok. At ang mga bansa ay matatakot sa pangalan ng Panginoon, at ang lahat ng mga hari sa lupa ay matatakot sa Iyong kaluwalhatian; sapagkat muling itatayo ng Panginoon ang Sion at lilitaw sa Kanyang kaluwalhatian. Tiningnan Niya ang dalangin ng mga mapagkumbaba at hindi Niya pinagtabuyan ang kanilang pamanhik. Isulat ito para sa henerasyong susunod, at pupurihin ng bayan na malilikha pa ang Panginoon, sapagkat yumuko Siya mula sa Kanyang banal na kataasan, ang Panginoon ay tumingin mula sa langit patungo sa lupa upang pakinggan ang mga daing ng mga bihag, upang palayain ang mga anak ng mga pinatay, upang ipahayag ang pangalan ng Panginoon sa Siyon at ang papuri Niya sa Jerusalem, kapag ang mga bansa ay nagsama-sama, at ang mga hari—upang maglingkod sa Panginoon. Sumulat siya sa kaniya sa daan, *sa mga araw* ng kaniyang sikanan: 'Ipabatid sa akin ang bilang ng aking mga araw; huwag mo akong kunin sa kalagitnaan ng aking mga araw: Ang iyong mga

taon ay mananatili mula sa salinlahi hanggang sa salinlahi.' Noong una, O Panginoon, inilagay Mo ang mga saligan ng lupa, at ang langit ay gawa ng iyong mga kamay; sila'y mapapawi, ngunit Ikaw ay mananatili; sila'y lahat mangaluma na parang damit, at gaya ng balabal, Itatupi Mo sila, at sila'y mababago. Ngunit Ikaw ay iisa, at ang mga taon Mo'y hindi kailanman magwawakas. Ang mga anak ng Kanyang mga lingkod ay makatatagpo ng kanlungan, at ang kanilang mga supling ay mananatili magpakailanman.

Panalangin ni Manases, Hari ng Juda

O Panginoong Makapangyarihan, Diyos ng aming mga ninuno—Abraham, Isaac at Jacob—at ng kanilang matuwid na supling, na lumikha ng langit at lupa kasama ang buong karilagan nito, na nagtali sa dagat sa pamamagitan ng salita ng Iyong utos, na nilimitahan ang kalaliman at tinatakan ito ng Iyong kamangha-mangha at maluwalhating Pangalan, na kinatatakutan ng lahat, at nanginginig sa harap ng kapangyarihan Mo, sapagkat walang sinumang makatatayo sa harap ng kaluwalhatian ng kaluwalhatian Mo, at ang kakila-kilabot Mong galit laban sa mga makasalanan ay hindi matiis! Ngunit ang awa ng pangako Mo ay walang hanggan at hindi masukat; sapagkat Ikaw ang Kataas-taasang Panginoon, mapagkawanggawa, matiisin at sagana sa habag, at Siyang naaawa sa masasamang *gawa* ng sangkatauhan. Ikaw, O Panginoon, sa kasaganaan ng Iyong kabutihan, ay nangako ng pagsisisi at kapatawaran sa mga nagkasala laban sa Iyo, at, sa kasaganaan ng Iyong habag, ay inatas ang pagsisisi para sa mga makasalanan tungo sa kaligtasan. Narito, O Panginoon, Diyos ng mga Hukbo, hindi Mo hiningi ang pagsisisi sa mga matuwid na sina Abraham, Isaac, at Jacob, na hindi nagkasala laban sa Iyo, ngunit hiningi Mo ang pagsisisi sa akin, isang makasalanan, sapagkat nagkasala ako nang higit pa sa bilang ng mga butil ng buhangin sa dagat. Dumami ang aking mga kasamaan, O Panginoon; dumami ang aking mga kasamaan, at hindi ako karapat-dapat na itas ang aking mga mata at masdan ang kataasan ng langit dahil sa karamihan ng aking mga paglabag. Ako ay nakagapos ng maraming bakal na tanikala, kaya hindi ko naitaas ang aking ulo, at hindi ako nakakakuha ng ginhawa, sapagkat pinukaw ko ang Iyong galit at gumawa ng masama sa Iyong paningin: hindi ko tinupad ang Iyong kalooban ni inalagaan ang Iyong mga utos. At ngayon ay lumuluhod ang mga tuhod ng aking puso, nangangailangan ng Iyong kabutihan. Nagkasala ako, O Panginoon, nagkasala ako, at kilala ko ang aking mga kasamaan; ngunit ipinamamanhid ko sa Iyo: patawarin mo ako, O Panginoon, patawarin mo ako, at huwag mo akong wasakin dahil sa aking mga kasamaan; at, bagaman ang Iyong galit ay maaaring magtagal magpakailanman, huwag mong iturin laban sa akin ang aking masasamang gawa, at huwag mo akong hatulan sa pinakamalalim na *bahagi* ng lupa. Sapagkat Ikaw, O Diyos, ay Diyos ng mga nagsisisi, at ipapakita Mo sa akin ang buong kabutihan Mo; sapagkat ililigtas Mo ako, bagaman ako'y hindi karapat-dapat, sa pamamagitan ng Iyong dakilang awa, at pupurihin Kita nang walang patid sa lahat ng araw ng aking buhay, sapagkat ang lahat ng hukbo ng langit ay umaawit ng papuri sa Iyo, at ang kaluwalhatian Mo ay mananatili magpakailanman. Amen.

Ang Tatlong Banal. Luwalhati, at ngayon: Pinakabanal na Trinidad: O Panginoon, maawa ka. (3) **Luwalhati, at ngayon: Ama Namin:** **Pari:** Sapagkat Iyo ang kaharian: **Tagabasa:** Amen.

Mga Tropario ng Pagpapakumbaba, tono 6

Maawa ka sa amin, O Panginoon, maawa ka sa amin, / sapagkat, walang maibibigay na dahilan para sa aming sarili, / kami, mga makasalanan, ay iniaalay ang panalangin na ito sa Iyo, aming Panginoon: / 'Maawa ka sa amin!'

Kaluwalhatian: O Panginoon, maawa ka sa amin, sapagkat inilalagay namin ang aming pag-asa sa Iyo, huwag kang masyadong magalit sa amin at huwag mong alalahanin ang aming mga kasalanan, kundi tingnan mo kami ngayon bilang ang Maawain, at iligtas mo kami mula sa aming mga kaaway. / Sapagkat Ikaw ang aming Diyos, at kami ang Kawan Mo; / kami'y lahat gawa ng Kanyang mga kamay / at tinatawag namin ang Kanyang pangalan.

At ngayon: Buksan Mo sa amin ang mga pintuan ng awa, O Pinagpalang Ina ng Diyos, upang kami, na naglalagay ng aming pag-asa sa Iyo, ay hindi mapahiya, kundi mailigtas sa aming mga

kapighatian *sa pamamagitan ng* Iyong *mga panalangin*, sapagkat Ikaw ang kaligtasan ng lahing Kristiyano.

Panginoon, maawa ka. (40) **Luwalhati, at ngayon:**

Pinupuri ka namin, na may mas mataas na karangalan kaysa sa mga Kerubin / at di-mapanalingang mas maluwalhati kaysa sa mga Serapim, / na nagluwal sa Diyos na Salita sa pagkabirhen, / ang tunay na Ina ng Diyos.

Pagpalain mo kami sa pangalan ng Panginoon, Ama.

Paring: Sa pamamagitan ng mga panalangin ng ating mga banal na ama, Panginoong Jesucristo, aming Diyos, maawa ka sa amin.

Tagabasa: Amen.

At ang panalangin: O Panginoong Diyos, Maykapangyarihang Ama, O Panginoon, nag-iisang Anak na si Hesukristo, at Espiritu Santo! Isang Pagkadiyos, isang Kapangyarihan, maawa Ninyo sa akin na makasalanan, at iligtas Ninyo ako, ang inyong hindi karapat-dapat na alipin, sa paraang alam Ninyo, sapagkat Kayo ay pinupuri magpakailanman. Amen.

Halina, sumamba tayo at lumuhod sa harap ni Cristo, ang Hari, ang ating Diyos.

Halina, sumamba tayo at lumuhod sa harap ni Cristo, ating Hari at Diyos.

Halina, sumamba tayo at magpatirapa sa harap ni Cristo Mismo, ang ating Hari at Diyos.

Awit 142

O Panginoon, pakinggan ang aking panalangin; ikiling ang inyong pakinig sa aking daing sa inyong katotohanan; pakinggan ninyo ako sa inyong katuwiran, at huwag ninyong hatulan ang inyong lingkod, sapagkat walang sinumang nabubuhay ang matuwid sa inyong paningin. Sapagkat hinahabol ng kaaway ang kaluluwa ko; pinababa niya sa alabok ang buhay ko; inilagay niya ako sa kadiliman, na parang mga patay *na mula* nang unang panahon. Sumasawa ang diwa ko sa loob ko; naguluhan ang puso ko sa loob ko. Naalala ko ang mga araw ng dati; pinagnilayan ko ang lahat ng mga gawa Mo; pinag-isipan ko ang mga gawa ng mga kamay Mo. Ipinamunaw ko sa Iyo ang aking mga kamay; ang aking kaluluwa ay parang tuyong lupa sa Iyong paningin. Sagutin Mo ako agad, O Panginoon, sapagkat nanghihina ang aking diwa; huwag Mo akong balewalain, at *huwag* Mo akong gawing parang mga bumababa sa libingan. Pabustan Mo akong marinig ang Iyong awa sa umaga, sapagkat inilalagay ko ang aking tiwala sa Iyo; Ipakita Mo sa akin, O Panginoon, ang daan na aking tatahakin, sapagkat sa Iyo ko itinaas ang aking kaluluwa. Iligtas Mo ako sa aking mga kaaway, O Panginoon, *sapagkat* sa Iyo ako tumakas. Turuan Mo akong gawin ang iyong kalooban, sapagkat Ikaw ang aking Diyos; ang Iyong mabuting Espiritu ang gagabay sa akin sa lupain ng katuwiran. Para sa Kanyang pangalan, O Panginoon, bubuhayin Mo ako; sa Kanyang katuwiran ilalabas Mo ang aking kaluluwa mula sa pagdadalamhati; at sa Kanyang awa wawasakin Mo ang aking mga kaaway at wawasakin Mo ang lahat ng nang-aapi sa aking kaluluwa, sapagkat ako ay Kanyang lingkod.

Araw-araw na Doxolohiya

Kaluwalhatian sa Diyos sa kataas-taasan, at sa lupa kapayapaan, mabuting kalooban sa mga tao. Pinupuri ka namin, pinagpapala ka namin, sinasamba ka namin, niluluwalhati ka namin, pinasasalamatan ka namin dahil sa iyong dakilang kaluwalhatian. O Panginoon, Hari sa Langit, O Diyos, Makapangyarihang Ama, O Panginoon, nag-iisang Anak, Hesukristo, at Espiritu Santo! O Panginoong Diyos, Korderong ng Diyos, Anak ng Ama, na nag-aalis ng kasalanan ng sanlibutan, maawa ka sa amin. Ikaw na nag-aalis ng mga kasalanan ng mundo, tanggapin ang aming panalangin; Ikaw na nakalukluk sa kanan ng Ama, maawa ka sa amin. Sapagkat Ikaw lamang ang Banal; Ikaw lamang ang Panginoon, Hesukristo, sa kaluwalhatian ng Diyos Ama. Amen. Tuwing gabi ay pagpapalain Kita at pupurihin ang Iyong pangalan magpakailanman. Panginoon, Ikaw ang aming kanlungan mula sa salinlahi hanggang sa salinlahi. Sinabi ko: 'Panginoon, maawa ka sa akin, pagalingin mo ang aking kaluluwa, sapagkat nagkasala ako sa Iyo.' Panginoon, naghanap ako ng kanlungan sa Iyo; ituro mo sa akin ang iyong kalooban, sapagkat Ikaw ang aking Diyos. Sapagkat

nasa Iyo ang bukal ng buhay; sa Iyong liwanag makakakita kami ng liwanag. Iunat Mo ang habag Mo sa mga nakakakilala sa Iyo. Ipagkaloob Mo, O Panginoon, na mapangalagaan kami mula sa kasalanan ngayong gabi. Pinagpala Ka, O Panginoon, Diyos ng aming mga ninuno, at ang Kalooban Mo ay papurihan at luwalhatiin magpakailanman. Amen. Nawa'y sumainamin ang habag Mo, O Panginoon, gaya ng pag-asa naming inilalagay sa Iyo. Mapalad Ka, O Panginoon; ituro Mo sa akin ang mga utos Mo. Mapalad Ka, O Panginoon; liwanagan Mo ako sa pamamagitan ng mga utos Mo. Mapalad Ka, O Banal; liwanagan Mo ako sa pamamagitan ng mga utos Mo. Panginoon, ang habag Mo'y magpakailanman; huwag Mo'ng hamakin ang mga gawa ng Inyong mga kamay. Purí sa Iyo, awit sa Iyo, kaluwalhatian sa Iyo, sa Ama, at sa Anak, at sa Espiritu Santo, ngayo't palagi at hanggang sa kailanman. Amen.

Ang Trisagion. Luwalhati, at ngayon: Pinakabanal na Trinidad: O Panginoon, maawa ka. **(3)** **Luwalhati, at ngayon: Ama Namin:** **Pari:** Sapagkat Iyo ang kaharian: **Lektor:** Amen.

Tropario, Tono 6

O Panginoon ng mga kapangyarihan, manatili sa amin, / sapagkat wala kaming ibang katulong sa aming mga paghihirap / maliban sa Iyo; / O Panginoon ng mga kapangyarihan, maawa ka sa amin. **Inuulit ng kabilang grupong umaawit.**

Unang tinig. Berso 1: Purihin ang Diyos sa Kanyang mga banal, / purihin Siya sa kalangitan ng Kanyang kapangyarihan.

O Panginoon ng mga Hukbo, sumaamin: **– inuulit natin pagkatapos ng bawat taludtod.**

Ikalawang tinig. Taludtod 2: Purihin Siya dahil sa Kanyang kapangyarihan, / purihin Siya dahil sa karakalan ng Kanyang kadakilaan.

Taludtod 3: Purihin Siya sa tunog ng trumpeta, / purihin Siya sa salteryo at alpa.

Taludtod 4: Purihin Siya sa timpani at sa sayaw, / purihin Siya sa mga kwerdas at sa organo.

Taludtod 5: Purihin Siya sa malamyos na plawta, purihin Siya sa nag-uugong na plawta. / Purihin ang Panginoon ng lahat ng humihinga!

At ang magkabilang koro nang magkasama: Purihin ang Diyos sa kaniyang mga banal. / Purihin Siya sa kalangitan ng kaniyang kapangyarihan.

O Panginoon ng mga hukbo, sumaiyo kami, / sapagkat wala kaming iba, maliban sa Iyo, / na tutulong sa amin sa aming mga paghihirap; / O Panginoon ng mga hukbo, maawa ka sa amin.

Kaluwalhatian: O Panginoon, kung wala ang Iyong mga santo bilang tagapamagitan, / at ang Iyong kabutihan na naaawa sa amin, / paano kami mangahas, O Tagapagligtas, na magkanta tungkol sa Iyo, / Siyang pinupuri ng mga Anghel nang walang tigil? / O Tagakilala ng mga puso, maawa Ka sa aming mga kaluluwa.

At ngayon: Ang aking mga kasalanan, O Ina ng Diyos, ay di-mabilang— sa Iyo ako'y lumalapit, O Dalise, na nangangailangan ng kaligtasan. / Maawain mong tingnan ang aking mahina na kaluluwa / at mamamagitan ka sa harap ng iyong Anak at aming Diyos, / upang ako'y pagkalooban ng kapatawaran / para sa *mga* mabibigat na *kasalanang* aking nagawa, / O Pinagpala.

Pinakabanal na Ina ng Diyos, / huwag mo akong pabayaan sa buong buhay ko, / huwag mo akong ipagkatiwala sa proteksyon ng tao, / kundi ipagtanggol mo at maawa ka sa akin!

Ipinagkakatiwala ko sa Iyo ang lahat ng pag-asa ko, Ina ng Diyos; panatilihin mo ako sa ilalim ng iyong proteksyon.

Panginoon, maawa ka. **(40)**

At ang panalangin: Kristo Diyos, na sa lahat ng panahon at sa bawat oras ay tumatanggap ng pagsamba at kaluwalhatian sa langit at sa lupa, mapagpasensya, pinakamahabagin, pinakamabait, umiibig sa mga matuwid at nagpapakita ng awa sa mga makasalanan, na tinatawag ang lahat sa kaligtasan sa pangako ng mga darating na biyaya! Ikaw Mismo, O Panginoon, tanggapin ang aming mga panalangin sa takdang oras na ito at ituro ang aming mga buhay tungo sa Iyong mga utos: banalhin ang aming mga kaluluwa, linisin ang aming mga katawan, itama ang aming mga hangarin,

linisin ang aming mga kaisipan, at iligtas kami sa lahat ng kalungkutan, kapahamakan at pagdurusa. Protektahan Mo kami ng Iyong mga banal na Anghel, upang, sa pagbabantay at paggabay ng kanilang hukbo, makamtan namin ang pagkakaisa sa pananampalataya at ang pagkaunawa sa Iyong di-mailarawang kaluwalhatian; sapagkat Ikaw ay pinagpala magpakailanman. Amen.

Panginoon, maawa ka. (3) **Gloria, at ngayon:**

Sa pinakamataas na karangalan ng mga Kerubin / at sa walang kapantay na kaluwalhatian ng mga Serapin, / pinupuri Ka namin, tunay na Ina ng Diyos, / na birheng nanganak sa Salita ng Diyos.

Pagpalain Mo kami sa pangalan ng Panginoon, Ama.

Saserdote: O Diyos, maawa ka sa amin at pagpalain mo kami; sumiklab sa amin ang liwanag ng iyong mukha, at maawa ka sa amin.

Tagabasa: Amen.

Pagkatapos ay binibigkas ng pari ang panalangin ni San Efren na taga-Sirya na may 16 na pagyuko:

O Panginoon at Guro ng aking buhay! Huwag mo akong ipaubaya sa espiritu ng katamaran, kayabangan, pagnanasa sa kapangyarihan, at walang-saysay na usapan. (Yuko)

Ngunit ipagkaloob Mo sa akin, lingkod Mo, ang diwa ng kabanalan, kababaang-loob, pagtitiis, at pag-ibig. (Yuko)

Oo, O Panginoon at Hari, ipagkaloob Mo na makita ko ang sarili kong mga kasalanan at huwag husgahan ang aking kapatid, sapagkat Ikaw ay pinagpala magpakailanman. Amen. (Yuko)

Gayundin, 12 maliliit na pagyuko na may panalangin:

O Diyos, linisin mo ako, isang makasalanan.

At muli ang buong panalangin: O Panginoon at Guro ng aking buhay: **at isang malaking pagyuko.**

Ang Trisagion. Luwalhati, at ngayon: Pinakabanal na Trinidad: Panginoon, maawa ka. (3) **Luwalhati, at ngayon: Ama Namin: Pari:** Sapagkat Iyo ang kaharian: **Tagabasa:** Amen. Panginoon, maawa ka. (12)

Panalangin sa Pinakabanal na Ina ng Diyos, isinulat ni Pablo, isang monghe ng Monasteryo ng Ina ng Diyos Evergetis, na ibig sabihin, ang Mabubuting Tagapagkaloob

Walang-sala, walang dungis, inosente, walang kapintasan, dalisay na Birhen, Nobya ng Diyos, Dakilang Ginang! Ikaw na, sa pamamagitan ng Iyong kamangha-manghang paglilihi, ay nag-isa sa Salita ng Diyos sa sangkatauhan at pinagsama ang nahulog na kalikasan ng aming lahi sa *mga Kapangyarihang* Langit; Ikaw ang nag-iisang pag-asa ng mga nawalan ng lahat ng pag-asa, ang tulong ng mga inaatake, ang handang pagtatanggol ng mga naghahanap ng kanlungan sa Iyo, at ang kanlungan ng lahat ng mga Kristiyano! Huwag ninyo akong hamakin, isang makasalanan, isang kaluluwang aba, na ginawang ganap na hindi karapat-dapat ang sarili sa pamamagitan ng mga kahiya-hiyang kaisipan, salita, at gawa, at na, dahil sa kapabayaan ng aking isipan, ay naging alipin ng mga ligayang makamundo. Ngunit maawa ka sa akin, isang makasalanan at naliligaw na kaluluwa, bilang Ina ng mahabaging Diyos, at tanggapin mo ang panalangin na iniaalay ko sa Iyo nang may maruming labi; at sa katapangang taglay ng isang ina, ipagpakita mo sa Iyong Anak at aming Panginoon at Guro, upang buksan Niya rin sa akin ang mahabaging kalaliman ng Kanyang kabutihan at, sa paglalaan sa aking di-mabilang na mga kasalanan, itungo ako sa pagsisisi at gawing tapat na tagatupad ng Kanyang mga utos. At manatili sa akin magpakailanman, bilang isang mapagkawanggawa, maawain, at mabait, sa buhay na ito – isang masigasig na Tagapamagitan at Tulong, na naglilimod sa akin mula sa mga pag-atake ng aking mga kaaway at ginagabayan ako tungo sa kaligtasan ; at sa oras ng aking pagpanaw, ingatan ang aking aba'y kaluluwa at itaboy ang madilim na mga anyo ng masasamang demonyo nang malayo rito; at sa kakila-kilabot na Araw ng Paghuhukom, iligtas mo ako mula sa

walang hanggang parusa at gawing tagapagmana ng di-mailarawang kaluwalhatian ng Iyong Anak at aming Diyos. At nawa'y matanggap ko ito, Ginang, Pinakabanal na Ina ng Diyos, sa pamamagitan ng Inyong pagdalit at proteksyon, sa biyaya at pag-ibig para sa sangkatauhan ng Inyong nag-iisang Anak, na ating Panginoon, Diyos at Tagapagligtas, na si Hesukristo. Sa Kaniya ang lahat ng kaluwalhatian, karangalan at pagsamba, kasama ng Kaniyang Ama na walang simula, at ng Kaniyang lubos na banal, mabuti at nagbibigay-buhay na Espiritu, ngayon at magpakailanman hanggang sa kailanman. Amen.

Panalangin ng mongheng Antiochus sa ating Panginoong Jesucristo

At ipagkaloob Mo sa amin, O Panginoon, habang kami ay nahihimbing, ang kapahingahan para sa katawan at kaluluwa, at iligtas Mo kami mula sa madilim na pagtulog ng kasalanan at mula sa bawat madilim at gabing paglayaw. Pawiin Mo ang alon ng aming mga pagnanasa; patayin Mo ang nag-aapoy na mga pana ng Masama, na mapanlinlang na itinutok laban sa amin; pakalmahin Mo ang paghihimagsik ng aming laman; at patulugin Mo ang bawat iniisip namin tungkol sa mga bagay na lupa at materyal. At ipagkaloob Mo sa amin, O Diyos, isang gising na isipan, isang dalisay na talino, isang matatag na puso, at isang magaang na tulog na malaya sa lahat ng makasalanang panaginip. Pagkatapos, gisingin Mo kami sa oras ng panalangin, matatag sa Iyong mga utos at matibay na hinahawakan sa aming sarili ang pag-alala sa Iyong mga hatol. Ipagkaloob Mo sa amin ang pagpupuri sa buong magdamag, upang kami'y makapamelsay, makapagpala, at makapagpuri sa Kanyang pinakamahal at marilag na Ngalan, O Ama, Anak, at Espiritu Santo, ngayon at magpakailanman hanggang sa kailanman. Amen.

Pinakadakila at Walang-Salot na Birhen, Ina ng Kristo na aming Diyos, iharap mo ang aming panalangin sa iyong Anak at aming Diyos, upang sa pamamagitan ng iyong pagdalit ay iligtas Niya ang aming mga kaluluwa.

Panalangin ni San Juan

Ang pag-asa ko ay ang Ama, ang kanlungan ko ay ang Anak, ang aking pananggalang ay ang Espiritu Santo; Banal na Tatluhan, luwalhati sa Inyo!

Pari: Luwalhati sa Iyo, Kristo na aming Diyos, pag-asa namin, luwalhati sa Iyo.

Koro: **Luwalhati; at ngayon,** O Panginoon, maawa ka. **(3)** Pagpalain mo kami.

Pagkatapos ay yumuyuko ang lahat sa lupa, habang ang pari, sa halip na pagtatapos, ay binibigkas ang panalangin:

Pinakamahabaging Panginoon, Panginoong Jesucristo, aming Dios! Sa pamamagitan ng pagdalit ng aming lubos na dalisay na Ginang, ang Ina ng Dios at Palagiang Birheng Maria, sa pamamagitan ng kapangyarihan ng banal at nagbibigay-buhay na Krus, sa pamamagitan ng pagdalit ng mga banal, walang-katawang Kalangitan na Pulutong, at sa pamamagitan ng mga panalangin ng banal at maluwalhating propeta, Juan na Tagapanguna at Tagabinyag, ang mga banal, maluwalhati at pinupuring mga Apostol, ang mga banal, maluwalhati at nagwawangis na mga martir, ang aming kagalang-galang at Dios-dalang mga Ama, ang banal at matuwid na mga ninong na sina Joaquin at Ana, at ang lahat ng Iyong mga santo, gawing kaaya-aya ang aming panalangin, ipagkaloob Mo sa amin ang kapatawaran ng aming mga kasalanan, takpan Mo kami ng lilim ng Iyong mga pakpak, itaboy Mo sa amin ang bawat kaaway at kalaban, magdala Ka ng kapayapaan sa aming mga buhay, O Panginoon, maawa Ka sa amin at ipagkaloob Mo sa amin ang Iyong kapayapaan, at iligtas Mo ang aming mga kaluluwa, sapagkat mabuti Ka at mapagmahal sa sangkatauhan.

At sasabihin namin: Amen.

Ang Seremonya ng Pagpapatawad

Ang pari, na nakayuko sa kongregasyon, ay nagsasabi: Pagpalain ninyo ako, mga banal na ama, at patawarin ninyo ako, isang makasalanan, sa lahat ng aking mga kasalanan sa gawa, salita, kaisipan at sa lahat ng aking mga pandama.

At tayo'y sumasagot: Nawa'y patawarin ka ng Diyos, banal na ama.

Binabasa ng pari ang sumusunod na ektenia:

Manalangin tayo para sa ating Pinakabanal na Patriarka **(pangalan)**, at para sa ating Pinakagalang na Metropolitan **(o: Arsobispo, o: Obispo) (pangalan)**, at para sa lahat ng ating mga kapatid kay Kristo.

[Sa mga monasteryo: Para sa ating kagalang-galang na abbot **(pangalan)** at sa mga kapatid ng banal na monasteryong ito.**]**

Koro, pagkatapos ng bawat petisyon: O Panginoon, maawa ka.

Para sa ating bansang pinoprotektahan ng Diyos, sa mga awtoridad nito at sa lahat ng mga tao nito.

Para sa mga nagmamuhod sa amin at sa mga umiibig sa amin.

Para sa mga nagpapakita ng awa sa amin at naglilingkod sa amin.

Para sa mga nag-utos sa amin, bagaman hindi kami karapat-dapat, na ipanalangin sila.

Para sa kaligtasan ng mga bihag.

Para sa ating mga ama at kapatid na naligaw.

Para sa mga naglalayag sa dagat.

Para sa mga may karamdaman.

Manalangin din tayo para sa kasaganaan ng bunga ng lupa.

At para sa bawat kaluluwang Ortodoksong Kristiyano.

Parangalan natin ang alaala ng mga Obispong Ortodokso at ng mga nagtatag ng banal na simbahan na ito **(o:** ng banal na monasteryo na ito**)**.

Ang ating mga magulang at ang lahat ng ating mga ninuno at kapatid na nauna sa atin, dito man o saan man, na mga Ortodoks.

Manalangin din tayo para sa ating sarili:

Koro: O Panginoon, maawa ka. **(3)**

Pari: Sa pamamagitan ng mga panalangin ng ating mga banal na ama, O Panginoong Jesucristo na aming Diyos, maawa ka sa amin.

Tayo: Amen.

Sa mga monasteryo, yumuyuko ang mga kapatid, humihingi ng kapatawaran sa abbot at nagsasabi:

Pagpalain mo ako, banal na Ama, at patawarin mo ako, isang makasalanan.

At matapos makatanggap ng kapatawaran mula sa abbot, tayo ay pumupunta sa ating mga selda, na inuulit ang sumusunod na panalangin:

Patawarin Mo ang mga nagmamalupit at nagkakamali sa amin, O Panginoon, Tagapagmahál ng sangkatauhan. Gantimpalaan Mo ang mga gumagawa ng mabuti ng kabutihan. Ipagkaloob Mo sa aming mga kapatid at kamag-anak ang kanilang mga pamanhiká *para* sa ikaliligtás, at ipagkaloob Mo sa kanilá ang búhay na waláng hanggá. Dalawin Mo ang mga may sákít at ipagkaloob Mo *sa kanilá* ang kagalingan. Gabayan Mo ang mga nasa dagat. Samahan Mo ang mga naglalakbay. Ibigay Mo ang kapatawaran ng mga kasalanan sa mga naglilingkod at nagpakita sa amin ng awa. Maawa Ka, sa pamamagitan ng Iyong dakilang awa, sa mga nagtitiwala sa amin, na hindi karapat-dapat, na ipanalangin sila. Alalahanin Mo, O Panginoon, ang aming mga ama at kapatid na nauna nang sumakabilyan, at ipagkaloob Mo sa kanila ang kapahingahan kung saan sumisikat ang liwanag ng Iyong mukha. Alalahanin Mo, O Panginoon, ang aming mga kapatid na nasa pagkabihag, at iligtas Mo sila mula sa bawat kapahamakan. Alalahanin Mo, O Panginoon, ang mga nag-aalay ng sakripisyo at gumagawa ng mabubuting gawa sa Iyong mga banal na Simbahan, at pagbigyan Mo ang kanilang mga petisyon *para* sa ikaliligtas, at ipagkaloob Mo sa kanila ang buhay na walang hanggan. Alalahanin Mo rin, O Panginoon, kami, ang Kanyang mapagkumbaba, makasalanan at di-karapat-dapat na mga lingkod, at liwanagan Mo ang aming mga isipan ng kaliwanagan ng Kanyang kaalaman, at gabayan Mo kami sa landas ng Kanyang mga utos, sa pamamagitan ng mga panalangin ng aming Pinakabanal

na Ginang, ang Ina ng Diyos at Palagiang Birheng Maria, at ng lahat ng Kanyang mga santo; sapagkat Ikaw ay pinagpala magpakailanman. Amen.*

SA HUWEWES NG UNANG LINGGO
SA MATINS

Ayon sa unang stichos ng Apostolikong Sedal, dalawang taludtod mula sa Oktosarkos, at ng Theotokos. Pagkatapos ay isang pagbasa.

Ayon sa ikalawang stichera ng sedalena, tono 2

Ikaw na nagpadala *sa Iyong* mga alagad bilang mga liwanag hanggang sa mga hangganan *ng daigdig* / sa pamamagitan ng *kanilang* pangangaral, O Salita ng Diyos, / liwanagan Mo ang aming mga puso ng liwanag ng kabutihan, / at linisin Mo kami sa pamamagitan ng pag-aayuno, na ipagkaloob sa Iyong mga lingkod ang diwa ng pagsisisi, / upang idadakila ka *nila*, O Tagapagligtas, / ang tunay na Pinakabiyaya.

Kaluwalhatian: **inuulit natin ang pareho.**

At ngayon, sa Theotokos: O Ina ng Diyos, huwag ninyo akong hamakin, / na nangangailangan ng inyong tulong, / sapagkat ang aking kaluluwa ay nagtitiwala sa inyo; / maawa kayo sa akin.

Pagkatapos ng ikatlong taludtod ng sedalen, tono 5

O kasama *ng mga* makalangit na *kapangyarihan* – / pag-aayuno, ang pinakamaliwanag *sa lahat* ng birtud, / ipamagitan mo kami upang mapayapang marating ang wakas / at makamtan ang mga bunga ng kaligtasan, / ipinamamanman ka namin, hukbo ng labindalawang apostol: / sapagkat ikaw ay tunay na kuta / at kanlungan ng aming mga kaluluwa sa lupa.

Luwalhati: **inuulit natin ang pareho.**

At ngayon, O Ina ng Diyos: Pinakabanal sa mga Kerubin, pinakamataas sa mga kalangitan, / O Ina ng Diyos, pinupuri ng lahat! Sa pamamagitan ng tunay na pag-amin sa Inyo, / kami, mga makasalanan, ay nagkakaroon ng kaligtasan, / at nakakahanap ng proteksyon *sa Inyo* laban sa mga tukso. / Kaya, huwag kang tumigil sa paghinga para sa amin, / Lakas at Kanlungan ng aming mga kaluluwa!

Ang Kanon mula sa Menaion. At ang himno na may tatlong taludtod ni Ginoong Joseph. At isang salmo mula sa Salterio ang inaawit.

Isang tripesnet ni Lord Joseph, tono 2.
Himno 4

Irmos: Mula ka sa Birhen:

Tumatanggap ng liwanag ng pag-aayuno, sumilay ka, O kaluluwa, / at iwasan ang kadiliman ng kasalanan, / upang sumikat sa iyo ang liwanag ng kapatawaran / sa pamamagitan ng Banal na Espiritu.

Nahuli mo ako sa kawit ng ligaya, O mandaraya, / hinuli mo ako at ginawang bihag mo; / ngunit kayo, mga Apostol, na nahuli ang mundo sa lambat ng Salita, / iligtas ninyo ako mula sa kanyang masamang balak.

Nagpakita kayo na parang sinag ng Araw ng Kaluwalhatian, / kagalang-galang na mga Apostol, / na nagpapalayas sa tagtuyot ng kamalian; / liwanagan ninyo rin ako, / na naparamdam ng bawat uri ng kasamaan.

Theotokos: Tatawagin Kita gabi't araw sa *aking* kalungkutan, at maliligtas ako, at aakyat ako sa ibabaw ng lahat ng kagalakan, O Birhen, aking kuta at aking tulong, na pinoprotektahan ng Iyong kapangyarihan.

Isa pang tripesner, ni Maestro Theodore, tono 5

Irmos: Ang mga gawa ng Iyong probidensya, O Panginoon:

Mga ganap na nagniningning na sulo ng Araw ng Katuwiran, mga Apostol, / inyo ngang liwanagan ang mundong lupa, / at inalis ang kadiliman ng kamalian.

Sa lira ng Tagapagligtas, ginanyak ng Espiritu, / nang kayo'y lumitaw sa lupa, O mga Apostol, / inawit ninyo sa amin ang malamyos na salita / at itinutok ninyo ang mundo sa Diyos.

Kaluwalhatian, sa Tatlong Persona: Pinararangal ang Trinidad sa iisang Diwa, / mag-awit tayo ng iisang Panginoong Diyos: / ang hindi nilikhang Ama, ang nilikhang Anak, at ang buhay na Espiritu.

Sa Ina ng Diyos: Ang Birhen ay nagdalang-tao sa kanyang sinapupunan, O Panginoon, / at ipinanganak Ka, Emmanuel: / sapagkat Sugo Ka para sa kaligtasan ng Kanyang bayan, / upang iligtas ang Kanyang mga pinahiran, O Mahilig sa sangkatauhan.

Kaluwalhatian sa Iyo, aming Diyos, kaluwalhatian sa Iyo.

O pagtitipon ng labindalawang apostol, / banal at lubos na banal! / Ipanalangin ninyo kami kay Cristo, iniluluhob namin, / upang matahak namin nang may sigasig ang apatnapung-araw na paglalakbay.

Irmos: Ang mga gawa ng Iyong probidensiya, O Panginoon, / ay nagpamangha sa propeta Habakuk: / sapagkat Sugo ka upang iligtas ang Iyong bayan, / Sugo ka upang iligtas ang Iyong mga pinahiran.

Oda 8

Irmos: Sa utos ng tirano:

Pag-iwasan natin ang lahat ng ligaya, / at pakalmahin ang ating mga pandama sa pamamagitan ng pag-aayuno, / at inumin natin ang tasa ng pagsisisi nang may mainit *na pananampalataya*, na umaawit: / 'Purihin ang Panginoon, lahat ng Kanyang mga nilikha!'

Kapag ikaw ay uupo kasama ni Cristo upang husgahan ang mga patay, / manalangin ka, O mga Apostol, / na ako, na nagkasala ng maraming kasalanan at nararapat sa paghuhukom, / ay maging katuwang ng mga nakatayo sa kanan.

Sa karwahe ng banal na mga birtud, / matapos nating linisin ang ating sarili sa pamamagitan ng pag-aayuno, umakyat tayo / at lumipad kasama ng ating isipan sa tuktok ng mga kalangitan, habang umaawit: / 'Purihin ang Panginoon, kayong mga gawa ng Panginoon!'

Theotokos: Nanatili kang walang galos, O Birhen, / nang ipanganak Mo ang Apoy ng Pagkadiyos; / ngunit ang mga hilig ng kaluluwa ay nasunog, / habang sila'y sumigaw sa Iyo sa tinig ng isang Anghel, / O nag-iisang Tagapagkaloob ng kagalakan!

Isa pang triptych

Irmos: Ang iyong mga banal na kabataan:

Habang inaawit natin ang mga trumpeta ng Espiritu, ang mga disipulo ni Cristo, / sumisigaw tayo: / 'Purihin ang Panginoon, lahat kayong mga gawa ng Panginoon!'

Bilang mga tagapamagitan para sa sanlibutan at para sa mga kamalian ng ating mga tagapagtapakan, / inaawit natin ang mga alagad ni Cristo, na sumisigaw: / 'Purihin ang Panginoon, lahat ng nilalang Niya!'

Pagpalain natin ang Ama, at ang Anak, at ang Espiritu Santo, ang Panginoon.

Trinitariano: Ang Pinakabanal na Trinidad / sa Ama, at sa Anak, at sa Espiritu Santo, / inaawit natin sa mga himno: / 'Purihin ang Panginoon, O mga gawa ng Panginoon!'

Theotokos: Tayong mga mortal ay kumakanta tungkol sa Kaniya / na Iyong ipinanganak sa di-mailarawang paraan, / na may paggalang na sumisigaw, O Dalise: / 'Purihin ang Panginoon, kayong lahat na mga gawa ng Panginoon!'

Kaluwalhatian sa Iyo, aming Diyos, kaluwalhatian sa Iyo.

Mga Apostol, mamamagitan / upang aming wakasan ang aming mga araw sa kapayapaan, / na sumisigaw: 'Purihin ang Panginoon, / lahat ng mga gawa ng Panginoon!'

Pinupuri, binabasbasan at sinasamba namin ang Panginoon, inaawit ang Kanyang mga papuri at itinaas *Siya* magpakailanman.

Irmos: Ang mga banal mong kabataan, O Kristo, / ay kumanta sa pugon, na sumisigaw: / 'Purihin ang Panginoon, O mga gawa ng Panginoon!'

Himno 9

Irmos: Sa hindi mauunawaan na Diyos:

Itinapon sa malawak na bangin ng mga ligaya, / tinatawag ko ang kalaliman ng Iyong awa: / 'O Helmsman, iligtas mo ako!'

O Bukal ng Awa! / Ibigay mo sa akin ngayon ang pagsisisi at pagluluksa, / upang ako*'y* umiyak sa / walang-hanggang dagat ng aking masasamang *gawa*.

Sa pamamagitan ng banal na panalangin ng Iyong mga alagad, O Hesus, ipagkaloob na mapasamba ko ang banal na Pagkabuhay Muli at ang Iyong banal na Pasyon.

Theotokos: Ikaw na ginawang makalangit ang ating likas na lupaing katawan / sa pamamagitan ng paninirahan ng Diyos sa Iyo, O Pinakabanal, / iligtas mo ang lahat sa kapahamakan.

Isa pang triptych

Irmos: Pinupuri ka namin, Kristo:

Matapos kunin ang tubig ng kawalang-kamatayan mula sa mga bukal ng Tagapagligtas, ayon sa hula, / palagiang pinapawi ng mga Apostol ang uhaw ng mga / na nananabik sa mga aral ng buhay.

Pagkatanghal ninyo bilang mga prinsipe ng Hari ng Langit, O mga Apostol, / sinakop ninyo ang buong sansinukob *para sa Kanya*, / *tinuro ninyo* sa lahat na parangalan Siya lamang, / sambahin at luwalhatiin Siya bilang Diyos.

Kaluwalhatian, Trinidad: Ang hindi mahahating Trinidad, ang lubos na aktibo at makapangyarihang Pagkakaisa: ang Ama, ang Anak at ang Espiritu Santo! Ikaw ang aking Diyos, aking Panginoon at aking Liwanag, at habang ako'y umaawit ng *mga himno* sa Iyo, sinasamba Kita.

Sa Ina ng Diyos: Tinatawag ka namin, O Dalagang Birhen Ina, / pinagpala, O Ina ng lahat ng mga ina, / sapagkat ikaw ang naging pakikipagkasundo para sa mundo, / nang isinaplô mo sa iyong sinapupunan ang Tagapagligtas at Maylalang sa paraang hindi mailarawan ng salita.

Kaluwalhatian sa Iyo, aming Diyos, kaluwalhatian sa Iyo.

O koro ng mga Apostol! Iligtas mo ang mga umaawit ng iyong papuri, / at ipagkaloob sa amin na makatawid sa mga araw ng makinang na pag-aayuno na ito / nang may mapagpakumbabang puso.

Irmos: Pinupuri namin, O Kristo, / ang Iyong lubusang dalisay at walang mantsang Ina, / sapagkat siya ay di-pangkaraniwang nagluwal sa Iyo sa laman, / Ikaw na nagligtas sa amin mula sa lahat ng kamalian at kapahamakan.

Liwanag ng tono.

Stichera sa salterio, tono 3

O Panginoon, inutos Mo ang pagsisisi para sa akin, isang makasalanan, / na nagnanais na iligtas ako, bagaman hindi karapat-dapat, / sa pamamagitan ng Iyong walang-hanggang awa. / Nagpapakumbaba ako sa Iyo, na nananalangin: / 'Pababaan Mo ang aking kaluluwa sa pamamagitan ng pag-aayuno, / sapagkat sumilong ako sa Iyo, ang Nag-iisang Pinakamahabagin!' **(2)**

At sa mga martir: Nangungusyaw kayo na parang mga bituin sa sanlibutan / at kahit pagkatapos ng kamatayan, mga banal na martir, / na nagsikap sa mababuting gawa; / na may tapang, ipanalangin sa Cristo / na maawa sa aming mga kaluluwa.

Luwalhati, at ngayon, sa Ina ng Diyos: O Ina ng Diyos, Tagapagtanggol ng lahat ng nagdarasal sa Iyo, / *sa* Iyo kami nangahas na manalangin, at sa Iyo kami nagmamalaki, / *at* sa Iyo ang buong pag-asa namin; / ipanalangin Mo sa Kaniya na ipinanganak Mo / ang Iyong mga hindi karapat-dapat na lingkod.

NOONG HUKYONG HINDI PA NAGLILINGKO

Tropario ng Pahayag, Tono 1

Iligtas Mo kami, O Panginoon, / mula sa nakikita at hindi nakikitang mga kaaway, / upang hindi kailanman masabi ng mga pagano: 'Nasaan ang kanilang Diyos?' / Ipabalu Mo sa kanila, O Panginoon, / na hindi Mo tinitingnan ang mga kasalanan ng iyong bayang nagsisisi.

Luwalhati, at ngayon: **at inuulit natin ang pareho.**

Prokeimenon, tono 1

Kapag ibinabalik ng Panginoon ang mga bihag ng Kanyang bayan.

Taludtod: Sinabi ng hangal sa kanyang puso, 'Walang Diyos!'

Awit 13:7B, 1A

Pagbasa mula sa mga Propesiya ni Isaias

Ang Panginoon lamang ang papapurihin sa araw na iyon. Sapagkat ang araw ng Panginoon ng mga hukbo ay laban sa bawat mayabang at hambog, at laban sa bawat mapagmalaki at matayog – at sila'y mapapababa. At sa bawat matangkad at marilag na sedro ng Libano, at sa bawat punong-kahoy ng Basan, at sa bawat matayog na bundok, (at sa bawat matarik na burol), at sa bawat matayog na tore, at sa bawat matayog na pader, at sa bawat barko sa dagat, at sa bawat tanawin ng ganda ng mga barko. Mapapababa ang bawat tao, at ang kapalaluan ng tao ay mawawala, at ang Panginoon lamang ang magiging mataas sa araw na iyon. At itatago nila ang lahat *ng diyus-diyosan* na gawa ng kamay ng tao, dadalhin nila sa mga kuweba, at sa mga bitak-bitak ng mga bato, at sa mga bangin ng lupa, mula sa mukha ng takot sa Panginoon at mula sa kaluwalhatian ng Kanyang kapangyarihan, kapag Siya'y bumangon upang durugin ang lupa. Sapagkat sa araw na iyon ay itatapon ng mga tao ang kanilang mga kasuklam-suklam—ang mga diyus-diyosang pilak at ginto na kanilang ginawa para sa kanilang sarili upang sambahin *ang mga* walang-kwentang *diyos* at mga paniki—upang makapasok sila sa mga lungga sa matibay na bato at sa mga bitak ng mga bangin, tumatakas mula sa takot sa Panginoon at sa karilagan ng Kanyang kapangyarihan, kapag Siya'y bumangon upang durugin ang lupa.

Isaias 2:11–21

Prokeimenon, tono 4

O Panginoon, sino ang maninirahan sa iyong tinitirahan?

Taludtod: Ang lumalakad nang walang kapintasan at gumagawa ng katwiran.

Awit 14:1A, 2A

SA HUKYANG HAPON SA KAPAGTAPUSAN

'Sumigaw ako sa Panginoon': mga stichera ni Jose, tono 2

Liwanagan Mo ako, O Kristong akin, na naparamdam ng mga panlilinlang ng kaaway, / Ikaw na, nang minsang nakabitin sa Krus, pinadilim ang araw / at malinaw na pinaliwanagan ang mga tapat sa tunay na liwanag ng kapatawaran, / upang, sa paglalakad sa liwanag ng Iyong mga utos, / marating ko nang may kabanalan ang makapagligtas na bukang-liwayway ng Iyong Pagkabuhay.

Tulad ng baging, O Tagapagligtas, na nakabitin sa Punò, / Ikaw, O Kristo, ay pinatuyo ang mga hangganan ng *lupa ng alak* ng kawalang-bulok. / Kaya't nananaghoy ako: / 'Ako, na laging nababalot sa makapal na ulap ng kalasingan ng kasalanan, / na pinalisangan ng tamis ng tunay na pagsisisi, / palakasin mo ako ngayon, O Manunubos, upang pag-ibayuhin ang sarili sa mga ligaya, / bilang ang Mabuti at Tagapagmahál ng Sangkatauhan!'

Isa pa, gaya ni Panginoong Theodore, sa parehong tinig: O kapangyarihan ng Krus Mo! / Nagbunga ito ng pagpipigil sa sarili para sa Simbahan, / na inugat mula sa mismong pinagmulan ang sinaunang

kakulangan sa pagpipigil sa sarili ni Adan sa Eden: / sapagkat iyon ay nagdala ng kamatayan sa sangkatauhan, / samantalang ito ay walang patid na nagbubuhos ng kawalang-kamatayan sa mundo / na parang mula sa ibang makalangit na bukal / sa pamamagitan ng pagbuhos ng Iyong buhay-na-nagbibigay na dugo at tubig, / na nagbigay-buhay sa lahat ng bagay. / *At* para sa amin, O Diyos ng Israel, / O May-ari ng dakilang kaawaan, gawing matamis ang karangyaan ng pag-aayuno!

At mula sa Menaion 3. Luwalhati, kahit ngayon, sa Ina ng Diyos ng Krus.

Prokeimenon, Tono 4

Papupurihan ko ang Panginoon, / na siyang nagbigay-liwanag sa akin.

Taludtod: Ingatan Mo ako, O Panginoon, sapagkat sa Iyo ako nagtitiwala.

Awit 15:7A, 1

1. Pagbasa mula sa Genesis

Ito ang aklat ng pinagmulan ng langit at ng lupa. Noong araw na nilikha ng Diyos ang langit at ang lupa, at ang lahat ng luntiang damo sa parang bago pa *ito* lumitaw sa lupa, at ang lahat ng damo sa parang bago pa *ito* tumubo—sapagkat hindi *pa* pinahintulutan ng Panginoong Diyos (ang Panginoon) Diyos ay nagpadaloy ng ulan sa lupa, at walang tao upang asikasuhin ito, kundi isang bukal ang sumibol mula sa lupa at pinainom ang buong lupa. At hinubog ng Diyos ang tao mula sa alabok ng lupa, at hiningahan niya ang kanyang mga butil ng hininga ng buhay, at ang tao ay naging isang buhay na kaluluwa. At itinanim ng Panginoong Diyos ang isang hardin sa Eden, sa silangan, at doon niya inilagay ang taong kaniyang nilalang. At pinasibol ng Diyos mula sa lupa ang bawat punong kaaya-aya sa paningin at mabuti para sa pagkain, pati na ang punong-kahoy ng buhay sa gitna ng hardin, at ang punong-kahoy ng kaalaman sa mabuti at masama. May isang ilog na umaagos mula sa Eden upang dilirin ang Hardin; mula roon ito'y nahati sa apat na sanga. Ang pangalan ng una ay Pishon: ito'y paikot-ikot sa buong lupain ng Havilah, kung saan may ginto; ang ginto ng lupain na iyon ay pinong uri; mayroon ding mga rubi at mga berdeng bato. At ang pangalan ng ikalawang ilog ay Gihon: ito'y bumabalot sa buong lupain ng Etiyopya. At ang ikatlong ilog ay ang Tigris: dumadaloy ito sa kabila ng mga Asiryo. At ang ikaapat na ilog ay ang Eufrates. At dinala ng Panginoong Diyos ang taong kaniyang nilikha at inilagay siya sa Halamanan ng Kagalakan upang ito'y alagaan at panatilihin. At inutusan ng Panginoong Diyos si Adan, sinasabi, 'Malaya kang kumain mula sa bawat puno sa Hardin, ngunit huwag kang kumain mula sa puno ng kaalaman ng mabuti at masama; sapagkat sa araw na ikaw ay kumain nito, tiyak na mamamatay ka.' At sinabi ng Panginoong Diyos, 'Hindi mabuti na mag-isa ang tao; gagawa ako ng katulong na angkop para sa kaniya.' At hinubog ng Diyos mula sa lupa ang lahat ng ibon sa himpapawid at lahat ng mabangis na hayop, at dinala niya ang mga ito kay Adan upang makita kung ano ang ipangalan niya sa kanila. At kung ano ang ipinangalan ni Adan sa bawat buhay na nilalang, iyon ang naging pangalan nito.

Genesis 2:4–19

Prokeimenon, tono 4

Ingatan mo ako, O Panginoon, / na parang muli ng mata.

Taludtod: Pakinggan mo, O Panginoon, ang aking matuwirang usapin.

Awit 16:8A, 1A

2. Pagbasa mula sa Kawikaan

Anak ko! Huwag mong kalimutan ang aking mga batas, kundi ingatan ng iyong puso ang aking mga salita; sapagkat magdaragdag sila sa iyo ng haba ng buhay, taon ng buhay at kapayapaan. Huwag mong pabayaan ang kagandahang-loob at pananampalataya: itali mo ang mga ito sa iyong leeg, isulat mo sa tapak ng iyong puso, at makakamtan mo ang biyaya. At hanapin mo ang mabuti sa paningin ng Panginoon mong Diyos at sa paningin ng mga tao. Magtiwala ka sa Panginoon ng buong puso mo, at huwag kang umasa sa sariling mong karunungan. Sa lahat ng iyong lakad kilalanin mo siya, upang tuwirin niya ang iyong mga landas [– at huwag masabit ang iyong paa]. Huwag kang maging matalino sa iyong sariling paningin; kundi katakutan mo ang Panginoon at lumayo ka sa lahat ng kasamaan:

kaniya'y magiging kalusugan sa iyong katawan at pampalusog sa iyong mga buto. Parangalan mo ang Panginoon sa bunga ng iyong matuwid na paggawa, at ialay mo sa Kaniya ang mga unang bunga ng iyong matuwid na mga gawa, upang ang iyong mga kamalig ay mapuno nang umaapaw ng trigo, at ang iyong mga lagayan ng alak ay umaapaw ng alak.

Anak ko! Huwag mong hamakin ang saway ng Panginoon, at huwag kang mawalan ng loob kapag pinagsabihan ka Niya; sapagkat pinarurusahan *ng* Panginoon *ang mga* minamahal Niya, at sinasaway Niya ang bawat anak na Kanyang tinatanggap. Mapalad ang taong nakatagpo ng karunungan, at ang taong mortal na nakamtan ang pang-unawa—sapagkat mas mabuti pang makamtan ito kaysa *sa* kayamanang pilak at ginto. Mas mahalaga ito kaysa sa mamahaling bato: walang masama ang makalalaban dito; kilala ito ng lahat ng umiibig dito, at walang mahalagang bagay ang karapat-dapat dito. Sapagkat nasa kanang kamay niya ang haba ng mga araw at ang mga taon ng buhay, samantalang nasa kaliwang kamay niya ang kayamanan at karangalan; mula sa kaniyang mga labi lumalabas ang katotohanan; at sa kaniyang dila ay may katarungan at awa; ang kaniyang mga daan ay mga daan ng kagandahan, at ang lahat ng kaniyang mga landas ay kapayapaan. Siya ay punong-kahoy ng buhay sa lahat ng humahawak sa kanya nang matatag, at matibay na sandigan sa mga nagtitiwala sa kanya na parang sa Panginoon.

Kawikaan 3:1–18

Stichera sa aklat ng mga awit, tono 4

Nais nating makibahagi sa Banal na Paskwa, / na ang pinagmulan ay hindi sa Ehipto kundi sa Siyon, / alisin natin ang lebadura ng kasalanan sa pamamagitan ng pagsisisi, / igapos natin ang ating mga balakang sa pagpapakamatay sa mga pagnanasa, / palamutian natin ang ating mga paa ng pang-itaas na sapin / na nagbabawal sa atin *na lumakad* sa anumang landas ng kasamaan, / at sumandal sa tungkod ng pananampalataya. / Huwag nating tularan ang mga kaaway ng Krus ng Panginoon, / sa pamamagitan ng pagpapadiyos sa tiyan, / kundi sundan natin *ang landas* ng pag-aayuno / kasunod Niya na nagbigay sa atin ng halimbawa ng tagumpay laban sa diyablo / – ang Tagapagligtas ng ating mga kaluluwa. **(2)**

Para sa mga Martir: O Kristo Diyos, purihin sa pamamagitan ng pag-alala / sa Iyong mga santo! / Sa kanilang paghahain, / ipagkaloob sa amin ang Iyong dakilang awa.

Kaluwalhatian, at ngayon, O Ina ng Krus, parehong tono: Nang sa Krus Ikaw ay masdan Niya / na nakapako nang mahigpit, O Panginoon, / ang Kordero Mo at ang Ina Mo, / siya'y namangha at sumigaw: / 'Ano ang tanawing ito, minamahal kong Anak? / Ganito ka ginantimpalaan ng mga walang-paniwala at walang-batas na tao, / na nakatikim ng Kanyang maraming himala. / Ngunit luwalhati sa Kanyang di-mailarawan / na pagtitiis, O Panginoon!'

At ang natitirang bahagi ng serbisyo ay ayon sa karaniwan.

SA HUKYANG HAPON SA KASALANSAHAN

Paring: Pagpalain ang ating Diyos ngayon at magpakailanman, at sa mga kailanman ng kailanman.

Tagabasa: Amen. Luwalhati sa Iyo, aming Diyos, luwalhati sa Iyo.

Langit na Hari: Ang Banal na Tatluhan. Luwalhati, at ngayon: Pinakabanal na Tatluhan: O Panginoon, maawa ka. (3) Luwalhati, at ngayon: Ama Namin: Pari: Sapagkat Iyo ang kaharian: **Tagabasa:** Amen. Panginoon, maawa ka. **(12) Luwalhati, at ngayon: Halina, sumamba tayo: (3)**

Awit 69

O Diyos, sa tulong ko'y parito ka; O Panginoon, sa pagtabang sa akin'y magmadali ka. Nawa'y mapahiya at malito ang mga naghahangad ng aking kamatayan; nawa'y bumalik at mapahiya ang mga nagnanais ng aking kapahamakan; nawa'y agad mapahiya ang mga nagsasabi sa akin, 'Mabuti, mabuti!' Nawa'y magalak at magsaya sa Iyo ang lahat ng naghahanap sa Iyo, O Diyos, at nawa'y ang

mga umiibig sa Iyong kaligtasan ay magsabi nang walang tigil: 'Papurihan ang Panginoon.' Ngunit ako'y dukha at nangangailangan; O Diyos, tulungan Mo ako. Ikaw ang aking tagapagsaup at tagapagligtas; O Panginoon, huwag kang magpaliban!

At inaawit natin ang Dakilang Kanon na ito ng ating kagalang-galang na ama na si Andres ng Crete at Jerusalem, inuulit ang tugma matapos ang bawat troparion: 'Maawa ka sa akin, O Diyos, maawa ka sa akin.'

Ode 1, Tono 6

Irmos: Ang aking tagapagligtas at tagapangalaga / ay naging aking kaligtasan: / Siya ang aking Diyos, at papurihan ko Siya, / ang Diyos ng aking ama – at itataas ko Siya, / sapagkat Siya ay niluwalhati sa kaluwalhatian! **(2)**

Koro: **Kaawaan mo ako, O Diyos, kaawaan mo ako.**

Korderong ng Diyos, na nag-aalis ng mga kasalanan ng mundo, / alisin Mo sa akin ang mabigat na pasanin ng kasalanan, / at sa Iyong awa, / ipagkaloob Mo sa akin ang luha ng pagsisisi.

Ipinapasa ko ang aking sarili sa Iyo, Hesus, / nagkasala ako sa Iyo, maawa ka sa akin, / alisin mo sa akin ang mabigat na pasanin ng kasalanan, / at, bilang Maawain na Diyos, / ipagkaloob mo sa akin ang luha ng pagsisisi.

Huwag Mo akong hatulan, / ilantad Mo ang aking mga gawa, / suriin ang aking mga salita at ilantad ang aking mga pagnanasa; / kundi sa pamamagitan ng Iyong awa, na hindi Tumingin sa aking mabibigat na *kasalanan*, / iligtas Mo ako, Makapangyarihan.

Panahon na para sa pagsisisi; / lumalapit ako sa Iyo, O Siyang lumikha sa akin: / alisin Mo sa akin ang mabigat na pasanin ng kasalanan, / at, bilang Maawain, / ipagkaloob Mo sa akin ang luha ng pagsisisi.

Naubos ko ang kayamanan ng *aking* kaluluwa sa kasalanan, / wala akong bunga ng kabanalan, / at, naghihirap sa gutom, sumisigaw ako: / 'O Tagapagbigay ng Awa, magmadali, / kaawaan Mo ako Mismo!'

Refrain: **Kagalang-galang na Ina Maria, ipanalangin mo kami sa Diyos.**

Sa pagsunod sa banal na mga batas ni Cristo, lumapit ka sa Kanya, itinakwil mo ang walang pigil na pagnanasa sa ligaya, at, nang may lubos na paggalang, isinabuhay mo nang buo ang lahat ng birtud.

Kaluwalhatian sa Banal na Trinidad: O Higit na Kabanal-banalan na Trinidad, sinasambang isa, alisin mo sa akin ang mabigat na pasanin ng kasalanan at, bilang ang Mahabagin, ipagkaloob mo sa akin ang luha ng pagsisisi.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: O Ina ng Diyos, Pag-asa at Proteksyon ng mga umaawit ng Iyong mga papuri! / Alisin Mo sa akin ang mabigat na pasanin ng kasalanan, / at bilang Dalagang Malinis, / tanggapin Mo ako habang ako'y nagsisisi.

Dalit 2

Irmos: Masdan, masdan, ako ang Diyos, / na nagpabagsak ng manna / at nagpalabas ng tubig mula sa bato / noong mga unang araw sa ilang para sa Aking bayan / sa pamamagitan lamang ng Aking kanang kamay at ng Aking kapangyarihan. **(2)**

'Pumatay ako ng tao,' wika ni Lamek, / 'sa aking sariling kapahamakan, at ng binata—sa aking sariling sugat,' /—*ganito* ang *kanyang* daing, na umiiyak; / subalit hindi ka nanginginig, aking kaluluwa, / na nagdungis sa laman at nagdungis sa isip.

Naisip mo *na* ang magtayo ng tore *hanggang sa langit*, O kaluluwa, / at magtayo ng kuta gamit ang iyong mga pagnanasa, / kung hindi lamang pinahiya ng Maylalang ang iyong mga plano / at ibinato ang iyong mga balak sa lupa.

O, kung paanong tinala ko si Lamek, yaong sinaunang mamamatay-tao, / na may kaluluwang tao at isip ng isang binata, / at pinatay ang katawan ng kapatid ko, / na gaya ni Cain na mamamatay-tao, dahil sa maluluhong pagnanasa.

Minsan ay nagbuhos ang Panginoon / ng apoy mula sa Panginoon / sa nag-uumapaw na kalapastanganan *at* sinunog ang mga Sodomita; / ngunit ikaw ay nagpailang ng apoy ng Gehenna, / na kung saan ikaw, *O* kaluluwa, / ay susunugin sa paghihirap.

Ako'y sugatan, ako'y pasa; / narito ang mga palaso ng kaaway na tumama sa aking kaluluwa at katawan, / narito ang mga sugat, ang mga bulok na sugat, ang mga pagmamanman / na sumisigaw laban sa mga hampas ng aking mga maling pagnanasa.

Refrain: **Kagalang-galang na Ina Maria, ipanalangin mo kami sa Diyos.**

Inyoong iniunat ang inyong mga kamay / sa Mapagkawanggawang Diyos, Maria, / habang nalulunod sa kailaliman ng mga kasamaan, / at gaya ng malugod Niyang / iniunat ang kamay ng tulong kay Pedro, / gayon din Niya *kayo* inabot, / hinahanap ang inyong pagbabalik-loob sa bawat paraan.

Luwalhati sa Trinidad: O Walang-simula, Di-likha na Trinidad, / Di-mahating Pagkakaisa, / tanggapin *ako* sa aking pagsisisi, / iligtas mo ako na nagkasala, / huwag hamakin ang iyong nilikha, / kundi magkawanggawa ka at iligtas mo ako / mula sa nag-aapoy na hatol.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Pinakadakilang Dalaga, Ina ng Diyos, / Pag-asa ng mga lumalapit sa Iyo / at Kanlungan *ng mga naliligaw* sa bagyo, / himukin Mo ang mapagkalingang Maylalang at ang Iyong Anak / na magpakita ng awa sa akin / sa pamamagitan ng Iyong mga panalangin.

Awit 3

Irmos: Itatag Mo, O Panginoon, sa bato ng Iyong mga utos / ang aking nag-aalinlángang puso, / sapagkat Ikaw lamang ang Banal at Panginoon. (2)

O sinaunang Hagar na taga-Ehipto, / naging katulad mo siya, O kaluluwa, / sapagkat inaalipin mo ang iyong sarili sa pabigla-biglang hilig at ipinanganak / ang isang bagong Ismael – ang kapalaluan.

O hagdanang ipinakita kay Jacob, / nalaman mo, aking kaluluwa, / *na ito'y nagmumula* sa lupa patungo sa langit; / bakit nga hindi mo narating / ang tiyak na pag-akyat—pagkabanal?

Gayahin mo ang pari ng Diyos at ang nag-iisang hari / – ang larawan ng buhay ni Cristo / sa mundo sa piling ng mga tao.

Bumalik ka, magdalamhati, O kaluluwang aba, / bago pa man magwakas ang piging ng buhay, / bago pa man isara ng Panginoon / ang pintuan ng Kaniyang palasyo.

Huwag kang maging haliging asin, O kaluluwa, / na lumingon pabalik; / hayaang ikabahala ka ng halimbawa ng Sodoma: / tumakas ka pataas, sa Bundok Sigor.

Huwag mong tanggihan, O Panginoon, / ang mga panalangin ng mga umaawit ng papuri sa Iyo, / kundi magkawanggawa ka, O Tagapagmahál ng sangkatauhan, / at ipagkaloob mo ang kapatawaran sa mga nananalangin nang may pananampalataya.

Kaluwalhatian, O Trinidad: Simpli, di-likhang Pagkakaisa, / Walang-simulang Kalikasan, / pinupuri sa Tatlong Persona, / iligtas Mo kami na sumasamba nang may pananampalataya / sa kapangyarihan ng Iyong lakas.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Ang Anak, *ipinanganak* ng Ama sa labas ng panahon, sa loob ng panahon, O Ina ng Diyos, bagaman hindi mo nakilala ang sinumang lalaki, ipinanganak mo Siya, – *O* kahanga-hangang himala! – habang nanatiling birhen *at* pinapasuso mo Siya ng iyong gatas.

Kanta 4

Irmos: Narinig ng propeta / ang Tungkol sa Iyong pagdating, O Panginoon, at napuno ng pagkamangha, / na Ika'y ipapanganak ng isang Birhen at lilitaw sa mga tao, at ipinahayag niya: / 'Narinig ko ang balita Tungkol sa Iyo, at ako'y napuno ng pagkamangha.' / Luwalhati sa Iyong kapangyarihan, O Panginoon! (2)

Maikli ang aking buhay / at puno ng pagdurusa at kasamaan; / ngunit tanggapin mo ako sa pagsisisi / at ibalik mo ako sa aking pag-iisip, / baka maging biktima at pagkain ng kaaway; / maawa ka sa akin, O Tagapagligtas.

Nakasulod sa maringal na karangalan, may korona at lilang balabal, isang taong *may* dakilang kayamanan at katuwiran, sagana sa kayamanan at kawan, bigla na lang, ng kanyang kayamanan, kaluwalhatian at kaharian, siya'y hubaran at pinagkait.

Kung siya nga'y matuwid at walang kapintasan kaysa sa lahat, / subalit hindi nakaligtas sa mga panlilinlang at tusong paraan ng manlilinlang, / ano nga'y magagawa mo, kawawang kaluluwang mapagmahal sa kasalanan, / kung sakaling may hindi inaasahang mangyari / sa iyo?

Ngayon ay mayabang ako sa aking mga salita, / at matapang din ang puso, / padalus-dalos at pabaya; / huwag mo akong hatulan kasama ng Pariseo, / kundi ipagkaloob mo sa akin ang kababaang-loob ng maniningil ng buwis, / O Ikaw na nag-iisa ang Maawain *at* Matuwid, / at ibilang mo ako sa kanila.

Nagkasala ako sa pag-aabuso sa sisidlan ng aking laman, / Nauunawaan ko, O Maawain; / ngunit tanggapin mo ako sa pagsisisi / at ibalik mo ako sa aking pag-iisip, / baka maging biktima at pagkain ng kaaway; / maawa ka sa akin, O Tagapagligtas.

Ginawa kong diyus-diyosan ang aking sarili, / sa pagdungis sa aking kaluluwa ng mga pagnanasa, *O* Maawain; / ngunit tanggapin Mo ako sa pagsisisi / at ibalik Mo ako sa aking pag-iisip, / baka maging biktima at pagkain ako ng kaaway; / Ikaw Mismo, O Manunubos, maawa Ka sa akin.

Hindi ko pinansin ang Tinig Mo, / ni sinunod ang Kasulatan Mo, O Tagapagbigay-Batas; / ngunit tanggapin Mo ako sa pagsisisi / at magbalik-loob ako, / baka maging biktima at pagkain ng kaaway; / Ikaw Mismo, O Tagapagligtas, maawa Ka sa akin.

Refrain: **Kagalang-galang na Ina Marya, ipanalangin mo kami sa Diyos.**

Bagaman nadala ka sa kalaliman ng matinding kasamaan, hindi ka nanatili *roon*, kundi malinaw na umakyat ka sa pamamagitan ng mabubuting kaisipan at gawa tungo sa pinakamataas na birtud sa isang kamangha-manghang paraan, na ikinagulat ng kalikasan ng mga anghel, Maria.

Kaluwalhatian sa Trinidad: Hindi nahahati sa diwa / *at* hindi nalilito sa mga Persona, / Ipinapahayag Kita, O Tatlo-sa-Isa na Diyos, / bilang nag-iisang Kataas-taasang Panginoon at Kasamang Nakaupo sa Trono. / Umaawit ako sa Iyo ng isang dakilang himno, / na inaawit nang makatlo sa *kaharian* ng langit.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Ipinanganak Mo Siya, subalit nanatiling Birhen, / pinananatili Mo magpakailanman ang iyong pagkabirhen ayon sa kalikasan; / Siya *na ipinanganak Mo* ay nagbago sa mga batas ng kalikasan, / at ipinanganak mula sa isang birheng sinapupunan. / *Kahit saan man* ang Kalooban ng Diyos, nalalampasan ang kaayusan ng kalikasan, / sapagkat Siya ay lumilikha ng anumang Kanyang nais.

Himno 5

Irmos: Mula sa gabi, sa pagsikat ng bukang-liwayway, Ako na nagsusumikap tungo sa Iyo, O Tagapagmahal ng sangkatauhan, liwanagan Mo ako, ipinamamanhik ko, at gabayan Mo rin ako sa Iyong mga utos, at ituro Mo sa akin, O Tagapagligtas, ang pagsunod sa Iyong kalooban. **(2)**

O kaluluwa, tularan mo ang nagpapakumbaba, / halika, lumuhod ka sa mga paa ni Hesus, / upang itayo ka Niya nang tuwid / at maglakad ka nang matuwid / sa mga daan ng Panginoon.

Bagaman Ikaw ay malalim na balon, O Panginoon, / ibuhos Mo *pa rin* para sa akin ang mga batis mula sa Iyong pinakadalisay na bukal, / upang, tulad ng babaeng taga-Samaria, sa pag-inom ko, hindi na ako mauhaw pa: / sapagkat Ikaw ang nagbubuhos ng mga batis ng buhay.

Nawa'y maging para sa akin ang aking mga luha na parang Siloam, O Panginoong Diyos, / upang hugasan ko rin ang mga mata *ng aking* puso / at masilayan Ka ng aking isipan, O Walang Hanggang Liwanag.

Balik-awit: **Kagalang-galang na Ina Maria, ipanalangin mo kami sa Diyos.**

Sa pag-ibig na walang kapantay, / na nagnanasang sambahin ang Kahoy ng Krus, / ipinagkaloob sa iyo ang iyong nasa; / ipagkaloob mo rin sa akin, O Pinakabiyaya, / na makamtan ang pinakamataas na kaluwalhatian.

Luwalhati, sa Trinidad: Pinupuri Ka namin, O Trinidad, ang Nag-iisang Diyos: / 'Banal, banal, banal Ka: / Ama, Anak at Espiritu Santo, / – isang payak na Pag-iral, / ang Siyang walang patid na sinasamba.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Mula sa Iyo, O hindi nabulok, birheng Ina na hindi nakilala ang sinumang lalaki, / kinuha ng Diyos, ang Maylalang ng mga panahon, / ang aking kalikasan / at pinagsanib ito sa Kanyang Sarili.

Oda 6

Irmos: Sumigaw ako nang buong puso / sa maawain na Diyos, / at dininig Niya ako mula sa pinakamalalim na impiyerno, / at inilabas Niya ang buhay ko mula sa kapahamakan. **(2)**

Ako, O Tagapagligtas, / ay ang maharlikang drachma na minsang nawala sa Iyo; / ngunit, nang sindihan Mo ang Sulu—ang Iyong Nanguna, ang Salita— / hanapin at matagpuan Mo ang Iyong larawan.

Tumindig at magtagumpay, / gaya ng pagtagumpay ni Hesus kay Amalek, sa iyong mga laman na pagnanasa, / at sa mga Gibeonita – na laging nagtatagumpay / sa mga mapanlinlang na kaisipan.

Koro: **Kagalang-galang na Ina Maria, ipanalangin mo kami sa Diyos.**

Upang patayin ang apoy ng mga pagnanasa, pinatulo mo nang walang tigil ang agos ng luha, Maria, ang iyong kaluluwa ay nagliliyab; ipagkaloob mo rin sa akin ang biyayang iyan, lingkod mo.

Balik-Awit: **Kagalang-galang Ina Marya, ipanalangin mo kami sa Diyos.**

Nakatamo ka ng langitnang kawalang-hilig, O Ina, / sa pamamagitan ng isang buhay na may pinakamataas na birtud sa lupa; / kaya't ipanalangin mo na kami, na umaawit ng iyong mga papuri, / ay mailigtas mula sa aming mga hilig / sa pamamagitan ng iyong pagdalit.

Kaluwalhatian, sa Banal na Trinidad: 'Ako ang Trinidad, hindi nahahati at hindi mapaghihiwalay, / pinag-iiba ng mga Persona, / at ang Pagkakaisa, pinag-isa ng kalikasan', / – ipinapahayag ng Ama, at ng Anak, at ng Espiritu Santo.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Ang iyong sinapupunan ay nagluwal ng Diyos para sa atin, / Siyang kumuha ng ating anyo, / Siya na, bilang Maylalang ng lahat, ipanalangin Mo, O Ina ng Diyos, / upang tayo'y maging matuwid sa pamamagitan ng Iyong mga panalangin.

Panginoon, maawa ka **(3).** **Luwalhati, at ngayon:**

Kontakion, Tono 6

Kaluluwa ko, kaluluwa ko, bumangon ka, bakit ka natutulog? / Malapit na ang wakas, at ikaw ay mapapahiya. / Bumangon ka nga, upang si Cristo Dios, / na nasa lahat ng dako at pumupuno sa lahat ng bagay, ay maawa sa iyo!

Awit 7

Irmos: Nagkasala kami, gumawa kami / ng kasamaan at kabulaanan sa harap Mo, / at hindi namin tinupad, ni ginawa, / ang inutos Mo sa amin. / Ngunit huwag Mo kami pabayaan hanggang sa wakas, / O Diyos ng aming mga ninuno! **(2)**

Ang aking mga araw ay naglaho na parang panaginip ng nagigising, / sapagkat gaya ni Hezekiah ako'y umiiyak sa aking higaan, / upang pahabain ang aking mga araw; / ngunit ano ang lilitaw sa iyong harapan, o kaluluwa, / kung hindi ang Diyos Mismo?

Yumuyukod ako sa Iyo / at iniaalay Ko sa Iyo ang aking mga salita na parang luha: 'Nagkasala ako nang hindi kasingkasala ng isang patutot / at nagkasala ako ng kasamaan na hindi kasingkasala ng sinuman sa lupa; / ngunit magkawanggawa Ka, O Panginoon, sa Iyong nilikha / at tawagin Mo ako sa Iyo!'

Tinakpan ko ang Iyong larawan / at binaluktot ang Iyong utos; / ang buong ganda ko'y nangupas, / at ang aking sulo'y napatay ng aking mga pagnanasa; / ngunit magkawanggawa ka at ibalik sa akin, O Tagapagligtas, / gaya ng pagkanta ni David, ang aking kagalakan.

Bumalik ka, magsisi, ihayag mo ang nakatago, / sabihin mo sa Diyos na Makapang-alam: / 'Nalalaman Mo ang aking mga lihim, O Nag-iisang Tagapagligtas; / ngunit maawa ka sa akin, gaya ng pagkanta ni David, / sa pamamagitan ng Iyong awa!'

Banal na Ina Maria, ipanalangin mo kami sa Diyos.

Matapos kang sumigaw sa Pinakadakilang Ina ng Diyos, una mong itinakwil ang poot ng mga pagnanasa na nag-alab nang matindi, at pinasiya ang kaaway, ang manlilinlang; ngunit ipagkaloob mo ngayon sa akin, iyong lingkod, ang tulong sa aking kalungkutan.

Balik-Awit: **Kagalang-galang na Ina Maria, ipanalangin mo kami sa Diyos.**

Siya na inibig mo, na hinangad mo, / para kanino mo pinagod ang iyong katawan, O Kagalang-galang, / ipanalangin mo ngayon kay Cristo ang Kaniyang mga lingkod, / upang Siya, sa pagpapakita *ng Kaniyang* awa, / ay magkaloob ng mapayapang kaayusan / sa ating lahat na naggagalang sa Kaniya.

Kaluwalhatian, sa Trinidad: Ang Trinidad, payak, hindi mahahati, / magkakasubstansiya at iisa sa diwa: / *bilang* mga Liwanag at Liwanag, at – Tatlong Banal at Isang Banal / ang Triyung Diyos ang pinupuri; / ngunit magkanta ka, O kaluluwa, at luwalhatiin ang Buhay at mga Buhay, / – ang Diyos ng lahat.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Kinakanta ka namin, pinupuri ka namin, sinamba ka namin, Ina ng Diyos, sapagkat sa iyong sinapupunan ay isinilang mo ang Isa ng Hindi Mahahating Trinidad – si Cristo Diyos, at ikaw mismo ang naghayag sa amin, *na naninirahan* sa lupa, ng mga bagay na makalangit.

Awit 8

Irmos: Siya na pinupuri ng mga hukbong langit, / at *sa Kaniya'y* nanginginig ang mga Kerubin at mga Serapin, / lahat ng humihinga at nilikha, / kumanta, magpuri / at itaas Siya magpakailanman! (2)

Inaagos ko ang daloy ng luha / na parang mira sa *Kanyang* ulo, O Tagapagligtas, / sumisigaw ako sa Iyo, na parang patutot na naghahanap ng awa, / iniaalay ko ang aking panalangin at nananalangin / na ako'y makatanggap ng kapatawaran.

Bagaman walang ibang nakasala sa Iyo gaya ng pagkakasala ko, tanggapin Mo rin ako, O Maawain na Tagapagligtas, na may takot ng isang nagsisisi at nananawag nang may pag-ibig: 'Sa Iyo lamang ako nagkasala, ako'y gumawa ng kasamaan; maawain ka sa akin!'

Maawa ka, Tagapagligtas, sa iyong nilikha / at hanapin, bilang Pastol, ang nawawalang tupa; / iligtas ang naliligaw sa lobo, / gawin mo akong kordero / sa pastulan ng iyong kawan.

Kapag Sugo ka bilang Maawain na Hukom / at ihahayag Mo ang Kapanahongang kaluwalhatian Mo, O Kristo, / – oh, anong takot *ang maghari* noon *mula* sa nag-aalab na pugon / para sa lahat ng nangatatakot sa hindi matiis na Paghuhukom Mo!

Babalik-awit: **Kagalang-galang na Ina Maria, ipanalangin mo kami sa Diyos.**

Ina ng Hindi Malalapitan na Liwanag, nang liwanagan ka Niya, / pinalaya ka Niya mula sa kadiliman ng mga pagnanasa; / kaya, matapos matanggap ang Espiritu ng biyaya, / liwanagan mo, Maria, / ang mga nagpupuri sa iyo nang may pananampalataya.

Balik-Awit: **Kagalang-galang na Ina Marya, ipanalangin mo kami sa Diyos.**

Nang masdan niya ang isang bagong himala sa Iyo, O Ina, ang banal na Zosimas ay tunay na nabaliw sa tuwa, sapagkat nakita niya ang isang Anghel sa laman, at napuno ng pagkamangha, na umaawit ng papuri kay Cristo magpakailanman.

Kaluwalhatian, sa Trinidad: Ama na walang simula, Anak na kapwa-walang-hanggan, / Mabuting Tagapagtaguyod, Matuwid na Espiritu; / Ina ng Salita ng Diyos, / Salita ng Ama na walang simula, / Espiritu na buhay at malikhain, / Trinidad at Isa, maawa ka sa akin.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Parang mula sa lilang tela, O Pinakadakilang Kalinis-linisan, / ang kabanal-banalang pula ng kaisipan—ang laman ni Emmanuhel / ay hinabi sa loob ng Iyong sinapupunan; / kaya't tunay naming pinupuri Ka, O Ina ng Diyos.

Dalit 9

Irmos: Ang pagsilang mula sa walang binhing paglilihi ay hindi mailahad, / at ang Bunga ng Ina na hindi nakakilala ng asawa ay walang kapintasan: / sapagkat ang pagsilang ng Diyos ay nagpapabago *sa mga batas* ng kalikasan. / Kaya naman kami, lahat ng mga salinlahi, / bilang Ina ng aming Diyos, / pinaparangalan Ka ayon sa Ortodoksong pananampalataya. **(2)**

Maawain ka sa akin, iligtas mo ako, O Anak ni David, maawa ka, Ikaw na pinagaling ang mga sinapian sa pamamagitan ng isang salita; at magsalita ka sa akin, gaya ng sa tulisan, nang may mahabaging tinig: 'Tunay ngang sinasabi ko sa iyo, makakasama ka sa Akin sa Paraiso, kapag ako'y darating sa Aking kaluwalhatian!'

Ininsulto ka ng tulisan, / *subalit* kinilala ka *rin* ng tulisan bilang Diyos, / – bagaman kapwa nakabitin *sa tabi* ng Krus *mo*; / ngunit, O Pinakamahabagin, kung paanong binuksan Mo ang pinto / ng Iyong maluwalhating Kaharian para sa tulisan na naniwala sa Iyo / at nakilala ang Diyos sa Iyo, / buksan Mo rin ito para sa akin.

Naghirap ang buong nilikha nang makita Kang ipinako sa krus: ang mga bundok at bato ay gumuho sa matinding takot, ang lupa ay yumanig, at ang impiyerno ay nabaklas sa *kayamanan nito*, at ang liwanag ng araw ay napadilim, nang masdan Ka, Hesus, na ipinako [sa laman] sa Krus.

Huwag Mo akong hingan ng karapat-dapat na bunga ng pagsisisi, / sapagkat ang aking lakas ay nauubos na sa akin; / ipagkaloob Mo sa akin ang pusong laging nagpapakumbaba / at espiritwal na kahirapan, / upang maialay Ko ang mga ito sa Iyo / bilang kaaya-ayang handog, O iisang Tagapagligtas.

Hukom ko at Tagakabatid *ng lahat ng bagay* na tungkol sa akin! / Malapit *ka* nang muling dumating kasama ng mga Anghel / upang husgahan ang buong mundo; / sa paglingon Mo ng mapagmahal na tingin sa akin noon, / patawarin Mo ako at kaawaan Mo ako, Hesus, / ako na nagkasala nang higit pa kaysa sa sinumang tao.

Banal na Ina Maria, ipanalangin mo kami sa Diyos.

Pinataas mo ang paghanga ng lahat / sa iyong pambihirang buhay: / *kapwa* ang mga hukbo ng anghel *at* ang mga tipon ng mga mortal, / namumuhay na parang walang katawan at nalalampasan ang *ating* kalikasan. / Kaya, na parang walang katawan kang lumalakad, Maria, / tinawid mo ang Jordan gamit ang iyong mga paa.

Balik-Awit: **Kagalang-galang Ina Maria, ipanalangin mo kami sa Diyos.**

Manalangin ka sa Maylalang / para sa mga nagpupuri sa iyo, Kagalang-galang na Ina, / upang sila'y mailigtas sa mga kapighatian at kalungkutan / na sumasalanta *sa kanila* mula sa lahat ng panig; / upang tayo, na nailigtas sa mga tukso, ay walang patid na papurihan / ang Panginoong nagpaluwalhati sa iyo.

Balik-awit: **Kagalang-galang na Ama Andres, ipanalangin mo kami sa Diyos.**

Andreo, pinakamagalang at tatlong-beses na pinagpalang Ama, / Pastol ng Crete! / Huwag kang tumigil sa pagdarasal para sa mga umaawit ng iyong papuri, / upang tayo'y mailigtas lahat mula sa galit, dalamhati at pagkabulok, / at mula sa walang-hanggang kasalanan, / habang pinaparangalan natin ang iyong alaala nang may pananampalataya.

Kaluwalhatian, sa Banal na Tatulong: Purihin natin ang Ama, itas ang Anak, / at sambahin nang may pananampalataya ang Banal na Espiritu / – ang hindi mahahating Tatulong, Isa sa diwa, / na

gaya ng Liwanag at mga Liwanag, at Buhay at mga Buhay, / na nagbibigay-buhay at nagbibigay-liwanag sa mga hangganan *ng sanlibutan*.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Ingatan Mo ang Iyong Lungsod, O Pinakamalinis na Ina ng Diyos. Sapagkat sa ilalim *ng* Iyong *proteksyon* ay namumuno ito sa pananampalataya, at mula sa Iyo ay tumatanggap ito ng lakas, at sa Iyong *tulong* ay matagumpay nitong itinataboy ang bawat tukso, at bihag ang mga kaaway nito, at pinananatili *silang* nasasakop.

Irmos: Ang kapanganakan na walang binhi ay hindi mailahad sa salita, / ang Bunga ng Ina na hindi nakilala ang lalaki ay walang kapintasan: / sapagkat ang kapanganakan ng Diyos ay nagpapabago *sa mga batas* ng kalikasan. / Kaya naman kami, lahat ng henerasyon, / bilang Ina ng aming Diyos / pinupuri Ka sa ortodoksong pananampalataya.

At nagpapatuloy tayo sa Dakilang Kompletino.

Awit 4

Nang ako'y sumigaw, dininig ako ng Diyos ng aking katuwiran; sa aking kapighatian, binigyan Mo ako ng puwang upang makahinga. Kaawaan Mo ako at pakinggan ang aking panalangin. O mga anak ng tao, hanggang kailan kayong magiging mabigat ang puso? Bakit ninyo iniibig ang kawalan at hinahanap ang kabulaanan? At alamin ninyo na ang Panginoon ay gumawa ng mga kahanga-hangang bagay para sa Kanyang Banal. Dinggin ako ng Panginoon kapag ako'y tumawag sa Kanya. Maging mapoot kayo, ngunit huwag magkasala*;* huwag mag-iwan ng masasamang kaisipan sa inyong puso; magdaing kayo sa inyong mga higaan. Maghandog kayo ng mga hain ng katuwiran at magtiwala kayo sa Panginoon. Marami ang nagsasabi, 'Sino ang magpapakita sa amin ng kabutihan?'—Ang liwanag ng Kanyang mukha, O Panginoon, ay sumikat sa amin! Pinuno Mo ang puso ko ng kagalakan; napuno sila hanggang sa labi ng bunga ng Iyong trigo, alak at langis. Hihiga ako sa kapayapaan at agad na matutulog, sapagkat Ikaw, O Panginoon, mag-isa ang nagbigay sa akin ng pag-asa upang mabuhay.

Awit 6

O Panginoon, huwag Mo akong sawayin sa Iyong pagkagalit, ni parusahan sa Iyong kapootan. Kaawaan Mo ako, O Panginoon, sapagkat ako'y mahina; pagalingin Mo ako, O Panginoon, sapagkat ang aking mga buto ay nanginginig, at ang aking kaluluwa ay labis na nag-aalala; at Ikaw, O Panginoon, hanggang kailan? Humarap ka sa akin, O Panginoon; iligtas mo ang aking kaluluwa; iligtas mo ako dahil sa iyong awa. Sapagkat walang sinumang nasa mga patay na nag-uugnay sa Iyo; at sa libingan, sino ang magpupuri sa Iyo? Napapagod ako sa aking pagdaing; tuwing gabi binabasa ko ng aking luha ang aking higaan; binabasa ko ng aking pag-iyak ang aking palatag. Namumurol ang aking mga mata sa dami ng pagdadalamhati; tumanda ako sa gitna ng lahat ng aking mga kaaway. Lumayo kayo sa akin, kayong lahat na gumagawa ng kasamaan, kayong lahat na nagsasagawa ng karok, sapagkat narinig ng Panginoon ang tunog ng aking pag-iyak; narinig ng Panginoon ang aking panalangin; tinanggap ng Panginoon ang aking dalangin. Nawa'y mapahiya at matuligaw ang lahat ng aking mga kaaway; nawa'y bumalik sila at mapahiya agad.

Awit 12

Hanggang kailan, O Panginoon, kakalingwanan mo ako magpakailanman? Hanggang kailan mo ibabaling ang iyong mukha sa akin? Hanggang kailan ako'y magpupumiglas sa aking mga iniisip at magdadalamhati sa aking puso araw at gabi? Gaano pa katagal magwawagi ang aking kaaway laban sa akin? Lingunin Mo ako at pakinggan Mo ako, O Panginoon na aking Diyos; liwanagan Mo ang aking mga mata, baka ako'y makatulog *ng tulog* ng kamatayan, baka sabihin ng aking kaaway, 'Nanaig ako laban sa kaniya.' Magagalak ang mga nananamantala sa akin kung ako'y matitisod, ngunit umaasa ako sa Iyong awa. Magagalak ang puso ko sa Iyong kaligtasan; mag-aawit ako sa Panginoon na nagpakita ng biyaya sa akin, at aawitin ko ang pangalan ng Panginoong Kataas-taasan.

Tumingin ka sa akin at pakinggan mo ako, O Panginoon na aking Diyos; liwanagan mo ang aking mga mata, baka ako'y makatulog *sa tulog* ng kamatayan, baka sabihin ng aking kaaway, 'Nakuha ko ang kalamangan laban sa kaniya.'

Kaluwalhatian, at ngayon: Alleluia, alleluia, alleluia, kaluwalhatian sa Iyo, O Diyos. (3) O Panginoon, maawa ka. (3) **Kaluwalhatian, at ngayon:**

Awit 24

Sa Iyo, O Panginoon, itinaas ko ang aking kaluluwa. Panginoon kong Diyos, sa Iyo ako nagtitiwala—huwag akong mapahiya, at huwag mong pabayaan ang aking mga kaaway na mangutya sa akin; sapagkat ang lahat ng naghihintay sa Iyo ay hindi mapapahiya: hayaang mapahiya nang walang kabuluhan ang mga walang-batas. Ipakita Mo sa akin ang daan Mo, O Panginoon, at ituro Mo sa akin ang mga landas Mo. Iakay Mo ako sa katotohanan Mo at ituro Mo sa akin, sapagkat Ikaw ang Diyos, ang aking Tagapagligtas, at buong araw akong naghihintay sa Iyo. Alalahanin Mo, O Panginoon, ang habag at malasakit Mo, sapagkat ito'y mula pa noong una. Huwag Mo nang alalahanin ang mga kasalanan ng aking kabataan o ang aking kamangmangan; alalahanin Mo ako, O Panginoon, alang-alang sa habag Mo, alang-alang sa kabutihan Mo. Mabuti at matuwid ang Panginoon; kaya't ibinibigay Niya ang batas sa mga naliligaw sa daan. Pinapatnubayan Niya ang mapagkumbaba sa katarungan; itinuturo Niya sa mapagkumbaba ang Kaniyang mga daan. Lahat ng daan ng Panginoon ay awa at katotohanan *para* sa mga naghahanap ng Kaniyang tipan at ng Kaniyang mga patotoo. Dahil sa Kanyang pangalan, O Panginoon, maawa ka sa aking kasalanan, sapagkat ito ay malaki. Sino ang taong may takot sa Panginoon? Ibibigay Niya sa kaniya ang batas sa daan na kaniyang pinili. Manahan ang kaniyang kaluluwa sa gitna ng kasaganaan, at ang kaniyang mga supling ay magmamana ng lupain. Ang Panginoon ay kuta para sa mga may takot sa Kaniya, at ihahayag Niya sa kanila ang Kaniyang tipan. Nasa Panginoon ang aking mga mata sa lahat ng oras, sapagkat ililigtas Niya ang aking mga paa mula sa bitag. Tumingin ka sa akin at kaawaan mo ako, sapagkat ako'y nag-iisa at dukha. Dumami ang mga kabalisan ng puso ko; iligtas mo ako sa aking mga kapighatian. Tumingin ka sa aking kababaang-loob at aking kahinaan, at ipatawad mo ang lahat ng aking mga kasalanan. Tumingin ka sa aking mga kaaway—sapagkat dumami sila at kinamumuhian ako nila ng di-makatarungang pagkamuhi. Ingatan Mo ang aking kaluluwa at iligtas Mo ako, upang hindi ako mapahiya, sapagkat umaasa ako sa Iyo. Ang mga mabait at matuwid ay sumama sa akin, sapagkat naghintay ako sa Iyo, O Panginoon. Iligtas Mo ang Israel, O Diyos, mula sa lahat ng mga kalungkutan nito!

Awit 30

Sa Iyo, O Panginoon, inilalagay ko ang aking tiwala; huwag mo sana akong pabayaan. Sa pamamagitan ng Iyong katuwiran, iligtas mo ako at palayain; ibaling Mo ang Iyong pakinig sa akin; magmadali kang iligtas ako; maging para sa akin na Diyos ng pagtatanggol at kanlungan, upang maligtas ako. Sapagkat Ikaw ang aking kuta at kanlungan; alang-alang sa Iyong pangalan, gagabayan Mo ako at susuportahan Mo ako; ilalabas Mo ako mula sa bitag na lihim na inilatag para sa akin, sapagkat Ikaw ang aking tagapagtanggol, O Panginoon. Sa Iyong mga kamay iniaalay ko ang aking espiritu: iniligtas Mo ako, O Panginoon, Diyos ng katotohanan. Kinamumuhian Mo ang mga naghahangad ng walang kabuluhan; ngunit sa Iyo ako nagtitiwala, O Panginoon; magagalak ako at sasaya sa Iyong awa, sapagkat Tiningnan Mo ang aking kababaang-loob, iniligtas Mo ang aking kaluluwa mula sa kapahamakan, at hindi Mo ako ibinigay sa kamay ng kaaway; inilagay Mo ang aking mga paa sa maluwang na lugar. Maawa ka sa akin, O Panginoon, sapagkat ako'y nasa kagipitan; nanglabo ang aking mga mata sa pag-iyak, nanglabo rin ang aking kaluluwa at ang aking kaibuturan. Sapagkat ang aking buhay ay nauubos sa pagdurusa, at ang aking mga taon sa paghagulgol; ang aking lakas ay nauubos dahil sa kakapusan, at ang aking mga buto ay nanginginig. Naging kasabihan ako sa lahat ng aking mga kaaway, at lalong-lalo na sa aking mga kapitbahay; kinatatakutan ako ng mga nakakakilala sa akin; ang mga nakakakita sa akin sa labas *ng aking tahanan* ay tumatakas sa akin. Nakalimutan na ako na parang patay; sa puso ko ay naging parang basag na sisidlan, sapagkat narinig ko ang pang-iinsulto ng marami na naninirahan sa paligid, nang sila'y magtipon laban sa akin, na

nagpasya na kunin ang aking buhay. Ngunit inilagak ko ang aking tiwala sa Iyo, O Panginoon; sinabi ko, 'Ikaw ang aking Diyos.' Nasa mga kamay Mo ang aking kapalaran; iligtas Mo ako mula sa kamay ng aking mga kaaway at mula sa mga nag-uusig sa akin. Ipakita Mo ang Iyong mukha sa Iyong lingkod; iligtas Mo ako sa pamamagitan ng Iyong awa. O Panginoon, huwag Mo akong pabayaan sa kahihiyan sa pagtawag ko sa Iyo; sa halip, pahiyain Mo ang masasama, at ihulog Mo sila sa libingan. Nawa'y manahimik ang mga mapanlinlang na labi, na nagsasalita laban sa matuwid nang may kapalaluan at paghamak. Gaano kalaki ang kasaganaan ng Kanyang kabutihan, O Panginoon, na Iyong itinago para sa mga natatakot sa Iyo, at na Iyong ipinagkaloob sa mga nagtitiwala sa Iyo sa harap ng mga anak ng tao! Inihidmo sila sa *isang* lihim na *lugar sa* iyong harapan mula sa kaguluhan ng sangkatauhan; pinagtatago mo sila sa isang tolda mula sa pagtatalo ng mga dila. Pinapala ang Panginoon, sapagkat kamangha-mangha ang ipinakita Niya ng Kanyang awa sa lungsod na may matibay na pader. Ngunit sinabi ko sa aking paghihirap: 'Tinaboy mo ako sa paningin ng iyong mga mata'—kaya't dininig mo ang tinig ng aking daing nang ako'y tumawag sa iyo. Mahalin ninyo ang Panginoon, kayong lahat niyang mga banal, sapagkat hinahanap ng Panginoon ang katotohanan at ginagantimpalaan ang mga taong may walang hanggang kayabangan. Maging matapang kayo, at palakasin ninyo ang inyong puso, kayong lahat na umaasa sa Panginoon!

Awit 90

Ang sinumang tumatahan sa lilim ng Kataas-taasan ay magpapahinga sa lilim ng buhay na Dios. Sasabihin niya sa Panginoon: 'Ikaw ang aking kanlungan at aking matibay na kuta, aking Dios, na aking pinagtitiwalaan.' Sapagkat ililigtas ka Niya mula sa bitag ng manlalansi at mula sa nakamamatay na salot. Itatago ka Niya sa lilim ng Kaniyang mga pakpak, at sa ilalim ng Kaniyang mga pakpak ay makakakita ka ng kanlungan; ang Kaniyang katapatan ang magiging kalasag sa paligid mo. Hindi ka matatakot sa takot sa gabi, ni sa pana na lumilipad sa araw; ni sa salot na naglalakad sa kadiliman, ni sa kapahamakan na sumasalakay sa tanghali. Isang libo ang maaaring mahulog sa iyong tabi, at sampung libo sa iyong kanan, ngunit hindi ito lalapit sa iyo. Tititigan mo lamang ito ng iyong mga mata at makikita mo ang kaparusahan ng masasama. Sapagkat ikaw, O Panginoon, ang aking pag-asa! Ginawa mong kanlungan ang Kataas-taasan. Walang karuwanan ang darating sa iyo, ni anumang salot ang lalapit sa iyong tolda; sapagkat uutusan Niya ang Kanyang mga anghel tungkol sa iyo na ingatan ka sa lahat ng iyong mga lakad—bubuuin ka nila sa kanilang mga kamay, baka mabangga ng iyong paa ang bato. Didistansyaan ka ng mga ahas na ulupong at mga ahas na mabisa; tatapakan mo ang leon at ang dragon sa ilalim ng iyong mga paa. 'Sapagkat inilagak niya ang kanyang tiwala sa Akin, at ililigtas Ko siya; poprotektahan Ko siya, sapagkat nakilala niya ang Aking pangalan. Mananawag siya sa Akin, at sasagutin Ko siya; kasama Ko siya sa kapighatian; ililigtas Ko siya at parangalan Ko siya; bibigyan Ko siya ng haba ng buhay at ipakikita Ko sa kanya ang Aking kaligtasan.'

Luwalhati, at ngayon: Alleluia, alleluia, alleluia, luwalhati sa Iyo, O Diyos. **(3)** O Panginoon, maawa ka. **(3)** **Luwalhati, at ngayon:**

Pagkatapos ay inaawit ang mga taludtod sa antífonal na estilo (Isaias 8:8B–10; 12B–14A; 18A; 9:2, 6) na may tugma matapos ang bawat taludtod: Sapagkat sumasaamin ang Diyos.

Ang Diyos ay sumasaatin; alamin ninyo ito, mga bansa, / at magpasakop kayo. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaatin. **(2)**

Pakinggan ito hanggang sa mga hangganan ng mundo. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

Mga makapangyarihan, magpasakop kayo. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

Sapagkat kung susubukan ninyong muli, / kayo'y matatalo nang muli. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

At anumang payo ang inyong bumuo, / papawalang-bisa ito ng Panginoon. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

At anumang salita ang inyong sabihin, / ay hindi *magtatagal*. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

Hindi tayo matatakot sa inyong mga banta / ni malilito. / Sapagkat ang Diyos ay nasa piling natin.

Ngunit igagalang namin ang Panginoon naming Diyos / at Siya ang magiging kanlungan namin. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

At kung ilalagay ko ang pag-asa ko sa Kaniya, / Siya ang magiging kabanalan ko. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

At ilalagay ko ang aking tiwala sa Kaniya, / at ako'y maliligtas sa pamamagitan Niya. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

Narito ako, at ang mga anak na ibinigay sa akin ng Diyos. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

Ang bayan na naglalakad sa kadiliman / ay nakakita ng malaking liwanag. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

Kayo na nananahan sa lupain at lilim ng kamatayan, / sasapit sa inyo ang liwanag. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

Sapagkat isang Sanggol ang ipinanganak sa atin, / isang Anak ang ibinigay sa atin. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaatin.

At ang pamamahala ay mananatili sa Kaniyang balikat. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

At ang kapayapaan Niya ay walang hanggan. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

At ang Kanyang pangalan ay tatawagin: / Ang Anghel ng Dakilang Pulong. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

Kamangha-manghang Tagapayo. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

Ang Diyos na Makapangyarihan, ang Tagapamahala, / ang Panginoon ng mundo. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

Ama ng darating na panahon. / Sapagkat ang Diyos ay kasama natin.

Ang Diyos ay sumasaatin; ipaalam ito sa mga bansa / at magsumampa. / Sapagkat ang Diyos ay sumasaatin. **(2)**

Luwalhati sa Ama, at sa Anak, at sa Espiritu Santo. Ang Diyos ay sumasaamin.

Ngayon at magpakailanman hanggang sa kaluwalhatian ng mga kaluwalhatian. Amen. Ang Diyos ay sumasaamin.

Sapagkat ang Diyos ay sumasaamin.

Tropario

Habang papalubha ang araw, nagpapasalamat ako sa Iyo, O Panginoon; / Nananalangin ako: ipagkaloob Mo sa akin, O Tagapagligtas, / isang gabi at isang karimlan na malaya sa kasalanan / at iligtas Mo ako.

Luwalhati: Habang papalubha ang araw, pinupuri Kita, O Panginoon; / Nananalangin ako: ipagkaloob Mo sa akin, O Tagapagligtas, / isang gabi at karimlan na malaya sa kasalanan / at iligtas Mo ako.

At ngayon: Matapos magdaan ang araw, pinupuri Kita, O Banal; / Nananalangin ako sa Iyo: ipagkaloob Mo sa akin, O Tagapagligtas, / isang gabi at karimlang malaya sa mga patibong ng kaaway / at iligtas Mo ako.

Ang mga Kerub, na walang katawan sa kalikasan, ay pinupuri Ka sa walang patid na mga awit. / Ang mga Serap na may anim na pakpak ay itinaas Ka sa pamamagitan ng walang tigil na mga pagsigaw. / At ang buong hukbo ng mga Anghel ay pinupuri Ka sa tatlong-banal na mga awit. / Sapagkat Ikaw ang Ama, na umiiral bago ang lahat ng bagay, / at mayroon Kang Anak na kapantay Mo sa kawalang-hanggan, / at, dala ang kapwa kagalang-galang na Espiritu ng buhay, Ipinahahayag Mo ang hindi mahahating Trinidad. / Pinakabanal na Birhen, Ina ng Diyos, mga saksi ng Salita at ng Kanyang mga ministro, / lahat ng hukbo ng mga propeta at mga martir, / na may walang-hanggang buhay, / ipamagitan ninyo kami nang taimtim, / sapagkat kami'y naninirahan sa gitna ng mga paghihirap, / upang, makaligtas sa panlilinlang ng masama, / maipahayag namin ang himno ng mga

anghel: / Banal, Banal, Banal, Tatlong-Banal na Panginoon, / maawa ka sa amin at iligtas mo kami. Amen.

Pagkatapos nito, sa mahinang tinig:

Ang Kredong Niceno-Constantinopolitanong

1 Nananampalataya ako sa isang Diyos, ang Ama, ang Makapangyarihan sa lahat, Maylalang ng
langit at lupa, ng lahat ng bagay na nakikita at hindi nakikita. 2 At sa isang Panginoon na si Jesu-Cristo,
ang Anak ng Diyos, ang Nag-iisang-Inawang-Anak, ipinanganak sa Ama bago pa ang lahat ng
panahon, Liwanag mula sa Liwanag, tunay na Diyos mula sa tunay na Diyos, ipinanganak, hindi
ginawa, kapantay ng Ama sa pagka-Diyos, sa pamamagitan Niya ay nilikha ang lahat ng bagay. 3 Na
dahil sa atin at dahil sa ating kaligtasan, ay pababa mula sa langit, at nagkatawang-tao sa pamamagitan
ng Banal na Espiritu sa Birheng Maria, at naging tao. 4 Na ipinako sa krus para sa atin sa panahon ni
Pontio Pilato, nagdusa, at nabuhay na muli sa ikatlong araw ayon sa mga Kasulatan. 5 At umakyat sa
langit at nauupo sa kanan ng Ama. 6 At muling darating sa kaluwalhatian upang husgahan ang mga
buhay at ang mga patay, at ang Kaniyang kaharian ay walang katapusan. 8 At sa Banal na Espiritu, ang
Panginoon, Tagapagbigay ng Buhay, na nagmumula sa Ama, na sinasamba at pinupuri kasama ng
Ama at ng Anak, at siyang nagsalita sa pamamagitan ng mga propeta. 9 Ang iisang banal, katolika at
apostolikong Simbahan. 10 Kinikilala ko ang isang Binyag para sa kapatawaran ng mga kasalanan. 11
Inaasahan ko ang muling pagkabuhay ng mga patay, 12 at ang buhay ng darating na mundo. Amen.

At ang mga taludtod na may mga busog:

Pinakabanal na Ginang, Ina ng Diyos, ipanalangin mo kami na mga makasalanan. **(3)**

Lahat ng makalangit na kawal ng mga banal na anghel at arkanghel, ipanalangin ninyo kami mga makasalanan. **(2)**

San Juan, ang Propeta, Tagapanguna at Binibinyag ng ating Panginoong Jesucristo, ipanalangin mo kami mga makasalanan. **(2)**

Mga banal at kagalang-galang na mga Apostol, propeta at martir, at lahat ng mga santo, ipanalangin ninyo kami mga makasalanan. **(2)**

Ang aming kagalang-galang at may-dalang-Diyos na mga ama, mga pastol at guro ng sansinukob, ipanalangin ninyo kami mga makasalanan. **(2)**

(Dito ay ginugunita rin ang patron ng simbahan.)

O di-matatalo, di-masisira at banal na kapangyarihan ng banal at nagbibigay-buhay na Krus, huwag mo kaming pabayaan, kami na mga makasalanan. **(2)**

O Diyos, kaawaan Mo kami na mga makasalanan. **(2)**

O Diyos, maawa ka sa amin na mga makasalanan, at mahabag ka sa amin. **(walang pagyuko)**

Ang Trisagion. Luwalhati, at ngayon: Pinakabanal na Trinidad: O Panginoon, maawa ka. (3) Luwalhati, at ngayon: Ama Namin: Pari: Sapagkat Iyo ang kaharian: **Tagabasa:** Amen.

Sa Martes at Huwebes ng gabi
tropario, tono 8

Nalalaman Mo, O Panginoon, na ang aking mga kaaway na hindi nakikita ay hindi natutulog, / at Ikaw, aking Maylalang, ay nakakaalam ng kahinaan ng aking abaing laman; / kaya't ipinagkakatiwala ko ang aking espiritu sa Kanyang mga kamay. / Balutan Mo ako ng mga pakpak ng Iyong kabutihan, / upang hindi ako mahulog *sa tulog* ng kamatayan, / at liwanagan Mo ang mga mata ng aking isipan sa kayamanan ng Iyong banal na mga salita, / at gisingin Mo ako sa takdang oras upang luwalhatiin Ka, / sapagkat Ikaw lamang ang mabuti at Mapagmahal sa sangkatauhan.

Taludtod: Tingnan Mo ako at pakinggan Mo ako, O Panginoon, aking Diyos.

Kahimanawig ang Kanyang paghatol, O Panginoon, / kung saan nakatayo ang mga Anghel at inihaharap ang mga tao, / binubuksan ang mga aklat, sinusuri ang mga gawa, / at tinutuklas ang mga iniisip! / Ano ang magiging hatol sa akin, ako na nabuo sa kasalanan? / Sino ang papatay ng apoy para

sa akin, sino ang magtataboy ng kadiliman para sa akin, / kung Ikaw, O Panginoon, ay hindi magpapakita ng awa sa akin, bilang Minamahal ng sangkatauhan?

Luwalhati: Biyayan Mo ako ng luha, O Diyos, / gaya ng ginawa Mo noon sa babaeng makasalanan, / at pababaan Mo ang lub ng lub upang malinis ko ang mga paa Mo, / na nagligtas sa akin mula sa landas ng kamalian, / at ialay sa Iyo ang mabangong mira – isang dalisay na buhay, / na aking nakamtan sa pamamagitan ng pagsisisi, / upang marinig ko rin ang hinahangad kong tinig Mo: / 'Ang pananampalataya mo ang nagligtas sa iyo; umalis ka nang payapa!'

At ngayon: May walang-hiya akong pag-asa sa Iyo, O Ina ng Diyos, ako'y maliligtas; / sa pagtanggap ng proteksyon mula sa Iyo, O Pinakadakilang Dalisay, ako'y hindi matatakot. / Hahabulin ko ang aking mga kaaway at gagapusin ko sila, / nakasuot, gaya ng baluti, sa Iyong proteksyon lamang. / At sa pagmamakaawa sa Iyong makapangyarihang tulong, sumisigaw ako sa Iyo, O Ginang: / 'Iligtas mo ako sa pamamagitan ng Iyong paghahain / at gisingin mo ako mula sa madilim na pagtulog na ito upang luwalhatiin Ka / sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Iyong Anak at Diyos, na nagkatawang-tao mula sa Iyo.'

Diyos ko, maawa ka. (40) **Luwalhati, at ngayon:**

Pinupuri ka namin, na, na may pinakamataas na karangalan ng mga Kerubin / at ang hindi matatawarang kaluwalhatian ng mga Serapin, / ay nagluwal bilang birhen sa Diyos na Salita, / ang tunay na Ina ng Diyos.

Pagpalain mo kami sa ngalan ng Panginoon, Ama.

Pari: Sa pamamagitan ng mga panalangin ng ating mga banal na ama, Panginoong Jesucristo, aming Diyos, kaawaan ninyo kami.

Tagabasa: Amen.

Panalangin ni San Basil na Dakila

O Panginoon, O Panginoon, na nagligtas sa amin mula sa bawat palaso na lumilipad sa araw, iligtas mo rin kami mula sa bawat panganib na nagkukubli sa kadiliman; tanggapin mo ang aming gabing hain – ang alay ng aming mga kamay. Ibigay Mo sa amin, nga, na maglakad kami sa landas ng gabi nang walang kapintasan, nang hindi nakakaranas ng kasamaan, at iligtas Mo kami sa bawat kaguluhan at takot na dumarating sa amin mula sa diyablo. Ibigay Mo sa aming mga kaluluwa ang pagsisisi at sa aming mga kaisipan ang pag-iisip sa pagsubok sa Iyong paghuhukom, na kakila-kilabot at matuwid. Ipako ang aming laman sa krus sa pamamagitan ng takot sa Iyo, at patayin ang aming mga makamundong miyembro, upang kahit sa katahimikan ng pagtulog ay maliwanagan kami sa pamamagitan ng pagninilay sa Iyong mga hatol. Alisin Mo nga sa amin, ang bawat maruming panaginip at bawat mapaminsalang pagnanasa, at itaguyod Mo kami sa oras ng panalangin, matatag sa pananampalataya at umuunlad sa pagtupad ng Inyong mga utos, sa pamamagitan ng biyaya at kabutihan ng Iyong nag-iisang Anak, ang Panginoong Hesukristo, na Siya ay pinupuri, kasama ng Iyong lubos na banal, mabuti at nagbibigay-buhay na Espiritu, ngayon, at ngayon, at magpakailanman, mag-magpakailanman. Amen.

Halina, sumamba tayo at lumuhod sa harap ni Cristo, ang Hari, ang ating Diyos.

Halina, sumamba tayo at lumuhod sa harap ni Cristo, ang ating Hari at Diyos.

Halina, sumamba tayo at magpatirapa sa harap ni Cristo Mismo, ang ating Hari at Diyos.

Awit 50

Maawa Ninyo sa akin, O Diyos, ayon sa Inyong malaking kaawaan; ayon sa karamihan ng Inyong mahabaging habag, pawiin Ninyo ang aking mga paglabag; paliguan Ninyo ako nang lubos mula sa aking kasamaan, at linisin Ninyo ako mula sa aking kasalanan. Sapagkat aking kinikilala ang aking mga paglabag, at ang aking kasalanan ay laging nasa aking harapan. Sa Iyo lamang ako nagkasala at gumawa ng masama sa iyong paningin; upang ikaw ay maging matuwid sa iyong mga salita at magtagumpay kapag ikaw ay dinala sa paghatol. Sapagkat narito, ako'y ipinaglihi sa kasamaan, at sa kasalanan ako'y ipinanganak ng aking ina. Sapagkat, minahal Mo ang katotohanan; ipinahayag Mo sa

akin ang mga nakatago at lihim na bagay ng Kekaung karununga. Bubuhusan Mo ako ng hyssop, at magiging malinis ako; huhugasan Mo ako, at magiging maputi ako kaysa sa niyebe; papakinggan Mo ako ng kagalakan at tuwa—magsasaya ang aking mga pinababang buto. Ilingid Mo ang Mukha Mo sa aking mga kasalanan at pawiin Mo ang lahat ng aking mga pagsalangsang. Likhain Mo sa akin, O Diyos, ang isang malinis na puso, at pakayamin Mo sa akin ang isang tuwirang diwa. Huwag Mo akong itakwil sa harap Mo, at huwag Mong alisin sa akin ang Iyong Banal na Espiritu. Ibalik sa akin ang kagalakan ng Iyong kaligtasan, at suportahan Mo ako sa pamamagitan ng Iyong makapangyarihang Espiritu. Itututuro ko sa masasama ang Iyong mga daan, at ang mga walang dios ay babalik sa Iyo. Iligtas Mo ako mula sa kasalanang nagbubunsod ng kamatayan, O Dios, O Dios ng aking kaligtasan; kaniya'y magagalak ang aking dila sa Iyong katuwiran. O Panginoon, ibubukas Mo ang aking mga labi, at ipahayag ng aking mga labi ang Iyong papuri. Sapagkat kung nais Mo ang mga hain, inihandog ko sana ang mga ito—ngunit hindi Ka nalulugod sa mga handog na susunugin. Ang handog sa Diyos ay isang baging-lubos; isang baging at nagpapakumbabang puso, O Diyos, hindi Mo ito tatanggihan. O Panginoon, sa iyong kagandahang-loob, ipagkaloob ang iyong biyaya sa Sion, at muling itayo ang mga pader ng Jerusalem; kanita'y tatanggapin mo nang may-pabor ang hain ng katuwiran, ang handog at ang holokaust; kanita'y maghahain sila ng mga batang baka sa iyong altar.

Awit 101

O Panginoon, pakinggan Mo ang aking panalangin; hayaang makarating sa Iyo ang aking daing. Huwag Mo akong balewalain; sa araw ng aking kapighatian, ikiling Mo sa akin ang Iyong pakinig; sa araw na tatawag ako sa Iyo, sagutin Mo ako agad. Sapagkat ang aking mga araw ay naglaho na parang usok, at ang aking mga buto ay nangalanta na parang tuyong sanga. Nilanta ako na parang damo, at ang puso ko ay natuyo, kaya nakalimutan kong kumain ng tinapay. Sa ugong ng aking pag-angal, ang mga buto ko ay kumapit sa aking laman. Naging parang pelikano ako sa ilang; naging parang kuwago ako sa gitna ng mga guho. Hindi ako nakatulog, kundi naging parang munting ibong nag-iisa sa bubong. Araw-araw akong inaalipusta ng aking mga kaaway, at ang mga nagpupuri sa akin ay nanunumpa sa akin. Sapagkat kinain ko ang abo na parang tinapay, at hinaluan ko ang aking inumin ng luha dahil sa Iyong galit at Iyong poot; sapagkat itinaas Mo ako upang ihagis Mo lamang. Ang mga araw ko ay nangupas na parang anino, at ako'y nalanta na parang damo. Ngunit Ikaw, O Panginoon, ay mananatili magpakailanman, at ang alaala Mo ay mananatili mula sa salinlahi hanggang sa salinlahi. Mangyayari na Ikaw ay magbangon at magkaawa sa Sion, sapagkat dumating na ang panahon upang ipakita sa kanya ang awa; dumating na ang panahon, sapagkat minamahal ng Iyong mga lingkod ang kanyang mga bato at nagdadalamhati sa kanyang alikabok. At ang mga bansa ay matatakot sa pangalan ng Panginoon, at ang lahat ng mga hari sa lupa ay matatakot sa Iyong kaluwalhatian; sapagkat muling itatayo ng Panginoon ang Sion at lilitaw sa Kanyang kaluwalhatian. Tiningnan Niya ang dalangin ng mga mapagkumbaba at hindi Niya pinagtayuan ng ilong ang kanilang pamanhik. Isulat ito para sa henerasyong susunod, at pupurihin ng bayan na malilikha pa ang Panginoon, sapagkat yumuko Siya mula sa Kanyang banal na katanyagan, ang Panginoon ay tumingin mula sa langit patungo sa lupa upang pakinggan ang mga daing ng mga bihag, upang palayain ang mga anak ng mga pinatay, upang ipahayag ang pangalan ng Panginoon sa Siyon at ang papuri Niya sa Jerusalem, kapag ang mga bansa ay nagsama-sama, at ang mga hari—upang maglingkod sa Panginoon. Siya'y lumingon sa Kaniya sa daan, *sa mga araw* ng Kaniyang sikanan: 'Ipahayag Mo sa akin ang aking kaunting araw; huwag Mo akong kunin sa gitna ng aking mga araw: Ang mga taon Mo'y mananatili mula sa salinlahi hanggang sa salinlahi.' Sa pasimula, O Panginoon, Itinayo Mo ang mga saligan ng lupa, at ang langit ay gawa ng mga kamay Mo; sila'y mapapawi, ngunit Ikaw ay mananatili; sila'y lahat mangaluma na parang damit, at gaya ng balabal, tupiin Mo sila, at sila'y mababago. Ngunit Ikaw ay pareho, at ang mga taon Mo'y hindi kailanman magwawakas. Ang mga anak ng Kanyang mga lingkod ay makatatagpo ng kanlungan, at ang kanilang mga supling ay mananatili magpakailanman.

Panalangin ni Manases, Hari ng Juda

O Panginoong Makapangyarihan, Diyos ng aming mga ninuno—Abraham, Isaac at Jacob—at ng kanilang matuwid na supling, na lumikha ng langit at lupa kasama ang buong karilagan nito, na nagtali sa dagat sa pamamagitan ng salita ng Iyong utos, na nilukuban ang kalalalaman at tinatakan ito ng Iyong kamangha-mangha at maluwalhating Pangalan, na kinatatakutan ng lahat, at nanginginig sa harap ng kapangyarihan Mo, sapagkat walang sinumang makatatayo sa harap ng kaluwalhatian ng kaluwalhatian Mo, at ang kakila-kilabot Mong galit laban sa mga makasalanan ay hindi matiis! Ngunit ang awa ng pangako Mo ay walang hanggan at hindi masukat; sapagkat Ikaw ang Kataas-taasang Panginoon, mapagkawanggawa, matiisin at sagana sa awa, at Siyang naaawa sa masasamang *gawa* ng tao. Ikaw, O Panginoon, sa kasaganaan ng Iyong kabutihan, ay nangako ng pagsisisi at kapatawaran sa mga nagkasala laban sa Iyo, at, sa kasaganaan ng Iyong habag, ay inatas ang pagsisisi para sa mga makasalanan tungo sa kaligtasan. Narito, O Panginoon, Diyos ng mga Hukbo, hindi Mo hiningi ang pagsisisi sa mga matuwid na sina Abraham, Isaac, at Jacob, na hindi nagkasala laban sa Iyo, ngunit hiningi Mo ang pagsisisi sa akin, isang makasalanan, sapagkat nagkasala ako nang higit pa sa bilang ng mga butil ng buhangin sa dagat. Dumami ang aking mga kasamaan, O Panginoon; dumami ang aking mga kasamaan, at hindi ako karapat-dapat na itaas ang aking mga mata at masdan ang kataasan ng langit dahil sa karamihan ng aking mga paglabag. Tinali ako ng maraming bakal na tanikala, kaya hindi ko naitaas ang aking ulo, at hindi ako nakakakuha ng ginhawa, sapagkat pinukaw ko ang Iyong galit at gumawa ng masama sa Iyong paningin: hindi ko tinupad ang Iyong kalooban ni inalagaan ang Iyong mga utos. At ngayon ay lumuluhod ako sa mga tuhod ng aking puso, na nangangailangan ng Iyong kabutihan. Nagkasala ako, O Panginoon, nagkasala ako, at kilala ko ang aking mga kasamaan; ngunit ipinamamanhid ko sa Iyo: patawarin mo ako, O Panginoon, patawarin mo ako, at huwag mo akong wasakin dahil sa aking mga kasamaan; at, bagaman ang Iyong galit ay maaaring magtagal magpakailanman, huwag mong iturin laban sa akin ang aking masasamang gawa, at huwag mo akong hatulan sa pinakamalalim na *bahagi* ng lupa. Sapagkat Ikaw, O Diyos, ay Diyos ng mga nagsisisi, at ipapakita Mo sa akin ang lahat ng Kabanalan Mo; sapagkat ililigtas Mo ako, bagaman ako'y hindi karapat-dapat, sa pamamagitan ng Iyong dakilang awa, at pupurihin Kita nang walang patid sa lahat ng araw ng aking buhay, sapagkat ang lahat ng hukbo ng langit ay umaawit ng papuri sa Iyo, at ang Kaluwalhatian Mo ay mananatili magpakailanman. Amen.

Ang Trisagion. Kaluwalhatian, at ngayon: Pinakabanal na Trinidad: O Panginoon, maawa ka. (3) **Kaluwalhatian, at ngayon: Ama namin:** **Pari:** Sapagkat sa Iyo ang kaharian: **Tagabasa:** Amen.

Mga troparyo ng pagsisisi, tono 6

Maawa ka sa amin, O Panginoon, maawa ka sa amin, / sapagkat, walang maihain na katwiran para sa aming sarili, / kami, na mga makasalanan, ay iniaalay ang panalangin na ito sa Iyo, aming Panginoon: / 'Maawa ka sa amin!'

Kaluwalhatian: O Panginoon, maawa ka sa amin, sapagkat inilagak namin sa Iyo ang aming tiwala, / huwag kang magalit nang lubha laban sa amin / at huwag mong alalahanin ang aming mga kasamaan, / kundi tingnan mo kami ngayon, O Mahabagin, / at iligtas mo kami mula sa aming mga kaaway. / Sapagkat Ikaw ang aming Diyos, at kami ang Kawan Mo; / kami'y lahat gawa ng Kanyang mga kamay / at tinatawag namin ang Kanyang pangalan.

At ngayon: Buksan Mo sa amin ang mga pintuan ng awa, O Pinagpalang Ina ng Diyos, upang kami, na naglalagay ng aming pag-asa sa Iyo, ay hindi mapahiya, kundi mailigtas sa aming mga kapighatian *sa pamamagitan ng* Iyong *mga panalangin*, sapagkat Ikaw ang kaligtasan ng lahing Kristiyano.

Panginoon, maawa ka. (40) **Luwalhati, at ngayon:**

Pinupuri ka namin, na may mas mataas na karangalan kaysa sa mga Kerubin / at di-mapanalingang mas maluwalhati kaysa sa mga Serapin, / na nagluwal sa Diyos na Salita sa kalinisan ng pagkabirhen, / ang tunay na Ina ng Diyos.

Pagpalain mo kami sa pangalan ng Panginoon, Ama.

Paring: Sa pamamagitan ng mga panalangin ng ating mga banal na ama, O Panginoong Jesucristo, aming Diyos, kaawaan Mo kami.

Tagabasa: Amen.

At ang panalangin: O Panginoong Diyos, Maykapangyarihang Ama, O Panginoong kaisa-isang Anak na si Hesukristo, at Espiritu Santo! Isang Pagkadiyos, isang Kapangyarihan, maawa Ninyo sa akin na makasalanan, at iligtas Ninyo ako, ang inyong hindi karapat-dapat na alipin, sa paraang alam Ninyo, sapagkat Kayo ay pinupuri magpakailanman. Amen.

Halina, sumamba tayo at lumuhod sa harap ni Cristo, ang Hari, ang ating Diyos.

Halina, sumamba tayo at lumuhod sa harap ni Cristo, ating Hari at Diyos.

Halina, sumamba tayo at magpatirapa sa harap ni Cristo Mismo, ang ating Hari at Diyos.

Awit 142

O Panginoon, pakinggan ang aking panalangin; ikiling ang inyong tainga sa aking daing sa inyong katotohanan; pakinggan ako sa inyong katuwiran, at huwag ninyong hatulan ang inyong lingkod, sapagkat walang sinumang nabubuhay ang matuwid sa inyong paningin. Sapagkat hinahabol ng kaaway ang kaluluwa ko; pinababa niya sa alabok ang buhay ko; inilagay niya ako sa kadiliman, na parang mga patay *na mula* nang unang panahon. Sumasawa ang diwa ko sa loob ko; naguluhan ang puso ko sa loob ko. Naalala ko ang mga araw ng dati; pinagnilayan ko ang lahat ng mga gawa Mo; pinagmunimunan ko ang mga gawa ng mga kamay Mo. Ipinamunot ko sa Iyo ang aking mga kamay; ang aking kaluluwa ay parang tuyong lupa sa Iyong harapan. Pakinggan Mo ako agad, O Panginoon, sapagkat nanghihina ang aking diwa: huwag Mo akong balewalain, at *huwag* akong maging parang mga bumababa sa libingan. Pabayaan mong marinig ko ang Iyong kaabáyan sa umaga, sapagkat inilalagay ko ang aking tiwala sa Iyo; Ipakita Mo sa akin, O Panginoon, ang daan na aking tatahakin, sapagkat sa Iyo ko itinaas ang aking kaluluwa. Iligtas Mo ako sa aking mga kaaway, O Panginoon, *sapagkat* sa Iyo ako tumakas. Turuan Mo akong gawin ang Kalooban Mo, sapagkat Ikaw ang aking Diyos; ang Iyong mabuting Espiritu ang gagabay sa akin sa lupain ng katuwiran. Sa kapakanan ng Iyong pangalan, O Panginoon, buhayin Mo ako; sa pamamagitan ng Iyong katuwiran ilalabas Mo ang aking kaluluwa sa pagdadalamhati; at sa pamamagitan ng Iyong awa lipulin Mo ang aking mga kaaway at wasakin ang lahat ng nang-aapi sa aking kaluluwa, sapagkat ako ay Iyong lingkod.

Araw-araw na Doxolohiya

Kaluwalhatian sa Diyos sa kataas-taasan, at sa lupa'y kapayapaan, mabuting kalooban sa mga tao. Pinupuri ka namin, binabasbas ka namin, sinasamba ka namin, niluluwalhati ka namin, pinasasalamatan ka namin dahil sa iyong dakilang kaluwalhatian. O Panginoon, Hari sa Langit, O Diyos, Makapangyarihang Ama, O Panginoon, nag-iisang Anak, Hesukristo, at Espiritu Santo! O Panginoong Diyos, Korderong ng Diyos, Anak ng Ama, na nag-aalis ng kasalanan ng sanlibutan, maawa ka sa amin. Ikaw na nag-aalis ng mga kasalanan ng mundo, tanggapin ang aming panalangin; Ikaw na nakaupo sa kanan ng Ama, maawa ka sa amin. Sapagkat Ikaw lamang ang Banal; Ikaw lamang ang Panginoon, si Hesukristo, sa kaluwalhatian ng Diyos Ama. Amen. Tuwing gabi pupurihin kita at sasambahin ang iyong pangalan magpakailanman. Panginoon, Ikaw ang aming kanlungan mula sa salinlahi hanggang sa salinlahi. Sinabi ko: 'Panginoon, maawa ka sa akin, pagalingin mo ang aking kaluluwa, sapagkat nagkasala ako sa Iyo.' Panginoon, sa Iyo ako tumakas; ituro mo sa akin ang iyong kalooban, sapagkat Ikaw ang aking Diyos. Sapagkat nasa Iyo ang bukal ng buhay; sa Iyong liwanag makakakita kami ng liwanag. Iunat Mo ang habag Mo sa mga nakakakilala sa Iyo. Ipagkaloob Mo, O Panginoon, na mapangalagaan kami mula sa kasalanan ngayong gabi. Pinagpala Ka, O Panginoon, Diyos ng aming mga ninuno, at ang Kalooban Mo ay papurihan at luwalhatiin magpakailanman. Amen. Nawa'y sumainamin ang habag Mo, O Panginoon, ayon sa pag-asa naming sa Iyo. Mapalad Ka, O Panginoon; ituro Mo sa akin ang mga utos Mo. Mapalad Ka, O Panginoon; paliwanagan Mo ako sa pamamagitan ng mga utos Mo. Mapalad Ka, O Banal; paliwanagan Mo ako sa pamamagitan ng mga utos Mo. Panginoon, ang habag Mo'y magpakailanman; huwag Mo'ng hamakin ang mga gawa ng

Inyong mga kamay. Purí sa Iyo, awit sa Iyo, luwalhati sa Iyo, sa Ama, at sa Anak, at sa Espiritu Santo, ngayo't palagi at hanggang sa kailanman. Amen.

Ang Trisagion. Luwalhati, at ngayon: Pinakabanal na Trinidad: O Panginoon, maawa ka. (3) Luwalhati, at ngayon: Ama namin: **Pari:** Sapagkat Iyo ang kaharian: **Lektor:** Amen.

Tropario, Tono 6

O Panginoon ng mga kapangyarihan, manatili sa amin, / sapagkat wala kaming ibang katulong sa aming mga paghihirap / maliban sa Iyo; / O Panginoon ng mga kapangyarihan, maawa ka sa amin. **Inuulit ang isa pang awit.**

Unang tinig. Berso 1: Purihin ang Diyos sa Kanyang mga santo, / purihin Siya sa kalangitan ng Kanyang kapangyarihan.

O Panginoon ng mga Hukbo, sumaamin: **– inuulit natin pagkatapos ng bawat taludtod.**

Ikalawang tinig. Taludtod 2: Purihin Siya sa Kanyang kapangyarihan, / purihin Siya sa karakalan ng Kanyang kadakilaan.

Taludtod 3: Purihin Siya sa tunog ng trumpeta, / purihin Siya sa salterio at alpa.

Taludtod 4: Purihin Siya sa timpani at sa sayaw, / purihin Siya sa mga kwerdas at sa organo.

Taludtod 5: Purihin Siya sa malamyos na plawta, purihin Siya sa nag-ugong na plawta. / Purihin ang Panginoon ng lahat ng humihinga!

At ang magkabilang koro nang magkasama: Purihin ang Diyos sa gitna ng Kanyang mga banal. / Purihin Siya sa kalangitan ng Kanyang kapangyarihan.

O Panginoon ng mga hukbo, sumaamin, / sapagkat wala kaming katulong sa aming mga paghihirap / maliban sa Iyo lamang; / O Panginoon ng mga hukbo, maawa ka sa amin.

Kaluwalhatian: O Panginoon, kung hindi dahil sa Iyong mga santo bilang aming mga tagapamagitan, at sa Iyong kabutihan na may habag sa amin, paano nga ba kami magtatangka, O Tagapagligtas, na awitin ang Iyong papuri, Ikaw na walang patid na pinupuri ng mga Anghel? O Tagakabatid ng mga Puso, maawa Ka sa aming mga kaluluwa.

At ngayon: Ang aking mga kasalanan, O Ina ng Diyos, ay di-mabilang – sa Iyo ako tumatakas, O Dalise, na nangangailangan ng kaligtasan. / Tumingin nang may awa sa aking mahina na kaluluwa / at mamamagitan sa harap ng Iyong Anak at aming Diyos, / upang ako'y pagkalooban ng kapatawaran / para sa *mga* mabibigat na *kasalanang* aking nagawa, / O Pinakabiyaya.

Pinakabanal na Ina ng Diyos, / huwag ninyo akong pabayaan sa buong buhay ko, / huwag ninyo akong ipagkatiwala sa proteksyon ng tao, / kundi ipagtanggol at kaawaan ninyo ako mismo!

Ipinagkatiwala ko ang lahat ng pag-asa ko sa Iyo, Ina ng Diyos; panatilihin mo ako sa ilalim ng iyong proteksyon.

Panginoon, maawa ka. **(40)**

At ang panalangin: Kristo Diyos, na sa lahat ng oras at sa bawat sandali ay tumatanggap ng pagsamba at kaluwalhatian sa langit at sa lupa, mapagpasensya, pinakamahabagin, pinakamabait, umiibig sa mga matuwid at nagpapakita ng awa sa mga makasalanan, na tinatawag ang lahat sa kaligtasan sa pangako ng mga darating na biyaya! Ikaw Mismo, O Panginoon, tanggapin ang aming mga panalangin sa takdang oras na ito at ituon ang aming mga buhay sa Iyong mga utos: banalhin ang aming mga kaluluwa, linisin ang aming mga katawan, itama ang aming mga hangarin, linisin ang aming mga kaisipan, at iligtas kami sa lahat ng kalungkutan, kapahamakan at pagdurusa. Protektahan Mo kami ng Iyong mga banal na Anghel, upang, sa pagbabantay at paggabay ng kanilang hukbo, makamtan namin ang pagkakaisa sa pananampalataya at ang pagkaunawa sa Iyong di-mailarawang kaluwalhatian; sapagkat Ikaw ay pinagpala magpakailanman. Amen.

Panginoon, maawa ka. **(3)** **Gloria, at ngayon:**

Sa pinakamataas na karangalan ng mga Kerubin / at sa hindi matatawarang kaluwalhatian ng mga Serapin, / pinupuri Ka namin, tunay na Ina ng Diyos, / na birheng nanganak sa Salita ng Diyos.

Pagpalain Ninyo kami sa pangalan ng Panginoon, Ama.

Saserdote: O Diyos, maawa ka sa amin at pagpalain mo kami; sumiklab sa amin ang liwanag ng iyong mukha, at maawa ka sa amin.

Tagabasa: Amen.

Pagkatapos ay binibigkas ng pari ang panalangin ni San Efren na taga-Siria na may 16 na pagyuko:

O Panginoon at Guro ng aking buhay! Huwag mo akong ipagkaloob sa espiritu ng katamaran, kayabangan, pagnanasa sa kapangyarihan, at walang-kwentang usapan. **(Yuko)**

Ngunit ipagkaloob Mo sa akin, lingkod Mo, ang diwa ng kabanalan, kababaang-loob, pagtitiis at pag-ibig. **(Yuko)**

Oo, O Panginoon at Hari, ipagkaloob Mo na makita ko ang aking sariling mga kasalanan at huwag husgahan ang aking kapatid, sapagkat Ikaw ay pinagpala magpakailanman. Amen. **(Yuko)**

Gayundin, 12 maliliit na pagyuko na may panalangin:

O Diyos, linisin mo ako, isang makasalanan.

At muli ang buong panalangin: O Panginoon at Guro ng aking buhay: **at isang malaking pagyuko.**

Ang Trisagion. Doxologia, at ngayon: Pinakabanal na Trinidad: Panginoon, maawa ka. (3) Doxologia, at ngayon: Ama Namin: **Pari:** Sapagkat Iyo ang kaharian: **Lektor:** Amen. Panginoon, maawa ka. **(12)**

Panalangin sa Pinakabanal na Ina ng Diyos, isinulat ni Pablo, isang monghe ng Monasteryo ng Ina ng Diyos Evergetis, ibig sabihin, ang Mabubuting-Gawad

Walang-sala, walang dungis, inosente, walang kapintasan, dalisay na Birhen, Nobya ng Diyos, Dakilang Ginang! Ikaw na, sa pamamagitan ng Iyong kamangha-manghang Paglilihi, ay nag-isa sa Salita ng Diyos sa sangkatauhan at pinagsama ang nahulog na kalikasan ng aming lahi sa *mga Kapangyarihang* Langit; Ikaw ang nag-iisang pag-asa ng mga nawalan ng lahat ng pag-asa, ang tulong ng mga inaatake, ang handang pagtatanggol ng mga naghahanap ng kanlungan sa Iyo, at ang kanlungan ng lahat ng mga Kristiyano! Huwag ninyong hamakin ako, isang makasalanan, isang kaluluwang aba, na ginawang lubos na hindi karapat-dapat ang sarili sa pamamagitan ng mga kahiya-hiyang kaisipan, salita, at gawa, at sa kapabayaan ng aking isipan ay naging alipin ng mga ligaya ng mundo. Ngunit maawa ka sa akin, isang makasalanan at naliligaw na kaluluwa, bilang Ina ng Diyos na umiibig sa sangkatauhan, at tanggapin ang panalangin na iniaalay ko sa Iyo nang may maruming labi; at sa katapangang taglay ng isang ina, ipagpakumbinsi ang Iyong Anak at aming Panginoon at Guro, upang buksan Niya rin sa akin ang mahabaging kalaliman ng Kanyang kabutihan at, sa paglalaan sa aking di-mabilang na mga kasalanan, itungo ako sa pagsisisi at gawing tapat na tagatupad ng Kanyang mga utos. At manatili sa akin magpakailanman, bilang isang mapagkawanggawa, maawain, at mabait, sa buhay na ito – isang masigasig na Tagapamagitan at Tulong, na naglilibing sa akin mula sa mga pag-atake ng aking mga kaaway at gumagabay sa akin tungo sa kaligtasan; at sa oras ng aking pagpanaw, ingatan ang aking aba't salot na kaluluwa at itaboy ang madilim na mga anyo ng masasamang demonyo; at sa kakila-kilabot na Araw ng Paghuhukom, iligtas ako sa walang hanggang parusa at gawing tagapagmana ng di-mailarawang kaluwalhatian ng Iyong Anak at aming Diyos. At nawa'y matanggap ko ito, Ginang, Pinakabanal na Ina ng Diyos, sa pamamagitan ng Inyong pagdalit at proteksyon, sa biyaya at pag-ibig ng Inyong nag-iisang Anak, na ating Panginoon, Diyos at Tagapagligtas, na si Jesucristo. Sa Kaniya ang buong kaluwalhatian, karangalan at pagsamba, kasama ng Kaniyang Ama na walang simula, at ng Kaniyang lubos na banal, mabuti at nagbibigay-buhay na Espiritu, ngayon at magpakailanman hanggang sa kailanpa man. Amen.

Panalangin ng mongheng Antiochus sa ating Panginoong Jesucristo

At ipagkaloob Mo sa amin, O Panginoon, habang kami ay nahihimbing, ang kapahingahan para sa katawan at kaluluwa, at iligtas Mo kami mula sa madilim na pagtulog ng kasalanan at mula sa bawat madilim at gabing paglilibang. Pawiin Mo ang nag-aalab na mga palaso ng Masama na mailap na itinuturo laban sa amin; pakalmahin Mo ang paghihimagsik ng aming laman; at patulugin Mo ang bawat iniisip namin tungkol sa mga bagay na lupa at materyal. At ipagkaloob Mo sa amin, O Diyos, ang isang gising na isipan, isang dalisay na talino, isang matatag na puso, at isang magaan na tulog na malaya sa lahat ng makasalanang panaginip. Pagkatapos, gisingin Mo kami sa oras ng panalangin, matatag sa Iyong mga utos at matibay na hinahawakan sa aming sarili ang pag-alala sa Iyong mga hatol. Ipagkaloob Mo sa amin ang pagpupuri sa buong magdamag, upang kami'y makapamighit, makapagpala, at maparangal sa Keka'y pinakamahal at marilag na Ngalan, O Ama, Anak, at Espiritu Santo, ngayon at magpakailanman hanggang sa kawalang-hanggan. Amen.

Pinakadakila at Walang-Alingawngaw na Birhen, Ina ng Cristo na aming Diyos, iharap Mo ang aming panalangin sa harap ng Sugo Mo at aming Diyos, upang sa pamamagitan ng Iyong pagdalit ay iligtas Niya ang aming mga kaluluwa.

Panalangin ni San Juan

Ang pag-asa ko ay ang Ama, ang kanlungan ko ay ang Anak, ang aking pananggalang ay ang Banal na Espiritu; Banal na Tatluhan, kaluwalhatian sa Inyo!

Pari: Luwalhati sa Iyo, Kristo na aming Diyos, aming pag-asa, luwalhati sa Iyo.

Koro: **Luwalhati; at ngayon,** O Panginoon, maawa ka. **(3)** Pagpalain mo kami.

Pagkatapos ay yumuyuko ang lahat sa lupa, habang ang pari, sa halip na pagtatapos, ay binibigkas ang panalangin:

Pinakamahabaging Panginoon, Panginoong Jesucristo, aming Dios! Sa pamamagitan ng pagdalit ng aming lubos na dalisay na Ginang, ang Ina ng Dios at Palagiang Birheng Maria, sa pamamagitan ng kapangyarihan ng banal at nagbibigay-buhay na Krus, sa pamamagitan ng pagdalit ng mga banal, walang-katawang Kalangitan na Pulutong, at sa pamamagitan ng mga pamanhikang ng banal at maluwalhating propeta, Juan na Tagapanguna at Tagabinyag, ang mga banal, marilag at pinupuring mga Apostol, ang mga banal, marilag at nagwawangis na mga martir, ang aming kagalang-galang at Dios-dalang mga Ama, ang banal at matuwid na mga ninong na sina Joaquin at Ana, at ang lahat ng Iyong mga santo, gawing kaaya-aya ang aming panalangin, ipagkaloob Mo sa amin ang kapatawaran ng aming mga kasalanan, takpan Mo kami ng lilim ng Iyong mga pakpak, itaboy Mo mula sa amin ang bawat kaaway at kalaban, magdala Ka ng kapayapaan sa aming mga buhay, O Panginoon, maawa Ka sa amin at ipagkaloob Mo sa amin ang Iyong kapayapaan, at iligtas Mo ang aming mga kaluluwa, sapagkat mabuti at mapagmahal Ka sa sangkatauhan.

At sasabihin namin: Amen.

Ang Ritwal ng Pagpapatawad

Ang pari, yumuyuko sa kongregasyon, ay nagsasabi: 'Pagpalain ninyo ako, mga banal na ama, at patawarin ninyo ako, isang makasalanan, sa lahat ng aking nagkasalang gawa, salita, kaisipan, at lahat ng aking damdamin.'

Sumagot tayo: 'Nawa'y patawarin ka ng Diyos, banal na ama.'

Binibigkas ng pari ang sumusunod na ektenia:

Manalangin tayo para sa ating Pinakabanal na Patriarka **(pangalan)**, at para sa ating Pinakagalang na Metropolitan **(o: Arsobispo, o: Obispo) (pangalan),** at para sa lahat ng ating mga kapatid kay Kristo.

[Sa mga monasteryo: Para sa ating pinakagalang na abbot **(pangalan)** at sa mga kapatid ng banal na monasteryong ito.**]**

Tumutugon ang koro sa bawat petisyon: O Panginoon, maawa ka.

Para sa ating bansang pinoprotektahan ng Diyos, sa mga awtoridad nito at sa lahat ng mga tao nito.

Para sa mga nagmamuhod sa amin at sa mga umiibig sa amin.

Para sa mga nagpapakita sa atin ng awa at naglilingkod sa atin.

Para sa mga nag-utos sa amin, bagaman hindi kami karapat-dapat, na ipanalangin sila.

Para sa kaligtasan ng mga bihag.

Para sa ating mga ama at kapatid na naligaw.

Para sa mga naglalayag sa dagat.

Para sa mga may karamdaman.

Manalangin din tayo para sa kasaganaan ng bunga ng lupa.

At para sa bawat kaluluwang Ortodoksong Kristiyano.

Parangalan natin ang alaala ng mga Obispong Ortodokso at ng mga nagtatag ng banal na simbahan na ito **(o:** ng banal na monasteryo na ito**).**

Ang ating mga magulang at ang lahat ng ating mga ninuno at kapatid na nauna sa atin, dito man o saan man, na mga Ortodokso.

Manalangin din tayo para sa ating sarili:

Koro: O Panginoon, maawa ka. **(3)**

Pari: Sa pamamagitan ng mga panalangin ng ating mga banal na ama, O Panginoong Jesucristo na aming Diyos, kaawaan Mo kami.

Tayo: Amen.

Sa mga monasteryo, yumuyuko ang mga kapatid, humihingi ng kapatawaran sa abbot at nagsasabi:

Pagpalain mo ako, banal na Ama, at patawarin mo ako, isang makasalanan.

At matapos makatanggap ng kapatawaran mula sa abbot, pumupunta kami sa aming mga selda, binibigkas ang sumusunod na panalangin:

Patawarin Mo ang mga nagmamalupit at nagkakamali sa amin, O Panginoon, Tagapagmahál ng sangkatauhan. Gantiin Mo ang mga gumagawa ng mabuti ng kabutihan. Ipagkaloob Mo sa aming mga kapatid at kamag-anak ang kanilang mga kahilingan *para* sa ikaliligtas, at bigyan Mo sila ng buhay na walang hanggan. Dalawin Mo ang mga maysakit at pagalingin Mo *sila*. Gabayan Mo ang mga nasa dagat. Samahan Mo ang mga naglalakbay. Ibigay Mo ang kapatawaran ng mga kasalanan sa mga naglilingkod at nagpakita sa amin ng awa. Magkawanggawa Ka, sa pamamagitan ng Iyong dakilang awa, sa mga nagtitiwala sa amin, na hindi karapat-dapat, na ipanalangin sila. Alalahanin Mo, O Panginoon, ang aming mga ama at kapatid na nauna nang sumakabilyan, at ipagkaloob Mo sa kanila ang kapahingahan kung saan sumisikat ang liwanag ng Iyong mukha. Alalahanin Mo, O Panginoon, ang aming mga kapatid na nasa pagkabihag, at iligtas Mo sila sa bawat kapahamakan. Alalahanin Mo, O Panginoon, ang mga nag-aalay ng sakripisyo at gumagawa ng mabubuting gawa sa Iyong banal na na mga Simbahan, at pagbigyan Mo ang kanilang mga petisyon para sa ikaliligtas, at ipagkaloob Mo sa kanila ang buhay na walang hanggan. Alalahanin Mo rin, O Panginoon, kami, ang Kanyang mapagkumbaba, makasalanan, at di-karapat-dapat na mga lingkod, at liwanagan Mo ang aming mga isipan ng kaliwanagan ng Kanyang kaalaman, at gabayan Mo kami sa landas ng Kanyang mga utos, sa pamamagitan ng mga panalangin ng aming Pinakabanal na Ginang, ang Ina ng Diyos at Palaging Birhen na si Maria, at ng lahat ng Kanyang mga santo; sapagkat Ikaw ay pinagpala magpakailanman. Amen.*

SA BIYERNES NG UNANG LINGGO
SA MATINS

Trinidad. Pagkatapos ng unang stichera, inaawit ang sedalion para sa Krus mula sa Octoechos, at ang Theotokion.

Pagkatapos ng ikalawang stichera, ang sedalen ng San Jose, tono 2

Ikaw na, sa pamamagitan ng Iyong mga paghihirap, ay nagkaloob ng kabataang-damdamin sa lahat, O Mapagmahal na Tagapagligtas ng sangkatauhan, na pumatay sa mga pagnanasa ng aking laman sa pamamagitan ng Iyong Krus, ipagkaloob Mo na ako, na nag-aayuno upang ikalugod ang Iyong kaluwalhatian, ay maituring na karapat-dapat na masilayan ang Iyong Banal na Pighati, upang matanggap ko nang sagana ang Iyong dakilang awa.

Kaluwalhatian: **inuulit natin ang pareho.**

At ngayon, O Ina ng Krus: Pinoprotektahan ng Banal na Krus ng Iyong Anak, O Dalagang Malinis, Ina ng Diyos, madali naming itinataboy ang bawat pag-atake ng kaaway: kaya, ayon sa *aming* tungkulin, palagi ka naming tinatawag na pinagpala, bilang Ina ng Diyos at nag-iisang Pag-asa ng aming mga kaluluwa.

Pagkatapos ng ikatlong taludtod ng sedalen ng Panginoong Teodoro, tono 2

Tunay na Pinagmumulan ng Kalinisan! / Ingatan Mo kami sa pamamagitan ng pag-aayuno, O Maawain, / tingnan Mo kami na nagpapakumbaba sa Iyo, / pakinggan Mo ang pagtaas ng aming mga kamay, / Ikaw na nagunat ng Iyong mga kamay sa Krus, / ipinako para sa lahat ng ipinanganak sa lupa, / ang nag-iisang Panginoon ng Walang-katawan.

Kaluwalhatian: **inuulit natin ang pareho.**

At ngayon, O Ina ng Krus: Ang Birhen at Ina Mo, O Kristo, / nang makita Kang nakabitin sa Krus, patay, / ay sumigaw nang may mapait na pag-iyak: / 'Anak Ko, ano itong kakila-kilabot na hiwaga: / Ikaw na nagkakaloob ng buhay na walang hanggan sa lahat, / paanong kusang-loob Kang namatay sa Krus / ng isang kahiya-hiyang kamatayan?'

Ang Canon mula sa Menaion para sa ika-6 at ang tatlong stikera mula sa Triodion. Oda 5, Tono 2

At inaawit ang ikalimang salmo ng Awtaryo.

Irmos: Pagpapaliwanag para sa mga nasa kadiliman:

Nakikita ang kasalanan sa akin, ang masama / ay nagsusumikap na hikayatin at palaganapin ang kasalanan: / sapagkat tunay na nagagalak siya sa aking kapahamakan; / ngunit ipagkaloob Mo sa akin ang pagsisisi, O Tagapagligtas, / upang mapawi ko siya, ipinamamanhik ko sa Iyo!

Matapos mong talunin ang mga prinsipalidad ng kadiliman sa Iyong Krus, iligtas mo ako sa kanilang kasamaan, ako na nahulog sa kalaliman ng kasalanan, at sa hukay ng mga hindi marangal na gawa, subalit sa pamamagitan ng Iyong awa, umaasa sa kaligtasan.

Ikaw na pinatay at nabitin sa Krus, buhayin ang aking kaluluwang pinatay ng kasalanan, at ipagkaloob na ako'y maging karapat-dapat, O Kristo, na salubungin sa kapayapaan ang Iyong banal na Pagkabuhay, bilang isang masigasig na tumutupad sa Iyong mga utos.

Theotokos: Liwanag ng aking kahinaan, O Dalisay, / kaligtasan ng aking madilim na kaluluwa, / iligtas mo ako, iligtas mo ako na nabubuwisit, O Birhen, / at balutan mo ako ng balabal ng di-kabulukan, / ako na nasira ng mabibigat na kasalanan.

Iba pang tripes, parehong tono

Irmos: *Narito,* ang gabi ay lumipas:

Ipinagkaloob Mo na ipako sa krus ang Sarili Mo sa laman sa Gólgota, / O nag-iisang Walang-Kamatayan, / nagkaloob ng kawalang-kamatayan sa sangkatauhan / at binago Mo ito, O Panginoon.

Sa pagmasid sa pang-uuyam *na idinirekta sa Iyo habang* naghihirap Ka, / ang buong nilikha ay nanginig, O Panginoon, / umiiyak sa pagpatay *na ginawa* ng mga Hudyo; / gayon pa man tiniis Mo *sila*, upang iligtas Mo ang lahat.

Kaluwalhatian, sa Banal na Trinidad: O Pinakabanal na Trinidad! / Sa Iyo namin iniaalay ang aming pagsamba; Ikaw ang *aming* kanlungan at *aming* lakas; / ipagkaloob sa mga umaawit ng Iyong papuri sa Iyong iisang Kalikasan / ang mapagpalang kapatawaran ng *kanilang* mga kasalanan.

Sa Ina ng Diyos: O Birhen, *na tinatawag sa* maraming pangalan, / Magalak ka, O Ina ng Diyos! / Arka, at sisidlan *ng manna*, at lamesa, / suling nagdadala ng liwanag, masidhing tinik, / malilim na bundok ng Diyos.

Kaluwalhatian sa Iyo, aming Diyos, kaluwalhatian sa Iyo.

Kami na *minsang* masayang tinanggap ang kapayapaan at ang lahat ng nasa mundo / ay ngayon, bilang mga ipinako kasama ni Cristo, / ay magtitiis ng kawalang-galang, pang-uuyam at iba pa, / upang tayo'y luwalhatiin kasama Niya.

Irmos: *Narito,* ang gabi ay lumipas *at* ang araw ay nalalapit na, / at ang liwanag ay sumikat sa mundo: / kaya't ang mga hukbo ng mga anghel ay umaawit tungkol sa Iyo, / at pinupuri Ka, Kristo aming Diyos.

Oda 8

Irmos: Sa nag-aapoy na hurno:

Sa Kanyang pagpapakumbaba, Siya'y itinaas sa Krus, / sa Kanyang awa ay binangon / yaong minsang nahulog sa pamamagitan ng pagkain sa puno; / kaya't ikawawari namin sa Iyo, O Pinakabiyaya, / ang Pinadakila, magpakailanman.

Sa kapabayaan ay nakatulog ako, / at nahulog sa mabigat na tulog ng kasalanan; / ngunit Ikaw, na natulog sa Krus para sa akin, aking Kristo, / gisingin Mo ako, na nahulog, / baka abutin ako ng gabi ng kamatayan.

Bingi sa sarap, ako'y natitinag, ang aking kaluluwa'y napapaitim, at ang mapanlinlang na kaaway ay tumatawa sa akin kapag nakikita niya ako; kaya't liwanagan mo ako, O Kristo, at iligtas mo ako sa kanyang masamang loob magpakailanman.

Theotokos: Sa pag-aksaya ko ng buhay sa kapabayaan, pinasakitan ko ang aking kaluluwa ng antok ng kasalanan; ngunit naglilimbag ako sa Iyong walang-tigil na pagdalangin: huwag mong paburen akong matulog hanggang kamatayan, O Palaging Birhen!

Isa pang himno na may tatlong taludtod

Irmos: Kay Moises sa palumpong ng tinik:

Pinutungan ng mga tinik / at sinuotan ng kulay-lila, / Ikaw ay lumitaw na pinakamaganda, O Kristo, / na hihigit sa ganda ng lahat ng anak ng tao, / maningning sa kaluwalhatian.

Matapos inumin ang apdo at suka, / nagbuhos Ka ng dalawang daloy – ng buhay at kawalan ng pagkabulok – / mula sa Iyong banal na tagiliran, / sa mga umaawit tungkol sa Iyo nang may pananampalataya, O Kristo, / at nagbibigay sa Iyo ng kaluwalhatian magpakailanman.

Pagpalain natin ang Ama, at ang Anak, at ang Espiritu Santo, ang Panginoon.

Tungkol sa Trinidad: Isang Pagkadiyos, ang Trinidad, / isang hindi mahahating Kalikasan, subalit nahahati ayon sa mga Persona, / isang walang hanggang paghahari, Ama, Anak, at Espiritu, / pinupuri ka namin sa awit magpakailanman.

Theotokos: O Dalise Mag-iisang Ina ng Diyos, / pintuan ng langit, pasbul ng kaligtasan! / Tanggapin Mo ang mga panalangin ng lahat ng Kristiyano, / na tinatawag Kang pinagpala magpakailanman.

Kaluwalhatian sa Iyo, aming Diyos, kaluwalhatian sa Iyo.

Ang Krus, ang tungkod ng kapangyarihan ni Cristo, / lakas ng Simbahan, tagumpay ng mga hari, / tagapangalaga ng mga Kristiyano, ikaw ang aking liwanag, / ikaw ang aking puri magpakailanman.

Pinupuri, binabasbasan, at sinasamba namin ang Panginoon, inaawit ang Kanyang mga papuri at itinaas *Siya* magpakailanman.

Irmos: Sa palumpong ng tinik kay Moises / ang himala ng Pangunahing Pahiwatig ng Birhen / minsan sa Bundok Sinai, / awitin, biyayaan at itas Siya magpakailanman!

Himno 9

Irmos: O Diyos, liwanag bago pa ang araw:

Kaluluwa ko, nadungisan ng mga hindi angkop na kaisipan, / budburan Mo ng Dugo Mo at linisin Mo, O Banal na Salita, / at gawin Mo akong bahagi ng Kaluwalhatian Mo, O Kristo, / na nagtiis ng kahiya-hiyang pagpapako sa krus para sa akin.

Lubos akong nabibigatan, O Kristo, / sa bigat ng mga hindi marangal na gawa, / at sa kawalan ng pag-asa ay sumigaw ako sa Iyo, Mahal ng sangkatauhan: / 'Pagalingin Mo ang hindi gumagaling na mga sugat ng aking kaluluwa / sa pamamagitan ng Iyong mahalagang Dugo, / upang ako'y makapamawing tungkol sa Iyong Pagkadiyos!'

Ginawang pagkain ko ang malisya, at inumin ang kapabayaan, / nananatiling hindi natutuwid sa lahat ng bagay, / nagagalak ako nang hindi nararapat sa pag-iwas sa pagkain; / ngunit hindi ganoon dapat ang pag-aayuno, sabi ng Panginoon.

Sa Ina ng Diyos: Tagapagligtas mula sa mabigat na sinaunang hatol / at tagapagpanumbalik ng *ating* ninuno, / ang naghatid ng pagkakasundo sa pagitan ng *ating* lahi at ng Diyos, / tulay *na patungo* sa Maylalang – / pinupuri Ka namin, O Ina ng Diyos.

Isa pang triptych

Irmos: Dalise at Walang Sala:

Nang Ikaw ay ipako sa kahoy ng Krus / nanginig ang buong nilikha: / Ikaw, ang tunay na Diyos, ay nagdusa sa laman / dahil sa habag ng Sugo Mong puso, / upang iligtas kami.

Dakila ang kapangyarihan ng Iyong Krus, O Panginoon: / sapagkat, sa pagbitbit natin ng wangis nito sa ating sarili, / agad nating tinataboy ang kapangyarihan ng mga demonyo.

Kaluwalhatian, sa Tatlong Persona: Isa sa tatlong Persona, / ang Nag-iisang Trinidad, ang Kataas-taasang Paghahari, / isang Kalikasan na pantay sa kaluwalhatian: / Ama, Anak, at Espiritu Santo, / iligtas ninyo kami lahat!

Sa Ina ng Diyos: Magalak, pakikipagkasundo ng sanlibutan, O Ina ng Diyos, / sa Kanya, sa pagtalikod namin, kami ngang makasalanan / ay laging nakatatagpo ng pakikipagkasundo sa Diyos.

Kaluwalhatian sa Iyo, aming Diyos, kaluwalhatian sa Iyo.

Palakasin Mo ako, O Panginoon, sa pamamagitan ng Iyong Krus, / at ipagkaloob Mo sa akin, O Mabuti, / ang lakas upang tuparin ang panahon ng pag-aayuno.

Irmos: Ang Dalanghining Ina at Birhen na Dalisay at Walang Sala, / sa pamamagitan ng mga awit ng papuri, tayong lahat na mananampalataya, / buong paggalang nating parangalan bilang Ina ng Diyos.

Luminaryo ng tono.

Stichera sa salterio, tono 8

Tanggapin natin nang may kagalakan ang utos ng pag-aayuno: / sapagkat kung tinupad ito ng ating mga ninuno, / hindi sana tayo pinalayas sa Eden. / Ang bunga na pumatay sa akin ay maganda tingnan at masarap kainin; / huwag tayong maligaw ng ating mga mata, / ni hayaang matamis ang ating mga lalamunan / ng mga masasarap na pagkain na pinapahalagahan, ngunit hinamak kapag naubos *na*. / Tayo'y lumayo sa labis na pagnanasa, / at huwag sumuko sa mga pagnanasa *na*

nagmumula sa kasaganaan. / Tatakan tayo ng dugo / Niya na kusang-loob na dinala sa Kanyang kamatayan para sa ating kapakanan, / at hindi tayo aabot ng maninira, / at makikibahagi tayo sa pinakabanal na Paskwa ni Cristo, / para sa kaligtasan ng ating mga kaluluwa. **(2)**

Sa mga Martir: Ano ang itatawag namin sa inyo, O mga banal? / *Mga* Kerubin? Sapagkat nagpahinga sa inyo si Cristo. / *Mga Serapin*? Sapagkat walang patid ninyong niluwalhati Siya. / Mga Anghel? Sapagkat inalis ninyo ang inyong sarili sa laman. / Mga Kapangyarihan? Sapagkat gumagawa kayo ng mga himala. / Marami kayong pangalan, at mas marami pang kaloob! / Ipanalangin mo ang kaligtasan ng aming mga kaluluwa.

Kaluwalhatian, at ngayon, O Ina ng Diyos ng Krus, ang parehong tinig: Nang masdan ka ng buong nilikha, O Tagapagligtas, / na ipinako *sa Krus sa Gólgota,* / ang buong nilikha ay nabago / at *halos* hindi na makapigil sa sarili, hindi matiis ang pagkabagabag. / Ngunit ang Dalanghining Inosente at Iyong Ina / ay sumigaw sa Iyo nang may luha: / 'Naku, ako'y napahamak, O Anak ko, / aking pinakamamahal na Tagapagligtas! / Ano ito, bagong, hindi pa naririnig, / at pambihirang tanawin?'

At ang iba pang bahagi ng serbisyo. Ang Unang Oras nang walang berso: gayundin sa iba pang Biyernes ng Banal na Dakilang Kwaresma.

SA BIYERNES SA IKANAM na ORAS

Tropario ng Pahayag, Tono 5

Alam Mo ang ating makasalanang buhay / at ang ating likas na hindi nagsisisi, / ipagkaloob Mo *sa amin* ang habag nang madali, O Panginoon: / *sapagkat* wala kaming ibang *Diyos* maliban sa Iyo, / na naghahari sa buhay at kamatayan; / iligtas Mo kami, O Tagapagmahal ng sangkatauhan.

Luwalhati, at ngayon: **at inuulit natin ang pareho.**

Prokeimenon, tono 7

Mahal kita, O Panginoon, aking lakas, / ang Panginoon ang aking kuta.

Taludtod: Ang aking Diyos ang aking katulong.

Awit 17:2–3A

Pagbasa mula sa mga Propesiya ni Isaias

Narito, ang Panginoon, ang Panginoon ng mga hukbo, ay aalisin mula sa Juda at mula sa Jerusalem ang makapangyarihang lalaki at ang malakas na lalaki, ang sandaan ng tinapay at ang sandaan ng tubig, ang mandirigma at ang malakas na lalaki, ang sundalo, ang hukom, ang propeta, ang tagakita, ang matanda, ang kapitan ng limampu, ang bihasang tagapayo, ang marunong na arkitekto, at ang matalinong tagapakinig. At magtatalaga ako ng mga binata bilang kanilang mga pinuno, at ang mga mapanghamak ang mamamuno sa kanila. At ang bayan ay lalaban sa isa't isa: tao laban sa tao, at tao laban sa kanyang kapuwa; ang bata ay magmumura sa matanda, at ang hamak ay magmumura sa marangal. Sapagkat ang isang tao ay huhuliin ang kanyang kapatid o isang kamag-anak ng kanyang ama, na sasabing: 'Mayroon kang damit; maging pinuno ka namin, at hayaan mong laging may pagkain ako sa iyong *piling*.' At sasagot siya sa araw na iyon, 'Hindi ako magiging pinuno ninyo: sapagkat wala akong tinapay o damit sa aking bahay; hindi ako magiging pinuno ng bayang ito.' Sapagkat iniwan ang Jerusalem, at nahulog ang Juda. At ang kanilang mga dila ay puno ng kalapastanganan, sapagkat hindi sila sumunod sa Panginoon; kaya't ang kanilang kaluwalhatian ay nabuwal. Ang kahihiyan ng kanilang mukha ay bumaling laban sa kanila, subalit inihayag at ipinakita nila ang kanilang kasalanan, gaya *ng kasalanan* ng Sodoma. Kawawa ang kanilang mga kaluluwa! Sapagkat nagbalangkas sila ng masamang plano laban sa kanilang sarili, na nagsasabing, 'Gagapusin natin ang matuwid, sapagkat siya ay sagabal sa atin'—at narito, matitikman nila ang bunga ng kanilang sariling mga gawa. Kawawa ang salbahis! Sapagkat ang kasamaan ay babagsak sa kanya ayon sa mga gawa ng kanyang mga kamay. Bayan ko! Ang inyong mga maniniil ay ginugupit kayo na

parang tuod, at ang inyong mga maninikil ay namamahal sa inyo. Bayan ko! Ang mga pumupuri sa inyo ay nanlilinlang sa inyo at pinapangit ang inyong daan. Ngunit ngayon ay titindig ang Panginoon upang humatol at dalhin sa paglilitis ang kaniyang bayan. Sapagkat ang Panginoon mismo ang darating upang humatol sa mga nakatatanda ng bayan at sa kanilang mga pinuno.

Isaias 3:1–14

Prokeimenon, tono 6

O Panginoon, aking katulong / at aking tagapagligtas.

Taludtod: Ipinapahayag ng kalangitan ang kaluwalhatian ng Diyos.

Awit 18:15B, 2A

Mangyari na ang mga pag-alala sa mga santo na ang kapistahan ay nagaganap sa Sabado at Linggo ay inaawit sa Vespers, o kailanman ay angkop sa tingin ng tagapangasiwa ng simbahan.

SA BIYERNES SA KAPASLANGAN

Pagkatapos ng pambungad na salmo, binabasa natin ang Kathisma 18.

Sumigaw ako sa Panginoon: stichera para sa ika-10, tono 5

Halina, mga tapat, / gawa tayo ng mga gawa ng Diyos sa liwanag; / magpakilos tayo nang marangal sa araw, / itakwil natin ang bawat di-makatarungang paratang laban sa kapwa, / at huwag tayong makisangkot sa pagpapahamak o paglilito sa kaniya. / Talikuran natin ang mga makamundong ligaya, / palaguin natin ang mga kaloob ng kaluluwa, / magbigay tayo ng tinapay sa mga nangangailangan, / at lumapit tayo kay Cristo, na sumisigaw nang may pagsisisi: / 'O Diyos, maawa ka sa amin!' **(2)**

Pagkatapos ay aawitin natin ang apat na stichera para sa mga martir mula sa Octoechos, sa kasalukuyang tono.

Pagkatapos, ang apat na stichera ni San Teodoro, tono 2

Halina, kayong lahat na umiibig sa mga martir, / magsaya tayo nang espiritwal at magdiwang, / sapagkat sa araw na ito ay iniaalay ng martir na si Teodoro ang isang mistikal na piging, / na nagpapasaya sa atin na mahilig magdiwang, / *at sa gayon ay hinihikayat* tayong sumigaw sa kaniya: / 'Magalak, di-matitinag na tagapagdusa, / na nagpabagsak sa mga banta ng mga tirano sa lupa. / Magalak, ikaw na inialay ang iyong mortal na katawan sa paghihirap para kay Cristo na ating Diyos. / Magalak, ikaw na nagpakita sa iba't ibang pagsubok / bilang isang tunay na mandirigma ng langit. / Kaya't ipinamamanman ka namin, palamuti ng mga martir, / ipamagitan mo ang aming mga kaluluwa.

Ang biyaya ng iyong mga himala, na ipinagkaloob ng Diyos, O Martir Teodoro, ay ipinagkakaloob mo sa lahat ng lumalapit sa iyo nang may pananampalataya; / dahil dito pinupuri ka namin, na sumisigaw: / 'Inaagaw mo ang mga bihag, pinapagaling mo ang maysakit, / pinagyayaman mo ang mahihirap at inililigtas mo ang mga nasa dagat, / pinipigil mo ang mga alipin sa walang-saysay na pagtakas, / at inilalantad mo ang mga krimen ng mga salarin, O nagdusa, / at inuutusan mo ang mga sundalo na huwag manakaw, / buong-gayon mong tinutupad ang mga kahilingan *ng* mga sanggol, / at nagiging masigasig na tagapagtanggol / ng mga nagbibigay-pugay sa iyong banal na alaala. / Kasama nila, pinakabanal na nagdusa, / at para sa amin na umaawit ng iyong pagkamartir, / ipagpanalangin sa Cristo ang dakilang awa.

Ikaw ay nahayag bilang pinakamahusay na kaloob ng Diyos, O Martir Teodoro: sapagkat kahit na pagkatapos ng iyong kamatayan, na para bang buhay ka pa, tinutupad mo ang mga kahilingan *ng mga* lumalapit *sa iyo*. Kaya naman, nang ang anak ng isang babae ay dinukot, at bihag ng isang dayuhang hukbo, ang biyudang *iyon*, nang lumapit sa iyong harapan, pinuno ng kanyang luha ang iyong simbahan; / ngunit ikaw, sa iyong awa, na nakasakay sa isang puting kabayo, / ay hindi nakita ng iba ngunit ibinalik mo ang kanyang anak sa kanya, / at mula noon ay hindi ka tumigil sa paggawa ng mga

himala sa pamamagitan niya. / Ngunit ipagdasal mo kay Cristo na aming Diyos ang kaligtasan ng aming mga kaluluwa.

Pinupuri ko ang mga banal na kaloob ng iyong kapangalan, O tatlong-beseng pinagpala na Theodore: sapagkat, nang ikaw ay lumitaw bilang hindi-naglalaho na liwanag ng banal na ningning, pinasilawan mo ang buong nilikha sa pamamagitan ng iyong mga paghihirap at, nang patunayan mong mas makapangyarihan ka kaysa sa apoy, pinatay mo ang apoy, at dinurog mo ang ulo ng mapanlinlang na ahas. / Kaya, sa iyong paghihirap, O Kristo, yumuko *sa iyo*, / tinangjahan ng korona ang iyong banal na ulo; / Dakilang Martir, nagdusa, / bilang may tapang sa harap ng Diyos, / ipanalangin mong taimtim ang aming mga kaluluwa!

Kaluwalhatian, Tono 6: Ang kaaway, gamit bilang kasangkapan niya / ang isang taksil na tirano na katulad niya, / ay nagbalangkas ng isang kakila-kilabot na pakana, na sinubukang dungisan / ang mga banal na tao, na naglilinis ng kanilang sarili sa pamamagitan ng pag-aayuno, / sa pamamagitan ng pagkain na binudburan *ng dugo* ng maruruming hain. / Ngunit sinabotahe Mo ang kanyang mga pakana sa pamamagitan ng pinakamatalinong plano: / sa isang panaginip, nagpakita Ka sa obispo ng panahong iyon, / inihayag Mo sa kanya ang kalaliman ng mga iniisip *ng kaaway*, / at ipinabatid ang kanyang karumal-dumal na balak. / At ngayon, habang iniaalay namin sa iyo ang handog ng pasasalamat, / binabalik-balikan *namin* ang kaligtasang *ipinahayag*, / ginugunita *ang himala* ng panahong iyon taon-taon / at nananalangin para sa hinaharap / upang tayo'y mapangalagaan at hindi mapahamak sa mga panlilinlang ng Masama, / sa pamamagitan ng iyong mga panalangin sa Diyos, Martir Teodoro.

At ngayon, O Ina ng Diyos: **isang dogmatikong awit sa karaniwang tono.**

Pagpasok nang walang Ebanghelyo. Masayang Liwanag:

Prokeimenon, Tono 5

Nawa'y pakinggan ka ng Panginoon / sa araw ng kabalisan.

Taludtod: Nawa'y ingatan ka ng pangalan ng Diyos ni Jacob.

Awit 19:2

1. Pagbasa mula sa Genesis

Binigyan ni Adan ng pangalan ang lahat ng mga hayop sa bukid, ang lahat ng mga ibon sa himpapawid, at ang lahat ng mga hayop sa lupa; ngunit para kay Adan ay walang katulong na angkop sa kaniya. Kaya pinatulog ng Diyos si Adan ng malalim na tulog, at siya'y nakatulog; at kinuha Niya ang isa sa kaniyang mga tadyang, at pinuno Niya ng laman ang puwang. At binuo ng Panginoong Diyos ang isang babae *mula* sa tadyang na kinuha Niya kay Adan, at dinala Siya kay Adan. At sinabi ni Adan, 'Ito nga ang buto ng aking mga buto at laman ng aking laman; siya'y tatawaging "babae", sapagkat siya'y kinuha mula sa kanyang asawa.' 'Dahil dito, iiwan ng lalaki ang kanyang ama at ina at sasamahan ang kanyang asawa, at magiging isang laman ang dalawa.' Pareho silang hubad ni Adan at ng kanyang asawa, at hindi sila nahiya. Ngayon, ang ahas ang pinakamaalam sa lahat ng mga hayop sa parang na nilikha ng Panginoong Diyos. At sinabi ng ahas sa babae: 'Bakit sinabi ng Diyos, "Huwag kang kumain mula sa anumang puno sa Hardin"?' At sinabi ng babae sa ahas, 'Maaari kaming kumain mula sa bawat puno sa Hardin; ngunit tungkol sa bunga ng punong nasa gitna ng Hardin—sinabi ng Diyos, "Huwag kang kumain nito, ni hipuin ito, baka mamatay ka."' Nang magsalita ang ahas sa babae, 'Hindi ka talagang mamamatay; sapagkat nalalaman ng Diyos na sa araw na kakanin mo ito, mabubuksan ang iyong mga mata, at magiging parang mga diyos ka, na makakakilala ng mabuti at masama.' At nakita ng babae na *ang bunga ng puno* ay masarap kainin, at kaaya-aya *sa* mga mata, at kanais-nais upang maging pantas; Kaya kumuha ang babae ng bunga nito at kinain; *binigyan* din niya ang kanyang asawa na kasama niya, at kinain nito. Nang magbukas ang mga mata ng kanilang dalawa, at napagtanto nilang hubad sila; kaya nagtahi sila ng mga bulung-igid at gumawa ng mga apron para sa kanilang mga baywang. At narinig nila ang tinig ng Panginoong Diyos na naglalakad sa Hardin sa malamig na bahagi ng araw; at nagtago sina Adan at ang kanyang asawa mula sa harapan ng Panginoong Diyos sa gitna ng mga puno ng Hardin. At tinawag ng Panginoong Diyos si Adan at

sinabi sa kanya, 'Adan, nasaan ka?' At sumagot siya, 'Narinig ko ang tinig Mo *nang* maglakad Ka sa Hardin, at natakot ako dahil ako'y hubad, kaya nagtago ako.' At sinabi ng Diyos sa kanya, 'Sino ang nagsabi sa iyo na hubad ka? Kinanap mo ba ang bunga ng punong inutusan Ko sa iyo na, "Huwag mong kanin ito"?' At sinabi ni Adan, 'Ang babaeng ibinigay Mo *upang* samahan ako—binigyan niya ako ng bunga mula sa puno, at kinain ko ito.' Pagkatapos sinabi ng Panginoong Diyos sa babae, 'Ano ito ang ginawa mo?' At sinabi ng babae, 'Niloko ako ng ahas, at kinain ko.' Nang magsalita ang Panginoong Diyos sa ahas, 'Dahil ginawa mo ito, ikaw ay sumpa kaysa sa lahat ng mga hayop at kaysa sa bawat mabangis na hayop sa parang; mag-uupod ka sa iyong tiyan at kakain ka ng alikabok habang-buhay; at ilalagay ko ang alitan sa pagitan mo at ng babae, at sa pagitan ng iyong supling at ng Kaniyang Supling: Pupulbusin niya ang ulo mo, at pupulbusin mo naman ang sakong Niya.' At sa babae ay sinabi Niya, 'Paramihin ko nang lubha ang iyong kapanganabangan at ang iyong pagdadala; sa kapanganabangan ka manganganak ng mga anak; subalit ang iyong pagnanasa ay sa iyong asawa, at siya ang mamamahal sa iyo.' Sa si Adan ay sinabi niya: 'Dahil pinakinggan mo ang tinig ng iyong asawa at kumain ka sa punong inutusan kong huwag mong kanin—kumain *ka* nito—sumpa ang lupa dahil sa iyo; sa kapagsusumikap ka kakain *mula* rito sa buong buhay mo; magsusugol ito ng mga tinik at mga tinik-tinik para sa iyo, at kakain ka ng mga halamang-gubat; sa pawis ng iyong mukha kakain ka ng iyong tinapay hanggang sa bumalik ka sa lupa, na doon ka kinuha; sapagkat ikaw ay alikabok, at sa alikabok ka babalik.' At tinawag ni Adan ang kanyang asawa na 'Buhay', sapagkat siya ang ina ng lahat ng may buhay.

Genesis 2:20–25; 3:1–20

Prokeimenon, Tono 6

Mangitaas ka, O Panginoon, sa Iyong kapangyarihan! / Aawit kami at pupuri sa Iyong kapangyarihan.

Taludtod: O Panginoon, magagalak ang hari sa Iyong lakas.

Awit 20:14, 2A

2. Pagbasa mula sa Kawikaan

Itinatag ng Diyos ang lupa sa pamamagitan ng karunungan, at itinatag ang kalangitan sa pamamagitan ng pagkaunawa; sa pamamagitan ng Kanyang pananaw, nabuksan ang mga kalaliman, at nagbagsak ang mga ulap ng hamog. Anak ko! Huwag mong balewalain, kundi panatilihin mo ang aking payo at ang aking utos, upang mabuhay ang iyong kaluluwa at ang biyaya ay sumaiyo—at magkaroon ng kagalingan sa iyong katawan at pangangalaga sa iyong mga buto, upang ikaw ay lumakad nang buong kumpiyansa at payapa sa lahat ng iyong mga lakad, at ang iyong paa ay hindi matisod. Sapagkat kung uupo ka, malaya ka sa takot; at kung hahiga ka, matutulog kang mahimbing. At hindi ka matatakot sa anumang darating na pangamba, ni sa mga pag-atake ng masasama na maaaring dumapo sa iyo; sapagkat ang Panginoon ay sasaiyo sa lahat ng iyong mga lakad at papatibayin ang iyong paa, upang hindi ka mahuli. Huwag mong tanggihan ang paggawa ng mabuti sa nangangailangan kung kaya ng iyong kamay na tumulong. Huwag mong sabihing, 'Bumalik ka, at bukas ay ibibigay ko,' kung maaari mo namang gawin ang mabuti *ngayon* – sapagkat hindi mo alam kung ano ang magaganap *sa araw* na sumunod. Huwag kang magbalak ng masama laban sa kaibigan mong nakatira sa iyong tabi at nagtitiwala sa iyo. Huwag kang makipagtalo sa isang tao nang walang dahilan, baka siya'y gumawa ng masama sa iyo. Huwag mong dalhin sa iyong sarili ang pang-iinsulto ng masasama, at huwag mong tularan ang kanilang mga gawi; sapagkat ang bawat lumalabag sa batas ay karumaldumal sa Panginoon, at hindi Niya pinapayuhan ang matuwid. Ang sumpa ng Panginoon ay nasa mga bahay ng masasama, ngunit ang mga tinitirhan ng matuwid ay pinagpapala. Ang Panginoon ay laban sa mayabang, ngunit nagbibigay ng biyaya sa mapagkumbaba.

Kawikaan 3:19–34

Pagkatapos: 'Ipagbigay-loob mo ang aking panalangin': **at ang natitirang bahagi ng serbisyo ng Liturhiya ng mga Naunang Banal na Sakripisyo.**

Pagkatapos ng panalangin mula sa ambon, inaawit natin ang sumusunod na pananalangin na kanon ni San Teodoro. Matapos mailagay ang kolivo, binabasa natin ang Awit 142: 'Pakinggan Mo, O Panginoon, ang aking panalangin': **Gayundin,** 'Ang Diyos ang Panginoon, at Siya ay nagpakita sa atin':

Troparion, tono 2

Dakila ang mga gawa ng pananampalataya! / Sa bukal ng apoy, gaya ng sa tubig ng kapayapaan, / nagalak ang banal na martir na si Teodoro. / Sapagkat siya, na nasunog sa apoy, / inihain sa Trinidad bilang kaaya-ayang tinapay. / Sa pamamagitan ng kaniyang mga panalangin, O Kristo Diyos, iligtas Mo ang aming mga kaluluwa.

Kaluwalhatian: **inuulit natin ang pareho.**

At ngayon, sa Theotokos: Ang lahat ay lampas sa pagkaunawa, ang lahat ay pinakamaluwalhati / ang mga hiwaga Mo, O Theotokos: / selyado ng kalinisan at nanginginig sa pagkabirhen, / Ikaw ay lumitaw bilang tunay na Ina, na nagluwal sa tunay na Diyos. / Ipanalangin Mo Siya para sa kaligtasan ng aming mga kaluluwa.

At pagkatapos, Awit 50.

Kanon, Tono 8, Oda 1

Isang komposisyon ng Kagalang-galang Juan ng Damasko, na naglalaman ng isang akrostiko: Kinakanta kita, na kapwa may pangalan ng mga kaloob ng Diyos.

Irmos: Naglakad sa ibabaw ng tubig:

Alam kong ikaw, Teodoro, ay masigasig na tagapagtanggol ng Diyos, at sapot ng di-mapapatay na pag-ibig sa iyo, iniaalay ko *sa iyo* ang aking kaluluwa at katawan, at ang aking mga salita ng papuri.

Isang malupit na kautusan / ang nag-utos na ihain ang mga handog sa mga diyus-diyosan kaysa sa Buhay na Diyos: / gayon pa man, ikaw ay dinala, O tagapagdusa, / hindi *upang* isagawa *ang ganoong gawain*, / kundi upang ihain sa Diyos.

Kaluwalhatian: Tinakda sa krus ng Banal na Pag-ibig, / sa hukbo ng Nag-iisang Anak ng Kataas-taasang Diyos / ikaw, Teodoro ang Martir, ay naglingkod / at hindi naligaw *tungkol sa* iyong gantimpala.

Sa Ina ng Diyos: Ang mga hukbo ng mga anghel at mga mortal / ay walang patid na pinupuri Ka, O Ina na hindi nakilala ang kasal: / sapagkat dinala Mo ang kanilang Tagapaglikha bilang isang sanggol / sa iyong mga bisig.

Kanta 3

Irmos: Ikaw ang aking lakas:

Nag-aalay ako ng awit mula sa aking mga labi / at isang panalangin mula sa aking nagdurusang kaluluwa: / maawa ka rito, Teodoro na Tagapagdusa!

Pinasunog mo ang laman, dakilang martir, / *gaya ng* pagpapasunok ng isip sa awtokrat, / at sa pamamagitan ng pareho'y pinaglilingkuran mo ang Maylalang.

Kaluwalhatian: Tumayo ka sa harap ng hukuman ng tirano, / na ipinangangaral ang doktrina ni Kristo na Hari: / sapagkat tinanggihan mong maghandog ng mga hain / sa mga huwad na diyos, Teodoro.

Theotokos: Kami, mga Kristiyano, / ay palagi kang ginagawang aming kanlungan at sandata; / hindi kami humihinto sa pagpupuri sa iyo, / ikaw na hindi nakilala ang kasal.

Oda 4

Irmos: Narinig ko, O Panginoon:

Matapos matikman ng iyong isip ang mga Banal na Misteryo, / inamin mo, O martir na si Teodoro, / ang kaligtasan nang walang kahihiyan / *sa pamamagitan ng* kapanganakan ng Diyos.

Yaong naglingkod sa kanilang mga pagnanasa / itinuring ang mga pagnanasa bilang diyos, / ngunit ikaw, O nagdurusa Teodoro, / na pinaliwanagan ng Espiritu, / inilantad mo ang mga ito.

Kaluwalhatian: Nananalangin kami sa iyo, pinagpalang Teodoro, na maging tagapagligtas namin, / habang inaawit namin ang iyong mga papuri, / mula sa iba't ibang kapahamakan at pagnanasa, / *na inihaharap mo* ang *iyong* paghahabi *sa Diyos para sa amin*.

Theotokos: Hindi Hinubog na Bukid, Ina ng Diyos, / na nagluwal ng Buhay-Tagapagbigay na Tainga ng Mais, / nagkakaloob ng buhay sa sanlibutan, / iligtas mo ang mga umaawit tungkol sa Iyo.

Kanta 5

Irmos: Mula sa madaling-araw:

'Mahalin ang Panginoon na nagmahal *sa atin*,'—ganito mo ipinahayag, O nagdurusa Theodore, / sa mga martir na kasamang nagdurusa sa iyo.

Sa pusong nagliliyab sa sigasig, / ikaw, O Tagapagdala ng Pighati, inihagis sa apoy / ang huwad na diyosa at ang *kanyang* templo.

Kaluwalhatian: Sa di-matitinag na lakas, Teodoro na Tagapagdusa, / wasakin ang kapalalò ng mga barbaro / at ang sarili kong mga hilig.

Theotokos: *Tulad ng pagkanta natin* sa Birhen pagkatapos ng panganganak, gayundin tayo'y kumakanta sa Iyo, O Ina ng Diyos: sapagkat Iyo ang nanganak sa Diyos-Salita sa laman para sa sanlibutan.

Oda 6

Irmos: Maawa ka sa akin, O Tagapagligtas:

Kailangang-kailangan, kay hirap / ng kayabangan ng mga hungkag na diyos! / Kailangan nila ang mga tao para sa kanilang depensa, / *at* natalo sila sa pagtutol / ng mga tapat na saksi, / na ipinangangaral ang katotohanan. **(2)**

Kaluwalhatian: Pinatibay ng kapangyarihan ng Diyos, O pinagpalang Teodoro, kaluwalhatian ng mga martir, *na parang* sanggol na nakatitig *sa* mga palaso, tiningnan mo ang mga paghihirap ng masasama, na inaasam ang darating na walang hanggang *mga biyaya*.

Theotokos: Nawa'y mailigtas kami mula sa mabibigat na kasalanan / sa pamamagitan ng iyong mga panalangin, O Dalise Magulang ng Diyos, / at nawa'y makamtan namin, O Pinakadalise, ang banal na kaliwanagan / mula sa Anak ng Diyos, na sa di-mailarawang paraan ay nagkatawang-tao sa pamamagitan mo.

Kontakion, Tono 8

Inyang inangkin mo ang pananampalataya ni Cristo bilang kalasag sa iyong puso, / dinaig mo ang mga puwersang kaaway, O mapagpasensya, / at pinutungan ka magpakailanman ng makalangit na korona, Teodoro, / bilang walang-talo.

Himno 7

Irmos: Ang mga mula sa Judea:

Tiniis mo ang mga sugat sa iyong katawan / alang-alang sa Salita, na tiniis ang mga sugat sa laman para sa atin / at masayang sumigaw sa Kanya nang may pasasalamat, / Teodoro, Tagapagdusa: / 'Diyos ng aming mga ninuno, pinapuri Ka!'

Tulad ng paghiga ng Manunubos ng lahat sa hukay ayon *sa Kanyang sariling* kalooban at pagsiselyo sa Kanya rito, *gayon din naman ay* nanirahan ka sa isang sinelyuhang bilangguan, Teodoro na Tagapagdusa, na sumisigaw: 'Diyos ng aming mga ninuno, pinupuri Ka!'

Sa *iyong* kusang-loob na pagpatay at pagtatakwil sa loob mo / ng mga hilig ng laman, O Tagapagdusa, / pinakain ka, hindi ng pagkain, kundi ng Banal na pag-ibig, at umawit ka: / 'Diyos ng aming mga ninuno, pinupuri Ka!'

Kaluwalhatian: Sa kulungan, gaya ng minsan sa pugon kasama ang mga kabataan, / ang Isa sa di-nabubulok na Trinidad, nang lumitaw, / ay nagbigay-lakas sa iyo, O Tagapagdusa, habang ikaw ay umaawit: / 'Diyos ng aming mga ninuno, pinupuri Ka!'

Theotokion: Nais na magdala ng ating kaligtasan, / Ikaw, O Tagapagligtas, ay nanahan sa sinapupunan ng Birhen, / Na Iyong inihayag bilang Tagapagtanggol ng sanlibutan. / Diyos ng aming mga ninuno, pinupuri Ka!

Oda 8

Irmos: Kansihin nang makapito:

Ang pinuno ng mga walang-batas, na ang isipan ay nasira, / masamang pinagalitan ka, O taong may takot sa Diyos: / 'Bakit, O hangal, inilagay mo ang pag-asa mo sa isang Tao, / na namatay nang marahas?' Ngunit ikaw ay sumigaw: / 'Mga binata, pagpalain ninyo Siya; mga pari, purihin ninyo Siya; / mga tao, itaas ninyo Siya magpakailanman!'

Bilang isang maingat at matalinong katiwala ng biyaya, sa pamamagitan ng awa na ipinagkaloob sa iyo ng Diyos, sumigaw ka, Teodoro, sa siyang nagbigay ng masamang utos: 'Nawa'y ang ganitong kahihiyan ay dumapo sa akin at *sa lahat* ng umaawit: Kabataang lalaki, magpala; mga pari, magpuri; bayan, luwalhatiin magpakailanman!'

Kaluwalhatian: Sa iyong kabataan ay hinarap mo siya at mariing kinundena: "Bakit ka kumikilos nang ganoon kalokohan?" sigaw mo sa tirano, "iniuutos mo sa iyong mga nilikha na sumamba sa isang huwad na diyos, habang iniiwan ang Maylalang?" Ngunit ako'y umaawit: / 'Pinupuri Siya ng mga kabataan, inaawit Siya ng mga pari, / pinupuri Siya ng bayan magpakailanman!'

Theotokos: Sa pamamagitan ng mga materyal na anyo, at iba't ibang hiwaga, at simboliko at piguratibong pagpapahayag, inihula nila ang banal na panganganak mula sa iyo, na labis sa karaniwan at kamangha-mangha, O Birhen; kaya't buong kagalakan at may paggalang naming pinupuri ka, at itinaas si Cristo magpakailanman.

Himno 9

Irmos: Ikaw, na hindi nakilala ang kasal:

Ang diwa ng iyong pagkamartir / ay pag-ibig sa Diyos, Teodoro. / Kaya ang iyong katawan ay dumaan sa makamundong apoy, / mula rito ka lumisan patungo sa Banal na Apoy, na nagagalak, / tagapagdusa para sa pananampalataya, lingkod ng Diyos, Teodoro.

Lubos-luwalhating martir! / Bagaman nasunog ka, hindi ka napaso: / sapagkat winasak mo ang panlilinlang, at nakatayo ka sa harap ng Diyos, / nabubuhay sa Kanya bilang isang martir, na nagagalak, / tagapagdusa, lingkod ng Diyos, Teodoro.

Kaluwalhatian: Kilala ka namin, Ikaw ang nag-iisang Cristo, / ang nag-iisa sa Trinidad, sa dalawang ganap na kalikasan: / iligtas mo ang bayang ito ng Kalooban Mo, / na tinubos Mo sa pamamagitan ng Kaloob-loobang Dugo Mo, / sa pamamagitan ng mga panalangin ni Teodoro na Tagapagdusa.

Theotokos: Pinupuri ka namin, na nagpasan sa iyong mga bisig ng hindi nakikitang Diyos, na pinupuri sa langit ng buong hukbo *ng mga di-katawang nilalang,* at sa pamamagitan mo, ang kaligtasan ay palaging ipinagkakaloob sa amin sa mga panahon ng *pagsubok.*

Irmos: Pinupuri ka namin, Ina ng Diyos at Birheng hindi nakilala ang pakikipag-asawa, / Ikaw na, lampas sa lahat ng pagkaunawa, ay nagdalang-tao sa tunay na Diyos sa pamamagitan ng Salita, / ang pinakamataas sa pinakabanal na mga Kapangyarihan, / sa walang patid na mga papuri.

At agad-agad, ang Trisagion.

At ang tropario ng santo, tono 2

Dakila ang mga gawa ng pananampalataya! / Sa bukal ng apoy, gaya ng sa tubig ng kapahingahan, / nagalak ang banal na martir na si Teodoro. / Sapagkat siya, na nasunog sa apoy, / inihandog sa

Trinidad bilang kaaya-ayang tinapay. / Sa pamamagitan ng kaniyang mga panalangin, O Kristo aming Diyos, iligtas Mo ang aming mga kaluluwa.

Kaluwalhatian, Kontakion, Tono 8

Yamang isinaplos mo sa puso mo ang pananampalataya kay Cristo bilang kalasag, / dinaig mo ang mga puwersa ng kaaway, O mapagpasensyo, / at pinutungan ka magpakailanman ng makalangit na korona, Teodoro, / bilang walang-talo.

At ngayon, O Ina ng Diyos, sa parehong tono: Bilang pananggalang at makapangyarihang sandigan / tayo'y lahat, na nagkasala, ay tumanggap, O Pinakadakilang Banal, / ng iyong masigasig na tulong, O Birheng Ina Maria, / ang kaligtasan ng mga Kristiyano. / Kaya, huwag kang tumigil sa paghahain ng panalangin sa Tagapagligtas para sa atin / para sa pagkakaloob ng kapatawaran.

At isinasagawa ang pagpapala ng koliva. Gayundin, 'Purihin ang pangalan ng Panginoon': **at** 'Papupurihan ko ang Panginoon': **at ang pari ay namimigay ng antidoron. At ang pagpapauwi.**

Kung saan walang Liturhiya, tinatapos namin ang mga Oras sa ganitong paraan. Pagkatapos ng 'Magpatawad, palampasin, patawarin', **at ng huling mga pagyuko, ipinapahayag namin ang Trisagion kasunod ng 'Ama namin':** 'Panginoon, maawa ka', **12. Gayundin, ang panalangin** sa Pinakabanal na Trinidad: **At sinisimulan namin ang Vespers:** 'Halina, sumamba tayo': **tatlong beses. Awit 103. Kathisma. At inaawit natin sa himig ng** 'O Panginoon, ako'y sumigaw:', **ang mga stichera sa tono 6. Tatlong stichera para sa mga martir sa karaniwang tono ng Octoechos at tatlo para kay San Teodoro, 'Luwalhati, kay Teodoro:** Ang kaaway, nang magamit ang kaniyang sandata:**' at 'Nguni't, O Ina ng Diyos' sa karaniwang tono.** Ang Masayang Liwanag: **walang pasok. Parimias. Sa stichera, ang stichera ng araw na may sariling tinig mula sa Triodion nang dalawang beses, at ang stichera para sa mga martir, tono 5:** 'Pinagpala ang handaan': **'Luwalhati, kay Teodoro', tono 2:** 'Ng mga banal na kaloob': **gaya ng nakasulat sa stichera. 'At ngayon, O Ina ng Diyos':** Ang buong pag-asa namin: Ngayon ay papauwiin Mo kami: **Ang Trisagion pagkatapos ng 'Ama namin:', Troparion:** Dakila ang mga gawa ng pananampalataya: **Luwalhati, at 'At ngayon, O Ina ng Diyos':** Lahat ng bagay ay lampas sa pagkaunawa: **Gayundin ang Ektenia,** 'Maawa ka sa amin, O Diyos': **At tatlong pagyuko. At isinusuot ng pari ang malagong phelonion, at sinisimulan:** Pagpupuri sa ating Diyos: **At binabasa natin ang Awit 142:** 'Panginoon, pakinggan ang aking panalangin': **At ang iba pa, ayon sa nakasaad sa itaas. Ang Kanon sa ika-apat na tono. At sa pagtatapos ng Kanon, sa halip na: 'Karapat-dapat': Inaawit natin ang irmos ng ikasiyam na ode:** 'Ikaw na hindi nakilala ang kasal': **Gayundin ang Trisagion kasunod ng 'Ama Namin': Troparion:** Dakila sa katuparan ng pananampalataya: **Luwalhati, ang Kontakion:** Ang pananampalataya ni Cristo: **At ngayo'y, O Ina ng Diyos:** Bilang pananggalang: **Gayundin ang panalangin para sa pagpapala ng koliva. Pagkatapos:** Sumpain ang pangalan ng Panginoon: **at** pagpapalain ko ang Panginoon: **At ang pagpapalabas. At tayo'y pumapasok sa kainan, at nakikisalo ng alak at langis, alang-alang sa santo. Ito ang kaugalian sa Lavra ng ating Kagalang-galang na Ama Savva at sa Kinovia ng Kagalang-galang na Euthymius ang Dakila; ngunit hindi natin ito isinasagawa ngayon, bilang paggalang sa araw ng kapistahan. Sa halip, kumakain kami ng jam ng plum, na walang mantikilya o armea; samantalang ang mga nagnanais ay maaaring kumain ng tuyong pagkain, gaya ng tuwing Miyerkules.**

Dapat tandaan na tuwing Biyernes ng Banal at Dakilang Kwaresma, walang pagyuko na ginagawa sa Vespers at Compline, maliban sa mga itinakda sa panahon ng Liturhiya ng mga Naunang Banal na Handog; ibig sabihin, pagkatapos ng 'Patnubayin ang aking panalangin': **tatlong pagyuko; pagkatapos ng pagpasok ng mga Banal na Handog: tatlong pagyuko; at sa** 'Ang pangalan ng Panginoon ay': **tatlong pagyuko.**

Tungkol naman sa mga serbisyo ng Dakilang Kompletina, ang mga kanon para sa mga yumao ng kasalukuyang tono ay inaawit sa kripta.

Kantahin natin ang mga kanon para sa kasalukuyang Sabado at Linggo mula sa Menaion kapag inutusan ng tagapangasiwa ng simbahan: ang isa sa Vespers ng Biyernes, at ang isa pa sa Vespers ng Linggo.

Ginagawa namin ito tuwing Biyernes ng banal at dakilang Kwaresma.

SA SABADO NG UNANG LINGGO
SA MATINS

Pagkatapos ng Ika-anim na Salmo, inaawit namin ang 'Diyos na Panginoon' **sa tono 2, at ang tropario ni San Teodoro nang dalawang beses:** 'Dakila sa katuparan ng pananampalataya: **Luwalhati', at 'Ngayon, O Ina ng Diyos:** Higit sa lahat ng pagkaunawa'; **sinundan ng karaniwang stichera. Pagkatapos ng unang stichera, inaawit namin ang sedalnia para sa mga martir ng kasalukuyang tono ng Octoechos, kasama ang Theotokion.**

Pagkatapos ng ikalawang stichera, ang sedalny ng Banal na Teodoro, tono 3

Nagniningas sa Ortodoksong pananampalataya, / pinawi mo ang kahiya-hiyang ilusyon, / at pinawalang-bisa ang kawalang-diyos ng idolatriya; / at nang maging isang banal na handog ka, / binubuhusan mo ng mga himala ang mga hangganan *ng daigdig*; / maluwalhating martir, ipanalangin mo kami kay Kristo na Diyos, / upang ipagkaloob Niya sa amin ang Kanyang dakilang awa.

Isa pang sedalen ni Santo

Bilang isang banal na kaloob, ang Panginoon na nagpalakas sa iyo sa iyong mga paghihirap / ay ipinagkaloob ka para sa kaligtasan ng buong sansinukob, / nagpapagaling sa aming mga espiritwal na karamdaman / at sinasakop ang aming mga pagnanasa ng laman; / Martir Teodoro, ipanalangin mo kami kay Kristo na aming Diyos / na ipagkaloob Niya sa amin ang Kanyang dakilang awa.

Theotokos: Ikaw na nagdalang-tao sa Hindi Maisip na Diyos / sa iyong sinapupunan, O Pinakadakilang Dalaga, / na mula pa bago ang mga panahon ay sumibol mula sa Ama, hindi ayon sa makalupang *batas* – / ang Salita ng Hipostasis, at ang Anak ng iisang substansiya! / Ipanalangin Mo kami sa Kaniya, kasama ng mga propeta at mga martir, / ng mga kagalang-galang, ng mga asketiko at ng mga matuwid, / upang ipagkaloob Niya sa amin ang kaligtasan mula sa aming mga kasalanan.

Binabasa rin namin ang buhay ng santo. Pagkatapos, ang Awit 50 at ang kanon ng santo ng monasteryo na may irmos sa ika-6 na tono at ang kay San Teodoro sa ika-8 na tono: Pagkatapos ay binibigkas namin ang mga stichera at ang 'Umaawit kami sa Panginoon'.

Isang kanon na may akrostiko: 'Tiron na Marangal, kaluwalhatian sa unang Sabado'. Ang unang mga tropario ng kanon, gayunpaman, ay may ibang akrostiko.

Ang kanon, na inakda ni Juan, Metropolita ng Euchaita, tono 4. Oda 1

Irmos: Bubuksan ko ang aking bibig:

Higit sa buong sanlibutan / Siya, na nagbigay-daan sa *Kanya* sa di-mailarawang paraan, / pinili ka higit sa lahat ng Kanyang mga pinili. / Kaya, sa araw na ito, habang inaawit namin ang Kanyang koronado, / nagsisimula kami sa iyo, O Pinakapuri-puri.

Ang pinakadakila sa mga martir, / ang pinakamapuring asketiko, / ang pinakakilala at bantog sa kanyang mga himala, / iginagalang mula sa isang dulo ng mundo hanggang sa kabila, / sa awit ko'y pupurihin si Teodoro.

Isang araw ng kagalakan ang sumikat sa gitna ng mga dalamhati / at pinaalis ang kanilang kadiliman— / isang tagapagbalita ng darating na pagdiriwang, / na nagniningning mula sa malayo sa biyaya / ng banal na martir.

Pinatay *para sa ikatutubos natin* at tinanggap bilang hain, / winawisikan Niya ang Simbahan ng nagpapalinis na dugo / ng banal na sakripisyong tinanggap Niya – / *Siya* na ginawa ang kababalaghang ito / alang-alang sa Kanyang banal na kaluwalhatian.

Theotokos: Isang pinakamagandang kapistahan ang itinatag, / bagaman *tila* hindi angkop ang panahon: / sapagkat ang Mayariang Ginang, na nagpaparangal sa lahat ng bagay, / ay ngayo'y

ipinahayag *ito*, kasali sa paggunita / sa kaniya na nakipaglaban *sa* mga nangunguna, hanggang sa pagdurugo.

Isa pang kanon, sariling komposisyon, tono 6

Irmos: Tulad ng sa tuyong lupa:

Tunay nga, O Diyos, kamangha-mangha sa gitna ng mga banal, / kamangha-manghang ipahayag Mo ang Iyong mga awa sa akin, O Kristo, / at bigyan Mo ako ng mga salita upang purihin / ang mga kahanga-hangang gawa ng Iyong martir.

Ipinakita mo ang katatagan sa paghihirap / at lakas-loob sa pagdurusa, / O tagapagdusa ni Cristo, / at muli mong ipinamalas sa amin / ang iyong tulong, Teodoro.

Kaluwalhatian: Dahil malisyosong itinakwil / ang banal na pananampalataya ng mga ninuno mula sa kanyang puso, / ang tirano, na kaaway ng Diyos, / ay patuloy na nagsikap isakatuparan / *ang kanyang* masamang balak.

Theotokos: Ang mga sinaunang hula ng mga banal na tao / ay malinaw na natupad sa Iyo, Birheng Ina, / sapagkat *Iyo namang* ipinanganak ang tunay na Diyos / at ang tunay na Tao sa isang di-pangkaraniwang paraan / at *sa gayon* ay pinupuno Niya ang *lahat* ng pagkamangha.

Katavasia: Bubuksan ko ang aking bibig, / at ito'y mapupuno ng Espiritu; / at magsasalita ako sa Reyna at Ina, / at lilitaw akong maningning sa kagalakan, / at magkanta ako nang may kagalakan tungkol sa Kanyang mga kababalaghan.

Kanta 3

Irmos: Ang iyong mga tagapaghimno:

Sabik na masilayan ang araw ng Iyong Anak, / ang mga taong may pangalang Kristo / ayon sa Kanyang kawangis, O Pinakamataas na Ginang, ngayon ay ipinagdiriwang nang maaga / *ang kapistang* ipinagdiriwang sa Iyong karangalan / at ng Iyong maluwalhating Tagapagdusa.

Ang pinakamabuti ang laging nanaig sa lahat ng paraan: / sapagkat ang dakila sa mga martir / ay pinalit ang pansamantalang dalamhati sa kagalakan, / at ginawang ligaya ang mga paghihirap ng walang dungis na pag-aayuno.

Ang *aming* handog ay angkop at karapat-dapat sa iyo; / at, sa katunayan, nagmula ito sa iyong sariling mga tao, O nagdurusa: / sapagkat kami, na ikaw mismo ang naglagay *dito* sa iyong bahagi, / ay masayang iniaalay sa iyo ang mga handog ng papuri.

Ikaw ang naglatag ng pinakamagarbong pundasyon, / sa pamamagitan ng iyong mga kabayanihan, O pinakadakila: / sapagkat nabuwag mo ang halimaw na sumisira sa lahat, na humihinga ng apoy at kamatayan, / na para bang walang anuman, sa pamamagitan ng iyong di-pangkaraniwang tapang.

Sa pagkabaliw, isang bagong apostata, / na kasingtuso ng sinauna, / ay hinaluan ang pagkain sa handog na hain na parang may lason; / ngunit ang kaawa-awang iyon ay nadaya, at nahiya sa matalinong martir.

Theotokos: Ang buong lupa ay napuno ng kaalaman ng Panginoon, / sa pamamagitan Mo, O Birhen, na nagpakita sa sanlibutan: / nguni't *lalong* dakilang biyaya *ang ipinagkaloob* / sa mga banal na martir, / na nagpatibay ng katotohanan sa pamamagitan ng kanilang sarili.

Iba pang kanon. Irmos: Walang banal:

Ya na unang malisyosong bumulung sa tenga ni Eba, / at sa pamamagitan niya ay mapanlinlang na linoko si Adan, / siya *rin* ay ngayo'y nagbuhos ng lason ng kasamaan / upang iligaw ang mga tao.

Taglay niya ang tuso na likas sa kanya: / pinagyaman niya ang kabaliwan sa mga kampante / *at* hinanap ang kanais-nais na panahon, / nang siya, ang pinakawalang-batas sa lahat, / ay naghahanda na gumawa ng isang kakila-kilabot na gawa.

Kaluwalhatian: Dumating na ang pasimula ng mga banal na araw ng Kwaresma, / kung kailan ang bawat Kristiyano, sa pamamagitan ng maraming gawa ng pagtitimpi, / nililinis ang kanyang sarili, / itinatakwil ang lahat ng bagay.

Theotokos: O matibay na pag-asa ng mundo, aming kalasag / at proteksyon, Lubos na Banal na Birhen, / huwag mong hamakin, O Mabuti, ang mga panalangin ng Iyong mga lingkod, / na palaging tumatawag sa Iyo nang may pag-ibig bilang Pinagpala.

Katavasia: O Ina ng Diyos, / ikaw ay isang buhay at masaganang bukal / para sa iyong mga tagapag-awit, na naghanda ng handaan na ito ng espirituwal; / palakasin mo sila, / at sa iyong banal na kaluwalhatian / ipagkaloob mo sa kanila ang mga korona ng kaluwalhatian.

Sedalen, Tono 8

Matapos isuot ang buong baluti ng Diyos / at pabagsakin ang panlilinlang ng idolotriya, / inudyok mo ang mga Anghel na purihin ang iyong mga gawa: / sapagkat sinindihan mo ang *iyong* isipan ng banal na sigasig / *at* matatag mong tinanggihan ang kamatayan sa apoy. / Kaya, sa mga nananalangin sa Iyo / ayon sa *Iyong* pangalan, ipinagkakaloob Mo ang banal na mga kaloob, / mga pagpapagaling na puno ng biyaya. / O Teodoro na Tagapagdusa, ipamagitan mo kami sa harap ni Cristo na aming Diyos, / para sa pagbibigay ng kapatawaran ng mga kasalanan / sa mga ipinagdiriwang nang may pag-ibig ang Iyong banal na pag-alala.

Kaluwalhatian: Hindi pinansin *ang* mapanlumong *salita* ni Maximian, / kundi pinuspos ng lakas ng loob sa pamamagitan ng salita ni Cristo, / winasak mo ang mga templong idolatra sa pamamagitan ng apoy at ginawang abo, / maluwalhating tinalo ang kaaway sa pamamagitan ng iyong paghihirap, / at, gaya ng ipinropesiya, dinalan ka sa apoy na parang tubig. / Kaya, bilang angkop na gantimpala sa iyong mga gawa, / nagkakaloob ka ng mga paggaling, Teodoro na Tagapagdusa; / mamamagitan ka sa harap ni Cristo na aming Diyos / para sa kapatawaran ng mga kasalanan / para sa mga nagdiriwang ng iyong banal na alaala nang may pag-ibig.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Bilang ang lubos na dalisay na Nobya ng Maylalang, / bilang Ina ng Manunubos na hindi nakilala ang lalaki, / bilang tunay na tahanan ng Kataas-taasan, O Pinupuri, / magmadaling iligtas ako—na tunay na karumaldumal na tahanan ng kasamaan, / at kusang naging laruan ng mga demonyo— / mula sa kanilang kasamaan, / O ikaw na nagkamit ng tahanang maningning sa kabutihan, / O walang-kamatayang tahanan ng Liwanag! / Sawayin mo ang ulap ng mga pagnanasa / at ipagkaloob mo sa akin ang makalangit na liwanag / at ang tunay na karilagan / ng iyong hindi kumukupas na liwanag.

Kanta 4

Irmos: Siya na nakaupo sa kaluwalhatian:

O hindi pa naranasan at hindi pa naririnig na / pagsasama at pagkakatugma! / Ang Diyos-tao, na ipinanganak, pinag-isa ang pagkabirhen at ang kapanganakan / at naghatid ng kagalakan sa mga araw ng pagluluksa, / na nagpaparangal sa Kanyang nagdurusa.

Masdan kung paanong inibig niya si Cristo, / siya na naglingkod sa hukbo ni Cristo: / sapagkat nang may sigasig at apoy winasak niya ang Kanyang mga kaaway, / at sa wakas ay kusang-loob niyang inialay ang sarili / *bilang* isang mabuting handog at isang sakripisyong kaaya-aya sa Kanya.

Ang Matapang ay lumabas na nagwagi mula sa kanyang mga paghihirap, / pinahanga ang mga nakamasid sa kanyang matapang na mga salita at paghamak sa pagdurusa, / at naging para sa buong nilikha / isang walang kapantay at hindi pa naririnig na tanawin.

Hindi nabasag ang kahit isang buto ng aking Diyos at Panginoon, / at pagkatapos ng kamatayan ng martir—O Ikaw na mapagtiis! / Ang apoy at ang gulong na tumanggap *sa kanya* bilang isang mandirigma / ay hindi nangahas na hipuin siya pagkatapos ng kanyang kamatayan.

Theotokos: Ang mga lingkod ng buhay, na namatay kasama ng Panginoon / at muling nabuhay kasama *Niya*, ay ngayon namumuhay nang walang hanggan kasama Niya / at, *kasama* ng Anak, niluluwalhati ang Ina, / pinupuri ang Ama, ang Anak *at* ang Espiritu Santo.

Isa pang kanon. Irmos: Si Cristo ang aking lakas:

Ang pinakamasama ay nagbabalak ng payo / at pinag-uusapan ang tunay na nagdudulot ng matinding takot sa puso: / sapagkat nagpasya ang kaawa-awang iyon na dungisan / ang bayan ni Cristo sa pamamagitan ng maruming pagkain.

Ipinatupad niya ang kanyang walang-batas na plano, / inuutusan na hadlangan ang pagkain ng malinis na kainan, / at ialay ang pagkain *na* dinungisan niya ng dugo.

Kaluwalhatian: Ang kalapastanganan ay naging hayag at kilala / sa lahat ng mga Kristiyano: / kaya, nang malaman nila *ito*, / nagtipon-tipon silang lahat sa banal na templo ng Panginoon.

Theotokos: Kami, mga mananampalataya, ay nananalangin ngayon sa Kanya na nagdalang-tao sa Iyo sa kaniyang sinapupunan, ang Walang-hanggan, na ipinanganak mula sa Ama, na ipagdalangin kami. Sa pagyuko sa harap ng kaniyang mga panalangin, maging mapagkawanggawa ka, O Cristo, sa Iyong mga lingkod.

Katavasia: Nakaupo sa kaluwalhatian / sa trono ng Pagkadiyos, / sa isang banayad na ulap, / ang pinakadiyos na Hesus ay dumating, / *dinala* ng isang walang dungis na kamay, / at iniligtas ang mga sumigaw: / 'Kaluwalhatian, O Kristo, sa Kanyang kapangyarihan!'

Oda 5

Irmos: *Ang* buong *mundo* ay namangha:

Mula sa araw na ito / ang mga pintuan ng biyaya ay nabubuksan, / at ang mismong kapayapaan ng kasalukuyan / ay nagpapahiwatig ng *kapayapaan* ng Pagkabuhay; / kaya't ginugunita natin nang may maningning na kagalakan ang Maningning na Ginang / at ang marilag na martir.

Nawa'y ipagkaloob ng Diyos sa mga umiibig sa Kanya / ang pagpapahayag ng Minamahal na nagpakita, / ang biyayang may dalang *Kanyang pangalan* – si Teodoro, / ang tagapaglikha ng mga hindi pa naririnig na gawa / at siyang gumawa ng mga banal na himala gamit ang sariling mga kamay.

Ang iyong busog at mga palaso ay walang saysay sa martir, o kaaway ng kaligtasan ng tao: sapagkat kahit sa kamatayan ay nabubuhay siya at nananatiling gising, at, nakatayo nang matatag laban sa iyong masasamang gawa, inililigtas niya ang bawat Ortodoksong mananampalataya.

Theotokos: Ang himala ng Ina ng Diyos ay minsang tila kakaiba, / ngunit sa pamamagitan ng mga patotoo ng mga martir / ay nagkamit nito ang hindi matatawarang katotohanan / at, palaging tinatanggap sa pananampalataya, ay nananatili / *na karapat-dapat* sa paghanga at tapat na pagsamba.

Iba pang kanon. Irmos: Sa pamamagitan ng Iyong banal na liwanag:

At narito, ang obispo ng panahong iyon, lubhang nanginig sa takot, / nang malaman niya ang pasya ng masamang tao, / ay nanalangin sa Diyos buong magdamag na may mga awit, / upang hindi Niya hamakin ang bayan ng Kanyang mana hanggang sa wakas.

Ngunit ang tunay na mabilis na Tagapagligtas / ay hindi kailanman tinanggihan *ang mga* tumawag sa Kanya nang may katotohanan at mainit na pamanhik, / kundi ipinagkaloob sa kanila / ang pinakamabilis na kaligtasan mula sa panganib.

Kaluwalhatian: Mula sa kaitaasan, isang tagapagligtas ang mabilis na ipinadala sa lupa—si Teodoro na Tagapagdusa—at lumitaw sa harap ng punong pastol, na nagturo sa kaniya kung paano makaligtas sa pakana ng walang-batas.

Theotokos: Walang sinumang, na may taos-pusong *pananampalataya*, naghahanap / ng Iyong pagdalit, O Ginang, / ang kailanman ay mabibigo, / kundi, sa paghingi ng biyaya, agad na tinatanggap ang kaloob / para sa *kanilang* kapakinabangan, ayon sa *kanilang* petisyon.

Katavasia: *Ang* buong *mundo* ay namamangha / sa Iyong banal na kaluwalhatian: / sapagkat Ika, Birheng hindi nakilala ang kasal, / ay nagdalang-tao sa Kataas-taasang Diyos sa *Iyong* sinapupunan /

at ipinanganak ang walang hanggang Anak, / na nagkakaloob ng kapayapaan sa lahat ng umaawit ng Iyong papuri.

Himno 6

Irmos: Ang banal at kagalang-galang sa buong mundo na ito:

Ang mga kaibigan at mga anak ng Kapanahunan ng Iyong kasal / ay hindi makapag-ayuno, O Tagapagligtas: / sapagkat tinatanggap nila at pinaglilingkuran Ka, ang Nobyo na narito *sa piling namin*, / kasama ang Iyong Ina at ang Iyong kaibigan.

Lumayo siya sa Diyos na nagliligtas, / at ang mapalad-palad ay lumayo rin sa katuwiran, / at sa kanyang kamangmangan ay tumindig laban sa pananampalataya; / ngunit bilang tugon dito / ay nasalubong niya ang May Maringal na Ngalan.

Matapos magdusa, siya ay naging pinakamatalino, / at ang matapang ay kumilos nang may sukdulang sigasig: / sapagkat *siya* ay naghanda nang marilag para sa pakikibaka laban sa mga tirano at para sa tagumpay, / at kahit pagkatapos ng kamatayan ay hindi siya lumihis mula sa mabuting adhikain.

Theotokos: Nailigtas sa araw na ito, O Ginang, / mula sa kalamidad na sumisira ng kaluluwa / sa pamamagitan ng himala ng Tagapagdala ng Iyong paghihirap, / sa pamamagitan ng Iyong Banal na probidensiya / nagpapasalamat kami *sa inyong* dalawa.

Iba pang kanon. Irmos: Ang dagat ng buhay:

Natakot sa iyong kakaibang pangitain, / sumagot ang obispo: / 'Sino ka, ginoo, na nagsasalita sa akin? / Liwanagan at turuan mo kami kung paano makakamtan / ang mabilis na ginhawa?

'Tunay nga, ako ay isang martir,' / wika ni Teodoro, 'at makinig: / pakuluan ang trigo at ipamigay *ito* sa mga tao, / at sa gayon ay maliligtas kayo mula sa pagkain / na dinungisan ng masama.'

Luwalhati: Napakalaki ng iyong himala, Teodoro, at pambihira ang iyong pagdalit! Kaya't tayong lahat, nang may tapang, taimtim na lumalapit sa iyo at nananalangin: 'Iligtas mo ang iyong mga lingkod!'

Theotokos: Tahanan ng liwanag / at dalisay na sisidlan ng Salita, / ikaw ay naging ganito sa mabuting kalooban ng Ama / at sa pagbaba ng Espiritu Santo sa iyo; / kaya, itaas mo ako sa liwanag.

Katavasia: Habang ipinagdiriwang natin ang banal at kagalang-galang na / kapistahan ng Ina ng Diyos, / halina, kayong mga pantas sa Diyos, palakpak tayo, / papurihan ang Diyos na ipinanganak mula sa kaniya.

Kontakion, Tono 8

Isinapuso mo ang pananampalataya kay Cristo bilang kalasag, / tinapakan mo ang mga puwersang kaaway, O mapagtiis, / at pinutungan ka magpakailanman ng makalangit na korona, Teodoro, / bilang walang-talo.

Ikos: Inaawit ka namin nang may pasasalamat at pananampalataya, / na nakaupo sa trono ng liwanag na dinadala, / sapagkat ipinagkaloob mo sa amin ang isang banal na kaloob – / si Teodoro, matapang sa kanyang mga paghihirap, / tatlong-beses na pinagpala sa kanyang buhay, / bilang tagapagtanggol ng katotohanan. / Sa pamamagitan ng banal na pag-iisip ay natamo niya si Cristo, / napatunayan niyang siya'y makapangyarihang tagumpay laban sa mapanlinlang, / bilang hindi matatalo.

Sinaksaryon.

Himno 7

Irmos: Hindi pinarangalán ng mga banal:

Sinabi Mo na ang batas ay hindi itinakda / para sa mga matuwid Mo, O matuwid na Panginoon; / kaya't ang Ina Mo, / at ang Kanyang pinakamakabighaning lingkod / sa kagalakan ng kanilang pag-alala sa araw na ito / ay nagbukod sa mga batas ng pag-aayuno.

Kay tamis, kay kabuluhan, / at kay ligaya ng kasalukuyang pagdiriwang na ito! / Ang pinakamahuhusay at pinakadakila sa mga martir / ay itinatag na ito para sa atin sa pamamagitan *ng kaniyang* iisang himala, / pinananatili ang bayan ni Cristo / na hindi nadungisan ng karumihan.

Ya na tumindig laban sa kakila-kilabot na dragon / at ngayo'y tinalo ang pumapatay ng mga kaluluwa / at tagadilidili ng mga kaluluwa at katawan, / koronahan natin siya ng mga awit ng tagumpay / at ng mga korona ng papuri.

Theotokos: Ang ating mga ninuno, nang makita nang pauna / ang pagkaing sumisira ng kaluluwa, ay hindi nakaligtas sa *kasalanan*; / ngunit ang Iyong mga tapat na tao, na pinababala ng Iyong martir, / at nang iwasan ang nakamamatay na pagkain, / kasama niya *ay* iniaalay sa Iyo, O Ginang, / mga handog para sa kaligtasan.

Isa pang kanon. Irmos: Pinagpawis Niya ng hamog ang hurno:

Bilang ulap na nagdadala ng hamog, lumitaw Ka, O Kagalang-galang, sa gitna ng kawalan ng pag-asa at matinding init, at iniligtas Mo mula sa pugon ng tirano ang lahat ng tapat na sumigaw: 'Pinagpala Ka, Diyos ng aming mga ninuno!'

O pinakawalang-batas na hari, mahiya ka, / at pasukin ng katahimikan ang iyong bibig, / ikaw na nagbalangkas ng walang-batas na mga payo laban sa amin: / sapagkat ang Hari ng mga hari / at Panginoon ng lahat ay dinurog ang iyong kapangyarihan.

Kaluwalhatian: Julian na baliw, / ang puso mo'y napuno ng kasamaan, / subalit ito'y pinawalang-bisa *ng kapangyarihan* ng ating lubos-matuwid na Diyos, / yaong traydor na tumindig laban sa amin na tumatawag sa Kanya, / na hayagang nagkakaloob ng biyaya *sa amin*.

Theotokos: Ang paglilihi sa Iyo ay lampas sa salita, at ang Kapanakan Mo ay lampas sa pagkaunawa, O Pinakadakilang Kalinisan: sapagkat Ika nga'y nanganak sa Diyos sa laman, na nagligtas sa lahat mula sa pagkabulok, O Pinagpala. Kaya nga, O Ina ng Diyos, ipinupuri ka namin ngayon.

Katavasia: Hindi pinarangalan ng mga banal / ang mga nilikha higit sa Maylalang, / kundi, matapang nilang tinalo ang apoy na nagbanta *sa kanila*, / at masayang umawit: / 'Pinakapuri-puring Panginoon at Diyos ng aming mga ninuno, / pinagpala Ka!'

Oda 8

Irmos: Sa Tagapagligtas ng lahat:

Matapos tuparin ang kagalakan ng Kapanganakan *ng Anak ng Diyos* / sa langit at sa lupa, / Ipinagkakaloob Niya ang biyaya sa takdang panahon, tinatapos ang panahon ng pagluluksa, / inihahanda ang maringal na piging *kasama* ang Koronadong Isa.

Pagdiwangin natin, O bayan, / ang kapahingahan ng Sabatong ito sa araw na ito, / na nagpapahinga mula sa mga pagod ng kahapon, / alang-alang sa Kaniya na nagpala sa araw na ito ng kapahingahan / at sa kasalukuyang kapistahan ng martir.

Tunay nga, ito ang una sa mga Sabado, / at maaaring tawaging Sabado ng mga Sabado: / sapagkat ito ay napupuno ng biyaya ng pagkamartir / at ng kapangyarihan ng Diyos / *alang sa* dakilang pag-alala ng kaligtasan.

Sa pamamagitan ng dalisay na handog ng Hari *at* Diyos, pinawalang-bisa ng walang-sala na martir ang mga kasuklam-suklam ng kaharian ng kawalang-kaayusan at, sa pamamagitan ng paggawa ng mga himala sa pambihirang paraan, pinabanal ang banal na linggo.

Theotokos: O Birhen, ang masigasig na kamatayan ng martir / ay nagpapatibay sa Iyong hiwaga: / sapagkat gaya ng paniniwala nila sa Diyos na ipinanganak, / bagaman kusang-loob Niyang tinanggap

ang pagdurusa, / *gayon din* naman sila, mga makapangahas, ay inialay ang kanilang sarili bilang sakripisyo.

Iba pang kanon. Irmos: Mula sa mga apoy ay nailigtas Mo ang mga deboto:

Tulad ng pagliligtas sa Iyo mula sa apoy, O martir Teodoro, sa pamamagitan ng banal na kapangyarihan, gayon din naman ngayo'y iniligtas Mo kami mula sa masamang balak ng masasamang loob sa pamamagitan ng Iyong banal na paghahain.

Sa gabi, sinapian ng pag-iyak ang iyong mga alipin / dahil sa maruming pagtataksil niya na lumihis sa atin, / ngunit sa umaga sumikat ang kagalakan / salamat sa iyong masigasig na tulong, / O martir na matatag sa loob!

Kaluwalhatian: Nang matagpuan ka namin na tagapagligtas / at tagapagligtas mula sa mga patibong ng kaaway, / kami na nahulog sa kapahamakan, / O Martir ng Cristo, Tagapagdusa Theodore, / ay pinupuri ka namin magpakailanman.

Theotokos: Nalilito ang isip ng tao *sa pagtatangkang* ipaliwanag / ang hiwaga ng Kapanganakan *ni Cristo* sa pamamagitan mo, O Pinakabanal; / at dahil dito, buong paggalang ka naming pinaparangal sa pananampalataya / bilang Ina ng Diyos / at pinupuri ka magpakailanman.

Katavasia: Ang Anak ng Ina ng Diyos ay nagligtas / sa mga banal na kabataan sa pugon: / noon ay isang pahiwatig, ngayo'y katuparan; / Tinatawag Niya ang buong sansinukob upang magkanta sa Iyo. / Magkanta sa Panginoon, O mga nilalang, / at luwalhatiin Siya magpakailanman!

Himno 9

Irmos: Ang Iyong Kapanganakan ay walang-sira:

Ang mga pulutong ay nagtitipon mula sa bawat sulok / sa tabernakulo ng patotoo, / at pinupuri natin ang Biyayang nananahan *doon*, / na sumiklab sa kaluwalhatian sa ibabaw ng lahat ng mga martir, / *kasama* ang Panginoon ng lahat.

Maging matatag ka, Simbahan ni Cristo, / at magharing-hari ka sa mga nag-aaway *laban sa iyo* nang walang kabuluhan: / sapagkat ang mga kaibigan ni Cristo, / ang mga nabubuhay *sa lupa* at ang mga yumao na, ay inaalagaan ka— / gaya ng bayani na *iyon* / na para sa kaniya'y isinasagawa mo *ang mga piging* ng pasasalamat.

Ya na dating tila matagal nang patay / ay ipinapakita sa pamamagitan ng kanyang mga gawa, kahit na pagkatapos ng kanyang pagpanaw, na siya'y buhay, / at muling ipinagtatanggol ang pananampalataya nang may parehong sigasig. / Sa pagyaman na ito, pinupuri natin ang Mabubuting Tagapagkaloob.

Theotokos: Tinatawag kita sa banal na selyo / *at* sa selyadong aklat ng Diyos, / iniaalay ang mga himno, / at tinitipon ang mga papuri sa iyo, O Birhen, / habang pinupuri *rin* nang may espesyal na *kaseryosohan* / ang iyong martir.

Iba pang kanon. Irmos: Imposible para sa tao na makita ang Diyos:

Lumitaw ka bilang isang kahanga-hangang tagapagtanggol, O kagalang-galang, / at isang makapangyarihang sandigan sa amin, / na ngayon ay nagbibigay-pugay sa iyong banal at kagalang-galang na alaala, / at sa iyong mga gawa sa paghihirap, / at sa banal na tulong / na naganap para sa amin.

Ang himalang ginawa mo, O pinagpalang Teodoro, / *na parang* banal na mga batis, / ay inaawit sa buong mundo; / kaya't, nagtitipon taon-taon, / iniaalay namin ang kaluwalhatian kay Cristo, / matapos kang luwalhatiin, O pinagpala.

Kaluwalhatian: Sa pagmasid sa pag-ibig ng mga nagpupuri sa Iyo, O saksi ni Cristo, / ipagkaloob Mo sa amin ang mas malaking biyaya bilang kapalit; / at sa pagkaalam Mo kung gaano

kalaki ang *aming* pananampalataya, O kagalang-galang, / huwag kang tumigil sa pagiging aming pinakamapuring tagapamagitan / at tagapamagitan sa harap ng aming Diyos / para sa amin, O martir.

Theotokos: Hindi kami kailanman tumitigil sa pag-awit sa Iyo, O Birhen, aming tulong, aming kalasag, aming mabilis na sandigan at aming tiyak na tagapagtanggol: ingatan mo ang mga nananalangin sa Iyo mula sa bawat kapahamakan, at palaging iligtas mo sila mula sa bawat panlilinlang ng masama.

Katavasia: Magalak ang lahat na ipinanganak sa lupa / na pinaliwanagan ng Espiritu; / magalak din ang kalikasan ng mga walang-katawang Isip, / na nagbibigay-pugay sa banal na kapistahan ng Ina ng Diyos, / at sumigaw sila: / 'Magalak ka, Pinakabiyaya, / dalisay na Ina ng Diyos, Ehersang Birhen!'

Exapostilarion

O Banal na Nagdala ng Korona, / na ngayo'y nakatayo sa harap ng trono ni Cristo kasama ng mga Anghel, / at, pinuno ng liwanag *na sumisikat* mula roon, / O Tagapagdusa, / ipagpanalangin mong walang patid ang kapayapaan ng sanlibutan, / at ang ating kaligtasan, habang buong paggalang naming ipinagdiriwang / ang iyong maliwanag na paggunita, Ang lubos na pinagpala na Theodore, / ang pinakadakilang martir.

Theotokos: Nais na tawagin ang mundong nalilipol / mula sa pagkabulok *tungo sa kaligtasan*, ang Panginoon / ay nanahan sa iyong sinapupunan, ayon sa *Kanyang sariling* kabatiran, O Ina ng Diyos. / At ngayon, nang makamtan na natin ang kaligtasan, / ipahayag natin sa Iyo ang kaluwalhatiang salita ng Anghel: / 'Magalak ka, O pinagpala sa lahat ng mga babae!' – / sapagkat tunay ngang ipinaglihi Mo / ang kagalakan ng buong sansinukob.

Sa 'Papuri', mga stikera sa ika-4 na tono, tono 1

Magkakatipon tayo, O mga tapat, nang magkakaisa, / purihin natin *ang* pinakadakilang *tao* ng hukbong langit, / bilang matatag na mandirigma ng ating kabanalan, / sa pamamagitan ng mga mistikal na awit, na sumisigaw: / 'O kamangha-manghang saksi ni Hesus, / ipanalangin mo ang mga nagpaparangal sa iyo!'

Alinsunod sa iyong pagtawag / *bilang* tunay na kaloob mula sa Diyos / *at* aliw sa lahat ng nagdadalamhati, / ipinagkaloob ka sa amin, Teodoro na tatlong-biyaya: / sapagkat tunay na ang bawat lumalapit sa iyong santuwaryo, / na tumatanggap ng iyong mga himala bilang gantimpala nang may kagalakan, / pinaparangal ang Cristo.

Matapos tipunin ang kayamanan ng kabanalan at ang karilagan ng kadakilaan / sa pamamagitan ng iyong mga gawaing pag-a-ascetic, / inialay mo ang buong lakas mo bilang isang handog na kaaya-aya sa Diyos, / na masigasig na tinutupad sa iyong mga gawa / ang tawag na ipinagkaloob sa iyo ng Diyos.

Sa pamamagitan ng kapistahan ng Banal na Martir na nagbibigay-liwanag sa lahat, / tayo ngang mga nagmamahal sa pagdiriwang ay payamanin, / at magalak nang may pananampalataya, / sa pagbibigay-pugay sa maningning na kapistahan ng kanyang paglipat, / habang umaawit ng mga himno kay Hesus, / na nagpasikat sa kanyang alaala.

Luwalhati, Tono 6: Pinagkalooban ng biyaya ng pagpapabanal at ng kayamanan ng banal na buhay, / ikaw ay lumitaw sa mundo, Teodoro: / sapagkat pinarangal ni Cristo ang iyong gunita, O pantas. / Sa *araw* na ito tayo, mga mananampalataya, na nagagalak, / ay sabay-sabay na umaawit tungkol sa mga gawa ng iyong paghihirap.

At ngayon, O Ina ng Diyos, sa parehong tono: O Ina ng Diyos, Ikaw ang Tunay na Ubasan, / na nagbunga para sa atin ng Bunga ng Buhay; / ipinamanman ka namin: mamamagitan ka, O Pinuno na Ginang, / kasama ng mga Apostol at ng lahat ng mga santo / para sa awa ng aming mga kaluluwa.[4]

Stichera sa stichera ng santo, tono 4

Ang pulutong ng mga martir ay nagagalak / ngayon sa iyong santuwaryo, Teodoro na Tagapagdusa; / at ang pulutong ng mga anghel ay pumapalakpak / sa iyong matatag na pagtitiis sa

pagdurusa; / at si Kristo Mismo, ang Tagapagbigay ng mga korona, ay nakatayo sa kanilang harapan, / nagkakaloob ng saganang biyaya / sa *Kanyang* kanang kamay sa mga umaawit ng iyong papuri. / Hinanap Mo Siya ng buong puso Mo, / at nang Siya'y matagpuan Mo, lumapit Ka sa Kanya na Siyang hinangad Mo; / ipanalangin Mo sa Kanya na iligtas at liwanagan ang aming mga kaluluwa.

Taludtod: **Ang mga matuwid ay lulubong na parang punong palma, / at lalago na parang sedro sa Libano.**

Ang dalisay at walang dungis na pag-aayuno na ito, na dumating na sa atin, ay nagdala ng kapistahan ng mga himala ng mga martir: sapagkat sa pamamagitan ng pag-aayuno ay nalilinis tayo sa mga karumihan at karinyos ng kaluluwa, samantalang sa pamamagitan ng mga tanda at paghihirap ng mga martir ay nakikipaglaban tayo sa mga pagnanasa nang buong tapang; / Kaya, na liwanagan ng biyaya ng banal na pag-aayuno, / at ng mga himala ni Teodoro na Martir, / tayo'y pinatitibay sa ating pananampalataya kay Cristo, / na nananalangin sa Kaniya na ipagkaloob ang kaligtasan sa ating mga kaluluwa.

Taludtod: **Itinanim sa bahay ng Panginoon / sila'y lulubong sa mga patyo ng ating Diyos.**

Sa pamamagitan ng iyong matapang na pagiging martir sa harap ng Diyos, Teodoro, inihayag mong walang kabuluhan ang panlilinlang ng apostata laban sa pananampalataya kay Cristo, at naging tagapagtanggol ka ng mga maka-Diyos: sa pamamagitan ng iyong nakapupukaw na pag-aalaga, iniligtas mo sila mula sa pagkaing nadumihan ng mga idolatryang sakripisyo. / Kaya, ginagalang ka namin bilang tagawasak ng mga diyus-diyosan, / at bilang tagapagligtas at tagapangalaga ng kawan ni Cristo, / at bilang patron na may-kabaitang nakikinig sa aming mga panalangin, / ipinapanalangin namin sa aming mga awit / na, sa pamamagitan ng iyong *paghahain*, / ang awa at kaliwanagan ay ipagkaloob sa aming mga kaluluwa.

Kaluwalhatian, Tono 8: Nang sandatahan mo ang iyong sarili nang may banal na katatagan sa paghihirap, O Tagapagdusa ng Kristo, at nakipaglaban nang misteryoso sa pamamagitan ng Kaniyang kapangyarihan para sa salita, inilantad mo ang kasamaan ng mga diyus-diyosan at ang kalupitan ng mga tirano, habang hinamak mo ang mga paghihirap at ang pansamantalang apoy. / Ngunit, O *pinuno ng* banal na mga kaloob, / *sa pang*alan at *sa* gawa! / Sa pamamagitan ng iyong paghinga, iligtas sa bawat kapahamakan / ang mga nagpapaligaya sa iyong alaala!

At ngayon, O Ina ng Diyos: O Pinuno na Ginang, tanggapin ang mga panalangin ng Iyong mga lingkod, / at iligtas Mo kami sa bawat kapahamakan at kalungkutan.

At ang natitira ng serbisyo ng Matins. Isinasama rin namin ang Unang Oras.

SA SABADO NG UNANG LINGGO
SA LITURHIYA

Ang mga Awit ng Kanon ng Santo, Awit 3 at 6.

Troparion, tono 2

Dakila ang mga gawa ng pananampalataya! / Sa bukal ng apoy, gaya ng sa tubig ng kapahingahan, / nagalak ang banal na martir na si Teodoro. / Sapagkat siya, na nasunog sa apoy, / inihain sa Trinidad bilang matamis na tinapay. / Sa pamamagitan ng kanyang mga panalangin, O Kristo aming Diyos, iligtas Mo ang aming mga kaluluwa.

Kontakion, tono 8

Isinaplos mo sa puso mo ang pananampalataya kay Cristo bilang kalasag, / at tinapakan mo ang mga puwersang mapagkagalit, O mapagtiis, / at pinutungan ka magpakailanman ng makalangit na korona, Teodoro, / bilang walang-talo.

Prokeimenon, Tono 7: Magalak ang mga matuwid sa Panginoon, / at magtiwala sila sa Kaniya. **Berso:** Pakinggan Mo, O Diyos, ang aking tinig kapag ako'y nananalangin sa Iyo.

Ang Sulat sa mga Hebreo, talata 303

Ang Diyos, na noong mga nakaraang panahon ay nagsalita sa ating mga ninuno sa maraming paraan at sa iba't ibang paraan sa pamamagitan ng mga propeta, ay sa mga huling araw na ito ay nagsalita sa atin sa pamamagitan ng Kanyang Anak, na Kanyang hinirang na tagapagmana ng lahat ng bagay, at sa pamamagitan Niya ay ginawa Niya ang mga kapanahunan. Siya, na siyang ningning ng Kanyang kaluwalhatian at tumpak na larawan ng Kanyang pagkatao, at sa pamamagitan ng salita ng Kanyang kapangyarihan ay pinasusuportahan ang lahat ng bagay, nang Siya Mismo ay nakatapos ng paglilinis ng ating mga kasalanan, ay umupo sa kanan ng Kamahalan sa kaitaasan, na naging higit na dakila kaysa sa mga anghel, gaya ng kaluwalhatian ng Pangalang Kanyang minana na higit na kagalang-galang kaysa sa kanila. Sapagkat sa alin sa mga anghel sinabi kailanman ng Diyos: 'Ikaw ang aking Anak; sa araw na ito ay pinanganak kita'? At muli: 'Ako ang magiging kaniyang Ama, at siya ang magiging aking Anak'? At muli, nang ipakilala Niya ang panganay sa sansinukob, sinabi Niya: 'At sumamba sa kaniya ang lahat ng anghel ng Diyos'. At tungkol sa mga anghel sinasabi Niya: 'Ang gumagawa sa Kanyang mga anghel na mga espiritu at sa Kanyang mga lingkod na nagliliyab na apoy' – ngunit tungkol sa Anak: 'Ang iyong trono, O Diyos, ay magpakailanman; ang tungkod ng katuwiran ang tungkod ng iyong kaharian. 'Ipinagkaloob Mo ang katuwiran at kinamuhian Mo ang kasamaan; kaya, O Diyos, pinahiran Ka ng langis ng kagalakan ng Diyos higit sa Iyong mga kapwa.' At: 'Nang pasimula, O Panginoon, inilatag Mo ang mga saligan ng lupa, at ang mga langit ay gawa ng Kanyang mga kamay; mangasira man ang mga ito, Ikaw ay mananatili; at mangagasgas silang lahat na parang damit; na parang balabal, tupi-tupi Mo sila, at sila'y mababago. Ngunit Ikaw ay iisa, at ang Kanyang mga taon ay hindi kailanman magwawakas.'

Hebreo 1:1–12

At sa banal,
Ikalawang Sulat kay Timoteo, kabanata 292

Anak *kong* si Timoteo, magpakatibay ka sa biyayang nasa kay Cristo Jesus; at ang mga bagay na narinig mo mula sa akin sa harap ng maraming saksi, ipagkatiwala mo sa mga tapat na tao na magiging karapat-dapat ding magturo sa iba. Tungkol sa iyo, tiisin mo ang paghihirap bilang isang mabuting sundalo ni Jesucristo. Walang sinumang naglilingkod sa hukbo ang nagpapasangkot sa sarili sa mga usaping pang-araw-araw, upang makalugod siya sa kaniya na nag-enrol sa kaniya. At kung sinuman ang nakikipagkumpitensya, hindi siya makakakamit ng korona maliban kung nakikipagkumpitensya siya ayon sa mga patakaran. Ang manggagawa sa bukid ay nararapat na unang makatikim sa mga ani. Unawain ninyo ang sinasabi ko: sana'y bigyan kayo ng Panginoon ng pagkaunawa sa lahat ng bagay! Alalahanin ninyo ang Panginoong Jesucristo, na binuhay na mag-uli, mula sa lahi ni David, ayon sa aking ebanghelyo, na dahil dito'y naghihirap ako hanggang sa pagkakadena na parang kriminal; gayon pa man, ang salita ng Dios ay hindi nakadena. Kaya't tinitiis ko ang lahat ng ito alang-alang sa mga hinirang, upang sila nama'y makamtan ang kaligtasan na nasa kay Cristo Jesus, kasama ang kaluwalhatian na walang hanggan.

2 Timoteo 2:1–10

Alleluia, Tono 4: Ang mga matuwid ay lulubong na parang punong palma; sila'y lalago na parang sedro sa Libano. **Talata:** Ang mga itinanim sa bahay ng Panginoon ay lulubong sa mga bakuran ng ating Diyos.

Ang Ebanghelyo ayon kay Marcos, simula sa talata 10

Noong panahong iyon, naglalakad si Jesus sa mga taniman ng mais sa Sabado; at ang kaniyang mga alagad ay nagsimulang mamupul ng mga uhol ng mais habang sila'y naglalakad. Sinabi sa kaniya ng mga Pariseo, 'Tingnan mo, ano ang ginagawa nila sa Sabado, na hindi ayon sa batas!' At sinabi Niya sa kanila, 'Hindi ba ninyo kailanman nabasa kung ano ang ginawa ni David nang siya ay nagkailangan at nagutom, siya at ang mga kasama niya? Paano siya pumasok sa bahay ng Diyos noong panahon ni Abiathar na punong pari at kumain ng tinapay ng Presensya, na hindi pinapayagang kainin *ng sinuman* maliban sa mga pari, at nagbigay din sa mga kasama niya?' At sinabi Niya sa kanila, 'Ang Sabado ay ginawa para sa tao, *at* hindi ang tao para sa Sabado; kaya ang Anak ng Tao ay

Panginoon pati na ng Sabado.' Muling pumasok Siya sa sinagoga; at naroon ang isang lalaki na may nilalanging kamay. Binabantayan nila Siya upang makita kung pagagalingin Niya siya sa Sabado, upang kanilang mapagsabihan Siya. At sinabi Niya sa lalaking may nilalanging kamay, 'Tumayo ka sa gitna.' Pagkatapos ay sinabi Niya sa kanila, 'Bumabagay ba sa Sabado ang gumawa ng mabuti—o gumawa ng masama? Upang magligtas ng buhay, o upang pumatay?' Ngunit nanahimik sila. At tiningnan Niya sila nang may galit, na nagdadalamhati sa katigasan ng kanilang puso, at sinabi Niya sa lalaki, 'Iunat mo ang iyong kamay.' At iniunat niya ito, at naibalik ang kanyang kamay, na gaya ng kabila.

Marcos 2:23–3:5

At sa banal,
Ang Ebanghelyo ayon kay Juan, kabanata 52

Sinabi ng Panginoon sa kanyang mga alagad: 'Ito ang utos ko: na magmahalan kayo sa isa't isa. Kung kinamumuhian kayo ng sanlibutan, alamin ninyo na kinamumuhian muna nito ako bago kayo kinamumuhian. Kung kayo ay taga-sanlibutan, aibig ng sanlibutan ang sa kanila. Ngunit dahil hindi kayo mula sa sanlibutan, kundi pinili ko kayo mula sa sanlibutan, kaya kinamumuhian kayo ng sanlibutan. Tandaan ninyo ang salitang sinabi ko sa inyo: 'Ang alipin ay hindi higit kaysa sa kanyang panginoon.' Kung inuusig nila ako, uusigin din nila kayo; kung tinupad nila ang aking salita, tutuparin din nila ang sa inyo. Ngunit gagawin nila sa inyo ang lahat ng ito dahil sa aking pangalan, sapagkat hindi nila kilala ang nagpadala sa akin. Kung hindi Ako dumating at nagsalita sa kanila, hindi sana sila nagkasala; ngunit ngayon ay wala silang magiging dahilan para sa kanilang kasalanan. Ang sinumang napopoot sa Akin ay napopoot din sa Aking Ama. Kung hindi Ko ginawa sa kanilang piling ang mga gawaing hindi ginawa ng sinuman, hindi sana sila nagkasala; ngunit ngayon ay nakita nila at napootan nila Ako at pati na ang Aking Ama. Ngunit ito ay upang matupad ang salitang nakasulat sa kanilang Batas: 'Kinamuhian nila Ako nang walang sangkan.' Pagdating ng Tagapagtaguyod, na papadalhin Ko sa inyo mula sa Ama—ang Espiritu ng Katotohanan na nagmumula sa Ama—Siya ang magpapatotoo tungkol sa Akin. Ngunit kayo rin ay dapat magpatotoo, sapagkat kayo ay kasama Ko mula pa sa simula. Sinabi ko ito sa inyo upang hindi kayo maligaw. Palalayasin nila kayo sa mga sinagoga; *sa katunayan*, darating ang oras na ang sinumang pumatay sa inyo ay iisipin na naglilingkod sila sa Diyos.

Juan 15:17–16:2

Antifona: Ang matuwid ay maaalaala magpakailanman; / hindi siya matatakot sa paninirang-puri.
Awit 111:6B–7A

UNANG DOMINGO NG MALAKING KUWARESMA

SA SABADO SA MALILIIT NA VESPERS

Sa Sabado ng gabi sa Maliit na Vespers, inaawit natin ang mga stichera na katulad ng sa ika-4, na inakda ni Nicholas, tono 1.

Paraphrase: 'Ng mga hukbong langit:'

Ngayon ang ningning ng kabanalan / ay kumalat nang malayo at malapad, / tinataboy, na parang ulap, ang panlilinlang ng kasamaan / habang pinapaliwanag ang mga puso ng mga deboto; / halina, kayong lahat, yumuko tayo nang may banal na pag-iisip, / sumamba sa mga banal na ikon ni Cristo, tayong mga Ortodokso.

Pinalamutian ng banal na mga larawan ng mga ikon, ang Simbahan ni Cristo ay ngayon ay nakatayo nang maningning, na parang nobya sa kaniyang palamuti, at nananawagan sa lahat na magdiwang nang espiritwal: samakatuwid, magtipon tayo sa pagkakaisa ng isip at pananampalataya, na masayang niluluwalhati ang Panginoon.

O buong mundo, magalak! / Sapagkat narito, mula sa kaitaasan ay pinabagsak ng Panginoon / ang kapangyarihan ng kasamaan sa pamamagitan ng Kanyang di-mailarawang probidensiya. / At tayo, ang mga mapagkumbaba, ay itinaas sa araw na ito, / na ginagabayan ng banal na Reyna ng Orthodox na Pananampalataya.

'Ang karangalang ipinagkakaloob sa ikon,' sabi ni Basil, 'ay nauukol sa orihinal; kaya't pag-ibigin nating parangalan ang mga ikon ni Kristo na Tagapagligtas at ng lahat ng mga santo, upang sa pagkakaroon natin ng mga ito, hindi na tayo muling mapadala sa kasamaan.'

Kaluwalhatian, at ngayon: ang Anak ng Ina ng Diyos ay katulad ng sa kaniya

Hindi Nakikita, sa Kanyang walang hanggan at banal na kalikasan, / ay naging nakikita bilang isang Tao / *sa pamamagitan ng Kanyang pagsilang* mula sa Iyong dalisay na dugo, O Birhen, / sa pamamagitan ng Kanyang walang hanggang awa. / Nang mailarawan ang Kanyang larawan *sa* laman, / kami, ang mga mananampalataya, ay lahat sumasamba *sa Kanya* nang may paggalang / at pinupuri Siya nang may matinding paghanga.

Sa stichera, tono 2.
Kapareho ng: 'Ang Tahanan ni Eufrates:'

Matapos maiwasan ang mapaminsalang kapahamakan ng mga hindi karapat-dapat, tayo, ang mga tapat, ay pagliwanagin sa ating mga puso ng liwanag ng Ortodoksiya, habang pinupuri natin ang Diyos!

Taludtod: **Ibigay sa Panginoon ang kaluwalhatian at karangalan.** Awit 28:1B

Ang malabong panlilinlang ni Ario ay pinawalang-bisa, / kasama sina Macedonia, Pedro, at Severus kasama si Pyrrhus, / at sumisikat ang Tatlong-maaraw na Liwanag!

Taludtod: **Sambahin Siya / sa Kaniyang banal na hukuman.** Awit 28:2B

Hindi na nagmamalaki ang maling katuruan ng mga walang-diyos, sapagkat ang Diyos, sa pamamagitan ng biyaya ni Theodora, ay nagkakaloob sa mga Ortodokso ng tungkod ng lakas.

Luwalhati, at ngayon, sa Ina ng Diyos. Isang katulad na himno

Ipinangataas Mo ang dangal ng mapagkumbaba, O Ina ng Diyos, / sa pamamagitan ng pagsilang Mo kay Hesus na Verbo; / kaya't kami lahat, / na nagbibigay-pugay sa Iyo sa pananampalataya, ay pinupuri Ka.

Troparion: Sa Iyong pinakabanal na larawan: **At sinundan ng pagpapauwi.**

SA SABADO SA MALAKING VESPERS

Pagkatapos ng pambungad na salmo, ang buong unang kathisma. Sa 'Sumigaw ako sa Panginoon': **mga stichera sa ika-10 tono: tatlo mula sa Linggong Octoechos, tatlo mula sa Silangang Octoechos, at apat mula sa Triodion:**

Tono 6

Sa Iyo, ang Hindi-Matalos, / na sumidhi nang walang simula bago pa ang bituin ng umaga / mula sa di-materyal at di-katawang sinapupunan ng Ina, / ang mga propeta, na pinukaw ng Iyong Espiritu, O Panginoon, / inihula na Siya ay magiging Sanggol, / na Siya ay magiging tao sa pamamagitan ng isang birheng hindi nakilala ang lalaki, / na Siya ay makikisanib sa sangkatauhan, / at na Siya ay makikita ng *mga naninirahan* sa lupa; / kaya, bilang ang Mapagkawanggawa, ipagkaloob Mo sa amin ang liwanag ng Iyong pahayag, / habang inaawit namin ang Iyong di-mailarawan at banal na Pagkabuhay.

Ang mga propetang teolohikal na naghayag sa Iyo sa pamamagitan ng kanilang mga salita, at nagpugay sa Iyo sa pamamagitan ng kanilang mga gawa, ay nag-ani ng buhay na walang hanggan *bilang* kanilang bunga; / sapagkat, O Panginoon, hindi nila matiis na paglingkuran ang nilikha / sa halip na Ikaw, ang Maylalang, / tinalikuran nila ang buong mundo ayon sa Ebanghelyo, / at naging katulad Mo sa paghihirap Mo, na kanilang ipinahayag nang una; / sa pamamagitan ng kanilang mga panalangin, ipagkaloob Mo na matakbo *naming* walang kapintasan ang karerang pagtitimpi, / O Iisa at Pinakamahabagin.

Hindi mailarawan sa Iyong Banal na Kalikasan, / Ikaw, O Panginoon, nang magkatawang-tao sa *mga* huling *araw na ito*, / ay nagkaloob na mailarawan: / sapagkat sa pagsasakop ng laman / ay inangkin Mo ang lahat ng katangian nito. / Kaya, habang tinititigan namin ang isang larawang kawangis Mo, / hinihimas namin *ito* nang marapat, / na itinaas sa pag-ibig Mo, / at kumukuha kami mula rito ng biyaya ng paggaling, / na sumusunod sa mga banal na kaugalian ng mga Apostol.

Tinanggap ng Simbahan ni Cristo bilang isang mahalagang palamuti / ang pinakamapuring muling pagtatatag ng mga kagalang-galang at banal na larawan / ni Cristo na Tagapagligtas, ng Ina ng Diyos, at ng lahat ng mga santo; / dahil dito ay pinalamutian at pinaliwanagan siya ng biyaya, / at itinaboy ang mga pulutong ng mga erehe, pinalalayas *sila*, / at, sa kagalakan, niluluwalhati ang Diyos na Mapagmahal sa tao, / na kusang-loob na nagdusa para sa kanya.

Kaluwalhatian, Tono 2: Sumikat ang biyaya ng katotohanan: / ang inihula noong unang panahon bilang isang anino / ay ngayo'y malinaw nang natupad; / sapagkat narito, ang Simbahan, bilang larawang nagkatawang-tao ni Cristo, / ay nakasuot ng pinakamagandang balabal, / na inihahalintulad sa tabernakulo ng patotoo, / at itinataguyod ang Orthodox na pananampalataya, / upang magkaroon tayo *ng* larawan *Niya* na ating pinaparangal at hindi mag-alinlangan. / Maging bihis sa hiya ang mga hindi mananampalataya: / sapagkat sa atin, ang kaluwalhatian ay ang larawan ng Nagkatawang-tao, / karapat-dapat sa may paggalang na pagsamba, subalit hindi dapat gawing diyos. / Habang hinihimas ang Kaniyang noo, tayo, ang mga mananampalataya, ay sumigaw: / 'O Diyos, iligtas Mo ang Sugo Mo at pagpalain Mo ang mana Mo!'

At ngayon, O Ina ng Diyos: **isang dogmatikong himno sa karaniwang tono.**

Sa Litaniya

Kaluwalhatian, Tono 2: Magalak, mga kagalang-galang na propeta, / na maganda ninyong itinatag ang Batas ng Panginoon, / at sa pamamagitan ng pananampalataya ay napatunayan ninyong kayo ay / mga haligi na hindi matitinag *at* hindi mapag-ugoy, / sapagkat sa inyo ay nakikita *namin* ang mga tagapamagitan / ni Cristo, ang Bagong Tipan. / At, nang umakyat Siya sa langit, mamamagitan kayo sa Kanya / upang maghatid ng kapayapaan sa mundo / at iligtas ang aming mga kaluluwa.

At ngayon, O Ina ng Diyos, sa parehong tono: Inilalagay ko ang lahat ng pag-asa ko / sa Iyo, O Ina ng Diyos, / panatilihin mo ako sa ilalim ng Iyong proteksyon.

Stichera mula sa Octoechos

Kaluwalhatian, Tono 2: Mula sa kawalan ng Diyos tungo sa pagkamakadiyos / at naliwanagan ng liwanag ng kaalaman, / palakpak tayo ayon sa awit, / nag-aalay ng pasasalamat at papuri sa Diyos, / at pag-ibayuhin natin nang may paggalang ang mga banal na larawan ni Cristo, / ng Pinakabanal, at ng lahat ng mga santo, na nakasulat / sa mga pader, tabla at banal na sisidlan, / tinatanggihan ang walang-diyos at walang-luwalhating pananampalataya – / sapagkat ang paggalang na iginagawad sa larawan, / ayon kay *San* Basil, ay napapasa sa orihinal – / *at* nananalangin, sa pamamagitan ng pagamagitan n , ng Iyong Pinakadalisay na Ina, O Kristo aming Diyos, at ng lahat ng mga santo, / na ipagkaloob Mo sa amin ang malaking awa.

At ngayon, O Ina ng Diyos: O bagong kababalaghan, *na hihigit* sa lahat ng sinaunang kababalaghan! / Sapagkat sino ang nakakaalam ng isang ina na nanganak nang walang asawa, / at siyang niyakap sa kanyang mga bisig ang Siyang niyayakap ang buong nilikha? / Ang plano ng Diyos ay ang paglilihing *ito*. / Ikaw, *O* Pinakamalinis, na naghawak sa Kanya bilang sanggol sa iyong mga bisig, / at nagkamit ng katapangang pambinuo sa harap Niya, / ay huwag kang tumigil sa paghahain ng panalangin para sa mga nagbibigay-pugay sa Iyo, / upang magkaroon *Siya* ng habag at iligtas ang aming mga kaluluwa.

Troparion: O Birheng Ina ng Diyos, magalak: **(2)**

Troparion, Tono 2

Sinasamba namin ang Iyong pinakabanal na larawan, O Mabuti, / hinihiling ang kapatawaran ng aming mga kasalanan, O Kristo aming Diyos. / Sapagkat kusang-loob Kang nagpakataas sa Krus sa laman, / upang mailigtas Mo ang mga nilalang Mo mula sa pagkaalipin sa kaaway. / Kaya't sumisigaw kami sa Iyo nang may pasasalamat: / 'Punô Mo ang lahat ng kagalakan, aming Tagapagligtas, / na dumating upang iligtas ang sanlibutan!'

SA UNANG DOMINGO SA MATINS

Pagkatapos ng Ika-anim na Salmo, 'O Panginoong Diyos': **sa tono ng Oktosahos, at inaawit natin ang tropario ng Pagkabuhay na Muli nang dalawang beses,**

Kaluwalhatian, Tono 2: Sinásamba mi ang lubusang dalisay na larawan Mo, O Mabuti, / na nananalangin ng kapatawaran para sa aming mga kasalanan, Kristo Diyos. / Sapagkat kusang-loob Kang nagkusa na umakyat sa Krus sa laman, / upang iligtas ang mga nilalang Mo mula sa pagkaalipin sa kaaway. / Kaya't sa Kalooban Mo'y sumisigaw kami nang may pasasalamat: / 'Punô Mo ang lahat ng kagalakan, O Tagapagligtas namin, / na naparito upang iligtas ang sanlibutan!'

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Ang lahat ay higit sa pagkaunawa, ang lahat ay pinakamaluwalhati / ang mga hiwaga Mo, O Ina ng Diyos: / selyado ng kalinisan at nangingibabaw ang pagkabirhen Mo, / lumitaw Ka bilang tunay na Ina, na nagluwal sa tunay na Diyos. / Ipanalangin Mo Siya para sa kaligtasan ng aming mga kaluluwa.

Pagkatapos, ang karaniwang salmuterya mula sa Salmo. Ang Sedalnia mula sa Oktosarkos. Pagkatapos ng mga Troparia ng Walang-sala: Ang Hukbo ng mga Anghel: **ang Ipakoia. Ang Stopen at Prokeimenon sa tono.** Lahat ng humihinga: **ang karaniwang Ebanghelyo ng Linggo.** Ang Pagkabuhay ni Cristo: **Awit 50. Pagkatapos ay ang Gloria, tono 8:** Buksan Mo sa akin ang mga pintuan ng pagsisisi: **(tingnan ang Matins para sa Linggo ng Publicano at Fariseo).**

Unang Canon – ang Canon ng Linggo sa Tono 4, ikalawa – ang Canon ng Krus at Pagkabuhay sa Tono 2, at ikatlo – ang Canon ng Theotokos sa Tono 2, at ang Canon ng Triodion sa Tono 6: ang Canon ni San Theophanes, Tono 4, na may akrostiko: 'Ngayon ay dumating ang Diyos-liwanag na bukang-liwayway ng kabanalan'.

Ang Kanon ni San Teofanes, Tono 4.
Oda 1

Irmos: Ang mga kalaliman ng Dagat Pula:

Nagagalak tayo sa araw na ito, / tayo, mga mananampalataya, ay sumigaw: / 'Kahanga-hanga ang mga gawa Mo / at dakila ang kapangyarihan *Mo*, O Kristo, / Ikaw na nagtatag ng ating pagkakaisa ng isip at pagkakasundo!'

Isang araw ng kagalakan, O mga pantas sa Diyos, / ipagdiwang natin: / ngayo'y nagagalak ang langit at lupa, / at ang mga hukbo ng mga anghel, at ang mga tipon ng mga mortal / ay nagdiriwang nang may natatanging *kaseremonya*.

Sa pagmasid sa pinakadakilang biyayang ito, / magpalakpak tayo: / ang nagkalat na mga miyembro ni Cristo, / na pinag-isa, / at purihin natin ang Diyos, na nagkaloob ng kapayapaan.

Sa araw na ito, ipinagkaloob sa Simbahan ang mga kaloob ng tagumpay, / sa pamamagitan ng banal na patnubay at payo / nina Michael at Theodora, / ating mga hari na matatag sa banal na pananampalataya.

Theotokos: Ang mga sandata / ng mga maling doktrina ay lubos nang nauubos: / sapagkat, O Pinakadalisay at Walang-Salang Isa, / habang pinagmamasdan namin ang Inyong templo, / na pinalamutian ng mga ikon, / nang may buong paggalang, / kami ay nagagalak nang pinakabanal.

Katavasia: Nang tawirin ang kailaliman ng Dagat Pula / nang hindi nababasa ang mga paa, / ang sinaunang Israel, / sa pamamagitan ng mga kamay ni Moises *na nakaladlad* na parang krus, / pinalikas ang hukbo ng mga Amalekita sa ilang.

Himno 3

Irmos: Nagagalak sa Iyo ang Iyong Simbahan:

Simula ngayon, ang noo ng mga walang-diyos na erehe / ay hindi na magtatagumpay: / sapagkat ang kapangyarihan ng Diyos / ay nagpatibay sa Ortodoksiya.

Nawa'y ang mga ulap, ayon *sa salita* ng propesiya, / ay magwisik sa atin ng hamog na nagbibigay-buhay mula sa langit / sa araw na ito, / upang gisingin ang ating pananampalataya.

Nawa'y ang malalagu, hiwagaing mga trumpeta / ng mga apostol ni Cristo / ay ipahayag sa isang di-pangkaraniwang paraan / ang pagpapanumbalik ng mga kagalang-galang na ikon.

Kantahin natin si Cristo, na ipinakita sa atin ang banal, mapagmahal kay Cristo na Reyna, kasama *ang kaniyang* anak na pinutungan ng banal na korona.

Theotokos: Nang makarating kami sa Iyong banal na Tabernakulo, O Pinakadalisay, kami, ang mga mananampalataya, ay nananalangin na maliwanagan *kami* ng Iyong maningning na biyaya.

Katavasia: Nagagalak ang Iyong Simbahan sa Iyo, O Kristo, na sumisigaw: / 'Ikaw ang aking lakas, O Panginoon, / at aking kanlungan, at aking sandigan!'

Sedalen, Tono 1

Ipinapakita ang Iyong banal na larawan, O Kristo, sa ikon, malinaw naming ipinapahayag ang *Iyong* Kapanganakan, ang Iyong di-mailarawang mga himala, at ang Iyong kusang pagpapako sa krus. Kaya't ang mga demonyo ay natataboy sa takot, at ang mga may baluktot na pag-iisip ay umiiyak sa kawalan ng pag-asa, na parang kanilang mga kasabwat.

Kaluwalhatian: Pinalamutian ng mga larawan ng mga propeta, ng mga mukha ng mga apostol, ng mga ikon ng mga banal na martir at ng lahat ng mga santo, at ng mga banal na representasyon, at pinalamutian ng mga di-materyal na kagandahan ng Espirituwal na Nobyo at ng Nobya, ay *ang ating* Ina, ang makalangit na Siyon.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Sa mga sumasamba sa Iyong banal na ikon nang may pag-ibig, / at nagpapatotoo sa Iyo bilang tunay na Ina ng Diyos, / at sumasamba sa Iyo nang may pananampalataya, / maging tagapangalaga / at makapangyarihang kalasag, / na inilalayo sa kanila ang lahat ng kasakitan, / gaya ng Makapangyarihan.

Oda 4

Irmos: Nang makita Siya na itinaas sa Krus:

Sa banal na inspirasyon ng Tagapagaliw / banalhin Mo ang Templo Mo / at sa Kanyang pagdating / itaboy Mo ang erehelikong ilusyon, / Salita ng Diyos, Pinakamahabagin.

Matapos iligtas ang Inyong bayan mula sa pinakamalupit na *pagsalakay* ng kasamaan, / ipakita *Sila* na nagliliyab sa sigasig para sa kabanalan / at sumisigaw nang may pananampalataya: / 'Kaluwalhatian sa Inyong kapangyarihan, O Panginoon!'

Sa pagmasid sa mga banal na pinturang ikonograpiya, / ang mga larawan ni Cristo at ng Ina ng Diyos, / at sa pagninilay sa maningning na banal na tahanan, / tayo'y nagagalak sa paraang angkop sa santuwaryo.

Ang Reyna, na pinalamutian ng korona, / na nananasa sa tunay na Kaharian ni Cristo, / ay nagpinta ng Kaniyang pinakabanal na larawan / at ng mga larawan ng mga santo.

Theotokos: Nang ipanganak Mo ang Diyos, ang Salitang nagkatawang-tao, / Ipinahayag Mo, O Puno ng Biyaya, / ang Kanyang pagka-Diyos bilang isang karapat-dapat na santuwaryo; / kaya't binabago naming muli ang Iyong santuwaryo na parang liwanag ng mundo.

Katavasia: Nang masilayan Ka, Araw ng Katuwiran, / na itinaas sa Krus, / ang Simbahan ay tumindig sa kaniyang kinalalagyan, na marilag na sumisigaw: / 'Kaluwalhatian sa Kapangyarihan Mo, O Panginoon!'

Oda 5

Irmos: Ikaw, aking Panginoon:

Ipagkaloob Mo, O Panginoon, na ang Iyong Simbahan ay mabigyan ng lakas / upang manatiling matatag magpakailanman / laban sa kaguluhan ng mga erehiya.

Sumikat ang kagalakan sa buong lupa / mula sa tuwang ipinagkaloob mula sa itaas sa mga tapat / at mula sa banal na tulong.

O Nag-iisang Mabuti at bukal ng kagalakan, / Ikaw *Mismo* ang nagtaas ng sungay ng mga hari ng Ortodoksiya, / na nagbibigay-pugay sa Iyong larawan.

Ang nakatagong liwanag ng kabanalan ay sumikat sa amin, / sa pamamagitan ng banal na utos ng mga tapat na hari / at ng *kanilang* banal na karunungan.

Theotokos: Ibalik sa amin ang aming sinaunang karilagan, / O Palagi-Birheng Ina ng Diyos, / at banalhin ang bahay na ito Ninyo / sa pamamagitan ng Inyong biyaya.

Katavasia: Ikaw, aking Panginoon, ay naparito sa mundo bilang liwanag, / banal na liwanag, na nagbabalik sa mga kumakanta sa Iyo nang may pananampalataya / mula sa kadiliman ng kamangmangan.

Kanta 6

Irmos: Maghahain ako ng sakripisyo sa Iyo:

Ang larawan ng Panginoon, karapat-dapat sa pagsamba, ay ipininta at iginagalang nang may pananampalataya, at muling nagkakaroon ng lakas-loob ang Simbahan, banal na pinupuri ang Tagapagligtas.

Ang Simbahan ni Cristo ay nagtatabi / ng kalungkutan at ng kadiliman ng mga erehiya, / at isinusuot ang balabal ng kagalakan, / at nabibihisan ng banal / at liwanag-taglay na biyaya.

Ang hukbo ng mga Ortodokso / ay muling nakamit ang kaluwalhatian at dating karilagan / sa pamamagitan ng utos ni Reyna Teodora / at ng kaniyang anak, ang banal / na si Michael na Autokrat.

Theotokos: Noong unang panahon inutusan Mo na itayo ang Toldang Patotoo; gaya ng makatwirang Toldang naninirahan sa loob Mo—ang Pinupuri, na nagpapapuri sa Iyong templo, O Birhen, sa pamamagitan ng mga himala.

Katavasia: 'Maghahain ako ng hain sa Iyo / na may tinig ng papuri, O Panginoon', / ang Simbahan ay sumisigaw sa Iyo, / na nalinis mula sa dugo ng mga demonyo / sa pamamagitan ng dugo na dumaloy mula sa Iyong tagiliran / sa pamamagitan ng Iyong awa.

Kontakion, Tono 2

Ang di-mailarawang Salita ng Ama / ay nagpakita sa pamamagitan ng Pagkakatawang-tao mula sa Iyo, O Ina ng Diyos, / at, nang maibalik ang maruming larawan sa orihinal *nitong anyo*, / pinag-isa ito sa banal na kagandahan. / At tayo, na inihahayag ang *ating* kaligtasan, / inilalarawan ito sa gawa at salita.

Ikos: Ito ang hiwaga ng pagtatatag ng Simbahan / na, noong mga unang panahon, ipinahayag ng mga propeta na hinimok ng Diyos / para sa ikabubuti natin, tayong nakarating sa wakas ng mga kapanahunan, / *nang sila mismo ay* tumanggap ng kaliwanagan mula sa Kaniya. / Kaya, matapos matanggap ang banal na kaalaman mula sa Kaniya, / kilala namin ang nag-iisang Panginoong Diyos, / na sinasamba sa tatlong Persona, / at sa paglilingkod lamang sa Kaniya, / naninindigan kami sa isang pananampalataya *at* isang binyag / *at* nabibihisan kami ni Cristo. / At ngayon, sa pag-aangkin ng *aming* kaligtasan, / ipinapakita namin ito sa gawa at salita.

Himno 7

Irmos: Ang mga anak ni Abraham sa pugon ng mga Persiano:

Magalak ang kawan ng mga anghel, *kasabay* ng Simbahan, / na umaawit nang may banal na karunungan at banal na pag-ibig: / 'Pinagpala Ka sa templo ng Kaluwalhatian Mo, O Panginoon!'

Ang Simbahan, ang nagwawaging hukbo ng mga panganay at *ng mga banal*, ay nagagalak, na nakikita ngayon ang bayan ng Diyos, na umaawit nang magkakaisang tinig: 'Pinagpala Ka sa templo ng Kaluwalhatian Mo, O Panginoon!'

Naipagkalooban mula sa dating kadiliman ng erehesiya / sa pamamagitan ng pagdalangin ni Teodora, ang pinakamaharlikang reyna, / tayo'y umaawit: / 'Pinagpala Ka sa templo ng Iyong kaluwalhatian, O Panginoon!'

Theotokos: Mas mataas kaysa sa mga koro ng langit ang inakyat Mo, O Pinakabanal, Ikaw lamang na naging Ina ng Maylalang ng lahat. At ngayon, masayang sumisigaw kami: 'Pinagpala Ka sa mga kababaihan, O Pinakabanal na Kataas-taasang Ari!'

Katavasia: Ang mga anak ni Abraham sa pugon ng mga Persiano, / na mas sinindihan ng kanilang pagmamahal sa kabanalan kaysa ng mga apoy, ay sumigaw: / 'Pinagpala Ka sa templo ng Iyong kaluwalhatian, O Panginoon!'

Kanta 8

Irmos: Ipinakalat ni Daniel ang kanyang mga kamay:

Pinananatili ang mga patristikong batas ng Simbahan, / isinusulat at hinahalikan namin ng aming mga labi, / at ng aming mga puso, at ng aming *buong* kalooban, / ang mga ikon ni Cristo at ng Kanyang mga santo, na sumisigaw: / 'Purihin ang Panginoon, lahat ng nilalang ng Panginoon!'

Malinaw na ipinapakita na ang paggalang at pagsamba *na ibinibigay* sa ikon ay nakatuon sa Orihinal, pinupuri namin *ito*, ayon sa mga aral ng mga teologo, at sumisigaw sa Kristo nang may pananampalataya: 'Purihin ang Panginoon, lahat ng mga gawa ng Panginoon!'

Ang kaniyang isip na pinaliwanagan ng Banal na Espiritu, / ang kagalang-galang na Reyna, na nagbunga ng karunungan ng Diyos, / ay minahal ang karilagan at ganda ng Simbahan ni Cristo, / at pinupuri, kasama ng mga mananampalataya, si Hesus, ang Diyos-tao.

Theotokos: Pinasilaw ng mga sinag ng di-nakikitang liwanag, / ang Iyong banal na tahanan / ay ngayon tinatabonan ang lahat ng ulap ng Espiritu / at pinapabanal ang mga mananampalataya, na sabay-sabay na umaawit: / 'Purihin ang Panginoon, lahat ng gawa ng Panginoon!'

Katavasia: Ipinakalat ni Daniel ang kanyang mga kamay / *at* sinara ang mga bibig ng mga leon sa hukay; / napawi ang matinding apoy, / pinalakas ng kabanalan, / ang masigasig na tagapagtanggol ng kabanalan—ang mga binata—sumisigaw: / 'Purihin ang Panginoon, lahat ng mga gawa ng Panginoon!'

Himno 9

Irmos: Ang batong pang-ukit:

Nakikita ang Banal na Simbahan na muling pinalamutian / ng mga banal na pinturang ikon, / tayo'y lumapit nang may paggalang at sumigaw sa Diyos: / 'Pinupuri Ka namin, O Pinakabanal!'

Taglay ang isang maluwalhating kaloob at gantimpala – / ang Iyong Krus, at ang kagalang-galang na mga ikon, / at ang mga larawan ng mga santo, / ang Simbahan, nang may kagalakan at tuwa, / ay pinupuri Ka, O Panginoon.

Magningas ka ng iyong banal na kaluwalhatian / sa aming mga hari, O Maawain, / at protektahan mo sila ng mga anghel at ng kanilang sandata, / at supilin ang kapalastangan ng mga bansa, O Panginoon.

Theotokos: Ang hatol sa ating ninuno na si Eba ay pinawalang-bisa, / sapagkat Ikaw, O Dalise Magulang ng Diyos, / ay sa di-mailarawang paraan ay nanganak sa Panginoon ng lahat, / na ang wangis sa mga ikon ay ngayon naming hinihagkan.

Katavasia: Ang batong pang-ukit / mula sa bundok na hindi nahati—Ikaw, O Birhen, / ay hinukay nang walang tulong ng mga kamay, /—si Cristo, na nag-isa sa mga nahating kalikasan. / Kaya't buong tuwa naming pinupuri Ka, O Ina ng Diyos.

Exapostilarion ng Linggo at pagkatapos mula sa Triodion:

Kaluwalhatian: Magalak, magpalakpak kayo, / mag-awit kayong may kagalakan, / na sumisigaw: 'Kakaiba at kahanga-hanga ang mga gawa Mo, O Cristo!' / At sino ang makapagsalita, O Tagapagligtas, ng Kabanalan Mo, / na nag-isa sa atin sa isang pag-iisip at pagkakaisa / sa isang Simbahan.

At ngayon, sa Theotokos: Ang mga sandata ng mapagkiling na erehiya / ay nauubos na, / at ang alaala nito ay naglaho nang may dagundong: / sapagkat nakikita ang iyong templo, O Pinakabanal, sa buong kaluwalhatian nito, / na pinalamutian ng karilagan ng mga kagalang-galang na icon, / tayo'y napupuno ng kagalakan.

Sa 'Purihin ang Panginoon', ang stichera ng Linggo mula sa Octoechos, Aklat 4, Silangang 1 at mula sa Triodion, Aklat 4:

Tono 4: Sa Iyo ang Simbahan ay nagmamalaki ngayon, O Mapagmahal sa sangkatauhan, / ang kanyang Nobyo at Manlilikha, / na sa banal na kalooban ay iniligtas Siya mula sa ilusyon ng mga diyus-diyosan, / at ipinangako Siya sa Sarili Mo sa pamamagitan ng Iyong mahalagang dugo, / buong tuwa naming tinatanggap ang banal na pagpapanumbalik ng mga ikon, / at, sa kagalakan, inaawit at pinupuri Ka nang may pananampalataya.

Taludtod: **Pupurihin kita, O Panginoon, ng buong puso ko, / ihahayag ko ang lahat ng iyong mga kababalaghan.**

Awit 9:2

Ibabalik ang larawan Mo *sa* laman, O Panginoon, / hahalikan namin *ito* nang marapat, / ipinapahayag ang dakilang hiwaga ng Iyong Pagkakatawang-tao; / sapagkat hindi ka nagpakita sa amin, O Tagapagmahal ng sangkatauhan, / bilang isang guni-guni, gaya ng inaangkin ng mga walang-diyos na anak ni Manes, / kundi sa tunay at likas na laman, / at sa pamamagitan nito ay hinahatak mo kami sa iyong pag-ibig at sa pagnanasa *sa iyo*.

Talata: **Magagalak ako at sasaya sa Iyo; aawit ako ng papuri sa Iyong pangalan, O Kataas-taasan!**

Awit 9:3

Ngayon ay sumikat ang isang araw ng kagalakan at tuwa: / sapagkat sumisikat ang liwanag ng pinakatotohanang mga doktrina, / at ang Simbahan ni Cristo ay nagniningning, pinalamutian / ng mga

banal na ikonong muling naibalik, / *at* ng kanilang mga larawan at ng karilagan *ng kanilang ganda,* / at natutupad ang makadiyos na pagkakaisa ng pag-iisip sa mga mananampalataya.

Talata: **Bumangon ka, O Panginoon na aking Diyos, at itaas mo ang iyong kamay; huwag mong kalimutan magpakailanman ang iyong mga dukha!**

Awit 9:33

Tono 6: Si Moises, habang nag-aayuno, ay tumanggap ng Kautusan at dinala ang bayan *sa Diyos*; si Elias, nang siya'y nag-ayuno, ay sinara ang langit; at ang tatlong kabataang anak ni Abraham ay tinalo ang walang-awang tirano sa pamamagitan ng pag-aayuno. / Sa *pamamagitan ng* kaniyang *paghahain*, O Manunubos, ipagkaloob mo na kami rin ay makamtan ang muling pagkabuhay / habang kami'y sumisigaw nang ganito: / 'Banal na Diyos, Banal na Makapangyarihan, Banal na Walang Kamatayan, maawa ka sa amin!'

Kaluwalhatian: **inuulit natin ang pareho.**

At ngayon, Tono 2: Pinagpala ka nga, O Birheng Ina ng Diyos:

Ang Dakilang Doxolohiya at ang Pagpapauwi.

SA UNANG DOMINGO SA LITURHIYA

Ang mga himnong 'Pinagpala' sa tono 6, at mula sa kanon ng araw, himno 6 sa tono 4.

Troparion, Tono 2

Sinasamba namin ang Iyong pinakabanal na larawan, O Mabuti, / hinihiling ang kapatawaran para sa aming mga kasalanan, O Kristo aming Diyos. / Sapagkat kusang-loob Kang umakyat sa Krus sa laman, / upang mailigtas Mo ang mga nilalang Mo mula sa pagkaalipin sa kaaway. / Kaya't sumisigaw kami sa Iyo nang may pasasalamat: / 'Pinupuno Mo ang lahat ng kagalakan, aming Tagapagligtas, / na dumating upang iligtas ang sanlibutan!'

Kontakion, Tono 2

Ang di-mailarawang Salita ng Ama / ay naging nakikita sa pamamagitan Mo, O Ina ng Diyos, sa Pagkakatawang-tao, / at, nang maibalik Niya ang maruming wangis sa orihinal *nitong anyo*, / pinag-isa Niya ito sa banal na kagandahan. / At tayo, na ipinapahayag ang *ating* kaligtasan, / isinasalaysay ito sa gawa at salita.

Prokeimenon, Tono 4, isang himno ng mga Ama: Mapalad Ka, O Panginoon, Diyos ng aming mga ama, / at ang Kanyang pangalan ay dapat purihin at luwalhatiin magpakailanman. **Berso:** Sapagkat matuwid Ka sa lahat ng ginawa Mo para sa amin.

Liham sa mga Hebreo, simula 329B

Mga kapatid, sa pamamagitan ng pananampalataya, si Moises, nang siya'y lumaki na, ay tumangging kilalanin bilang anak ng anak na babae ni Paraon, kundi pinili niyang magdusa kasama ng bayan ng Diyos kaysa magtamasa ng pansamantalang ligaya ng kasalanan, at itinuring ang pang-iinsulto kay Cristo *bilang* mas *malaking* kayamanan kaysa sa mga kayamanan ng Ehipto; sapagkat inasam niya ang gantimpala. At ano pa ang masasabi ko? Sapagkat wala akong panahon upang ikuwento sina Gideon, Barak, Samson, at Jefte, ng kay David at Samuel, at ng mga propeta, na sa pamamagitan ng pananampalataya ay nanlupig ng mga kaharian, nagpairal ng katarungan, nakamtan ang mga pangako, pinatahimik ang mga bibig ng mga leon, pinatay ang lakas ng apoy, nakatakas sa talim ng espada, pinatibay sa kanilang kahinaan, nagkaroon ng lakas sa pakikipaglaban, at pinagtabuyan ang mga dayuhang hukbo. *May* mga babae *na* nabuhay muli ang kanilang mga patay. Ang iba naman ay pinahirapan, ayaw tanggapin ang pagpapalaya, upang makamit nila ang mas mabuting muling pagkabuhay. Ang iba pa ay nagtiis ng pang-iinsulto at pananakit, pati na ng mga tanikala at pagkakakulong; pinagbatuhan sila, pinaglagari sa dalawa, inilagay sa pahirap; namatay sila, pinatay sa pamamagitan ng tabak; naglagalag sila na nakasuot ng balat ng tupa at kambing,

naghihirap, sa kagulatan at sa paghihirap: ang mga hindi karapat-dapat sa kanila ang sanlibutan ay naglagalag sa mga ilang at sa mga bundok, sa mga kuweba at sa mga lungga ng lupa. At ang lahat ng ito, bagaman pinuri dahil sa kanilang pananampalataya, ay hindi nakatanggap ng ipinangako, sapagkat inihanda ng Diyos para sa atin ang mas mabuti, upang hindi sila gawing ganap nang wala tayo. Kaya, yamang napapaligiran tayo ng napakalaking ulap ng mga saksi, ilayo natin ang bawat pasanin at ang kasalanang madaling makasagabal sa atin, at tumakbo tayo nang may pagtitiis sa karerang nakalaan sa atin, na nakatutok ang ating mga mata kay Jesus, ang may-akda at tagapagtupad ng ating pananampalataya.

Hebreo 11:24–26; 32–12:2

Alleluia, Tono 8: Si Moises at si Aaron sa gitna ng kaniyang mga pari, at si Samuel sa gitna ng mga tumatawag sa kaniyang pangalan. **Talata:** Tumatawag sila sa Panginoon, at sinagot Niya sila.

Ang Ebanghelyo ayon kay Juan, kabanata 5

Noong panahong iyon, nagpasya si Jesus na pumunta sa Galilea. Natagpuan niya si Felipe at sinabi sa kaniya, 'Sumunod ka sa akin.' Si Felipe ay taga-Betsaida, ang bayan nina Andres at Pedro. Hinanap ni Felipe si Natanael at sinabi sa kaniya: 'Nahanap namin ang siyang sinulat ni Moises sa Kautusan, at ng mga Propeta: si Jesus, na anak ni Jose, mula sa Nazaret.' Sinabi sa kaniya ni Nathanael, 'May magagawa bang mabuti na taga-Nazaret?' Sinabi sa kaniya ni Felipe, 'Halika at tingnan.' Nakita ni Jesus na papalapit sa Kaniya si Nathanael at sinabi tungkol sa kaniya, 'Narito, isang tunay na Israelita na walang panlilinlang.' Sumagot si Nathanael sa Kaniya, 'Paano mo ako nakikilala?' Sumagot si Jesus at sinabi sa kaniya, 'Bago ka pa man tawagin ni Felipe, nang ikaw ay nasa ilalim ng puno ng igos, nakita kita.' Sumagot si Natanael at sinabi sa Kaniya, 'Rabbi, Ikaw ang Anak ng Diyos; Ikaw ang Hari ng Israel!' Sumagot si Jesus at sinabi sa kaniya, 'Naniniwala ka ba dahil sinabi ko sa iyo, "Nakita kita sa ilalim ng puno ng igos"? Makakakita ka pa ng mas dakila kaysa rito.' At sinabi Niya sa kaniya, 'Tunay, tunay, sinasabi ko sa iyo, mula ngayon makikita mong bukas ang langit, at ang mga anghel ng Diyos na umaakyat at bumababa sa Anak ng Tao.'

Juan 1:43–51

Komunyon: Purihin ang Panginoon mula sa langit; purihin Siya sa kataasan. **Alternatibo:** Magalak kayo, mga matuwid, sa Panginoon; ang papuri ay angkop sa matuwid.

SA SERBISYONG PANALANGIN

Prokeimenon, tono 4: Ang mga itinanim sa bahay ng Panginoon / ay lulubos sa mga patyo ng ating Diyos. **Berso:** Magalak kayo, mga matuwid, sa Panginoon; ang pagpuri ay angkop sa matuwid.

Liham sa mga Taga-Roma, simula 121B

Mga kapatid, hinihikayat ko kayo na bantayan ang mga nagdudulot ng pagkakabahagi at naglalagay ng mga sagabal sa inyong daan, na salungat sa katuruang inyong natutunan, at lumayo kayo sa kanila. Sapagkat ang mga taong gaya nito ay hindi naglilingkod sa ating Panginoong Jesucristo, kundi sa kanilang sariling mga pagnanasa; at sa pamamagitan ng malalambing at kaaya-ayang salita ay niloloko nila ang puso ng mga walang malay. At kilala ng lahat ang inyong pagsunod; kaya't nagagalak ako para sa inyo, ngunit hinihiling ko— —na maging matalino kayo sa kabutihan at walang sala sa kasamaan. Malapit nang durugin ng Diyos ng kapayapaan si Satanas sa ilalim ng inyong mga paa. Sumainyo nawa ang biyaya ng ating Panginoong Jesucristo. Amen.

Roma 16:17–20

Hindi tinutugtog ang Alleluia.

Ang Ebanghelyo ayon kay Mateo, pagbasa 75

Sinabi ng Panginoon: 'Ingatan ninyo na huwag ninyong hamakin ang alinman sa mga munting ito. Sinasabi ko sa inyo na ang kanilang mga anghel sa langit ay palaging nakikita ang mukha ng aking Ama na nasa langit. Sapagkat ang Anak ng Tao ay dumating upang hanapin at iligtas ang mga nawala.'

Ano sa palagay mo? Kung ang isang tao ay may isang daang tupa, at ang isa sa mga ito ay naligaw, hindi kaya niya iiwan ang siyamnapu't siyam sa mga bundok at hanapin ang naligaw? At kung sakaling makita niya ito, tunay na sinasabi ko sa iyo, mas nagagalak siya rito kaysa sa siyamnapu't siyam na hindi naligaw. Hindi kalooban ng inyong Ama sa langit na masawi ang kahit isa sa maliliit na ito. Kung ang kapatid mo ay nagkasala laban sa iyo, pumunta ka at ituro ang kanyang pagkakamali, ikaw at siya lamang. Kung makinig siya sa iyo, napanumbalik mo ang iyong kapatid. Ngunit kung hindi siya makinig, magdala ka ng isa o dalawang iba pa, upang ang bawat usapin ay mapagtibay sa patotoo ng dalawa o tatlong saksi. Ngunit kung ayaw niyang makinig sa kanila, ipaalam mo ito sa simbahan; at kung ayaw pa rin niyang makinig kahit sa simbahan, ituring mo siyang parang Hentil at manininggil ng buwis. Sinasabi ko sa inyo ang katotohanan: ang anumang talian ninyo sa lupa ay matatalian din sa langit, at ang anumang pakawalan ninyo sa lupa ay mapapawalang-sala rin sa langit. Muli, sinasabi ko sa inyo ang katotohanan: kung ang dalawa sa inyo ay magkasundo sa lupa *na humiling* ng anumang bagay, ang anumang hingin ninyo ay ibibigay sa inyo ng aking Ama na nasa langit. Sapagkat kung saan may dalawa o tatlo na nagkatipon sa aking pangalan, naroroon ako sa kanilang piling.

Mateo 18:10–20

SA UNANG DOMINGO SA KAPASKUHAN

'Sumigaw ako **sa** Panginoon': **inaawit natin ang mga stichera para sa ika-10 na oras: 4 na nagagalaw na stichera ng kasalukuyang tono ng Octoechos.**

Stichera ng Kagalang-galang na Jose, Tono 4

Biyayaan Mo ako ng pagsisisi, / at paglayo sa masasamang *gawa*, / at ganap na pagbabago, / sa akin na ngayon ay nalubog sa makamundong pagnanasa, / at naghiwalay sa Iyo, O Diyos, Hari ng lahat, / at na wala nang pag-asa mula sa kahit saan; / at iligtas Mo ako, ang pasaway, sa pamamagitan ng Iyong labis na kabutihan, / Hesus na Makapangyarihan, Tagapagligtas ng aming mga kaluluwa!

Si Moises na katuwa-tuwang, / nang malinis niya ang sarili sa pamamagitan ng pag-aayuno, ay nasilayan ang Minamahal. / Kaya, tularan mo siya, O aking mapagkumbabang kaluluwa, / magsikap ka sa araw na ito ng pag-aayuno na linisin ang iyong sarili mula sa kasamaan, / upang masilayan mo ang Panginoon, / na nagkakaloob sa iyo ng kapatawaran, / (at paglilinis, at kaligtasan,) / ang tunay na mabuti at maawain [at makapangyarihang Panginoon]!

San Teodoro, Tono 6

Ngayon ay masayang / simulan nating obserbahan ang ikalawang linggo ng Kwaresma, / araw-araw nating itayo para sa ating sarili, mga kapatid, / isang karwaheng apoy, tulad ni Elias na Tisbita / – ang apat na dakilang birtud; / itaas natin ang ating isipan sa pamamagitan ng kawalang-sinta, sandatan natin ang ating laman ng kabanalan, / at *takutin* ang kaaway at pagtagalin siya.

At 3 mula sa Menaion. Luwalhati, at ngayon, sa Ina ng Diyos.

Pasok. 'Isang liwanag ng kagalakan:'

Malaking Prokeimenon, Tono 8:

Ipinagkaloob Mo ang mana / sa mga natatakot sa Kanyang pangalan, O Panginoon.

Taludtod 1: Mula sa mga hangganan ng lupa ay nananaghoy ako sa Iyo.

Taludtod 2: Maglilimig ako sa lilim ng Iyong mga pakpak.

Taludtod 3: Ganito'y aawitin ko ang Iyong pangalan magpakailanman.

Dapat tandaan na ang dalawang Dakilang Prokeimenon na ito: 'Huwag mong ilihis ang iyong mukha' **at** 'Ipinagkaloob Mo ang mana', **kasama ang kanilang mga taludtod, ay pinagsasalitan na inaawit sa buong Dakilang Kwaresma, mula sa Linggo ng Paghahanda ng Keso hanggang sa ikalimang Linggo ng Kwaresma.**

At nagsisimula ang mga pagyukyod sa 'Ipagkaloob Mo, O Panginoon:'**.**

Stichera mula sa aklat ng mga awit, tono 8

Linisin natin ang ating sarili / sa pamamagitan ng paglimos at habag sa mga dukha, / nang hindi ipinagmamalaki o ipinapakita ang ating mga mabuting gawa sa lahat, / upang *ang* kaliwang *kamay* ay hindi malaman kung ano ang ginagawa ng kanan, / baka sayangin ng kayabangan ang bunga ng paglimos; / kundi sa lihim, sa Kaniya na nakakaalam ng nakatago, sumigaw tayo: / 'Ama, ipatawad mo ang aming mga kasalanan, bilang Pag-ibig ng sangkatauhan! **(2)**

Para sa mga Martir: O mga Martir ng Panginoon, pinapabanal ninyo ang bawat lugar, / at pinapagaling ang bawat karamdaman: / at ngayon nananalangin kami, nananawagan *kami sa inyo*, / na ang aming mga kaluluwa ay mailigtas mula sa mga bitag ng kaaway.

Gloria, at ngayon, sa Ina ng Diyos: Ang buong langit ay umaawit tungkol sa Iyo, O Pinuno ng Biyaya, / Inang hindi nakilala ang kasal, / at pinupuri namin ang hindi masukat na pagsilang *ni Cristo* sa pamamagitan Mo. / O Ina ng Diyos, ipamagitan Mo ang kaligtasan ng aming mga kaluluwa.

At ang natitirang bahagi ng serbisyo, ayon sa nakagawiang.

SA VESPERS

Kantahin natin ang kanon sa mga banal na propeta, na may akrostiko: 'Magpalakpak nang may kagalakan ang koro ng mga propeta'.

Ang kanon, na inakda ng Kagalang-galang na Theophanes, tono 5*.
Oda 1

Irmos: Si Cristo, na sa labanan sa pamamagitan ng Kanyang nakataas na kamay / pinisak ang kabayo at ang sakay nito sa Dagat Pula, / pinabagsak sila, / habang inililigtas ang Israel, / na umaawit ng awit ng tagumpay.

Makiusap kayo kay Cristo, ang May-akda ng lahat ng bagay, / na ipagkaloob Niya sa akin, na umaawit ng inyong banal na alaala, / ang biyaya ng Banal na Espiritu / at ang kapatawaran ng mga kasalanan, / bilang mga propeta ng Banal na biyaya.

Ang mga instrumento ng mga salitang hinimok ng Diyos, sa pagkakasundo, / at mga salamin ng banal na karilagan, / na tumatanggap ng *Kanyang* pagpapahayag sa paraang karapat-dapat sa Diyos— / kantahin natin ang lahat ng mga pantas na propeta ng Diyos.

Matapos tanggapin ang mga salita ng Batas sa Bundok Sinai / mula sa Diyos, si Moises, ang tagakita ng Diyos, / ay nagniningning ang mukha, *na parang* siyang nakamasid sa Diyos, / sa kamangha-manghang tatak ng biyaya.

Kaluwalhatian: Sa pagbuhos ng kaalaman ng Diyos / ang mga ulap ng Diyos, sa Kanyang biyaya, / winasak ang dagat ng paganong politeismo / sa makapangyarihang dagundong, / ipinahayag ang Nag-iisang Ipinanganak na Kapangyarihan / na may banal na karunungan.

Theotokos: Ang mga trumpeta ng salita ng Diyos—ang mga propeta— / ay tumatawag sa Iyo, O Pinakadalise, na nanganak sa katapusan ng mga panahon, / Ina ng Diyos, / na itinuro mula sa itaas, O Ina ng Diyos, / ang Iyong mga hiwaga.

Himno 3

Irmos: Ikaw na nagtatag sa lupa sa ibabaw ng wala sa pamamagitan ng Iyong utos / at itinaas *ito, bagaman* mabigat, na walang sandigan! / Sa di-matitinag na bato ng Iyong mga utos / itatag ang Iyong Simbahan, / O nag-iisang Mabuti at Mapagmahal sa sangkatauhan!

Mga espiritwal na lira, tinutugtog ng plektro – / lahat ng mga propeta, / na nagsasalita, sa pamamagitan ng banal na inspirasyon, / ng iisa't pareho ring tinig ng Iyong kaalaman, O Kristo, / umaawit sa lahat ng mga minamahal ng Diyos, / pinagyayaman *sila* ng liwanag mula sa itaas.

Ang mga tabak na itinaas sa Iyong utos, – lahat ng mga propeta, – ay pinutol ang magulong ilusyon, nababalutan ng kabanalan ng Iyong banal na kapangyarihan, O Kristo, at ng Iyong hindi masukat na kapangyarihan.

Kaluwalhatian: Ang banal at matatalinong sisidlan ng kaalaman—ang mga propeta—ay nagpatubig sa buong lupa, na malinaw na nagpapahiwatig ng mahirap sukatin na hiwaga ng Iyong probidensiya, na ang bawat isa ay ipinangangaral Ka sa kani-kanilang paraan.

Ang Theotokos: Ang hiwaga, itinakda sa sinaunang panahon / at kilala ng Diyos na may buong kaalaman bago pa ang mga panahon, / ay kamakailan lamang natupad sa iyong sinapupunan, O Walang-Salang Birhen, / at naganap na.

Dalit 4

Irmos: Nang masilayan niya ang pagpapakababa ng Iyong pagka-Diyos / sa pamamagitan ng propetikong pananaw ni Habakkuk, / siya'y sumigaw sa Iyo nang may panginginig, O Kristo: / 'Para sa kaligtasan ng Iyong bayan, / Sugo ka upang iligtas ang Iyong mga pinahiran!'

Nagsalita ka sa pamamagitan ng Espiritu, lumitaw ka, / bilang mga sulo ng katotohanan, malaya sa panlilinlang, / nagbibigay-liwanag sa lahat ng mga bansa, O pinakamatatalinong mga propeta, / sa pamamagitan ng ningning ng inyong mga buhay.

Narito, sa pagtingin ngayon sa katuparan / ng inyong hinulaan, O mga banal na propeta, / pinupuri namin Siya na inyong ipinahayag / at Siyang tinupad ang mga salita ng propesiya sa pamamagitan ng Kanyang mga gawa.

Kaluwalhatian: Pinasilaw ng Karununga, / inyong inuna nang nakita, sa banal na inspirasyon, / ang pagtawag ng mga Hentil sa pamamagitan ng biyaya ng Diyos, / at ang pagbagsak ng Israel at ang pagkawala nito sa lahat ng biyaya.

Theotokos: Nang masdan ninyo ang Diyos na nagkatawang-tao, / at iningatan ninyo Siya sa banal na pagbabantay, / kayo'y itinuring na karapat-dapat, mga lubos na pinagpala, / na makita Siyang lumalabas mula sa bundok – mula sa Birhen.

Himno 5

Irmos: Ikaw na nakasuot ng liwanag na parang kasuotan! / Hinahangad kita mula sa pagsikat ng araw at tinatawag kita: / 'Liwanagan mo ang madilim kong kaluluwa, O Kristo, / Ikaw na nag-iisa ang maawain!'

Mula sa pagsikat ng araw, ang iyong espiritu, O pantas na Isaias, ay nananabik sa Kaniya na nakaupo sa mataas na trono, at kasama ng mga himig ng langit ay inawit mo *ang Kaniyang mga papuri*.

Sa pamamagitan ng mga dila na ginanyak ng Espiritu, O mga banal, na patuloy na ipinapahayag ang Kanyang mga salita sa sansinukob, inilawan ninyo ang pagsikat ng kaalaman tungkol sa Diyos.

Kaluwalhatian: Nang kayo'y maging, wari, mga tinitirhan ng Diyos, na gumagawa ng mga kababalaghan, inanyaya Niya sa inyong sarili: ngayo't kayo'y nakatayo sa harap Niya, ipanalangin ninyo kami!

Theotokos: Diyos, na ipinanganak ng Birhen, / ang nag-iisang Maawain, / inihayag Niya ang Kanyang ganap na matalinong plano at sinaunang payo / sa inyo, mga propeta ng katotohanan.

Kanta 6

Irmos: O Kristo, aming Panginoon, / pakalmahin Mo ang dagat / na nag-aalab sa bagyong sumisira ng kaluluwa / ng mga pagnanasa, / at iligtas Mo ako sa kapahamakan, / bilang ang Maawain.

Matapos maabot ang buhay na kaaya-aya sa Diyos / at ang tunay na pagkaunawa sa kabanalan, / kayo ay naging tunay na mga tagapahayag / ng Banal na Pagkakatawang-tao, O mga banal.

May banal na kapangyarihan, sinuway ninyo ang hindi mapipigil na pagsalakay ng mga hari, pinigil ninyo ang mga hayop, at nailigtas kayong walang galos mula sa tiyan ng balyena.

Kaluwalhatian: Mula sa sinapupunan ng inyong ina, O mga banal, sumisikat sa buong mundo, kayo'y naging mga guro at tagapagtamo ng kabanalan, kayong pinagpala sa lahat ng mga propeta.

Theotokos: Sa mga kaisipang puno ng pag-ibig para sa Diyos, ang kapanganakan *ni Cristo* mula sa iyo, O Pinuno na Ginang, ay hinulaan ng mga propeta sa pamamagitan ng sari-saring kawangis at larawan, O Dalise!

Sedalen, Tono 2

Ang koro ng mga propeta, kasama sina Moises at Aaron, / ay nagagalak sa araw na ito, / sapagkat natutupad ang mga hula: / sumisikat ang Krus, na sa pamamagitan nito'y iniligtas Mo kami. / Sa pamamagitan ng kanilang mga panalangin, O Kristo aming Diyos, maawa Ka sa amin!

Himno 7

Irmos: Ang Panginoon, na pinadakila ng mga ama, / pinatay ang apoy *at* pinagpala ang mga kabataan, / na sabay na kumanta: / 'O Diyos, pinupuri Ka!'

Ang walang-hanggang kapangyarihan ng utos ng Panginoon / ay nagpigil sa mga leon sa hukay, / habang ang propeta ay sumigaw: / 'Diyos, pinupuri Ka!'

Ang iyong mga matatalinong binata, / pantay sa bilang sa Trinidad, / na walang kapintasan, pinatay ang mga apoy / habang sabay-sabay na umaawit: / 'Diyos, pinagpala Ka!'

Kaluwalhatian: Na parang maningning na mga bituin, na sa pamamagitan ng mga bulaklak ng kabutihan ay ginawang kahawig ng langit ang lupa, ang mga inapo ni Abraham – ang mga propeta – ay umawit: 'Diyos, pinupuri Ka!'

Theotokos: Nilampasan Mo ang mga batas ng kalikasan, O Pinuno na Ginang, / sapagkat ipinanganak Mo ang Panginoon, na namamahal sa ibabaw ng Batas, / sa Kaniya tayong lahat ay umaawit: / 'Diyos, pinupuri Ka!'

Himno 8

Irmos: Sa Iyo, O Tagapaglikha ng lahat ng bagay, ang mga kabataang nasa pugon, / na nag-uudyok ng pangkalahatang kagalakan, ay kumanta: / 'Lahat ng nilikha, kumanta sa Panginoon / at itaas Siya magpakailanman!'

Nakatira sa matamis na paraiso, / ang mga propeta, na pinukaw ng Diyos, / ay nananalangin kay Cristo, bumubuo ng isang koro, / para sa kaligtasan mula sa kapahamakan / para sa lahat ng nagpupuri sa Iyo nang may pananampalataya.

Magkantong himno tayo sa lahat ng mga propetang hinimok ng Diyos / sa pamamagitan ng pagbubuo ng isang koro, / kayong lahat na tapat na pinatibay ng kanilang mga salita, / upang sa pamamagitan ng kanilang mga panalangin tayo'y mapawalang-sala.

Kaluwalhatian: Bilang mga sisidlan ng mabangong insenso, kayong mga propeta ay malinaw na hinubog ng Espiritu, ginagabayan ang lahat ng mga bansa tungo sa kaalaman at itinaas si Cristo magpakailanman.

Theotokos: Ikaw, O Birhen, ay nanganak sa walang-simulang Liwanag mula sa Ama, na nagkatawang-tao; kaya't walang-tigil naming isigaw sa Iyo ang 'Magalak!' at itinaas *ka namin*, O Dalisay, magpakailanman.

Awit 9

Irmos: Magalak ka, O Isaias! / Ang Birhen ay nagdalang-tao sa kanyang sinapupunan / at ipinanganak ang Anak – Emmanuel, / Diyos at tao, / na ang pangalan ay Silangan. / Habang pinupuri natin Siya, pinupuri rin natin ang Birhen.

Halina, purihin nating magkakaisa / ang lahat ng pinakadakilang propeta ng Diyos, / bilang mga gumawa ng mga himalang lampas sa kalikasan, / na ipinahayag ang banal na Sanga, pinili mula kay Jacob, / – si Cristo!

Mga tagapaghatid ng kagalakan ng mundo, / mga mangangaral at tagapagdala ng maningning na kayamanan ng kaalaman, / tunay na tagapagsalita ng Banal na Karunungan na may dalisay na labi, / kayo ay nahayag sa pamamagitan ng mga dila ng Banal na Espiritu, / pinakagalang-galang.

Kaluwalhatian: Tulad ng mga pantas na propeta, tulad ng mga nagmumuni-muni sa Maylalang at makapangyarihang Diyos ng lahat at naliwanagan ng Kaniyang liwanag, iligtas ninyo mula sa kapahamakan ang mga taimtim na nagbibigay-pugay sa inyong alaala nang may pananampalataya.

Theotokos: Ikaw ang naging Tagapamagitan ng kaligtasan ng sangkatauhan, O Dalaga, / sapagkat ipinanganak Mo sa laman ang Maylalang at Panginoon, / nagkakaloob ng paglilinis sa lahat ng nagpupuri sa Iyo, O Birhen, / alang-alang sa Iyo.

Stichera para sa mga Propeta, Tono 1

O mga kagalang-galang na propeta, / pinagsabihan ninyo ang mga hari, / at nanindigan kayo laban sa mga mayabang, / inihayag ninyo ang nag-iisang Diyos sa Trinidad, / at masigasig ninyong pinalayas ang panlilinlang ng idolatriya mula sa lupa; / at ngayon ay ipanalangin ninyo na ang aming mga kaluluwa ay pagkalooban / ng kapayapaan at dakilang awa.

O mga kagalang-galang na propeta, / kayo na naglakbay sa mga disyerto at bundok alang-alang sa kabanalan, / at nagtiis sa gutom at uhaw, / bilang mga lingkod ng Diyos / kayo'y nakatira kay Cristo sa langit; / at ngayon ay ipanalangin ninyo na ang aming mga kaluluwa ay pagkalooban / ng kapayapaan at dakilang awa.

O mga propetang lubos na pinuri, / kayo na, alang-alang sa kabanalan, / hinati sa dalawa sa lagari, binato ng bato, / at pinatay sa pamamagitan ng tabak, / ay naging maningning sa pamamagitan ng inyong mga paghihirap; / at ngayo'y ipanalangin ninyo na ang aming mga kaluluwa ay pagkalooban / ng kapayapaan at dakilang awa.

Luwalhati, at ngayon, sa Ina ng Diyos: Tunay na hindi masukat / ang mga kahanga-hanga *at* dakilang gawa Niya na iyong ipinanganak, Nobya ng Diyos, / gaya ng ipinahayag ng lahat ng mga propeta: / ang maluwalhating paglilihi at pagsilang, O Pinakapuri-puri, / hindi mauunawaan at hindi mailahad, / na siyang nagligtas sa mundo.

IKALAWANG LINGGO NG MALAKING KUWARESMA

SA SABADO SA MALAKING VESPERS

Kinasasabik ang serbisyong inayos ng ating banal na ama na si Gregorio Palamas, Arsobispo ng Tesalonika, ang Milagro-gawa, ayon sa pag-aayos ng Kanyang Kabanalan na Patriarka Philotheos.

Pagkatapos ng pambungad na salmo, binabasa natin ang buong unang kathisma. Sa 'O Panginoon, ako'y sumigaw;' ang mga stichera para sa ika-10 tono: tatlo mula sa Octoechos ng Linggo, tatlo mula sa Eastern Octoechos, at apat mula sa Triodion:

Tono 2

Sa anong mga awit ng papuri tayo mag-aawit tungkol sa hierark, / ang trumpeta ng teolohiya, ang naglalagablab na labi ng biyaya, / ang banal na sisidlan ng Espiritu, / ang hindi matitinag na haligi ng Simbahan, / ang dakilang kagalakan ng sansinukob, / ang ilog ng karunungan, ang sulo ng liwanag, / ang maliwanag na bituin, na nagbibigay-liwanag sa *buong* nilikha?

Anong mga korona ng himno ang ipaputong natin sa hierark, / tagapagtanggol ng kabanalan at kalaban ng kasamaan, / masigasig na tagapagtanggol ng pananampalataya, / dakilang tagapayo at guro, / pinakamagandang lira ng Espiritu, / dila na kumikislap na parang ginto, / bukal na nagbubuhos ng mga agos ng paggaling sa mga mananampalataya, / ang dakila at kagalang-galang na Gregorio?

Sa anong mga labi, tayo na mga makalupa, ay pupuri sa hierark, / guro ng Simbahan, tagapangaral ng Banal na Liwanag, / ang inihayag sa makalangit na mga hiwaga ng Trinidad, / ang dakilang pampaganda ng buhay monghe, / ang sumilay sa pamamagitan ng gawa at pagninilay, / ang pagmamalaki ng Tesalonica, / na ang kapwa mamamayan sa langit ay / ang banal at kamangha-manghang Demetrio na naglalabas ng myrrh?

Kaluwalhatian, Tono 6: Kagalang-galang, tatlong-biyayang, pinakabanal na Ama, / mabuting pastol at alagad ni Cristo na Punong Pastol, / na inialay ang *iyong* kaluluwa para sa mga tupa! / At ngayon, aming Ama, Dios-dalang Gregorios, / ipagpakita Mo *Siya sa pamamagitan ng* iyong mga panalangin / na ipagkaloob Niya sa amin ang Kanyang dakilang awa.

At ngayon, O Ina ng Diyos: **isang himno sa karaniwang tono.**

Stichera mula sa Octoechos

Kaluwalhatian, Tono 8: Ang iyong dila, masigasig na magturo, / na nagsasalita sa mga tainga ng puso, / ay nagigising sa mga walang pakialam na kaluluwa / at, sa pamamagitan ng iyong mga salitang hinimok ng Diyos, ay nagiging hagdan, / na umaakyat mula sa lupa patungo sa Diyos. / Kaya, Gregorio, kababalaghan ng Tesalia, / huwag kang tumigil sa pagdarasal kay Cristo / para sa kaliwanagan ng banal na liwanag ng mga nagpapalagalang sa iyo.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: O Birheng hindi nakilala ang kasal, / na nagdalang-tao sa Diyos sa laman sa di-mailarawang paraan, / – Ina ng Kataas-taasang Diyos! / Pakinggan Mo ang mga pamanhikahikbi ng Iyong mga lingkod, O Pinakadakilang Kalinisan, / na nagkakaloob ng ganap na paglilinis mula sa mga kasalanan; / ngayon, na tinanggap Mo ang aming mga panalangin, / ipanalangin Mo ang kaligtasan naming lahat.

Ngayon ang pagtatapos: **Ang Banal na Trinidad.** Magalak, O Birheng Ina ng Diyos: **(3)**

SA IKALAWANG DOMINGO SA MATINS

Pagkatapos ng Ika-anim na Salmo, 'Ang Panginoong Diyos': **sa tono ng Oktosahos, at inaawit natin nang dalawang beses ang Troparion ng Linggo sa tonong iyon.**

Ang tropario ng Linggo ayon sa tono at para sa santo

Kaluwalhatian, Tono 8: Liwanag ng Ortodoksiya, haligi at guro ng Simbahan, / kagandahan ng mga monghe, di-matatagpong tagapagtanggol ng mga teologo, / si Gregorio ang Tagapaggawa ng mga Milagro, kaluwalhatian ng Tesalonica, / tagapahayag ng biyaya, / ipanalangin mong walang patid ang kaligtasan ng aming mga kaluluwa.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Siya na ipinanganak ng Birhen para sa ikabubuti natin / at tiniis ang krus, / na sa pamamagitan ng kamatayan ay binalewala ang kamatayan / at ipinahayag ang Pagkabuhay na Mag-uli bilang Diyos, / huwag hamakin, O Mabuti, ang mga nilikha ng Iyong kamay; / ipakita Mo ang Sugo Mo sa sangkatauhan, O Maawain, / tanggapin Mo ang Ina ng Diyos na nagluwal sa Iyo, habang siya ay namamagitan para sa amin, / at iligtas Mo, O aming Tagapagligtas, ang mga nawalan ng pag-asa.

Pagkatapos, ang karaniwang pagbasa ng mga salmo. Ang Sedalnia mula sa Octoechos. Pagkatapos ng mga Troparia ng Walang-sala: Ang Hukbo ng mga Anghel: **Ipakoia. Ang mga stichera at prokimen ng tono.** Ang lahat ng humihinga: **ang karaniwang Ebanghelyo ng Linggo.** Ang Pagkabuhay na Muli ni Cristo: **Awit 50. Pagkatapos ang Himno ng Kaluwalhatian, tono 8:** Buksan Mo sa akin ang mga pintuan ng pagsisisi: **(tingnan ang Matins para sa Linggo ng Publicano at ng Fariseo).**

Una – Linggo, na may irmos sa tono 4 at isang Triodion sa tono 4, at para sa santo sa tono 6:

Kanon, tono 8 (isinalin mula sa Slavonic).
Oda 1

Irmos: Ang karwahe ng hari ng Paraon ay nalubog:

Nagsisimula sa masidhing luha / ang mga salita *ng anak* na palayoy, / tayo'y lumalapit sa Iyo, Ama ng lahat at Diyos, na sumisigaw: / 'Nakasala kami, lumihis kami mula sa Iyo / at alipin naming pinagsilbihan ang sanlibutan, / *ngunit* tanggapin Mo ang aming pagsisisi!'

Pinabayaan ko ang maharlikang karangalan / na ipinagkaloob Mo sa akin, O Salita, / na naging tao para sa akin! / Ako'y mahigpit na hinatulan na mag-alaga ng baboy / dahil natikman ko ang kasalanan; / ngunit maawa ka sa akin, O Tagapagligtas, / sa pamamagitan ng Iyong awa!

Ako, na lumaluhod, O Panginoon at Guro, tanggapin Mo ako, gaya ng pagtanggap Mo noon sa *anak na* palayang-lupa, at, sa pagyakap *Mo* sa akin, buksan Mo sa akin ang mga daan ng Iyong kaligtasan, O Tagapagmahal ng sangkatauhan, at gawin Mo akong Iyong anak muli sa halip na isang upahang manggagawa.

Theotokos: Sa pamamagitan Mo, na pinuno ng biyaya ng Diyos, / ang likas na tao ay naging karapat-dapat sa Epipanya: / sapagkat Ikaw lamang, O Birhen, ang naging tagapamagitan / sa pagitan ng Diyos at ng sangkatauhan. / Kaya, bilang Ina ng Diyos, / karapat-dapat Ka naming pinupuri.

Isa pang kanon sa santo, tono 4
Oda 1

Irmos: Bubuksan ko ang aking bibig:

O mga tagapagsalita na hinimok ng Diyos, / at ang pinakamahuhusay na mga teologo, / at ang mga bihasa sa banal na talumpati, / halina't magtipon, / upang awitin nang may nararapat na karangalan ang tagapagsalita ng Espiritu, / ang banal na Gregorio.

Haligi ng pananampalataya, tagapagtanggol ng Simbahan, / purihin ko ang dakilang Gregorio, / ang pinakamahuhusay na Pastol ng Tesalonica, / tunay na palamuti ng banal na orden.

Mula pa sa pagkabata'y hinangad mo ang mas mabuting buhay, / at mula sa iyong kabataan ay minahal mo ang ganap na karunungan, O Ama, / at sa iyong pamumuhay at kaisipan ay napatunayan mong katulad ka / *ng banal na* kapwa mo nagngangalang, / ang banal na Gregorio.

Theotokos: Maging para sa akin, O Pinakadakilang Dalisay, / ang daan ng buhay, na magdadala sa akin sa mga banal na tahanan, / sapagkat naligaw ako, / at nahulog sa kailaliman ng kasamaan. / Itaas mo ako mula rito sa pamamagitan ng Iyong paghahabi.

Katavasia: Bubuksan ko ang aking bibig, / at ito'y mapupuno ng Espiritu; / at magsasalita ako sa Reyna at Ina, / at lilitaw akong maningning sa kagalakan, / at magkanta ako nang may kagalakan tungkol sa Kaniyang mga kababalaghan.

Kanta 3

Irmos: Maylalang ng kalangitan:

Nalupig ako ng takot dahil sa aking mga gawa: / at sa aking malayong pagkatapon, at sa Iyong nasayang na kayamanan, / na aking sinayang sa mga maling hilig, / sa pagsisisi ay sumigaw ako sa Iyo, aking Ama at aking Diyos: / 'Nagkasala ako; iligtas mo ako!'

Sa pagkasala ko sa lupa, kinatatakutan ko ang langit: / sapagkat *alam* ko ang hatol na naghihintay sa akin doon, / sa *masusing* pagsisiyasat, / kapag ang lahat ng bagay, O Salita, / ay magtatalang sa harap ng mukha ng Iyong katarungan.

Sinakop ako ng malulungkot at masasamang kaisipan, / noong ako, bilang isang anak na palayoy, ay malayo sa Iyo, O Manunubos; / nguni't ngayo'y nananawag ako sa Iyo: / 'Makasalanan ako, makasalanan ako, / iligtas Mo ako, na buong *sigasig* na naghahanap ng kanlungan / sa Iyong kaabáyan!'

Sa Ina ng Diyos: Ang masalimuot na kalikasan ni Adan ay pinadiyos, / sapagkat mula sa Iyong sinapupunan, O Birhen, / ang Diyos ay nagpakita sa laman. / *Sa pamamagitan Niya* tayo'y pinalaya mula sa ating matagal nang hatol, / tayo na noong unang panahon ay nalinlang / ng isang huwad na pag-asa ng pagkadiyos.

Kanon sa Santo. Irmos: O Ina ng Diyos, ang iyong mga tagapag-awit:

Pinananatili ang mga daloy ng iyong banal na katuruan, / iniiwasan namin ang bawat panlilinlang ng mga hindi-Ortodokso, / at itinataboy ang lahat ng kanilang poot / sa pamamagitan ng iyong mga banal na sulatin, Gregorio.

Sinira mo ang hangal na 'kabiyakhan' ng mga erehe, O Pinagpala, na mayroon kang Hipostatiko na Kabiyakhan ng Diyos sa iyong puso; / dito mo winasak nang may makapangyarihang pagbagsak / ang kanilang bulok na kayabangan.

Matapos patayin ang bawat makamundong pagnanasa / ng nabubulok na laman, ikaw, O pinakamatalino, / sa pamamagitan ng iyong mga pagsisikap, ay binuhay ang mga kilos ng iyong kaluluwa, / at ipinahayag ito sa pamamagitan ng banal na kasangkapang teolohiya.

Theotokos: Sa buong kamalayan at sa aking sariling malayang kalooban / taimtim kong inibig ang buhay ng kahihiyan at kalaswaan; / ngunit itali mo ako sa banal na pag-ibig, / O Birhen, Nobya ng Diyos, / sa pamamagitan ng Iyong banal na pagdalit.

Katavasia: O Ina ng Diyos, / ikaw ay isang buhay at masaganang bukal; / palakasin mo ang iyong mga mang-aawit, / na nag-ayos ng handaang espiritwal na ito, / at sa iyong banal na kaluwalhatian / ipagkaloob mo sa kanila ang mga korona ng kaluwalhatian.

Kontakion, Tono 4

Ngayon ang panahon ng mga birtud, / at ang Hukom ay nakatayo sa pintuan; / huwag *tayong* mawalan ng pag-asa, kundi tayo, habang nag-aayuno, / maghandog ng luha, pagsisisi at kawanggawa, na sumisigaw: / 'Ang aming mga kasalanan ay mas marami kaysa sa buhangin ng dagat, / ngunit ipatawad Mo ang lahat sa amin, O Tagapagligtas ng lahat', – / upang matanggap natin ang di-malalagas na korona.

Sedalen, Tono 4

Pinawi Mo ang mga ilusyon ng mga erehe, O Pinakamatalino, / maganda Mong ipinaliwanag ang pananampalataya ng mga Ortodokso / at binigyang-liwanag ang mundo. / Kaya't lumitaw Ka bilang isang nagwawaging tagapagdala ng tropeo, / isang haligi ng Simbahan, isang tunay na hierark; / huwag Kang tumigil sa pagdarasal kay Cristo / para sa kaligtasan nating lahat.

Kaluwalhatian: **inuulit natin ang pareho.**

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Tanggapin mo agad, O Makapangyarihang Ginang, ang aming mga panalangin, at iharap mo ang mga ito sa harap ng Iyong Anak at Diyos, O lubos na dalisay na Ginang! Wakasain mo ang mga pag-atake ng mga mapang-usigang tsismoso, supilin mo ang kanilang mga pakana at pabagsakin mo ang kapalastangan ng mga walang Diyos, na, O Ikaw na Lubos na Dalisay, ay nagpapasasa laban sa Iyong mga lingkod.

Oda 4

Irmos: Ikaw ang aking kuta, O Panginoon:

Ang kayamanan ng mga utos ng aking ama, na hindi ko pinahalagahan, / na ipinagkaloob Mo sa akin, / ay nasayang ko sa mga kaluguran, / ako'y naging dukha, *pinagkait* ng mga biyayang banal, kaawa-awa. / Ngunit huwag Mo akong hamakin, O Panginoon at Guro, / habang ako'y nagsisisi at nagkumpisal!

Matapos mong malugod na tanggapin ang aking kahirapan, *ako*, na matagal nang malayo sa Iyo, Ikaw Mismo ang humihila sa akin sa Iyo at nagpapabanal sa akin, at *inilalapit mo ako* sa Iyong kagalakan, O Tagapagmahal ng sangkatauhan: / Ang Iyong banal na Katawan, ang Salita, / – ang aking panawagan *sa kaligtasan* – / ay naging *bukal* ng kagalakan.

Upang *sa* pamamagitan ng walang patid na luha / lubos *kaming* mapalaya mula sa walang hanggang pagdurusa / na inihanda ng Diyos para sa masasamang espiritu, / kami, na gaya ng *anak* na palayang-palayo, ay sumigaw: / 'Nagkasala kami sa harap Mo, O Ama, / ngunit tanggapin Mo kami, lahat ng naglilimbag sa Iyong awa!'

Theotokion: Ang Salita, walang simula, *katulad* ng Ama at ng Espiritu, / ay ipinanganak ng Birheng hindi nakilala ng sinumang lalaki, hindi ayon sa *natural na* batas; / gayon pa man, nananatili Siya kung Sino Siya, naninirahan din Siya / sa kung ano ang Kanyang pinanghinanakan mula sa atin. / Sapagkat sa dalawang kalikasan, ang Anak ay iisa, / pinananatili sa pareho ang katangian ng bawat isa.

Kanon sa Santo. Irmos: Pinagmamasdan ang hindi masusubak na payo ng Diyos:

Binuksan mo ang iyong mga labi, O matalinong Ama, / ipinahayag mo ang banal na karunungan, / na palagi mong pinagninilayan sa iyong puso, / at inilantad mo ang hungkag na si Balaam bilang pabaya / at baliw.

Ikaw ay nagpapahinga, O pinakamabait, *na parang* araw, sa lupa / ayon sa batas ng kalikasan, / ngunit ikaw ay sumisikat sa umaga kasama ni Cristo, ang hindi kumukupas na araw, / tinitingnan ang lahat *at pinangangalagaan sila* sa pamamagitan ng iyong mga panalangin.

Ipinahayag ka ng biyaya, O pinagpala ng Diyos, bilang papuri at pinakamalaking sandigan ng mga Ortodokso, isang mabuting pastol, isang ikalawang teologo, at isang mapagbantay na tagapangalaga *ng iyong* kawan.

Theotokos: Buksan Mo ang mga tainga ng aking kaluluwa, Ina ng Diyos, / na minsang ipinanganak Siya na nagbukas sa mga tainga ng bingi, / at ipagkaloob Mo na pakinggan ko ang mga banal na salita / at tuparin *ang mga ito*.

Katavasia: Pinagmumuni-muni ang hindi matatawarang payo ng Diyos / tungkol sa Iyong, O Kataas-taasan, Pagkakatawang-tao mula sa Birhen, / sumigaw ang propeta Habakuk: / 'Kaluwalhatian sa Iyong kapangyarihan, O Panginoon!'

Oda 5

Irmos: Bakit mo ako itinakwil:

Naagaw ako sa akin ng banal na kayamanan at mga kaloob / at napadpad sa *banyagang* lupain, / naghihirap sa gutom para sa mga biyayang nagbibigay-buhay, / subalit Ikaw, O Ama, sa Iyong kabutihan, / pinuno Mo ako ng sinaunang kaluwalhatian at tamis / sa pamamagitan ng Iyong awa.

Isinaalang-alang natin ang mga saloobin *ng anak* na palayoy, na sinayang ang kanyang buhay sa kalaswaan, at lumapit tayo sa mapagkawanggawang Ama, na may pananampalatayang malaya sa pag-aalinlangan at may pusong nagpapakumbaba, upang matanggap natin ang kapatawaran ng ating mga kasalanan.

Huwag mag-atubili, aking kaluluwa, / habang naninirahan sa malayong lupain, / kundi magmadali kang magtapat sa Diyos at sa Ama, / upang matanggap mo ang kaligtasan / mula sa kasamaan na ginawa mo, / na sumira sa *iyong* buhay.

Theotokos: Kilala ka namin, O makinang ulap, / O Pinakadakilang Birhen, / na nagdadala sa iyong sinapupunan ng Siyang ipinapanganak – ang Araw ng Katuwiran, / na nagpapalayas sa kadiliman ng walang-katuturang idolatriya / at nagbibigay-liwanag sa *lahat ng* tunay na pagkaunawa.

Kikilalanin ka namin, O maningning na ulap, / O Pinakadakilang Dalaga, / na nagdadala sa iyong sinapupunan ng Araw ng Katuwiran – ang Siyang ipinanganak mo, / na nagpapawi sa kadiliman ng walang-katuturang idolatriya / at nagbibigay-liwanag sa *lahat ng* tunay na pagkaunawa.

Kanon sa Santo. Irmos: *Ang* buong *mundo* ay namangha sa Iyong banal na kaluwalhatian:

Sa ikol ng Iyong mga salita, / at *sa Iyong* banal na mga kasulatan, / pinutol Mo ang mga erehiya na parang tinik, / at ang dayuhang mga usbong ng masamang damo, / at itinanim Mo ang mga binhi ng Ortodoksong kabanalan, / Banal na Hierarkang si Gregorio.

Ang mga salita Mo, O Siyang Lubos na Matuwid, at ang Iyong kagalang-galang na mga sinulat / ay *para* sa mga nagbabasa *nito* bilang himlang galing sa langit, / pulot mula sa bato, ang tinapay ng mga anghel, / nektar, ambrosya, tamis, at pampalasa, Gregorio, / at isang bukal ng buhay na tubig.

Kinikilala ka ng lupa at ng dagat bilang guro ng lahat, / isang banal na haligi ng Ortodoksiya / at isang kagalang-galang na tagapangalaga ng mga dogma, / isang matalino at banal na teologo, / isang kasama at kasaping-bahagi ng mga Apostol, / na kaisa ng pag-iisip *sa kanila*

Sa Ina ng Diyos: Sa pamamagitan ng agos ng pagkabait, hugasan mo ang karumihan ng aking puso, O Walang-Salang Birhen, at ipagkaloob mo sa akin ang pag-ihingi ng tawad na kalooban, sa pamamagitan ng Iyong banal na paghahain sa harap ng mahabaging Diyos, na Iyong ipinanganak sa di-mailarawang paraan.

Katavasia: *Ang* buong *mundo* ay namangha / sa Iyong banal na kaluwalhatian: / sapagkat Ikaw, O Birheng hindi nakilala ang lalaki, / dinala Mo sa *Iyong* sinapupunan ang Kataas-taasang Diyos / at ipinanganak Mo ang walang hanggang Anak, / na nagkakaloob ng kapayapaan sa lahat ng umaawit ng Iyong papuri.

Awit 6

Irmos: Ibubuhos ko ang aking panalangin sa Panginoon:

Naging pinakabata akong anak Mo / at nasayang ko ang kayamanan Mo sa kapahamakan / sa pamamagitan ng paglayo sa masamang buhay; / at, nang matanggal ako sa mga biyaya Mo, O Mahabaging Tagapagmamahal ng Sangkatauhan, / lumalapit ako sa Iyo, aking Ama at aking Diyos, / at nananalangin ng kapatawaran.

Danas ko ang mabigat na kapalaran ng isang ligaw / at hinatulan akong mag-alaga ng mga baboy, / sapagkat nasayang ko ang aking kayamanan, / na sa kagandahang-loob ay ipinagkaloob Mo *sa akin nang* napakabilis, / at ako'y nabaklas sa lahat ng bagay; ngunit Ikaw, bilang Diyos, / maawa ka sa akin.

Wala akong lakas-loob dahil sa *aking* mga kasalanan; *hindi* ko *nga* mabigyang-lakas ang aking paningin upang masdan ang walang-hanggang katas ng langit, ni tawagin ko man ang aking sarili na anak Mo, O salbaheng anak; ngunit maawa ka sa akin, hindi dahil sa *aking* mga karapat-dapat, O Mahabaging Tagapag-ibig ng Sangkatauhan, Ikaw na taglay ang walang-hanggang awa.

Theotokos: Ang Iyong Kapanganakan ay lampas sa salita / at ang paraan ng pagsilang *ni Cristo* mula sa Iyo ay hindi mailahad, O Birhen: / kung paanong Ipinanganak Mo ang Diyos, na hindi

mauunawaan, / habang pinananatili Mo ang Iyong dalisay na pagkabirhen. / Kaya naman kami lahat, / ang tunay na Ina ng Diyos, ay pinupuri Ka nang nararapat.

Kanon sa Santo. Irmos: Ang banal at kagalang-galang sa buong mundo na ito:

Ang hungkag na kayabangan ay nabuwag / at ang dila ng baliw na Barlaam / sa pamamagitan ng mga salita, mga aral, at talas ng isip ng pinakamatalinong hari / at sa pamamagitan ng sa iyo, Gregorio.

Parangalan natin ang banal na lira ng Espiritu, / ang trumpeta na malinaw na ipinapahayag ang mga banal na hiwaga, / ang Primate ng Tesalonica, / sa pamamagitan ng mga himno sa wika ng teolohiya.

Noong minsan, O pinuno ng bayan, / na parang haliging apoy, sinunog mo ang mga kaaway ng pananampalataya, / habang pinapaliwanag ang kapulungan ng mga mananampalataya, / Dios-matalinong Ama Gregorio.

Theotokos: Maging para sa akin, O Pinakadakilang Dalaga, isang kanlungan ng kapayapaan at aliw, na gagabay sa akin sa banal na daungan kung saan walang kaguluhan, *at* papatahimikin ang bagyo ng aking mga pagnanasa.

Katavasia: Habang ipinagdiriwang natin ang banal at kagalang-galang sa buong mundo na kapistahan ng Ina ng Diyos, halina, kayong mga pantas sa Diyos, magpalakpak tayo, papurihan ang Diyos na ipinanganak mula sa kaniya.

Kontakion para sa Santo, Tono 8

Banal at diyos na kasangkapan ng karunungan, / trumpeta ng teolohiya na nag-ugong, / ikaw ay inaawitan namin ng masayang papuri, Gregorio ang Teologo. / Ngunit, bilang isang isip na nakalapit sa Kataas-taasang Isip, / ituro mo ang aming mga isip sa Kaniya, O Ama, upang aming mapasigaw: / 'Magalak ka, tagapahayag ng biyaya!'

Ikos: Lumitaw ka sa lupa bilang isang anghel, / ipinapahayag sa sangkatauhan *ang* di-mailarawang *mga gawa* ng Diyos: / sapagkat sa mga salitang *karapat-dapat* sa di-katawan, pinamangha mo kami, / bagaman taglay mo ang isip at laman na pantao, / at ginanyak mo kami na sumigaw sa iyo, O Teologo, ganito:

Magalak, *sapagkat* sa pamamagitan mo'y nataboy ang kadiliman; / magalak, *sapagkat* sa pamamagitan mo'y sumikat ang liwanag sa halip *nito*.

Magalak, ikaw na tinawag sa Banal na Kalikasan na 'mula sa katas na mahirap akyatin'; / magalak, ikaw na tinawag sa K*anyang gawa* na 'mula sa kalaliman na mahirap sukdan';

Magalak, ikaw na tinawag ang Banal na Kalikasan bilang isang tuktok na mahirap akyatin; magalak, ikaw na tinawag ang *Kanyang* gawa bilang isang kalaliman na mahirap sukatin;

Magalak, sapagkat napakaganda ng iyong ipinahayag na kaluwalhatian ng Diyos; / magalak, sapagkat tinanggihan mo ang mga kaisipan ng masasama.

Magalak, liwanag na naghayag sa Araw; / Magalak, kalisang nag-aalok ng banal na inumin.

Magalak, *sapagkat* sa pamamagitan mo'y sumisikat ang katotohanan; / Magalak*, sapagkat* sa pamamagitan mo'y nataboy ang kabulaanan.

Magalak, ikaw na tagapaghayag ng biyaya!'

Himno 7

Irmos: Ang mga kabataang nagmula sa Judea:

Hindi ko ipinagpapalagay / na tawagin ang aking sarili na Anak Mo, O Ama na umiibig sa sangkatauhan; / ipinagdarasal ko na tanggapin Mo *ako* bilang isa sa Iyong mga inuupahang alipin. / Huwag Mo akong hamakin habang ako'y sumisigaw: / 'Diyos ng aming mga ninuno, pinupuri Ka!'

Kami na nagdungis sa *aming* buhay *sa pamamagitan ng aming* dating pag-uugali / at sinira ang aming orihinal na karangalan! / Magtago tayo sa ating nag-iisang Ama at Diyos, / upang sa pamamagitan ng masidhing pagsisisi ay makamit natin ang kaligtasan.

Malupit ang panginoong pinatawan akong maglingkod bilang alipin, ako na aba; at ang gutom na tiniis ko habang nag-aalaga sa mga baboy ay mabagsik at hindi matiis; ngunit, sa pagtalikod sa Kanya, ipinamamanhik ko sa Iyo, O Manunubos: 'Maawa ka sa akin!'

Theotokos: Ibinangon Mo ang kalikasan na patay, / O Birheng Ina ng Diyos, na Siya Mismo lamang ang nagluwal sa Buhay. / Kaya kami, mga mananampalataya, ay nakatitiyak *na* ang *aming* kaligtasan ay nasa Iyo, / na sa laman ay nagluwal sa Diyos ng aming mga ninuno.

Kanon sa Santo. Irmos: Hindi pinarangalan ng mga maka-Diyos:

Yaong mga nakikisalamuha sa iyong mga salita at sulatin, Gregorio, / ay pinapaliwanag ng kaalaman sa Diyos, / at napupuno ng espiritwal na karunungan, / at ipinapaliwanag ang hindi-likhaing biyaya / at ang enerhiya ng Diyos.

Lubos mong pinagsabog-sabog / ang mga espada at pana ng mga erehe, / at ang kayabangan ni Balaam, at ang buong kapangyarihan ng mga erehe / ay pinilas mo na parang sapot ng gagamba / na para bang pinilas ng pinakamalakas na bato, O Banal.

Ang pananampalataya ng mga banal ay pinagtibay / ng iyong mga salita, ng iyong mga aral, / at ng iyong mga sinulat; / ang kapalaluan ng erehiya ay naglaho, Gregorio, / at ang pagkawasak ng Ortodoksiya / at ang kapangyarihan ng mga erehe ay napigil.

Theotokos: Sa pagkilala sa Iyo, tunay na bukal ng mga paggaling, kami, na nauuhaw sa mga karamdaman ng mga pagnanasa, ay kumukuha ng kaligtasan at banal na mga batis at sumisigaw: 'Pinagpala, O Pinakadakilang Dalise, ang bunga ng Iyong sinapupunan!'

Katavasia: Hindi pinarangalan ng mga banal ang mga nilikha nang higit kaysa sa Maylalang, kundi, matapang nilang tinalo ang apoy na nagbanta *sa kanila*, at masayang umawit: 'Pinakapuri-puring Panginoon at Diyos ng aming mga ninuno, pinababanal Ka!'

Oda 8

Irmos: Pitong beses ang pugon ng pinuno ng mga Caldeo:

Kami na naniwala sa Iyo ay nakakakilala / sa walang-hanggang kayamanan ng Iyong awa, O Panginoon. / Kaya't kami'y lahat ay nagpapakumbaba sa Iyo, *na* taimtim na *sumisigaw* na parang *anak na* ligaw: / 'Tanggapin Mo ang mga nagkasala at naghanap ng kanlungan sa Iyo, / sapagkat walang kasalanang makapagtagumpay sa Iyong pag-ibig sa tao, O Maawain!'

Sa pamamagitan ng *Iyong* awa, O Panginoon, nang magpakumbaba Ka, / lumapit Ka sa Iyong mga anak na nagkasala: / sapagkat Ikaw Mismo, ang Tagapagmahál ng sangkatauhan, sinalubong Mo ang mga nahulog, / at hinalikan Mo *sila*, at ipagkaloob Mo sa kanila ang kaligtasan; / at kung ang sinuman ay mahulog pa sa pinakamalalim na kalalaliman, / Ikaw, na maawain, ay hindi nagagalit, / bilang Pag-ibig sa sangkatauhan.

Ang pinakakatakutang paghuhukom ang naghihintay sa akin, O Panginoon! / Sapagkat kahit nakikita Kita, na Tagapagmahál ng sangkatauhan at malaya sa malisya, / hindi ako lumalapit sa Iyo, na sumisigaw sa tinig ng *anak na* palayâ, / kundi ginugugol ko ang aking buhay sa katamaran; / magkawanggawa Ka sa akin, / at iligtas Mo ako mula sa hatol na iyon, O Maawain, / alang-alang *sa aking* pagsisisi.

Dalit ng Trinidad: Hindi namin pinupuri ang tatlong diyos, kundi isang Banal na Pagkatao, / gayon pa man tunay naming pinapahalagahan ang Tatlong Persona: / ang Ama, na hindi ipinanganak ng sinuman, / at ang Anak, na ipinanganak ng Ama, / at ang Espiritu Santo, na nagmumula sa Ama, / bilang isang Diyos sa Tatlo, / – bagaman tungkol sa bawat isa ay sinasabing Siya ay Diyos, / – pinupuri sa pamamagitan ng pananampalataya.

Sa Theotokos: Ako, na yumuyuko sa ilalim *ng pasanin* ng maraming kapighatian / at nabibigla sa unos ng mga kalungkutan, / Ikaw, O Pinakadakilang Kalinisan, daungan ng kaligtasan, / sa pamamagitan ng Iyong panalangin, O Pinakabanal, iligtas Mo ako / at, nang mailigtas Mo ako mula sa lahat *ng kapahamakan,* iligtas Mo ako: / upang karapat-dapat kitang luwalhatiin, O Ina ng Diyos, / bilang masigasig na Tagapamagitan, magpakailanman.

Kanon sa Santo. Irmos: Ang mga banal na kabataan sa pugon:

Nakatayo ka ngayon sa harap ng trono ng Napakamapagpatawad, / bilang isa sa mga *dakilang* teologo, / at nakikisanib sa kanila sa pagkatao, ang lubos na pantas na Gregorio, / Primate ng Tesalonica, ang kagandahan ng hirarkiya, / na maningning na pinalamutian ng kaluwalhatian ng pagka-pari, / at ngayon ay naglilingkod sa Diyos.

Na batid ang kalinisan ng iyong kaisipan / bago pa man sa sinapupunan at bago pa man sa paglilihi, / malinaw na ipinahayag ng Diyos sa tapat at mapagmahal sa Diyos na hari / kung sino ka, bilang hindi matitinag na tagapagtanggol ng Simbahan; / kaya, ayon sa hindi matitinag na mga kanon, ikaw ay tinatakan / ng tatak ng pagka-obispo.

Malinaw na nalalampasan ang pagsubok at tinitiis ang kapighatian / ng kapulungan ng labis na nagdurusa na si *Akindin* / sa pamamagitan ng iyong kamay at ng iyong matalinong mga salita, / O pinakadakilang Gregorio, Primate ng Tesalonica; / at, gaya ng paglalaho ng usok, gayon din ang pagkalat ng bulok na pulutong / sa pamamagitan ng iyong nagngungol at teolohikal na talumpati.

Theotokos: Ang Salita ng Diyos sa Iyo, O Birhen, / ang kalikasan ng mga mortal na nalubog sa mga pagnanasa, / sa pamamagitan ng Kanyang walang-hanggang kabutihan, / ay binago, binago at pinabanal ang lahat ng bagay; / kaya, kami na nailigtas sa pamamagitan Mo, / ay nagbibigay sa Iyo ng kaluwalhatian magpakailanman.

Katavasia: Ang Anak ng Ina ng Diyos ay nagligtas / sa mga banal na kabataan sa pugon: / noon ay isang pahiwatig, ngayo'y ang katuparan; / Tinawag Niya ang buong sansinukob upang magkanta sa Iyo. / Magkanta sa Panginoon, O mga nilalang, / at itas Siya magpakailanman!

Himno 9

Irmos: Namangha ang langit rito:

Punuin mo ako ngayon ng kagalakan at tuwa, / ngayo't ang Kordero Mo'y pinatay para sa akin, / O Diyos, inaabangan ito ng aking kaluluwa mula sa Iyo! / Tanggapin Mo ako na naligaw, / at buhaying muli ako mula sa kamatayan tungo sa buhay, / at balutan Mo ako ng banal na kasuotan ng kaligtasan – ng kawalang-bulok.

Mga kaluluwang nalayo sa Diyos / at pinagkaitang mga biyayang banal! / Magsidala kayo ng masidhing *sigla*, / at, gamit ang pagbabalik-loob *ng anak* na palayain *bilang ating halimbawa*, sumigaw tayo: / 'O maawain na Ama sa langit! / Tayong lahat ay nagkasala sa Iyo; / linisin at iligtas ang mga naghahanap ng kanlungan / sa Iyong awa'.

Bilang Siyang may saganang awa, / huwag Mo akong hamakin, O Panginoon, O Panginoon, / na nagwaldas *ng aking* kayamanan sa maraming kaluguran, / at ngayo'y naglilimod *sa Iyo*, / at sumisigaw nang tinig ng *anak* na palautang: / 'Nagkasala ako sa Iyo; iligtas / ang naglilimod sa Iyong awa!'

Ang Theotokos: Ikaw ang aking kanlungan ng kaligtasan, / aking Guro at aking Tagapagtanggol, / ako, ang Iyong lingkod; / at mailigtas ako sa lahat ng mabibigat na kapahamakan / sa pamamagitan ng Iyong paghahain sa Diyos, O mapagpalang Ginang: / sapagkat inilagay ko ang lahat ng pag-asa ko sa Iyo nang may pag-ibig, / upang idayew ka ng aking pananampalataya.

Kanon sa Santo. Irmos: Bawat isa na ipinanganak sa lupa:

Ikaw ay naging salamin ng Diyos, Gregorio, / sapagkat iningatan mo nang walang kapintasan *ang kalikasan na nilikha* sa wangis *ng Diyos*; / at sa matapang na pagtatatag ng isip bilang pinuno sa mga

pagnanasa ng laman, / ay narating mo ang wangis *ng Diyos*. / Kaya nga, ikaw ay naging pinakamaputing tahanan ng Banal na Trinidad.

Ipinakikilala ka ng banal na Hari bilang kanyang kakampi— / ikaw, ang may pakpak, *na para'y* naglalakad sa hangin, / puspos ng Banal na Espiritu— / laban sa baliw at hangal na si Barlaam, / na nagsalita ng mali tungkol sa Diyos sa kataas-taasan; / *subalit* tinalo mo siya nang makatarungan.

Naging ganap kang napuno / ng pinakamahuhusay na karunungan, O kagalang-galang, / sinindihan mo ang liwanag para sa sanlibutan, / sa pamamagitan ng pagtatatag ng mga doktrina ng Ortodoksiya: / sapagkat, *nang* makipag-isa ka sa pinakamataas na pilosopiya, O pinakamatalino, / tinamnan mo ng takot sa Diyos ang iyong puso / at ipinanganak mo ang mga salita ng Espiritu.

Theotokos: Kami, mga mananampalataya, / ay nag-aalay sa Iyo ng himno ng pasasalamat: / sapagkat Iyong binasag ang aming sinaunang sumpa, Ina ng Diyos, / at kami lahat, sa pamamagitan Mo, / ay tumatanggap ng mga bunga ng banal na pagpapala: / kaligtasan, kaliwanagan at awa, / at walang hanggang kagalakan.

Katavasia: Magalak ang bawat kaluluwang ipinanganak sa lupa / na pinaliwanagan ng Espiritu; / magalak din ang kalikasan ng mga walang-katawang Isip, / na nagbibigay-pugay sa banal na kapistahan ng Ina ng Diyos, / at sabihin nilang: / 'Magalak ka, Pinakabenedikta, / dalisay na Ina ng Diyos, Palaging Birhen!'

Exapostilarion ng Linggo at pagkatapos mula sa Triodion:

Kaluwalhatian sa Banal: Magalak, puri ng mga ama, / labi ng mga teologo, tahanan ng katahimikan, / bahay ng karunungan, / kasakdalan ng mga guro, kalaliman ng salita. / Magalak, instrumento ng gawa, hangganan ng pagninilay, / magalak, tagapaghilom ng mga karamdaman ng tao. / Magalak, santuwaryo ng Espiritu, Ama na nababuhay kahit pagkatapos ng kamatayan.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Kataas-taasang Pinuno, Reyna ng lahat at pinakamataas sa lahat, at hihigit pa sa lahat ng pwersang makalangit! Iunat Mo ang Makapangyarihan *Mong* Kamay at iligtas ang mundo; pagpalain Mo ang mga pari na naglilingkod sa Iyo, at patawarin Mo ang mga monghe na nananalangin sa Iyo. / Maghatid ng kapayapaan sa lahat ng tao, at sa mga nasa kapangyarihan; / at palakasin ang hukbo sa panahon ng digmaan; / ingatan ang lungsod na ito, O Banal na Ina ng Diyos, / at ipagkaloob sa amin ngayon na masilayan / ang Kaharian ng Langit at ang mga pintuan ng Paraiso, / kapag ang Hukom ay uupo upang husgahan ang sansinukob, / sa *Kanyang* ikalawang at kakila-kilabot na pagparito, / O Pinuno ng mga Anghel!*

Sa 'Purihin ang Panginoon:' ang stichera ng Linggo mula sa Octoechos at Triodion 4:

Tono 1: Matapos gampanan ang isang banal na buhay sa mundong ito, / ngayon ay nagagalak ka kasama ng pulutong ng mga pinagpala, / at sa lupa ay namumuhay ka kasama ng mga mapagkumbaba, sapagkat ikaw mismo ay mapagkumbaba, O Hierarkang Gregorio, / at pinagyayaman ka ng biyaya ng mga himala mula sa Diyos, / na ipinagkakaloob mo sa mga nagpapalala sa iyo.

Stik: **Pupurihin kita, O Panginoon, ng buong puso ko, at ipapahayag ko ang lahat ng iyong mga kababalaghan.**

Awit 9:2

Itinanim Mo ang mga doktrina ng Ortodoksiya, / nang putulin Mo, O Pinagpala, ang mga tinik ng erehiya, / at matagumpay na pinarami ang binhi ng pananampalataya: / sa pag-ulan ng Iyong mga salita, isang ani na isandaang beses / dinala Mo, gaya ng masigasig na magsasaka, sa Diyos.

Taludtod: **Magagalak at sasaya ako sa Iyo; aawit ako ng papuri sa Iyong pangalan, O Kataas-taasan!**

Awit 9:3

Ang liwanag ng iyong walang kapintasang buhay, O pinagpala, / ay namangha sa mga hukbo ng mga anghel at ng mga tao: / sapagkat sa iyong malayang kalooban ay pinatunayan mong ikaw ay isang

matatag na asketiko, / isang monghe, isang hierark, / isang karapat-dapat na lingkod ng Diyos, / at Sincero *Niyang* kaibigan.

Taludtod: **Bumangon ka, O Panginoon kong Diyos, itaas mo ang iyong kamay; / huwag mong kalimutan ang iyong mga dukha hanggang sa wakas!**

Awit 9:33

Boses 6: Sa mga naglalakad sa kadiliman ng kasalanan, / Ipinahayag Mo ang sumisikat na liwanag, O Kristo, sa panahong ito ng pag-aayuno; / at ipakita Mo sa amin ang pinagpalang araw ng Iyong paghihirap, / upang tayo'y sumigaw sa Iyo: / 'Bangon, O Diyos, at maawa Ka sa amin!'

Kaluwalhatian: **inuulit natin ang pareho.**

At ngayon, Tono 2: Pinagpala ka nga, O Birheng Ina ng Diyos:

Ang Dakilang Doxolohiya at ang Pagpapauwi.

SA IKALAWANG DOMINGO SA LITURHIYA

Ang 'Mapalad Ka' sa tono 6, at mula sa kanon ng santo, ode 3, sa tono 4.

Troparion sa Santo, Tono 8

Slagan ng Ortodoksiya, haligi at guro ng Simbahan, / kagandahan ng mga monghe, di matatagpong tagapagtanggol ng mga teologo, / Gregorio ang Himala-gawa, kaluwalhatian ng Tesalonica, / tagapahayag ng biyaya, / ipanalangin mong walang patid ang kaligtasan ng aming mga kaluluwa.

Kontakion sa Santo, Tono 8

Banal at diyos na kasangkapan ng karunungan, / umaalingawngaw na trumpeta ng teolohiya, / sabay-sabay naming inaawit ang iyong papuri, Gregorio na Teologo. / Ngunit, bilang isang isip na nakalapit sa Kataas-taasang Isip, / ituro mo ang aming mga isip sa Kanya, O Ama, upang mapasigaw kami: / 'Magalak ka, tagapahayag ng biyaya!'

Kontakion mula sa Triodion, Tono 4

Ngayon ang panahon ng mga birtud, / at ang Hukom ay nakatayo sa pintuan; / huwag *tayong* mawalan ng pag-asa, kundi tayo, habang nag-aayuno, / maghandog ng luha, pagsisisi at kawanggawa, na sumisigaw: / 'Ang ating mga kasalanan ay mas marami kaysa sa buhangin ng dagat, / ngunit ipatawad mo ang lahat sa amin, O Tagapagpalaya ng lahat', – / upang matanggap natin ang di-maggugubang korona.

Prokeimenon, Tono 5: Ikaw, O Panginoon, ang magliligtas sa amin at magbabantay sa amin / mula sa henerasyong ito at magpakailanman. **Bersikulo:** Iligtas mo ako, O Panginoon, sapagkat walang matuwid.

At ang prokeimenon para sa santo, tono 1: Ang aking mga labi ay magbabalita ng karunungan, / at ang mga kaisipan ng aking puso – ng pang-unawa.

Liham sa mga Hebreo, simula 304

Sa simula, O Panginoon, inilagay Mo ang mga saligan ng lupa, at ang mga langit ay gawa ng Inyong mga kamay; maglalaho ang mga ito, ngunit Ikaw ay mananatili; at ang lahat ng ito ay mangagasgas na parang damit; at gaya ng balabal, Itatupi Mo ang mga ito, at mapapalitan ang mga ito. Ngunit Ikaw ay pareho, at ang Inyong mga taon ay walang katapusan. Sa alin sa mga anghel sinabi kailanman *ng Diyos*: 'Umupo ka sa kanan ko hanggang gawin kong tungtungan ng iyong mga paa ang iyong mga kaaway'? Hindi ba silang lahat ay mga espiritung naglilingkod, na sinugo upang maglingkod sa mga magmamana ng kaligtasan? Kaya't dapat nating bigyang-pansin nang mabuti ang ating narinig, baka tayo'y madala ng agos. Sapagkat kung ang salitang ipinahayag sa pamamagitan ng mga anghel ay napatunayang may bisa, at ang bawat paglabag at pagsuway ay tumanggap ng

karampatang parusa, paano nga ba tayo makakatakas kung pababayaan natin ang napakadakilang kaligtasan na ito, na sinimulan sa pamamagitan ng Panginoon na nagsalita nito at pinagtibay sa atin ng mga taong narinig ito *mula sa Kanya*?

Hebreo 1:10–2:3

At sa banal
Liham sa mga Hebreo, simula 318A

Mga kapatid, ang ganoong Punong Pari ang angkop para sa atin : banal, walang sala sa kasamaan, walang dungis, hiwalay sa mga makasalanan at itinaas sa itaas ng mga langit, na hindi nangangailangan, tulad *ng* mga punong saserdoteng *iyon*, na maghandog ng sakripisyo araw-araw—una para sa sariling kasalanan, at saka *para sa kasalanan* ng bayan—sapagkat ginawa Niya ito nang isang beses para sa lahat nang inihandog Niya ang Kaniyang sarili *bilang sakripisyo*. Sapagkat ang Kautusan ay nagtatalaga bilang mga punong pari ng mga taong may kahinaan, ngunit ang salita, na dumating sa pamamagitan ng panata pagkatapos ng Kautusan, *ay nagtalaga* sa Anak, na perpekto magpakailanman. Ang pinakadiwa ng sinabi ay ito: mayroon tayong ganitong Mataas na Pari, na nakaupo sa kanan ng trono ng Kaluwalhatian sa k ong langit, *bilang* ministro ng santuwaryo at ng tunay na tabernakulo, na itinatag ng Panginoon at hindi ng tao.

Heb 7:26–8:2

Alleluia ng tono. At sa santo, tono 2: Ang mga labi ng matuwid ay nagbabalita ng karunungan, at ang kanyang dila ay nagpapahayag ng katarungan.

Ang Ebanghelyo ayon kay Marcos, simula sa talata 7

Noong panahong iyon, pumasok si Jesus sa Capernaum, at kumalat ang balita na Siya ay nasa bahay. Agad na nagsama-sama ang isang malaking pulutong, hanggang sa wala nang puwang kahit sa pintuan; at ipinangangaral Niya ang salita sa kanila. Pagkatapos ay may ilang lalaking lumapit sa Kanya, na may dalang isang paralisado, na sinusuportahan *ng* apat sa kanila. At dahil hindi sila makalapit sa kaniya dahil sa dami ng tao, binuksan nila ang bubong *ng bahay* kung saan siya nasa loob, at nang makagawa sila ng butas, ibinaba *nila* ang banig na hihigaan ng lalaking paralisado. At nang makita ni Jesus ang kanilang pananampalataya, sinabi niya sa lalaking paralisado, 'Anak, ipinapatawad ko ang iyong mga kasalanan!' Nang panahong iyon, may ilang eskriba na nakaupo roon, na nag-iisip sa kanilang mga puso, 'Bakit Siya nagsasalita nang ganito? Nagtatapat Siya! Sino ang makakapagpatawad ng kasalanan maliban sa Diyos lamang?' At agad, na nakakaalam sa kaniyang espiritu na sila'y nag-iisip ng ganito sa kanilang sarili, sinabi ni Jesus sa kanila, 'Bakit kayo nag-iisip ng ganito sa inyong mga puso? Alin ang mas madali? Mas madali ba ang sabihin sa lalaking paralisado, 'Pinatawad na ang iyong mga kasalanan,' o ang sabihin, 'Bangon ka, buhatin mo ang iyong higaan at lumakad ka'? Ngunit upang malaman ninyo na ang Anak ng Tao ay may kapangyarihan sa lupa na magpatawad ng mga kasalanan,' sinabi niya sa lalaking paralisado: 'Sinasabi ko sa iyo, bumangon ka, buhatin mo ang iyong higaan, at umuwi ka!' At agad siyang bumangon, binuhat ang kanyang higaan, at lumabas sa harap ng lahat – kaya namanghang silang lahat at niluwalhati ang Diyos, na nagsasabing, 'Hindi pa kami nakakakita ng ganito!'

Marcos 2:1–12

At sa banal
Ebanghelyo ni Juan, kabanata 36

Sinabi ng Panginoon sa mga Hudyong lumapit sa kaniya: 'Ako ang pintuan; kung ang sinuman ay makapasok sa pamamagitan ko, siya'y maliligtas, at makakapasok at makalalabas at makakakita ng pastulan. Ang magnanakaw ay dumarating lamang upang magnakaw, pumatay at sumira. Ako'y naparito upang magkaroon sila ng buhay, at magkaroon nito nang sagana. Ako ang mabuting pastol. Ang mabuting pastol ay iniaalay ang kanyang buhay para sa mga tupa. Ngunit *ang* upahang manggagawa, na hindi pastol at hindi pag-aari ng mga tupa, ay nakakakita ng lobo na paparating, iniiwan ang mga tupa at tumatakbo—at sinasakmal sila ng lobo at pinapangalat ang kawan. Tumatakbo ang upahang manggagawa dahil siya ay upahang manggagawa lamang at wala siyang

pakialam sa mga tupa. Ako ang mabuting pastol; kilala ko ang aking mga tupa at kilala nila ako. Kung paanong kilala ako ng Ama, ganoon ko rin kilala ang Ama; at inilalagay ko ang aking buhay para sa mga tupa. Mayroon pa akong ibang mga tupa na hindi kabilang sa kulungang ito; kailangan ko rin silang dalhin, at didinig nila ang aking tinig, at magiging isang kawan, isang Pastol.

Juan 10:9–16

Dalit ng Komunyon: Purihin ang Panginoon mula sa langit; purihin Siya sa kataasan. **Iba pang Dalit:** Ang matuwid na tao ay aalalahanin magpakailanman; hindi siya matatakot sa paninirang-puri.

SA IKALAWANG LINGGO SA VESPERS

Sa 'O Panginoon, ako'y sumigaw:', mga stichera para sa ika-10 tono: 4 na nakakaantig na stichera ng kasalukuyang tono ng Octoechos. Stichera ng Kagalang-galang na Jose, tono 8

Sa pagsalangsang ko sa Iyo nang walang sukatan, / hinihintay ko ang walang sukat na parusa: / ang pagngalit ng ngipin at hindi matahimik na pag-iyak, / ang nag-aapoy na Gehenna, at kadiliman at Tartaro, O Pinakamatuwid na Hukom! / Ibigay Mo sa akin, nga, ang luha: / sa pamamagitan nito'y makakamtan ko ang kapatawaran / at kaligtasan mula sa aking mga bisyong masama, / habang nag-aayuno at sumisigaw sa Iyo: / 'Panginoong Kristo, maawa Ka sa akin / sa pamamagitan ng *Iyong* dakila at saganang awa!'

Hanapin mo ako, O Salita, sapagkat naligaw ako sa mga bundok ng mabibigat na kasalanan, / at tawagin mo akong *muli* sa Iyo, / na itinataboy ang masasamang gawi mula sa aking isipan; / at buhayin ang patay, at linisan mo ako sa pamamagitan ng pag-aayuno, / habang ako'y nananaghoy at ipinapahayag sa walang tigil na pag-iyak: / 'Panginoong Kristo, maawa ka sa akin / sa pamamagitan ng *Iyong* dakila at saganang awa!'

San Teodoro, Tono 8

Nagsimula na ang ikatlong linggo ng Kwaresma, / tayo, O mga mananampalataya, purihin ang pinakamarangal na Trinidad, / habang tinatahak nang may kagalakan ang mga sumusunod na araw; / nawanglipol na ang mga pagnanasa ng laman sa ating mga kaluluwa, / anihin natin ang mga banal na bulaklak, / at maghabi ng mga korona para sa Ginang ng mga Araw, / upang, suot ang mga koronang ito, tayong lahat / ay makapamuno kay Cristo bilang Tagumpay.

At mula sa Menaion, 3 stichera.

Kaluwalhatian, at ngayon: **Ang Theotokos.**

Pagpasok na may turibularyo. 'Isang liwanag ng kagalakan:'

Malaking Prokeimenon, Tono 8

Huwag Ilingon ang Iyong mukha sa Iyong lingkod, sapagkat ako'y nasa kapighatian; pakirinig Mo ako agad, / pakinggan Mo ang aking kaluluwa at tubusin Mo ito.

Stih: Nawa'y suportahan ako ng Iyong kaligtasan, O Diyos.

Antifono: Ang kaluluwa ko'y tiniis ang pang-iinsulto at kapighatian.

Stich: Hanapin ninyo ang Diyos, at mabubuhay ang inyong kaluluwa.

Stichera sa psalterio, tono 8

Sa paghamak ko sa payo ng aking ama dahil sa pabagu-bagong isip ko, ako, ang aba, ay nanirahan kasama ang mabangis na kaisipan ng kasalanan; nasayang ko ang buong buhay ko sa kalaswaan, at nawalan ako ng pagkain na nagpapalakas ng puso, at pinakain ko *lamang* ang sarili ko ng mga ligayang pansamantala lamang nagpapalusog sa akin. / Ngunit, O mapagpalang Ama, huwag mong isara sa akin ang iyong mapagkawanggawang dibdib, / kundi, buksan mo *ito*, tanggapin mo ako na parang anak na ligaw, / at iligtas mo ako! **(2)**

Sa mga Martir: Mga Martir ng Panginoon, pinapabanal ninyo ang bawat lugar, / at pinapagaling ang bawat karamdaman: / at ngayon, ipinapanalangin namin *sa inyo*, / naipagligtas nawa ang aming mga kaluluwa mula sa mga bitag ng kaaway.

Luwalhati, at ngayon, sa Ina ng Diyos: Ang buong langit ay umaawit tungkol sa Iyo, O Puno ng Biyaya, / Inang hindi nakilala ang kasal, / at niluluwalhati namin ang hindi masukat na pagsilang *ni Cristo* sa pamamagitan Mo. / O Ina ng Diyos, ipamagitan Mo ang kaligtasan ng aming mga kaluluwa.

At ang natitirang bahagi ng serbisyo, ayon sa karaniwan.

IKATLONG LINGGO NG MALAKING KUWARESMA

SA SABADO SA MALILIIT NA VEPRES

Sa 'O Panginoon, ako'y sumigaw:' mga stichera sa tono 6, moda 4.
Kapareho ng: 'Angheliko:'

Ngayon ang mga anghel na kawal / ay sinasamahan ang pinakaparangal na Punò, / buong paggalang na nakapalibot *rito* / at tinatawag ang lahat ng mananampalataya upang sumamba. / Halina nga, kayong naliwanagan sa pamamagitan ng pag-aayuno, / magpababa tayo ng ating mga sarili sa harap nito nang may kagalakan at panginginig, / na taimtim na sumisigaw: / 'Magalak ka, O mahalagang Krus, saligan ng sanlibutan!' **(2)**

Upang pawiin ang sumpa *na bumagsak* kay Adan, / Sinuot Mo ang ating laman, na hindi nadungisan, / at ipinako Ka at namatay, O pinakabenediktong Hesus; / kaya't pinaparangalan namin ang Iyong Krus, at ang sibat, at ang espongha na may taboy, / *at* ang mga pako nang may pananampalataya, / at ipinamanhikang masdan ang Iyong Pagkabuhay.

Noong unang panahon, isinara ng ahas ang Eden sa pamamagitan ng puno, / ngunit binubuksan ng punong Krus ito / sa lahat ng nagnanais na mapadalisay sa pamamagitan ng pag-aayuno at luha. / Kaya't, mga tapat, nang makita nating nakalatag *ito* sa *ating harapan*, / magpatirapa tayo rito, sumigaw nang may paghanga: / 'Buksan mo, O Krus, ang mga pintuan ng langit sa mga umiibig sa iyo!'

Kaluwalhatian, at ngayon. Sa parehong paraan: Nang masdan Niya Kang nakapako sa Krus, O Salita ng Diyos, / Siya na nagdalang-tao sa Iyo nang walang binhi, / sumigaw siya, na nagsasabi: / 'Naku ako, pinakamamahal na Anak! / Ano ang Kabanal-banalang pag-uubaya Mo, O Dios ko? / Paanong Ikaw, na hindi naaapektuhan ng paghihirap, ay nagtiis ng pagdurusa sa pamamagitan ng isang di-makatarungang hatol? / Inaawit ko ang Iyong nakakamangha at sukdulang pagpapakababa!"

Stichera sa salterio. Tono 2.
Kapareho ng: 'Ang Tahanan ni Eufrates:'

Pinalaya mula sa mga gapos ng sinaunang sumpa / sa pamamagitan ng kahoy ng Krus, / tayo, ang mga tapat, ay papurihan si Cristo / na ipinako rito.

Taludtod: **Itaas ninyo ang Panginoon na ating Diyos, at sumamba kayo sa kaniyang mga paa, sapagkat banal ang mga ito.**

Awit 98:5

Halika ngayon, David, / igit mo ang iyong lira, at kantahin kasama namin: / 'Mga mananampalataya, luwalhatiin si Cristo / [at] sumamba sa Kanyang mga paa!'

Antifona: **Ngunit ang Diyos, ang ating Hari mula noong unang panahon, / ay gumawa ng kaligtasan sa gitna ng lupa.**

Awit 73:12

Masdan natin, O bayan, / ang Punong nasa arapan *natin*, / na sa pamamagitan nito'y ipinagkakaloob ni Cristo sa atin ang kaligtasan, / at halikan natin *ito* nang may pananampalataya!

Kaluwalhatian, at ngayon, ang tinig ay pareho:

Ang Theotokos ng Krus: 'Masdan, O Birhen, ang Iyong Anak, na itinaas sa Krus para sa mga mortal, / at Ika'y sumigaw sa isang awit ng dalamhati: / "Luwalhati sa Iyong awa!"'

Pagkatapos, ang 'Ngayon ay nagpapaalam na tayo': **ang Trisagion. Pagkatapos ng** 'Ama namin':

Troparion, Tono 1

Iligtas Mo, O Panginoon, ang Sugo Mo / at pagpalain Mo ang mana Mo, / ipagkaloob ang tagumpay sa mga Ortodoksong Kristiyano* laban sa mga barbaro / at ingatan Mo ang Sugo Mo sa pamamagitan ng Krus Mo.

***Griyego:** mga hari

Pagkatapos ay isinasagawa ang pagtatapos. Pagkatapos ng pagtatapos, pumapasok ang pari at ang eklesiarko sa tabernakulo at, dala ang Banal na Krus na inuuna ng sulo at ng insensaryo habang inaawit ang troparion: 'Iligtas Mo, O Panginoon, ang Sugo Mo', **dinadala nila *ito* sa Banal na Altar at nagsindi ng kandila *sa harap nito* upang magliwanag buong gabi.**

SA SABADO SA MALAKING VESPERS

Pagkatapos ng pambungad na salmo, binabasa natin ang buong unang kathisma. Mula sa 'Sumigaw ako sa Panginoon': **mga stichera sa ika-10 tono: tatlo mula sa Linggong Octoechos, tatlo mula sa Silangang Octoechos, at apat mula sa Triodion, hanggang sa Banal na Krus:**

Tono 5

Sumiklab ka, O Krus ng Panginoon, / sa maningning na kidlat ng Iyong biyaya / sa mga puso ng mga nagpaparangal sa Iyo / at niyayakap ka nang may banal na pag-ibig, O hinahangad ng sanlibutan! Sa pamamagitan Mo, nawala ang mapanglaw na kawalan ng pag-asa, at mula sa mga bitag ng kamatayan ay nailigtas kami, at nakapasok sa walang-hanggang kagalakan. Ipakita ang karilagan ng Iyong ganda, na nagkakaloob ng gantimpala *para* sa pagpipigil sa sarili sa Iyong mga lingkod, na may pananampalataya ay nananalangin para sa Iyong mapagbigay na proteksyon, at sa Iyong dakilang kaawaan

Magalak, buhay na Krus, / napakagandang paraiso ng Simbahan, punò ng di-kabulukan, / na nagbunga para sa atin ng kagalakan ng walang hanggang kaluwalhatian; / sa pamamagitan Mo'y natataboy ang pulutong ng mga demonyo, / at nagagalak ang hukbo ng mga anghel, / at nagdiriwang ang mga kapulungan ng mga mananampalataya. / Sandatang hindi matatalo, kuta na hindi natitinag, / tagumpay ng mga hari, kapurihan ng mga pari, – / ipagkaloob na maabot din namin ngayon / ang Pasyon at Pagkabuhay na Muli ni Cristo.

Magalak, Krus na Nagbibigay-buhay, / ang di-matitinag na tanda ng tagumpay ng kabanalan, / ang pintuan ng paraiso, ang lakas ng mga tapat, ang pananggalang ng Simbahan, / na sa pamamagitan nito'y winasak at pinawalang-bisa ang sumpa, / at nilunok ang kapangyarihan ng kamatayan, / at tayo'y itinaas mula sa lupa tungo sa langit, / sandatang di matatalo na lumalaban sa mga demonyo, / ang kaluwalhatian ng mga martir, / ang tunay na palamuti ng mga santo, / ang kanlungan ng kaligtasan, / na nagkakaloob ng dakilang awa sa sanlibutan.

Narito, ang unang magulang, / na nahulog mula sa koro *ng mga* makalangit na *Kapangyarihan* dahil sa inggit ng mamamatay-tao ng sangkatauhan, / sa pamamagitan ng pagtikim noon pa man / sa mapait na ligaya ng puno. / Narito, tunay na ang Pinakabanal na Puno ay lumilitaw sa *ating* harapan! Tumakbo rito, yakapin *ito* nang may kagalakan, at sumigaw rito nang may pananampalataya: 'Ikaw ang aming sawa, O Pinakabanal na Krus, punong pinagpala ng Diyos, himalang itinanim sa langit! Sa pagtikim ng iyong bunga, nakamtan namin ang kawalang-kamatayan, at tinanggap nang matatag ang dating Eden at ang dakilang awa.'

Kaluwalhatian, Tono 3: Kristo na ating Diyos, / na kusang-loob na tinanggap ang pagpapako sa krus alang-alang sa pangkalahatang pagkabuhay na mag-uli ng sangkatauhan, / at sa pamamagitan ng Krus at ng dugo na nagbahid sa Iyong mga daliri, / ay nagkaloob sa Iyong pag-ibig sa sangkatauhan na pirmahan ang ating kaligtasan sa makahariang paraan / *na parang sa pamamagitan ng* isang tabong at kulay-ube! / Huwag Mo kaming hamakin, na nasa kapighatian at muling napahiwalay sa Iyo, / kundi

maawa Ka, O Siya na nag-iisa at mapagpasensya, / sa Iyong bayan na naninirahan sa paghihirap, / at bumangon, labanan ang mga nakikipagdigma sa amin, / bilang ang Makapangyarihan sa lahat!

At ngayon, O Ina ng Diyos: **isang dogmatikong himno sa karaniwang tono.**

Sa Litaniya

Kaluwalhatian, at ngayon, tono 5: Ang buong nilikha, nang makita Kang hubad at nakabitin sa Krus / Ikaw, ang Maylalang at Tagapaglikha ng lahat ng bagay, / ay napuno ng takot at nanginig: / ang araw ay pinahupa ang liwanag at ang lupa ay nanginig, / ang mga bato ay nabiyak at *ang* maningning na *tabing* ng templo ay hinati-hati, / ang mga patay ay bumangon mula sa kanilang mga libingan / at ang mga anghel ay namangha *at* sumigaw: / 'O katingalahan! Ang Hukom ay hinuhusgahan, / naghihirap sa Kanyang sariling kusang-loob / para sa kaligtasan ng mundo at ng Kanyang muling pagbabago!'

Stichera mula sa Octoechos

Kaluwalhatian, at ngayon, Tono 4: O Panginoon, tinulungan *Mo* ang pinakamapayapang si David na talunin ang dayuhang mananakop, *at* ipagkaloob sa aming tapat na hari ang tagumpay sa labanan, at sa sandata ng Krus, pabagsakin ang aming mga kaaway; / ipakita Mo sa amin, O Maawain, ang Kanyang sinaunang habag, / at tunay na malaman nila na Ikaw ang Diyos, / at tayo, na nagtitiwala sa Iyo, ay magwawagi, / sa pamamagitan ng walang patid na paghahain ng Kanyang Pinakabanal na Ina / para sa pagbibigay ng Kanyang dakilang habag sa amin.

Tropario, Tono 1

Iligtas Mo, O Panginoon, ang Sugo Mo / at pagpalain Mo ang mana Mo, / sa pamamagitan ng pagbibigay ng tagumpay sa mga Ortodoksong Kristiyano* laban sa mga dayuhang bansa / at sa pamamagitan ng pagpapangalaga sa Sugo Mo sa pamamagitan ng Krus Mo.

***Griyego:** mga hari

SA IKATLONG DOMINGO SA MATINS

Pagkatapos ng Ika-anim na Salmo, 'Ang Panginoong Diyos': **sa tono ng Oktosahos, at inaawit natin nang dalawang beses ang troparion ng Linggo.**

Kaluwalhatian, troparion sa Krus, tono 1

Iligtas Mo, O Panginoon, ang Sugo Mo / at pagpalain Mo ang mana Mo, / sa pamamagitan ng pagbibigay ng tagumpay sa mga Ortodoksong Kristiyano laban sa mga dayuhan / at sa pamamagitan ng Krus Mo ay ingatan Mo ang Sugo Mo.

At ngayon, O Ina ng Diyos, sa parehong tono: Inihayag sa Iyo ni Gabriel, O Birhen, 'Magalak', / *at* sa pahayag na *iyon* ang Panginoon ng lahat ay nagkatawang-tao / sa Iyo, ang banal na Kaban, / gaya ng sinabi ng matuwid na David. / Lumitaw kang mas malawak kaysa sa mga kalangitan, / bitbit ang iyong Maylalang. / Luwalhati sa Kaniya na nanahan sa Iyo; / luwalhati sa Kaniya na lumabas mula sa Iyo; / luwalhati sa Kaniya na, sa pamamagitan ng Kaniyang pagsilang mula sa Iyo, ay nagpalaya sa atin.

Pagkatapos, ang karaniwang salmuterya mula sa Awtaryo. Ang sedalnia ng Oktosarkos.

Pagkatapos ng Polyeleos, kung ang simbahan ay nakalaan sa Banal na Krus, inaawit natin ang Sedalen ng Krus, Tono 8: Sa Paraiso, unang hubaran *tayo ng* kaaway, / na nagdala ng kamatayan sa pamamagitan ng bunga ng puno; / ngunit ang Puno ng Krus, na may dalang balabal ng buhay para sa sangkatauhan, / ay itinayo sa lupa, / at ang buong mundo ay napuno ng bawat kagalakan. / Nang masdan ang pagsamba sa Kaniya, / tayo, bilang bayan, ay magsisigaw nang may pananampalataya ayon sa Diyos: / 'Ang simbahan ay napupuno ng Kaniyang kaluwalhatian!' **(2)**

Pagkatapos ng mga tropario ng Walang-sala: 'Ang hukbo ng mga anghel:' Ipakoï. Ang stichera at prokimen ng tono. 'Lahat ng humihinga:' ang karaniwang Ebanghelyo ng Linggo. 'Nasaksihan ang Pagkabuhay na Muli ni Cristo:' Awit 50. Pagkatapos ang Doxastikon, tono 8: 'Buksan Mo sa akin ang mga pintuan ng pagsisisi:' (tingnan ang Matins para sa Linggo ng Publicano at Fariseo).

Unang Kanon – ang Kanon ng Linggo sa Tono 4, ang Kanon ng Theotokos sa Tono 2, at ang Kanon ng Triodion sa Tono 8:

Kanon, inakda ni San Teodoro ang Studita, tono 1.
Oda 1

Irmos: Araw ng Pagkabuhay! / Magalak tayo, O bayan! / Paskwa! Paskwa ng Panginoon! / Sapagkat mula sa kamatayan tungo sa buhay at mula sa lupa tungo sa langit / Dinala tayo ni Cristo na Diyos, / Habang umaawit tayo ng *awit* ng tagumpay.

Araw ng pagdiriwang: / sa pamamagitan ng Pagkabuhay na Muli ni Cristo / nawala na sa ating paningin ang kamatayan, / sumikat ang liwanag ng buhay, / si Adan, nang siya'y muling nabuhay, ay nagagalak; / kaya't magsige tayo't maghayag, / habang inaawit *ang awit* ng tagumpay.

Araw ng pagsamba / sa Banal na Krus; / lumapit kayo rito, kayong lahat: / sapagkat ngayo'y ipinamalas Niya / ang mga sinag ng Pagkabuhay na Muli ni Cristo, / na nagniningning ng liwanag; / halikain natin ito nang may taos-pusong kagalakan.

Sumagisag, O dakilang Krus ng Panginoon, / ipakita sa akin ngayon ang larawan / ng Iyong banal na kagandahan, / *at* gawin *mo akong* isang sumasamba, / na karapat-dapat na purihin Ka! / At ngayon, sumisigaw ako sa Iyo na parang sa isang buhay na nilalang, / at niyayakap *Kita*.

Ipagdiwang ng langit at lupa nang magkakaisa / ang kanilang papuri, / sapagkat sa harap ng lahat naroroon / ang pinakabiyayang Krus, / na kung saan si Cristo, na ipinako sa laman, / ay inialay bilang isang sakripisyo; / halikain natin ito nang may kagalakan sa ating mga puso.

Luwalhati sa Trinidad: O Trinidad sa inyong mga pagkaiba! O Pagkakaisa sa inyong diwa! Ama, Anak at Espiritu Santo, Pagkakaisa na pantay sa kapangyarihan, *sa pamamagitan ng inyong* payo, at kalooban, at makapangyarihang awtoridad, ingatan ang inyong mundo, at ipagkaloob ang kapayapaan.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Bagaman hindi ka nakilala sa pakikipag-isa sa sinumang lalaki, / Ikaw, O Birhen, ay nagluwal ng Sanggol nang walang binhi, / at nagdalang-tao nang walang mantsa sa Bagong-Inyak, / ang Maylalang ng sanlibutan, si Cristo na aming Diyos; / pakiusap Mo sa Kanya na maghatid ng kapayapaan sa lahat.

Katavasia: Ang napakadiyos na Moises / ay nagbigay-hula ng Iyong Krus noong unang panahon, / *nang* pinamunuan niya ang Israel sa Dagat Pula, / hinati ang mga tubig gamit ang kaniyang tungkod, / *at* kumanta sa Iyo ng awit ng kaligtasan, Kristo Diyos.

Himno 3

Irmos: Halina, uminom tayo ng bagong inumin, / na hindi himalang nagmula sa tigang na bato, / kundi ang bukal ng kawalang-kamatayan, / na ibinuhos mula sa libingan ni Cristo, / na Siyang ating kinalalagakan.

Halina, mag-awit tayo ng bagong awit, / na ipinagdiriwang ang pagkawasak ng impyerno: / sapagkat si Cristo'y muling nabuhay mula sa libingan, / matapos tinalo ang kamatayan, / at iniligtas ang sansinukob.

Halina, humugot tayo, O mga tapat, / hindi mula sa bukal na nagbubuhos ng bulok na tubig, / kundi mula sa bukal ng kaliwanagan, / sumasamba sa Krus ni Cristo, / na siyang ipinagmamalaki natin!

Yaong ipinahiwatig ni Moises noong mga unang panahon sa pamamagitan ng mga nakaladlad na kamay – / yayakapin ngayon ang Krus Mo, / at tatalunin namin ang walang-katawang Amalek, O Kristo na Panginoon, / at maliligtas kami rito.

Sa malilinis na mata at labi, / umaawit ng masayang himno, / masayang pagsambahan natin ang Krus ng Panginoon, O mga mananampalataya, / sa malalakas na himno.

Kaluwalhatian, sa Trinidad: Pinupuri ko ang Nag-iisang Diyos sa tatlong Persona, / ang Diyos na walang simula, / ng isang hindi nahahating kalikasan: / ang Ama, ang Anak at ang Espiritu ng Buhay, / na Siyang ating pinagbinyagan.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Sa nagliliyab na palumpong, si Moises / noong unang panahon ay nasilayan, bilang simbolo, / ang Iyong hiwaga, O Dalaga: / sapagkat ang apoy ng Pagkadiyos, na parang ningas *ng palumpong* na iyon, / ay hindi sinunog ang Iyong sinapupunan.

Katavasia: Pagtibayin Mo ako, Panginoong Kristo, sa pamamagitan ng Iyong Krus sa bato ng pananampalataya, upang hindi manginig ang *aking* isipan sa ilalim ng mga pag-atake ng masamang kaaway, sapagkat Ikaw lamang ang banal!

Sedalen, Tono 6

Ang Krus Mo, O Panginoon, ay banal: / sapagkat mula rito'y nagmumula ang mga paggaling / sa mga naninirahan sa kahinaan ng kasalanan; / sa pamamagitan nito'y tayo'y lumalapit sa Iyo, / maawa Ka sa amin!

Taludtod: **Itaas ninyo ang Panginoon, Diyos natin, at sumamba kayo sa paanan ng kaniyang mga paa, sapagkat banal ito.**

Awit 98:5

Sa araw na ito ay natupad ang salita ng propesiya: / sapagkat narito, sumasamba kami sa lugar / kung saan tumayo ang mga paa Mo, O Panginoon; / at matapos tikman ang Punong ng Kaligtasan, / tinanggap namin ang kalayaan mula sa makasalanang pagnanasa, / sa pamamagitan ng mga panalangin ng Ina ng Diyos, O nag-iisang Minamahal ng sangkatauhan.

Gloria: Nang itayo *pa lamang* / ang punò ng Krus Mo, O Kristo, / nanginig ang mga saligan ng kamatayan, O Panginoon: / sapagkat ang Siyang masinsinang nilamon ng impiyerno, / ay pinalaya nito nang may panginginig. / Ipinakita Mo sa amin ang Kaluwalhatian Mo, O Banal, / at Sinasamba ka namin: / 'Anak ng Diyos, maawa ka sa amin!'

At ngayon, O Ina ng Diyos: O Birheng Ina ng Diyos, ipanalangin Mo sa Sugo Mo, / na kusang ipinako sa Krus / at nabuhay na mag-uli mula sa mga patay, si Cristo na aming Diyos, / para sa kaligtasan ng aming mga kaluluwa.

Awit 4

Irmos: Nawa'y ang banal na tagapangalaga, / ang teologo na si Habakkuk, ay sumaamin sa atin / at ihayag ang anghel na nagdadala ng liwanag, / na malinaw na ipinapahayag: / 'Sa araw na ito – kaligtasan sa sanlibutan, / sapagkat si Cristo'y nabuhay na mag-uli, / bilang Makapangyarihan'.

'Narito, nabuhay na ang Cristo,' / ang ipinahayag ng Anghel sa mga babaeng may dalang mira, / 'huwag kayong magluksa, kayo'y paalis, / sabihin ninyo sa mga Apostol: Magalak kayo! / Sa araw na ito ay may kaligtasan para sa sanlibutan: / ang kaharian ng kaaway / ay winasak ng kamatayan!'

Nagagalak sa pagsamba / sa Iyong Krus na nagbibigay-buhay / sa araw na ito, O Kristo, / ipinagdiriwang namin ang paunang yugto ng Iyong lubhang banal na Pasyon, / *na* para sa kaligtasan ng sanlibutan / ay tiniis Mo, O Tagapagligtas, / bilang Makapangyarihan.

Sa araw na ito ay may kagalakan / sa langit at sa lupa, / sapagkat ang tanda ni Cristo sa mundo ay nahayag, / ang tatlong-beseng pinagpalang Krus: / sapagkat Siya, na nakahiga sa harapan *natin*, / nagkakaloob sa mga sumasamba sa Kanya / ng walang-hanggang kagalakan.

Ano ang aming ihahain sa Iyo, O Kristo? / Sapagkat ipinagkaloob Mo sa amin na pagsamban / ang banal na Krus, / na doon ay ibinuhos ang Iyong lubhang banal na Dugo, / at doon ay ipinako ang Iyong sariling laman. / Habang hinihimas namin ito, kami ay / nagpapasalamat sa Iyo.

Kaluwalhatian, sa Trinidad: Inaawit ko ang Tatlong Persona ng Nag-iisang Pagkadiyos, / ipinapahayag ang kanilang hindi nahahating, payak na Kalikasan: / ang Ama na walang simula, ang

Anak at ang Espiritu Santo, kapwa nasa trono, / isang Panginoon at isang pareho ring Kaharian, / walang hanggang paghahari.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Ikaw lamang, sa *lahat* ng mga babae, / ang nanganak ng isang kababalaghan, isang kamangha-manghang gawa: / sapagkat Ikaw, ang Dalisay, ay muling binago ang kalikasan, / nanganak nang walang binhi, *subalit* nanatiling Birhen gaya ng dati: / sapagkat Siya na ipinanganak Mo ay ang tunay na Diyos.

Katavasia: Sa Krus, O Makapangyarihan, / ang dakilang araw, nang makita Ka, / sa takot ay itinago at siniklot *ang kaniyang* mga sinag, / habang ang buong nilikha ay kumanta nang may takot sa Iyong pagtitiis; / at tunay ngang napuno ang lupa / ng papuri sa Iyo.

Dalit 5

Irmos: Magbantay tayo mula pa sa madaling araw / at, sa halip na kadiliman, maghandog tayo ng awit sa Panginoon, / at masdan si Cristo – ang Araw ng Katuwiran, / na nagliliwanag ng buhay sa lahat.

Sumiklab Ka mula sa libingan, O Liwanag na hindi kailanman lumulubog, / na nagliliwanag sa mundo ng di-nabubulok na buhay, / *at* pinalayas Mo, O Panginoon, ang dalamhati ng kamatayan / mula sa mga hangganan *ng mundo*, bilang ang Maawain.

Lumapit tayo, na pinadalisay ng pag-aayuno, / buong sigasig na hinahalikan ang Pinakabanal na Daan, / na doon, sa Krus, si Cristo / ay nagligtas sa sanlibutan, sa Kanyang habag.

Ang mga hukbo ng anghel ay nagagalak / sa araw na ito ng pagsamba sa Iyong Krus: / sapagkat dito ay pinagsabugan Mo ang mga hukbo ng demonyo / *at* iniligtas ang sangkatauhan, O Kristo.

Ang Simbahan ay naging isang paraisong walang kapantay, / na taglay, gaya ng dati, ang Punong Nagbibigay-Buhay / – ang Krus Mo, O Panginoon; *at* tayo, sa paghipo *rito*, / ay nakikibahagi sa kawalang-kamatayan sa pamamagitan nito.

Kaluwalhatian sa Trinidad: Pinupuri ko ang Tatlo, na pantay na walang simula, / – ang isang Diyos sa diwa: / ang Ama, ang Anak at ang Espiritu Santo, / ang isang Liwanag, pinakatag-tatlo, / ang nag-iisang naghahari't namamahalang Kaharian / sa hindi mahahating pagkakaisa.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Ikaw ay nagdalang-tao ayon sa batas ng kalikasan, / subalit higit pa sa batas na *iyon*: / sapagkat Ikaw lamang / *ang nanganak* nang walang binhi; / nakakabighani isipin at ipahayag / ang paraan ng pagsilang *ni Cristo* mula sa Iyo, / O Pinakadakilang Kalinisan.

Katavasia: Mula sa pagsikat ng araw ay inaawit namin / Ikaw, Tagapagligtas ng sanlibutan, / sapagkat natagpuan namin ang kapayapaan sa pamamagitan ng Iyong Krus, / na dito'y binago Mo ang sangkatauhan, / at dinala Mo kami sa walang kupas na liwanag.

Himno 6

Irmos: Pababa Ka sa pinakamalalim na *kalaliman* ng lupa / at binasag Mo ang walang hanggang kandado / na nagkandado sa mga bihag sa tanikala, O Kristo, / at sa ikatlong araw, gaya ng mula sa balyena ni Jonas, / bumangon Ka mula sa libingan.

Ika'y muling nabuhay, nawasak Mo ang kamatayan, O Cristo, / bilang dakilang Hari, / tinawag Mo kami mula sa kalalalaman ng Hades / sa kagalakan ng Kaharian ng Langit, / sa lupain ng kawalang-kamatayan.

Habang pinapalakpak natin ang ating mga kamay sa banal na mga awit, sumigaw tayo sa Diyos, O mga tapat, at halikain ang Krus ng Panginoon: sapagkat ibinubuhos Niya ang bukal ng pagpapabanal sa lahat *ng naninirahan* sa mundo.

Natutupad ang mga salita ng himno: / sapagkat narito, sumasamba kami / sa patungan ng mga paa Mo na pinakadalisay, O Makapangyarihan, / – sa Banal Mong Krus, / ang tatlong beses na hinangad na Punò.

Ang Punò, na nakapaloob sa Iyong tinapay, / na nakita ng nagdadalamhating salmista sa *gitna* ng mga propeta, / – hinahalikan ang Iyong Krus, O Maawain, / inaawit namin ang Iyong mga gapos, at ang Iyong paglilibing, / at ang sibat kasama ng mga pako.

Sa Iyong mga balikat, O Kristo, / Iyong pinagkalooban ng karangalan na pasanin ang banal na Krus, / at itinaas at ipinako rito sa laman; / sa pagyakap nito, tumatanggap tayo ng lakas / laban sa mga kaaway na hindi nakikita.

Kaluwalhatian, sa Trinidad: Kinakanta ko ang tungkol sa Isa na may tatlong hiwalay na Persona / at tungkol sa Trinidad, ang Diyos na sinasamba bilang isa sa diwa: / ang Tatlo na magkakasama, ang Liwanag na Tatlong-Araw, / ang Ama, ang Anak, at ang Espiritu Santo.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Isang dakilang himala sa gitna ng mga himala / ang nahayag sa Iyo, O walang mantsang Kordero, / sapagkat Iyo namang inanak ang Kordero na nag-aalis ng kasalanan ng sanlibutan. / Ipanalangin Mo Siya nang taimtim para sa mga umaawit ng papuri sa Iyo.

Katavasia: Ang larawan ng banal na Krus / si Jonas, sa sinapupunan ng balyena, / inilalarawan na may mga brasong nakaladlad, / at tumindig, nailigtas mula sa halimaw / sa pamamagitan ng kapangyarihan Mo, O Salita.

Kontakion, Tono 7

Hindi na binabantayan ng nagliliyab na espada / ang mga pintuan ng Eden, / sapagkat ito'y kamangha-manghang nabigkis / ng kahoy ng Krus. / Ang turok ng kamatayan at ang tagumpay ng impiyerno ay napawi, / at Ikaw, aking Tagapagligtas, ay nagpakita, / na tumatawag sa mga nanahan sa impiyerno: / 'Pasukin muli ang paraiso!'

Ikos: Itinayo ni Pilato ang tatlong krus sa Gólgota: / dalawa para sa mga tulisan, at isa para sa Tagapagbigay ng Buhay. / Nakita Siya ng Impiyerno at sumigaw / sa mga nasa ilalim ng lupa: / 'O mga lingkod ko at mga hukbo ko! / Sino *Siya na* nagpako ng pako sa puso ko? / Sa isang kahoy na sibat ay bigla Niya akong tinusok, / at *malapit* na akong mapunit-punit! / Sumisikip ang aking mga bituka, naghihirap ang aking tiyan, / pinahihirapan ng aking mga pandama ang aking espiritu, / at napipilitan akong paalisin sina Adan at ang mga inapo ni Adan, / dahil sa punong ipinagkatiwala sa akin. / Sapagkat ang Punong ito ang siyang nagbabalik sa kanila sa Paraiso!'

Kanta 7

Irmos: Siya na nagligtas sa mga kabataan mula sa pugon, / nang maging tao, / ay nagdurusa bilang isang mortal, / at sa pamamagitan ng Kanyang paghihirap / ay binibihisan ang mortal na katawan ng kagandahan ng kawalang-kamatayan, / ang Pinagpala / Diyos ng mga patriyarka at pinakadakilang kaluwalhatian.

Ika nga ay muling nabuhay sa ikatlong araw mula sa libingan, / na parang mula sa pagtulog, O Panginoon, / binuwag Mo ang mga tagapagbantay ng impiyerno / sa pamamagitan ng banal na kapangyarihan / at binuhay Mo ang mga sinaunang ninuno, / Ika nga ang pinagpalang / Diyos ng aming mga ninuno at ang pinakadakila.

Sa pagdiriwang na may awit ng lira, magalak tayo ngayong araw, O bayan, upang sambahin ang Krus, na pinupuri si Cristo na ipinako rito, ang Pinagpala, Diyos ng ating mga ninuno at pinakadakila.

Matapos ihayag ang kasangkapan ng kamatayan / bilang bukal ng buhay na hinahangad ng sanlibutan, / – ang Krus Mo, O Pinakamahabagin, / banal Mo ang mga sumasamba rito, / ang Pinagpalang / Diyos ng aming mga ninuno, at ang Pinakamaluwalhati.

O Iisa, mapagkawanggawa at mabait na puso, / liwanagan at banalhin, O Hesus, / ang mga sumasamba nang may pananampalataya / sa Iyong Krus at sa Iyong banal na paghihirap, / O Iisa na pinagpala / na Diyos ng mga ninuno at pinakamaluwalhati.

Kaluwalhatian, sa Trinidad: *Bilang* Isa sa tatlong Persona / inaawit ko ang Pagkadiyos: / sapagkat ang liwanag ay ang Ama, ang liwanag ay ang Anak, ang liwanag ay ang Espiritu, / ang Liwanag, na naninirahan nang hindi nahahati sa pagkakaisa ng Kalikasan / at sumisikat sa tatlong sinag ng mga Persona.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Ikaw ang maraming-pangalang pahayag ng lahat ng mga propeta, / sapagkat bilang mga pintuan ng Diyos, isang gintong sisidlan *na puno ng manna*, / Ika'y lumitaw bilang banal na lupain, / O Birhen, Nobya ng Diyos, / na sa laman ay ipinanganak si Hesukristo, / ang Diyos ng ating mga ninuno, at ang Pinakadakilang Luwalhati.

Katavasia: Siya na nagligtas sa mga kabataan mula sa apoy, / nang magsuot ng laman, ay bumaba sa lupa / at, ipinako sa Krus, / ipinagkaloob sa atin ang kaligtasan – / ang Nag-iisang pinagpalang Diyos ng ating mga ninuno / at ang Pinakamaluwalhati.

Awit 8

Irmos: Ang pinakahihintay at banal na araw na ito, / ang una pagkatapos ng Sabado, maharlika at pinakamataas, / ay ang pista ng mga pista / at ang pagdiriwang ng mga pagdiriwang. / Sa *araw* na ito pinupuri natin si Cristo magpakailanman!

'Bakit mo pa hawak ang mira sa iyong mga kamay? / At sino ang hinahanap mo?' / – ang sigaw ng binatang ngayo'y lumitaw sa libingan – / 'Si Cristo na ating Diyos ay muling nabuhay, / matapos Niyang buhayin ang mortal na kalikasan / mula sa kalalalman ng Hades!'

Magalak, tatlong-beses na pinagpalang at banal na Daan, / Krus, liwanag sa mga naninirahan sa kadiliman, / mundong may apat na sanga, / na nagpapahiwatig sa pamamagitan ng Iyong ningning / ng karilagan ng Pagkabuhay na Muli ni Cristo, / ipagkaloob na ang lahat ng mga mananampalataya ay makarating sa Paskwa.

Sa araw na ito, ang mira ay naglalabas ng bango / mula *sa kaniyang* banal na kinalalagyan – / ang Punò, *na puno* ng pabango na nagbibigay-buhay, ang Krus ni Cristo: / damhin natin ang bango nitong mula sa Diyos, / at sambahin ito nang may pananampalataya magpakailanman.

Halina, Propeta Eliseo, magsalita ka nang lantad, / ano ang punong ito na inilagay mo sa tubig? / Ito ang Krus ni Cristo, / na siyang nagtaas sa atin mula sa kalaliman ng pagkabulok / *at* sumasamba kami sa Kanya nang may pananampalataya magpakailanman.

Noong mga unang panahon, si Jacob, / na naglalarawan ng Iyong Krus, O Cristo, kay Jose, / ay yumukod *sa* harap ng dulo ng banal na tungkod, / nang mauna niyang nasilayan ang kahanga-hangang tungkod ng Iyong Kaharian, / na ngayon, nang may pananampalataya, / ay sinasamba namin magpakailanman.

Pagpalain natin ang Ama, at ang Anak, at ang Espiritu Santo, ang Panginoon.

Pinupuri ko ang Iisang Diyos na nasa tatlong Persona, / hindi ko pinagsasama ang Tatlo sa isang Persona, / ni hinahati ko *ang pagkakaisa* ng larawan / ng Ama at ng Anak kasama ang Espiritu: / sapagkat may isang Diyos sa itaas ng lahat sa Trinidad.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Ikaw ay natatangi sa lahat ng mga ina, O Birheng Maria, Nobya ng Diyos, na walang asawa ay ipinanganak si Kristo ang Tagapagligtas *at* pinanatili ang selyo ng kalinisan; kami, ang mga mananampalataya, ay pinupuri Ka magpakailanman.

Katavasia: Noong itinapon siya sa kulungan ng mga leon / *at* iniunat ang kanyang mga kamay na hugis krus, / si Daniel, ang dakila sa mga propeta, / ay napangalagaan nang hindi nasaktan mula sa pagkain ng mga leon, / pinupuri si Cristo na Diyos magpakailanman.

Awit 9

Irmos: Sumikat ka, sumikat ka, O Bayang Jerusalen, / sapagkat sumapit na sa iyo ang kaluwalhatian ng Panginoon! / Magalak ka ngayon at magsaya, O Siyon! / At ikaw, O Dalise, Ina ng Diyos, magalak ka / sa Pagkabuhay ng Kaniya na iyong ipinanganak.

Ika'y bumaba sa libingan, / O Tagapagbigay-buhay at Diyos, / at Ika'y nagbasag sa lahat: ang mga kandado at baras *ng impiyerno*, / at binuhay Mo ang mga patay na sumigaw: / 'Luwalhati sa Iyong Pagkabuhay, / Kristo, makapangyarihang Tagapagligtas!'

Ang Kabanata Mo ay nagbuhos ng buhay sa akin, O Cristo, / sapagkat Ikaw, ang Panginoon ng buhay, / nang linto, ay ipinahayag sa mga naninirahan sa mga libingan: / 'Sa mga nakagapos ay ipinagkaloob ang kalayaan, / sapagkat Ako, ang Tagapagligtas ng sanlibutan, ay dumating na!'

Magalak ang lahat ng punò sa mga gubat ng oak sa pamamagitan ng mga himno, / sa pagmasid sa Krus na pinangalanan *sa kanila*, / na hinalikan sa mismong araw na ito: / rito itinaas ni Cristo ang *Kanyang* ulo, / gaya ng ipinropesiya ng banal na David.

Mula sa pagkamatay dahil sa puno *ng paraiso*, / natagpuan Kita *bilang* puno ng buhay, / aking Krus na nagdadala kay Cristo, / aking hindi nasisirang tagapagtanggol, / makapangyarihang puwersa laban sa mga demonyo! / Yumuyuko sa harap Mo, sumisigaw ako sa araw na ito: / 'Banalin Mo ako sa Kaluwalhatian Mo!'

Magalak, magsaya, Simbahan ng Diyos, / sa araw na ito'y sinasamba natin ang tatlong-maluwalhating Daan / ng Pinakabanal na Krus ni Cristo, / na sa harap nito'y naglilingkod at namamangha ang mga hukbo ng anghel.

Kaluwalhatian, O Trinidad: Trinidad ng mga Persona, Isa sa diwa, / Sinasamba Kita, Banal na Pagkadiyos: / ang Ama at ang Anak kasama ang Espiritu Santo, / ang iisang Simula, ang iisang Kaharian, / na naghahari sa lahat.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Isang dakilang bundok, na tinirahan ni Cristo, / Ikaw ay lumitaw, O Pinakabiyayang Birhen, / gaya ng paghiyaw ng banal na David. / Sa pamamagitan Niya tayo ay itinaas sa langit, / matapos tayong tanggapin bilang mga anak sa pamamagitan ng Espiritu.

Katavasia: O Birheng Ina at tunay na Ina ng Diyos, / na nagluwal nang walang binhi kay Cristo na aming Diyos, / na umakyat sa Krus sa laman! / Kami, ang mga mananampalataya, kasama Niya, / ay ngayo'y marilag na pinupuri Ka.

Exapostilarion ng Linggo at pagkatapos sa Krus:

Kaluwalhatian: Nang akitin ang mahalagang Krus ni Cristo / na nakahiga *sa ating* harapan sa araw na ito, yumukod tayo / at magalak sa pananampalataya, / halikan *ito* nang may pag-ibig, / *at* ipagpakumbinsi ang Panginoon, na kusang-loob na ipinako rito, / *na* ipagkaloob sa atin *ang biyaya* upang sambahin ang banal na Krus, / at makamtan ang Pagkabuhay na Muli nang walang hatol.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Ngayon ay buong paggalang naming sinasamba ang Punong-kahoy na kung saan ang Iyong Anak, O Pinakadakilang Kalinisan, / ay ipinako *rito*, / iniunat Niya ang *Kanyang* pinakabanal na mga kamay para sa ikababuti natin. / Ibigay *mo* sa amin, *nga,* ang kapayapaan / at *ipagkaloob na* maabot namin *ang* lubhang banal na *mga araw* ng paghihirap *ni Cristo*, / na nagliligtas sa sanlibutan, / at pagsamba sa Paskwa ng Panginoon, na maliwanag at magagalak para sa sanlibutan, / at ang liwanag-na-nagsisilbing-araw!

Sa 'Purihin ang Panginoon:' ang stichera ng Linggo mula sa Octoechos, Aklat 4 at ang Triodion, Aklat 4:

Tono 4: Sumigaw tayo nang malakas, / at sa mga awit luwalhatiin / ang mahalagang Krus, halikan *ito*, / at dito ipahayag natin: / 'Lubhang Banal na Krus, / banal mo ang aming mga kaluluwa at katawan sa pamamagitan ng iyong kapangyarihan, / at ingatan mo ang mga sumasamba sa iyo nang may paggalang / na hindi matatablan ng anumang kapahamakan ng aming mga kaaway!'

Lumapit kayo at kumuha / mula sa hindi mauubos na mga batis / na ibinuhos ng biyaya ng Krus: / narito, nakikita *natin* sa *ating* harapan / ang banal na Punò, bukal ng mga kaloob, / na dinilig ng dugo at tubig *mula sa tagiliran* ng Panginoon ng lahat, / na kusang-loob na itinaas dito / at binuhay ang mga patay.

Taludtod: **Itaas ninyo ang Panginoon, Diyos namin, / at sumamba kayo sa paanan ng kaniyang trono, sapagkat banal siya.**

Awit 98:5

Ikaw ang saligan ng Simbahan, ang lakas ng mga hari, / ang kapurihan at kaligtasan ng mga monghe, / O Pinakabanal na Krus; / kaya, habang sinasamba ka namin, / tayo ay naliwanagan sa araw na ito, sa puso at kaluluwa, / sa pamamagitan ng banal na biyaya Niya na ipinako sa iyo, / na nagpabagsak sa kapangyarihan *ng* mapanlinlang na *kaaway*, / at tinanggal ang sumpa.

Taludtod: **Ngunit ang Diyos, ang ating Hari mula pa noong una, / ay naghatid ng kaligtasan sa gitna ng lupa.**

Awit 73:12

Sumigaw tayo nang malakas, / papurihan Siya sa pamamagitan ng awit:

Taludtod: **Bumangon ka, O Panginoon na aking Diyos, itaas mo ang iyong kamay; / huwag mong kalilimutan magpakailanman ang iyong mga naghihirap!**

Awit 9:33

Boses 8: Sa pamamagitan ng isang parabula, tinuruan tayo ng Panginoon na iwasan ang 'matatalinong' Pariseo / at inutusan ang lahat na huwag maging mas 'matalino' kaysa sa nararapat, / ginamit Niya ang Kanyang sarili bilang halimbawa at modelo *nito*, / sa pagpapakumbaba Niya hanggang sa pagpapapako sa krus at kamatayan. / Kaya, kasama ng tagapagsingil ng buwis, ipahayag natin nang may pasasalamat: / 'O Diyos, na nagdusa para sa atin at nanatiling walang pagnanasa, / iligtas mo kami mula sa aming mga pagnanasa, / at iligtas mo ang aming mga kaluluwa!'

Kaluwalhatian: **inuulit natin ang pareho.**

At ngayon, Tono 2: Pinagpala ka nga, O Birheng Ina ng Diyos:

At kapag nagsimula na ang Dakilang Doxolohiya, isinusuot ng abbot ang lahat ng kanyang kasuotang pang-pari. Hinahawakan ang insinsador, sinisinsin niya ang Banal na Altar, kung saan nakalagay ang Banal na Krus. Sa pagtatapos ng Doxology, ang abbot, matapos gumawa ng tatlong pagyuko sa harap ng altar, ay dinadala ang Banal na Krus palabas sa pamamagitan ng hilagang pintuan. Pagdating sa Harang ng Hari, sa pagtatapos ng Doxology, siya ay ipinapahayag: 'Kabuwasan!' Tumayo tayo nang may paggalang!' **Pagkatapos ay pumupunta siya sa gitna ng simbahan sa inihandang lamesa, kung saan inilalagay ang pinggang may Banal na Krus, at pagkatapos ay sinisinsensohan ang Krus nang tatlong beses. Sa panahong ito, inaawit ng koro ang troparion:** 'Iligtas Mo, O Panginoon, ang Sugo Mo': **tatlong beses.**

At pagkatapos ay inaawit natin ang troparion sa tono 6 na may tatlong pagyuko: Sinamba namin ang Krus Mo, O Panginoon, / at pinupuri namin ang banal Mong Pagkabuhay.

Karaniwan, ang troparion ay sabay na inaawit nang tatlong beses ng abbot at ng mga klero at nang tatlong beses naman ng kongregasyon.

Kapag hinalikan natin ang Banal na Krus, inaawit natin:

Stichera para sa Pagpupugay sa Banal na Krus, Tono 2

Halina, mga tapat, / sumamba tayo sa punong nagbibigay-buhay, / na kung saan si Cristo, ang Hari ng kaluwalhatian, / ay kusang nag-unat ng Kaniyang mga bisig / *at* itinaas tayo sa ating dating kaligayahan, / tayo na ninakawan ng kaaway ng ating kagalakan, / at ginawang mga pinalayas mula sa Diyos. / Halina, mga tapat, sumamba tayo sa Punò, / sa pamamagitan nito'y tayo'y naging karapat-dapat / na durugin ang mga ulo ng di-nakikitang kaaway. / Halina, lahat ng angkan ng mga bansa, / parangalan natin ang Krus ng Panginoon sa pamamagitan ng mga awit. / Magalak ka, O Krus, ang ganap na pagtubos ng nahulog na si Adan! / Ang ating pinakatapat na mga hari ay ipinagmamalaki ka, / sapagkat sa pamamagitan ng iyong kapangyarihan ay malakas nilang nasupil ang mga Ismaelita. / Ngayon, hinahalikan ka nang may paggalang, / kami, mga Kristiyano, ay pinupuri / ang Diyos na ipinako sa iyo, na sumisigaw: / 'O Panginoon, na ipinako rito, maawa ka sa amin, / bilang Mabuti at Tagapagmahal ng sangkatauhan!'

Tono 8: Sa araw na ito, ang Panginoon ng nilikha at ang Ginoo ng kaluwalhatian / ay ipinako sa Krus / at tinusok sa tagiliran; / ang Kagalakan ng Simbahan ay natikman ng mapait na halamang-gamot at suka; / isang korona ng tinik ang inilagay / sa Kaniya na bumabalot sa kalangitan ng mga ulap; / sinuotan Niya ng mga kasuotang panghamak / at pinukpok ang mukha ng Kaniya na hinubog mula sa alabok / ng kamay *ng Kaniya na* humubog sa tao sa *Kani*yang sariling kamay; / pinagpilipit nila ang likod / ng Kaniya na bumabalot sa kalangitan ng mga ulap; / Tinanggap Niya ang laway at

mga sugat, / mga pang-iinsulto at mga palo / at tiniis Niya ang lahat para sa akin, ang hinatulan, / ang aking Mananggalang at Diyos, / upang iligtas Niya ang mundo mula sa kamalian, bilang ang Maawain.

Kaluwalhatian, Tono 8: Sa araw na ito, Siya na sa likas ay hindi malalapitan / ay nagiging malalapitan para sa akin / at tinitiis ang paghihirap / Siya na nagliligtas sa akin mula sa mga pagnanasa; / Siya na nagbibigay-liwanag sa mga bulag / ay inaalipusta ng mga labi ng walang-batas / at iniaalay ang Kaniyang likod sa mga sugat para sa mga bihag. / Nang makita Siya sa Krus, / ang dalisay na Birhen at Ina ay sumigaw nang may matinding dalamhati: / 'Naku, Anak ko, bakit Mo ito ginawa? / Ikaw na namumulaklak sa kagandahan higit sa lahat ng tao, / ngayon ay nagmumukhang walang buhay at karaniwan, / na walang anyo o kagandahan. / Kawaawa ako, Liwanag ko, / hindi ko matiis na makita Kang parang natutulog, / nahahati ang aking kalooban, at isang kakila-kilabot na tabak ang tumatagos sa aking puso. / Kinakanta ko ang Iyong mga paghihirap, / sinasamba ko ang Iyong awa; / O mapagpasensyong Panginoon, kaluwalhatian sa Iyo!'

At ngayon, tono 8: Sa araw na ito ay natupad ang salita ng propeta: / sapagkat narito, sinasamba namin ang lugar / kung saan tumayo ang mga paa Mo, O Panginoon; / at matapos tikman ang Punong ng Kaligtasan, / tayo'y nagkamit ng kalayaan mula sa makasalanang pagnanasa / sa pamamagitan ng mga panalangin ng Ina ng Diyos, ang Mahabagin sa sangkatauhan.

SA IKATLONG DOMINGO SA LITURHIYA

Ang 'Mapalad' sa Tono 6, at mula sa Kanon ng Krus, Oda 3 sa Tono 4.

Troparion, Tono 1

Iligtas Mo, O Panginoon, ang Sugo Mo / at pagpalain Mo ang mana Mo, / ipagkaloob ang tagumpay sa mga Ortodoksong Kristiyano laban sa mga barbaro / at panatilihin Mo ang Sugo Mo sa pamamagitan ng Krus Mo.

Kontakion, tono 7

Hindi na ang nagliliyab na tabak / ang nagbabantay sa mga pintuan ng Eden, / sapagkat ito'y kamangha-manghang nabigkis / ng kahoy ng Krus. / Ang turok ng kamatayan at ang tagumpay ng impyerno ay nawala, / at Ikaw, aking Tagapagligtas, ay nagpakita, / na tumatawag sa mga nanirahan sa impyerno: / 'Pasukin muli ang paraiso!'

Sa halip ng Trisagion, inaawit natin: Sinamba namin ang Krus Mo, O Panginoon, / at pinupuri namin ang banal Mong Pagkabuhay.

Prokeimenon, tono 6: Iligtas Mo, O Panginoon, ang Sugo Mo / at pagpalain Mo ang mana Mo. **Bersikulo:** Sa Iyo, O Panginoon, ako'y sumigaw. O Diyos ko, huwag Kang manahimik, huwag Mo akong balewalain.

Liham sa mga Hebreo, simula 311A

Mga kapatid, yamang mayroon tayong dakilang Punong Pari na lumampas sa mga langit, si Jesus na Anak ng Diyos, ay manatili tayo matatag sa ating pagpapahayag ng pananampalataya. Sapagkat ang ating Punong Pari ay hindi mahina ang pakiramdam sa ating mga kahinaan, kundi siya ay tinukso sa lahat ng paraan, gaya natin—ngunit hindi nagkasala. Kaya't lumapit tayo sa trono ng biyaya nang may buong tiwala, upang makatanggap tayo ng awa at makahanap ng biyaya na tutulong sa atin sa oras ng ating pangangailangan. Sapagkat ang bawat punong pari, na hinirang mula sa pangkalahatang bayan, ay itinalaga upang *maglingkod* para sa mga tao sa mga bagay na may kinalaman sa Diyos, upang maghandog ng mga handog at hain para sa mga kasalanan; siya ay may kakayahang magpakita ng habag sa mga mahina at sa mga naliligaw, sapagkat siya rin ay may kahinaan; dahil dito, kailangan niyang maghandog *ng hain* para sa kasalanan, para sa bayan at para sa kaniyang sarili. At walang sinumang kumukuha ng karangalang ito para sa kaniyang sarili, kundi ang tinawag ng Diyos, gaya ni

Aaron. Sa parehong paraan, hindi pinarangal ni Cristo ang Kaniyang sarili upang maging Punong Pari, kundi Siya na ang nagsabi sa Kaniya: 'Ikaw ang Aking Anak; sa araw na ito ay pinanganak Kita'; gaya ng sinasabi Niya sa ibang *bahagi*: 'Ikaw ay pari magpakailanman ayon sa kaayusan ni Melquisedec'.

Heb 4:14–5:6

Alleluia, Tono 1: Alalahanin Mo ang Kawan Mo na tinamo Mo mula pa sa simula. **Bersikulo:** Ngunit ang Diyos, ang ating Hari mula pa noong una, ay gumawa ng kaligtasan sa gitna ng lupa.

Ang Ebanghelyo ayon kay Marcos, simula sa talata 37

Sinabi ng Panginoon: 'Ang sinumang nagnanais sumunod sa Akin ay dapat tanggihan ang sarili, pasanin ang kanyang krus, at sumunod sa Akin. Sapagkat ang sinumang nagnanais iligtas ang kanyang buhay *ay* mawawalan nito, ngunit ang sinumang mawawalan ng kanyang buhay dahil sa Akin at dahil sa Ebanghelyo ay ililigtas ito. Sapagkat ano'ng pakinabang sa tao kung nakamtan niya ang buong sanlibutan ngunit nawala ang kaniyang kaluluwa? Sapagkat ano'ng maibibigay ng tao bilang kapalit ng kaniyang kaluluwa? Sapagkat ang sinumang nahihiya sa Akin at sa Aking mga salita sa malikot at makasalanang henerasyong ito, siya rin ay ikakahiya ng Anak ng Tao pagdating Niya sa kaluwalhatian ng Kaniyang Ama kasama ang mga banal na anghel. At sinabi Niya sa kanila, 'Tunay na sinasabi ko sa inyo, may ilan sa nakatayo rito na hindi matitikman ang kamatayan hanggang sa makita ninyo ang pagdating ng Kaharian ng Diyos na may kapangyarihan.'

Marcos 8:34–9:1

Komunyon: Ang liwanag ng mukha Mo ay sumikat sa amin, O Panginoon.

SA IKATLONG DOMINGO SA VESPERS

Para sa 'O Panginoon, ako'y sumigaw:' mga stichera para sa ika-10 tono: 4 na nakakaantig na stichera sa kasalukuyang tono ng Octoechos. Stichera ng Kagalang-galang na Jose, tono 8

O Panginoon, kusang-loob Mong iniunat ang Iyong mga kamay sa Krus; ipagkaloob Mo na kami rin, na may pusong nagpapakumbaba, ay sumamba rito—kami na nagniningning sa pamamagitan ng pag-aayuno at panalangin, sa pamamagitan ng pagpipigil sa sarili at mabubuting gawa—sapagkat mabuti Ka at Mahabagin sa sangkatauhan.

O Panginoon, pawiin Mo ang karakhan ng aking mga kasalanan, / sa pamamagitan ng kasaganaan ng Iyong habag, O Siyang Labis na Mahabagin, / at ipagkaloob Mo na sa malinis na kaluluwa / masdan at mahalikan namin ang Iyong Krus sa linggong ito ng pag-aayuno, / bilang Tagapagmahal ng sangkatauhan.

San Teodoro, Tono 3

Isang lubos na kamangha-manghang himala! Isang nakikitang Punò, / na kusang-loob na ipinako ni Cristo sa laman: / sinasamba *ito* ng mundo at, nang liwanagan, ay sumisigaw: / 'O kapangyarihan ng Krus! / At kapag nakikita, sinusunog nito ang mga demonyo, / at kapag inilalarawan, lumalabas itong parang sinunog sila!" / Pinupuri kita, pinakadakilang Kalinisan na Daan, / iginagalang at sinasamba kita nang may takot, / at pinupuri ko ang Diyos, na sa pamamagitan mo ay ipinagkaloob sa akin / ang buhay na walang hanggan!

At mula sa Menaion, 3 stichera.

Kaluwalhatian, at ngayon: **Ang Theotokos.**

Pasok. 'Isang liwanag ng kagalakan:'

Malaking Prokeimenon, Tono 8

Ipinagkaloob Mo ang mana / sa mga natatakot sa Kanyang pangalan, O Panginoon.

Taludtod: Mula sa mga hangganan ng lupa ay nananaghoy ako sa Iyo.

Taludtod: Maglilimlim ako sa lilim ng Iyong mga pakpak.

Taludtod: Ganito ako mag-aawit sa Kanyang pangalan.

Awit 60:6B, 3A, 5B, 9A

Stichera sa psalterio, tono 8

Hindi ko nangahas na itas ang aking mga mata sa langit, / ako na aba, dahil sa aking masasamang gawa; / ngunit, tulad ng maniningil ng buwis, itinaas ko ang aking mga mata at sumigaw sa Iyo: / 'O Diyos, maawa ka sa akin na makasalanan, / at iligtas mo ako mula sa pagkukunwari ng mga Pariseo, / sapagkat Ikaw lamang ang maawain!' **(2)**

Para sa mga Martir: O mga Martir ng Panginoon, pinapabanal ninyo ang bawat lugar, at pinapagaling ninyo ang bawat karamdaman; at ngayon ay nananalangin kami, kami'y nananawagan *sa inyo*, na ang aming mga kaluluwa ay mailigtas mula sa mga bitag ng kaaway.

Gloria, at ngayon, sa Ina ng Diyos: Ang buong langit ay umaawit tungkol sa Iyo, O Puno ng Biyaya, / Inang hindi nakilala ang kasal, / at pinupuri namin ang di-mailarawang pagsilang *ni Cristo* sa pamamagitan Mo. / O Ina ng Diyos, ipagpanalangin Mo ang kaligtasan ng aming mga kaluluwa.

At ang natitirang bahagi ng serbisyo, ayon sa nakagawiang.

IKA-APAT NA DOMINGO NG MALAKING KUWARESMA

SA SABADO SA MALAKING VESPERS

Pagkatapos ng pambungad na salmo, inaawit natin ang buong unang kathisma. Sa 'Sumigaw ako sa Panginoon': **mga stichera sa tono 10: tatlo mula sa Linggong Octoechos, apat mula sa Silangang Octoechos, at tatlo para kay San Juan Climacus mula sa Triodion:**

Tono 8

O Kagalang-galang na Ama Juan, / tunay na palagi mong dinadala sa *iyong* lalamunan ang papuri sa Diyos, / *sa* pinakaaktibong *paraan* natutuhan mo, O lubos na pantas, / ang mga salitang hinimok ng Diyos, / at pinagyaman ka ng biyayang dumadaloy mula rito, / at naging *isang* pinagpala, / na nagwawasak sa lahat ng kautusan ng mga walang-Diyos.

Ama Juan na kagalang-galang, / nang lininis mo ang iyong kaluluwa sa pamamagitan ng bukal ng luha, / at pinayapa mo ang Diyos sa pamamagitan ng buong-gabi na pagbabantay, / umakyat ka sa Kanyang pag-ibig, O pinagpala, at sa Kanyang kagandahan; / na ngayo'y wastong tinatamasa mo, na walang patid ang iyong tuwa, / kasama ng iyong mga kasama, O Dios-matalino at kagalang-galang.

Ama na si Juan na Kagalang-galang, / nang itataas mo ang iyong isip sa Diyos sa pamamagitan ng pananampalataya, / itinakwil mo ang pabagu-bagong kaguluhan ng sanlibutan / at, bitbit ang iyong krus, sinundan mo ang Siyang Makakakita ng Lahat; / sinupil mo ang iyong masuway na katawan sa pamamagitan ng katuwiran sa pamamagitan ng askeitikong disiplina / sa kapangyarihan ng Banal na Espiritu.

Kaluwalhatian, Tono 5: O kagalang-galang na Ama, / nang marinig mo ang tinig ng Ebanghelyo ng Panginoon, / iniwan mo ang mundo, itinuring mong walang kabuluhan ang kayamanan at kaluwalhatian. / Kaya't ipinahayag mo sa lahat: / 'Mahalin mo ang Diyos at makakamtan mo ang walang hanggang biyaya. / Huwag mong unahin ang anuman sa Kanyang pag-ibig, / upang, pagdating Niya sa Kanyang kaluwalhatian, / makatagpo ka ng kapahingahan kasama ng lahat ng mga santo'. / Sa pamamagitan ng kanilang mga panalangin, O Kristo, ingatan / at iligtas Mo ang aming mga kaluluwa.

At ngayon, O Ina ng Diyos: **isang dogmatikong awit sa karaniwang tono.**

Stichera mula sa Octoechos

Kaluwalhatian sa Kagalang-galang, Tono 2: Sa lupa'y isang anghel, at sa langit ay isang tao ng Diyos, / ang pampaganda ng sanlibutan, kasaganaan ng mga biyaya at birtud, / ang kapuri-puri ng mga asketiko, parangalan natin si Juan: / sapagkat, itinanim sa bahay ng Diyos, namulaklak siya sa katuwiran, / at gaya ng sedro pinarami niya sa ilang ang kawan ng matatalinong tupa ni Cristo / sa kabanalan at katotohanan.

At ngayon, O Ina ng Diyos: O bagong himala, *na hihigit* sa lahat ng sinaunang himala! / Sapagkat sino ang nakakaalam ng isang ina na nanganak nang walang asawa, / at siyang nagdala sa kanyang mga bisig ng Siyang niyayakap ang buong nilikha? / Ang plano ng Diyos ang paglilihing *ito*. / *Ngunit* ikaw, O Pinakadakilang Dalisay, na naghawak sa Kaniya bilang sanggol sa iyong mga bisig, / at nagkamit ng katapangang isang ina sa harap Niya, / ay huwag kang tumigil sa paghingangawa para sa mga nagpaparangal sa iyo, / upang magkaroon *Siya* ng awa at iligtas ang aming mga kaluluwa.

Tropario, Tono 1

Nagpakita ka bilang isang monghe, / isang anghel sa laman, / at isang tagapaghimala, O aming ama na tagapagdala ng Diyos na si Juan: / matapos makamit ang makalangit na mga kaloob sa pamamagitan ng pag-aayuno, pagbabantay at panalangin, / pinapagaling mo ang mga maysakit at ang

mga kaluluwang lumalapit sa iyo nang may pananampalataya. / Luwalhati sa Kaniya na nagbigay sa iyo ng lakas, / luwalhati sa Kaniya na nagkorona sa iyo, / luwalhati sa Kaniya na gumagawa ng lahat ng pagpapagaling sa pamamagitan mo.

SA IKAPANG-APAT NA DOMINGO SA MATINS

Pagkatapos ng Ika-anim na Salmo, 'Ang Panginoong Diyos': **sa tono ng Oktokanto, at inaawit natin ang tropario ng Linggo.**

Kaluwalhatian, troparion kay San Juan Climacus, tono 1

Bilang isang eremita, / at isang anghel sa laman, / at isang tagapaghimala, ikaw ay lumitaw, aming ama na tagapagdala ng Diyos na si Juan: / sa pamamagitan ng pag-aayuno, pagbabantay at panalangin ay nakamtan mo ang mga langitnang kaloob, / pinapagaling mo ang mga maysakit at ang mga kaluluwang lumalapit sa iyo nang may pananampalataya. / Luwalhati sa Kaniya na nagbigay sa Iyo ng lakas, / luwalhati sa Kaniya na nagkorona sa Iyo, / luwalhati sa Kaniya na gumagawa ng lahat ng pagpapagaling sa pamamagitan Mo.

At ngayon, O Ina ng Diyos, ang iisang tinig: ipinahayag sa iyo ni Gabriel, O Birhen, 'Magalak', / *at* sa pahayag na *iyon* ang Panginoon ng lahat ay nagkatawang-tao / sa iyo, ang banal na Kaban, / gaya ng sinabi ng matuwid na David. / Nagpakita kang mas malawak kaysa sa mga kalangitan, / na nagdadala ng iyong Maylalang. / Luwalhati sa Kaniya na nanahan sa iyong sinapupunan; / luwalhati sa Kaniya na lumabas mula sa iyo; / luwalhati sa Kaniya na, sa pamamagitan ng Kanyang pagsilang mula sa iyo, ay nagpalaya sa atin.

Pagkatapos, ang karaniwang salmuterya mula sa Salmo. Ang Sedalnia mula sa Oktosarkos. Pagkatapos ng mga Tropario ng Walang-sala: Ang Pulutong ng mga Anghel: **Ipakoia. Ang mga stichera at prokimen ng tono.** Lahat ng humihinga: **ang karaniwang Ebanghelyo ng Linggo.** Matapos masaksihan ang Pagkabuhay na Muli ni Cristo: **Awit 50. Pagkatapos ay ang Himno ng Kaluwalhatian, tono 8:** Buksan Mo sa akin ang mga pintuan ng pagsisisi: **(tingnan ang Matins para sa Linggo ng Publicano at ng Pariseo).**

Unang Canon – Canon ng Linggo sa tono 4, Canon ng Theotokos sa tono 2, Canon ng Triodion sa tono 4 at Canon ng Santo sa tono 4:

Kanon, Tono 5.
Oda 1

Irmos: Sa Diyos na Tagapagligtas:

Ako ay parang isang tao, O Kristo, / na nahulog sa kamay ng mga tulisan / at iniwan nilang halos buhay pa matapos nilang bugbugin; / gayon din ako ay sugatan, O Tagapagligtas, ng aking mga kasalanan.

'Huwag Mo akong hamakin, O Tagapagligtas, na labis na nagdurusa,' / – ang sigaw nang may luha / ng siyang ibinigay Mo ang Kanyang kayamanan sa mga tulisan. / At gayon din ako'y nananalangin: / 'Maawa Ka sa akin at iligtas Mo ako!'

Si Kristo ang Tagapagligtas! / Ang aking isipan ay winasak ng mga sugat ng kasalanan, / pinabagsak ng mga di-matuwid na tulisan / at ng masasamang kaisipan; / pagalingin mo *ito*, at iligtas mo ako, O Pinakamahabagin.

Theotokos: Pinakadakilang Ina ni Cristo! / Ipanalangin mo nang walang patid ang Diyos / na nagkatawang-tao mula sa Iyo / at hindi naghiwalay sa sarili mula sa dibdib ng Ama, / upang iligtas Niya mula sa bawat kapahamakan / ang mga nilalang Niya.

Isa pang kanon sa Kagalang-galang, tono 8
Oda 1

Irmos: Tumawid sa tubig na parang sa tuyong lupa:

Pag-akyat mo sa di-katawang at mauunawang liwanag / mula sa pagkasira-sira *ng* materyal na *mundo*, / San Juan, / liwanagan mo ako sa pamamagitan ng iyong mga panalangin sa Panginoon.

Nasiyahan sa tamis ng pag-aayuno, itinakwil mo ang kapaitan ng mga ligaya: kaya't higit pa sa pulot at pulot-pukyutan, pinatamis mo ang aming mga pandama, Ama.

Umakyat ka sa tuktok ng kabutihan / at itinakwil mo ang mababang mga ligaya, / inihayag mo ang tamis ng kaligtasan / sa iyong kawan, O Kagalang-galang na Ama.

Theotokos: O Ina na nanganak sa Karunungan at Salita ng Ama / sa paraang lampas sa salita! / Pagalingin mo ang mabigat na sugat ng aking kaluluwa / at pahupain mo ang dalamhati ng aking puso.

Katavasia: Bubuksan ko ang aking mga labi, / at mapupuno ang mga ito ng Espiritu; / at magsasalita ako sa Reyna at Ina, / at lilitaw akong maningning sa kagalakan, / at magkukuwento ako nang may tuwa tungkol sa Kanyang mga kababalaghan.

Kanta 3

Irmos: Palakasin mo kami:

Habang naglalakbay ako nang may matinding kahirapan sa landas ng buhay, O Kristo, / tinatablan ako ng mga tulisan *habang naninirahan* sa aking mga pagnanasa; / ngunit itaas Mo ako, ipinamamanhik Ko sa Iyo.

Ninakaw ng mga tulisan ang aking isipan / at iniwan akong kalahating patay / sa mga sugat ng aking mga kasalanan; / ngunit pagalingin Mo ako, O Panginoon.

Ang aking mga pagnanasa ay naghubad sa akin: / *Ako'y walang lakas na tuparin* ang Iyong mga utos, Kristo na Tagapagligtas, / at nasugatan ako ng mga kaluguran; / ngunit ibuhos Mo ang Iyong awa sa akin.

Theotokos: Manalangin ka nang walang patid, O Dalise, / para sa Kaniya na lumabas mula sa iyong sinapupunan, / upang ang mga umaawit ng iyong papuri, O Nobya ng Diyos, / ay mailigtas mula sa panlilinlang ng diyablo.

Kanon sa Kagalang-galang. Irmos: Ikaw ang saligan:

Sa *nag-aalab na* uling ng pag-aascetismo / sinunog mo ang mga tinik ng mga pagnanasa, O Kagalang-galang, / at *dito mo* pinapainit ang mga pagtitipon ng mga monastiko.

Tulad ng mira ng pagpapala, / na binubuo ng mga bango ng pag-a-ascetismo, / ikaw ay lubusang nabuo, O Kagalang-galang, / bilang isang bango na kaaya-aya sa Diyos.

Sa pamamagitan ng pagsasagawa ng mga disiplina ng pag-aascetismo, nilunod mo ang iyong mga pagnanasa, gaya ng mga alipin ng sinaunang Paraon, sa baha ng iyong mga luha.

Theotokos: Pawiin Mo ang walang-tigil na gulo / ng aking mga kaisipan, O Dalise, / at ituro Mo ang *kanilang* daluyan / patungo sa Iyong Anak, O Ina ng Diyos.

Katavasia: O Theotokos, / ikaw ay isang buhay at masaganang bukal / para sa iyong mga mang-aawit ng himno, na naghandog ng banal na salu-salong ito; / palakasin mo sila, / at sa iyong banal na kaluwalhatian / ipagkaloob mo sa kanila ang mga korona ng kaluwalhatian.

Sedalen, Tono 5

Ang Pinakabanal Mong Krus, aming Tagapagligtas, / na hawak bilang sandata ng kaligtasan, / dito'y sumisigaw kami sa Iyo: / 'Iligtas Mo kami, O Diyos, na kusang nagdusa para sa amin lahat, / bilang Pinakamahabagin!'

Kaluwalhatian sa Kagalang-galang, Tono 4: Nagniningning sa mga birtud hanggang sa kalangitan, sapagkat matatag kang naitatag nang walang alinlangan, marangal kang umakyat upang pagnilayan ang walang sukat na kalaliman. / Ibinunyag mo ang lahat ng mga pakana ng mga demonyo, / pinoprotektahan mo ang mga tao mula sa kanilang kapahamakan, / Juan, hagdan ng mga birtud, / at ngayon ay nananalangin ka para sa kaligtasan ng iyong mga lingkod.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Siya na nauupo sa trono ng mga Kerubin / at nananahan sa sinapupunan ng Ama / na parang sa Kanyang banal na trono, O Pinuno na Ginang, / ay nananahan sa iyong sinapupunan ayon sa laman; / sapagkat ang Diyos ay tunay na naghari sa lahat ng mga bansa, / at tayo ngayon ay umaawit sa Kanya nang may pagkaunawa. / Manalangin ka sa Kaniya, O Dalise, para sa kaligtasan ng Iyong mga lingkod.

Dalit 4

Irmos: Narinig ko, O Panginoon, ang balita:

Nanakaw ng mga tulisan / *ang* aking *mana* – ang gawa ng Diyos – / at iniwan akong nagdurusa sa aking mga sugat.

Ang pabagu-bagong isipan ko ay naglayo sa akin mula sa Iyong mga utos, O Tagapagligtas, at dahil dito ay nasugatan ako ng aking mga kasalanan.

Nang makita ako ng Levita na sugatan, / lumampas siya, O Tagapagligtas ko; / ngunit Iniligtas Mo ako.

Theotokos: Kami, ang mga tapat, ay nagpupuri sa Iyo higit sa lahat, O Ina ng Diyos na hindi nakilala ang kasal, at kami ay nagtatago sa Iyong daungan.

Kanon sa Kagalang-galang. Irmos: Narinig ko, O Panginoon, / ang hiwaga:

Tulad ng isang napakabango ng parang / at isang buhay na paraiso ng mga birtud, / ipinanganak mo ang bulaklak ng pagpipigil sa sarili, / na siyang nagpabulas sa lahat ng nagbibigay-pugay sa iyo.

Sa iyo nga'y may tagapag-utos ng pag-aascetismo / at ang pinakamabuting tuntunin para sa mga monghe, / tunay na gaya ni Moises at ni David, / tinatawag *ka naming* pinagpala, O Ama.

Itinanim sa mga tubig ng pagpipigil sa sarili, / lumitaw ka, pinagpalang Ama, na parang namumulaklak na baging, / na nagbunga ng mga kumpol ng kabanalan.

Theotokos: Ikaw, O Ina ng Diyos, ay nanganak sa Kaniya na sumilay mula sa Ama bago pa man nagsimula ang panahon, / *subalit* nagpakita sa takdang panahon; / ipanalangin Mo sa Kaniya na iligtas ang mga umaawit ng papuri sa Iyo.

Katavasia: Nakaupo sa kaluwalhatian / sa trono ng Pagkadiyos, / sa isang banayad na ulap, / ang pinakadiyos na Hesus ay dumating, / *dinala* ng isang walang dungis na kamay, / at iniligtas ang mga sumigaw: / 'Kaluwalhatian, O Kristo, sa Kanyang kapangyarihan!'

Himno 5

Irmos: Nagbabantay mula sa pagsikat ng araw:

Hesus, tingnan Mo ang mga sugat ng aking kaluluwa, / gaya noong araw nang mahulog ako sa kamay ng mga tulisan, / at pagalingin Mo, O Kristo, ang aking kirot, ipinamamanhik ko.

Ang kaluluwa ko'y napapagod sa matinding sugat ng aking mga kasalanan, O Kristo, / kaya't ako'y nakahiga nang hubad, *walang* banal na birtud. / Nananalangin ako sa Iyo, iligtas Mo ako!

Ang pari na nakakita sa akin, / at ang Levita, ay napatunayang walang magawa, / sapagkat nilampasan nila ako; / ngunit Ikaw Mismo, sa Iyong awa, / ay nagkaloob na ngayon ng kaligtasan at iniligtas *Mo ako*.

Theotokos: Huwag Mo akong hamakin, O Panginoon, / Ipinamamanhid ko sa Iyo, / ako, ang aba, na ang isipan ay labis na nasugatan ng mga tulisan, / kundi maawa Ka, O Tagapagligtas, sa pamamagitan ng pagdalangin Niya na nagluwal sa Iyo.

Kanon sa Kagalang-galang. Irmos: Bakit Mo ako itinakwil:

Matapos mong patayin ang lahat ng pagnanasa / sa hamog ng iyong mga gawaing pag-a-ascetic, O pinagpalang Ama, / masagana mong sinindihan ng apoy ng pag-ibig at pananampalataya / ang sulo ng pagpipigil sa sarili at ang liwanag ng kawalan ng pagnanasa, / at lumitaw ka bilang Anak ng Araw.

Sa pamamagitan ng iyong banal na paggawa, pinagyaman mo ang bungang-ubas ng pananampalataya, inilagay mo ito sa pisaan, at piniga mo ito sa pamamagitan ng pagsisikap ng pag-a-ascetismo; at, nang mapuno mo ang espirituwal na tasa ng pagpipigil sa sarili, pinasaya mo ang mga puso ng iyong kawan.

Matapang na tiniis ang mga pag-atake at sugat / mula sa mga kaaway na mapanganib, / ikaw ay naging haligi ng pagtitiis, / pinatitibay ang iyong kawan sa pamamagitan ng banal na tungkod, / pinapalusog *sila* sa pastulan ng pagpipigil sa sarili at sa mga tubig, / O pinagpala.

Theotokos: Sumusunod sa mga salita ng Iyong mga labi, O Pinakadakilang Kalinis-linisan, / tinatawag ka naming pinagpala. / Sapagkat itinaas ka ng Panginoon, / sa pamamagitan ng paglikha *ng* tunay na dakilang *mga gawa* sa Iyo, / at, sa pagsilang sa Iyo ng Kanyang sinapupunan, / ipinahayag *ka* bilang tunay na Ina ng Diyos.

Katavasia: Namangha *ang* buong *mundo* / sa Iyong banal na kaluwalhatian: / sapagkat Ika, O Birheng hindi nakilala ang pakikipagsama, / ay nagdalang-tao sa Kataas-taasang Diyos sa *Iyong* sinapupunan / at ipinanganak ang walang hanggang Anak, / na nagkakaloob ng kapayapaan sa lahat ng umaawit ng Iyong papuri.

Oda 6

Irmos: Nilamon ako ng kalaliman; ang balyena ang naging aking libingan:

Sa pamamagitan ng aking mga pagnanasa ay nasayang ko / ang aking banal na mana, O Panginoon, / at, labis na sugatan ng aking mga kasalanan, ako'y naghanap ng kanlungan sa Iyo. / 'Maawa ka sa akin,' ang aking pakiusap sa Iyo.

Ninakaw ng mga tulisan ang aking kayamanan / at iniwan akong parang patay; / tinusok ng mga pagnanasa ang aking isipan, / subalit, sa Iyong awa, iligtas Mo ako, O Panginoon.

Nang makita ng Levita ang paghihirap ko dahil sa aking mga sugat, / hindi niya matiis ang makita ang mga iyon, kaya't lumampas siya sa akin. / Ngunit Ikaw Mismo, Mahal na Tagapagkalinga ng Sangkatauhan, / ay nagbuhos ng Iyong saganang awa sa akin.

Theotokos: Karapat-dapat naming pinupuri Ka, ang palumpong na tinubuan ng tinik na hindi nasunog, / ang bundok, ang buhay na hagdan, / at ang pintuan ng langit, / O maringal na Maria, ang kapurihan ng mga Ortodokso.

Kanon sa Kagalang-galang. Irmos: Mahabagin ka sa akin, O Tagapagligtas:

Tinanggap mo sa iyong kaluluwa / ang banal na kayamanan ng Espiritu: / walang dungis na panalangin, kadalisayan, kapanatagan, / matinding pagbabantay, ang mga pagsisikap ng pagpipigil sa sarili; / kaya*'t* ikaw ay naging tahanan ng Diyos.

Lampas ka na / sa kababaan ng mga bagay sa lupa, O pinakamatalino, / nang pasiglahin mo ang isip sa di-materyal na panalangin, / at sa gayon ay naging tagapagmana ka ng langitnang bahagi, / alang-alang sa isang buhay na ganap.

Pagkatapos, sa pamamagitan ng *iyong mga gawaing* pag-a-ascetiko, tunay mong pinatay ang mga baga ng mga pana ng kaaway; at, na nagniningning sa apoy ng pananampalataya, sinunog mo ang kayabangan ng kawalang-paniwala *at* erehe.

Theotokos: Ang kaluwalhatian ng Kataas-taasan ay sumilay mula sa Siyon, / mula sa Iyo, na hindi nakilala ang kasal, / na nabalutan ng belo ng laman / sa pamamagitan ng isang hindi mailarawang pagsasama, / at nagbigay-liwanag sa mundo.

Katavasia: Habang ipinagdiriwang natin ang banal at pangkalahatang kagalang-galang na kapistahan ng Ina ng Diyos, halina, kayong mga pantas sa Diyos, palakpak tayo, papurihan ang Diyos na ipinanganak mula sa kaniya.

Kontakion, Tono 4

Ipinaglagay ka ng Panginoon sa tuktok ng pagpipigil sa sarili, / aming guro at ama na si Juan, / bilang isang tunay, hindi matitinag na bituin, / na gumagabay sa mga hangganan *ng daigdig* patungo sa liwanag.

Ikos: Tunay nga, ginawa mo ang iyong sarili / na Tahanan ng Diyos, O Ama, / sa pamamagitan ng iyong mga banal na birtud: / pinalamutian ng pananampalataya, pag-asa, at tunay na pag-ibig, / sumisikat na parang makinang na ginto. / Ipinahayag mo ang mga banal na batas; / sa pamamagitan ng asetikong pagpipigil sa sarili, tulad ng mga walang katawan, natutunan mo / ang pag-iingat, tapang at kabanalan; / nakamtan mo ang kababaang-loob, *na siyang* nagtaas sa iyo. / Kaya, sa pamamagitan ng walang tigil na panalangin, naliwanagan ka / at narating mo ang makalangit na mga tahanan, / aming gabay *at* ama na si Juan.

Himno 7

Irmos: O Panginoon, pinadakila ng mga Ama:

Dinambâhan ako ng mga tulisan, ako nga'y aba, / at iniwan ako / na parang patay sa bugbog, walang hininga. / Kaya't nananalangin ako sa Iyo: / 'O Diyos, dalawin Mo ako!'

Ang aking isipan ay nilooban / ng pabagu-bagong kaisipan / at, pinabagsak ng mga pagnanasa, / iniwan nila akong halos patay dahil sa aking maraming kasalanan; / ngunit Ikaw, O Tagapagligtas, pagalingin mo ako.

Nang makita ako ng Levita / na naghihirap sa aking mga sugat, / at hindi na matiis ang aking mga bukol na hindi na magagamot, / nilampasan niya ako, aking Tagapagligtas; / ngunit Ikaw Mismo ang maghilom sa akin.

Theotokos: Ikaw, na nagkatawang-tao mula sa Birhen, ay nagligtas sa akin, / na ibinuhos sa aking mga sugat / ang saganang awa ng Iyong habag, O Kristo. / Kaya't pinupuri Kita.

Kanon sa Kagalang-galang. Irmos: Ang mga kabataang nagmula sa Judea:

Sa pastulan ng makalangit na Kaharian / iningatan Mo *ang Kanyang* kawan, O Ama, / at, pinalayas Mo ang mga erehe *na parang* mga mabangis na hayop sa pamamagitan ng tungkod ng dogma, umawit Ka: / 'Diyos ng aming mga ninuno, pinupuri Ka!'

Pumasok ka sa makalangit na piging ng Kaharian ni Cristo, / nakasuot ng kasuotang karapat-dapat sa Kaniya na tumawag sa iyo, / at naupo sa *piging* na iyon, na sumisigaw: / 'Diyos ng aming mga Ama, pinapuri Ka!'

Lumitaw Ka, O Ama, na parang ilog ng pagpipigil sa sarili, / na hindi binaha ng mga kasalanan, / na lulubog sa mga kaisipan at naglilinis sa karumihan / ng mga sumisigaw nang may pananampalataya: / 'Diyos ng aming mga Ama, pinupuri Ka!'

Theotokos: Mula sa iyong sinapupunan, O Birhen, lumabas / ang Panginoon ng lahat, na nagkatawang-tao mula *sa Iyo*. / Kaya, iniisip Ikaw, O Ina ng Diyos, sa ortodoksong pananampalataya, / ipinapahayag namin sa Iyong Anak: / 'Diyos ng aming mga ninuno, pinupuri Ka namin!'

Katavasia: Ang mga banal at matalino ay hindi pinarangalan / ang nilikha nang higit pa sa Lumikha, / kundi, matapang nilang tinalo ang apoy na nagbanta *sa kanila*, / at buong tuwa silang umawit: / 'Pinakapuri-puring Panginoon at Diyos ng aming mga ninuno, / pinagpala Ka!'

Oda 8

Irmos: Sa Iyo, ang Tagapaglikha ng lahat:

Dahil sa mga tulisan—ang sarili kong mga kaisipan, O Tagapagligtas, / sinira ko ang aking buhay sa mga sugat ng kasalanan. / Kaya't ako'y hubad, *nawalan ng* banal na larawan, / —ang Iyo, O Diyos na mapagmahal sa tao; / ngunit maawa ka sa akin.

Ika'y bumaba sa lupa mula sa langit, O Tagapagligtas, / nangahabag sa akin, na natabunan ng sugat, / *at* ng mga paltos ng kasalanan, O Maawain, / at Ipinagkaloob Mo ang Iyong awa sa akin, O Kristo.

Ika, O Panginoon at Tagapagligtas, / ay inialay Mo ang *Sarili Mong* katawan at kaluluwa */ bilang* pantubos para sa akin at iniligtas Mo ako, / na sugatan ng pulutong ng mga kasalanan, / sa hindi nagagamot na mga sugat, / O Maawain.

Theotokos: Ikaw, O Birhen, na higit sa lahat ng pagkaunawa, / na nagluwal sa Panginoon, ang Diyos-tao, / at napanatili ang iyong pagkabirhen, / kami *at* ang buong nilikha / ay nagpapala at pinupuri ka magpakailanman.

Kanon sa Kagalang-galang. Irmos: O Hari ng Langit:

Sa pagkakaroon sa iyo, Ama, *bilang* tunay na buhay na haligi / at huwaran ng pagpipigil sa sarili, / kami lahat ay pinararangal ang iyong alaala, Juan.

Ang kapulungan ng mga monghe ay nagagalak, / at ang hukbo ng mga kagalang-galang at ng mga matuwid ay nagdiriwang. / Sapagkat karapat-dapat mong tinanggap ang korona *na katulad* ng sa kanila.

Pinalamutian ng mga birtud, / pumasok ka sa silid-pangkasal ng di-mailarawang kaluwalhatian, / na umaawit ng kanta kay Cristo magpakailanman.

Theotokos: Huwag mong hamakin ang mga naghahanap ng iyong tulong, O Birhen at Ina ng Sanggol, na umaawit ng iyong mga papuri at nagpupuri sa iyo magpakailanman.

Katavasia: Ang Anak ng Ina ng Diyos ay nagligtas / sa mga banal na binata sa pugon: / noon bilang pahiwatig, ngayon bilang katuparan; / Tinawag Niya ang buong sansinukob upang kumanta sa Iyo. / Kumanta sa Panginoon, O mga nilalang, / at luwalhatiin Siya magpakailanman!

Himno 9

Irmos: Isaias, magalak:

Sa pagkabigo kong panatilihin ang mga utos Mo, O Panginoon, sa aking isipan, at sa paglubog ko sa mga pagnanasa ng laman, nawala sa akin ang biyaya Mo at ako'y pinalayas na hubad at puno ng sugat. Kaya't nananalangin ako sa Iyo, O Tagapagligtas, na iligtas Mo ako.

Hindi naalis ng Levita ang aking mga sugat, / ngunit Ikaw, O Mabuti, ay lumapit sa akin nang may pag-ibig / at ibinuhos Mo sa akin ang habag ng Iyong awa, O Tagapagligtas, / na nagpapagaling sa akin na parang pinakamahusay na manggagamot.

O Maawain, naantig sa habag, / Iniligtas Mo ako, Kristo ang Tagapagligtas, / bagaman ako'y malupit na pinahirapan ng mga latigo ng mga tulisan, / at Ibinigay Mo ang Sarili Mong kaluluwa at katawan, bilang dalawang denario, / *bilang* pantubos *para sa akin*.

Theotokos: Higit sa lahat ng pagkaunawa ang iyong panganganak, O Ina ng Diyos! / Sapagkat ang iyong paglilihi ay naganap nang walang asawa / at ang iyong pagbubuntis ay nananatiling birhen, / sapagkat ang ipinanganak ay Diyos. / Habang pinupuri namin Siya, pinupuri rin namin ka, O Birhen.

Kanon sa Kagalang-galang. Irmos: Tunay na ipinagtatapat namin na Ikaw ang Ina ng Diyos:

Lumitaw ka, O pinagpala, bilang tagapaghilom na ipinadala ng Diyos para sa mga pinahirapan ng kasalanan, / at bilang tagapagtaboy at tagapalayas ng masasamang espiritu. / Kaya't pinupuri ka namin.

Iniwan mo ang lupa, Ama, bilang panirahan ng kasiraan, at nanirahan ka sa lupain ng mga mapagkumbaba, at nagagalak ka kasama nila, na nilalasap ang banal na ligaya.

Ang araw na ito ay araw ng pagdiriwang, / sapagkat tinawag nito ang lahat ng kawan ng mga monghe / sa espirituwal na kagalakan, / sa piging at sa pagtikim ng buhay na walang kupas.

Theotokos: Nang manirahan sa iyong sinapupunan, O Pinakadakilang Dalisay, / ay ipinanganak Siya na nagpabagsak sa salarin ng sangkatauhan, / na mapanlinlang na nilinlang ang *ating* mga unang magulang, / at iniligtas tayong lahat.

Katavasia: Magalak ang lahat na ipinanganak sa lupa / na pinaliwanagan ng Espiritu; / magalak din ang kalikasan ng mga walang-katawang Isip, / na nagbibigay-pugay sa banal na kapistahan ng Ina ng Diyos, / at sumigaw sila: / 'Magalak ka, Pinakabiyaya, / dalisay na Ina ng Diyos, Ehersang Birhen!'

Exapostilarion ng Linggo
at pagkatapos mula sa Triodion, sa Kagalang-galang:

Kaluwalhatian: Mula sa kayamanang panluwas, / na parang mabigat na *paggawa*, ay lumayo ka, / at sa pamamagitan ng pag-aayuno ay pinatuyo mo ang laman, / muling binago ang lakas ng kaluluwa, O Kagalang-galang, / at pinagyaman ka, O Pinakamaluwalhati, ng kaluwalhatiang langit. / Kaya, huwag kang tumigil sa pagdalangin para sa amin, Juan!

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Tunay na ipinapahayag naming Ikaw ang Ina ng Diyos, O Makapangyarihang Ginang, / kami na nailigtas sa pamamagitan Mo, / sapagkat dinala Mo ang Diyos sa Kanyang sinapupunan sa di-mailarawang paraan, / Siya na sa pamamagitan ng Krus ay winasak ang kamatayan / at dinala sa Kanyang sarili ang mga hukbo ng mga banal – / kasama nila, pinupuri Ka namin, O Birhen!

Sa 'Papuri:' mga stichera
Linggong stichera mula sa Octoechos, Aklat 4, Silangang Aklat 3
at Triodion 1:

Taludtod: **Bumangon ka, O Panginoon kong Diyos, at itaas Mo ang Iyong kamay; / huwag Mo kalilimutan magpakailanman ang Iyong dukha!**

Awit 9:33

Tono 1: Halina, magpagal tayo sa hiwagaing ubasan, / at magbunga tayo roon ng mga bunga ng pagsisisi; / hindi pagod sa pagkain at inumin, / kundi nagsasabuhay ng kabutihan sa pamamagitan ng panalangin at pag-aayuno: / ang Panginoon ng ubasan, na nasisiyahan sa mga ito, / ay nagkakaloob sa *atin* ng isang denario *para rito*, / na ginagamit Niya upang tubusin ang ating mga kaluluwa mula sa utang ng kasalanan, / Siya na nag-iisa at lubos na Maawain.

Doksolohiya: **inuulit natin ang pareho.**

At ngayon, Tono 2: Pinagpala ka nga, O Birheng Ina ng Diyos:

Ang Dakilang Doxolohiya at ang Pagpapauwi.

SA IKAPANG-APAT NA DOMINGO SA LITURHIYA

Ang mga bersong 'Pinagpala'.

Troparion, Tono 1

Bilang isang eremita, / at isang anghel sa laman, / at isang tagapaghimala, lumitaw ka, aming ama na tagapagdala ng Diyos, si Juan: / sa pagkamit ng makalangit na mga kaloob sa pamamagitan ng pag-aayuno, pagbabantay at panalangin, / pinapagaling mo ang mga maysakit at ang mga kaluluwang lumalapit sa iyo nang may pananampalataya. / Luwalhati sa nagbigay sa iyo ng lakas, / luwalhati sa nagkorona sa iyo, / luwalhati sa Kanya na, sa pamamagitan mo, gumagawa ng mga paggaling para sa lahat.

Kontakion, Tono 4

Ipinaglagay ka ng Panginoon sa tuktok ng pagpipigil sa sarili, / aming guro at ama na si Juan, / bilang isang tunay, hindi matitinag na bituin, / na gumagabay sa mga hangganan *ng mundo* tungo sa liwanag.

Prokeimenon ng tono. At ang prokeimenon ng santo, tono 7: Ang mga santo ay luluwalhatiin / at magagalak sa kanilang mga higaan.

Makasulat sa mga Hebreo, simula 314

Mga kapatid, nang mangako ang Diyos kay Abraham, at dahil wala Siyang mas malaking mapagsusumpaan, ay sumumpa Siya sa Kaniyang sariling sarili, na sinasabi: 'Tunay nga, pagpapalain kita at paramiin kita.' At sa gayon, sa pamamagitan ng kanyang pagtitiis, ay natanggap ni Abraham ang pangako. Sapagkat ang mga tao ay sumusumpa sa pamamagitan ng isang bagay na mas dakila kaysa sa kanilang sarili, at para sa kanila ang sumpa ay ang hindi matatawarang hangganan ng bawat pagtatalo. Kaya't ang Diyos, na nagnanais na higit pang ipakita ang sa mga tagapagmana ng pangako ang hindi nagbabagong kalooban Niya, ay gumamit ng isang sumpa, upang sa pamamagitan ng dalawang hindi nagbabagong bagay—na imposibleng magsinungaling ang Diyos hinggil dito—ay magkaroon tayo ng matibay na paghihikayat, tayo na naghanap ng kanlungan at humawak sa pag-asang inilatag sa ating harapan, na para sa kaluluwa ay parang isang angkla, na pareho nang tiyak at matatag, at na lumalapit sa likod ng tabing, kung saan nauna nang napunta si Jesus para sa atin bilang ating tagapanguna, nang siya'y maging Punong Saserdote magpakailanman ayon sa kaayusan ni Melquisedec.

Heb 6:13–20

At sa Banal,
Kaisa-kapwa, maglakad kayo bilang mga anak ng liwanag – sapagkat ang BUNGA NG LIWANAG AY NASA lahat ng kabutihan, katuwiran at katotohanan – sinasubok kung ano ang nakalulugod sa Panginoon, at huwag makisalamuha sa WALANG-BUNGA NA MGA GAWA NG KADILIMAN, KUNDI SA halip ay

Mga kapatid, maglakad kayo bilang mga anak ng liwanag—sapagkat ang bunga ng liwanag ay binubuo ng lahat ng kabutihan, katuwiran at katotohanan—subukin ninyo kung ano ang nakalulugod sa Panginoon, at huwag kayong makisalamuha sa mga walang-bungang gawa ng kadiliman, kundi ilantad pa nga ninyo ang mga ito: sapagkat nakakahiya ngang banggitin ang mga ginagawa nila sa lihim; ngunit kapag inilantad ang mga ito, nahahayag ang mga ito sa liwanag, sapagkat ang lahat ng nahahayag ay liwanag. Kaya't sinasabi: 'Gising ka, O natutulog, at bumangon ka mula sa mga patay, at ang Cristo ay liliwanag sa iyo.' Kaya't mag-ingat kayo sa inyong pamumuhay—hindi tulad ng mga taong walang kaalaman, kundi tulad ng matatalino, na lubos na pinapakinabangan ang panahon, sapagkat masama ang mga araw. Kaya't huwag kayong mangmang, kundi unawain ninyo kung ano ang kalooban ng Panginoon. At huwag kayong maglasing sa alak, na siyang nagdudulot ng kalaswaan, kundi kayo'y mapuno ng Espiritu, na nagsasalita sa isa't isa sa pamamagitan ng mga salmo, himno, at mga espiritual na awit, na umaawit at nagpapalakas ng loob sa inyong puso sa Panginoon.

Efe 5:9–19

Alleluia, sa tono ng banal: Ang mga itinanim sa bahay ng Panginoon, sa mga bakuran ng ating Diyos, ay lulubos.

Ang Ebanghelyo ayon kay Marcos, simula sa talata 40

Noong panahong iyon, lumapit sa kaniya si Jesus ang isang lalaki mula sa karamihan at sinabi, 'Guro, dinala ko sa iyo ang aking anak; siya ay sinapian ng isang binging espiritu. Kahit saan siya nito dakpin, hinahagis siya sa lupa; siya'y bulaan sa bibig, nagngangalit ang mga ngipin at tumitigas. Hiningi ko sa iyong mga alagad na palayasin ito, ngunit hindi nila nagawa.' At sinagot Niya sila, 'O henerasyong walang pananampalataya! Hanggang kailan pa ako makikisama sa inyo? Hanggang kailan ko pa kayo titiisin? Dalhin ninyo siya sa akin.' At dinala nila siya sa Kanya. At nang makita siya ng bata, agad na inihagis siya ng espiritu sa matinding pag-uga; at siya'y nahulog sa lupa at nagpagulong-gulong, na bula ang labi. Tinanong ni Jesus ang kanyang ama, 'Gaano na katagal nang nangyayari ito sa kanya?' Sumagot siya, 'Mula pagkabata. At madalas siyang itapon ng espiritu sa apoy o sa tubig upang pumatay sa kaniya; ngunit kung kaya mong gumawa ng anumang bagay, tulungan mo kami; maawa ka sa amin.' Sinabi ni Jesus sa kaniya, 'Sinabi mo, "Kung kaya mo." Lahat

ng bagay ay posible para sa isang may pananampalataya.' At agad na sumigaw ang ama ng bata, 'Naniniwala ako; tulungan mo ang kakulangan ko sa pananampalataya!' Ngunit nang makita ni Jesus na nagtitipon ang isang pulutong, pinagalitan niya ang maruming espiritu at sinabi rito, 'Ikaw na espiritu na nagpapabulol at nagpapabingi sa kaniya! Iniutos ko sa iyo, lumabas ka sa kaniya at huwag nang muling pumasok sa kaniya.' At sa isang sigaw at matinding pag-uga, lumabas ang espiritu; at ang bata ay naging parang patay, kaya't marami ang nagsabi, 'Patay na siya.' Ngunit hinablot siya ni Jesus sa kamay, at siya'y pinatayo, at siya'y tumindig. At nang pumasok na si Jesus sa bahay, tanungin siya ng kaniyang mga alagad nang lihim, 'Bakit hindi namin siya mapalayas?' At sinabi niya sa kanila, 'Ang ganitong uri ay walang ibang makakapagpalayas kundi sa pamamagitan ng panalangin at pag-aayuno.' At pagkatapos nilang lisanin ang lugar na iyon, dumaan sila sa Galilea; at ayaw Niyang malaman ito ng sinuman. Sapagkat tinuturuan Niya ang Kanyang mga alagad at sinasabi sa kanila na ang Anak ng Tao ay ipagkakanulo sa mga kamay ng mga tao, at papatayin nila Siya, at pagkatapos Siyang mapatay, muling mabubuhay Siya sa ikatlong araw.

Marcos 9:17–31

At sa banal,
Ebanghelyo ayon kay Mateo, kabanata 10A

Noong panahong iyon, isang malaking pulutong ang sumunod kay Jesus mula sa Galilea, Decapolis, Jerusalem, Judea at mula sa kabila ng Ilog Jordan. Nang makita Niya ang pulutong, umakyat Siya sa bundok; at nang Siya'y nakaupo na, lumapit sa Kaniya ang Kaniyang mga alagad. At binuksan Niya ang Sugo Niya, at itinuro Niya sa kanila ang ganito: 'Mapalad ang mga dukha sa espiritu, sapagkat kanila ang kaharian ng langit. Mapalad ang mga nagluluksa, sapagkat sila'y aliwin. Mapalad ang mga mapagkumbaba, sapagkat mana nila ang lupa. Mapalad ang mga nagugutom at nauuhaw sa katuwiran, sapagkat sila'y bubusugin. Mapalad ang mga maawain, sapagkat magkakaloob din sa kanila ng awa. Mapalad ang mga malinis ang puso, sapagkat makikita nila ang Diyos. Mapalad ang mga tagapagtatag ng kapayapaan, sapagkat tatawagin silang mga anak ng Diyos. Mapalad ang mga inuusig dahil sa katuwiran, sapagkat sa kanila ang Kaharian ng Langit. Mapalad ka kapag ininsulto ka, pinag-uusig, at sinasabian ng lahat ng uri ng kasamaan nang hindi totoo dahil sa akin . Magalak at magsaya ka, sapagkat malaki ang gantimpala mo sa langit: sapagkat ganoon din ang ginawa nila sa mga propeta na nauna sa iyo.

Mateo 4:25; 5:1–12

Komunyon: Purihin ang Panginoon mula sa langit; purihin Siya sa kataasan. **Alternatibo:** Ang matuwid na tao ay aalalahanin magpakailanman; hindi siya matatakot sa paninirang-puri.

SA IKAPANG-APAT NA DOMINGO SA KAPASKUHAN

Sa 'O Panginoon, ako'y sumigaw:' mga stichera sa tono 10:
4 na gumagalaw na stichera sa kasalukuyang tono ng Octoechos.
Stichera ng Kagalang-galang na Jose, tono 3

Ipakita natin ang pinakadakilang pagsisikap / sa panahong ito ng pag-aayuno, O mga tapat, / upang makamtan natin ang pinakadakilang kaluwalhatian, / sa pamamagitan ng awa ng dakilang Diyos [at Hari], / at mailigtas tayo sa apoy ng Gehenna.

Ngayon na *nalampasan na natin* ang higit sa kalahati ng panahon ng Kwaresma, / ipakita natin nang malinaw ang simula ng isang buhay na hinimok ng Diyos, / at magmadali tayo nang may sigasig upang maging una sa pagdating sa katuparan / ng isang birtwosong buhay, / upang matanggap natin ang walang hanggang kagalakan.

San Teodoro, Tono 7

Ngayon na *nalampasan na* ang higit sa kalahati / ng banal na panahong ito ng Kwaresma, / magsaya tayo sa paglalakbay sa tuwid na landas patungo sa hinaharap, / pahiran ang ating mga

kaluluwa ng langis ng mabubuting gawa, / upang tayo'y maging karapat-dapat / na sambahin ang banal na paghihirap ni Cristo, ating Diyos, / at ang nakapupukaw-pangamba at banal na Pagkabuhay!

At mula sa Menaion, 4 na stichera.

Luwalhati, at ngayon: **Ang Theotokos.**

Pagpasok na may thurible. 'Isang liwanag ng kagalakan:'

Prokeimenon, tono 8

Huwag Ilingon ang Iyong mukha sa Iyong lingkod, sapagkat ako'y nasa kapighatian; / dinggin Mo ako agad, pakinggan Mo ang aking kaluluwa, at tubusin Mo ito.

Tugma: Nawa'y suportahan ako ng Iyong kaligtasan, O Diyos.

Antifona: Ang kaluluwa ko'y dumanas ng pang-iinsulto at kapighatian.

Stich: Hanapin ninyo ang Diyos, at mabubuhay ang inyong kaluluwa.

Stichera sa salterio, tono 7

Ang Tagapagligtas—na nagtanim ng ubasan / at tumawag sa mga manggagawa—ay malapit na; / halina, kayong nag-aayuno, anihin natin ang gantimpala, / sapagkat ang Tagapagbigay ay mayaman at maawain: / sa kaunting paggawa, matatanggap natin ang biyaya ng kaluluwa!

Tono 6: Nang mabitag ng kaisipan ng mga tulisan, si Adan / ay ninakawan ng kaniyang isipan at nasugatan sa kaniyang kaluluwa, / at nahiga siyang hubad, *walang* tumutulong: / ni hindi siya pinansin ng pari *na namuhay* bago pa ang Batas, / ni hindi rin siya tingnan ng Levita pagkatapos ng Batas: / Ikaw lamang, O Diyos, na nagpakita / hindi mula sa Samaria, kundi mula sa Ina ng Diyos. / Luwalhati sa Iyo, O Panginoon!

Para sa mga Martir: Ang Iyong mga martir, O Panginoon, / ay hindi Sinasma-siya, / ni hindi sila lumihis sa Iyong mga utos; / sa pamamagitan ng kanilang pakikipagdalangin, kaawaan Mo kami!

Kaluwalhatian, at ngayon, sa Ina ng Diyos, Tono 6: Magkanta tayo, O mga tapat, gaya ng ginawa ng Arkanghel, / tungkol sa Kalangitan na Palasyo at ang Pintuan na tunay na nakaselyo: / 'Magalak ka, *sapagkat* sa pamamagitan Mo'y umbangon para sa atin si Cristo, ang Tagapagligtas ng lahat, / ang Tagapagbigay-buhay at Diyos. / Pabagsakin Mo sa pamamagitan ng Iyong kamay ang aming mga tagapahirap, / ang aming mga kalaban na walang Diyos, / O Pinakadakilang Dalaga, / pag-asa ng mga Kristiyano.

At ang iba pang bahagi ng serbisyo ay ayon sa karaniwan.

Sa Vespers, inaawit natin ang serbisyo ng santo na ang paggunita ay nagaganap sa Huwebes ng Dakilang Canon.

IKA-LIMANG LINGGO NG MALAKING KUWARESMA

SA MIYÉRKULAS NG IKALIMANG LINGGO
SA IKANAM na ORAS

Tropario ng Propesiya, Tono 1

Sa pamamagitan ng mga paghihirap ng mga santo na kanilang tinitiis para sa Iyo, O Panginoon, magpakalma ka, ipinamamanhik namin, at pagalingin Mo ang lahat ng aming mga karamdaman, O Tagapagmahal ng sangkatauhan.

Kaluwalhatian, at ngayon: **at inuulit natin ang pareho.**

Prokeimenon, tono 4

Mabuti ang purihin ang Panginoon / at kantahin ang Iyong pangalan, O Kataas-taasan.

Taludtod: Ipanaysay ang iyong awa sa madaling araw at ang iyong katapatan sa buong gabi.

Awit 91:2, 3

Pagbasa mula sa mga Propesiya ni Isaias

Ganito ang sabi ng Panginoon: 'Ako ang unang Diyos, at sa *mga* darating na *araw* ay ako rin. Nakita ito ng mga bansa at natakot; ang mga hangganan ng mundo ay namangha. Nagkakaisa silang lumapit at lumabas, bawat isa'y nag-iisip *kung paano* tutulungan *ang kanyang* kapuwa at kapatid. At sasabihin nila: 'Tumayo ang panday, at ang panday na tanso, na tumatalingas sa martilyo, *kasama* ang panday; pagkatapos ay sasabihin niya: "Matibay ang kasuglungan. Pinasikip nila ito ng mga pako; itatayo ito at hindi gagalaw."' Ngunit ikaw, Israel, aking binata, Jacob, na aking pinili, ang binhi ni Abraham na aking *minahal—ikaw*, na aking kinuha mula sa mga hangganan ng lupa at tinawag mula sa mga tuktok nito, at sinabi sa iyo: 'Ikaw ang aking binata; pinili kita at hindi kita pababayaan.' Huwag kang matakot, sapagkat ako'y sumasa'yo. Hindi kita pinapahamak; sapagkat ako ang iyong Diyos, na nagpapalakas sa iyo. Tinulungan kita, at inakay kita sa pamamagitan ng aking makatarungang kanang kamay. Narito, ang lahat ng tutol sa iyo ay mahihiya at mapapahiya; ang lahat ng iyong mga kalaban ay parang hindi man lang umiral at mapapawi. Hahanapin mo sila, ngunit hindi mo makikita ang mga nang-iinsulto sa iyo, sapagkat magiging parang hindi sila kailanman nag-iral; at walang sinuman ang makikipagdigma laban sa iyo. Sapagkat ako ang iyong Diyos, na humahawak sa iyong kanang kamay, na nagsasabi sa iyo: 'Huwag kang matakot; ako ang tutulong sa iyo.' Huwag kang matakot, O Jacob, ikaw na kakaunti ang bilang, O Israel—tinulungan kita, sabi ng Diyos na nagliligtas sa iyo, ang Banal ng Israel.

Isaias 41:4–14

Prokeimenon, tono 6

Umupo ang Panginoon sa kaniyang trono, / nakasuot ng karilagan.

Taludtod: Binalutan ng Panginoon ang Kaniyang sarili ng lakas at isinapinyak Niya.

Awit 92:1A

SA MIKOLYAS NG IKALIMANG LINGGO
SA KAGABIHAN

Kinakanta natin ang Kathisma 7 sa halip na Kathisma 18. Sa 'O Panginoon, ako'y sumigaw:' sinisimulan natin ang stichera sa mga salitang: 'Ang mga makasalanan ay mahuhulog sa kanilang sariling bitag:' at inaawit ang stichera sa parehong tono nang dalawang beses.

Tono 8: Nang mahulog ako *sa kamay* ng mga tulisan – ang sarili kong mga kaisipan – / ako, ang aba, ay ninakawan, *nawalan ng* aking pag-iisip, / at lubhang binugbog, sugatan sa buong kaluluwa, / at dahil dito, nawalan ng mga birtud, / nakahiga ako sa daan ng buhay. / Ngunit ang pari, nang makita akong naghihirap dahil sa sugat ko, / ay hindi *ako* pinansin dahil hindi na *ito* magagamot, at hindi man lang ako tiningnan; / ang Levita naman, na hindi matiis ang nakapipinsalang sakit sa kaluluwa, / ay tumingin lamang sa akin at lumampas. / Ngunit Ikaw, *na* hindi *nagmula* sa Samaria, / kundi nagpakatawang ipinanganak ni Maria, Kristo aming Diyos, / sa pamamagitan ng pag-ibig Mo sa sangkatauhan, ipagkaloob Mo sa akin ang paggaling, / at ibuhos Mo sa akin ang Iyong dakilang awa.

Taludtod: **Sa tinig ko'y sumigaw ako sa Panginoon; sa tinig ko'y nanalangin ako sa Panginoon.**

Muli ang parehong stichera:

Taludtod: **Ibubuhos ko ang aking dalangin sa harap Niya; ipapaalam ko ang aking pagdadalamhati sa harap Niya.**

Para sa mga Martir: Mayroon bang kaluwalhatian / o mayroon bang papuri na angkop sa mga santo? / Sapagkat iniyukol nila ang kanilang mga ulo sa tabak / alang-alang sa Iyo, Ikaw na nagpababa ng kalangitan at bumaba; / ibinuhos nila ang kanilang dugo / alang-alang sa Iyo, Ikaw na nagpakababa at kumuha ng anyo ng alipin; / nagpakababa sila hanggang kamatayan, ginagaya ang Iyong kahirapan. / Sa pamamagitan ng kanilang mga panalangin, sa kasaganaan ng Iyong habag, / O Diyos, maawa Ka sa amin.

Taludtod: **Nang ang aking diwa ay nanghina sa loob ko, – gayon pa man ay alam Mo ang aking mga lakad.**

Iba pang stichera ni San Jose, tono 8

O Panginoon, inihayag Mo ang Iyong mga banal na alagad / bilang kalangitan ng karununggan. / Sa pamamagitan ng kanilang banal na paghahain, / iligtas Mo ako sa mga kapighatian sa lupa, / sa pamamagitan ng pagpigil sa aking isipan, na madaling matuksuhin, / at sa patuloy na pagtaas ng aking mga kaisipan, / sapagkat Ikaw ay maawain at Mapagmahal sa tao.

Taludtod: **Sa landas na aking tinahak, isang patibong ang inilatag para sa akin.**

Sa tuwing inilalagay ang pag-aayuno bilang katulong sa mga banal na bagay, magtangis tayo nang buong puso at sumigaw sa Tagapagligtas: 'Sa pamamagitan ng *panalangin* ng Iyong mga alagad, O Pinakamahabaging Panginoon, iligtas Mo ang mga taimtim na umaawit ng Iyong dakilang pag-ibig sa sangkatauhan!'

Isa pang stichera ni San Teodoro, sa parehong tono

Stich: **Tumingin ako sa kanan at tumitig, at walang nakakilala sa akin.**

O pinupuring mga Apostol, mga tagapamagitan para sa sanlibutan, / mga tagapagpagaling ng mga may sakit, mga tagapangalaga ng kalusugan! / Ingatan ninyo kami sa bawat panig, / habang ipinagdiriwang namin ang panahon ng pag-aayuno: / namumuhay sa banal na pagkakaisa sa isa't isa, / pinananatiling payapa ang aming isipan mula sa mga pagnanasa, / upang kami'y makapamuno ng himno sa Cristo na Muling Nabuhay, / bilang Tagapagtagumpay.

Ang natitirang 24 na stichera ng Dakilang Kanon, ayon sa alpabeto.
Isang komposisyon ng Kagalang-galang na Andrey ng Crete. Tono 4

Tugma: **Naging imposible na para sa akin ang tumakas, at walang sinumang mamamagitan para sa aking kaluluwa.**

[A] Ang buong buhay ko / ay nasayang ko sa pakikipag-ugnayan sa mga patutot at mga maniningil ng buwis; / makakapaghinagpis nga ba ako sa aking katandaan sa aking mga kasalanan? / Likhâ ng lahat at Tagapagpagaling ng maysakit, O Panginoon! / Bago ako tuluyang mapahamak, / iligtas mo ako!

At yumuyuko kami nang tatlong beses para sa bawat taludtod.

Taludtod: **Sumigaw ako sa Iyo, O Panginoon, na nagsasabing: 'Ikaw ang aking pag-asa, ang aking bahagi sa lupain ng mga buhay.'**

[B] Nalulunod ako sa matinding kapabayaan, / naliligaw sa putik, tinusok ng pana ng dakilang kaaway, / at dinudumihan ko ang nasa loob ko na ayon sa Iyong larawan. / Ikaw na nagbabalik sa mga pabaya at Manunubos ng mga makasalanan, O Panginoon! / Bago ako tuluyang mapahamak, / iligtas Mo ako!

Taludtod: **Pakinggan Mo ang panalangin ko, sapagkat ako'y labis na napapababa.**

[Γ] Naging pakikuwento ako sa mga tao, / sapagkat, bilang isang ipinanganak sa lupa, inasikaso ko ang mga bagay sa lupa; / pumasok ako sa pag-aasawa ayon sa Iyong utos / at nilabag *ko ito*, at dinungisan ang aking higaan. / O Panginoon, Ikaw na bumuo *sa akin* mula sa lupa, huwag mong hamakin ang Iyong nilikha! / Bago ako tuluyang mapahamak, / iligtas mo ako!

Taludtod: **Iligtas Mo ako mula sa mga nag-uusig sa akin, sapagkat sila'y mas malakas kaysa sa akin.**

[Δ] Naging tagapatay ako ng aking sariling kaluluwa, / dahil inialay ko ang aking sarili sa mga pagnanasa ng laman; / naging laruan ako ng mga demonyo, / na alipin sa paglilingkod sa mga kaluguran at *mga bagay* na hindi angkop. / Sa pamamagitan ng Iyong awa, maawa ka sa akin, / O Panginoong Nagpapalayas ng mga Demonyo! / Bago pa ako tuluyang mapahamak, / iligtas mo ako!

Taludtod: **Ilabas Mo ang kaluluwa ko mula sa kulungan, upang maparangalan ko ang Kanyang pangalan.**

[E] Nagkasala ako sa aking sariling malayang kalooban nang higit pa sa sinuman, at kaya't ako'y pinabayaan; / ang mga pagnanasa ng laman ay kaaway ng aking kaluluwa, / at pinapahamak nila ang aking isipan. / Liwanag *sa mga naninirahan* sa kadiliman, / at gabay sa mga naligaw, O Panginoon! / Bago ako tuluyang mapahamak, / iligtas mo ako!

Talata: **Ang matuwid ay maghihintay sa akin hanggang sa gantimpalaan Mo ako.**

[Z] 'Kaluluwa ko, O Panginoon,' wika ng propeta, 'ay mabubuhay at pupuri sa Iyo; / hanapin Mo ako, O nawawalang tupa, / at ibilang Mo ako sa Iyong kawan.' / Bigyan Mo ako ng panahon para magsisi, / upang sa aking paghagulgol, ako'y sumigaw sa Iyo, O Panginoon: / 'Bago ako tuluyang mapahamak, / iligtas Mo ako!'

Taludtod: **Mula sa kalalaliman ako'y nananaghoy sa Iyo, O Panginoon; O Panginoon, pakinggan Mo ang aking tinig.**

[H] Nagkasala ako, nagkasala ako, / sa pagtanggi sa Iyong mga utos, Kristo aming Diyos; / magkawanggawa Ka sa akin, O Mababuting Tagapagkaloob, / upang makita ko sa mata ng aking puso, / at makaligtas sa kadiliman, at sumigaw nang may takot: 'O Panginoon, / bago ako tuluyang mapahamak, / iligtas Mo ako!'

Taludtod: **Maging bukas ang Tainga Mo sa tinig ng aking daing.**

[Θ] Pinalilibutan ako ng mababangis na hayop, / ngunit iligtas Mo ako sa kanila, O Panginoon: / sapagkat Ikaw, bilang Maylalang, / ay nagnanais na ang lahat ng tao ay maligtas / at makilala ang katotohanan. / Iligtas Mo ako kasama ng lahat ng iba pa, O Panginoon: / bago ako tuluyang mapahamak, / iligtas Mo ako!

Taludtod: **Kung itatala Mo ang mga kasalanan, O Panginoon, O Panginoon, sino ang makatatagal? Sapagkat sa Iyo may kapatawaran.**

[I] Maging lunas ko, O Mababuting Tagapagkaloob, / Tagapagbuyag, Tagapagligtas ko, at huwag mo akong itakwil. / Tingnan Mo ako, na napababa dahil sa kasamaan, / at itaguyod Mo ako, O Makapangyarihan, / upang maipahayag ko rin ang aking mga gawa / at sumigaw sa Iyo, O Panginoon: / 'Bago ako tuluyang mapahamak, / iligtas Mo ako!'

Taludtod: **Dahil sa Kalooban ng Iyong Ngalan ay naghintay ako sa Iyo, O Panginoon; ang aking kaluluwa ay nag-asa sa Iyong salita; ang aking kaluluwa ay nagtitiwala sa Panginoon.**

[K] Itinago ko ang talentong ibinigay sa akin, / ako, na parang hangal na alipin, ay inilibing ko *ito* sa lupa; / at, sa katotohanan, hinatulan akong walang silbi, / at mula ngayon ay hindi na ako nangahas na humingi sa Iyo. / Maawa ka sa akin, na parang hindi naaalala ang kasamaan, / upang ako rin ay makapagsigaw: 'Panginoon, / bago ako tuluyang mapahamak, / iligtas mo ako!'

Taludtod: **Mula sa pagbabanté sa madaling-araw hanggang sa gabi, mula sa pagbabanté sa madaling-araw, ilagay ng Israel ang pag-asa nito sa Panginoon.**

[Λ] Ikaw na pinatuyo ang dagat ng paghihirap *ng babaeng* may daloy ng dugo / sa pamamagitan ng paghipo ng laylay ng Iyong *kasuotan*! / Tatanggap ako ng kapatawaran sa *aking* mga kasalanan, / lumalapit sa Iyo nang may di-matitinag na pananampalataya. / Tanggapin mo rin ako, gaya ng ginawa Mo sa kaniya, / at pagalingin Mo ang aking sakit, O Panginoon! / Bago ako tuluyang mapahamak, / iligtas Mo ako!

Taludtod: **Sapagkat nasa Panginoon ang kaawaan, at sa Kaniya ang malaking kaligtasan; at ililigtas Niya ang Israel mula sa lahat ng kaniyang mga kasalanan.**

[M] Malapit Ka nang lumaon sa Iyong trono, / Ikaw na sa pamamagitan ng Iyong salita ay lumalang langit at lupa! / Tayong lahat ay dapat tumayo sa Iyong harapan, / ipagtapat sa Iyo ang ating mga kasalanan. / Bago sumapit ang araw na iyon, tanggapin Mo ako na nagsisisi, O Panginoon! / Bago ako tuluyang mapahamak, / iligtas Mo ako!

Taludtod: **Purihin ninyo ang Panginoon, lahat ng mga bansa; papurihan ninyo Siya, lahat ng mga tao.**

[N] Itutok Mo ang Mapagmahal Mong Tingín sa akin, / at magpakita Ka ng habag sa akin, O nag-iisang Tagapagligtas! / Ibigay Mo ang mga sapa ng kagalíngan / sa aking aba at mapalad-palad na kaluluwa, / linisin Mo ako mula sa karumihan ng aking mga gawa, / upang ako'y makapamuo: 'O Panginoon, / bago ako tuluyang mapahamak, / iligtas Mo ako!'

Taludtod: **Sapagkat ang awa Niya'y nakatatag sa amin, at ang katotohanan ng Panginoon ay mananatili magpakailanman.**

[Ξ] Inihanda ng diyablo ang kaniyang mga espada, / na naghahanap na mahuli ang aking mapagkumbabang kaluluwa; / ginawa Niya akong dayuhan, O Maawain, / sa liwanag ng kaalaman ng Iyong mukha. / Makapangyarihan sa lakas! Mula *sa* kaniyang mga sisidlan / iligtas Mo ako, O Panginoon: / bago ako tuluyang mapahamak, / iligtas Mo ako!

Taludtod: **Itinaas ko sa Iyo ang aking mga mata, sa Iyo na nananahan sa kalangitan. Narito, gaya ng mga mata ng mga alipin na nakatingin sa mga kamay ng kanilang mga panginoon, at gaya ng mga mata ng alipin na babae na nakatingin sa mga kamay ng kanyang may-ari, gayon din ang aming mga mata ay nakatingin sa Panginoon naming Diyos, hanggang sa kaawaan Niya sa amin.**

[O] Ako'y naging ganap na alipin ng aking mga pagnanasa, / sa pagtalikod ko sa Batas at sa mga Banal na Kasulatan. / Pagkalooban Mo ako ng ganap na kalusugan, O Mabuting Tagapagkaloob, / na dahil sa akin ay naging kapareho ko, O Mabuti; / Ibabalik Mo ako, O Mahabagin, / tagapawi ng mga pagnanasa, O Panginoon! / Bago ako tuluyang mapahamak, / iligtas Mo ako!

Taludtod: **Mahabagín sa amin, O Panginoon, mahabagín sa amin, sapagkat napupuno kami nang umaapaw ng pang-iinsulto. Ang aming mga kaluluwa ay napupuno nang umaapaw ng panunukso mula sa mga masagana at ng panghamak mula sa mga mayabang.**

[Π] Dinidilig ng dalaga ang Kaniyang pinakabanal at kagalang-galang na mga paa ng kaniyang mga luha, hinihikayat ang lahat na maghanap ng kanlungan at makatanggap ng kaligtasan mula sa kanilang mga kasalanan. Ibigay Mo rin sa akin, O Tagapagligtas, ang kaniyang pananampalataya, upang ako'y makapanigaw sa Iyo: 'Panginoon, bago ako tuluyang mapahamak, iligtas Mo ako!'

Sumasang-ayon kami sa iba: **Luwalhati sa Iyo, aming Diyos, luwalhati sa Iyo.**

[P] Linisin Mo ang karumihan ng aking kaluluwa, / Ikaw na nagpakalumo para sa akin, / at naging sanggol sa laman, / nagpababa ng patak ng Iyong awa / sa mahina at nagpapakumbaba, O Kristo; / hugasan Mo ang karumihan, pagalingin Mo ang nagdurusa, O Panginoon! / Bago ako tuluyang mapahamak, / iligtas Mo ako!

Taludtod: **Luwalhati sa Iyo, aming Diyos, luwalhati sa Iyo.**

[Σ] Palakasin Mo, O Panginoon, ang aking kaluluwa / upang magtago sa Iyo at paglingkuran Ka magpakailanman: / sapagkat Ikaw ang aking silungan at tagapangalaga, / aking pananggalang at aking

katulong. / Ibigay Mo sa akin, O Salita ng Diyos, / na sumigaw nang buong tapang: 'O Panginoon! / Bago ako tuluyang mapahamak, / iligtas Mo ako!'

Taludtod: **Kaluwalhatian sa Iyo, aming Diyos, kaluwalhatian sa Iyo.**

[T] Maging para sa amin na hindi matitinag na pader, O Hesus na Tagapagligtas, at O maawain na Diyos, sapagkat ang aming moralidad at mga gawa ay nabulok na: ngunit itaguyod mo kami bilang aming Mabuting Tagapagkaloob, at makipagkasundo sa amin bilang aming Bukas-palad. O Panginoon! / Bago ako tuluyang mapahamak, / iligtas mo ako!

Taludtod: **Kaluwalhatian sa Iyo, aming Diyos, kaluwalhatian sa Iyo.**

[Y] Ako ay naging isang anak na palayoy: / naubos ko ang aking kayamanan, ngayon ay naghihirap ako sa gutom. / Nagtatago ako sa ilalim ng iyong bubong; / tanggapin mo ako gaya ng pagtanggap mo sa kanya, O maawain na Ama, / at magbigay-lugod kang *gawing* kalahok *ako* sa iyong piging, / upang mapagtawag *ko* sa iyo: 'Panginoon! / Bago ako tuluyang mapahamak, / iligtas mo ako!'

Taludtod: **Luwalhati sa Iyo, aming Diyos, luwalhati sa Iyo.**

[Φ] Sa pamamagitan ng inggit, ang nag-udyok ng orihinal na kasalanan ay nagkait sa atin ng paraiso; *subalit* ang tulisan, na sumigaw ng 'Alalahanin mo ako' sa krus, ay dahil *dito'y* tumanggap ng paraiso. Ako rin, na may pananampalataya at takot, ay sumisigaw sa Iyo: Alalahanin mo ako, O Panginoon! Bago ako tuluyang mapahamak, iligtas mo ako!

Taludtod: **Luwalhati sa Iyo, aming Diyos, luwalhati sa Iyo.**

[X] Iunat Mo ang Kamao Mo sa akin, gaya ng ginawa Mo kay Pedro, / at itaas Mo ako mula sa kalalaliman, O Diyos. / Ibigay Mo sa akin ang biyaya at awa / sa pamamagitan ng pagdalitang-panalangin ng Lubos na Dalisay na Ina, / na nagluwal sa Iyo nang walang binhi, / at ng lahat ng Iyong mga santo, O Panginoon! / Bago ako tuluyang mapahamak, / iligtas Mo ako!

Taludtod: **Luwalhati sa Iyo, aming Diyos, luwalhati sa Iyo.**

[Ψ] Tanggapin Mo ako habang umaawit ako sa *Iyo araw-araw,* / O Kordero na nag-aalis ng aking kasalanan! / Iniaalay ko ang aking buong kaluluwa at katawan / sa Iyong mga kamay, / at gabi't araw, bilang isang may utang, / sumisigaw ako sa Iyo: 'O Panginoon! / Bago ako tuluyang mapahamak, / iligtas Mo ako!'

Luwalhati sa Ama, at sa Anak, at sa Espiritu Santo.

[Ω] O Kanyang di-mailahad na awa, / O pinakamabait at mapagpatawad na Panginoon! / O walang-sala at maawain! / Huwag Mo akong itakwil mula sa iyong harapan, / upang ako rin, nang may pasasalamat, / na may kagalakan at awit, ay makatawag sa Iyo: 'O Panginoon! / Bago ako tuluyang mapahamak, / iligtas Mo ako!'

At ngayon, sa Ina ng Diyos: O di-mailarawang pagpapakababa! / O kakatwa at pambihirang panganganak! / Naku, paanong binabawian ka ng Birhen, ang Sanggol, / sa kanyang mga bisig – ang Maylalang at Diyos! / O Panginoon, Mabuting Tagapagkaloob, na nagkaloob na magkatawang-tao sa pamamagitan niya! / Bago ako tuluyang mapahamak, / iligtas mo ako!

Pagpasok na may insensaryo. 'Isang liwanag ng kagalakan:'

Prokeimenon, Tono 4

Ang Diyos, ang Panginoon ng paghihiganti, / ang Diyos ng paghihiganti ay lantad na nagpakita.

Taludtod: Itaas Mo, O Hukom ng lupa; ipagbigay-sulit Mo sa mga mayabang!

Awit 93:1, 2

Pagbasa mula sa Genesis

Siyamnapu't siyam na taong gulang si Abram nang lumitaw sa kaniya ang Panginoon at sinabi, 'Ako ang iyong Diyos; maglakad kang tapat sa aking harapan at maging walang kapintasan; at itatag ko ang aking tipan sa pagitan ko at sa iyo, at paramiin kitang lubos.' At sumamba si Abram nang paspas. At sinabi ng Diyos sa kaniya, '(At ako nga) ito ang tipan ko sa iyo: ikaw ang magiging ama ng maraming bansa; at hindi ka na tatawagin sa pangalang Abram, kundi Abraham ang magiging

pangalan mo, sapagkat itinalaga kita na maging ama ng maraming bansa. Paramihing-paramihin kita, at magmumula sa iyo ang mga bansa, at magmumula sa iyo ang mga hari. Itatatag ko ang tipan ko sa pagitan ko at sa iyo at sa iyong mga supling pagkatapos mo sa lahat ng kanilang mga salinlahi bilang isang walang hanggang tipan, upang maging Diyos *ako* sa iyo at sa iyong mga supling pagkatapos mo. At ibibigay ko sa iyo at sa iyong mga supling na susunod sa iyo ang lupain na tinitirahan mo ngayon bilang dayuhan, ang buong lupain ng Canaan, bilang isang walang hanggang pag-aari; at ako ang magiging Diyos nila.' At sinabi ng Diyos kay Abraham, 'Ikaw naman, tuparin mo rin ang tipan ko, ikaw at ang iyong mga supling na susunod sa iyo sa lahat ng kanilang mga salinlahi.'

Genesis 17:1–9

Prokeimenon, tono 4

Kumanta sa Panginoon / ng bagong awit.

Taludtod: Magkanta kayo sa Panginoon, pagpalain ninyo ang Kanyang pangalan.

Awit 95:1A, 2A

Pagbasa mula sa Kawikaan

Ang matalinong anak ay nagpapasaya sa kanyang ama, ngunit ang hangal na anak ay pinagtatawanan ang kanyang ina. Ang daan ng mga hangal ay kulang sa karunungan, ngunit ang matuwid ay naglalakad nang matapat. Ang hindi nagpapahalaga sa payo ay binabalewala ang kanilang mga plano, ngunit ang payo ay nananatili sa puso ng mga nagpapayo sa isa't isa. Hindi ito papansinin ng masasama, at hindi rin sila magsasalita ng anumang napapanahon o mabuti para *sa kapakanan* ng nakararami. Ang mga daan ng buhay ay ang mga kaisipan ng matalino, upang, na lumihis mula sa impiyerno, siya'y maligtas. Sinisira ng Panginoon ang mga bahay ng mayabang, ngunit pinatitibay Niya ang hangganan ng biyuda. Ang di-makatarungang pagkalkula ay karumal-dumal sa Panginoon, ngunit ang mga salita ng mga tapat ay kagalang-galang. Ang tumatanggap ng suhol ay sinisira ang kaniyang sarili, ngunit ang nagmamalasakit na tumanggap ng regalo ay maliligtas. Ang mga kasalanan ay nalilinis sa pamamagitan ng kawanggawa at katapatan, at sa pamamagitan ng takot sa Panginoon, ang bawat isa ay lumalayo sa kasamaan. Ang puso ng mga matuwid ay tinuturuan ng pananampalataya, samantalang ang mga bibig ng masasama ay sumasagot ng kasamaan. Ang mga daan ng matuwid ay kaaya-aya sa Panginoon, at sa pamamagitan nila, maging ang mga kaaway ay nagiging kaibigan. Ang Diyos ay malayo sa masasama, ngunit dinirinig Niya ang panalangin ng mga matuwid. Ang matang nakakakita ng mabuti ay nagpapasaya sa puso, at ang mabuting balita ay nagpapalakas ng mga buto. Ang nakikinig sa saway ng buhay ay mananahan sa piling ng mga pantas. Ang tumatanggi sa pagtuturo ay napopoot sa kanyang sarili, ngunit ang nakikinig sa saway ay mahal ang kanyang sariling kaluluwa. Ang takot sa Panginoon ang pagtuturo at karunungan, at ang karangalan ay nauna rito (at ang karangalan ay nauuna sa mapagkumbaba). Ang hangarin ng tao ay nasa kaniyang puso, ngunit ang sagot ng kaniyang dila ay mula sa Panginoon. [Kapag mas dakila ka, mas dapat kang magpakumbaba, at makakakuha ka ng pabor sa paningin ng Panginoon mong Diyos.] Kilala ng Panginoon ang lahat ng gawa ng mapagkumbaba, at pinatatag ng Panginoon ang diwa. Ibigay mo sa Panginoon ang iyong mga gawa, at matatag ang iyong mga plano. Ginawa ng Panginoon ang lahat ng bagay para sa Kaniyang sariling kapakanan; ngunit ang masasama ay mapapahamak sa araw ng kapahamakan. Ang bawat may mayabang na puso ay marumi sa paningin ng Diyos; at ang sinumang nakikisabwatan sa kasamaan ay hindi makaliligtas sa parusa. Ang simula ng daan ng matuwid ay ang paggawa ng tama; at *ito* ay mas kaaya-aya sa Diyos kaysa sa paghahain ng sakripisyo . Ang sinumang naghahanap sa Panginoon ay makakakita ng kaalaman at katuwiran; at ang mga taong taimtim na naghahanap sa Kanya ay makakakita ng kapayapaan. Lahat ng gawa ng Panginoon ay ginawa nang may katuwiran, ngunit ang masasama ay inilalaan para sa araw ng kapahamakan. [Mas mabuti ang kaunti na may katuwiran kaysa sa maraming pakinabang na may kawalan ng katarungan. Pag-isipan ng tao ang tama, upang ang kanyang mga hakbang ay gabayan ng Diyos.]

Kawikaan 15:20–33; 16:1–6

Pagkatapos: 'Ipagkaloob ang aking panalangin': **at ang natitirang bahagi ng serbisyo ng Liturhiya ng mga Naunang Banal na Regalo.**

Kung, gayunpaman, ay walang Liturhiya ng mga Naunang Banal na Regalo: 'Nananaghoy ako sa Panginoon', inaawit namin ang tatlong stichera na katulad ng sa Triodion at 24 na stichera mula sa Dakilang Canon. Sa stichera, inaawit nang dalawang beses ang sariling papuri ng araw, at ang stichera ng mga martir. 'Kaluwalhatian', 'Ngayon', 'Sa Ina ng Diyos': at iba pa. Ang prokeimenon. At ang mga pagbasa.

Sa pagkain, pinapayagan ang langis; umiinom din kami ng alak para sa pagod na idudulot ng nalalapit na pagbabantay. Ang mga nagmamalasakit sa *kanilang* kaligtasan ay mag-aayuno; samantalang ang mga taimtim na deboto ay mag-aayuno nang walang pagpapanggap. Ipinagdiriwang namin ang Maliit na Kompletina nang walang pagyuko sa aming mga selda; pagkatapos ng Trisagion, binabasa namin ang kontakion ng Dakilang Canon; gayundin sa Opisina ng Hatinggabi.

SA HUWEBES NG IKALIMANG LINGGO
SA MATINS

Pagkatapos ng Ika-anim na Salmo, inaawit namin ang Alleluia, ang mga tono ng Triodion at isang kathisma. Pagkatapos ay inaawit namin ang sedalnia mula sa Octoechos at binabasa namin ang buhay ng Kagalang-galang na Maria sa dalawang bahagi.

Ang Buhay ng Kagalang-galang na Maria ng Ehipto.
Bahagi 1

Sa isang palasyong monastiko sa Palestina, malapit sa Caesarea, nanirahan ang kagalang-galang na monghe na si Zosima. Ipinagkatiwala sa monasteryo mula pagkabata, naglingkod siya roon hanggang sa siya'y limampu't tatlong taong gulang, nang guluhin siya ng kaisipan: 'Mayroon pa nga kayang banal na tao sa pinakamalayong disyerto na hihigit sa akin sa pagkaseryoso at mabubuting gawa?'

Hindi pa man tuluyang naibulalas niya ang kaisipang ito nang magpakita sa kanya ang isang Anghel ng Panginoon at sinabi: 'Ikaw, Zosima, ay namuhay nang mabuti ayon sa pamantayan ng tao, ngunit walang kahit isang matuwid sa sangkatauhan **(Roma 3:10)**. 'Upang maunawaan mo kung gaano karami pang ibang at mas mataas na anyo ng kaligtasan, iwan mo ang monasteryong ito, gaya ng pag-alis ni Abraham sa bahay ng kanyang ama **(Genesis 12:1)**, at pumunta ka sa monasteryo na matatagpuan sa tabing-Jordan.'

Agad na iniwan ni Abba Zosima ang monasteryo at, sinunod ang mga tagubilin ng Anghel, dumating sa monasteryo sa Jordan at nanirahan doon.

Doon ay nakita niya ang mga nakatatanda na tunay na namungkahi sa kanilang mga pagsisikap sa pag-aascetismo. Nagsimulang tularan ni Abba Zosima ang mga banal na monghe sa kanilang espirituwal na pagsasanay.

Lumipas ang maraming panahon sa ganitong paraan, at nalapit na ang banal na Pag-aayuno ng Kwaresma. May isang kaugalian sa monasteryo, na dahil dito dinala ng Diyos ang Kagalang-galang na Zosima roon. Sa unang Linggo ng Dakilang Kwaresma, ipinagdiriwang ng abbot ang Banal na Misa; lahat ay tumanggap ng Pinakabanal na Katawan at Dugo ni Cristo, pagkatapos ay kumain ng magaang pagkain at muling nagtipon sa simbahan.

Matapos magdasal at gampanan ang itinakdang bilang ng pagyuko, ang mga nakatatanda, nang maghingi ng kapatawaran sa isa't isa, ay tumanggap ng pagpapala ng abbot at, habang sabay-sabay na inaawit ang salmo: 'Ang Panginoon ang aking liwanag at aking Tagapagligtas: kanino ako matatakot? Ang Panginoon ang kalasag ng aking buhay: kanino ako matatakot?' **(Awit 26:1),** binuksan nila ang mga pintuan ng monasteryo at nagtungo sa disyerto.

Bawat isa sa kanila ay nagdala ng katamtamang dami ng pagkain ayon sa kanilang pangangailangan; ang iba naman ay wala talagang dinala sa disyerto at namuhay sa pagkain ng mga ugat. Tumawid ang mga monghe sa Ilog Jordan at naghiwalay nang malayo hangga't maaari, upang hindi nila makita kung paano nag-aayuno at nagsasagawa ng pagtitimpi ang iba.

Nang magwakas ang Dakilang Kwaresma, bumalik ang mga monghe sa monasteryo noong Linggo ng Palmera na dala ang bunga ng kanilang pagsisikap **(Roma 6:21–22)**, matapos suriin ang kanilang budhi **(1 Pedro 3:16)**. Ngunit walang sinumang nagtanong sa iba kung paano sila nagpagal o nagsagawa ng kanilang mga gawaing pagtitimpi.

Noong taong iyon, si Abba Zosima, alinsunod sa kaugalian ng mga monghe, ay tumawid sa Ilog Jordan. Nais niyang mas malalim pang pumasok sa disyerto upang makatagpo ng isa sa mga banal at dakilang matatanda na naghahanap ng kanlungan doon at nananalangin para sa mundo.

Naglakad siya sa disyerto nang dalawampung araw, at isang araw, habang inaawit niya ang mga salmo ng ikaanim na oras at sinasambit ang kanyang karaniwang mga panalangin, bigla, sa kanyang

kanan, lumitaw ang tila anino ng isang katawang pantao. Natakot siya, inakala niyang isang demonyong multo ang nakikita niya, ngunit nang magmarka siya ng krus sa sarili, itinabi niya ang takot at nang matapos ang kanyang panalangin, lumingon siya sa anino at nakita ang isang hubad na lalaki na naglalakad sa disyerto, ang katawan ay pinitim ng matinding sikat ng araw, at ang maikling buhok na pinaputi ng araw ay kasing puti ng balahibo ng kordero. Lubos na natuwa si Abba Zosima, sapagkat wala siyang nakitang kahit isang buhay na nilalang sa lahat ng mga araw na iyon, at agad siyang naglakbay patungo rito.

Ngunit nang makita ng hubad na eremita si Zosima na papalapit, agad siyang tumakbo palayo sa kanya. Si Abba Zosima, na nakalimot sa kanyang katandaan at pagod, ay pinabilis ang kanyang paglakad. Ngunit di nagtagal, sa pagkapagod, huminto siya sa isang tuyong sapa at nagsimulang humikbi-hikbing mamakaawa sa umaalis na asketiko: 'Bakit ka tumatakbo mula sa akin, isang makasalanang matanda na naghahanap ng kanlungan sa ilang na ito? Hintayin mo ako, bagaman ako'y mahina at hindi karapat-dapat, at ipagkaloob mo sa akin ang iyong banal na panalangin at pagpapala, alang-alang sa Panginoon, na hindi kailanman naghamak sa sinuman.'

Ang dayuhan, nang hindi lumilingon, ay sumigaw sa kanya: 'Patawarin mo ako, Abba Zosima, hindi ako maaaring lumingon at ipakita ang aking sarili sa iyo: sapagkat ako ay isang babae, at, gaya ng iyong nakikita, wala akong damit upang takpan ang aking kahubaran. Ngunit kung nais mong ipanalangin ako, isang dakila at kahabag-habag na makasalanan, ihagis mo sa akin ang iyong balabal upang matakpan ko ang aking sarili; saka ako makalalapit sa iyo upang tanggapin ang iyong pagpapala."

'Hindi niya ako makikilala sa pangalan kung hindi niya, sa pamamagitan ng kanyang kabanalan at mga hindi kilalang gawa, natamo ang kaloob ng pagkilala mula sa Panginoon,' naisip ni Abba Zosima, at agad niyang ginawa ang hinihiling niya.

Matapos matakpan ng balabal, humarap ang monghe sa babaeng nag-a-ascetism: 'Ano'ng pumasok sa iyo, Abba Zosima, upang kausapin ako, isang makasalanan at walang-katalinong babae? Ano'ng nais mong malaman sa akin, na hindi ka nagsawa sa pagsisikap at naghirap nang husto?'

Lumuhod naman siya at humingi ng kanyang pagpapala. Yumuko rin siya sa kanya, at sa mahabang sandali ay sabay silang nagsabi sa isa't isa: 'Pagpalain mo ako.' Sa wakas, sinabi ng asketiko: 'Abba Zosima, nararapat na ikaw ang magbigay ng pagpapala at maghandog ng panalangin, sapagkat ikaw ay pinarangalan ng tungkulin bilang presbiter at, matapos kang nakatayo sa harap ng altar ni Cristo sa loob ng maraming taon, ikaw ang nag-aalay ng Banal na mga Regalo sa Panginoon.'

Ang mga salitang ito ay lalo pang nagdulot ng matinding paghanga sa puso ni Reverend Zosima. Sa isang malalim na buntong-hininga, sumagot siya sa kanya: 'O espiritwal na ina! Malinaw na sa ating dalawa, ikaw ang mas nalapit sa Diyos at namatay na sa mundo. Nakilala mo ako sa pangalan at tinawag mong presbiter, kahit na hindi mo pa ako nakita dati. Karapat-dapat na pagpalain mo rin ako, alang-alang sa Panginoon.'

Sa wakas, sa pagtitiyaga ni Zosima, sinabi ng kagalang-galang na babae: 'Pinagpala ang Diyos, na nagnanais sa kaligtasan ng lahat ng tao.' Sumagot si Abba Zosima, 'Amen,' at tumindig sila mula sa lupa. Muling sinabi ng asketiko sa nakatatanda: 'Bakit kayo dumating sa akin, Ama, isang makasalanan na walang anumang birtud? Gayunpaman, tila ang biyaya ng Banal na Espiritu ang nag-udyok sa iyo na gawin ang isang nag-iisang paglilingkod na kailangan ng aking kaluluwa. Sabihin mo muna sa akin, Ama, paano na nabubuhay ang mga Kristiyano sa ngayon, at paano lumalago at umuunlad ang mga santo ng Simbahan ng Diyos?"

Sumagot si Abba Zosima sa kaniya: 'Sa pamamagitan ng iyong banal na panalangin, ipinagkaloob ng Diyos sa Simbahan at sa ating lahat ang ganap na kapayapaan. Ngunit pakinggan mo rin ang pamanhikang ito ng abang matandang ito, ina ko; manalangin ka, alang-alang sa Diyos, para sa buong mundo at para sa akin, isang makasalanan, na ang paglalakbay na ito sa ilang ay hindi maging walang kabuluhan para sa akin.'

Sinabi ng banal na asketiko: 'Ikaw pa nga, Aba Zosima, na may hawak ng banal na tungkulin, ang nararapat na manalangin para sa akin at para sa lahat. Iyan ang dahilan kung bakit ka inordinahan.

Gayunpaman, kusang-loob kong tutuparin ang lahat ng inuutusan mo sa akin, alang-alang sa pagsunod sa Katotohanan at mula sa malinis na puso.'

Pagkasabi nito, humarap ang santa sa silangan at, itinaas ang kanyang mga mata at mga kamay patungo sa langit, ay nagsimulang manalangin nang mahina. Nakita ng nakatatanda na siya ay umangat sa hangin, isang saklaw ng siko ang layo mula sa lupa. Sa nakakamanghang tanawing ito, sumubsob si Zosima, taimtim na nanalangin at hindi nangahas na bumulalas ng iba pa kundi, 'Panginoon, maawa ka!'

Isang kaisipan ang dumaan sa kanyang isipan: baka ito ay isang multo na nag-uudyok sa kanya sa tukso? Ang kagalang-galang na asketiko ay lumingon, binuhat siya mula sa lupa at sinabi: 'Bakit ka labis na nababahala sa ganitong mga kaisipan, Abba Zosima? Hindi ako multo. Ako ay isang makasalanan at hindi karapat-dapat na babae, bagaman ako ay pinoprotektahan ng Banal na Binyag.'

Pagkasabi nito, gumawa siya ng tanda ng krus. Nang makita at marinig ito, ang nakatatanda ay nahulog na umiiyak sa paanan ng asketiko: 'Hinihiling ko sa iyo sa ngalan ni Cristo, ang ating Diyos, huwag mong itago sa akin ang iyong buhay ng pagka-asketiko, kundi ikwento mo sa akin ang lahat nito, upang ang kadakilaan ng Diyos ay maipakita sa lahat. Sapagkat naniniwala ako sa Panginoong aking Diyos—na sa pamamagitan Niya'y nabubuhay ka rin—na ako'y ipinadala sa ilang na ito para sa mismong layuning ito: upang ipaalam ng Diyos sa buong mundo ang lahat ng iyong mga gawa ng pag-aayuno."

At sinabi ng banal na asketiko: 'Nahihiya ako, Ama, na ikuwento sa inyo ang aking mga kahiya-hiyang gawa. Sapagkat kakailanganin ninyong tumakas mula sa akin, ikinakapat ng inyong mga mata at tenga, gaya ng pagtakas ng isang tao mula sa isang nakalalasong ahas. 'Ngunit sasabihin ko pa rin sa iyo, Ama, nang hindi itinatago ang alinman sa aking mga kasalanan; at ipinamamanman ko sa iyo, huwag kang tumigil sa pagdarasal para sa akin, isang makasalanan, upang magkaroon ako ng lakas-loob sa Araw ng Paghuhukom.'

Pagkatapos, Awit 50. At sinisimulan natin ang Dakilang Canon ng ating kagalang-galang na ama na si Andreo ng Crete at Jerusalem, inuulit ang tugma pagkatapos ng bawat troparion: 'Maawa ka sa akin, O Diyos, maawa ka sa akin.'

Oda 1, Tono 6

Irmos: Ang aking tagapagsalop at tagapagtanggol / ay naging aking kaligtasan: / Siya ang aking Diyos, at papurihan ko Siya, / ang Diyos ng aking ama – at itataas ko Siya, / sapagkat Siya ay niluwalhati sa kaluwalhatian! **(2)**

Babalik-awit: **Kaawaan Mo ako, O Diyos, kaawaan Mo ako.**

Saan ako magsisimulang magdalamhati / sa mga gawa ng aking mapanglaw na buhay? / Paano ako magsisimula, O Cristo, / sa aking kasalukuyang pagdadalamhati? / Ngunit Ikaw, O Mahabagin, / ipagkaloob Mo sa akin ang kapatawaran ng aking mga kasalanan.

Halika, kaluluwang aba kasama ang iyong laman, / ipagtapat sa Maylalang ng lahat ng bagay, / at sa wakas ay itigil ang iyong dating kamangmangan, / at ialay sa Diyos ang luha ng pagsisisi.

Sa pagtularan ko kay unang Adan sa kanyang pagsuway, natagpuan kong naputol ako sa Diyos, sa walang hanggang Kaharian, at sa kayang katamisan, dahil sa aking mga kasalanan.

Naku, aking kaluluwang aba! / Bakit ka naging katulad ng unang Eba? / Sapagkat tumingin ka nang may masamang hangarin, labis kang nasugatan, / hinipo mo ang puno at mayabang na tikman / ang pabaya nitong bunga.

Sa halip ng makaramdam na Eba, / isang Eba ng kaisipan ang bumangon sa loob ko – / isang mapusok na kaisipan sa laman – / na mukhang kaaya-aya, / subalit palaging naghahatid sa panlasa / ng mapait na lagok.

Tama lamang na pinalayas si Adan sa Eden, / sapagkat hindi niya tinupad ang Iyong iisang utos, O Tagapagligtas; / paano nga ba ako magdurusa, / na palagiang tinatanggihan ang Iyong mga salitang nagbibigay-buhay?

Higit pa sa pagpatay kay Abel, / sa aking sariling kusang-loob ay naging mamamatay-tao ako ng aking sariling konsensya, / binuhay ko ang laman at pinagsadya ko ang aking sarili laban dito / sa pamamagitan ng aking masasamang gawa.

Hindi ako kasing-matuwid ni Abel, O Hesus, / ni hindi ko kailanman inialay sa Iyo ang mga handog na ikalulugod Mo, / ni mga gawa na ikalulugod ng Diyos, ni isang dalisay na hain, / ni isang buhay na walang kapintasan.

Tulad ni Cain, tayo rin, mga kaluluwang aba, / ay naghandog sa Maylalang ng lahat ng bagay / ng masasamang gawa, / ng bulok na hain, / at ng isang buhay na hindi karapat-dapat; / at dahil dito tayo ay hinatulan.

Pagkatapos mong bigyang-buhay ang putik, *gaya ng ginawa ng* Maylalang, / ipinagkaloob Mo sa akin ang laman, at mga buto, / at hininga, at buhay; / ngunit, aking Maylalang, aking Manunubos at aking Hukom, / tanggapin Mo ako bilang isang nagsisisi!

Inihahayag ko sa Iyo, O Tagapagligtas, ang mga kasalanang nagawa ko, at ang mga sugat ng aking kaluluwa at katawan, na walang-awang ipinataw sa akin ng aking mga pumatay na kaisipan.

Bagaman nagkasala ako, O Tagapagligtas, / nalalaman kong Ikaw ang Mapagmahal sa sangkatauhan: / dinidisiplina Mo nang may habag at nagpapamalas ng awa nang may kagalakan, / tinitingnan Mo ang mga umiiyak / at nagmamadali, na parang isang ama, upang tawagin pabalik ang anak na pasaway.

Nakahiga akong nakaluhod sa harap ng mga pintuan Mo, O Tagapagligtas; huwag Mo akong ihagis sa impyerno sa katandaan ko, na walang dala; kundi bago ako mamatay, bilang Pag-ibig sa sangkatauhan, ipagkaloob Mo sa akin ang kapatawaran ng aking mga kasalanan.

Ako—na nahulog sa kamay ng mga tulisan— / sa aking mga pag-iisip, / ay sugatan na ngayon sa buong katawan nila *at* natabunan ng mga sugat; / ngunit Ikaw Mismo, Kristo ang Tagapagligtas, / halina *at* pagalingin mo rin ako.

Ang pari, nang makita ako, ay lumipas, / at ang Levita, nang makita *akong* nasa matinding *kapighatian* at hubad, ay minamaliit ako. / Ngunit si Jesus, na sumibol mula kay Maria, / dumating ka *at* maawa ka sa akin.

Kordero ng Diyos, na nag-aalis ng kasalanan ng sanlibutan, / alisin Mo sa akin ang mabigat na pasanin ng kasalanan, / at, bilang Maawain, / ipagkaloob Mo sa akin ang luha ng pagsisisi.

Panahon na ng pagsisisi; / lumalapit ako sa Iyo, aking Nilikha: / alisin Mo sa akin ang mabigat na pasanin ng kasalanan, / at, bilang Maawain, / ipagkaloob Mo sa akin ang luha ng pagsisisi.

Huwag Mo akong hamakin, O Tagapagligtas, / huwag Mo akong itakwil mula sa harap Mo, / alisin Mo sa akin ang mabigat na pasanin ng kasalanan / at, bilang Maawain, / ipagkaloob Mo sa akin ang kapatawaran ng aking mga kasalanan.

Ang aking mga kasalanan, kusang-loob man o di-kusang-loob, O Manunubos, / kapwa hayag at lihim, / kapwa kilala at di-kilala, / pagkatapos mong ipatawad ang lahat ng ito, bilang Diyos, / maawa ka sa akin at iligtas mo ako.

Mula pa sa aking kabataan, O Kristo, nilabag ko ang Iyong mga utos; / buong sigasig, pabaya, at padalos-dalos / ginugol ko ang aking *buong* buhay; / kaya't sumisigaw ako sa Iyo, O Tagapagligtas: / 'Sa wakas *man lang,* iligtas Mo ako!'

Nasayang ko ang kayamanan ng *aking* kaluluwa sa kasalanan, / wala akong bunga ng kabanalan, / at, naghihirap sa gutom, sumisigaw ako: / 'O Tagapagbigay ng Awa, magmadali, / maawa ka sa akin Mismo!'

Ipinapababa ko ang aking sarili sa Harapan Mo, Hesus, / nagkasala ako sa Harapan Mo; maawa ka sa akin, / alisin Mo sa akin ang mabigat na pabigat ng kasalanan, / at, bilang Maawain na Diyos, / ipagkaloob Mo sa akin ang luha ng pagsisisi.

Huwag mo akong dalhin sa paghuhukom, / inilalad ko sa Iyo ang aking mga gawa, / sinusuri Mo ang aking mga salita at inilalantad ang aking mga pagnanasa; / kundi sa pamamagitan ng Iyong awa, huwag pansinin *ang* aking mabibigat na *kasalanan*, / iligtas Mo ako, Makapangyarihan.

Balik-Awit: **Kagalang-galang na Ina Maria, ipanalangin mo kami sa Diyos.**

Ibigay mo sa akin, O Maria, ang maningning na biyaya / mula sa Banal na Paggabay sa kaitaasan / – upang maiwasan ko ang kadiliman ng mga pagnanasa / at awitin nang may sigla ang magagandang gawa / ng iyong buhay, O Maria.

Balik-awit: **Kagalang-galang na Ina Maria, ipanalangin mo kami sa Diyos.**

Matapos sumailalim sa banal na mga batas ni Cristo, lumapit ka sa Kanya, itinakwil mo ang di mapigil na pagnanasa sa ligaya, at, nang may lubos na paggalang, tinupad mo ang lahat ng birtud nang sabay.

Balik-awit: **Kagalang-galang na Ama Andres, ipanalangin mo kami sa Diyos.**

Sa pamamagitan ng iyong paghahain, Andres, iligtas mo kami sa kahiya-hiyang mga pagnanasa at ipagkaloob na kami ay maging bahagi ng Kaharian ni Cristo, habang inaawit ka namin nang may pananampalataya at pag-ibig, O kagalang-galang, ipinagdarasal namin.

Kaluwalhatian, sa Banal na Trinidad: O Nangahihigit na Trinidad, sinasambang isa, / alisin mo sa akin ang mabigat na pasanin ng kasalanan / at, bilang ang Maawain, / ipagkaloob mo sa akin ang luha ng pagsisisi.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: O Ina ng Diyos, Pag-asa at Proteksyon ng mga umaawit sa Iyo! / Alisin mo sa akin ang mabigat na pasanin ng kasalanan, / at bilang Dalagang Malinis, / tanggapin mo ako habang ako'y nagsisisi.

Dalit 2

Irmos: Makinig, O langit, – at ipahayag ko, / at kantahin ko si Cristo, / Na nagkatawang-tao mula sa Birhen.

Makinig, O langit, – at ipapahayag ko; / O lupa! Pakinggan ang tinig / ng isang nagpapakumbaba sa harap ng Diyos / at umaawit ng Kanyang papuri.

Tumingin sa akin, O Diyos, sa Iyong awa, / sa Iyong mapagkawanggawang mata, / at tanggapin ang aking taos-pusong pag-amin.

Nakasala ako nang higit sa lahat ng tao, ako lamang ang nagkasala sa Harap Mo; ngunit magkawanggawa ka, bilang Diyos, *O* Tagapagligtas, sa Kinalikha Mo.

Isang unos ng kasamaan ang bumabalot sa akin, / O maawain na Panginoon, / ngunit, gaya ng ginawa Mo kay Pedro, / iunat Mo rin ang Iyong kamay sa akin.

Ang luha ng patutot, O Maawain, ay aking pinapatulo rin; maawa Ka sa akin, O Tagapagligtas, sa pamamagitan ng Iyong habag.

Pinadilim ko ang kagandahan ng aking kaluluwa / sa pamamagitan ng ligaya ng mga pagnanasa / at tuluyan kong winasak ang buong isip ko / at ginawang alikabok.

Ngayon ay pinunit ko ang aking unang kasuotan, / na hinabi ng Maylalang para sa akin mula pa noong una, / at dahil dito ay nakahiga akong hubad.

Sinulud ko ang punit-punit na kasuotan, / na hinabi para sa akin ng ahas *sa pamamagitan ng kanyang* payo, / at ako'y nahihiya.

Tiningnan ko ang ganda ng puno sa hardin / at nalinlang ako ng aking isipan, / at ngayon ay nakahiga akong hubad at nahihiya.

Lahat ng mga pinuno ng kasamaan / ay gumagawa sa aking likod, / ipinagpapatuloy ang kanilang kawalang-katarungan / laban sa akin.

Sinira ko ang aking orihinal na ganda / at karilagan, / at ngayon ay nakahiga akong hubad at nahihiya.

Tinahi rin ng kasalanan para sa akin ang mga tunika na gawa sa balat, matapos akong hubaran ng unang kasuotang hinabi ng Diyos.

Isinot ko ang kasuotang kahihiyan / na gaya ng mga dahon ng puno ng igos / bilang parusa sa aking mga pabigyang hilig.

Isinot ko ang mga kasuotang mantsado / at nadumihan ng dugo / dahil sa takbo ng isang mapusok at makalupang buhay.

Dinatnan ko ng karumihan ang kasuotan ng aking laman / at pinadumihan ko yaong / kung saan natatagpuan ang Iyong larawan, O Tagapagligtas, / at kawangis.

Pinahirapan ako ng mga pagnanasa / at ng pagkabulok ng materyal na mundo, / at dahil dito, pinahihirapan ako ngayon ng kaaway.

Pinili ko ang buhay na puno ng pagmamahal sa materyal na bagay at kayamanan / kaysa paglayo rito, O Tagapagligtas, / ngayon ay pasan ko ang mabigat na pasanin.

Pinalamutian ko ang diyus-diyosan ng laman / ng makukulay na kasuotan ng maruruming kaisipan / at ako'y hinatulan.

Taos-puso kong inialay ang sarili / sa panlabas na karangyaan lamang, / habang pinababayaan / ang panloob na tabernakulo na parang Diyos.

Sa paghayag ng kasuutan ng aking mga pagnanasa, / sa pamamagitan ng aking maluluhong hangarin / baluktot ko ang kagandahan ng aking isipan.

Tinakpan ko ang kagandahan ng orihinal na larawan, / O Tagapagligtas, *ng aking* mga pagnanasa, / ngunit Ikaw, gaya ng ginawa Mo noon sa drachma, / hinahanap Mo *ito at* natatagpuan Mo.

Nagkasala ako, *at* gaya ng isang patutot ay sumigaw ako sa Iyo: 'Ako lamang ang nagkasala sa Iyong harapan; tanggapin Mo, O Manunubos, ang aking mga luha bilang isang hain!'

Naligaw ako sa di-pagpipigil sa sarili / na parang si David at nadungisan ko ang aking sarili; / ngunit paliguan mo rin ako, O Tagapagligtas, sa aking mga luha.

'Maawa ka,'—tulad ng manininggil ng buwis sumisigaw ako sa Iyo, / —'Maawa ka sa akin, O Tagapagligtas, / sapagkat wala sa *mga anak* ni Adan, na gaya ko, / ang nagkasala sa Iyo!'

Wala akong luha, ni pagsisisi, ni pagkabagabag; / Ibigay Mo ang mga ito sa akin, Tagapagligtas, / bilang Diyos.

Huwag Mo ngang isara ang Pintuan Mo laban sa akin, / O Panginoon, O Panginoon, / kundi buksan Mo ito para sa akin, / na nagsisisi sa harap Mo.

O Mapagmahal sa sangkatauhan, na nagnanais ng kaligtasan ng lahat, / tawagin Mo ako sa Iyo at, bilang Mabuti, / tanggapin Mo ako bilang isang nagsisisi.

Pakinggan Mo ang mga daing ng aking kaluluwa / at tanggapin Mo ang luha mula sa aking mga mata, O Manunubos, / at iligtas Mo ako.

Refrain: **Pinakabanal na Ina ng Diyos, iligtas mo kami.**

Pinakadalisay na Birheng Ina ng Diyos, / ang nag-iisa at lubos na kaluwalhatian, / ipagdasal mong taimtim ang aming kaligtasan.

Irmos: Narito, narito, ako ang Diyos, / na nagpabagsak ng manna / at nagpalabas ng tubig mula sa bato / noong mga unang araw sa ilang para sa Aking bayan / sa pamamagitan lamang ng Aking kanang kamay at ng Aking kapangyarihan.

'Narito, narito, ako ang Diyos!' / Pakinggan mo, O kaluluwa ko, ang Panginoong tumatawag, / at talikuran mo ang iyong dating kasalanan, / at katakutan mo *Siya* bilang Tagapaghiganti, / at bilang Hukom at Diyos.

Kanino ka naging katulad, O makasalanang kaluluwa? / Naku, sa sinaunang Cain at sa Lamech na iyon, / na pinatay ang katawan ng mga bato—ng masasamang gawa— / at pinatay ang isipan ng pabaya na mga pagnanasa.

Matapos masuri mo ang lahat *ng namuhay* bago pa man ang Batas, O kaluluwa, hindi ka sumunod kay Seth, ni ginaya mo man si Enosh, ni ang pag-akyat ni Enoch, ni si Noah, kundi napatunayan mong kulang ka sa buhay ng mga matuwid.

Ikaw lamang ang nagpakawala ng pagbaha ng galit / ng iyong Diyos, aking kaluluwa, / at gaya ng lupa, binaha mo ang lahat ng laman, gawa at buhay, / at nanatili sa labas ng arka ng kaligtasan.

'Napatay ako ng tao,' sabi ni Lamek, / 'at sugat iyon sa akin; ng binata, at palo iyon sa akin,' / – *ganito* ang iyak *niya*, umiiyak; / subalit hindi ka nanginginig, aking kaluluwa, / na nadungisan ang laman at nadungisan ang isip.

Oh, kung paanong inakayak si Lamech, yaong sinaunang mamamatay-tao, / pinatay ko ang aking kaluluwa na parang isang lalaki, ang aking isipan na parang isang binata, / at pinatay ko ang katawan ng aking kapatid, / gaya ni Cain na mamamatay-tao, sa pamamagitan ng aking maluluhong pagnanasa.

Naisip mo *na* ang magtayo ng tore *hanggang sa langit*, O kaluluwa, / at magtayo ng kuta gamit ang iyong mga pagnanasa, / kung hindi lamang pinigilan ng Maylalang ang iyong mga plano / at ibinato ang iyong mga pakana sa lupa.

Sugatan ako, ako'y pinaram; / narito ang mga palaso ng kaaway na tumama sa aking kaluluwa at katawan, / narito ang mga sugat, ang mga bulok na sugat, ang mga putol-putol / na sumisigaw laban sa mga hampas ng aking mga maling hilig.

Minsan ay nagbuhos ang Panginoon ng apoy mula sa Kanyang kamay / sa nagwawalang kasamaan ng Sodoma *at* sinunog ang mga taga-Sodoma; / ngunit ikaw ay nagpailang apoy ng Gehenna, / na kung saan ikaw, *O* kaluluwa, / ay dapat masunog sa paghihirap.

Alamin at makita na ako ang Diyos, / na sumusubok ng mga puso at sumusuri ng mga kaisipan, / na inilalantad ang mga gawa at sinusunog ang mga kasalanan, / at humuhusga sa ulila, sa mapagkumbaba, at sa dukha.

Babalik-awit: **Kagalang-galang na Ina Maria, ipanalangin mo kami sa Diyos.**

Inyoong iniunat ang inyong mga kamay / sa Mahabaging Diyos, Maria, / habang nalulunod sa kailaliman ng kasamaan, / at gaya ng malugod Niyang / iniunat ang kamay ng tulong kay Pedro, / gayon din Niya *kayo* inabot, / hinahanap ang inyong pagbabalik-loob sa bawat paraan.

Balik-Awit: **Kagalang-galang na Ina Maria, ipanalangin mo kami sa Diyos.**

Sa buong sigasig *at* pag-ibig / tumakas ka sa Kristo, / lumayo ka sa dati mong landas ng kasalanan, / at sa hindi matatawarang mga disyerto ka pinagsanay, / at sa walang kapintasang pagsunod sa Kanyang banal na mga utos.

Balik-Awit: **Kagalang-galang na Ama Andres, ipanalangin mo kami sa Diyos.**

Nakikita natin, nakikita natin ang pag-ibig sa sangkatauhan, O kaluluwa, / ng Diyos at ng ating Panginoon; / kaya, bago pa man ang wakas, magpatirapa tayo sa Kanya, na sumisigaw nang may luha: / 'Sa pamamagitan ng mga panalangin ni Andres, Tagapagligtas, maawa Ka sa amin!'

Kaluwalhatian, sa Trinidad: O Walang-simulang, Di-likhang Trinidad, / Di-mahating Pagkakaisa, / tanggapin mo *ako* na nagsisisi, / iligtas mo ako na nagkasala, / huwag hamakin ang iyong nilikha, / kundi magkawanggawa ka at iligtas mo ako / mula sa nag-aapoy na kaparusahan.

At ngayon, sa Theotokos: Pinakadakilang Dalaga, Ina ng Diyos, / Pag-asa ng mga lumalapit sa Iyo / at Kanlungan *ng mga naliligaw* sa bagyo, / hilumin Mo ang mapagkawanggawang Maylalang at ang Iyong Anak / upang magkawanggawa rin sa akin / sa pamamagitan ng Iyong mga panalangin.

Dalit 3

Irmos: Sa di-matitinag na bato ng Iyong mga utos, O Kristo, patatagin Mo ang aking mga kaisipan.

Apoy mula sa Panginoon, *O* kaluluwa, / na ibinuhos na parang ulan, / sinunog ng Panginoon ang lupain ng Sodom / noong mga unang araw.

Tumakas sa bundok, O kaluluwa, / tulad ni Lot na kilala *mo*, / at magmadali kang maghanap ng kanlungan sa Zogor.

Tumakas sa apoy, O kaluluwa, / tumakas sa pagkasunog ng Sodom, / tumakas sa kapahamakan sa banal na apoy.

Ipinagtapat ko sa Iyo, O Tagapagligtas: / Nagkasala ako, nagkasala ako laban sa Iyo, / ngunit patawarin mo ako, paluwagan mo ako, / sapagkat Ikaw ay Maawain.

Ako lamang ang nagkasala sa Iyo, / nagkasala ako nang higit pa kaysa sa sinuman, Kristo na Tagapagligtas, / huwag mo akong hamakin!

Ikaw, ang Mabuting Pastol, / hanapin mo ako—ang Kordero Mo— / at huwag Mo akong hamakin, na naligaw.

O Pinakamamahal na Hesus, / Ikaw ang aking Lumalang! / Sa pamamagitan Mo, O Tagapagligtas, ako'y magiging matuwid.

Balik-awit: **Pinakabanal na Trinidad, aming Diyos, luwalhati sa Iyo!**

O Trinidad, Isang Diyos! / Iligtas mo kami mula sa ilusyon, / mula sa mga tukso, at mula sa mga kapahamakan.

Balik-Awit: **Pinakabanal na Ina ng Diyos, iligtas Mo kami.**

Magalak, Sabi na nagluwal sa Diyos, / magalak, Trono ng Panginoon, / magalak, Ina ng aming Buhay.

Irmos: Itatag Mo, O Panginoon, sa bato ng Iyong mga utos / ang nag-aalinlangan kong puso, / sapagkat Ikaw lamang ang Banal at Panginoon.

Sa Iyo'y natagpuan ko ang bukal ng buhay, / O Tagapawi ng kamatayan, / at sumisigaw ako sa Iyo mula sa kalalaliman ng aking puso bago ang wakas: / 'Nagkasala ako; maawa ka *at* iligtas mo ako!'

Ginaya ko ang mga nangalunya / noong mga araw ni Noah, O Tagapagligtas, / *at* minana ko ang kanilang kaparusahan: / pagkalunod sa Baha.

Nagkasala ako, O Panginoon, / nagkasala ako sa harapan Mo! Maawa ka sa akin: / sapagkat walang makasalanan sa mga tao / na nalampasan ko sa kasalanan.

Gaya ni Ham, na kilala *ng lahat*, / yaong nagwalang-bahala sa kanyang ama, O kaluluwa, / hindi mo tinakpan ang kahihiyan ng iyong kapuwa, / kundi inilayo mo ang iyong mukha / at bumalik ka.

Hindi mo namana ang mga biyaya ni Sem, kawawang kaluluwa, / ni *hindi* ka tumanggap, gaya ni Japhet, / ng malawak na sakop o kapatawaran sa lupa.

Mula sa lupain ng Haran—mula sa kasalanan— lumabas ka, kaluluwa ko, magmadali ka sa lupain na nagkakaloob ng walang hanggang, buhay na hindi nabubulok na kabanalan, na mana ni Abraham.

Narinig mo na si Abraham, aking kaluluwa, / na noong unang panahon ay iniwan ang kanyang sariling bayan / at naging dayuhan; / tularan mo ang kanyang determinasyon.

Sa oak ng Mamre, ang patriyarka, / nang siya'y magpatuloy sa mga Anghel, / sa kanyang katandaan ay namana / ang pangako bilang gantimpala**.**

Si Isaac, aking kaluluwang aba, / nang malaman mong inihandog siya *bilang* bagong handog na sinusunog, / na misteryosong inialay sa Panginoon, / tularan mo ang kanyang pagsunod.

Narinig mo na, kaluluwa ko, ang tungkol kay Ismael, / na pinalayas bilang anak ng alipores; / mag-ingat ka, magkamalay ka, baka *pati* ikaw / ay magdusa ng katulad na kapalaran dahil sa iyong kalaswaan.

Naging katulad ka ng sinaunang si Hagar na Ehipsiyo, kaluluwa ko, sapagkat inilagay mo ang iyong sarili sa pagkaalipin sa pabago-bagong hilig at ipinanganak mo ang isang bagong Ismael – ang kapalaluan.

O hagdanang ipinakita kay Jacob, / nalalaman mo, aking kaluluwa, / *na nag-uugat* mula sa lupa patungong langit, / bakit nga hindi mo narating / ang tiyak na pag-akyat – kabanalan?

Sundin ang halimbawa ng pari ng Diyos at ng nag-iisang hari / – ang larawan ng buhay ni Cristo / sa mundo sa piling ng mga tao.

Huwag kang maging haligi ng asin, kaluluwa ko, sa pamamagitan ng paglingon; hayaang ikabahala ka ng halimbawa ng Sodom: tumakas pataas, sa Bundok Sigor.

Tulad ni Lot mula sa apoy, / iwasan ang kasalanan, aking kaluluwa, / tumakas ka sa Sodom at Gomorrah, / iwasan ang apoy ng bawat pabayaing pagnanasa.

Maawa ka, O Panginoon, maawa ka sa akin; sumisigaw ako sa Iyo, / kapag dumating Ka kasama ang Iyong mga Anghel / upang gantimpalaan ang lahat ayon sa *kanilang* mga gawa.

Huwag mong tanggihan, O Panginoon, / ang mga panalangin ng mga umaawit ng papuri sa Iyo, / kundi magkawanggawa ka, O Minamahal ng sangkatauhan, / at ipagkaloob mo ang kapatawaran sa mga nananalangin nang may pananampalataya.

Babalik-awit: **Kagalang-galang na Ina Marya, ipanalangin mo kami sa Diyos.**

Ako'y hinahampas ng unos at kaguluhan ng aking mga kasalanan, / ngunit iligtas mo ako ngayon, O Ina, / at itungo mo ako sa daungan ng banal na pagsisisi.

Balik-Awit: **Kagalang-galang na Ina Maria, ipanalangin mo kami sa Diyos.**

Kahit ngayon, O Kagalang-galang, / habang inihaharap ko ang aking mapagkumbabang pamanhikahikbi sa maawain na Ina ng Diyos, / buksan mo *rin* para sa akin, sa pamamagitan ng iyong pagitan, / ang mga pintuan ng awa ng Diyos.

Balik-Awit: **Kagalang-galang na Ama Andres, ipanalangin mo kami sa Diyos.**

Sa pamamagitan ng iyong mga panalangin, ipagkaloob mo rin sa akin ang kapatawaran ng aking mga kasalanan, O Andres, Prinsipe ng Crete! Sapagkat ikaw ang pinakamahusay na guro ng mga hiwaga ng pagsisisi.

Kaluwalhatian, O Dios na Tatlo sa Isa: Ang payak at di-likhang Pagkakaisa, ang walang-simulang Kalikasan, na ipinagdiriwang sa Tatlong Persona, iligtas Mo kami na sumasamba nang may pananampalataya sa kapangyarihan ng Iyong lakas.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Ang Anak, *ipinanganak* mula sa Ama bago pa man nagsimula ang panahon, / sa panahon, O Ina ng Diyos, / bagaman hindi mo nakilala ang sinumang lalaki, ipinanganak Mo Siya, / – isang kahanga-hangang himala! / – nanatiling Birhen *at* pinakain Mo Siya ng iyong gatas.

Irmos: Itatag Mo, O Panginoon, sa bato ng Iyong mga utos / ang nag-aalinlangan kong puso, / sapagkat Ikaw lamang ang Banal at Panginoon.

Sedalen ni San Jose, Tono 8

O mga banal na liwanag, mga saksi sa *buhay* ng Tagapagligtas! / Liwanagan ninyo kami na naninirahan sa kadiliman ng mundong ito, / upang ngayo'y makalakad kami nang walang kapintasan na parang sa liwanag ng araw, / itaboy ang mga pagnanasa ng gabi sa pamamagitan ng liwanag ng pagpipigil sa sarili, / at masdan nang may kagalakan ang maluwalhating paghihirap ni Cristo.

Isa pang Sedalen, Tono 8

Kaluwalhatian: O Labindalawang Apostol, pinili ng Diyos! / Ihain ninyo ngayon ang inyong panalangin kay Cristo, / upang ang lahat ay maglakad sa landas ng pag-aayuno, / iniaalay ang mga panalangin nang may pagsisisi, / isinasabuhay ang mga birtud nang may sigasig, / at sa gayon ay makamtan ang makita / ang maluwalhating Pagkabuhay na Muli ni Cristo na ating Diyos, / na nagbibigay sa *Kaniya* ng kaluwalhatian *at* papuri.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Ipanalangin Mo sa hindi-maunawaang Diyos, ang Anak at ang Salita, / na ipinanganak sa Iyo sa paraang hindi maipaliwanag at lampas sa pagkaunawa ng isip, / O Ina ng Diyos, *kasama* ng mga Apostol, / na ipagkaloob Niya ang tunay na kapayapaan sa buong sansinukob, / at ipagkaloob sa amin ang kapatawaran ng aming mga kasalanan bago ang wakas, / at, sa pamamagitan ng Kanyang walang-hanggang kabutihan, / gawing karapat-dapat ang Iyong mga lingkod sa Kaharian ng Langit.

At binabasa natin ang ikalawang bahagi ng Buhay ng Kagalang-galang na Maria ng Ehipto.

Ang Buhay ng Kagalang-galang na Maria ng Ehipto.
Bahagi 2

Ipinanganak ako sa Ehipto at, habang buhay pa ang aking mga magulang, sa gulang na labindalawa, iniwan ko sila at pumunta sa Alexandria. Doon ko nawala ang aking pagkabirhen at inialay ko ang aking sarili sa walang humpay at walang sawang pakikipagpahamak. Mahigit labing-pitong taon akong nagpakasawa sa kasalanan nang walang humadlang at ginagawa ko ang lahat nang walang bayad. Hindi ako kumuha ng pera, hindi dahil mayaman ako. Namuhay ako sa kahirapan at kumita ng aking kabuhayan sa paghahabi ng sinulid. Akala ko ang buong kahulugan ng buhay ay nakasalalay sa kasiyahan ng laman.

Habang namumuhay ako nang ganito, minsan nakita ko ang napakaraming tao mula sa Libya at Ehipto na papunta sa dagat upang maglayag patungong Jerusalem para sa Pista ng Pag-aangat ng Banal na Krus. Nais ko rin sanang sumakay kasama nila. Ngunit hindi para sa kapakanan ng Jerusalem, ni para sa pista, kundi – patawarin ninyo ako, Ama – upang magkaroon ako ng mas maraming tao na aking makakasama sa aking kalaswaan. Kaya sumakay ako sa barko.

Ngayon, Ama, maniwala kayo sa akin, ako mismo ay namamangha kung paano tiniis ng dagat ang aking kalaswaan at pakikipagtalik sa labas ng kasal, kung paano hindi binuksan ng lupa ang bibig nito at nilunok akong buhay papunta sa impyerno, ako na siyang nanghikayat at sumira sa napakaraming kaluluwa... Ngunit, tila hinangad ng Diyos ang aking pagsisisi, hindi Niya ninanais ang kamatayan ng makasalanan at matiisin Siyang naghintay sa aking pagbabago.

Kaya't nakarating ako sa Jerusalem at, sa mga araw bago ang pista, gaya ng ginawa ko sa barko, ipinagpatuloy ko ang aking masasamang gawi.

Nang dumating ang banal na kapistahan ng Pag-aangat ng Mahal na Krus ng Panginoon, nagpatuloy ako gaya ng dati, inilaligaw ang mga kabataang kaluluwa sa kasalanan. Nang makita kong napakaaga nang pumunta ng lahat sa simbahan kung saan iningatan ang Punong Nagbibigay-Buhay, sumabay ako sa iba at pumasok sa portiko ng simbahan. Nang dumating ang oras ng Banal na Pagtaas, nais kong pumasok sa simbahan kasama ang iba pang mga mananampalataya. Matapos kong maghirap nang husto upang marating ang mga pintuan, ako, ang kahabag-habag kong kaluluwa, ay sinubukang pilitin ang sarili na makapasok. Ngunit nang aking unang yapakan ang pasukan, isang banal na kapangyarihan ang humadlang sa akin, pinigilan akong makapasok, at itinapon ako nang malayo sa mga pintuan, samantalang ang lahat ng ibang tao ay nakapasok nang walang sagabal. Akala ko, marahil dahil sa aking pagiging babae at sa aking kahinaan, hindi ko magawang makisiksik sa gitna ng karamihan, kaya sinubukan kong muling mag-agawan sa pagitan ng mga tao upang makarating sa pintuan. Gaano man ako nagsumikap, hindi ako makapasok. Sa sandaling tumama ang paa ko sa pintuan ng simbahan, pinigilan ako. Tinanggap ng simbahan ang lahat, walang sinumang ipinagbawal na pumasok, ngunit hindi ako pinayagang makapasok, ako na kahabag-habag. Nangyari ito nang tatlo o apat na beses. Naubos ang aking lakas. Umatras ako at tumayo sa isang sulok ng pasilyo ng simbahan.

Doon ko naunawaan na ang aking mga kasalanan ang pumipigil sa akin na masilayan ang Punong Nagbibigay-Buhay; hinipo ng biyaya ng Panginoon ang aking puso, sumabog ang aking luha at sinimulan kong bugbugin ang aking dibdib sa pagsisisi. Habang iniaalay ko sa Panginoon ang mga buntong-hininga mula sa kaibuturan ng aking puso, nakita ko sa aking harapan ang isang ikon ng Pinakabanal na Ina ng Diyos at lumapit ako sa kanya sa panalangin: 'O Birhen, O Makapangyarihang Ginang, na sa laman ay nanganak sa Diyos na Salita! Alam kong ako'y hindi karapat-dapat na masilayan ang Iyong ikon. Tama lamang na ako, isang karumal-dumal na patutot, ay itaboy mula sa Iyong kabanalan at maging karumal-dumal sa Iyo; ngunit alam ko rin na ang Diyos ay naging tao upang tawagin ang mga makasalanan sa pagsisisi. Tulungan mo ako, O Pinakadakilang Kalinisan, upang ako'y payagang makapasok sa simbahan. Huwag mo akong ipagbawal na makita ang Punong-kahoy na pinakoan ng Panginoon sa laman, na ibinuhos Niya ang Kanyang walang-sala na Dugo para sa akin, isang makasalanan, para sa aking kaligtasan mula sa kasalanan. Iutos mo, O Pinuno na Ginang, na ang mga pintuan ng banal na pagsamba sa Krus ay buksan din para sa akin. Maging aking

matapang na Tagapamagitan sa Harap Niya na ipinanganak Mo. Ipinangako Ko sa Iyo na mula ngayon ay hindi na Ko babalahibuhin ang aking sarili ng anumang karning karumihan, kundi sa sandaling makita Ko ang Kahoy ng Krus ng Iyong Anak, isusuko Ko ang mundo at agad na tutungo kung saan Mo ako ituturo bilang aking Tagapamagitan.'

At nang makapanalangin ako nang ganito, bigla kong naramdaman na dininig ang aking panalangin. Hinimok ako ng sigla ng aking pananampalataya, at sa pagtitiwala sa Maawain na Ina ng Diyos, muling sumama ako sa mga pumapasok sa simbahan, at walang sinumang nagtulak sa akin o pumigil sa akin na makapasok. Naglakad ako nang may takot at panginginig hanggang marating ko ang pintuan at nabigyan ako ng sulyap sa Krus na Nagbibigay-Buhay ng Panginoon.

Sa ganitong paraan ay nalaman ko ang mga hiwaga ng Diyos at na ang Diyos ay handang tanggapin ang mga nagsisisi. Nahulog ako sa lupa, nanalangin, hinalikan ang mga banal na relikya, at umalis sa simbahan, nagmamadali muli na lumitaw sa harap ng aking Tagapamagitan, kung saan ako ay nagbigay ng aking panata. Lumuhod sa harap ng ikon, nanalangin ako nang ganito:

'O aming Minamahal na Ginang, Ina ng Diyos! Hindi Mo itinakwil ang aking hindi karapat-dapat na panalangin. Luwalhati sa Diyos, na sa pamamagitan Mo ay tinatanggap ang pagsisisi ng mga makasalanan. Dumating na ang oras para tuparin ko ang pangakong Ikaw ang naging Tagagarantiya. Ngayon, O Ginang, gabayan Mo ako sa landas ng pagsisisi.'

At narito, bago ko pa man matapos ang aking panalangin, narinig ko ang isang tinig, na para bang nagsasalita mula sa malayo: 'Kung tatawid ka sa Jordan, makakamtan mo ang pinagpalang kapayapaan.'

Agad kong naniwala na para sa akin ang tinig na ito, at, habang umiiyak, sumigaw ako sa Ina ng Diyos: 'O Ginang, huwag ninyo akong pabayaan, isang kahabag-habag na makasalanan, kundi tulungan ninyo ako' – at agad akong umalis sa hagdanan ng simbahan at naglakbay. May isang lalaki na nagbigay sa akin ng tatlong barya na tanso. Gamit ang mga iyon, bumili ako ng tatlong tinapay at tinanong ko ang nagtitinda kung saan ang Ilog Jordan.

Pagsapit ng dapithapon, narating ko ang simbahan ni San Juan na Mabinyag malapit sa Ilog Jordan. Pagkatapos munang magbigay-pugay sa loob ng simbahan, agad akong bumaba sa Ilog Jordan at hinugasan ang aking mukha at mga kamay ng banal na tubig nito. Pagkatapos ay tumanggap ako ng Banal na Komunyon sa Simbahan ni San Juan na Tagapanguna ng Pinakadalisay at Nagbibigay-Buhay na mga Misteryo ni Cristo, kinain ko ang kalahati ng isa sa aking tinapay, hinugasan ko ito ng banal na tubig mula sa Ilog Jordan, at natulog ako nang gabing iyon sa lupa sa tabi ng simbahan. Kinabukasan ng umaga, nang makakita ako ng isang maliit na bangka sa malapit, tinawid ko ang ilog gamit ito papunta sa kabilang pampang at muling nanalangin nang taimtim sa aking Guro, na Niya akong gabayan ayon sa Kanyang nakikitang nararapat. Pagkatapos noon, agad akong napadpad sa disyertong ito.'

Tinanong muli ni Abba Zosima ang kagalang-galang na babae: 'Ilang taon na, ina ko, ang lumipas mula nang manirahan ka sa disyertong ito?' – 'Sa tingin ko,' ang pakli niya, 'apatnapu't pitong taon na ang lumipas mula nang lisanin ko ang Banal na Lungsod.'

Muling nagtanong si Abba Zosima: 'Ano ang mayroon ka, o ano ang nakukuha mong pagkain dito, ina ko?' At sumagot siya: 'May dalawa't kalahating tinapay ako nang tumawid ako sa Ilog Jordan;unti-unti itong nalanta at naging bato, at sa kakain ng kaunti-kaunti, dito ako nabuhay nang maraming taon.'

Muling nagtanong si Abba Zosima: 'Talaga bang nabuhay ka ng lahat ng taong ito nang walang karamdaman? At hindi ka ba hinarap ng tukso mula sa biglaang pagnanasa o mga alusyon?' – "Maniniwala ka sa akin, Abba Zosima," ang pakli ng kagalang-galang na babae, "labing-pitong taon na akong nanirahan sa disyertong ito, nakikipaglaban sa sarili kong mga iniisip na parang mga mababangis na hayop… Nang magsimula akong kumain, agad na sumagi sa isip ko ang mga pagkaing karne at isda—na nakasanayan ko noong nasa Ehipto pa ako—. Nananabik din ako sa alak, sapagkat dati'y marami akong iniinom noong nasa mundo pa ako. Dito, gayunpaman, na madalas ay kulang pa sa karaniwang tubig at pagkain, labis akong naghirap sa uhaw at gutom. Dinalan ako ng mas

matitinding pagsubok: sinakop ako ng pagnanasa sa mga malalaswang awit; para bang naririnig ko ang mga ito, na nag-aalboroto sa aking puso at tenga. Habang umiiyak at pinapalo ko ang aking dibdib, naalala ko ang mga panata na ginawa ko nang umalis ako patungo sa disyerto, sa harap ng ikon ng Banal na Ina ng Diyos, ang aking Tagapamagitan, at umiyak ako, nanalangin na maalis ang mga kaisipang nagpapahirap sa aking kaluluwa. Nang sa pamamagitan ng panalangin at pag-iyak ay natupad ang pagsisisi, nakita ko ang Liwanag na sumisikat sa akin mula sa lahat ng panig, at pagkatapos, sa halip na bagyo, isang dakilang katahimikan ang bumalot sa akin.

Tungkol naman sa mga malalaswang kaisipan—patawarin ninyo ako, Ama—paano ko sila ikokumpisal sa inyo? Isang nag-aalab na pagnanasa ang sumiklab sa aking puso, sinunog ako nito sa buong katawan at nagising ang malisya. Sa tuwing lilitaw ang mga sumpaing kaisipan, ako'y nagpapatirapa sa lupa at para bang nakikita ko ang Pinakabanal na Tagapamagitan na Siya mismo ang nakatayo sa aking harapan, hinuhusgahan ako dahil sa paglabag ko sa aking panata. Kaya hindi ako bumangon, nakahiga nang nakaluhod sa lupa araw at gabi, hanggang sa muling natupad ang pagsisisi at binalot ako ng parehong pinagpalang Liwanag, na nagpaalis sa masasamang gulo at kaisipan.

'Kaya nanirahan ako sa disyertong ito sa unang labing-pitong taon ng aking buhay. Kadiliman sa kadiliman, kapighatian sa kapighatian ang bumabagsak sa akin, isang makasalanan. Ngunit mula noon hanggang ngayon, ang Ina ng Diyos, ang aking Tumulong, ang gumabay sa akin sa lahat ng bagay.'

Muling nagtanong si Abba Zosima: 'Tiyak na hindi ka nangailangan ng pagkain o damit dito?'

Sumagot siya: 'Naubos ang tinapay ko, gaya ng sinabi ko, sa loob ng labing-pitong taong iyon. Pagkatapos noon, nagsimula akong kumain ng mga ugat at kung ano man ang aking makita sa disyerto. Ang kasuotang suot ko nang tumawid ako sa Ilog Jordan ay matagal nang punit-punit at halos lubusan nang napundok, at mula noon ay kinailangan kong tiisin ang matinding paghihirap at kakulangan—mula sa matinding init ng araw na tumatama sa akin, at mula sa taglamig nang manginig ako sa lamig. Ilang ulit akong nahulog sa lupa, na para bang patay. Ilang ulit kong tiniis ang walang tigil na pakikibaka laban sa iba't ibang paghihirap, kamalasan, at tukso. Ngunit mula noon hanggang sa kasalukuyan, ang kapangyarihan ng Diyos ay, sa mga paraang lampas sa aking pagkaunawa at sa sari-saring paraan, nagligtas sa aking makasalanang kaluluwa at sa aking mapagkumbabang katawan. Pinakain at pinakawalan ako ng salita ng Diyos, na siyang nagpapanatili sa lahat ng bagay **(Deut 8:3)**, sapagkat hindi mabubuhay ang tao sa tinapay lamang, kundi sa bawat salita ng Diyos **(Matt 4:4; Lucas 4:4)**, at ang mga walang takip ay mabibihisan ng mga bato **(Job 24:8)**, kung kanilang tatanggalin ang balabal ng kasalanan **(Colosas 3:9)**. Nang aking balikan kung gaano karaming kasamaan at anong mga kasalanan ang ipinagligtas sa akin ng Panginoon, doon ko natagpuan ang hindi mauubos na sustansiya."

Nang marinig ni Abba Zosima na ang banal na asketiko ay nagbanggit din mula sa Banal na Kasulatan—mula sa mga aklat nina Moises at Job at mula sa mga Awit ni David—tinatanong niya ang kagalang-galang na babae: 'Saan, ina ko, ninyo natutunan ang mga Awit at ang iba pang mga Aklat?'

Ngumiti siya nang marinig ang tanong na ito at sumagot nang ganito: 'Maniniwala ka sa akin, tao ng Diyos, wala akong nakitang kahit isang tao maliban sa iyo mula nang tumawid ako sa Jordan. Hindi ako kailanman natuto mula sa mga aklat, ni narinig ko man ang pag-awit sa simbahan o ang pagbasa ng mga Kasulatan. Maliban, marahil, sa Salita ng Diyos Mismo, na buhay at lumikha ng lahat, ang nagtuturo sa isang tao ng buong karunungan **(Col 3:16; 2 Pet 1:21; 1 Thess 2:13)**. Gayunpaman, tama na iyon; ikinuwento ko na sa iyo ang buong buhay ko, ngunit tatapusin ko na gaya ng pagsisimula ko: ipinamamanman ko sa iyo sa pamamagitan ng Pagkakatawang-tao ng Salita ng Diyos – manalangin ka, banal na Abba, para sa akin, na isang malaking makasalanan.

At hinihiling ko rin sa iyo sa ngalan ng Tagapagligtas, ang ating Panginoong Jesucristo – huwag mong ibunyag sa kahit sinuman ang anumang narinig mo mula sa akin hanggang sa ako'y maialis ng Diyos sa mundong ito. At gawa in ang aking sasabihin sa iyo. 'Sa susunod na taon, sa panahon ng Dakilang Kwaresma, huwag kang lumampas sa Ilog Jordan, ayon sa kaugalian ng inyong orden monastiko.'

Muling namangha si Abba Zosima na pamilyar ang banal na asketiko sa mga patakaran ng kanilang monasteryo, kahit na hindi siya nakapagsalita ng kahit isang salita tungkol dito sa kanyang harapan.

'Manatili ka, Abba,' patuloy ng kagalang-galang na babae, 'sa monasteryo. Gayunpaman, kahit na nais mong lisanin ang monasteryo, hindi mo magagawa... At kapag dumating na ang Banal na Huwebes Santo, ang Huling Hapunan ng Panginoon, ilagay mo ang Buhay-na-Bumibigay na Katawan at Dugo ni Cristo, ang ating Diyos, sa banal na sisidlan at dalhin mo ito sa akin. Maghintay ka sa akin sa kabilang pampang ng Ilog Jordan, sa gilid ng disyerto, upang pagdating ko'y makibahagi ako sa mga Banal na Misteryo. At sabihin mo ito kay Abba Juan, ang abbot ng iyong monasteryo: 'Ingatan mo ang iyong sarili at ang iyong kawan' **(Mga Gawa 20:23; 1 Timoteo 4:16)**. Gayunpaman, hindi ko nais na sabihin mo ito sa kanya ngayon, kundi sa takdang panahon na utusain ka ng Panginoon.'

Matapos niyang sabihin ito at muling humiling ng kanyang mga panalangin, ang kagalang-galang na babae ay lumingon at pumasok sa kailaliman ng disyerto.

Sa buong taon, nanatili sa katahimikan si matandang Zosima, hindi nangahas na ibunyag sa sinuman ang inihayag sa kanya ng Panginoon, at taimtim na nanalangin na sana'y payagan siyang makita muli ang banal na asketiko.

Nang muling dumating ang unang linggo ng Dakilang Kwaresma, napilitan si Kagalang-galang Zosima na manatili sa monasteryo dahil sa karamdaman. Doon niya naalala ang mga propetikong salita ng kagalang-galang na babae na hindi niya kayang lisanin ang monasteryo. Pagkalipas ng ilang araw, gumaling ang Kagalang-galang Zosima sa kanyang karamdaman, ngunit nanatili pa rin siya sa monasteryo hanggang sa Mahal na Araw.

Lumapit na ang araw ng paggunita sa Huling Hapunan. Pagkatapos ay tinupad ni Abba Zosima ang inutos sa kaniya – sa huling bahagi ng gabi ay iniwan niya ang monasteryo patungo sa Ilog Jordan at naupo sa pampang habang naghihintay. Naantala ang santo, at nanalangin si Abba Zosima sa Diyos na huwag siya nitong agawain ng pagkakataong makipagtagpo sa monghe.

Sa wakas, dumating ang kagalang-galang na babae at tumayo sa kabilang pampang ng ilog. Nagagalak, tumayo si kagalang-galang Zosima at niluwalhati ang Diyos. May pumasok na kaisipan sa kaniya: paano kaya makatawid sa Ilog Jordan ang babae nang walang bangka? Ngunit ang kagalang-galang na babae, nang makagawa ng tanda ng krus sa ibabaw ng Ilog Jordan, ay mabilis na tumawid sa tubig. Nang nais ng matanda na yumuko sa kanya, pinigilan siya nito, na sumigaw mula sa gitna ng ilog: 'Ano ang ginagawa mo, Abba? Ikaw ay pari, tagapagdala ng mga Dakilang Misteryo ng Diyos.'

Matapos tumawid sa ilog, sinabi ng kagalang-galang na babae kay Abba Zosimas, 'Pagpalain mo ako, Ama.' Tumugon siya nang nanginginig, puno ng pagkamangha sa kahanga-hangang pangitain: 'Tunay nga, tapat ang Diyos, na nangako na gagawin Niya ang lahat ng pinapalinis na maging katulad Niya, hangga't maaari para sa mga mortal. Kaluwalhatian sa Iyo, Kristo na aming Diyos, na ipinakita sa akin sa pamamagitan ng Iyong banal na alipin kung gaano ako kalayo sa sukatan ng kaperpektoan."

Pagkatapos nito, hiniling ng kagalang-galang na babae na bigkasin niya ang 'Kredo ng mga Apostol' at ang 'Ama Namin'. Pagkatapos matapos ang panalangin, siya, na tumanggap ng Banal at Kabanal-banalang Misteryo ni Cristo, ay iniunat ang kanyang mga kamay patungo sa langit at, na may luha at panginginig, ay binigkas ang panalangin ni San Simeon na Tagatanggap ng Diyos: 'Ngayon, Panginoon, ay pabayaan Mo ang iyong lingkod na lumisan nang payapa, ayon sa iyong salita, sapagkat nakita ng aking mga mata ang iyong kaligtasan.'

Pagkatapos, muling humarap ang kagalang-galang na babae sa matanda at sinabi: 'Patawarin mo ako, Abba, ngunit pagbigyan mo pa ako ng isang hiling. Pumunta ka na ngayon sa iyong monasteryo, at sa susunod na taon, pumunta ka sa tuyong sapa kung saan tayo unang nakipag-usap sa iyo.' 'Ngunit sana'y magawa kong,' sagot ni Abba Zosima, 'sundan ka nang walang tigil, upang masilayan ko ang iyong kabanalan!' Muling pakiusap ng kagalang-galang na babae sa matanda: 'Manalangin ka, alang-alang sa Panginoon, manalangin ka para sa akin at alalahanin mo ang aking kahihiyan.' At, nang makagawa siya ng tanda ng krus sa ibabaw ng Ilog Jordan, tumawid siya sa tubig na gaya ng dati at naglaho sa kadiliman ng disyerto. At ang matandang si Zosima ay bumalik sa monasteryo nang may

espirituwal na kagalakan at pagkamangha, na hinatulan lamang ang sarili sa hindi niya pagtatanong sa pangalan ng kagalang-galang na babae. Ngunit umaasa siya na sa susunod na taon ay sa wakas malalaman na rin niya ang pangalan nito.

Lumipas ang isang taon, at muling naglakbay si Abba Zosima patungo sa disyerto. Nagdarasal habang naglalakad, narating niya ang isang tuyong sapa, at sa silangang pampang nito ay nakita niya ang banal na asketiko. Nakahiga siyang patay, nakapikit ang mga kamay sa dibdib, nakaharap ang mukha sa Silangan. Hinugasan ni Abba Zosima ng kanyang luha ang mga paa nito, na hindi nangahas na hipuin ang katawan; siya ay humagulgol nang matagal para sa yumaong asetik at nagsimulang kantahin ang mga salmo na angkop sa pagluluksa sa pagpanaw ng mga matuwid, at bigkasin ang mga panalangin sa libing. Ngunit nagtaka siya kung ikatutuwa ba ng kagalang-galang na babae kung siya ang maghuhukay para rito. Hindi pa man tuluyang naibulalas niya ang kanyang isipan nang makita niya ang mga salitang nakasulat sa kanyang noo: 'Ibigin mo, Abba Zosima, ang katawan ng mapagkumbabang si Maria sa lugar na ito. Ibalik ang alabok sa alabok. Manalangin ka sa Panginoon para sa akin, na pumanaw noong unang araw ng Abril, sa mismong gabi ng makapagliligtas na paghihirap ni Cristo, matapos tanggapin ang Banal na Misteryo ng Huling Hapunan."

Matapos basahin ang inskripsiyong ito, nagulat si Abba Zosima kung sino ang nakasulat nito, sapagkat ang asketang babae mismo ay analfabeto. Ngunit natuwa siya nang sa wakas ay malaman ang kanyang pangalan. Napagtanto ni Abba Zosima na si Banal na Maria, nang matanggap niya ang Banal na Misteryo mula sa kanyang mga kamay sa Ilog Jordan, ay sa isang iglap ay natapos ang kanyang mahabang paglalakbay sa disyerto—na inabot ng dalawampung araw kay Zosima—at agad na lumipat sa Panginoon.

Matapos purihin ang Diyos at basain ang lupa at ang katawan ng Kagalang-galang na Maria ng kanyang mga luha, sinabi ni Abba Zosima sa sarili: 'Panahon na para sa iyo, Matandang Zosima, na tuparin ang inuutusan sa iyo. Ngunit paano mo, ikaw na kahabag-habag na tao, magagawa ang hukay, na wala kang anumang hawak sa iyong mga kamay?' Pagkasabi nito, nakita niya ang isang punong natumba na hindi kalayuan sa disyerto; kinuha niya ito at nagsimulang humukay. Ngunit ang lupa ay sobrang tuyo. Kahit gaano pa siya kahukay, na basang-basa ng pawis, wala siyang nagawa. Nang tumuwid si Abba Zosima, nakita niya sa tabi ng bangkay ng Kagalang-galang na Maria ang isang napakalaking leon na dinidilaan ang kanyang mga paa. Kinabahan ang matanda, ngunit gumawa siya ng tanda ng krus, nagtitiwala na hindi siya masasaktan sa pamamagitan ng mga panalangin ng banal na asketiko. Pagkatapos ay nagsimulang magpakita ng pagmamahal ang leon sa matanda, at si Abba Zosima, na naantig ang diwa, ay inutusan ang leon na humukay ng hukay kung saan ilalagay ang bangkay ni Santa Maria. Sa kanyang utos, humukay ang leon ng hukay gamit ang mga paa nito, kung saan inilibing ang katawan ng Kagalang-galang. Matapos matupad ang kanyang huling hiling, naghiwalay na sila: ang leon ay bumalik sa disyerto, at si Abba Zosima ay bumalik sa monasteryo, pinupuri at pinupurihang si Cristo, ang ating Diyos.

Pagkarating sa monasteryo, ikinuwento ni Abba Zosima sa mga monghe at sa abbot ang kanyang nakita at narinig mula kay Santa Maria. Namangha ang lahat habang pinakikiramdam nila ang kadakilaan ng Diyos, at nang may paggalang, pananampalataya, at pag-ibig, nagpasya silang gunitain si Santa Maria at parangalan ang araw ng kanyang pagpanaw. Si Abba Juan, ang abbot ng monasteryo, ay sinunod ang mga tagubilin ng Kagalang-galang at sa tulong ng Diyos ay itinama ang lahat ng kailangang itama sa loob ng monasteryo. Si Abba Zosima, na namuhay nang kalugod-lugod sa Diyos sa parehong monasteryo at ilang taon na lang sana ay umabot sa isang daang taon, ay doon tinapos ang kanyang buhay sa lupa at lumipat sa buhay na walang hanggan.

Ganito ipinamana sa atin ng mga sinaunang asketiko ng kagalang-galang na monasteryo ni San Juan na Nanguna sa Panginoon, na matatagpuan sa Ilog Jordan, ang kahanga-hangang salaysay ng buhay ng Kagalang-galang na Maria ng Ehipto. Hindi nila orihinal na isinulat ang salaysay na ito, kundi ito ay buong paggalang na ipinasa ng mga banal na nakatatanda mula sa mga tagapayo patungo sa mga alagad.

Tungkol sa akin,' sabi ni San Sophronius, Arsobispo ng Jerusalem **(ginugunita tuwing ika-11 ng Marso)**, ang unang nagsulat ng Buhay, 'isinulat ko ang lahat ng aking natanggap naman mula sa mga banal na ama.'

Nawa'y gantimpalaan tayo ng Diyos, na gumagawa ng mga dakilang himala at nagbibigay ng malalaking biyaya sa lahat ng lumalapit sa Kanya nang may pananampalataya, kapwa ang mga nagbabasa at ang mga nakikinig, pati na rin ang mga nagpasa sa atin ng salaysay na ito, at ipagkaloob sa atin ang isang banal na bahagi kasama ang banal na si Maria ng Ehipto at ang lahat ng mga santo na nagpalugud-lugod sa Diyos mula pa noong una sa pamamagitan ng kanilang mga banal na kaisipan at pagsisikap. Magbigay din tayo ng luwalhati sa Diyos, ang walang hanggang Hari, upang ipagkaloob Niya sa atin ang biyaya na matagpuan sa Araw ng Paghuhukom kay Cristo Jesus na ating Panginoon; sa Kanya ang lahat ng luwalhati, karangalan, kapangyarihan at pagsamba, kasama ng Ama at ng Pinakabanal at Nagbibigay-buhay na Espiritu, ngayon at magpakailanman hanggang sa kawalang-hanggan ng mga kawalang-hanggan. Amen.

Ang Triodion na walang bows, tono 8.
Oda 4

[Irmos: Narinig ko, O Panginoon, / ang hiwaga ng Iyong probidensya, / Naintindihan ko ang Iyong mga gawa, / at pinurihan ko ang Iyong Pagkadiyos.**]**

Koro: Mga Banal na Apostol, ipanalangin ninyo kami sa Diyos.

Nang mamuhay sila sa pag-aayuno, / ang mga liwanag na Apostol ni Cristo / sa pamamagitan ng kanilang dalangin na hinimok ng Diyos / ginagawang magaan para sa atin / ang panahon ng pag-aayuno.

Ang labindalawang-kwerdas na organo, / – ang banal na koro ng mga disipulo, / ay umawit ng awit ng kaligtasan, / na nagpapalayas sa masasamang himig.

Sa pag-ulan ng Espiritu / pinainom ninyo ang lahat sa ilalim ng araw, / pinalayas ang tagtuyot ng idolatriya, / kayong lubos na pinagpala.

Balik-awit: Pinakabanal na Ina ng Diyos, iligtas mo kami.

Pababaan mo at iligtas mo ako, / ako na namuhay sa kapalaluan, / O Pinakadakilang Dalaga, / na nagluwal sa mapagkumbabang kalikasan ng Tagapag-akyat.

Isa pang Tripesnet, Tono 8

Balik-awit: Mga Banal na Apostol, ipanalangin ninyo kami sa Diyos.

O pinakaparangal na kapulungan ng mga Apostol! / Manalangin nang taimtim sa Maylalang / na kaawaan Niya kami na nagpupuri sa inyo.

Bilang mga manggagawa ni Cristo, / na naghasik sa buong mundo ng banal na salita, / kayo, mga Apostol, ay palagiang / nagbubunga para sa Kanya.

Naging ubasan kayo / ni Cristo, ang tunay na Minamahal, / sapagkat inibuhos ninyo, mga Apostol, ang alak ng Espiritu sa buong mundo.

Balik-awit: Pinakabanal na Trinidad, aming Diyos, luwalhati sa Iyo!

Ang Unang-nanganak, isa *sa lahat ng bagay*, / ang makapangyarihang Banal na Tatlo, / ang Ama, ang Salita at ang Banal na Espiritu, / Diyos, Liwanag at Buhay, / ingatan Mo ang Iyong kawan.

Balik-awit: Pinakabanal na Ina ng Diyos, iligtas Mo kami.

Magalak, Trono ng apoy; magalak, Sulu na nagdadala ng Liwanag; magalak, Bundok ng kabanalan, Arka ng Buhay, pinakabanal *sa* lahat ng banal na Tahanan!

Irmos ng Dakilang Canon: Narinig ng propeta / ang tungkol sa Iyong pagdating, O Panginoon, at siya'y napuno ng pagkamangha, / na Ika nga'y ipapanganak mula sa Birhen at lilitaw sa sangkatauhan,

at ipinahayag niya: / 'Narinig ko ang balita tungkol sa Iyo, at ako'y napuno ng pagkamangha.' / Luwalhati sa Iyong kapangyarihan, O Panginoon!

Huwag mong hamakin ang Kanyang mga gawa, / huwag mong pabayaan ang Kanyang nilikha, O Matuwid. / Bagaman ako lamang ang nagkasala, bilang tao, / higit pa sa sinumang tao, O Tagapagmahál ng Sangkatauhan, / gayon pa man Ikaw, bilang Panginoon ng lahat, / ay may kapangyarihang magpatawad ng mga kasalanan.

Malapit na ang wakas, O kaluluwa, malapit na, / subalit hindi ka nagagalak, ni hindi ka naghahanda; / nauubos na ang oras, bumangon ka: malapit na ang Hukom, nasa pintuan na. / Tulad ng panaginip, tulad ng bulaklak, ang panahon ng buhay ay tumatakas; / bakit tayo nagpapahirap nang walang kabuluhan?

Bangon, o kaluluwa ko! / Pagnilayan mo ang mga gawa mong nagawa, / at ilarawan mo ang mga ito sa iyong isipan, / at magpatulo ng ilang patak ng iyong luha, / buong tapang mong ihayag ang iyong mga gawa at kaisipan sa harap ni Cristo / at ipagtanggol mo ang iyong sarili.

Walang kasalanan, walang gawa, walang karumal-dumal sa buhay / na hindi ko, O Tagapagligtas, nagkasala / sa isip, salita at kalooban, / sa layunin, kaisipan at gawa, / na hindi pa nagawa ng sinuman.

Iyan ang dahilan kung bakit ako hinatulan, / iyan ang dahilan kung bakit ako, na aba, ay inakusahan ng sarili kong budhi, / na siyang pinakamahigpit sa buong mundo; / ang aking Hukom at Tagapagligtas, na nakakaalam ng lahat ng bagay! / Maawa ka sa akin, iligtas mo ako at iligtas mo ako, O lingkod Mo.

Ang hagdan na nasilayan ng dakila sa mga patriyarka / noong unang panahon / ay nagtuturo, O kaluluwa ko, / sa isang aktibong pag-akyat at isang matalinong pag-akyat; / kaya, kung nais mong mabuhay sa mga gawa, at sa kaalaman, / at sa pagninilay – magbagong-bago ka.

Napilitan ang patriyarka / na tiisin ang init ng araw, / at harapin ang hamog na nagyelo ng gabi, / magdala ng pang-araw-araw na ani, / mag-alaga sa kanyang mga kawan, makipaglaban, maglingkod bilang alipin, / upang siya ay mapag-isa sa kanyang dalawang asawa.

Sa dalawang asawa, unawain ang gawa at kaalaman sa pagninilay: kay Lea, bilang ina ng maraming anak – ang gawa; at kay Rahel, bilang *siyang napanalunan* sa matinding paghihirap – ang kaalaman; sapagkat kung walang paghihirap, hindi matutupad ang gawa o ang pagninilay, O kaluluwa ko.

Magbantay ka, O kaluluwa ko, / perpektuhin mo ang iyong sarili, gaya ng pinakadakila sa mga patriyarka, / upang makamit *mo* ang gawa na may katwiran, / upang mayaman ka sa isip na nakakakita sa Diyos, / at mapasok mo ang hindi matatagpuang kadiliman sa pamamagitan ng pagmumuni-muni, / at maging isang dakilang mangangalakal.

Ang labindalawang patriyarka, / nang ipanganak nila ang pinakadakila sa mga patriyarka, / ay misteryosong nagtatag para sa iyo, aking kaluluwa, / ng hagdan ng aktibong pag-akyat, / inayos ang karunungan ng mga anak bilang baitang nito, / at ang *iyong* mga hakbang bilang pag-akyat / *sa mga ito*.

Inihuwad mo si Esau na hinamak, / ikaw, aking kaluluwa, isinuko mo sa iyong manunukso / ang karapatan sa pagsilang ng iyong orihinal na ganda, / at nawalan ka ng panalangin ng iyong ama, / at naging biktima ka ng tukso sa dalawang paraan, kawawang kaluluwa: / sa gawa at sa isip; / kaya, magsisi ka na ngayon.

Tinawag na Edom si Esau / dahil sa matinding pagnanasa niya sa mga babae; / sapagkat, palaging nasusunog sa kawalan ng pagpipigil / at dinudumihan ang sarili sa mga kaluguran, / tinawag siyang Edom, / na ang ibig sabihin ay: 'ang sigasig ng isang kaluluwang mapagmahal sa kasalanan'.

Nang marinig mo si Job sa kanyang higaan na puno ng pigsa, / ikaw, O kaluluwa ko, *at* ang kanyang pagtatagumpay, / ay hindi ginaya ang kanyang katatagan, / hindi nagkaroon ng matatag na kalooban sa lahat ng iyong naaralan, / nakita, at naranasan, / kundi nagpakita ka ng kawalang-pasensya.

Noong una'y nasa trono—/ngayon ay hubad, nasa tapakan ng dumi, natatakpan ng mga sugat;/mayaman sa mga anak at kagalang-galang—/bigla siyang *naging* walang anak at walang tahanan;/at narito, itinuring niya ang tapakan ng dumi bilang *kanyang* palasyo /at ang kanyang mga sugat bilang mga perlas.

Nakasulod sa maringal na karangalan, may korona at lilang balabal, isang taong *may* malaking kayamanan at matuwid, sagana sa kayamanan at kawan, bigla na lang, ng kayamanan, kaluwalhatian at kaharian, siya'y naghirap at nawalan ng lahat.

Kung siya, na matuwid at walang kapintasan kaysa sa lahat, / *ay* hindi nakatakas sa mga panlilinlang at daya ng mandaraya, / ano pa kaya ikaw, kaluluwang aba at mapagkasala, / kung sakaling may hindi inaasahang mangyari / sa iyo?

Ang aking katawan ay marumi, ang aking espiritu ay mantsado, / ako'y natabunan ng mga sugat sa buong katawan; / ngunit Ikaw, O Kristo, bilang isang manggagamot, / ay pagalingin ang pareho sa pamamagitan ng aking pagsisisi, / paliguan Mo ako, linisin Mo ako, pagpaputi Mo ako, / *at* ipakita Mo *ako*, O aking Tagapagligtas, / na kasing puti ng niyebe.

Ang Katawan at Dugo Mo, na ipinako para sa lahat, / Ika, ang Salita, ay inialay: / Ang Katawan Mo – upang muling likhain ako, / Ang Dugo Mo – upang banlawan akong malinis. / At Ibinigay Mo ang Espiritu Mo, / upang aking gabayan, O Kristo, / sa Ama Mo.

Inyo ngang ginawa ang kaligtasan / sa gitna ng lupa, O Maawain: / upang tayo'y maligtas, / kusang-loob Kang ipinako sa Krus; / ang nakasarang Hardin ng Eden ay nabuksan; / ang makalangit *at* ang makalupa, / ang nilikha *at* ang lahat ng bansa, / nang maligtas, ay sumasamba sa Inyo.

Nawa'y ang dugo mula sa Iyong tagiliran / ang maging aking binyag / at, kasabay nito, aking inumin, / na nagbubuhos ng tubig ng kapatawaran, / upang ako'y lubusang malinis, / mapahiran ng langis at mapapanibago / na parang pinahiran at uminom, O Salita, / sa pamamagitan ng Iyong mga salitang nagbibigay-buhay.

Pinagkait ako ng palasyo, / pinagkait ng piging ng kasal, at pati na rin ng hapunan; / namatay ang sulo, sapagkat wala *nang* langis *dito*, / nasara ang palasyo habang ako'y natutulog, / natapos na ang hapunan, / at ako'y tinali ang kamay at paa / at pinalayas.

Tulad ng pagkakita ng Simbahan sa buhay na tagiliran Mo / ng isang saro, / na mula rito'y bumuhos para sa atin ang dalawang agos: / ang kapatawaran *ng mga kasalanan* at ang kaalaman, / na gaya ng Luma at Bagong Tipan – / ang dalawang Tipan na magkasama, aming Tagapagligtas.

Maikli ang aking buhay / at puno ng pagdurusa at kasamaan; / ngunit tanggapin Mo ako sa pagsisisi / at ibalik Mo ang aking pag-iisip, / baka maging pain at pagkain ng kaaway; / maawa Ka sa akin, O Tagapagligtas.

Mayabang ako ngayon sa aking mga salita, / at matapang din ang puso, / padalus-dalos at pabaya; / huwag mo akong hatulan kasama ng Pariseo, / kundi ipagkaloob mo sa akin ang pagpapakumbaba ng maniningil ng buwis, / O Ikaw na nag-iisa ang Maawain *at* Matuwid, / at ibilang mo ako sa kanila.

Nagkasala ako sa pag-abuso sa sisidlan ng aking laman, / Nauunawaan ko, O Maawain; / ngunit tanggapin mo ako sa pagsisisi / at ibalik mo ako sa aking pag-iisip, / baka maging biktima at pagkain ng kaaway; / maawa ka sa akin, O Tagapagligtas.

Ginawa kong diyus-diyosan ang aking sarili, / sa pagdungis ko sa aking kaluluwa ng mga pagnanasa, *O* Maawain; / ngunit tanggapin Mo ako sa pagsisisi / at ibalik Mo ako sa aking pag-iisip, / baka maging biktima at pagkain ako ng kaaway; / Ikaw Mismo, O Manunubos, maawa Ka sa akin.

Hindi ko pinakinggan ang Tinig Mo, / ni sinunod ang Kasulatan Mo, O Tagapagbigay-Batas; / ngunit tanggapin Mo ako sa pagsisisi / at magbigay-linaw sa akin, / baka ako'y maging samsam at pagkain ng kaaway; / Ikaw Mismo, O Tagapagligtas, maawa Ka sa akin.

Babalik-balik: Kagalang-galang na Ina Maria, ipanalangin mo kami sa Diyos.

Dahil namuhay ka sa buhay na walang-katawan habang nasa laman, tunay kang tumanggap, O Kagalang-galang, ng pinakadakilang biyaya sa harap ng Diyos upang mamamagitan para sa mga

nagbibigay-pugay sa iyo nang may pananampalataya; kaya't ipinamamanhik namin: iligtas mo *rin* kami mula sa lahat ng kapighatian sa pamamagitan ng iyong mga panalangin.

Balik-Awit: **Kagalang-galang na Ina Maria, ipanalangin mo kami sa Diyos.**

Bagaman hinila ka sa kalaliman ng matinding kasamaan, hindi ka nanatili *roon*, kundi malinaw na umakyat ka, sa pamamagitan ng mabubuting kaisipan at gawa, sa pinakamataas na birtud sa isang kamangha-manghang paraan, na ikinagulat ng kalikasan ng mga anghel, Maria.

Balik-awit: **Kagalang-galang na Ama Andres, ipanalangin mo kami sa Diyos.**

Andrés, purihin ang iyong Ama! Sa harap ng Pinakabanal na Trinidad, huwag kang tumigil sa taimtim na paghingi sa iyong mga panalangin para sa pagliligtas sa amin mula sa parusa, kami na may pag-ibig na tumatawag sa iyo, aming banal na tagapagtanggol, ang karangalan ng Crete.

Luwalhati sa Trinidad: Hindi nahahati sa diwa / *at* hindi nalilito sa mga Persona, / Ipinapahayag Kita, O Tatlo-sa-Isa at Isang Diyos, / bilang nag-iisang Kataas-taasang Panginoon at Kasamang Nakaupo sa Trono. / Umaawit ako sa Iyo ng isang dakilang himno, / na inawit nang tatlong beses sa *kaharian* ng langit.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Ipinanganak Mo Siya at nanatiling Birhen, / pinananatili ang iyong pagkabirhen ayon sa kalikasan magpakailanman; / *Siya na ipinanganak Mo* ay nagpapabago sa mga batas ng kalikasan, / at ang birheng sinapupunan ay nanganak. / *Kahit* saan ang Diyos ay may nais, nalalampasan ang kaayusan ng kalikasan, / sapagkat nililikha Niya *ang* anumang Niya ang kalooban.

Dalit 5

Irmos: Mula sa gabi, sa pagsikat ng bukang-liwayway, / ako na nagsusumikap tungo sa Iyo, O Tagapagmahal ng sangkatauhan, / liwanagan Mo ako, ipinamamanhik Ko, / at gabayan Mo rin ako sa Iyong mga utos, / at ituro Mo sa akin, O Tagapagligtas, / ang pagsunod sa Iyong kalooban.

Ginugol ko ang aking buhay na laging nasa gabi, / sapagkat ang gabi ng kasalanan ay naging para sa akin / kadiliman at malubhang kadiliman; / ngunit ipakita mo sa akin na ako'y anak ng liwanag, O Tagapagligtas.

Sumunod sa halimbawa ni Reuben, ako, na aba at kahabag-habag, ay nagsagawa ng isang walang-batas at salbaheng pakana sa harap ng Diyos na Kataas-taasan, at dinungisan ang aking higaan, gaya ng pagdungis niya *sa higaan* ng kanyang ama.

Ikinikumpisal ko sa Iyo, Kristo na Hari: / Nagkasala ako, nagkasala ako, / gaya ng mga kapatid noong unang panahon na nagbenta kay Jose / – ang bunga ng kadalisayan at kabanalan.

Ang matuwid na kaluluwang iyon ay nabigkis ng kamag-anak, / ang minamahal ay ipinagbili bilang alipin, / – isang pahiwatig ng Panginoon; / ngunit ikaw, O kaluluwa, ay ipinagbili mo ang iyong sarili nang lubusan / sa sarili mong masasamang *gawa*.

Sundin ang halimbawa ni Jose na matuwid at dalisay, / O kaluluwang aba at kaawa-awa, / at huwag mong dungisan ang iyong sarili sa pabaya mong mga pagnanasa, / na walang tigil sa paggawa ng kasamaan.

Bagaman minsan ay nasa hukay si Jose, / O Panginoon, / ito'y larawan ng Iyong paglilibing at Pagkabuhay Muli; / ngunit ano'ng aking maiaalay sa Iyo bilang kapalit?

O kaluluwa, narinig mo na si Moises *sa* arka, / na dinala noon sa sinaunang panahon sa ibabaw ng tubig ng alon ng ilog, / at kung paanong, nang makatakas sa mapait na kapahamakan sa palasyo, / siya ay nailigtas mula sa balak ni Paraon.

O kaluluwang aba, narinig mo na ang tungkol sa mga narsingera, / na minsang *inutusan na* patayin / ang mga sanggol na lalaki – isang gawa ng kabanalan; / *ngunit* ngayon, tulad ng dakilang Moises, / inumin mo ang gatas ng karunungan.

Tulad ng dakilang Moises / na sumuntok sa kaisipang Ehipsiyo, / ikaw, kawawang kaluluwa, ay hindi *siya* pinatay; / at sabihin mo sa akin, paano ka maninirahan / sa disyertong puno ng pagnanasa sa pamamagitan ng pagsisisi?

Nanirahan ang dakilang Moises sa disyerto; / sige, *o* kaluluwa, tularan mo ang kanyang buhay, / upang makadalo ka rin / sa Epipanya sa nagliliyab na palumpong.

Ilarawan mo, o kaluluwa, ang tungkod ni Moises, / na tumama sa dagat at naghiwalay sa mga kailaliman, / bilang tanda ng banal na Krus, / sa pamamagitan nito, ikaw din / ay makagagawa ng mga dakilang bagay.

Naghandog si Aaron sa Diyos ng apoy na dalisay at walang halong dumi; / ngunit naghandog sina Ophni at Phinehas, katulad mo, o kaluluwa, / ng maruming buhay na layo sa Diyos.

Bilang isang mabigat ang loob, / sa malupit na Paraon, O Panginoon, / naging katulad ako ni Jannius at ni Jambri sa kaluluwa at katawan / at nalubog ang aking isipan; ngunit tulungan mo ako.

Ako, ang kaawa-awa, ay hinaluan ang *aking* isipan ng putik; / ngunit paliguan Mo ako, O Panginoon, sa batis ng aking mga luha; / Ipinamamanhik ko sa Iyo, gawing maputi na gaya ng niyebe / ang kasuotan ng aking laman.

Kung susuriin ko ang aking mga gawa, O Tagapagligtas, / akit ko'y nalampasan ko ang bawat tao sa kasalanan, / sapagkat nagkasala ako nang buong kamalayan, / hindi sa kamangmangan.

Maawa ka, maawa ka, O Panginoon, sa iyong nilikha. / Nagkasala ako – patawarin mo ako, / *sapagkat* ikaw *lamang* ang dalisay sa kalikasan, / at wala nang iba kundi ikaw / ang nanatiling walang kapintasan.

Para sa akin, bagaman Ikaw ay Diyos, / sinuotan Mo ang aking kawangis, / gumawa Ka ng mga himala, pinagaling Mo ang mga ketongin / at pinatibay Mo ang mga paralisado, / pinatigil Mo ang pagdurugo *ng babaeng may daloy ng dugo*, O Manunubos, / sa pamamagitan ng paghipo sa laylayan *ng Iyong kasuotan*.

Tularan ang halimbawa ng babaeng may daloy ng dugo, O dukhang kaluluwa, / magmadaling mahawakan ang laylayan *ng kasuotan* ni Cristo, / upang ikaw ay maligtas sa iyong karamdaman / at marinig mula sa Kaniya: / 'Ang iyong pananampalataya ang nagligtas sa iyo!'

Tularan mo ang halimbawa ng yumuko, O kaluluwa, / halika, lumuhod ka sa mga paa ni Hesus, / upang ituwid ka Niya / at maglakad ka nang matuwid / sa mga daan ng Panginoon.

Bagaman Ikaw ay malalim na balon, O Panginoon, / ibuhos Mo *pa rin* para sa akin ang mga batis mula sa Iyong pinakadalisay na ugat, / upang, tulad ng babaing taga-Samaria, sa pag-inom ko, hindi na ako mauhaw pa: / sapagkat Ikaw ang nagbubuhos ng mga batis ng buhay.

Nawa'y maging para sa akin ang aking mga luha na parang Silom, O Panginoong Diyos, / upang hugasan ko rin ang mga mata *ng aking* puso / at masilayan Ka ng aking isipan, O Walang Hanggang Liwanag.

Balik-Awit: **Kagalang-galang na Ina Maria, ipanalangin mo kami sa Diyos.**

Sa pag-ibig na walang kapantay / Na nagnanais sumamba sa Krus, / ipinagkaloob sa iyo ang nasa ng iyong puso; / ipagkaloob mo rin sa akin, O Pinakabiyaya, / na makamtan ang pinakamataas na kaluwalhatian.

Balik-awit: **Kagalang-galang na Ina Maria, ipanalangin mo kami sa Diyos.**

Matapos tawirin ang tubig ng Jordan, / natagpuan mo ang walang-sakit na kapahingahan, / dahil iniiwasan mo ang mga laman-na-laman na ligaya; / iligtas mo rin kami mula sa mga ito / sa pamamagitan ng iyong mga panalangin, O Kagalang-galang.

Balik-Awit: **Kagalang-galang na Ama Andres, ipanalangin mo kami sa Diyos.**

Bilang pinakamahusay na pastol / *at* tunay na pinili, / ipinamamanhida ko sa iyo, O marunong na Andres, / nang may malaking pag-ibig at paggalang, / na sa pamamagitan ng iyong paghahabi ay matanggap ko ang kaligtasan / at buhay na walang hanggan.

Kaluwalhatian, sa Trinidad: Pinupuri Ka namin, O Trinidad, iisang Diyos: / 'Banal, banal, banal Ka: Ama, Anak at Espiritu Santo, / – isang payak na Pag-iral, / Siya na walang patid na sinasamba.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Mula sa Inyo, O hindi bulok, birheng Ina na hindi nakilala ang sinumang lalaki, kinuha ng Diyos, na lumikha ng mga panahon, ang aking kalikasan at pinagsanib ito sa Kanyang Sarili.

Awit 6

Irmos: Sumigaw ako nang buong puso / sa maawain na Diyos, / at dininig Niya ako mula sa kalalaliman ng impiyerno, / at iniligtas Niya ang aking buhay mula sa pagkawasak.

O Tagapagligtas, ang luha ng aking mga mata, / at mula sa kalalalman ng aking mga ungol / iniaalay ko nang taimtim na may sigaw mula sa aking puso: / 'O Diyos, nagkasala ako sa Iyo, / maawa ka sa akin!'

Ikaw ay naligaw, O kaluluwa, mula sa iyong Panginoon, / na gaya nina Daphan at Aviron; / ngunit sumigaw ka *para* sa awa mula sa kalalalman ng Hades, / baka sakaling takpan ka ng kalalalman ng lupa.

Naging parang isang mabangis na baka / ikaw, O kaluluwa, na gaya ni Efraim; / *ngunit* gaya ng usa na tumatakas sa bitag, iligtas mo ang *iyong* buhay, / sa pamamagitan ng pagtaas ng iyong isipan sa pamamagitan ng gawa at pagninilay.

Nawa'y patunayan tayo ng kamay ni Moises, O kaluluwa, / kung paanong kayang pagpaputi at paglinis ng Diyos / ang isang buhay na may ketong; / at huwag kang mawalan ng pag-asa para sa iyong sarili, / kahit na ikaw ay may ketong.

Ang mga alon, O Manunubos, ng aking mga kasalanan, / na gaya ng mga nasa Dagat Pula, nang bumalik, / ay biglang nilunod ako, / gaya ng ginawa nila noon sa mga Ehipsiyo at sa *kanilang* mga mangangabayo.

Ang pinili mo'y hindi matalino, O kaluluwa, / katulad ng ginawa ng Israel noong unang panahon: / sapagkat pabaya mong pinili / ang kasiyahan ng laman / kaysa sa banal na mana.

Mas pinili mo, O kaluluwa, / ang mga balon ng kaisipang Kananeo / kaysa sa bato na may bukal *ng tubig*, / na doon, *wari,* ang tasa ng karunungan / ay nagbubuhos ng mga agos ng teolohiya.

Buto ng baboy, at mga palayok, at pagkaing Ehipsiyo / ang pinili mo kaysa sa *pagkaing* makalangit, aking kaluluwa, / gaya ng ginawa noon ng mga taong mangmang sa ilang.

Nang si Moises, lingkod Mo, / ay tumama sa bato gamit ang kaniyang tungkod, / simboliko niyang inihula ang Iyong mga tadyang na nagbibigay-buhay, / na mula rito tayong lahat, O Tagapagligtas, / ay kumukuha ng inumin ng buhay.

Subukin, O kaluluwa, *at* siyasatin, gaya ni Josue, / ang Lupang Pangako, kung ano ang anyo nito, / at manirahan doon sa pamamagitan ng pagtupad sa Batas.

Tumindig at supilin, / gaya ng ginawa ni Josue kay Amalek, ang mga pagnanasa ng laman, / at ang mga Gibeonita—mga mapanlinlang na kaisipan— / na palagi mong pinagtatagumpayan.

Lagpasan ang panandaliang kalikasan ng panahon, / gaya ng ginawa ng Kaban, / at pag-ariin ang Lupang Pangako, O kaluluwa: / iniuutos ito ng Diyos.

Tulad ng pagliligtas Mo kay Pedro na sumigaw, magmadali ka *ring* iligtas ako, O Manunubos, iligtas mo ako mula sa mabangis na hayop sa pamamagitan ng pag-unat ng Iyong kamay, at itaas mo ako mula sa kalaliman ng kasalanan.

Alam ko ang mapayapang kanlungan Mo, / Panginoon, Panginoong Kristo; / ngunit mula sa hindi matatawarang kalaliman ng kasalanan at paghihikayat / iligtas Mo ako, na nagmamadaling tumulong sa akin.

Ako, O Tagapagligtas, / ay ang maharlikang drachma na minsang nawala sa Iyo; / ngunit, nang sindihan Mo ang Sulu—ang Iyong Pangunahing Tagapahayag, ang Salita— / hanapin at matagpuan Mo ang Iyong larawan.

Babalik-balik: **Kagalang-galang na Ina Maria, ipanalangin mo kami sa Diyos.**

Upang patayin ang apoy ng mga pagnanasa, / nagbuhos ka ng tuloy-tuloy na agos ng luha, Maria, / ang iyong kaluluwa ay nagliliyab; / ipagkaloob mo rin sa akin ang biyayang iyan, / iyong lingkod.

Balik-Awit: **Kagalang-galang na Ina Maria, ipanalangin mo kami sa Diyos.**

Nagtamo ka ng langitnang kawalang-hilig, O Ina, / sa pamamagitan ng isang buhay na may pinakamataas na birtud sa lupa; / kaya't ipagdasal mo na kami, na umaawit ng iyong mga papuri, / ay mailigtas mula sa aming mga hilig / sa pamamagitan ng iyong pamamagitan.

Balik-awit: **Kagalang-galang na Ama Andreo, ipanalangin mo kami sa Diyos.**

Bilang pagkilala sa Iyo *bilang* Pastol at Primate ng Crete, at tagapamagitan para sa buong mundo, ako'y naglilimod *sa Iyo,* Andres, at sumigaw sa Iyo: 'Iligtas Mo ako, Ama, mula sa kalaliman ng kasalanan!'

Kaluwalhatian, sa Banal na Trinidad: 'Ako ang Trinidad, hindi nahahati at hindi mapaghihiwalay, / pinagkikilala sa mga Persona, / at Pagkakaisa, pinag-isa sa kalikasan', / – ipinapahayag ng Ama, ng Anak, at ng Espiritu Santo.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Ang iyong sinapupunan ay nanganak ng Diyos para sa atin, / Na kumuha ng ating kawangis, / Siya, O Ina ng Diyos, ipanalangin Mo bilang Tagapaglikha ng lahat, / upang sa pamamagitan ng Iyong mga panalangin ay tayo'y mapawalang-sala.

Irmos: Sumigaw ako ng buong puso / sa mahabaging Diyos, / at dininig Niya ako mula sa kalalaliman ng impiyerno, / at iniligtas Niya ang buhay ko mula sa pagkawasak.

Kontakion, Tono 6

Kaluluwa ko, kaluluwa ko, bumangon ka—bakit ka natutulog? / Malapit na ang wakas, at malalantad ka sa kahihiyan. / Bumangon ka nga, upang si Cristo na Diyos, / ang Walang-Hanggan na Nananahan at Puno ng Lahat, ay maawa sa iyo!

Ikos: Nang makita ng diyablo ang silid-paggamot ni Cristo na maluwang ang bukas / at ang kalusugan ni Adan na umaagos mula rito, / siya'y pinahirapan at natumba; / at, gaya ng nagdurusa sa kapahamakan, siya'y umiyak / at sumigaw sa kaniyang mga kaibigan: / 'Ano ang aking gagawin sa Anak ni Maria? / Pinapatay ako ng Lalaki ng Bethlehem, / ng Siyang Walang-Hanggan at Puno ng Lahat!"

Mapalad ang mga yumuyuko, Tono 6

Alalahanin Mo kami, O Panginoon, sa Kaharian Mo, pagdating Mo sa Kaharian Mo.

Ang tulisan sa krus / na sumigaw sa Iyo, 'Aalalahanin Mo ako!', / Iyo, Kristo, ginawa Siyang / mamamayan ng paraiso bago *ang lahat*. / Ibigay Mo sa akin, bagaman hindi ako karapat-dapat, / ang biyaya ng kanyang pagsisisi.

Mapalad ang mga dukha sa espiritu, sapagkat kanila ang Kaharian ng Langit.

O Manoah, pakinggan mo ako, O kaluluwa ko, / na naroroon sa Epipanya noong mga unang araw / at na tumanggap noon mula sa baog na babae ng bunga ng pangako; / tularan natin ang kanyang kabanalan.

Mapalad ang mga nagdadalamhati, sapagkat sila'y aaliwin.

Sa paggaya sa pabayaang tapang ni Samson, / pinutol mo ang kaluwalhatian ng iyong mga gawa, O kaluluwa, / nang isuko mo ang iyong dalisay at pinagpalang buhay / sa mga pagnanasa ng mga dayuhan.

Mapalad ang mga mapagpakumbaba, sapagkat mamamana nila ang lupa.

Ya na minsang tinalo ang mga dayuhan / gamit ang panga ng asno, / ay napatunayang isang walang kabuluhang sakripisyo / dahil sa kanyang mapusok na kalaswaan; / ngunit iwasan mong gayahin, O kaluluwa ko, / ang gawa *niyang ito at* ang kahinaang ito.

Mapalad ang mga nagugutom at nauuhaw sa katuwiran, sapagkat sila'y mabubusog.

Si Varach at si Jephthah, ang mga pinunong militar, / ay hinirang bilang mga hukom ng Israel, / kasama si Deborah, na ang karunungan *ay katumbas ng* sa mga lalaki; / sa pamamagitan ng kanilang katapangan, O kaluluwa ko, / magpakalakas ka at magpatibay.

Mapalad ang mga maawain, sapagkat magkakamit sila ng awa.

Nalaman mo, O kaluluwa ko, ang katapangan ni Jael, / na noong unang panahon ay tumusok kay Sisera, / at naghatid ng kaligtasan sa pamamagitan ng matulis na tulos—pakinggan mo ito— / na para sa iyo ay sumasagisag sa Krus.

Mapalad ang malilinis ang puso, sapagkat makikita nila ang Diyos.

Maghandog ka ng sakripisyo ng papuri, O kaluluwa: / iharap mo ang iyong mga gawa, na parang pinakadakila sa mga anak na babae ni Iftah, / at patayin, bilang sakripisyo, ang mga pagnanasa ng laman / sa iyong Panginoon.

Mapalad ang mga tagapagtatag ng kapayapaan, sapagkat tatawagin silang mga anak ng Diyos.

Pagmunimunian mo ang tupa ni Gideon, aking kaluluwa, tanggapin mo ang hamog mula sa langit, at yumuko ka at inumin mo na parang aso ang batis na dumadaloy mula sa Batas, na hinango mula *sa titik* ng Kasulatan.

Mapalad ang mga inuusig dahil sa katuwiran, sapagkat kanila ang Kaharian ng Langit.

O kaluluwa ko, dinala mo *sa iyong sarili* ang hatol ng pari Elias / dahil sa kakulangan ng pagkaunawa, / sa pagpapahintulot sa iyong mga pagnanasa *na kumilos* sa loob mo, / gaya ng ginawa niya *sa kanyang* mga anak na gumawa ng kawalang-katarungan.

Mapalad ka kapag ininsulto ka nila at pinag-uusig ka at nagsasabi ng lahat ng uri ng masamang paninirang-puri laban sa iyo dahil sa Akin.

Noong *panahon* ng mga Hukom, isang Levita, sa kanyang galit, hinati ang kanyang asawa sa labindalawang lipi, O kaluluwa ko, upang magtagumpay siya sa kahihiyan ng kawalang-katarungang *nagmula* sa Benjamin.

Magalak at magsaya, sapagkat dakila ang gantimpala ninyo sa langit.

Ang pinakamatalinong si Ana, habang nananalangin, / iginagalaw *lamang* ang kanyang mga labi sa papuri, / subalit hindi narinig ang kanyang tinig; / ngunit gayon pa man, bagaman baog, / siya'y nanganak ng isang anak na karapat-dapat sa kanyang mga panalangin.

Alalahanin Mo kami, O Panginoon, pagdating Mo sa Iyong Kaharian.

Kabilang sa mga hukom ay ang anak ni Ana, ang dakilang Samuel, na *inilagak* niya, *na naninirahan sa* Armaphim, sa bahay ng Panginoon upang palakihin; magsigasang para sa kanya, aking kaluluwa, at husgahan mo muna ang iyong sariling mga usapin bago ang *lahat*.

Alalahanin Mo kami, O Panginoon, pagdating Mo sa Iyong Kaharian.

Si David, pinili para sa kaharian, ay pinahiran ng banal na mira mula sa sungay sa makahariang paraan; ngunit ikaw, aking kaluluwa, kung ninanais mo ang kahariang makalangit, pahiran mo ang iyong sarili ng luha *na parang* mira.

Alalahanin Mo kami, O Banal, pagpasok Mo sa Kaharian Mo.

Maawa ka sa iyong nilikha, O Maawain, / magkawanggawa ka sa gawa ng iyong mga kamay, / at patawarin mo ang lahat ng nagkasala, / at ako, na higit sa sinuman ay minaliit / ang iyong mga utos.

Kaluwalhatian, sa Trinidad: *Inaamin* ang pagkabago-magpakailanman, ang pagsilang, at ang pagbuhat, / sinasamba ko ang Ama na nagbigay-silang, / pinupuri ko ang Anak na ipinanganak, / inaawit ko ang Banal na Espiritu na nagniningning kasama ng Ama at ng Anak.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Sinamba namin ang di-pangkaraniwang panganganak mula sa Iyo, ang kaluwalhatian ng Iyong Sanggol, O Ina ng Diyos, *na likas* sa *Kanyang* pagkatao, nang walang paghahati; sapagkat Siya na isa sa Pagkatao ay ipinapahayag sa dalawang kalikasan.

Awit 7

Irmos: Nagkasala kami, gumawa kami / ng kasamaan at kabulaanan sa Harapan Mo, / at hindi namin tinupad, ni ginawa, / ayon sa Iyong inutos sa amin. / Ngunit huwag Mo kami pabayaan hanggang wakas, / O Diyos ng aming mga ama!

Nagkasala ako, gumawa ako ng kasamaan, / at itinakwil ko ang Kautusan Mo, / sapagkat ipinanganak *na* akong nasa kasalanan, / at nagdagdag ako ng sugat sa aking mga sugat; / ngunit maawa Ka sa akin Mismo, / O Maawain na Diyos ng aming mga ninuno.

Ipinagtapat ko sa Iyo, aking Hukom, / ang mga lihim ng aking puso; / tingnan Mo ang aking kababaang-loob, / tingnan Mo ang aking kalungkutan, / pakinggan Mo ang aking paghatol sa sarili ngayon / at kaawaan Mo ako Mismo, O Maawain / na Diyos ng aming mga ninuno.

Si Saul, nang minsan ay nawalan ng mga asno ng kanyang ama, / ay biglang nakamit ang trono ng kaharian, *ang landas* tungo sa katanyagan; / ngunit mag-ingat ka, O kaluluwa, baka makalimutan mo ang iyong sarili, / na inuuna ang iyong mga pagnanasa na parang hayop / kaysa sa Kaharian ni Cristo.

Si David, ang ama ng Panginoon, / bagaman nagkasala nang malubha, O kaluluwa ko: / tinusok siya ng palaso ng pakikiapid / at, *na parang* sibat, sugatan ng kaparusahan sa pagpatay, / gayon pa man ikaw mismo ay nagdurusa sa mga gawaing mas mabigat pa kaysa doon / – ang iyong sariling mga pabigyang pagnanasa.

Si David minsan nagdagdag ng kasamaan sa kasamaan, / pinaghalo ang pagpatay sa pakikiapid, / subalit agad siyang nagpakita ng malalim na pagsisisi; / ngunit ikaw, aking kaluluwa, ay gumawa ng mas mabibigat na *kasalanan*, / nang hindi nagsisisi sa harap ng Diyos.

Minsan isinulat ni David, / na parang sa isang ikon, isang himno, / na doon ay inamin niya ang kanyang mga ginawa, na sumigaw: / 'Maawa ka sa akin, sapagkat sa Iyo lamang ako nagkasala, O Diyos ng lahat. / Linisin Mo ako Mismo!'

Nang ang Kaban ay inihahatid sa isang karwahe, si Uzah, na kilala *mo*, noong panahong iyon, nang lumapit sa mga baka, sa pamamagitan lamang ng paghipo rito, ay naranasan ang poot ng Diyos sa kaniyang sarili; ngunit iwasan mo ang kaniyang kapalaluan, O kaluluwa, at igalang mo ang Banal nang may paggalang.

Narinig mo na si Absalom, / kung paanong naghimagsik siya laban sa likas na kaayusan; / alam mo ang kanyang maruruming gawa, / na ginamit niya upang dungisan ang higaan ni David, kanyang ama. / Gayon pa man, tinawid mo rin ang kanyang mapusok / at makalupang mga pagnanasa.

Ipinailalim mo ang iyong malayang dangal sa iyong katawan, / sapagkat nakatagpo ka ng ibang Ahithophel—isang kaaway— / ikaw, O kaluluwa, ay sumunod sa kanyang payo; / ngunit winasak mismo ni Cristo ang mga ito, / upang sa bawat paraan ay maligtas ka.

Si Solomon, na kahanga-hanga / at punô ng biyaya ng karunungan, / nang minsan ay gumawa ng masamang gawa laban sa Diyos, / ay lumihis mula sa Kaniya. / Ikaw mismo, O kaluluwa, sa iyong buong buhay, / na karapat-dapat sa sumpa, ay naging katulad niya.

Nahikayat ng ligaya ng kanyang mga pagnanasa, / nadumihan *si Solomon*. / Naku, ang masigasig na tagapagtanggol ng karunungan / *ay naging* tagapag-ibig ng mga malalayang babae at napalayo sa Diyos. / Ikaw mismo, O kaluluwa, ay ginaya mo siya sa iyong isipan / sa pamamagitan ng maruming pagnanasa.

Ikaw, aking kaluluwa, ay ginaya mo si Rehoboam, / na hindi pinakinggan ang mga tagapayo ng *kanyang* ama, / at gayundin ang pinakamasamang alipin, si Jeroboam, ang sinaunang rebelde. / Ngunit itigil mo na ang paggaya *sa kanila* at sumigaw ka sa Diyos: / 'Nagkasala ako; maawa ka sa akin!'

Nakipagsabayan ka kay Ahab / sa maruruming *gawa*, O kaluluwa ko, likas ang aba sa akin! / Naging kanlungan ka ng karumihang laman / at sisidlan ng kahiya-hiyang pagnanasa; / ngunit mula sa kailaliman ng iyong pagkatao, sumigaw / at ipagtapat mo sa Diyos ang iyong mga kasalanan.

Noong minsan, sinunog ni Elias / nang dalawang beses *ang* limampung *lingkod* ni Jezebel, / nang kanyang pinaslang *din* ang mga propeta ng kasuklam-suklam / upang batikusin si Ahab; / ngunit iwasang tularan *silang* dalawa, O kaluluwa, / at magpakalakas ka.

Ang langit ay nakasara sa iyo, O kaluluwa, / at ang poot ng Diyos ay sumapit sa iyo, / gaya ng *nangyari* noon / nang hindi pinansin ni Ahab ang mga salita ni Elias na Tishbita; / ngunit maging tulad ng *balo* ng Zarepat: / pakainin ang kaluluwa ng propeta.

Kusang-loob mong tinipon ang mga kasalanan ni Manases, / nagpukaw ng mga pagnanasa sa halip na mga kasuklam-suklam *na pagano* / at *sa gayon*, O kaluluwa, pinarami ang poot *laban sa mga ito*; / ngunit, sa masigasig na pagsisikap para sa kanyang pagsisisi, / makamtan ang pagkabagabag.

Yumuyuko ako sa Iyo / at iniaalay ko sa Iyo ang aking mga salita na parang luha: / 'Nagkasala ako nang higit pa sa isang patutâ / at gumawa ng kasamaan na hindi nagawa ninuman sa lupa; / ngunit magkawanggawa Ka, O Panginoon, sa Iyong nilikha / at tawagin Mo ako!'

Pinadilim ko ang Iyong larawan / at binaluktot ang Iyong utos; / ang buong ganda ko'y napawi, / at ang aking sulo'y pinatay ng aking mga pagnanasa; / ngunit maawa ka at ibalik sa akin, O Tagapagligtas, / gaya ng pagkanta ni David, ang aking kagalakan.

Bumalik ka, magsisi ka, ihayag mo ang nakatago, / sabihin mo sa Diyos na Makapang-alam: / 'Nalalaman Mo ang aking mga lihim, O Nag-iisang Tagapagligtas; / ngunit maawa ka sa akin, gaya ng pagkanta ni David, / sa pamamagitan ng Keka mung awa!'

Ang aking mga araw ay naglaho na parang panaginip sa paggising, / sapagkat gaya ni Hezekiah ako'y umiiyak sa aking higaan, / upang ang aking mga araw ay mapalawig; / ngunit ano ang lilitaw sa iyong harapan, O kaluluwa, kung hindi ang Diyos Mismo?

Babalik-balik na Awit: **Kagalang-galang na Ina Maria, ipanalangin mo kami sa Diyos.**

Matapos kang sumigaw sa Pinakadakilang Ina ng Diyos, / una mong itinakwil ang poot ng mga pagnanasa, / na nag-alab nang matindi, / at pinasiya ang kaaway, ang manlilinlang; / ngunit ipagkaloob mo ngayon ang tulong sa aking kalungkutan / sa akin, iyong lingkod.

Balik-Awit: **Kagalang-galang na Ina Marya, ipanalangin mo kami sa Diyos.**

Siya na inibig mo, na hinangad mo, / na dahil sa Kanya ay sinuong mo ang hirap, O Kagalang-galang, / ipanalangin mo ngayon kay Cristo ang Kanyang mga lingkod, / upang Siya, sa *Kanyang* awa, / ay magkaloob ng payapang pamumuhay / sa ating lahat na naggagalang sa Kanya.

Balik-Awit: **Kagalang-galang na Ama Andreo, ipanalangin mo kami sa Diyos.**

Itatag mo ako sa bato ng pananampalataya / sa pamamagitan ng iyong mga panalangin, Ama, / na tinatabingan ako ng takot sa Diyos, / at ipagkaloob mo sa akin ang pagsisisi ngayon, pinamamanahan kita, Andres, / at iligtas mo ako sa mga bitag ng mga kaaway / na nagnanais na saktan ako.

Kaluwalhatian, sa Banal na Trinidad: Ang Trinidad, Payak, Hindi Mahahati, / Magkakasustansiya at Isa sa Kalikasan: / *bilang* Mga Liwanag at Liwanag, at – Tatlong Banal at Isang Banal / ang Triyung Diyos ang kinakanta; / ngunit magkanta ka, O kaluluwa, at luwalhatiin ang Buhay at mga Buhay, / – ang Diyos ng lahat.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Ikaw ang aming inaawitan, ikaw ang aming pinupuri, / ikaw ang aming sinasamba, Ina ng Diyos, / sapagkat sa iyong sinapupunan ay inanyaya Mo / ang Isa sa Hindi Mahahating Trinidad – si Cristo Diyos / at Ikaw Mismo ang naghayag sa amin, / *na naninirahan* sa lupa, ng mga bagay na makalangit.

Trisagion, Tono 8.
Awit 8

Irmos: Sa Hari ng Kaluwalhatian na walang simula, / na sa Harap Niya'y nanginginig ang mga makalangit na kapangyarihan / at nanginginig ang mga hukbo ng mga anghel, / magkanta kayo, O mga pari, / O bayan, luwalhatiin Siya magpakailanman.

Balik-awit: **Banal na mga Apostol, ipanalangin ninyo kami sa Diyos.**

Tulad ng mga uling ng walang-katawang Apoy, / pasunugin mo ang aking mga makamundong pagnanasa, / at pag-alabin mo sa aking kalooban ngayon ang pagnanasa / para sa banal na pag-ibig, O mga Apostol.

Parangalan natin ang malalagong trumpeta ng Salita, / na siyang bumagsak sa marurupok na pader ng kaaway, / at nagpatibay sa mga kuta ng kaalaman ng Diyos.

Pagsabugin mo ang mga diyus-diyosan ng aking mapusok na kaluluwa, ikaw na nagwasak sa mga templo at haligi ng kaaway, mga Apostol ng Panginoon, ikaw na mga banal na templo.

Balik-awit: **Pinakabanal na Ina ng Diyos, iligtas mo kami.**

Sapagkat sa iyong likas na pagka-Inahin ay inilulan mo ang Hindi mailalagay sa hangganan, isinilang mo ang Nagbabalikat ng lahat ng bagay, at pinalusog mo ng iyong gatas, O Purong Birhen, si Cristo, ang Tagapagpalusog ng buong nilikha, ang Tagapagbigay ng buhay.

Isa pang triptych

Ang parehong irmos.

Balik-Awit: **Banal na mga Apostol, ipanalangin ninyo kami sa Diyos.**

Ikaw na, sa pamamagitan ng gawa ng Espiritu, nagtatag ng buong Simbahan / – O mga Apostol ni Cristo! / Pagpalain ninyo si Cristo sa loob nito magpakailanman.

Sa pagtutunog ng trumpeta ng doktrina, / winasak ng mga Apostol ang lahat ng idolatrikong ilusyon, / itinaas ang Cristo magpakailanman.

Mga Apostol, isang maringal na pamayanan, / mga tagapangalaga ng kapayapaan at mamamayan ng langit! / Iligtas sa kapahamakan / ang mga walang patid na nagpupuri sa inyo.

Koro: **Pinakabanal na Trinidad, aming Diyos, luwalhati sa Inyo!**

Tatlong Persona, ganap na nagniningning na Banal na Paghahari, / iisa sa kalikasan, kaluwalhatian at trono, / Ama, Maylalang ng lahat, / Anak at banal na Espiritu! / Awit ko ang papuri sa Inyo magpakailanman.

Balik-awit: **Pinakabanal na Ina ng Diyos, iligtas mo kami.**

Bilang isang pinakamamahal at pinakamataas na trono, / tayo, O bayan, ay walang patid na magkanta / sa Ina ng Diyos – ang nag-iisa, pagkatapos ng panganganak, / na siya ay Ina at Birhen.

Irmos ng Dakilang Canon: Siya na pinupuri ng mga hukbong langit, / at *sa Kaniya'y* nanginginig ang mga Kerubin at Seraphin, / lahat ng humihinga at nilikha, / kumanta, magpuri / at itaas Siya magpakailanman!

Maawa ka sa akin, O Tagapagligtas, na nagkasala; / ibaling mo ang aking isipan sa pagsisisi; / tanggapin mo ako, na nagsisisi, at maawa ka sa sumisigaw: / 'Nagkasala ako sa Harap Mo, iligtas mo ako; / nagawa ko ang kasamaan, maawa ka sa akin!'

Si Elias na Tagapagmaneho, nang umakyat sa karwahe ng mga birtud, ay tila itinaas minsan sa langit sa itaas *ng lahat* ng bagay na lupa; pagnilayan mo, O kaluluwa ko, ang kanyang pag-akyat.

Ang agos ng Jordan, sa pamamagitan ng awa ni Elias, / minsan ay tumigil para kay Eliseo / sa magkabilang *pampang;* / subalit ikaw, O kaluluwa ko, ay hindi nakibahagi sa biyayang iyon / dahil sa kakulangan mo sa pagpipigil sa sarili.

Si Eliseo, nang minsan ay matanggap ang awa ni Elias, ay tumanggap ng saganang biyaya mula sa Diyos; ngunit ikaw, O kaluluwa ko, ay hindi nakibahagi sa biyayang iyon dahil sa kakulangan mo sa pagpipigil sa sarili.

Ang babae ng Shunem minsan / ay malugod na tinanggap ang matuwid na tao; / ngunit ikaw, O kaluluwa, ay hindi tinanggap sa iyong tahanan / ang dayuhan o ang manlalakbay; / dahil dito, ikaw ay itatapon sa labas ng palasyo nang may pag-iyak.

Ikaw, kaluluwang kaawa-awa, ay palagi nang ginagaya ang maruming pag-uugali ni Hyiezus; talikuran mo ang kanyang pagmamahal sa pera, kahit sa iyong katandaan na lamang, at iwasan ang apoy ng Gehenna sa pamamagitan ng pagtalikod sa iyong masasamang *gawa*.

O kaluluwa, sa pagkainggit mo kay Uzziah, / dalawang beses mong dinadala ang ketong niya sa iyong loob, / sapagkat iniisip mo ang masama at ginagawa mo ang labag sa batas. / Bitawan *mo* ang iyong kinakapit, / at magbalik-loob ka.

O kaluluwa, narinig mo na ang tungkol sa mga taga-Nineve, / na nagsisi sa harap ng Diyos na nakasuot ng saklay at abo; / hindi mo sinunod ang kanilang halimbawa, kundi naging mas matigas ang ulo kaysa sa lahat / na nagkasala bago at pagkatapos ng Batas.

Narinig mo na, O kaluluwa, ang tungkol kay Jeremias, na sa isang hukay na puno ng putik ay sumigaw sa lungsod ng Sion nang may pag-iyak at hinanap ang luha; tularan ang kanyang buhay ng pagluluksa, at maliligtas ka.

Tumakas si Jonas patungong Tarsis, / nang mahulaan ang pagbabalik-loob ng mga taga-Nineve: / sapagkat bilang propeta, alam niya ang habagín ng Diyos, / kaya't nag-alab siya sa sigasig, / baka't maging walang katotohanan ang hula.

Narinig mo, O kaluluwa, / kung paanong pinatahimik ni Daniel sa hukay ang mga bibig ng mga hayop; / natutunan mo kung paanong pinatay ng mga binata na kasama si Azaria / ang nag-aalab na apoy ng pugon sa pamamagitan ng kanilang pananampalataya.

Mula sa Lumang Tipan / inilagay ko ang lahat ng ito sa harap mo, O kaluluwa, bilang mga halimbawa; / tularan mo ang mga matuwid sa kanilang banal na mga gawa, / ngunit, sa kabaligtaran, iwasan mo / ang mga kasalanan *ng* masasama.

Matuwid na Tagapagligtas, maawa ka / at iligtas mo ako sa apoy at parusa / na nararapat kong tiisin sa paghuhukom: / ipagkaloob mo sa akin ang ginhawa bago ang wakas, / dahil sa kabutihan at pagsisisi.

Tulad ng tulisan, sumigaw ako sa Iyo: 'Aalalahanin Mo *ako!*' / Tulad ni Pedro, ako'y umiiyak nang taimtim. / 'Patawarin Mo ako, Tagapagligtas,' sumigaw ako na parang maningil ng buwis, / ako'y nagpapaluha na parang patutot; / tanggapan Mo ang aking pag-iyak, / gaya ng ginawa Mo noon *sa* babaing Cananeo.

Pagalingin Mo ang nanlulusang sugat, O Tagapagligtas, / ng aking mapagkumbabang kaluluwa, O nag-iisang Paggamot, / pahiran Mo ako ng plasta, at langis, at alak – mga gawa ng pagsisisi, / pagsisisi na may luha.

Iniimita ang babaing taga-Canaan, ako rin: / 'Maawa ka sa akin,' ang sigaw ko sa Anak ni David; / hinahawakan ko ang laylayan *ng Kanyang kasuotan*, tulad ng babaing may daloy ng dugo, / ako'y umiiyak, tulad nina Marta at Maria para kay Lazaro.

Ibinubuhos ko ang alabaster na banga ng aking luha / na parang mira sa *Kanyang* ulo, O Manunubos, / sumisigaw ako sa Kanya, na parang patutot na naghahanap ng awa, / iniaalay ko ang aking panalangin at hinihiling / na ako'y makatanggap ng kapatawaran.

Bagaman walang ibang nakasala sa Iyo gaya ng pagkakasala ko, tanggapin Mo rin ako, O Maawain na Tagapagligtas, sa takot ng isang nagsisisi at nananawag nang may pag-ibig: 'Sa Iyo lamang ako nagkasala, ako'y gumawa ng kasamaan; maawa ka sa akin!'

Maawa ka, Tagapagligtas, sa iyong nilikha / at hanapin, bilang Pastol, ang naliligaw na tupa; / iligtas ang naliligaw sa lobo, / gawin mo akong kordero / sa pastulan ng iyong kawan.

Kapag Sugo ka bilang Maawain na Hukom / at ihahayag Mo ang Kapanahongang kaluwalhatian Mo, O Kristo, / – oh, anong takot *ang maghari* noon *mula* sa nag-aalab na pugon / para sa lahat ng nanginginig sa takot sa di-matitiis Mong Paghuhukom!

Babalik-awit: **Kagalang-galang na Ina Maria, ipanalangin mo kami sa Diyos.**

Ina ng Hindi Malalapitan na Liwanag, nang liwanagan ka Niya, / pinalaya ka Niya mula sa kadiliman ng mga pagnanasa; / kaya, matapos matanggap ang Espiritu ng biyaya, / liwanagan mo, Maria, / ang mga nagpupuri sa iyo nang may pananampalataya.

Balik-Awit: **Kagalang-galang na Ina Marya, ipanalangin mo kami sa Diyos.**

Nang masdan ng banal na Zosima ang bagong himala sa Iyo, O Ina, tunay siyang nabaliw sa tuwa, sapagkat nakita niya ang isang Anghel sa laman, at napuno ng pagkamangha, na umaawit ng papuri kay Kristo magpakailanman.

Babalik-balik na Awit: **Kagalang-galang na Ama Andreo, ipanalangin mo kami sa Diyos.**

May tapang sa harap ng Panginoon, Andreo, banal na puri ng Crete! Manghiling ka na sa pamamagitan ng iyong mga panalangin makamtan ko ngayon ang kaligtasan mula sa gapos ng kasamaan; pinamamanhidan *kita*, guro ng pagsisisi at kaluwalhatian ng mga santo!

Bawat isa: **Pagpalain natin ang Ama, at ang Anak, at ang Espiritu Santo, ang Panginoon.**

Ama na walang simula, Anak na kapanahunan, / Mabuting Tagapagaliw, Matuwid na Espiritu; / Nagbigay-buhay sa Salita ng Diyos, / Ang Salita ng Ama na walang simula, / Espiritu na buhay at nagbibigay-buhay, / Trinidad at Isa, maawa ka sa akin.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Parang mula sa lilang tela, O Pinakadakilang Dalise, / isang makintab na balabal na pula—ang laman ni Emmanuhel / ay hinabi sa loob ng Iyong sinapupunan; / kaya't tunay naming pinupuri Ka, O Ina ng Diyos.

Pinupuri, binabasbasan, at sinasamba namin ang Panginoon, inaawit ang Kanyang mga papuri at itinaas *Siya* magpakailanman.

Irmos: Siya na pinupuri ng mga hukbong langit, / at *sa Kaniya* nanginginig ang mga Kerubin at Seraphin, / hayaan ang lahat ng humihinga at nilikha / na kumanta, bumendisyon / at itaas Siya magpakailanman!

At inaawit natin ang Himno ng Pinakabanal na Theotokos.

Trisagion, tono 8.
Awit 9

Irmos: Tunay nga naming ipinapahayag na Ikaw ang Ina ng Diyos / kami na nailigtas Mo, O Dalagang Walang Sala, / pinupuri Ka namin kasama ng mga hukbo ng mga di-nakikita.

Balik-Awit: **Banal na mga Apostol, ipanalangin ninyo kami sa Diyos.**

Na kayo'y lumitaw na parang bukal ng agos ng kaligtasan, / dilirin ninyo ang aking kaluluwa, pagod sa makasalanang uhaw, / O mga Apostol!

Habang lulutang ako sa kailaliman ng kapahamakan, at nasumpungang nasa ilalim na ako ng mga alon, sa Kanan Mong Kamay, O Panginoon, iligtas Mo ako gaya ng pagliligtas Mo kay Pedro.

Nawa'y kayo, *na parang* sa pamamagitan ng asin ng inyong kaaya-ayang mga aral, ay matuyo ang pagkabulok ng aking isipan, at mataboy ang kadiliman ng kamangmangan.

Balik-awit: **Pinakabanal na Ina ng Diyos, iligtas mo kami.**

Bilang Ina ng Kagalakan, / ipagkaloob mo sa akin ang luha, O Pinakamahal na Ginang, / sa pamamagitan nito'y makatagpo ako ng banal na aliw / sa darating na Araw.

Isa pang triptych

Irmos: Sa iyo, ang tagapamagitan sa pagitan ng langit at lupa:

Refrain: **Banal na mga Apostol, ipanalangin ninyo kami sa Diyos.**

Pinupuri ka namin, dakilang kapulungan ng mga Apostol, sa pamamagitan ng mga himno; sapagkat kayo'y nagpakita bilang maningning na liwanag sa buong sansinukob, na nagpapawi sa kamalian.

Sa lambat ng inyong Ebanghelyo, nang mahuli ninyo ang mga isdang pang-unawa, iniaalay ninyo ang mga ito *bilang* pagkain kay Cristo, mga pinagpalang Apostol.

Sa inyong mga panalangin sa Diyos / alalahanin *ninyo* kami, mga Apostol, *aming* ipinamamanhik, / upang kami, na umaawit ng inyong mga papuri nang may pag-ibig, / ay mailigtas sa bawat tukso.

Balik-awit: **Pinakabanal na Trinidad, aming Diyos, kaluwalhatian sa Inyo!**

Ikaw, ang Pagkakaisa sa Tatlong Persona, – Ama at Anak kasama ang Espiritu Santo, – Inaawit kita *bilang* isang Diyos na may isang substansiya, – ang Nag-iisang Trinidad, walang hanggan at walang simula.

Koro: **Pinakabanal na Ina ng Diyos, iligtas mo kami.**

Ikaw, na nanganak ng Sanggol at nanatiling Birhen, / kami, ang lahat ng mga henerasyon, ay tinawag kang pinagpala, / sapagkat sa pamamagitan mo kami ay nailigtas mula sa sumpa: / sapagkat ikaw ang aming kagalakan – ikaw ang nanganak sa Panginoon.

Irmos ng Dakilang Canon: Ang pagsilang na walang binhi ay hindi mailahad, / ang Bunga ng Ina na hindi nakilala ang lalaki ay walang kapintasan: / sapagkat ang pagsilang ng Diyos ay nagpapabago *sa mga batas* ng kalikasan. / Kaya kami, lahat ng henerasyon, / bilang Ina ng aming Diyos / pinaparangalan Ka ayon sa Ortodoksong pananampalataya.

Sugatan ang isip ko, humina ang katawan ko, / may karamdaman ang diwa ko, nabigo ang pananalita ko, / nagiging walang-buhay ang buhay ko, nasa pintuan na ang wakas. / Kaya, aking aba'y kaluluwa, ano ang gagawin mo / pagdating ng Hukom upang suriin ang iyong *mga gawa*?

Ipinakita ko sa iyo, O kaluluwa, / *ang Aklat* ni Moises *tungkol* sa pinagmulan ng mundo, / at kasunod nito—ang lahat ng nakatagong Kasulatan, / na nagsasalaysay tungkol sa matuwid at sa masama; / sa mga ito, O kaluluwa, inihalintulad mo ang huli, hindi ang una, / sa pamamagitan ng pagkasala sa harap ng Diyos.

Nawalan ng kapangyarihan ang Batas, naging walang bisa ang Ebanghelyo, / at hinamak mo ang lahat ng Kasulatan: / nawalan ng kapangyarihan ang mga propeta, at ang bawat salita ng mga matuwid. / Dumami ang iyong mga sugat, O kaluluwa, / *at* walang manggagamot na magpapagaling sa iyo!

Ibinibigay ko sa iyo ang mga halimbawa mula sa Bagong Tipan, / na magtuturo sa iyo, O kaluluwa, ng pagsisisi. / Kaya't tularan mo ang mga matuwid, at lumayo ka sa mga makasalanan, / at pakalmahin mo si Cristo sa pamamagitan ng panalangin, pag-aayuno, / kadalisayan, at kabanalan.

Si Cristo, nang maging tao, / ay tinawag ang mga tulisan at mga patutot sa pagsisisi. / O kaluluwa, magsisi ka: ang pintuan ng Kaharian ay bukas na, / at ang mga unang pumasok rito ay ang mga Pariseo, ang mga maniningil ng buwis, / at ang mga nagsisising mangingayaw.

Si Cristo ay naging sanggol, / nang isuot Niya ang aking laman, / at kusang-loob na naranasan / ang lahat ng karapat-dapat sa likas na katangian ng tao, maliban sa kasalanan, / na naglatag para sa iyo, O kaluluwa, / ng isang halimbawa at modelo ng Kanyang pagpapakababa.

Iniligtas ni Cristo ang mga Mago, / tinipon ang mga pastol, / ginawang martir ang maraming sanggol, / at pinarangalan ang matanda at ang matandang biyuda. / Ikaw, O kaluluwa, ay hindi ginaya ang kanilang mga gawa o ang kanilang mga buhay; / ngunit kahabag-habag ka pagdating mo sa harap ng Huling Paghuhukom.

Nag-ayuno ang Panginoon nang apatnapung araw sa ilang, / at sa wakas ay nagutom, / na nagpapakita *ng Kanyang likas* na pagka-tao. / O kaluluwa, huwag kang mawalan ng pag-asa: kung umatake ka sa iyo ng kaaway, / nawa'y mapalayas siya sa iyong paa sa pamamagitan ng panalangin at pag-aayuno.

Si Cristo ay tinukso: / tinukso *Siya* ng diyablo, / ipinakita sa Kaniya ang mga bato, / upang gawing tinapay *Niya*; / dinala *Niya* sa tuktok ng bundok, / upang masilayan Niya ang lahat ng kaharian ng sanlibutan sa *isang* sandali; / katakutan mo *ito*, O kaluluwa, / maging mapagkarga ka at manalangin sa Diyos sa lahat ng oras.

Ang kalapati na mahilig sa ilang, / ang tinig ng isang sumisigaw, / ang sulo ni Cristo, na nangangaral ng pagsisisi; / *ngunit* si Herodes ay gumawa ng kasamaan kay Herodias: / mag-ingat ka, aking kaluluwa, baka masilo ka sa mga bitag ng masasama, / kundi mahalin mo ang pagsisisi.

Ang Mangauna ng biyaya ay nanahan sa ilang, / at mula sa buong Judea at Samaria / ang mga nakinig *sa kaniya* ay nagsidagsa / at inamin ang kanilang mga kasalanan, / at tinanggap ang binyag nang may sigasig. / *Ngunit* hindi mo sinunod ang kanilang halimbawa, O kaluluwa.

Ang kasal ay kagalang-galang at ang higaan ng mag-asawa ay banal, sapagkat minsan pinagpala ni Cristo ang mga ito nang kakanin Siya ng pagkain sa laman, at sa kasal sa Cana ay ginawa Niyang alak ang tubig, at ginawa *ang* unang himala, upang ka nga'y mabago, O kaluluwa.

Pinagkalooban ng Kristo ng lakas ang lalaking paralisado, / na nagtaas ng *kanyang* higaan, / at muling binuhay ang patay na binata—ang anak ng balo— / *gaya* ng pagkabuhay Niya sa *anak* ng senturyon; / at, sa paghayag sa Kanyang sarili sa babaing Samaria, / itinakda Niya para sa iyo, O kaluluwa, / ang paglilingkod *sa Diyos* sa pamamagitan ng Espiritu.

Pinagaling ng Panginoon ang babaeng may daloy ng dugo / sa pamamagitan ng paghipo sa laylayan *ng Kanyang kasuotan*, / nilinis ang mga ketongin, / pinasilay at tinuwid ang mga bulag at pilay, / at pinagaling ang mga bingi at pipi, at ang babaeng yumuko, sa pamamagitan ng isang salita, / upang ikaw ay maligtas, aba'y kaluluwa.

Pinagaling ang mga karamdaman, / si Cristo na Verbo ay ipinangaral ang Ebanghelyo sa mga dukha; / Pinagaling Niya ang mga pilay, kinasama ang mga maniningil ng buwis sa kainan, / nakipag-usap sa mga makasalanan; / Ibinalik Niya ang kaluluwa ng anak na babae ni Jairus, na namatay na, / sa pamamagitan ng paghipo ng Kanyang kamay.

Ang maniningil ng buwis ay naligtas at ang patutâ *ay naging* dalisay, / samantalang ang mayabang na Pariseo ay hinatulan. / Sapagkat ang una ay sumigaw: 'Maawa ka sa akin!' / Ang ikalawa: 'Mahabagin ka sa akin!' / Ngunit ang huli ay nagmayabang, na nagsasabing: 'Diyos ko, pinasasalamatan Kita!' / At saka pa – mga hangal na salita.

Si Zacchaeus ay isang maniningil ng buwis, subalit siya ay nakatagpo ng kaligtasan, / samantalang si Simon na Pariseo ay naligaw, / at ang patutot ay tumanggap ng ganap na kapatawaran / mula sa Kaniya na may kapangyarihang magpatawad ng mga kasalanan; / magmadali ka, o kaluluwa, / at sundan mo ang kaniyang halimbawa.

O aking kaluluwang kaawa-awa, / hindi mo tularan / ang patutot na, kumuha ng alabaster na banga, / pinahiran at pinunasan ang mga paa ng Panginoon ng kanyang buhok, na umiiyak, / at pinunit ang talaan / ng kanyang mga dating kasalanan.

Alam mo, aking kaluluwa, kung paanong ang mga lungsod na pinangaralan ni Cristo ng Ebanghelyo ay pinagpalaan; katakutan mo ang halimbawang *ito*, baka magtapos ka na gaya nila, sapagkat ang Panginoon, na inihalintulad sila sa Sodoma, ay hinatulan sila hanggang sa impyerno.

Huwag kang maging mas masahol pa kaysa sa babaeng Cananeo, / O kaluluwa ko, sa iyong kawalan ng pag-asa, / nang marinig mo ang tungkol sa pananampalataya / na sa pamamagitan nito'y pinagaling *ang kaniyang* anak na babae sa pamamagitan ng Salita ng Diyos. / 'Anak ni David, iligtas mo rin ako!' / – sumigaw mula sa kaibuturan ng iyong puso, / gaya ng ginawa niya kay Cristo.

Maawain ka, iligtas mo ako, / Anak ni David, kaawaan mo ako, / Ikaw na nagpagaling sa mga sinapian sa pamamagitan ng isang salita; / at magsalita ka sa akin, gaya ng sa tulisan, nang may mahabaging tinig: / 'Tunay nga, sinasabi ko sa iyo, sasamahan mo ako sa Paraiso, / pagdating ko sa aking kaluwalhatian!'

Ininsulto ka ng tulisan, / *subalit* inamin *din* ng tulisan na ikaw ay Diyos, / – bagaman kapwa nakabitin *sa tabi* ng Krus *mo*; / ngunit, O Siyang Labis na Maawain, kung paanong binuksan Mo ang pinto / ng Iyong maluwalhating Kaharian para sa tulisan na naniwala sa Iyo / at nakilala ang Diyos sa Iyo, / buksan mo rin ito para sa akin.

Naghirap ang buong nilalang nang makita Kang ipinako sa krus: ang mga bundok at bato ay nagkabitak sa matinding takot, ang lupa ay yumanig, at ang impyerno ay nabaklas sa *kayamanan nito*, at ang liwanag ng araw ay naputla, nang masdan Ka, Hesus, na ipinako [sa laman] (sa Krus)

Huwag Mo akong hingan ng karapat-dapat na bunga ng pagsisisi, / sapagkat nanghina ang aking lakas sa loob ko; / ipagkaloob Mo sa akin ang pusong laging mapagpakumbaba / at espiritwal na

kahirapan, / upang maialay ko ang mga ito sa Iyo / bilang kaaya-ayang handog, O iisang Tagapagligtas.

Hukom ko at Alang-alang sa *lahat ng bagay* na tungkol sa akin! / Malapit *ka* nang muling dumating kasama ng mga Anghel / upang husgahan ang buong mundo; / sa paglingon Mo ng mapagkawanggawang tingin sa akin noon, / patawarin Mo ako at kaawaan Mo ako, Hesus, / ako na nagkasala nang higit pa kaysa sa sinumang tao sa buong lahi.

Balik-awit: Pinakabanal na Ina naming Maria, ipanalangin mo kami sa Diyos.

Pinatawa Mo ang lahat / sa pamamagitan ng Iyong pambihirang buhay: / *kapwa* ang mga hukbo ng anghel *at* ang mga tipon ng mga mortal, / namumuhay na parang walang katawan at nalalampasan ang *aming* kalikasan. / Kaya, na parang naglalakad na walang katawan, Maria, / tinawid Mo ang Jordan gamit ang Iyong mga paa.

Balik-Awit: Kagalang-galang Ina Maria, ipanalangin mo kami sa Diyos.

Manalangin ka sa Maylalang / para sa mga nagpupuri sa iyo, Kagalang-galang na Ina, / upang sila'y mailigtas sa mga kapighatian at kalungkutan / na dumadagsa *sa kanila* mula sa lahat ng panig; / upang tayo, na nailigtas sa tukso, ay walang patid na papurihan / ang Panginoong nagpaluwalhati sa iyo.

Balik-awit: Kagalang-galang na Ama Andres, ipanalangin mo kami sa Diyos.

Andrés, pinakamagalang at tatlong-beses na pinagpalang Ama, / Pastol ng Crete! / Huwag kang tumigil sa pagdarasal para sa mga umaawit ng iyong papuri, / upang tayo'y mailigtas lahat mula sa galit, kalungkutan at pagkabulok, / at mula sa walang-hanggang kasalanan, / habang pinaparangalan natin ang iyong alaala nang may pananampalataya.

Luwalhati sa Banal na Tatluhan: Banal na Tatluhan, iisa ang diwa, / Pagkakaisa sa tatlong Persona! / Inaawit ka namin, / niluluwalhati ang Ama, pinupuri ang Anak, / at sinasamba ang Espiritu Santo, / sa Diyos, na tunay na iisa sa diwa, / Buhay at mga Buhay, ang Kaharian na walang hanggan.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Ingatan Mo ang Iyong lungsod, / O Pinakadakilang Dalise Ina ng Diyos. / Sapagkat sa Ilalim *ng* Iyong *proteksyon* ay namumuno ito sa pananampalataya, / at mula sa Iyo ay tumatanggap ito ng lakas, / at sa Iyong *tulong* / matagumpay nitong tinataboy ang bawat tukso, / at dinadakip ang kaniyang mga kaaway, / at pinananatili *silang nasa* pagsunod.

Irmos: Ang pagsilang na walang binhi ay hindi mailahad sa salita, / ang Bunga ng Inang hindi nakilala ang lalaki ay walang kapintasan: / sapagkat ang pagsilang ng Diyos ay nagpapabago *sa mga batas* ng kalikasan. / Kaya naman kami, lahat ng salinlahi, / bilang Ina ng aming Diyos / pinaparangalan Ka sa ortodoksong pananampalataya.

At ang mga lampara ay pinapailawan gaya ng dati.

Stichera sa psalterio, tono 8

Dahil naligaw sa landas ng mga tulisan, aking kaluluwa, / ikaw ay malubhang nasugatan ng sarili mong mga kasalanan, / naipasa sa mga kamay ng mga kaaway na walang pakundangan; / ngunit habang may panahon pa, sumigaw ka nang may pagsisisi: / 'Pag-asa ng mga walang pag-asa, Buhay ng mga nawalan ng pag-asa, / Tagapagligtas, itaguyod mo ako at iligtas mo ako!' **(2)**

At sa mga martir: Magsuot nang matapang ng baluti ng pananampalataya / at magsandata kayo sa larawan ng Krus, / kayo'y lumitaw bilang makapangyarihang mandirigma, / matapang ninyong tinutulan ang mga tirano / at sinira ang panlilinlang ng diyablo; / nang kayo'y maging mga tagumpay, kayo'y itinuring na karapat-dapat sa mga korona. / Manalangin kayo palagi para sa amin / para sa kaligtasan ng aming mga kaluluwa!

Kaluwalhatian, at ngayon, sa Ina ng Diyos: Tanggapin Mo ang mga daing ng Iyong mga lingkod, / O Pinakadakilang Birheng Ina ng Diyos, / at mamamagitan Ka nang walang patid / upang matamo namin ang kapalayan sa kasalanan / at ang kapayapaan.

At ang karaniwang pagtatapos ng Matins.

SA HUKYONG NG IKALIMANG LINGGO
SA IKANAM na ORAS

Tropario ng Pahayag, Tono 6

O maawain at mapagpasensyang Makapangyarihang Panginoon, ibuhos Mo ang Kekaung habag sa Kekaung bayan.

Kaluwalhatian sa Ama, at ngayon: **at inuulit natin ang kapareho.**

Prokeimenon, Tono 6

Nangasiwa ang Panginoon; / magalak ang lupa.

Taludtod: Magalak ang maraming pulo.

Awit 96:1

Pagbasa mula sa mga Propesiya ni Isaias

Ganito ang sabi ng Panginoong Diyos, na lumalangit at naglatag nito, na nagtatag ng lupa at ng lahat ng nasa ibabaw nito, at nagbibigay ng hininga sa mga tao rito at ng espiritu sa mga naglalakad dito: 'Ako, ang Panginoong Diyos, ay tinawag ka sa katuwiran; hahawakan ko ang iyong kamay at susuportahan kita. At ginawa kitang tipan para sa sambahayan ng Israel, isang liwanag para sa mga bansa, upang buksan ang mga mata ng bulag, upang palayain ang mga bilanggo mula sa kulungan, at ang mga nakaupo sa kadiliman mula sa bilangguan. Ako ang Panginoong Diyos; iyan ang aking pangalan; hindi ko ibibigay ang aking kaluwalhatian sa iba, ni ang aking karangalan sa mga diyus-diyosan. Narito, ang nangyari mula pa noong una ay natupad na; isang bago ang *darating*, na aking ipinahayag nang pauna; at bago pa man ito mangyari, ipinahayag ko na ito sa iyo. Mag-awit kayo sa Panginoon ng bagong awit; ang Kanyang kapangyarihan ay [dakila]! Purihin ang Kanyang pangalan mula sa mga hangganan ng lupa, kayo na bumababa sa dagat at naglalayag dito, ang mga pulo at ang mga nanahan doon. Magalak, O ilang at ang mga nayon nito, ang mga kampamento at ang mga nanahan sa Kedar; magalak ang mga nanahan sa bato, at mula sa tuktok ng mga bundok ay magsigaw sila ng kagalakan. Ibibigay nila ang kaluwalhatian sa Diyos; ipapahayag nila ang Kanyang kapangyarihan sa mga pulo. Lalabas ang Panginoong Diyos ng mga Hukbo (at dudurugin ang labanan, at magpapasiklab ng sigla) at sisigaw laban sa Kanyang mga kaaway nang buong lakas. Tumahimik na ba Ako [mula noong una]? Mananahimik na nga ba Ako magpakailanman at pipigilin ang Aking tinig? Tulad ng isang babaeng nanganganak, ako'y nagtiis; lalabas ako mula sa aking sarili at patutuyuin ko *ang lahat* nang sabay-sabay: wawasakin ko ang mga bundok at burol, at patutuyuin ko ang lahat ng kanilang halamang-sibuyas; gagawin kong mga pulo ang mga ilog, at patutuyuin ko ang mga latian; at papatnubayan ko ang mga bulag sa isang daan na hindi nila kilala, at papalakad ko sila sa mga landas na hindi nila alam; Gagawin kong liwanag ang kadiliman para sa kanila, at *ang mga* baluktot na *daan* ay tuwid na *landas*: gagawin ko ang mga bagay na ito para sa kanila, at hindi ko sila pababayaan.

Isaias 42:5–16

Prokeimenon, tono 6

Umawit kayo sa Panginoon ng bagong awit, sapagkat gumawa ang Panginoon ng mga kababalaghan: / Ang kanang kamay Niya ang nagdala ng Kanyang kaligtasan.

Taludtod: Nakita ng lahat ng dulo ng mundo ang kaligtasan ng ating Diyos.

SA HUWEWES NG IKALIMANG LINGGO
SA KAPASKUHAN

Sa 'O Panginoon, ako'y sumigaw:', mga stichera sa ika-10.
Ang Samoglasen nang dalawang beses, tono 8

Sa pamamagitan ng aking sariling *makasalanang* kalooban ay pinagkait ako / pagkatapos ng aking unang paglabag / sa kaluwalhatian ng mga birtud, / ngunit agad akong nabihisan nito / pagkatapos ng Iyong pagbaba sa akin, O Salita ng Diyos. / Sapagkat hindi Mo pinagtakwil ako, na nahulog sa mabagsik na mga pagnanasa, / na pinabagsak ng mga tulisan sa daan: / kundi inaalagaan Mo ako sa pamamagitan ng Iyong makapangyarihang kapangyarihan, / nagkaloob Ka sa akin ng *Iyong* pagdalitang-panalangin, O Pinakamahabagin.

Para sa mga Martir: O mga Martir ng Panginoon, pinapabanal ninyo ang bawat lugar, at pinapagaling ninyo ang bawat karamdaman; at ngayon, ipinapanalangin namin *sa inyo*, na ang aming mga kaluluwa ay mailigtas mula sa mga bitag ng kaaway.

Iba pang stichera, tono 1

Ikinalawit sa Krus, O Panginoon, / Pinunit Mo ang talaan ng mga kasalanan ni Adan sa pamamagitan ng Iyong banal na sibat; / kaya, O Salita, pira-pirasuhin Mo ang aking mga gapos, / upang ako, na may kagalakan, ay maghandog sa Iyo ng sakripisyo ng papuri nang may pananampalataya, / ngayo'y natagpuan ko ang kanais-nais na panahon ng pag-aayuno, / na Iyong inihayag para sa kaligtasan ng lahat.

Noong minsan si Moises, na nagniningning sa liwanag ng pag-aayuno, / ay nasilayan ang kaluwalhatian ng Diyos; / na tularan ito, ang aking mapagkumbabang kaluluwa, / sa Kaniya na sa Kanyang kabutihan ay iniunat ang Kanyang mga kamay sa Krus para sa iyo, / ay maging kaaya-aya sa pamamagitan ng mga gawa, pagtitimpi at panalangin, / upang ako'y makatanggap ng banal na kagalakan.

Isa pang stichera, tono 6

Yumuyuko sa harap ng Iyong Krus na nagbibigay-buhay, / *tanda* ng Iyong di-mailarawan at walang-hanggang kabutihan sa amin, O Kristo, / at nang lumiwanag ang aming mga kaluluwa dahil dito, / walang-patid naming inaawit ang Iyong mga papuri, / na nananalangin na matapos namin ang takbuhan ng pag-aayuno nang may sigla at kagalakan, / at maging karapat-dapat na awitin ang Iyong mga paghihirap, O Panginoon, / na sa pamamagitan nito ay iniligtas Mo kami.

At mula sa Menaion, 4 na stichera. Doxastikon, at ngayon: 'Ang Ina ng Diyos ng Krus'.

Pagpasok na may thurible. 'Isang liwanag ng kagalakan:'

Prokeimenon, tono 7

Itas ninyo ang Panginoon, ating Diyos, / at sumamba kayo sa paanan ng Kaniyang mga paa, sapagkat banal ito.

Stik: Naghari ang Panginoon: manginig ang mga bansa. Awit 98:5, 1A

1. Pagbasa mula sa Genesis

Sinabi ng Panginoon: 'Ang daing *laban sa* Sodom at Gomorrah ay napakalakas na, at ang kanilang mga kasalanan ay napakabigat. Kaya't bababa ako upang makita kung totoo ang iniulat sa akin tungkol sa kanila; at kung hindi, malalaman ko.' At nang lumayo *sila* mula roon, naglakbay *ang* mga lalaki patungong Sodom; ngunit si Abraham ay nanatili na nakatayo sa harap ng Panginoon. Lumapit si Abraham at sinabi, 'Talaga bang wawasakin mo ang matuwid kasama ng masama, kaya't magiging kapareho ang kapalaran ng matuwid at ng masama? Kung may limampung matuwid sa lungsod, wawasakin mo ba sila? Hindi mo ba papatawan *ng habag ang* buong lugar alang-alang sa limampung matuwid, kung mayroon man doon? Hindi mo sadyang papatayin ang matuwid kasama ng masama,

na magiging kapareho ang kapalaran ng matuwid at ng masama—hindi! Ikaw, na humuhusga sa buong lupa—hindi ka ba gagawa ng katarungan?' Nang magkagayo'y sinabi ng Panginoon: 'Kung makakakita ako ng limampung taong matuwid sa lungsod ng Sodom, papatawarin *Ko* ang buong lugar alang-alang sa kanila.' At sumagot si Abraham, 'Ngunit ako'y naglakas-loob na makipagsalita sa aking Panginoon; bagaman ako'y alabok at abo lamang—ngunit kung *ang bilang* ng limampung taong matuwid ay bababa sa apatnapu't lima, wawasakin Mo ba ang buong lungsod dahil *sa kakulangan* ng lima?' At sinabi Niya: 'Hindi ko ito wawasakin kung makakakita ako ng apatnapu't lima doon.' At patuloy na nakipag-usap si e sa Kaniya at sinabi: 'Paano kung apatnapu ang naroon?' At sinabi Niya: 'Hindi ko ito wawasakin alang-alang sa apatnapu.' At sinabi niya, 'Magsalita pa ako nang kaunti, O Panginoon? Paano kung may tatlumpung matagpuan doon?' At sinabi Niya, 'Hindi ko ito sisirain, (kung may) tatlumpung matagpuan doon.' At sinabi niya, 'Dahil maaari pa akong magsalita sa Panginoon: paano kung may dalawampung matagpuan doon?' At sinabi Niya, 'Hindi ko ito sisirain alang-alang sa dalawampu.' At sinabi niya, 'Magsalita pa ako sa Kanya nang isang beses, Panginoon? Paano kung mayroon lamang sampu roon?' At sinabi Niya, 'Hindi Ko ito sisirain alang-alang sa sampu.' Pagkatapos ay umalis ang Panginoon, sapagkat natapos Niya nang makipagsalita kay Abraham; at si Abraham ay bumalik sa kanyang lugar.

Genesis 18:20–33

Prokeimenon, tono 6

Sumigaw kayo ng kagalakan sa Panginoon, / buong lupa!

Taludtod: Maglingkod kayo sa Panginoon nang may kagalakan. Awit 99:1A, 2A

2. Pagbasa mula sa Kawikaan

Ang tumatanggap ng pagtuturo ay mapalad, at ang nagpapasakop sa saway ay magkakaroon ng karunungan. Ang nagbabantay sa kanyang mga lakad *ay* nagliligtas sa kanyang kaluluwa, at ang umiibig sa kanyang buhay ay magpipigil sa kanyang mga labi. Bago dumating ang kapalaluhan ay may kasamaan, at bago ang pagbagsak ay may karumal-dumal na kasalanan. Mas mabuti ang taong mapagkumbaba sa espiritu sa kapahamakan kaysa sa taong nakikisalo sa samsam kasama ang mga mayabang. Ang maingat sa kanilang mga gawa ay nakakakita ng kabutihan, at ang mga nagtitiwala sa Panginoon ay pinagpapala. Ang matalino at maingat ay tinatawag na mga hangal, ngunit ang mga nagsasalita nang may banayad na salita ay mas pinakikinggan. Ang bukal ng buhay ay pang-unawa sa kanila na naghahanap nito, ngunit ang pagtuturo sa mga hangal ay kasamaan. Ang puso ng pantas ay nagmumuni-muni sa lumalabas sa kanilang mga labi, at ang kaalaman ay mananatili sa kanilang mga labi. Ang pulot-pukyutan ay parang magagandang salita, at ang tamis nito ay panulid ng kaluluwa. May mga daan na tila tama sa paningin ng tao, ngunit ang wakas nito ay patungo sa kailaliman ng impyerno. Ang taong masipag ay nagsusumikap para sa kanyang sarili, at *sa gayon* ay nalalayo sa kanyang sariling kapahamakan; ngunit ang taong mapaghimagsik ay nagtatago ng pagkawasak sa kanyang bibig. Ang taong padalos-dalos ay hinuhukay ang kanyang sariling kapahamakan, at nagpapanatili ng apoy sa kanyang mga labi. Ang isang mapanghimagsik na tao ay nagkakalat ng kasamaan; sinisindihan niya ang sulo ng panlilinlang gamit ang kasamaan at pinaghiwalay ang mga kaibigan. Ang isang taong walang batas ay tinutukso ang kanyang mga kaibigan at pinapatnubayan sila sa masasamang landas: habang nakatitig siya, nagbabalak siya ng mga baluktot na pakana, at habang kinakagat niya ang kanyang labi, nagbabalak siya ng lahat ng uri ng kasamaan; siya ay isang pugon ng malisya. Ang katandaan ay koronang kaluwalhatian, at *ito*'y matatagpuan sa mga daan ng katuwiran. Ang matiisin na tao ay mas mabuti kaysa sa makapangyarihang tao, (at ang taong may pagkaunawa ay mas mabuti kaysa sa marangal na magsasaka,) samantalang ang siyang nagpipigil sa kaniyang galit ay mas mabuti kaysa sa siyang nakakubkob ng isang lungsod. Ang lahat ng pag-aari ng mga salbahis ay napupunta sa kanilang sinapupunan, ngunit ang lahat ng makatuwiran ay nagmumula sa Panginoon. Mas mabuti ang isang subo ng tinapay na kinuha nang may kasiyahan at kapayapaan kaysa sa isang bahay na puno ng sari-saring kayamanan at ng mga sakripisyong hindi matuwid, na sinasamahan ng alitan. Ang isang matalinong alipin ay mamamuno sa mga hangal na panginoon, at sa gitna ng mga magkakapatid ay hinahati niya ang mana. Kung paanong sinusubok ang pilak at ginto sa

pugon, gayundin sinusubok ng Panginoon ang puso ng mga pinili. Pinapakinggan ng masasama ang dila ng mga walang batas, ngunit ang mga matuwid ay hindi pinapansin ang mga mapanlinlang na labi. Ang nang-aasar sa dukha ay nang-aasar sa Nangawa sa kanya, at ang nagagalak sa kapahamakan ng iba ay hindi makaliligtas sa parusa; ngunit ang nagpapakita ng awa ay makatatanggap ng awa. Ang korona ng matatanda ay ang kanilang mga apo, at ang papuri ng mga anak ay ang kanilang mga ama. Ang mga tapat ay nagtataglay ng kayamanang sagana, samantalang ang mga hindi tapat ay wala ni isang sentimo. Ang mga salita ng matapat ay hindi bagay sa mga hangal, gaya ng hindi pagiging bagay ng mapanlinlang na labi sa mga matuwid. Ang pagpapala ng gantimpala ay pagtuturo para sa mga gumagamit *nito*: saan man sila lumingon, sila'y magtatagumpay. Ang nagtatago ng paglabag ay naghahanap ng pag-ibig; ngunit ang hindi mahilig magtago *nito* ay nagiging sanhi ng pagkakalayo ng mga kaibigan at kamag-anak. Ang pagbabanta ay nagpapahina ng loob ng matalino, ngunit ang hangal ay hindi nakararamdam ng sakit *kahit pa* siya'y pahirapan. Ang bawat masamang tao ay nag-uudyok ng alitan; ngunit ang Panginoon ay magpapadala ng mabagsik na anghel laban sa kaniya. Ang pagkabahala ay bumabagsak sa matalinong tao, habang ang mga hangal ay pinag-uusapan ang kasamaan. *Para sa* mga bumabawi ng masama sa mabuti, ang kasamaan ay hindi aalis sa kanilang tahanan. Ang kapangyarihan ay nagbubunga ng mga salita ng katotohanan, habang ang pangangailangan ay nauna ng alitan at pagtatalo. Ang sinumang magproklama sa hukuman na ang matuwid ay masama at ang masama ay matuwid ay marumi at kasuklam-suklam sa paningin ng Diyos. Anong silbi ng kayamanan sa hangal? Sapagkat ang mga walang pusò ay hindi makamtan ang karunungan. Ang nagtatayo ng kaniyang bahay nang masyadong mataas *ay* naghahangad na bumagsak; at ang lumalayo sa pagtuturo ay mapapahamak. Nawa'y laging suma-yo ang kaibigan, at suma-yo rin ang kapatid sa oras ng pangangailangan.

Kawikaan 16:17–33; 17:1–17

At ang natitira ng Liturhiya ng mga Naunang Banal na Handog.

SA BIYERNES NG IKALIMANG LINGGO
SA IKANAM na Oras ng

Tropario ng Propesiya, Tono 8

O pinakapuri-puring Kristo na aming Diyos, na yumanig sa lupa upang baguhin at iligtas ang mga nananahan dito, at muling pinatatag ito sa pamamagitan ng Iyong kabutihan at di-mailarawang awa; sa pamamagitan ng mga panalangin ng Ina ng Diyos, kaawaan Mo kami!

Kaluwalhatian, at ngayon: **at inuulit natin ang pareho.**

Prokeimenon, tono 4

Aawit ako ng Iyong kaawaan at ng Iyong paghatol, O Panginoon.

Taludtod: Kakanta ako at mag-iingat sa daan ng katuwiran.

Awit 100:1, 2A

Ang mga Propesiya ni Isaias, Kabanata

Ganito ang sabi ng Panginoong Diyos, ang Banal ng Israel, na bumubuo ng hinaharap: 'Tinanong mo Ako tungkol sa Aking mga anak na lalaki (at sa Aking mga anak na babae), at inutusan mo Ako tungkol sa mga gawa ng Aking mga kamay! 'Lilikhain ko ang lupa at ang sangkatauhan dito; itinatag ko ang kalangitan sa pamamagitan ng aking kamay, at inutusan ko ang lahat ng mga bituin. Itinakda ko Siya bilang Hari sa katuwiran, at ang lahat ng Kanyang mga daan ay matuwid. Siya ang muling magtatayo ng aking lungsod at ibabalik ang aking mga taong pinalayas, hindi para sa pantubos, ni para sa mga handog,' sabi ng Panginoon ng mga Hukbo. Ganito ang sabi ng Panginoon: *'Ang lahat* ng paggawa ng Ehipto, at ang kalakalan ng mga Etiopeo at ng mga Seba, yaong mga matatangkad, ay darating sa iyo at magiging iyong mga lingkod; susunod sila sa iyo, nakagapos sa mga tanikala; darating sila sa iyo, yuyuko sa iyong harapan, at mananalangin sa iyo, sapagkat ang Diyos ay nasa iyo,

at (sasabihin nila:) 'Walang Diyos kundi Ikaw. Sapagkat Ikaw ang Diyos, at hindi namin *ito* nalaman, ang Diyos ng Israel, ang Tagapagligtas.' Lahat ng sumasalungat sa Kanya ay mahihiya at mapapahiya, at aalis na may kahihiyan – magbagong-bago sa aking harapan, O mga pulo! Ang Israel ay nailigtas sa Panginoon ng walang hanggang kaligtasan; hindi na sila muling mapapahiya, – [sabi ng Panginoong Makapangyarihan].

Isaias 45:11–17

Prokeimenon, tono 4

O Panginoon, pakinggan Mo ang aking panalangin, / at paabot Mo ang aking daing sa Iyo.

Taludtod: Huwag mong ibaling ang mukha Mo sa akin.

Awit 101:2, 3A

SA BIYERNES NG IKALIMANG LINGGO
SA KAGABIHAN

Kinakanta natin ang stichera ng Kathisma 18. Sa 'O Panginoon, ako'y sumigaw:' kinakanta natin ang stichera para sa ika-10: ang self-voiced, tono 6, dalawang beses:

Nang lisanin ko ang Jerusalem at ang Iyong banal na mga utos, at marating ko ang mga pagsubok ng Jerico, *ako*, na dinala ng walang-karangalang kaluwalhatian ng mga alalahanin sa sanlibutan, ay naging biktima ng mga tulisan—ang sarili kong mga kaisipan: hinubaran nila ako ng kasuotan ng grasya-puno ng pagiging anak, at nakahiga ako rito na parang walang-buhay dahil sa mga bugbog. / Ang pari na naroroon, / nang makita akong nakahiga roon, ay hindi ako pinansin; / ang Levita naman, lumingon nang may pagkasuklam / at lumampas sa akin. / Ngunit Ikaw, O Panginoon, na di-mailarawang nagkatawang-tao mula sa Birhen, / sa pamamagitan ng pagdaloy mula sa Iyong makapagliligtas na tagiliran / ng dugo at tubig na dumaloy ayon sa *Iyong* kalooban, / *na parang* patak ng langis, O Kristo Diyos, / banayad na pagalingin ang mga gilid ng aking mga sugat, / at ibilang mo ako sa makalangit na koro, / O Maawain!

Para sa mga Martir: Ang mga martir Mo, O Panginoon, / ay hindi Ikaw pinagtakwil, / ni hindi sila lumihis sa mga utos Mo; / sa pamamagitan ng kanilang pakikipagdalangin, kaawaan Mo kami!

At mga stichera para sa Pinakabanal na Theotokos, sa ikapitong tono, tono 6

Ibinunyag sa Iyo ang walang hanggang payo, O Birhen, / si Gabriel ay humarap sa Iyo, binati *Ka* at ipinahayag: / 'Magalak, hindi hinimok na bukid; / magalak, hindi nasunog na palumpong; / magalak, kalalalaman na hindi matatanaw ng mata; / Magalak, tulay na patungo sa langit / at matayog na hagdanang dinalan ni Jacob; / Magalak, banal na sisidlan ng manna; / Magalak, kaligtasan mula sa sumpa; / Magalak, panawagan ni Adan *sa kaligtasan*, / ang Panginoon ay sumasa-iyo!' **(3)**

'Lumilitaw ka sa Akin na parang tao,' / – wika ng Walang-Salang Birhen sa Arkanghel, / – 'ngunit paano mo binibigkas ang mga salitang / hihigit *sa pang-unawa* ng tao? / Sapagkat sinabi mong sasamahan ako ng Diyos / at maninirahan sa aking sinapupunan. / At sabihin Mo sa Akin, paano ako magiging malawak na tinitirhan / at banal na tahanang bitbit ng mga Kerubin? / Huwag Mo akong linlangin ng panlilinlang; / sapagkat hindi ko kilala ang tamis *ng laman*: / hindi ako inihanda sa hiwaga ng kasal, / paano ko nga *ba* magsisilang ng isang Sanggol?' **(2)**

'Kung saan ninanais ng Diyos, / sumusuko ang batas ng kalikasan,' sabi ng Walang-katawan, / 'at natutupad ang hindi maisip ng tao. / Maniwala ka sa aking tapat na salita, Lubos na Banal, Walang Sala!' / At siya'y sumigaw: 'Magkaroon nawa sa akin ngayon ayon sa iyong salita, / at aking ipapanganak ang Nagkatawang-tao, na kumuha ng laman mula sa akin, / upang kaniyang maitaas ang sangkatauhan, bilang Makapangyarihan, / sa orihinal nitong dangal / sa pamamagitan ng pagkakaisa *sa Sarili Niya*!' **(2)**

Kaluwalhatian, at ngayon, tono 2: Ang hiwagang *taglay ng* mga nakaraang panahon ay nahayag ngayon / at ang Anak ng Diyos ay naging Anak ng Tao, / upang, sa pag-aakma sa Kanyang sarili ng pinakamasama, ay ipagkaloob sa akin ang pinakamabuti. / Si Adan ay nalinlang noong unang panahon / at, sa pagnanasang *maging* Diyos, ay hindi naging ganoon; / ang Diyos ay naging tao, / upang gawing diyos si Adan. / Magalak ang buong nilikha, magdiwang ang kalikasan, / sapagkat ang Arkanghel ay nakatayo sa harap ng Birhen nang may paghanga / at iniaalay niya sa kaniya *ang bati* na 'Magalak ka!' bilang kapalit ng dalamhati. / Sa pamamagitan ng *Iyong* mahabaging awa ay nagkatawang-tao Ka, / aming Diyos, luwalhati sa Iyo!

Kung, gayunpaman, ay hindi ipinagdiriwang ang Liturhiya ng mga Banal na Regalo na Inihanda na, inaawit natin ang mga stichera ng Ina ng Diyos sa tono 8. Sa psalmodiya, inaawit natin nang dalawang beses ang himno ng araw at ang himno ng martir. Doxologia, at ngayon: 'Isang wikang hindi niya alam:' **(tingnan ang 'Papuri:' sa Sabado).**

Pasok na may insensaryo: 'Isang liwanag ng kagalakan:'

Prokeimenon, tono 4

Mapagkaloob at mahabagin ang Panginoon, / mapagpasensya at sagana sa habag.

Tugma: Purihin mo ang Panginoon, O kaluluwa ko, at ang lahat ng nasa loob ko, ang Kanyang banal na pangalan.

Awit 102:8, 1

1. Pagbasa mula sa Genesis

Pagkatapos ng mga pangyayaring ito, sinubok ng Diyos si Abraham at tinawag, 'Abraham, Abraham!' Sumagot siya, 'Narito ako.' At sinabi Niya, 'Dalhin mo ang iyong minamahal na anak na si Isaac; at pumunta ka sa mataas na lupain, at ihain mo siya doon bilang handog na sinusunog sa isa sa mga bundok na sasabihin ko sa iyo.' Kaya't bumangon si Abraham nang maaga sa umaga, sinakmal ang kanyang asno, at kumuha ng dalawang binata at ng kanyang anak na si Isaac. Matapos makapagtipon ng kahoy para sa handog na susunugin, umalis siya at dumating sa lugar na sinabi sa kanya ng Diyos noong ikatlong araw. At nang itingin ni Abraham ang kanyang mga mata, nakita niya ang lugar mula sa malayo. At sinabi ni Abraham sa kaniyang mga lingkod, 'Manatili kayo rito kasama ang asno, habang ako at ang batang lalaki ay pupunta roon; sasamba kami at pagkatapos ay babalik kami sa inyo.' Kaya kinuha ni Abraham ang kahoy *para* sa handog na susunugin at inilagay sa ibabaw ni Isaac na kaniyang anak; at kinuha niya ang apoy at ang kutsilyo sa kaniyang mga kamay, at naglakbay silang dalawa nang magkasama. Tumawag si Isaac kay Abraham na kanyang ama, 'Ama!' Sumagot siya, 'Oo, anak *ko*?' Sabi niya, 'Narito ang apoy at ang kahoy, *ngunit* nasaan ang korderong para sa handog na susunugin?' At sinabi ni Abraham, 'Ang Diyos na mismo ang maghahanda ng korderong panghandog na susunugin, anak *ko*.' At nang magpatuloy sila sa paglalakbay, dumating sila sa lugar na ipinahiwatig sa kaniya ng Diyos; at doon ay nagtayo si Abraham ng altar, inayos ang mga kahoy, at tinalian si Isaac na kaniyang anak, at inilagay siya sa ibabaw ng altar, sa ibabaw ng mga kahoy. Pagkatapos ay iniunat ni Abraham ang kanyang kamay upang kunin ang kutsilyo *at* patayin ang kanyang anak. Ngunit tinawag sa kanya ng Anghel ng Panginoon mula sa langit at sinabi, 'Abraham! Abraham!' At sumagot siya, 'Narito ako.' At sinabi Niya, 'Huwag mong ipatong ang iyong kamay sa bata o gumawa ng anumang bagay sa kaniya, sapagkat ngayon ay nalalaman ko na ikaw ay natatakot sa Diyos, dahil hindi mo itinanggi sa Akin ang iyong minamahal na anak.' At nang itingin ni Abraham ang kaniyang mga mata, nakita niya—narito, isang tupa na nahawakan ng mga sungay sa isang makakapal na palumpong ng 'Savek'. Kaya't lumapit si Abraham at kinuha ang tupa, at inihain ito bilang handog na susunugin sa halip ni Isaac na kaniyang anak. At tinawag ni Abraham ang pangalan ng lugar na iyon na 'Ihahanap ng Panginoon'—kaya't sinasabi pa hanggang ngayon, 'Sa bundok ay nahayag ang Panginoon.' At tinawag ng Anghel ng Panginoon si Abraham nang ikalawang beses mula sa langit, na sinasabi: 'Buhay Ako, sabi ng Panginoon: sapagkat ginawa mo ito, at hindi mo pinigilan ang iyong anak, ang iyong nag-iisang anak, sa Akin, tiyak na pagpapalain kita at paramiin ko ang iyong supling na gaya ng mga bituin sa langit at gaya ng buhangin sa baybayin ng dagat; at sasakopin ng iyong mga supling ang mga lungsod ng kanilang mga kaaway; at ang lahat ng mga bansa sa lupa ay pagpapalain sa pamamagitan ng iyong mga supling, sapagkat sinunod mo ang aking tinig.'

Genesis 22:1–18

Prokeimenon, tono 4

Kahanga-hanga ang mga gawa Mo, O Panginoon, / Lahat ng bagay ay nilikha Mo nang may karunungan.

Taludtod: Purihin mo ang Panginoon, O kaluluwa ko! O Panginoon, Dios ko, karapat-dapat Ka sa lubos na papuri.

Awit 103:24A, 1A

2. Pagbasa mula sa Kawikaan

Dapat tumulungan ng mga kapatid ang isa't isa sa oras ng pangangailangan, sapagkat para rito sila ipinanganak. Ang hangal na tao ay pumapalakpak at nagagalak sa sarili, gaya ng tagapagseguro na

nagsisiguro para sa kanyang kaibigan – subalit pinupuno niya ng apoy ang kanyang mga labi. Ang nagmamahal sa kasalanan ay nasisiyahan sa alitan, [ang nagtataas ng kanyang mga pintuan ay naghahangad na masira,] at ang taong matigas ang puso ay hindi makakita ng kabutihan. Ang taong pabagu-bago ang dila ay mahuhulog sa kapahamakan, at ang puso ng hangal ay nagdudulot ng paghihirap sa may-ari nito. Hindi nagagalak ang ama sa isang anak na walang galang, ngunit ang masunuring anak ay nagpapasaya sa kanyang ina. Ang masayang puso ay nagbibigay ng mabuting kalusugan, ngunit ang mga buto ng malungkot na tao ay nanghihina. Ang daan ng sinumang di-makatarungang tumatanggap ng regalo ay hindi magtatagumpay, ngunit ang masasama ay lumalayo sa landas ng katuwiran. Ang pantas na tao ay may mukhang nagpapakita ng pagkaunawa, ngunit ang mga mata ng hangal ay nasa mga hangganan ng mundo. Ang hangal na anak ay pinagmumulan ng pagkabigo sa kanyang ama at isang pahirap sa kanyang ina. Mali na parusahan ang matuwid na tao; isang kahihiyan ang magplano laban sa matuwid na pinuno. Ang taong hindi nagsasalita nang magaspang ay may pagkaunawa, at ang taong matiisin ay pantas—(higit pa sa naghahanap ng kaalaman). Ang hangal na humihingi ng karunungan ay ituturing na marunong, ngunit ang nagpapanggap na tahimik ay lilitaw na maingat. Ang taong nagnanais na humiwalay sa kanyang mga kaibigan ay naghahanap ng dahilan, at sa lahat ng panahon ay hahamakin siya. Ang taong may limitadong pagkaunawa ay hindi nangangailangan ng karunungan, sapagkat mas sanay siya sa kahangalan. Kapag ang masamang tao ay lumubog sa kailaliman ng kasamaan, hindi niya *ito* pinapansin, subalit ang kahihiyan at pang-iinsulto ay dumarating sa kaniya. Ang malalim na tubig ang salita sa puso ng tao, at ang ilog na umaagos , at isang bukal ng buhay. Hindi mabuti na magbigay-pabor sa mukha ng masama, ni karapat-dapat na lumihis mula sa katotohanan sa hukuman.

Kawikaan 17:17–28; 18:1–5

At ang natitira ng Liturhiya ng mga Naunang Banal na Regalo. Ang mga Regalo. Sa pagkain ay umiinom kami ng alak, bilang paghahanda sa paggawa sa darating na pagbabantay. Inaawit namin ang Maliit na Kompletino at ang Opisina ng Hatinggabi sa aming mga selda. Inaawit namin ang Kanon para sa mga Yumao ng kasalukuyang tono sa osuaryo.

SA SABADO NG IKALIMANG LINGGO
SA MATINS

Sa ika-apat na oras ng gabi, tinutunog ang kampana bilang senyales ng pagsisilbing panalangin ng Akathist. At, nang tayo'y magtipon sa simbahan, pagkatapos ng pambungad na pagbigkas ng pari, sinisimulan natin ang Matins, ayon sa itinakda noong Huwebes ng Dakilang Canon. Pagkatapos ng Ika-anim na Salmo, inaawit natin ang 'Diyos na Panginoon' **sa tono 8, at ang troparion nang tatlong beses nang dahan-dahan.**

Troparion, Tono 8

Matapos maunawaan sa kaniyang isip ang hiwaga ng utos, / ang Walang-katawan ay nagmadaling lumitaw sa silong ng bubong ni Jose, / ipinapahayag sa kaniya na hindi nakilala ang kasal: / 'Yaong *sa Kanyang* pagbaba ay pinayuko ang kalangitan, / ay nananatiling hindi nagbabago, gayon pa man ay lubos na nasa loob Mo. / At nang makita Ko Siya sa iyong sinapupunan na kumuha ng anyo ng alipin, / sumigaw ako sa Iyo nang may pagkamangha: / Magalak ka, Nobya, na hindi nakakilala ng kasal!'

Kinasisimpalan din namin ang Kathisma 16. Sa pagtatapos nito, ang Maliit na Litaniya; at sa gitna ng simbahan ay inaawit namin ang Kontakion nang dahan-dahan at malamyos.

Kontakion, Tono 8

O Punong Hukbo na nagtatanggol *sa akin*, / sa pagliligtas sa akin mula sa kakila-kilabot na *kapahamakan*, / ako, ang Iyong lungsod, ay nagtatalaga para sa Iyo, O Ina ng Diyos, / ng mga kapistahan ng pasasalamat para sa tagumpay! / Ngunit Ikaw, na may di-matatagpong kapangyarihan, / iligtas mo ako mula sa lahat ng panganib, / upang ako'y makapagsigaw sa Iyo: / 'Magalak ka, Nobyang hindi nakilala ang kasal!'*

***Kaluwalhatian:** Sa Punong Hepe na nagpapagtanggol *sa amin* / sa pagliligtas sa amin mula sa kakila-kilabot na *kapahamakan* / kami, ang Iyong mga lingkod, ay nagtatag para sa Iyo ng mga pagdiriwang ng tagumpay bilang pasasalamat / O Ina ng Diyos! / Ngunit Ikaw, na may di-matatagpong kapangyarihan, / iligtas Mo kami sa lahat ng panganib, / upang aming ipahayag sa Iyo: / 'Magalak ka, Nobyang hindi nakilala ang kasal!'

Habang tinutugtog ang himnong ito, ang diakono ay nag-aalay ng insenso sa mga banal na ikon at sa mga klero ayon sa itinakdang paraan. Sa susunod na pagtugtog *ng kondak na ito*, gayunpaman, tanging ang rektor at ang dalawang koro lamang ang inaalayan ng insenso. At binabasa natin ang anim na ikos at kondak. Nakatayo tayo habang isinasagawa ang mga pagbasa. Ang 24 na kondak at ikos na ito, na inayos ayon sa alpabeto, ay binabasa ng pari sa loob ng Banal na Altar.

Ikos 1: Isang anghel na sugo ang ipinadala mula sa langit / upang sabihin sa Ina ng Diyos: 'Magalak ka!' / At, nang makita Ka, O Panginoon, / na nagkatawang-tao sa *mismong sandaling iyon* ng di-katawang sigaw na ito, siya'y namangha, / at tumayo, sumigaw sa Kaniya nang ganito:

Magalak, *sapagkat* sa pamamagitan Mo'y liliwanag ang kagalakan; / magalak, *sapagkat* sa pamamagitan Mo'y mawawala ang sumpa. Magalak, ang panawagan *ng kaligtasan para sa* nahulog na si Adan; / magalak, ang pagliligtas kay Eba mula sa luha. Magalak, O kataas na hindi maabot ng kaisipan ng tao; / Magalak, O kalaliman na hindi matagos kahit sa mga mata ng mga anghel. Magalak, sapagkat Ikaw ang trono ng Hari; / Magalak, sapagkat Ikaw ang nagdadala sa Kaniya na nagdadala ng lahat ng bagay. Magalak, bituin na nagpapahayag ng Araw; / Magalak, sinapupunan ng Banal na Pagkakatawang-tao. Magalak, *sapagkat* sa pamamagitan Mo'y nababago ang buong nilalang; / Magalak, *sapagkat* sa Iyo'y nagiging Sanggol ang Maylalang. Magalak, Nobyang hindi nakilala ang pakikipagsamang-sekswal!

Kontakion 2: Ang Banal, na nakikita ang Sarili sa kadalisayan, / ay matapang na nagsalita kay Gabriel: / 'Ang mga kakaiba mong salita ay tila hindi matanggap ng aking kaluluwa; / sapagkat paano ka makapagsasalita ng pagdadala ng isang anak / mula sa walang binhing paglilihi, na sumisigaw: / Alleluia!'

Ikos 2: Sa paghahangad na malaman ang hindi malalaman, / ang Birhen ay sumigaw, *tinutukoy* ang tagapangasiwa *ng hiwaga*: / 'Sabihin mo sa akin, paano nga ba posible / na ang Anak ay ipapanganak

mula sa isang dalisay na sinapupunan?' / Siya'y sumagot sa kaniya nang may takot, subalit ipinahayag ang ganito:

Magalak, Olingko ng mga hiwaga ng di-mailarawang plano; / magalak, katotohanang nangangailangan ng katahimikan. Magalak, pagsisimula ng mga himala ni Cristo; / magalak, saligan ng mga doktrina tungkol sa Kanya. Magalak, langitnang hagdan na pinagbabaan ng Diyos; / magalak, taway na nagdadala sa mga tao mula sa lupa patungong langit. Magalak, himalang pinupuri ng mga Anghel; / Magalak, pagkatalo ng mga demonyo na nagdudulot ng matinding pag-iyak. Magalak, ikaw na nanganak sa Liwanag sa di-mailarawang paraan; / Magalak, ikaw na*, wari,* ay hindi ito ipinahayag sa sinuman. Magalak, k na hihigit sa kaalaman ng mga pantas; / Magalak, ikaw na nagbibigay-liwanag sa kaisipan ng mga mananampalataya. Magalak, Nobyang hindi nakilala ang kasal!

Kontakion 3: Ang Kapangyarihan ng Kataas-taasan noon / ay bumalot sa kaniya na hindi pa nakikilala ang lalaki sa oras ng kaniyang paglilihi, / at ang kaniyang matabang sinapupunan / ay nagmukhang *parang* isang matamis na bukid / para sa lahat ng nagnanais mag-ani ng kaligtasan, / na umaawit nang ganito: / Alleluia!

Ikos 3: May sinapupunan na tumanggap sa Diyos, / ang Birhen ay nagmadali sa Elizabeth; / at ang sanggol sa kanyang sinapupunan, nang marinig ang kanyang pagbati, / ay natuwa, at sa pagtalon, *na parang* sa awit, sumigaw sa Ina ng Diyos:

Magalak, sanga ng hindi kumukupas na Sanga; magalak, bahagi ng walang-hanggang Bunga. Magalak, ikaw na naglilinang sa mapagkawanggawang Manghuhukay; magalak, ikaw na nanganak sa Tagatanim ng ating buhay. Magalak, bukid na nagbubunga ng masaganang habag; / Magalak, hapag na nagdadala ng saganang pagtubos. Magalak, sapagkat Ikaw ang nagpapasibol sa malusog na parang; / Magalak, sapagkat Ikaw ang naghahanda ng kanlungan *para* sa mga kaluluwa. Magalak, matamis na insenso ng paghahabi; / Magalak, pagtubos ng buong sanlibutan. Magalak, pabor ng Diyos sa mga mortal; / Magalak, katapangan ng mga mortal sa harap ng Diyos. Magalak, Nobyang hindi nakilala ang kasal!

Kontakion 4: Sa bagyong nag-aalinlangan na mga kaisipan sa kanyang kalooban, / ang dalisay na si Jose ay nabulabog, / habang tinititigan Ka, O Birhen, at pinaghihinalaan / *na Ikaw,* ang Walang-Salang, ay nilabag ang Iyong kadalisayan; / ngunit nang malaman niya ang Iyong paglilihi sa pamamagitan ng Banal na Espiritu, siya'y sumigaw: / Alleluia!

At muli ang kontakion: 'O Punong Hukbo na nagtatanggol *sa akin*:' **At binabasa natin ang teksto ng himno ng Akathist, na nahahati sa dalawang bahagi. Inaawit din natin ang mga berso ng Walang Sala. Pagkatapos ay ang ektenia, at muling inaawit natin ang kontakion:** 'O Punong Hukbo na nagtatanggol *sa akin*:' **at ang sumusunod na anim na ikos at kontakion:**

Ikos 4: Narinig ng mga pastol ang mga Anghel na umaawit / ng pagdating ni Cristo sa laman, / at, nagmamadali *sa Kanya* bilang Pastol, / nakita nila Siya bilang walang dungis na Kordero, / pinalaki sa sinapupunan ni Maria; / umaawit ng kanyang mga papuri, sumigaw sila:

Magalak, Ina ng Kordero at ng Pastol; magalak, kawan ng matatalinong tupa. Magalak, depensa laban sa mga hindi nakikitang kaaway; magalak, tagapagbukas ng mga pintuan ng paraiso. Magalak, sapagkat *ang lahat* ng nasa langit ay nagagalak *kasabay* ng lupa; magalak, sapagkat *ang lahat ng* nasa lupa ay nagagalak *kasabay* ng langit. Magalak, walang-tigil na labi ng mga Apostol; magalak, di-matitinag na katapangan ng mga martir. Magalak, matibay na saligan ng pananampalataya; / Magalak, malinaw na kaalaman ng biyaya. Magalak, *sapagkat* sa pamamagitan Mo'y nabunyag ang impiyerno; / Magalak, *sapagkat* sa pamamagitan Mo'y nabihisan tayo ng kaluwalhatian. Magalak, Nobyang hindi nakakilala ng kasal!

Kontakion 5: Nang makita ng mga Magi ang bituin na inilipat ng Diyos, sinundan nila ang liwanag nito / at, hinawakan ito bilang sulo, / hinanap nila rito ang makapangyarihang Hari; / at, nang marating nila ang Hindi-maabot, / nagalak sila, sumigaw sa Kanya: / Alleluia!

Ikos 5: Nakita ng mga anak ng mga Kaldeo, sa bisig ng Birhen, Siya na lumalang sa sangkatauhan sa *Kanyang sariling* kamay; at nang makilala nila ang Panginoon sa Kanya—bagaman Siya'y

nagkatawang-tao bilang alipin—nagmadali silang parangalan *Siya* ng kanilang mga handog at ipahayag Siyang Mapalad:

Magalak, Ina ng Bituin na hindi kailanman lumulubog; / magalak, bukang-liwayway ng misteryosong araw. Magalak, ikaw na pinatay ang hurno ng panlilinlang; / magalak, ikaw na nagbibigay-liwanag sa mga tagapaglingkod ng mga misteryo ng Trinidad. Magalak, ikaw na naghubad sa malupit na manliligalig ng kanyang kapangyarihan; / magalak, ikaw na naghayag sa Panginoong umiibig sa sangkatauhan – si Cristo. Pagpupugay sa Iyo na nagliligtas sa amin mula sa mga barbarikong ritwal; / pagpupugay sa Iyo na nagliligtas sa amin mula sa mga maruruming gawa. Pagpupugay sa Iyo na nagwakas sa pagsamba sa apoy; / pagpupugay sa Iyo na nagliligtas sa amin mula sa mga apoy ng pagnanasa. Pagpupugay sa Iyo na gumagabay sa mga tapat sa kabanalan; / pagpupugay sa Iyo, kagalakan ng lahat ng henerasyon. Pagpupugay sa Iyo, Nobyang hindi kailanman nakaranas ng kasal!

Kontakion 6: Nang maging mga banal na tagapaghayag, ang mga Mago / ay bumalik sa Babilonia, / matapos tuparin ang hula tungkol sa Iyo, / at ipahayag Ka sa lahat *bilang* ang Cristo, / iniwan nila si Herodes bilang isang palasak**,** / na hindi nakabatid ng awit: / Alleluia!

Ikos 6: Nagliliwanag sa Ehipto sa liwanag ng katotohanan, Inyo'y pinaalis ang kadiliman ng kabulaanan; Sapagkat ang kaniyang mga diyus-diyosan, O Tagapagligtas, hindi makasupil sa Inyong kapangyarihan, ay gumuho, at ang mga nailigtas mula rito ay sumigaw sa Ina ng Diyos:

Magalak, pagbawi ng sangkatauhan; / Magalak, pagbagsak ng mga demonyo. Magalak, ikaw na nagpawi sa ilusyon ng kabulaanan; / Magalak, ikaw na naglantad sa panlilinlang ng idolatriya. Magalak, dagat na naglunod sa walang-katawang Paraon; / Magalak, bato na nagpawi sa uhaw ng mga naghahanap ng buhay. Magalak, haligi ng apoy na gumagabay sa mga nasa kadiliman; / Magalak, silungan ng sanlibutan na mas malawak kaysa sa mga ulap. Magalak, ikaw na pagkain na pumalit sa manna; / Magalak, ikaw na lingkod ng banal na kagalakan. Magalak, ikaw na lupain ng pangako; / Magalak, *ikaw na lupain* na umaagos ng gatas at pulot. Magalak, ikaw na Nobya na hindi nakilala ang kasal!

Kontakion 7: Nang si Simeon ay malapit nang / lisanin ang panandaliang maililing na panahong ito, / Ipinagkaloob Ka sa kaniya bilang isang Sanggol, / subalit kinilala Ka niya bilang ganap na Diyos. / Kaya namangha siya sa Iyong di-mailarawang karunungan, at sumigaw: / Alleluia!

At muli ang kontakion: 'O Kumander na nagtatanggol *sa akin*:' **Binabasa rin natin ang konklusyon ng Akathist. Awit 50. At ang mga kanon: yaong para sa santo ng monasteryo na may irmos sa ika-6 na modo, at yaong para sa Pinakabanal na Theotokos sa ika-6 na modo.**

Isang komposisyon ng Kagalang-galang na si Jose, na may akrostiko: 'Sisidlan ng kagalakan, karapat-dapat na Ikaw lamang ang magalak. Jose' [Kung, gayunpaman, ito ay isang simbahan na inialay sa Ina ng Diyos, inaawit namin ang kanon ng pista ng Ina ng Diyos na may irmos sa tono 12. Ang mga irmos ay inaawit nang dalawang beses, ang mga troparion sa tono 10.]

Kanon, Tono 4.
Oda 1

Irmos: Bubuksan ko ang aking bibig:

Sa pagmasid sa Iyo, ang buhay na Aklat ni Cristo, / tinatakan ng Espiritu, / ang dakilang Arkanghel, O Dalise, ay sumigaw sa Iyo: / 'Magalak, ang tagapagtago ng kagalakan, / *Siya na* sa pamamagitan niya ay mawawala ang sumpa ng unang ina!'

Magalak, ikaw ang muling pagbabalik ni Adan, / O Birhen, Nobya ng Diyos, na siyang pagkawasak ng impiyerno. / Magalak, Ikaw na Lubos na Dalisay, palasyo ng Hari ng lahat. / Magalak, nag-aalab na trono ng Makapangyarihan sa lahat!

Magalak, ikaw na nag-iisang nanganak / sa Rosas na hindi kumukupas! / Magalak, ikaw na nagpasan sa mabangong Mabunga, / ang bango ng nag-iisang Hari; / magalak, ikaw na hindi nakilala ang kasal, / ang kaligtasan ng sanlibutan.

Magalak, kayamanan ng kalinisan, / *Ikaw na* sa pamamagitan mo'y bumangon tayo mula sa ating pagbagsak. / Magalak, bangong Lili, Kataas-taasang Ginang, / na nagpapasaya sa mga tapat, / bangong insenso, mahalagang mira.

Katavasia: Bubuksan ko ang aking mga labi, / at mapupuno ang mga ito ng Espiritu; / at magsasalita ako sa Reyna at Ina, / at lilitaw akong maningning sa kagalakan, / at magkukuwento ako nang may tuwa tungkol sa Kanyang mga kababalaghan.

Himno 3

Irmos: O Ina ng Diyos, ng Inyong mga mang-aawit:

Malinaw na ipinanganak mo ang banal na tainga ng mais, / na parang hindi hinimok na bukid! / Magalak, buhay na lamesa, / na naglalaman ng Tinapay ng Buhay; / magalak, hindi mauubos na bukal / ng buhay na tubig, O Makapangyarihang Ginang!

Magalak, O Baka na dalaga, na nagluwal ng walang-bahid-salang Kordero sa mga tapat; Magalak, O Kordero, na nagdala sa iyong sinapupunan ng Kordero ng Diyos, na nag-aalis ng mga kasalanan ng buong mundo; Magalak, O masigasig na Pagsasakripisyo!

O masayang umaga, magalak ka, / ikaw na nag-iisang nagdadala sa Araw—si Cristo, ang tahanan ng liwanag; / magalak ka, ikaw na naglayo sa kadiliman / at tuluyang pinalayas ang malulungkot na demonyo.

Magalak, ikaw ang nag-iisang pintuan, / na pinagdaanan *lamang* ng Salita; / Pinuno na Ginang, na sa pamamagitan ng panganganak kay *Cristo* / nabasag ang mga kandado at pintuan ng impiyerno; / magalak, banal na pasukan para sa mga nailigtas, Nobya ng Diyos.

Katavasia: O Ina ng Diyos, / ikaw ay isang buhay at masaganang bukal / para sa iyong mga mang-aawit, na naghanda ng handaan na ito ng espirituwal; / palakasin mo sila, / at sa iyong banal na kaluwalhatian / ipagkaloob mo sa kanila ang mga korona ng kaluwalhatian.

Ang Munting Litaniya. At pagkatapos ng daing ng kondak: 'O Kumander na nagtatanggol *sa akin*:' **At binabasa natin ang sumusunod na anim na ikos at kondak.**

Ikos 7: Isang di-pangkaraniwang gawa ang nahayag / ng Maylalang, na nagpakita sa atin, Kanyang nilikha, / na sumibol nang walang binhi mula sa sinapupunan ng Birhen / at pinanatili Siya, gaya ng dati, na walang pinsala, / upang, sa pagmasid sa himala, tayo'y magkanta ng Kanyang papuri, na sumisigaw:

Magalak, bulaklak ng kawalang-bulok; / Magalak, korona ng kabanalan. Magalak, ikaw na sumasalamin sa liwanag ng Pagkabuhay; / Magalak, ikaw na nagpapahayag ng buhay ng mga anghel. Magalak, punong nagbubunga ng kaaya-ayang bunga, na pinapakabusog ang mga tapat; / Magalak, punong may malilim na sanga, na pinagtataguan ng marami. Magalak ka, ikaw na nagdalang-tao sa iyong sinapupunan ng Manunubos ng mga bihag; / magalak ka, ikaw na nanganak sa Tagapag-gabay ng mga naliligaw. Magalak ka, ikaw na nagpapakalma sa matuwid na Hukom; / magalak ka, ikaw na kapatawaran ng maraming kasalanan. Magalak, kasuotan para sa mga nawalan ng tapang; / magalak, pag-ibig na hihigit sa bawat pagnanasa. Magalak, Nobyang hindi nakilala ang kasal!

Kontakion 8: Naitagpo ang kahanga-hangang pagsilang na ito, / tayo'y lumayo sa sanlibutan, / at itutok ang ating isipan sa langit. / Sapagkat ito ang dahilan kung bakit ang Kataas-taasang Diyos / ay nagpakita sa lupa bilang isang mapagkumbabang tao, / na nagnanais na itaguyod sa kataas-taasan / ang mga sumisigaw sa Kaniya: / Alleluia!

Ikos 8: Nasa mababang *kaharian* ang lahat, / at ang Walang-hanggang Salita ay hindi iniwan ang anumang bahagi ng makalangit na kaharian; / sapagkat naganap ang isang banal na pagbaba, / gayon pa man ay walang pagbabago ng lugar ang naganap, / at ang pagsilang mula sa Birhen, na tinanggap ang Diyos, / na nakaririnig ng ganitong *mga salita mula sa atin*:

Magalak, tinitirhan ng di-mailarawang Diyos; / magalak, pintuan ng banal na hiwaga. Magalak, balitang pinagdudahan ng mga hindi naniniwala; / magalak, papuring walang pag-aalinlangan sa mga mananampalataya. Magalak, pinakabanal na karwahe Niya na nauupo sa mga Kerubin; / magalak,

pinakamagandang tinitirhan Niya na nauupo sa mga Serapin. Magalak, ikaw na nagpagsama sa magkasalungat; / Magalak, ikaw na nag-isa sa pagkabirhen at panganganak. Magalak, *sapagkat* sa pamamagitan mo'y nabayaran ang kasalanan; / Magalak, *sapagkat* sa pamamagitan mo'y nabuksan ang paraiso. Magalak, susi ng Kaharian ni Cristo; / Magalak, pag-asa ng walang hanggang biyaya. Magalak, Nobyang hindi nakilala ang kasal!

Kontakion 9: Ang buong anghel na kaharian ay namangha / sa dakilang gawa ng Iyong Pagkakatawang-tao; / sapagkat Siya na, bilang Diyos, ay hindi malalapitan, / ay nasilayan nila bilang isang taong madaling lapitan ng lahat, / naninirahan sa piling natin / at nakikinig sa bawat isa: / Alleluia!

Ikos 9: Nakikita namin ang mga matatalas magsalitang orador na tila walang tinig na gaya ng mga isda sa harap Mo, O Ina ng Diyos, sapagkat hindi nila maipaliwanag kung paanong Ikaw, habang nanatiling birhen, ay nagawa Mong manganak. Kami naman, namamangha sa hiwagang *ito*, ay sumisigaw nang may pananampalataya:

Magalak, sisidlan ng Karunungan ng Diyos; magalak, kaban ng Kanyang probidensiya. Magalak, ikaw na nagpapatingin sa mga pilosopo bilang mga hangal; magalak, ikaw na naglalantad sa mga mapanalita bilang mga hangal. Magalak, sapagkat ang mga mapanlinlang na talapagtalo ay napahiya; / Magalak, sapagkat ang mga tagapaglikha ng mga pabula ay nangalanta. Magalak, ikaw na nagluluwag sa masalimuot na saput ng Atenas; / Magalak, ikaw na pumupuno sa lambat ng mga mangingisda. Magalak, ikaw na naghuhugot mula sa kailaliman ng kamangmangan; / Magalak, ikaw na nagbibigay-liwanag sa marami sa kaalaman. Magalak, barko para sa mga naghahanap ng kaligtasan; / Magalak, daungan para sa mga naglalayag *sa dagat* ng buhay. Magalak, Nobyang hindi pa nakakakilala ng kasal.

Kontakion 10: Nang magnasa Siyang iligtas ang sanlibutan, ang Panginoon ng lahat / ay dumating dito ayon sa Kanyang sariling pangako; / at, bilang pastol, bilang Diyos, / dahil sa atin ay nagpakita Siyang tao, *gaya* natin; / sapagkat tinawag Niya ang kapareho *sa Kanyang sarili*, / Siya, bilang Diyos, ay nakakarinig *mula sa lahat*: / Alleluia!

At muli ang kontakion: 'O Kumander na nagtatanggol *sa akin*:'

Sedalen, Tono 1

Ang dakilang Hukom / ng mga anghel na walang katawan, / nang siya'y nagpakita sa lungsod ng Nazaret, / ipinapahayag sa Iyo, O Pinakabanal, / ang Hari at Panginoon ng mga kapanahunan, / na sumisigaw sa Iyo: 'Magalak ka, pinagpala na Maria, / hindi matalunton at hindi masabing kailaliman, / ang pagtawag ng mga mortal *sa Diyos*!'

Luwalhati, at ngayon: **inuulit natin ang pareho.**

Himno 4

Irmos: Siya na nauupo sa kaluwalhatian:

Sa malakas na himno [sa pananampalataya] / sumisigaw kami sa Iyo, (Birhen) Pinakadakilang-Luwalhati: / 'Magalak, mabungang bundok, pinakain ng Espiritu; / magalak, sulo at sisidlan ng manna, / na nagpapasaya sa mga pandama ng lahat ng maka-Diyos!'

Pagkikabigkis ng mundo, / Magalak, O Pinakadakilang Ginang; / Magalak, hagdan, na itinaas ang lahat mula sa lupa sa pamamagitan ng biyaya; / Magalak, tulay, na tunay na nagdadala sa lahat na umaawit sa Iyo / mula sa kamatayan tungo sa buhay.

Pinakamataas sa mga kalangitan, magalak, / saligan ng lupa sa Iyong kalaliman, O Pinakadakila sa Pagkadalaga, na nanganak nang walang paghihirap; / magalak, pulang kabibi, / na nagkulay sa Banal na lila / ng Iyong dugo para sa Hari ng mga Kapangyarihan.

Ikaw na tunay na nanganak sa Tagapagbigay-batas, / Magalak ka, O Ginang, na sa pamamagitan ng Iyong kaloob ay tumutubos sa lahat ng kasamaan, / hindi matatarok na kalaliman, hindi masabi na kataas-taasan, / na hindi nakilala ang kasal, / sa pamamagitan Niya *ay tumanggap* tayo ng pagkadiyos.

Umaawit kami sa Iyo, na naghabi para sa sanlibutan ng isang korona na hindi gawa ng kamay ng tao, / 'Magalak!' Sumisigaw kami sa Iyo, O Birhen, / ang proteksyon at pagtatanggol ng lahat, / ang lakas at banal na kanlungan.

Katavasia: Nakaupo sa kaluwalhatian / sa trono ng Pagkadiyos, / sa isang banayad na ulap, / ang pinakadiyos na Hesus ay dumating, / *dinala* ng isang walang dungis na kamay, / at iniligtas ang mga sumigaw: / 'Kaluwalhatian, O Kristo, sa Kanyáng kapangyarihan!'

Himno 5

Irmos: Ang buong mundo ay namangha:

O Tagapagbigay ng Daan ng Buhay, magalak, O Pinakadalisay, / na nagligtas sa mundo mula sa baha ng kasalanan; / magalak, Nobya ng Diyos, / *na ang mismong* pagbanggit at salita ay nagdudulot ng pagkamangha, / magalak, tinitirhan ng Panginoon ng *buong* nilikha.

Lakas at kuta ng sangkatauhan, / Magalak, Ikaw na Pinakadalisay, tagpuan ng maluwalhating kabanalan, / pagkawasak ng impiyerno, ang pinakamapaling silid-pangkasal; / Magalak, kagalakan ng mga Anghel, / Magalak, tulong sa mga nananalangin sa Iyo nang may pananampalataya.

Mapaling karwahe ng Salita, / Magalak, O Soberanang Ginang, buhay na paraiso, / Na sa loob mo'y taglay ang Punong-kahoy ng Buhay—ang Panginoon, / Na ang tamis ay nagbibigay-buhay sa mga tumatanggap *sa Kanya* nang may pananampalataya, / *Bagaman* sila'y nasasailalim sa pagkabulok.

Pinatatag ng Iyong kapangyarihan, / sumisigaw kami sa Iyo nang may pananampalataya: / Magalak, Lungsod ng Hari ng lahat, / Nang Kanino ay malinaw at maluwalhating ipinahayag, / Magalak, bundok na hindi mapipilas, kailaliman na hindi masukal.

Malawak na tabernakulo ng Salita, / Magalak, Ikaw na Pinakadalisay, / kabibi na nagluwal sa Banal na Perlas; / Magalak, Ikaw na lubhang kahanga-hanga, na sa pamamagitan mo'y napapayapá ang lahat sa Diyos, / ikaw, O Ina ng Diyos, / na palagi nilang tinatawag na pinagpala.

Katavasia: *Ang* buong *sanlibutan* ay namangha / sa Iyong banal na kaluwalhatian: / sapagkat Ika, O Birheng hindi nakilala ang pakikipag-asawa, / ay nagdalang-tao sa Kataas-taasang Diyos sa *Iyong* sinapupunan / at ipinanganak ang walang hanggang Anak, / na nagkakaloob ng kapayapaan sa lahat ng umaawit ng Iyong papuri.

Dito nagtatapos ang kanon ng banal na monasteryo.

Kanta 6

Irmos: Habang ipinagdiriwang natin ang banal at lubos na iginagalang na / kapistahan ng Ina ng Diyos, / halina, kayong mga pantas sa Diyos, / magsimula na tayong magpalakpak, / papurihan ang Diyos na ipinanganak mula sa kaniya.

Walang-sala na tinitirhan ng Salita, / Sanhi ng pagkakadiyos ng lahat, / Magalak ka, lubos na Dalisay, *na* pinagsabian ng mga propeta, / Magalak ka, palamuti ng mga Apostol.

Mula sa Iyo'y bumagsak ang hamog, / na pinatay ang apoy ng idolatriya; / kaya't sumisigaw kami sa Iyo: / 'Magalak ka, O Birhen, ang tupi ng tupa na nababad, / na nakita ni Gideon noong unang panahon!'

Narito, sumisigaw kami sa Iyo, 'Magalak!'; / maging daungan ka sa amin na naglalayag sa dagat, / at sandigan sa kalaliman ng dalamhati / at sa mga tukso ng karaniwang kaaway.

O Pinagmumulan ng Kagalakan, biyayan Mo ang aming isipan, / upang *aming* maigigising sa Iyo: / 'Magalak ka, O hindi nasusunog na palumpong, pinakamaliwanag na ulap, / na laging naglilimbag sa mga tapat!'

Isang himno rin na may apat na taludtod, na may akrostiko: 'Ang awit na ito ay ukol kay Jose'. Tono 6. Himno 6

Irmos: Nakikita ang dagat ng buhay:

Ang mga martir, na buong tapang na nakipaglaban, at gaya ng mga piniling bato na umiikot sa buong lupa, lubos na winasak ang buong estruktura ng kaaway, at naging mga templo ng (Buhay na) Diyos.

Nananalangin kami sa inyo, mga martir, / na tinahak ang maringal na landas na ito! / Palakasin ninyo kami upang matahak nang maayos ang landas ng pag-aayuno, / na nagniningning sa kaganapan ng mga birtud.

Gawing kasapi ng Iyong Kaharian, O Panginoon, ang Iyong mga lingkod na lumisan mula sa lupa patungo sa Iyo, ang Pinakabiyaya, sa pamamagitan ng banal na paghahain ng mga banal na martir, O Pinakamahabagin.

Theotokos: Ang Pinupuri ng Lahat! / Mamamagitan ka sa Lubos na Banal na Salita, / upang ipagkaloob ang kapatawaran ng mga kasalanan, / at ang pagbibigay ng banal na mga kaloob / sa mga nagpupuri sa Iyo nang may pananampalataya, O Birheng Ina.

Isa pang kanon, tono 5. Irmos: Mula sa awit ng propeta:

Habang ginugunita natin ang mga martir, / maghandog tayo ng mga himno sa Panginoon, / na may banal na kagalakan sa araw na ito.

Hindi natakot sa tabak at apoy, / matapang sa pananampalataya, O mga nagdusa, / inyong pinabagsak ang mga tirano.

Tungkol sa Trinidad: *Bilang* Trinidad ng mga Persona, inaawit Kita, / *bilang* Isa sa diwa, sinasamba Kita, / Ama, Anak at Espiritu Santo!

Theotokos: Ikaw, O Birhen, ang kapuri-puri ng mga anghel at tao, / sapagkat ipinanganak mo si Cristo, / Tagapagligtas ng ating mga kaluluwa.

Stich: **Kamangha-mangha ang Diyos sa Kanyang mga banal, ang Diyos ng Israel.**

Nagtamo ng buhay *sa halaga* ng kamatayan, / kayo'y nagagalak, nananahan sa langit, / mga maringal na tagapagdusa ni Cristo na ating Diyos.

Taludtod: **Ang kanilang mga kaluluwa ay maninirahan sa gitna ng mga biyaya.**

Ikaw na naghahari sa kamatayan at buhay! / Pagkalooban Mo ng kapahingahan, O Cristo, ang mga lumisan sa buhay *na ito* sa pananampalataya, / kasama ng Iyong mga santo.

Katavasia: Ipinagligtas Mo ang propeta mula sa balyena; / iligtas Mo ako mula sa kalaliman ng aking mga kasalanan, / O Panginoon, at iligtas Mo ako!

Ang Munting Litanya. At muling inaawit natin ang kontakion: 'O Punong Hukbo na nagtatanggol *sa akin*:' **At binabasa natin ang natitirang anim na ikos at kontakion.**

Ikos 10: Ikaw ang kuta ng mga birhen, O Birheng Ina ng Diyos, / at sa lahat ng naglilimbag sa Iyo. / Sapagkat itinaas ka ng Maylalang ng langit at lupa, O Pinakadalisay, / nang manirahan Siya sa iyong sinapupunan / at itinuro sa lahat na ipahayag sa Iyo:

Magalak, haligi ng pagkabirhen; magalak, pintuan ng kaligtasan. Magalak, Pinuno ng muling pagsilang na espiritwal; magalak, Tagapagkaloob ng banal na kabutihan. Magalak, sapagkat binago Mo ang mga ipinaglihi sa kahihiyan; magalak, sapagkat pinasilaw Mo ang mga walang katwiran. Magalak, Ikaw na nagpapalayas sa tagasira ng kaisipan; / Magalak, Ikaw na nanganak sa Taghasik ng kabanalan. Magalak, tahanan ng walang-binhing kasal ng ; / Magalak, Ikaw na nagbubuklod sa mga tapat sa Panginoon. Magalak, pinakamagandang tagapag-alaga ng mga birhen; / Magalak, Ikaw na bumibihis sa mga banal na kaluluwa *bilang* mga nobya. Magalak, Nobya, na hindi nakasamang-asawa!

Kontakion 11: Ang bawat himno ay kulang, / na nagsusumikap na masaklaw, *hangga't* maaari, / ang karakalan ng Iyong saganang biyaya; / sapagkat kahit pa maghandog kami sa Iyo, O Banal na Hari, / ng mga awit na kasingdami ng buhangin, / hindi kami makagagawa ng anumang karapat-dapat / sa ipinagkaloob Mo sa amin na tumatawag sa Iyo: / Alleluia!

Ikos 11: Nasisilayan namin sa Banal na Birhen / isang kandilang nagdadala ng liwanag, / na lumitaw sa mga naninirahan sa kadiliman; / sapagkat, sa pag-aalab ng walang-katawang Liwanag, / Niya silang pinamumunuan sa kaalaman ng Diyos, / *na parang* madaling-araw na nagbibigay-liwanag sa isipan, / at pinararangalan sa pamamagitan ng pagtawag na ito:

Magalak, sinag ng Espirituwal na Araw; magalak, karilagan ng Liwanag na hindi kailanman lumulubog. Magalak, kidlat na nagliliwanag sa kaluluwa; magalak, parang kulog na nagpapatumba sa mga kaaway. Magalak, sapagkat sumisiklab ang iyong maningning na liwanag; magalak, sapagkat ibinubuhos mo ang ilog ng masaganang tubig. Magalak, larawang inilalarawan sa binyagan; magalak, tagapag-alis ng mantsa ng kasalanan. Magalak, paliguang naglilinis ng budhi; magalak, kopang naglalaman ng kagalakan. Magalak, bango ng matamis na halimuyak ni Cristo; magalak, buhay ng mistikal na handaan. Magalak, Nobyang hindi nakilala ang kasal!

Kontakion 12: Nang magnasa Siyang ipagkaloob ang biyaya / *ng kapatawaran* ng mga sinaunang utang, / ang Tagapagpatawad ng lahat ng utang ng sangkatauhan / ay Siya Mismo ang lumapit sa mga naligaw mula sa Kanyang biyaya, / at, pinunit ang kasulatan *ng utang*, / ay nakaririnig mula sa lahat: / Alleluia!

Ikos 12: Umaawit ng kapanganakan *ni Cristo* sa pamamagitan mo, / kami'y lahat ay nagpupuri sa iyo, / O Ina ng Diyos, bilang isang buhay na templo; / sapagkat nanahan sa iyong sinapupunan, / ang Panginoon, na humahawak sa lahat ng bagay sa *Kanyang* kamay, / pinabanal *ka*, pinarangal ka / at itinuro sa lahat na tumawag sa iyo:

Magalak, tabernakulo ng Diyos at ng Salita; magalak, dakilang Kaban ng Kabanal-banalan. Magalak, kaban na pinag-gintuan ng Espiritu; magalak, walang-ubos na kayamanang buhay. Magalak, mahalagang korona ng mga banal na hari; magalak, banal na papuri ng mga taimtim na pari. Magalak, hindi matitinag na kuta ng Simbahan; magalak, pader ng kaharian na hindi matataboy. Magalak, *sapagkat* sa pamamagitan Mo'y itinaas ang mga tropeo *ng tagumpay*; magalak, *sapagkat* sa pamamagitan Mo'y napapatalsik ang mga kaaway. Magalak, paggaling ng aking katawan; magalak, kaligtasan ng aking kaluluwa. Magalak, Nobyang hindi nakilala ang kasal!

Kontakion 13: O lubos na maluwalhating Ina, / na nagluwal sa Pinakabanal na Salita, ang Banal ng mga Banal! / Tinatanggap ang kasalukuyang handog na ito, / iligtas mo ang lahat sa bawat kapahamakan / at palayain mula sa parusang darating / ang lahat na sabay na sumisigaw [sa Iyo]: / Alleluia!

Ang kondak na ito ay inuulit nang tatlong beses. Pagkatapos ay binabasa ang unang ikos: 'Isang anghel na pinuno ang ipinadala mula sa langit'; **at ang kondak:** 'O Kumander na nagtatanggol *sa akin*:'

Susunod, binabasa ang Synaxarion ng Menaion, na sinusundan ng Triodion.

Awit 7

Irmos: Hindi pinarangalan ng mga banal at matalino / ang mga nilikha nang higit pa sa Lumikha, / kundi, matapang nilang tinalo ang apoy na nagbanta *sa kanila*, / at masigla silang kumanta: / 'O pinakapuri-puring Panginoon at Diyos ng aming mga ninuno, / pinagpala Ka!'

Inaawit ka namin, na sumisigaw: / 'Magalak, karwahe ng espirituwal na Araw; / tunay na ubasan, na nagbunga ng hinog na bungang-damo, / na nagbubuhos ng alak na nagpapasaya sa mga kaluluwa / ng mga nagluluwalhati sa Iyo nang may pananampalataya!'

Ikaw na nagdalang-tao sa Tagapaghilom ng buong sangkatauhan sa iyong sinapupunan, / Magalak, Nobya ng Diyos, / Misteryosong tungkod, na doon sumibol ang di-kumukupas na Bulaklak; / Magalak, Pinuno'y Ginang, sa pamamagitan Ninyo'y napupuno kami ng kagalakan, / at nagmamana ng buhay.

Walang matenakan dila / ang makapupuri sa Iyo, O Pinuno't Ginang, / sapagkat Itinaas Ka sa itaas ng mga Serapim, / sa pagluwal Mo kay Kristo na Hari sa Iyong sinapupunan; / ipanalangin Mo Siya, upang ang mga sumasamba sa Iyo nang may pananampalataya / ay mailigtas ngayon mula sa lahat ng kapahamakan.

Pinupuri Ka ng mga hangganan *ng lupa*, tinawag Kang pinagpala, / at buong pag-ibig Kang tinatawagan: / 'Magalak Ka, O makulid na kinasulatan ng Salita / ng daliri ng Ama, O Pinakabanal; / ipagpakitang-gilas Mo Siya upang ang mga lingkod Mo'y masulat / sa Aklat ng Buhay, O Ina ng Diyos!'

Nananalangin kami sa Iyo, mga lingkod Mo, / at lumuluhod kami sa puso: / 'Iyuko Mo ang Iyong tainga, O Dalita, / at iligtas Mo kami, na nilulunod ng mga dalamhati, / at ipagtanggol Mo ang Iyong lungsod mula sa bawat pagkabihag ng kaaway, / O Ina ng Diyos!'

Isa pang kanon, tono 6. Irmos: Ginawa Niya ang pugon na mamasa-masa:

Ang pinakamaliwanag na pagtitipon / ng Iyong mga banal na martir, O Pinakamahabagin, / ay nagbabantay ngayon sa Iyong banal na liwanag. / Sa pamamagitan ng kanilang mga panalangin, ipagkaloob Mo sa lahat, O Kristo, / kaliwanagan / at kapatawaran ng mga kasalanan.

Kahanga-hanga nga ang panahong ito ng pag-aayuno, / na ipagkaloob Mo sa amin, O Panginoon! / Sa *mga araw* na ito, maawa Ka sa aming mga kaluluwa, O Mabuti, / sa pamamagitan ng panalangin ng mga banal na martir, na minahal / ang Iyong maluwalhati at kagalang-galang na paghihirap.

Yaong mga tagapamagitan Mo na nakalampas / sa unos ng maraming kalungkutan ng buhay, O Panginoon, / itungo Mo sila sa daungan ng buhay, *at ipagkaloob sa kanila* na sumigaw kasama ng lahat ng pinili: / 'Pinagpala Ka, O Panginoon, / Diyos ng aming mga ninuno!'

Theotokos: Ikaw na nagdalang-tao sa Mambabatas sa iyong sinapupunan, Palagi Kang Birhen! / Ngayon, sa takdang panahong ito, ipagpanalangin / na ang lahat ng kasamaan ay maalis sa mga taong napakaganda ng pagpili / na magsagawa ng banal na pag-aayuno nang may sigasig.

Isa pang kanon, tono 5. Irmos: Mapalad Ka, O Diyos:

Pinagpala Ka, O Diyos, na naghayag / ng mga matatapang na martir na nagsikap para sa Iyo, / pinakamapuri at kagalang-galang!

Pinagpala Ka, O Diyos, na nagtalaga sa mga tagapagdusa / bilang mga tagapamagitan sa Iyo para sa amin, / pinakamapuri at pinakamagloriya!

Trinidad: Pinagpala Ka, O Diyos, isa sa diwa, / subalit kilala sa tatlong Persona, / pinakamapuri at pinakamaluwalhati!

Theotokos: Pinagpala Ka, O Diyos, na ipinanganak nang walang binhi, / at naghayag sa Birhen bilang dalisay, / pinakamapuri at kagalang-galang!

Stich: **Sa mga santo na nasa lupa Niya, / kamangha-mangha ang paghayag ng Panginoon sa lahat ng Kanyang mga nasa sa kanilang piling.**

Pinagpala Ka, O Diyos, na nagpigil sa kawan ng mga hayop / at pinatay ang apoy para sa kaluwalhatian ng Iyong mga santo, / pinakamapuri at pinakamarangal!

Taludtod: **Mapalad ang mga pinili Mo at pinalapit sa Iyo, O Panginoon.**

Pinagpala Ka, O Diyos, na naghatid mula sa kamatayan / tungo sa buhay na walang hanggan / sa mga naglingkod sa Iyo nang may pananampalataya sa buhay *na ito*.

Katavasia: Pinagpala Ka, O Diyos, na nakakakita sa mga kalaliman / at nauupo sa mga Kerubin, / pinakapuri at kagalang-galang!

Kanta 8

Irmos: Ang Anak ng Ina ng Diyos ay iniligtas ang mga banal na binata sa pugon: / noon ay isang pahiwatig, ngayon ay katuparan; / Tinawag Niya ang buong sansinukob upang magkanta sa Iyo. / Magkanta sa Panginoon, O mga nilalang, / at luwalhatiin Siya magpakailanman!

Tinanggap Mo ang Salita sa iyong sinapupunan, / inanak Mo Siya na nagbabalikat ng lahat ng bagay, / at sa iyong gatas ay pinakain Mo Siya na, sa Kanyang kilos, pinananatili / ang buong sansinukob, O Ikaw na Walang Sala. / Sa Kanya ay umaawit kami: / 'Umawit kayo sa Panginoon, O mga nilikha, / at luwalhatiin Siya magpakailanman!'

Natamo ni Moises sa nagliliyab na palumpong / ang dakilang hiwaga ng Kapanaknan *ni Cristo* mula sa Iyo; / ang mga binata rin, malinaw na inihula ito, / nang nakatayo sa gitna ng apoy subalit hindi nasaktan *nito*, / O walang dungis na Banal na Birhen. / Kaya't inaawitan ka namin ng papuri magpakailanman!

Noong hubad tayo dahil sa panlilinlang, / tayo'y nabihisan ng kasuotang walang-bulok, / *nang* Siya'y iyong ipinaglihi sa iyong sinapupunan; / at, naupo sa kadiliman ng kasalanan, / nasilayan namin ang Liwanag, ang tahanan ng Liwanag, O Birhen. / Kaya't inaawit namin ang iyong mga papuri magpakailanman!

Ang mga patay ay nabibigyan ng buhay sa pamamagitan Mo, / sapagkat dinala Mo sa iyong sinapupunan ang buhay na nagkatawang-tao; / ang mga dating pipi ay nagsisimulang magsalita nang malinaw, / ang mga ketong ay nalilinis, ang mga karamdaman ay napapalayas, / ang karamihan ng mga espiritung himpapawid ay natatalo, / O Birhen, ang kaligtasan ng mga mortal.

Ikaw na naghatid ng kaligtasan sa sanlibutan, / *Siya* na sa pamamagitan Niya tayo'y itinaas mula sa lupa hanggang sa kaitaasan, / Ikaw ang kagalakan, lubos na Pinagpala, aming silungan at tanggulan, / aming pader at kuta para sa mga umaawit, O Dalise: / 'Umawit kayo sa Panginoon, lahat ng nilalang, / at itaguyod Niya magpakailanman!'

Isa pa. Irmos: Mula sa apoy ay nagbuhos Ka ng hamog para sa mga banal:

Ang mga kaisipan sa langit ay lubos na namangha / sa mga gawa ng mga banal na martir; / sa pamamagitan ng kanilang mga panalangin, O Panginoon, / ipakita Mo nang sagana ang Kanyang kamangha-manghang awa sa amin, O Maawain.

O mga martir ng Panginoon, karapat-dapat sa paghanga, / na pinatay ang apoy sa pamamagitan ng banal na hamog! / Iligtas mo kami mula sa apoy ng parusa / sa pamamagitan ng inyong masigasig na paghahain sa harap ng Panginoon.

Pinagpalang Salita! / Ibigay Mo sa mga Ortodoksong lumisan na mula sa amin / ang buhay na nasa langit, / at banal na liwanag, sa pamamagitan ng mga panalangin ng mga nagwaging martir.

Sa Ina ng Diyos: Sa pamamagitan ng mga panalangin ng Kaniya na nagdalang-tao sa Iyo sa Kaniyang sinapupunan, O Maawain, at ng mga banal na martir at ng Iyong mga Apostol, liwanagan Mo ang aming mga kaluluwa, upang purihin Ka *namin* nang may kagalakan sa aming mga puso magpakailanman.

Isa pa. Irmos: Lumikha *ng lahat* ng nilikha:

Banal na koro ng mga martir! / Alalahanin ninyo nang may pag-ibig ang mga umaawit ng inyong papuri / at nagpupuri kay Cristo magpakailanman.

Bagaman pinatay sa pamamagitan ng tabak, ang mga martir ay nagalak, kumakanta tungkol kay Cristo at pinupuri Siya magpakailanman.

Pagpalain natin ang Ama, at ang Anak, at ang Espiritu Santo, ang Panginoon.

Tungkol sa Trinidad: Sa isang kamangha-manghang paraan ang Trinidad ay nahahati, / subalit nananatiling hindi nahahati, bilang isang Diyos: / Pinupuri Siya namin magpakailanman.

Theotokos: Ang Birhen ay nanganak ng Sanggol: / sapagkat ang Diyos ay nagkatawang-tao mula sa kaniya; / hayaang ang buong nilikha ay magkanta tungkol sa Kanya magpakailanman.

Taludtod: **Kamangha-mangha ang Diyos sa Kanyang mga banal, ang Diyos ng Israel.**

Lumitaw kayo bilang haligi ng tapang, O mga martir, / nagtagumpay sa pagbagsak ng diyablo, / umaawit ng papuri kay Cristo (at pinupuri Siya) magpakailanman.

Taludtod: **Ang kanilang mga kaluluwa ay maninirahan sa gitna ng mga pinagpala.**

Ipagkaloob Mo, O Panginoon, na ang mga lingkod Mo / na lumipat sa Iyo nang may pananampalataya at pag-asa / ay manirahan sa sinapupunan ni Abraham.

Pinupuri, binabasbasan, at sinasamba namin ang Panginoon, inaawit ang Kanyang mga papuri at itinataas *Siya* magpakailanman.

Katavasia: Ang Maylalang *ng lahat* ng nilikha, / na ang mga Anghel ay nanginginig sa harap Niya, / magkanta kayo sa Kanya, O bayan, / at luwalhatiin Siya magpakailanman!

Awit 9

Irmos: Ang bawat kaluluwang ipinanganak sa lupa / ay magalak, na pinaliwanagan ng Espiritu; / magalak din ang kalikasan ng mga walang-katawang Isip, / na nagbibigay-pugay sa banal na kapistahan ng Ina ng Diyos, / at sumigaw sila: / 'Magalak ka, Pinakabiyaya, / O dalisay na Ina ng Diyos, Palaging Birhen!'

Upang tayo, ang mga mananampalataya, ay sumigaw sa Iyo: 'Magalak ka', / sapagkat sa pamamagitan Mo'y nakabahagi kami ng walang hanggang kagalakan, / iligtas Mo kami sa tukso, sa dayuhang pagkabihag, / at sa bawat iba pang kapahamakan, / na, O Birhen, / dumadapo sa makasalanang tao dahil sa kanilang maraming kasalanan.

Lumitaw Ka bilang aming liwanag at aming lakas; / kaya't sumisigaw kami sa Iyo: / 'Magalak Ka, O bituin na hindi kailanman lumulubog, / na nagdala sa dakilang Araw sa mundo; / magalak Ka, O Dalisay, na nagbukas sa saradong Hardin ng Eden; / magalak Ka, O haligi ng apoy, / na gumagabay sa sangkatauhan tungo sa buhay sa itaas!'

Magpugay tayo nang may paggalang / sa bahay ng ating Diyos at ipahayag: / 'Magalak, Ginang ng sanlibutan, / magalak, Maria, Ginang nating lahat; / magalak, nag-iisa sa mga babae / na walang kapintasan at maganda; / magalak, sisidlan, / na tinanggap ang hindi mauubos na mira na ibinuhos sa iyo.

O Kuwago, na ipinanganak ang Mapagkawanggawa, / Magalak, Palagiang Birhen, / Magalak, puri ng lahat ng mga banal, / korona ng mga asketa; / Magalak, banal na palamuti ng lahat ng mga matuwid, / at kaligtasan para sa ating mga mananampalataya.

Maawaan Mo, O Diyos, ang Tamoong mana, / na ngayon ay hindi na Tinatandaan ang lahat ng aming mga kasalanan, / sapagkat mayroon kaming tagapamagitan para sa amin, / na nagdalang-tao sa Iyo sa kanyang sinapupunan sa lupa nang walang binhi, / O Kristo, na sa Iyong malaking awa, pinili Mong isuot / ang anyo (ng tao) / na *dating* banyaga sa Iyo.

Isa pa. Irmos: Hindi posible para sa tao na makita ang Diyos:

Tulad ng liwanag, tulad ng sumisikat na araw, / pinasilawan ng mga martir ang buong mundo / sa pamamagitan ng mga sinag ng kabanalan / at mga tanglaw ng mga himala, / at pinaalis ang kadiliman ng idolatriya: / sa pamamagitan ng kanilang mga panalangin, O Diyos, maawa Ka sa amin!

Ang di matatagpong hukbo ng mga martir! / Palakasin mo kami lahat upang magsikap nang marangal / at tapusin ang takbuhan ng pag-aayuno; / upang, matapos gampanan ang gawain ng isang buhay na hinihimok ng Diyos, / makabahagi kami sa buhay nang may kagalakan.

Nawa'y ang Kabutihan Mo, O Panginoon, ay madaling abutin / ang mga lumisan sa amin ayon sa Sadyang Hatol Mo: / nawa'y ang Awa Mo ay bumalot sa kanila / at itungo sila sa mga tahanan / na pinapaliwanagan ng liwanag ng mukha Mo.

Theotokos: Sa tinig ng Anghel, / ang Tagapahayag ng payo ng Ama, / Ikaw, O Ina ng Diyos, ay nagdalang-tao sa paraang hindi masukat ng salita; / tanggapin mo nga, ang mga tinig ng Iyong mga lingkod, / na iniaalay namin sa panahon ng pag-aayuno na ito, / at iharap mo ang mga ito sa Diyos bilang insenso.

Isa pa. Irmos: Isaias, magalak:

Ipinagdiriwang ang tagumpay ng martir, / sa araw na ito, magalak tayo sa mga awit, / umaawit kay Cristo, na nagtatag ng batas ng pag-a-ascetic, / at nagkaloob sa kanila ng tagumpay laban sa kanilang mga kaaway: / Siya ang ating pinupuri sa ating mga himno.

Hinatsak ng mga kuko *ng bakal*, / at piniraso ng tabak, / kayo ay nakiisa kay Cristo sa pag-ibig, mga pinupuring martir. / Kaya, kahit ngayon, sa inyong tuwa sa langit, / ipanalangin ninyo kami lahat.

Tungkol sa Trinidad: Sa pagkakaisa ng Iyong kalikasan, inaawit Kita, O Walang-simulang Trinidad, / Pinakamamahal, Nagbibigay-buhay, Hindi-mahahating Pagkakaisa: / Ang hindi-ipinanganak na Ama, at ang ipinanganganak na Salita at Anak, / Espiritu Santo, iligtas Mo kami, / na umaawit sa Iyo!

Theotokos: Higit sa lahat ng pagkaunawa ang Iyong paglilihi, O Ina ng Diyos, / sapagkat walang asawa nang maganap sa Iyo ang paglilihi / at birhen ang Iyong pagdadalang-tao: / at, tunay nga, ang ipinanganak ay Diyos! / Sa pagluwalhati sa Kanya, tinatawag Ka naming, / O Birhen, mapalad.

Stik: **Sa mga banal na Kanya sa lupa, kamangha-mangha na ipinahayag ng Panginoon ang lahat ng Kanyang mga nasa sa kanilang piling.**

Tayo, O bayan, pagkoronahan ng mga awit / ang matapang na hukbo / ng Hari ng lahat at Diyos—ang mga martir: / sapagkat malinaw nilang tinalo ang mga puwersang demonyo. / Habang inaawit natin sila, pinupuri natin ang Panginoon.

Stikher: **Mapalad ang mga pinili Mo at pinalapit sa Kalooban Mo, O Panginoon.**

Kapag itataas Mo ang lahat ng nilikha Mo / para sa paghuhukom, O Kristo, / maawa Ka sa mga tinanggap Mo ngayon, / ang Kanyang tapat na mga lingkod; / ipatawad Mo ang mga kasalanang *nagawa* nila sa buhay, / at ipagkaloob Mo sa kanila ang walang hanggang kapahingahan kasama ng Kanyang mga banal.

Katavasia: Magalak, O Isaias! / Ang Birhen ay naglilihi sa kanyang sinapupunan / at ipinanganak ang Anak – Emmanuel, / Diyos at tao, / na ang pangalan ay Silangan. / Habang pinupuri natin Siya, pinupuri rin natin ang Birhen.

Exapostilarion

Ang hiwaga na matagal na itinatago / ay nahayag ngayon: / Ang Diyos—ang Salita ng Diyos—ay nagiging, sa pamamagitan ng Kanyang awa, / ang Anak ng Birheng Maria, / at ipinapahayag ni Gabriel ang masayang balita. / Tayong lahat ay sumigaw kasama niya: / 'Magalak ka, Ina ng Panginoon!'

Sa Mga Papuri, stichera, sa ika-apat na tono, tono 4

Ang nakatagong hiwaga / na hindi kilala kahit ng mga Anghel / ay pinagtibay ng Arkanghel Gabriel. / At ngayon ay darating siya sa iyo, / ang isang dalisay at magandang kalapati, / at ang panawagan ng ating lahi *sa Diyos*, / at siya ay sisigaw sa iyo, O Pinakabanal: 'Magalak! / Maghanda kang tanggapin ang Salita ng Diyos / sa iyong sinapupunan!"

Isang maningning na palasyo / ang inihanda para sa Iyo, O Panginoon / – ang pinakadalisay na sinapupunan ng Birheng Theotokos. / Halina, bumaba sa Kanya, / nawa'y maawa Ka sa Kanyang nilikha, / na dahil sa inggit ay inatake / at inalipan ng masama, / at nawalan ng orihinal nitong ganda, / at hinihintay ang Iyong makapagliligtas na pagbaba.

Ang Arkanghel Gabriel / ay darating nang lantaran sa Iyo, O Pinakadakilang Dalisay, / at sisigaw sa Iyo: / 'Magalak, kaligtasan mula sa sumpa, / muling pagbabalik ng mga nahulog! / Magalak, Ikaw

na naging nag-iisang pinili ng Diyos! / Magalak, buhay na ulap ng Araw! / Tanggapin Mo ang nagkatawang-tao, / na nagnasang manirahan sa iyong sinapupunan!'

Kaluwalhatian, at ngayon, Tono 4: Isang wika na hindi niya alam, / narinig ng Ina ng Diyos: / sapagkat ipinahayag ng Arkanghel sa kaniya ang mga salita ng Mabuting Balita. / Kaya, nang tanggapin niya nang may pananampalataya ang *kaniyang* pagbati, / naglilihi siya sa Iyo, ang Walang-hanggang Diyos. / Kaya, tayo rin, na nagagalak, ay mananalangin sa Iyo: / 'O Diyos, na hindi nagbago nang maging tao mula sa kaniya, / ipagkaloob ang kapayapaan sa sanlibutan / at dakilang awa sa aming mga kaluluwa!'

Ang Dakilang Doxolohiya at ang Pagpapauwi.

SA SABADO NG IKALIMANG LINGGO SA LITURHIYA

Ikonograpiko. Ang Pinagpalà: mula sa kanon ng Akathist, mga taludtod 3 at 6.

Troparion, tono 8

Matapos maunawaan sa kaniyang isip ang hiwaga ng utos, / ang Walang-katawan ay nagmadaling lumitaw sa silong ng bubong ni Jose, / ipinahayag sa kaniya na hindi nakilala ang kasal: / 'Siya na *sa kaniyang* pagbaba ay yumuko ang mga kalangitan, / ay nananatiling hindi nagbabago, subalit lubos na nasa loob Mo. / At nang makita Ko Siya sa iyong sinapupunan, na nagkatawang-tao bilang alipin, / sumisigaw ako sa iyo nang may pagkamangha: / Magalak ka, Nobya, na hindi nakakilala ng kasal!'

Kontakion, Tono 8

Sa Iyo, aking Tagapagtanggol at Hukom, / para sa kaligtasan mula sa kakila-kilabot *na kapahamakan*, / iniaalay ko ang pasasalamat para sa tagumpay ng tagumpay / sa Iyo, sa Iyong Lungsod, O Ina ng Diyos! / Ngunit Ikaw, na may di-matatagpong kapangyarihan, / iligtas mo ako mula sa lahat ng panganib, / upang ako'y makapagsigaw sa Iyo: / 'Magalak ka, Nobyang hindi nakilala ang kasal!'*

Prokeimenon, Tono 3, Himno sa Ina ng Diyos: Pinupuri ng aking kaluluwa ang Panginoon / at ang aking espiritu ay nagagalak sa Diyos na aking Tagapagligtas. **Berso:** Sapagkat tiningnan Niya ang kababaang-loob ng Kanyang lingkod na babae; sapagkat mula ngayon ay tatawagin akong mapalad ng lahat ng salinlahi.

Liham sa mga Hebreo, simula 322

Mga kapatid, hindi pumasok si Cristo sa isang santuwaryo na gawa ng kamay ng tao, isang larawan lamang ng tunay, kundi sa langit mismo, upang magpakita ngayon alang-alang sa atin sa harapan ng Diyos; at hindi upang maghandog ng sarili Niya nang paulit-ulit, gaya ng pangunahing pari na pumapasok sa santuwaryo taon-taon dala ang dugo ng iba; kung hindi, kinakailangan sanang magdusa Siya nang paulit-ulit mula pa sa paglikha ng sanlibutan; ngunit Siya ay nagpakita nang minsan lamang, sa katapusan ng mga panahon, upang alisin ang kasalanan sa pamamagitan ng Kanyang sakripisyo. Kung paanong itinakda sa mga tao na mamatay nang minsan lamang, at pagkatapos nito ay ang paghuhukom, gayon din naman si Cristo, na inialay ang Kanyang sarili nang minsan lamang upang pasanin ang mga kasalanan ng marami, ay magpapakita sa ikalawang pagkakataon—hindi upang harapin ang kasalanan, kundi upang iligtas ang mga taong masigasig na naghihintay sa Kanya.

Hebreo 9:24–28

At sa Ina ng Diyos, Makaliham sa mga Hebreo, Kabanata 320

Mga kapatid, ang unang tipan ay may mga tuntunin tungkol sa pagsamba at sa lupaing santuwaryo: sapagkat itinayo ang unang tabernakulo, na kung saan may kandelabro, lamesa, at hapag

ng mga tinapay na handog, at ito ang tinatawag na Banal na Lugar. Ngunit sa likod ng ikalawang tabing ay isang tolda na tinatawag na Kabanal-banalan, na may gintong insinseryo at Kaban ng Tipan, na binalutan ng ginto sa lahat ng panig, na nilagyan ng gintong banga ng manna, tungkod ni Aaron na namumulaklak, at mga tapak ng Tipan; at sa ibabaw nito ay ang mga kerubin ng kaluwalhatian, na sumasakop sa lugar ng kapatawaran; isang bagay na hindi kailangang talakayin nang detalyado sa ngayon. Sa ayos na ito, ang mga pari ay palaging pumapasok sa unang tabernakulo upang isagawa ang banal na paglilingkod; samantalang sa ikalawa, ang mataas na pari lamang ang pumapasok isang beses sa isang taon, at hindi ito nangyayari nang walang dugo, na iniaalay niya para sa kaniyang sarili at para sa mga kasalanan ng kamangmangan ng bayan.

Heb 9:1–7

Alleluia, Tono 8: Bumangon, O Panginoon, at pumasok sa Iyong kapahingahan, Ikaw at ang kaban ng Iyong kabanalan. **Talata:** Alalahanin, O Panginoon, si David at ang buong kababaang-loob niya.

Ang Ebanghelyo ayon kay Marcos, simula sa talata 35

Noong mga araw na iyon, pumunta si Jesus kasama ang Kanyang mga alagad sa mga nayon ng Caesarea Philippi. Sa daan, tinanong Niya ang Kanyang mga alagad, 'Sino sa sabi ng mga tao na ako?' Sumagot sila, 'May nagsasabing si Juan na Tagapagbinyag; ang iba naman, si Elias; at ang iba pa, isa sa mga propeta.' Sinabi niya sa kanila, 'Ngunit kayo, sino ang sinasabi ninyo na ako?' Sumagot si Pedro sa kaniya, 'Ikaw ang Cristo.' At ipinagbilin niya sa kanila na huwag sabihin kanino man ang tungkol sa kaniya. Pagkatapos ay sinimulan niyang turuan sila na ang Anak ng Tao ay dapat magdusa ng maraming bagay, tanggihan ng mga nakatatanda, ng mga punong pari at ng mga eskriba, mamatay, at muling mabuhay sa ikatlong araw.

Marcos 8:27–31

At sa Ina ng Diyos,
Ang Ebanghelyo ayon kay Lucas, kabanata 54

Noong mga araw na iyon, dumating si Jesus sa isang nayon; doon, sinalubong Siya sa kaniyang bahay ng isang babaeng si Marta ang pangalan; may kapatid siyang babae na si Maria, na naupo sa paanan ni Jesus at nakinig sa Kaniyang pagtuturo. Ngunit si Marta ay nabahala sa maraming paghahanda, at lumapit siya kay Jesus at sinabi, 'Panginoon, hindi mo ba nakikita na iniwan ako ng kapatid kong babae upang mag-isa akong maglingkod? Sabihin mong tulungan niya ako.' Sumagot si Jesus sa kanya, 'Marta, Marta, nababahala ka at nalilito sa maraming bagay, ngunit isang bagay lamang ang kinakailangan; Pinili ni Maria ang mas mabuting bahagi, na hindi aalisin sa kaniya.' Habang Siya ay nagsasalita, isang babae mula sa karamihan ang nagtas ng tinig at nagsabi sa Kaniya, 'Mapalad ang sinapupunan na nagdalang-tao sa Iyo, at ang mga suso na nagpamungkahi sa Iyo!' Ngunit Siya ay nagsabi, 'Mapalad ang mga nakakarinig ng salita ng Diyos at nagpapanatili nito.'

Lucas 10:38–42; 11:27–28

Taludtod ng Komunyon: Aakatin ko ang tasa ng kaligtasan / at tatawag sa pangalan ng Panginoon.

IKA-LIMANG LINGGO NG MALAKING KUWARESMA

SA SABADO SA MALAKING VESPERS

Pagkatapos ng pambungad na salmo, binabasa namin ang buong unang kathisma. Mula sa 'Sumigaw ako sa Panginoon': **mga stichera sa tono 10: tatlo mula sa Octoechos ng Linggo, tatlo mula sa Eastern Octoechos, at apat mula sa Triodion, mula sa serbisyo ni Santa Maria ng Ehipto:**

Tono 6

Hinarangan ka sa pagmasid sa mga banal na lugar / ng karumihan na nagmula sa iyong mga dating kasuklam-suklam na gawain; / ngunit ang iyong pagsisisi at ang iyong kamalayan, O marunong sa Diyos, sa iyong mga nagawa / ang nagdulot ng pagbabago tungo sa kabutihan *sa* iyong kalooban. / Sapagkat, nang masdan mo ang ikon ng pinagpalang Ina ng Diyos / *at* maunawaan mo ang lahat ng iyong dating kasalanan, O lubos na pinupuri, / buong tapang kang yumukod sa Banal na Kahoy.

Matapos mong masayang magbigay-pugay sa mga banal na lugar, / doon mo natanggap ang pinakamaliligtas na gabay sa kabutihan, / at masigla kang nagmadali sa maringal na landas; / nang tawirin mo ang mga tubig ng Jordan, / masigasig kang nanirahan sa tahanan ng Nanguna, / at sa pamamagitan ng *iyong* pamumuhay ay pinasunod mo ang mga walang pigil na pagnanasa, / buong tapang mong pinigil, O laging-naaalala-alang Ina, / ang mga labis na pagnanasa ng laman.

Nang manirahan ka sa ilang, / binura mo ang mga larawan ng iyong mga pagnanasa sa iyong kaluluwa, / isinulat mo sa iyong kaluluwa ang larawang pinakamakapareho sa Diyos / sa pamamagitan ng *bawat* uri ng kabutihan, / at nagniningning ka nang napakalakas / na madali kang naglakad sa ibabaw ng mga tubig, O Pinagpala, / at umakyat ka mula sa lupa habang iniaalay mo ang iyong mga panalangin sa Diyos; / at ngayon, nang may tapang, O ganap na maluwalhating Maria, na nakatayo sa harap ni Cristo, / ipanalangin mo ang aming mga kaluluwa.

Kaluwalhatian, Tono 4: Ang kapangyarihan ng Krus Mo, O Kristo, ay gumawa ng isang himala, / upang ang dating isang patutot / ay nagsikap sa buhay ng pag-a-asceta; / kaya, iniwan ang kanyang kahinaan, / matapang niyang sinuong ang diyablo. / Sa ganitong paraan, matapos matanggap ang gantimpala para sa kanyang tagumpay, / siya ay nananalangin para sa ating mga kaluluwa.

At ngayon, O Ina ng Diyos: **isang dogmatikong awit sa karaniwang tono.**

Stichera mula sa Octoechos

Kaluwalhatian sa iyo, Kagalang-galang, Tono 2: Ang mga patibong ng kaluluwa at ang mga pagnanasa ng laman / pinutol mo sa pamamagitan ng tabak ng pagpipigil sa sarili; / ang masasamang kaisipan, sa pamamagitan ng pagsasanay sa katahimikan, pinigil mo; / at sa pamamagitan ng agos ng iyong mga luha pinainom mo ang buong disyerto, / at pinasibol para sa atin ang mga bunga ng pagsisisi. / Kaya ipinagdiriwang namin ang iyong pag-alala, Kagalang-galang.

At ngayon, O Ina ng Diyos: O bagong kababalaghan, *na hihigit* sa lahat ng sinaunang kababalaghan! / Sapagkat sino ang nakakaalam ng isang ina na nanganak nang walang asawa, / at siyang nagdala sa kanyang mga bisig ng Siyang niyayakap ang buong nilikha? Ang plano ng Diyos ang paglilihing ito. *Ngunit* ikaw, O Pinakadakilang Kalinisan, na naghawak sa Kanya bilang sanggol sa iyong mga bisig, at nagkamit ng katapangang isang ina sa harap Niya, ay huwag kang tumigil sa pagdarasal para sa mga nagpapalagalang sa iyo, upang Siya ay mapawi ang galit at iligtas ang aming mga kaluluwa.

Troparion, Tono 8

Sa iyo, O Ina, ay tapat na napanatili / ang *nasa sa atin* ayon sa wangis *ng Diyos*: / sapagkat, bitbit ang *iyong* krus, sinundan mo si Cristo, / at sa pamamagitan ng iyong halimbawa ay itinuro mo sa amin

na balewalain ang laman bilang panandalian, / at alagaan ang kaluluwa, ang walang-kamatayang nilikha. / Kaya nga, O Kagalang-galang na Maria, ang iyong diwa ay nagagalak kasama ng mga Anghel.

Dalit sa Ina ng Diyos: Ipinanganak mula sa Birhen para sa ating kapakanan / at pagkatapos tiniis ang pagpapako sa krus, / pinabagsak ang kamatayan sa pamamagitan ng kamatayan / at inihayag ang Pagkabuhay na Mag-uli bilang Diyos, / huwag hamakin, O Mabuti, ang mga nilikha ng Inyong kamay ; / ipakita Mo ang Sugo Mo sa sangkatauhan, O Maawain, / tanggapin Mo ang Ina ng Diyos na nagluwal sa Iyo, na naghahain ng panalangin para sa amin, / at iligtas Mo, O aming Tagapagligtas, ang mga nawalan ng pag-asa.

SA IKALIMANG DOMINGO SA MATINS

Pagkatapos ng Ika-anim na Salmo, 'Ang Panginoong Diyos': **sa tono ng Oktosahos, at inaawit natin ang tropario ng Linggo.**

Kaluwalhatian, tropario ni Santa Maria ng Ehipto, tono 8

Sa Iyo, O Ina, ang *nasa atin* ay tapat na napangalagaan ayon sa wangis *ng Diyos*: / sapagkat, bitbit ang *Iyong* krus, sinundan Mo si Cristo, / at sa pamamagitan ng Iyong halimbawa itinuro Mo sa amin na balewalain ang laman bilang panandalian, / at alagaan ang kaluluwa, ang walang-kamatayang nilikha. / Kaya nga, O Kagalang-galang na Maria, ang Iyong diwa ay nagagalak kasama ng mga Anghel.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Siya na ipinanganak mula sa Birhen para sa ating kapakanan / at nagtiis ng pagpapako sa krus, / na sa pamamagitan ng Kanyang kamatayan ay tinalo ang kamatayan / at inihayag ang Pagkabuhay na Muli bilang Diyos, / huwag hamakin, O Mabuti, ang mga nilikha ng Kanyang kamay; / ipakita Mo ang pag-ibig Mo sa sangkatauhan, O Maawain, / tanggapin Mo ang Ina ng Diyos na nagluwal sa Iyo, habang siya ay naghahain ng kanyang panalangin para sa amin, / at iligtas Mo, O aming Tagapagligtas, ang mga nawalan ng pag-asa.

Pagkatapos, ang karaniwang salmuterya mula sa Salmo. Ang Sedalnia mula sa Oktosarkos. Pagkatapos ng mga Tropario ng Walang-sala: 'Ang Hukbo ng mga Anghel:' Ipakoi. Ang mga stikera at prokimeno ng tono. 'Lahat ng humihinga:' ang karaniwang Ebanghelyo ng Linggo. 'Ang Pagkabuhay na Muli ni Cristo:' Awit 50. Pagkatapos ang Himno ng Kaluwalhatian, tono 8: 'Buksan Mo sa akin ang mga pintuan ng pagsisisi:'

Unang Canon – Canon ng Linggo sa tono 4, Canon ng Theotokos sa tono 2, Canon ng Triodion sa tono 4 at Canon ng Kagalang-galang sa tono 4:

Kanon ng Mayaman at Lazaro, tono 8.
Oda 1

Irmos: Naglalakad sa ibabaw ng tubig na parang sa tuyong lupa:

Ipinagkaloob Mo sa akin / *na magpakasawa* sa kayamanan ng ligaya, / *na gaya ng* mayamang tao na araw-araw ay nagpapalipas-oras sa karangyaan. / Kaya't nananalangin ako sa Iyo, O Tagapagligtas, / iligtas Mo ako mula sa apoy, gaya ng pagliligtas Mo kay Lazaro.

Ako'y nakasuot, O Tagapagligtas, ng kagalakan / na parang sinuotan ng pinong lino at ginto, / at ng mga kasuotang burdang ginto; / ngunit huwag Mo akong ihagis sa apoy, gaya ng ginawa Mo sa kaniya.

Ang mayaman ay nagpakasasa sa kayamanan at karangyaan / sa kanyang mortal na buhay noon, / at dahil dito'y hinatulan sa paghihirap, / samantalang ang mahirap na si Lazaro ay pinapresko ng hamog.

Sa Theotokos: Ang mga hukbo ng anghel at mga mortal / ay walang patid na pinupuri Ka, O Ina na hindi nakilala ang kasal, / sapagkat dinala Mo sa Kanyang mga bisig ang kanilang Tagapaglikha bilang sanggol.

Isa pang kanon ng Kagalang-galang, tono 6.
Oda 1

Irmos: Tulad ng alon ng dagat:

Habang ipinagdiriwang ko nang may pag-ibig ang iyong liwanag-taglay at banal na alaala, / ipagkaloob mo sa akin ang liwanag, O Kagalang-galang, / na nakatayo sa harap ng Hindi-Mapaparaang Liwanag—si Cristo, / na nagliligtas sa akin mula sa lahat ng tukso ng buhay na ito.

Ang Panginoon, na nanahan sa piling ng mga Ehipsiyo sa laman, / ang Walang-Hanggan at Walang-Anggan, / inilabas ka mula sa Ehipto, O ganap na maningning na bituin, / na kilala Niya sa lahat ng bagay bago ka pa man ipinanganak.

Hindi alam ang mga banal na utos, O kagalang-galang, / dinungisan mo ang magandang larawan ng Diyos, / ngunit sa pamamagitan ng banal na probidensiya muling pinadalisay mo *ito,* O lubos na pinupuri, / nang makamtan mo ang pagkadiyos sa pamamagitan ng iyong mga banal na gawa, O kagalang-galang.

Sa Ina ng Diyos: O dakila ang habag Mo, aking Diyos, at ang di-mailarawang pagpapakumbaba Mo! Sa pamamagitan ng mga panalangin ng Ina Mo, ginawa Mo siyang—na minsang patutot—na katulad ng mga anghel sa kalinisan at kawalang-sala!

Katavasia: Bubuksan ko ang aking mga labi, / at mapupuno ang mga ito ng Espiritu; / at magsasalita ako sa Reyna at Ina, / at lilitaw akong maningning sa kagalakan, / at magkanta ako nang may kagalakan tungkol sa Kanyang mga kababalaghan.

Kanta 3

Irmos: Ikaw ang aming lakas:

Tulad ng pagliligtas Mo kay Lazaro mula sa mga apoy, O Kristo, iligtas Mo rin ako, ang Iyong hindi karapat-dapat na lingkod, mula sa apoy ng Gehenna.

Mayaman ako sa mga pagnanasa at ligaya, O Panginoon, / ngunit dukha *tulad* ni Lazaro, *sapagkat* kulang ako sa mga birtud; / ngunit iligtas Mo ako!

Nagsuot siya ng mamahaling lila at pinong lino, / sa mga ligaya at kasalanan, / at dahil dito ay *nasusunog siya* sa apoy.

Theotokos: Ibigay Mo sa amin ang tulong / sa pamamagitan ng Iyong mga panalangin, O Pinakabanal, / na mapawi ang pagsalakay ng kakila-kilabot na mga kapahamakan.

Kanon ng Kagalang-galang. Irmos: Sa Iyo, sa ibabaw ng mga tubig:

Sa Iyo, na lumapit / sa mga pintuan ng kapahamakan sa pamamagitan ng mga hindi maringal na gawa, / Siya na minsang nagbasag sa mga pintuan ng impiyerno sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Pagkadiyos, / binubuksan ang mga pintuan ng pagsisisi, O Pinakamamahal, / sapagkat Siya Mismo ang pintuan ng buhay.

Nang minsan kang maging kasangkapan ng kasalanan, O Mapagtiis, / *matapos* sambain ang sandata ng banal na Krus, / Ipinahayag Mo siyang ganap na nagwagi / laban sa lahat ng kasangkapan at panlilinlang ng mga demonyo, O Mahabagin.

Nang minsan ay ibinuhos Mo ang Kanyang Dugo *bilang* pantubos para sa lahat, ginawa Mo siyang, na tinamaan ng mabagsik na ketus ng pinakamaruming gawa, isang bukal ng dalisay na luha, Ikaw na nagkaloob ng pag-iral sa lahat nang buo.

Theotokos: Ang mga salitang lampas sa lahat ng pagkaunawa / *ay natupad* sa Iyo, O Birhen: / sapagkat ang Salita ng Ama ay nanahan sa Iyo, ayon sa nararapat sa Diyos, / nagkakaloob ng kapatawaran ng mga kasalanan sa lahat ng makasalanan / sa pamamagitan ng isang salita.

Katavasia: O Ina ng Diyos, / ikaw ay isang buhay at masaganang bukal / para sa iyong mga mang-aawit na inihanda ang banal na piging na ito; / palakasin mo sila, / at sa iyong banal na kaluwalhatian / ipagkaloob mo sa kanila ang mga korona ng kaluwalhatian.

Sedalen, Tono 8

Sa pamamagitan ng pagsubok sa sarili at pagsisikap, sinupil mo ang lahat ng paghihimagsik ng laman, at ipinamalas mo ang matapang na katangian ng iyong kaluluwa. Sapagkat, sa banal mong hangarin na masilayan ang Krus ng Panginoon, ikaw, O kagalang-galang, ay nagpakrusipika sa sarili para sa ikabubuti ng sanlibutan; kaya naman, masigasig mong hinikayat ang iyong sarili sa paghahangad ng buhay na angheliko, O lubos na pinagpala. / Kaya, nang may pananampalataya, ipinagdiriwang namin ang iyong pag-alala, Maria, / na humihiling ng bukas-palad na kaloob ng / kapatawaran ng aming mga kasalanan sa pamamagitan ng iyong paghahain.

Kaluwalhatian, at ngayon, sa Ina ng Diyos: Himig natin ang makalangit na mga pintuan at arka, ang lubhang banal na bundok, / ang maningning na ulap, / ang hindi nasusunog na palumpong, ang espiritwal na paraiso, / ang panawagan ni Eba *sa kaligtasan*, / ang dakilang kayamanan ng buong sansinukob, / sapagkat sa Kanya natupad ang kaligtasan ng mundo at ang kapatawaran ng mga sinaunang kasalanan. / Kaya't sumisigaw kami sa Kanya: 'Manalangin ka sa Iyong Anak at sa Diyos, upang ipagkaloob Niya ang kapatawaran ng mga kasalanan / sa mga taong may paggalang na sumasamba sa lubos na banal na pagsilang ni Cristo mula *sa Iyo*!'

Himno 4

Irmos: Narinig ko, O Panginoon:

Ang mayamang tao ay namuhay nang marangya, / nagpapasasa sa pagkain at magagarang damit, / samantalang si Lazaro ay nananasang mapawi ang gutom / sa mga mumo mula sa kanyang mesa.

Dinilaan ng mga aso ang mga sugat ng pulubi na si Lazaro, / na nagpapatunay na sila'y mas mahabagin sa mahihirap / kaysa sa mayaman.

Noong isang beses, sa pintuan ng mayaman, / si Lazaro ay nahiga nang wasak, / pinahirapan ng mga sugat ng kahirapan; / kaya, O Tagapagligtas, siya ay ngayo'y pinaparangal.

Theotokos: Siya na Tiyong dinala sa inyong sinapupunan, O Pinakadakilang Dalisay, / ipanalangin ninyo ang kaligtasan ng mga umaawit ng inyong papuri / mula sa pagkaalipin sa Maninira, / sapagkat Kayo lamang ang aming Tagapagtanggol.

Kanon ng Kagalang-galang. Irmos: Sa Krus, ang Iyong banal na pagpapakumbaba:

Bilang Tagapaglikha ng sangkatauhan, bilang bukal ng awa at kayamanan ng kabutihang-loob, Ikaw, O Tagapagmahal ng sangkatauhan, ay naawa sa kaniya na tumakas sa Iyo at inagaw mo siya mula sa mapaminsalang hayop.

Nagmamadali kang masdan ang Krus, / naliwanagan ka ng liwanag ng Krus, Maria, / sa banal na kilos Niya na inialay ang Sarili sa Krus, / na ipinako para sa sanlibutan, O pinakamapuri-puri.

Noong minsan ikaw ang naging sanhi ng kasamaan para sa marami / *dahil sa* masamang pagsunod, / ikaw ay lumitaw, O Kagalang-galang, / na parang sumisikat na araw, / bilang gabay sa lahat ng nagkakasala.

Theotokos: Nilampasan mo pa nga ang kaisipan ng langit, / ang kaisipang Langit ng Hari ng lahat: / sapagkat lampas sa mga batas ng kalikasan, O Dalise, / ipinaglihi Mo ang Tagapagbigay-batas at Tagapaglikha ng lahat.

Katavasia: Nakaupo sa kaluwalhatian / sa trono ng Pagkadiyos, / sa isang banayad na ulap, / ang pinakadiyos na Hesus ay dumating, / *dinala* ng isang walang dungis na kamay, / at iniligtas ang mga sumigaw: / 'Kaluwalhatian, O Kristo, sa Iyong kapangyarihan!'

Himno 5

Irmos: Bakit mo ako itinakwil:

Nang makita ng mayaman si Lazaro sa kandungan ni Abraham / na nagagalak sa liwanag at kaluwalhatian, / sumigaw siya: 'Ama Abraham, maawa ka sa akin! / Hinatulan ako sa apoy, at ang dila ko'y nasusunog nang lubha!'

'Namuhay ka sa karangyaan, at nagalak sa kayamanang makamundo,' / wika ni Abraham sa mayaman, / 'kaya't naghihirap ka ngayon ng walang hanggang parusa rito sa apoy, / samantalang ang dukhang si Lazaro ay nagagalak / sa walang hanggang kagalakan.'

Niloko ng mga tukso ng sanlibutan, naging mayaman ako, / na parang mayamang lalaki, na sinayang ang buong buhay ko sa mga kaluguran, O Tagapagmahal ng Tao! / Ngunit ipinamamanhid ko ang iyong awa, / upang ako'y mailigtas mula sa apoy, / gaya ng pagkaligtas ni Lazaro.

Theotokos: May taglay kang katapang ng isang ina sa harap ng Kaniyang Anak, O Pinakabanal, / huwag mo kaming pabayaan sa Iyong pag-aaruga ng isang ina, ipinamamanman namin sa Iyo, / sapagkat kami, mga Kristiyano, sa Iyo at *sa Iyo* lamang kami tumitingin / sa pamamagitan ng Iyong mapagpalang pagdalit sa Panginoon.

Kanon ng Kagalang-galang. Irmos: Ng Iyong Pagpapakita sa amin, O Kristo:

Si Moises ay minsang sumikat sa Bundok Sinai, / nang hiwagaang masdan niya ang Diyos mula sa likuran, O kagalang-galang, / *at* inukit ang hiwagang *ito*; / nguni't ngayon, si Maria, na masigasig na nakakapit sa pinakadalise na ikono / na parang sisidlan ng manna, / ay namumuhay nang anghel.

Ninais niya, ayon sa salmo, na masilayan / ang karilagan ng Templo Mo / at ang walang-katawang tabernakulo ng Kaluwalhatian Mo; / siya na nagdalang-dumi sa Templo Mo / *at,* sa pamamagitan ng hindi nakikitang mga paghahabol, ay hindi nakakilala ng asawa, / ay naging Templo Mo, O Kristo. / Gawin *Mo rin* ako, / na maging templo ng Makapangyarihang Espiritu.

Matapos mailigaw ang marami sa pamamagitan ng pang-akit ng laman sa pamamagitan ng kanyang mga mata, at gawing pagkain ng diyablo ang mga ito sa pamamagitan ng panandaliang ligaya, siya ay tunay na nahuli ng banal na biyaya ng Banal na Krus, at naging pinakamayuming pagkain para kay Cristo.

Theotokos: Ang koro ng mga propeta, na nakasaksi sa hiwaga / *na natupad* sa Iyo, / sa pamamagitan ng mga misteryosong banal na salita, O Pinakadakila sa Kalinisan, / ay naghula tungkol sa Iyo sa sari-saring paraan. / Ang sisidlan na naglalaman ng manna / *yaong* kinakapitan ngayon ni Maria / – ang pinakadalisay na larawan ng Tagapamagitan / para sa mga makasalanan sa harap ng Diyos.

Katavasia: *Ang* buong *sanlibutan* ay namangha / sa Iyong banal na kaluwalhatian: / sapagkat Ikaw, Birheng hindi nakilala ang pakikipag-asawa, / ay nagdalang-tao sa Kataas-taasang Diyos sa *Iyong* sinapupunan / at ipinanganak ang walang hanggang Anak, / na nagkakaloob ng kapayapaan sa lahat ng umaawit ng Iyong papuri.

Himno 6

Irmos: Linisin mo ako, O Tagapagligtas:

Pinahamak ng mayamang tao ang sarili sa naglalagablab na apoy / dahil *sa kanyang* mapagpakasasa na pamumuhay. / Ngunit si Lazarus na dukha, na pinili ang kahirapan sa buhay na ito, / ay binigyan ng walang hanggang kagalakan.

Si Lazaro ay pinagkaloobang *manirahan* sa kandungan ni Abraham, / puno ng buhay na walang hanggan, O Kristo. / Ang mayaman naman ay hinatulan sa apoy / upang magdusa ng parusa sa kaluluwa at katawan.

Hinukuman ang mayaman na lalaki sa apoy dahil kay Lazaro. / *Kaya naman,* huwag Mo akong hatulan, ako na aba, / O Panginoon, Tagapagmahál ng sangkatauhan, ipinamamanhik ko sa Iyo, / kundi ipagkaloob Mo sa akin, gaya ni Lazaro, ang liwanag ng Iyong presensya.

Theotokos: Nawa'y mailigtas kami mula sa mabibigat na kasalanan / sa pamamagitan ng Iyong mga panalangin, O dalisay na Ina ng Diyos, / at nawa'y tanggapin namin, O Pinakadalisay, ang banal na kaliwanagan / mula sa Iyong Anak, ang Salita ng Diyos, na nagkatawang-tao sa di-mailarawang paraan.

Kanon ng Kagalang-galang. Irmos: Ang sukdulang kalaliman ng mga kasalanan ay pumalibot sa akin:

Nagagalak ang mga anghel, Maria, / sa pagtingin sa iyo, O Kagalang-galang, na may buhay na katulad sa kanila, / at ipinapahayag nila ang kaluwalhatian ng Panginoon.

Ang madilim na hukbo ng mga demonyo ay nanginginig / sa kapangyarihan ng iyong pagtitiis, / sapagkat ikaw, isang nag-iisa at hubad na babae, / ay ipinahiya sila sa isang kamangha-manghang paraan.

Sumiklab ka na parang araw, O lubos na pinupuring Maria, / at binigyang-liwanag mo ang buong disyerto sa iyong sinag. / Kaya, liwanagan mo rin ako ng iyong liwanag.

Theotokos: Ang mga anghel, na nagniningning sa kaluwalhatian / ng pagsilang *ni Cristo* mula sa iyo, / ay malakas na ipinahayag sa ating lahat sa lupa / ang kapayapaan at mabuting kalooban sa mga tao, O Birhen.

Katavasia: Habang ipinagdiriwang natin ang banal at kagalang-galang na / kapistahan ng Ina ng Diyos, / halina, kayong mga pantas sa Diyos, magpalakpak tayo, / papurihan ang Diyos na ipinanganak mula sa kaniya.

Kontakion, Tono 3

Noong una'y napuno ka ng iba't ibang gawang imoralidad, / nguni't sa pamamagitan ng pagsisisi, ikaw ay pinangalanan na Nobya ni Cristo, / sapagkat hinangad mo ang anghel na pamumuhay, / at tinalo mo ang mga demonyo gamit ang sandata ng Krus. / Kaya't lumitaw ka bilang Nobya ng Kaharian, / O pinakamarangal na Maria!

Ikos: Ngayon ay purihin natin sa pamamagitan ng mga awit ang Kordero ni Cristo at ang Anak na babae, / ang pinakamagandang si Maria, / na sa kapanganakan ay inapo ng mga Ehipsiyo, / subalit iniiwasan ang lahat ng kanilang mga pagkakamali, / at magandang iniharap sa Simbahan bilang isang mahalagang sanga, / sa pamamagitan ng pagsisikap sa pag-aayuno at panalangin / na lampas sa sukat ng likas na katangian ng tao. / Kaya't ikaw ay itinaas sa Cristo sa pamamagitan ng iyong buhay at mga gawa, / at naging nobya ng Kaharian ng Langit, / O pinakadakilang karangalan na Maria!

Himno 7

Irmos: Ang mga binata na nagmula sa Judea:

Tulad ng noong unang panahon si Job ay nabubulok, puno ng uod / at nanahan sa bunton ng dumi, / gayon din naman si Lazaro ay nakaupo sa pintuan ng mayaman, na sumisigaw: / 'Diyos ng aming mga ninuno, pinapuri Ka!'

Tinapon sa harap ng pintuan ng malupit na mayaman, / minsan ay hinangad ni Lazaro ang mga mumo mula sa kanyang mesa, / at walang nagbigay sa kanya; ngunit *ngayon*, / sa halip, natagpuan niya ang sinapupunan ni Abraham.

Iligtas Mo ako, O aking Cristo, Ipinamamanhala, / mula sa kapalaran ng malupit na mayaman, / at, sa pagsasama sa akin sa dukhang si Lazaro, / ipagkaloob Mo na matawag Kita nang may pasasalamat: / 'Diyos ng aming mga ninuno, pinupuri Kita!'

Theotokos: Nang magkatawang-tao Ka mula sa sinapupunan ng Birhen, / nagpakita Ka para sa kaligtasan namin. / Kaya, sa pagkilala sa Iyong Ina *bilang* Ina ng Diyos, / sumisigaw kami nang may pasasalamat: / 'Diyos ng aming mga ninuno, pinupuri Ka!'

Kanon ng Kagalang-galang. Irmos: Ang mga binata sa Babilonia:

Ang pinakadakila sa hanay ng mga ama, ang pantas na Zosima, / habang naglilibot sa disyerto, ay nagkaroon ng karangalan / na masilayan ang Kagalang-galang at sumigaw: / 'Pinagpala Ka, Diyos ng aming mga ninuno!'

'Bakit, Ama, kayo'y naparito upang makita ang isang mahina na babae, / isang dayuhan sa bawat aktibong birtud?' / – ang sigaw ng Kagalang-galang sa matanda; ngunit siya'y sumigaw: / 'Pinagpala Kayo, Diyos ng aming mga ninuno!'

Matapos mong pumatay, O Pinagpala, sa paghihimagsik ng iyong mga pagnanasa, / narating mo na ngayon ang daungan ng kawalan ng pagnanasa, na sumisigaw: / 'Pinagpala Ka, O Panginoon, Diyos ng aming mga ninuno!'

Theotokos: Sa di-mailarawang paraan ay ipinaglihi Mo, / habang nanatiling Birhen, O Ikaw na Pinakadakila sa Kalinisan, / at sa iyong sinapupunan ay ipinanganak Mo ang Tagapagligtas ng mundo – si Cristo na aming Diyos; / kaya kami, mga mananampalataya, / ay pinupuri Ka sa pamamagitan ng mga awit.

Katavasia: Hindi pinarangalan ng mga banal / ang nilikha higit sa Lumikha, / kundi, matapang nilang tinalo ang apoy na nagbanta *sa kanila*, / at masayang umawit: / 'Pinakapuri-puring Panginoon at Diyos ng aming mga ninuno, / pinagpala Ka!'

Dalit 8

Irmos: Pitong beses, O pugon:

Noong minsan, ang mapalad na mayaman ay nakasuot nang marangya / ng malalim na pula at pinong lino na may kulay-lila; / samantalang si Lazaro ang pulubi ay nakahiga sa kanyang pintuan / *sa* matinding *kahirapan*, / na nananasang mapawi ang gutom sa mga mumo / na nalalaglag mula sa mesa, / subalit walang sinumang nagbigay sa kanya ng kahit ano. / Kaya ngayon siya'y naghahari sa kaluwalhatian kasama ni Cristo.

Nakahiga si Lazaro sa pintuan ng mayaman, / nabubulok ang kanyang katawan dahil sa kanyang mga sugat, / na nananasang mapawi ang gutom sa mga mumo na nalalagas mula sa mesa, / subalit walang sinumang nagbigay sa kanya ng kahit ano; / at tanging ang mga aso lamang ang may malasakit na dinidilaan ng kanilang mga dila / ang kanyang mga sugat at mga balat-patos. / Kaya naman, ipinagkaloob sa kanya ang mga ligaya ng paraiso.

Yumaman ako sa mga ligaya, / gaya ng mayamang lalaki noon, / na araw-araw ay nagsusuot ng lilang kasuotan. / At ako, O Pinakamahabagin, sa mga karangyaan ng buhay na ito, / hinahatulan ko ang aking sarili / sa pamamagitan ng mga ligaya at aliw. / Kaya't ipinamanhid ko sa Iyo, Kristo, ang kaligtasan / mula sa apoy ng walang hanggan sa lahat ng kapanahunan.

Trinidad: Triyung Pagkadiyos, nag-iisang Liwanag, / na sumisikat mula sa isang Kalikasan sa tatlong Persona: / ang Ama na walang simula, / at ang Salita ng Ama, na kapareho *Niya* sa Kalikasan, / at ang Espiritu na kapareho sa diwa na namumuno kasama *Sila*, / kayong mga kabataan, pagpalain Siya; kayong mga pari, purihin Siya; / kayong mga tao, itaas Siya magpakailanman!

Kanon ng Kagalang-galang. Irmos: Manghanga nang may takot, O langit:

Ikaw na sumusuri sa kailaliman ng puso, / na nakatala *ng lahat* ng aming *mga gawa* bago pa man nagsimula ang panahon, / mula sa gulo ng buhay ay inagaw Mo siya na tumakas sa Iyo, O Tagapagligtas, / habang siya'y walang patid na sumisigaw sa Iyong pag-ibig para sa sangkatauhan: / 'Mga pari, pagpalain siya, / bayan, itaguyod siya magpakailanman!'

O banal na pagbabago, / ang iyong paglipat sa mas mabuting buhay, O kagalang-galang! / O banal na pag-ibig, na naglayaw sa makamundong ligaya! / O nag-aalab at banal na pananampalataya ng lubos na pinupuring Maria, / na pinupuri namin nang may pananampalataya / at itinaas sa kadakilaan magpakailanman.

Natanggap mo na ang iyong gantimpala sa iyong mga pagsisikap, / at ang iyong kabayaran sa iyong mga paghihirap, O Pinakamarangal na Maria: / sa pamamagitan nila ay pinabagsak mo ang mamamatay-taong kaaway / at ngayon, kasama ng mga Anghel, ikaw ay umaawit ng himno, na walang patid na sumisigaw / at pinupuri si Cristo magpakailanman.

Theotokos: Ipinabago Niya ako nang lubusan sa iyong sinapupunan, O Purong Isa, sa pamamagitan ng *Kanyang* kabutihan, ang Panginoon ng lahat ng kapanahunan, nang hindi ginugulo ang mga katangian ng bawat kalikasan. Kaya, bilang sanhi ng aming kaligtasan, pinupuri ka namin sa pamamagitan ng mga awit magpakailanman.

Katavasia: Ang Anak ng Ina ng Diyos ay nagligtas / sa mga banal na kabataan sa pugon: / noon ay isang pahiwatig, ngayon ay katuparan; / Tinawag Niya ang buong sansinukob upang kumanta sa Iyo. / Kumanta sa Panginoon, O mga nilikha, / at luwalhatiin Siya magpakailanman!

Himno 9

Irmos: Ikaw na hindi nakilala ang kasal:

Gawin Mo ako, O Cristo, ipinamamanhida Ko sa Iyo, na parang mahirap na si Lazaro, / na pawiin Mo sa akin ang pagnanasa sa mga luho, / bilang Diyos sa Kalooban: / ngunit gawin Mo akong mayaman sa mga birtud, / upang sa pamamagitan ng pananampalataya ay papurihan Kita sa mga awit.

Mayaman at walang-awang ako, hinamak ko ang sarili kong pag-iisip, / *hindi* naniwala sa Iyong mga utos, O Tagapagmahal ng sangkatauhan, / *at* ako'y nahulog sa kapighatian sa labas ng pintuan; / ngunit bilang isang mapagkawanggawa at mapagmahal sa awa, itaguyod Mo ako / gaya ng minsan Mo, sa pamamagitan ng habag, *binuhay ang Iyong* kaibigang si Lazaro sa ika-apat na araw.

Nauunawaan nating lahat ang parabola ng Panginoon. / Kaya't tayong lahat, mga mananampalataya, ay kamuhian natin ang kawalan ng awa ng mayamang tao, / upang makaligtas tayo sa *walang hanggang* parusa / at magalak nang walang tigil sa sinapupunan ni Abraham.

Theotokos: Pinupuri ka namin nang may pananampalataya, O ikaw na nagpasan sa iyong mga bisig ng hindi nakikitang Diyos, / na pinupuri sa langit ng lahat ng nilikha, / at sa pamamagitan Niya ay ipinagkakaloob Niya sa atin ang kaligtasan magpakailanman.

Kanon ng Kagalang-galang. Irmos: Huwag kang magluksa para sa Akin, O Ina:

Madali mong tiniis ang mga paghihirap ng disyerto, O Ina, / na ginabayan ng makapangyarihang kapangyarihan ni Cristo: / sapagkat ikaw, O Banal, pinatay ang masasamang kaisipan / sa pamamagitan ng agos ng banal na luha, / ang kasakdalan ng mga asketa, ang papuri ng mga Kagalang-galang.

Ang Birhen at Dalisay ay nagbibigay-liwanag sa iyo ng pinakamaliwanag na sinag, / siya na nag-iisang nanganak sa Liwanag – si Cristo /. Ginagawa kang takot sa iyong mga kaaway, O banal, / at kilala ng lahat, si Maria ay nagpapahayag sa iyo, / ang kagandahan ng mga asketiko, ang pagpapatibay ng mga kagalang-galang.

Matalinong pinabayaan ang lahat ng bagay sa lupa, ikaw ay naging banal na tahanan ng Espiritu; kaya naman, ipanalangin mo sa Cristo, ang iisang Tagapagligtas, na iligtas Niya mula sa kakila-kilabot na *kapahamakan* ng mundong ito ang mga taong, nang may pananampalataya, ay ipinagdiriwang ang iyong banal na pag-alala.

Theotokos: Lampas sa mga batas ng kalikasan, O Birhen, / sapagkat sa di-pangkaraniwang paraan ay nalingid ka, / ikaw, O Dalisay, ay nagdalang-tao sa iyong sinapupunan dito sa lupa / sa batang Sanggol, ang tunay na Tagapagbigay-batas at ang Sinauna ng mga Araw. / Kaya nga, O Kalangitang Pangkaisipan ng Maylalang ng lahat, / pinupuri ka namin nang may pananampalataya at pag-ibig.

Katavasia: Magalak ang lahat na ipinanganak sa lupa / na pinaliwanagan ng Espiritu; / magalak din ang kalikasan ng mga walang-katawang Isip, / na nagbibigay-pugay sa banal na kapistahan ng Ina ng Diyos, / at sumigaw sila: / 'Magalak ka, Pinakabiyaya, / Dalisay na Ina ng Diyos, Palaging Birhen!'

Exapostilarion ng Linggo
at pagkatapos mula sa Triodion ng Kagalang-galang:

Kaluwalhatian: Mayroon *tayong* halimbawa sa iyo ng pagsisisi, / pinakamahal na Maria! / Manalangin ka sa Cristo sa panahon ng pag-aayunong ito *na* ipagkaloob Niya rin ito sa amin, / upang sa pananampalataya at pag-ibig / purihin ka namin sa awit.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Kagalakan ng mga Anghel, katuwaan ng mga naghihirap, / Tagapamagitan ng mga Kristiyano, Birheng Ina ng Panginoon, / protektahan mo kami at iligtas kami mula sa walang hanggang paghihirap.

Sa stichera ng 'Puripika'
Linggo Octoechos 4, Silangang 4
at Triodion 1:

Stich: **Bumangon ka, O Panginoon kong Diyos, at itaas Mo ang Kalooban Mo; / huwag Mo kaming kalilimutan hanggang sa wakas!**

Awit 9:33

Boses 1: Ang Kaharian ng Diyos ay hindi tungkol sa pagkain at inumin, / kundi sa katuwiran, pagpipigil sa sarili at kabanalan. / Kaya, hindi ang mayayaman ang makakapasok dito, / kundi ang mga nagbibigay ng kanilang kayamanan sa mga mahihirap. / Ganito ang itinuturo ng propeta David, na nagsasabi: / 'Mapalad ang taong matuwid sa buong araw, / na nagagalak sa Panginoon / at naglalakad sa liwanag, na hindi matitisod.' / Ngunit ang lahat ng ito ay isinulat para sa ating pagtuturo, / upang, habang nag-aayuno, makagawa tayo *ng* mabubuting *gawa*, / at ipagkaloob sa atin ng Panginoon ang makalangit na mga biyaya kapalit ng mga biyayang lupa.

Kaluwalhatian: inuulit natin ang pareho.

At ngayon, Tono 2: Pinagpala ka nga, O Birheng Ina ng Diyos:

Ang Dakilang Doxolohiya at ang Pagpapauwi.

SA IKALIMANG DOMINGO SA LITURHIYA

Ang mga bersong 'Pinagpala'.

Troparion, Tono 8

Sa iyo, O Ina, ang *nasa atin* ayon sa larawan *ng Diyos* ay tapat na napangalagaan: / sapagkat, bitbit ang *iyong* krus, sinundan mo si Cristo, / at sa pamamagitan ng iyong halimbawa itinuro mo sa amin na balewalain ang laman bilang panandalian, / at alagaan ang kaluluwa, ang walang-kamatayang nilikha. / Kaya nga, O Kagalang-galang Maria, ang iyong diwa ay nagagalak kasama ng mga Anghel.

Kontakion, Tono 3

Noong una'y napuno ka ng sari-saring pakikipagtaksil sa laman, / ngayo'y sa pamamagitan ng pagsisisi, hinirang kang Nobya ni Cristo, / sapagkat hinangad mo ang anghel na pamumuhay, / at tinalo mo ang mga demonyo sa pamamagitan ng sandata ng Krus. / Kaya't lumitaw kang Nobya ng Kaharian, / O pinakadakilang karangalan na Maria!

Prokeimenon ng tono, at ng Kagalang-galang, Prokeimenon, Tono 4: Kamangha-mangha ang Diyos sa kaniyang mga banal, / ang Diyos ng Israel.

Liham sa mga Hebreo, simula 321B

Mga kapatid, si Cristo, na naging Punong Pari ng mga mabubuting bagay na darating, sa pamamagitan ng dakila at perpektong tabernakulo, na hindi gawa ng kamay—ibig sabihin, hindi mula sa mundong ito—at hindi sa pamamagitan ng dugo ng mga kambing at guya, kundi sa pamamagitan ng sariling Kanyang dugo, ay pumasok sa Kabanal-banalan minsan magpakailanman, at dinala ang walang hanggang pagtubos. Sapagkat kung ang dugo ng mga kambing at ng mga toro, at ang abo ng

batang baka, kapag winisik sa mga nadungisan, ay nagpapabanal sa kanila upang malinis ang kanilang katawan, gaano pa nga kaya ang dugo ni Cristo, na sa pamamagitan ng walang hanggang Espiritu ay inialay ang kaniyang sarili na walang kapintasan sa Diyos, ang maglilinis ng ating budhi mula sa mga patay na gawa upang maglingkod tayo sa buhay at tunay na Diyos.

Heb 9:11–14

At sa Kagalang-galang,
Makasulat sa mga taga-Galacia, simula 208A

Mga kapatid, bago tayo sumampalataya, tayo'y pinangasiwaan ng Kautusan, at tayo'y nasa ilalim ng pagbabantay nito hanggang sa ipahayag ang pananampalataya, upang tayo'y mapawalang-sala sa pamamagitan ng pananampalataya; ngunit nang dumating ang pananampalataya, hindi na tayo nasa ilalim ng tagapagbantay. Sapagkat kayong lahat, sa pamamagitan ng pananampalataya, ay mga anak ng Diyos kay Cristo Jesus. Sapagkat kayong lahat na nabinyagan kay Cristo ay nakasuot kay Cristo. Wala nang Hudyo o Griyego, alipin o malaya, lalaki o babae; sapagkat kayong lahat ay iisa kay Cristo Jesus. At kung kayo ay kay Cristo, kayo nga ang mga inapo ni Abraham, mga tagapagmana ayon sa pangako.

Galacia 3:23–29

Alleluia ng tono.

Ang Ebanghelyo ayon kay Marcos, simula sa talata 47

Noong panahong iyon, tinawag ni Jesus ang Labindalawa at sinimulan niyang sabihin sa kanila ang mga mangyayari sa Kanya: 'Narito, tayo'y umaakyat sa Jerusalem, at ang Anak ng Tao ay ibibigay sa mga punong saserdote at sa mga eskriba; kanilang hatulan Siya ng kamatayan at ibibigay Siya sa mga Hentil; at kanilang pagtutuksoin Siya, tatalunin Siya, bubugbugin Siya, at papatayin Siya, at sa ikatlong araw ay muling mabubuhay Siya.' Dumating naman kina Santiago at Juan, ang dalawang anak ni Zebedeo, at sinabi nila sa Kaniya, 'Guro, nais naming gawin Mo para sa amin ang anumang hingin namin sa Iyo.' Sinabi Niya sa kanila, 'Ano ang gusto ninyong gawin Ko para sa inyo?' Sumagot sila, 'Ibigay Mo na ang isa sa amin ay maupo sa Iyong kanan at ang isa naman sa Iyong kaliwa sa Iyong kaluwalhatian.' Sinabi sa kanila ni Jesus, 'Hindi ninyo alam kung ano ang hinihiling ninyo. Kaya ba ninyong inumin ang tasa na aking iinumin, o mabinyagan sa pagbibinyag na aking pagbibinyagan?' Sabi nila sa Kaniya, 'Kaya namin.' Sinabi sa kanila ni Jesus, 'Tunay ngang iinumin ninyo ang kopang iniinom ko, at mababinyagan kayo sa binyagang aking binabinyagan; ngunit ang pag-upo sa aking kanan o kaliwa ay hindi sa akin na ibigay, kundi para sa mga ito'y inihanda.' Nang marinig ito ng sampu, nagsimula silang magngalit kina Santiago at Juan. Tinawag sila ni Jesus, at sinabi sa kanila, 'Alam ninyo na ang mga itinuturing na pinuno ng mga bansa ay nangingibabaw sa kanila, at ang kanilang mga dakila ay nag-iimposo ng kapangyarihan; ngunit hindi ganoon sa inyo. Ngunit ang sinumang nagnanais maging dakila sa inyo ay dapat maging lingkod ninyo; at ang sinumang nagnanais maging una sa inyo ay dapat maging lingkod ng lahat. Sapagkat ang Anak ng Tao ay hindi dumating upang paglingkuran, kundi upang maglingkod, at upang ibigay ang kanyang buhay bilang pantubos para sa marami.

Marcos 10:32b–45

At sa Reverendo,
Ang Ebanghelyo ayon kay Lucas, kabanata 33

Noong panahong iyon, inimbitahan ng isang Pariseo si Jesus na kumain sa kaniya. At nang pumasok Siya sa bahay ng Pariseo, umupo Siya sa hapag-kainan. Ngayon, isang babae na kilala sa bayan bilang makasalanan, nang malaman niyang Siya ay nakahiga sa bahay ng Pariseo, ay nagdala ng alabastro na banga ng pabangong malinamnam; at tumayo sa likod Niya sa paanan Niya, at nagsimulang umiyak, at binasa ang mga paa Niya ng kanyang mga luha at pinunasan ng buhok ng kanyang ulo; at hinalikan Niya ang mga paa Niya at pinahiran ng pabangong malinamnam. Nang makita ito ng Pariseong nag-anyaya sa Kanya, sinabi niya sa sarili, 'Kung propeta ang taong ito, malalaman sana niya kung sino at anong uri ng babae ang dumidikit sa Kanya, sapagkat siya'y isang makasalanan.' At sumagot si Jesus sa kaniya, 'Simon, may sasabihin ako sa iyo.' Sabi niya, 'Magsalita ka, Guro.' May isang nagpapautang na may dalawang utang: ang isa ay may utang na limang daang

denario, at ang isa naman ay limampung denario. Dahil wala silang pambayad, pinatawad niya silang pareho. Alin sa kanila ang higit na magmamahal sa kanya?' Sumagot si Simon, 'Sa palagay ko, ang pinatawad ng mas malaki.' Sinabi niya kay Simon, 'Tama ang hatol mo.' Pagkatapos, nang lumingon siya sa babae, sinabi niya kay Simon, 'Nakikita mo ba ang babaeng ito? 'Pumasok ako sa iyong bahay; hindi mo ako binigyan ng tubig para sa aking mga paa, ngunit hinugasan niya ang aking mga paa ng kanyang mga luha at pinatuyo ito ng kanyang buhok; hindi mo ako hinalikan, ngunit siya, mula nang pumasok ako, ay hindi tumigil sa paghalik sa aking mga paa; hindi mo pinahiran ng langis ang aking ulo, ngunit pinahiran niya ng pabango ang aking mga paa. Kaya't sinasabi ko sa iyo: ang kaniyang maraming kasalanan ay pinatawad na, sapagkat nagpakita siya ng malaking pag-ibig. Ngunit ang taong kaunti lamang ang pinatawad ay kaunti rin ang pag-ibig.' At sinabi Niya sa kaniya, 'Pinatawad na ang iyong mga kasalanan.' Nang magsimula ang mga nakahiga sa hapag kasama Niya na magsalita sa isa't isa, 'Sino ito, na nagpapatawad pa nga ng mga kasalanan?' Ngunit sinabi Niya sa babae, 'Ang iyong pananampalataya ang nagligtas sa iyo; humayo ka nang payapa.'

Lucas 7:36–50

Komunyon: Purihin ang Panginoon mula sa kalangitan; purihin Siya sa kataasan. **Alternatibo:** Ang matuwid ay mananatili sa alaala magpakailanman; hindi sila matatakot sa paninirang-puri.

SA IKALIMANG DOMINGO SA KAGABIHAN

Sa 'O Panginoon, ako'y sumigaw:' inaawit natin ang mga stichera para sa ika-10 tono: 4 na gumagalaw na stichera ng kasalukuyang tono ng Octoechos.

Stichera ng Kagalang-galang na Jose, Tono 1

Bagaman ako'y naghirap *noon ay* mayaman, O Kristo, / pinagyaman Mo ang mga mortal ng kawalang-kamatayan at ng *kaluwalhatian ng karangyaan*. / Kaya, kayamanan Mo ako, na naghihirap dahil sa mga ligaya ng mundo, / ng mga birtud, / at isama Mo ako kay mahirap na Lazaro sa k , / na iligtas Mo ako sa parusang *dumating* sa mayamang tao, / at sa Gehenna na nakalaan sa akin.

Naging napakayaman ako sa kasamaan, / at napalapit ang aking puso sa marangyang pamumuhay, / at nagpakasasa ako sa mga ligaya ng buhay *na ito*, O Panginoon, / at naging karapat-dapat ako sa apoy ng Gehenna. / Tingnan Mo ako, nagugutom sa espiritu, / nagpapakumbaba sa harap ng mga pintuan ng banal na gawa, / gaya ng pagtingin Mo kay Lazaro, / at maawa Ka sa akin, O Panginoon!

Santa Teodoro, Tono 1

Habang sinisimulan natin ang ika-anim na linggo ng marangal na pag-aayuno / nang may sigasig, O mga tapat, / ihandog natin ang awit bago ang pista ng mga sanga ng palma / sa Panginoon, na darating sa kaluwalhatian, / sa kapangyarihan ng Pagkadiyos tungo sa Herusalem, upang puksain ang kamatayan. / Kaya nga, buong paggalang nating ihanda / ang mga sagisag ng tagumpay – ang mga sanga ng kabutihan, / upang tayo'y makapagsigaw: 'Hosana!' sa Maylalang ng lahat ng bagay.

At mula sa Menaion, apat na stichera.

Kaluwalhatian, at ngayon: 'O Ina ng Diyos'.

Pasok. 'Isang liwanag ng kagalakan:'

Prokeimenon, tono 8

Ipinagkaloob Mo ang mana sa mga natatakot sa Kanyang pangalan, O Panginoon.

Taludtod: Mula sa mga hangganan ng lupa ay nananaghoy ako sa Iyo.

Taludtod: Maglilim sa lilim ng Iyong mga pakpak.

Taludtod: Ganito ako mag-aawit sa Kanyang pangalan.

Awit 60:6B, 3A, 5B, 9A

Stichera sa aklat ng mga Salmo, tono 1

Kamangha-mangha ang plano ng pag-ibig ng Tagapagligtas para sa sangkatauhan, *na ipinahayag* sa atin: / sapagkat Siya, na may kaalaman sa hinaharap at sa kasalukuyan, / ay inilatag sa harap *ng lahat* ang buhay ni Lazaro at ng mayaman. / At ngayon, habang pinagmamasdan natin ang wakas ng pareho, / iwasan natin ang kalupitan at kawalang-pagkatao ng isa, / ngunit tularan ang katatagan at pagtitiis ng isa pa, / upang, sa kandungan ni Abraham, sa kanyang yakap ay mapainit tayo, at mapahayag: / 'Dakilang makatarungan, kaluwalhatian sa Iyo!' **(2)**

Sa mga Martir: Sa pamamagitan ng pagdalit, O Panginoon, ng lahat ng mga santo at ng Ina ng Diyos, ipagkaloob Mo sa amin ang Kapanatagan Mo at kaawaan Mo kami, O Ikaw na nag-iisang Maawain.

Gloria, at ngayon, sa Ina ng Diyos: Kagalakan ng mga langitnong hukbo, / matibay na pananggalang para sa mga tao sa lupa, / Pinakadakilang Dalaga, / iligtas mo kami na naglilimod sa Iyo: / sapagkat inilagay namin ang aming pag-asa, O Ina ng Diyos, / sa Iyo kasunod ng Diyos.

At ang natitirang bahagi ng serbisyo ayon sa karaniwan.

IKA-ANIM NA LINGGO NG MALAKING KUWARESMA

SA BIYERNES NG IKALAWANG DOMINGO NG KUWARESMA
SA IKANAM NA ORAS

Tropario ng Pahayag, Tono 3

Ang kakila-kilabot na galit Mo laban sa mga makasalanan ay hindi matiis, O Panginoon, at kami ay hindi karapat-dapat na tumingin sa Iyo o humingi ng Iyong awa: upang hindi Mo kami puksain, kami na nilikha Mo mula sa lupa sa pamamagitan ng Iyong kamay , ni sa Iyong poot ni sa Iyong galit.

Kaluwalhatian, at ngayon: at inuulit natin ang pareho.

Prokeimenon, tono 4

Para sa kapakanan ng bahay ng Panginoon na ating Diyos, / hinangad ko ang kabutihan para sa iyo.

Taludtod: Nagalak ako sa mga nagsabi sa akin, 'Pupunta tayo sa bahay ng Panginoon.'

Awit 121:9, 1

Pagbasa mula sa mga Propesiya ni Isaias

Magalak ka, O Jerusalem, at magsaya sa kanya, kayong lahat na umiibig sa kanya at naninirahan sa loob niya; magsaya kayo nang lubos kasama niya, kayong lahat na nagluksa para sa kanya, upang kayo'y mapakain at masiyahan mula sa dibdib ng kanyang aliw, at upang, sa pag-inom nang sagana, kayo'y magalak sa pagdating ng kanyang kaluwalhatian. Sapagkat ganito ang sabi ng Panginoon: 'Narito, ibabalik ko sa kanila ang kapayapaan *na parang* ilog, at ang kaluwalhatian ng mga bansa na parang bumabaw na daluyong umaapaw. Ang kanilang mga anak ay itatawid sa balikat at aaliwin sa mga tuhod; gaya *ng* pag-aaliw ng isang ina sa kanyang anak, gayon din kayo'y aking aaliwin, at kayo'y aaliwin sa Jerusalem. At makakakita kayo, at ang inyong puso ay magagalak, at ang inyong mga buto ay lulubog na parang damo; at ang kamay ng Panginoon ay ipapahayag sa kanila na natatakot sa Kanya, at Kanyang babantaan ang mga suwail. Sapagkat narito, darating ang Panginoon na parang apoy, at ang Kanyang mga karwahe na parang unos, upang ipagkaloob ang Kanyang paghihiganti nang may galit at ang Kanyang pagbatid sa alab ng apoy. Sapagkat ang buong lupa ay huhusgahan ng apoy ng Panginoon, at ang lahat ng laman ng Kanyang tabak; marami ang papatayin ng Panginoon. Ang mga nagpapabanal at naglilinis sa kanilang sarili sa mga hardin, at sa mga portiko ay kumakain ng baboy, at ng mga kasuklam-suklam, at ng mga daga—sila'y mapuputol ngang lahat nang sabay, sabi ng Panginoon. At nalalaman ko ang kanilang mga gawa at ang kanilang mga kaisipan; at darating ako upang tipunin ang lahat ng mga angkan at mga bansa, at sila'y darating at makikita ang aking kaluwalhatian. At mag-iiwan ako ng tanda sa kanila, at magpapadala ako ng ilan sa kanila na nailigtas sa mga bansa: sa Persia, at sa Phud, at sa Lud, at sa Mosoch, at sa Phovel, at sa Hellas, at sa malalayong mga pulo na hindi nakarinig ng Aking pangalan ni nakita ang Aking kaluwalhatian: at ipahayag nila ang Aking kaluwalhatian sa gitna ng mga bansa, at dalhin ang ating mga kapatid mula sa lahat ng bansa bilang handog sa Panginoon—sakay ng mga kabayo at sa mga karwahe, sa mga mulo at sa mga karwaheng may takip—patungo sa banal na lungsod ng Jerusalem, sabi ng Panginoon—gaya ng pagdadala ng mga anak ng Israel ng kanilang mga hain sa Akin nang may [tuwa at] mga salmo sa bahay ng Panginoon. At mula sa kanila ay kukuha ako ng mga pari at mga Levita,' sabi ng Panginoon. 'Sapagkat kung paanong ang bagong langit at ang bagong lupa na aking lilikhain ay mananatili sa aking harapan,' sabi ng Panginoon, 'ganyan din naman ang magtatagal ang inyong lahi at ang inyong pangalan. At mangyayari na, buwan-buwan at Sabado-Sabado, ay darating ang lahat ng laman upang sumamba sa harap Ko,' sabi ng Panginoon. At lalabas sila at makikita nila ang

mga bangkay ng mga taong naghimagsik laban sa Akin; sapagkat ang uod nila ay hindi mamamatay, ni hindi mamatay-sindi ang apoy sa kanila; at magiging pangitain sila sa lahat ng laman.

Isaias 66:10–24

Prokeimenon, tono 6

Maawa ka sa amin, O Panginoon, / maawa ka sa amin.

Taludtod: Itinaas ko ang aking mga mata sa Iyo, O Ikaw na naninahan sa kalangitan.

Awit 122:3A, 1

SA BIYERNES NG IKANAM na LINGGO SA KAPAGTAPUAN

Kinakanta namin ang Kathisma 18. Sa 'O Panginoon, ako'y sumigaw:' **ang mga stichera para sa ika-10 tono: ang stichera na may sariling tinig ng araw nang dalawang beses, ang stichera ng martir, at ang stichera na may sariling tinig ni Lazarus na matuwid nang pitong beses.**

Ang awit sa sariling tono, tono 8

Matapos naming tapusin ang Pag-aayuno na nagliligtas ng kaluluwa, / at upang masilayan ang banal na linggo ng Iyong Paghihirap, / ipinamanman ka namin, O Tagapagmahal ng sangkatauhan, / na aming maparangalan ang Iyong kadakilaan sa *mga araw* na ito, / at ang Iyong di-mailarawang plano para sa amin, / na umaawit nang magkakaisang tinig: / 'O Panginoon, kaluwalhatian sa Iyo!' **(2)**

Para sa mga Martir: Mga Martir ng Panginoon! / Ipamagitan ninyo kami sa aming Diyos / at pakiusap *sa Kanya na ipakita* / ang malaking habag sa aming mga kaluluwa / at ipagkaloob sa amin ang kapatawaran ng aming mga kasalanan; ipinapanalangin namin.

Kantahin din natin ang homiliya para kay San Lazaro, na inakda ng banal na Haring Leo ang Matalino. Tono 6.

O Panginoon, na nagnanais makita ang libingan ni Lazaro, / Ikaw, na Siyang kusang-loob na magpapasok sa libingan ng Sarili Mo, / ay nagtanong: 'Saan ninyo siya inilibing?' / Nang marinig Mo ang hindi naman sa Inyo'y di-kilala, / sumigaw Ka sa minamahal Mo: 'Lazaro, lumabas ka!' / At ang walang-buhay ay tumalima sa nagbigay sa kanya ng hininga, / Ikaw, ang Tagapagligtas ng aming mga kaluluwa. **(2)**

Panginoon, dumating Ka sa libingan / *ng isang namatay* nang apat na araw na ang nakalipas, / – sa libingan ni Lazaro, / – at, umiyak Ka para sa Kaibigan Mo, / binuhay Mo siyang namatay *nang* apat na araw *na*, O Butil ng Buhay. / Sapagkat ang kamatayan ay napigil ng tinig, / habang ang mga panyo ay natanggal ng mga kamay. / Nang magkagayo'y napuno ng kagalakan ang kawan ng mga alagad, / at silang lahat ay nagsagawa ng isang magkakaisang paglilingkod: / 'Pinagpala Ka, O Tagapagligtas, maawa Ka sa amin!' **(2)**

O Panginoon, ang Sugo Mo'y nagpabagsak sa maringal na bulwagan ng impiyerno, / at ang salita ng Kapangyarihan Mo'y muling binuhay mula sa libingan *ang isang patay nang* apat na araw, / at si Lazaro ang naging pasimula ng kaligtasang muling pagsilang. / Lahat ng bagay ay posible sa Iyo, O Panginoon, Hari ng lahat! / Ibigay Mo sa Iyong mga lingkod ang Iyong biyaya / at dakilang kaawaan.

Panginoon, na nagnanais magtanim ng tiwala sa Iyong mga alagad sa Iyong Pagkabuhay na Muli, ay naparito Ka sa kutkutan ni Lazaro. At nang tawagin Mo siya, ang Hades ay nilusob at pinalaya *ang siyang namatay nang* apat na araw *na ang nakalipas*, na sumigaw sa Iyo: 'Mapalad Ka, O Panginoon; kaluwalhatian sa Iyo!'

Panginoon, inakay Mo ang mga alagad Mo, / at naparito Ka sa Betanya upang buhayin si Lazaro; / at sa pag-iyak Mo para sa kaniya / ayon sa batas ng likas na pagkatao, / bilang Diyos, binuhay Mo siyang muli sa ika-apat na araw *matapos ang kaniyang kamatayan*, / at sumigaw siya sa Iyo, O Manunubos: / 'Pinagpala Ka, O Panginoon, kaluwalhatian sa Iyo!'

Gloria, Tono 8: Nakatayo sa harap ng libingan ni Lazaro, aming Tagapagligtas, / at tinawag Mo ang patay, binuhay Mo *siya* na parang mula sa pagtulog: / inalis niya ang pagkabulok kasama ang diwa ng di-pagkabulok, / at lumabas siya sa salita *Mo*, nakabalot sa mga panyo *ng paglilibing*. / Makagagawa Ka ng lahat ng bagay, nagseserbisyo sa Iyo ang lahat ng bagay, O Tagapagmahal ng sangkatauhan, / ang lahat ng bagay ay nasasailalim sa Iyo. / O Tagapagligtas namin, kaluwalhatian sa Iyo!

At ngayon, sa parehong tono: Naitapos na ang Kwaresma na nagliligtas ng kaluluwa, sumigaw tayo: 'Magalak, lungsod ng Betania, tinubuan ni Lazaro! / Magalak, Marta at Maria, mga kapatid niya! / Bukas ay darating ang Cristo, / upang buhayin ang *inyong* patay na kapatid sa pamamagitan ng *Kanyang* salita. / Pagkarinig sa Kanyang tinig, ang malupit at hindi nasisiyahang impiyerno, / nanginginig sa takot at rumaragasa nang malakas, / pakakawalan si Lazaro, na nakatali ng mga panakip-libing. / Napahanga sa Kaniyang himala, ang mga Judio / ay sasalubungin Siya ng mga sanga ng palma at punò, / at lilitaw ang mga bata, papuri *sa* / *Kaniya* na inggit ng kanilang mga ama. / Mapalad ang Siyang dumarating sa ngalan ng Panginoon, Hari ng Israel!

Pagpasok na may Ebanghelyo. 'Isang liwanag ng kagalakan:'

Prokeimenon, tono 6

Ang ating tulong ay nasa pangalan ng Panginoon, / Na lumalangit at ng lupa.

Taludtod: 'Kung hindi ang Panginoon ang nasa piling natin,' sabi ng Israel.

Awit 123:8, 1

1. Pagbasa mula sa Genesis

Tumigil si Jacob sa pagbibigay ng mga tagubilin sa kanyang mga anak; at nang itiklop niya ang kanyang mga paa sa higaan, siya ay namatay at sumapi sa kanyang mga ninuno. At si Jose ay humiga sa mukha ng kanyang ama, umiyak nang taimtim para sa kanya, at hinalikan siya. Pagkatapos ay inutusan ni Jose ang kanyang mga lingkod, ang mga tagapagbalsamo, na ibalsamo ang kanyang ama; at ibinalsamo ng mga tagapagbalsamo si Israel. At natapos ang apatnapung araw, sapagkat iyan ang karaniwang haba ng panahon ng pagluluksa. At nagluksa ang Ehipto para sa kanya sa loob ng pitumpung araw. Nang matapos ang mga araw ng pagluluksa, nagsalita si Jose sa mga opisyal ni Paraon, na nagsasabi: 'Kung nakasumpong ako ng biyaya sa iyong paningin, pakisabi sa akin kay Paraon, na sasabihin: "Pinanumpa ako ng aking ama bago siya mamatay, na nagsasabi: 'Sa aking libingan, na hinukay ko para sa aking sarili sa lupain ng Canaan, doon mo ako ililibing. At ngayon, pupunta ako upang ilibing ang aking ama, at pagkatapos ay babalik ako.' Kaya't iniulat nila kay Paraon ang sinabi ni Jose. At sinabi ni Paraon kay Jose, 'Pumunta ka at ilibing mo ang iyong ama, gaya ng ipinangako niya sa iyo.' Kaya't umalis si Jose upang ilibing ang kanyang ama. Sumama sa kanya ang lahat ng mga lingkod ni Paraon, pati na ang mga nakatatanda ng kanyang sambahayan, ang lahat ng mga nakatatanda ng lupain ng Ehipto, at ang lahat ng nakipagtirahan kay Jose, ang kanyang mga kapatid, at ang buong sambahayan ng kanyang ama. Ngunit iniwan nila ang kanilang mga kawan at mga baka sa lupain ng Goshen. Sumama rin sa kanila ang mga karwahe at mga mangangabayo, at napakalaki ng prusisyon. Pagdating nila sa giikanan ng Atad, na nasa kabila ng Ilog Jordan, doon sila nagluksa para sa kaniya, at hinampas nila ang kanilang mga dibdib sa labis na pagdadalamhati; at siya ay nag-ayuno at nagluksa para sa kaniyang ama sa loob ng pitong araw. Nang makita ng mga naninirahan sa lupain ng Canaan ang pagluluksa sa Gilingan ng Atad, sinabi nila, 'Ito ay isang malaking pagluluksa sa gitna ng mga Ehipsiyo!' Kaya tinawag nila ang lugar na iyon na 'Pagluluksa ng Ehipto', na nasa kabila ng Jordan. At ginawa ng kaniyang mga anak ang ayon sa iniutos niya sa kanila; at dinala siya ng kaniyang mga anak sa lupain ng Canaan at inilibing siya sa dobleng kuweba, ang kuwebang binili ni Abraham bilang libingan mula kay Efron na Hetita, sa tapat ng Mamre. Pagkatapos ay bumalik si Jose sa Ehipto, siya at ang kanyang mga kapatid, at ang lahat ng mga sumama sa *kanya* upang ilibing ang kanyang ama. Nang makita ng mga kapatid ni Jose na patay na ang kanilang ama, sinabi nila, *'Paano kung* maghiganti si Jose sa atin *at* suklian tayo *sa* lahat ng kasamaan na ginawa natin sa kanya?' At nang lumapit *sila* kay Jose, sinabi nila: 'Pinapanumpa *ka ng* iyong ama bago siya

mamatay, na sinasabi: "Ganito ang sabihin ninyo kay Jose: Patawarin mo ang kanilang kasamaan at kasalanan, sapagkat tinrato ka nila nang masama." At ngayon, pakipatawad *mo* ang kasamaan ng mga lingkod ng Diyos ng iyong ama.' At umiyak si Jose habang sila'y nagsasalita sa kaniya. Pagkatapos ay lumapit sila sa kaniya at nagsabi, 'Narito kami, iyong mga lingkod.' At sinabi ni Jose, 'Huwag kayong matakot, sapagkat ako si Dios; inisip ninyo ang masama laban sa akin, ngunit inisip naman ng Dios ito para sa kabutihan, upang maisagawa *ang* nangyayari ngayon, at upang mabuhay ang isang dakilang bayan.' At sinabi niya sa kanila, 'Huwag kayong matakot; ako ang magbibigay sa inyo at sa inyong mga pamilya.' At pinagaan niya ang loob nila at nakipag-usap nang mabait sa kanila. Kaya nanirahan si Jose sa Ehipto, siya at ang kanyang mga kapatid at ang lahat ng taong sumama sa kanyang ama. Namuhay si Jose nang isang daang taon at sampung taon. Nakita ni Jose ang mga anak ni Efraim hanggang sa ikatlong salin, at ang mga anak ni Makir na anak ni Manase ay ipinanganak sa mga kandungan ni Jose. Pagkatapos ay nagsalita si Jose sa kanyang mga kapatid, 'Malapit na akong mamatay , ngunit tiyak na bibisita kayo ng Diyos at iaahon kayo mula sa bansang ito patungo sa lupain na ipinangako Niya sa inyong mga ninuno, kina Abraham, Isaac at Jacob.' At pinasumpa ni Jose ang mga anak ni Israel, na nagsasabing, 'Kapag dinalaw kayo ng Diyos, dalhin ninyo rito ang mga buto ko.' At namatay si Jose sa gulang na isang daang sampu at sampung taon. At inilibing nila siya sa isang kabaong sa Ehipto.

Genesis 49:33–50:26

Prokeimenon, tono 4

Ang mga umaasa sa Panginoon ay parang Bundok ng Sion: / hindi kailanman ito matitinag.

Taludtod: Sapagkat hindi hahayaan ng Panginoon na mahulog ang tungkod ng masasama sa bahagi ng mga matuwid.

Awit 124:1A, 3A

2. Pagbasa mula sa Kawikaan

Anak ko, buksan mo ang iyong bibig sa salita ng Diyos at husgahan mo ang bawat tao nang patas. Buksan mo ang iyong bibig at husgahan mo nang matuwid; ipagtanggol mo *ang karapatan* ng mahihirap at ng mga nangangailangan. Sino ang makakahanap ng isang marangal na asawa? Siya ay higit na mahalaga kaysa sa mga rubi. Ang puso ng kanyang asawa ay nagtitiwala sa kanya: hindi siya kakulanganin ng magagandang pakinabang, sapagkat ginagawa niya ang mabuti para sa kanyang asawa sa buong buhay niya. Nang makuha niya ang lana at lino, gumawa siya ng kapaki-pakinabang gamit ang sariling mga kamay. Siya ay parang barko na nagdadala *ng kalakal* mula sa malayo, at tinitipon niya ang kayamanan para sa kanyang sarili. Bumabangon siya habang gabi pa at naghahanda ng pagkain *para* sa *buong* sambahayan, at nagbibigay ng gawain sa mga katulong. Nang makita niya ang isang bukid, binili niya *ito*, at sa bunga ng kanyang sariling mga kamay ay itinanim niya ang taniman. Nang itali niya nang mahigpit ang kanyang balakang, pinatibay niya ang kanyang mga kalamnan para sa kanyang gawain. (At) napagtanto niya na mabuti ang magtrabaho, at hindi napapatay ang kaniyang sulo buong magdamag. Ipinamunaw niya ang kaniyang mga bisig sa kapaki-pakinabang na *gawain*, at sa kaniyang mga kamay ay matatag niyang hinahawakan ang karayom. (At) binubuksan niya ang kaniyang mga kamay sa mga dukha, at iniunat ang bunga *nito* sa mga nangangailangan. Hindi siya nababahala tungkol sa nasa bahay, ni tungkol sa kaniyang asawa kapag ito ay naantala: sapagkat ang lahat ng nasa kaniya ay nakasuot. Nagawa niya ang dobleng kasuotan para sa kaniyang asawa, at para sa kaniyang sarili ay mga kasuotang gawa sa pinong lino at kulay-lila. Nangunguna rin ang kanyang asawa sa mga tarangkahan ng lungsod, kapag siya'y umuupo sa kapulungan kasama ang mga nakatatanda at ang mga naninirahan sa lupain. Nagawa niyang maghabi ng mga tela ng lino at ibenta ang mga ito sa mga Fenicio, at mga sinturon sa mga Cananeo. Nagsuot siya ng lakas at karilagan, at nagalak sa kanyang mga huling taon. Bubuklat niya ang kaniyang bibig nang may katinuan at katarungan, at inayos niya ang kaniyang dila. Ang mga daan *patungo* sa kaniyang bahay ay makitid, at hindi niya natikman ang tinapay ng katamaran. (Binuksan niya ang kaniyang bibig nang may karunungan at katarungan; ang kaniyang kawanggawa) ang nagpatayo sa kaniyang mga anak, at sila ay umunlad, at pinupuri siya ng kaniyang asawa. Maraming anak na babae

ang nagpakita ng katatagan, at marami ang nakalikom ng kayamanan, ngunit nalampasan mo at nangibabaw ka sa kanila lahat. Wala sa iyo ang huwad na papuri o walang-saysay na kagandahang pambabae—sapagkat ang maingat na asawa ay pinagpala, at papurihan niya ang takot sa Panginoon. Ibigay sa kaniya ang bunga ng kaniyang mga labi, at purihin ang kaniyang asawa sa mga tarangkahan ng lungsod!

Kawikaan 31:8–31

At ang natitira ng Liturhiya ng mga Naunang Banal na Handog ay isinasagawa ayon sa karaniwan.

Paalalahanan na mula sa araw na ito, hindi na aawitin ang Himno ng mga Martir, ang Himno ng Theotokos, o ang Octoechos hanggang sa Sabado ni San Tomas.

SA SABADO NG SANTA LÁZARO NA MATUWID

SA BIYERNES NG IKANAM na LINGGO
SA MALAKING VESPERS

Sa Vespers, inaawit natin ang sumusunod na kanon na inakda ng Kagalang-galang na Andrey ng Crete, tono 1.

Awit 1

Irmos: Tayong lahat ay magkanta ng awit ng tagumpay / sa Diyos, / na gumawa ng mga kahanga-hangang himala / sa pamamagitan ng Kaniyang makapangyarihang bisig / at iniligtas ang Israel: / sapagkat Siya ay pinurihan.

Refrain: **Luwalhati sa Iyo, aming Diyos, luwalhati sa Iyo.**

Pagkatapos mong buhayin, O aking Tagapagligtas, si Lazaro *na* apat na araw *nang* patay, iniligtas Mo *siya* mula sa pagkabulok sa pamamagitan ng Iyong makapangyarihang kapangyarihan, at ipinakita Mo kung gaano kalaki ang Iyong kapangyarihan.

Tinawag Mo si Lazaro mula sa libingan, / at *siya'y* muling nabuhay agad; / ngunit ang Hades ay umiyak nang mapait mula sa ilalim / at, humihikbi, nanginig, O Tagapagligtas, / sa harap ng kapangyarihan Mo.

Inaamo, O Panginoon, sa pagluluksa kay Lazaro, / inihayag Mo ang Iyong Pagkakatawang-tao ayon sa Iyong banal na plano, / at na Ikaw, Diyos sa kalikasan, / ay naging, sa kalikasan, isang Tao na gaya namin.

Tinapos Mo ang luha ni Marta at ni Maria, O Panginoon, sa pamamagitan ng pagbuhay muli kay Lazaro mula sa mga patay, O Manunubos, at sa pamamagitan ng pagbabalik-buhay sa mga patay sa pamamagitan ng kapangyarihan Mo.

Alinsunod sa batas ng likas na katangian ng tao, / Tinanong Mo, O Panginoon: 'Saan siya inihiga?' / na nagpapahayag sa lahat, O Tagapagligtas, / ng Tunay Mong probidensiya para sa amin.

Pagkatapos ay binasag Mo ang mga rehas ng impyerno, / tinawag Mo si Lazaro na lumabas, / at yumanig ang kapangyarihan ng kaaway, / at pinilit Mo siya, bago pa man ang Krus, / na manginig sa harap Mo, ang iisang Tagapagligtas.

Lázaro, ang bihag na nakagapos sa impiyerno, / Ikaw, O Panginoon, bilang Diyos, ay dinalaw bago ang takdang panahon at pinalaya Siya mula sa kaniyang mga gapos: / sapagkat ang lahat ng bagay ay nagagawa, O Makapangyarihan, / ayon sa Iyong utos.

Kaluwalhatian: Purihin natin ang Ama, ang Anak, at ang Espiritu Santo, / ang Trinidad, na hindi nahahati sa pagkakaisa ng kalikasan, / at kasama ng Kaniyang mga Anghel, / magpuri tayo sa nag-iisang Diyos na hindi nilikha.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Walang patid mong dinala sa iyong sinapupunan, O Birheng Ina, ang Maylalang ng lahat ng nilikha, na sa pamamagitan ng Banal na Espiritu at kalooban ng Ama, ay naging *katulad* natin, nang walang pagbabago o pagkalito.

Dalit 2

Irmos: Makinig, O langit, – at ipahayag ko, / at awitin ko si Cristo, / ang Tagapagligtas ng sanlibutan, / ang nagmamahal sa sangkatauhan.

Kaluwalhatian sa Iyo, na sa pamamagitan lamang ng pagtawag, / *ay* binangon Mo mula sa libingan ang *Iyong* kaibigan, / si Lazaro, *na* apat na araw *nang* patay.

Nang marinig ang tinig Mo, ang walang-buhay / ay nabuhay at agad na bumangon mula sa mga patay, / pinupuri Ka, O Panginoon.

Sa pagsunod sa utos ng buhay na kaloob mong tinig, O Tagapagligtas ko, si Lazaro, na nabubulok na, ay bumangon mula sa libingan.

Inaamo Ninyo ang *inyong* kaibigan, O aking Tagapagligtas, / na nagpapatotoo na inako Ninyo ang ating kalikasan, / – at binuhay Ninyo *siyang muli*.

Ang impyerno ay nabalot sa takot nang makita / siyang nakabalot sa mga pambalot *ng libing*, / na sa *isang* sigaw ay nagmadaling bumangon / tungo sa buhay dito sa lupa.

Kaluwalhatian: Namangha ang mga karamihan ng mga Hudyo, / nang, sa pagsigaw Mo, O Tagapagligtas, sa isang salita Mo'y binuhay / ang mabahong si Lazaro.

At ngayon: ang mga kayamanan ng impyerno ay nag-uga noon, / nang muling nabuhay si Lazaro sa ilalim ng lupa, / agad sa utos Niya na nagbigay sa kanya ng buhay.

Kanta 3

Irmos: Ang batong itinakwil ng mga tagapagtayo / ay naging pangunahing batong-panulukan. / Ito ang bato na pinagtayuan ni Cristo / *ng* Simbahang tinubos Niya mula sa *lahat* ng mga bansa.

Isang kahanga-hanga at kamangha-manghang himala: / kung paanong ang Maylalang ng lahat ng bagay, / bagaman walang anumang bagay na nakatago sa Kaniya, / ay nagtanong na parang hindi Niya alam: / 'Saan siya nakahiga na iniyakan ninyo? / Saan siya nakalibing, si Lazaro, / na sa lalong madaling panahon / ay muling bubuhayin Ko mula sa mga patay para sa inyo?'

Ang batong iyon na inilagay sa ibabaw mo ng mga naglibing sa iyo, inutusan ni Jesus na alisin, at agad kang binuhay mula sa mga patay, na tinatawag ka: 'Lazaro, lumabas ka, lumapit ka sa Akin,' upang ang impyerno ay manginig sa tinig *na iniukol* sa iyo.

Si Marta at si Maria, O Panginoon, / ay humagulgol nang luha: / 'Narito, ang inyong inibig / ay apat na araw nang patay at nabubulok na; / kung narito ka lamang, / hindi sana namatay si Lazaro!' / Ngunit, sapagkat *ikaw ay naroroon* sa lahat ng dako, / agad mo siyang tinawag at binuhay mo siyang muli.

Nagluksa ka para sa kaibigan Mo / alang-alang sa pamilya, / Ipinahayag Mo ang laman, kinuha mula sa atin / sa diwa, hindi sa anyo, / na pinag-isa sa Iyo, Tagapagligtas, / – at, bilang isang Diyos na umiibig sa sangkatauhan, / agad Mo siyang tinawag at binuhay.

'Kawawa ako! Tunay, ako'y naligaw na ngayon!' / – sa ganitong paghagulgol, tinawag ng Impiyerno si Kamatayan, na nagsasabi: / – 'Tingnan mo, ginulantang ng taga-Nazaret ang ilalim ng lupa, / at, hinati-hati ang aking sinapupunan, / inaus at binuhay ang walang-buhay na patay!'

Nasaan na ang kamangmangan ng mga Hudyo? Nasaan na ang *kanilang* kawalan ng pananampalataya? / Hanggang kailan *ka* mananatiling naliligaw, hanggang kailan ka mananatiling dayuhan? / Nakikita mo ang patay na bumangon sa isang sigaw lamang, / at gayon pa man ay hindi ka nananampalataya kay Cristo! / Tunay ngang kayong lahat ay mga anak ng kadiliman!

Kaluwalhatian: Kilala Kita bilang Isa sa Trinidad, / bagaman nagkatawang-tao Ka; / Ikaw lamang ang pinupuri ko—ang nagkatawang-taong Anak, / na ipinanganak ng Ina ng Diyos nang walang binhi, / at ang nag-iisang Anak, na pinupuri kasabay ng Ama at ng Espiritu.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Kamangha-mangha at nakakabighani / ang bisyon ng pagtatatag ng sambahayan, / na inasam ng mga propeta, na dayuhan sa kabulaanan: / ang Birheng Ina ng Diyos, na naglilihi nang walang binhi, / na nanganak sa Diyos nang walang mantsa, / at nanatiling dalisay pagkatapos ng panganganak.

Oda 4

Irmos: Umaga ang araw / – at ang buwan ay nanatili sa kanyang kinalalagyan: / Ipinataas Ka, O Mapagpasensya, sa punò / at doon Itinatag Mo ang Iyong Simbahan.

Inaamakin ka, O Panginoon, para kay Lazaro, / na nagpapakita na Ikaw ay Tao, / at binuhay Mo ang patay, O Panginoon, / at ipinakita sa mga tao na Ikaw ang Anak ng Diyos.

Nang marinig ng walang-buhay na tao / ang Iyong utos: 'Lumabas ka, Lazaro!' / agad siyang bumangon mula sa kanyang mga telon at lumundag, / na nagpapahayag ng Iyong kapangyarihan, O Mabuti.

Tinapos Mo ang luha nina Marta at Maria, O Kristo aming Diyos: tinawag Mo si Lazaro sa pamamagitan ng kapangyarihan Mo, at binuhay Mo *siya* sa pamamagitan ng sigaw na *iyon*, at yumukod siya sa harap Mo.

Umiyak ka bilang tao para kay Lazaro, / ngunit bilang Diyos, binuhay Mo siyang muli. / Tinanong Mo: 'Saan siya nakalibing, ang patay nang apat na araw?' / sa gayon ay pinatunayan Mo ang Iyong Pagkakatawang-tao, O Pinagpala.

Nais na ihayag ang mga larawan ng Iyong paghihirap at ng Iyong Krus, O Pinagpala, Ika nga, sa pagbuska sa di-mapawiang sikmura ng Hades, ay nagmulat bilang Diyos *sa kaniya na namatay nang* apat na araw *na ang nakalipas*.

Sino ang nakakita, sino ang nakarinig, / na isang patay at nabubulok na tao ay nabuhay? / Pinabangon ni Elias ang mga patay, at gayundin ni Eliseo, ngunit hindi mula sa libingan, / ni sa ika-apat na araw.

Kinakanta namin ang Sugo Mo, O Panginoon, / kinakanta rin namin ang mga paghihirap *Mo*, O Kristo: / sapagkat una, bilang Maawain, gumawa Ka ng mga himala, / at pangalawa, ayon sa probidensiya Mo, / tiniis Mo ang mga ito bilang Tao.

Ikaw ay Diyos at Tao, *at* pinatutunayan Mo ang katotohanan ng mga pangalang *ito* sa pamamagitan ng Iyong mga gawa: sa laman ay pumasok Ka sa libingan, O Salita, at bilang Diyos ay binuhay Mo ang taong apat na araw nang patay.

Ang mga pulutong ng mga Hudyo ay namangha, O Panginoon, nang makita nila ang patay na si Lazaro na nabuhay mula sa libingan sa pamamagitan ng Iyong utos, *subalit* nanatili *silang* suwail *sa kabila ng lahat* ng Iyong mga himala.

Kaluwalhatian: Mula sa Iyong Ama ay sumiklab Ka na walang simula, / bilang isa sa Trinidad, O Tagapagligtas; / *subalit* sa takdang panahon, sa pamamagitan ng Espiritu, ipinanganak Ka mula sa dugo ng Birhen, / nang isuot Mo ang laman, O Siyang Higit.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Ang paglilihi sa Ina ng Diyos ay walang binhi, / ang kanyang panganganak ay walang pinsala: / sapagkat ang Diyos, na gumawa ng dalawang himalang *ito*, / ay nagpakumbaba upang siya'y makiisa sa atin.

Oda 5

Irmos: Ibigay Mo sa amin ang Kapanatagan Mo, O Anak ng Diyos, / sapagkat wala kaming ibang Diyos maliban sa Iyo, / tinatawag namin ang Kapanalangin Mo, / sapagkat Ikaw ang Diyos ng buhay at ng mga patay.

Ikaw, O Panginoon, na siyang buhay / at tunay na liwanag, / tinawag mo si Lazaro na patay at binuhay mo *siya*: / sapagkat Ikaw, bilang Makapangyarihan, ipinakita mo sa lahat / na Ikaw ang Diyos ng buhay at ng mga patay.

Hindi matiis ang iyong utos, O Hesus, na hindi matiis *para rito*, ang impiyerno, na nilunok ang napakarami, ay natakot, at si Lazaro, na *nasa libingan nang* apat na araw, ay pinalaya nitong buhay, hindi patay, sa *iyong* sigaw.

Pinag-isa ang alabok at ang espiritu, / matapos buhayin noon ang putik sa pamamagitan ng Espiritu ng buhay, / sa pamamagitan ng Salita Mo ay binuhay Mo ngayon ang Kaibigan Mo mula sa mga patay, / at iniligtas *Siya* mula sa pagkabulok at sa impyerno.

Walang sinumang tumutol sa Iyong utos, O Panginoon: / sapagkat nang tawagin Mo ang patay na si Lazaro, / siya na tumigil nang huminga ay agad na bumangon / at, bagaman nakatali, ay naglakad sa kaniyang mga paa.

O ang kamangmangan ng mga Hudyo! / O ang katigasan ng puso ng ating mga kaaway! / Sino ba ang nakakita kailanman ng patay na bumangon mula sa libingan? / Pinabangon ni Elias *ang isang binata* mula sa mga patay noong unang panahon, / ngunit hindi mula sa isang libingan, ni sa ika-apat na araw.

Hindi mauunawaan, mapagpasensya, / gumagawa ng lahat ng bagay para sa atin bilang Diyos, / at nagdurusa bilang Tao! / Gawin mong lahat kaming makibahagi sa Iyong Kaharian / sa pamamagitan ng pagdalangin ni Lazaro.

Kaluwalhatian: Walang hanggan, pantay na walang simula, / ang Trinidad, iisa sa karangalan: / ang Ama na Makapangyarihan, ang Anak, *at* ang Espiritu Santo, / ang Banal na Pagkakaisa sa tatlong Persona! / Iligtas Mo ang mga yaong, mula kay Adan, / ay umaawit ng Kaluwalhatian Mo nang may pananampalataya.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Ang iyong walang-salang sinapupunan, O Dalise, ay pinabanal Niya na nagkatawang-tao mula rito—ang Pinakadiyos, na sinasamba sa Trinidad: ang Diyos na Salita, *ipinanganak* mula sa Ama at kapantay ng *Espiritu*.

Himno 6

Irmos: Itinapon Mo ako sa kalaliman, *sa* kailaliman ng dagat, / at iniligtas Mo ako, O Tagapagligtas, mula sa pagkaalipin ng kamatayan, / at binuksan Mo ang mga gapos ng aking mga kasalanan.

Tinanong Mo ako kung nasaan ako, bagaman Nabatid Mo ang lahat ng bagay; / gayon pa man ay umiyak Ka para sa akin, O Tagapagligtas, / na parang isa na may likas na pagkatao; / – at binuhay Mo ako, bagaman patay ako, sa pamamagitan ng Iyong utos!

'Tinawag Mo ako, O Tagapagligtas, / mula sa pinakamalalim na impiyerno,' / – ang daing ni Lazaro sa Iyo, O sumisira sa impiyerno, / – 'at binuhay Mo ako, bagaman patay ako, / sa pamamagitan ng Iyong utos!'

Ipinakawit Mo sa akin, O Tagapagligtas, / ang isang mortal na katawan, / at hininga Mo ang buhay sa akin, / at nasilayan ko ang Iyong liwanag, / at binuhay Mo ako, bagaman patay, / sa pamamagitan ng Iyong utos.

Ikaw, O Tagapagligtas, ay nagbigay-hininga ng buhay / sa aking walang-buhay na katawan, / pinatibay Mo ako ng mga buto at litid, / at binuhay Mo ako, bagaman ako'y patay, / sa pamamagitan ng Iyong utos.

Binuksan Mo ang lahat-ng-sinasakop na sinapupunan ng impyerno, / hinila Mo ako palabas, O Tagapagligtas, sa pamamagitan ng kapangyarihan Mo, / at binuhay Mo ako, bagaman patay ako, / sa pamamagitan ng utos Mo.

Dinala Mo, O Tagapagligtas, / ang buong pagkatao ko, / subalit pinanatili Mong dalisay ang walang-salaing sinapupunan, / na Siyang pinagmulan Mo nang maging tao Ka, / bilang isa sa Trinidad.

Kaluwalhatian, Trinidad: Banal na Tatluhang Persona, / niluluwalhati ko ang Inyong awa, / at kasama ng mga Anghel ay inaawit ko ang himno ng tatlong-beses banal. / Maawa Ninyo sa aming mga kaluluwa, na umaawit ng Inyong papuri!

At ngayon, O Ina ng Diyos: Pumasok ang Salita sa Iyong walang-salang sinapupunan, / subalit pinanatili Nito itong kasing-dalisay pagkatapos ng panganganak, / O Ina ng Diyos, / – isang tunay na kahanga-hangang himala!

Awit 7

Irmos: Hindi hinipo o ginulo ng apoy ang inyong kabataan sa pugon, O Tagapagligtas. Nang magkagayo'y ang tatlo, *na parang* sa isang tinig, ay kumanta at nagpuri, na sumisigaw: 'Pinagpala ang Diyos ng ating mga ama!'

Inaamo Mo ang mga patay, / O Tagapagligtas, mapagmahal sa tao, / upang ipakita sa lahat ng tao / na Ikaw, na Diyos, / ay naging tao para sa ating kapakanan; / at kusang-loob Kang umiyak, / na nag-aalok sa atin ng mga halimbawa / ng taos-pusong pag-ibig.

Lázaro, na apat na araw nang patay, / nang marinig niya ang Tinig Mo, O Tagapagligtas, / sa Hades, / ay bumangon at pinuri Ka / at, sa kagalakan, ay sumigaw nang ganito: / 'Ikaw ang aking Diyos at aking Maylalang; sinasamba Kita, / at sa aking mga ungol ay niluluwalhati Ko Siya na nagmulat sa akin!'

'Bagaman ako'y nakagapos ng kadena, O Tagapagligtas,' – sigaw ni Lazaro mula sa ilalim, – 'hindi ako mananatili sa kalalalaman ng impyerno, / kung sa aba'y Ikaw, aking Manunubos, ay sisigaw sa akin: / "Lazaro, lumabas ka!" / Sapagkat Ikaw ang aking liwanag at ang aking buhay.'

'Ipinamamanhain kita, Lazaro, bumangon,' / – wika ng *Impiyerno*, – 'lumabas ka agad sa likod ng aking mga rehas, / umalis ka: sapagkat mas mabuti pa sa akin na maglunos para sa isa, / na malupit na inagaw *sa akin*, / kaysa sa lahat ng mga taong minsan kong / gahaman na nilamon!'

'At *bakit* ka nag-aatubili, Lazaro?' – wika niya; / – 'Lumabas ka!' – sigaw ng iyong Kaibigan, na nakatayo roon. / Lumabas ka na nga, upang ako'y makahinga rin, / – sapagkat mula nang lamunin ka, / ang aking pagkain ay naging kasuklam-suklam!'

'Bakit, Lazaro, hindi ka bumangon kaagad?' / – ang daing ng Impiyerno mula sa kalalalman. / 'Bakit, ngayon na nabuhay kang muli, hindi ka agad tumakas dito, / upang si Cristo, na nagmulat sa'yo, / ay hindi makahikayat pa ng iba mula sa akin?'

Kamangha-mangha ang Iyong pagluwalhati, Panginoong Kristo, / nang ginawa Mo ang maraming kababalaghan: / sapagkat *binigyan Mo ng* paningin ang mga bulag, / at binuksan Mo ang mga tainga ng mga bingi sa pamamagitan ng isang salita, / at si Lazaro, na Kaibigan *Mo*, bilang Diyos, / nang tawagin Mo siya, binuhay Mo siyang muli mula sa mga patay.

Kaluwalhatian sa Trinidad: Mag-awit tayo ng himno sa Trinidad, na nagbibigay-luwalhati sa Ama na walang simula, at sa Anak, at sa Espiritu Santo, – isang nag-iisang Pag-iral, na ating aawitin nang makatlo: 'Banal, Banal, Banal Ka, O Trinidad!'

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Bilang isa sa Trinidad / pinupuri ka namin, Hesus Kristo, / sapagkat nagkatawang-tao ka mula sa Birhen nang walang pagbabago, / tiniis mo ang lahat ng bagay sa paraang pantao, / nang hindi lumalayo sa iyong banal na kalikasan, Hesus, / habang pinagsasama mo ang iyong sarili sa atin.

Oda 8

Irmos: Mga langit ng mga langit, / at ang mga tubig *sa* itaas ng mga langit, / pagpalain ninyo at magpuri sa Panginoon!

Lalang *ng lahat* at Tagapagtaguyod ng lahat, / sa Inyong awa ay naparito Ka sa Betania / upang buhayin si Lazaro.

Ang bangkay na mabaho, na patay nang apat na araw / at nakabalot sa mga panyo ng libing, / ay nabuhay at tumalon, na dating walang buhay, / nang tawagin Mo *siya,* O Panginoon.

Ang mga Hudyo, nang makita ang patay na nabuhay sa pamamagitan ng Iyong sigaw, O Cristo, ay nagngalit *ng kanilang mga ngipin*.

O mga Hudyo, bulag at *hindi makita* ang liwanag! / Bakit hindi ninyo pinaniniwalaan ang muling pagkabuhay ni Lazaro, / ang *maringal na* gawa ni Cristo?

Magalak ang Sion, / at kantahin ang papuri ng Tagapagbigay ng Buhay, / na sa pamamagitan ng Kaniyang salita ay binuhay si Lazaro mula sa libingan.

Ang mga hukbo sa langit at ang mga tao sa lupa / ay umawit ng papuri sa Iyo, aking Tagapagligtas, *sapagkat* / binuhay Mo si Lazaro mula sa mga patay.

Kaluwalhatian: Kasama ng Ama at ng Anak / at ng Espiritu Santo ay nagbibigay ako ng papuri / at sa awit ay sumisigaw ako nang walang tigil: / 'Banal, Banal, Banal, kaluwalhatian sa Iyo!'

At ngayon, O Ina ng Diyos: pinagpapala at sinasamba Kita / *Ikaw* na ipinanganak ng Birhen, / nang hindi umaalis sa trono / ng Iyong banal na kaluwalhatian.

Dalit 9

Irmos: Gumawa Siya ng makapangyarihang mga gawa sa Kanyang kamay: sapagkat pabagsak Niya ang mga pinuno mula sa kanilang mga trono at itinaas ang mapagkumbaba, ang Diyos ng Israel. Ganito, ang Liwanag, na sumibol mula sa kataas-taasan, ay bumisita sa atin at ginabayan tayo sa landas ng kapayapaan.

Umawit nawa ang himala ng Betanya kasama namin: / sapagkat doon ang Maylalang, sa pagbuhay kay Lazaro mula sa mga patay, / ay umiyak ayon sa batas ng likas na pagkatao, / at saka, sa pagbabagong-buhay ng patay, / ay pinalitan ng kagalakan ang luha ni Marta at ang pag-aagak ni Maria.

Kinukumpirma ang Iyong Pagkabuhay, O Salita, tinawag Mo si Lazaro mula sa libingan, at muling binuhay *Mo siya* bilang Diyos, upang ipakita sa sangkatauhan na Ikaw ay tunay na Diyos at tao, at na *Ikaw mismo* ang nagmulto sa templo ng sariling katawan Mo.

Yinigig Mo ang mga tarangkahan at ang mga bakal na kandado, / Pinatakot Mo ang impyerno sa pamamagitan ng Sugo Mo, / at ang kamatayan mismo ay agad natakot, / nang makita nito si Lazaro, O Tagapagligtas, / na dating bihag nito, / na nabigyan ng buhay sa pamamagitan ng Sugo *Mo* at nabuhay mula sa mga patay.

Lahat ay namangha nang makita Ka, O Tagapagligtas, na umiiyak para kay Lazaro na patay, at sinabi ng mga matapang: 'Narito kung gaano Siya siya minahal!' Ngunit agad Mo siyang tinawag, at ang walang-buhay ay pinalaya mula sa pagkabulok, bumangon sa Kanyang utos.

Yumanig ang mga tarangkahan, nabasag ang mga kandado, / napalaya ang mga tanikala ng mga patay, / samantalang ang Hades, sa makapangyarihang tinig ni Cristo, / ay bumuntong-hininga nang mapait at sumigaw: / 'Kawawa ako! Ano ang tinig na *ito* / at mula saan *ito* nanggagaling, / na nagbuhay sa mga patay?'

Tumindig ka mula rito, pakinggan mo ang tinig: / sapagkat tinatawag ka ng iyong Kaibigan. / Siya ang nagbuhay ng mga patay noon. / Si Elias nga'y nagbuhay ng patay, / gayundin si Eliseo: / ngunit Siya ang sa pamamagitan nila, / ang nagsalita at kumilos.

Kinakanta namin ang Iyong di-matatagpong kapangyarihan, O Salita: sapagkat ang taong ang mga buto at litid ay patay, Ipinabangon Mo siya sa pamamagitan ng Iyong salita, bilang Tagapaglikha ng lahat ng bagay, at Ikaw, O Tagapagligtas, binuhay Mo siya mula *sa* impyerno, na parang anak ng biyuda na dinala sa kabaong.

Kaluwalhatian: Pinakabanal na Trinidad! / Ama, Diyos na walang simula, / ang Anak, na kapwa walang simula, at ang Banal na Salita, / ang Mabuting Tagapagaliw, ang Banal na Espiritu ng Diyos: / isang Liwanag, ngunit tatlupi, / isang pinag-isang kalikasan, / isang Diyos at Panginoon, kaawaan Mo ang sanlibutan!

At ngayon, O Ina ng Diyos: O Hesus, na lumalang lahat ng bagay sa pamamagitan ng karunungan, / at lubos na nagsuot ng laman mula sa Birhen, / at naninirahan magpakailanman sa kandungan ng Ama! / O Kristo, sa pagpapanaog Mo ng Iyong Banal na Espiritu, bilang Diyos, / sa Iyong kawan, / pag-ulanin Mo kami ng Iyong biyaya.

Sa halip na 'Karapat-dapat at matuwid:' irmos: Nagsagawa Ka ng makapangyarihang mga gawa:

Sa Opisina ng Hatinggabi, pagkatapos ng unang Trisagion, ang troparion: 'Sa pangkalahatang pagkabuhay:' Pagkatapos ng huling Trisagion, ang kondakion: 'Kristo, ang kagalakan ng lahat:', Panginoon, maawa ka (12) at ang pagtatapos. Hindi binibigkas ang mga panalangin na 'Alalahanin, O Panginoon:'.

SA SABADO NI SAN LAZARO NA MATUWID
SA MATINS

Sa 'Diyos ang Panginoon': troparion, tono 1

Sa pangkalahatang Pagkabuhay Muli / bilang paunang tikim ng Iyong Paghihirap, / binuhay Mo si Lazaro mula sa mga patay, O Kristo Diyos. / Kaya naman kami rin, bilang mga anak, na may hawak ng mga sagisag ng tagumpay, / ay sisigaw sa Iyo, ang Tagapagtagumpay ng kamatayan: / 'Hosana sa kataas-taasan, / pinapala ang Siyang pumaparito sa ngalan ng Panginoon!' **(3)**

Pagkatapos ay inaawit ang Kathisma 16: Sinabi ng Panginoon sa aking Panginoon:

Pagkatapos ng unang taludtod ng sedalen, tono 1

Sa pagkaantig ng habag sa luha nina Marta at Maria, / inutusan Mo na igulong ang bato mula sa libingan, Kristo aming Diyos; / binuhay Mo ang patay, tinawag Mo *siya* palabas, Ikaw na nagkakaloob ng buhay sa sanlibutan, / at sa gayon ay pinagtibay Mo ang Pagkabuhay na Mag-uli sa pamamagitan niya. / Luwalhati sa Kabanal-banalan Mong kapangyarihan, O Tagapagligtas; / luwalhati sa Kabanal-banalan Mong sikanan; / luwalhati sa Kaniya na lumalang lahat ng bagay sa pamamagitan ng Salita!

Kaluwalhatian, at ngayon: **inuulit natin ang pareho.**

Kinakanta rin namin ang mga stichera ng Walang-sala.

At inaawit namin ang mga tropario ng Linggo: 'Pinagpala Ka, O Panginoon: namangha ang hukbo ng mga anghel:' Pagkatapos nito

Ang Sedalen, tono 5. Katulad ng: 'Ang Salita, walang simula:'

Pinagmumulan ng karunungan at paunang kaalaman, nang dumating Ka sa Betania, / inusisa Mo ang mga kasama ni Marta, na sumisigaw: / 'Saan ninyo inilibing ang Kaibigan *kong* si Lazaro?' / Umiyak ka para sa kaniya dahil sa habag, / *kahit na* apat na araw *na siyang* patay, / binuhay mo siya sa pamamagitan ng iyong tinig, O tagapagmahál ng sangkatauhan at maawain, / bilang tagapagbigay ng buhay at Panginoon.

Kaluwalhatian, at ngayon: **inuulit natin ang pareho.**

Kantahin din natin: 'Ang Pagkabuhay na Muli ni Cristo:' **at binabasa ang Awit 50. Ang Ebanghelyo, gayunpaman, ay binabasa lamang sa Simbahan ni San Lazaro. Kasunod nito ang pagbasa ng homiliya hinggil sa Ebanghelyo ng araw mula sa Juan: mga salita 63 at 64.**

Dalawang kanon: hanggang sa ika-anim na ode – isang komposisyon ng Kagalang-galang na Theophanes, at pagkatapos ay sinisimulan natin ang kanon na may apat na ode. Ang unang kanon ay may irmos sa tono 8, samantalang ang isa naman ay nasa tono 6. Tono 8.

Oda 1

Irmos: Mag-awit tayo sa Panginoon, / na nagdala sa Kanyang bayan sa Dagat Pula, / sapagkat Siya lamang ang marilag na pinapuri.

Si Lazaro, na namatay, / binuhay Mo mula sa mga patay sa pamamagitan ng Iyong banal na kilos, / bilang tunay na Maylalang, / at Siyang humahawak sa kaban ng buhay, O Mahilig sa sangkatauhan.

Sa isang salita, O Walang-kamatayan, / binuhay Mo si Lazaro na apat na araw nang patay, / sinira Mo sa pamamagitan ng kapangyarihan *Mo* / ang madilim na kaharian ni Hades.

Sa lahat ay inihayag Mo ang kaalaman / ng pagka-Diyos na bago pa ang paglikha, / binuhay Mo mula sa mga patay / si Lazaro, na apat na araw nang patay, O Panginoon.

Sa araw na ito, ipinangangasiwa ng Betanya / ang Pagkabuhay na Muli ni Cristo, ang Tagapagbigay ng buhay, / na nagagalak sa pagkabuhay na muli ni Lazaro.

Isa pang kanon, inakda ni Juan na monghe, tono 8

Irmos: Naglalakad sa ibabaw ng tubig:

Pagkatapos mong unang likhain ang lahat ng Kanyang nilikha / mula sa kawalan, / at nalalaman ang mga kayamanan ng puso, / Ipinahayag Mo sa Kanyang mga disipulo, bilang Panginoon, / ang pagpanaw ni Lazaro.

Tunay na isinakdal Mo ang kalikasan ng tao mula sa Birhen, O Kristo, / at bilang tao ay tinanong Mo, *na nagnasang* malaman / *ang kinaroroonan* ng libingan ni Lazaro, / samantalang bilang Diyos ay hindi ka naman walang-alam / *kung* saan siya nakalibing.

Kaluwalhatian: Pinagtitibay ang Iyong Pagkabuhay, O Salita, tunay Mo siyang binuhay, na parang gising mula sa pagtulog, *ang* inibig Mo—isang bangkay na nabubulok na, na apat na araw nang patay sa libingan.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Ang mga hukbo ng anghel at ng mga mortal / ay walang patid na pinupuri Ka, O Inang hindi nakilala ang kasal, / sapagkat dinala Mo sa Kanyang sanggol na anyo / ang kanilang Maylalang sa Kanyang mga bisig.

Katavasia: Naglalakad sa ibabaw ng tubig na parang sa tuyong lupa, / at nakatakas sa kasamaan ng Ehipto, / ang Israelita ay sumigaw: / 'Umawit tayo sa ating Tagapagligtas at ating Diyos!'

Kanta 3

Irmos: Ikaw ang lakas / ng mga naglilimbag sa Iyo, O Panginoon, / Ikaw ang liwanag sa mga nasa kadiliman, / at ang aking espiritu ay umaawit tungkol sa Iyo.

Sa pamamagitan ng pagpapahayag ng Iyong dalawang kalikasan, / Ikaw, O Tagapagligtas, ay naghayag ng dalawang kalikasan *sa Iyo*: / sapagkat Ikaw ay Diyos at Tao.

Ikaw, na tunay na Kalaliman ng karunungan, ay nagtanong: 'Saan inilagay ang patay?' na may layuning buhayin ang nakahiga roon, O Tagapagbigay ng buhay.

Nagpalit Ka ng kinalalagyan nang maging tao Ka, / nagpakita Kang limitado *ng laman*, / – subalit pinupuno Mo ang lahat ng bagay, bilang walang-hanggang Diyos!

Tulad ng pagkabigkis Mo kay Lazaro, O Kristo, sa pamamagitan ng Iyong banal na salita, *gayon* din, ipinamamanhid ako sa Iyo, buhayin Mo ako, na namatay sa maraming kasalanan.

Isa pa. Irmos: Mula sa makalangit na kisame:

Nakatayo sa harap ng kutkutan ni Lazaro sa Betanya, / Ikaw, O Panginoon, ang Tagapaghimala, / ay umiyak para sa kaniya ayon sa batas ng kalikasan, / pinagtitibay ang Kanyang laman, Hesus, aking Diyos, / na Siya mismo ang kinuha Niya.

Agad mong tinapos ang pagdadalamhati nina Maria at Marta, O Tagapagligtas, na nagpapakita ng *Iyong* ganap na kalayaan. Sapagkat Ikaw ang Pagkabuhay, Ikaw ang tunay na Buhay, gaya ng *Iyong* sinabi, at Panginoon ng lahat.

Kaluwalhatian: Binalot sa mga panakip sa libing, / ang minamahal *Mo*, O Panginoon, / inagaw Mo siya mula sa bunton ng mga patay at mula sa kadiliman: / sa pamamagitan ng Makapangyarihan Mong Salita, binasag Mo / ang mga kandado at ang mga palasyong kaharian ng kamatayan.

At ngayo'y: Nakatira Ka sa Birhen sa laman, O Panginoon, / at nagpakita Ka sa mga tao, ayon sa nararapat para sa Iyo. / Ipinahayag Mo rin Siya bilang tunay na Ina ng Diyos / at katuwang ng mga mananampalataya, O nag-iisang Minamahal ng sangkatauhan.

Katavasia: Likhâ ng kalangitan, O Panginoon, / at Tagapagtayo ng Simbahan, / patatagin mo ako sa pag-ibig sa Iyo, / katuparan ng lahat ng pagnanasa, lakas ng mga tapat, / nag-iisang Minamahal ng sangkatauhan.

Sedalen, Tono 4

Ang mga kapatid ni Lazaro ay lumapit sa harap ni Cristo, / at sa mapait na luha at pag-iyak ay nagsabi sa Kaniya: / 'Panginoon, namatay si Lazaro!' / Ngunit Siya, bilang Diyos, na hindi manlang hindi alam ang lugar ng libingan, / ay nagtanong [sa kanila] (bilang Tao): 'Saan ninyo siya inilibing?' /

At nang lumapit Siya sa libingan, tinawag Niya si Lazaro, na apat na araw nang patay. / Siya (agad) ay bumangon / at sumamba sa Kaniya na nagbanal sa kaniya mula sa mga patay.

Kaluwalhatian, at ngayon, Tono 8: Dahil nakikita Mo ang lahat ng bagay bilang Maylalang, / inihayag Mo sa mga alagad Mo *ang nangyari* sa Betanya: / 'Nakatulog sa kapayapaan ang kaibigan natin na si Lazaro ngayon.' / At sa pagkaalam Mo sa *lahat ng bagay*, Tinanong Mo *at* sinabi: / 'Saan ninyo siya inihiga?' / At ipinamanhik Ka sa Ama, na umiiyak bilang isang Tao, / at nang tawagin Mo ang Siyang minahal Mo, / Ikaw, O Panginoon, ay binuhay Mo si Lazaro mula sa Hades sa ika-apat na araw. / Kaya't sumisigaw kami sa Iyo: / 'Tanggapin Mo, O Kristo Diyos, ang mga nangahas na mag-alay ng papuri sa Iyo, / at ipagkaloob Mo sa lahat ang kaluwalhatian ng Iyong pangalan!'

Awit 4

Irmos: Narinig ko, O Panginoon, / ang hiwaga ng Iyong probidensya, / naunawaan ko ang Iyong mga gawa, / at pinurihan ko ang Iyong Pagkadiyos.

Hindi nangangailangan ng katulong, / kundi tinutupad ang isang hindi mailarawang plano, / Ikaw, sa pamamagitan ng panalangin, binuhay mo ang taong apat na araw nang patay, O Makapangyarihan.

Noong minsan ay tiningala *bilang* Salita / *na mananahan* magpakailanman kasama ng Ama at tunay na Diyos, / ngayo'y nananalangin bilang tao, / Siya na tumatanggap ng mga panalangin ng lahat!

Ang tinig Mo, O Manunubos, / ay nagwasak sa buong kapangyarihan ng kamatayan, / samantalang ang mga saligan ng impyerno / ay nanginig sa banal Mong kapangyarihan.

Theotokion: Himalaan natin ang Birhen, / na nanatiling birhen matapos manganak, / at sa kanyang sinapupunan ay dinala si Kristo na Diyos, / na nagligtas sa mundo mula sa kamalian.

Isa pa. Irmos: Ikaw ang aking kuta, O Panginoon:

Ikaw, Kristo, na parang pastol, iniligtas ang tao, / na apat na araw nang nabubulok, O Maylalang, / mula sa lobo, na tunay na kakila-kilabot at lahat-lahati, / bilang Makapangyarihan at Panginoon, / sa gayon ay ipinahiwatig ang pangkalahatang kaluwalhatian / ng Iyong pagkabuhay na muli sa ikatlong araw, *na* ngayo'y *nahayag*.

Sa pagmasid sa Iyo, O Buhay, O Kristo, / ang mga kasama ni Marta ay sumigaw: / 'Kung narito ka lamang, O Panginoon, / ang liwanag ng lahat at ang Buhay, / hindi sana namatay si Lazaro, ni nagiging bangkay. / Ngunit Ikaw, O Mapagmahal sa sangkatauhan, Buhay ng mga patay, / gawing kagalakan ang kanilang dalamhati.

Kaluwalhatian: Sa Harap Mo, O Pinagmulan, / nanginginig ang mga kalaliman, O Panginoon; / bawat tubig ay naglilingkod sa Iyo nang may kababaang-loob; / sa Iyong harapan, O Kristo, nanginginig ang mga tagapagbantay ng impiyerno / at nabasag ang mga kandado nito sa pamamagitan ng Iyong kapangyarihan, / nang ang Lazarus ay muling nabuhay mula sa mga patay sa Iyong utos, / O makapangyarihang Tagapagligtas, Minamahal ng sangkatauhan.

Theotokos: Ikaw ang kapuri-puri ng mga tapat na mananampalataya, na hindi nakilala ang kasal, / Ikaw ang Tagapamagitan, ang kanlungan ng mga Kristiyano, isang pader at isang daungan; / sapagkat sa Iyong Anak, O Pinakadakilang Dalisay, / inihaharap Mo ang mga pamanhikahik / at inililigtas Mo mula sa kapahamakan / ang mga taong, sa pananampalataya at pag-ibig, kinikilala Ka / bilang Dalisay na Ina ng Diyos.

Katavasia: Ikaw ang aking kuta, O Panginoon, / Ikaw ang aking lakas, / Ikaw ang aking Diyos, Ikaw ang aking kagalakan, / na hindi mo iniwan ang sinapupunan ng Ama / kundi dumating ka upang dalawin kami sa aming kahirapan. / Kaya, kasama ng propeta Habakkuk, ipinapahayag ko sa Iyo: / 'Kaluwalhatian sa Iyong kapangyarihan, O Tagapagmahal ng sangkatauhan!'

Himno 5

Irmos: Bakit mo ako itinakwil:

Nakatayo sa harap ng kutkutan ni Lazaro, O Mahilig sa sangkatauhan, / tinawag Mo siya at ipinagkaloob Mo ang buhay, / isang buhay na tunay na walang kamatayan para sa lahat ng mortal, / na malinaw na ipinahahayag, bilang Diyos, ang muling pagkabuhay sa hinaharap.

Naglakad si Lazaro na may nakagapos na mga paa / – isang himala sa mga himala! / At, sa katotohanan, mas makapangyarihan kaysa sa lahat ng pagtutol / ay ang Cristo na nagpalakas *sa kaniya*: / Lahat ay sumusunod sa Kaniyang salita bilang mga alipin, / na naglilingkod sa Kaniya bilang Diyos at Panginoon.

Si Cristo, na nagmulat kay Lazaro, na patay at mabaho, / sa ika-apat na araw! / Ibigkis Mo ako, na ngayo'y pinatay ng mga kasalanan, / at inilagay sa hukay at sa malungkot na anino ng kamatayan; / subalit, bilang isang mapagkawanggawa, iligtas Mo *ako*.

Isa pa. Ang parehong irmos

Nang ipanalangin Mo, na ipinagkaloob ang kaluwalhatian sa Ama, / tiniyak Mo sa pulutong na nakatayo sa paligid Mo / na Ikaw ay kumikilos, O Mahabang-pasensya, hindi bilang kalaban ng Diyos: / nagpapasalamat sa Ama Mo, / binuhay Mo si Lazaro sa pamamagitan ng *Kanyang* utos.

O makapangyarihang sigaw at banal na kapangyarihan / ng Iyong paghahari, O Manunubos! / Sa pamamagitan nito'y gibâ Mo ang mga pintuan ng kamatayan / ng impiyernong nilalamon ang lahat; / ngunit iligtas Mo ako sa aking mga hilig, / gaya ng pagliligtas Mo noon sa Iyong kaibigan, / si Lazaro, na apat na araw nang patay.

Kaluwalhatian: Sa pamamagitan ng mga panalangin nina Lazaro, Marta at Maria, ipagkaloob na mabibilang kami sa mga makakakit sa Iyong Krus at sa Iyong Pasyon, O Panginoon, at sa maningning at makaharing araw ng Iyong Pagkabuhay, O Tagapagmahál ng sangkatauhan.

At ngayon, O Ina ng Diyos: May katapangang gaya ng isang ina / sa harap ng Inyong Anak, O Pinakabanal, / huwag Ninyo kaming lampasan ng Inyong pag-iingat na gaya ng isang ina, ipinamamanhik namin sa Inyo; / sapagkat kami, mga Kristiyano, sa Inyo at *sa Inyo* lamang iniaabot ang aming mga panalangin, / upang makamtan Ninyo ang kanais-nais na biyaya mula sa Panginoon.

Katavasia: Bakit Mo ako itinakwil / mula sa harap Mo, O Di-mapapatay na Liwanag, / at bakit ako binalot ng dayong kadiliman, ako na aba? / Ngunit ibalik Mo ako sa liwanag ng mga utos Mo / at ituro Mo ang aking mga landas, ipinamamanhik Ko sa Iyo.

Narito nagsisimula ang siklo ng apat na awit ng Kagalang-galang na Cosmas. Ang mga irmos ay inaawit nang dalawang beses, ang mga tropario naman nang labindalawang beses.

Kanta 6

Irmose: Ikaw, O Panginoon, inilagay si Jonas na mag-isa sa loob ng sinapupunan ng balyena; iligtas mo rin ako, na nakagapos sa lambat ng kaaway, gaya ng pagliligtas mo sa kanya mula sa kapahamakan.

Pag-ibig sa Iyo, O Panginoon, ang nagdala sa Iyo kay Lazaro sa Betanya; at siya, na nagsisimulang mabaho, ay binuhay Mo mula sa mga patay, gaya ng Diyos, at iniligtas Mo siya mula sa mga gapos ng impiyerno.

Si Marta ay nawalan ng pag-asa para kay Lazaro, / na apat na araw nang *patay*; / ngunit si Cristo, bagaman nahawakan na siya ng pagkabulok, / bilang Diyos ay binuhay Niya siya / at ibinalik sa buhay sa pamamagitan ng *Kanyang* salita.

Isa pa. Ni Juan na Monghe. Parehong tono

Irmos: Mahabagin sa akin, O Tagapagligtas:

Bilang tunay na Diyos, / Nalaman Mo ang pagpanaw ni Lazaro, / at ipinaalam Mo ito sa mga alagad Mo, / pinagtitibay ang walang-hanggang kapangyarihan / ng Iyong Pagkadiyos, O Panginoon.

Bagaman limitado ng laman, / Ikaw, ang Walang-Hanggan, nang dumating sa Betanya, / umiyak para kay Lazaro na parang tao, O Panginoon, / subalit bilang Diyos, sa pamamagitan ng *Iyong* kalooban, / binuhay Mo siyang patay nang apat na araw.

Katavasia: Maawa ka sa akin, O Tagapagligtas, – / sapagkat dakila ang aking mga kasalanan, – / at iligtas mo ako mula sa kalalaliman ng kasamaan, ipinamamanhid ko sa Iyo; / sapagkat sumigaw ako sa Iyo, na nagkakaloob ng banal na kapatawaran sa lahat, at pakinggan mo ako, / O Diyos ng aking kaligtasan!

Kontakion, Tono 2

Si Cristo, ang kagalakan, katotohanan at liwanag ng lahat, ang buhay ng sanlibutan, ang Pagkabuhay, ay nagpakita sa mga naninirahan sa lupa sa pamamagitan ng Kanyang kabutihan at naging larawan ng Pagkabuhay, na nagkakaloob ng banal na kapatawaran sa lahat.

Ikos: Sa Kanyang mga alagad, ang Maylalang ng lahat ng bagay / ay ipinahayag nang una, na nagsasabing: / 'Mga kapatid at mga kapitbahay, ang ating kaibigan ay nakatulog', / sa gayon ay ipinahayag at itinuro sa pamamagitan ng *mga salitang* ito / na Siya ay nakakaalam ng lahat ng bagay, bilang Maylalang ng lahat ng bagay. / – 'Tayo na nga, at masdan ang kakatwang libing / at ang pag-iyak ni Maria, at tingnan ang kutkutan ni Lazaro: / sapagkat doon ay balak kong gumawa ng isang himala, / tinutupad ang pahiwatig ng Krus, / at nagkakaloob ng banal na kapatawaran sa lahat!'

Sinaksaryon.

Oda 7

Irmos: Ang mga kabataang Hudyo sa pugon / buong tapang na tinapakan ang mga apoy, / at ginawang hamog ang apoy, na sumisigaw: / 'Pinagpala Ka, O Ginoong Diyos, magpakailanman!'

Umiyak ka bilang tao, Ikaw, ang Maawain, / muling nabuhay mula sa libingan bilang Diyos; / at si Lazaro, na nailigtas mula sa Hades, ay sumigaw: / 'Pinagpala Ka, O Panginoong Diyos, magpakailanman!'

Sa salita ng Panginoon, nang makatakas / sa kalaliman at kadiliman ng impiyerno, / si Lazaro ay lumitaw, nakabalot sa mga panyo ng libing, na sumigaw: / 'Pinupuri Ka, O Panginoong Diyos, magpakailanman!'

Isa pa. Irmos: Ang mga galing sa Judea:

Pagka't umiyak ka sa *iyong* kaibigan, / Ikaw, ang Mahabagin, pinatuyo ang luha ni Marta, / at sa pamamagitan ng iyong kusang-loob na paghihirap / pinunasan ang bawat luha sa mukha ng iyong bayan: / 'Diyos ng aming mga ama, pinupuri ka namin!'

Panginoon ng Buhay, / tinawag Mo ang patay na lalaki na parang natutulog, O Tagapagligtas, / at, sa pagbuska Mo sa mga bituka ng Hades sa pamamagitan ng Kanyang salita, / binuhay Mo ang kumanta: / 'Diyos ng aming mga ninuno, pinupuri Ka!'

Inyangat Mo ang nabubulok na bangkay, / na nakatali ng mga panakip-libing, O Panginoon, / at itaguyod Mo rin ako, na nabibighani sa gapos ng kasalanan, / habang ako'y umaawit: / 'Diyos ng aming mga ninuno, pinupuri Ka!'

Katavasia: Ang mga kabataang galing sa Judea / minsan sa Babilonia / tinapakan ang mga apoy ng pugon dahil sa kanilang pananampalataya sa Trinidad, kumakanta: / 'Diyos ng aming mga ninuno, pinupuri Ka!'

Dalit 8

Irmos: Habang umaalingawngaw nang magkakatunog ang mga instrumentong pangtugtugin, / at sumasamba sa diyus-diyosan sa Dura ang di-mabilang na mga tao, / ang tatlong binata, na tumangging

sumuko, ay nagkanta tungkol sa Panginoon, / at nagbigay sa Kaniya ng kaluwalhatian magpakailanman.

Tulad ng Pastol na may akit na kordero / at hinigop ito mula sa lobo, ang mabagsik na maninira, / Ipinabalik Mo ang nawawala, na umaawit sa Iyo: / 'Umawit at itaguyod Siya magpakailanman!'

Bilang Tao, naghanap Ka ng libingan, / *subalit* bilang Lumikha, binuhay Mo ang mga patay / sa pamamagitan ng Iyong makapangyarihang utos; / namangha ang impyerno sa tumawag sa Iyo: / 'Umawit at itaguyod Siya magpakailanman!'

Isa pa. Irmos: Ng Hari sa Langit:

Naghahanap Ka ng libingan bilang tao, / subalit bilang Diyos, binuhay Mo sa pamamagitan ng Salita Mo ang patay nang apat na araw. / Kaya't inaawit namin ang papuri Mo magpakailanman.

Sa Iyo, O Panginoon, iniaalay ni Maria ang kanyang pasasalamat / ayon sa kanyang tungkulin sa isang kamag-anak, / inaawit ang Iyong papuri magpakailanman.

Tinatawag Mo ang Ama bilang isang mortal, / subalit bilang Diyos binuhay Mo si Lazaro mula sa mga patay. / Kaya't inaawit namin ang Iyong papuri, O Kristo, magpakailanman.

Pinupuri, binabasbasan, at sinasamba namin ang Panginoon, inaawit ang Kanyang mga papuri at itinataas *Siya* magpakailanman.

Katavasia: O Hari ng Langit, / na pinupuri ng mga hukbo ng anghel, / purihin Siya at itaas Siya / magpakailanman.

'Sa pinakamataas na karangalan ng mga Kerubin:' hindi natin inaawit.

Awit 9

Irmos: Parangalan natin ng kaluwalhatian, O bayan, / ang dalisay na Ina ng Diyos: / Siya na tumanggap ng Banal na Apoy sa kanyang sinapupunan nang hindi nasunog, / parangalan natin siya ng walang patid na mga awit.

Ang bayan, nang makita / ang patay na apat na araw na naglalakad, / namangha, sumigaw sa Manunubos: / 'Pinupuri Ka namin, O Diyos, sa aming mga awit!'

Bilang paunang patotoo / ng Iyong maluwalhating Pagkabuhay, / Ikaw, O aking Tagapagligtas, iniligtas mula sa Hades / si Lazaro, na patay nang apat na araw, / na pinupuri Ka sa pamamagitan ng mga awit.

Isa pa. Irmos: Tunay na Ina ng Diyos:

Iginagalang Mo ang Iyong Ama, O Kristo, / at ipinapakita na hindi Ka kalaban ng Diyos, / sa pamamagitan ng Iyong sariling kapangyarihan sa pamamagitan ng panalangin, binuhay Mo muli / *yaong namatay nang* apat na araw *na ang nakalipas*.

Mula sa libingan, binuhay Mo si Lazaro na apat na araw nang patay, / na nagpapakita sa lahat, O Kristong akin, / ng pinakatibay na patotoo / *ng Iyong* Pagkabuhay na Muli sa ikatlong araw.

Naglalakad Ka, at umiiyak, at nagsasalita, O aking Tagapagligtas, / na inihahayag ang Kanyang likas na pagkatao; / habang inihahayag ang Kanyang likas na pagka-Diyos, / binubuhay Mo si Lazaro.

Tunay na naganap sa Iyo ang hindi mailahad, / O Panginoon, aking Tagapagligtas, / *sa pamamagitan ng* bawat isa sa Iyong dalawang kalikasan, / ayon sa Iyong makapangyarihang kalooban, ang aking kaligtasan.

Katavasia: Tunay na ipinapahayag naming Ikaw ang Ina ng Diyos / kami na nailigtas Mo, O Dalus-dalos na Birhen, / pinupuri Ka kasama ng mga hukbo ng mga di-nakikita.

Gayundin sa Tono 1: Banal ang Panginoon na ating Diyos: **tatlong beses.**

Exapostilarion

Sa pamamagitan ng Iyong salita, O Salita ng Diyos, / si Lazaro'y bumangon na ngayon, nagmamadaling bumalik sa buhay; / at ang mga tao, may dalang mga sanga, ay nagluluwalhati sa Iyo, O Makapangyarihan, / sapagkat lubos Mong wawasakin ang impyerno / sa pamamagitan ng Iyong kamatayan. **(2)**

Kaluwalhatian, at ngayon: Inaagaw na ni Cristo si Lazaro sa iyo, O Kamatayan, / at saan, O Impiyerno, ang iyong tagumpay? / Ang pag-iyak ng Betania sa iyo ay tumitigil na ngayon. / Tayo'y magwagayway ng mga sanga / bilang parangal sa Kanyang tagumpay.

Sa 'Papuri': mga stichera sa ikawalong tono, tono 1

Pagkabuhay at buhay para sa sangkatauhan, / Ikaw, O Kristo, ay tumayo sa harap ng libingan ni Lazaro, / pinagtitibay sa amin ang Iyong dalawang kalikasan, O Mapagpasensya, / na Ikaw, Diyos at Tao, ay ipinanganak mula sa Dalanghating Birhen. Sapagkat bilang isang mortal ay itinanong Mo: 'Saan siya nakalibing?' / At bilang Diyos, sa pamamagitan ng kilos na nagbibigay-buhay, / binuhay Mo ang siyang apat na araw nang patay.

Sa ika-apat na araw, binuhay Mo si Lazaro na namatay, / mula sa Hades, O Kristo; / bago pa ang sariling Kamatayan Mo, yumanig Mo ang kaharian ng kamatayan, / at sa *katauhan* ng minamahal Mo, / ipinahiwatig Mo ang kaligtasan ng lahat ng tao mula sa pagkabulok. / Kaya, yumuyuko kami sa harap ng iyong makapangyarihang kapangyarihan, sumisigaw kami: / 'Pinagpala ka, O Tagapagligtas, maawa ka sa amin!'

Sinabi nina Marta at Maria sa Tagapagligtas: 'Panginoon, kung narito ka lamang, hindi sana namatay si Lazaro!' Ngunit si Cristo, ang Pagkabuhay ng mga patay, binuhay Niya siyang muling-buhay sa mismong ika-apat na araw. Halina, kayong lahat na mananampalataya, sumamba tayo sa Kanya, na paparating sa kaluwalhatian upang iligtas ang ating mga kaluluwa.

Ipinakita Mo ang mga tanda ng Iyong pagka-Diyos, O Kristo, / sa Iyong mga alagad, / nagpakababa Ka sa gitna ng mga tao, / na ninais na itago ito. / Kaya naman, bilang Diyos na nakakaalam ng *lahat*, / inihula Mo sa mga Apostol ang kamatayan ni Lazaro; / habang nasa Betania kasama ang mga tao, / bagaman hindi Ka man naging walang-kaalaman tungkol sa kutkutan ng Iyong kaibigan, / hinanap Mo pa ring malaman *ito* bilang isang Tao. / Ngunit *ang taong patay* nang apat na araw, na binuhay Mo, / ay naghayag ng Iyong banal na kapangyarihan. / Makapangyarihang Panginoon, kaluwalhatian sa Iyo!

Tono 4: Sa ika-apat na araw, O Kristo, binuhay Mo ang Iyong kaibigan, / at tinapos Mo ang pag-iyak nina Marta at Maria, / ipinakita Mo sa lahat na Ikaw ang Siyang nagkakatuparan ng lahat ng bagay sa pamamagitan ng Iyong banal na kapangyarihan, / sa pamamagitan ng Iyong may-ariyang kalooban, / *ang* Siyang tinatawagan ng mga Kerubin nang walang tigil: / 'Hosana sa kataas-taasan! Pinagpala Ka, O Dios *na naghahari* sa lahat, kaluwalhatian sa Iyo!'

Sumigaw si Marta kay Maria: 'Narito ang Guro at tinatawag ka; halika!' Siya mismo, nang mabilis na lumapit sa kinaroroonan ng Panginoon, nang makita *Siya*, sumigaw, lumuhod, at sumamba sa Kaniya, at, hinagkan ang Kaniyang pinakabanal na mga paa, sinabi: 'Panginoon, kung nandito ka lamang, hindi sana namatay ang aming kapatid!'

Tono 8

Taludtod: **Bumangon ka, O Panginoon na aking Diyos, itaas mo ang iyong kamay; / huwag mong kalilimutan ang iyong mga dukha hanggang sa katapusan!**

Awit 9:33

Lázaro, na namatay sa Betania, / binuhay Mo sa ika-apat na araw: / sapagkat nang tumayo Ka sa harap ng *kanyang* libingan, / ang Sining Boses *Mo* ay naging buhay sa patay, / at ang Hades, nanginig, ay pinakawalan *siya* sa takot. / Isang dakilang himala! / O Pinakamahabaging Panginoon, kaluwalhatian sa Iyo!

Taludtod: Pupurihin Kita, O Panginoon, ng buong puso ko; / ipapahayag ko ang lahat ng Kanyang mga kababalaghan.

Awit 9:2

Gaya ng sinabi Mo, O Panginoon, kay Marta: / 'Ako ang Pagkabuhay!' / – *gayon* Mo tinupad ang Sugo Mo sa gawa, / sa pagtawag kay Lazaro mula sa Hades. / At ako, O Mahabaging Tagapagmahal ng tao, / na patay dahil sa aking mga pagnanasa, / buhayin Mo ako, ipinamamanhik ko sa Iyo sa Iyong awa.

Kaluwalhatian, Tono 2: Isang dakila at di-pangkaraniwang himala / ang naganap sa araw na ito, / sapagkat si Cristo, nang tawagin Siya, ay binuhay mula sa libingan / *ang isang taong* apat na araw *nang* patay, / at muling binuhay *ang Kanyang* kaibigan: / luwalhatiin natin Siya bilang ang Pinakaluwalhati, / upang sa pamamagitan ng pagśreda ng matuwid na Lazaro / iligtas Niya ang ating mga kaluluwa!

At ngayon: Pinakabiyaya Ka, O Birheng Ina ng Diyos:

Sinundan ng Dakilang Doxolohiya, ng Ektenia at ng Pagpapauwi.

SA LITURHIYA

Ang Pinagpala, Mga Awit 3 at 6 sa Tono 8.

Pagkatapos ng pagpasok, ang troparion ng pista, tono 1

Sa pangkalahatang pagkabuhay / bilang paunang tikim ng Iyong Paghihirap, / binuhay Mo si Lazaro mula sa mga patay, O Kristo Diyos. / Kaya kami rin, bilang mga anak, na may hawak ng mga sagisag ng tagumpay, / ay sisigaw sa Iyo, ang Tagapagtagumpay ng kamatayan: / 'Hosana sa kataas-taasan, / pinapala ang Siyang dumarating sa ngalan ng Panginoon!' **(3)**

Kaluwalhatian, at ngayon: kontakion, tono 2

Si Cristo, ang kagalakan, katotohanan at liwanag ng lahat, ang buhay ng sanlibutan, ang Pagkabuhay, ay nagpakita sa mga naninirahan sa lupa sa pamamagitan ng Kanyang kabutihan at naging larawan ng Pagkabuhay, na nagkaloob ng banal na kapatawaran sa lahat.

Sa halip ng Trisagion, inaawit natin: Kayo ngang binyagan kayo kay Cristo, / *ay* nagsuot *kayo* kay Cristo. Alleluia. **(3)**

Prokeimenon, tono 3

Ang Panginoon ang aking liwanag at aking Tagapagligtas: kanino ako matatakot?

Taludtod: Ang Panginoon ang tagapagtanggol ng aking buhay: kanino ako matatakot?

Awit 26:1

Liham sa mga Hebreo, simula 333B

Mga kapatid, yamang tinanggap natin ang isang kaharian na hindi yuyugyugin, panatilihin nating matibay ang biyaya, at sa pamamagitan nito, paglingkuran natin ang Diyos sa paraang kaaya-aya sa Kaniya, na may paggalang at takot; sapagkat ang ating Diyos ay apoy ding sumisilab. Ipagpatuloy ang pag-ibig sa kapwa. Huwag ninyong kalilimutan ang pagpapakita ng pagkamapag-sanggalang, sapagkat sa pamamagitan nito, ang ilan, nang hindi nila namamalayan, ay nagpakita ng pagkamapag-sanggalang sa mga anghel. Alalahanin ang mga nasa bilangguan, na para bang nakakulong din kayo kasama nila; alalahanin ang mga inaapi, na para bang kayo mismo ang nasa kanilang katawan. Ang kasal ay dapat igalang sa lahat ng paraan, at ang higaan ng mag-asawa ay hindi dapat dungisan; sapagkat huhusgahan ng Diyos ang mga malalaswa at ang mga nangangalunya. Kontento kayo sa inyong mayroon, at huwag kayong maging gahaman sa pera; sapagkat Siya mismo ang nagsabi: 'Hindi kita iiwanan o pababayaan', upang masabi nating may buong kumpiyansa: 'Ang Panginoon ang aking katulong; hindi ako matatakot; ano ang magagawa ng tao sa akin?' Alalahanin ninyo ang inyong

mga pinuno, na nagsalita sa inyo ng salita ng Diyos: pagnilayan ninyo ang kinalabasan ng kanilang buhay at tularan ninyo ang kanilang pananampalataya. Si Jesucristo ay siya ring kahapon, ngayon, at magpakailanman.

Heb 12:28–13:8

Alleluia, Tono 5

Taludtod: Ang Panginoon ay umupo sa kaniyang trono; siya ay nakasuot ng karilagan.

Taludtod: Sapagkat itinatag Niya ang mundo, at hindi ito maaalis.

Awit 92:1A, 1B

Ang Ebanghelyo ayon kay Juan, simula sa talata 39

Noong panahong iyon, may isang lalaking maysakit, si Lazaro ng Betanya, ang nayon ni Maria at ng kapatid niyang si Marta. Si Maria ang siyang nagpahid sa Panginoon ng pabangô at nagpunas ng Kanyang mga paa ng kanyang buhok; ang kanyang kapatid na si Lazaro ang maysakit. Nagpadala ang mga kapatid ng balita sa Kanya, na nagsasabing, 'Panginoon, ang minamahal Mo ay maysakit.' Pagkarinig nito, sinabi ni Jesus, 'Ang karamdaman na ito ay hindi magwawakas sa kamatayan, kundi para sa kaluwalhatian ng Diyos, upang maluwalhati ang Anak ng Diyos sa pamamagitan nito.' Mahal na mahal ni Jesus sina Marta, ang kapatid niya, at si Lazaro. At nang marinig Niya na maysakit si Lazaro, nanatili Siya sa kinaroroonan Niya ng dalawang araw. Pagkatapos nito, sinabi Niya sa Kanyang mga alagad, 'Tumungo tayo pabalik sa Judea.' Sinabi ng mga alagad sa Kanya, 'Rabbi, kasalukuyan lang na hinahangad ng mga Hudyo na batuhin Ka, at pupunta Ka pa roon muli?' Sumagot si Jesus, 'Hindi ba't may labindalawang oras ang maghapon? Ang lumalakad sa kaarawan ay hindi natitisod, sapagkat nakikita niya ang liwanag ng sanlibang ito. Ngunit ang lumalakad sa gabi ay natitisod, sapagkat wala siyang liwanag sa kaniya.' Pagkasabi Niya nito, sinabi Niya sa kanila, 'Ang kaibigan nating si Lazaro ay nakatulog; ngunit pupuntahan ko siya upang gisingin.' Sinabi ng mga alagad sa Kaniya, 'Panginoon, kung nakatulog siya, gagaling siya.' Ngunit ang tinutukoy ni Jesus ay ang kamatayan niya, samantalang inakala nila na tungkol lamang sa karaniwang pagtulog ang sinasabi Niya. Pagkatapos ay sinabi ni Jesus sa kanila nang tuwiran, 'Namatay na si Lazaro. At sa inyo'y ikalulugod ko na hindi ako naroroon, upang kayo'y magtapat ng pananampalataya. Ngunit tayo'y pumunta sa kaniya.' Sinabi naman ni Tomas, na tinatawag na Kambal, sa ibang mga alagad, 'Tayo rin ay pumunta, upang kaming mamatay kasama niya.' Pagdating ni Jesus, natagpuan niyang apat na araw na si Lazaro sa libingan. Malapit ang Betania sa Jerusalem, mga labinlimang stadia ang layo. At maraming mga Hudyo ang pumunta kina Marta at Maria upang aliwin sila sa kanilang pagluluksa para sa kanilang kapatid na lalaki. Nang marinig ni Marta na paparating si Jesus, lumabas siya upang salubungin Siya; ngunit si Maria ay nanatili na nakaupo sa bahay. Pagkatapos ay sinabi ni Marta kay Jesus: 'Panginoon, kung nandito ka sana, hindi sana namatay ang kapatid ko. Ngunit kahit ngayon, alam kong anuman ang hilingin mo sa Diyos, ibibigay sa iyo ng Diyos.' Sinabi ni Jesus sa kaniya, 'Muli'y babangon ang kapatid mo.' Sinabi ni Marta sa kaniya, 'Alam kong babangon siya sa muling pagkabuhay sa huling araw.' Sinabi ni Jesus sa kaniya, 'Ako ang pagkabuhay at ang buhay; ang sinumang sumampalataya sa akin, kahit mamatay pa, ay mabubuhay; at ang sinumang nabubuhay at sumampalataya sa akin ay hindi mamamatay kailanman. Naniniwala ka ba rito?' Sinabi niya sa kaniya, 'Opo, Ginoo, naniwala na ako at naniniwala nga ako na ikaw ang Cristo, ang Anak ng Diyos, na parating darating sa sanlibutan.' Pagkasabi niya nito, umalis siya at tinawag si Maria na kaniyang kapatid, na nagsasabing lihim, 'Narito ang Guro at tinatawag ka.' Nang marinig niya ito, agad siyang bumangon at lumapit sa Kaniya. Hindi pa pumapasok si Jesus sa nayon, kundi nasa lugar pa rin kung saan siya unang sinalubong ni Marta. Nang makita ng mga Judio na kasama niya sa bahay at nagluluksa para sa kanya na si Maria ay bumangon agad at lumabas, sinundan nila siya, na inakala nilang pupunta siya sa libingan upang doon magluksa. Ngunit nang makarating si Maria sa kinaroroonan ni Jesus at makita Siya, siya'y lumuhod sa paa Niya at sinabi sa Kanya: 'Panginoon, kung nandito ka sana, hindi sana namatay ang kapatid ko.' Nang makita ni Jesus na umiiyak siya, at ang mga Judiong kasama niya ay umiiyak din, labis siyang naantig sa diwa at nabagabag, at sinabi, 'Saan ninyo siya inilibing?' Sinabi nila sa Kaniya, 'Panginoon, halina't tingnan mo.' Umiyak si Jesus.

Sinabi naman ng mga Hudyo, 'Napakamahal niya sa kaniya.' Ngunit ang ilan sa kanila ay nagsabi, 'Hindi ba't ang siyang nagbukas ng mga mata ng bulag ay maaari sanang hindi pinatay ang taong ito?' Si Jesus, nang muling labis na naantig, ay naparoon sa libingan. Ito ay isang kuweba, at may bato na nakalapag sa bungad nito. Sinabi ni Jesus, 'Tanggalin ninyo ang bato.' Sinabi sa kaniya ng kapatid na babae ng namatay, si Marta, 'Panginoon, amoy na ngayon; sapagkat apat na araw na siyang patay.' Sinabi ni Jesus sa kaniya, 'Hindi ba sinabi ko sa iyo na kung maniwala ka, makikita mo ang kaluwalhatian ng Diyos?' Kaya tinanggal nila ang bato. Tumalinghó si Jesus sa langit at sinabi, 'Ama, pinasasalamatan ko Kayo na dininig ninyo ako. Alam kong dinidinig ninyo ako palagi, ngunit sinabi ko ito para sa kapakanan ng mga taong nakatayo rito, upang maniwala sila na sinugo ninyo ako.' At nang masabi na Niya ito, sumigaw Siya nang malakas, 'Lazaro, lumabas ka!' At lumabas ang patay na lalaki, nakatali ang mga kamay at paa ng mga pambalot sa libing, at ang mukha ay nakabalot ng panyo. Sinabi ni Jesus sa kanila, 'Kalagan ninyo siya at pabayaan ninyong umalis.' Pagkatapos, marami sa mga Judio na dumating kay Maria at nakita ang ginawa niya ang naniwala sa kaniya.

Juan 11:1–45

Sa halip na 'Karapat-dapat'

Irmos, tono 8: Purihin natin, O bayan, / ang dalisay na Ina ng Diyos: / Siya na tumanggap ng Banal na Apoy sa kanyang sinapupunan nang hindi nasunog, / luwalhatiin natin siya sa walang patid na mga awit.

Taludtod ng Komunyon: Mula sa bibig ng mga sanggol at mga pasusu-suso ay nagtatag Ka ng papuri. Alleluia, **tatlong beses.**

Awit 8:3

Sa kainan, kumakain kami ng lutong pagkain na may langis; kung may caviar, bawat kapatid ay binibigyan ng tatlong onsa, at umiinom kami ng alak.

Dapat tandaan: Kung ang simbahan ay nakalaan kay Lazarus na matuwid, pagkatapos ng karaniwang kathismas, inaawit ang Polyeleos, na sinusundan ng isang himno ng papuri sa santo at isang napiling salmo: 'Pakinggan ito, lahat ng mga bansa': **Gayundin ang sedalen, na kapareho ng kasunod ng ikatlong ode ng canon. At ang buhay ni San Lazarus, na isinulat ni Nikephoros Xanthopoulos. Stepenna: Unang antiphona ng ika-4 na tono. Prokeimenon:** 'Ang daan sa harap ng Panginoon': **Bersikulo:** 'Ano ang ibibigay ko sa Panginoon': **'Bawat nilalang na humihinga': Ang Ebanghelyo ayon kay Juan, mula sa bersikulo 36: at Awit 50. Stichera, tono 6:** 'O Panginoon, ang tinig Mo ay nagwasak': **Dalawang canon, bawat isa ay may 14 na saknong: at ang katavasia ng ikalawang canon. Pagkatapos ng ikatlong ode, ang sedalen ng pista. Pagkatapos ng ika-anim na ode – ang kondak:** 'Si Cristo, ang kagalakan ng lahat': **at ang ikos. At ang natitirang bahagi ng serbisyo, ayon sa itinakda.**

ANG PASOK NG PANGINOON SA HERO

SA SABADO, VA'IY
SA MALILIIT NA VESPERS

Sa 'O Panginoon, ako'y nananaghoy:' stichera sa tono 4, tinig 6.
Kapareho ng: 'Sa ikatlong araw:'

Mula sa mga inosenteng sanggol, O Kristo, / na nakaupo sa isang batang asno, / Tinatanggap Mo ang awit ng tagumpay habang naglalakbay patungo sa Iyong Paghihirap, / na inawit ng mga Anghel sa Trisagion.

Narito, ang Iyong Hari, O Siyon, / ang banayad at Tagapagligtas, sumasakay sa isang batang asno, / naglalayong puksain ang *Kaniyang* mga kaaway sa pamamagitan ng *Kaniyang* kapangyarihan; / magsaya at magalak, ipagdiwang na may mga sanga ng palma!

Tayo rin, mga mananampalataya, ay magpalakpak nang magkakaisa, / ngayon ay iniaalay natin ang mga sanga ng kabanalan kay Cristo gaya ng mga bata; / at ilatag natin sa Kanyang harapan ang mga kasuotan ng Kanyang mga gawang banal / at tanggapin Siya nang misteryoso.

Dalhin natin, mga kapatid, ang mga sanga ng palma ng kabanalan kay Cristo na ating Diyos, na dumarating upang magdusa para sa atin bilang tao ayon sa *Kanyang sariling* kalooban, at sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Kanyang Pagkadiyos, ipagkaloob sa ating lahat ang kawalan ng pagnanasa.

Kaluwalhatian, at ngayon, ay pareho.

Dinala sa balikat ng mga Kerubin bilang Diyos, / Nakaupo Siya sa isang batang asno, / naglalakbay ng *Kanyang sariling* kalooban tungo sa Kanyang sakripisyo para sa ating kapakanan. / Awitan Siya natin ng buong puso / dala ang mga sanga ng palma!

'Liwanag ng kagalakan:' at ang prokeimenon 'Naghari ang Panginoon:'

Stichera sa psalter, tono 2.
Kapareho ng: 'Ang bahay ng Efrata:'

Sumilay, O Bayang Siyon, / at mag-awit kasama ng mga bata, na nag-iwagayway ng mga sanga ng palma: / Narito, ang iyong Hari na Tagapagligtas / ay lumalabas sa Kanyang Pasyon.

Taludtod: **Mula sa bibig ng mga sanggol at mga pasusuo / Itinatag Mo ang papuri.** Awit 8:3A

Magalak, Adan / at Eba, kasama ng mga propeta: / narito, si Cristo ay nananabik / na tawagin kayo *sa Kanya* muli sa pamamagitan ng *Kanyang* paghihirap.

Taludtod: **O Panginoon, aming Diyos, / kamangha-mangha ang Kanyang pangalan sa buong lupa.** Awit 8:2A

Sa kataas-taasan, kasama ng Ama at ng Espiritu, / tinatanggap ang awit ng mga anghel, / Siya ay naging, sa isang kamangha-manghang paraan, isang dukhang tao sa lupa / at tinatanggap ang papuri ng mga bata.

Kaluwalhatian, at ngayon, gaya ng dati

Umaawit ako nang may pagkamangha / ng Iyong kamangha-manghang probidensya / *at* sumisigaw ng 'Hosana!' sa Iyo: / sapagkat Sugo ka upang iligtas ako, O Pinagpala na Panginoon!

Troparion, Tono 1

Sa pangkalahatang muling pagkabuhay, / bilang paunang tikim ng Iyong Paghihirap, / binuhay Mo si Lazaro mula sa mga patay, Kristo aming Diyos. / Kaya naman, kami rin, bilang mga bata, na

may hawak ng mga sagisag ng tagumpay, / ay sisigaw sa Iyo, ang Tagapagtagumpay ng kamatayan: / ' Hosana sa kataas-taasan, / pinapala ang Siyang pumaparito sa ngalan ng Panginoon!'

Kaluwalhatian, at ngayon, Tono 4:

Ipinahimlay kasama Mo sa binyag, Kristo aming Diyos, / ipinagkaloob sa amin ang buhay na walang hanggan sa pamamagitan ng Iyong Pagkabuhay Muli / at sumisigaw kami sa awit: / 'Hosana sa kataas-taasan, / mapalad Siya na dumarating sa ngalan ng Panginoon!'

Gayundin ang litaniya at ang pagtatapos.

SA SABADO NG VAII
SA MALAKING VESPERS

'Sumigaw ako sa Panginoon': mga stichera sa ika-10, tono 6.
San Juan ng Damasco

Sa araw na ito, pinagsama-sama tayo ng biyaya ng Banal na Espiritu; at tayong lahat, na nag-aakay ng Iyong Krus, ay ipinapahayag: 'Pinagpala Siya na dumarating sa ngalan ng Panginoon! Hosanna sa kataas-taasan!' **(2)**

Andróniko ng Herusalem: Ikaw na ang trono ay langit at ang patungan ng mga paa ay ang lupa, / ang Salita ng Diyos Ama / at ang *Kaniyang* Anak, na pantay na walang hanggan, / sa araw na ito ay mapagkumbabang sumakay / sa isang batang asnong walang boses, papunta sa Betanya. / Kaya nga ang mga anak ng Israel, / na may dalang mga sanga sa kanilang mga kamay, / ay pinuri *Ka* sa sigaw: / 'Hosanna sa kaitaasan, / pinapala ang Hari ng Israel na darating!' **(2)**

Andrés Pyrrhus: Tayo rin, ang buong bagong Israel, / ang Simbahan *ng mga tinawag* mula sa lahat ng mga bansa, / ay sumigaw sa araw na ito *kasama* ng propeta Zacarias: / 'Magalak ka nang labis, O anak na babae ng Siyon; / Ipahayag mo, O anak na babae ng Jerusalem, / sapagkat narito, ang iyong Hari ay dumarating sa iyo, mapagkumbaba at isang Tagapagligtas, / nakasakay sa isang batang asno, anak ng hayop na pambarko." / Magalak na parang mga bata, na may dalang mga sanga sa inyong mga kamay, / at purihin *Siya*: / 'Hosana sa kataas-taasan, / pinapala ang darating na Hari ng Israel!' **(2)**

Ipinahihiwatig Ninyo sa amin ang Inyong banal na Pagkabuhay, O Mabuti, binuhay Ninyo *ang Inyong* yumaong kaibigang si Lazaro sa pamamagitan ng Inyong utos mula sa libingan sa ika-apat na araw, na patay at mabaho. / Kaya, O Tagapagligtas, sumakay Ka sa isang asno, / na parang dinala *ng* karwahe, / *na siyang* nagpapahiwatig ng *pagtawag* sa mga Hentil. / Kaya, minamahal na Israel / ay nag-aalay ng papuri sa Iyo / sa pamamagitan ng mga labi ng mga sanggol at inosenteng bata, / na nakakita sa Iyo, Kristo, na pumapasok sa Banal na Lungsod / anim na araw bago ang Paskwa. **(2)**

Anim na araw bago ang Paskwa / dumating si Jesus sa Betanya. / At lumapit sa Kaniya ang Kaniyang mga alagad, na nagsasabi: / 'Panginoon, saan Ninyo nais / na ihanda Ninyo ang aming kakanan sa Paskwa?' / Sinugo Niya sila, na sinasabi: / 'Pumasok kayo sa bahagi ng *bayan* na nasa unahan ninyo, / at makakasalubong ninyo ang isang taong may dalang banga ng tubig; / sundan ninyo siya at sabihin sa may-ari ng bahay: / "Sinasabi ng Guro: / Ipapagdiwang Ko ang Paskwa sa bahay mo kasama ang Aking mga alagad."' **(2)**

Kaluwalhatian: Sa araw na ito, pinagsama-sama tayo ng biyaya ng Banal na Espiritu:

At ngayon: **inuulit natin ang pareho.**

Pasok. Prokeimenon: 'Ang Panginoon ay naghahari': At ang mga pagbasa para sa pista:

1. Isang pagbasa mula sa Genesis

Tinawag ni Jacob ang kanyang mga anak at sinabi sa kanila: 'Magsama-sama kayo, upang maipahayag ko sa inyo ang mangyayari sa inyo sa mga darating na araw. Magsama-sama kayo at pakinggan ninyo ako, mga anak ni Jacob; pakinggan ninyo si Israel, (pakinggan ninyo) ang inyong ama. Juda! Pupurihan ka ng iyong mga kapatid. Ang iyong mga kamay ay mapapatong sa mga leeg ng

iyong mga kaaway; ang mga anak ng iyong ama ay luluhod sa iyo. Si Juda ay isang anak na leon; mula sa anak na leon, anak ko, ikaw ay umakyat. Humihiga siya at natutulog, na parang leon at parang leon na bata; sino ang magigising sa kanya? Hindi aalis ang scepter mula kay Juda, ni ang tungkod ng pinuno mula sa pagitan ng kanyang mga paa, hanggang sa dumating yaong kaniya ang karapatan, at siya ang pag-asa ng mga bansa. Itatali niya ang kanyang anak na lahing kabayo sa baging at ang anak ng kanyang asnong sa tangkay ng baging; huhugasan niya ang kanyang mga damit sa alak at ang kanyang balabal sa dugo ng ubas. Maliwanag ang kanyang mga mata dahil sa alak, at ang kanyang mga ngipin ay mas maputi pa kaysa sa gatas!

Genesis 49:1–2, 8–1 2

2. Ang mga Propesiya ni Zofanias

Ganito ang sabi ng Panginoon: 'Magalak ka nang higit, anak na babae ng Sion! Sumigaw ka sa tuwa, anak na babae ng Jerusalem! Magalak at magsaya ka nang buong puso, anak na babae ng Jerusalem! Inalis na ng Panginoon ang iyong mga kasamaan; tinubos ka Niya mula sa kamay ng iyong mga kaaway! Ang Panginoon, ang Hari ng Israel, ay nasa gitna mo: (at) hindi mo na muling makikita ang kasamaan. Sa panahong iyon ay sasabihin ng Panginoon sa Jerusalem: 'Maging matatag ka, O Sion; huwag mong hayaang manghina ang iyong mga kamay: ang Panginoon mong Diyos ay nasa gitna mo, ang Makapangyarihan ay ililigtas ka; magdudulot Siya sa iyo ng kagalakan, muling bubuuin ka Niya sa Kanyang pag-ibig, at magagalak Siya sa iyo nang may tuwa, gaya ng sa araw ng kapistahan. At titipunin ko ang iyong mga pinalayas. Aba! Sino ang nagdala ng pang-iinsulto para sa kanya? Narito, kikilos ako para sa iyo sa panahong iyon,' sabi ng Panginoon; 'at ililigtas ko ang mga pinahirapan, at tatanggapin ko ang mga pinalayas, at gagawin ko silang papuri at kaluwalhatian sa buong mundo.

Zef 3:14–1 9

3. Ang mga Propesiya ni Zacarias ( )

Ganito ang sabi ng Panginoon: Magdiwang nang lubos, O anak na babae ng Sion! Sumigaw ng kagalakan, O anak na babae ng Jerusalem! Narito, ang iyong Hari ay dumarating sa iyo, matuwid at may dalang kaligtasan; mapagkumbaba Siya at nakasakay sa isang asno, sa isang batang asno. Aalisin niya ang mga karwahe sa Efraim at ang mga kabayo sa Jerusalem; ang pana ng digmaan ay puputulin, pati na ang karamihan at ang kapayapaan sa gitna ng mga bansa; at maghahari siya mula sa mga tubig hanggang sa dagat, at mula sa mga ilog hanggang sa mga wakas ng lupa. At ikaw, dahil sa dugo ng iyong tipan, ay pinalaya mo ang iyong mga bihag mula sa hukay na walang tubig. (At) maninirahan ka sa mga kuta, O mga bihag ng hukbo; at para sa isang araw ng iyong pagkabihag ay babayaran ko kayo nang doble. Sapagkat hinila kita, Juda, na parang pana; pinuno ko ang Efraim; at itatayo ko ang iyong mga anak, O Siyon, laban sa mga anak ng mga Griyego, at itataas kita na parang tabak ng mandirigma. At ang Panginoon ay lalaban sa kanila, at ang Kanyang pana ay lulipad na parang kidlat. At ang Panginoong Diyos na Makapangyarihan ay tutunog ng trumpeta, at Siya ay lalakad sa gitna ng kaguluhan ng Kanyang poot: ipagtatanggol sila ng Panginoong Makapangyarihan.

Zacarias 9:9–15

Stichera para sa Litaniya, Tono 1

Ang Lubos na Banal na Espiritu, na nagturo sa mga Apostol / na magsalita sa mga banyagang wika, / Siya *Mismo* ang nag-uutos sa mga batang Judio, na hindi nakakakilala ng kasamaan, na sumigaw: / 'Hosana sa kataas-taasan, / pinagpala ang darating na Hari ng Israel!'

Ang Anak at Salita ng Ama, / na gaya Niya ay walang pasimula at walang hanggan, / na nakasakay sa isang asnong walang boses, / ay pumasok sa araw na ito sa lungsod ng Jerusalem. / Siya na hindi nangahas na titigan ng mga Kerubin dahil sa takot, / pinuri ng mga bata sa pamamagitan ng mga sanga ng palma at mga sanga, / na misteryosong inaawit ang Kanyang papuri: / 'Hosanna sa kataas-taasan, (hosanna sa Anak ni David), / na dumating upang iligtas ang ating bayan mula sa kanilang paglayo!'

Anim na araw bago ang Paskwa / Narinig ang tinig Mo, O Panginoon, sa kalaliman ng Hades, / at sa gayon ay binuhay Mo si Lazaro, / *na* apat na araw *nang nakahiga sa libingan*. / At sumigaw ang mga batang Hudyo: / 'Hosana! Diyos namin, kaluwalhatian sa Iyo!'

Tono 2

Nang Pumasok Ka, O Panginoon, / sa banal na lunsod, na nakasakay sa anak ng asno, / kusang-loob Kang nagpunta sa Iyong paghihirap, / bilang katuparan ng Batas at ng mga Propeta. / At ang mga batang Hudyo, na nagpapahiwatig ng tagumpay ng Pagkabuhay, / sinalubong Ka nila ng mga sanga ng palma at mga usbong, *at* sumigaw: / 'Pinagpala Ka, Tagapagligtas, maawa Ka sa amin!'

Kaluwalhatian sa Iyo, Kristo, na nakaupo sa trono sa kaitaasan, / at ngayon ay hinihintay kasama ng Iyong Banal na Krus! / Kaya't nagagalak ang anak na babae ng Siyon, / nagdiriwang ang mga bansa ng lupa, / may hawak na mga sanga ng palma ang mga bata, *at* ang kanilang mga kasuotan naman ang mga alagad, / at ang buong sansinukob ay natutong sumigaw sa Iyo: / 'Pinagpala Ka, O Tagapagligtas, maawa Ka sa amin!'

Kaluwalhatian, at ngayon, Tono 3: Anim na araw bago ang pagdating ng Pasko ng Pagkabuhay / Dumating si Jesus sa Betanya, / upang buhayin mula sa libingan / si Lazaro, na namatay apat na araw *na ang nakalipas*, / at *sa pamamagitan nito* ay ipahiwatig ang Pagkabuhay na Mag-uli. / At sinalubong Siya ng mga babae, / sina Marta at Maria, mga kapatid ni Lazaro, na sumisigaw sa Kanya: / ' ' 'Panginoon, kung nandito ka lamang, hindi sana namatay ang kapatid naming lalaki.' Sinabi naman Niya sa kanila: 'Hindi ba't sinabi ko sa inyo na kung sino man ang maniwala sa Akin, mamatay man siya, mabubuhay? Ipakita ninyo sa Akin kung saan ninyo siya inilibing.' At tinawag sa kaniya ng Maylalang ng lahat ng bagay: 'Lazaro, lumabas ka!'

Stichera sa psalterio, tono 8

Magalak at magsaya, O Siyudad ng Siyon, / magdiwang at magpuri, O Simbahan ng Diyos! / Sapagkat narito, ang iyong matuwid na Hari ay dumating, / nakasakay sa isang batang asno / at sinalubong ng mga bata sa awit: / 'Hosana sa kataas-taasan, pinagpala Ka, / O Ikaw na may walang-hanggang habag, kaawaan Mo kami!'

Taludtod: **Mula sa bibig ng mga sanggol at mga pasusuo / Itinatag Mo ang papuri.** Awit 8:3A

Sa araw na ito ay pumasok ang Tagapagligtas sa lungsod ng Jerusalem, / upang tuparin ang mga Kasulatan, / at lahat ay kumuha ng mga sanga ng palma / at inilatag ang kanilang mga balabal sa harap Niya, / na nakatatalastas na Siya ang ating Diyos, / sa Kanino ang mga Kerubin ay walang patid na sumisigaw: / 'Hosanna sa kataas-taasan, pinagpala Ka, / O Ikaw na ang awa ay walang hanggan, maawa Ka sa amin!'

Taludtod: **O Panginoon, aming Diyos, / kamangha-mangha ang Kanyang pangalan sa buong lupa.** Awit 8:2A

Dinala sa ibabaw ng mga Kerubin / at pinupuri ng mga Serapim, / Ikaw, O Mabuti, ay naupo sa isang batang asno bilang *Anak* ni David, / at ang mga bata ay umawit ng papuri sa Iyo, na angkop *upang luwalhatiin* ang Diyos, / habang ang mga Hudyo ay di-makatarungang ininsulto Ka. / *At ang Iyong* pagsakay sa isang hindi pa masunuring batang kabayo / ay nagbabadya na ang mga di-sumusunod na pagano / ay babaliktarin mula sa kawalang-paniwala tungo sa pananampalataya. / Luwalhati sa Iyo, Kristo, / ang Mapagkawanggawa at Mahilig sa tao!

Kaluwalhatian, Tono 6: Sa araw na ito, pinisan tayo ng biyaya ng Banal na Espiritu; / at tayong lahat, na pasan ang Iyong Krus, ay ipinapahayag: / 'Pinagpala Siya na dumarating sa ngalan ng Panginoon! / Hosanna sa kataas-taasan!'

At ngayon: **inuulit natin ang pareho.**

Troparion, tono 1

Bilang pahiwatig ng pangkalahatang Pagkabuhay na Muli / bago ang Iyong Paghihirap, / binuhay Mo si Lazaro mula sa mga patay, Kristo aming Diyos. / Kaya naman, kami rin, bilang mga anak, na

may dalang mga sagisag ng tagumpay, / ay sisigaw sa Iyo, ang Tagapagtagumpay ng kamatayan: / 'Hosana sa kataas-taasan, / pinapala ang Siyang pumaparito sa ngalan ng Panginoon!' **(2)**

Troparion, Tono 4

Ipinahimlay kasama Mo sa binyag, Kristo aming Diyos, / ipinagkaloob sa amin ang buhay na walang hanggan sa pamamagitan ng Iyong Pagkabuhay / at sumisigaw kami sa awit: / 'Hosana sa kataas-taasan, / pinapuri ang Siyang pumaparito sa ngalan ng Panginoon!' **(1)**

SA LINGGO NG VA'I SA MATINS

Sa Diyos na Panginoon: **parehong troparion ng pista:** Sa Pangkalahatang Pagkabuhay Muli: **(2),** Luwalhati, at ngayon: Yaong inilibing kasama Mo sa binyag: **(1).**

Ayon sa unang taludtod ng sedalen, tono 4

Tulad ng mga bata na may mga sanga, na may malilinis na kaluluwa, / purihin natin si Cristo sa isipan nang may pananampalataya, / na malakas na sumisigaw sa Panginoon: / 'Pinagpala Ka, O Tagapagligtas, na naparito sa mundo, / upang iligtas si Adan mula sa sinaunang sumpa, / na nagiging bagong, espiritwal na Adan, / ayon sa Iyong mabuting kalooban, O Tagapagmahál ng sangkatauhan. / Ikaw na nag-ayos ng lahat ng bagay para sa aming kabutihan, / Salita *ng Diyos*, kaluwalhatian sa Iyo!'

Isa pang sedalen, tono 4

Kaluwalhatian, at ngayon: Sa ika-apat na araw, nang muling buhayin Mo si Lazaro mula sa libingan, O Panginoon, / itinuro Mo sa lahat / na sumigaw sa Iyo dala ang mga sanga ng palma at punò: / 'Pinagpala Ka, O Siyang Parating Darating!'

Ayon sa ikalawang taludtod ng sedalen, tono 4

Sa iyong kaibigan, O Cristo, / nagpaluha ka sa isang hiwagaing paraan, / at binuhay mo si Lazaro mula sa mga patay, na nakahiga nang walang buhay, / – *sa pamamagitan nito'y* ipinakita Mo ang Iyong awa sa Iyong pag-ibig sa sangkatauhan. / Nang malaman ang pagdating Mo, O Tagapagligtas, / sa araw na ito ay lumabas ang napakaraming mga bata, / na may hawak na mga sanga ng palma sa kanilang mga kamay, / sumisigaw sa Iyo, 'Hosanna!' – / 'Pinagpala Ka, na dumating para sa kaligtasan ng sanlibutan!'

Isa pang Sedalen, Tono 1

Kaluwalhatian, at ngayon: *Magkanta ng* papuri nang magkakaisa, O mga bansa at mga lipi, – / sapagkat ang Hari ng mga Anghel ay ngayon sumakay sa isang asno, / at dumarating, na nagnanais na durugin ang Kanyang mga kaaway sa Krus, bilang ang Makapangyarihan. / Kaya't ang mga bata, na may mga sanga ng palma, ay inaawit ang himno: / 'Luwalhati sa Iyo, O Tagapagtagumpay na dumating; / luwalhati sa Iyo, O Tagapagligtas na si Cristo; / luwalhati sa Iyo, O Pinagpala, ang aming iisang Diyos!'

Pagpapalaki

Pinupuri Ka namin, Kristo, Tagapagbigay ng buhay: 'Hosana sa kataas-taasan!' at sumisigaw kami sa Iyo: 'Pinagpala Siya na dumarating sa ngalan ng Panginoon!'

Piniling Awit

1 Korong: O Panginoon, aming Diyos, kamangha-mangha ang Kanyang pangalan sa buong lupa. 2 Sapagkat ang Kanyang karilagan ay itinaas sa ibabaw ng mga kalangitan! 1 Mula sa bibig ng mga sanggol at ng mga pasusong bata ay nagtatag Ka ng papuri. 2 Dahil sa kapakanan ng Iyong mga kaaway, upang wasakin ang kaaway at ang maningil. 1 Pinagsaway Mo ang mga bansa—at ang masasama ay naglaho. 2 Ang batong itinakwil ng mga tagapagtayo ay naging pangunahing sulok. 1

Ginawa ito ng Panginoon, at kamangha-mangha sa aming mga mata. 2 Ang Panginoon ay dakila sa Siyon, at itinaas sa itaas ng lahat ng mga bansa. 1 Doon Niya binasag ang kapangyarihan ng pana. 2 Narinig ito ng Siyon at nagalak, at ang mga anak na babae ng Juda ay natuwa. 1 Ibigay-loob ninyong ipahayag ang pangalan ng Panginoon sa Siyon, at ang papuri Niya sa Jerusalem. 2 Sapagkat ililigtas ng Diyos ang Sion, at muling itatayo ang mga bayan ng Juda. 1 Ang awit ay angkop sa iyo, oh Diyos, sa Sion, at tutuparin sa iyo ang mga panata sa Jerusalem. 2 Pinagpala ang dumarating sa pangalan ng Panginoon; ang Diyos ang Panginoon, at Siya ay nagpakita sa atin! 1 Ipagdiwang ang kapistahan sa gitna ng pulutong na nagtipon sa mga sungay ng altar! 2 Sa mga bakuran ng bahay ng Panginoon, sa gitna ninyo, O Jerusalem. 1 Ang Panginoon ang maghahari magpakailanman, ang inyong Diyos, O Siyon, mula sa henerasyon hanggang sa henerasyon. 2 Ang papuri sa kaniya ay mananatili magpakailanman.

Awit 8:2A; 8:2B; 8:3A; 8:3B; 9:6A; 117:22; 117:23; 98:2; 75:4A; 96:8A; 101:22; 68:36A; 64:2; 117:26A, 27A; 117:27B; 115:10; 145:10; 110:10C

Pagkatapos ng Polyeleos, ang Sedalen, Tono 8

Siya na nakaupo sa trono ng mga Kerubin, / at sumakay sa batang asno para sa ikabubuti natin, / at lumapit sa kusang-loob na paghihirap, / sa araw na ito ay naririnig Niya ang mga batang sumisigaw ng 'Hosanna!', / ang mga karamihan na sumisigaw: 'Anak ni David, / magmadali kang iligtas ang mga nilalang Mo, pinagpalang Hesus! / Sapagkat para sa layuning ito Sugo Sugo ka, / upang makilala namin ang kaluwalhatian Mo!'

Kaluwalhatian, at ngayon: **inuulit natin ang pareho.**

Stepenna, unang antiphona ng ika-4 na tono.

Prokeimenon, tono 4

Mula sa mga labi ng mga sanggol at mga pasusong bata / Itinatag Mo ang papuri.

Taludtod: O Panginoon, aming Panginoon, kayang-kaya ang Kagalang-galang ng Iyong pangalan sa buong lupa.

Awit 8:3A, 2A

Ang Ebanghelyo ayon kay Mateo, simula 83A

Noong panahong iyon, habang papalapit si Jesus sa Jerusalem at nakarating sa Bethphage sa Bundok ng mga Oliba, sinugo Niya ang dalawa sa Kanyang mga alagad at sinabi sa kanila, 'Pumunta kayo sa nayon na nasa unahan ninyo, at agad ninyong makikita ang isang asnong nakatali, at ang anak nito na kasama; kalagan ninyo sila at dalhin sa Akin. At kung may magtanong sa inyo, sabihin ninyong kailangan sila ng Panginoon, at papadala Niya sila agad." Nangyari ito upang matupad ang sinabi ng propeta: "Sabihin ninyo sa anak na babae ng Sion: Narito, ang iyong Hari , ay paparating sa iyo, mapagkumbaba at nakasakay sa isang asno, at sa isang batang asno, na anak ng hayop na pambarko." Pumunta ang mga alagad at ginawa nila ayon sa inutusan sa kanila ni Jesus; dinala nila ang asno at ang anak nito, inilatag nila ang kanilang mga balabal sa ibabaw nito, at naupo Siya rito. At marami sa karamihan ang naglatag ng kanilang mga balabal sa daan, samantalang ang iba naman ay pumuputol ng mga sanga ng puno at inilalatag ito sa daan; at ang mga taong nauna sa Kanya at ang mga sumunod sa Kanya ay sumigaw: 'Hosana sa Anak ni David! Pinagpala ang pumaparito sa ngalan ng Panginoon! Hosana sa kataas-taasan!' At nang pumasok Siya sa Jerusalem, nagkagulo ang buong lungsod at nagtanong, 'Sino ito?' Sinabi ng mga tao, 'Ito si Jesus na propeta mula sa Nazareth sa Galilea.' Ngunit nang makita ng mga punong saserdote at ng mga eskriba ang mga kahanga-hangang gawa na ginawa Niya, at ang mga batang sumisigaw sa templo, 'Hosanna sa Anak ni David! —nagalit sila at sinabi sa Kaniya, 'Naririnig mo ba ang sinasabi nila?' Sumagot si Jesus sa kanila, 'Oo! Hindi ba ninyo kailanman nabasa, "Mula sa bibig ng mga sanggol at ng mga pasusong bata ay inihanda Mo ang papuri para sa Iyo"?' At iniwan Niya sila, lumabas Siya ng lungsod papuntang Betanya at doon Siya nagpalipas-gabi.

Mateo 21:1–11; 15–17

Hindi natin kinakanta ang Pagkabuhay na Muli ni Cristo, kundi agad na binabasa ang Awit 50. Pagkatapos, ang namumunong pari, matapos niyang insensuhin ang palma o iba pang sanga na hawak na naka-krus, ay nagsasagawa ng panalangin para sa kanilang pagpapala.

Diakono: Manalangin tayo sa Panginoon.

Kami: Panginoon, maawa ka.

Ang nagsasagawa ng seremonya: O Panginoon naming Diyos, na nakaupo sa mga Kerubin, na ipinakita Mo ang Kanyang kapangyarihan at sinugo Mo ang Kanyang nag-iisang Anak, ang aming Panginoong Jesucristo, upang iligtas Niya ang mundo sa pamamagitan ng Kanyang Krus, Kanyang paglilibing at Kanyang Pagkabuhay na Muli. Ang Siyang kusang-loob na pumunta sa Jerusalem upang magdusa ay sinalubong ng mga taong naninirahan sa kadiliman at anino ng kamatayan, na kumuha ng mga simbolo ng tagumpay – mga sanga ng puno at mga bulung-palm – *at sa pamamagitan nito* ay hinulaan ang Kanyang Pagkabuhay na Mag-uli. O Panginoon, sa araw na ito bago ang pista, ingatan at protektahan Mo rin kami, habang hawak namin sa aming mga kamay ang mga sanga ng palma at puno bilang pagnakikipagaya sa kanila, at gaya ng mga pulutong at mga batang sumigaw ng 'Hosanna' sa Iyo. Upang tayo'y mabilang na karapat-dapat, sa pamamagitan ng mga himno at espiritwal na awit, *na makamtan* ang nagbibigay-buhay at tatlong-araw na Pagkabuhay, kay Cristo Jesus na ating Panginoon, na Siya'y pinagpala Mo, kasama ng Iyong Lubos na Banal, Mabuti at Nagbibigay-buhay na Espiritu, ngayon at magpakailanman, at hanggang sa kawakasan ng mga panahon. Amen.

Kapag hinalikan ng mga kapatid ang Ebanghelyo, ipinamimigay ng tagapangulo ang mga sanga ng palma.

Kaluwalhatian, Tono 2: Sa araw na ito ay pumapasok ang Cristo sa Banal na Lungsod, / nakasakay sa isang batang asno / *at* tinatapos ang pinakamalubhang kamangmangan ng mga pagano, / na mula pa noong unang panahon ay walang bunga.

At ngayon: **inuulit natin ang pareho.**

Pagkatapos ng Awit 50, isang stichera, Tono 6

Sa araw na ito, pinagsama-sama tayo ng biyaya ng Banal na Espiritu; at tayong lahat, na pasan ang Iyong Krus, ay ipinapahayag: 'Pinagpala Siya na dumarating sa ngalan ng Panginoon! Hosanna sa kataas-taasan!'

KANON

Kanon ni San Cosmas ng Maium, tono 4; ang mga irmos ng kanon ay inaawit nang dalawang beses, lahat ng troparia ay inaawit sa tono 12, katavasia: parehong koro ang umaawit ng irmos.

Oda 1

Irmos: Sumibol ang mga bukal mula sa kalaliman / na walang tubig / at nabunyag ang kailaliman ng magulong dagat, / sapagkat sa pamamagitan ng alon ng Iyong kamay pinatahimik Mo ang unos nito / at iniligtas ang isang piniling bayan, / na umaawit ng awit ng tagumpay sa Iyo, O Panginoon.

Mula sa mga labi ng mga inosenteng sanggol / at mga pasusong bata / ay itinatag Mo ang *isang koro* ng papuri mula sa Kanyang mga lingkod, / upang lipulin ang kaaway / at, sa pamamagitan ng Kanyang paghihirap sa Krus, magbayad-sala / para sa pagbagsak ng sina Adan, / *at* sa pamamagitan ng Punò ay muling itaguyod Siya, / na umaawit ng awit ng tagumpay sa Iyo, O Panginoon.

Ang Simbahan ng mga banal ay nag-aalay / ng papuri sa Iyo, O Kristo, / na nananahan sa Siyon; / ang Israel ay nagagalak sa Iyo, ang kanyang Lumalang, / at ang mga bundok—na sumasagisag sa mga taong matigas ang puso— / ay nagalak sa harap ng Iyong mukha, / na umaawit ng awit ng tagumpay sa Iyo, O Panginoon.

Katavasia: Ang mga bukal ng kalaliman ay lumitaw:

Kanta 3

Irmos: Mula sa bato na dumaloy sa Iyong utos, – matibay at matarik – uminom ang bayan ng Israel; ngunit ang bat*ong ito* at ang buhay ay Ikaw, O Kristo, na kung saan itinatag ang Simbahan, na sumisigaw: 'Hosanna, pinagpala Ka, O Siyang Parating!'

Si Lazaro, na patay nang apat na araw, ay pinalaya / mula sa nanginginig na kaharian ng mga patay sa Iyong utos; / sapagkat Ikaw, O Kristo, ang Pagkabuhay at ang Buhay, / na Siyang pinagtataguan ng Simbahan, na sumisigaw: / 'Hosana, pinapuri Ka, O Siyang Parating Darating!'

Magkanta, O bayan, sa paraan na karapat-dapat sa Diyos sa Siyon / at tuparin ninyo ang inyong mga panata kay Cristo sa Jerusalem: / Siya'y darating sa kaluwalhatian na may kapangyarihan— / Siya na ang Simbahan ay nakasalig, na sumisigaw: / 'Hosana, pinapuri Ka, O Siyang Parating Darating!'

Ipakoï, Tono 6

Matapos unang kantahin *ang Kanyang papuri* gamit ang mga sanga, / ang mga hangal na Hudyo ay kalaunan dinakip si Kristo Diyos / gamit ang mga sibat. / Ngunit tayo, na may di-matitinag na pananampalataya, / na palaging iginagalang *Siya* bilang ating Mabuting Tagapagkaloob, / ay walang patid na sumisigaw sa Kanya: / 'Pinagpala Ka, Siyang dumarating upang tawagin si Adan *sa Kanyang sarili*!'

Awit 4

Irmos: 'Si Cristo, ang ating Diyos na hayagang darating, / darating at hindi maglala / mula sa bundok na may lilim ng mga palumpong – / ang Birhen na nagluwal nang hindi nakikilala ang lalaki', – / sabi ng sinaunang propeta; / kaya't sabay-sabay nating sigawan: / 'Luwalhati sa Iyong kapangyarihan, O Panginoon!'

Nawa'y ibuhos ng mga bundok at ng lahat ng burol / ang kanilang kagalakan na parang langis, / at magpalakpak ang mga punong-kahoy ng oak; / purihin si Cristo, kayo'y mga Hentil, / at sumigaw *sa Kanya* nang may kagalakan ang lahat ng tao: / 'Kaluwalhatian sa Kanyang kapangyarihan, O Panginoon!'

Ang Panginoon, na naghahari magpakailanman, / ay darating, nakasuot ng kapangyarihan; / ang karilagan ng Kanyang kagandahan at kaluwalhatian / ay walang katulad sa Siyon; / kaya't magsigaw tayong lahat: / 'Kaluwalhatian sa Iyong kapangyarihan, O Panginoon!'

Ya na sinukat ang kalangitan sa Kanyang palad / at ang lupa sa Kanyang kamay, / ang Panginoon ay dumating, sapagkat pinili Niya ang Sion, / na *Kanyang pinili* upang manahan at maghari, / *at* Kanyang minahal ang mga taong sumisigaw nang may pananampalataya: / 'Luwalhati sa Kanyang kapangyarihan, O Panginoon!'

Kawit 5

Irmos: Umakyat ka sa bundok, O tagapagbalita ng Siyon, at itaas mo ang iyong tinig nang buong lakas, ipahayag mo sa Jerusalem: 'Maluwalhati ang mga bagay na sinasabi tungkol sa iyo, O Lungsod ng Diyos – kapayapaan sa Israel at kaligtasan sa mga Hentil!'

Ang Diyos, na nananahan sa kaitaasan sa mga Kerubin, / at tumitingin sa lupa, / ay dumarating Siya mismo sa kaluwalhatian at kapangyarihan, / at ang lahat ay mapupuno ng banal na papuri sa Kanya, / – kapayapaan sa Israel at kaligtasan sa mga Hentil!

Siyon ng Diyos, banal na bundok, / at Jerusalem, itas mo ang iyong mga mata sa paligid / at masdan ang iyong mga anak na nagkatipon sa loob mo: / sapagkat narito, sila'y nagsidating mula sa malayo / upang sambahin ang iyong Hari – / kapayapaan sa Israel at kaligtasan sa mga Hentil!

Himno 6

Irmos: Sumigaw nang may kagalakan ang mga espiritu ng mga matuwid: / 'Ngayon ay naitatag na ang Bagong Tipan sa kapayapaan, / at sana'y mabago ang sangkatauhan sa pamamagitan ng pagwisik / ng Banal na Dugo!'

Tanggapin mo, O Israel, ang Kaharian ng Diyos, / at ang mga naliligaw sa kadiliman ay makakita ng malaking liwanag, / at ang sangkatauhan ay mapapanibago sa pamamagitan ng pagwisik / ng Banal na Dugo!

Pakawalan mo ang iyong mga bihag, O Siyon, / at itaas mo sila mula sa walang-danum na hukay ng kamangmangan, / at ang sangkatauhan ay muling mabago sa pamamagitan ng pagwisik / ng Banal na Dugo!

Kontakion, Tono 6

Nakaupo sa trono sa langit, / subalit naglalakbay sa lupa sakay ng asno, Kristo na aming Diyos, / Tinatanggap Mo ang papuri mula sa mga Anghel / at ang pagluwalhati mula sa mga batang sumigaw sa Iyo: / 'Pinagpala Ka, Siyang dumarating upang tawagin si Adan *sa Sarili Mo*!'

Ikos: Sapagkat Ikaw, O Walang-Kamatayan, ay nagbigkis sa impiyerno, / pinatay ang kamatayan, at binuhay ang mundo, / pinuri Ka ng mga bata, *na may* mga sanga ng palma, / bilang Mananalo, O Kristo, / na sumisigaw sa Iyo sa araw na ito: 'Hosana sa Anak ni David! / Sapagkat, wika *nila*, hindi na papatayin ang mga sanggol para sa Sanggol, ang Anak ni Maria, / kundi para sa lahat—mga bata at matatanda— / Ikaw lamang ang nagtiis sa krus. / Hindi na tayo babantaan ng tabak: / sapagkat isang sibat ang tutusok sa Tagiliran Mo. / Kaya, nang may kagalakan, ipinapahayag namin: / 'Pinagpala Ka, Siyang dumating upang tawagin si Adan sa Sarili Mo!'".

Himno 7

Irmos: Ikaw na nagligtas *sa mga anak* ni Abraham, ang Iyong mga binata, mula sa apoy, / at nagwasak sa mga Kaldeo sa pamamagitan ng bagay na iyon mismo / na ginamit nila nang di-makatarungan / upang bitag ang mga matuwid**,** / O pinakamapuring Panginoon, Diyos ng aming mga ninuno, / pinupuri Ka!

Yumuko ang kanilang mga tuhod at nagalak kasama ng mga alagad, / ang mga tao, na may dalang mga sanga ng palma, ay sumigaw: / 'Hosana sa Anak ni David! / Pinakapuri-puring Panginoon, Diyos ng aming mga ninuno, / pinagpala Ka!'

Isang pulutong na hindi nahawakan ng kasamaan, / na sanggol pa lamang sa edad, / ay kumanta tungkol sa Iyo, Hari ng Israel at ng mga Anghel, / na nararapat *upang luwalhatiin* ang Diyos: / 'O pinakapuri-puring Panginoon, Diyos ng aming mga ninuno, / pinagpala Ka!'

Ang bayan, na may mga sanga ng palma, / ay iginagalaw ang mga ito bilang parangal sa Iyo, O Kristo: / 'Pinagpala ang Hari ng mga panahon na dumating na!' / At sumigaw sila: 'O Panginoon, pinakapuri-puri, / Diyos ng aming mga ninuno, pinagpala Ka!'

Awit 8

Irmos: Magalak, O Jerusalem, / magdiwang, kayo na umiibig sa Siyon! / Sapagkat ang Panginoon ng mga Hukbo ay dumating, / naghahari magpakailanman; / yumuko ang buong lupa sa Kaniya / at sumigaw: / 'Lahat ng nilalang, magkanta kayo sa Panginoon!'

Na nakasakay sa isang batang asno, / si Cristo, ang inyong Hari, ay nagpakita sa Siyon, / sapagkat Siya'y dumating upang wasakin / ang mabaliw na ilusyon ng idolatriya / at dumating upang pigilin / ang hindi mapigil na pagsalakay ng lahat ng mga pagano, / upang *sila'y* makapamighit: / 'Lahat ng nilikha, magkanta kayo sa Panginoon!'

Magalak nang walang sukatan, Sion: / ang iyong Diyos, si Cristo, ay naghahari magpakailanman! / Siya, gaya ng nasusulat, ang banayad at ang Tagapagligtas, / ang ating matuwid na Manunubos, ay dumating na nakasakay sa isang asno, / upang wasakin ang kayabangan ng mga kaaway na parang kabayo, / na hindi sumisigaw: / 'Lahat ng nilikha, magkanta kayo sa Panginoon!'

Mula sa banal na bakuran ay pinalalayas / ang walang-batas na pulutong ng mga mapaghimagsik, / sapagkat ginawa nila ang Tahanan ng Panalangin ng Diyos / na parang hukay ng mga tulisan, / sa pagtanggi nila sa Tagapagligtas sa kanilang mga puso, / sa Kaniya tayo'y sumigaw: / 'Lahat ng nilikha, magkanta kayo sa Panginoon!'

Hindi natin inaawit ang ika-siyam na oda, 'Sa pinakamataas na karangalan ng mga Kerubin:'.

Dalit 9

Irmos: Ang Diyos ang Panginoon, at Siya'y nagpakita sa atin! / Pagdiwangin natin / at, sa kagalakan, luwalhatiin natin si Cristo, / na sumisigaw sa awit dala ang mga palmera at sanga: / 'Pinagpala Siya na dumarating sa ngalan ng Panginoon, / ang ating Tagapagligtas!'

Mga pagano, bakit kayong nagngagalit? / Mga eskriba at pari, anong hungkag na balak ang inihanda ninyo? / 'Sino ito,' sabi ninyo, 'na siyang pinupuri ng mga bata / na may dalang mga sanga ng palma at mga sanga ng punô sa awit: / "Pinagpala Siya na dumarating sa ngalan ng Panginoon, / ang ating Tagapagligtas?"'

Ito ang ating Diyos, na walang katulad, / na matapos matuklasan ang bawat matuwirang landas, / ay ipinagkaloob *ito* sa kaniyang minamahal na Israel, / at pagkatapos, nang siya'y lumitaw, ay nakipag-ugnayan sa sangkatauhan – / pinagpala ang nagmumula sa pangalan ng Panginoon, / ang ating Tagapagligtas!

Bakit kayo, mga mapaghimagsik, / naglalagay ng mga pakana sa aming landas? / Mabilis ang inyong mga paa / sa pagdurugo ng Panginoon; / subalit Siya'y tiyak na muling mabubuhay / para sa kaligtasan ng mga sumisigaw: / 'Pinagpala Siya na dumarating sa ngalan ng Panginoon, / ang aming Tagapagligtas!'

Walang sulo, gayon pa man ipinapahayag namin: Banal ang Panginoon na aming Diyos: **tatluhang ulit, sa tono 4.**

Sa 'Papuri', mga stichera sa tono 4, ng Kagalang-galang na Cosmas ng Maium

Isang malaking pulutong ng mga tao, O Panginoon, / ang naglatag ng kanilang mga balabal sa daan; / habang ang iba naman ay pumuputol ng mga sanga mula sa mga puno at hinahawakan *ito sa kanilang mga kamay*; / at ang mga nauna at sumunod *sa Iyo* / ay sumigaw, na nagsasabi: / 'Hosana sa Anak ni David! / Mapalad Ka, na dumating / at muling darating sa ngalan ng Panginoon!' **(2)**

Nang malapit Ka nang pumasok / sa banal na lungsod, O Panginoon, / hinahawakan ng mga tao ang mga sanga ng halaman, / inaawit ang papuri Mo, O Panginoon ng lahat; / nang makita Ka nilang nakaupo sa isang batang asno, / tinanaw Ka nila bilang *Nakaupo* sa mga Kerubim / at dahil dito ay sumigaw sila nang ganito: / 'Hosanna sa kataas-taasan! / Pinagpala Ka, na dumating / at na muling darating sa ngalan ng Panginoon!" **(2)**

Lumabas kayo, O mga lipi, lumabas kayo, O mga bansa, / at masdan sa araw na ito ang Hari ng Langit, / habang Siya'y pumapasok sa Jerusalem / na nakasakay sa isang mapagkumbabang asno, sa isang mataas na trono. / O di tapat at nangalunya na sangbahayan ni Juda, / lumapit *at* masdan *Siya* / na nakita ni Isaias, na nagpakita sa laman para sa ikabubuti natin, / habang iniaangkin Niya bilang Kaniyang nobya / ang dalisay na Bayang Siyon / at tinatanggihan ang hinatulan na sinagoga. / At gaya ng sa isang dalisay at walang mantsang kasal, / nagkakatipon ang mga dalisay at inosenteng mga bata / na may masayang papuri. / Kasama nilang kumanta, itaas natin ang awit ng mga anghel: / 'Hosanna sa kataas-taasan / sa Kaniya na may dakilang awa!'

Andrés ng Herusalem

Sa araw ng pangkalahatang pagkabuhay—bago ang Iyong kusang-loob na paghihirap—bilang tanda sa lahat, O Kristo Diyos, binuhay Mo si Lazaro ng Betanya, *na* apat na araw *nang* patay, sa pamamagitan ng Iyong makapangyarihang kapangyarihan; at ipinagkaloob Mo ang paningin sa mga bulag, O Tagapagligtas, bilang Tagapagbigay ng liwanag; / at Pumasok Ka sa banal na lungsod kasama ang Iyong mga alagad, / upang tuparin ang hula ng mga propeta, / nakasakay sa isang batang asno, *na parang* binuhat ng mga kerubin; / at ang mga batang Hudyo, may dalang mga sanga ng palma at mga usbong, / ay lumabas upang salubungin Ka. / Kaya kami rin, na may dalang mga sanga ng oliba at mga bulung-palm, / ay sumisigaw sa Iyo nang may pasasalamat: / 'Hosanna sa kataas-taasan, / pinapala ang Siyang pumaparito sa ngalan ng Panginoon!'

Andrew Pyrrhus

Kaluwalhatian, at ngayon, Tono 6: Anim na araw bago ang Paskwa ng Pasa / Dumating si Jesus sa Betanya. / At lumapit sa Kaniya ang Kaniyang mga alagad, at sinabi sa Kaniya: / 'Panginoon, saan Mo nais / na ihanda namin para sa Iyo ang Paskwa ng Pasa?' / Sinugo Niya sila, na sinasabi: / 'Pumasok kayo sa bahagi ng *bayan* na nasa unahan ninyo, / at makakasalubong ninyo ang isang lalaking may dalang banga ng tubig; / sundan ninyo siya at sabihin sa may-ari ng bahay: / "Sinasabi ng Guro: / Ipagdiriwang Ko ang Paskwa sa bahay mo kasama ang Aking mga alagad."'

Ang Dakilang Doxolohiya, ang tropario ng pista, ang ektenia at ang pagpapauwi.

Pagpapauwi

Si Cristo, ang tunay nating Diyos, na nagpakita ng kababaang-loob na sumakay sa isang batang asno para sa ating kaligtasan, sa pamamagitan ng mga panalangin ng Kaniyang Pinakabanal na Ina, ng mga banal, maluwalhati at pinupuring mga Apostol, at ng lahat ng mga santo, mahabagin Siya sa atin at iligtas tayo, sapagkat mabuti Siya at mahilig sa tao.

SA DOMINGO NG PALMANG SA LITURHIYA

Antifono 1, Tono 2

Taludtod 1: Nagalak ako na dininig ng Panginoon / ang tinig ng aking panalangin. Awit 114:1

Sa pamamagitan ng mga panalangin ng Ina ng Diyos, O Tagapagligtas, iligtas Mo kami.

Taludtod 2: Sapagkat inilapit Niya ang Kaniyang tainga sa akin, / at tatawag ako sa Kaniya sa lahat ng araw ng aking buhay. Awit 114:2

Sa pamamagitan ng mga panalangin ng Ina ng Diyos, O Tagapagligtas, iligtas Mo kami.

Taludtod 3: Binalot ako ng mga pighati ng kamatayan, / dinakip ako ng mga kapighatian ng impiyerno. Awit 114:3A

Sa pamamagitan ng mga panalangin ng Ina ng Diyos, O Tagapagligtas, iligtas Mo kami.

Taludtod 4: Ako'y nakaranas ng dalamhati at paghihirap, / at tinawag ko ang pangalan ng Panginoon. Awit 114:3B–4A

Sa pamamagitan ng mga panalangin ng Ina ng Diyos, O Tagapagligtas, iligtas Mo kami.

Gloria, at ngayon: Sa pamamagitan ng mga panalangin ng Ina ng Diyos, Tagapagligtas, iligtas mo kami.

Antifona 2

Taludtod 1: Naniwala ako, kaya't nagsalita ako; / subalit labis akong napakumbaba. Purihin ang Ama, at ang Anak, at ang Espiritu Santo.Purihin ang Ama, at ang Anak, at ang Espiritu Santo.Antifona 2Taludtod 1: Naniwala ako, kaya't nagsalita ako; / subalit labis akong napa

Iligtas mo kami, O Anak ng Diyos, / na nakasakay sa asno, / habang inaawit namin sa Iyo: Alleluia.

Taludtod 2: Paano ko babayaran ang Panginoon / sa lahat ng ginawa Niya para sa akin? Awit 115:3

Iligtas mo kami, O Anak ng Diyos, / na sumasakay sa asno, / habang inaawit namin sa Iyo: Alleluia.

Taludtod 3: Aakatin ko ang tasa ng kaligtasan / at tatawag sa pangalan ng Panginoon. Awit 115:4

Iligtas mo kami, O Anak ng Diyos, / na sumasakay sa asno, / habang inaawit namin sa Iyo: Alleluia.

Taludtod 4: Tutuparin ko ang aking mga pangako sa Panginoon / sa harap ng lahat ng Kanyang bayan. Awit 115:5

Iligtas mo kami, O Anak ng Diyos, / na nakasakay sa asno, / habang inaawit namin sa Iyo: Alleluia.

Luwalhati, at ngayon: Ang Nag-iisang Anak:

Antifona 3, Tono 1

Taludtod 1: Magpasalamat kayo sa Panginoon, sapagkat mabuti Siya, / sapagkat ang awa Niya ay magwawakas magpakailanman! Awit 117:1

Troparion, tono 1

Bilang pahiwatig ng Iyong Paghihirap, / binuhay Mo si Lazaro mula sa mga patay, O Kristo aming Diyos. / Kaya naman, kami rin, bilang mga anak, na may dalang mga sagisag ng tagumpay, / ay sisigaw sa Iyo, Tagapagtagumpay ng kamatayan: / 'Hosana sa kataas-taasan, / pinapala ang Siyang pumaparito sa ngalan ng Panginoon!'

Taludtod 2: Sabihin ng sambahayan ni Israel, / na mabuti Siya, na ang awa Niya'y magwawakas magpakailanman. Awit 117:2

Troparion: **Sa Pangkalahatang Pagkabuhay Muli:**

Taludtod 3: Sabihin ng sambahayan ni Aaron, / na mabuti Siya, na ang awa Niya ay magwawakas magpakailanman.

Awit 117:3

Troparion: **Para sa Pangkalahatang Pagkabuhay Muli:**

Taludtod 4: Sabihin ng lahat ng natatakot sa Panginoon, / na mabuti Siya, na ang awa Niya ay tumatagal magpakailanman.

Awit 117:4

Troparion: **Para sa Pangkalahatang Pagkabuhay Muli:**

Pagpasok kasama ang Ebanghelyo

Pinagpala ang dumarating sa pangalan ng Panginoon; pinagpala ka namin mula sa bahay ng Panginoon; ang Diyos ang Panginoon, at siya'y nagpakita sa amin! Awit 117:26–27A

Troparion: **Para sa Pangkalahatang Pagkabuhay Muli:**

Troparion, tono 4

Kaluwalhatian: Inilibing kasama Mo sa binyag, Kristo na aming Diyos, / ipinagkaloob sa amin ang walang-hanggang buhay sa pamamagitan ng Iyong muling pagkabuhay / at sumisigaw kami sa awit: / 'Hosanna sa kataas-taasan, / pinagpala ang Siyang pumaparito sa ngalan ng Panginoon!'

Kontakion, tono 6

At ngayon: *Nakaupo* sa trono sa langit, / naglalakbay sa lupa na nakasakay sa asno, Kristo na aming Diyos, / Tinatanggap Mo ang papuri mula sa mga Anghel / at ang pagluwalhati mula sa mga batang sumigaw sa Iyo: / 'Pinagpala Ka, Siyang dumarating upang tawagin si Adan *sa Sarili Mo*!'

Ang Trisagion.

Prokeimenon, Tono 4

Pinagpala Siya na dumarating sa ngalan ng Panginoon, / Ang Diyos ay ang Panginoon, at Siya'y nagpakita sa atin.

Taludtod: Pasalamat kayo sa Panginoon, sapagkat mabuti siya; ang kanyang awa'y magpakailanman. Awit 117:26A, 27A, 1

Epistola sa mga taga-Filipos, pagbasa 247

Mga kapatid, magalak kayo sa Panginoon sa lahat ng panahon; muling sinasabi ko, magalak kayo. Maging kilala sa lahat ng tao ang inyong kabaitan; malapit na ang Panginoon. Huwag kayong mag-alala sa anumang bagay, kundi sa lahat ng bagay, sa pamamagitan ng panalangin at paghihiling, na

may kasamang pasasalamat, ihayag ninyo sa Diyos ang inyong mga kahilingan. At ang kapayapaan ng Diyos, na hindi nasusukat ng pag-unawa, ang magbabantay sa inyong mga puso at isipan kay Cristo Jesus. Kaya, mga kapatid, anuman ang totoo, anuman ang kagalang-galang, anuman ang makatarungan, anuman ang dalisay, anuman ang kaibig-ibig, anuman ang kapuri-puri—kung may anumang kahusayan at kung may anumang karapat-dapat sa papuri—isipin ninyo ang mga bagay na ito. Anuman ang inyong naaralan at tinanggap, at anuman ang inyong narinig at nakita sa akin—isabuhay ninyo ang mga ito, at ang Diyos ng kapayapaan ay sasama sa inyo.

Fil 4:4–9

Alleluia, Tono 1

Taludtod: Magkanta kayo sa Panginoon ng bagong awit, sapagkat gumawa ang Panginoon ng mga kahanga-hangang bagay.

Taludtod: Nakita ng lahat ng hangganan ng lupa ang kaligtasan ng ating Diyos. Salmo 97:1A, 3B

Ang Ebanghelyo ayon kay Juan, simula 41A

Anim na araw bago ang Paskwa, dumating si Jesus sa Betanya, kung saan nandoon si Lazaro na binuhay na muli ni Jesus mula sa mga patay. Naghanda sila ng isang salu-salo para sa Kanya roon, at naglingkod si Marta. Si Lazaro ay isa sa mga nakahiga sa hapag-kainan kasama Niya. Kinuha naman ni Maria ang isang libra ng dalisay at mamahaling pabangong nardo, pinahiran ang mga paa ni Jesus, at pinunasan ang mga ito ng kanyang buhok; at napuno ng bango ng pabango ang buong bahay. Sinabi ni Judas Iskariote, isa sa kanyang mga alagad—ang siyang magtataksil sa kanya—'Bakit hindi naibenta ang pabangong ito sa halagang tatlong daang denario at ibinigay sa mga mahihirap? Sinabi niya ito hindi dahil inaalala niya ang mga mahihirap, kundi dahil siya ay isang magnanakaw; at dahil siya ang katiwala ng kaban ng pera, kinukuha niya ang nilalagay dito. Sinabi noon ni Jesus, 'Pabayaan ninyo siya; kailangan niyang ingatan ang pabangong ito para sa araw ng Aking paglilibing. Sapagkat palagi ninyong kasama ang mga mahihirap, ngunit hindi ninyo Ako palagi.' Marami sa mga Hudyo ang nakabalita noon na Nandoon Siya, at dumating sila hindi lamang dahil kay Jesus, kundi upang makita rin si Lazaro, na binuhay Niya mula sa mga patay. Nagpasya naman ang mga punong pari na patayin din si Lazaro, sapagkat maraming Hudyo ang pumupunta dahil sa kaniya at naniwala kay Jesus. Kinabukasan, ang isang malaking pulutong na dumating para sa Pista, nang marinig na papunta na si Jesus sa Jerusalem, ay kumuha ng mga sanga ng palma at lumabas upang salubungin Siya, na sumisigaw: 'Hosana! Pinapala ang Siyang pumaparito sa pangalan ng Panginoon, Hari ng Israel!' Si Jesus naman ay may nakita na isang batang asno at siya'y naupo rito, ayon sa nasusulat: 'Huwag kang matakot, O anak na babae ng Sion; narito, ang iyong Hari ay darating, na nakasakay sa isang batang asno.' Hindi ito agad naunawaan ng kanyang mga alagad, ngunit nang siya'y maluwalhati, naalala nila na ito'y nasulat tungkol sa kanya, at ginawa nila ito para sa kanya. Ang karamihan na kasama Niya nang tinawag Niya si Lazaro mula sa libingan at pinalabas s a mula sa mga patay ay nagpatotoo rito. Kaya't lumabas ang karamihan upang salubungin Siya, sapagkat narinig nila na ginawa Niya ang tanda na ito.

Juan 12:1–18

Sa halip na 'Karapat-dapat'

Irmos, tono 4: Ang Diyos ang Panginoon, at Siya'y nagpakita sa atin! / Ipagdiwang natin / at itaas natin si Cristo nang may kagalakan, / sa mga sanga ng palma at punô, sumigaw tayo sa awit: / 'Pinagpala ang Siyang dumarating sa pangalan ng Panginoon, / ang ating Tagapagligtas!'

Komunyon

Pinagpala ang Siyang pumaparito sa ngalan ng Panginoon, / Ang Diyos ang Panginoon, at Siya'y nagpakita sa atin! Alleluia. **(3)**

Awit 117:26A–27A

SA DOMINGO NG PALMANG SA VESPERS

Sa 'O Panginoon, ako'y sumigaw:' mga stichera sa tono 6; at umaawit kami ng tatlong stichera na may sariling bokal, na inuulit, sa tono 8:

Magalak at magsaya, O Siyudad ng Siyon, / magbunyi at magdiwang, O Simbahan ng Diyos! / Sapagkat narito, ang iyong matuwid na Hari ay dumating, / nakasakay sa isang batang asno / at sinalubong ng mga bata sa pamamagitan ng mga awit: / 'Hosana sa kataas-taasan, pinagpala Ka, / na may walang-hanggang habag, kaawaan Mo kami!' **(2)**

Sa araw na ito ay pumasok ang Tagapagligtas sa lungsod ng Jerusalem, / upang tuparin ang mga Kasulatan, / at lahat ay kumuha ng mga sanga ng palma / at inilatag ang kanilang mga balabal sa harap Niya, / na nakatatalastas na Siya ang aming Diyos, / Sa Kaniya ang mga Kerubin ay walang patid na sumisigaw: / 'Hosana sa kataas-taasan, pinagpala Ka, / O Ikaw na may walang-hanggang awa, maawa Ka sa amin!' **(2)**

Nasa kandungan ng mga Kerubin / at inawit ng mga Serapim, / Ikaw, O Mabuti, ay umupo sa isang batang asno, bilang *Anak* ni David, / at ang mga bata ay umawit tungkol sa Iyo, sapagkat karapat-dapat na *luwalhatiin* ang Diyos, / habang ang mga Hudyo ay di-makatarungang ininsulto Ka. / *Ang* pagsakay *Mo* sa isang hindi pa masunuring batang kabayo / ay nagbabadya na ang mga di-masunuring pagano / ay babaliktarin mula sa kawalang-paniwala tungo sa pananampalataya. / Luwalhati sa Iyo, O Kristo, / ang Nag-iisang Maawain at Mapagmahal sa sangkatauhan! **(2)**

Kaluwalhatian: Magalak at magsaya:

At ngayon: Siya na binabawian ng mga Kerubin:

Pasok. Prokeimenon ng araw, tono 8

Pagpalain ninyo ang Panginoon ngayon, / kayong lahat na alipin ng Panginoon.

Taludtod: Kayo na nakatayo sa templo ng Panginoon, sa mga patyo ng bahay ng ating Diyos. Awit 133:1

Sa mga stichera, ang mga taludtod ay inaawit sa parehong tono, tono 2:

Mula sa mga dahon ng palma at mga sanga, na parang mula sa isang banal na handaan, pagkatapos lumipat sa isa *pang* banal na handaan, tungo sa banal at makapagliligtas na hiwaga ng Pasyon ni Cristo, magpisan tayo, O mga tapat, at sa ating mga mata ay sundan Siya, / na kusang-loob na naghihirap para sa ating kapakanan, / at mag-awit tayo ng angkop na kanta para sa Kanya / bilang pasasalamat, na sumisigaw: / 'Pinagmumulan ng awa at daungan ng kaligtasan, / Luwalhati sa Iyo, O Panginoon!'

Taludtod: Magkanta kayo sa Panginoon ng bagong awit, / sapagkat gumawa ang Panginoon ng mga kahanga-hangang bagay. Salmo 97:1A

Tono 3: Nakakatakot na mahulog sa mga kamay ng buhay na Diyos: / Siya ang hukom ng mga kaisipan at hangarin ng puso! / Huwag pumasok ang sinumang kulang sa dalisay na pananampalataya, / kundi lumapit tayo kay Cristo nang may kababaang-loob at paggalang, / upang makatanggap tayo ng awa at makahanap ng biyaya / para sa napapanahong tulong.

Taludtod: Nakita ng lahat ng hangganan ng lupa / ang kaligtasan ng ating Diyos. Awit 97:3B

Tono 7: O sinagoga, mapanlinlang at mangangalunya, / na hindi nanatiling tapat sa kanyang Asawa! / Bakit ka nakakapit sa Tipan, / na hindi mo naging mana? / Bakit ka nagmamalaki tungkol sa Ama, samantalang itinakwil mo ang Anak? / Hindi mo tinanggap ang mga propeta na naghayag sa Anak! / Mahiya ka man lang sa sarili mong mga anak, na sumisigaw: / 'Hosanna sa Anak ni David, / pinapala ang Siyang pumaparito sa ngalan ng Panginoon!'

Kaluwalhatian, Tono 2: Mula sa mga usbong at sanga ng palma:

At ngayon, Tono 3: Nakakatakot na mahulog sa mga kamay ng buhay na Diyos:

Ngayon ay pauwiin mo ang kongregasyon: Ang Trisagion, na sinusundan ng Panalangin ng Panginoon:

At ang karaniwang pagtatapos ng Matins ayon sa tuntunin ng Dakilang Kwaresma, kasama ang troparion na 'Magalak, O Birheng Ina ng Diyos' at mga pagyuyuko.

Pagwawakas

O Panginoon, na kusang lumakad upang magdusa para sa ating kaligtasan, – si Cristo, ang ating tunay na Diyos – sa pamamagitan ng mga panalangin ng Kaniyang Pinakabanal na Ina, ng mga banal, maluwalhati at pinupuring mga Apostol, ng mga banal at matuwid na mga ninong na sina Joaquin at Ana, at ng lahat ng mga santo, naawa Niya sa atin at iligtas Niya tayo, sapagkat mabuti Siya at mahilig sa tao.

Ang parehong pagtatapos ay binibigkas tuwing Lunes, Martes, at Miyerkules.

Linggo ng Pagdiriwang ng Paghihirap ng Panginoon.
SA BANAL AT DAKILANG LUNES

SA DOMINGO NG PALMANG SA VESPERS

Ipinagdiriwang ang Vespers sa mas maliit na anyo, at inaawit ang tripes ni San Andres ng Crete. Inaawit nang dalawang beses ang mga irmos, at ang mga troparia ay inaawit nang kasingdami ng bilang nito. Sa pagtatapos, sabay na inaawit ng parehong koro ang irmos. Ganoon din sa Vespers sa iba pang araw ng Mahal na Araw. Tono 8.

Awit 1

Irmós: Sa Kaniya na nagpabagsak *sa kaaway* sa labanan sa pamamagitan ng Kaniyang kapangyarihan / at nagdala sa Israel sa tabing-dagat ng Pula, / sa Kaniya tayo'y magkanta, sa Kaniyang ating Tagapagligtas na Diyos, / sapagkat Siya'y niluwalhati!

Tularan natin, mga mananampalataya, ang kabanalan ni Jose; / matuto tayo sa Kaniya na nagpala sa likas na katangian ng tao sa pamamagitan ng Kaniyang isip, / na mamuhay nang may buong pag-iingat, / sa aktibong birtud.

Ang hindi paggawa *ng* mababuting *gawa* ay ginagawang parang puno ng igos *tayo*: kaya't talikuran natin ito, baka tayo'y malanta, gaya ng nangyari noon sa sinagoga, na hinulaang matatakpan ng mga bulung-bulungan *lamang*.

Sinalarawan ang wangis ng Panginoon, si Jose / ay itinapon sa isang hukay, ipinagbili ng sariling kamag-anak, / tiniis ang lahat ng bagay, kagalang-galang, / bilang tunay na larawan ng pagdating ni Cristo.

Matapos nating iwasan ang pagka-walang-bunga ng puno ng igos, mga kapatid, / pansinin natin ang halimbawang *ito*, / baka tayo'y malanta gaya ng nangyari noon, / nang dahil sa gutom, ang Pag-ibig sa Sangkatauhan / ay lumapit dito sa Kanyang pagpasok *sa lungsod*.

Si Jesus, na nagmamadaling magdusa para sa sanlibutan ayon sa Kanyang sariling kalooban, ay pumunta kasama ang Kanyang mga alagad sa lungsod ng Jerusalem patungo sa kusang paghihirap na Kanyang pinarating upang tiisin.

Pagkatayo'y nakiisa sa Panginoon, / na nagnanasang tiisin ang lahat ng bagay, / maging *tayo'y* handa sa pang-uuyam, / sa pagmumura, sa pang-aalipusta (at sa kahihiyan), / upang, kasabay ng Kaniyang pinakabanal na paghihirap, / tayo'y luwalhatiin, O mga tapat.

Ya na nagdusa para sa atin ay nagpapagaling sa ating mga pagnanasa sa pamamagitan ng Kanyang mga paghihirap: / sapagkat sa Kanyang sariling kalooban ay inako Niya sa Kanyang sarili / sa ating likas na pagka-tao / ang Kanyang mga pagnanasa na nagbibigay-buhay, / upang tayo'y maligtas.

Kaluwalhatian: Pinupuri ko ang Tatlong Walang-Magsimula, / Kinakanta ko ang Tatlong Banal, / Ipinapahayag ko ang Tatlong pantay na walang-hanggan sa isang diwa; / sapagkat sa Ama, sa Anak at sa Espiritu Santo / ang isang Diyos ay pinupuri.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Ang tungkod ni Moises at ang tungkod ni Aaron / *ay sumailalim sa* isang pambihirang pagbabago / at nagsilbi sa isang probidensiyang lampas sa pagkaunawa; / ngunit ang iyong sinapupunan, O Ina ng Diyos, / ay naghayag sa unang pagkakataon ng isang walang kapantay na pagsilang!

Sedalen, Tono 4

Huwag bumagsak sa iyo, O kaluluwa, ang kasalanan ng puno ng igos, / kundi magsikap kang magbunga mula sa mga ukay ng iyong puso / ng mabubuting bunga para sa iyong Nilikha, si Cristo, / iniaalay Mo *ang mga ito* sa Kanya nang may pagsisisi.

Awit 8

Irmos: Sa banal na bundok na Siya'y pinarangalan / at sa apoy sa palumpong ng tinik / ipinahayag ang hiwaga ng Palagi-Birhen kay Moises – / awitan ang Panginoon at itaas Siya magpakailanman.

Pagkatapos nating palamutian ang ating buhay ng kabanalan / at mapanatili ang ating pananampalataya sa pamamagitan ng katinuan, / ipakita natin ang katuwiran ng ating pagkatao, / upang, sa pagsunod kay Cristo nang may tapang, / tayo'y mapako sa krus kasama Niya.

Nang makatagpo ng isang bagong Eba sa babaeng Ehipsiyo, hindi nagpatalo sa kasamaan ang Patriarka Jose, kundi nanindigan nang matatag na parang diyamante, at hindi nahulog sa bitag ng makasalanang pagnanasa.

Habang naglalakad Ka sa mga landas ng buhay, O aking Tagapagligtas, kusang-loob *Kang* nagtiis ng gutom, na naghahanap ng kaligtasan ng lahat; sapagkat ito ang Siyang hinangad Mo: ang pagbabalik-loob ng mga lumihis sa Iyo.

Ang unang ama, nang matikman niya ang bunga ng puno, / nang mapagtanto niyang siya'y hubad at nahiya, / kumuha siya ng mga bulung-igoi at binalot ang sarili: / at *dito'y* inihula ang sinagoga, / na naglantad sa sarili *sa pamamagitan ng pagtanggi nito* kay Cristo.

Handaan mo ang iyong sarili, O kaluluwa, bago dumating ang oras ng pag-alis, at ihanda mo ang iyong sarili para sa buhay na darating; at kasama si Cristo, na masigasig na magdusa para sa iyong kapakanan, magmadali kang magdusa, ipako sa krus, at mamatay, upang Ikaw ay kaniyang luwalhatiin.

Paano'y hindi manginginig ang kamatayan, O Tagapagligtas ko? / Paano'y hindi matatakot ang impiyerno sa pagharap sa Iyo, / habang kusang-loob Kang nagmamadali sa paghihirap, / at nakikita Ka, O Matwiran, / na naparito upang magdusa para sa mga walang katwiran?

Yaong mga nakasaksi sa pagkabuhay ni Lazaro: / ang mga Hudyo, ang mga pari at ang mga Levita, / na dahil sa inggit ay nagplano ng isang traydor na pagtataksil, / ay inihandog si Cristo kay Pilato upang ipapatay.

Ang Kordero Mo, ang Alipin Mo at ang Birhen, / nang makita Kang nagmamadali tungo sa paghihirap, / at ang Mabuting Pastol na iniaalay ang Kaniyang kaluluwa para sa atin, / ay nabiyak sa pighating pang-ina para sa Iyo.

Pagpalain natin ang Ama, at ang Anak, at ang Espiritu Santo, ang Triyunidad na Panginoon: Inaawit Kita bilang Isa sa Pagkakakilanlan, / Pinaparangalan Kita bilang Triyunidad ng mga Persona, / Ama, at Anak, at Ang Pinakabanal na Espiritu: / Pinupuri ko ang walang hanggang kapangyarihan ng Iyong Kaharian magpakailanman.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Ang Ina ng Diyos ay nananalangin sa Iyo, O Kristo, / at ang kawan ng Iyong mga alagad ay nananawagan sa Iyo: / ipagkaloob Mo ang kapayapaan sa Iyong sanlibutan, / at ipagkaloob Mo sa amin ang Iyong habag nang sagana magpakailanman.

Pinupuri, binabasbasan, at sinasamba namin ang Panginoon, inaawit ang Kanyang mga papuri at itinaas *Siya* magpakailanman.

Irmos: Sa banal na bundok ng Siyang pinupuri:

Awit 9

Irmos: Ang pagkabirhen, banyaga sa mga ina, / at ang panganganak, hindi karaniwan sa mga birhen – / kapwa natupad sa Iyo, O Ina ng Diyos: / kaya't kami lahat, mga tao sa lupa, / ay walang patid na pinupuri Ka.

Ang kabanalan ay dayuhan sa masasama, / at ang paglabag sa batas ay hindi karaniwan sa mga matuwid; / ngunit ang dakilang Jose ay iniiwasan ang kasalanan / at naging huwaran ng kabanalan / at tunay na kawangis ni Cristo.

Ang katuwiran ay dayuhan sa mga walang batas, / at ang kaalaman sa Diyos ay banyaga sa mga hindi tapat; / ngunit itinakwil ito ng mga Hudyo sa pamamagitan ng kanilang kasamaan. / Kaya naman, sila mismo ang nagmana / ng sumpa, gaya ng puno ng igos.

Si Cristo, ang tunay na Manlilimbag ng Buhay at aking Diyos, ay hinangad ang kaligtasan ng sangkatauhan. At, gaya ng dati Niyang sinumpa ang puno ng igos—ang baog na sinagoga, na nakabalot sa mga dahon ng Batas—nang makita Niya ito, sinumpa Niya ito.

Pinagpala mo ang kawalang-bunga ng Batas, / na gaya ng mga dahon, / nagbubunga lamang ng mga titik ng madilim na kaalaman, / subalit hindi nagbubunga ng gawa dahil *sa* kawalang-katarungan; / ngunit pagpapalain mo kami lahat, mga anak ng biyaya, / O Tagapagligtas.

Bago ito, ang tungkod ni Moises ay naging ahas, / samantalang ang tungkod ni Aaron, tigang at malanta, / *ay nagsimulang* sumibol at magtubo ng mga dahon; / ngunit ang walang-batas na sinagoga ay naging / isang tigang na igos.

Maghanda, O Juda, ng iyong mga pari, / ihanda ang iyong mga kamay para sa pagpatay sa Diyos: / sapagkat narito, ang mapagkumbaba at mabait ay dumating upang magdusa, / ang tunay na Kordero at aming Pastol – / si Cristo, Hari ng Israel.

Tanggapin mo, O Judea, ang Hari, / sapagkat narito, kusang-loob Siyang naglalaan ng Kanyang sarili sa Paghihirap, / upang magdusa at iligtas ang mga walang patid na nananaghoy: / 'Pinagpala Siya na darating upang iligtas ang lahat sa pamamagitan ng Krus!'

Pinalitan ng Panginoon ang inyong mga pista, O Judea, ng pagluluksa, ayon sa propesiya: sapagkat ipinakita ninyong kayo ang mamamatay sa Diyos, na minsang nagbagong-anyo sa bato at batong-bato tungo sa mga bukal ng tubig at lawa, gaya ng inaawit ni David.

Kaluwalhatian: Dayuhan sa mga walang-batas ang magbigay-luwalhati / sa Iyo, ang Walang-Magsimula: / ang Ama, at ang Anak, at ang Espiritu Santo, / ang hindi-nilikhang Makapangyarihan, / na sa pamamagitan Niya'y pinananatili ang buong sanlibutan / sa pamamagitan ng alon ng Kanyang banal na kapangyarihan.

At ngayon: Hinahimok namin ang Ina ng Diyos na mamamagitan *sa Iyo*: / sa pamamagitan ng kaniyang mga panalangin at ng sa Iyong mga apostol, / gawin Mo kami, O Panginoon, na makibahagi sa Iyong mga biyaya / at ipagkaloob Mo sa amin, O Tagapagligtas, ang liwanag / ng Iyong Pagkabuhay.

At muli ang parehong irmos: 'Ang pagkabirhen ay banyaga sa mga ina': **at ang iba pa ayon sa karaniwan. At ang pagtatapos.**

SA BANAL AT MABILING LUNES
SA MATINS

Pagkatapos ng Ika-anim na Salmo, inaawit natin ang 'Alleluia' sa tono 8.

At ang troparion, tono 8

Narito, ang Nobyo ay darating sa hatinggabi, / at mapalad ang alipin na Siya'y masumpungan na nagbabantay, / ngunit, kabaligtaran, hindi karapat-dapat ang alipin na Siya'y masumpungan na pabaya. / Mag-ingat ka nga, O kaluluwa ko, baka masakop ka ng tulog, baka ipagkaloob ka sa kamatayan, / at mapuksa sa Kaharian, / kundi bumangon ka, na sumisigaw: / Banal, Banal, Banal ka, O Diyos, / sa pamamagitan ng mga panalangin ng Ina ng Diyos, maawa ka sa amin! **(3)**

Gayundin ang karaniwang stichera.

Pagkatapos ng unang taludtod, ang sedalen, tono 1

Ang banal na paghihirap ng araw na ito / ay sumisikat na parang mga ilaw na nagliligtas sa buong mundo: / sapagkat si Cristo ay nagmamadaling magdusa dahil sa Kanyang kabutihan; / Siya na humahawak sa lahat sa *Kanyang* kamay / ay nagagalak na ipako sa Krus, / upang iligtas ang sangkatauhan.

Kaluwalhatian, at ngayon: **inuulit natin ang pareho.**

Pagkatapos ng ikalawang stichera, ang Sedalen, Tono 1

Hindi nakikitang Hukom! / Paano Ka nakita sa laman, / at *paano* Ka pinatay ng mga walang-batas, / na hinatulan ang aming hatol sa pamamagitan ng Sarili Mong paghihirap? / Kaya't iniaalay namin ang papuri, kadakilaan at kaluwalhatian sa Iyong kapangyarihan, O Salita, / alinsunod *sa mga bagay na ito*.

Kaluwalhatian, at ngayon: **inuulit natin ang pareho.**

Pagkatapos ng ikatlong taludtod ng Sedalen, Tono 8

Ngayong araw ay maliwanag na inihahatid ang pagsisimula / ng Pasyon ng Panginoon. / Halina nga, kayo na nagnanais magdiwang, / salubungin natin *ito* ng mga awit: / sapagkat ang Maylalang ay dumarating upang pasanin ang Krus, / upang tiisin ang pagsisiyasat at mga sugat sa paglilitis ni Pilato. / Kaya, matapos matamaan ang mukha ng isang alipin, / tinitiis Niya ang lahat ng bagay upang iligtas ang sangkatauhan. / Kaya't magsi-sigaw tayo sa Kaniya: / 'Kristong Diyos, Mahilig sa tao, / ipagkaloob Mo ang kapatawaran ng kasalanan / sa mga sumasamba nang may pananampalataya sa Iyong pinakabanal na paghihirap!'

Kaluwalhatian, at ngayon: **at inuulit natin ang pareho.**

Ang Ebanghelyo ayon kay Mateo, simula 84B

Noong panahong iyon, habang Siya ay papauwi sa bayan, nagutom si Jesus; at nang makita Niya ang isang nag-iisang puno ng igos sa gilid ng daan, lumapit Siya rito ngunit wala Siyang nakita rito kundi mga dahon. At sinabi Niya rito, 'Sana'y huwag ka nang muling magbunga.' At agad na nalanta ang puno ng igos. Nang makita ito ng mga alagad, namangha sila at nagsabi, 'Paano't agad na nalanta ang puno ng igos?' Sumagot si Jesus sa kanila, 'Tunay, sinasabi ko sa inyo: Kung magkakaroon kayo ng pananampalataya at hindi mag-aalinlangan, hindi lamang ninyo magagawa ang nagawa sa puno ng igos, kundi kahit sabihin ninyo sa bundok na ito, "Tumabi ka at ihagis mo ang sarili mo sa dagat," mangyayari rin iyon. At ang anumang hingin ninyo sa panalangin nang may pananampalataya ay matatanggap ninyo.' At nang pumasok Siya sa templo, lumapit sa Kaniya ang mga punong saserdote at ang mga nakatatanda ng bayan habang nagtuturo Siya, at nagtanong, 'Sa anong kapangyarihan Mo ginagawa ang mga bagay na ito, at sino ang nagbigay sa Iyo ng kapangyarihang ito?' Sumagot si Jesus sa kanila, 'Tatanungin ko rin kayo ng isang tanong: kung masabi ninyo sa Akin, saka ko rin sasabihin sa inyo sa anong kapangyarihan ko ginagawa ang mga bagay na ito. Saan nagmula ang bautismo ni Juan: mula sa langit o mula sa mga tao?' Pinag-usapan nila ito sa kanilang sarili: 'Kung sasabihin naming, "Mula sa langit", sasabihin Niya sa amin, "Bakit nga hindi ninyo siya pinaniwalaan?" Ngunit kung sasabihin naming, "Mula sa mga tao"—natatakot kami sa mga tao, sapagkat itinuturing ng lahat si Juan na isang propeta.' Kaya't sumagot sila kay Jesus, 'Hindi namin alam.' Sinabi niya sa kanila, 'Hindi rin naman ako magsasabi sa inyo kung sa anong kapangyarihan ko ginagawa ang mga bagay na ito. Ano sa palagay ninyo? May isang tao na may dalawang anak na lalaki; at lumapit siya sa una at sinabi, "Anak ko, pumunta ka at magtrabaho sa ubasan ngayon." Sumagot siya, "Sige po, ama," ngunit hindi siya pumunta. Pagkatapos ay lumapit siya sa ikalawa at sinabi rin ang ganoon. Sumagot siya, 'Hindi ako papunta,' ngunit pagkatapos ay nagbago ang kanyang isip at pumunta. Alin sa dalawa ang gumawa ng kalooban ng kanyang ama? Sabi nila, 'Ang ikalawa.' Sinabi sa kanila ni Jesus: 'Tunay na sinasabi ko sa inyo, ang mga maniningil ng buwis at ang mga patutot ay nauuna sa inyo sa pagpasok sa Kaharian ng Diyos. Sapagkat si Juan ay naparito sa inyo sa daan ng katuwiran, at hindi ninyo siya pinaniwalaan, ngunit ang mga maniningil ng buwis at ang mga patutot ay naniwala sa kanya; at gayon

pa man, nang makita ninyo ito, hindi kayo nagsisi at naniwala sa kanya.' Makinig kayo sa isa pang parabula. May isang tao, may-ari ng isang bahay, na nagtanim ng isang ubasan, naglagay ng pader sa paligid nito, naghukay ng pisaan ng ubas doon, nagtayo ng tore na bantayan, at ipinaupa ito sa ilang mag-uubas, at siya'y umalis. Nang malapit na ang panaon ng pag-aani, sinugo niya ang kaniyang mga alipin sa mga magtatanim ng ubas upang kunin ang kaniyang bunga; ngunit dinakip ng mga magtatanim ng ubas ang kaniyang mga alipin: ang iba ay pinalo, ang iba ay pinatay, at ang iba ay binato ng bato. Muling nagpadala siya ng iba pang mga alipin, na mas marami kaysa sa una; at ganoon din ang ginawa nila sa mga ito. Sa wakas, ipinadala niya sa kanila ang kanyang anak na lalaki, na nagsasabing, 'Igalang nila ang aking anak.' Ngunit nang makita ng mga mag-uupa ang anak, sinabi nila sa isa't isa, 'Ito ang tagapagmana; halina, patayin natin siya at angkinin natin ang kanyang mana.' Kaya dinakip nila siya, itinapon sa labas ng ubasan at pinatay. 'Kaya't kapag dumating ang may-ari ng ubasan, ano ang gagawin niya sa mga mag-uubas na iyon?' Sinabi nila sa kaniya, 'Ihahatid niya sila sa masasama upang magdusa sila sa kakila-kilabot na kamatayang nararapat sa kanila, at ibibigay niya ang ubasan sa ibang mga mag-uubas, na maghahatid sa kaniya ng bunga sa takdang panahon.' Sinabi sa kanila ni Jesus, 'Hindi ba ninyo kailanman nabasa sa mga Kasulatan: "Ang batong itinakwil ng mga tagapagtayo ang naging pangunahing bato; ito ay gawa ng Panginoon, at kamangha-mangha sa ating mga mata"? Kaya sinasabi ko sa inyo: ang Kaharian ng Diyos ay aalisin sa inyo at ibibigay sa isang bayan na magbubunga nito.

Mateo 21:18–43

Pagkatapos ay ang Awit 50 at ang panalangin 'Iligtas Mo, O Diyos, ang iyong bayan: O Panginoon, maawa ka' **(12).**

Isang tripesner ni Panginoong Kosmas ng Mayum, tono 2

Ang akrostiko nito: 'Ti deuterá', na nangangahulugang 'Sa ikalawang araw' (ibig sabihin, 'Lunes'). Kinakanta namin ang mga irmos nang dalawang beses, at ang mga tropario nang labindalawang beses. Balik-awit: Luwalhati sa Iyo, aming Diyos, luwalhati sa Iyo. **[Ang parehong balik-awit na ito ay ginagamit sa buong linggo]. Sa pagtatapos, sabay na kinakanta ng parehong koro ang irmos.**

Himno 1

Irmós: Sa Panginoon, na sa pamamagitan ng Kaniyang banal na utos ay pinatuyo ang hindi matatawid na rumaragasang dagat, at pinatawid ang bayan ng Israel nang naglalakad, sa Kaniya tayo'y magkanta; sapagkat Siya'y niluwalhati sa isang maringal na paraan.

Refrain: **Luwalhati sa Iyo, aming Diyos, luwalhati sa Iyo.**

Ang pagbaba ng Salita ng Diyos ay higit sa salita: si Kristo Mismo—Diyos at tao *sa iisang sandali*; hinggil sa Kanyang Pagkadiyos na hindi dapat hawakan *para sa Sarili Niya*, Siya, na kumuha ng anyo ng lingkod, ay inihayag *ito* sa Kanyang mga alagad; sapagkat Siya ay pinarangalan sa kaluwalhatian.

Ako Mismo ang dumating upang paglingkuran si Adan, na nahulog sa kahirapan, / sa kaniyang kawangis ako—ang Maylalang, mayaman sa Pagkadiyos— / kusang-loob na nagsuot, / at ako, na hindi naaapektuhan sa aking Pagkadiyos, / *nais* kong ialay ang aking kaluluwa para sa kaniya bilang pantubos.

Kontakion, Tono 8

Nagluksa si Jacob sa pagkawala ni Jose, / samantalang ang matapang ay nakaupo sa isang karwahe, iginagalang na parang hari; / sapagkat hindi siya kailanman naging alipin ng mga pagnanasa ng isang babaeng Ehipsiyo, / sa gayon ay nagkamit siya ng kaluwalhatian mula sa Kaniya na nakakakita sa mga puso ng tao / at nagkakaloob ng di-maggugol na korona.

Ikos: Idagdag natin ngayon ang dalamhati sa ating dalamhati, / at magpaluha kasama si Jacob, / na nagluluksa sa kagalang-galang at dalisay na si Jose, / *na ipinagbili* sa pisikal na pagkaalipin, subalit pinanatili ang kanyang kaluluwa na hindi naalipin / at tumanggap ng kapangyarihan sa buong Ehipto: / sapagkat ang Diyos ay nagkakaloob sa Kanyang mga lingkod / ng isang di-malalagas na korona.

Synaxarion.

Awit 8

Irmos: Ang apoy na hindi mapapatay, / na pinagyayaman ng walang-hanggang panggatong, / ay namangha sa mga walang-salang katawan ng mga dalisay na binata, / na kaayon ng kanilang mga kaluluwa, / at umatras; / at nang ang walang-kamatayang apoy ay mapawi, / isang walang-tigil na awit ang inawit: / 'Lahat ng nilikha, awitan ninyo ang Panginoon / at luwalhatiin Siya magpakailanman!'

'Sa ganito'y makikilala ng lahat na kayo'y mga alagad ko, kung tutuparan ninyo ang aking mga utos,' – / sabi ng Tagapagligtas *sa kaniyang* mga kaibigan, / habang siya'y patungo sa kaniyang Pagsubok; – 'Magkaroon kayo ng kapayapaan sa isa't isa at sa lahat, / at, sa pamamagitan ng kababaang-loob, kayo'y papurihan; / at, sa pagkilala ninyo sa Panginoon sa Akin, / awit-awitin ninyo ang Kanyang papuri at luwalhatiin Siya magpakailanman!'

'Ang pamumuno sa inyong mga kapatid / ay maging isang gawi na banyaga sa inyo, isang pagano'y kaugalian. / Sapagkat hindi ito ang aking bahagi, / kundi ang *aking* pamumuno ay malayang kalooban. / Kaya't ang sinumang sa inyo na nagnanais na unahin sa iba, / siya ang maging huli sa lahat; / at, nang makilala ninyo ang Panginoon sa Akin, / awitan ninyo ng papuri at itas Siya magpakailanman!'

Pinupuri, pinagpapala, at sinasamba namin ang Panginoon, inaawit ang Kanyang mga papuri at itinataas *Siya* magpakailanman.

At muli ang irmos. Hindi natin kinakanta ang 'Ang pinakamataas na karangalan ng mga Kerubin:'.

Dalit 9

Irmos: Ipinangtaas Mo, O Cristo, ang Ina ng Diyos na nagluwal sa Iyo, / na Siya ang pinagmulan ng laman Mo, aming Tagapaglikha, / na sa bawat paraan ay kapareho Namin, / *para* sa pagtubos *ng* aming *mga kasalanan* ng kamangmangan; / tinatawag Siyang mapalad, kami, ang lahat ng mga salinlahi, / pinupuri Ka.

'Ibaling-tabi ang bawat karumihan ng mga pagnanasa, / magkamit ng matibay na pagkaunawa, / na karapat-dapat sa Banal na Kaharian, / na kung saan kayo'y luluwalhati, na lalo pang liliwanag kaysa araw', / – ganito Mo, O Karunungan ng lahat, / ipinropesiya sa Iyong mga apostol.

'Sa Akin kayo tumingin,' – Sinyang wika, O Panginoon, / sa Inyong mga alagad, – 'huwag kayong maging mayabang, / kundi sumunod sa mapagkumbabang *pag-iisip*; / iinumin ninyo ang Aking inumin na iniinom Ko; / kaya naman, sa Kaharian ng Aking Ama / kayo'y luluwalhatiin kasama *Ko*.'

Gayundin ang irmos: Ipinangtaas Mo, O Kristo: **At ang pagyukod sa lupa.**

Exapostilarion

Nakikita ko ang palasyo Mo, O Manunubos ko, na pinalamutian, / ngunit wala akong kasuotang makapasok dito. / Pagliwanagin Mo ang kasuotan ng aking kaluluwa, / O Tagapagbigay ng liwanag, at iligtas Mo ako. **(3)**

Sa 'Papuri:' ang mga stichera sa apat na taludtod, tono 1

Ang Panginoon, nang lumabas Siya tungo sa Kanyang kusang-loob na paghihirap, / ay nagsalita sa mga Apostol sa daan: / 'Narito, tayo'y umaakyat sa Jerusalem, / at ang Anak ng Tao ay ibibigay, gaya ng nakasulat tungkol sa Kanya!' / Tayo rin, na may dalisay na kaisipan, / samahan Siya, at ipako Siya sa krus kasama *Niya*, / at ipamatey ang ating sarili para sa Kanya, na isinasakwil ang mga ligaya ng buhay na ito, / upang tayo'y muling mabuhay kasama Niya, at marinig Siya, na ipinapahayag: / 'Hindi na ako umaakyat sa lupaing Jerusalem upang magdusa, / kundi sa Aking Ama at sa inyong Ama, / at sa Aking Diyos at sa inyong Diyos, / at itataas ko kayo kasama Ko sa makalangit na Jerusalem, / sa Kaharian ng Langit!' **(2)**

Tono 5: Nakarating na, O mga tapat, sa makapagliligtas na Pasyon ni Cristo na ating Diyos; luwalhatiin natin ang Kanyang di-mailarawang pagtitiis, upang sa pamamagitan ng Kanyang awa, tayo na mga patay sa kasalanan ay muling buhayin Niya kasama *Niya*, bilang Mabuti at Tagapagmahal ng sangkatauhan. **(2)**

Kaluwalhatian, at ngayon, sa parehong tono: O Panginoon, nang lumabas Ka tungo sa Iyong Pasyon / *at* pinatibay Mo ang Iyong mga alagad, / tinawag Mo *sila* sa isang gilid at sinabi Mo sa kanila: / 'Bakit hindi ninyo naaalala ang Aking mga salita, / ang mga sinabi Ko sa inyo noon, / na walang propeta, *ayon* sa nakasulat, / ang maaaring patayin sa labas ng Jerusalem? / Ngayon ay dumating na ang panahon / na aking sinabi sa inyo: / sapagkat narito, iniaalay Ko ang Aking sarili sa mga kamay ng mga makasalanan upang ako'y tuksuhin; / at sila, matapos Akong ipako sa Krus, / at ilibing Ako sa libingan, / ituturing nila Ako na hamak, na parang patay. / Ngunit magpakalakas kayo ng loob: sapagkat muling mabubuhay ako sa ikatlong araw / sa kagalakan ng mga tapat at *sa* buhay na walang hanggan!'

Sa Stichera, solo, Tono 5

Hindi maabot ng isip ang hindi masabi na hiwaga / ng Iyong probidensiya, O Panginoon, / ang ina ng mga anak ni Zebedeo ay humiling sa Iyo / na ang mga karangalan ng panandaliang kaharian / ay ipagkaloob sa kanyang mga anak; / ngunit sa halip ay ipinangako Mo / na iinumin ng Iyong mga kaibigan ang tasa ng kamatayan, / yaong mismong tasang binanggit Mo, / na sinasabing iinumin *Mo muna* bago sila / upang linisin *tayo* sa ating mga kasalanan. / Kaya't sumisigaw kami sa Iyo: / 'Tagapagligtas ng aming mga kaluluwa, kaluwalhatian sa Iyo!'

Taludtod: **Nasisiyahan kami sa iyong awa sa madaling araw, O Panginoon, at kami'y nagagalak at nasisiyahan. Magalak kami sa lahat ng araw ng aming buhay: sa mga araw na pinababa Mo kami, sa mga taon na nakaranas kami ng kapighatian. At tingnan Mo ang iyong mga lingkod at ang iyong mga gawa, at ipakita Mo ang daan sa kanilang mga anak.**

Awit 89:14–16

Panginoon, *sa* pinakaperpektong karunungan, / sa pagtuturo sa Iyong mga alagad, / itinuro Mo *sa kanila* na huwag maging tulad ng mga Hentil / sa kanilang pagnanais na mamuno sa kanilang mga nasasakupan: / 'Hindi dapat maging ganyan sa inyo, mga alagad Ko, / sapagkat Ako *Mismo* ay isang pulubi ayon sa *Aking sariling* kalooban. / Kaya, ang una sa inyo ay maging lingkod ng lahat; / ang pinuno ay parang nasasakupan, / at ang hinangaan ay parang huli. / Sapagkat Ako Mismo ay naparito upang paglingkuran si Adan, na naghihirap, / at ialay *ang Aking* kaluluwa bilang pantubos para sa marami, / na sumisigaw sa Akin: 'Luwalhati sa Iyo!'"

Talata: **Nawa'y sumainamin ang ningning ng Panginoon na ating Diyos, at nawa'y itatag Niya ang gawa ng aming mga kamay para sa amin, / at nawa'y itatag Niya ang gawa ng aming mga kamay.**

Awit 89:17

Tono 8: Mga kapatid, katulad ng takot sa kaparusahan, / ng igos na nalanta dahil sa pagka-aba, / magbunga tayo ng mga bunga na karapat-dapat sa pagsisisi kay Cristo, / na nagkakaloob sa atin ng dakilang awa.

Kaluwalhatian, at ngayon, sa parehong tono: Nakakita ng ikalawang Eba sa babaeng Ehipsiyo, / hinanap ng ahas na tuksuhin si Jose sa pamamagitan ng *kanyang* mapag-anyayaang mga salita; / ngunit siya, itinapon ang kanyang kasuotan, tumakas mula sa kasalanan, / at, bagaman hubad, hindi siya nahiya, gaya ng unang tao bago ang kanyang pagsuway. / Sa pamamagitan ng kanyang paghahain, O Kristo, maawa ka sa amin.

Gayundin: 'Mabuti': **at ang pagtatapos ng Matins ayon sa kaayusan ng Dakilang Kwaresma.**

Pagpapaalam: Ang Panginoon, na lumalabas tungo sa Kanyang kusang-loob na paghihirap:

Walang kathisma sa Unang at Ikasiyam na Oras. Gayunpaman, may kathisma sa Ikatlo at Ikaanim na Oras. Sa Ikatlo, Ikaanim at Ikasiyam na Oras tuwing Lunes, Martes at Miyerkules, binabasa ang Apat na Ebanghelyo. Sa ikatlong oras, pagkatapos ng 'O Ina ng Diyos, Ikaw ang tunay na ubasan:', **inilalabas ang Banal na Ebanghelyo na may dalang dalawang nakasinding lampara at inilalagay sa analogion. Sinisinsin ng pari ang buong**

simbahan; sa Ika-anim na Oras, ang Ebanghelyo lamang ang sinisinsin. Sa Ikasiyam na Oras, sinisinsin muli ang buong simbahan. Pagkatapos ng pagbasa, ipinapahayag natin: 'Pinupuri ang Panginoong Diyos:' **at ang natitirang bahagi ng pagkakasunod-sunod. Ang Kontakion ng araw:** 'Nagluksa si Jacob sa pagkawala ni Jose:' **at ang karaniwang mga pagyuko.**

SA IKANAM na ORAS

'Halina, sumamba tayo': **tatlong beses, at ang karaniwang mga salmo: Kathisma 8. Gayundin ang troparion:** 'Sa ikaanim na araw at sa ikaanim na oras': **at ang Theotokion:** 'Wala kaming lakas ng loob': **at tatlong pagyuko.**

Troparion ng Propesiya, Tono 6

Sa pusong nagpapakumbaba, tayo'y lumalapit sa Iyo, / at nananalangin sa Iyo, Tagapagligtas ng sanlibutan, / sapagkat Ikaw ang Diyos ng mga nagsisisi.

Luwalhati, at ngayon: **inuulit natin ang pareho.**

Prokeimenon, tono 4

Nang ibalik ng Panginoon / ang mga bihag ng Siyon.

Taludtod: Nang punuin ng kagalakan ang aming mga bibig.

Awit 125:1A, 2A

Pagbasa mula sa mga Propesiya ni Ezekiel

Nang ikatlong dekada, sa ika-apat na buwan, sa ikalimang *araw* ng buwan, habang ako ay nasa gitna ng mga bihag sa pampang ng ilog Chebar, ay nabuksan ang langit, at nakita ko ang isang pangitain ng Diyos. Sa ikalimang *araw* ng buwan—ito ang ikalimang taon ng pagkakabilanggo ni Haring Jehoiakim—dumating sa akin ang salita ng Panginoon, kay Ezekiel na anak ni Buzi, isang pari, sa lupain ng mga Kaldeo, sa tabi ng ilog Chebar; at ang kamay ng Panginoon ay sumakay sa akin. At tumingin ako, at narito, isang mabagsik na hangin ang dumarating mula sa hilaga, na may malaking ulap dito, at isang ningning sa paligid nito, at isang nagliliyab na apoy; at sa gitna nito *ay isang bagay na parang* itsura ng ambra sa gitna ng apoy; at may ningning sa loob nito, at sa gitna *ay* ang anyo ng apat na buhay na nilalang. At ito ang anyo nila: may itsura silang tao; at bawat isa ay may apat na mukha at apat na pakpak; at tuwid ang kanilang mga binti, at may balahibo ang kanilang mga paa, at ang kanilang mga pakpak ay parang kumikislap na tanso, at magaang ang mga ito. At makikita ang mga kamay ng tao sa ilalim ng kanilang mga pakpak, sa lahat ng apat na panig; at ang kanilang mga mukha at ang kanilang apat na pakpak ay magkakaugnay; at ang mga mukha ng apat ay hindi lumilingon *habang* sila'y gumagalaw; bawat isa ay naglakbay ayon sa direksyon ng sariling mukha. At ang anyo ng kanilang mga mukha ay ganito: mukha ng tao, at mukha ng leon sa kanan *ng* apat, at mukha ng guya sa kaliwa *ng* apat, at mukha ng agila sa apat. At ang kanilang mga mukha at ang kanilang mga pakpak ay nakaladlad pataas sa apat; dalawa sa bawat isa ay magkabit, samantalang ang dalawa naman ay bumabalot sa kanilang mga katawan mula sa itaas. At ang bawat isa ay naglakbay ayon *sa direksyon* ng mukha nito; saan man pumunta ang Espiritu, sila'y sumunod at hindi lumingon. At sa gitna ng mga buhay na nilalang ay may tanawin *na parang* nag-aalab na uling, na parang mga sulo na gumagalaw sa gitna ng mga nilalang, at ang kislap ng apoy, at mula sa apoy ay lumabas (*na parang*) mga kidlat. At ang mga buhay na nilalang ay tumakbo at lumiko, na parang nagkakalat na *mga kislap**. At tumingin ako, at sa lupa sa tabi ng bawat isa sa apat na buhay na nilalang *ay may* isang gulong. At ang anyo ng mga gulong ay parang **topas****; at ang kanilang hugis at kaayusan ay pareho para *sa lahat* ng apat; at ang kanilang kaayusan ay ganoon na para bang isang gulong ang nasa loob ng isa pang gulong. Gumalaw sila sa apat na direksyon nang hindi lumiliko *habang* naglalakbay—kahit ang kanilang mga gilid—at may tiyak na taas ang mga ito. At nakita ko na ang kanilang mga gilid ay puno ng mga mata sa paligid, sa *lahat* ng apat! At *nang* gumalaw ang mga buhay na nilalang, gumalaw

din ang mga gulong sa kanilang tabi; at nang umakyat ang mga buhay na nilalang mula sa lupa, umakyat din ang mga gulong kasama nila. Nang nasa alapaap ang Espiritu, doon *Siya nag-uudyok* sa kanila: gumalaw ang mga buhay na nilalang, at umakyat ang mga gulong kasama nila, sapagkat ang Espiritu ng Buhay ay nasa mga gulong.

***mula sa mga titik na Griyego:** ang anyo ng Vezek

mula sa mga titik na Griyego: ang anyo ng Parsi

Ezekiel 1:1–20

Prokeimenon, Tono 4

Kung hindi itatayo ng Panginoon ang bahay, / nagbabantay nang walang kabuluhan ang mga tagapangalaga.

Taludtod: Kung hindi binubuo ng Panginoon ang bahay, nagpapagal nang walang kabuluhan ang mga tagapagtayo.

Awit 126:1

At binabasa ang Ebanghelyo ayon sa itinakdang pagkakasunod-sunod. Pagkatapos ng pagbasa: 'Dumating nawa sa amin nang madali ang habag Mo, O Panginoon:**' ang Tatlong Banal pagkatapos ng 'Ama Namin', ang Kondak ng araw.** O Panginoon, maawa ka, **40. At ang iba pa ayon sa nakagawiang ayos, at ang pagtatapos.**

Ang Ikasiyam na Oras sa lahat ng tatlong araw ay walang kathisma, ngunit may pagbasa ng Apat na Ebanghelyo: Pagkatapos nito ay binabasa natin ang 'Huwag Mo kaming pabayaan hanggang wakas:' **ang Trisagion pagkatapos ng 'Ama Namin:', ang Kondakion ng araw.** 'Sa Kaharian Mo:' **at ang natitirang bahagi ng serbisyo ayon sa karaniwan. At sinisimulan natin ang Vespers.**

SA BANAL AT MALAKING LUNES
SA BAPTISMO

Pagkatapos ng pambungad na awit, Kathisma 18. Sa 'O Panginoon, ako'y sumigaw:' **mga stichera sa tono 10; at inaawit natin ang mga monophonic stichera ng araw, apat sa mga ito nang dalawang beses at dalawa nang isang beses, sa tono 1:**

'O Panginoon, nang lumabas Ka sa Kawanihan na kusang-loob, / sinabi Mo sa mga Apostol sa daan: / "Narito, tayo'y umaakyat sa Herusalem, / at ang Anak ng Tao ay ihaharap sa mga kamay ng mga makasalanan, ayon sa nakasulat tungkol sa Kanya!"' / Tayo rin, na may dalisay na pag-iisip, / ay samahan Siya, at ipako kasama *Niya*, / at patayin ang ating laman para sa Kanya, na itinatwa ang mga ligaya ng buhay na ito, / upang tayo'y mabuhay kasama Niya at marinig Siyang nagpapahayag: / 'Hindi na ako umaakyat sa makalupang Herusalem upang magdusa, / kundi sa Aking Ama at sa inyong Ama, / at sa Aking Diyos at sa inyong Diyos, / at itataas ko kayo kasama ko sa makalangit na Herusalem, / sa Kaharian ng Langit!' **(2)**

Boses 5: Nang marating, O mga tapat, / ang makapagliligtas na Pasyon ni Cristo na ating Diyos, / purihin natin ang Kanyang di-mailarawang pagtitiis, / upang, sa pamamagitan ng Kanyang awa, / tayo'y muling buhayin Niya kasama *Niya*, tayong mga patay sa kasalanan, / bilang Mabuti at Tagapagmahál ng Sangkatauhan. **(2)**

Panginoon, habang papunta Ka sa Iyong Paghihirap / *at* pinatibay Mo ang Iyong mga alagad, / tinawag Mo *sila* sa isang gilid at sinabi sa kanila: / 'Bakit hindi ninyo naaalala ang Aking mga salita, / ang mga sinabi Ko sa inyo noon, / na walang propeta, *ayon* sa nakasulat, / ang maaaring patayin sa labas ng Jerusalem? / Ngayon ay dumating na ang panahon / na aking sinabi sa inyo: / sapagkat narito, iniaalay Ko ang Aking sarili sa mga kamay ng mga makasalanan upang pagtawanan; / at sila, matapos Akong ipako sa Krus / at ilibing Ako sa libingan, / ituturing nila Ako na kabilang sa mga hinamak, na parang isang patay. / Ngunit maglakas-loob kayo: sapagkat muling mababuhay ako sa ikatlong araw / sa kagalakan ng mga tapat at *sa* buhay na walang hanggan!' **(2)**

Hindi maabot ng isip ang di-mailarawang hiwaga / ng Iyong probidensya, O Panginoon, / ang ina ng mga anak ni Zebedeo ay nakiusap sa Iyo / na ang mga karangalan ng pansamantalang kaharian / ay ipagkaloob sa kaniyang mga anak; / kundi ipinangako Mo / na iinumin ng Iyong mga kaibigan ang tasa ng kamatayan, / yaong mismong tasang binanggit Mo, / na Siya Mismo ang uunang iinom *nito* bago nila / upang linisin *tayo* sa ating mga kasalanan. / Kaya't sumisigaw kami sa Iyo: / 'Tagapagligtas ng aming mga kaluluwa, kaluwalhatian sa Iyo!' **(2)**

Panginoon, *sa* pinakaperpektong karunungan, / nang turuan Mo ang Iyong mga disipulo, / itinuro Mo *sa kanila* na huwag maging tulad ng mga pagano / sa kanilang pagnanais na mamuno sa kanilang mga nasasakupan: / 'Hindi ganoon ang dapat sa inyo, mga disipulo Ko, / sapagkat Ako *Mismo* ay nagiging pulubi ayon sa *Aking sariling* kalooban. / Kaya, ang una sa inyo ay maging lingkod ng lahat; / ang pinuno, bilang sumasailalim sa awtoridad, / at ang iginagalang, bilang huli. / Sapagkat Ako Mismo ay naparito upang paglingkuran si Adan, na naghihirap, / at ialay *ang Aking* kaluluwa bilang pantubos para sa karamihan, / na sumisigaw sa Akin: 'Kaluwalhatian sa Iyo!'"

Tono 8: Mga kapatid, sa takot sa parusa, / ng puno ng igos na nalanta dahil sa pagka-aba, / magbunga tayo ng mga bunga na karapat-dapat sa pagsisisi para kay Cristo, / na nagkakaloob sa atin ng dakilang awa.

Kaluwalhatian, at ngayon, parehong tono: Nang makita ng ahas ang ikalawang Eba sa babaeng Ehipsiyo, sinikap niyang tuksuhin si Jose sa pamamagitan ng mapanamit na salita *nito*; ngunit siya, iniwan ang kanyang mga damit, tumakas mula sa kasalanan, at bagaman hubad, hindi siya nahiya, gaya ng unang tao bago ang kanyang pagsuway. / Sa pamamagitan ng kanyang paghahain, O Kristo, maawa ka sa amin.

Pagpasok na may Ebanghelyo. 'Isang liwanag ng kagalakan:'

Prokeimenon, tono 6

Basbasan ka nawa ng Panginoon mula sa Sion, / at makita mo nawa ang mga kabutihan ng Jerusalem.

Taludtod: Mapalad ang lahat ng natatakot sa Panginoon, na naglalakad sa Kanyang mga daan.

Awit 127:5A, 1

1. Pagbasa mula sa Exodo

Narito ang mga pangalan ng mga anak ni Israel na pumunta sa Ehipto kasama si Jacob na kanilang ama. Bawat isa ay dumating kasama ang buong sangbahayan niya: Reuben, Simeon, Levi, Juda, Isacar, Zebulon, Benjamin, Dan at Neftali, Gad at Aser; ngunit si Jose ay nasa Ehipto *na*. Ang kabuuang bilang ng mga taong mula kay Jacob ay pitumpu't lima. Pagkatapos ay namatay si Jose, pati na ang lahat ng kaniyang mga kapatid at ang buong henerasyong iyon; subalit ang mga anak ni Israel ay lumago at dumami, naging napakarami, at lubos na lumakas, at pinalago sila ng lupain. Pagkatapos ay nagkaroon ng bagong hari sa Ehipto na hindi nakakilala kay Jose. At sinabi niya sa kanyang bayan: 'Narito, ang bayan ng mga anak ni Israel ay napakarami, at sila'y lumalakas nang higit sa atin; magpakita tayo ng katusuhan laban sa kanila, baka sila'y lalong dumami; sapagkat kung sakaling magkaroon ng digmaan sa ating piling, baka sila'y makiisa sa ating mga kaaway, at, matapos tayong talunin, baka kanilang lisanin ang ating lupain. Kaya't naglagay siya ng mga tagapangasiwa sa kanila upang pagpagalin sila sa mabibigat na gawain. At nagtayo sila ng mga pinatibay na lungsod para kay Paraon: Pithom, at Rameses, at On, na tinatawag ding Heliopolis. Ngunit habang sila'y pinahihirapan, sila'y lalo pang dumarami at lalo pang dumarakal. At natakot ang mga Ehipsiyo sa mga Israelita. At pinighati ng mga Ehipsiyo ang mga Israelita sa pamamagitan ng mabagsik na paggamot, at pinait ang kanilang buhay sa mabigat na paggawa ng mga ladrilyo at pag-aayos ng luwad, at sa lahat ng gawain sa bukid – sa lahat ng gawaing pinilit sa kanila dahil sa mabagsik na paggamot.

Nang magsalita ang Paraon ng Ehipto sa mga Hebreong komadrona—ang isa ay si Shiphrah at ang isa naman ay si Puah—at sinabi sa kanila, 'Kapag tinutulungan ninyo ang mga babaeng Hebreo sa panganganak, at *malapit* na silang manganak, kung lalaki ito, patayin ninyo; ngunit kung babae, hayaan ninyong mabuhay.' Ngunit natakot ang mga komadrona sa Diyos at hindi nila ginawa ang

inutos sa kanila ng Paraon ng Ehipto; pinabuhay nila ang mga batang lalaki. Kaya tinawag ng Paraon ng Ehipto ang mga komadrona at sinabi sa kanila, 'Bakit ninyo ginawa ito, na pinabubuhay *ang mga* batang lalaki?' Ngunit sumagot ang mga nars sa hari, 'Hindi tulad ng mga babaeng Ehipsiyo ang mga babaeng Hebreo; sila'y nanganganak na bago pa man dumating ang mga nars; ganoon sila nanganganak.' Gayunpaman, ipinakita ng Diyos ang kabutihang-loob sa mga nars, at dumami at lumakas ang bayan.

Exodo 1:1–20

Prokeimenon, tono 6

Pinagpapala ka namin / sa ngalan ng Panginoon.

Taludtod: Maraming beses silang tumindig laban sa akin mula pa sa aking kabataan.

Awit 128:8B, 1A

2. Pagbasa mula sa Aklat ni Job

May isang lalaki sa lupain ng Uz na ang pangalan ay Job; at ang lalaking iyon ay walang kapintasan, matuwid, makatarungan, at may takot sa Diyos, na lumalayo sa bawat masamang gawa. Mayroon siyang pitong anak na lalaki at tatlong anak na babae. Mayroon din siyang mga alagang hayop: pitong libong tupa, tatlong libong kamelyo, limang daang pares ng baka, limang daang inahin na asno sa pastulan, at napakaraming mga alipin; at ang kanyang mga pag-aari ay napakalawak sa buong lupain. Ang taong ito ang pinakadakila sa *lahat* ng nasa silangan ng araw. Magkakatipon ang kanyang mga anak na lalaki at magdaraus ng salu-salo araw-araw, at isasama nila ang kanilang tatlong kapatid na babae upang kumain at uminom kasama nila. At kapag natapos na ang mga araw ng salu-salo, hihirang si Job ng mga saserdote upang linisin sila, bumabangon nang maaga sa umaga, at naghahain ng mga handog para sa kanila ayon sa bilang nila, at isang batang baka bilang handog-pagsasala para sa kanilang mga kaluluwa. Sapagkat sinasabi ni Job, 'Hindi ba nagkasala ang aking mga anak, o hindi *ba* sila nagbalak ng masama laban sa Diyos sa kanilang mga puso?' At ginawa ito ni Job araw-araw.

At nang dumating ang araw na iyon—narito, ang mga anghel ng Diyos ay dumating upang magtanghal sa harap ng Panginoon; at kasama rin si Satanas. At sinabi ng Panginoon kay Satanas, 'Saan ka nanggaling?' At sumagot si Satanas sa Panginoon, 'Naglibot ako sa buong lupa at naglakad-lakad dito, at narito ako.' At sinabi ng Panginoon sa kaniya: 'Naisip mo ba ang lingkod kong si Job? Sapagkat walang sinumang katulad niya sa lupa: isang walang kapintasan, [matuwid], matapat, at takot sa Diyos na tao, na lumalayong gawin ang anumang masamang gawa.' Sumagot ang diyablo at nagsabi sa harap ng Panginoon: 'Pinaparangalan ba ni Job ang Diyos nang walang kapalit? Hindi mo ba siya pinadalan ng bakod, kapwa sa labas at sa loob ng kaniyang bahay, at sa paligid ng lahat ng kaniyang pag-aari? Binindisyonan mo ang gawa ng kaniyang mga kamay, at pinadami mo ang kaniyang mga kawan sa lupa; ngunit iunat mo ang Iyong kamay at hipuin ang lahat ng kaniyang pag-aari—tunay na pagpapalain ka niya sa Iyong mukha!' Sinabi ng Panginoon sa diyablo, 'Narito, ang lahat ng pag-aari niya ay nasa kapangyarihan mo; subalit huwag mong hipuin *ang* kanyang katawan.' Kaya't umalis ang diyablo sa harap ng Panginoon.

Job 1:1–12

Pagkatapos, 'Nawa'y ang aking panalangin ay maiharap sa Iyo:'

Ang Ebanghelyo ayon kay Mateo, kabanata 98

Noong panahong iyon, habang nakaupo si Jesus sa Bundok ng mga Olibo, lumapit nang pribado sa Kaniya ang mga alagad at nagtanong, 'Sabihin Mo sa amin, kailan ito mangyayari, at ano ang magiging tanda ng pagparito Mo at ng katapusan ng kapanahunan?' At sumagot si Jesus sa kanila, 'Mag-ingat kayo na huwag kayong mailigaw. Sapagkat marami ang darating sa Aking pangalan, na sasabing, "Ako ang Cristo', at ililigaw nila ang marami. Makakarinig kayo ng mga digmaan at mga usap-usapan tungkol sa digmaan sa mga araw na darating. Huwag kayong matakot; sapagkat kailangang mangyari ang mga bagay na ito, ngunit hindi pa iyon ang wakas. Sapagkat ang bansa'y

lalaban sa bansa, at ang kaharian sa kaharian; at magkakaroon ng mga taggutom at lindol sa iba't ibang lugar; subalit ang lahat ng ito ay pasimula pa lamang ng mga pighati ng panganganak. Pagkatapos ay ihaharap nila kayong pinag-uusig at pinapatay; at kayo'y kamumuhian ng lahat ng mga bansa dahil sa aking pangalan. Sa panahong iyon, marami ang maliligaw; magkakanulo at magkamumuhian sila; at lalabas ang maraming huwad na propeta at ililigaw ang marami; at dahil sa pagdami ng kasamaan, malalamig ang pag-ibig ng karamihan. Ngunit ang sinumang magtiyaga hanggang sa wakas ay maliligtas. At ang Ebanghelyong ito ng Kaharian ay ipangangaral sa buong mundo bilang patotoo sa lahat ng mga bansa; at saka darating ang wakas. Kaya, kapag nakita ninyo ang kasuklam-suklam na sanhi ng lagim na nakatayo sa banal na lugar—ayon sa ipinahayag ng propeta Daniel (siya nawa'y maunawaan ng bumabasa)—kanita, ang mga nasa Judea ay tumakas sa mga bundok; huwag bumaba ang sinumang nasa bubong upang kumuha ng anumang bagay mula sa kaniyang bahay; at huwag bumalik ang sinumang nasa bukid upang kunin ang kaniyang balabal. Kawawa ang mga nagdadalang-tao at ang mga nagpapapasuso sa mga araw na iyon. Ipanalangin ninyo na ang pagtakas ninyo ay huwag mangyari sa taglamig o sa Sabado; sapagkat sa panahong iyon ay magkakaroon ng matinding kapighatian, na hindi pa naganap mula sa simula ng sanlibutan hanggang ngayon, at hindi na mangyayari pa kailanman. At kung hindi pinaikli ang mga araw na iyon, walang sinumang maliligtas; ngunit dahil sa mga hinirang, pinaikli ang mga araw na iyon. Kung may magsabi sa inyo, 'Narito ang Cristo,' o 'Nandoon siya,' huwag ninyong paniwalaan; sapagkat magbabangon ang mga huwad na Cristo at mga huwad na propeta at magpapakita ng malalaking tanda at kababalaghan, upang iligaw, kung maaari, pati na ang mga hinirang. Sinabi ko na ito sa inyo nang una. Kaya, kung sabihin nila sa inyo, 'Narito Siya sa ilang,' huwag kayong lumabas; 'Narito Siya sa mga suluk-sulok,' huwag ninyong paniwalaan; sapagkat kung paanong kumikislap ang kidlat mula sa silangan at sumisikat hanggang sa kanluran, ganoon din ang pagparito ng Anak ng Tao. Kung saan nariyan ang bangkay, doon magtitipon ang mga vultur. Kaagad pagkatapos ng kapighatian ng mga araw na iyon, madidilim ang araw, at hindi magbibigay ng liwanag ang buwan, at ang mga bituin ay mahuhulog mula sa langit, at ang mga kapangyarihan ng langit ay manginginig. At saka lilitaw sa langit ang tanda ng Anak ng Tao; at saka hahatakin ng lahat ng mga tao sa lupa ang kanilang mga dibdib at makikita nila ang Anak ng Tao na paparating sa mga ulap ng langit na may malaking kapangyarihan at kaluwalhatian; at papadala Siya ng Kaniyang mga anghel na may malakas na trumpeta, at titipunin nila ang Kaniyang mga hinirang mula sa apat na hangin, mula sa isang dulo ng langit hanggang sa kabilang dulo. Gamitin ninyo ang puno ng igos bilang halimbawa: kapag naging malambot na ang sanga nito at tumubo na ang mga dahon, nalalaman ninyo na malapit na ang tag-init. Gayundin, kapag nakita ninyo ang lahat ng mga bagay na ito, malalaman ninyo na malapit na ito, nasa pintuan na. Sinasabi ko sa inyo nang totoo: hindi lilipas ang salinlahing ito hanggang sa maganap ang lahat ng mga bagay na ito. Lilipas ang langit at ang lupa, ngunit ang aking mga salita ay hindi kailanman lilipas.

Mateo 24:3–35

At ang natitirang bahagi ng serbisyo ng Liturhiya ng mga Banal na Regalo. Ang kapareho nito ay isinasagawa tuwing Dakilang Martes at Dakilang Miyerkules.

Kung hindi ipinagdiriwang ang Liturhiya, sa 'O Panginoon, ako'y sumigaw:' **inaawit ang mga stichera sa tono 6. Stichera, tono 1:** 'O Panginoon, sa pagpasok Mo sa kusang-loob na paghihirap:' **(2),** 'Pagparito Mo, O mga tapat:' **(2),** 'Hindi maunawaan ang hindi masambit na hiwaga:' **(2). Gloria, at ngayon:** 'O Panginoon, sa pagpasok Mo sa Tagapaghirap Mo:' **Pasok na may Ebanghelyo,** 'O Liwanag ng kagalakan:' **ang prokeimenon, ang parimias, at ang Ebanghelyo. Pagkatapos ay** 'Ipagkaloob Mo, O Panginoon:', **ang ektenia ng pamanhikayat. Sa stichera, ang karaniwang mga berso:** 'Sa Iyo'y itinaas ko ang aking mga mata:' **at stichera, tono 8:** 'O Panginoon, kumilos *nang may* sukdulang karunungan:' **(2) at tono 8:** 'Katakutan ang parusa, mga kapatid:' **Luwalhati, at ngayon, sa parehong tono:** Ang Ikalawang Hapun: **Pagkatapos** 'Ngayon ay pinakakawalan Mo:' **at ang iba pa ayon sa kaayusan ng Dakilang Kwaresma.**

Isinasagawa ang serbisyo sa parehong paraan tuwing Martes at Miyerkules.

Sa pagkain tuwing Dakilang Lunes, Martes, at Miyerkules, nagkakuntento tayo sa tuyong pagkain, gaya ng sa unang linggo ng Dakilang Kwaresma.

SA BANAL AT MALAKING MARTES

SA BANAL AT MABILING LUNES
SA VESPERS

Ipinagdiriwang natin ang Dakilang Vespers, kung saan inaawit natin ang Triodion ni San Andres ng Crete. Tono 8.

Oda 2

Irmos: Pakinggan, O langit, – at ipahayag ko, / at kantahin ko si Cristo, / Na nagkatawang-tao mula sa Birhen.*

***Kaluwalhatian:** ipinanganak mula sa Birhen para sa ating kaligtasan.

Sumulong tayo kay Cristo / sa Bundok ng mga Olibo nang hiwaga, / at manirahan kasama Niya kasama ng mga apostol.

Unawain mo, O aking mapagkumbabang puso, / ang *kahulugan* ng parabula ng mga gilingan, / na una nang sinabi ni Cristo, / at magpakaligalig ka na mula ngayon.

Handaan mo ang sarili mo para sa wakas, O kaluluwa ko: / nalalapit na ang pagdating / ng hindi nabubulok na Hukom.

Theotokos: Pinakadakilang Dalus na Birheng Ina ng Diyos, / ang nag-iisa at lubos na kaluwalhatian, / ipanalangin Mo sa Iyong Anak ang Iyong mga lingkod.

Isa pa, parehong tono

Irmos: Masdan, masdan, ako ang Diyos, / na noong mga unang araw ay pinamunuan ang Israel sa Dagat Pula, / at pinakain sila, at iniligtas sila, at pinakawalan sila / mula sa mapait na pagkaalipin kay Paraon.

Masdan, masdan, ako ang Diyos, bago pa man umiral ang lahat ng bagay, at bago pa man nilikha ang lupa at ang langit, na nakakaalam ng lahat ng bagay, sapagkat ako'y naninirahan nang lubos sa Ama, at dala-dala Ko *Siya* nang buong-buo sa loob Ko.

Sa pamamagitan ng Salita, nilikha ko ang kalangitan at ang lupa: sapagkat ako'y *laging* nasa piling ng Ama, at sa pamamagitan ng Salita, pinananatili ko ang lahat ng ito, bilang Salita, karunungan, at kapangyarihan, at larawan, at katuwang, at kapantay sa gawa!

Sino ang nagtatag ng mga kapanahunan? / Sino ang nagpapanatili ng mga kapanahunan? / Sino ang nagtatakda at nagpapagalaw sa lahat ng bagay? / Kung hindi ang Walang-Pagsisimula, na mananatili magpakailanman kasama ng Ama, / na gaya ng sinag sa liwanag?

O walang-hanggan mong pag-ibig sa sangkatauhan, Hesus! Sapagkat matagal mo nang ipinaalam sa amin ang panahon ng wakas, tinatago ang oras, subalit malinaw na itinuturo ang mga palatandaan nito.

Nalalaman Mo ang lahat ng bagay, Ikaw ay maalam-sa-lahat, O Hesus, bilang Siyang taglay sa Kanyang sarili ang buong banal na kadakilaan ng Ama, at taglay sa Kanyang sarili ang buong Espiritu ayon sa Kanyang kalikasan, *na* kasing-walang-hanggan *ng* Ama *Mismo*.

Panginoon at Guro, Tagapaglikha ng mga kapanahunan, / ipagkaloob na marinig din namin ang banal na tinig na iyon, / na tumatawag sa mga pinili ng Ama sa Kaharian ng Langit.

Kaluwalhatian: O Walang-simula, di-likhang Trinidad, / di-mahating Pagkakaisa, / na umiiral *bilang* Tatlo at Isa! / Ama, Anak at Espiritu Santo, isang Diyos, / tanggapin ang awit na ito mula sa mga labi ng mortal, / na parang mula sa nag-aalab na labi.

Theotokos: Ikaw ay naging banal na tahanan ng Diyos, O Birhen: / sapagkat ang Hari ng Langit, na nanahan sa iyong sinapupunan sa laman, / ay lumabas *sa mundo* sa kaluwalhatian, / at banal na binago ang tao sa Kanyang sarili.

Sedalen, Tono 2

Himok ng habag, O Kristo, / kusang-loob Mong tinanggap ang Iyong mga paghihirap, O Mababuting Tagapagkaloob, / na nagnanais na iligtas kami mula sa aming mga pagnanasa, / at mula sa hatol *na pagkakakulong* sa Hades. / Kaya't inaawit namin ang Iyong mga banal na paghihirap, / at pinupuri namin ang Iyong lubos na pagpapakababa, O Tagapagligtas.

Oda 8

Irmos: Mga anghel at langit! / Pagpalain ninyo, magkanta at luwalhatiin magpakailanman / Siya na nakaupo sa trono ng kaluwalhatian / at walang patid na pinupuri bilang Diyos!

Narinig mo na ang lahat, O kaluluwa, / kung paanong ipinahayag ni Cristo sa Kaniyang mga banal na alagad, / nang Siya'y nagsalita tungkol sa katapusan *ng mundo*; / ngunit ikaw, na nakilala ang sarili mong wakas, maghanda ka mula ngayon: / dumating na ang oras ng pag-alis.

Naintindihan mo na, O di-mabunga kong kaluluwa, / ang halimbawa ng masamang alipin; / katakutan mo at huwag pabayaan ang kaloob na iyong tinanggap / na hindi mo dapat itago sa ilalim ng lupa, / kundi ipagkalakal.

Nawa'y magliwanag ang sulo, / nawa'y dumaloy mula rito ang habag / gaya ng pagdaloy noon ng langis mula sa mga *matatalinong* birhen – / upang ikaw, aking kaluluwa, ay matagpuan mo / ang silid-kasalan ni Cristo na maluwang na nakabukas.

Tungkol sa paglipad sa Sabado / at sa *panaon* ng taglamig, / ang Guro ay nagpapahiwatig sa pamamagitan ng mga bugtong / ang unos ng kasalukuyang ikapitong panahon, / na ang wakas / ay darating na parang taglamig.

Bilang kislap ng kidlat, / gayon din ang kakila-kilabot na pagdating / ng iyong Panginoon, aking kaluluwa; / narinig mo *na ito*, / kaya't magsikap kang maging handa mula ngayon.

Kapag dumating ang Hukom na may libu-libo at di-mabilang na / hukbo at kawan ng mga anghel, / ano ang takot, aking kaluluwa, / ano ang panginginig—naku para sa akin— / kapag lahat ay nakatayo nang hubad.

Pagpalain natin ang Ama, at ang Anak, at ang Espiritu Santo, ang Panginoon.

Tunay nga, ang Trinidad ay iisang Diyos: / ni hindi naging Anak ang Ama, / ni hindi naging Ama ang Anak, / kundi *ang* bawat *Persona* sa Kanyang Sarili / at *silang* lahat ay Liwanag; / niluluwalhati ko ang Diyos *sa* Tatlo magpakailanman.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Sa pamamagitan ng pagdalangin ng Ina ng Diyos / tanggapin, O Diyos, ang aming panalangin, / at bilang kapalit ipagkaloob / ang Kanyang mga awa nang sagana sa lahat / at ipagkaloob ang Kanyang kapayapaan sa Kanyang bayan.

Pinupuri, binabasbasan, at sinasamba namin ang Panginoon, inaawit ang Kanyang mga papuri at itinaas *Siya* magpakailanman.

Pagkatapos ay ang irmos: Mga anghel at langit! / Sa trono:

Awit 9

Irmos: Tulad ng isang beses na inihayag sa bundok sa Tagapagbigay-Batas / sa apoy at sa palumpong na tinik, / ang Kapanganakan *ni Cristo* mula sa Walang-Salang Birhen / para sa kaligtasan nating mga mananampalataya, / pinupuri natin sa pamamagitan ng walang-tigil na mga awit.

Narinig mo na ba, o kaluluwa ko, / kung paanong ipinapahayag nang maaga ng Hukom / at itinuturo ang oras ng kamatayan: / ihanda mo ang *iyong* mga gawa para sa wakas, / baka, sa pagiging *lubos na* hindi karapat-dapat, / ikaw ay itakwil ng Diyos.

Matuto ka sa puno ng igos, o kaluluwa ko, tungkol sa wakas! / Kapag naglalagay ito ng malalambot na dahon / at nagpapalabas ng mga usbong, / malapit na ang oras ng pag-aani; / at ikaw, kapag nakita mo ito, / alamin mong nasa pintuan na *ang wakas*.

Sino pa, maliban sa Iyo, ang nakakakilala sa Iyong Ama? O kanino, maliban sa Iyo, kilala ang oras o ang araw? Sapagkat sa Iyo naninirahan ang lahat ng kayamanan ng karunungan, Kristo na aming Diyos.

Bubuksan ang mga aklat / at ilalagay ang mga trono sa kanilang kinalalagyan; / ilalantad ang mga gawa, / nang ang lahat ay nakatayo nang hubad sa Harapan Niya; / walang magiging saksi o tagausig: / sapagkat ang lahat ay bukas sa Diyos.

Ang Hukom ng lahat ay darating, / upang hatulan; / Siya na nakaupo sa trono ng mga kerubin / – upang tumayo sa harap ni Pilato bilang isang makasalanang tao, / at tiisin ang lahat ng bagay, upang ang tao ay maligtas.

Malapit na ang ating Pasko ng Pagkabuhay, dakila at banal; sapagkat sa loob ng dalawang araw, ayon sa utos ni Cristo, malapit na ang araw ng Kanyang Pasyon, kung kailan Siya ay iniaalay *bilang* handog sa Ama.

Nakatayo sa tabi ng Krus Mo, O Tagapagligtas, ang Ina Mo, / sa pagmasid sa di-makatarungang paghihirap Mo, / ay sumigaw: 'Naku, anak ko, walang-kupas na Liwanag! / Magliwanag sa lahat, O Araw, liwanag ng kaluwalhatian!

Kaluwalhatian: O Banal na Pagkakaisa: / Trinidad, iisa sa Pagkadiyos, / at Diyos, iisa sa Trinidad, / Kalikasan sa Tatlong Persona, / pantay sa karangalan at hindi nahahating sa kaluwalhatian, / iligtas ang aming mga kaluluwa mula sa kapahamakan!

At ngayon, Theotokos: Tanggapin Mo, O Kristo, ang pagdalitang-panalangin ng Ina Mo / *at,* sa pamamagitan ng kaniyang mga pamanhikayat, ipagkaloob Mo ang kapayapaan sa sanlibutan, / at patatagin Mo ang mga scepter ng kaharian, / at pagkaisahin Mo ang mga Simbahan Mo bilang isa.

Sa halip na 'Karapat-dapat at wasto:' ang irmos ng ika-siyam na ode: 'Ang inihayag sa bundok:' **At isang pagyuko.**

Ang Trisagion pagkatapos ng 'Ama Namin': ang Kontakion ng araw. Pagkatapos ay 'O Panginoon ng mga hukbo, sumaamin': at ang iba pa ayon sa karaniwan.

SA BANAL AT MALAKING MARTES
SA BANTAY

Pagkatapos ng Ika-anim na Salmo, inaawit natin ang 'Alleluia' sa tono 8.

At ang troparion, tono 8

Narito, ang Nobyo ay dumarating sa hatinggabi, / at mapalad ang alipin na Siya'y mayakit na nagbabantay, / ngunit kabaligtaran, hindi karapat-dapat ang alipin na Siya'y mayakit na pabaya. / Mag-ingat ka nga, O kaluluwa ko, baka masakop ka ng katulugan, baka ipagkaloob ka sa kamatayan, / at mapuksa ka sa Kaharian, / kundi bumangon ka, na sumisigaw: / Banal, Banal, Banal ka, O Diyos, / sa pamamagitan ng mga panalangin ng Ina ng Diyos, maawa ka sa amin! **(3)**

Gayundin ang karaniwang stichera.

Pagkatapos ng unang taludtod, ang sedalen, tono 4

Sa pag-ibig, mga kapatid, salubungin natin ang Nobyo, ihanda natin ang ating mga sulo, na nagniningning sa mga birtud at tunay na pananampalataya, upang tayo, bilang matatalinong birhen ng Panginoon, *ay maging* handa na makapasok kasama Niya sa piging ng kasal, sapagkat ang Nobyo, bilang Diyos, ay nagkakaloob sa lahat ng di-maggugubang korona.

Kaluwalhatian, at ngayon: **inuulit natin ang pareho.**

Pagkatapos ng ikalawang stichera ng Sedalen, Tono 4

Isang labag sa batas na sabwatan ang inihanda laban sa Iyo, O Manunubos, / nang ang mga pari at mga eskriba ay nagtipon sa tuso at inggit, / at ginanyak si Hudas sa pagtataksil; / kaya't siya'y walang-hiya na lumapit / *at* nagsalita tungkol sa Iyo sa mga walang-batas: / 'Ano ang ibibigay ninyo sa akin,' wika niya, '/ at ihahatid ko Siya sa kamay ninyo?' / Iligtas Mo ang aming mga kaluluwa, O Panginoon, / mula sa hatol *na bumagsak* sa kaniya!

Kaluwalhatian, at ngayon: inuulit natin ang pareho.

Pagkatapos ng ikatlong taludtod ng Sedalen, Tono 8

Si Hudas ay kusang sumuko sa pag-ibig sa salapi, / kumilos laban sa Guro, na kanyang kinamumuhian, / kumonsulta sa iba, pinlano ang kanyang pagtataksil, / lumayo sa liwanag, pinili ang kadiliman, / nagbalak na ipagbili Siya, at tinaksil ang walang-halaga; / at gayon, bilang ganti sa ginawa niya, / siya, ang kaawa-awa, / ay nagwakas sa pamamagitan ng pagkabigla at masakit na kamatayan. / Iligtas Mo kami sa kanyang kapalaran, Kristo aming Diyos, / na ipagkaloob ang kapatawaran ng mga kasalanan / sa mga nagdiriwang ng Iyong pinakabanal na paghihirap nang may pag-ibig.

Kaluwalhatian, at ngayon: inuulit natin ang pareho.

Ang Ebanghelyo ayon kay Mateo, simula 90B

Noong panahong iyon, ang mga Pariseo ay umalis at nagplano na patulain si Jesus sa kaniyang mga salita. At sinugo nila ang kanilang mga alagad, kasama ang mga Herodiano, upang itanong sa Kaniya: 'Guro, alam namin na Ikaw ay tapat at tinuturo Mo ang mga daan ng Diyos ayon sa katotohanan, at hindi Ka nagpapabor sa sinuman; sapagkat hindi Mo tinitingnan ang mukha ng tao.' 'Sabihin mo sa amin nga: ano sa palagay mo? Matuwid bang magbayad ng buwis kay Cesar, o hindi?' Ngunit si Jesus, na nakatuklas sa kanilang katusuhan, sinabi, 'Bakit ninyo ako sinusubok, kayong mga mapagkunwari? Ipakita ninyo sa akin ang barya na ginagamit sa pagbabayad ng buwis.' Dinala nila sa kanya ang isang denarius. At sinabi niya sa kanila, 'Kanino ang larawan at nakasulat dito?' Sumagot sila, 'Kay Cesar.' Pagkatapos ay sinabi Niya sa kanila, 'Ibigay ninyo kay Cesar ang sa kay Cesar, at kay Dios ang sa kay Dios.' Nang marinig nila ito, namangha sila, at iniwan Siya at umalis. Sa araw na iyon, ang mga Sadusio, na nagsasabing walang muling pagkabuhay, ay lumapit sa Kaniya at nagtanong, 'Guro, sinabi ni Moises: "Kung ang isang lalaki ay mamatay nang walang anak, papakasalin ng kanyang kapatid ang kanyang asawa at magparami ng supling para sa kanyang kapatid." Ngayon, may pitong magkapatid na lalaki sa amin: ang una ay nag-asawa at namatay, at dahil wala siyang anak, iniwan niya ang kanyang asawa sa kanyang kapatid; gayundin ang pangalawa at pangatlo, hanggang sa ikapito; at pagkatapos silang lahat, namatay rin ang babae. Kaya, sa pagkabuhay na mag-uli, kaninong isa sa pitong lalaki ang magiging asawa niya? Sapagkat naging asawa siya nila lahat.' Sumagot sa kanila si Jesus, 'Mali kayo, sapagkat hindi ninyo kilala ang mga Kasulatan o ang kapangyarihan ng Diyos. Sa pagkabuhay na mag-uli, hindi na nag-aasawa ang mga tao o ipinapangasawa, kundi parang mga anghel sa langit. At tungkol sa pagkabuhay ng mga patay, hindi mo ba nabasa kung ano ang sinabi ng Diyos sa iyo: 'Ako ang Diyos ni Abraham, at ang Diyos ni Isaac, at ang Diyos ni Jacob'? Ang Diyos ay hindi Diyos ng mga patay, kundi ng mga buhay." At nang marinig ito ng mga tao, namangha sila sa kanyang pagtuturo. Nang marinig ng mga Pariseo na pinatahimik Niya ang mga Sadusseo, nagtipon sila sa paligid Niya. At isa sa kanila, isang eskriba, ay nagtanong sa Kanya, upang subukang himayin Siya: 'Guro, alin ang pinakadakilang utos sa Kautusan?' Sumagot Siya, '"Mahal mo ang Panginoon mong Diyos nang buong puso, at buong kaluluwa, at buong pag-iisip": ito ang pinakadakila at unang utos. Ang pangalawa ay katulad nito: 'Mahal mo ang iyong kapuwa na parang sarili mo.' Sa dalawang utos na ito nakasalalay ang buong Batas at ang mga Propeta.' Nang magtipon-tipon ang mga Pariseo, tinanong sila ni Jesus, 'Ano sa palagay ninyo ang tungkol sa Cristo? Kanino Siya anak?' Sinabi nila sa Kaniya, 'Ni David.' Sinabi Niya sa kanila, 'Paano nga ba tinatawag siya ni David, sa pamamagitan ng Espiritu, na "Panginoon," nang sinasabi niya, "Sinabi ng Panginoon sa aking Panginoon: 'Ugokin Mo sa aking kanan hanggang

sa gawin Ko ang iyong mga kaaway na tuntungan ng iyong mga paa'"? Kung tinatawag nga siya ni David na "Panginoon," paano nga Siya magiging anak niya?' At wala nang sinumang nakasagot sa Kaniya. Mula noon, wala nang nangahas na magtanong pa sa Kaniya. Pagkatapos ay sinabi ni Jesus sa mga karamihan at sa Kaniyang mga alagad: 'Ang mga eskriba at ang mga Pariseo ang nakaupo sa luklukan ni Moises; kaya't gawin ninyo at tuparin ang lahat ng kanilang sinasabi sa inyo, ngunit huwag ninyong gawin ang kanilang ginagawa: sapagkat sinasabi nila ang isang bagay, ngunit iba naman ang kanilang ginagawa. Ikinakabit nila ang mabibigat na pasanin na mahirap dalhin at inilalagay sa balikat ng mga tao, ngunit ayaw nilang galawin ang mga ito kahit isang daliri. Ginagawa nila ang lahat ng kanilang mga gawa upang makita ng iba; pinapalapad nila ang kanilang mga pilyakterya at pinahahaba ang kanilang mga laylay; ginagawa nila ang pagmamahal sa nangungunang upuan sa mga piging at sa mga unahang upuan sa mga sinagoga, at ang pagbati sa mga palengke, at ang matawag na 'Rabbi' ng mga tao. Ngunit huwag mong hayaan na may tumawag sa inyo na 'Rabbi', sapagkat iisa lamang ang inyong Guro, at kayo'y lahat ay magkakapatid. Huwag ninyong tawagin ang sinuman sa lupa na inyong 'Ama', sapagkat iisa lamang ang inyong Ama—ang Ama na nasa langit. Hindi rin kayo dapat tawaging 'guro', sapagkat iisa lamang ang inyong Guro: si Cristo. Ang pinakadakila sa inyo ang dapat maging lingkod ninyo. Sapagkat ang sinumang magpataas sa sarili ay papababain, at ang sinumang magpapakumbaba sa sarili ay itataas. Kawaawa kayo, mga eskriba at Pariseo, kayong mga hipokrito, sapagkat sinasara ninyo ang Kaharian ng Langit sa mga tao: hindi kayo pumapasok, at hindi rin ninyo pinapasok ang mga nasa pintuan. Kawaawa kayo, mga eskriba at Pariseo, kayong mga hipokrito, sapagkat naglalakbay kayo sa lupa at dagat upang makahikayat ng kahit isang tao; at kapag nahikayat na, ginagawa ninyo siyang anak ng Gehenna, na dalawang beses na mas masahol kaysa sa inyo. Kahabag-habag sa inyo, mga bulag na gabay, na nagsasabi, 'Ang sinumang manumpa sa templo, wala itong kabuluhan; ngunit ang sinumang manumpa sa ginto ng templo, ay may pananagutan.' Mga hangal at bulag na tao, alin ang mas dakila: ang ginto, o ang templo na nagpapabanal sa ginto? At: 'Ang sinumang manumpa sa dambana ay hindi nakatali, ngunit ang sinumang manumpa sa handog na nasa ibabaw nito ay nakatali.' Mga bulag na hangal! Alin ang mas dakila: ang handog, o ang dambana na nagpapabanal sa handog? Kaya't ang sinumang manumpa sa dambana ay manumpa sa dambana at sa lahat ng nasa rito; at ang sinumang manumpa sa templo ay manumpa sa templo at sa Nakaupo rito; at ang sinumang manumpa sa langit ay manumpa sa trono ng Diyos at sa Nakaupo rito. Kahabag-habag sa inyo, mga eskriba at Pariseo, kayong mga hipokrito, na nag-iibigay ng ikapu ng yerba-buena, anise at komino, subalit pinabayaan ninyo ang mas mabibigat na bagay ng Batas: ang katarungan, awa at katapatan; dapat sana'y ginawa ninyo ang mga ito nang hindi pinababayaan ang iba. Bulag na mga pinuno, na sinasala ninyo ang lamok ngunit nilulon ninyo ang kamelyo! Kahabag-habag sa inyo, mga eskriba at Pariseo, kayong mga hipokrito! Nililinis ninyo ang labas ng tasa at pinggan, ngunit sa loob ay puno ng kasakiman at pagkamakasarili. Bulag na Pariseo! Linisin mo muna ang loob ng tasa at pinggan, upang maging malinis din ang labas. Kahabag-habag sa inyo, mga eskriba at Pariseo, kayong mga hipokrito, sapagkat kayo ay parang mga libingang pinuti, na maganda ang itsura sa labas ngunit sa loob ay puno ng buto ng mga patay at ng lahat ng uri ng karumihan. Ganoon din naman, sa paningin ng mga tao ay nagpapakita kayong matuwid, ngunit sa loob ay puno kayo ng hipokrisya at kawalang-batas. Kahabag-habag sa inyo, mga eskriba at Pariseo, kayong mga hipokrito! Itinatayo ninyo ang mga libingan ng mga propeta at pinapaganda ninyo ang mga monumento ng mga matuwid, at sinasabi ninyo, 'Kung nabuhay kami sa panahon ng aming mga ninuno, hindi sana kami naging kasabwat nila sa pagpatay sa mga propeta.' Sa pagsasabi ninyo nito, pinapatotohanan ninyo laban sa inyong sarili na kayo ang mga anak ng mga pumatay sa mga propeta. Kaya nga, ituloy ninyo at punuin ang sukatan ng kasamaan ng inyong mga ninuno. Kayo'y mga ahas, lahi ng mga ulupong! Paano kayo makakatakas sa hatol ng Gehenna? Kaya narito, magpapadala ako sa inyo ng mga propeta, mga pantas at mga eskriba; ang ilan sa kanila ay papatayin at ipapako ninyo sa krus, at ang iba naman ay hahampasin ninyo ng latigo sa inyong mga sinagoga at pag-uusigin ninyo mula sa isang bayan patungo sa iba; upang ang lahat ng matuwid na dugo na naibuhos sa lupa ay dumating sa inyo, mula sa dugo ng matuwid na si Abel hanggang sa dugo ni Zacarias na anak ni Berekias, na pinatay ninyo sa pagitan ng templo at ng altar. Tutuong sinasabi ko sa inyo, ang lahat ng ito ay darating sa henerasyong ito. Jerusalem, Jerusalem, ikaw na pumapatay sa mga propeta at

bumabato sa mga sinugo sa iyo! Minsan ko na sanang nais na tipunin ang inyong mga anak, na parang inahin na tinitipon ang kanyang mga sisiw sa ilalim ng kanyang mga pakpak, ngunit ayaw ninyo! Narito, ang inyong bahay ay iniwan nang wasak. Sapagkat sinasabi ko sa inyo, hindi ninyo ako makikita mula ngayon hanggang sa sabihin ninyo, 'Pinagpala ang dumarating sa ngalan ng Panginoon.'

Mateo 22:15–23:39

At ang Awit 50. Pagkatapos, 'Iligtas Mo, O Diyos, ang iyong bayan:', O Panginoon, maawa ka, **(12) at ang Maikling Litaniya.**

Kontakion, Tono 2

Isipin mo ang oras ng wakas, O kaluluwa, / at, sa takot sa kapalaran ng pinutol na puno ng igos, / pagsumikapan mo ang talentong ipinagkaloob sa iyo, O kaawa-awang kaluluwa, / magbantay at sumigaw: / 'Huwag sana kaming pabayaan sa labas ng silid-kasal ni Cristo!'

Ikos: Bakit ka nagpapaliban sa katamaran, / aking kaluluwang kaawa-awa? / Bakit mo sinasayang ang oras sa mga walang-kwentang pag-aalala? / Bakit ka nababahala sa mga bagay na naglalaho *nang walang bakas*? / *Dumating* na ang huling oras, / at kailangan nating maghiwalay sa *lahat* ng narito. / Habang may panahon ka pa, magbalik ka sa iyong pag-iisip, na sumisigaw: / 'Nagkasala ako sa Harap Mo, aking Tagapagligtas, / huwag Mo akong putulin na parang punong igos na walang bunga, / kundi bilang isang mapag-awang Panginoon, / maawa Ka sa akin habang ako'y nananaghoy nang may takot: / Huwag sana kaming manatili sa labas ng silid-kasal ni Cristo!'

Sinaksaryon.

Isang himno na may dalawang taludtod ni Ginoong Kosmas ng Mayum, tono 2

Ang kaniyang akrostiko: 'Triti te', ibig sabihin, 'Sa Martes'. Ang mga irmos ay inaawit nang dalawang beses, samantalang ang mga tropario ay inaawit nang labindalawang beses. Sa wakas, sabay na inaawit ng parehong koro ang irmos.

Kanta 8

Irmós: Sa pagsuway sa utos ng tirano, / ang tatlong banal na binata, / itinapon sa pugon, / inamin ang Diyos, kumakanta: / 'Purihin ang Panginoon, kayong lahat na mga gawa Niya!'

Itakwil natin ang katamaran nang malayo sa ating sarili / at, may dalang maningning na sulo, / salubungin ang walang-kamatayang Nobyo, si Cristo, / sa pamamagitan ng mga himno, na sumisigaw: / 'Purihin ang Panginoon, lahat ng mga nilalang Niya!'

Nawa'y magkaroon ng sapat na langis / ng pakikipag-isa sa mga sisidlan ng ating kaluluwa, / upang, nang hindi nasasayang ang oras sa mga bagay na makamundo, / tayo'y makapamighit: 'Purihin ang Panginoon, / O mga gawa ng Panginoon!'

Kayo ngang lahat na tumanggap ng kaloob mula sa Diyos, / palawakin ninyo ang Kanyang biyaya sa pantay na sukat / sa pamamagitan ni Cristo na nagkaloob *nito*, / habang umaawit: 'Purihin ninyo ang Panginoon, / O mga gawa ng Panginoon!'

Pinupuri, binabasbasan, at sinasamba namin ang Panginoon, inaawit ang Kanyang mga papuri at itinaas *Siya* magpakailanman.

At muli, hindi natin inaawit ang irmos na: 'Sa utos ng tirano:' at **'Sa pinakamataas na karangalan:'**

Himno 9

Irmós: Ikaw na naglaman sa hindi maisip na Diyos sa iyong sinapupunan / at naghatid ng kagalakan sa mundo, / ikaw ang inaawit namin, O Lubos na Banal na Birhen.

'Magbantay,' wika Mo, O Mabuti, sa iyong mga alagad, / 'sapagkat hindi ninyo alam saang oras darating ang Panginoon – / upang ibigay sa bawat isa ang nararapat sa kaniya!'

Sa Ikalawang pagdating Mo na kakatakutan, O Panginoon, / ibilang Mo ako sa mga tupa *na nakatayo sa* kanan *Mo*, / at balewalain Mo ang karamihan ng aking mga kasalanan.

At muli, sa halip na 'Karapat-dapat:' ang irmos: Sa Hindi-Matalos na Diyos:

Exapostilarion

Nakikita ko ang palasyo Mo, O Manunubos ko, na pinalamutian, / ngunit wala akong kasuotang makapasok doon. / Pagliwanagin Mo ang kasuotan ng aking kaluluwa, / O Tagapagbigay ng liwanag, at iligtas Mo ako. **(3)**

Sa 'Purihin:' mga stichera sa ika-apat na tono, tono 1

Paano ako, na hindi karapat-dapat, / makapasok sa maningning na *pagtitipon* ng Iyong mga banal? / Sapagkat kung mangahas akong pumasok sa silid-kasal kasama *nila*, – / ang aking mga kasuotan ay magkakanulo sa akin, / sapagkat *ang mga ito'y* hindi *angkop isuot sa* kasal, / at, nakagapos, ako'y itatapon ng mga Anghel. / Linisin Mo, O Panginoon, ang karumihan ng aking kaluluwa / at iligtas Mo ako, O Tagapagmahal ng sangkatauhan. **(2)**

Tono 2: Sa pamamagitan ng espirituwal na kapabayaan ay napatulog ako, / hindi ko nakamtan, *aking* Nobyo na si Cristo, ang suling nagliliyab ng mga birtud, / at naging katulad ako ng mga hangal na birhen, / nangangarap samantalang dapat sana'y nagtatrabaho ako. / Huwag mong isara sa akin ang pusong mapagkawanggawa Mo, O Panginoon, / kundi, yuyugyugin Mo ang matinding antok na ito, gisingin Mo ako, / at akayin Mo ako, kasama ng mga matatalinong birhen, sa silid-kasal Mo, / kung saan ang dalisay na tinig ng mga nagdiriwang at walang patid na sumisigaw: / 'Panginoon, kaluwalhatian sa Iyo!' **(2)**

Kaluwalhatian, at ngayon, tono 4: Nang marinig mo ang hatol sa kaniya na nagtago ng kaniyang talento, O kaluluwa, / huwag mong itago ang salita ng Diyos, / ipahayag mo ang Kaniyang mga kababalaghan, / upang, sa pamamagitan ng pagpaparami ng kaloob ng biyaya, / makapasok ka sa kagalakan ng iyong Panginoon.

Stichera sa salterio, tono 6

Halina, mga tapat, / magsikap tayo nang buong sigasig para sa Panginoon, / sapagkat Siya ay nagbibigay ng kayamanan *sa Kanyang* mga lingkod; / at palaguin ng bawat isa ang talento ng biyaya ayon sa kanyang sukat: / gamitin ng isa ang karunungan para sa mababuting gawa, / samantalang ang iba naman ay isinasagawa ang ministeryo ng kaliwanagan. / Nawa'y ipakilala ng tapat ang mga hindi pa nakakakilala sa Salita *ng Diyos*, / at nawa'y mamahagi naman ang iba ng kayamanan sa mga dukha: / sapagkat sa ganitong paraan ay pararamihin natin ang ipinagkatiwala *sa atin*, / at bilang tapat na katiwala ng biyaya / tayo'y matuturing na karapat-dapat sa kagalakan *kasama* ng *ating* Panginoon. / Ibigay Mo ito sa amin, O Kristo aming Diyos, / bilang Tagapagmahál ng sangkatauhan.

Talata: **Nasisiyahan kami sa umaga sa iyong awa, O Panginoon, at kami'y nagagalak at nagliliket. Nagalak kami sa lahat ng aming mga araw: sa mga araw na pinababa Mo kami, sa mga taon na aming nakita ang kasamaan. At tingnan Mo ang iyong mga lingkod at ang iyong mga gawa, at ipakita Mo ang daan sa kanilang mga anak.**

Awit 89:14–16

Kapag Sugo ka sa kaluwalhatian kasama ang mga anghel / at uupo ka, O Hesus, sa trono *ng* paghuhukom, / huwag mo akong paghiwalayin *sa Iyo*, O Mabuting Pastol: / sapagkat nalalaman Mo ang mga tuwid na daan, / samantalang ang mga daan sa kaliwa ay baluktot. / Ngunit huwag Mo akong wasakin, ako na ang ginawang matigas sa kasalanan, kasama ng mga kambing, / kundi bilangin Mo ako sa kawan na nakatayo sa kanan, / iligtas Mo ako bilang Tagapagmahál ng Sangkatauhan.

Taludtod: **Sumiklab sa amin ang liwanag ng Panginoon naming Diyos, at pagpalaguan Niya ang gawa ng aming mga kamay, / at pagpalaguan Niya ang gawa ng aming mga kamay.**

Awit 89:17

Ang Nobyo, na ang kagandahan ay hihigit sa kagandahan ng buong sangkatauhan, / na tinawag tayo sa espirituwal na piging / ng Kanyang silid-kasalan! / Alisin Mo ang aking kasuklam-suklam na anyo*, na nakasuot ng mga kasuotan* ng kasalanan, / sa pamamagitan ng aking pakikibahagi sa Iyong

mga paghihirap, / at, matapos Mo akong palamutian ng balabal ng kaluwalhatian, / ipahayag Mo ako bilang isang maningning na kapwa-kainan sa Iyong kagandahan / *sa* Iyong Kaharian, O Maawain!

Luwalhati, at ngayo'y, Tono 7: Masdan, kaluluwa ko, ipinagkakatiwala sa iyo ng Panginoon ang isang talento. / Tanggapin mo ang biyayang ito nang may paggalang, / gamitin mo ito para sa Kanya na nagbigay *nito sa iyo*, / ipamahagi mo ito sa mga dukha at *sa gayon ay* magkakaroon ka ng kaibigan sa Panginoon, / upang makatayo ka sa Kanyang kanan pagdating Niya sa kaluwalhatian, / at marinig mo ang pinagpalaang tinig: / 'Halika, alipin, sa kagalakan ng iyong Panginoon!' / Ibigay Mo *rin* ito, O Tagapagligtas, sa akin na naligaw, / sa pamamagitan ng Iyong dakilang awa.

At ang natitirang bahagi ng seremonya ayon sa nakagawiang ayos.

SA IKANAM na ORAS

Ang Mga Oras na may karaniwang mga berso at ang pagbasa ng Ebanghelyo.

Tropario ng Pahayag, Tono 1

Patawarin Mo kami na nagkasala nang labis / nang bukas-palad, O Tagapagligtas; / ipagkaloob Mo na kami'y makapanambalita nang hindi nahahatulan / sa Iyong banal na Pagkabuhay, / sa pamamagitan ng paghahain ng Iyong Pinakadakilang Ina, / O Siya na nag-iisa at lubos na Maawain!

Luwalhati, at ngayon: **at inuulit natin ang pareho.**

Prokeimenon, Tono 6

Sapagkat nasa Panginoon ang awa, / at dakila ang Kanyang kaligtasan.

Taludtod: Mula sa kalalaliman ay nananawag ako sa Iyo, O Panginoon; Panginoon, pakinggan ang aking tinig.

Awit 129:7, 1–2A

Pagbasa mula sa mga Propesiya ni Ezekiel

Habang gumagalaw ang mga buhay na nilalang, gumagalaw din ang mga gulong; at nang huminto sila, huminto rin ang mga gulong (kasama nila); at nang umakyat sila mula sa lupa, umakyat din ang mga gulong kasama nila, sapagkat ang Espiritu ng Buhay ay nasa mga gulong. At ang anyo sa ibabaw ng mga ulo ng mga buhay na nilalang ay parang kalangitan, na ang anyo ay parang kristal, na nakalatag sa ibabaw ng kanilang mga pakpak mula sa itaas. At sa ilalim ng makalangit na iyon ay ang kanilang mga pakpak na nakaladlad, na kumakaway at *nagdudugtong* sa isa't isa; *at* bawat isa ay may dalawang pakpak na magkabit-kabit at natatakpan ang kanilang mga katawan. At narinig ko ang tunog ng kanilang mga pakpak habang kumakaway, na parang ugong ng umaagos na tubig, at parang tinig ng Makapangyarihang **Diyos***, [ang Maykapal]; (at) *habang* sila'y naglalakad, may tunog ng mga salita, na parang ugong ng isang malaking hukbo; at nang sila'y huminto, nanahimik ang kanilang mga pakpak. At narito, isang tinig mula sa tuktok ng firmamento na nasa ibabaw ng kanilang mga ulo: nang sila'y huminto, nanahimik ang kanilang mga pakpak. At sa ibabaw ng makalupang nasa kanilang mga ulo ay may isang bagay na parang batong zafiro—ang anyo ng isang trono sa ibabaw nito; at sa ibabaw ng anyo ng trono ay isang pigura, na parang anyo ng tao, sa itaas. At nakita ko ang isang bagay *na parang* itsura ng ambra, na parang isang bisyon ng apoy sa loob nito sa paligid; mula sa bahagi ng balakang pataas, at mula sa bahagi ng balakang pababa, nakakita ako ng isang pangitain ng apoy, at ang ningning nito sa paligid. Katulad ng itsura ng bahaghari na nasa ulap sa maulang araw—ganito ang hugis ng ningning sa paligid. Ito ay isang pangitain ng wangis ng kaluwalhatian ng Panginoon.

* **Griyego at Slavonic:** Sadaí, **mula sa Hebreong** Shaddai.

Ezekiel 1:21–28; 2:1

Prokeimenon, Tono 4

Nawa'y magtiwala ang Israel sa Panginoon / mula ngayon hanggang sa walang hanggan!

Taludtod: O Panginoon, hindi naging mayabang ang puso ko, ni nagtanaw nang may kapalaluan ang aking mga mata.

Awit 130:3, 1A

At iba pa. Ipinaaabot din namin ang Ikasiyam na Oras nang walang kathisma, at binabasa ang Ebanghelyo. Inaawit namin ang Mga Biyaya na may kasamang pagyukyod. At ang lahat ng iba pa, ayon sa itinakda para sa Lunes.

SA BANAL AT MALAKING MARTES
SA KAGABIHAN

Ang karaniwang stichera.

Sa 'O Panginoon, ako'y sumigaw:'
kinakanta natin ang mga stichera sa ika-10 tono.

Tono 1: Paano ako, na hindi karapat-dapat, / makapasok sa maningning na *pagtitipon* ng Iyong mga santo? / Sapagkat kung mangahas akong pumasok sa silid-kasalan kasama *nila*, – / ang aking mga kasuotan ay magkakanulo sa akin, / sapagkat *ang mga ganoon ay* hindi *isinusuot sa* kasalan, / at, nakagapos sa ' ', ay itataboy ako ng mga Anghel. / Linisin Mo, O Panginoon, ang karumihan ng aking kaluluwa / at iligtas Mo ako, O Tagapagmahal ng sangkatauhan. **(2)**

Boses 2: Sa pagkatulog dahil sa espiritwal na kapabayaan, / hindi ko nakamtan, O Kristo na Nobyo, ang suling nagliliyab ng mga birtud, / at naging katulad ako ng mga hangal na birhen, / nangangarap samantalang dapat sana'y nagtatrabaho ako. / Huwag Mo akong isara sa pusong Mapagkawanggawa Mo, O Panginoon, / kundi, yuyugyugin Mo ang matinding antok na ito, gisingin Mo ako, / at itaguyod Mo ako, kasama ng mga matatalinong birhen, sa silid-kasalan Mo, / kung saan ang malilinis na tinig ng mga nagdiriwang at walang patid na sumisigaw: / 'Panginoon, kaluwalhatian sa Iyo!' **(2)**

Tono 4: Nang marinig mo ang hatol sa siyang nagtago ng kaniyang talento, O kaluluwa, / huwag mong itago ang salita ng Diyos, / ipahayag mo ang Kaniyang mga kababalaghan, / upang, sa pagparami ng kaloob ng biyaya, / makapasok ka sa kagalakan ng iyong Panginoon. **(2)**

Boses 6: Halina, mga tapat, / magsikap tayo nang taimtim para sa Panginoon, / sapagkat Siya ay nagkakaloob ng kayamanan *sa Kanyang* mga lingkod; / at palawakin ng bawat isa ang talento ng biyaya ayon sa kanyang kakayahan: / gamitin ng isa ang karunungan para sa mababuting gawa, / habang ang iba naman ay isinasagawa ang ministeryo ng kaliwanagan. / Ipakilala ng mga tapat / ang mga hindi pa nakakabatid sa Salita *ng Diyos*, / at hayaan ang iba na mamigay ng kayamanan sa mga dukha: / sapagkat sa ganitong paraan ay paramiin natin ang ipinagkatiwala *sa atin*, / at bilang tapat na katiwala ng biyaya / tayo'y mabibilang na karapat-dapat sa kagalakan *kasama* ng *ating* Panginoon. / Ibigay Mo ito sa amin, O Kristo aming Diyos, / bilang Tagapagmahál ng sangkatauhan. **(2)**

Kapag Sugo ka sa kaluwalhatian kasama ang mga anghel / at uupo ka, O Hesus, sa trono *ng* paghuhukom, / huwag mo akong ihiwalay *sa Iyo*, O Mabuting Pastol: / sapagkat nalalaman Mo ang matutuwid na daan, / samantalang ang mga daan sa kaliwa ay baluktot. / Ngunit, huwag Mo akong ihiwalay, ako na natigas sa kasalanan, kasama ng mga kambing, / kundi, bilangin Mo ako sa mga tupa na nakatayo sa kanan, / iligtas Mo ako bilang Pag-ibig ng Sangkatauhan.

Mananapaw, na nagniningning sa kagandahang lampas sa lahat ng tao, na tinawag Mo kami sa espiritwal na piging ng Kanyang silid-kasalan! / Alisin Mo ang aking kasuklam-suklam na anyo, *na nakasuot ng mga damit* ng kasalanan, / sa pamamagitan ng aking pakikibahagi sa Iyong mga paghihirap, / at, matapos Mo akong palamutian ng balabal ng kaluwalhatian, / ihayag Mo ako bilang isang maningning na kapwa-kainan sa Iyong kagandahan / *sa* Iyong Kaharian, O Maawain!

Luwalhati, at ngayon, Tono 7: Masdan, kaluluwa ko, ipinagkakatiwala ng Panginoon sa iyo ang isang talento. / Tanggapin mo ang biyayang ito nang may paggalang, / gamitin mo ito para sa Kanya na nagbigay *nito sa iyo*, / ipamahagi mo ito sa mga dukha at *sa gayon ay* magkakaroon ka ng kaibigan sa Panginoon, / upang makatayo ka sa Kanyang kanan kapag Siya'y dumating sa kaluwalhatian, / at

marinig mo ang pinagpalaang tinig: / 'Halika, alipin, sa kagalakan ng iyong Panginoon!' / Ibigay Mo *rin* ito, O Tagapagligtas, sa akin na naligaw, / sa pamamagitan ng Iyong dakilang awa.

Pagpasok na may Ebanghelyo. 'Isang liwanag ng kagalakan:'

Prokeimenon, tono 6

Bangon, O Panginoon, at pumasok sa Iyong kapahingahan, / Ikaw at ang kaban ng Iyong kabanalan.

Taludtod: Alalahanin Mo, O Panginoon, si David at ang buong kababaang-loob niya.

Awit 131:8, 1

1. Pagbasa mula sa Exodo

Ang anak na babae ni Paraon ay bumaba sa ilog upang maligo, at ang kanyang mga alipores ay naglalakad sa pampang ng ilog. Nang makita niya ang isang basket na lutang sa mga bulaklak ng ilog, nagpadala siya ng isang alipores upang kunin ito. Nang buksan niya ito, nakita niya ang isang sanggol na umiiyak sa basket; at naawa ang anak na babae ni Paraon sa kanya at sinabi, 'Isa ito sa mga anak ng mga Hebreo.' Nangyari na sinabi ng kapatid niya sa anak na babae ni Paraon, 'Pupunta ako at hahanapan kita ng tagapagpasuso mula sa mga babaeng Hebreo, upang siya ang magpasuso sa bata para sa iyo?' At sinabi ng anak na babae ni Paraon sa kaniya, 'Pumunta ka.' Kaya't pumunta ang dalaga *at* tinawag ang ina ng bata. Sinabi ng anak na babae ni Paraon sa kaniya, 'Alagaan mo ang batang ito para sa akin at padedein mo siya; babayaran kita.' Kaya kinuha ng babae ang bata at pinadede niya. Nang lumaki na ang bata, dinala niya ito sa anak na babae ni Paraon, at naging anak siya para sa kaniya. Pinangalanan niya siyang Moises, na ang sabi, 'Inihugot ko siya mula sa tubig.'

Exodo 2:5–10

Prokeimenon, Tono 4

Masdan, kung gaano kabuti at kaaya-aya / na ang mga magkakapatid ay manirahan nang magkakasama sa pagkakaisa!

Taludtod: Na parang mira sa ulo, na dumadaloy sa balbas, sa balbas ni Aaron.

Awit 132:1, 2A

2. Pagbasa mula sa Aklat ni Job

Dumating ang araw na ang mga anak na lalaki at babae ni Job ay [kumakain] at umiinom (alak) sa bahay ng kanilang panganay na kapatid na lalaki. At narito, may dumating na sugo kay Job at sinabi sa kaniya: 'May nag-aararo na magkapares na baka, at ang mga asno ay nag-iigib sa kanilang tabi; at dumating ang mga salarin at sinamsam sila, at pinatay ang mga binata sa talim ng tabak; at ako lamang ang nakatakas upang ipabatid sa iyo.' *Habang* nagsasalita pa siya, dumating ang isa pang sugo kay Job at sinabi, 'Bumagsak ang apoy mula sa langit at nilamon ang mga tupa; nilamon din nito ang mga pastol; at ako lamang ang nakatakas upang magbalita sa iyo.' *Habang* nagsasalita pa siya, may dumating pang isang sugo kay Job at nagsabi sa kaniya: 'May tatlong pangkat ng mga sakay na umatake sa amin, pinalibutan ang mga kamelyo, sinakop ang mga ito, at pinatay ang mga binata sa pamamagitan ng kanilang mga espada; ngunit ako lamang ang nakatakas at naparito upang ipabatid sa iyo.' *Habang* nagsasalita pa siya, may dumating pang isang sugo kay Job, na nagsasabi: 'Habang ang iyong mga anak na lalaki at babae ay kumakain at umiinom sa bahay ng kanilang panganay na kapatid na lalaki—biglang dumating ang isang malakas na hangin mula sa ilang at tumama sa apat na sulok ng bahay; bumagsak ang bahay sa iyong mga anak, at sila'y namatay; ako lamang ang nakatakas at ako'y dumating upang ipabatid sa iyo.' Nang marinig ito ni Job, siya'y bumangon, hinapak ang kaniyang mga damit, kiniskis ang kaniyang ulo, (at nagbuhos ng abo sa kaniyang ulo); at, lumuhod sa lupa, siya'y sumamba sa Panginoon at sinabi: 'Hubad akong lumabas mula sa sinapupunan ng aking ina, at hubad akong babalik doon. Ibinigay ng Panginoon, at kinuha ng Panginoon; gaya ng kalooban ng Panginoon, gayon ang nangyari; papurihan ang pangalan ng Panginoon magpakailanman!' Sa lahat ng ito na dumating sa kanya, hindi nagkasala si Job sa anumang bagay, ni sa kanyang mga labi, at hindi rin siya nagsalita ng pabaya laban sa Diyos.

Job 1:13–22

At agad na, 'Patnubayan ang aking panalangin:'

Ang Ebanghelyo ayon kay Mateo, Kabanata 102

Sinabi ng Panginoon sa kaniyang mga alagad: 'Tungkol sa araw at oras ng pagparito ng Anak ng Tao, walang nakakaalam—ni ang mga anghel sa langit, ni ang Anak—kundi ang Ama lamang. Sapagkat kung paanong nangyari noong mga araw ni Noe, ganoon din ang mangyayari sa pagparito ng Anak ng Tao. Tulad ng mga araw bago ang Baha, nang kumakain at umiinom ang mga tao, nag-aasawa at pinapakasalan, hanggang sa araw na pumasok si Noah sa daong, at hindi nila namalayan ang darating hanggang dumating ang Baha at binalot sila—ganyan din ang pagdating ng Anak ng Tao. Pagkatapos, may dalawang lalaki sa bukid: ang isa ay dadakpin at ang isa ay iiwan; dalawang babae ang gugiling sa gilingan: ang isa ay dadakpin at ang isa ay iiwan. Kaya't magbantay kayo, sapagkat hindi ninyo alam kung saang araw darating ang inyong Panginoon. Ngunit ito ang inyong nalalaman: kung nalalaman ng may-ari ng bahay kung anong oras darating ang magnanakaw, magbabantay siya at hindi niya papababayaan na sirain ang kaniyang bahay. Kaya't maging handa kayo, sapagkat darating ang Anak ng Tao sa oras na hindi ninyo inaasahan. Sino nga, ang tapat at maunawang lingkod na pinagkatiwalaan ng kanyang panginoon ng kanyang sambahayan upang bigyan sila ng kanilang pagkain sa tamang oras? Mapalad ang lingkod na iyon na matatagpuan ng kanyang panginoon na gumagawa nito pagdating niya. Tutoo, sinasabi ko sa inyo, itatalaga niya siya sa pamamahala ng lahat ng kanyang ari-arian. Ngunit kung ang masasamang lingkod na iyon ay magsasabi sa kanyang sarili, 'Nagtatagal ang pagdating ng aking amo', at sinimulan niyang bugbugin ang iba niyang lingkod na katulad niya, at kumain at uminom kasama ng mga lasing, darating ang amo ng lingkod na iyon sa isang araw na hindi niya inaasahan at sa isang oras na hindi niya alam, at hahatiin siya sa dalawa at itatalaga siya sa lugar ng mga mapagkunwari: doon magkakaroon ng pag-iyak at pagngalit ng mga ngipin. Kung gayon, ang Kaharian ng Langit ay magiging parang sampung dalaga na, dala ang kanilang mga sulo, ay lumabas upang salubungin ang nobyo. Lima sa kanila ang mangmang, at lima ang matalino. Ang mga mangmang ay may dalang sulo ngunit walang dalang langis; ang mga matalino naman ay may dalang langis sa banga kasabay ng kanilang mga sulo. Habang naantala ang nobyo, sila'y nangantok at nakatulog. Sa hatinggabi, may sumigaw: 'Narito ang nobyo; lumabas kayo upang salubungin siya.' Nang magising ang lahat ng dalaga, inayos nila ang kanilang mga sulo. Sinabi ng mga hangal sa mga matalino, 'Bigyan ninyo kami ng langis, dahil nanghihina ang aming mga sulo.' Ngunit sumagot ang mga matalino, 'Baka hindi ito magkasya para sa amin at sa inyo. Sa halip, pumunta kayo sa mga mangangalakal at bumili para sa inyong sarili.' Habang sila'y papunta upang bumili, dumating ang nobyo, at ang mga handa ay nakasama niya sa piging ng kasal, at isinara ang pinto. Pagkatapos, dumating ang iba pang mga birhen at nagsabi, 'Panginoon! Panginoon! Buksan mo kami.' Ngunit sumagot siya, 'Tunay ngang sinasabi ko sa inyo, hindi ko kayo kilala.' Kaya't magbantay kayo, sapagkat e ninyo alam ang araw o ang oras. Sapagkat ito ay parang isang tao na, nang siya'y maglalakbay, ay tinawag ang kanyang mga alipin at ipinagkatiwala sa kanila ang kanyang kayamanan; sa isa ay binigyan niya ng limang talento, sa isa pa ay dalawa, at sa isa pa ay isa, sa bawat isa ayon sa kanyang kakayahan; at siya'y umalis. Agad na ang may limang talento ay umalis, ginamit ang mga ito at nakakita pa ng karagdagang lima; gayundin naman ang may dalawa ay nakadagdag pa ng dalawa; ngunit ang may isa ay umalis, naghukay sa lupa at itinago ang pera ng kanyang amo. Pagkalipas ng mahabang panahon, bumalik ang amo ng mga lingkod na iyon at inayos ang kanilang mga talaan. Lumapit ang tumanggap ng limang talento, dala ang karagdagang limang talento, at sinabi, 'Ginoo, ipinagkatiwala ninyo sa akin ang limang talento; narito, nakapagdagdag pa ako ng limang iba pa.' Sinabi ng kanyang panginoon sa kanya, 'Magaling na gawa, mabuti at tapat na alipin; naging tapat ka sa kaunti, itatalaga kita sa marami; pumasok ka sa kagalakan ng iyong panginoon.' Pagkatapos, lumapit ang siyang tumanggap ng dalawang talento at nagsabi, 'Ginoo, ipinagkatiwala ninyo sa akin ang dalawang talento; narito, nakapagdagdag ako ng dalawa pa.' Sinabi ng kanyang panginoon sa kanya, 'Magaling na mabuti at tapat na alipin! Dahil naging tapat ka sa kaunti, ilalagay kita sa marami; pumasok ka sa kagalakan ng iyong panginoon.' Pagkatapos ay lumapit ang siyang tumanggap ng isang talento at sinabi, 'Ginoo, alam kong ikaw ay isang mahigpit na tao: nag-aani ka

kung saan ka hindi nagtanim, at nagtitipon ka kung saan ka hindi naghihisok ng binhi; kaya dahil sa takot, pinagtago ko ang iyong talento sa lupa; narito ang sa iyo.' Sumagot ang kanyang amo, 'Ikaw na salbahis at tamad na alipin! Alam mo na ako'y nag-aani kung saan ako'y hindi nagtanim at nagtitipon kung saan ako'y hindi nagkalat ng binhi. Dapat nga ay ipinagkatiwala mo ang aking pera sa mga tagapagpalit-pera, upang sa aking pagbabalik ay matanggap ko ang akin na may tubo. Kaya't kunin mo ang talento mula sa kaniya at ibigay mo sa yaong may sampung talento; sapagkat ang sinumang mayroon, pagbibigyan pa, at magkakaroon siya ng kasaganaan; ngunit sa sinumang wala, kakatanggalin pa ang nasa kaniya. At ihagis mo ang walang silbing alipin sa panlabas na kadiliman: doon magkakaroon ng pag-iyak at pagngalit ng mga ngipin.' Kapag dumating ang Anak ng Tao sa kanyang kaluwalhatian, at ang lahat ng anghel kasama niya, kaniya ngang uupo sa kaniyang maluwalhating trono, at titipunin sa harap niya ang lahat ng mga bansa; at paghihiwalayin niya sila, gaya ng pastol na pinaghihiwalay ang mga tupa sa mga kambing; at ilalagay niya ang mga tupa sa kaniyang kanan, ngunit ang mga kambing sa kaniyang kaliwa. Kanita'y sasabihin ng Hari sa mga nasa Kanyang kanan: 'Halina, kayong mga pinagpala ng Aking Ama, manahin kayo ng Kaharian na inihanda para sa inyo mula nang itatag ang mundo. Sapagkat nagutom Ako, at pinakain ninyo Ako; nauhaw Ako, at binigyan ninyo Ako ng inumin; dayuhan Ako, at tinanggap ninyo Ako; hubad, at kayo'y nagdamit sa Akin; maysakit ako, at inyong dinalaw ako; ako'y nasa bilangguan, at kayo'y naparito sa Akin.' Kanian sasagot sa Kaniya ang mga matuwid, 'Panginoon, kailan ka namin nakitang nagugutom at pinakain ka? O nauuhaw at binigyan ka ng inumin? Kailan ka namin nakitang dayuhan at tinanggap ka? o hubad, at sinuotan ninyo? Kailan namin kayo nakitang maysakit o nasa bilangguan at dinalaw namin kayo?' At sasagot sa kanila ang Hari: 'Tunay na sinasabi ko sa inyo, ang anumang ginawa ninyo para sa isa sa pinakamaliit na ito ng mga kapatid ko, ginawa ninyo para sa akin.' Pagkatapos ay sasabihin Niya sa mga nasa kaliwa Niya: 'Umalis kayo sa akin, kayong mga sumpa, at pumunta sa walang hanggang apoy na inihanda para sa diyablo at sa kanyang mga anghel. Sapagkat nagutom ako, at hindi ninyo ako pinakain; nauhaw ako, at hindi ninyo ako pinainom; ako'y dayuhan, at hindi ninyo ako tinanggap; ako'y hubad, at hindi ninyo ako sinuotan; ako'y maysakit at nasa bilangguan, at hindi ninyo ako dinalaw.' Sagot naman nila, 'Panginoon, kailan ka namin nakitang nagutom o nauuhaw o dayuhan o hubad o maysakit o nasa bilangguan, at hindi ka namin pinaglingkuran?' At sasagot Siya sa kanila, 'Tunay ngang sinasabi ko sa inyo, ang hindi ninyo ginawa para sa isa sa pinakamaliit na ito, ay hindi ninyo ginawa para sa Akin.' At ang mga ito'y paroroon sa walang hanggang parusa, datapuwa't ang mga matuwid sa buhay na walang hanggan. At nangyari na, nang maipaabot ni Jesus ang lahat ng mga salitang ito, sinabi Niya sa Kaniyang mga alagad: 'Nalalaman ninyo na makalipas ang dalawang araw ay ang Paskwa, at ang Anak ng Tao ay ibibigay upang ipako sa krus.'

Mateo 24:36–26:2

At ang natitirang bahagi ng serbisyo ng Liturhiya ng mga Naunang Banal na Regalo.

SA BANAL AT MALAKING MIKOLYABO

SA BANAL AT MALAKING MARTES
SA VESPERS

Ipinagdiriwang natin ang Dakilang Vespers, at sa paglilingkod na ito ay inaawit natin ang triptych ni San Andres ng Crete. Tono 2.

Himno 3

Irmos: Ang aking malanging isipan, / gawing mabunga *sa loob* ko, O Diyos, / Ikaw na naglilinang ng kabutihan at nagtatanim ng kapakinabangan, / sa pamamagitan ng Iyong awa.

Ang oras ng kamatayan: sa wakas ay lumingon tayo – / ayon sa itinuturo ni Cristo; / sapagkat Siya'y darating sa isang sandali, / Siya'y darating at hindi maglala, / upang husgahan ang Kanyang sanlibutan.

Ipinakikita ang biglaang pagdating Niya, / sinabi ni Cristo, / *na gaya* ng mga araw ni Noe, / ang di-inaasahang kapahamakan / ay muling sasapit sa lupa.

Binuksan na ang palasyo, / *at* kasama nito'y inihanda *na* ang Banal na kasal; / Malapit na ang Nobyo, tinatawag tayo; / mula ngayon, maging handa tayo!

Tinanggap ka ng bahay ni Simon, Hesus na Hari, / na hindi kayang lamunin *ng* buong *mundo*, / at pinahiran ka ng mira ng isang makasalanang babae.

Napuno ng misteryosong bango, ang babae / ay napalaya mula sa dating baho ng kaniyang maraming kasalanan. / Sapagkat Ikaw, O Tagapagligtas, / ang bukal ng myrrha ng buhay.

Pagkain na langit para sa nagugutom, / Ikaw Mismo ang tunay na buhay! / Nakisalamuha Ka, O Cristo, sa sangkatauhan, / na nagpapakita ng Kanyang pagpapakababa.

Ang hangal na alagad na iyon, / na tumalikod sa Iyo, O Kristo, / nang makapisanib ng isang buong pulutong ng mga taong walang batas, / pinamunuan sila laban sa Iyo, / at lumihis sa katapatan.

Kaluwalhatian: Sa Iyo, O Anak, at sa Banal na Espiritu, / iisa sa Pagkaka-iral, sumasamba at nagpupuri ako, / kinikilala ang mga Persona *sa Kanya*, / habang pinag-iisa sila sa diwa.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Ang Kordero na nagbigay-diwa sa Iyo, / ang Pastol at ang Kordero, / ay walang-patid na namamagitan, Hesus Diyos, / para sa lahat ng ipinanganak sa lupa na nananampalataya sa Iyo.

Sedalen, Tono 1

Narito, tunay ngang isang masamang konseho / ang nagpulong *na may* masamang *balak* / upang hatulan bilang akusado ang Panginoon ng lahat, / na nakaupo sa kaitaasan bilang Hukom. / Ngayon ay nagkakatipon si Herodes kasama si Pilato, / at sina Anas kasama si Caifas / upang subukin ang Mapagpasensya.

Kanta 8

Irmos: Sa mababangis na palumpong, kay Moises / ang himala ng Birhen na nagbabadya sa Kanya / minsan sa Bundok Sinai, / awitin, biyayan at itas Siya magpakailanman!

Hindi dahil sa kamangmangan sa panahon ng ating paglipat / na ipinahayag ng May-ari ng mga Panahon, / na hindi nakakaalam ng araw na iyon: / kundi *sa pamamagitan nito* ay naglatag ng hangganan ng kababaang-loob para sa lahat.

Kapag Sugo ka sa paghuhukom, O Hukom, / pinaghihiwalay, gaya ng sinabi Mo, O Mabuting Pastol, ang mga kambing mula sa mga tupa, / huwag Mo kaming agawan, O Tagapagligtas, ng katayuan sa *gilid na* iyon / *kung saan* ang Iyong banal na kanang-kamay ay naroroon.

Ikaw ang aming Pista ng Pagsusukol, na pinatay para sa lahat, / bilang Kordero, Handog, at Kapanubli sa mga kasalanan; / at pinupuri namin ang Iyong banal na paghihirap, / O Kristo, magpakailanman.

Ang buong buhay ko, ang aking kaluluwa, / ay inihahalintulad sa isang gilingan, isang bukid, at isang bahay para sa Iyo: / kaya't ipagkaloob Mo sa akin ang isang pusong nakatuon sa Diyos, / upang walang mabubulok na manatili sa laman.

Hindi sa mga Pariseo, O Tagapagligtas, / ni sa nag-iisang si Simon lamang / na Kayo'y nagkaloob na lumapit sa dulang: / kundi ngayo'y ang mga maniningil ng buwis, at kasama nila ang mga patutot, / ay kumukuha ng Kanyang awa.

Si Hudas, ang taksil, na alipin ng kasakiman, / ay nagsimulang mag-alala sa nasayang na mira; / *at di* nagtagal – kung paano tataksilan ang Panginoon: / lumapit siya sa mga walang-batas, at pinagkasunduan ang halaga.

O pinagpalang mga kamay! / O buhok at labi ng pantas na patutâ! / Sa pamamagitan nila, O Manunubos, binuhusan niya ng mira ang mga paa Mo, / pinupunasan *at* hinahalikan nang walang patid.

Nang Ikaw, ang Salita, ay nakahiga, / ang babae ay lumapit *at*, umiiyak sa paanan Mo, / ay nagbuhos ng alabaster na mira sa Ulo Mo, / O Tagapagligtas, walang-kamatayang Mira!

Pagpalain natin ang Ama, at ang Anak, at ang Espiritu Santo, ang Panginoon.

Kasama ng Ama, ang Anak at ang Espiritu Santo, / ang Banal na Tatlong Persona sa isang Pagkadiyos / ay pinupuri natin, inihahayag: / 'Banal, Banal, Banal Ka magpakailanman!'

At ngayon, O Ina ng Diyos: Sa pamamagitan ng mga panalangin, O Tagapagligtas, ng Iyong Pinakamalinis na Ina at ng Iyong mga apostol, ibuhos Mo ang Iyong mga awa sa amin nang sagana at ipagkaloob Mo ang Iyong kapayapaan sa Iyong bayan.

Pinupuri, binabasbasan, at sinasamba namin ang Panginoon, inaawit ang Kanyang mga papuri at itinaas *Siya* magpakailanman.

Irmos: 'Sa Moises sa nagliliyab na palumpong:'

Himno 9

Irmos: Tayo, mga mananampalataya, ay pinupuri nang walang patid na himno ang Salita, na sumiklab mula sa Ama bago pa man nagsimula ang panahon, / na nabuo sa sinapupunan sa paraang lampas sa kalikasan.

Panahon ng paghihirap, ang layunin ay kaligtasan: / matapos matanggap ang isang talento—isang sinaunang larawan, o kaluluwa ko, / kamtan ang buhay na walang hanggan.

Pinalamutian ang ating mga kaluluwa na parang maningning na sulo / para sa pagdating ng Nobyo sa walang-hanggang kasal, / bago isara ang pinto / pasukin natin Siya nang *sama-sama*.

Nais mong ipakita sa lahat, O Hesus, / ang Iyong di-pangkaraniwang kababaang-loob, / Kaya't nakisalo Ka sa salo-salo sa bahay ni Simon, / O Pagkain ng mga nagugutom!

Tunay na tinapay na nagbibigay-buhay, O Hesus, / Kayo ay nakisalo *sa kainan* kasama si Simon na Pariseo, / upang ang patutot ay matanggap ang inyong biyaya, na hindi mabibili, / sa pamamagitan ng pag-ibos ng inyong awa.

'Marumi ang aking mga kamay, / *parang* labi ng isang patutot ang aking mga labi, marumi ang aking buhay, / nabulok ang bawat kasapi ng aking katawan; / ngunit maawa ka sa akin at patawarin mo ako,' – / ang sigaw ng patutot kay Cristo.

Lumalapit sa mga paa Mo, O Manunubos, / ang babae ay nagbuhos ng mira, / pinupuno *ang paligid ng* bango *nito*, / at *siya mismo* ay napupuno / ng mira ng pagbabayad-sala para sa *kanyang* mga gawa.

'Mayaman ako sa bango, / ngunit dukha sa mga birtud; / ang mayroon ako, inihahandog ko sa Iyo: / ipagkaloob Mo sa akin ang Iyong pag-aari, / at pabayaan Mo ako at patawarin Mo ako,' – / ang sigaw ng patutot kay Cristo.

'Mayroon akong myrrang mortal, / Ikaw ay may myrrang buhay, / sapagkat ang Kanyang pangalan ay Myrrh, na ibinubuhos sa mga karapat-dapat; / ngunit pabayaan mo ako at patawarin mo,' – / ang sigaw ng patutâ kay Cristo.

Kaluwalhatian: Walang-hanggan Ka, O Ama; / Hindi Ka nilikha, O Anak; / ang Espiritu ay katumbas *Nila* sa Trono, / Tatlo sa isang Kalikasan, / at tatlo sa mga Persona: / ang nag-iisang tunay na Diyos.

At ngayon, sa Theotokos: O Ina ng Diyos, pag-asa ng lahat na palaging naggagalang sa Iyo, / huwag kang tumigil sa pagdalangin sa Kaniya na ipinanganak Mo / para sa aking kaligtasan mula sa mga kapahamakan / at sa lahat ng uri ng tukso.

Sa halip na 'Karapat-dapat:' ang irmos ng ika-siyam na ode: 'Siya na nangabuntis nang higit sa karaniwan sa laman:' **At isang pagyukyod.**

Ang Trisagion pagkatapos ng 'Ama Namin': ang Kontakion ng araw. Pagkatapos ay 'O Panginoon ng mga hukbo, sumaamin': at ang iba pa ayon sa karaniwan.

SA BANAL AT MALAKING MIYERKULES
SA MATINS

Pagkatapos ng Ika-anim na Salmo, inaawit namin ang 'Alleluia' sa tono 8.

At ang troparion, tono 8

Narito, ang Nobyo ay darating sa hatinggabi, / at mapalad ang alipin na Siya'y masumpungan na nagbabantay, / ngunit, kabaligtaran, karapat-dapat siya na Siya'y masumpungan na nagpapabaya. / Mag-ingat ka nga, O kaluluwa ko, baka masakop ka ng katulugan, baka ipagkaloob ka sa kamatayan, / at mapuksa ka sa Kaharian, / kundi bumangon ka, na sumisigaw: / Banal, Banal, Banal ka, O Diyos, / sa pamamagitan ng mga panalangin ng Ina ng Diyos, maawa ka sa amin! **(3)**

Gayundin ang karaniwang stichera.

Pagkatapos ng unang taludtod, ang sedalen, tono 3

Ang patutâ ay lumapit sa Iyo, / ibinubuhos ang kanyang mga luha sa Iyong mga paa, O Tagapagmahal ng sangkatauhan, / at nailigtas mula sa baho ng kasamaan sa pamamagitan ng Iyong utos! / Ngunit ang walang-pasasalamat na alagad, na huminga ng Iyong biyaya, / ay itinakwil siya at nababalutan ng karumihan, / ipinagbibili Ka sa pag-ibig sa pera. / Luwalhati sa Iyo, Kristo, sa Iyong awa!

Kaluwalhatian, at ngayon: **inuulit natin ang pareho.**

Pagkatapos ng ikalawang stichera ng Sedalen, Tono 4

Si Hudas na taksil, na alipin ng kasakiman, / ay nagbalak na pagtaksilan Ka, O Panginoon, ang kayamanan ng buhay, sa pamamagitan ng panlilinlang; / sapagkat, sa pagkalasing, siya ay nagmadali sa mga Hudyo, / at sinabi sa mga walang-batas: 'Ano ang ibibigay ninyo sa akin, / at ibibigay Ko siya sa inyo upang ipako sa krus?'

Luwalhati, at ngayon: **inuulit natin ang pareho.**

Pagkatapos ng ikatlong stichera ng Sedalen, Tono 1

Sumigaw ang patutâ sa luha, O Maawain, / pinunasan Ninyo ang Inyong pinakabanal na mga paa ng mainit *na pananampalataya* / sa buhok ng kaniyang ulo, / at humagulgol mula sa kalaliman *ng kaniyang puso*: / 'Huwag *Ninyo akong* itakwil, ni kamuhian, O aking Diyos, / kundi tanggapin Ninyo ako, isang nagsisisi, at iligtas Ninyo ako / bilang nag-iisang Minamahal ng sangkatauhan!'

Kaluwalhatian, at ngayon: **inuulit natin ang pareho.**

Ang Ebanghelyo ayon kay Juan, pagbasa 41B

Noong panahong iyon, ang karamihan na kasama ni Jesus nang tinawag Niya si Lazaro mula sa libingan at binuhay siyang muli ay nagpatotoo. Kaya't lumabas ang karamihan upang salubungin Siya, nang marinig nila na ginawa Niya ang tanda na ito. Ang mga Pariseo naman ay nagsabi sa isa't isa: 'Nakikita ninyo na wala kayong napupuntahan; tingnan ninyo, sinusundan Siya ng buong mundo.' Kabilang sa mga pumunta upang sumamba sa Pista ay may ilang Griyego. Lumapit sila kay Felipe na taga-Bethsaida sa Galilea at sinabi sa kanya, 'Ginoo, nais naming makita si Jesus.' Lumakad si Felipe at sinabi kay Andres; pagkatapos ay lumakad sina Andres at Felipe at sinabi kay Jesus. Sumagot sa kanila si Jesus, 'Dumating na ang oras para ang Anak ng Tao ay maluwalhati. Tutoo, tutoo, sinasabi ko sa inyo: maliban na lang kung ang butil ng trigo ay mahulog sa lupa at mamatay, mananatili itong mag-isa; ngunit kung mamatay ito, magbubunga ito nang sagana. Ang umiibig sa kanyang buhay ay nawawalan nito, at ang nagkamuhi sa kanyang buhay sa sanlibang ito ay mag-iingat nito para sa buhay na walang hanggan. Kung sino man ang maglilingkod sa Akin, sumunod siya sa Akin; at kung nasaan Ako, doon din nasa aking lingkod. Kung sino man ang maglilingkod sa Akin, parangalan siya ng Ama. Ngayon ay nababahala ang aking kaluluwa, at ano ang sasabihin ko? 'Ama, iligtas Mo ako sa oras na ito; gayunpaman, para sa kadahilanang ito ako'y dumating sa oras na ito. Ama, luwalhatiin Mo ang Kanyang pangalan.' Pagkatapos ay may tinig na mula sa langit: 'Luwalhati ko na ito, at luwalhatiin ko pa ito muli.' Ang karamihan na nakatayo roon at nakarinig ay nagsabi, 'Kudkud iyon.' Ang iba naman ay nagsabi, 'May anghel na nakipagsalita sa kaniya.' Sumagot si Jesus at sinabi, 'Ang tinig na ito ay hindi para sa akin, kundi para sa inyo. Ngayon ang paghuhukom ng sanlibutang ito; ngayon ang panginoon ng sanlibutang ito ay pababagsakin. At ako, kapag ako'y itinaas mula sa lupa, ay hihilahin ko ang lahat ng tao sa akin.' Sinabi niya ito upang ipahiwatig kung anong uri ng kamatayan ang kaniyang sasalubungin. Sumagot ang mga tao sa Kanya: 'Narinig namin sa Batas na ang Cristo ay mananatili magpakailanman; paano mo nga masasabi na kailangang itaas ang Anak ng Tao? Sino itong Anak ng Tao?' Sinabi ni Jesus sa kanila: 'Ang liwanag ay kasama ninyo pa lamang ng kaunti pang panahon. Lumakad kayo habang may liwanag kayo, baka abutin kayo ng kadiliman. At ang sinumang lumalakad sa kadiliman ay hindi alam kung saan siya papunta. Habang nasa inyo ang liwanag, maniwala kayo sa liwanag, upang kayo'y maging mga anak ng liwanag.' Sinabi ito ni Jesus, at pagkatapos ay umalis at nagtago sa kanila. Bagaman gumawa siya ng napakaraming tanda sa kanilang harapan, hindi sila naniwala sa kaniya, upang matupad ang salita ng propeta Isaias na kaniyang sinabi: 'Panginoon, sino ang naniwala sa aming balita, at kanino ipinahayag ang bisig ng Panginoon?' Hindi sila makapaniwala dahil sa sinabi rin ni Isaias: 'Pinabulag Niya ang kanilang mga mata at pinatigas Niya ang kanilang mga puso, baka hindi sila makakita sa kanilang mga mata, o makaintindi sa kanilang mga puso, at bumalik.' At sila'y pagagalingin ko." Sinabi ito ni Isaias dahil nakita niya ang Kanyang kaluwalhatian at tungkol sa Kanya ang kaniyang sinabi. Gayunpaman, marami sa mga pinuno ang naniwala rin sa Kanya, ngunit dahil sa mga Pariseo ay hindi nila inamin, baka sila'y mapalayas sa sinagoga; sapagkat mas inibig nila ang kaluwalhatian ng tao kaysa sa kaluwalhatian ng Diyos. Pagkatapos ay itinaas ni Jesus ang tinig at sinabi: 'Ang sinumang nananampalataya sa akin ay hindi nananampalataya sa akin lamang, kundi sa Nangusugo sa akin; at ang sinumang nakakakita sa akin ay nakakakita sa Nangusugo sa akin. Dumating ako sa sanlibutan bilang liwanag, upang ang sinumang nananampalataya sa akin ay hindi manatili sa kadiliman. At ang sinumang makarinig ng aking mga salita at hindi mga ito panatilihin, hindi ko siya hinuhusgahan; sapagkat hindi ako naparito upang husgahan ang sanlibutan, kundi upang iligtas ang sanlibutan. Ang siyang tumatanggi sa akin at hindi tumatanggap ng aking mga salita, ay may hukom: ang salitang

aking sinalita ang hahatol sa kaniya sa huling araw. Sapagkat hindi ako nagsalita sa sarili kong kapangyarihan, kundi ang Ama na nagpadala sa akin ang siyang nagbigay sa akin ng utos kung ano ang aking sasabihin at kung ano ang aking ipagsasalita. At alam ko na ang kanyang utos ay buhay na walang hanggan. Kaya't ang sinumang sinasabi ko ay sinasabi ko ayon sa sinabi sa akin ng Ama.

Juan 12:17–50

Awit 50.

Isang triptych
ni Panginoong Kosmas ng Mayum, tono 2

Ang akrostiko nito: 'Tetradi psalo', ibig sabihin, 'Sa Miyerkules ay magkanta ako'. Kinakanta namin ang mga irmos nang dalawang beses, at ang mga tropario nang labindalawang beses. At sa wakas, sabay na kinakanta ng parehong koro ang irmos.

Kanta 3

Irmos: Nang itatag Mo ako sa bato ng pananampalataya, / binuksan Mo nang maluwang ang aking mga labi laban sa aking mga kaaway, / sapagkat ang aking espiritu ay natuwa, kumakanta: / 'Walang banal na gaya ng ating Diyos, / at wala nang matuwid maliban sa Iyo, O Panginoon!'

Walang kuwentang nagtitipon ang Sanhedrin ng mga walang batas / nang may masamang balak / – upang ideklara Kang may sala, Ikaw na Tagapagligtas, Kristo, / sa Kanya'y umaawit kami: / 'Ikaw ang aming Diyos, / at walang banal maliban sa Iyo, O Panginoon!'

Ang masamang konseho ng mga walang-diyos, / na nagtatago ng kawalang-diyos sa kanilang mga puso, / ay nagbabalak na patayin / ang Matuwid—ang Cristo—*na kanilang itinuturing na* hindi kanais-nais, / sa Kaniya'y inaawit namin: / 'Ikaw ang aming Diyos, / at walang banal maliban sa Iyo, O Panginoon!'

Kontakion, Tono 4

Sa paglabag ko ng higit pang kasamaan kaysa sa isang patutot, / wala akong dalang agos ng luha sa Iyo; / ngunit sa tahimik na pagmamakaawa ay lumalapit ako sa Iyo, O Mabuti, / hinahalikan ko ang Iyong pinakabanal na mga paa nang may pag-ibig, / upang ipagkaloob Mo sa akin, bilang Panginoon, ang kapatawaran ng aking mga kasalanan, / habang sumisigaw ako *sa Iyo*, O Tagapagligtas: / 'Iligtas Mo ako mula sa aking maruruming mga gawa!'

Ikos: Noong isang beses, isang malikot na asawa / ay biglang naging dalisay, / nang siya'y magsimulang kamuhian ang mga gawa ng kahiya-hiyang kasalanan / at mga laman-hilig, / na itinatago sa kaniyang isipan ang matinding hiya / at ang paghuhukom na *sinundan* ng parusa / na ipapataw sa mga mangingiyak at malikot. / Ako ang pinakamatindi sa kanila, / at bagaman natatakot ako, / ako, sa aking kamangmangan, ay kumakapit sa masamang gawi na ito. / Ngunit ang maling asawa, nang tanggapin ang takot sa kanyang puso / at nagsumikap, ay agad na dumating, / na sumigaw sa Manunubos: / 'O Tagapagmahal ng sangkatauhan at Maawain, / iligtas mo ako mula sa aking maruruming gawa!'

Sinaksaryon.

Kanta 8

Irmos: Nang magtagumpay ang salita ng tirano, / pitong beses *na mas* nag-alab ang pugon, / kung saan ang mga binata, sa pagsuway sa utos ng hari, / ay hindi nasilab, kundi sumigaw: / 'Lahat ng gawa ng Panginoon, magkanta kayo sa Panginoon / at itaas Siya magpakailanman!'

Isang babae, na nagbuhos ng mahalagang mira / sa *Iyong* makapangyarihan at banal / at kakila-kilabot na ulo, O Kristo, / hinawakan ang Iyong pinakabanal na mga paa / ng kanyang maruming mga kamay at sumigaw: / 'Lahat ng nilalang ng Panginoon, magkanta kayo sa Panginoon / at luwalhatiin Siya magpakailanman!'

Sa kanyang luha hinuhugasan niya ang mga paa ng Maylalang / bagaman may sala sa mga kasalanan / at pinupunasan niya ito *ng kanyang* buhok; / kaya hindi siya pinagkaitang kapatawaran /

para sa *kanyang* mga nagawa sa kanyang buhay, kundi sumigaw: / 'Lahat ng nilalang ng Panginoon, magkanta sa Panginoon / at luwalhatiin Siya magpakailanman!'

Ang pagliligtas *ng* matalinong *asawa* ay ipinagdiriwang / sa pamamagitan ng makaliligtas na hilig ng kanyang puso at isang pagbaha ng luha, / na hindi siya nahiya / na linisin ang sarili sa pamamagitan ng pagsisisi, kundi sumigaw: / 'Lahat ng nilikha ng Panginoon, magkanta kayo sa Panginoon / at itaas Siya magpakailanman!'

Pinupuri, pinagpapala, at sinasamba namin ang Panginoon, inaawit ang Kanyang mga papuri at itinaas *Siya* magpakailanman.

At muli ang irmos: Sapagkat nanagumpay:

'Sa pinakamataas na karangalan:' hindi natin inaawit.

Dalit 9

Irmós: Sa dalisay na kaluluwa / at walang dungis na labi / luwalhatiin natin ang Walang-Dungis at Pinakadalisay na Ina ni Emmanuwel, / na iniaalay sa pamamagitan ng Kaniyang paghahabi / sa Kaniya na ipinanganak mula sa Kaniya: / 'Maawa ka sa aming mga kaluluwa, Kristo aming Diyos, / at iligtas mo kami!'

Napatunayan niyang isang walang-pasasalamat / at mapanlinlang na mapanibugaw, / tinataya ng masamang Hudas ang kaloob na karapat-dapat sa Diyos, / na dahil dito'y pinatawad ang utang ng ating mga kasalanan, / ipinagpapalit ang biyayang kaaya-aya sa Diyos. / Kaawaan mo ang aming mga kaluluwa, Kristo aming Diyos, / at iligtas mo kami!

'Ano ang ibibigay mo sa akin, at ibibigay ko sa iyo, ayon sa iyong nais, si Cristo na iyong hinahanap?' – wika ni Hudas nang lumapit siya sa harap ng mga walang-batang pinuno, siya na itinakwil ang kanyang pagiging malapit kay Cristo alang-alang sa ginto. Maawa ka sa aming mga kaluluwa, Cristo aming Diyos, at iligtas mo kami!

O bulag *mong* pag-ibig sa pera, ikaw na hindi mapipigil! Dahil dito, nakalimutan mo na kahit ang *buong* mundo ay hindi katumbas ng isang kaluluwa, gaya ng itinuro sa iyo; at sa gayon, sa pagkabigo, inilagay mo ang lubid sa iyong leeg at binitin mo ang iyong sarili, ikaw na traidor. Kaawaan mo ang aming mga kaluluwa, Kristo aming Diyos, at iligtas mo kami!

Gayundin, ang irmos: Sa dalisay na mga kaluluwa:

Exapostilarion

Nakikita ko ang palasyo Mo, O Manunilba ko, na pinalamutian, / ngunit wala akong kasuotang makapapasok doon. / Pagliwanagin Mo ang kasuotan ng aking kaluluwa, / O Tagapagbigay ng liwanag, at iligtas Mo ako. **(3)**

Sa 'Puripura': stichera sa 4, tono 1

Sa Iyo, Anak ng Birhen, nang makilala ang Diyos, / ang patutot ay nagsalita, nanalangin nang may luha, / bilang isang gumawa ng *maraming* karapat-dapat sa luha: / 'Patawarin Mo ang utang ko, habang *ibinababa* ko ang *aking* buhok; / mahalin Mo ang umiibig sa Iyo, bagaman karapat-dapat na kamuhian, / at ako, sa gitna ng mga maniningil ng buwis, ay ipapahayag Ka, / Mabubuting Tagapagkaloob at Tagapagmahalin ng sangkatauhan!'

Ang mahalagang myro / ay hinalo ng patutâ sa kanyang luha / at ibinuhos sa Kanyang pinakadalisay na mga paa, na hinalikan *ang mga ito*. / Agad Mo siyang pinalaya sa kasalanan, / at ipagkaloob Mo sa amin ang kapatawaran, / Ikaw na nagdusa para sa amin, at iligtas Mo kami.

Samantalang iniaalay ng makasalanan ang kaniyang myrrha, / ang alagad ay nakikipagsabwatan sa mga walang-batas. / Ang isa ay nagagalak, ginugugol *ang* kaniyang mahalagang *myrrha*, / samantalang ang isa nama'y nagmamadaling ipagbili ang Walang-Kamatayang Kayamanan. / Kinilala niya ang Panginoon, / samantalang siya'y lumihis mula sa Panginoon. / Tumatanggap siya ng kalayaan, / samantalang si Hudas ay naging alipin sa kaaway. / Ang kapabayaan ay *isang* kakila-

kilabot *na bagay*, / ang pagsisisi ay isang dakila: / ipagkaloob Mo ito sa akin, O Tagapagligtas, na nagdusa para sa amin, / at iligtas Mo kami.

O kakila-kilabot na kapalaran ni Hudas! / Nakita niya ang patutâ na hinihimas ang mga paa, / at mapanlikha niyang binalak ang isang mapanlinlang na halik. / Binuhat niya ang kanyang mga buhok, / samantalang siya ay nakagapos sa poot, / na may masamang loob na mabaho sa halip na pag-ibig: / sapagkat ang inggit ay hindi makapiling ng mabuti. / O kakila-kilabot na kapalaran ni Hudas! / Iligtas Mo ang aming mga kaluluwa mula rito, O Diyos!

Kaluwalhatian, Tono 2: Nagmadali ang makasalanan na bumili ng mira, / *na naghahanap na* pahiran ang Mahal na Mira – ang Mababuting Tagapagkaloob, / at sumigaw sa nagtitinda ng mira: / 'Ibigay mo sa akin ang mira, upang ako'y makapahid din / sa Kaniya na nagpunas sa lahat ng aking mga kasalanan!'

At ngayon, Tono 6: Nalunod sa kasalanan, / natagpuan ka niya, ang daungan ng kaligtasan, / at, ibinuhos ang myrrh na may luha, sumigaw siya sa Iyo: / 'Tumingin ka, Ikaw na naghihintay sa pagsisisi ng mga makasalanan. / Iligtas *mo* ako, O Panginoon, mula sa kaguluhan ng kasalanan / sa pamamagitan ng Iyong dakilang awa!'

Stichera sa salterio, tono 6

Sa araw na ito ay pumasok ang Cristo sa bahay ng Pariseo, / at isang babaeng makasalanan, na lumalapit, / ay lumuhod sa Kaniyang mga paa, na sumigaw: / 'Tumingin sa akin, na nalunod sa kasalanan / at nawalan ng pag-asa dahil sa *aking* mga gawa, / *subalit* hindi itinakwil ng Iyong kabutihan, / at ipagkaloob sa akin, O Panginoon, ang kapatawaran para *sa aking* masasamang *gawa* / at iligtas mo ako!'

Taludtod: **Napuno kami ng Iyong awa sa madaling araw, O Panginoon, at kami'y natuwa at nagalak. Magalak kami sa lahat ng aming mga araw: sa mga araw na Iyo kaming pinababa, sa mga taon na aming nakita ang kasamaan. At tingnan Mo ang Iyong mga lingkod at ang Iyong mga gawa, at ipakita Mo ang daan sa kanilang mga anak.**

Awit 89:14–16

Ipinamunat ng patutâ ang kanyang buhok sa Iyo, O Panginoon, / *at* ipinamunat *naman* ni Judas ang kanyang mga kamay sa mga walang-batas: / ang una upang makamtan ang kapatawaran, / ang isa naman upang kunin ang mga piraso ng pilak. / Kaya't sumisigaw kami sa Iyo, / Siya na ipinagbili at gayon pa man ay nagpalaya sa amin: / 'O Panginoon, kaluwalhatian sa Iyo!'

Taludtod: **Sumiklab sa amin ang liwanag ng Panginoon naming Diyos, at patatagin Niya ang gawa ng aming mga kamay para sa amin, / at patatagin Niya ang gawa ng aming mga kamay.**

Awit 89:17

Isang babae, marumi at nadungisan, ang lumapit, / na humuhulog ng luha sa paa Mo, O Tagapagligtas, / *at* inihahayag ang *kanyang* paghihirap: / 'Paano Kita matititigan, O Panginoon? / Ngunit Ikaw Mismo ang dumating upang iligtas ang patutot! / Itaas Mo ako, na patay, mula sa kalalalaman, / Ikaw na nagbanayad kay Lazaro mula sa libingan sa ika-apat na araw. / Tanggapin Mo ako, O Panginoon, sa aking kahabag-habag na kalagayan, / at iligtas Mo ako!'

Taludtod: **Pupurihin Kita, O Panginoon, ng buong puso ko; ipahayag ko ang lahat ng Kanyang mga kababalaghan.**

Awit 9:2

Nanghihina ang loob dahil sa kanyang buhay, / at kilala ng *lahat* sa kanyang mga daan, / may hawak na banga *sa kanyang mga kamay*, / lumapit siya sa Iyo, na sumisigaw: / 'Huwag Mo akong itakwil, O Iyong ipinanganak ng Birhen, / huwag mong hamakin ang aking mga luha, O Kagalakan ng mga Anghel! / Ngunit tanggapin Mo ako, isang makalbang makasalanan, / na hindi Mo itinakwil, O Panginoon, / *kahit na* ako'y nagkakasala, sa pamamagitan ng Iyong dakilang awa!"

Kaluwalhatian, at ngayon, Tono 8: O Panginoon, isang babae na nahulog sa maraming kasalanan, / nang matanto ang Iyong Pagkadiyos, / *at inako ang* ministeryo *ng* mga tagadala ng mira, / nagdadala sa Iyo ng mira na may luha bago ang Iyong paglilibing, – / 'Kawawa ako,' ang sigaw niya, –

'sapagkat sa gabi'y sumasapit sa akin ang pagnanasa ng pagkasobra, madilim at walang buwan – isang pag-ibig sa kasalanan! Tanggapin Mo ang bukal ng aking luha, Ikaw na nagpapalabas ng tubig-dagat mula sa mga ulap. / Makinig Ka sa mga daing ng puso ko, / Ikaw na nagpatilìyâ sa kalangitan sa pamamagitan ng Iyong di-mailarawang pagpapakababa. / Halikan ko ang Iyong pinakadakilang mga paa, / at punasan pa nga ng kulot ng aking ulo, / – *yaong* ang paghihimas, nang marinig ito ni Eba *sa kanyang sariling* mga tainga sa paraiso pagkatapos ng tanghali, / ay nagpababa sa kanya sa takot. / Sino ang makalulusong sa karamihan ng aking mga kasalanan at sa kalaliman ng Iyong mga paghatol? / Tagapagligtas ng mga kaluluwa, aking Tagapagligtas, / huwag Mo akong hamakin, lingkod Mo, / Ikaw na may walang-hanggang awa!'

At agad na agad ang 'Pinagpala ang:', ang Trisagion na may mga pagyukyod, at ang Unang Oras na walang kathisma, ngunit may mga pagyukyod ayon sa tuntunin. Litaniya para sa mga yumao at pagtatapos.

SA IKANAM na ORAS

Troparion ng Pahayag, Tono 8

Sa araw na ito ang mapanlinlang na Sanhedrin ay nagtipon / at bumuo ng mga walang-kwentang balak laban sa Iyo. / Sa araw na ito, sa pakikipagsabwatan *niya sa kanila*, inilaan ni Hudas ang sarili sa bitag, / samantalang si Caifas ay hindi namamalay na inamin / na Ikaw lamang ang kusang nag-aakay ng paghihirap para sa lahat. / Tagapagligtas namin, Kristo Diyos, kaluwalhatian sa Iyo!

Luwalhati, at ngayon: **inuulit natin ang pareho.**

Prokeimenon, tono 4

Basbasan nawa kayo ng Panginoon mula sa Sion, / Siyang lumalang sa langit at lupa.

Taludtod: Masdan, pagpalain ninyo ang Panginoon ngayon, kayong lahat na alipin ng Panginoon.

Awit 133:3, 1A

Pagbasa mula sa mga Propesiya ni Ezekiel

Sinabi sa akin ng Panginoon: 'Anak ng tao! Ipinapadala kita sa mga anak ng Israel, na nagpabagabag sa Akin, na nagpabagabag sa Akin; *sila* mismo at ang kanilang mga ama ay tinanggihan Ako hanggang sa araw na ito, at sila ay naging mga anak na may matigas na mukha at matigas na puso.' Ipapadala kita sa kanila, at sasabihin mo: 'Ganito ang sabi ni (Adonai) ang Panginoon!' At narito, makinig man sila o mat*ak*ot—sapagkat isang mapaghimagsik na sambahayan sila—malalaman pa rin nila na ikaw ay propeta sa gitna nila. At ikaw, anak ng tao, huwag kang matakot sa kanila o manginig sa kanilang harapan; sapagkat huhusgahan at aatakehin ka nila – at naninirahan ka sa gitna ng mga alacrán; huwag mong katakutan ang kanilang mga salita, ni matakot sa kanilang presensya; sapagkat sila ay isang mapangahas na sambahayan; at sasabihin mo sa kanila ang Aking mga salita, makinig man sila o hindi, o matakot *man sila o hindi*, sapagkat sila ay isang mapangahas na sambahayan. 'At ikaw, anak ng tao, pakinggan mo ang Siyang nagsasalita sa iyo, at huwag kang maging sanhi ng kapighatian tulad ng bahay ng kapighatian; buksan mo ang iyong bibig at kanin mo ang ibibigay ko sa iyo.' At tumingin ako, at narito, isang kamay ang nakayunat sa akin, at sa kaniya ay isang gulong-aklat. At binalat Niya ito sa harap ko, at nasulat dito sa harapan at likuran; at nasulat sa loob nito ang mga salitang: 'Paghihikayat, at daing, at kapahamakan!' At sinabi Niya sa akin: 'Anak ng tao! Kainin mo ang gulong ito, at pumunta ka at magsalita sa bayan ng Israel.' At binuksan Niya ang aking bibig at pinakain Niya ako ng gulong iyon; at sinabi Niya sa akin, 'Anak ng tao! Ang iyong bibig ay kakain nito, at ang iyong tiyan ay mapupuno ng gulong ito na ibinibigay sa iyo.' Kaya kinain ko ito, at sa aking bibig ay parang matamis na pulot.

Ezekiel 2:3–10; 3:1–3

Prokeimenon, tono 6

Kayo na nanginginig sa Panginoon, / purihin ninyo ang Panginoon.

Taludtod: Purihin ang pangalan ng Panginoon; purihin ang Panginoon, kayo niyang mga lingkod.

Awit 134:20B, 1

Sa mga oras, ang pagbasa ng Ebanghelyo at ang lahat ayon sa karaniwang kaayusan. Sa mga Serbisyo ng Ikon, ang kondak ng Dakilang Miyerkules at ng simbahan. Doxologia: 'Sa piling ng mga banal, ipagkaloob ang kapahingahan:' **At Ngayon: ng Simbahan ng Ina ng Diyos o:** 'Proteksyon ng mga Kristiyano:' O Panginoon, maawa ka, **40, at ang karaniwang mga pagyuko. Ang Trisagion: at tatlong pagyuko.** 'Panginoon, maawa ka', **12 beses, at ang pagtatapos ng mga Himno sa Icono. Sa halip na pagpapalabas, binabasa ng abbot ang panalangin:** 'O Pinakamahabaging Panginoon:' **habang ang lahat ay patuloy na nananalangin, yumuyuko sa lupa. Sa pagtatapos nito, kapag tumayo na ang lahat, yumuyuko rin ang abbot sa mga kapatid at humihingi ng kapatawaran, na nagsasabing:** 'Pagpalain ninyo ako, mga banal na ama, at patawarin ninyo ako, isang makasalanan, sa *lahat* ng aking mga kasalanan na nagawa ko *sa* buong buhay ko at sa buong Banal na Kwaresma, sa salita, gawa, kaisipan, at sa lahat ng aking mga pandama.' **Sumagot ang mga kapatid:** 'Nawa'y patawarin ka ng Diyos, banal na ama.' **At lumalapit nang magkapares, humihingi rin sila ng kapatawaran, na nagsasabing:** 'Patawarin mo ako, banal na ama,' **at bumabalik sa kanilang mga silid.**

SA BANAL AT DAKILANG MIYERKULES
SA VESPERS

Karaniwang pag-awit nang walang pagyuko. Kathisma 18.

Sa 'O Panginoon, ako'y sumigaw:' mga stichera para sa ika-10, inaawit sa parehong tono, Tono 1:

Sa Iyo, Anak ng Birhen, nang makilala ang Diyos, / ang patutot ay nagsalita, nanalangin nang may luha, / bilang isang gumawa ng *maraming* karapat-dapat sa luha: / 'Patawarin Mo ang utang ko, habang *ibinababa* ko ang *aking* buhok; / mahalin Mo ang umiibig sa Iyo, bagaman makatarungang kinamumuhian, / at ako, sa hanay ng mga maniningil ng buwis, ay ipapahayag Ka, / Mabubuting Tagapagkaloob at Minamahal ng Sangkatauhan!'

Ang mahalagang mira / ay hinalo ng patutâ sa kanyang luha / at ibinuhos sa Iyong pinakadalise na mga paa, hinihimas-himas *ang mga ito*. / Kaagad Mo siyang pinawalang-sala, / at ipagkaloob Mo sa amin ang kapatawaran, / Ikaw na nagdusa para sa amin, at iligtas Mo kami.

Nang ang makasalanan ay nagdala ng kaniyang myro, ang alagad ay nakipagsabwatan sa mga walang-batas. Ang isa ay nagalak, ginugol *ang* kaniyang mahalagang *myro*, samantalang ang isa nama'y nagmadaling ipagbili ang Walang-Kapantay. Siya ay nakilala ang Panginoon, samantalang siya'y lumihis mula sa Panginoon. Siya ay nagkamit ng kalayaan, samantalang si Hudas ay naging alipin ng kaaway. / *Ang* kapabayaan ay kakila-kilabot, / ang pagsisisi ay dakila: / ipagkaloob Mo ito sa akin, O Tagapagligtas na nagdusa para sa amin, / at iligtas Mo kami.

Kayawang kapalaran ni Hudas! / Nakita niya ang patutâ na humahalik sa mga paa, / at mapanlikot niyang pinlano ang isang mapanlinlang na halik. / Binuhat niya ang kanyang buhok, / samantalang siya ay nakagapos sa poot, / na may masamang loob na mabaho sa halip na pag-ibig: / sapagkat ang selos ay hindi makapiling ng mabuti. / Kayawang kapalaran ni Hudas! / Iligtas Mo ang aming mga kaluluwa mula rito, O Diyos!

Boses 2: Nagmadali ang makasalanan na bumili ng mira, / *na naghahanap na* pahiran ang Mahal na Mira—ang Mabubuting Tagapagkaloob, / at sumigaw sa nagtitinda ng mira: / 'Bigyan mo ako ng mira, upang ako rin ay makapahid / sa Kaniya na nagpawi ng lahat ng aking mga kasalanan!'

Boses 6: Nalunod sa kasalanan, / Ikaw ang kaniyang nasumpungang daungan ng kaligtasan, / at, ibinuhos ang myrrha kasabay ng luha, siya'y sumigaw sa Iyo: / 'Tumingin sa amin, Ikaw na naghihintay sa pagsisisi ng mga makasalanan. / Iligtas *mo* ako, O Panginoon, mula sa kaguluhan ng kasalanan / sa pamamagitan ng Iyong dakilang awa!'

Sa araw na ito ay pumasok ang Cristo sa bahay ng Pariseo, / at isang babaeng makasalanan, na lumalapit, / ay lumuhod sa Kaniyang mga paa, na sumigaw: / 'Tumingin sa akin, nalunod sa kasalanan

/ at nawalan ng pag-asa dahil sa *aking* mga gawa, / *subalit* hindi itinakwil ng Iyong kabutihan, / at ipagkaloob Mo sa akin, O Panginoon, ang kapatawaran *para sa aking* masasamang *gawa* / at iligtas Mo ako!'

Ipinagunot ng patutot ang kanyang buhok sa Iyo, O Panginoon, / *at* iniunat *naman* ni Hudas ang kanyang mga kamay sa walang-batas: / ang isa'y upang tanggap ng kapatawaran, / ang isa nama'y upang kunin ang pilak. / Kaya't sumisigaw kami sa Iyo, / Ikaw na ipinagkanulo at gayon pa man ay nagpalaya sa amin: / 'O Panginoon, kaluwalhatian sa Iyo!'

Isang babae, marumi at nadungisan, ang lumapit, / nagbubuhos ng luha sa mga paa Mo, O Tagapagligtas, / *at* inihahayag ang *kanyang* paghihirap: / 'Paano Kita matitigan, O Panginoon? / Ngunit Ikaw Mismo ang dumating upang iligtas ang patutot! / Itaas Mo ako, na patay na, mula sa kalalalaman, / Ikaw na nagbanal kay Lazaro mula sa libingan sa ika-apat na araw. / Tanggapin Mo ako, O Panginoon, sa aking kahabag-habag na kalagayan, / at iligtas Mo ako!'

Nanghihina ang loob dahil sa kanyang buhay, / at kilala ng *lahat* sa kanyang mga gawa, / may hawak na banga *sa kanyang mga kamay*, / lumapit siya sa Iyo, na sumisigaw: / 'Huwag Mo akong itakwil, isang patutâ, O Iyo na ipinanganak ng Birhen; / huwag Mo akong hamakin, O Kagalakan ng mga Anghel! / Ngunit tanggapin Mo ako, isang nagpapakumbaba, / na hindi Mo itinakwil *kahit na* ako'y nagkakasala pa, O Panginoon, / sa pamamagitan ng Iyong labis na awa!"

Luwalhati, at ngayon, Tono 8: O Panginoon, isang babae na nahulog sa maraming kasalanan, nang matanto ang Iyong Pagkadiyos, at *isinapuso ang* ministeryo ng mga tagapagdala ng mira, sa pag-iyak ay iniaalay niya sa Iyo ang mira bago ang paglilibing, – 'Kawawa ako,' ang sigaw niya, – 'sapagkat sa gabi'y sumasapit sa akin ang pagnanasa ng pagkasalawahan, madilim at walang buwan – isang pag-ibig sa kasalanan! Tanggapin Mo ang bukal ng aking mga luha, Ikaw na nagpapalabas ng tubig-dagat mula sa mga ulap. / Pakinggan Mo ang mga daing ng puso ko, / Ikaw na nagpatilid sa kalangitan sa pamamagitan ng Iyong di-mailarawang pagpapakababa. / Halikan ko ang Iyong pinakadalisay na mga paa, / at punasan pa nga ng kulot ng aking ulo, / – *yaong* ang paghihimas, nang marinig ito ni Eba *sa kanyang sariling* mga tainga sa paraiso pagkalipas ng tanghali, / nagpababa sa kanya sa takot . / Sino ang makapagtatasa sa karakalan ng aking mga kasalanan at sa kalaliman ng Kanyang mga paghatol? / Tagapagligtas ng mga kaluluwa, aking Tagapagligtas, / huwag Mo akong hamakin, Kanyang lingkod, / Ikaw na may walang-hanggang awa!'

Pagpasok na may Ebanghelyo. 'Isang liwanag ng kagalakan:'

Prokeimenon, tono 4

Purihin ang Diyos ng langit, / sapagkat ang awa Niya ay magwawakas lamang sa kawalang-hanggan.

Taludtod: Purihin ang Diyos ng mga diyos, sapagkat ang awa Niya ay magwawakas lamang sa walang hanggan.

Awit 135:26, 2

1. Pagbasa mula sa Exodo

(Nangyari nga) sa mga araw na iyon, nang lumaki na si Moises, lumabas siya sa kanyang mga kapatid, ang mga anak ng Israel. At nang makita niya ang kanilang paghihirap, nakita niya ang isang Ehipsiyong pinapalo ang isang Hebreo, isa sa kanyang mga kapatid, ang mga anak ng Israel. Nang tumingin siya rito't roon, wala siyang nakita; at pinatay niya ang Ehipsiyo at itinago ito sa buhangin. Kinabukasan, nang lumabas siya, nakita niya ang dalawang Hebreo na nag-aaway; at sinabi niya sa may kasalanan, 'Bakit mo sinasampal ang kapwa mo?' Ngunit sumagot ang isa, 'Sino ang naghihimok sa'yo na maging pinuno at hukom namin? Pinapatay mo ba ako, gaya ng pagpatay mo sa Ehipsiyo kahapon?' Natakot si Moises at sinabi, 'Nabalitaan na *nga pala* ito!' Nabalitaan ni Paraon ang pangyayaring ito at hinanap si Moises upang patayin; ngunit tumakas si Moises mula sa harapan ni Paraon at nanirahan sa lupain ng Midian. Pagdating niya sa lupain ng Midian, naupo siya sa tabi ng isang balon. Ngayon ang pari ng Midian ay may pitong anak na babae, na nag-aalaga sa kawan ng kanilang ama na si Jetro. Pagkarating nila, kumuha sila ng tubig hanggang mapuno ang mga

palanggana para painumin ang mga tupa ng kanilang ama na si Jethro. Ngunit may dumating na ilang pastol at pinalayas sila. Si Moises naman ay tumindig at iniligtas sila; kumuha siya ng tubig para sa kanila at pinainom ang kanilang mga tupa. Pumunta sila sa kanilang ama na si Raguel, at sinabi niya sa kanila, 'Bakit kayo nakauwi nang maaga ngayon?' Sumagot sila, *'May* isang lalaki, isang Ehipsiyo, ang sumagip sa amin mula sa mga pastol, umigib ng tubig para sa amin, at pinainom ang aming mga tupa.' Sinabi niya sa kanyang mga anak na babae, 'Nasa saan siya? At bakit ninyo iniwan ang lalaking *iyon*? Tumawag ka at ipatawag siya upang makakain siya ng tinapay.' Kaya nanatili si Moises sa lalaking *iyon*; at ibinigay niya kay Moises ang kanyang anak na babae, si Zipora, bilang kanyang asawa. Nang mabuntis ang babae, nanganak siya ng isang lalaki. At pinangalanan ito ni Moises na Gersam, na sinasabi, 'Sapagkat ako'y dayuhan sa banyagang lupain.' At nang muling mabuntis siya, nanganak siya ng pangalawang anak na lalaki, at pinangalanan niya ito ng Eliezer, na sinasabi, 'Sapagkat ang Diyos ng aking ama ang aking katulong, at iniligtas Niya ako sa kamay ni Paraon.'

Exodo 2:11–22

Prokeimenon, tono 4

O Panginoon, ang habag Mo'y hanggang sa kawalang-hanggan; / huwag Mo'y paghamakin ang mga gawa ng Inyong mga kamay.

Taludtod: Pupurihin Kita, O Panginoon, ng buong puso ko, at kakanta ako sa Iyo sa harap ng mga anghel.

Awit 137:8B, 1A

2. Pagbasa mula sa Aklat ni Job

Nang dumating ang araw na ang mga anghel ng Diyos ay nagharap sa harap ng Panginoon, at si Satanas ay sumama sa kanila upang magharap sa harap ng Panginoon. At sinabi ng Panginoon kay Satanas, 'Saan ka nanggaling?' [At] (pagkatapos) sinabi ni Satanas sa harap ng Panginoon, 'Naglibot ako sa lupa at nagpunta-punta rito, at narito ako.' Nang magsalita ang Panginoon sa Diyablo, 'Napag-isipan mo ba ang lingkod kong si Job? Sapagkat walang *sinum*ang katulad niya sa lupa—isang taong [katulad niya:] walang kapintasan, matuwid, walang kapintasan, natatakot sa Diyos, at lumalayo sa bawat uri ng kasamaan?' Ngunit nananatili pa rin siyang tapat sa kanyang integridad; gayunpaman, sinabi mong wawasakin mo ang kanyang mga pag-aari nang walang dahilan.' Sumagot ang Diyablo sa Panginoon: 'Balat kapalit ng balat; ibibigay ng tao ang lahat ng kanyang pag-aari para sa kanyang buhay. Ngunit hindi: iunat Mo lamang ang Iyong kamay at hipuin Mo ang kanyang mga buto at laman—siguradong susumpa siya sa Iyo sa Iyong mukha!' Nang magkagayo'y sinabi ng Panginoon sa diyablo, 'Narito, nasa iyong mga kamay siya; iligtas mo lamang ang kanyang buhay.' Kaya't umalis ang diyablo sa harap ng Panginoon at pinatamaan si Job ng mabagsik na sugat mula ulo hanggang paa. At kumuha si Job ng isang pirasong palayok upang kuskusin ang kanyang mga sugat, at naupo sa isang tambak ng dumi sa labas ng lungsod. Pagkalipas ng mahabang panahon, sinabi ng kanyang asawa sa kanya, 'Hanggang kailan mo pa *ito* titiisin, na sinasabi, "Narito, tinitiis ko ang pighati ng katawan at naghihintay pa ng kaunting sandali para sa pag-asa ng aking kaligtasan"? Sapagkat narito, ang alaala mo ay nawala sa lupa; ang iyong mga anak na lalaki at babae, ang bunga ng aking sinapupunan at ang aking pinagpaguran nang walang kabuluhan sa gitna ng aking pagdurusa. Ikaw mismo ay nakaupo sa pagkabulok, *kasama* ng mga uod, ginugugol ang gabi sa ilalim ng maluwag na langit; at ako ay isang ligaw at alipin, na lumilipat-lipat mula sa isang lugar patungo sa iba, mula sa isang bahay patungo sa isa pa, naghihintay na lumubog ang araw upang makapahinga ako mula sa aking mga paghihirap at sa mga karamdaman na ngayon ay bumabagabag sa akin. Ngunit magsalita ka ng isang salita sa Diyos – at mamatay ka!' Ngunit tiningnan niya siya at sinabi, 'Bakit ka nagsalita nang ganito, gaya ng isa sa mga hangal na babae? Kung tinanggap natin ang mababuting bagay mula sa kamay ng Panginoon, hindi *ba't* dapat din nating tiisin ang kasamaan?' Sa lahat ng dumating sa kanya, hindi nagkasala si Job sa kanyang mga labi sa harap ng Diyos (ni hindi siya nagsalitang pabaya tungkol sa Diyos).

Job 2:1–10

Pagkatapos, 'Ipagkaloob mo na ang aking panalangin sa iyong harapan:

Ang Ebanghelyo ayon kay Mateo, kabanata 108

Noong panahong iyon, habang si Jesus ay nasa Betanya, sa bahay ni Simon na ketongin, lumapit sa Kaniya ang isang babae na may dalang banga na gawa sa alabastro na naglalaman ng napakamahal na pabangong langis at sinimulan niyang ibuhos ito sa Kaniyang ulo habang Siya ay nakahiga. Nang makita ito ng mga alagad, nagalit sila at nagsabi, 'Bakit ang sayang na ito? Siguradong maaari itong maibenta sa mataas na halaga at ang pera ay ibigay sa mga mahihirap.' Ngunit si Jesus, nang malaman ang iniisip nila, sinabi sa kanila, 'Bakit ninyong pinapahirapan ang babaeng ito? Gumawa siya ng mabuting gawa para sa Akin; sapagkat palagi ninyong kasama ang mga mahihirap, ngunit hindi ninyo Ako palaging kasama. Sa pagbubuhos niya ng pabangong ito sa Aking katawan, ginawa niya ito bilang paghahanda para sa Aking paglilibing.' Tunay ngang sinasabi ko sa inyo, sa tuwing ipapangaral ang Ebanghelyong ito sa buong mundo, sasabihin din ang ginawa niya bilang alaala niya." Pagkatapos, isa sa Labindalawa na ang pangalan ay Judas na taga-Iskariote, ay lumapit sa mga punong pari at sinabi sa kanila, 'Ano ang ibibigay ninyo sa akin kung itatabi ko siya sa inyo?' Binuo nila sa kanya ang tatlumpung pirasong pilak. At mula noon ay naghanap siya ng pagkakataon upang itabi siya.

Mateo 26:6–16

At ang natitira ng serbisyo ng Liturhiya ng mga Naunang Banal na Regalo.

At pagkatapos mailipat ang Banal na mga Regalo mula sa trono patungo sa altar, gumagawa ng tatlong pagyuko. Kaagad pagkatapos nito, tumitigil ang mga pagyuko sa simbahan. Sa mga selda naman, ipinagpapatuloy ang mga ito hanggang sa Dakilang Biyernes.

SA BANAL AT MALAKING HUKLAB

SA BANAL AT MALAKING MIKHAEL
SA VESPERS

Ipinagdiriwang natin ang isang maikling serbisyo ng Vespers, kung saan inaawit natin ang Triodion ng Banal at Dakilang Huwebes ni San Andres ng Crete. Tono 6.

Oda 4

Irmos: Narinig ng propeta / ang Tungkol sa Iyong pagdating, O Panginoon, at natakot, / na Ika'y ipapanganak ng Birhen at lilitaw sa mga tao, at siya'y sumigaw: / 'Narinig ko ang balita Tungkol sa Iyo, at ako'y natakot.' / Luwalhati sa Iyong kapangyarihan, O Panginoon! (2)

Ang silid sa itaas na may banig na inilatag, ay tinanggap Ka, O Siyang Tagapaglikha, at ang mga inihahandog sa Iyong mga hiwaga; at doon mo ipinagdiwang ang Paskwa, at doon mo itinatag ang *Iyong* mga Sakramento; sapagkat doon, sa pamamagitan ng Iyong dalawang alagad na ngayo'y sinugo, inihanda ang Paskwa para sa Iyo.

'Pumunta ka sa kanino man,' / ang Siyang Makapang-alam ay naghula sa mga Apostol, / 'at mapalad ang makatatanggap sa Panginoon nang may pananampalataya: / inihanda ang kanyang puso *bilang* silid sa itaas, / at ang kabanalan *bilang* isang hapunan!'

Ang isip *mo'y puno* ng kasakiman, / at ang pagkatao mo'y hangal, baliw na Hudas: / sapagkat sa iyo lamang ipinagkatiwala ang lagayan *ng pera*, / *gayon* pa man ay hindi *ka* nagpakita ng malasakit, / kundi sinara mo ang kalaliman ng iyong malupit na puso, / at ipinagkanulo ang Siyang Maawain.

Ang pakana ng mga pumatay sa Diyos / ay sinamahan ng pag-uugali ng isang mahilig sa pera: / nagarmas sila para sa pagpatay, / habang siya ay nagmadali sa paghahabol sa pilak; / at sa gayon, pinili ang pagtanikala kaysa pagsisisi, / siya ay nagkaroon ng isang kakila-kilabot na wakas.

Ang *iyong* halik ay puno ng panlilinlang; / parang tabak ang iyong 'Kamusta', O Hudas na mapanuyo; / ang iyong dila *ay nagbabalita* ng pagkakaisa, / samantalang ang iyong isip ay nakatuon sa pagkakabaha-bahagi: / sapagkat ikaw ay mapanlikhang nagplano / na ipagkanulo ang Mababuting Guro sa mga walang-batas.

Hinalikan mo—at ipinagkanulo mo, Hudas; / bumati ka—at hindi ka yumuyuko, / lumalapit ka nang may panlilinlang. / Sino, habang nagmumuhi, ang bumabati, tatlong-beses kang salbahis? / Sino, habang humahalik, ang tumatanggap ng kabayaran *para rito*? / Ang halik *na iyon* ang naglalantad ng iyong pinili /—ang iyong walang-hiya mong kasamaan.

Kaluwalhatian: Hindi nahahati sa diwa / *at* hindi nalilito sa mga Persona, / Ipinapahayag Kita, Triyuno at Isang Diyos, / bilang nag-iisang Kataas-taasan at kapwa-nakaupo. / Umaawit ako sa Iyo ng isang dakilang himno, / na inawit nang makatlo sa *kaharian* ng langit.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Ang *iyong* paglilihi ay lampas sa salita; ang pagsilang *ni Cristo* mula sa iyo ay lampas sa kalikasan, O Ina ng Diyos. Sapagkat ang isa ay mula sa Espiritu, walang binhi; ang isa naman ay hindi nasasailalim sa mga batas ng kalikasan, sapagkat ito'y di-mababulok at higit sa kalikasan kaysa sa anumang kapanganakan: sapagkat ang Diyos Mismo ang ipinanganak *dito*.

Panginoon, maawa ka (3), Luwalhati, at ngayon:

Sedalen, Tono 4

Nang Kayo'y nagsalo kasama ng inyong mga alagad, / inihayag Ninyo, O Panginoon, sa isang hiwagaing paraan / ang inyong banal na paglipat, / na sa pamamagitan nito, kami na nagpaparangal sa inyong banal na paghihirap, / ay nailigtas mula sa kapahamakan.

Oda 8

Irmos: Siya na pinupuri ng mga hukbong langit, / at *sa Kaniya'y* nanginginig ang mga Kerubin at Serapin, / lahat ng humihinga at nilikha, / kumanta, magpuri / at itaas Siya magpakailanman! **(2)**

Matapos tuparin ang itinakda ng Batas, / Siya na nag-ukit ng mga tabla ng Batas sa Bundok Sinai / ay lumahok sa sinaunang Paskwa at sa mga pahiwatig nito, / at *Siya Mismo* ang naging mistikal at buhay na / sakripisyo ng Paskwa.

Ipinakikilala Mo sa amin ang mga hiwaga ng karunungan, / na tagong-tago mula pa noong una, / Ika, Kristo, ay inihayag Mo *ito* sa lahat ng mga apostol sa hapunan, O Tagapagligtas, / *at* sila, ang mga tagapagdala ng Diyos, ay ipinasa ito sa mga Simbahan.

'May isa sa inyo na magtataksil sa Akin sa pamamagitan ng panlilinlang, / ibebenta Ako sa mga Hudyo ngayong gabing ito' – / nang masabi Niya ito, nabahala ang mga kaibigan *ng* Cristo*;* / saka, *sa gitna nila*, nagkatinginan ang bawat isa / nang may pagkalito.

Nagpakumbaba Ka alang-alang sa amin, O Mayaman, / Ikaw, na bumangon mula sa hapunan, / kumuha ng tuwalya at binalot Mo ang Sari Mo rito, / at, yumuko Ka, hinugasan Mo / ang mga paa ng mga alagad at ng tagapagkanulo.

Sino ang hindi mamamangha sa sukdulan at di-mailarawang kataas-taasan / ng Iyong karunungan, O Hesus! / Sapagkat Ikaw, ang Maylalang ng lahat, ay nagpakita bilang luwad, / naghuhugas ng mga paa at pinapahiran *ang mga ito* ng tuwalya.

Ang alagad na minamahal ng Panginoon, na nakasandal sa dibdib *Niya*, ay nagtanong sa Kanya: 'Sino ang magtataksil sa Iyo?' Ngunit sinabi ni Cristo sa kaniya: 'Yaong siyang kakatas-katas pa lamang ng kaniyang kamay sa pinggan!'

Ang alagad, nang kumuha ng isang pirasong tinapay, / ay bumangon laban sa Tinapay, / nagbabalak na ipagkanulo Siya, nagmadali sa mga Hudyo, / at sinabi sa mga walang-batas: / 'Ano ang ibibigay ninyo sa akin, / at ihahatid ko Siya sa inyo?'

Pagpalain natin ang Ama, at ang Anak, at ang Espiritu Santo, ang Panginoon.

Sinasamba ko ang Diyos na iisa sa diwa, / at inaawit ko ang tatlong Persona, na pinagkakaiba-iba *Sila*: / magkakaiba, ngunit hindi pinaghiwalay, / sapagkat ang Pagkadiyos ay iisa sa tatlong Persona: / ang Ama, ang Anak at ang Espiritu Santo.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Iligtas Mo kami, Hesus, / aming Tagapagligtas, mula sa kamalian, / at tukso, at mula sa masama; / tanggapin Mo ang Ina ng Diyos, na walang patid na namamagitan: / sapagkat Siya ang Iyong Ina / at maaari Kang pakiusapan.

Pinupuri, binabasbasan, at sinasamba namin ang Panginoon, inaawit ang Kanyang mga papuri at itinaas *Siya* magpakailanman.

At muli ang irmos: Sa kanino ang mga hukbong langit: **At isang busog.**

Awit 9

Irmos: Ang pagsilang na walang binhi ay hindi mailahad sa salita, / mula sa Inang hindi nakilala ang lalaki, ang walang kapintasang Bunga: / sapagkat ang pagsilang ng Diyos ay nagpapabago *sa mga batas* ng kalikasan. / Kaya naman kami, ang lahat ng salinlahi, / bilang Ina ng aming Diyos / ay pinaparangalan Ka ayon sa Ortodoksong pananampalataya. **(2)**

Nang Ikaw ay naghiga sa salo-salo / kasama ang mga inihahandog sa Iyong mga hiwaga, O Tagapagmahal ng sangkatauhan, / nang maipahayag Mo ang dakilang hiwaga ng Iyong Pagkakatawang-tao, ipinahayag Mo: / 'Tikman ninyo ang Tinapay na nagbibigay-buhay nang may pananampalataya, / inumin ninyo ang Dugo na ibinuhos / mula sa sugat sa Banal na tagiliran!'

Ang silid sa itaas ay nagmukhang makalangit na tabernakulo, / kung saan ipinagdiwang ni Cristo ang Paskwa, / ang handaang walang dugo at ang makatwirang paglilingkod; / at ang kainan ng mga Perpektong Misteryo roon / ay isang espiritwal na altar.

Si Cristo ang Paskwa, dakila at banal, / kinakain bilang tinapay at pinatay bilang kordero; / sapagkat *Siya* Mismo ang inialay para sa atin *bilang* isang Sakripisyo. / Tayong lahat ay mistikal na nakikilahok sa Kanyang Katawan at Kanyang Dugo.

Pagpala mo sa tinapay, Ikaw, ang Tinapay na Langit, / at pagpasalamat mo sa Ama, ang *Iyong* Pinagmulan, / kinuha mo ang tasa at ibinigay sa mga alagad, na sumisigaw: / 'Tanggapin ninyo, kumain; ito ang Aking Katawan / at ang Dugo ng buhay na hindi nabubulok!'

Ang Ubasan ay nagsalita sa mga sanga – / sa mga Apostol – si Cristo ang Katotohanan, / na ipinahayag: 'Tunay nga, mula ngayon ay hindi na ako iinom ng bunga ng ubasan, / hanggang sa inumin ko itong muli / sa kaluwalhatian ng Aking Ama kasama ninyo, / Aking mga tagapagmana.

Ipinagbibili mo ang Walang-Katarungan sa tatlumpung pirasong pilak / at hindi mo inisip, o walang-batás na Hudas, / ang Hapunan na nagpapasok sa mga sakramento, / o ang banal na paghuhugas. / Oh, kung paanong ikaw, na nadulas, ay nahulog, / hanggang sa dumating ka *sa punto na* ikaw ay pinagkaitang ng liwanag, / sa pagpili mo ng pagkabigti *bilang iyong kapalaran*!

Inyo'y iniunat ang inyong mga kamay, / na doo'y inyong tinanggap ang tinapay ng di-kabulukan, / upang tanggapin ang mga piraso ng pilak; / traydor na lumalapit upang halikan / ang mga labi na doo'y inyong tinanggap ang Katawan at Dugo ni Cristo; / subalit sa aba ninyo, gaya ng sinabi ni Cristo.

Naghandog si Cristo ng handaan para sa sanlibutan, / *Siya*, ang makalangit at banal na Tinapay. / Magsidalo nga, mga minamahal ni Cristo, na may mortal na labi, / ngunit may malilinis na puso, tanggapin natin nang may pananampalataya / ang Paskuwal na sakripisyo, na ipinagdiriwang sa ating kalooban.

Kaluwalhatian: Purihin natin ang Ama, itaas ang Anak, / at sambahin nang may pananampalataya ang Banal na Espiritu / – ang hindi mahating Trinidad, Isa sa diwa, / na gaya ng Liwanag at mga Liwanag, at Buhay at mga Buhay, / na nagbibigay-buhay at nagbibigay-liwanag sa mga hangganan *ng mundo*.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Ikaw lamang ang lumitaw bilang Kalangitang Palasyo at Walang-Alingawngaw na Dalaga, / na nagdalang-tao sa Diyos *sa iyong sinapupunan* / at ipinanganak Siya na nagkatawang-tao mula sa iyo nang hindi nagbago. / Kaya naman, kami, ang lahat ng salinlahi, / bilang Ina ng aming Diyos, / ay pinaparangalan ka sa Ortodoksong pananampalataya.

At muli ang irmos: 'Mula sa paglilihi nang walang binhi:' **At ang natitirang bahagi ng Serbisyong Maliit na Vespers. Mula ngayon, gayunpaman, hindi inaawit sa simbahan ang Opisina ng Hatinggabi hanggang sa linggo ng Apostol Tomas.**

SA BANAL AT MALAKING HUWEBES
SA MATINS

Ang karaniwang pambungad, ang Anim na Salmo at ang Alleluia, tono 8.

Troparion, tono 8

Nang ang mga kagalang-galang na alagad / ay naliwanagan sa Huling Hapunan, / noon si Hudas na masama, na pinahirapan ng pag-ibig sa pera, ay nangitim / at ipinagkanulo Ka, O Matuwid na Hukom, sa mga hukom na walang batas. / Tingnan mo, o mahilig sa kayamanan, / ang pagkalunod ng siyang nagtipon para sa kanila! / Takasan ang di-masisiyahang kaluluwa, / na nangahas gumawa ng ganito laban sa Guro! / O Panginoon, mabuti sa lahat, kaluwalhatian sa Iyo! **(3)**

Pagkatapos ay ang Ebanghelyo ayon kay Lucas, simula 108B

Noong panahong iyon, papalapit na ang Pista ng Tinapay na Walang Palsa, na tinatawag na Paskwa. At ang mga punong saserdote at mga eskriba ay naghahanap ng paraan upang patayin Siya, sapagkat natatakot sila sa mga tao. At pumasok si Satanas sa si Judas na tinawag na Iskariote, isa sa Labindalawa; at siya'y lumapit upang makipagpayo sa mga punong saserdote at sa mga kapitan ng

guwardiya, kung paano niya Siya matitipak sa kanila. At sila'y natuwa at nagkasundo na siyang bigyan ng pera. At siya'y nangako, at naghanap ng pagkakataon upang Siya'y ipagkanulo sa kanila nang walang naroroon ang mga tao. Ngayon ay dumating ang Araw ng Tinapay na Walang Pampaalsa, kung kailan kailangang patayin ang korderong pang-Paskuwa; at sinugo ni Jesus sina Pedro at Juan, na nagsasabing, 'Magsiya kayo at ihanda ang Paskuwa para sa amin, upang makapangan kami.' Sinabi nila sa Kaniya, 'Saan mo nais na ihanda namin ito?' At sinabi Niya sa kanila, 'Narito, pagpasok ninyo sa lungsod, may makakasabat sa inyo na isang lalaking may dalang banga ng tubig; sumunod kayo sa kaniya sa bahay na kaniyang pasukán, at sabihin ninyo sa may-ari ng bahay, "Ang sabi ng Guro sa iyo: Saan ang silid-pangdayuhan kung saan ako makakakain ng Paskwa kasama ang aking mga alagad?" At ituturo niya sa inyo ang isang maluwang at nakaayos na silid sa itaas; doon ninyo ihanda.' Pumunta sila at kanilang nahanap ayon sa sinabi Niya sa kanila, at inihanda nila ang Paskwa. At nang dumating ang oras, nagdaupang-pala Siya sa hapag-kainan, at ang mga Apostol kasama Niya. At sinabi Niya sa kanila: 'Matagal Ko nang pinangarap na makapangan ng Paskwang ito kasama ninyo bago Ako magdusa; sapagkat sinasabi Ko sa inyo, hindi Ko na ito kakanin muli hanggang ito'y matupad sa Kaharian ng Diyos.' At kinuha Niya ang tasa, at nang magpasalamat Siya, sinabi Niya: 'Kunin ninyo ito at paghatian ninyo; sapagkat sinasabi ko sa inyo, mula ngayon ay hindi na ako iinom ng bunga ng ubas hanggang sa dumating ang Kaharian ng Diyos.' At kinuha Niya ang tinapay, at nang magpasalamat Siya, pinilas Niya ito at ibinigay sa kanila, na sinasabi: 'Ito ang Aking Katawan na ipinagkaloob para sa inyo. Gawin ninyo ito bilang pag-alala sa Akin.' Sa parehong paraan, pagkatapos ng hapunan, kinuha Niya ang tasa at sinabi, 'Ang tasang ito ang Bagong Tipan sa Aking Dugo , na ibinubuhos para sa inyo. Ngunit narito, ang kamay ng siyang nagtataksil sa Akin ay nasa mesa kasama Ako; sapagkat ang Anak ng Tao ay pupunta ayon sa itinakda, ngunit kawawa ang taong siyang magtataksil sa Kanya.' At sinimulan nilang magtanong sa isa't isa, 'Alin sa amin ang gagawa nito?' Nagkaroon din ng pagtatalo sa kanila kung sino sa kanila ang dapat ituring na pinakadakila. Sinabi niya sa kanila, 'Ang mga hari ng mga bansa ay naghahari sa kanilang mga nasasakupan, at ang mga may kapangyarihan sa kanila ay tinatawag na "mababuting tagapagkaloob". Ngunit hindi kayo dapat maging ganyan: sa halip, ang pinakadakila sa inyo ay dapat maging tulad ng pinakabata, at ang namumuno ay tulad ng lingkod. Sapagkat alin ang mas dakila: ang nakahiga sa dulang o ang naglilingkod? Hindi ba't ang nakahiga? Ngunit ako ay nasa gitna ninyo na gaya ng naglilingkod. Ngunit kayo ang mga nanatiling kasama ko sa aking mga pagsubok; at ipinagkakaloob ko sa inyo, gaya ng ipinagkaloob ng aking Ama sa akin, ang Kaharian, upang kayo'y makapangan at makainom sa aking dulang sa aking Kaharian. At kayo'y uupo sa mga trono at huhusgahan ang labindalawang lipi ng Israel. At sinabi ng Panginoon: 'Simon, Simon, narito, hiniling ni Satanas na subukin kayo na parang trigo; ngunit ipinanalangin ko ang iyong pananampalataya, upang hindi mabigo; at ikaw, pagkatapos mong makabalik, patatagin mo ang iyong mga kapatid.' Sumagot siya sa Kaniya, 'Panginoon, handa akong sumama sa Iyo kahit sa bilangguan at sa kamatayan.' Ngunit sinabi Niya, 'Sinasabi ko sa iyo, hindi pa kukukuk ang tandang ngayong araw bago mo itinanggi nang makatlo na kilala mo Ako.' At sinabi Niya sa kanila, 'Nang sinugo ko kayo na walang bag, supot, o sandalyas, kulang ba kayo ng anumang bagay?' Sumagot sila, 'Wala.' At sinabi Niya sa kanila, 'Ngunit ngayon, ang sinumang may dalang bagahe, kunin niya ito; gayundin ang balutan; at ang sinumang wala nito, ipagbili niya ang kanyang balabal at bumili ng espada; sapagkat sinasabi ko sa inyo, kailangang matupad ang salitang ito ng Kasulatan tungkol sa Akin: "At itinuring Siyang kasama ng mga salarin." Sapagkat malapit nang matapos ang mga sinulat tungkol sa Akin.' Sumagot sila, 'Panginoon, narito ang dalawang espada.' At sinabi Niya sa kanila, 'Sapat na.' Pagkatapos ay lumabas Siya, ayon sa Siyang nakagawi, sa Bundok ng mga Olibo; at sinundan Siya ng kaniyang mga alagad.

Lucas 22:1–39

At ang Awit 50. Hindi natin binabasa ang panalangin na 'Iligtas Mo, O Diyos, ang Bayan Mo:'.

Ang Kanon ni San Cosmas ng Maium, tono 6; ang mga irmoses nang dalawang beses, ang mga troparia sa tono 6.

Kanon, tono 6.
Oda 1

Irmos: Hinati ng isang palo ang Mapulang Dagat, / at natuyo ang umalon-alon nitong kailaliman: / gayon din ang agad na naganap, / na naging ligtas na daanan para sa mga walang armas / at libingan para sa mga may armas; / at isang awit na kaaya-aya sa Diyos ang inawit: / 'Si Cristo, ang aming Diyos, ay maluwalhating itinaas!'

Ang Pinagmulan ng lahat ng bagay at Tagapagbigay ng buhay, ang walang-hanggang Karunungan ng Diyos, ay gumawa para sa Kanyang sarili ng isang tahanan mula sa dalisay na Ina na hindi nakilala ng sinumang tao; sapagkat, nang suotin Niya ang isang pisikal na templo, si Cristo, ang aming Diyos, ay pinarangal sa kaluwalhatian.

Inaakay ang Kanyang mga kaibigan sa mga sakramento, / ang tunay na Karunungan ng Diyos / ay naghahanda ng isang piging na nagpapalusog sa kaluluwa / at hinahalo ang tasa ng kawalang-kamatayan para sa mga tapat; / kaya't lumapit tayo nang may paggalang at sumigaw: / 'Luwalhati sa Kristo, Diyos natin!'

Makinig tayo, kayong lahat na mga mananampalataya, / sa dakilang aral / ng hindi nilikha at likas na Karunungan ng Diyos; / sapagkat Siya ay nanawagan: / 'Tikman, at nang makita ninyong mabuti ako, sumigaw kayo: / Si Cristo, ang ating Diyos, ay pinupuri!'

Pagkatapos ay sabay na inaawit ng dalawang koro ang irmos.

Himno 3

Irmós: Bilang Panginoon at Maylalang ng lahat, ang Diyos na hindi sumasailalim sa paghihirap, nang pababaan Niya ang Sarili Niya, pinagsanib Niya ang nilikha sa Sarili Niya, at, bilang ang Paskwa *Siya Mismo*, sa mga taong Niyaang mamamatay, inialay Niya ang Sarili Niya *bilang pagkain* nang maaga, na sumisigaw: 'Tikman ninyo ang Aking Katawan at palakasin ninyo ang inyong pananampalataya!'

Bilang kaligtasan para sa buong mortal na lahi, / Iyo, O Mabuti, binigyan ng inumin ang Iyong mga alagad / mula sa *Iyong* sariling tasa, *na* pinuno *Mo* ng kagalakan**;** / sapagkat Ikaw Mismo ang gumaganap ng banal na ritwal sa Iyong sarili, / na sumisigaw: 'Uminom kayo ng Aking dugo, / at magpatibay kayo sa pananampalataya!'

'Isang taong hangal—yaong traidor sa inyo,' / Iyong ipinahayag sa Iyong mga alagad, O Pinakamapaggalang, / 'hindi kailanman malalaman ito, / at, sa kanyang kamangmangan, hindi niya *ito* mauunawaan; / ngunit manatili sa Akin / at palakasin ninyo ang inyong pananampalataya!'

Sedalen, Tono 1

Ya na lumikha ng mga lawa, bukal at dagat, / na nagturo sa atin ng pinakamataas na kababaang-loob, / nang pagkambay Niya ng tuwalya, hinugasan Niya ang mga paa ng Kanyang mga alagad, / nagpapakumbaba sa Kanyang sarili dahil sa saganang habag, / at itinaas Niya tayo mula sa kailaliman ng kasamaan, / ang Siyang umiibig sa sangkatauhan.

Kaluwalhatian, Tono 3: Nagpapakumbaba sa Kalooban ng habag, hinugasan Mo ang mga paa ng Iyong mga alagad at ginabayan Mo sila sa banal na landas; si Pedro, gayunpaman, ay tumangging pahiran, ngunit pagkatapos ay sinunod niya ang banal na utos; at habang siya ay hinuhugasan, taimtim siyang nanalangin sa Iyo na ipagkaloob Mo sa amin ang dakilang habag.

At ngayon, Tono 4: Nang kinasapaka Ninyo kasama ang Inyong mga alagad, / Misteryosong inihayag Ninyo, O Panginoon, / ang Inyong lubos na banal na sakripisyo, / na sa pamamagitan nito, kami na nagpapahalaga sa Inyong banal na paghihirap, / ay nailigtas mula sa kapahamakan.

Awit 4

Irmos: Natanaw sa paunang kaalaman ang Iyong di-mailarawang hiwaga, O Kristo, / ipinahayag ng propeta: / 'Inihanda Mo ang tapat na pag-ibig *ng Iyong* kapangyarihan, O maawain na Ama: / sapagkat Ikaw, O Mabuti, / sinugo Mo ang Iyong nag-iisang Anak sa mundo bilang pantubos'.

Habang patungo Ka sa Iyong Paghihirap, / na naghatid ng kawalan ng pagnanasa sa lahat ng inapo ni Adan, / ipinahayag Mo sa Iyong mga kaibigan, O Kristo: / 'Nais kong makipag-handaan sa inyo ng Paskang ito; / sapagkat sinugo Ako ng Ama, ang Kanyang nag-iisang Anak, / sa mundo bilang pantubos'.

Nang ininom Mo ang tasa, / sumigaw Ka sa Iyong mga alagad, O Walang-Kamatayan: / 'Hindi na ako uubos pa / ng bunga ng ubas kasama ninyo sa buhay na *ito*; / sapagkat sinugo Ako ng Ama, ang Kanyang nag-iisang Anak, / sa mundo bilang pantubos.'

'Isang bagong inumin, na lampas sa lahat ng pagkaunawa, / sinasabi Ko, ay iinumin Ko sa Aking Kaharian,' – / Wika Mo, O Kristo, *sa Iyong* mga kaibigan, – / 'kapag *ako'y naroroon* na kasama ninyo, gaya ng Diyos na kasama ng mga diyos; / sapagkat sinugo Ako ng Ama, ang Nag-iisang Anak, / sa mundo bilang pantubos.'

Kanta 5

Irmos: Ang mga Apostol, na pinag-isa ng mga tali ng pag-ibig, / nang kanilang isuko ang kanilang sarili kay Cristo, ang Tagapamahala ng lahat, / ay tumanggap ng paghuhugas ng Kanyang pinakamagandang mga paa, / na ipinapahayag ang kapayapaan sa lahat.

Hawak ang tubig na hindi maisalo at itinaas sa himpapawid, pinatahimik ang mga kalaliman at tinamasa ang mga dagat, ibinubuhos ng Karunungan ng Diyos ang tubig sa lababo at hinuhugasan ng Panginoon ang mga paa ng Kanyang mga alipin.

Ang Panginoon ay nagbibigay ng halimbawa ng kababaang-loob para sa Kanyang mga alagad; at Siya na bumabalot sa kalangitan ng mga ulap ay nagbabalot sa Kanyang sarili ng tuwalya, at yumuyuko ng Kanyang mga tuhod upang hugasan ang mga paa ng Kanyang mga alagad, *Siya* na sa Kanyang kamay nakasalalay ang hininga ng lahat ng nabubuhay.

Kawit 6

Irmos: Ang sukdulang kailaliman ng mga kasalanan ay bumalot sa akin, / at, hindi na matiis ang kaguluhan, / gaya ni Jonas, sumigaw ako sa Iyo, O Panginoon: / 'Iligtas Mo ako sa pagkawasak!'

'Tinatawag ninyo Ako na Panginoon, / O mga alagad, at Guro; / at, sa katotohanan, ganoon nga Ako ayon sa kalikasan', / – Ibig sabihin, O Tagapagligtas; – / 'kaya't sundan ninyo ang Aking halimbawa, / *sa mismong* paraang nakita ninyo sa Akin!'

'Ang walang karumihan / ay hindi nangangailangan ng paghuhugas ng mga paa; / at kayo'y malinis, O mga alagad, ngunit hindi lahat: / sapagkat ang isa sa inyo ay naligaw / sa malupit na kalaswaan.'

Kontakion, Tono 2

Kinuha ang tinapay sa kaniyang mga kamay, ang taksil / ay palihim na iniunat *ang mga ito* / at tinanggap ang kabayaran ng Siyang bumubuo sa tao sa kaniyang sariling mga kamay; / at si Hudas, ang alipin at mambabata, / ay nanatiling hindi mababago.

Ikos: Lumalapit sa mistikal na hapunan / nang may paggalang, / tanggapin natin ang tinapay nang may malilinis na kaluluwa, / nananatili kasama ng Panginoon, / upang makita natin kung paanong hinuhugasan Niya ang mga paa ng mga alagad at pinapahiran ng tuwalya, / at gawin natin ang ating nakita, / sa pamamagitan ng pagsunod sa isa't isa / at paghuhugas sa mga paa ng isa't isa – / sapagkat gayon inutusan ni Cristo ang Kanyang mga alagad, gaya ng dati Niyang sinabi; / ngunit si Hudas, / ang alipin at mambabatikos, ay hindi nakinig.

Awit 7

Irmos: Ang mga kabataan sa Babilonia / ay hindi natakot sa apoy ng pugon, / kundi nang ihagis sila sa gitna ng apoy / *at* nababad dito, sila'y umawit: / 'Pinagpala Ka, O Panginoon, / Diyos ng aming mga ninuno!'

Tumango si Hudas / at isinagawa ang kaniyang masamang gawa nang may pagkalkula, / naghahanap ng paborableng sandali / upang ipagkanulo ang Hukom sa kapahamakan / – Siya na Panginoon ng lahat / at Diyos ng ating mga ninuno.

'Isa sa inyo,' / ang sigaw ni Cristo *sa Kaniyang* mga kaibigan, 'ay magtataksil sa Akin'; / samantalang sila, na itinabi ang kanilang kagalakan, / ay napuno ng pagkabahala at dalamhati: / 'Sabihin mo sa amin, sino iyon,' wika nila, / 'O Diyos ng aming mga ninuno?'

'Yaong kasama Ko, / na matapang na isinusubsob ang kamay sa pinggan, / mas mabuti pa *sa* kaniya / na hindi na lang siya ipinanganak,' – / ganito itinuro ng Diyos ng ating mga ninuno / kung sino nga siya.

Kantiko 8

Irmos: Dahil sa mga batas ng kanilang mga ninuno, ang pinakabiyayang kabataan sa Babilonia, nang humaharap sa panganib, ay tinanggihan ang pabayaing utos ng hari at, hindi nasaktan ng apoy na hindi sila sinunog, ay umawit ng isang himno na karapat-dapat sa Kataas-taasan: 'Purihin ang Panginoon, lahat ng nilikha, at itaguyod Siya magpakailanman!'

Mga kapwa-kainan ng Salita sa Siyon, ang pinakabiyayang mga Apostol, / nang buong-buo nilang inialay ang kanilang sarili *sa Kaniya*, / sinundan Siya na gaya ng mga kordero na sumusunod sa kanilang pastol; / at, hindi matitinag na nakapisan sa Kristo, / pinakain ng banal na Salita, / sumigaw nang may pasasalamat: / 'Purihin ang Panginoon, lahat ng nilikha, / at itas Siya magpakailanman!'

Ang mapalad-palad na Iscariote, sa kusang pagkalimot sa batas ng pag-ibig, / inihanda ang mga paang nahugas, / para sa pagtataksil; / at, sa pagtikim ng Iyong tinapay, ang Banal na Katawan, / itinakwil ka, O Kristo, at tumangging sumigaw: / 'Purihin ang Panginoon, lahat ng nilikha, / at luwalhatiin Siya magpakailanman!'

Tinanggap niya sa kanang kamay ang Katawan, / na nagliligtas mula sa kasalanan, yaong walang hiya, / at ang Banal na Dugo, / na ibinuhos para sa sanlibutan; / gayon pa man ay hindi siya nahiyang inumin ang inuming ipinagbili niya sa halaga, / hindi siya lumayo sa kababaingan / ni hindi niya hinangad na sumigaw: / 'Umawit kayo sa Panginoon, lahat ng nilikha, / at luwalhatiin Siya magpakailanman!'

Himno 9

Irmos: Sa pamamagitan ng pagkamapagkalinga ng Panginoon / at ng walang-hanggang piging / sa isang mataas na lugar na may marangal na pag-iisip / tayo, mga mananampalataya, ay magalak, / nang marinig natin ang pinakamataas na salita mula sa Salita, / Na ating pinupuri.

'Magsaya kayo,' ang sabi ng Salita sa Kaniyang mga alagad, / 'sa isang mataas na lugar, ihanda ninyo ang Paskwa, / na siyang nagpapalakas sa isip, / para sa mga aking pinapabanal sa mga sakramento / sa pamamagitan ng walang lebadura na salita ng katotohanan / at itaas ang hindi nagbabagong katangian ng biyaya'.

'Ipinapanganak ako ng Ama bago pa ang lahat ng panahon, / ang Nangasilbing Likhaing Karunungan; / bilang pasimula ng *Kaniyang* mga daan / nilikhâ Niya ako para sa mga gawa / na ngayon ay misteryosong natupad na; / sapagkat, bilang Salitang hindi nilikha ayon sa kalikasan, / sa pamamagitan ng mga salitang *ito'y* ipinapahayag kong akin / ang aking ngayon ay tinanggap.'

'Tulad ng pagiging tao Ko / ayon sa tunay na kalikasan, hindi sa anyo lamang, / gayon din ang kalikasan na pinag-isa sa Akin ay / banal, sa paraan ng pakikipag-isa; / kaya't kilalanin ninyo Ako, ang iisang Cristo, / na nananatili sa pinagmulan, pinaglagyan, at tagapaglikha sa Akin.'

Exapostilarion

Nakikita ko ang palasyo Mo, O Manunubos ko, na pinalamutian, / ngunit wala akong kasuotang makapasok doon. / Pagliwanagin Mo ang kasuotan ng aking kaluluwa, / O Tagapagbigay ng liwanag, at iligtas Mo ako. **(3)**

Sa 'Papuri', mga stichera sa ika-4 na tono, tono 2.
Ng Banal na Cosmas ng Maium

Ang Sanhedrin ng mga Hudyo ay ngayon nagmamadaling nagtitipon, / upang ipasa kay Pilato ang Tagapaglikha at Tagagawa *ng* buong *mundo*. / O kawalan ng katarungan! O kawalan ng pananampalataya! / Sapagkat dinala nila sa hukuman ang Siyang darating upang humatol sa mga buhay at mga patay, / at inihahanda nila ang Tagapaghilom para sa mga paghihirap ng pagdurusa. / O mapagpasensyong Panginoon, dakila ang Iyong awa; luwalhati sa Iyo.

San Juan ng Damasco

Si Hudas na walang-hiya, / na sa hapunan ay inilubog ang kanyang kamay sa pinggan kasama Mo, O Panginoon, / ay iniunat ang kanyang mga kamay sa mga walang-hiya upang kunin ang mga piraso ng pilak; / at nang mabilang niya ang halaga ng pagtataksil, / ay hindi natakot na ipagbili Ka, Ikaw na Walang-Katarungan; / nang nahugasan ang mga paa ng mga alagad, / halikang traydor ang Panginoon upang Ibigay Siya sa mga walang-batas; / sa gayon ay itinakwil siya mula sa samahan ng mga Apostol, / at nang itapon ang tatlumpung pirasong pilak, / hindi niya nakita ang Iyong Pagkabuhay Muling Mula sa ikatlong araw, / na rito'y maawa ka sa amin.

Si Hudas na traidor, sa kanyang pagtataksil, / ay ipinagkanulo ang Tagapagligtas *at* Panginoon sa pamamagitan ng isang mapanlinlang na halik: / ipinagbili niya ang Panginoon ng lahat sa mga walang-batas bilang alipin; / at gaya ng tupa na inihahain sa katayuan, / gayon ang Kordero ng Diyos, ang Anak ng Ama, / ang Pinakamahabagin, ay lumakad tungo sa Kanyang kamatayan.

Si Hudas, alipin at mapanlinlang na sinungaling, / alagad at tagapagdala ng kasamaan, kaibigan at mapanirang-puri, / pinatunayan *niya ang kanyang sarili* sa pamamagitan ng *kanyang* mga gawa, / sapagkat sinundan niya ang Guro, ngunit nagbalak ng pagtataksil laban sa Kanya; / sinabi niya sa kanyang sarili: / 'Ihihiwalay ko Siya, at sa akin ang perang makakalap.' / At kaya, pinagsikapan niyang masigurong pati ang barya ay naibenta, / at mahuli si Jesus sa pamamagitan ng panlilinlang; / nagbigay siya ng halik – ipinagkanulo niya si Cristo. / At tulad ng tupa na dinadala sa katayan, / gayon Siya, ang Kordero ng Diyos, ay lumabas *patungo sa Kanyang kamatayan*, / Siya na Mabait at Mapagmahal sa sangkatauhan.

Kaluwalhatian, at ngayon, ang parehong tinig: Ang Kordero na sinalita ni Isaias, kusang-loob na naglalaan ng Kanyang sarili sa sakripisyo at iniaalay ang Kanyang likod upang saktan, ang Kanyang mga pisngi upang paluin, subalit hindi Niya iniiwas ang Kanyang mukha sa kahihiyan ng pagmumura at hinatulan sa isang kamatayang walang karangalan. / Ang Walang-Kasalanan ay kusang tinatanggap ang lahat ng ito, / upang siya'y magkaloob sa lahat ng muling pagkabuhay mula sa mga patay.

Stichera sa salterio, tono 8.
Patrikarkong Metodio

Sa araw na ito, ang mapagkagalit na Sanhedrin ay nagtipon laban kay Cristo / at bumuo ng isang walang-silbing balak laban sa Kanya: / na ipasa ang Walang-Kasalanan sa kamay ni Pilato para sa kamatayan. / Sa araw na ito, si Hudas, dahil sa pera, ay naglatag ng bitag sa kanyang sariling leeg, / at dalawang beses siyang pinagkawalan ng buhay, / – kapwa sa lupa at sa langit. / Sa araw na ito si Caifas ay hindi sinasadyang nanghula, na nagsasabi: / 'Mas mabuti pang mamatay ang isang tao para sa bayan' – / sapagkat tunay ngang Siya ay naparito upang magdusa para sa ating mga kasalanan, / upang palayain tayo mula sa pagkaalipin sa kaaway, / bilang Mabuting Tagapagmahál ng sangkatauhan.

Taludtod: Ang siyang kumain ng aking tinapay / ay nagtas ng kaniyang sakong laban sa akin.

Salmo 40:10B

Sa araw na ito, tinatago ni Hudas ang pagpapanggap niyang pagmamahal sa mahihirap, / at inilalantad ang kanyang kasakiman: / hindi na niya pinapansin ang mahihirap, / hindi na niya ibinebenta ang mira ng makasalanan, kundi ang makalangit na Mira, / at itinatago ang mga pirasong pilak na natanggap niya para sa Kanya. / Nagmamadali siyang lumapit sa mga Hudyo at sinasabi sa mga walang batas: / 'Ano ang ibibigay ninyo sa akin, at ibibigay ko siya sa inyo?' / O kasakiman ng

taksil! / Ginagawan niya ng mura ang pagbebenta, / tinatapos ang kasunduan para sa Iyá ayon sa kagustuhan ng mga mamimili; / hindi siya maingat na nakikipagtawaran sa presyo, / kundi ibinebenta Niya na parang tumakas na alipin: / sapagkat kaugalian ng mga magnanakaw na itapon ang mga mahahalaga. / Ngunit ngayon, itinapon ng alagad ng Banal ang Kaniya sa mga aso, / sapagkat ang kaniyang mabagsik na kasakiman / ay nagtulak sa kaniya sa galit laban sa kaniyang Panginoon. / Kaya't iwasan natin ang ganitong tukso, na sumisigaw: / 'O Mahabang-pasensyang Panginoon, kaluwalhatian sa Iyo!'

Taludtod: **Lumabas siya / at nagkasabwatan sila.**

Awit 40:7B

San Juan ng Damasco

Ang iyong kalikasan ay puno ng panlilinlang, walang-batas na Hudas: / sapagkat, dahil sa kasakiman, / napuspos ka ng pagkamuhi sa sangkatauhan. / Sapagkat kung inibig mo ang kayamanan, / bakit ka lumapit sa Guro *para sa aral* tungkol sa kahirapan? / At kung inibig mo *Siya*, / bakit mo ipinagbili ang Walang-Katarungan, at ipinagkanulo Siya upang patayin? / Manginig ka, O araw; magdaing ka, O lupa; at, nanginginig, sumigaw: / 'O Panginoon, puspos ng kabaitan, kaluwalhatian sa Iyo!'

Taludtod: **Nagparating sila ng masamang paratang / laban sa Akin.**

Awit 40:9A

Patriarka Methodius

Huwag hayaan ang sinumang hindi inihanda, O mga tapat, na lumapit sa Hapunang Panginoon; huwag hayaan ang sinuman na lumapit sa kainan nang mapanloko, na gaya ni Judas: sapagkat nang makatikim siya ng isang subo, itinutok niya ang kanyang masamang balak laban sa Tinapay; / sa panlabas ay nagpapakita bilang isang disipulo, / ngunit sa katotohanan ay isang mamamatay-tao, / siya ay natuwa kasama ng mga Hudyo, / bagaman siya ay nanirahan sa piling ng mga Apostol; / sa pagkamuhi ay hinalikan niya; *at habang* hinihimas *niya,* siya ay nagkanulo / sa Kaniya na tumubos sa atin mula sa sumpa, / Diyos at Tagapagligtas ng ating mga kaluluwa.

Kaluwalhatian, parehong tono: Ang iyong kalikasan ay puno ng panlilinlang:

Ang Kagalang-galang na Cosmas ng Maium

At ngayon, tono 5: Nang ipakilala Mo ang Iyong mga disipulo sa mga sakramento, / Ikaw, O Panginoon, ay nagturo sa kanila, na nagsasabing: / 'Mag-ingat kayo, O mga kaibigan, na huwag kayong papaghiwalayin ng anumang takot sa Akin, / sapagkat bagaman naghihirap Ako, *naghihirap Ako* para sa mundo. / Kaya, huwag kayong maligaw tungkol sa Akin: / sapagkat hindi ako naparito upang paglingkuran, / kundi upang maglingkod at ibigay ang aking kaluluwa *bilang* pantubos para sa sanlibutan. / Kung gayon, kayo'y aking mga kaibigan, tularan ninyo ang aking ginawa: / ang sinumang nagnanais maging una ay maging huli, / *at* ang panginoon ay maging parang alipin. / Manatili sa Akin, upang kayo'y magbunga, / sapagkat Ako ang puno ng ubas ng buhay.'

Mabuti ang magpasalamat sa Panginoon: at iba pa ayon sa karaniwan. Isinasama rin namin ang Unang Oras, kung kailan binabasa namin:

SA UNANG ORAS

Troparion ng Hula, Tono 3

Ikaw na tiniis ang latigo para sa kapakanan ng sangkatauhan, / at hindi ka nagalit, / iligtas mo ang aming buhay mula sa pagkabulok, O Panginoon, / at iligtas mo kami.

Kaluwalhatian, at ngayon: **inuulit natin ang pareho.**

Prokeimenon, tono 1

Mangilala ang mga bansa / na ang Kanyang pangalan ay Panginoon.

Taludtod: O Diyos, sino ang katulad Mo?

Awit 82:19A, 2A

Isang pagbasa mula sa mga Propesiya niJeremiah

Panginoon, ipahayag mo ito sa akin, at malalaman ko; pagkatapos ay nakita ko ang kanilang mga gawa. Ngunit ako, na parang kordero na walang masamang loob, na inihahain sa katay, ay hindi namalayan na naghanda sila ng masamang balak laban sa akin, na nagsasabing: 'Halina, maglatag tayo ng bitag sa kanyang tinapay, at puksain natin siya mula sa lupain ng mga buhay, upang ang kanyang pangalan ay hindi na maalala.' O Panginoong Dios ng mga Hukbo, na humahatol nang matuwid, na sumusubok ng lihim at ng mga puso! Makita ko sana ang paghihiganti Mo *sa kanila*, sapagkat sa Iyo ay inilantad ko ang aking pagtatanggol. Kaya't ganito ang sabi ng Panginoon tungkol sa mga lalaki ng Anathoth na naghahangad sa aking buhay, na nagsasabi, 'Huwag kang manghula sa pangalan ng Panginoon, baka mamatay ka sa aming mga kamay'—(ganito ang sabi ng Panginoon ng mga Hukbo:) 'Narito, parurusahan ko sila: ang kanilang mga binata ay mahuhulog sa tabak; ang kanilang mga anak na lalaki at babae ay mamamatay sa danup. Walang matitira sa kanila; sapagkat magdudulot ako ng kapahamakan sa mga maninirahan sa Anathoth sa taon ng kanilang kaparusahan. Matuwid ka, *O* Panginoon; hindi ko maipagtanggol ang aking sarili sa iyong harapan; gayon pa man, magsalita ako sa iyo tungkol sa iyong mga hatol: bakit umuunlad ang masasama? Lahat ng gumagawa ng kataksilan ay umuunlad! Itinanim Mo sila, at tumubo ang kanilang mga ugat; nagkaanak sila at namunga. Malapit Ka sa kanilang mga labi, ngunit malayo sa kanilang mga puso. Ngunit Ikaw, O Panginoon, nakakakilala sa akin; siniyasat Mo ako at sinubok ang aking puso sa Iyong harapan. Tipunin Mo sila na parang tupa para sa katayan, at linisin Mo sila sa araw ng kanilang katayan! Hanggang kailan magluluksa ang lupain, at malalanta ang lahat ng damo sa parang dahil sa kasamaan ng mga naninirahan dito? Nawalâ na ang mga hayop at ang mga ibon, sapagkat sinabi nila, 'Hindi makikita ng Diyos ang aming mga lakad.' – Mabilis ang inyong mga paa, at pinapahamak kayo. (Halina), tipunin ninyo ang lahat ng mabangis na hayop sa parang, at hayaang lumusob at lamunin ito! Maraming pastol ang sumira sa Aking ubasan; dinungisan nila ang Aking mana; ginawa nilang isang ilang na hindi matatawid ang Aking pinakapinahahalagahang mana, at hinatulan ito ng ganap na pagkawasak. Sapagkat ganito ang sabi ng Panginoon tungkol sa lahat ng masasamang kapitbahay na naglalagay ng kamay sa Aking mana, na ipinagkaloob Ko sa Aking bayan, sa Israel: 'Narito, aking bubunutin sila mula sa kanilang lupain at papalayasin ko ang sangbahayan ni Juda mula sa gitna nila. At pagkatapos kong mapalayas sila, ibabalik ko sila at magpapakita ako ng awa sa kanila, at paninirahan ko sila: ang bawat isa sa kanyang sariling mana at ang bawat isa sa kanyang sariling lupain.'

Jer 11:18–23; 12:1–11, 14– 15

Prokeimenon, tono 8

Manalangin at tuparin ninyo ang inyong mga panata sa Panginoon, na ating Diyos.

Taludtod: Kilala ang Diyos sa Juda; dakila ang Kanyang pangalan sa Israel.

Ang Panginoon ang MAGPAPAHAYAG NG KAPAYAPAAN; magbibigay Siya ng kapayapaan sa kaniyang bayan.

Walang serbisyo ng pag-alala sa narthex hanggang sa linggo ni San Tomas Apostol. Ang iba pang oras ay binabasa gaya ng dati.

SA BANAL AT DAKILANG Huwebes
SA MALAKING VESPERS

'Nananalangin ako sa Panginoon': stichera sa ika-10 tono, tono 2

Pinapalitan ng pari ang kanyang kasuotan, sinisinsinsinan ang simbahan, at sa kanyang pagbabalik ay isinasagawa ang Proskomedia, habang tayo ay umaawit ng mga stichera—kapareho ng sa 'Purihin ang Panginoon'—na inuulit nang dalawang beses ang bawat isa:

Ang Sanhedrin ng mga Hudyo ay ngayon nagmamadaling nagtitipon, / upang ipasa kay Pilato ang Maylalang at Tagapaglikha *ng* buong *mundo*. / O kawalan ng katarungan! O kawalan ng pananampalataya! / Sapagkat dinala nila sa hukuman ang Siyang huhusga sa mga buhay at mga patay, / at inihahanda ang Tagapaghilom para sa mga pahirap ng mga pagnanasa. / O mapagpasensyong Panginoon, dakila ang habag Mo; luwalhati sa Iyo. **(2)**

Si Hudas na walang-hiya, / na sa hapunan ay isinubsob ang kamay niya sa pinggan kasama Mo, O Panginoon, / ay iniunat ang mga kamay niya sa mga walang-hiya upang kunin ang mga piraso ng pilak; / at nang mabilang niya ang halaga ng pagtataksil, / ay hindi siya natakot na ipagbili Ka, Ikaw na walang kapantay ang halaga; / inihanda ang palanggana para sa paghuhugas ng mga paa, / mapanlinlang niyang hinalikan ang Panginoon upang Ibigay Siya sa mga masasama; / sa gayon ay pinalayas siya mula sa samahan ng mga Apostol, / at nang itapon niya ang tatlumpung pirasong pilak, / hindi niya nasaksihan ang Iyong Pagkabuhay Muling Mag-isa sa ikatlong araw, / na dahil dito ay maawa ka sa amin. **(2)**

Si Hudas na taksil, sa kanyang kataksilan, / ay ipinagkanulo ang Tagapagligtas *at* Panginoon sa pamamagitan ng isang mapanlinlang na halik: / Ipinagbili niya ang Panginoon ng lahat sa mga walang-batas bilang alipin; / at gaya ng tupa na dinadala sa katayan, / gayon ang Kordero ng Diyos, ang Anak ng Ama, / ang Pinakamahabagin, ay lumabas tungo sa Kanyang kamatayan. **(2)**

Si Hudas, alipin at mapanlinlang na sinungaling, / alagad at manggagawa ng kasamaan, kaibigan at mapanirang-puri, / pinatunayan *ang kanyang sarili na ganoon* sa pamamagitan ng *kanyang* mga gawa, / sapagkat sinundan niya ang Guro, ngunit nagbalak ng pagtataksil laban sa Kaniya; / sinabi niya sa kanyang sarili: / 'Iitaksil ko Siya, at sa akin ang perang makakalap.' / At gayon, pinagsikapan niyang masigurong pati ang tinapay ay maibebenta, / at mahuli si Jesus sa pamamagitan ng panlilinlang; / nagbigay siya ng halik – ipinagkanulo niya si Cristo. / At tulad ng tupa na dinadala sa katayan, / gayon Siya, ang Kordero ng Diyos, ay lumabas *tungo sa Kanyang kamatayan*, / Siya na Mabait at Mapagmahal sa sangkatauhan. **(2)**

Ang Kordero na ipinropesiya ni Isaias, / ay kusang-loob na napupunta sa katayuan / at iniaalay Niya ang Kaniyang likod upang masugatan, ang Kaniyang mga pisngi upang mapalo, / ni hindi Niya iniiwas ang Kaniyang mukha sa kahihiyan ng pagtu-turo / at hinatulan sa isang kamatayang walang karangalan. / Ang Walang-Kasalanan ay kusang-loob na tinatanggap ang lahat, / upang mabigyan Niya ang lahat ng muling pagkabuhay mula sa mga patay. **(2)**

Kaluwalhatian, at ngayon, Tono 6: Tunay nga, si Hudas ay lahi ng mga ahas, / ng mga tikman ang manna sa ilang / at nagreklamo laban sa Kaniya na nagpakain sa kanila; / sapagkat habang ang pagkain ay nasa kanilang mga bibig pa, / ininsulto nila ang Diyos, sapagkat sila'y walang pasasalamat. / At ang masamang taong ito, na may tinapay na langit sa kanyang bibig, / ay nagkakanulo sa Tagapagligtas. / O hindi nasisiyahang kalikasan at walang-awang katapangan! / Ipinagbili niya ang Nagpakain sa kanya / at, sa paghalik sa Panginoon, ipinagkanulo Siya sa kamatayan. / Tunay ngang ang walang-batas na *ito* ay anak ng mga iyon / at, kasama nila, tinanggap ang kapahamakan bilang kanyang bahagi. / Ngunit iligtas Mo, O Panginoon, ang aming mga kaluluwa mula sa ganitong kalupitan, / sapagkat Ikaw lamang ang walang kapantay sa Iyong mahabang pagtitiis.

Pagpasok na may Ebanghelyo.

Prokeimenon, Tono 1

Iligtas Mo ako, O Panginoon, mula sa taong masama; / iligtas Mo ako mula sa taong hindi matuwid.

Taludtod: Na nagbabalak ng kasamaan sa kanilang puso buong araw.

Awit 139:2, 3A

1. Pagbasa mula sa Exodo

Sinabi ng Panginoon kay Moises: 'Bumaba ka at babalaniin mo ang bayang ito, at itinalaga mo sila ngayon at bukas; at paliguan nila ang kanilang mga damit at maging handa sila sa ikatlong araw: sapagkat sa ikatlong araw ay bababa ang Panginoon sa bundok Sinai sa paningin ng buong bayan. At ihihiwalay mo ang bayan sa paligid, na sasabihin: 'Maging maingat kayo *na huwag* umakyat sa

bundok o humipo ng anumang bagay doon; sinumang hahawak sa bundok ay papatayin; walang kamay ang makakahawak sa kaniya: sapagkat bato ang ibabato sa kaniya o babarilin ng palaso; maging hayop o tao, hindi ito dapat mabuhay; ngunit kapag ang mga tinig, ang mga trumpeta at ang ulap ay umalis na mula sa bundok, saka sila maaaring umakyat sa bundok.' At si Moises ay bumaba mula sa bundok papunta sa bayan, at inalay niya sila, at hinugasan nila ang kanilang mga damit. At sinabi niya sa bayan, 'Maging handa; huwag lumapit sa babae sa loob ng tatlong araw.' Ngayon, sa ikatlong araw, nang sisikat pa lamang ang araw, may mga kulog at kidlat, at isang madilim na ulap sa ibabaw ng Bundok Sinai; ang tunog ng trumpeta ay tumunog nang malakas, at ang lahat ng tao sa kampo ay labis na natakot. At inilabas ni Moises ang bayan mula sa kampo upang salubungin ang Diyos, at tumayo sila sa paanan ng bundok. Ang Bundok Sinai ay lubusang nabalot sa usok dahil bumaba ang Diyos rito sa gitna ng apoy; ang usok ay umakyat na parang singaw *mula* sa pugon, at labis na natakot ang lahat ng tao. Lalong tumas ang tunog ng trumpeta. Nagsalita si Moises, at sumagot sa kanya ang Diyos sa pamamagitan ng tinig.

Exodo 19:10–19

Prokeimenon, tono 7

Iligtas mo ako sa aking mga kaaway, O Diyos, / at iligtas mo ako sa mga tumitindig laban sa akin.

Taludtod: Iligtas mo ako sa mga gumagawa ng kasamaan.

Awit 58:2, 3A

2. Pagbasa mula sa aklat ng Exodo

Sinabi ng Panginoon kay Job mula sa bagyo at mga ulap: 'Sino itong nagtatago ng payo sa Akin at pinipigilan ang kanyang mga salita sa kanyang puso, na inakala niyang maitatago *ang mga ito* sa Akin? Magsuot ka ng iyong balabal na parang lalaki; tatanungin kita, at sasagot ka sa Akin: nasaan ka nang inilatag Ko ang mga saligan ng lupa? Sabihin Mo sa Akin, kung may pagkaunawa ka. Sino ang naglatag ng mga pundasyon nito, kung alam mo? O sino ang naglatag ng sukat na tali sa ibabaw nito? Saan nakapuwesto ang mga singsing nito? At sino ang naglatag ng batong pang-sulok nito? Nang unang lumitaw ang mga bituin, pinuri Ako ng lahat ng Aking mga anghel sa malakas na tinig. At sinara Ko ang dagat sa likod ng mga tarangkahan nang ito**'y magwala***, nang ito'y lumabas mula sa sinapupunan ng kanyang ina; itinakda Ko ang mga ulap bilang pananamit nito, at binalot Ko ito ng hamog. Itinakda Ko ang mga hangganan nito, naglagay ng mga harang at tarangkahan sa paligid, at sinabi Ko rito: 'Hanggang dito ka lamang, at hindi hihigit pa; kundi sa iyong sarili, doon mababali ang iyong mga alon.' O ba'y itinatag Ko ang liwanag ng umaga para sa iyo, at nauunawaan ba ng bituin ng umaga ang tungkulin nito: na ikalat ang mga pakpak nito sa ibabaw ng lupa, at yugyugin ang masasama mula rito? O ikaw ba, sa pagkuha ng luwad, ay lumikha ng isang buhay na nilalang, at, sa pagbibigay dito ng pananalita, inilagay mo ito sa ibabaw ng lupa? At inalis *mo ba* ang liwanag sa masasama, at dinurog ang lakas ng mga mayabang? Nakarating ka *na ba* sa bukal ng dagat, at naglakad sa mga bakas ng kalaliman? Nagbubukas *ba* sa takot ang mga pintuan ng kamatayan para sa iyo, at nanginginig *ba* ang mga tagapagbantay ng ilalim ng lupa kapag nakikita ka nila? At nasabihan ka *na ba* tungkol sa lawak *ng lupa* sa ilalim ng mga kalangitan? Sabihin Mo sa Akin, kung gayon, kung gaano ito kalaki? Saang lupain naninirahan ang liwanag? At nasaan ang kinaroroonan ng kadiliman? Hindi mo ba Ako matuturo sa kanilang mga hangganan, kung tunay ngang alam mo ang kanilang mga daan? Tiyak na alam mo, sapagkat ikaw ay ipinanganak noong panahong iyon, at maraming taon ka na. ('Pumasok ka sa mga kamalig ng niyebe at nasilayan mo ang mga kamalig ng granizo; *ito ay* inilalaan para sa iyo sa panahon *ng pagsalakay* ng mga kaaway, sa araw ng digmaan at pakikipaglaban.') Nang maunawaan ito, sinabi ni Job sa Panginoon: 'Alam kong kaya Mong gawin ang lahat ng bagay, at walang imposible para sa Iyo. Sapagkat sino *ang* nagtatago ng payo sa Iyo? Sino ang humahawak ng kaniyang mga salita, na inisip na itago *ang mga ito* sa Iyo? Sino nga ba ang magsasabi sa akin ng hindi ko alam, ng mga bagay na dakila at kamangha-mangha na hindi ko alam? Pakinggan Mo ako, O Panginoon, upang makapagsalita rin ako; at tatanungin Kita, at tuturuan Mo ako. Dati'y narinig ko lamang ang tungkol sa Iyo sa pamamagitan ng pandinig, ngunit ngayo'y nakikita na Kita ng aking mata!'

***tulad ng sa pinakamahusay na manuskrito ng Septuaginta at sa Slavonic na bersyon ng Greek Menologion: 'nanganak'.**

Job 38:1–23; 42:1–5

3. Isang pagbasa mula sa mga Propesiya ni Isaias

Binibigyan ako ng Panginoon ng dila ng karununga, upang malaman ko kung kailan magsalita ng isang salita. Itinayo Niya ako sa umaga; binigyan Niya ako ng tainga upang makinig. At binubuksan ng tagubilin ng Panginoon ang aking mga tainga; hindi ako tumututol o sumasalungat. Ibinigay ko ang aking likod sa mga sumusuntok sa akin, at ang aking mga pisngi sa mga humihila ng aking balbas; ni hindi ko inilihis ang aking mukha sa kahihiyan ng mga panunuya. At ang Panginoon, ang Panginoon, ay naging aking tumutulong; kaya't hindi ako nahiya, kundi itinatag ko ang aking mukha na parang batong-giniling, at alam kong hindi ako mahihiya, sapagkat ang aking Matuwirang Tagapagtanggol ay papalapit na. Sino ang makikipagtalo sa akin? Magsitindig sila laban sa akin. At sino ang makikipagtalo sa akin? Lumapit siya sa akin. Narito, tutulungan ako ng Panginoon; sino ang makapipinsala sa akin? Narito, kayong lahat ay maluluma na parang damit; sisirain kayo ng uod. Sino sa inyo ang natatakot sa Panginoon? Pakinggan niya ang tinig ng Kanyang lingkod. Kayo na lumalakad sa kadiliman at walang liwanag! Magtiwala sa pangalan ng Panginoon at magsilung sa Diyos. Narito, kayong lahat, nagsindi kayo ng apoy at pinagyayaman ang mga ningas nito—lumakad kayo sa liwanag ng inyong apoy at ng ningas na inyong pinagyayaman! Ito'y dumating sa inyo dahil sa Akin: kayo'y matutulog sa dalamhati!

Isaias 50:4–11

Pagkatapos, ang Maliit na Litanya at ang Trisagion.

Prokeimenon, tono 7

Ang mga pinuno ng bayan ay nagtipon-tipon / laban sa Panginoon at laban sa Kanyang Pinahiran.

Taludtod: Bakit nagngalit ang mga bansa, at nagbalak na walang kabuluhan ang mga bayan?

Awit 2:3B, 2

Unang Liham sa mga taga-Corinto, simula sa talata 149

Mga kapatid, tinanggap ko mula sa Panginoon at ipinasa sa inyo na noong gabing siya ay ipinagkanulo, kumuha ang Panginoong Jesus ng tinapay, at nang makapagpasalamat Siya, pinagputol-putol Niya ito at sinabi, 'Ito ang aking katawan na ipinagputol-putol para sa inyo. Gawin ninyo ito bilang pag-alala sa akin.' Sa parehong paraan, pagkatapos ng hapunan, kinuha Niya ang tasa, na sinasabi, 'Ang tasang ito ang bagong tipan sa Aking dugo; gawin ninyo ito, sa tuwing iinumin ninyo ito, bilang pag-alala sa Akin.' Sapagkat sa tuwing kakain kayo ng tinapay na ito at iinumin ang tasang ito, ipinapahayag ninyo ang kamatayan ng Panginoon hanggang sa Siya'y dumating. Kaya't ang sinumang kumain ng tinapay o uminom ng tasa ng Panginoon sa di-karapat-dapat na paraan ay magkakasala laban sa katawan at dugo ng Panginoon. Dapat munang suriin ng isang tao ang kanyang sarili, at saka siya kumain ng tinapay at uminom mula sa tasa. Sapagkat ang sinumang kumakain at umiinom nang hindi pinag-iisipan ang Katawan ay kumakain at umiinom ng hatol sa sarili. Kaya nga't marami sa inyo ang mahina at maysakit, at di-kaunti ang nangamate. Kung huhusgahan natin ang ating sarili, hindi tayo huhusgahan; ngunit kapag tayo'y huhusgahan, tayo'y dinidisiplina ng Panginoon upang hindi tayo masentensiyahan kasama ng sanlibutan.

1 Cor 11:23–32

Alleluia, Tono 6

Taludtod: Mapalad ang taong nag-iisip sa mga nangangailangan at dukha: sa araw ng kapahamakan ililigtas siya ng Panginoon.

Taludtod: Ang aking mga kaaway ay nagsalita ng masama laban sa akin: 'Kailan siya mamamatay, at mawawala ang kanyang pangalan?'

Taludtod: Ang kumakain ng Kaniyang tinapay ay nagtataas ng kaniyang sakong laban sa Akin.

Awit 40:2, 6, 10B

Ang Ebanghelyo ayon kay Mateo, simula ng kabanata 107

Sinabi ng Panginoon sa kaniyang mga alagad: 'Alam ninyo na makalipas ang dalawang araw ay darating ang Pista ng Paskwa, at ang Anak ng Tao ay ibibigay upang ipako sa krus.' Pagkatapos, ang mga punong pari at ang mga nakatatanda ng bayan ay nagtipon sa palasyo ng punong pari na ang pangalan ay Caiaphas, at pinagpasyahan nilang hulihin si Jesus sa pamamagitan ng panlilinlang at ipatay Siya; ngunit sinabi nila, 'Hindi sa panahon ng pista, baka magkaroon ng kaguluhan sa mga tao.' Nang si Jesus ay nasa Bethany, sa bahay ni Simon na ketongin, lumapit sa Kaniya ang isang babae na may dalang banga na gawa sa alabastro na naglalaman ng napakamahal na pabangong langis, at sinimulan niyang ibuhos ito sa Kaniyang ulo habang nakahiga Siya. Nang makita ito ng mga alagad, nagalit sila at nagsabi, 'Bakit ang sayang na ito? Siguradong maaari itong maibenta sa mataas na halaga at ang pera ay ibigay sa mga mahihirap.' Ngunit si Jesus, nang mapagtanto ito, sinabi sa kanila, 'Bakit ninyo pinapahirapan ang babae? Gumawa siya ng mabuting gawa para sa Akin; sapagkat palagi ninyong kasama ang mga mahihirap, ngunit hindi ninyo Ako palaging kasama; sa pagbubuhos ng pabangong ito sa Aking katawan, ginawa niya ito bilang paghahanda para sa Aking paglilibing. Tunay na sinasabi ko sa inyo, saan man ipangaral ang Ebanghelyong ito sa buong mundo, isasalaysay din ang ginawa niya bilang alaala niya.' Pagkatapos ay lumapit sa mga punong saserdote ang isa sa Labindalawa na si Judas Iskariote, at sinabi sa kanila, 'Ano ang ibibigay ninyo sa akin, at ihahatid ko siya sa inyo?' Binuo nila sa kanya ang tatlumpung pirasong pilak. At mula noon ay naghanap siya ng pagkakataon upang siya'y kanin. Sa unang araw ng Kapistahan ng Tinapay na Walang Pampaalsa, lumapit ang mga alagad kay Jesus, na nagsasabi, 'Saan mo nais naming ihanda para sa iyo upang kainin ang Paskwa?' Sumagot siya, 'Pumunta kayo sa lungsod sa isang tao at sabihin sa kaniya, "Sinasabi ng Guro: Malapit na ang oras ko; ipagdiriwang ko ang Paskwa sa bahay mo kasama ang aking mga alagad."' Ginawa ng mga alagad ang iniutos sa kanila ni Jesus at inihanda nila ang Paskwa. Nang dumating ang gabi, umupo siya sa hapag-kainan kasama ang labindalawang alagad. Alam niyang inilagay ng Ama ang lahat ng bagay sa kanyang mga kamay, at na siya ay nagmula sa Diyos at bumabalik sa Diyos, ay bumangon siya mula sa hapunan at hinubad ang kanyang mga panlabas na kasuotan. Pagkatapos, kumuha siya ng tuwalya at itinali ito sa kanyang baywang. Nagbuhos siya ng tubig sa lababo at sinimulan niyang hugasan ang mga paa ng mga alagad at punasan ang mga ito gamit ang tuwalyang nakatali sa kanyang baywang. Kaya't lumapit Siya kay Simon Pedro, at sinabi ni Pedro sa Kaniya, 'Panginoon, hihugasan Mo ba ang aking mga paa?' Sumagot si Jesus at sinabi sa kaniya, 'Ang ginagawa ko ay hindi mo nauunawaan ngayon, ngunit mauunawaan mo rin ito pagkatapos.' Sinabi ni Pedro sa Kaniya, 'Hindi Mo kailanman hihugasan ang aking mga paa.' Sumagot si Jesus sa kaniya, 'Kung hindi kita hinuhugasan, wala kang bahagi sa Akin.' Sinabi ni Simon Pedro sa Kaniya, 'Panginoon, hindi lamang ang mga paa ko, kundi pati na ang mga kamay at ang ulo ko.' Sinabi ni Jesus sa kaniya, 'Ang siyang naligo ay kailangan lamang hugasan ang mga paa, sapagkat malinis na siya nang lubos; at kayo'y malinis, ngunit hindi kayong lahat.' Sapagkat alam Niya kung sino ang magkakanulo sa Kanya; kaya Niya sinabi, 'Hindi kayong lahat ay malinis.' Nang nahugasan Niya ang kanilang mga paa at muling isinuot ang Kanyang mga damit at naupo, sinabi Niya sa kanila, 'Nauunawaan ba ninyo ang ginawa Ko para sa inyo? Tinatawag ninyo Ako na "Guro" at "Panginoon", at tama kayong gawin iyon, sapagkat ako nga ay Guro at Panginoon. Kaya, kung ako, ang inyong Panginoon at Guro, ay nahugasan ang inyong mga paa, nararapat na hugasan ninyo ang mga paa ng isa't isa. Sapagkat nagbigay ako sa inyo ng halimbawa, upang kung ano ang ginawa ko para sa inyo, ganoon din ang gawin ninyo. Tutoo, tutoo, sinasabi ko sa inyo: ang lingkod ay hindi hihigit sa kanyang panginoon, ni ang sugo ay hindi hihigit sa nagsugo sa kanya. Kung nalalaman ninyo ang mga bagay na ito, mapalad kayo kung tutuparin ninyo ang mga ito. At habang sila'y kumakain, sinabi Niya: 'Tunay, tunay, sinasabi ko sa inyo, isa sa inyo ang magtataksil sa Akin.' At dahil sa matinding pagkabahala, nagsimulang sabihin sa Kaniya ang bawat isa: 'Hindi kaya ako, Ginoo?' Ngunit sumagot Siya: 'Ang siyang nakisawsaw ng kaniyang kamay sa pinggan kasama ko, siya ang magtataksil sa Akin.' Gayunpaman, ang Anak ng Tao ay pupunta, ayon sa nakasulat tungkol sa Kanya; ngunit kawawa ang taong ipagkakanulo sa Anak ng Tao: mas mabuti pa sa taong iyon na hindi na siya ipinanganak.' At si Hudas, na magkakanulo sa Kanya, ay tumugon, 'Hindi ako, Guro?' Sinabi ni Jesus sa kanya, 'Sinabi mo na.' Habang sila'y kumakain, kumuha si Jesus ng tinapay, nagpasalamat,

pinakurot ito, at ibinigay sa kaniyang mga alagad, na sinasabi, 'Kuma o kayo; ito ang aking katawan.' Pagkatapos ay kumuha siya ng saro, nagpasalamat, at ibinigay ito sa kanila, na sinasabi, 'Uminom kayo o kayong lahat; ito ang aking dugo ng bagong tipan, na ibinubuhos para sa marami para sa kapatawaran ng mga kasalanan.' Sinasabi ko sa inyo, hindi na ako iinom ng bungang ubas na ito mula ngayon hanggang sa araw na iinom ko ito nang bago kasama ninyo sa Kaharian ng aking Ama.' At pagkatapos nilang kumanta ng isang awit, lumabas sila patungo sa Bundok ng mga Olibo. Pagkatapos ay sinabi ni Jesus sa kanila, 'Mabubuwal kayong lahat dahil sa akin ngayong gabing ito, sapagkat nasusulat: "Papahampasin ko ang pastol, at mangangalataw ang mga tupa ng kawan." Ngunit pagkatapos kong mabuhay na muli, mauuna ako sa inyo sa Galilea.' Sumagot si Pedro sa kanya, 'Kahit pa ang lahat ay matukso dahil sa iyo, ako'y hindi kailanman matutukso.' Sinabi ni Jesus sa kaniya, 'Tunay ngang sinasabi ko sa iyo, ngayong gabi, bago pa umalingawngaw ang tandang, tatanggihan mo ako nang makatlo.' Sinabi ni Pedro sa kaniya, 'Kahit pa ako'y mamatay kasama mo, hindi kita itatanggi kailanman.' Ganoon din ang sinabi ng lahat ng mga alagad. Pagkatapos ay dinala sila ni Jesus sa isang lugar na tinatawag na Gethsemane, at sinabi niya sa mga alagad, 'Maupo kayo rito habang ako'y pupunta roon upang manalangin.' At inakay niya sina Pedro at ang dalawang anak ni Zebedeo, at siya'y nagsimulang labis na malungkot at maligalig. Pagkatapos ay sinabi Niya sa kanila, 'Lubos na nalulungkot ang kaluluwa ko, hanggang sa kamatayan; manatili kayo rito at bantayan ninyo ako.' At nang lumakad Siya ng kaunti pa, Siya'y lumuhod nang mukha sa lupa at nanalangin, na sinasabi, 'Ama ko, kung maaari, ilayo Mo sa akin ang basong ito; gayon pa man, hindi ang kalooban ko, kundi ang Kalooban Mo ang mangyari.' At may anghel na mula sa langit ang lumitaw sa Kanya, na nagpalakas sa Kanya. At habang Siya ay lubhang naghihirap, lalong nagsikap Siyang manalangin; at ang Kanyang pawis ay naging parang patak ng dugo na tumutulo sa lupa. At nang magtapat Siya sa panalangin, lumapit Siya sa mga alagad at sila'y natagpuang natutulog, at sinabi kay Pedro: 'Hindi mo ba nagawang magbantay sa Akin kahit isang oras? 'Bantayan ninyo at manalangin, upang huwag kayong mapahulog sa tukso: ang espiritu ay handa, ngunit ang laman ay mahina.' At muling umalis Siya at nanalangin sa ikalawang pagkakataon, na sinasabi, 'Ama ko, kung hindi maaaring lumampas sa Akin ang basong ito nang hindi ko ito inuupot, mangyari nawa ang kalooban Mo.' At nang Siya'y bumalik, Siya'y natagpuan Nilang natutulog; sapagkat ang kanilang mga mata ay napakapagal. Iniwan Niya sila, at muling lumayo at nanalangin sa ikatlong pagkakataon, na sinasabi ang parehong mga salita. Pagkatapos ay lumapit Siya sa mga alagad at sinabi sa kanila, 'Ano ito? Natutulog at nagpapahinga pa ba kayo? Narito, malapit na ang oras, at ang Anak ng Tao ay ihahatid sa mga kamay ng mga makasalanan. 'Tumayo kayo, tayo na; narito, ang siyang nagtataksil sa Akin ay malapit na.' At habang Siya'y nagsasalita pa, narito, si Judas, isa sa Labindalawa, ay dumating, at kasama niya ang isang malaking pulutong na armado ng mga espada at mga sandata, na sinugo ng mga punong saserdote at ng mga nakatatanda ng bayan. Nagbigay ang tagapagkanulo ng isang tanda: 'Ang aking hahalikan ang siya; hulihin ninyo siya.' At agad siyang lumapit kay Jesus at sinabi, 'Mabuhay, Rabbi!' at hinalikan siya. Ngunit sinabi ni Jesus sa kaniya, 'Kaibigan, bakit ka narito?' Pagkatapos ay lumapit sila, inilagay ang kanilang mga kamay kay Jesus at dinakip Siya. At narito, ang isa sa mga kasama ni Jesus ay iniunat ang kaniyang kamay, inagaw ang kaniyang tabak at, tinamaan ang alipin ng punong pari, naputol ang kaniyang tenga. Nang oras na iyon sinabi ni Jesus sa kaniya, 'Ibalik mo ang iyong tabak sa itsa nito, sapagkat ang lahat ng kumukuha ng tabak ay mamamatay sa tabak. O inakala ba ninyo na hindi ko maaaring ipagdasal sa aking Ama, at hindi kaagad Siyang magpapadala sa akin ng higit sa labindalawang legyon ng mga anghel? Ngunit paano nga kung matutupad ang mga Kasulatan na kailangang mangyari ito? Sa oras na iyon sinabi ni Jesus sa karamihan, 'Lumabas kayo na may dalang espada at pamalo upang dakpin ako, na parang ako'y isang tulisan; ngunit araw-araw akong nakaupo na nagtuturo sa templo, at hindi ninyo ako inaresto. Nangyari ang lahat ng ito upang matupad ang mga sinulat ng mga propeta.' Nang oras na iyon ay iniwan Siya ng lahat ng mga alagad at tumakas. Ngunit ang mga humuli kay Jesus ay dinala Siya kay Caifas na punong pari, kung saan nagkatipon ang mga eskriba at ang mga nakatatanda. Si Pedro naman ay sumunod sa Kanya nang malayo, hanggang sa loob ng patio ng punong pari; at pagpasok niya roon, naupo siya kasama ng mga lingkod upang makita kung paano ito magwawakas. Ang mga punong pari at ang buong Sanhedrin ay naghahanap ng maling saksi laban kay Jesus, upang siya'y mapatay. Ngunit wala silang nahanap, kahit na maraming

maling saksi ang lumapit. Sa wakas, may dalawang lalaki ang lumapit at nagsabi, 'Sinabi niya, "Kayang gibain ang Templo ng Diyos at itayo itong muli sa loob ng tatlong araw."' Pagkatapos, tumindig ang punong pari at sinabi sa Kaniya, 'Wala ka bang sagot? Ano itong patotoong ibinibigay nila laban sa iyo?' Ngunit nanahimik si Jesus. Sumagot sa Kanya ang punong pari, 'Pinapanumpa Kita sa buhay na Diyos: sabihin mo sa amin, Ikaw ba ang Cristo, ang Anak ng Diyos?' Sumagot si Jesus, 'Sinabi mo. Ngunit sinasabi ko sa iyo, mula ngayon makikita mo ang Anak ng Tao na nakaupo sa kanan ng Kapangyarihan at paparating sa mga ulap ng langit.' Nang magkagayo'y hinapak ng punong pari ang kaniyang mga suot at sinabi, 'Nagsalita siya ng kalapastanganan! Ano'ng karagdagang saksi pa ang kailangan natin? Narinig na ninyo ang kalapastanganan! Ano'ng hatol ninyo?' Sumagot sila, 'Karapat-dapat siya sa kamatayan.' Pagkatapos ay tinalian nila ng laway ang kaniyang mukha at sinuntok siya sa pisngi; ang iba nama'y pinukpukan siya, na sinasabi, 'Maghula ka sa amin, Cristo: sino ang sumuntok sa iyo?' Si Pedro naman ay nakaupo sa labas sa patio. Lumapit sa kanya ang isang alipores na babae at sinabi, 'Ikaw rin ay kasama ni Jesus na taga-Galilea.' Ngunit itinanggi niya ito sa harap nila lahat, na sinasabing, 'Hindi ko alam ang sinasabi mo.' Nang pumasok siya sa gate, may isang babae pa na nakakita sa kanya at nagsabi sa mga nakatayo roon, 'Ang taong ito ay kasama ni Jesus na taga-Nazareth.' At muling pinabulaanan niya ito, na nanumpa, 'Hindi ko kilala ang taong ito.' Pagkalipas ng sandali, lumapit sa kay Pedro ang mga nakatayo roon at nagsabi, 'Tunay ngang isa ka sa kanila, sapagkat ang iyong diyalekto ang siyang nagpapakilala sa iyo.' Nang magsimula siyang sumumpa nang mariin, 'Hindi ko kilala ang taong ito.' At agad na tumilaok ang isang tandang. Naalala ni Pedro ang sinabi ni Jesus: 'Bago tumilaok ang tandang, tatanggihan mo ako nang makatlo.' At lumabas siya at umiyak nang taimtim. Nang sumapit ang umaga, nagtipon-tipon ang lahat ng punong pari at mga nakatatanda ng bayan at pinagpasyahan nilang ipatay si Jesus. Kaya tinali nila Siya, dinala Siya palayo, at iniharap Siya kay Pontio Pilato, ang gobernador.

Mat 26:2–20; Juan 13:3–17; Mat 26:21–39; Luc 22:43–45A; Mat 26:40–27:2

Sinundan ng Liturhiya ni San Basilio ang Dakila.

Sa halip ng Himno ng mga Kerubin at ng Himno ng Komunyon, inaawit natin: Troparion, Tono 6

Bilang tagapakinabang ng Iyong hiwagaing Hapunan / sa araw na ito, O Anak ng Diyos, tanggapin Mo ako. / Sapagkat hindi ko ibubunyag ang hiwaga sa Iyong mga kaaway, / ni hindi rin kita hahalikan gaya ni Hudas. / Ngunit tulad ng tulisan, ipagtatapat kita: / 'Alalahanin Mo ako, O Panginoon, sa Iyong Kaharian'.

Sa halip na 'Karapat-dapat'

Irmos, tono 6: Sa pamamagitan ng pagkamapag-salo ng Panginoon / at ng walang-hanggang piging, / sa matayog na lugar na may marangal na pag-iisip, / tayo, mga mananampalataya, ay magalak, / nang marinig natin ang pinakamataas na salita mula sa Salita, / na ating pinupuri.

Kinakanta natin ang Troparion na 'Ng Iyong misteryosong Hapunan:' kapwa sa panahon ng Komunyon at bilang kapalit ng 'Maging punô ang aming mga labi:' Pagkatapos ng panalangin mula sa ambo, isinasagawa ang ritwal ng paghuhugas ng mga paa, na sinusundan ng pamimigay ng antidoron.

Pagpapalayas

Matapos Nating ipakita sa atin ang pinakamainam na landas tungo sa kababaang-loob sa pamamagitan ng Kanyang sukdulang kabutihan nang hugasan Niya ang mga paa ng Kanyang mga alagad, at matapos Nating mapakumbaba ang Sarili para sa kapakanan natin hanggang sa Krus at Kanyang paglilibing, Si Cristo, ang ating tunay na Diyos, sa pamamagitan ng mga panalangin ng Kanyang Pinakabanal na Ina, ng mga banal, maluwalhati at pinupuring mga Apostol, ng ating banal na Ama Basil na Dakila, Arsobispo ng Caesarea sa Cappadocia, at ng lahat ng mga santo, mahabagin Siya sa atin at iligtas tayo, sapagkat mabuti Siya at mahilig sa tao.

SA BANAL AT MABILING BIYERNES sa

SA BANAL AT MALAKING HUKLAB
SA VESPERS

Ipinagdiriwang natin ang Maliit na Vespers at inaawit ang Triodion ng Dakilang Biyernes ni San Andres ng Crete. Tono 8.*

Awit 5

Irmos: Pawiin Mo ang kadiliman ng aking kaluluwa, / O Tagapagbigay ng liwanag, Kristo aming Diyos, / na pinalayas Mo ang sinaunang kadiliman ng kalaliman, / at ipagkaloob Mo sa akin ang liwanag ng Iyong mga utos, O Salita, / upang idayaw Kita mula sa pagsikat ng araw. **(2)**

Isang hapunan ang inihanda / at inilapag sa Iyo ang handaan ng Paskwa, / ayon sa Iyong utos, O Kristo; / ngunit si Hudas ay nagbabalak na Ika'y ipagkanulo, / at, *bagaman* nanatili siya sa Iyo, / lihim niyang pinagkasunduan ang Iyong halaga / dahil sa kasakiman sa pilak.

Pagkatapos bumangon mula sa hapunan / at magbalabal ng tuwalya sa Kaniyang balakang / si Cristo, ayon sa *Kaniyang sariling* kalooban, / yumuko ang Kaniyang ulo; samantalang sumigaw si Pedro: / 'Hindi Mo kailanman huhugasan ang aking mga paa, O aking Lumalang; / subalit hugasan Mo nga!'

Ang mapanlinlang na alagad, si Hudas, / ay kinuha ang tinapay sa kaniyang mga kamay na may mapanlinlang na *layunin*, / at sa mga ito ay nagpakita ng pagtataksil laban sa Iyo; / iniunat niya ang *kaniyang* mga paa *sa Iyo*, / na Ikaw Mismo ang naghugas / at pinatuyo gamit ang tuwalya.

Sa mapanlinlang na paghalik sa Iyo, Judas / ay dinampi ka noon ng kanyang mga labi, / na mga labi ring ginamit niya sa hindi marangal na pagtanggap / sa Iyong Katawan, ang Salita, / *at* sumigaw sa Iyo: 'Mabuhay, Guro!' / Siya—kaibigan at tagapagkanulo, alipin at mambababo.

Nang makita ni Pedro ang nangyayari, / sa labis na takot, / siya'y nabisto ng isang simpleng tanong ng alipores na babae; / at gayon niya Ikaw itinakwil, O Panginoon, / gaya ng Iyong hindi lamang ipinahayag, / kundi gaya ng Iyong, ang Sangkan-alam, *mula pa noong pasimula* ay nalalaman.

Pinapalo nila sa mukha ang Maylalang / – at ang buong nilikha'y tumatanggap ng mga palo, / nang Siya'y inuurungan; / pinapalo nila Siya ng isang taboy ayon sa Kaniyang kalooban / – at ang mga makalangit na Kapangyarihan ay yumuyuko; / tina-tuklaw nila ang Hukom – at ang lahat ng salalayan ng lupa / ay nag-uga.

Kaluwalhatian: Ang Diyos ay tinangjahan ng tinik, / Siya na nagdekorasyon sa buong lupa ng mga bulaklak; / at Siya ay tumatanggap ng mga sugat, / at tinitiis ang panlalait nang may mahabang pagtitiyaga; / at Siya ay nagsusuot *sa Kanyang sarili* ng malagkit na balabal ng pang-aalipusta, / at tinitiis ang lahat ng bagay habang Siya ay Diyos, / at naghihirap sa Kanyang sariling laman.

At ngayon: Hayaan si Juan na ipahayag, / na ipinaliwanag ang Iyong Pagkakatawang-tao sa pamamagitan ng banal na mga aral: / 'Ang Salita, nang maging tao mula sa Birhen nang walang pagbabago, / ay nanatiling Diyos ayon sa kalikasan, gaya ng dati, / nang hindi iniiwan ang sinapupunan ng Kaniyang Ama.

Awit 8

Irmos: Ikaw na nagtatago ng Iyong makalangit na palasyo sa mga tubig, / na nagtatalaga ng buhangin bilang hangganan ng dagat / at sumusuporta sa lahat ng bagay! / Ang araw ay umaawit tungkol sa Iyo, ang buwan ay nagbibigay-luwalhati sa Iyo, / ang buong nilikha ay iniaalay ang awit sa Iyo, / bilang sa Tagalikha at Tagagawa magpakailanman! **(2)**

Ikaw na bumabalot sa kalangitan ng mga ulap, O Hesus, / na naghahari sa trono ng kaluwalhatian kasama ng di-maggugol na Ama, / Ikaw, nang kumuha ka ng tuwalya, tinali Mo ito sa Ayo, / upang hugasan ang mga paa ng mortal, / na lubos na apoy, O Salita, / bagaman Sinasakatawan ka.

Nang nahugasan na Niya silang lahat, nagpatong si Jesus, at ipinahayag Niya sa Kaniyang mga alagad: 'Alam *ba* ninyong lahat kung ano ang ginawa ko ngayon? Sapagkat nagbigay ako ng halimbawa ng kababaang-loob para sa inyong lahat, upang *ang* sinumang nagnanais maging una ay maging huli sa lahat nang kusang-loob!'

'Malinis kayo, ngunit hindi kayong lahat,' – / wika ni Cristo *sa Kaniyang* mga kaibigan, / habang sila'y nakahiga sa hapunan. / At nagtitigan silang *bawat* isa, / na hindi nauunawaan ang mga salitang *ito*. / Kaya, makalipas ang sandali, / hayag Niyang binanggit ang pangalan ng tagapagkanulo.

Nang masabi ng Hukom ng lahat ang mga salitang ito, / habang papunta Siya sa Bundok ng mga Olibo kasama ang Kanyang mga alagad, / sinabi Niya: / 'Tumayo kayo at tayo na rito, / sapagkat malapit na ang tagapagkanulo; / huwag akong itanggi ninuman, / sapagkat kusang-loob akong naghihirap!'

O mapanlinlang na halik! / 'Mapalad ka, Guro!' – wika ni Hudas kay Cristo, / at sa mismong mga salitang *ito* ay inihandog Niya Siya upang patayin. / Sapagkat ito ang tanda na ibinigay niya sa mga walang-batas: / 'Ang aking hahalikan, *siya* ang taong / ipinangako kong ihahatid sa inyo.'

Nang Sila ka'y dakpin, aming Diyos, ng mga taong walang batas, / at nang walang kahit kaunting pagtutol, ni itinaas Mo man ang Siyayong tinig, O Kordero ng Diyos, / tiniis Mo ang lahat: ang pagsisiyasat at ang paglilitis, / at Sila ka'y pinukpukan, ginapos at dinala / na may mga espada at sibat kay Caifas.

'Ipako Siya sa krus,' ang sigaw ng pulutong ng mga Hudyo / kasama ang mga pari at eskriba, 'si Jesus Cristo!' / O mga taong walang pananampalataya! Sapagkat ano ang ginawa *Niya sa inyo*, Siya na nagpakita, / na nagbanayad kay Lazaro mula sa libingan / at nagbukas ng daan tungo sa kaligtasan ng sangkatauhan?

Sa harap ng hukuman ni Pilato, ang walang-batas na pulutong / ay sumigaw, na nagsasabing: 'Ipako Siya sa krus, / at pakawalan mo para sa amin si Barabbas na mamamatay-tao, na nakadena; / ngunit si Cristo, matapos mo munang pahirasan Siya, / kunin mo Siya, kunin mo Siya, ipako Siya sa krus kasama ng mga salbahis!'

Pagpalain natin ang Ama, at ang Anak, at ang Espiritu Santo, ang Panginoon.

O hindi masabi-sabi na kahihiyan! / O hindi mailarawan na balak! / Paano Mo, O Tagapagligtas, na Siyang apoy, / hinugasan ang mga paa ng tagapagkanulo? / At nang nahugasan Mo na ang mga ito at inialay ang tinapay sa hapunian, / hindi *Mo siya* sinunog, kundi tinuruan Mo *ang lahat* / ng hiwaga ng paglilingkod.

At ngayon, O Ina ng Diyos: O ang huling pahayag: Ang Diyos ay Anak ng isang babae! / At ang panganganak ay walang binhi: ang Ina ay walang asawa / at ang ipinanganak ay Diyos! / O isang tanawing nagpupuno ng paghanga! / O kakatwang paglilihi ng Birhen! / O di-mailarawang Kapanganha! / Tunay nga, ang lahat ng *ito* ay lampas sa isip at pagninilay!

Himno 9

Irmos: Pinagpala Ka, O Panginoon, Diyos ng Israel, / na nagtaas ng sungay ng kaligtasan para sa amin / sa bahay ni David, Kanyang lingkod: / gayon ay bumisita sa amin ang Liwanag, na sumibol mula sa kataas-taasan, / at Itinuro Niya sa amin ang daan ng kapayapaan. **(2)**

'Nakatulog na naman kayo,' ang sigaw ni Cristo sa Kaniyang mga alagad, / 'manatili kayong gising, sapagkat malapit na ang oras; / bumangon kayo, tayo na, mga kaibigan Ko: / narito, ang taksil na alagad, *na sinamahan ng* isang buong pangkat, / ay dumarating upang ipagkanulo Ako sa mga mamamatay-tao!'

'Mapanlinlang ang halik mo / at mapait ang pagbati mo! / Kanino nga ba ka sumisigaw, ikaw na mandaraya, / na nagsasabing, 'Mabuhay, Rabbi!'?" – / kay Hudas ang tinutukoy ni Cristo. / –

"Kaibigan, para ba rito ka dumating," – wika Niya, / – "sapagkat kung dumating ka upang bumati, bakit ka nag-aalok / ng kutsilyong pinahiran ng pulot?"

Sa Kanyang sariling kusang-loob ay dumating / upang tumayo sa harap ng hukuman ni Pilato, / si Cristo, ang walang-sala na Hukom, / at *sa pamamagitan nito* ay iligtas Niya tayo mula sa ating mga utang. / Kaya't tiniis Mo, O Mabuti, ang mga sugat sa laman, / upang tayong lahat ay makatanggap ng kaligtasan.

Habang nakatayo si Pilato sa Harapan ng Kalaliman ng Awa: / Apoy—tunay nga, sa dayami, sa tambo, at sa lupa! / Hindi siya sinunog ng Apoy ng Pagkadiyos, / kundi si Cristo, na likas na malaya, / ay tiniis *ang lahat* nang may pagtitiis, / bilang Pag-ibig sa Sangkatauhan.

'Kunin Siya, kunin Siya, ipako sa krus ang tinatawag na Cristo', / – ang minsang sigaw ng mga Hudyo kay Pilato; / habang hinuhugasan niya ang kaniyang mga kamay, / at sa pamamagitan ng isang taboy ay isinulat ang Kaniyang kasalanan para sa kanila, / na nagkaloob ng kawalang-kamatayan sa lahat.

Ang mga walang-batas, na sumigaw nang *mas* malakas kay Pilato: / 'Kunin Siya, kunin Siya, ipako si Cristo!' / – ay hiniling na *Siya* ay patayin bilang isang nahatulang kriminal. / *Ngunit* hindi ba Siya ang nagbuhay ng mga patay, naglinis ng mga ketongin, / nagpagaling sa babaeng may daloy ng dugo, at nagpalakas sa mga paralisado?

'Anong masama ang ginawa Niya, / na sumisigaw kayong ganito nang malakas: / "Kunin Siya, kunin Siya, ipako Siya sa krus!"' / – minsang ipinahayag ni Pilato sa pabayaang madla, / – 'Walang kapintasan akong nakikita sa Kanya!' / Ngunit sumigaw sila nang may galit: / 'Kunin Siya, kunin Siya, ipako Siya sa krus, Tagapagligtas ng lahat!'

O mga Hudyong walang-batas! O mga taong hangal! / Wala ba kayong naaalala sa mga himala ni Cristo, / *sa Kanyang* maraming pagpapagaling? / Hindi ba ninyo nauunawaan / ang Kanyang buong banal na kapangyarihan? / Ngunit gaya ng inyong mga ninuno noon, / gayon din naman kayo ngayon ay nabigo ring maunawaan *ito*!

Kaluwalhatian: Matapos tiisin ang paghampas, O aking Nilikha, / inialay ka rin sa krus para sa akin, / upang, matapos tuparin ang aking kaligtasan sa lupa, / maibuhos Mo ang buhay sa mundo at, sa pamamagitan ng Iyong mahalagang dugo, / ipagkaloob ang walang kamatayan sa mga sumasamba sa Iyo.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Ang Kordero Mo, ang Panginoon, / na nakatayo sa harap ng Krus / at umiiyak para sa Iyo, ang Tagapaglikha ng lahat, / ay nasilayan ang Iyong pagtitimpi: / sapagkat isinilang Ka sa laman ayon sa sariling kalooban Mo / at tiniis ang lahat ng paghihirap doon, / upang iligtas ang mundo!

Sa halip na 'Karapat-dapat:' ang irmos ng ika-siyam na ode: 'Pinagpala Ka, O Panginoon:' **Ang Trisagion pagkatapos ng 'Ama Namin:' ang Kontakion ng araw.** 'Halina, kayong lahat, mag-awit tayo tungkol sa Kaniya na ipinako para sa atin:' **At ang iba pa, ayon sa karaniwan.**

SERBISYO NG BANAL AT MAKALILIGASANG PAGHIRAP NG ATING PANGINOONG HESUKRISTO

SA BANAL AT DAKILANG BIYERNES SA MATINS

Ang simula ay gaya ng dati, [pagkatapos ng unang ektenia, walang panalangin na binabasa]; ang Anim na Salmo; pagkatapos ng Dakilang Ektenia [Panalangin 1 at] Alleluia na may mga berso, tono 8.

Troparion, tono 8

Nang ang mga kagalang-galang na alagad / ay pinapaliwanagan sa Huling Hapunan, / noon si Hudas na masama, na pinahirapan ng pag-ibig sa pera, ay napadilim / at ipinagkanulo Ka, O Matuwid na Hukom, sa mga hukom na walang batas. / Tingnan mo, o mahilig sa kayamanan, / ang matinding paghihigpit ng siyang nagtipon para sa kanila! / Takasan ang walang-sawang kaluluwa, / na nangahas gumawa ng ganito laban sa Guro! / O Panginoon, mabuti sa lahat, kaluwalhatian sa Iyo! **(3)**

Pagkatapos ang maikling litanya, [Panalangin 9, at ang aklamasyon: Sapagkat Banal Ka, O aming Diyos, at nananahan Ka sa piling ng mga banal, at sa Iyo kami nagbibigay ng kaluwalhatian: **]**

Saserdote: Upang maging karapat-dapat tayong makinig sa Banal na Ebanghelyo, ipinapanalangin namin sa Panginoong Diyos.

Koro: O Panginoon, maawa ka. **(3)**

Pari: O Karunungan! Tumayo tayo nang may paggalang. Pakinggan natin ang Banal na Ebanghelyo. Sumakanayo ang kapayapaan.

Koro: At sa iyong espiritu.

Pari: Pagbasa mula sa Banal na Ebanghelyo ayon kay San Juan.

Koro: Luwalhati sa Iyo, O Panginoon, luwalhati sa Iyo.

Paring: Makinig tayo.

At binabasa niya ang unang Ebanghelyo mula kay Juan, simula sa talata 46

Sinabi ng Panginoon sa Kaniyang mga alagad: 'Ngayon ay pinaparangal ang Anak ng Tao, at pinaparangal din ang Diyos sa Kaniya. Kung pinaparangal ang Diyos sa Kaniya, paparangalan din ng Diyos ang Anak ng Tao sa Sarili Niya, at paparangalan Niya agad. Mga anak ko, hindi na ako mananatili sa inyo nang matagal pa. Hahanapin ninyo ako, at gaya ng sinabi ko sa mga Hudyo, 'Kung saan ako pupunta, hindi ninyo makakasunod,' gayon din ang sinasabi ko sa inyo ngayon. Binibigyan ko kayo ng bagong utos: magmahalan kayo sa isa't isa; gaya ng pagmamahal ko sa inyo, gayon din naman kayo'y magmahalan sa isa't isa. Sa ganito'y makikilala ng lahat na kayo'y mga alagad ko, kung magkakaroon kayo ng pag-ibig sa isa't isa. Sinabi ni Simon Pedro sa kaniya, 'Panginoon, saan ka pupunta?' Sumagot si Jesus, 'Kung saan ako pupunta, hindi mo pa ako maaaring sundan ngayon, ngunit susundan mo rin ako mamaya.' Sinabi ni Pedro sa kaniya, 'Panginoon, bakit hindi kita maaaring sundan ngayon? 'Iibigay ko ang buhay ko para sa Iyo.' Sumagot si Jesus, 'Iibigay mo ba ang buhay mo para sa Akin? Sa totoo lang, sinasabi ko sa iyo, hindi pa kukukuk ang tandang bago mo Ako itanggi nang makatlo. Huwag mag-alala ang inyong puso; maniwala kayo sa Diyos, at maniwala rin kayo sa Akin. Sa bahay ng Ama ko ay maraming tahanan. Kung hindi nga, sasabihin ko ba sa inyo, 'Pupunta ako upang ihanda ang isang lugar para sa inyo'? At kung ako'y pupunta at ihanda ko ang isang lugar para sa inyo, babalik ako at iaahon ko kayo sa aking sarili, upang kung nasaan ako, doon kayo naroroon din. Alam ninyo kung saan ako pupunta, at alam ninyo ang daan. Sinabi ni Tomas sa kanya, 'Panginoon, hindi namin alam kung saan ka pupunta; paano nga ba namin malalaman ang daan?' Sinabi ni Jesus sa kanya, 'Ako ang daan, ang katotohanan at ang buhay; walang sinumang lumalapit sa Ama maliban sa pamamagitan ko. Kung nakilala mo ako, nakilala mo rin ang aking Ama. Mula ngayon, kilala ninyo siya at nakita ninyo siya.' Sinabi ni Felipe sa Kaniya, 'Panginoon, ipakita Mo sa amin ang Ama, at sapat na iyon para sa amin.' Sinabi ni Jesus kay Felipe, 'Sa loob ba ng lahat ng panahong ito ay kasama ko kayo, at hindi mo pa rin ako nakikilala? Ang nakakita sa akin ay nakakita rin sa Ama. Paano mo masasabi, "Ipakita Mo sa amin ang Ama"?' Hindi ba ninyo nananampalataya na ako'y nasa Ama at ang Ama ay nasa akin? Ang mga salitang sinasabi ko sa inyo, hindi ko sinasabi ayon sa sarili kong kalooban: kundi ang Ama na nananahan sa akin, siya ang gumagawa ng kaniyang mga gawa. Manampalataya kayo sa akin na ako'y nasa Ama at ang Ama ay nasa akin. Ngunit kung hindi, manampalataya kayo dahil sa mga gawa mismo. Tunay, tunay, sinasabi ko sa inyo: ang sinumang nananampalataya sa akin ay gagawin ang mga gawaing aking ginawa, at gagawin pa niya ang mas dakilang mga gawa kaysa rito, sapagkat ako'y papunta sa Ama. At ang anumang hingin ninyo

sa aking pangalan, gagawin ko, upang ang Ama ay maluwalhati sa Anak. Kung hihingin ninyo sa akin ang anumang bagay sa aking pangalan, gagawin ko ito. Kung iniibig ninyo Ako, tuparin ninyo ang Aking mga utos. At hihiling Ako sa Ama, at bibigyan Niya kayo ng isa pang Tagapagtaguyod upang sumaiyo magpakailanman—ang Espiritu ng Katotohanan, na hindi matatanggap ng sanlibutan dahil hindi nila Siya nakikita at hindi nila Siya kilala; ngunit kilala ninyo Siya, sapagkat Siya'y mananatili sa inyo at sasalang sa inyo. Hindi ko kayo iiwan na mga ulila; paririyan Ako sa inyo. Sandali na lamang, at hindi na ako makikita ng mundo; ngunit makikita ninyo ako, sapagkat ako'y nabubuhay, at kayo'y mabubuhay. Sa araw na iyon ay mauunawaan ninyo na ako'y nasa Ama, at kayo'y nasa akin, at ako'y nasa inyo. Ang sinumang may mga utos ko at sumusunod rito ay siyang umiibig sa akin. At ang sinumang umiibig sa Akin ay iibigin ng Aking Ama, at Ako naman ay iibigin Ko siya at ipahahayag Ko sa kanya ang Aking sarili.' Sinabi ni Judas (na hindi si Iscariote) sa Kaniya, 'Panginoon, bakit Ninyo balak ipahayag ang Inyong sarili sa amin at hindi sa sanlibutan?' Sumagot si Jesus at sinabi sa kaniya: 'Kung ang sinuman ay umiibig sa Akin, tutuparin niya ang Aking salita, at siya ay mamahalin ng Aking Ama, at Kami ay paririto sa kaniya at gagawa Kami ng aming tahanan sa kaniya. Ang sinumang hindi umiibig sa Akin ay hindi tumutupad sa Aking mga salita. At ang salitang inyong naririnig ay hindi sa Akin, kundi sa Ama na nagpadala sa Akin. Sinabi ko na sa inyo ang mga bagay na ito habang ako'y nasa inyo pa. Ngunit ang Tagapagtaguyod, ang Banal na Espiritu, na papadala ng Ama sa aking pangalan, ay tuturuan kayo ng lahat ng bagay at papapaalalahanan kayo sa lahat ng aking sinabi sa inyo. Kapayapaan ang iniwan ko sa inyo; ang aking kapayapaan ang ibinibigay ko sa inyo: hindi tulad ng pagbibigay ng sanlibutan ang pagbibigay ko sa inyo. Huwag mag-alala ang inyong puso, at huwag ding matakot. Narinig ninyo na sinabi ko sa inyo, 'Aalis ako at pupunta ako sa inyo.' Kung inibig ninyo ako, magagalak kayo na ako'y pupunta sa Ama, sapagkat ang Ama ay mas dakila kaysa sa akin. At ngayon sinabi ko na ito sa inyo bago pa man ito mangyari, upang kapag ito'y nangyari, kayo'y magtapatin. Hindi na ako masyadong makikipag-usap sa inyo; sapagkat papalapit na ang pinuno ng mundong ito, at wala siyang magagawa sa akin. Ngunit upang malaman ng mundo na minamahal ko ang Ama, at na ginagawa ko ang inuutusan sa akin ng Ama: bumangon kayo, tayo'y umalis na rito. Ako ang tunay na ubasan, at ang Aking Ama ang mag-uuma. Ang bawat sanga sa Akin na hindi namumunga ay kanyang puputulin, at ang bawat sanga na namumunga ay kanyang lilinis, upang mas lalo pang mamunga. Malinis na kayo dahil sa salitang aking sinalita sa inyo. Manatili kayo sa akin, at ako sa inyo. Kung paanong ang sanga ay hindi makapamunga nang mag-isa maliban na lang kung nanatili ito sa puno ng ubas, ganoon din naman kayo kung hindi kayo mananatili sa akin. Ako ang puno ng ubas; kayo ang mga sanga. Ang nananatili sa akin, at ako sa kaniya, ay siyang magbubunga ng marami; sapagkat kung hiwalay kayo sa akin, wala kayong magagawa. Ang sinumang hindi nananatili sa akin ay ihahagis na parang sanga at malalanta; at titipunin ang mga ito at ihahagis sa apoy, at susunugin. Kung kayo'y mananatili sa akin, at ang aking mga salita'y mananatili sa inyo , hingin ninyo ang anumang nais ninyo, at gagawin ito para sa inyo. Ito ang kaluwalhatian ng aking Ama, na magbunga kayo nang sagana at maging mga alagad ko. Kung paanong inibig ako ng Ama, inibig ko rin kayo: manatili kayo sa aking pag-ibig. Kung tutuparin ninyo ang mga utos ko, mananatili kayo sa pag-ibig ko, gaya ng pagtupad ko sa mga utos ng Ama at nanatili sa pag-ibig niya. Sinabi ko ito sa inyo upang ang kagalakan ko ay manatili sa inyo at ang kagalakan ninyo ay maging ganap. Ito ang utos ko: Magmahalan kayo sa isa't isa gaya ng pagmamahal ko sa inyo. Walang mas dakilang pag-ibig pa kaysa rito, na isuko ng isang tao ang kanyang buhay para sa kanyang mga kaibigan. Mga kaibigan ko kayo kung tutuparin ninyo ang aking iniuutos sa inyo. Hindi ko na kayo tinatawag na mga alipin, sapagkat ang alipin ay hindi alam ang ginagawa ng kanyang panginoon; kundi tinawag ko kayong mga kaibigan, sapagkat ang lahat ng aking narinig mula sa aking Ama ay ipinaalam ko sa inyo. Hindi ninyo ako pinili, kundi pinili at hinirang ko kayo upang kayo'y magpunta at magbunga—bunga na mananatili—at upang ang anumang hingin ninyo sa Ama sa aking pangalan, ay ibigay niya sa inyo. Ito ang aking utos: Magmahalan kayo sa isa't isa. Kung kinamumuhian kayo ng sanlibutan, alamin ninyo na ako muna ang kinamumuhian nito bago kayo. Kung kayo ay taga-sanlibutan, mamahalin ng sanlibutan ang sa kaniya; ngunit dahil hindi kayo taga-sanlibutan, kundi pinili ko kayo mula sa sanlibutan, kaya kayo kinamumuhian ng sanlibutan. Alalahanin ninyo ang salitang sinabi ko sa inyo: 'Ang alipin ay hindi hihigit sa kanyang panginoon.' Kung inusig nila ako,

uusigin din nila kayo; kung tinupad nila ang aking salita, tutuparin din nila ang sa inyo. Ngunit gagawin nila sa inyo ang lahat ng ito dahil sa aking pangalan, sapagkat hindi nila kilala ang nagpadala sa akin. Kung hindi ako dumating at nagsalita sa kanila, hindi sana sila nagkasala; ngunit ngayon ay wala silang magiging dahilan para sa kanilang kasalanan. Ang siyang napopoot sa Akin ay napopoot din sa Aking Ama. Kung hindi ko ginawa sa kanila ang mga gawaing hindi ginawa ng sinumang iba, hindi sana sila nagkasala; ngunit ngayon ay nakita at kinamuhian nila pareho Ako at ang Aking Ama. Ngunit ito ay upang matupad ang salitang nakasulat sa kanilang Batas: 'Kinamuhian nila Ako nang walang dahilan'. Kapag dumating na ang Tagapagtaguyod, na papadalhin Ko sa inyo mula sa Ama, ang Espiritu ng Katotohanan na nagmumula sa Ama, siya ang magpapatotoo tungkol sa Akin. Ngunit kayo rin ay dapat magpatotoo, sapagkat kayo ay kasama Ko mula pa sa simula. Sinabi Ko sa inyo ang mga bagay na ito upang kayo'y huwag maligaw. Palalayasin nila kayo sa mga sinagoga; ngunit darating ang oras na ang sinumang pumatay sa inyo ay mag-iisip na naglilingkod sila sa Diyos. At gagawin nila ito dahil hindi nila nakilala ang Ama o Ako. Ngunit sinasabi ko ito sa inyo upang, kapag dumating ang oras na iyon, maalala ninyo na sinabi ko ito sa inyo. Hindi ko sinabi ito sa inyo noong una dahil kasama ko pa kayo. Ngayon ay pupunta ako sa nagpadala sa akin, at wala sa inyo ang nagtatanong sa akin, 'Saan ka pupunta?' Ngunit dahil sinabi ko ito sa inyo, napuno ng kalungkutan ang inyong mga puso. Gayunpaman, sinasabi ko sa inyo ang katotohanan: mas mabuti para sa inyo na ako'y umalis. Sapagkat kung hindi ako aalis, hindi darating sa inyo ang Tagapagtaguyod; ngunit kung ako'y aalis, papadala ko siya sa inyo. At kapag siya'y dumating, siya ang magpapatunay sa sanlibutan hinggil sa kasalanan, sa katuwiran, at sa paghatol: tungkol sa kasalanan, sapagkat hindi sila naniwala sa akin; tungkol sa katuwiran, sapagkat ako'y pupunta sa Ama at hindi na ninyo ako makikita; tungkol sa paghatol, sapagkat ang pinuno ng sanlibutang ito ay hinatulan na. Marami pa akong sasabihin sa inyo, ngunit hindi ninyo ito matiis sa ngayon. Pagdating niya, ang Espiritu ng Katotohanan, gagabayan niya kayo sa buong katotohanan; sapagkat hindi siya magsasalita ayon sa sarili niyang kapamahalan, kundi ang kanyang naririnig ay kanyang sasalitain, at ipapaalam niya sa inyo ang mga bagay na darating. Ipagmamalaki niya ako, sapagkat kukunin niya ang sa akin at ipapaalam ito sa inyo. Ang lahat ng pag-aari ng Ama ay akin. Kaya sinabi ko na kukuha Siya ng sa Akin at ipapaalam ito sa inyo. Makalipas pa ng kaunting panahon, hindi ninyo na ako makikita; at muli, makalipas pa ng kaunting panahon, makikita ninyo ako. Nang magsalita ang ilan sa mga alagad sa isa't isa, 'Ano kaya ang ibig Niyang sabihin sa amin nang sinabi Niya, "Hindi na magtatagal, at hindi ninyo Ako makikita; at muling hindi magtatagal, at makikita ninyo Ako," at, "Pupunta Ako sa Ama"?' Kaya nagtanong sila sa isa't isa, 'Ano kaya ang ibig Niyang sabihin sa pagsasabing, "Hindi magtatagal"? Hindi namin alam ang sinasabi Niya.' Napansin ni Jesus na gusto silang magtanong sa Kanya, at sinabi sa kanila, 'Pinag-uusapan ba ninyo sa sarili ninyo ang sinabi ko: "Hindi na magtatagal, at hindi ninyo na ako makikita; at muling hindi magtatagal, at makikita ninyo ako"? Sa totoo, sa totoo, sinasabi ko sa inyo: kayo'y magluluksa at magdadalamhati, samantalang ang mundo ay magagalak; magdadalamhati kayo, ngunit ang inyong dalamhati ay magiging kagalakan. Ang isang babaeng nanganganak ay nagdurusa dahil dumating na ang kaniyang oras; ngunit nang siya'y makapanganak na, hindi na niya naaalala ang kaniyang paghihirap dahil sa tuwa na isang tao ang ipinanganak sa sanlibutan. Ganyan din naman kayo ngayon: kayo'y malulungkot; ngunit muli ko kayong makikita, at magagalak ang inyong mga puso, at hindi kayo'y may makapagtanggal ng inyong kagalakan. At sa araw na iyon ay wala kayong itatanong sa Akin. Tiyak, tiyak, sinasabi ko sa inyo: anuman ang hingin ninyo sa Ama sa Aking pangalan, ibibigay Niya sa inyo. Hanggang ngayon ay wala kayong hiniling sa Aking pangalan; humiling kayo, at tatanggap kayo, upang ang inyong kagalakan ay magkaroon ng kaganapan. Nagsalita ako sa inyo sa pamamagitan ng mga parabula; darating ang oras na hindi na ako magsasalita sa inyo sa pamamagitan ng mga parabula, kundi ipapahayag ko sa inyo nang lantaran ang tungkol sa Ama. Sa araw na iyon ay hihingi kayo sa aking pangalan, at hindi ko sinasabi sa inyo na ako'y hihingi sa Ama para sa inyo. Sapagkat ang Ama mismo ang umiibig sa inyo, dahil inibig ninyo ako at naniwala kayo na ako'y nagmula sa Diyos. Mula ako sa Ama at ako'y naparito sa sanlibutan; ngayo'y iniiwan ko ang sanlibutan at pupunta ako sa Ama.' Sinabi sa kaniya ng kaniyang mga alagad : 'Ngayo'y tuwiran ka nang nagsasalita at hindi na gumagamit ng mga pabula. Ngayo'y nalalaman namin na alam mo ang lahat ng bagay, at hindi mo kailangan ng sinumang magtatanong sa iyo. Kaya't naniniwala

kami na ikaw ay nagmula sa Diyos.' Sumagot si Jesus sa kanila, 'Naniniwala na ba kayo ngayon? Darating ang oras—dumarating na nga—na mangakakalat kayo, ang bawat isa sa kaniyang sariling bahay, at iiwan ninyo Ako nang mag-isa; gayunpaman, hindi Ako mag-isa, sapagkat kasama Ko ang Ama. Sinabi Ko ito sa inyo upang sa Akin kayo'y magkaroon ng kapayapaan. Sa mundo magkakaroon kayo ng kapighatian; ngunit magpakalakas kayo ng loob: Tinalo ko na ang mundo.' Sinabi ni Jesus ito, at nang itao Niya ang Kaniyang mga mata sa langit, sinabi Niya: 'Ama, dumating na ang oras. Pagdiwangan Mo ang Kaniyong Anak, upang pagdiwangan din ng Anak ang Kaniya, sapagkat ibinigay Mo sa Kaniya ang kapangyarihan sa lahat ng laman, upang mabigyan Niya ng buhay na walang hanggan ang lahat ng ipinagkaloob Mo sa Kaniya. At ito ang buhay na walang hanggan, na makilala Ka nila, ang nag-iisang tunay na Dios, at ang Siyang sinugo Mo: si Jesucristo. Pinarangalan Kita sa lupa sa pamamagitan ng pagtupad ko sa gawaing ibinigay Mo sa akin. At ngayo'y, Ama, parangalan Mo ako sa Kinalalagyan Mo ng kaluwalhatian na aking pag-iisa sa Iyo bago pa man nilikha ang sanlibutan. Pinalaganap ko ang iyong pangalan sa mga taong ibinigay mo sa akin mula sa sanlibutan. Sa iyo sila, at ibinigay mo sila sa akin, at tinupad nila ang iyong salita. Ngayon ay nalaman na nila na ang lahat ng ibinigay mo sa akin ay mula sa iyo, sapagkat ang mga salitang ibinigay mo sa akin, Ibinigay ko sa kanila, at tinanggap nila ito at tunay na nakilala na ako'y mula sa Iyo, at naniwala sila na Ika ang nagpadala sa akin. Nananalangin ako para sa kanila; hindi ako nananalangin para sa sanlibutan, kundi para sa mga ibinigay Mo sa akin, sapagkat sila'y sa Iyo; at ang lahat ng sa akin ay sa Iyo, at ang sa Iyo ay sa akin, at ako'y napaparangal sa kanila. At ako'y hindi na nasa mundo, datapuwat sila'y nasa mundo, at ako'y paparating sa Iyo. Banal na Ama, ingatan Mo sila sa Iyong pangalan na Iyong ipinagkaloob sa akin, upang sila'y maging isa, na gaya ng pagiging isa Namin. Samantalang ako'y kasama nila, iningatan ko sila sa Iyong pangalan na Iyong ipinagkaloob sa akin, at pinangalagaan ko sila, at wala sa kanila ang nawala, maliban sa anak ng kapahamakan, upang matupad ang Kasulatan. Ngayon ay paparito ako sa Iyo, at sinasabi ko ang mga bagay na ito sa sanlibutan upang ang kagalakan ko ay magkaroon ng kaganapan sa kanila. Ibinigay ko sa kanila ang Iyong salita, at kinamuhian sila ng sanlibutan, sapagkat hindi sila mula sa sanlibutan, gaya ng hindi ako mula sa sanlibutan. Hindi ko Hinihiling na Alisin Mo Sila sa Mundo, Kundi na Ingatan Mo Sila Mula sa Masama. Hindi Sila Taga-mundo, Gaya Nito na Ako Rin ay Hindi Taga-mundo. Banalin Mo Sila sa Katotohanan: Ang Salita Mo ay Katotohanan. Gaya ng Pagpapadala Mo sa Akin sa Mundo, Ganoon din Inutusan Ko Sila sa Mundo; at Para sa Kanila ay Iniaalay Ko ang Aking Sarili, Upang Sila Rin ay Maging Banal sa Katotohanan. At ipinagdarasal ko hindi lamang sila, kundi pati na rin ang mga naniwala sa Akin sa pamamagitan ng kanilang salita, na sila'y maging isa, gaya ng Ikaw, Ama, ay nasa Akin at Ako ay nasa Iyo, upang sila naman ay nasa Akin at Iyo, upang ang mundo ay maniwala na Ikaw ang nagpadala sa Akin. At ang kaluwalhatian na ibinigay Mo sa Akin ay ibinigay ko rin sa kanila, upang sila'y maging isa, gaya ng pagiging isa namin. Ako ay nasa kanila, at Ikaw ay nasa Akin; sana'y maging ganap silang isa, upang malaman ng sanlibutan na Ikaw ang nagpadala sa Akin at minahal Mo sila gaya ng pagmamahal Mo sa Akin. Ama! Ang Iyong ipinagkaloob sa Akin—nais kong sila'y makasama sa Akin kung nasaan Ako, upang makita nila ang Aking kaluwalhatian na Iyong ipinagkaloob sa Akin, sapagkat inibig Mo Ako bago pa man itatag ang sanlibutan. Matuwid na Ama, hindi ka nakilala ng sanlibutan, ngunit nakilala Kita, at nakilala nila na Ika ang nagpadala sa Akin. At ipinakilala Ko ang Kanyang pangalan sa kanila, at ipagpapatuloy Ko ang pagpapakilala nito, upang ang pag-ibig na ipinagmahál Mo sa Akin ay nasa kanila, at Ako naman ay nasa kanila. Pagkasabi nito, lumabas si Jesus kasama ang Kanyang mga alagad sa kabila ng Lambak ng Kidron, kung saan may isang hardin, at doon sila pumasok.

Juan 13:31b–18:1

At sa pagtatapos nito ay inaawit natin: Himala sa Iyong pagtitiyaga, O Panginoon!

Antifona 1, Tono 8

Ang mga pinuno ng mga bansa ay nagtipon laban sa Panginoon / at laban sa Kanyang Pinahiran. **(2)**

Nagparating sila ng masamang paratang laban sa Akin – / O Panginoon, O Panginoon, huwag Mo akong pabayaan. **(2)**

Ihandog natin ang ating malilinis na puso kay Cristo / at, bilang Kanyang mga kaibigan, ihandog natin ang ating mga kaluluwa bilang handog para sa Kanya, / at huwag tayong malunod sa mga alalahanin ng sanlibutan gaya ni Hudas, / kundi sa kalaliman ng ating mga puso ay manigaw tayo: / 'Ama namin, na nasa langit, / iligtas Mo kami sa masama!' **(2)**

Kaluwalhatian sa Ina ng Diyos: Ipinanganak Mo, O Birhen, nang hindi nakilala ang sinumang lalaki, at nanatiling Birhen, ang hindi ikinasal na Ina, si Maria, Ina ng Diyos: ipanalangin Mo sa Kristo na aming Diyos para sa aming kaligtasan.

At ngayon: **inuulit natin ang pareho.**

Antifona 2, Tono 6

Nagmadali si Hudas / sa mga walang-batas na eskriba *at* sinabi: / 'Ano ang ibibigay ninyo sa akin, / at isusuko ko Siya sa inyo?' / At sa gitna ng mga nagpapasya / Ikaw Mismo ang nakatayo nang hindi nakikita, Siya na pinag-uusapan nila. / O Tagakabatid ng mga puso, maawa Ka sa aming mga kaluluwa! **(2)**

Paglingkuran natin ang Diyos nang may awa, / gaya ni Maria sa gabi ng pagluluksa, / at huwag tayong mahulog sa pag-ibig sa salapi, na gaya ni Hudas, / upang tayo'y makapiling laging si Cristo na ating Diyos. **(2)**

Luwalhati sa Ina ng Diyos: O Birhen, huwag kang tumigil sa walang-patid na pagdarasal para sa Kaniya na iyong ipinanganak sa di-mailarawang paraan, bilang Mapagmahal sa sangkatauhan, upang iligtas Niya mula sa kapahamakan ang mga naghahanap ng kanlungan sa Iyo.

At ngayon: **inuulit natin ang pareho.**

Antifona 3, Tono 2

Dahil sa pagkabuhay ni Lazaro, O Panginoon, / sumigaw ang mga batang Hudyo ng 'Hosanna' / sa Iyo, ang Mapagmahal sa sangkatauhan. / Ngunit ang mapanlinlang na si Hudas ay hindi nagpakatino. **(2)**

Sa Hapunan Mo, Kristo na aming Diyos, / ipinaalam Mo sa mga alagad Mo: / 'Isa sa inyo ang magtataksil sa Akin.' / Ngunit ang mapanlinlang na Hudas ay hindi nagising ang kanyang diwa. **(2)**

Nang tanungin ni Juan: / 'Panginoon, sino po ang magtataksil sa Inyo?' / Itinuro Mo siya gamit ang isang piraso ng tinapay. / Ngunit ang mapanlinlang na Judas ay hindi nagising sa kanyang kamalayan. **(2)**

Sa tatlumpung pirasong pilak, O Panginoon, at sa isang mapanlinlang na halik, hinangad ng mga Hudyo na patayin Ka. Ngunit ang masamang Hudas ay hindi nakinig. **(2)**

Nang *hinugasan* Mo ang mga paa, Kristo aming Diyos, / hinikayat Mo ang Iyong mga alagad: / 'Gawin ninyo ang gaya ng aking ginawa.' / Ngunit ang masamang Hudas ay hindi nakinig. **(2)**

'Magbantay kayo at manalangin, / upang hindi kayo mahulog sa tukso,' / ang sabi Mo sa mga alagad Mo, Kristo na aming Diyos. / Ngunit ang mapanlinlang na Hudas ay hindi nagbalik-loob. **(2)**

(Ang Siyang nagluwal sa Iyo, O Kristo, ay umiyak, / at nang makita kung paanong *natupad* hanggang sa katapusan ang matagal nang salita ni Simeon, siya ay sumigaw. / Ngunit ang mapanlinlang na Hudas ay hindi nagbago ng kanyang isipan. **(2)**)

Luwalhati sa Ina ng Diyos: Iligtas Mo ang Iyong mga lingkod mula sa kanilang mga kapighatian, O Ina ng Diyos, / sapagkat kami lahat, pagkatapos ng Diyos, ay naglilimbag sa Iyo, / na parang sa isang pader na hindi matatablan at sa aming Tagapagtanggol.

At ngayon: **inuulit natin ang pareho.**

Pagkatapos ang maikling litanya, [panalangin 3] at ang aklamasyon: Sapagkat Iyo ang kapangyarihan, at Iyo ang kaharian, at ang lakas, at ang kaluwalhatian:

Sedalen, tono 7

Pinapawewayan ng pari ang altar, habang tayo'y nakatayo at umaawit:

Sa Hapunian kasama ang mga alagad, / nang abaluan Mo ang balak ng taksil, / inilantad Mo si Hudas doon; / bagaman nakita Mong siya'y di na mababago, / gayon pa man nais Mong ipakita sa lahat / na kusang-loob Kang ipinagkanulo, / upang mapaglabanan Mo ang kapayapaan mula sa kaaway. / O Mapagpasensya, luwalhati sa Iyo!

Kaluwalhatian: Upang kunin Mo ang kapayapaan mula sa kaaway. / O Mahabang-pasensya, kaluwalhatian sa Iyo!

At ngayon: **inuulit natin ang buong Sedalen.**

Saserdote: Upang tayo'y maging karapat-dapat na makinig sa Banal na Ebanghelyo:

At binabasa niya ang ikalawang Ebanghelyo
mula sa Juan, simula sa talata 58

Noong panahong iyon, lumabas si Jesus kasama ang Kanyang mga disipulo sa kabila ng Lambak ng Kidron, kung saan may isang hardin, at doon sila pumasok. Alam din ni Judas, na siya'y Kanyang ipagkakanulo, ang lugar na ito, sapagkat madalas doon nakikipagtagpo si Jesus sa Kanyang mga disipulo. Kaya si Hudas, nang kumuha ng isang kohorte at ilang opisyal mula sa mga punong pari at mga Pariseo, ay dumating doon na may mga sulo, sulo ng apoy, at mga sandata. Ngunit si Jesus, na nakakaalam ng lahat ng malilipas sa Kaniya, ay lumabas at sinabi sa kanila, 'Kanino kayo naghahanap?' Sumagot sila sa Kaniya, 'Jesus na taga-Nazareth.' Sinabi ni Jesus sa kanila, 'Ako nga.' At si Judas, na Kaniyang isusuko, ay nakatayo rin doon kasama nila. Kaya nang sinabi Niya sa kanila, 'Ako nga,' umatras sila at nahulog sa lupa. Pagkatapos ay muling tanong Niya sa kanila, 'Kanino ninyo ako hinahanap?' Sabi nila, 'Si Jesus na taga-Nazareth.' Sumagot si Jesus, 'Sinabi ko na sa inyo na ako nga. Kaya kung ako ang hinahanap ninyo, pabayaan ninyo ang mga taong ito.' Ito ay upang matupad ang Salitang sinabi Niya: "Sa mga ibinigay Mo sa Akin, wala Akong nawala." Si Simon Pedro, na may tabak, ay hinugot ito at sinuntok ang alipin ng punong pari, na naputol ang kanang tainga; ang pangalan ng alipin ay Malchus. Sinabi ni Jesus kay Pedro, "Ibalik mo ang iyong tabak sa itsa nito. 'Hindi ba't iinumin ko ang tasa na ibinigay sa akin ng Ama?' Kaya't dinakip ng pangkat ng sundalo, ng tribuno, at ng mga opisyal na Hudyo si Jesus, at ginapos Siya, at dinala muna sa kay Anas, sapagkat siya ang biyenan ni Caifas, na punong pari noong taong iyon. Si Caifas nga ang nagpayo sa mga Judio na mas mabuti pang mamatay ang isang tao para sa bayan. Sinundan ni Simon Pedro at ng isang alagad si Jesus. Kilala ng alagad na iyon ng punong pari, kaya't nakasama siya kay Jesus sa loob ng bakuran ng punong pari; si Pedro nama'y nanatili sa labas sa pintuan. Pagkatapos, ang isa pang alagad, na kakilala ng punong pari, ay lumabas at kinausap ang tagapagbantay ng pinto at dinala si Pedro sa loob. Sinabi sa kanya ng babaeng tagapagbantay ng pinto, 'Hindi ka ba isa rin sa mga alagad ng Taong iyan?' Sumagot siya, 'Hindi.' Nakatayo roon ang mga alipin at mga katulong; nagpailaw sila ng apoy na uling dahil malamig, at nagpapainit sila. At si Pedro ay nakatayo roon kasama nila, at nagpapainit sa sarili. Inusisa noon ng punong pari kay Jesus ang kaniyang mga alagad at ang kaniyang pagtuturo. Sumagot si Jesus sa kaniya, 'Nagsalita ako nang hayag sa sanlibutan; palagi akong nagturo sa mga sinagoga at sa templo, kung saan nagkakatipon ang lahat ng mga Judio, at wala akong sinabing lihim. Bakit mo ako tinatanong? Tanungin mo ang mga nakarinig sa sinabi ko; alam nila kung ano ang sinabi ko.' Nang masabi Niya ito, sinampal sa mukha ni Jesus ng isa sa mga guwardiya ng templo na nakatayo roon at sinabi, 'Ganito ka ba sumagot sa punong pari?' Sumagot si Jesus sa kanya, 'Kung may sinabi akong mali, patunayan mo kung ano ang mali. Kung tama, bakit mo ako pinapalo?' Pagkatapos ay ipinadala siya ni Anas na nakagapos kay Caifas na punong pari. Samantala, si Simon Pedro ay nakatayo pa roon at nagpapainit sa sarili. Sinabi nila sa kanya, 'Hindi ka ba isa rin sa mga alagad niya?' Itinanggi niya ito at sinabi, 'Hindi.' Sinabi ng isa sa mga alipin ng punong pari, kamag-anak ng lalaking pinutol ni Pedro ng tenga, 'Hindi ba't nakita kita sa hardin na kasama siya?' Muli'y pinabulaanan ni Pedro ito, at agad na tumilaok ang isang tandang. Kaya dinala nila si Jesus mula kay Caiaphas papunta sa praetoriyum. Umaga na, at hindi sila mismo pumasok sa praetoriyum, upang hindi sila maging marumi, kundi upang makapanganap sila ng Paskwa.

Juan 18:1–28

At sa pagtatapos nito ay inaawit natin: Himala sa Iyong pagtitimpi, O Panginoon!

Antifono 4, Tono 5

Sa araw na ito ay iniwan ni Hudas ang Guro / at pinasok ang diyablo *sa kanyang sarili*, / nabulag ng pagnanasa sa pera / *at*, nababalot sa kadiliman, ay nawalan ng liwanag; / sapagkat paano nga ba makakakita / ang siyang nagbenta ng Liwanag sa halagang tatlumpung pirasong pilak? / Ngunit Siya na nagdusa para sa sanlibutan ay suminag sa amin, / sa Kaniya ay sumisigaw kami: / 'O Panginoon, na nagdusa at nagpakita ng habag sa sangkatauhan, / luwalhati sa Iyo!' **(2)**

Sa araw na ito, nagkunwari si Hudas na matatakutin sa Diyos / at ipinagkait sa kaniya ang kaloob ng biyaya; / habang nananatili siyang alagad, siya ay naging isang taksil: / sa ilalim ng magiliw na pag-uugali ay tinatago niya ang pagtataksil / at pabaya niyang pinili ang tatlumpung pirasong pilak kaysa sa pag-ibig ng Panginoon, / at naging gabay ng salarin na Sanhedrin; / ngunit tayo, na si Cristo ang ating kaligtasan, / ay magbibigay sa Kanya ng kaluwalhatian. **(2)**

Tono 1

Pagyamanin natin ang pag-ibig na magkapatid, bilang mga kapatid kay Kristo, at huwag tayong maging malupit sa ating kapwa, baka tayo'y mahatulan dahil sa pera, gaya ng malupit na alipin, at magsisi, gaya ni Hudas, na walang kabuluhan. **(2)**

Luwalhati sa Ina ng Diyos: Mga marilag na bagay ang sinabi tungkol sa Iyo saanman – / na sa laman mo'y ipinaglihi mo ang Maylalang ng lahat, / Maria, Ina ng Diyos, lubos na niluwalhati / at hindi nakilala ang kasal.

At ngayon: **inuulit natin ang pareho.**

Antifona 5, Tono 6

Ang alagad ay nakipagtawaran sa halaga ng Guro / at sa tatlumpung pirasong pilak ay ipinagbili ang Panginoon, / na siya'y traydor na hinalikan / sa mga walang-batas para sa kamatayan. **(2)**

Sa araw na ito, ang Tagapaglikha ng langit at lupa ay nagsalita sa Kanyang mga alagad: 'Malapit na ang oras, at si Hudas na nagtataksil sa Akin ay malapit na; / huwag Ninyong ikaila ako, / kapag nakita Ninyo ako sa Krus sa pagitan ng dalawang tulisan: / sapagkat naghihirap ako bilang tao, / at inililigtas, bilang Pag-ibig sa sangkatauhan, / ang mga nananampalataya sa Akin.' **(2)**

Kaluwalhatian sa Ina ng Diyos: Na sa *mga* huling *araw* ay naglilihi sa di-mailarawang paraan, / at ipinanganak ang Inyong Tagapaglikha! / O Birhen, iligtas mo ang mga nagpupuri sa Iyo.

At ngayon: **inuulit natin ang pareho.**

Antifona 6, Tono 7

Sa araw na ito, nagkukubli si Hudas, / upang ipagkanulo ang Panginoon, / ang Walang-hanggang Tagapagligtas ng mundo, / na nagpakabusog *sa karamihan* gamit *ang* limang tinapay. / Sa araw na ito, itinakwil ng walang-hustisya ang kanyang Guro: / bagaman isang alagad, ipinagkanulo niya ang Panginoon, / isinuko sa pilak / ang Nagpakabusog sa bayan ng manna. **(2)**

Sa araw na ito ipinako ng mga Hudyo ang Panginoon sa Krus, / Siya na naghiwalay sa dagat sa pamamagitan ng kaniyang tungkod / at pinamunuan sila sa ilang. / Sa araw na ito tiningiran nila ng sibat ang Kaniyang tagiliran, / Siya na tumama sa Ehipto ng mga salot para sa kanila, / at pinainom sila ng apdo / sa halip na manna na Kaniyang pinatama sa kanila bilang pagkain. **(2)**

O Panginoon, nang Sugo mo'y papalapit sa kusang-loob mong paghihirap, / sumigaw ka sa iyong mga alagad: / 'Kung hindi ninyo kaya'y magbantay sa Akin ng isang oras man lamang, / paano ninyong maipapangako na mamatay para sa Akin? / Tingnan mo si Hudas: bagaman hindi siya natutulog, / nagmamadali siyang ipagkanulo Ako sa mga walang-batas. / Bumangon, manalangin na huwag Akuang itakwil ninuman, / sa pagkitang Ako'y nasa Krus!' / O Mapagpasensya, luwalhati sa Iyo! **(2)**

Kaluwalhatian sa Ina ng Diyos: Magalak, O Ina ng Diyos, / na sa iyong sinapupunan ay sinilungan Niya na hindi maisasaloob ng mga langit. / Magalak, O Birhen, katuparan ng mga hula ng

mga propeta, / sa pamamagitan Ninyo'y sumikat sa amin si Emmanuhel. / Magalak, Ina ni Kristo na aming Diyos!

At ngayon: **inuulit natin ang pareho.**

Pagkatapos ay ang maikling litanya, [panalangin 2] at ang aklamasyon: Sapagkat pinagpala at pinupuri ang Iyong lubos na banal at marilag na Ngalan, O Ama, at Anak, at Espiritu Santo, ngayon at magpakailanman at hanggang sa kawalang-hanggan ng mga panahon.

Sedalen, tono 7

Paano nga, Hudas, / na ikaw ay naging tagapagkanulo ng Tagapagligtas? / Ipinalayas ka ba Niya mula sa samahan ng mga Apostol? / Kinuha ka ba Niya ng kaloob ng pagpapagaling? / Nang makiisa Siya sa kanila sa hapunan, / iniiwasan ka ba Niya sa kainan? / Nang hugasan Niya ang mga paa ng iba, / nilaktawan ba Niya ang sa iyo? / O, gaano karaming biyaya ang nakalimutan mo, / at ngayo'y nabubunyag ang iyong pagkasuwail, / habang ipinapahayag ang Kanyang walang kapantay na pagtitiis / at ang Kanyang dakilang kaawaan.

Kaluwalhatian, at ngayon: **inuulit natin ang pareho.**

Saserdote: Upang tayo'y maging karapat-dapat na makinig sa Banal na Ebanghelyo:

At binabasa niya ang ikatlong Ebanghelyo ayon kay Mateo, simula sa talata 109

Noong panahong iyon, dinala ng mga sundalong humuli kay Jesus si Hesus kay Caifas na punong pari, kung saan nagtipon ang mga eskriba at mga nakatatanda. Si Pedro naman ay sumunod sa Kaniya nang malayo, hanggang sa bakuran ng punong pari; at pagpasok niya, naupo siya kasama ng mga lingkod upang makita kung paano ito magwawakas. Ang mga punong saserdote at ang buong Sanhedrin ay naghahanap ng maling saksi laban kay Jesus upang siya'y patayin. Ngunit wala silang nahanap, kahit na maraming maling saksi ang lumapit. Sa wakas, may dalawang lalaki ang lumapit at nagsabi, 'Sinabi niya, "Kayang gibain ang templo ng Diyos at muling itayo ito sa loob ng tatlong araw."' Tumindig ang punong pari at sinabi sa Kaniya, 'Wala Ka bang sagot? Ano ang kanilang pinatutunayan laban sa Iyo?' Ngunit nanahimik si Jesus. Sinabi ng punong pari sa Kaniya, 'Pinapanumpa Kita sa buhay na Diyos: sabihin Mo sa amin, Ikaw ba ang Cristo, ang Anak ng Diyos?' Sumagot si Jesus, 'Sinabi Mo na.' Ngunit sinasabi ko sa inyo, mula ngayon makikita ninyo ang Anak ng Tao na nakaupo sa kanan ng Kapangyarihan at paparating sa mga ulap ng langit. Nang marinig ito, hinapak ng punong pari ang kanyang mga damit at sinabi, 'Nagsalita siya ng kalapastanganan!' Ano pa ang kailangan nating mga saksi? Narinig ninyo na ang kalapastanganan! Ano sa palagay ninyo?' Sumagot sila, 'Karapat-dapat siyang mamatay.' Pagkatapos ay tinalian nila ng laway ang mukha niya at sinuntok siya sa pisngi; ang iba naman ay pinalo siya, sabay sabing, 'Maghula ka sa amin, Cristo: sino ang sumuntok sa iyo?' Si Pedro naman ay nakaupo sa labas sa patio. Lumapit sa kanya ang isang katulong na babae at sinabi, 'Kasama ka ni Jesus na taga-Galilea.' Ngunit itinanggi niya ito sa harap nila lahat, 'Hindi ko kilala ang taong ito,' sabi niya. Makalipas ang kaunting sandali, Nang pumasok siya sa gate, may isang babae pa na nakakita sa kanya at nagsabi sa mga nakatayo roon, 'Ang taong ito ay kasama ni Jesus na taga-Nazareth.' At muling itinanggi niya ito, na nanumpa, 'Hindi ko kilala ang taong ito.' Pagkalipas ng sandali, lumapit sa kay Pedro ang mga nakatayo roon at sinabi, 'Tunay ngang isa ka sa kanila, sapagkat ang iyong diyalekto ang siyang nagbunyag sa iyo.' Pagkatapos ay nagsimulang manumpa nang buong lakas, 'Hindi ko kilala ang Taong ito.' At agad na tumilaok ang tandang. At naalala ni Pedro ang sinabi ni Jesus: 'Bago tumilaok ang tandang, tatanggi ka sa Akin nang makatlo.' At lumabas siya at umiyak nang taimtim.

Mateo 26:57–75

At sa pagtatapos nito, inaawit natin: Himala sa Iyong pagtitiyaga, O Panginoon!

Antifono 7, Tono 8

Sa mga kriminal na dinakip Ka, / Ikaw, sa Iyong pagtitiis, ay sumigaw nang ganito, O Panginoon: / 'Bagaman pinatay ninyo ang Pastol / at pinangalat ang labindalawang tupa, ang Aking mga alagad,

/ maaari Ko sanang tumawag ng higit pa sa labindalawang legyon ng mga anghel. / Ngunit nagpapakita ako ng pagtitiis, / upang matupad ang inihayag Ko sa inyo sa pamamagitan ng Aking mga propeta— / ang nakatago at lihim—.' / O Panginoon, kaluwalhatian sa Iyo! **(2)**

Matapos Ikaw ay itakwil nang makatlo, si Pedro / ay agad naunawaan ang sinabi sa kaniya, / ngunit inialay sa Iyo ang luha ng pagsisisi: / 'Diyos ko, maawa ka sa akin at iligtas mo ako!' **(2)**

Luwalhati sa Ina ng Diyos: Bilang mga pintuan ng kaligtasan, at magandang paraiso, at ulap ng walang hanggang liwanag, kantahin nating lahat ang Banal na Birhen, na sumisigaw sa kanya: 'Magalak ka!'

At ngayon: **inuulit natin ang pareho.**

Antifona 8, Tono 2

Sabihin ninyo sa amin, kayong mga walang-batas, / ano ang narinig ninyo mula sa ating Tagapagligtas? / Hindi ba Niya ipinaliwanag ang Batas at ang mga aral ng mga Propeta? / Paano nga ba ninyo pinlano na ipasa kay Pilato / Siya na mula sa Diyos, ang Salita ng Diyos, / ang Manunubos ng ating mga kaluluwa? **(2)**

'Ipako Siya sa krus!' ang sigaw / ng mga laging nagagalak sa Iyong mga kaloob, / at ang mga mamamatay-tao ng mga matuwid / ay humiling na pakawalan ang salarin sa halip na ang Mabubuting Tagapagkaloob; / ngunit nanahimik Ka, O Kristo, tinitiis ang kanilang kawalang-katarungan, / na nagnanasang magdusa at iligtas tayo, bilang Tagapagmahál ng sangkatauhan. **(2)**

Kaluwalhatian sa Ina ng Diyos: Wala kaming lakas-loob dahil sa aming maraming kasalanan, / ngunit ipinamamanhik namin sa Kaniya na ipinanganak Mo, O Birheng Ina ng Diyos! / Sapagkat ang pagdalangin ng Ina ay may dakilang kapangyarihan sa harap ng mapagkalingang Panginoon. / Huwag mong hamakin ang mga pamanhikang ng mga makasalanan, Ikaw na Lubos na Dalise, / sapagkat Siya na nagtiis ng paghihirap para sa ating kapakanan ay mapagkawanggawa at may kapangyarihang magligtas.

At ngayon: **inuulit natin ang pareho.**

Antifono 9, Tono 3

Itinakda nila ang halagang tatlumpung pirasong pilak, / ang halaga ng Tagapaghatol na pinahalagahan, / na kanilang pinahalagahan / para *sa* mga anak ng Israel. / Magbantay ka at manalangin, / upang hindi ka mahulog sa tukso: / ang espiritu ay handa, ngunit ang laman ay mahina. / Kaya, magbantay ka! **(2)**

Binigyan Nila Ako ng apdo na kakainin, / at sa Aking uhaw binigyan Nila Ako ng suka na iinumin: / ngunit Ikaw, O Panginoon, itaguyod Mo Ako, / at babayaran Ko sila. **(2)**

Kaluwalhatian sa Ina ng Diyos: Tayo, *na tinawag* mula sa mga bansang pagano, ay inaawit ang iyong mga papuri, O dalisay na Ina ng Diyos, sapagkat ipinanganak mo si Cristo na ating Diyos, na sa pamamagitan mo ay pinalaya tayo mula sa sumpa ng sangkatauhan.

At ngayon: **inuulit natin ang pareho.**

Pagkatapos ay ang maikling litanya, [panalangin 5] at ang aklamasyon: Sapagkat Ikaw ang aming Diyos:

Sedalen, tono 8

O, kung paanong si Hudas, na minsang alagad Mo, / ay nagbalak ng pagtataksil laban sa Iyo! / Matapos salbaheng maki-panghimagas sa Hapunang kasama Ka, / ang salarin at lumalabag sa batas na iyon, / ay lumapit *at* sinabi sa mga pari: / 'Ano ang ibibigay ninyo sa akin, at ihahatid Ko siya sa inyo, / Siya na lumabag sa batas at naglapastangan sa Sabado?' / Mapagpasensyang Panginoon, kaluwalhatian sa Iyo!

Saserdote: Upang tayo'y maging karapat-dapat na makinig sa Banal na Ebanghelyo:

At binabasa niya ang Ika-apat na Ebanghelyo ayon kay Juan, simula 59A

Noong oras na iyon, dinala nila si Jesus mula kay Caifas papunta sa pretoryo. Umaga na, at hindi sila mismo pumasok sa pretoryo, upang hindi sila maging marumi, kundi upang makapanganap ng Paskwa. Lumabas si Pilato sa kanila at sinabi, 'Anong paratang ang inihahain ninyo laban sa Taong ito?' Sumagot sila at sinabi sa kaniya, 'Kung hindi Siya gumawa ng kasalanan, hindi namin Siya ipinagkatiwala sa iyo.' Sinabi naman ni Pilato sa kanila, 'Kunin ninyo Siya at husgahan ayon sa inyong sariling batas.' Sinabi ng mga Hudyo sa kaniya, 'Hindi kami pinapayagang magpatay ng sinuman; matupad nawa ang salita ni Jesus na sinabi Niya, na nagpapahiwatig ng uri ng kamatayang kaniyang mamamatayan.' Pagkatapos ay pumasok muli si Pilato sa pretoryo at tinawag si Jesus, at sinabi sa Kaniya, 'Ikaw ba ang Hari ng mga Hudyo?' Sumagot si Jesus, 'Sinasabi mo iyan sa iyong sarili, o may nagsabi ba sa iyo tungkol sa Akin?' Sumagot si Pilato, 'Hudyong ba ako? 'Ang sariling bayan mo at ang mga punong pari ang naghandog sa iyo sa akin. Ano ang ginawa mo?' Sumagot si Jesus, 'Ang kaharian ko ay hindi mula sa mundong ito. Kung ang kaharian ko ay mula sa mundong ito, nakipaglaban sana ang aking mga lingkod upang hindi ako mahandog sa mga Hudyo. Ngunit ang aking kaharian ay hindi mula rito.' Sinabi sa kaniya ni Pilato, 'Kaya nga hari ka pala?' Sumagot si Jesus, 'Sinasabi mo na ako'y hari. Ipinanganak ako para dito, at para dito ako dumating sa sanlibutan, upang magpatotoo sa katotohanan. Ang bawat isa na nasa katotohanan ay nakikinig sa aking tinig.' Sinabi sa kaniya ni Pilato, 'Ano ang katotohanan?' Pagkasabi nito, lumabas siyang muli sa mga Judio at sinabi sa kanila, 'Wala akong nasumpungang batayan para paratanganan Siya. Kaugalian ninyo na pakawalan ko ang isang preso para sa inyo tuwing Pista ng Pahres. Nais ba ninyong pakawalan ko ang Hari ng mga Judio para sa inyo?' Sumigaw naman sila nang muli, 'Hindi ang taong ito, kundi si Barabbas.' Si Barabbas naman ay isang tulisan. Kinuha noon ni Pilato si Jesus at pinahampas siya. At ang mga sundalo, nang maglaway sila ng korona ng tinik, inilagay nila ito sa kaniyang ulo, at sinuotan siya ng kulay-lilang balabal, at lumalapit sa kaniya, sinasabi nila, 'Halina, Hari ng mga Hudyo!' At sinuntok nila siya sa mukha. Lumabas si Pilato muli at sinabi sa kanila, 'Narito, inilalabas ko Siya sa inyo, upang malaman ninyo na wala akong makitang batayan para akusahan Siya.' Pagkatapos ay lumabas si Jesus na may suot na korona ng tinik at kulay-lilang balabal. Sinabi ni Pilato sa kanila, 'Narito ang Tao.' Ngunit nang makita siya ng mga punong pari at ng mga guwardiya, sumigaw sila, 'Ipako siya! Ipako siya!' Sinabi ni Pilato sa kanila, 'Kunin ninyo siya at ipako ninyo, sapagkat wala akong makitang kaso laban sa kaniya.' Sumagot ang mga Hudyo, 'Mayroon kaming batas, at ayon sa batas na iyon ay dapat siyang mamatay, dahil ginawa niya ang sarili niyang Anak ng Diyos.' Nang marinig ni Pilato ang mga salitang ito, lalo siyang natakot; at pumasok siya muli sa pretoryo at sinabi kay Jesus, 'Taga saan ka?' Ngunit hindi siya sinagot ni Jesus. Sinabi sa kanya ni Pilato, 'Hindi ka ba magsalita sa akin? Hindi mo ba alam na may kapangyarihan akong pakawalan ka, at may kapangyarihan akong ipako ka sa krus?' Sumagot si Jesus sa kanya, 'Walang kapangyarihan ka sa akin kung hindi ito ipinagkaloob sa iyo mula sa itaas. Kaya't ang siyang naghandog sa akin sa iyo ang may mas mabigat na kasalanan.' Mula noon, hinangad ni Pilato na pakawalan siya. Ngunit sumigaw ang mga Hudyo, 'Kung pakawalan mo ang taong ito, hindi ka kaibigan ng Cesar. Ang sinumang gagawa ng sarili niyang hari ay sumusuway kay Cesar.' Nang marinig ni Pilato ang mga salitang ito, dinala niya si Jesus palabas at naupo upang isagawa ang paglilitis sa isang lugar na tinatawag na 'The Stone Pavement', o Gabbatha sa Hebreo. Biyernes bago ang Paskwa, mga alas sais ng hapon. Sinabi niya sa mga Hudyo, 'Narito ang Hari ninyo.' Sumigaw naman sila, 'Tanggalin siya! Tanggalin siya! Ipako sa krus!' Sinabi sa kanila ni Pilato, 'Ipapako ko ba sa krus ang Hari ninyo?' Sumagot ang mga punong pari, 'Wala kaming hari kundi si Cesar.' At iniaabot niya siya sa kanila upang ipako sa krus.

Juan 18:28–19:16A

At sa pagtatapos nito, inaawit natin: Himala sa Iyong pagtitimpi, O Panginoon!

Antifona 10, Tono 6

Ya na nakasuot ng liwanag na parang kasuotan / ay tumayo nang hubad sa harap ng hukuman / at tumanggap ng isang sapak sa pisngi / mula sa mga kamay na Siya Mismo ang lumikha, / samantalang

ang mga walang-batas na tao / ay ipinako sa Krus ang Panginoon ng kaluwalhatian. / Nang magisi ang tabing ng Templo; / nang magdilim ang araw, na hindi matiis makita ang paglapastangan sa Diyos, / na sa Kanya'y nanginginig *ang* buong *sanlibutan*. / Sambahin Siya! **(2)**

Itinanggi Siya ng alagad, / *habang* ang kriminal ay sumigaw: / 'Aalalahanin Mo ako, O Panginoon, / sa Kaharian Mo!' **(2)**

Kaluwalhatian sa Ina ng Diyos: Ibigay mo ang kapayapaan sa sanlibutan, O Panginoon, / na nagkusa na magsuot ng laman mula sa Birhen alang-alang sa Iyong mga lingkod, / upang kami'y magkakaisang / magpupuri sa Iyo, O Tagapagmahal ng sangkatauhan.

At ngayon: **inuulit natin ang pareho.**

Antifono 11, Tono 6

Sa mga biyayang ipinagkaloob Mo, O Kristo, / sa bansang Hudyo, / hinatulan Ka nila ng krus, / at binigyan Ka ng suka at apdo na inumin. / Ngunit suklian Mo sila, O Panginoon, ayon sa kanilang mga gawa, / sapagkat hindi nila naintindihan ang Inyong awa. **(2)**

Hindi nasiyahan sa kanilang pagtataksil, O Kristo, ang mga inapo ng mga Hudyo ay umiling, nag-aalok ng paghamak at pang-uuyam. Ngunit bayaran Mo sila, O Panginoon, ayon sa kanilang mga gawa, sapagkat hindi nila naintindihan ang Iyong probidensiya. **(2)**

Ni ang nanginginig na lupa, / ni ang nagugulung bato, / ni ang tabing ng templo, / ni ang pagkabuhay ng mga patay / ang nakakumbinsi sa mga Hudyo. / Ngunit suklian Mo sila, O Panginoon, ayon sa kanilang mga gawa, / sapagkat nagbalangkas sila ng mga walang-kwentang pakana laban sa Iyo. **(2)**

Luwalhati sa Ina ng Diyos**:** Nalaman namin ang Diyos, na nagkatawang-tao mula sa Iyo, / O Birheng Ina ng Diyos, / ang dalisay, ang pinagpala; / kaya't walang humpay naming Ikaw ay pinupuri sa awit.

At ngayon: **inuulit natin ang pareho.**

Antifona 12, Tono 8

Ganito ang sabi ng Panginoon sa mga Hudyo: 'Mga tao ko, ano ang ginawa ko sa inyo, o sa anong paraan ko kayo napagod? Binigyan ko ng paningin ang mga bulag ninyo; nilinis ko ang mga ketongin ninyo; binuhay ko ang taong nakahiga sa kanyang higaan. Mga tao ko, ano ang ginawa ko sa inyo at paano ninyo ako suklian? / Sa manna, binigyan ninyo ako ng apdo; sa tubig, suka; / sa halip na mahalin ninyo ako, / ipinako ninyo ako sa Krus. / Hindi ko na ito matiis: / Tatawagin ko ang aking mga Hentil, / at papurihan nila ako kasama ng Ama at ng Espiritu, / at bibigyan ko sila ng buhay na walang hanggan!' **(2)**

Sa araw na ito'y ang tabing ng Templo / ay napunit bilang saway sa mga walang-batas, / at ang araw ay nagtago ng kaniyang sinag, / nang makita ang Panginoong ipinako sa krus. **(2)**

Mga tagapagbigay-utos ng Israel, mga Hudyo at mga Pariseo, / ang pulutong ng mga Apostol ay sumisigaw sa inyo: / 'Narito ang Templo na inyong winasak, / narito ang Kordero na inyong ipinako at inilagay sa libingan; / ngunit Siya'y muling nabuhay sa pamamagitan ng sariling kapangyarihan. / Huwag kayong maligaw, mga Hudyo, / sapagkat Siya ang nagligtas *sa inyo* sa dagat / at pinakain kayo sa ilang; / Siya ang buhay, at liwanag, at kapayapaan para sa sanlibutan!" **(2)**

Kaluwalhatian sa Ina ng Diyos: Magalak, kayong mga pintuan ng Hari ng Kaluwalhatian, / sa pamamagitan ng mga ito ay lumipas ang Pinakamataas / at iniwan Niya itong nakaselyado gaya ng dati / para sa kaligtasan ng ating mga kaluluwa.

At ngayon: **inuulit natin ang pareho.**

Pagkatapos, ang maikling litanya, [panalangin 7] at ang aklamasyon: Pagpalain at luwalhatiin ang kapangyarihan ng Iyong Kaharian, Ama, Anak at Espiritu Santo, ngayon at magpakailanman, at hanggang sa kawalang-hanggan ng mga panahon.

Sedalen, tono 8

Nang Sika, O Diyos, ay nakatayo sa harap ni Caifas, / at ipinagkaloob sa hukuman ni Pilato, / nanginig sa takot ang mga puwersa ng langit; / noon Sika ay itinaas sa Krus / sa pagitan ng dalawang tulisan / at binalang ka sa bilang ng mga salarin, O Walang-Kasalanan, / upang Siyang iligtas ang sangkatauhan. / O Panginoon, punô ng kabutihan, kaluwalhatian sa Iyo!

Saserdote: Upang tayo'y maging karapat-dapat na makinig sa Banal na Ebanghelyo:

At binabasa niya ang ikalimang Ebanghelyo ayon kay Mateo, simula sa talata 111

Noong panahong iyon, si Judas, na kaniyang ipinagkanulo si Jesus, nang makita niyang Siya ay nahatulan, ay nagsisi at ibinalik ang tatlumpung pirasong pilak sa mga punong saserdote at matatanda, na nagsasabing: 'Nakasala ako sa pagkanulo sa walang-salang dugo.' Sumagot sila: 'Ano ang pakialam namin? Ikaw na ang bahala.' At itinapon ang mga pirasong pilak sa templo, at siya'y umalis at nagbigisibi. Kinuha ng mga punong pari ang mga piraso ng pilak at sinabi, 'Hindi nararapat na ilagay ito sa kaban ng templo, sapagkat ito ay bayad sa dugo.' At pagkatapos magpulong, ginamit nila ito upang bilhin ang bukid ng palayok-gawa bilang libingan para sa mga dayuhan. Kaya't ang bukid na iyon ay tinatawag na Bukid ng Dugo hanggang sa araw na ito. Nangyari noon ang sinabi ng propeta Jeremias: 'Kinuha nila ang tatlumpung pirasong pilak, ang halaga ng Pinahalagahan, ang halagang itinakda ng mga anak ng Israel, at ibinigay nila ito para sa bukid ng mangingmoldea, ayon sa utos ng Panginoon sa akin.' Dinala si Jesus sa harap ng gobernador. Tinanong siya ng gobernador, 'Ikaw nga ba ang Hari ng mga Hudyo?' Sumagot si Jesus, 'Sinasabi mo.' At hindi Siya sumagot sa mga paratang ng mga punong saserdote at matatanda laban sa Kaniya. Nang magkagayo'y sinabi ni Pilato sa Kaniya, 'Hindi mo ba naririnig kung gaano karaming bagay ang kanilang pinapatotohanan laban sa Iyo?' Ngunit hindi Siya sumagot ng kahit isang salita sa kaniya, kaya't lubos na namangha ang gobernador. Ngayon, kaugalian ng gobernador tuwing kapistahan na pakawalan ang isang preso para sa bayan, alin man ang kanilang piliin. Noong panahong iyon, may isang kilalang preso sa kanila na nagngangalang Barabbas. Kaya nang sila'y nagtipon, sinabi sa kanila ni Pilato, 'Sino sa dalawa ang nais ninyong pakawalan ko: si Barabbas o si Jesus na tinatawag na Cristo?' Sapagkat alam niyang inilipat nila Siya dahil sa inggit. At habang nakaupo siya sa luklukan ng hukom, nagpadala sa kaniya ng mensahe ang kaniyang asawa na nagsasabing, 'Huwag kang makisalamuha sa Matuwid na iyan!' 'Labis akong nagdusa dahil sa Kaniya sa isang panaginip ngayong gabi.' Samantala, pinaniwala ng mga punong saserdote at ng mga nakatatanda ang mga tao na hingin si Barabbas at ipapatay si Jesus. Sumagot ang gobernador sa kanila, 'Alin sa dalawa ang gusto ninyong pakawalan ko?' Sabi nila, 'Si Barabbas.' Sinabi ni Pilato sa kanila, 'Ano naman ang gagawin ko kay Jesus na tinatawag na Cristo?' Sumigaw silang lahat, 'Ipako Siya sa krus!' Sinabi niya, 'Anong kasamaan ang ginawa Niya?' Ngunit lalo pa silang sumigaw, 'Ipako Siya sa krus!' Nang makita ni Pilato na walang silbi at nagkakagulo na, kumuha siya ng tubig, hinugasan ang kaniyang mga kamay sa harap ng mga tao at sinabi, 'Walang sala ako sa dugo ng Matuwid na ito; kayo na ang bahala.' At sumagot ang buong pulutong, 'Ang dugo niya'y nasa amin at sa aming mga anak.' Pagkatapos ay pinakawalan niya para sa kanila si Barabbas, ngunit si Jesus ay pinahampas muna, saka ipinagkaloob upang ipako sa krus. Pagkatapos ay dinala ng mga sundalo ng gobernador si Jesus sa praetorium, tinipon ang buong hukbo sa paligid niya, hinubaran siya at sinuotan ng isang kulay-scarlet na balabal; at nang maglaok sila ng korona ng mga tinik, inilagay nila ito sa Kanyang ulo at inilagay nila ang isang tambo sa Kanyang kanang kamay; at, lumuhod sa harap Niya, inudyukan Niya, na nagsasabing, 'Tagumpay sa Hari ng mga Hudyo!' At pagkatapos nilang dumura sa Kanya, kinuha nila ang tambo at hinampas Siya sa ulo. At nang matukso nila Siya, inalis nila ang malagkit na balabal, isinuot sa Kanya ang Kanyang sariling mga damit, at dinala Siya upang ipako sa krus. Habang palabas sila, nakasabat sila ng isang lalaki mula sa Cirene na si Simon; pinilit nila siyang magdala ng Kanyang krus.

Mateo 27:3–32

At sa wakas nito ay inaawit natin: Himala sa Iyong pagtitiis, O Panginoon!

Antifono 13, Tono 6

Ang pulutong ng mga Hudyo / ay hiniling kay Pilato na Ikaw ay ipako sa krus, O Panginoon. / At narito, sa hindi nila pagkatagpo ng anumang kapintasan sa Iyo, / pinalaya nila ang salarin na si Barabbas, / samantalang Ikaw, ang Matuwid, ay hinatulan, / sa paratang ng pagpatay. / Ngunit ibigay Mo sa kanila ang nararapat nilang gantimpala, O Panginoon, / sapagkat bumuo sila ng mga walang-kabuluhang pakana laban sa Iyo. **(2)**

Siya na sa harap Niya'y nanginginig at kumikiling ang lahat, at *Siya'y* pinupuri ng bawat dila, si Cristo, ang Kapangyarihan at Karunungan ng Diyos, ay pinagsuntok sa mukha ng mga pari at binigyan nila Siya ng maasim na alak na inumin; / at Siya ay nagkusa na tiisin ang lahat ng ito, / na nagnanais tayong iligtas mula sa ating mga kasalanan sa pamamagitan ng Kanyang dugo, / bilang Pag-ibig ng sangkatauhan. **(2)**

Luwalhati sa Ina ng Diyos: O Ina ng Diyos, na sa pamamagitan ng Salita / ay nagluwal sa Maylalang, na higit sa lahat ng pagkaunawa, / ipanalangin Mo Siya upang iligtas ang aming mga kaluluwa.

At ngayon: **inuulit natin ang pareho.**

Antifono 14, Tono 8

O Panginoon, na kumuha sa tulisan bilang kasama, / kahit na ang kanyang mga kamay ay nadumihan ng dugo, / bilangin mo kami sa kanyang bilang, / bilang Mabuti at Tagapagmahal ng Sangkatauhan. **(2)**

Ang tulisan sa krus ay nagbigay ng maikling daing, / *subalit* nagpakita ng dakilang pananampalataya; / sa isang sandali ay siya'y naligtas, / at, nang buksan ang mga pintuan ng paraiso, *siya* ang unang pumasok; / O Panginoon, na tinanggap ang kanyang pagsisisi, / luwalhati sa Iyo! **(2)**

Kaluwalhatian sa Ina ng Diyos: Magalak ka, ikaw na sa pamamagitan ng Anghel ay tumanggap ng kagalakan para sa sanlibutan; / magalak ka, ikaw na nanganak sa iyong Maylalang at Panginoon; / magalak ka, ikaw na hinirang na maging / Ina ni Cristo na ating Diyos.

At ngayon: **inuulit natin ang pareho.**

Antifono 15, Tono 6

Sa araw na ito, Siya na nagbitin sa lupa sa ibabaw ng mga tubig / ay ibinitin sa Punò; / ang Hari ng mga Anghel ay tinanghawan / ng koronang tinik; / Siya na bumabalot sa kalangitan ng mga ulap / ay sinuotan ng huwad na porpleng balabal; / Siya na nagligtas kay Adan sa Ilog Jordan / ay tinampal sa mukha; / ang Nobyo ng Simbahan ay ipinako sa Krus; / ang Anak ng Birhen ay tinusok ng sibat. / Sinamba namin ang mga paghihirap Mo, O Kristo. / Sinamba namin ang mga paghihirap Mo, O Kristo. / Sinamba namin ang mga paghihirap Mo, O Kristo. / Ipakita Mo rin sa amin ang Kaluwalhatian ng Pagkabuhay Mo! **(2)**

Huwag nating ipagdiwang gaya ng mga Hudyo: / sapagkat ang ating Pista ng Pagsusukatan, si Cristo na ating Diyos, ay inihain para sa atin; / kundi linisin natin ang ating sarili mula sa bawat karumihan, / at manalangin sa Kanya nang buong puso: / 'Bangon, O Panginoon, at iligtas Mo kami, / O Tagapagmahal ng sangkatauhan!' **(2)**

Ang Krus Mo, O Panginoon, / ay buhay at muling pagkabuhay para sa bayan Mo; / at sa pagtitiwala rito, / umaawit kami sa Iyo, aming ipinako sa krus na Diyos: / 'Maawa ka sa amin!' **(2)**

Kaluwalhatian sa Ina ng Diyos: Nang makita Kang nakabitin doon, O Kristo, / ay sumigaw ang Iyong Ina: / 'Anong hindi pa naririnig na hiwaga / ang aking nasasaksihan, O Anak ko? / Paano Ka namatay sa Krus, na nakapako sa laman, / O Tagapagbigay ng buhay?

At ngayon: **inuulit natin ang pareho.**

Pagkatapos ang maikling litanya, [panalangin 8] at ang aklamasyon: Sapagkat pinapala ang lubos na banal Mong Ngalan, at niluluwalhati ang Kaharian Mo, ng Ama, at ng Anak, at ng Espiritu Santo, ngayon at magpakailanman, at hanggang sa kawalang-hanggan ng mga panahon.

Sedalen, Tono 4

Tinubos Mo kami mula sa sumpa ng Kautusan / sa pamamagitan ng Iyong mahalagang Dugo: / ipinako sa Krus at tadtad ng sibat, / ipinagkaloob Mo sa sangkatauhan ang kawalang-kamatayan. / Tagapagligtas namin, luwalhati sa Iyo!

Saserdote: Upang tayo'y maging karapat-dapat na makinig sa Banal na Ebanghelyo:

At binabasa niya ang ikaanim na Ebanghelyo ayon kay Marcos, simula 67A

Noong panahong iyon, dinala ng mga sundalo si Jesus sa loob ng hukuman, iyon ay sa pretoryo. Tinawag nila ang buong kohorte, sinuotan Siya ng kulay-lilang balabal, at nang maghabi sila ng korona ng tinik, inilagay nila ito sa Kanyang ulo. At sinimulan nilang batiin Siya: 'Mabuhay, Hari ng mga Hudyo!' Pinukpok nila Siya sa ulo ng isang tubo, tiniis nila Siya, at, lumuhod, yumukod sa Kanya. Nang kanilang mapagtawanan Siya, inalis nila ang lilang balabal at isinuot muli ang Kanyang sariling damit. Pagkatapos ay inilabas nila Siya upang ipako sa krus. Pinilit nila ang isang nakakaraan, si Simon na taga-Cirene, na galing sa bukid—ang ama nina Alexander at Rufus—na pasanin ang Kanyang krus. At dinala nila Siya sa isang lugar na tinatawag na Golgota, na ang ibig sabihin ay 'Lugar ng Bungo'. Inalok nila Siya ng alak na hinaluan ng mira, ngunit hindi Niya ito tinanggap. Tinakpan Siya nila ng krus at pinaghati-hatian ng mga sundalo ang Kanyang mga damit, at nagpalabunutan upang matukoy kung ano ang kukunin ng bawat isa. Ikatlong oras nang ipako Siya sa krus. At inilagay ang nakasulat na dahilan ng Kanyang paghatol: 'Hari ng mga Hudyo'. At ipinako rin nila sa krus ang dalawang tulisan kasama Niya—si —isa sa Kanyang kanan at ang isa sa Kanyang kaliwa. At ang mga dumaraan ay nang-iinsulto sa Kanya, iniiling ang kanilang mga ulo at sinasabi, 'Ikaw na sumisira sa templo at itinatayo itong muli sa loob ng tatlong araw! Iligtas mo ang sarili mo; bumaba ka sa krus.' Sa ganoong paraan din, ang mga punong pari, kasama ang mga eskriba, ay nang-aalipusta sa kaniya at nagsasabi sa isa't isa, 'Niligtas niya ang iba; hindi niya maililigtas ang sarili niya! Bumaba na sa krus si Cristo, ang Hari ng Israel, upang makita at paniwalaan namin.'

Marcos 15:16–32A

At sa pagtatapos nito ay inaawit natin: Himala sa Iyong matiisin, O Panginoon!

Mapalad ang walo, tono 4

Alalahanin Mo kami, O Panginoon, sa Kaharian Mo, pagdating Mo sa Kaharian Mo.

Mapalad ang mga dukha sa espiritu, sapagkat kanila ang kaharian ng langit.

Mapalad ang mga nagdadalamhati, sapagkat sila'y aliwin.

Mapalad ang mga mapagkumbaba, sapagkat mamamana nila ang lupa.

Dahil sa puno, si Adan / ay pinalayas sa Paraiso, / ngunit sa pamamagitan ng Krus / ang tulisan ay pumasok sa Paraiso; / ang una, nang tikman ang bunga, itinakwil ang utos ng Maylalang; / ngunit ang ikalawa, na ipinako sa Krus kasama Mo, / inamin ang Nakatago sa Diyos, na sumigaw: / 'Alalahanin Mo ako sa Iyong Kaharian!'

Mapalad ang mga nagugutom at nauuhaw sa katuwiran, sapagkat sila'y mabubusog.

Ang Tagapagbigay-batas / ay binili ng mga walang-batas mula sa Kanyang alagad, / at, bilang isang kriminal, iniharap Siya nila sa hukuman ni Pilato, / na sumisigaw: 'Ipako Siya sa krus!' – / Siya na nagbigay sa kanila ng manna sa ilang. / Ngunit tayo, na sumusunod sa halimbawa ng matuwid na tulisan, / ay nananaghoy nang may pananampalataya: / 'Alalahanin Mo rin kami sa Kahanayan Mo!'

Mapalad ang mga maawain, sapagkat magkakamit sila ng awa.

Ang pulutong ng mga pumapatay sa Diyos, / ang walang-batas na lahing Hudyo, / na sumisigaw nang magulo, ay lumapit kay Pilato: / 'Ipako sa krus ang inosenteng Cristo / at pakawalan si Barabbas!' / Ngunit ipinapahayag namin / ang daing ng matalinong tulisan sa Kanya: / 'Alalahanin mo rin kami sa Iyong Kaharian!'

Mapalad ang malilinis ang puso, sapagkat makikita nila ang Diyos.

Ang buhay na ipinagkakaloob ng Iyong mga tadyang / ay parang bukal na sumibol mula sa Eden, / *na* nagdidilig sa Iyong Simbahan, O Kristo, bilang isang espiritwal na paraiso, / dumadaloy mula roon na parang mga sapa patungo sa apat na Ebanghelyo, / nagdidilig sa mundo, nagpapasaya sa nilikha, / at tapat na nagtuturo sa mga bansa / na sambahin ang Iyong Kaharian.

Mapalad ang mga tagapagtatag ng kapayapaan, sapagkat tatawagin silang mga anak ng Diyos.

Ikaw ay ipinako para sa akin, / upang ako'y makatanggap ng kapatawaran; / Tinusok ang tagiliran Mo, / upang dumaloy sa akin ang mga sapa ng buhay; / Ipinako Ka sa krus, / upang ako, na kumbinsido sa kalaliman ng paghihirap Mo / sa kataas-taasan ng kapangyarihan Mo, / ay sumigaw sa Iyo, Kristo, Tagapagbigay ng buhay: / 'Luwalhati sa Krus, Tagapagligtas, / at sa paghihirap Mo!'

Mapalad ang mga inuusig dahil sa katuwiran, sapagkat kanila ang Kaharian ng Langit.

Sa Iyong pagpapako sa krus, O Kristo, / ang buong nilikha, nang masdan *ito*, ay nanginig; / ang mga salalayan ng lupa ay yumanig / sa pagkamangha sa Iyong kapangyarihan; / ang mga kalangitan ay nagdilim, at ang tabing ng templo ay napunit, / nanginig ang mga bundok at nabiyak ang mga bato; / at ang magnanampalatayang tulisan / ay sumisigaw sa Iyo kasama namin, O Tagapagligtas: / 'Alalahanin Mo kami sa Iyong Kaharian!'

Mapalad ka kapag inuuyam ka nila at pinag-uusig ka at sinasabing lahat ng uri ng masamang paninirang-puri laban sa iyo dahil sa Akin.

Ikaw, O Panginoon, ay pinunit ang kasulatan ng ating paratang / sa Krus, / at, bilang isa sa mga patay, / ginapos ang tagapahirap ng mundong iyon, / na nagligtas sa lahat mula sa gapos ng kamatayan sa pamamagitan ng Iyong Pagkabuhay, / na siyang nagbigay-liwanag sa amin, Kristo aming Diyos, / at kami ay sumisigaw sa Iyo: / 'Alalahanin mo rin kami, (Tagapagligtas), sa Kaharian Mo!'

Magalak at magsaya, sapagkat dakila ang gantimpala ninyo sa langit.

Ikaw na itinaas sa Krus, / at winasak ang kapangyarihan ng kamatayan, O Panginoon, / at bilang Diyos ay binura ang kasulatan ng ating utang! / Ibigay mo rin sa amin ang pagsisisi ng tulisan, O nag-iisang Tagapagmahal ng sangkatauhan, / sa mga nagsisilbi sa Iyo nang may pananampalataya, O Kristo aming Diyos, at sumisigaw: / 'Alalahanin mo rin kami sa Iyong Kaharian!'

Kaluwalhatian: Manalangin tayo nang magkakaisa, lahat ng mga mananampalataya, / upang karapat-dapat *nating* luwalhatiin / ang Ama, at ang Anak, at ang Espiritu Santo, / ang Nag-iisang Pagkadiyos, na umiiral sa tatlong Persona, / na hindi mapaghihiwalay, payak, hindi mahahati at hindi matatawaran, / sa pamamagitan Nila tayo'y naililigtas mula sa nag-aapoy na parusa.

At ngayon, O Ina ng Diyos: Ang Ina Mo, O Kristo, / na nagluwal sa Iyo nang walang binhi ayon sa laman, at ang tunay na Birhen, / na nanatiling walang kapinsalaan matapos ang panganganak – / hinihikayat namin Siya na mamamagitan / sa Harapan Mo, O Pinakamahabaging Panginoon! / Ibigay Mo ang kapatawaran ng mga kasalanan sa mga walang humpay na nananaghoy: / 'Aalalahanin Mo rin kami sa Kaharian Mo!'

Pagkatapos ay ang maikling liturhiya, [panalangin 11] at ang aklamasyon: Sapagkat ang lahat ng hukbong langit ay pumupuri sa Iyo, at kami ay nagbibigay ng kaluwalhatian sa Iyo, sa Ama, at sa Anak, at sa Espiritu Santo, ngayon at magpakailanman at hanggang sa kailanman ng mga panahon.

Prokeimenon, tono 4

Hinati-hati nila ang aking mga kasuotan sa kanilang sarili / at naghagis sila ng kapalaran para sa aking balabal.

Taludtod: O Dios ko, Dios ko, pakinggan Mo ako; bakit Mo ako pinabayaan?

Awit 21:19, 2A

Saserdote: Upang tayo'y maging karapat-dapat na makinig sa Banal na Ebanghelyo:

At binabasa niya ang ikapitong Ebanghelyo
mula sa Mateo, simula 113

Noong panahong iyon, nang makarating ang mga sundalo sa isang lugar na tinatawag na Gólgota, na ang ibig sabihin ay 'Lugar ng Bungo', iniaalok nila kay Jesus ang alak na hinaluan ng apdo upang inumin; at nang matikman Niya ito, ayaw Niyang uminom. Matapos Nilang ipako Siya sa krus, pinaghati-hati nila ang Kanyang mga damit sa pamamagitan ng pa-bunutan; at, nang umupo sila, binantayan nila Siya roon. At inilagay nila sa itaas ng Kanyang ulo ang isang karatula na naglalahad ng paratang laban sa Kanya: 'Ito si Jesus, ang Hari ng mga Hudyo.' Pagkatapos, ipinako rin sa krus sa Kanyang tabi ang dalawang tulisan: isa sa Kanyang kanan at isa sa Kanyang kaliwa. At ang mga dumaraan ay nang-iinsulto sa Kanya, iniiling ang kanilang mga ulo at sinasabi, 'Ikaw na wawasakin ang templo at itatayo itong muli sa loob ng tatlong araw! 'Iligtas mo ang sarili mo, kung ikaw nga ang Anak ng Diyos, at bumaba ka sa krus.' Sa ganoong paraan din, ininsulto Siya ng mga punong pari, kasama ang mga eskriba at matatanda, na nagsasabi, 'Nailigtas Niya ang iba; hindi Niya maililigtas ang sarili Niya! Siya ang Hari ng Israel; bumaba Siya ngayon mula sa krus, at maniniwala kami sa Kanya; Ipinagkatiwala niya sa Diyos ang kanyang sarili; iligtas Siya sa kanya ngayon, kung Kalooban Niya siya. Sapagkat sinabi niya, 'Ako ang Anak ng Diyos.' Ininsulto rin siya ng mga tulisan na ipinako kasama niya. Mula sa ikaanim na oras, sumapit ang dilim sa buong lupain hanggang sa ikasiyam na oras. At mga bandang ikasiyam na oras, sumigaw si Jesus nang malakas: 'Eli, Eli, lema sabachthani?' na nangangahulugang, 'Diyos ko, Diyos ko, bakit mo ako pinabayaan?' Nang marinig ito ng ilan sa mga nakatayo roon, sinabi nila, 'Tinatawag niya si Elias.' Agad namang lumapit ang isa sa kanila, kumuha ng espongha, pinuno ng suka, at inilagay sa isang tambo, at inabot ito sa kaniya upang inumin. Ngunit ang iba ay nagsabi, 'Hayaan mo siya; ating pagmasdan kung darating si Elias upang iligtas siya.' Pagkatapos ay muling sumigaw si Jesus nang malakas at huminga ng huling hininga. At narito, ang tabing ng templo ay napunit sa dalawa mula sa itaas hanggang sa ibaba; at ang lupa ay yumanig; at ang mga bato ay nabiyak; at ang mga libingan ay nabuksan; at maraming bangkay ng mga banal na matagal nang namatay ang nabuhay; at paglabas nila mula sa mga libingan matapos Siyang mabuhay na mag-uli, pumasok sila sa banal na lunsod at nagpakita sa marami. Ang senturyon at ang mga nagbabantay kay Jesus, nang makita nila ang lindol at ang lahat ng nangyayari, ay lubos na natakot at sinabi, 'Tunay nga, Siya ay Anak ng Diyos.'

Mateo 27:33–54

At sa pagtatapos nito ay inaawit natin: Himala sa Tagapagtiis Mo, O Panginoon!

At ang Awit 50. [Panalangin 10]

Pari: Upang tayo'y maging karapat-dapat na pakinggan ang Banal na Ebanghelyo:

At binabasa niya ang ikawalong Ebanghelyo
ayon kay Lucas, simula 111

Noong panahong iyon, dalawang iba pang kriminal ang dinala rin upang patayin kasama ni Jesus. At nang dumating sila sa lugar na tinatawag na Bungo, doon nila ipinako Siya at ang mga kriminal: ang isa sa Kanyang kanan, ang isa naman sa Kanyang kaliwa. Ngunit sinabi ni Jesus, 'Ama, ipatawad Mo sila, sapagkat hindi nila alam ang kanilang ginagawa.' At nang paghatiin nila ang Kanyang mga kasuotan sa kanilang sarili, naghagis sila ng kapalaran. Tumitayo ang mga tao at nanonood. Pinagtawanan Siya ng mga pinuno rin, na nagsasabi, 'Niligtas Niya ang iba; iligtas Niya ang Kanyang sarili kung Siya nga ang Cristo ng Diyos, ang Hinirang.' Pinagtawanan Siya ng mga sundalo rin, na lumalapit sa Kanya, inaalayan Siya ng suka at sinasabi, 'Kung Ikaw ang Hari ng mga Hudyo, iligtas Mo ang Kanyang sarili.' May nakasulat rin sa itaas Niya sa mga titik na Griyego, Romano, at Hebreo: 'Ito ang Hari ng mga Hudyo.' At sinumpa Siya ng isa sa mga kriminal na nakapako, na nagsasabi, 'Hindi ka ba ang Cristo? Iligtas mo ang iyong sarili at kami.' Ngunit ang isa naman, na pinapagalitan siya, ay sumagot, 'Hindi ka ba natatakot sa Diyos, samantalang kapareho ka rin ng hatol? 'Tinatanggap namin ang nararapat sa amin, sapagkat pinaparusahan kami ayon sa aming mga ginawa. Ngunit ang taong ito'y wala namang ginawang masama.' At sinabi niya, 'Jesus, alalahanin mo ako pagdating mo sa iyong kaharian.' At sinabi ni Jesus sa kaniya, 'Tunay nga, sinasabi ko sa iyo, ngayon ka'y

makakasama ko sa paraiso.' Mga alas-sais ng hapon noon, at sumapaw ang dilim sa buong lupain hanggang sa ikasiyam na oras, sapagkat ang araw ay napadilim. At ang tabing ng Templo ay napunit sa dalawa. At sigaw si Jesus nang malakas, 'Ama, sa iyong mga kamay ipinagkakatiwala ko ang aking diwa.' At nang masabi niya ito, siya'y humihingalo. Nang makita ng senturiyon ang nangyari, pinuri niya ang Diyos at sinabi, 'Talagang matuwid ang taong ito.' At ang lahat ng taong nagtipon upang masaksihan ito, nang makita nila ang nangyari, ay umuwi na habang hinahampas ang kanilang mga dibdib. Ang lahat ng nakakakilala sa kaniya ay tumayo sa malayo, at nakita ito ng mga babaeng sumunod sa kaniya mula sa Galilea.

Lucas 23:32–49

At sa pagtatapos nito, inaawit natin: Himala sa Iyong matiisin, O Panginoon!

TRIPESNETS

San Cosmas ng Maium, tono 6, dalawang irmos, 12 tropario. Sa pagtatapos ng awit, sabay na inaawit ng parehong koro ang irmos.

Kanta 5

Irmos: Mula pa sa madaling araw ay nananabik ako sa Iyo, Salita ng Diyos, / na sa pamamagitan ng habag ay nagpakababa sa Iyong sarili nang hindi binago ang Iyong pagkatao / at isinuko ang Iyong sarili sa paghihirap nang walang pagnanasa; / ipagkaloob Mo sa akin, na nagkasala, ang kapayapaan, O Tagapagmahál ng sangkatauhan.

Ngayon, na nahugasan ang kanilang mga paa at napadalisay na / ng banal na hiwaga ng Eukaristiya, / ang Iyong mga ministro, O Kristo, ay umakyat kasama Mo / mula sa Sion patungo sa dakilang Bundok ng mga Oliba, / na umaawit ng Iyong mga papuri, O Tagapagmahal ng sangkatauhan.

'Narito,' Sinyang wika, 'mga kaibigan Ko, huwag kayong matakot; / sapagkat dumating na ang oras / na Ako'y mahuli *at* mamatay sa mga kamay ng mga walang-katarungan; / at kayo'y mangakakalat na lahat, at Ako'y pababayaan ninyo, / *nguni't* Ako'y titipunin kayong muli upang ipahayag / Tungkol sa Akin—ang Mapagmahal sa sangkatauhan'.

Pagkatapos ay ang maikling litaniya, [panalangin 6] at ang aklamasyon: Sapagkat Ikaw ang Hari ng sanlibutan at Tagapagligtas ng aming mga kaluluwa, at sa Iyo kami naghahain ng kaluwalhatian, sa Ama, at sa Anak, at sa Banal na Espiritu, ngayon at magpakailanman, at hanggang sa kawalang-hanggan ng mga panahon.

Kontakion, tono 8

Halina, kayong lahat, mag-awit tayo tungkol sa Kaniya na ipinako para sa atin. / Sapagkat si Maria ay nakita Niya sa Krus at sumigaw: / 'Bagaman Ikaw ay ipinapako, / Ikaw ang Anak ko at ang Diyos ko'.

Ikos: Maria, Ina ng Kordero, / nang makita niyang dinadala sa katayawan ang kaniyang Kordero, / sinundan *Niya* nang may matinding pighati kasama ng iba pang mga babae, na sumisigaw: / 'Saan Ka pupunta, Anak? / Bakit Ka nagmamadali sa landas na ito? / Hindi ba'y may isa na namang kasal sa Cana, / at nagmamadali Ka na roon, / upang gawing alak ang tubig para sa kanila? / Sasama ba ako sa Iyo, Anak, / o mas mabuting hintayin Ka na lamang? / Magsalita Ka sa akin, Salita *ng Diyos*! / Huwag Mo akong lampasan nang walang imik / Ikaw na nagpanatiling dalisay sa akin, / sapagkat Ikaw ang aking Anak at aking Diyos!'

Kawit 8

Irmos: Ang haligi ng walang-diyos na karumal-dumal / ay nagdalang kahihiyan sa mga banal na kabataan; / samantalang ang Sanhedrin ng mga walang-batas, na nagngagalit laban kay Cristo, / ay nagbabalak nang walang-saysay, / na naghahangad na patayin Siya na may hawak ng buhay sa *Kanyang* kamay, / na pinupuri ng buong nilikha, / na niluluwalhati magpakailanman.

'Mula sa iyong mga mata,'—Iyong sinabi, O Cristo, sa Iyong mga alagad—/ 'yugyugin ninyo ang katamaran at magbantay sa panalangin, / baka kayo'y mahulog sa tukso; / lalo na ikaw, Simon; / sapagkat kung gaano ang biyaya, ganoon din ang pagsubok; / kilalanin Mo ako, Pedro, / Na pinupuri ng buong nilalang, / na Siya'y niluluwalhati magpakailanman!"

'Walang salitang hindi karapat-dapat / ang kailanman lalabas sa aking labi; / kasama Mo ako mamamatay, Ginoo, bilang isa na may mabuting kalooban, / kahit na ikaila ka pa ng lahat,' ang sigaw ni Pedro; – / 'hindi laman at dugo, *kundi* ang iyong Ama ang naghayag sa akin sa iyo, / Na pinupuri ng buong nilikha, / na nagbibigay kaluwalhatian sa Iyo magpakailanman!'

'Hindi mo pa natatalos / ang kaganapang lalim / ng Banal na karunungan at kaalaman, / ni naunawaan mo man ang kalaliman ng Aking mga hatol, O tao,' wika ng Panginoon; – "Kaya, bilang isang mortal lamang, huwag kang magmayabang; sapagkat makatatlut kang tatanggi sa Akin, Ako na pinupuri ng buong nilalang, na pinaparangal magpakailanman!"

'Itatwa mo Ako, Simon Pedro, / ngunit malalaman mo rin kung ano ang sinabi; / at *ang isang payasang* lingkod na lalapit sa iyo / ay ikakatakot ka pa bago pa man noon,' wika ng Panginoon; – / 'ngunit, sa matinding pag-iyak, matatagpuan mo Akong mapagkawanggawa, / Na pinupuri ng buong nilikha, / na luluwalhatiin Mo magpakailanman!'

Awit 9

Irmos: Sa pinakamataas na karangalan ng mga Kerubin / at sa hindi matatawarang higit na kaluwalhatian ng mga Serapin, / Ikaw na birheng nagluwal sa Diyos na Salita, / ang tunay na Ina ng Diyos – / pinupuri ka namin.

Isang grupong mamamatay-tao na mapoot sa Diyos, / isang sinagoga ng maruruming pumatay sa Diyos, / ay tumayo sa harap Mo, O Kristo, / at hinila ang Maylalang ng lahat na parang isang kriminal, / Siya na aming pinupuri.

Ang mga walang-diyos, na hindi nakaintindi sa Batas / at nag-aral sa mga salita ng mga propeta nang walang kabuluhan, / hinila Ka na parang tupa na papatayin nang hindi makatarungan, / Ikaw, Panginoon ng lahat, / na aming pinupuri.

Ang Buhay na ibinigay sa mga bansa ay ipinagkanulo upang patayin ng mga pari at eskriba, / na ginagabayan ng kanilang sariling masamang selos, /—ang Tagapagbigay ng buhay ayon sa kalikasan, / Na aming pinupuri.

Pinalibutan ka nila, na parang maraming aso, at sinimulan kang bugbugin, O Hari, hinampas ka sa pisngi; tinanong ka nila at nagsinungaling laban sa iyo; at pagkatapos mong tiisin ang lahat ng ito, iniligtas mo ang lahat.

Exapostilarion

Sa mismong araw na iyon, O Panginoon, / ipinagkaloob Mo ang paraiso sa matalinong tulisan. / Liwanagan Mo rin ako sa pamamagitan ng Krus / at iligtas Mo ako. **(3)**

Saserdote: Upang tayo'y maging karapat-dapat na pakinggan ang Banal na Ebanghelyo:

At binabasa niya ang ika-siyam na Ebanghelyo ayon kay Juan, mula sa simula 61A

Noong oras na iyon, nakatayo sa tabi ng krus ni Jesus ang Ina Niya at ang kapatid ng Ina Niya, si Maria na anak ni Clopas, at si Maria Magdalena. Nang makita ni Jesus ang Ina Niya at ang disipulo na minamahal Niya na nakatayo sa malapit, sinabi Niya sa Ina Niya, 'Babae, narito ang anak mo.' Pagkatapos ay sinabi Niya sa disipulo, 'Narito ang ina mo.' Mula noon, dinala siya ng alagad sa kaniyang tahanan. Pagkatapos nito, nang malaman ni Jesus na natupad na ang lahat, sinabi niya—upang matupad ang Kasulatan—'Nauuhaw ako.' May isang banga roon na puno ng suka. Kaya't binabad nila ang isang espongha sa suka, inilagay ito sa dulo ng isang sibat, at itinapat sa kaniyang mga labi. At nang matikman ni Jesus ang suka, sinabi Niya, 'Tapos na.' At sa pagyuko ng Kanyang ulo, iniwan Niya ang Kanyang espiritu. Ngayon, dahil Araw ng Paghahanda iyon, hiniling ng mga

Hudyo kay Pilato na pakaputulin ang kanilang mga binti at ilagpak ang kanilang mga katawan, upang hindi manatili ang mga katawan sa krus sa Sabado—sapagkat isang dakilang araw ang Sabado na iyon. Kaya't dumating ang mga sundalo at binasag ang mga binti ng unang tao at ng isa pang tao, na ipinako kasama Niya. Ngunit nang lumapit sila kay Jesus at makita na Siya'y patay na, hindi nila binasag ang mga binti Niya; sa halip, tinusok ng isa sa mga sundalo ang tagiliran Niya ng sibat, at agad na lumabas ang dugo at tubig. Ang nakasaksi nito ay nagpatotoo, at ang kanyang patotoo ay totoo; alam niyang nagsasabi siya ng katotohanan, upang kayo rin ay maniwala. Sapagkat ito'y nangyari upang matupad ang Kasulatan: 'Walang buto sa Kanya ang mababali.' At ang isang Kasulatan naman ay nagsasabi: 'Titingnan nila ang Kanya na kanilang tinusok.'

Juan 19:25–37

At sa wakas nito ay inaawit natin: Himala sa Tagapagtiis Mo, O Panginoon!

At sa 'Papuri', mga stichera sa ika-4 na tono, tono 3.
Ni Byzantine

Ang panganay kong anak, Israel, ay gumawa ng dalawang masamang gawa: / iniwan niya Ako, ang Pinagmumulan ng buhay na tubig, / at humukay para sa kaniyang sarili ng sirang sisidlan; / Ipinako Niya Ako sa Krus, / subalit hiniling si Barabbas at pinalaya siya. / Dahil dito, namangha ang langit / at sinikwil ng araw ang kaniyang sinag. / Ngunit ikaw, Israel, ay hindi nahiya, kundi inialay Ako sa kamatayan. / Patawarin Mo sila, Banal na Ama, / sapagkat hindi nila alam ang kanilang ginawa. **(2)**

Studita

Bawat miyembro ng Iyong banal na katawan / ay nagdusa ng kahihiyan para sa kapakanan natin: / ang ulo – ang korona ng tinik, ang mukha – pagtu-thuk, / ang mga pisngi – mga palo, / ang mga labi – ang lasa ng apug na hinaluan ng suka, / ang mga tenga – mga blasphemous na panunuya, / ang likod – latigo, at ang kamay – ang tungkod, / ang buong katawan – pagkahabla sa Krus, / ang mga galamay – mga pako, at ang mga tadyang – ang sibat. / Siya na nagdusa para sa atin / at nagligtas sa atin mula sa pagdurusa, / na bumaba sa atin dahil sa pag-ibig sa sangkatauhan at tayo'y binangon, / makapangyarihang Tagapagligtas, maawa ka sa amin!

Sa pamamagitan ng Byzantine

Nang Ikaw, O Kristo, ay ipinako sa krus, / ang buong nilikha, nang masdan ito, ay nanginig, / ang mga salalayan ng lupa ay yumanig sa takot sa Iyong kapangyarihan. / Sapagkat nang Ikaw ay itinaas sa araw na ito, ang bansang Hudyo ay nasira, / ang tabing ng templo ay nahati sa dalawa, / ang mga libingan ay nabuksan, / at ang mga patay ay bumangon mula sa kanilang mga kutkutan; / ang senturyon, nang makita ang himala, ay napuno ng matinding pangamba. / At ang Ina Mo, na nakatayo sa tabi, / na umiiyak sa dalamhating pagiging ina, ay sumigaw: / 'Paano ako hindi mag-iyak / at himayin ang aking dibdib sa matinding pighati, / sa aking makita Ka, na parang isang nahatulan, / hubad, nakabitin sa Krus?' / Napako sa Krus, inilibing, at nabuhay na mag-uli, / O Panginoon, luwalhati sa Iyo.

Kaluwalhatian, Tono 6: Hinubaran Nila Ako ng Aking mga kasuotan / at binihisan Nila Ako ng isang malagkit na balabal; / inilagay Nila ang korona ng mga tinik sa Aking ulo / at inilagay Nila ang isang tubo sa Aking kanang kamay, / upang basagin Ko sila na parang mga palayok ng isang palayokero.

At ngayon, sa parehong tono, ni Andreo ng Crete: Inialay Ko ang Aking likod upang latigan / at hindi Ko inilayo ang Aking mukha sa pagmumura, / tumayo Ako sa harap ni Pilato para hatulan at tiniis Ko ang Krus / para sa kaligtasan ng sanlibutan.

Saserdote: Upang tayo'y maging karapat-dapat na makinig sa Banal na Ebanghelyo:

At binabasa niya ang ika-sampung Ebanghelyo
ayon kay Marcos, simula 69A

Noong panahong iyon, lumapit si Jose ng Arimatea, isang kilalang miyembro ng Konseho na siya mismo ay naghihintay sa Kaharian ng Diyos. Naglakas-loob siyang pumasok kay Pilato at hingin ang

bangkay ni Jesus. Nagulat si Pilato na siya'y patay na; at tinawag niya ang senturyon at tinanong, 'Gaano na katagal siyang patay?' At nang malaman niya ito mula sa senturyon, ipinagkaloob niya ang katawan kay Jose. At nang bumili siya ng lupot, inibaba Niya, binalot sa lupot, at inilagay sa isang libingan na inukit sa bato; at iginulong niya ang isang bato sa bungad ng libingan. Pinanood nina Maria Magdalena at ni Maria na asawa ni Jose kung saan Siya inilagay.

Marcos 15:43–47

At sa pagtatapos nito, inaawit natin: Himala sa Iyong pagtitiyaga, O Panginoon!

Araw-araw na Doxolohiya, Litaniya ng Pamanhikahos [at Panalangin 12].

Pagkatapos ng panalangin na nakayuko ang mga ulo – ang pari: Upang tayo'y maging karapat-dapat na makinig sa Banal na Ebanghelyo:

At binabasa niya ang ika-labing-isang Ebanghelyo ayon kay Juan, na nagsisimula sa talata 62

Noong panahong iyon, si Jose ng Arimatea, na isang alagad ni Jesus ngunit lihim dahil sa takot sa mga Hudyo, ay humiling kay Pilato ng pahintulot na kunin ang katawan ni Jesus. At pinagbigyan ni Pilato ang kanyang kahilingan. Dumating siya at kinuha ang Kanyang katawan. Si Nicodemo, na unang lumapit sa Kaniya nang gabi, ay dumating din, dala ang timplang mira at aloes na may bigat na humigit-kumulang isang daang libra. Kinuha nila ang katawan ni Jesus at binalot ito ng mga lino na may halong pabangong sangkap, ayon sa kaugalian ng mga Hudyo sa paglilibing. Ngayon, may isang hardin sa lugar kung saan Siya ipinako sa krus, at sa hardin ay isang bagong kutkutan, na wala pang nakahiga roon. Doon nila inilagay si Jesus, dahil sa araw ng kapahingahan ng mga Hudyo, at dahil malapit ang kutkutan.

Juan 19:38–42

At sa pagtatapos nito, inaawit natin: Himala sa Tagapagtiis Mo, O Panginoon!

Stichera sa psalterio

Tono 1: Ang buong nilikha ay nanginig sa takot, / nang makita Ka, Kristo, na nakabitin sa Krus: / ang araw ay nangitim at ang mga saligan ng lupa ay nanginig, / ang lahat ay nakiramay sa Maylalang ng lahat ng bagay. / Ikaw na kusang-loob na tiniis *ang lahat ng ito* para sa ating ikababuti, / O Panginoon, kaluwalhatian sa Iyo!

Tono 2. Berso: Hinati nila ang aking mga kasuotan sa kanilang sarili / at naghulog ng kapalaran para sa aking balabal.

Awit 21:19

O masasama at walang-batas na tao, / bakit kayo'y nagbabalak ng walang-saysay na pakana? / Bakit Niya hinatulan ng kamatayan ang Buhay ng lahat? / Isang dakilang himala— / sapagkat ang Maylalang ng mundo ay ipinasuku sa mga kamay ng mga walang-batas / at ang Pag-ibig sa sangkatauhan ay itinaas sa Krus, / upang palayain ang mga bihag sa Hades na sumigaw: / 'O mapagpasensyang Panginoon, kaluwalhatian sa Iyo!'

Talata: Binigyan nila ako ng apdo bilang aking pagkain, / at sa aking uhaw binigyan nila ako ng suka na inumin.

Awit 68:22

Sa araw na ito, ang Walang-Salang Birhen, / nang makita Ka, Verbo, na nakabitin sa Krus, / nagdadalamhati na parang isang ina, / ay matinding tinusok sa puso, / at, bumubuntong-hininga sa matinding kirot mula sa kalaliman ng kanyang kaluluwa, / hinimas-himas niya ang kanyang mukha at buhok, at lubos na nabigla sa dalamhati. / Kaya, habang pinapalo ang kanyang dibdib, / siya ay kumagiling nang may awa: / 'Naku, ako! Banal na Sanggol! / Naku, ako! Liwanag ng sanlibutan! / *Bakit* Mo Siyang itinago sa aking paningin, Korderong ng Diyos?' / Kaya't ang mga hukbo ng mga nilalang na walang katawan, / na puno ng pagkamangha, ay ipinahayag: / 'O hindi-maunawaan na Panginoon, kaluwalhatian sa Iyo!'

Taludtod: **Ngunit ang Diyos, ang ating Hari mula pa noong una, / ay gumawa ng kaligtasan sa gitna ng lupa.**

Awit 73:12

Nang masdan Ka, Kristo, na nakabitin sa Krus, / Ikaw, ang Maylalang ng lahat at Diyos, / ang Ina Mo, na nagluwal sa Iyo nang walang binhi, ay tumangis nang mapait: / 'Anak ko, saan na napunta ang ganda ng Iyong mukha? / Hindi ko matiis na makita Kang ipinako nang hindi makatarungan; / magmadali Ka nang bumangon, / upang makita ko rin / ang Kanyang pagkabuhay mula sa mga patay sa ikatlong araw!"

Luwalhati, Tono 8: O Panginoon, nang Sugo ka sa Krus, / ang takot at panginginig ay bumaba sa buong nilikha. / At ipinagbawal Mo sa lupa na lamunin ang mga nagpako sa Iyo, / ngunit inutusan Mo ang Hades na pakawalan ang kaniyang mga bihag, / para sa pagkabuhay ng mga mortal. / Ikaw, Hukom ng buhay at ng patay, / ay dumating upang magkaloob ng buhay, hindi ng kamatayan. / Mahal na Tagapagmahál ng sangkatauhan, luwalhati sa Iyo!

At ngayon, Boses 6: Ang panulat na tubo ay isinasawsaw na / *para pirmahan* ng mga di-makatarungang hukom ang hatol, / at si Hesus ay sinusubok at hinatulan sa Krus. / At ang *buong* nilikha ay nagdurusa, nakikita ang Panginoon sa Krus. / Ngunit para sa akin, O Panginoon, Ikaw na naghihirap sa laman, / O Mabuting Panginoon, kaluwalhatian sa Iyo!

Saserdote: Upang tayo'y maging karapat-dapat na pakinggan ang Banal na Ebanghelyo:

At binabasa niya ang ikalabing-dalawang Ebanghelyo mula sa Mateo, simula sa talata 114

Kinabukasan ng Biyernes, ang mga punong pari at ang mga Pariseo ay nagtipon sa harap ni Pilato at nagsabi: 'Ginoo, naalala namin na sinabi ng manlilinlang na iyon, habang siya'y nabubuhay pa: "Pagkalipas ng tatlong araw, muli akong babangon."' Kaya inutusan nilang bantayan ang libingan hanggang sa ikatlong araw, baka dumating ang mga alagad at nakawin Siya, at sabihin sa mga tao, 'Bumangon Siya sa mga patay'; at ang huling panlilinlang ay magiging mas malala kaysa sa una. Sinabi sa kanila ni Pilato, 'Narito ang inyong bantay; pumunta kayo at bantayan ito ayon sa inyong nakabubuti.' Kaya't sila'y umalis at pinagtibay ang libingan, sinelyuhan ang bato at inilagay ang bantay.

Mateo 27:62–66

At sa wakas nito ay inaawit natin: Karangalan sa Iyong pagtitiis, O Panginoon!

Pagkatapos: Mabuti ang magpuri sa Panginoon at mag-awit sa Iyong pangalan, O Kataas-taasan; ipahayag ang Iyong awa sa madaling araw at ang Iyong katapatan sa buong magdamag.

Awit 91:2–3

Ang Trisagion. Luwalhati, at ngayon: Pinakabanal na Trinidad: O Panginoon, maawa ka. (3) **Luwalhati, at ngayon: Ama Namin:**

Pari: Sapagkat Iyo ang kaharian: **Koro:** Amen.

Tropario, tono 4

Tinubos Mo kami mula sa sumpa ng Batas / sa pamamagitan ng Iyong mahalagang Dugo: / ipinako sa Krus at tinusok ng sibat, / ipinagkaloob Mo ang kawalang-kamatayan sa sangkatauhan. / Tagapagligtas namin, luwalhati sa Iyo!

Ang Dobleng Ektenia, Panalangin 4 at ang Pagpapalayas. Ang Unang Oras ay ipinagdiriwang nang hiwalay.

Pagpapalayas

Matapos tiisin ang pagmumura, paghahagupit, paggupit ng tenga, ang Krus at kamatayan para sa kaligtasan ng sanlibutan, Si Cristo, ang tunay nating Diyos, sa pamamagitan ng mga panalangin ng Kaniyang Pinakabanal na Ina, ng mga banal, maluwalhati at pinupuring mga Apostol, ng banal at matuwid na mga tagapagdala ng Diyos na sina Joaquin at Ana, at ng lahat ng mga santo, ay magkakaloob ng awa sa atin at ililigtas tayo, sapagkat Siya ay mabuti at mahilig sa tao.

ANG SERBISYO NG MGA ORAS NOONG BUHAY NA BIYERNES

Isang komposisyon ni San Cirilio, Arsobispo ng Alexandria.

UNANG ORAS

Pari: Pagpalain nawa ang ating Diyos ngayon at magpakailanman.

Tagabasa: Amen. Luwalhati sa Iyo, aming Diyos, luwalhati sa Iyo.

Hari ng Langit: Ang Banal na Tatluhan. Luwalhati, at ngayon: Pinakabanal na Tatluhan: O Panginoon, maawa ka. (3) Luwalhati, at ngayon: Ama Namin: Pari: Sapagkat Iyo ang kaharian: Tagabasa: Amen. Panginoon, maawa ka. (12) Luwalhati, at ngayon: Halina, sumamba tayo: (3)

Awit 5

Dinggin Mo ang aking mga salita, O Panginoon; pakinggan Mo ang aking daing; pakinggan Mo ang tinig ng aking panalangin, O Hari ko at Diyos ko, sapagkat sa Iyo ako nananalangin, O Panginoon. Pakinggan Mo ang tinig ko sa madaling araw; sa madaling araw ako'y titindig sa harap Mo at maghihintay. Sapagkat Ikaw ay Diyos na hindi nananasa sa kasamaan; walang sinumang nagsasagawa ng masama ang mananahan sa piling Mo, ni ang masasama ang manatili sa harap ng mga mata Mo; kinamumuhian Mo ang lahat ng naglala ng kasamaan. Sirain Mo ang lahat ng nagsasalita ng kasinungalingan; kinamumuhian ng Panginoon ang mga uhaw sa dugo at ang mga mapanloko. Ngunit ako, sa kasaganaan ng iyong awa, ay papasok sa iyong bahay; magpapatirapa ako sa harap ng iyong banal na templo sa paggalang sa iyo. O Panginoon, pangunahan Mo ako sa iyong katuwiran dahil sa aking mga kaaway; patnubayan Mo ang aking landas sa iyong harapan. Sapagkat walang katotohanan sa kanilang mga bibig; hungkag ang kanilang mga puso; ang kanilang mga lalamunan ay bukas na hukay; sa pamamagitan ng kanilang mga dila ay nagsagawa sila ng panlilinlang. Hukuman Mo sila, O Diyos, upang sila'y bumalik mula sa kanilang mga pakana; paalisin Mo sila dahil sa karamihan ng kanilang mga kasamaan, sapagkat pinahamak ka nila, O Panginoon. Nawa'y magalak ang lahat ng umaasa sa Iyo; magsigaya-gayak sila magpakailanman; manahan Ka sa kanilang piling, at magmayabang sa Iyo ang mga umiibig sa Iyong pangalan. Sapagkat binabasbasan Mo ang matuwid, O Panginoon; tinatabonan Mo kami ng Iyong pabor na parang kalasag.

Awit 2

Bakit nag-aalab ang mga bansa, at nagbabalak nang walang kabuluhan ang mga bayan? Tumitindig ang mga hari ng lupa, at nagsasama-sama ang mga pinuno laban sa Panginoon at sa Kanyang Pinahiran: 'Tabasin natin ang kanilang mga tanikala, at hubarin ang kanilang palu!' Siya na nananahan sa langit ay matatawa sa kanila; ang Panginoon ay mang-aasar sa kanila. Pagkatapos ay haharapin Niya sila sa Kanyang galit at tatakutin sila sa Kanyang pagkagalit. Ngunit ako ay hinirang Niya na maging hari sa Siyon, ang Kanyang banal na bundok; ipinapahayag ko ang kautusan ng Panginoon: Sinabi sa akin ng Panginoon, 'Ikaw ang aking Anak; sa araw na ito ay ipinanganak kita. Humiling ka sa Akin, at ibibigay Ko sa iyo ang mga bansa bilang mana mo, at ang mga hangganan ng daigdig bilang pag-aari mo. Papatungin mo sila sa tungkod na bakal; pipilay-pilayin mo sila na parang palayok." At ngayon, kayong mga hari, magsilbing aral; kayong lahat na mga pinuno ng lupa, magturo kayo. Maglingkod kayo sa Panginoon nang may paggalang at magalak kayo sa harap Niya nang may panginginig. Mag-ingat kayo, baka magalit ang Panginoon, at kayo'y mapahamak, *na nalilihis* sa daan ng katuwiran, kapag sumiklab ang Kanyang galit sa isang sandali. Mapalad ang lahat ng naglilimbag sa Kanya!

Awit 21

O Diyos, Diyos ko, pakinggan Mo ako: bakit Mo ako pinabayaan? Ang kasalanan ko'y naghiwalay sa akin sa kaligtasan. Diyos ko, nananaghoy ako sa araw, ngunit hindi Ka sumasagot; sa gabi, *ngunit* hindi ako *makatagpo* ng kapahingahan. Ngunit naninirahan Ka sa Kabanal-banalan Mong dako, O Purí ng Israel! Ang aming mga ninuno ay nagtitiwala sa Iyo; nagtitiwala sila, at iniligtas Mo sila; sumigaw sila sa Iyo at sila'y nailigtas; nagtitiwala sila sa Iyo at hindi sila nahiya. Ngunit ako ay isang uod at hindi isang tao, isang pang-uyam sa gitna ng mga tao at hinamak ng bayan! Lahat ng nakakakita sa akin ay iniuyam ako; sila'y ngumingisi gamit ang kanilang mga labi at tumatanggi ang kanilang mga ulo: 'Nanglago siya sa Panginoon; iligtas Niya siya; iligtas Niya siya, sapagkat siya'y nagalak sa Kanya!' Sapagkat Ikaw ang nagpalabas sa akin mula sa sinapupunan; ang pag-asa ko ay nasa Iyo mula pa sa dibdib ng aking ina; ako'y inilagak sa Iyo mula pa sa sinapupunan, mula sa sinapupunan ng aking ina—Ikaw ang aking Diyos. Huwag Mo akong pabayaan, sapagkat malapit ang kapighatian, at wala nang makakatulong sa akin. Napalibutan ako ng kawan ng mga baka; napalibutan ako ng mga matabang toro; binuksan nila ang kanilang mga bibig laban sa akin na parang leon na sumasakmal at umuungal. Naging parang tubig ang aking lakas; ang lahat ng aking buto ay nabuwag; ang puso ko ay naging parang waks, natutunaw sa loob ko. Ang lakas ko ay natuyo na parang basag na palayok, at ang dila ko ay kumapit sa lalamunan ko; inilagay mo ako sa alabok ng kamatayan. Sapagkat napalibutan ako ng pulutong ng mga aso; napalibutan ako ng banda ng mga salarin; tiningnan nila at sinuri ang aking mga kamay at mga paa. Binuo nila ang lahat ng aking mga buto; sila mismo ang nakamasid at tumititig sa akin. Hinati-hati nila ang aking mga damit sa kanilang sarili at nagpalabunutan para sa aking balabal. Ngunit Ikaw, O Panginoon, huwag mong ipagkait ang Iyong tulong sa akin; kumilos ka upang ipagtanggol ako! Iligtas mo ang aking kaluluwa mula sa tabak at ang aking nag-iisang sarili mula sa kamay ng aso. Iligtas Mo ako mula sa bibig ng leon, at mula sa mga sungay ng mga toro sa parang—ako, ang mapagkumbaba. Ipapahayag ko ang Iyong pangalan sa aking mga kapatid; sa gitna ng kapulungan ay aawitin ko ang Iyong papuri. Kayo na nanginginig sa takot sa Panginoon, purihin ninyo Siya; lahat ng inapo ni Jacob, luwalhatiin ninyo Siya; lahat ng inapo ni Israel, igalang ninyo Siya! Sapagkat hindi Niya pinagtabuyan o itinakwil ang daing ng dukha; hindi Niya ibinaling ang Kanyang mukha sa akin; nang ako'y tumawag sa Kanya, dininig Niya ako. Ang papuri ko ay sa Iyo; sa malaking kapulungan papurihan Kita; tutuparin ko ang aking mga pangako sa harap ng mga natatakot sa Kanya. Ang mga dukha ay kakain at babusugin; ang mga naghahanap sa Panginoon ay pupuri sa Kanya: ang kanilang mga puso ay mabubuhay magpakailanman. Lahat ng mga wakas ng lupa ay aalalahanin at babalik sa Panginoon, at lahat ng mga angkan ng mga bansa ay magluluksa sa harap Niya; sapagkat ang kaharian ay sa Panginoon, at Siya ang naghahari sa mga bansa. Ang lahat ng mayayaman sa daigdig ay kumain at sumamba; lahat ng papunta sa alabok ay luluhod sa harap Niya. Ang aking kaluluwa ay mabubuhay para sa Kanya, at ang aking mga supling ay maglilingkod sa Kanya; ang henerasyong susunod ay sasabihan tungkol sa Panginoon; at kanilang ipapahayag ang Kanyang katuwiran sa bayang ipinanganak pa lamang—ang mga ginawa ng Panginoon.

Kaluwalhatian, at ngayon: Alleluia, alleluia, alleluia, kaluwalhatian sa Iyo, O Diyos. **(3)** O Panginoon, maawa ka. **(3)** **Kaluwalhatian:**

Troparion, Tono 1

Nang Ikaw ay ipinako sa krus, O Kristo, / ang tiraniya ay nabuwag, / ang kapangyarihan ng kaaway ay nabagsak; / sapagkat ni anghel ni tao, / kundi Ikaw Mismo, O Panginoon, ang sumagip sa amin: kaluwalhatian sa Iyo!

At ngayon, O Ina ng Diyos: Paano ka naming tatawagin, O Puno ng Biyaya? / Langit? Sapagkat sa pamamagitan Mo'y sumikat ang Araw ng Katuwiran. / Paraiso? Sapagkat ipinanganak Mo ang Bulaklak ng di-kabulukan. / Birhen? Sapagkat nanatili Kang hindi nasira. / Ang Dalisay na Ina? Sapagkat inialay Mo sa Iyong banal na mga bisig ang Anak, Diyos ng lahat. / Ipanalangin Mo Siya para sa kaligtasan ng aming mga kaluluwa.

Pagkatapos ay inaawit natin ang tatlo sa labindalawang troparío, na inuulit nang dalawang beses.

Stichera ng Unang Oras, Tono 8.

Sa araw na ito ang tabing ng templo / ay napunit bilang pagbatid sa mga walang-batas, / at itinatago ng araw ang kaniyang mga sinag, / nang makita ang Panginoong ipinako sa krus. **(2)**

Stich: **Bakit nagngalit ang mga pagano / at nagbalak nang walang kabuluhan ang mga bansa?**

Awit 2:1

Tulad ng tupa na dadalhin sa katay, / Inaakay Ka, O Kristo na Hari, / at, tulad ng mabait na kordero, Ikaw ay ipinako sa Krus ng masasamang tao / para sa ating mga kasalanan, O Tagapagmahál ng sangkatauhan.

Taludtod: **Ang mga hari sa lupa ay tumindig, at ang mga pinuno ay nagsanib-puwersa / laban sa Panginoon at laban sa Kanyang Pinahiran.**

Awit 2:2

Tulad ng tupa na dadalhin sa katay / Ikaw ay dinala, O Kristo na Hari, / at, tulad ng masunuring kordero, Ikaw ay pako sa Krus ng masasamang tao / para sa ating mga kasalanan, O Tagapagmahal ng sangkatauhan.

Luwalhati: Sa mga kriminal na humuli sa Iyo, / Ikaw, na nagtitiis sa *lahat ng bagay*, ay sumigaw nang ganito, O Panginoon: / 'Bagaman pinatay ninyo ang Pastol / at pinangalat ang labindalawang tupa, ang Aking mga alagad, / maaari sana Akong naglabas ng higit pa sa labindalawang legyon ng mga anghel. / Ngunit nagpapakita ako ng mahabang pagtitiis, / upang matupad ang aking ipinahayag sa inyo sa pamamagitan ng aking mga propeta, / ang nakatago at ang lihim.' / O Panginoon, kaluwalhatian sa Iyo!

At ngayon: Sa mga salarin na dinakip Ka:

Prokeimenon, tono 4

Ang puso niya / ay napuno ng kasamaan.

Taludtod: Mapalad ang taong nag-iisip sa mga nangangailangan at dukha.

Awit 40:7B, 2A

Pagbasa mula sa mga Propesiya ni Zacarias

Ganito ang sabi ng Panginoon: 'Kukunin ko ang aking magandang tungkod at itatapon ko ito, upang pawalang-bisa ang aking tipan na ginawa ko sa lahat ng mga bansa. At mawawalang-bisa ito sa araw na iyon, at malalaman ng mga Cananeo, ang mga tupa na iningatan ko para sa aking sarili, na ito ang salita ng Panginoon. At sasabihin ko sa kanila, 'Kung mabuti ito sa paningin ninyo, ibigay ninyo ang aking upa; kung hindi, huwag ninyo.' At itinakda nila ang aking upa sa tatlumpung pirasong pilak. Nangyari nga, sinabi sa akin ng Panginoon, 'Ihagis mo sila sa pugon, at titingnan ko kung tunay nga *sila*, gaya ng pagsubok na ginawa sa akin dahil sa kanila!' Kaya kinuha ko ang tatlumpung pirasong pilak at itinapon ko sa bahay ng Panginoon, sa pugon, [ayon sa utos ng Panginoon sa akin].

Zacarias 11:10–13

Makasulat sa mga taga-Galacia, simula 215B

Mga kapatid, hindi ako magmamalaki, maliban sa krus ng ating Panginoong Jesucristo, na sa pamamagitan nito'y ipinako sa krus ang mundo sa akin, at ako sa mundo. Sapagkat ang pagtuli man o ang hindi pagtuli ay walang kabuluhan, kundi ang pagiging bagong nilalang. At sa lahat ng nagsisunod sa alituntuning ito, suma kanila nawa ang kapayapaan at kaawaan, gayundin sa Israel ng Dios! Simula ngayon, huwag na akong guluhin ninuman, sapagkat dala-dala ko sa aking katawan ang mga sugat ni Jesus. Nawa'y sumaiyo ang biyaya ng ating Panginoong Jesucristo, kapatid na lalaki at babae. Amen.

Galacia 6:14–18

Ang Ebanghelyo ayon kay Mateo, simula 110A

Nang dumating ang umaga, nagtipon ang lahat ng punong pari at mga nakatatanda ng bayan at nagpasya na patayin si Jesus. Kaya tinali nila Siya, dinala Siya, at iniharap Siya kay Pontio Pilato, ang gobernador. Pagkatapos, si Judas na siya'y ipinagkanulo, nang makita niyang siya'y hinatulan, ay nagsisi at ibinalik ang tatlumpung pirasong pilak sa mga punong saserdote at matatanda, na nagsasabing, 'Nakasala ako sa ipinagkanulong walang-sala.' Ngunit sinabi nila, 'Ano'y kinalaman namin rito? Ikaw na ang bahala.' At itinapon niya ang mga pirasong pilak sa templo, at umalis siya at isinabit ang sarili. Nang kunin ng mga punong pari ang mga pilak, sinabi nila, 'Hindi nararapat na ilagay ang mga ito sa kaban ng templo, sapagkat kabayaran ito ng dugo.' Kaya, nang magpulong-pulong sila, ginamit nila ang pera para bilhin ang bukid ng palayok-gawa bilang libingan para sa mga dayuhan. Kaya't tinawag ang bukid na iyon na Bukid ng Dugo hanggang sa araw na ito. Natupad noon ang sinabi ng propeta Jeremias: 'Kinuha nila ang tatlumpung pirasong pilak, ang halaga ng Pinahalagahan, ang halagang itinakda ng mga anak ng Israel, at ibinigay nila ito para sa parang ng palayok-gawa, ayon sa utos ng Panginoon sa akin.' Dinala si Jesus sa harap ng gobernador. Tinanong siya ng gobernador, 'Ikaw nga ba ang Hari ng mga Hudyo?' Sumagot si Jesus, 'Sinasabi mo.' At hindi Siya sumagot sa mga akusasyong iniharap laban sa Kanya ng mga punong saserdote at mga nakatatanda. Nang magkagayo'y sinabi ni Pilato sa Kanya, 'Hindi mo ba naririnig kung gaano karaming bagay ang kanilang pinatutunayan laban sa Iyo?' Ngunit hindi Siya sumagot ng kahit isang salita sa kaniya, kaya't lubos na namangha ang gobernador. Ngayon, kaugalian ng gobernador tuwing kapistahan na pakawalan ang isang preso para sa bayan, alin man ang kanilang piliin. Noong panahong iyon, may isang bantog na preso sa kanila na nagngangalang Barabbas. Kaya nang sila'y nagtipon, sinabi sa kanila ni Pilato, 'Sino sa dalawa ang nais ninyong pakawalan ko: si Barabbas o si Jesus na tinatawag na Cristo?' Sapagkat alam niyang inilipat nila Siya dahil sa inggit. At habang nakaupo siya sa luklukan ng hukom, nagpadala ng mensahe sa kaniya ang kaniyang asawa, na nagsasabing, 'Huwag kang makisalamuha sa Matuwid na iyan!' 'Labis akong nagdusa dahil sa Kaniya sa isang panaginip ngayong gabi.' Samantala, pinaniwala ng mga punong saserdote at ng mga nakatatanda ang mga tao na hingin si Barabbas at ipatay si Jesus. Sumagot ang gobernador sa kanila, 'Alin sa dalawa ang nais ninyong pakawalan ko?' Sabi nila, 'Si Barabbas.' Sinabi ni Pilato sa kanila, 'Ano naman ang gagawin ko kay Jesus na tinatawag na Cristo?' Sumigaw silang lahat, 'Ipako Siya sa krus!' Sinabi niya, 'Anong masamang ginawa Niya?' Ngunit lalo pa silang sumigaw, 'Ipako Siya sa krus!' Nang makita ni Pilato na walang silbi at nagkakagulo pa, kumuha siya ng tubig, hinugasan ang kaniyang mga kamay sa harap ng mga tao at sinabi, 'Walang sala ako sa dugo ng Matuwid na ito; kayo na ang bahala.' At sumagot ang buong pulutong, 'Ang dugo niya ay sa amin at sa aming mga anak.' Pagkatapos ay pinalaya niya para sa kanila si Barabbas, ngunit si Jesus ay pinahampas muna niya at saka ipinagkaloob upang ipako sa krus. Pagkatapos ay dinala ng mga sundalo ng gobernador si Jesus sa praetorium, tinipon ang buong hukbo sa paligid niya, hinubaran siya at sinuotan ng isang malagkit na balabal; at nang maglaok sila ng korona ng mga tinik, inilagay nila ito sa Kanyang ulo at inilagay nila ang isang tambo sa Kanyang kanang kamay; at, lumuhod sa harap Niya, pinagtawanan nila Siya, na nagsasabi, 'Halina, Hari ng mga Hudyo!' At pagkatapos nilang dumura sa Kanya, kinuha nila ang tambo at hinampas Siya sa ulo. At nang kanilang napagtawanan Siya, inalis nila ang pulang balabal, isinuot Siya muli ng Kanyang sariling mga damit, at dinala Siya upang ipako sa krus. Habang palabas sila, nakasabat sila ng isang lalaki mula sa Cirene na si Simon; pinilit nila siyang magdala ng Kanyang krus. Nang marating nila ang lugar na tinatawag na Gólgota, na ang ibig sabihin ay 'Lugar ng Bungo', binigyan nila Siya ng alak na hinaluan ng apug; ngunit nang matikman Niya ito, ayaw Niyang uminom. Matapos Nilang ipako Siya, pinaghati-hatian nila ang Kanyang mga damit sa pamamagitan ng pa-bunutan; at, nang umupo sila, binantayan nila Siya roon. At inilagay nila sa itaas ng Kanyang ulo ang isang karatula na naglalahad ng paratang laban sa Kanya: 'Ito si Jesus, ang Hari ng mga Hudyo.' Pagkatapos ay ipinako nila sa krus ang dalawang tulisan kasama Niya, isa sa Kanyang kanan at isa sa Kanyang kaliwa. At ang mga dumaraan ay nang-iinsulto sa Kanya, iniiling ang kanilang mga ulo at sinasabi, 'Ikaw na wawasakin ang templo at itatayo itong muli sa loob ng tatlong araw! 'Iligtas mo ang iyong sarili, kung ikaw ay Anak ng Diyos, at bumaba ka sa krus.' Sa ganoong paraan din, inudyok siya ng mga punong pari, kasama ng mga eskriba at matatanda, na nagsasabing, 'Iniligtas niya

ang iba; hindi niya maililigtas ang kanyang sarili! Siya ang Hari ng Israel; bumaba siya ngayon mula sa krus, at maniniwala kami sa kanya; Ipinagkatiwala niya sa Diyos ang kanyang tiwala; iligtas Siya ngayon ng Diyos, kung Kanyang kinaluluguran. Sapagkat sinabi niya, 'Ako ang Anak ng Diyos.' Ang mga tulisan na ipinako kasama niya ay nang-iinsulto rin sa kanya. Mula sa ikaanim na oras, sumapaw ang dilim sa buong lupain hanggang sa ikasiyam na oras. At bandang ikasiyam na oras, sumigaw si Jesus nang malakas: 'Eli, Eli, lema sabachthani?' na nangangahulugang, 'Diyos ko, Diyos ko, bakit mo ako pinabayaan?' Nang marinig ito ng ilan sa mga nakatayo roon, sinabi nila, 'Tinatawag niya si Elias.' Agad namang lumapit ang isa sa kanila, kumuha ng espongha, pinuno ng suka, at inilagay sa isang tangkay, at inabot ito sa kaniya upang inumin. Ngunit ang iba ay nagsabi, 'Hayaan mo siya; ating pagmasdan kung darating si Elias upang iligtas siya.' Pagkatapos ay muling sumigaw si Jesus nang malakas at humihingalo, at siya'y namatay. At narito, ang tabing ng Templo ay napunit sa dalawa mula sa itaas hanggang sa ibaba; at ang lupa ay yumanig; at ang mga bato ay nabiyak; at ang mga libingan ay nabuksan; at maraming bangkay ng mga banal na sumampalataya ang nabuhay na mag-uli; at paglabas nila mula sa mga libingan matapos ang Kanyang pagkabuhay na mag-uli, pumasok sila sa banal na lungsod at nagpakita sa marami. Ang senturiyon naman at ang mga kasama niya na nagbabantay kay Jesus, nang makita nila ang lindol at ang lahat ng nangyayari, ay lubos na natakot at sinabi, 'Tunay nga, Siya ay Anak ng Diyos.' At maraming babae ang nanonood mula sa malayo. Sinamahan nila si Jesus mula pa sa Galilea at naglilingkod sa Kaniya; kabilang sa kanila sina Maria Magdalena, si Maria na ina ni Santiago at ni Jose, at ang ina ng mga anak ni Zebedeo.

Mateo 27:1–56

Pagkatapos

Igabay Mo ang aking mga hakbang ayon sa Tiyong salita, at huwag maghari sa akin ang kasamaan.

Iligtas Mo ako sa paninirang-puri ng mga tao, at tutuparin ko ang mga utos Mo.

Sikatin Mo ng liwanag ng mukha Mo ang lingkod Mo, at ituro Mo sa akin ang mga tuntunin Mo.

Awit 118:133–135

Nawa'y mapuno ang aking bibig ng papuri sa Iyo, O Panginoon, upang aking awitin ang Iyong kaluwalhatian buong araw—ang Iyong karilagan.

Awit 70:8

Ang Banal na Trinidad. Doxologia, at ngayon: Pinakabanal na Trinidad: O Panginoon, maawa ka. (3) **Doxologia, at ngayon: Ama Namin:**

Saserdote: Sapagkat Iyo ang kaharian. **Tagabasa:** Amen.

Kontakion, tono 8

Halina, kayong lahat, magkanta tayo tungkol sa Kaniya na ipinako para sa atin. / Sapagkat nakita Siya ni Maria sa Krus at sumigaw: / 'Bagaman pinapako Ka, / Ikaw ang Anak ko at ang aking Diyos'.

Panginoon, maawa ka. **(40)**

Si Cristo na Diyos, na sa lahat ng oras at sa bawat sandali ay tumatanggap ng pagsamba at kaluwalhatian sa langit at sa lupa, ang mapagpasensya, ang pinakamahabagin, ang pinakamaawain, tagapagmahilig sa matuwid at tagapagpatawad ng mga makasalanan, na tinatawag ang lahat sa kaligtasan sa pangako ng mga darating na biyaya! Ikaw mismo, O Panginoon, tanggapin ang aming mga panalangin sa takdang oras na ito at ituon ang aming mga buhay sa Iyong mga utos: banalhin ang aming mga kaluluwa, linisin ang aming mga katawan, itama ang aming mga hangarin, linisin ang aming mga kaisipan, at iligtas kami sa lahat ng kalungkutan, kapahamakan at pagdurusa. Protektahan Mo kami ng Iyong mga banal na Anghel, upang, sa pagbabantay at paggabay ng kanilang hukbo, makamtan namin ang pagkakaisa sa pananampalataya at ang pagkaunawa sa Iyong di-mailarawang kaluwalhatian; sapagkat Ikaw ay pinagpala magpakailanman. Amen.

Panginoon, maawa ka (3), **Luwalhati, at ngayon:**

Sa pinakamataas na karangalan ng mga Kerubin / at ng di-matatawarang kaluwalhatian ng mga Serapim, / pinupuri Ka namin, tunay na Ina ng Diyos, / na birheng nanganak sa Salita ng Diyos.

Pagpalain Ninyo kami sa pangalan ng Panginoon, Ama.

Saserdote: O Diyos, maawa ka sa amin at pagpalain mo kami; sumiklab sa amin ang liwanag ng iyong mukha, at maawa ka sa amin.

Tagabasa: Amen.

Pari: Kristo, ang tunay na Liwanag, na nagbibigay-liwanag at nagpapabanal sa bawat taong pumapasok sa sanlibutan! Itatak Mo sa amin ang liwanag ng Kanyang mukha, upang masilayan namin sa liwanag na iyon ang hindi malalapitan na liwanag, at ituro Mo ang aming mga hakbang tungo sa pagtupad ng Kanyang mga utos, sa pamamagitan ng mga panalangin ng Kanyang Pinakadalisay na Ina at ng lahat ng Kanyang mga santo. Amen.

IKATLONG ORAS

Halina, sumamba tayo at lumuhod sa harap ni Cristo, ang Hari, ang ating Diyos.

Halina, sumamba tayo at lumuhod sa harap ni Cristo, ang ating Hari at Diyos.

Halina, sumamba tayo at lumuhod sa harap ni Cristo Mismo, ang ating Hari at Diyos.

Awit 34

Hukumin mo, O Panginoon, ang aking mga kalaban; labanan mo ang mga naglalaban sa akin; isuot mo ang iyong sandata at kalasag, at bumangon ka upang tulungan ako! Ibigti mo ang iyong espada at tumayo ka bilang hadlang laban sa mga naghahabol sa akin; sabihin mo sa aking kaluluwa, 'Ako ang iyong kaligtasan'. Nawa'y mapahiya at matablan ng kahihiyan ang mga naghahangad sa aking buhay; nawa'y bumalik sila at mapahiya ang mga nagbabalak ng masama laban sa akin. Nawa'y maging parang alikabok sila sa harap ng hangin, at nawa'y itaboy sila ng Anghel ng Panginoon; nawa'y maging madilim at madulas ang kanilang daan, at nawa'y habulin sila ng Anghel ng Panginoon. Sapagkat walang dahilan na inilatag nila ang bitag para sa akin—ang kanilang sariling bitag—at walang kabuluhan na ininsulto nila ang aking kaluluwa. Hayaan ang bitag na hindi niya alam ang makahuli sa kanya, at ang patibong na kaniyang itinago ang makahuli sa kanya; hayaan siyang mahulog sa bitag! Ngunit ang kaluluwa ko'y magagalak sa Panginoon; magliliket sa Kaniyang kaligtasan. Lahat ng buto ko'y magsasabi: 'O Panginoon, O Panginoon, sino ang gaya Mo, na nagliligtas sa dukha mula sa kamay ng mas malakas kaysa kaniya, at sa dukha at sa mahihirap mula sa kanilang mga manloloob?' May mga di-matuwid na saksi na tumindig laban sa akin, na wala akong alam; tinanong nila ako, ginanti nila ako ng masama sa mabuti, at nagdulot ng kawalan ng anak sa kaluluwa ko. Ngunit nang pinahirapan nila ako, nagsuot ako ng saklo at pinayapa ang aking kaluluwa sa pamamagitan ng pag-aayuno, subalit ang aking panalangin ay bumalik sa aking dibdib. Gumawa ako na parang sa kapuwa, na parang sa kapatid; na parang nagluluksa at nagdadalamhati, gayon ako nagpakumbaba. Ngunit sila'y nagalak at nagsama-sama, nagbalak ng mga palo laban sa akin – at hindi ko namamalayan. Naghiwalay-hiwalay sila, ngunit hindi nagpakita ng awa: tinukso nila ako, ininsulto ako, at nagngalit-ngalit ang kanilang mga ngipin sa akin. O Panginoon, kailan Mo *ito* makikita? Iligtas Mo ang aking kaluluwa sa kanilang kasamaan, ang aking nag-iisang kaluluwa mula sa mga leon. Diririin kita, O Panginoon, sa malaking kapulungan; pupurihin kita sa gitna ng makapangyarihang bayan! Huwag mong pabayaan ang aking mga kaaway na magalak nang di-makatarungan sa akin, ang mga napopoot sa akin nang walang dahilan at kumikindat nang mapanlait. Sapagkat nagsalita sila sa akin ng kapayapaan – subalit sa kanilang galit ay nagbalak ng panlilinlang. Binuksan nila ang kanilang mga bibig laban sa akin at nagsabi, 'Magaling, magaling; nakita *ito* ng aming mga mata.' Nakita Mo *ito*, O Panginoon! Huwag Kang manahimik. O Panginoon, huwag Mo akong pabayaan. Gising, O Panginoon, at ipaglaban Mo ang aking kaso, aking Diyos at aking Panginoon—ang aking usapin! Husgahan mo ako, O Panginoon, ayon sa Katuwiran Mo, O Panginoon, Diyos ko, at huwag

silang magalak laban sa akin; huwag nilang sabihin sa kanilang puso, 'Ay, ay, sa aming kaluluwa,' ni huwag nilang sabihin, 'Nalunok namin siya.' Ang mga nagagalak sa aking kapahamakan ay mahiya at mapahiya; suotin ng kahihiyan at karumihan ang mga mayabang laban sa akin. Magalak at magsaya ang mga naghahangad ng aking pagtatanggol, at ang mga naghahanap ng kapayapaan para sa Kanyang lingkod ay magsabi nang walang patid: 'Pupurihin ang Panginoon.' At ipapahayag ng aking dila ang Kanyang katotohanan, at ang Kanyang papuri buong araw.

Awit 108

O Diyos, huwag kang manahimik sa aking papuri! Sapagkat ang mga labi ng makasalanan at ng mapanlinlang ay nagbukas laban sa akin; nagsalita sila laban sa akin gamit ang mapanlinlang na dila, at pinalibutan nila ako ng mga salitang puno ng poot, at nakipagdigma sila laban sa akin nang walang dahilan. Sa halip na mahalin ako, inusig nila ako sa pamamagitan ng paninira, subalit ako'y nanalangin; at ginanti nila ako ng masama sa mabuti, at ng poot sa pag-ibig ko. Magtalaga ka ng makasalanan laban sa kaniya, at hayaan mong tumayo ang isang tagapanira sa kaniyang kanan kapag hinatulan siya, upang siya'y mapatunayang may sala, at ang kaniyang panalangin ay mabibilang na kasalanan. Paikliin ang kanyang mga araw, at palitan siya sa kanyang tungkulin; ang kanyang mga anak ay maging ulila, at ang kanyang asawa ay maging biyuda; ang kanyang mga anak ay maglakbay bilang mga exilado at mamalimos, at paalisin sila sa mga guho ng kanilang mga tahanan. Hayaan ang nanghihiram na kunin ang lahat ng pag-aari niya, at hayaan ang mga dayuhan na samantalahin ang bunga ng kanyang pagsisikap; huwag magkaroon siya ng tagapagtanggol, at huwag magkaroon ng sinumang magpakita ng awa sa kanyang mga ulila; hayaan ang kanyang mga anak na ipinanganak upang mapahamak, at hayaan ang kanyang pangalan na mabura sa isang henerasyon. Na ang kasamaan ng kanyang mga ninuno ay maalala sa harap ng Panginoon, at ang kasalanan ng kanyang ina ay huwag mabura; na sila'y manatili sa harap ng Panginoon magpakailanman, at ang alaala nila ay pawiin sa lupa, sapagkat hindi siya nagpakita ng awa, kundi hinabol ang mahihirap, ang nangangailangan, at ang mga pusong wasak, upang patayin *sila*. Minahal niya ang sumpa, at ito'y babagsak sa kaniya; hindi niya hinangad ang pagpapala, at ito'y lalayo sa kaniya. Sinuot niya ang sumpa na parang kasuotan; pumasok ito sa kaibuturan ng kaniyang pagkatao na parang tubig, at sa kaniyang mga buto na parang langis; maging ito sa kaniya na parang balabal na isinusuot niya, at parang sinturun na palagi niyang binabalkot sa kaniyang baywang. Ito ang kapalaran ng mga naninirang-puri sa akin sa harap ng Panginoon at nagsasalitang masama laban sa kaniyang kaluluwa. At Ikaw, O Panginoon, O Panginoon, pakitunguhan Mo ako alang sa Iyong pangalan, sapagkat mabuti ang Iyong kaabágan. Iligtas Mo ako, sapagkat ako'y dukha at nangangailangan, at ang puso ko'y nababalisa sa loob ko. Na parang anino na naglalaho, ako'y nawala; ako'y inalog nila na parang tipaklong; ang mga tuhod ko'y nanlambot dahil sa pag-aayuno, at ang laman ko'y nanghina, sapagkat *walang* langis. At ako'y naging pang-uyam sa kanila: kapag nakikita nila ako, iniiling nila ang kanilang mga ulo. Tulungan Mo ako, O Panginoon na aking Diyos; iligtas Mo ako ayon sa Inyong awa, upang malaman nila na ito ay gawa ng Inyong kamay, at na Ikaw, O Panginoon, ang gumawa nito. Maaaring sila'y sumumpa, ngunit Ikaw ang magpapala; ang mga bumabangon laban sa akin ay mapahiya, ngunit ang Inyong lingkod ay magagalak. Ang mga nagsusumbat sa akin ay balutan ng hiya, at ang kanilang sariling kahihiyan ay maging balabal sa kanila. Ipaparangal ko ang Panginoon ng buong puso ko at pupurihin Siya sa gitna ng karamihan, sapagkat Siya'y tumayo sa kanan ng dukha upang iligtas ang kaluluwa ko mula sa mga tagapamahamak sa akin.

Awit 50

Maawa Ninyo sa akin, O Diyos, ayon sa Inyong lubos na kaawaan; ayon sa karamihan ng Inyong malambing na habag, pawiin Ninyo ang aking mga paglabag; paliguan Ninyo ako nang lubos mula sa aking kasamaan, at linisin Ninyo ako mula sa aking kasalanan. Sapagkat aking kinikilala ang aking mga paglabag, at ang aking kasalanan ay laging nasa aking harapan. Laban sa Iyo lamang ang aking nagkasala, at ang masama sa iyong paningin ang aking ginawa; upang ikaw ay magwagi sa iyong mga salita at magtagumpay sa paghatol. Sapagkat narito, ako'y ipinaglihi sa kasamaan, at sa kasalanan ako'y ipinanganak ng aking ina. Sapagkat, minahal Mo ang katotohanan; ipinahayag Mo sa akin ang

mga nakatago at lihim na bagay ng Keka mong karunungan. Budburan Mo ako ng hyssop, at magiging malinis ako; huhugasan Mo ako, at magiging maputi ako kaysa sa niyebe; papakinggan Mo ako ng kagalakan at tuwa—magsasaya ang aking mga nababaling buto. Ilingid Mo ang Mukha Mo sa aking mga kasalanan at pawiin Mo ang lahat ng aking mga salarin. Likhain Mo sa akin ang isang malinis na puso, O Dios, at pakayamin Mo sa akin ang bagong matapat na espiritu. Huwag Mo akong itakwil sa harap Mo, at huwag Mo akong kunin ng Espiritu Mo na Banal. Ibalik sa akin ang kagalakan ng Iyong kaligtasan, at suportahan Mo ako sa pamamagitan ng Iyong makapangyarihang Espiritu. Ituturo ko sa masasama ang Iyong mga daan, at ang mga walang dios ay babalik sa Iyo. Iligtas Mo ako mula sa kasalanang nagbubunga ng kamatayan, O Dios, O Dios ng aking kaligtasan; kaniya'y magagalak ang aking dila sa Iyong katuwiran. O Panginoon, ibubukas Mo ang aking mga labi, at ipahayag ng aking mga labi ang Iyong papuri. Sapagkat kung nais Mo ang mga handog, sana'y inialay ko na—ngunit hindi Ka nalulugod sa mga handog na susunugin. Ang handog sa Diyos ay isang bagbag na espiritu; isang bagbag at nagpapakumbabang puso, O Diyos, hindi Mo wawastasin. Ibigay Mo ang biyaya Mo, O Panginoon, sa Sion ayon sa sariling Kalooban Mo, at muling itayo Mo ang mga pader ng Jerusalem; kanita'y tatanggapin Mo nang may-pabor ang hain ng katuwiran, ang handog at ang mga handog na susunugin; kanita'y maghahain sila ng mga batang baka sa Altar Mo.

Kaluwalhatian, at ngayon: Alleluia, alleluia, alleluia, kaluwalhatian sa Iyo, O Diyos. **(3)** O Panginoon, maawa ka. **(3)** **Kaluwalhatian:**

Troparion, Tono 6

O Panginoon, hinatulan Ka ng mga Hudyo ng kamatayan, Ikaw na siyang Buhay ng lahat; / Ang Pulaing Dagat, *na nahati* sa pamamagitan ng tungkod, tinawid nila na *parang* tuyong lupa / at ipinako Ka sa Krus; / at nang uminom sila ng pulot mula sa bato, / inialay nila sa Iyo ang apdo. / Ngunit tinitiis Mo *ang lahat ng ito* nang kusang-loob, / upang iligtas Mo kami mula sa pagkaalipin sa kaaway, / Kristo aming Diyos, luwalhati sa Iyo!

At ngayon, sa Ina ng Diyos: O Ina ng Diyos, Ikaw ang tunay na Ubasan, / na nagbunga para sa atin ng Bunga ng buhay; / ipinamanman ka namin: mamamagitan ka, O Ginang, / kasama ng mga Apostol at ng lahat ng mga santo / para sa awa ng aming mga kaluluwa.

Kantahin natin ang tatlo sa labindalawang tropario, na inuulit nang dalawang beses.

Stichera ng Ikatlong Oras, Tono 8

Dahil sa takot sa mga Hudyo / itinakwil Ka ng Kaibigan at matalik na kasama mong si Pedro, O Panginoon, / at, umiiyak, sumigaw ng ganito: / 'Huwag Kang manahimik, O Maawain, *sa pagmasid* ng aking mga luha, / sapagkat sinabi kong mananatili akong tapat, ngunit hindi ako nagawa!' / Tanggapin Mo *rin* ang aming pagsisisi at maawa Ka sa amin. **(2)**

Taludtod: Pakinggan Mo ang aking mga salita, O Panginoon, / at unawain Mo ang aking daing.

Salmo 5:2

Sa harap ng Banal Mong Krus, / nang inudyukan ka ng mga sundalo, O Panginoon, / namangha ang mga walang-katawang hukbo: / sapagkat Ikao, na nagpalamutian sa lupa ng mga bulaklak, / ay tinanghawan ng korona ng pang-uuyam, / at nagsuot ng balabal ng pang-aalipusta, / Ikao na bumabalabal sa kalangitan ng mga ulap. / Tunay nga, sa pamamagitan ng ganitong probidensiya *Mo* / ang kabutihan Mo ay naging kilala, O Kristo; / dakila ang habag Mo, kaluwalhatian sa Iyo!

Taludtod: Pakinggan Mo ang tinig ng aking panalangin, / Hari ko at Diyos ko.

Salmo 5:3A

Sa harap ng Banal Mong Krus:

Kaluwalhatian, Tono 5: Nang ikaw ay inakay sa Krus, sumigaw ka nang ganito, O Panginoon: / 'Bakit, O mga Hudyo, / nais ninyong ipako Ako? / *Dahil ba* pinagaling ko ang nana ng dugo? / *Dahil ba* binuhay ko ang mga patay na parang galing sa pagtulog? / Na pinagaling ko ang babaeng may daloy ng dugo, at nagkawanggawa ako sa babaeng Cananeo – / bakit ninyo ako nais patayin, O mga

Judio? / Ngunit titingin kayo sa Kaniya na tinatarak ninyo ngayon, / kay Cristo, kayong mga walang-batas!"

At ngayon: Nang ikaw ay dinala sa Krus, O Panginoon, sumigaw ka:

Prokeimenon, Tono 4

Sapagkat handa na akong maparusan, at ang aking paghihirap ay laging nasa aking harapan.

Taludtod: O Panginoon, huwag Mo akong sawayin sa Iyong galit, ni parusahan sa Iyong poot.

Awit 37:18, 2

Pagbasa mula sa mga Propesiya ni Isaias

Binigyan ako ng Panginoon ng dila ng kaalaman, upang malaman kong magsalita ng salitang naaangkop sa takdang panahon. Itinayo Niya ako sa umaga; binuksan Niya ang aking tainga upang makinig. At binubuksan ng tagubilin ng Panginoon ang aking mga tainga; hindi ako tumututol o sumasalungat. Inialay ko ang aking likod sa mga nanakit sa akin, at ang aking mga pisngi sa mga nanampal sa akin; ni hindi ko inilihis ang aking mukha sa kahihiyan ng mga pang-iinsulto. At ang Panginoon, ang Panginoon, ay naging aking tumutulong; kaya hindi ako nahiya, kundi itinutok ko ang aking mukha na parang batong-bato, at alam kong hindi ako mahihiya, sapagkat ang aking Matuwirang Tagapagtanggol ay papalapit na. Sino ang makikipagtalo sa akin? Magsitindig sila laban sa akin nang magkakasama. At sino ang makikipagtalo sa akin? Lumapit siya sa akin. Narito, tutulungan ako ng Panginoon; sino ang makapipinsala sa akin? Narito, kayong lahat ay maluluma na parang damit; sisirain kayo ng uod. Sino sa inyo ang natatakot sa Panginoon? Pakinggan niya ang tinig ng Kanyang lingkod. Kayo na naglalakad sa kadiliman at walang liwanag! Magtiwala sa pangalan ng Panginoon at magsilong sa Diyos. Narito, kayong lahat, nagsindi kayo ng apoy at nagpaluha ng mga pait—lumakad kayo sa liwanag ng inyong apoy at ng pait na inyong pinindot! Ito'y dumating sa inyo dahil sa Akin: kayo'y matutulog sa dalamhati!

Isaias 50:4–11

Makasulat sa mga Taga-Roma, simula 88B

Mga kapatid, noong tayo'y mahina pa, namatay si Cristo para sa mga walang-diyos sa takdang panahon. Sapagkat bihira ang taong mamatay para sa isang matuwid. Marahil para sa isang mabuting tao mangahas ang sinumang mamatay . Ngunit ipinapakita ng Diyos ang Kaniyang pag-ibig sa atin sa pamamagitan ng kamatayan ni Cristo para sa atin noong tayo'y makasalanan pa. Kaya, ngayong naging matuwid tayo sa pamamagitan ng Kanyang dugo, lalo pa nga tayong maliligtas sa pamamagitan Niya mula sa galit ng Diyos. Sapagkat kung noong tayo'y kaaway pa, tayo'y naging mapayapa sa Diyos sa pamamagitan ng kamatayan ng Kanyang Anak, lalo pa nga, ngayong tayo'y naging mapayapa na, maliligtas tayo sa pamamagitan ng Kanyang buhay.

Roma 5:6–11

Ang Ebanghelyo ayon kay Marcos, simula 67B

Noong panahong iyon dinala ng mga sundalo si Jesus sa loob ng hukuman, iyon ay sa praetorium. Tinawag nila ang buong pangkat ng mga sundalo, at sinuotan Siya ng kulay-lilang balabal; at nang maghabi sila ng korona ng tinik, inilagay nila ito sa Kanyang ulo. At sinimulan nilang batiin Siya: 'Mabuhay ang Hari ng mga Hudyo!' At hinampas nila Siya sa ulo ng isang tambo, at tinixap nila Siya, at, lumuhod, sumamba sila sa Kanya. Nang kanilang mapagtawanan Siya, inalis nila ang kulay-lilang balabal at muling isinuot sa Kanya ang Kanyang sariling mga damit. Pagkatapos ay inilabas nila Siya upang ipako sa krus. Pinilit nila ang isang taong dumaraan, si Simon na taga-Cirene, na galing sa bukid—ang ama nina Alexander at Rufus—na pasanin ang Kanyang krus. At dinala nila Siya sa isang lugar na tinatawag na Golgota, na ang ibig sabihin ay 'Lugar ng Bungo'. Inalok nila Siya ng alak na hinaluan ng mira, ngunit hindi Niya ito tinanggap. Pagkatapos ay ipinako nila Siya sa krus at pinaghati-hatian nila ang Kanyang mga damit, at naghagis sila ng kapalaran upang malaman kung ano ang kukunin ng bawat isa. Ika-tres na oras nang ipako Siya sa krus. At inilagay ang nakasulat na dahilan ng Kanyang paghatol: 'Hari ng mga Hudyo'. At ipinako rin nila ang dalawang tulisan kasama

Niya, isa sa Kanyang kanan at isa sa Kanyang kaliwa. At ang mga dumaraan ay nang-iinsulto sa Kanya, iniiling ang kanilang mga ulo at sinasabi: 'Ikaw na sumisira sa templo at itinatayo itong muli sa loob ng tatlong araw! 'Iligtas mo ang sarili mo; bumaba ka sa krus.' Sa ganoong paraan din, nangutya sa kaniya ang mga punong saserdote kasama ang mga eskriba, at nagsabi sa isa't isa, 'Niligtas niya ang iba; hindi niya maililigtas ang sarili niya! Bumaba na sa krus si Cristo, ang Hari ng Israel, upang makita at paniwalaan namin.' At nangutya rin sa kaniya ang mga nakapako rin sa krus. At nang dumating ang ikaanim na oras, sumapit ang dilim sa buong lupain hanggang sa ikasiyam na oras. At sa ikasiyam na oras ay sumigaw si Jesus nang malakas, 'Eloi, Eloi! Lama sabachthani?' na nangangahulugang, 'Diyos ko, Diyos ko! 'Bakit mo ako pinabayaan?' Ang ilan sa mga nakatayo roon, nang marinig nila ito, ay nagsabi, 'Tingnan mo, tinatawag niya si Elias.' Ngunit may isang tumakbo, pinuno ng suka ang isang espongha, inilagay ito sa isang tambo, at pinainom siya, na nagsasabi, 'Hayaan mo siya; ating tingnan kung darating si Elias upang ibaba siya.' Ngunit si Jesus, na bumulalas nang malakas, ay humihingasa nang huli. At ang tabing ng templo ay napunit sa dalawa, mula sa itaas hanggang sa ibaba. At ang senturiyon, na nakatayo roon sa tapat Niya, nang makita na Siya ay sumigaw nang ganito at humihingasa nang huli, ay nagsabi, 'Tunay ngang ang Taong ito ay Anak ng Dios.' Pinagmamasdan Siya ng mga babae mula sa malayo; kabilang sa kanila sina Maria Magdalena, Maria na ina ni Santiago na Kapatid ni Jose, at si Salome—ang mga sumunod at naglingkod sa Kanya noong nasa Galilea pa Siya—at marami pang iba na sumama sa Kanya sa Jerusalem.

Marcos 15:16–41

At saka

Pinagpala ang Panginoong Diyos, pinagpala ang Panginoon araw-araw; nawa'y pagpalain tayo ng Diyos na ating Tagapagligtas. Ang Diyos natin ay Diyos ng kaligtasan.

Awit 67:20, 21

Ang Banal na Trinidad. Doxologia, at ngayon: Pinakabanal na Trinidad: Panginoon, maawa ka. (3) Doxologia, at ngayon: Ama Namin:

Saserdote: Sapagkat Iyo ang kaharian: **Tagabasa:** Amen.

Kontakion, Tono 8

Halina, kayong lahat, mag-awit tayo tungkol sa Kaniya na ipinako para sa atin. / Sapagkat nakita Siya ni Maria sa Krus at sumigaw: / 'Bagaman pinapako Ka, / Ikaw ang Anak ko at ang aking Diyos'.

Panginoon, maawa ka. **(40)**

Si Cristo na Diyos, na sa lahat ng oras at sa bawat sandali ay tumatanggap ng pagsamba at kaluwalhatian sa langit at sa lupa, ang mapagpasensya, ang pinakamahabagin, ang pinakamaawain, tagapagmahilig sa mga matuwid at tagapagpatawad ng mga makasalanan, na tinatawag ang lahat sa kaligtasan sa pamamagitan ng pangako ng mga darating na biyaya! Ikaw mismo, O Panginoon, tanggapin ang aming mga panalangin sa takdang oras na ito at ituon ang aming mga buhay sa Iyong mga utos: banalhin ang aming mga kaluluwa, linisin ang aming mga katawan, itama ang aming mga hangarin, linisin ang aming mga kaisipan, at iligtas kami sa lahat ng kalungkutan, kapahamakan at pagdurusa. Protektahan Mo kami ng Iyong mga banal na Anghel, upang, sa pagbabantay at paggabay ng kanilang hukbo, makamtan namin ang pagkakaisa sa pananampalataya at ang pagkaunawa sa Iyong di-mailarawang kaluwalhatian; sapagkat Ikaw ay pinagpala magpakailanman. Amen.

Panginoon, maawa ka **(3)**, **Luwalhati, at ngayon:**

Sa pinakamataas na karangalan ng mga Kerubin / at ng di-matatawarang kaluwalhatian ng mga Serapim, / pinupuri Ka namin, tunay na Ina ng Diyos, / na birheng ipinanganak kay Hesus na Verbo ng Diyos.

Pagpalain Ninyo kami sa pangalan ng Panginoon, Ama.

Pari: O Diyos, maawa ka sa amin at pagpalain mo kami; sumiklab sa amin ang liwanag ng iyong mukha, at maawa ka sa amin.

Tagabasa: Amen.

Panalangin ni San Mardarius

O Panginoong Diyos, Maykapangyarihang Ama, O Panginoon, nag-iisang Anak na si Jesucristo, at Espiritu Santo! Isang Pagkadiyos, isang Kapangyarihan, maawa Ninyo sa akin na makasalanan, at iligtas Ninyo ako, ang inyong hindi karapat-dapat na alipin, sa paraang alam Ninyo, sapagkat Kayo ay pinupuri magpakailanman. Amen.

IKA-ANIM NA ORAS

Halina, sumamba tayo at lumuhod sa harap ni Cristo, ang Hari, ang ating Diyos.

Halina, sumamba tayo at lumuhod sa harap ni Cristo, ang ating Hari at Diyos.

Halina, sumamba tayo at lumuhod sa harap ni Cristo Mismo, ang ating Hari at Diyos.

Awit 53

O Diyos, iligtas mo ako sa pamamagitan ng Iyong pangalan, at ipagtanggol mo ako sa pamamagitan ng Iyong kapangyarihan. O Diyos, pakinggan ang aking panalangin; bigyang-pansin ang mga salita ng aking bibig. Sapagkat ang mga dayuhan ay tumindig laban sa akin, at hinanap ng mga makapangyarihan ang aking buhay; hindi nila inuna ang Diyos sa kanilang isipan. Ngunit narito, tinutulungan ako ng Diyos, at ang Panginoon ang tagapagtanggol ng aking kaluluwa. Ibabalik Mo ang kanilang kasamaan sa aking mga kaaway; lipulin Mo sila sa pamamagitan ng katotohanan Mo. Maghahain ako sa Iyo ng hain na may buong puso; pupurihin ko ang Iyong pangalan, O Panginoon, sapagkat mabuti ka, at iniligtas Mo ako sa lahat ng aking kapighatian, at nakita ng aking mata ang aking mga kaaway.

Awit 139

Iligtas mo ako, O Panginoon, mula sa masasamang tao; iligtas mo ako mula sa di-matuwid na tao: nagbalak sila ng kasamaan sa kanilang puso; buong araw silang naghahanda para sa digmaan; pinatalas nila ang kanilang dila na parang ahas; ang lason ng mga ahas ay nasa kanilang bibig. Ingatan mo ako, O Panginoon, mula sa kamay ng makasalanan; iligtas mo ako mula sa mga hindi matuwid na nagbalak na pasikludin ang aking mga paa. Naglatag ang mga mayabang ng lambat para sa akin; naglatag sila ng mga lubid at naglagay ng mga patibong sa aking mga paa; naglagay sila ng mga sagabal sa aking daan. Sinabi ko sa Panginoon: 'Ikaw ang aking Diyos; pakinggan mo, O Panginoon, ang tinig ng aking daing!' O Panginoon, O Panginoon, aking lakas at aking kaligtasan, ikaw ang naging lilim sa aking ulo sa araw ng labanan. Huwag mo akong ipagkaloob, O Panginoon, sa makasalanan ayon sa aking nasa. Nagbalak sila laban sa akin; huwag Mo akong pabayaan, baka sila'y magtagumpay. Ang pinakapinapahalagahan nila—ang gawa ng kanilang mga labi—ay babalutin sila; magbabagsak sa kanila ang nag-aapoy na uling; ihahagis Mo sila sa paghihirap, at hindi sila makatatayo. Ang taong masamang dila ay hindi magtatagumpay sa lupa; ang masasama ay mahuhuli sa kanilang sariling kasamaan at mapapahamak. Nalaman ko na ang Panginoon ay maghahatid ng katarungan para sa mga dukha at ipagtatanggol ang usapin ng mga nangangailangan. Kaya't pupurihin ng mga matuwid ang Iyong pangalan, at ang mga matapat ay maninirahan sa Iyong harapan.

Awit 90

Ang sinumang nananahan sa lilim ng Kataas-taasan ay maninirahan sa lilim ng Diyos ng langit. Sasabihin niya sa Panginoon: 'Ikaw ang aking kanlungan at aking matibay na kuta, aking Diyos, na aking pinagtitiwalaan.' Sapagkat ililigtas ka Niya mula s , sa bitag ng manlilibot at mula sa nakamamatay na salot. Itatago ka Niya sa lilim ng Kaniyang mga pakpak, at sa ilalim ng Kaniyang mga pakpak ay makakakita ka ng kanlungan; ang Kaniyang katapatan ang magiging baluti sa paligid mo. Hindi ka matatakot sa takot sa gabi, ni sa pana na lumilipad sa araw; ni sa salot na nag-iikot sa kadiliman, ni sa kapahamakan na sumasalakay sa tanghali. Isang libo man ang mahuhulog sa iyong

tabi, at sampung libo sa iyong kanan, ngunit hindi ito lalapit sa iyo. Tititigan mo lamang ng iyong mga mata at makikita mo ang kaparusahan ng masasama. Sapagkat Ikaw, O Panginoon, ang aking pag-asa! Ginawa mong kanlungan ang Kataas-taasan. Walang karumal-dumal na mangyayari sa iyo, ni anumang salot na lalapit sa iyong tolda; sapagkat uutusan Niya ang Kanyang mga anghel tungkol sa iyo na ingatan ka sa lahat ng iyong mga lakad—bubuuin ka nila sa kanilang mga kamay, baka matamaan ng iyong paa ang bato. Tatalunin mo ang ahas na balat-tuklaw at ang ulupong; tatapakan mo sa ilalim ng iyong mga paa ang leon at ang dragon. 'Sapagkat siya'y nagtitiwala sa Akin, at ililigtas ko siya; poprotektahan ko siya, sapagkat nakilala niya ang Aking pangalan. Mananawag siya sa Akin, at sasagutin ko siya; kasama ko siya sa kapighatian; ililigtas ko siya at parangalan ko siya; bibigyan ko siya ng haba ng buhay at ipakikita ko sa kanya ang Aking kaligtasan.'

Kaluwalhatian, at ngayon: Alleluia, alleluia, alleluia, kaluwalhatian sa Iyo, O Diyos. (3) O Panginoon, maawa ka. (3) **Kaluwalhatian:**

Tropario, Tono 2

Ipinagkaloob Mo ang kaligtasan sa gitna ng lupa, Kristo aming Diyos: / sa Krus ay iniunat Mo ang Iyong pinakabanal na mga kamay, / tinitipon ang lahat ng mga bansang sumisigaw: / 'Panginoon, kaluwalhatian sa Iyo!'

At ngayon, O Ina ng Diyos: Wala kaming lakas-loob dahil sa aming maraming kasalanan, / ngunit ipinamamanhik namin sa Kaniya na ipinanganak Mo, O Birheng Ina ng Diyos! / Sapagkat ang pagdalit ng Ina ay may dakilang kapangyarihan sa harap ng mapagkalingang Panginoon. / Huwag mong hamakin ang mga pamanhikang ng mga makasalanan, Ikaw na Lubos na Dalise, / sapagkat Siya na nagtiis ng paghihirap para sa ating kapakanan ay mapagkawanggawa at may kapangyarihang magligtas.

Pagkatapos ay inaawit natin ang tatlo sa labindalawang tropario, na inuulit nang dalawang beses.

Stichera ng Ika-anim na Oras, Tono 8

Ganito ang sabi ng Panginoon sa mga Hudyo: 'Mga tao ko, ano ang ginawa ko sa inyo, o sa anong paraan ko kayo pinahamak? Binigyan ko ng paningin ang mga bulag ninyo; nilinis ko ang mga ketongin ninyo; binuhay ko ang taong nakahiga sa kanyang kama. Mga tao ko, ano ang ginawa ko sa inyo at paano ninyo ako suklian? / Sa manna, binigyan ninyo ako ng apdo; sa tubig, suka; / sa halip na mahalin ninyo ako, / ipinako ninyo ako sa Krus. / Hindi ko na ito matiis: / Tatawagin ko ang aking mga Hentil, / at papupurihan nila ako kasama ng Ama at ng Espiritu, / at ibibigay ko sa kanila ang buhay na walang hanggan!' (2)

Taludtod: **Binigyan nila ako ng apdo na aking kakanin, at sa aking uhaw binigyan nila ako ng suka na aking iinumin.**

Awit 68:22

Mga tagapagpahayag ng Kautusan ng Israel, mga Hudyo at mga Pariseo, / ang pulutong ng mga Apostol ay sumisigaw sa inyo: / 'Narito ang Templo na inyong winasak, / narito ang Kordero na inyong ipinako at inilagay sa libingan; / ngunit Siya'y muling nabuhay sa pamamagitan ng sariling kapangyarihan. / Huwag kayong maligaw, mga Hudyo, / sapagkat Siya ang nagligtas *sa inyo* sa dagat / at pinakain kayo sa ilang; / Siya ang buhay, at liwanag, at kapayapaan para sa mundo!'

Taludtod: **Iligtas mo ako, O Diyos, / sapagkat umabot na sa kaluluwa ko ang tubig.**

Awit 68:2

Ang mga Tagapagbigay-Batas ng Israel, ang mga Hudyo at ang mga Pariseo:

Kaluwalhatian, Tono 5: Halina, kayong mga taong nagdadala kay Kristo, / ating silipin kung ano ang sinabwatan ng taksil na si Hudas / kasama ng masasamang pari laban sa ating Tagapagligtas: / sa araw na ito'y itinuring nilang karapat-dapat sa kamatayan ang walang-kamatayang Salita / at, nang ipasa Siya kay Pilato, ipinako Siya sa krus sa Gólgota. / At habang tinitiis ito, ang ating Tagapagligtas ay sumigaw, na nagsasabi: / 'Patawarin Mo sila, Ama, sa kasalanang ito, / upang ang mga Hentil ay makilala / ang Aking pagkabuhay mula sa mga patay!'

At ngayon: Halina, kayong mga taong nagdadala kay Kristo:

Prokeimenon, Tono 4

O Panginoon, aming Diyos, / kamangha-mangha ang Kanyang pangalan sa buong lupa.

Taludtod: Sapagkat ang Kaluwalhatian Mo ay itinaas sa ibabaw ng mga kalangitan.

Awit 8:2

Pagbasa mula sa mga Propesiya ni Isaias

Ganito ang sabi ng Panginoon: 'Narito, ang Aking lingkod ay magwawari, at itataas, at lubos na pahahalagahan. Kung paanong ang marami ay manghanghanga sa Kaniya, gayon din ang Kaniyang anyo ay hinamak sa mga tao, at ang Kaniyang kaluwalhatian sa mga anak ng tao! Kaya't maraming bansa ang manghanga sa Kanya, at mananahimik ang mga hari; sapagkat ang mga hindi nakakita ay makakakita, at ang mga hindi nakarinig ay makakaunawa. O Panginoon! Sino ang naniwala sa aming narinig? At kanino nga ba nahayag ang bisig ng Panginoon? Ipinahayag namin *na Siya* ay parang bata sa Kanyang paningin, parang ugat sa tuyong lupa; Siya'y walang anyo o kaluwalhatian. Tiningnan namin Siya, at Siya'y walang anyo o kagandahan: subalit ang Kanyang anyo ay hinamak, [at] Siya'y pinaaba nang higit kaysa sinumang anak ng tao. Isang taong puspos ng dalamhati at bihasa sa pagdadalamhati; sapagkat ang mukha Niya ay natakpan *sa atin*; Siya ay hinamak at itinakwil ng mga tao. Siya ang nagpasan ng ating mga kasalanan at nagdusa para sa atin; gayon pa man inakala natin na Siya ay pinarusahan, pinalo ng Diyos, at pinahirapan. Ngunit siya'y tinusok dahil sa ating mga pagsalangsang at pinagpuksa dahil sa ating mga kasalanan; ang dusa na magdudulot sa atin ng kapayapaan ay nasa kaniya, at sa pamamagitan ng kaniyang mga sugat tayo'y pinagkalingan. Tayo'y lahat, na parang tupa, ay naligaw; ang bawat isa sa atin ay lumihis sa kaniyang sariling daan. At inialay Siya ng Panginoon sa kamatayan dahil sa ating mga kasalanan, at *Siya* mismo, sa Kanyang pagkapagod, ay hindi nagbukas ng Kanyang bibig. Tulad ng tupa na dinadala sa katayan, at tulad ng korderong tahimik sa harap ng nag-aahit, ganoon din Siya hindi nagbukas ng Kanyang bibig. Sa Kanyang pagpapakumbaba, hindi Siya nabigyan ng katarungan; ngunit sino ang makapagsasalaysay ng Kanyang lahi? Sapagkat inalis ang kaniyang buhay mula sa lupa: dahil sa mga kasamaan ng aking bayan, siya'y dinala sa kamatayan. At ibibigay ko ang masasama bilang pantakip sa kaniyang libing, at ang mayayaman para sa kaniyang kamatayan, sapagkat hindi siya gumawa ng kasamaan, at walang panlilinlang na nasumpungang nasa kaniyang mga labi – at ninanais ng Panginoon na iligtas siya sa kaniyang kapighatian. Kung maghahain ka *ng handog* para sa kasalanan, makikita ng iyong kaluluwa ang mahabang buhay. At ninanais ng Panginoon, sa pamamagitan ng sariling Kanyang kamay, na iligtas ang Kanyang kaluluwa sa dalamhati, na ipakita sa Kanya ang liwanag, at turuan Siya ng pagkaunawa—upang ipagtanggol ang Matuwid, na naglilingkod nang mabuti sa marami: at *Siya* Mismo ang magbubuhat ng kanilang mga kasalanan. Kaya't magmamana Siya ng marami, at hahatiin ang samsam ng mga makapangyarihan, sapagkat ang kaniyang kaluluwa ay ipinagkaloob sa kamatayan, at itinuring Siyang kasama ng mga salarin; gayon ma'y dinala Niya ang kasalanan ng marami, at dahil sa kanilang mga kasalanan Siya ay ipinagkaloob. Magalak ka, O baog na hindi nanganak; sumigaw ka at mag-ingay, ikaw na hindi nagdalan-hasa; sapagkat ang mga anak ng babaing pinabayaan ay mas marami kaysa sa mga anak ng babaing may asawa!

Isaias 52:13–15; 53:1–12; 54:1

Ang Sulat sa mga Hebreo, simula 306

Mga kapatid, kapwa ang nagpapabanal at ang mga pinabanal ay magmula sa Iisa: dahil dito, hindi Siya nahihiyang tawagin silang mga kapatid, na sinasabi: 'Ipahayag ko ang Iyong pangalan sa aking mga kapatid; aawitin ko ang Iyong papuri sa gitna ng kapulungan'. At muli: 'Ilalagay ko ang aking tiwala sa Kaniya.' At muli: 'Narito ako at ang mga anak na ibinigay sa akin ng Diyos.' Kaya, kung paanong ang mga anak ay nakikibahagi sa laman at dugo, gayon din naman Siya ay naging kapwa tagapagmana ng laman at dugo, upang sa pamamagitan ng kamatayan ay mapawi Niya ang may hawak ng kapangyarihan ng kamatayan—ang diyablo—at mailigtas ang lahat ng dahil sa takot sa kamatayan ay naging alipin sa buong buhay nila. Sapagkat tiyak na hindi Niya sinasaklawan ang

kalikasan ng mga anghel, kundi sinasaklawan Niya ang binhi ni Abraham. Kaya't kinailangang maging kapareho Niya ng Kanyang mga kapatid sa lahat ng bagay, upang Siya'y maging isang maawain at tapat na Punong Pari sa paglilingkod sa Diyos, upang magbayad-sala para sa mga kasalanan ng bayan. Sapagkat dahil Siya mismo ay nagdusa nang Siya'y tinukso, kaya't kaya Niyang tulungan ang mga tinutukso.

Hebreo 2:11–18

Ang Ebanghelyo ayon kay Lucas, kabanata 111

Noong panahong iyon, dalawang iba pang kriminal ang dinala rin upang patayin kasama ni Jesus. At nang dumating sila sa lugar na tinatawag na Bungo, doon nila ipinako Siya at ang mga kriminal: ang isa sa Kanyang kanan, ang isa naman sa Kanyang kaliwa. Ngunit sinabi ni Jesus, 'Ama, ipatawad Mo sila, sapagkat hindi nila alam ang kanilang ginagawa.' At pinaghati-hati nila ang Kanyang mga damit sa kanilang sarili, at naghagis sila ng kapalaran. Tumayo ang mga tao roon at nanonood. Pinagtawanan din siya ng mga pinuno, na nagsasabi, 'Niligtas niya ang iba; iligtas nawa niya ang kaniyang sarili kung siya ang Cristo ng Diyos, ang Pinili.' Pinagtawanan din siya ng mga sundalo nang lumapit sila sa kaniya, inaalok siya ng suka at sinasabi, 'Kung ikaw ang Hari ng mga Hudyo, iligtas mo ang iyong sarili.' Mayroon ding isang ' ' at isang nakasulat sa itaas Niya sa mga letrang Griyego, Romano, at Hebreo: 'Ito ang Hari ng mga Hudyo.' At sinuway Siya ng isa sa mga salarin na nakapako, na nagsasabi, 'Hindi ka ba ang Cristo? Iligtas mo ang iyong sarili at kami.' Ngunit ang isa naman, na pinapagalitan siya, ay sumagot, 'Hindi ka ba natatakot sa Diyos, samantalang kapareho ka rin ng hatol? 'Tinatanggap namin ang nararapat sa amin, sapagkat pinaparusahan kami ayon sa aming mga ginawa. Ngunit ang taong ito'y wala namang ginawang masama.' At sinabi niya, 'Jesus, alalahanin mo ako pagdating mo sa iyong kaharian.' At sinabi ni Jesus sa kaniya, 'Tunay nga, sinasabi ko sa iyo, ngayon makakasama ka sa akin sa paraiso.' Mga alas sais ng hapon noon, at sumapaw ang dilim sa buong lupain hanggang sa ikasiyam na oras, sapagkat ang araw ay napadilim. At ang tabing ng Templo ay napunit sa dalawa. At sigaw si Jesus nang malakas, 'Ama, sa iyong mga kamay ipinagkakatiwala ko ang aking diwa.' At nang masabi niya ito, siya'y humihingalo. Nang makita ng senturiyon ang nangyari, pinuri niya ang Diyos at sinabi, 'Tunay ngang matuwid ang taong ito.' At ang lahat ng taong nagtipon upang masaksihan ito, nang makita nila ang nangyari, ay umuwi habang hinahampas ang kanilang mga dibdib. Ang lahat ng nakakakilala sa kaniya ay nakatayo sa malayo, at nakita ito ng mga babaeng sumunod sa kaniya mula sa Galilea.

Lucas 23:32–49

At saka

Nawa'y abutin kami ng habag Mo, O Panginoon, nang madali, sapagkat kami ay nasa matinding pangangailangan. Tulungan Mo kami, O Diyos, aming Tagapagligtas; alang-alang sa kaluwalhatian ng pangalan Mo, O Panginoon, iligtas Mo kami, at ipatawad Mo ang aming mga kasalanan alang-alang sa pangalan Mo.

Awit 78:8B, 9

Ang Banal na Trinidad. Doxologia, at ngayon: Pinakabanal na Trinidad: O Panginoon, maawa ka. (3) Doxologia, at ngayon: Ama Namin:

Saserdote: Sapagkat sa Iyo ang kaharian: **Tagabasa:** Amen.

Kontakion, tono 8

Halina, kayong lahat, mag-awit tayo tungkol sa Kaniya na ipinako para sa atin. / Sapagkat nakita Siya ni Maria sa Krus at sumigaw: / 'Bagaman pinapako Ka, / Ikaw ang aking Anak at aking Diyos'.

Panginoon, maawa ka. **(40)**

Si Cristo na Diyos, na sa lahat ng oras at sa bawat sandali ay tumatanggap ng pagsamba at kaluwalhatian sa langit at sa lupa, mapagpasensya, mapagkawanggawa, maawain, tagapagmahal ng mga matuwid at tagapagpatawad ng mga makasalanan, na tinatawag ang lahat sa kaligtasan sa pangako ng mga darating na biyaya! Ikaw Mismo, O Panginoon, tanggapin ang aming mga

panalangin sa takdang oras na ito at ituro ang aming mga buhay tungo sa Iyong mga utos: banalhin ang aming mga kaluluwa, linisin ang aming mga katawan, itama ang aming mga hangarin, linisin ang aming mga kaisipan, at iligtas kami sa lahat ng kalungkutan, kapahamakan at pagdurusa. Palibutan Mo kami ng Iyong mga banal na Anghel, upang sa pamamagitan ng kanilang pangangalaga at gabay, makamtan namin ang pagkakaisa sa pananampalataya at ang pagkaunawa sa Iyong di-mailarawang kaluwalhatian; sapagkat Ikaw ay pinagpala magpakailanman. Amen.

Panginoon, maawa ka (3), **Luwalhati, at ngayon:**

Sa pinakamataas na karangalan ng mga Kerubin / at ng di-matatawarang kaluwalhatian ng mga Serapim, / pinupuri Ka namin, tunay na Ina ng Diyos, / na birheng nanganak sa Salita ng Diyos.

Pagpalain Ninyo kami sa pangalan ng Panginoon, Ama.

Pari: O Diyos, maawa ka sa amin at pagpalain mo kami; sumiklab sa amin ang liwanag ng mukha Mo, at maawa ka sa amin.

Tagabasa: Amen.

Panalangin ni San Basilio ang Dakila

O Diyos at Panginoon ng mga Hukbo, Tagapaglikha ng lahat ng nilikha, sa pamamagitan ng awa ng Iyong walang kapantay na biyaya, Ipinadala Mo ang Iyong nag-iisang Anak, ang aming Panginoong Jesucristo, para sa kaligtasan ng aming lahi, at sa pamamagitan ng Kanyang banal na Krus ay pinunit Mo ang talaan ng aming mga kasalanan at, sa pamamagitan ng parehong Krus, nagwagi Ka laban sa mga prinsipalidad at kapangyarihan ng kadiliman! Ikaw Mismo, O mapagkawanggawang Panginoon, tanggapin Mo ang mga panalanging ito ng pasasalamat at pamanhikahikbi mula sa amin na mga makasalanan, at iligtas Mo kami mula sa bawat mapaminsala at madilim na kasalanan, at mula sa lahat ng nakikita at hindi nakikitang kaaway na naghahangad na gumawa ng masama sa amin. Itakip ang aming laman nang matibay sa takot Mo, at huwag mong paburen na maligaw ang aming mga puso sa masasamang salita o kaisipan; kundi tusukin Mo ang aming mga kaluluwa ng pag-ibig para sa Iyo, upang, sa palagiang pagmamasid sa Iyo at ginagabayan ng liwanag na nagmumula sa Iyo, habang pinagmamasdan ka namin, ang hindi maaabot at walang hanggang Liwanag, upang maihandog namin ang walang patid na papuri at pasasalamat sa Iyo, ang Ama na walang simula, kasama ng Iyong nag-iisang Anak at ng Iyong lubos na banal, mabuti at nagbibigay-buhay na Espiritu, ngayon at magpakailanman hanggang sa kailanman. Amen.

ANG SIYAM NA ORAS

Halina, sumamba tayo at lumuhod sa harap ni Cristo, ang Hari, ang ating Diyos.

Halina, sumamba tayo at lumuhod sa harap ni Cristo, ang ating Hari at Diyos.

Halina, sumamba tayo at magpatiripa sa harap ni Cristo Mismo, ang ating Hari at Diyos.

Awit 68

Iligtas Mo ako, O Diyos, sapagkat umabot na sa kaluluwa ko ang tubig. Nalubog ako sa malalim na putik na walang matatapakan; napunta ako sa kailaliman ng dagat, at binalot ako ng unos. Napagod ako sa paghagulgol; nangangalay ang lalamunan ko; nanghihina ang aking mga mata habang naghihintay ako sa aking Diyos. Mas marami kaysa sa buhok ng aking ulo ang mga napopoot sa akin nang walang dahilan; ang aking mga kaaway na nagpapalayas sa akin nang di-makatarungan ay lumakas; bagaman hindi ako nagnanakaw, ako'y nagbayad-pinsala. O Diyos, alam Mo ang aking kamangmangan, at ang aking mga kasalanan ay hindi Nakatago sa Iyo. Nawa'y hindi mapahiya dahil sa akin ang mga umaasa sa Iyo, O Panginoon, O Panginoon ng mga hukbo, at nawa'y hindi madungisan dahil sa akin ang mga naghahanap sa Iyo, O Diyos ng Israel! Dahil sa Iyo, tiniis ko ang pang-iinsulto; dinakpan ng kahihiyan ang aking mukha. Naging dayuhan ako sa aking mga kapatid at

estranghero sa mga anak ng aking ina, sapagkat ang sigasig para sa iyong bahay ang sumilab sa akin, at ang mga pang-iinsulto ng mga nang-iinsulto sa iyo ay bumagsak sa akin. Binalot ko ang aking kaluluwa ng pag-aayuno—at ito ay naging panghihiya sa akin; sinuot ko ang saklo *bilang* kasuotan—at naging kasabihan ako sa kanila. Ang mga nakaupo sa pintuan ng lungsod ay nagsasalita tungkol sa akin, at ang mga umiinom ng alak ay umaawit tungkol sa akin; ngunit ako, O Diyos, itinaas ko ang aking panalangin sa Iyo; sa panahon ng Iyong pabor, O Diyos, sa kasaganaan ng Iyong awa, pakinggan Mo ako ayon sa katotohanan ng Iyong kaligtasan. Iligtas Mo ako sa burak, upang hindi ako malubog; iligtas Mo ako mula sa mga napopoot sa akin at mula sa malalalim na tubig; huwag Mo akong hayaang malunod sa unos sa tubig, ni lamunin ng kalaliman, ni isara ng hukay ang bibig nito sa akin. Pakinggan Mo ako, O Panginoon, sapagkat mabuti ang habag Mo; tingnan Mo ako sa Iyong malaking kaabágan. Huwag Mo ibaling ang Iyong mukha sa Iyong lingkod, sapagkat ako'y nasa kagipitan; pakibigyan Mo ako ng tulong agad, pakinggan Mo ang aking kaluluwa at iligtas Mo ito; iligtas Mo ako dahil sa aking mga kaaway. Sapagkat Nalaman Mo ang aking pamumuska, at ang aking kahihiyan, at ang aking pagkataranta; ang lahat ng nang-aapi sa akin ay nasa harap Mo. Ang kaluluwa ko ay nakatiis ng pamumuska at paghihirap; naghanap ako ng maaawa, ngunit wala; at ng mga tagapagaliw—ngunit wala akong nakita; binigyan nila ako ng apdo na kakainin, at sa aking uhaw ay binigyan nila ako ng suka na iinumin. Nawa'y maging bitag, ganti, at patibong ang kanilang kapistahan; pabulahin mo ang kanilang mga mata upang hindi sila makakita, at baluktutin mo ang kanilang mga likod magpakailanman. Ibuhos mo ang iyong galit sa kanila, at abutin sila ng nag-aalab na bagyo ng iyong poot. Nawa'y maging wasak ang kanilang bakuran, at huwag manirahan ang sinuman sa kanilang mga tolda; sapagkat pinarusahan nila ang mga pinatumba Mo, at dinagdagan pa nila ang sakit ng aking mga sugat. Idagdag Mo ang kasamaan sa kanilang kasamaan, at huwag silang papasukin sa Kanyang katuwiran; nawa'y mabura sila sa aklat ng buhay, at huwag silang maisulat kasama ng mga matuwid. Ako'y dukha at naghihirap; panatiliin mo ako, O Diyos, sa Iyong kaligtasan. Pupurihin ko ang pangalan ng aking Diyos sa pamamagitan ng awit; itataas ko Siya sa pamamagitan ng pasasalamat; at ito'y magiging mas kaaya-aya sa Diyos kaysa sa isang batang toro na may sungay at mga kuko na kakasibol pa lamang. Makita *ito* ng mga dukha at magalak sila; hanapin ninyo ang Diyos, at mabubuhay ang inyong mga kaluluwa. Sapagkat dininig ng Panginoon ang mga dukha at hindi niya pinagtakpan ang kanyang mga bihag. Purihin Siya ng langit at ng lupa, ng dagat at ng lahat ng gumagalaw dito. Sapagkat ililigtas ng Diyos ang Siyon; muling itatayo ang mga bayan ng Juda; maninirahan doon *ang mga tao* at pag-aariin ito; mamamana ito ng mga inapo ng Kanyang mga lingkod, at ang mga umiibig sa Kanyang pangalan ay maninirahan doon.

Awit 69

O Diyos, sa akin sumugod ka; O Panginoon, bilisan mo ang iyong tulong sa akin. Nawa'y mapahiya at malumpaot ang mga naghahangad sa aking buhay; nawa'y bumalik at mapahiya ang mga nagnanais sa akin ng masama; nawa'y agad mapahiya ang mga nagsasabi sa akin, 'Mabuti! Mabuti!' Nawa'y magalak at magsaya sa Iyo ang lahat ng naghahanap sa Iyo, O Diyos, at nawa'y ang mga umiibig sa Iyong kaligtasan ay patuloy na magsabi, 'Purihin ang Panginoon.' Ngunit ako'y dukha at nangangailangan; O Diyos, tulungan Mo ako. Ikaw ang aking katulong at tagapagligtas; O Panginoon, huwag kang magpaliban!

Awit 85

Iyuko Mo ang Tërëning tainga, O Panginoon, at pakinggan Mo ako, sapagkat ako'y dukha at nangangailangan. Ingatan Mo ang aking kaluluwa, sapagkat ako'y matuwid; iligtas Mo ang Siyá Mong lingkod, O aking Diyos, na nagtitiwala sa Iyo. Maawa ka sa akin, O Panginoon, sapagkat ako'y nananawag sa Iyo buong araw. Pasayangan mo ang kaluluwa ng Iyong lingkod, sapagkat sa Iyo'y itinaas ko ang aking kaluluwa. Sapagkat Ikaw, O Panginoon, ay mabuti at mapagbigay-patawad, at sagana sa awa sa lahat ng tumatawag sa Iyo. Pakinggan mo, O Panginoon, ang aking panalangin, at bigyang-pansin mo ang tinig ng aking daing. Sa araw ng aking kapighatian ay tinawag ko sa Iyo, sapagkat dininig Mo ako. Walang katulad Mo sa mga diyos, Oh Panginoon, ni may *makapantay* sa Iyo sa Iyong mga gawa. Lahat *ng mga* bansa, *na Iyong* nilikha, ay darating at sasamba sa Iyo, Oh

Panginoon, at papupurihan ang Iyong pangalan. Sapagkat ikaw ay dakila at gumagawa ng mga kababalaghan; ikaw lamang ang nag-iisang Diyos. Igiya mo ako, O Panginoon, sa iyong daan, at lalakad ako sa iyong katotohanan. Nawa'y magalak ang puso ko sa takot sa iyong pangalan. Ipagtatapat ko sa Iyo, O Panginoon, na aking Diyos, ang buong puso ko, at pupurihin ko ang Iyong pangalan magpakailanman; sapagkat dakila ang Iyong awa sa akin, at iniligtas Mo ang aking kaluluwa mula sa pinakamalalim na impiyerno. O Diyos, ang mga salarin ay tumindig laban sa akin, at isang pulutong ng mga makapangyarihan ang naghanap sa aking kaluluwa, at hindi ka nila inuna sa kanilang mga iniisip. At Ikaw, O Panginoon, aking Diyos, na mapagbigay at maawain, matiisin at sagana sa tapat na pag-ibig, at tapat, tingnan Mo ako at kaawaan Mo ako; ipagkaloob Mo ang Iyong lakas sa Iyong lingkod, at iligtas Mo ang anak ng Iyong alipores. Gumawa ka ng tanda ng kaligtasan para sa akin, upang makita ito ng mga napopoot sa akin at mahiya sila; sapagkat Ikaw, O Panginoon, ay tumulong sa akin at nagbigay-aliw sa akin.

Kaluwalhatian, at ngayon: Alleluia, alleluia, alleluia, kaluwalhatian sa Iyo, O Diyos. (3) O Panginoon, maawa ka. (3) **Kaluwalhatian:**

Tropario, Tono 8

Nang makita ang Prinsipe ng Buhay / na nakabitin sa Krus, sinabi ng tulisan: / 'Kung ang ipinako sa Krus ay hindi Diyos na nagkatawang-tao na kasama natin, / hindi sana itinatago ng araw ang kaniyang sinag / ni ang lupa ay hindi sana nanginig sa takot. / Ngunit, O Panginoon, na nagtitiis ng lahat ng bagay, / alalahanin mo ako sa Iyong Kaharian!'

At ngayon, O Ina ng Diyos: Siya na ipinanganak ng Birhen para sa ating kapakanan at nagtiis sa Krus, / na sa pamamagitan ng kamatayan ay binalewala ang kamatayan at inihayag ang Pagkabuhay na Mag-uli bilang Diyos, / huwag hamakin, O Mabuti, ang mga nilikha ng Iyong kamay; / ipakita Mo ang pag-ibig Mo sa sangkatauhan, O Maawain, / tanggapin Mo ang Ina ng Diyos na nagluwal sa Iyo, habang siya ay naghahain ng kanyang panalangin para sa amin, / at iligtas Mo, O aming Tagapagligtas, ang mga nawalan ng lahat ng pag-asa.

Pagkatapos ay inaawit natin ang tatlo sa labindalawang tropario, na inuulit nang dalawang beses.

Stichera ng Ikasiyam na Oras, Tono 7

Isang kakila-kilabot na tanawin / ang makita ang Maylalang ng langit at lupa na nakabitin sa Krus, / ang araw ay nagdilim, / ang araw ay muling naging gabi, / at ang lupa ay naglabas sa mga bangkay ng mga patay mula sa kanilang mga libingan; / kasama nila Sinasamba ka namin, / iligtas mo kami, O Panginoon! (2)

Taludtod: **Hinati nila ang aking mga kasuotan sa kanilang sarili / at naghulog ng kapalaran para sa aking balabal.**

Awit 21:19

Nang ipako ka ng mga walang-batas sa Krus, O Panginoon ng kaluwalhatian, / sumigaw ka sa kanila: / 'Sa anong paraan ko kayo pinahirapan, o sa anong paraan ko kayo pinagalitan? / Sino ang nagligtas sa inyo mula sa dalamhati nang higit kaysa sa akin? / At ngayon, paano ninyo ako babayaran? – Kasamaan sa kabutihan! / Tinakpan Nila Ako sa Krus na parang haligi ng apoy; / humukay sila ng libingan para sa Akin na parang para sa isang ulap; / inialay nila sa Akin ang apdo sa halip na manna; / binigyan nila Ako ng suka na inumin sa halip na tubig. / Mula ngayon ay tinatawag Ko ang mga Hentil, / at papurihan nila Ako kasama ng Ama at ng Banal na Espiritu!'

Talata: **'Binigyan nila ako ng apdo na kakainin, / at sa aking uhaw binigyan nila ako ng suka na inumin.'**

Awit 68:22

Nang ipako ka ng mga walang-batas sa Krus, O Panginoon ng kaluwalhatian:

Kaluwalhatian, Tono 6: Sa araw na ito ay Siya'y ipinako sa Kahoy / Siya na nagbitin sa lupa sa ibabaw ng mga tubig; / Siya ay tinangjahan ng korona ng tinik / ang Hari ng mga Anghel; / Siya ay sinuotan ng huwad na kulay-lilang balabal / Siya na bumabalot sa kalangitan ng mga ulap; / Siya ay

tinamaan sa mukha / Siya na nagligtas kay Adan sa Ilog Jordan; / ang Nobyo ng Simbahan ay pako sa Krus; / ang Anak ng Birhen ay tinusok ng sibat. / Sinamba namin ang Iyong mga paghihirap, O Kristo. / Sinamba namin ang Iyong mga paghihirap, O Kristo. / Sinamba namin ang Iyong mga paghihirap, O Kristo. / Ipakita Mo rin sa amin ang Iyong maluwalhating Pagkabuhay!

At ngayon: Sa araw na ito ay ipinako Siya sa Krus:

Prokeimenon, tono 6

Sinabi ng hangal sa kanyang puso: / 'Walang Diyos!'

Taludtod: Walang gumagawa ng mabuti; kahit isa man.

Awit 13:1A, 3B

Pagbasa mula sa mga Propesiya ni Jeremias

O Panginoon, ipahayag mo ito sa akin, at ako'y magwawala ng pagkaunawa; kanita'y nakita ko ang kanilang mga gawa. Ngunit ako, na parang kordero na walang masamang loob, na inihahain sa katay, ay hindi namalayan na sila'y naghanda ng masamang balak laban sa akin, na nagsasabing: 'Halina, maglatag tayo ng bitag sa kanyang tinapay, at puksain natin siya mula sa lupain ng mga buhay, upang ang kanyang pangalan ay hindi na maalala.' O Panginoong Dios ng mga Hukbo, na nananaligsa nang matuwid, na sumusubok ng kaibuturan at ng puso! Makita ko sana ang paghihiganti Mo *sa kanila*, sapagkat sa Iyo ko ipinahayag ang aking pagtatanggol. Kaya't ganito ang sabi ng Panginoon tungkol sa mga lalaki sa Anathoth na naghahangad sa aking buhay, na nagsasabi, 'Huwag kang manghula sa pangalan ng Panginoon, baka mamatay ka sa aming mga kamay'—(ganito ang sabi ng Panginoon ng mga Hukbo:) 'Narito, parurusahan ko sila: ang kanilang mga binata ay mahuhulog sa tabak, at ang kanilang mga anak na lalaki at babae ay mamamatay sa danup. Walang matitira sa kanila; sapagkat magdadala ako ng kapahamakan sa mga maninirahan sa Anathoth sa taon ng kanilang kaparusahan. Matwiran ka, O Panginoon, sa aking pagtatanggol sa aking sarili sa iyong harapan; gayon pa man, pagtatalo ko sa iyo ang aking kaso: bakit umuunlad ang masasama? Lahat ng gumagawa ng kataksilan ay umuunlad! Ipinagtanim Mo sila, at tumubo ang kanilang mga ugat; nagkaanak sila at namunga. Malapit Ka sa kanilang mga labi, ngunit malayo sa kanilang mga puso. Ngunit Ikaw, O Panginoon, nakakakilala sa akin; siniyasat Mo ako at sinubok ang aking puso sa Iyong harapan. Tipunin Mo sila na parang tupa para sa katayan, at linisin Mo sila sa araw ng kanilang katayan! Hanggang kailan magluluksa ang lupain, at malalanta ang lahat ng damo sa parang dahil sa kasamaan ng mga naninirahan dito? Nawalâ ang mga baka at ang mga ibon, sapagkat sinabi nila, 'Hindi makikita ng Diyos ang aming mga lakad.' – Mabilis ang inyong mga paa, at pinapahamak kayo. (Halina), tipunin ninyo ang lahat ng hayop sa parang, at hayaang lumusob at lamunin ito! Maraming pastol ang sumira sa Aking ubasan; dinungisan nila ang Aking mana; ginawa nilang isang ilang na hindi matatawid ang Aking pinakapinong mana, at hinatulan ito ng ganap na pagkawasak. Sapagkat ganito ang sabi ng Panginoon tungkol sa lahat ng masasamang kapitbahay na naglalagay ng kamay sa Aking mana, na ipinagkaloob Ko sa Aking bayan, sa Israel: 'Narito, aking bubunutin sila mula sa kanilang lupain at papalayasin ko ang angkan ni Juda mula sa gitna nila. At pagkatapos kong mapalayas sila, ibabalik ko sila at aahihin ko sila, at titirhan ko sila: ang bawat isa sa kanyang sariling mana at ang bawat isa sa kanyang sariling lupain.'

Jer 11:18–23; 12:1–11, 14–15

Ang Sulat sa mga Hebreo, simula 324

Mga kapatid, yamang may tiwala tayong makapasok sa Kabanal-banalan sa pamamagitan ng dugo ni Jesus, sa isang bagong at buhay na daan na binuksan Niya para sa atin sa pamamagitan ng tabing, ibig sabihin, ang Kanyang laman, at yamang mayroon tayong dakilang Punong Pari sa ibabaw ng sambahayan ng Dios, – lumapit tayo na may taos-pusong puso at buong katiyakan ng pananampalataya, na ang ating mga puso ay pinahiran ng malinis mula sa masamang budhi at ang ating mga katawan ay hinugasan ng malinis na tubig. Manatili tayo sa pagtapat ng ating pag-asa nang hindi nag-aalinlangan, sapagkat ang Nangako ay tapat; at isipan natin ang isa't isa, na hinihikayat ang bawat isa sa pag-ibig at mababuting gawa, at huwag tayong pabayaan ang pagtitipon, gaya ng

ginagawa ng iba, kundi hinihikayat pa ang isa't isa—at lalong-lalo na't nakikita ninyong papalapit na ang Araw. Sapagkat kung, matapos nating matanggap ang kaalaman ng katotohanan, ay magkasala tayo nang sadyang nilayon, ay wala nang naiwang hain para sa kasalanan, kundi isang kakila-kilabot na paghihintay ng paghuhukom at ang alab ng apoy na handang lamonin ang mga kalaban. Ang sinumang tumanggi sa Kautusan ni Moises ay pinapatay nang walang awa sa patotoo ng dalawa o tatlong saksing ; gaano pa kaya kalubha ang parusang sa palagay mo'y nararapat sa sinumang nagmalupit sa Anak ng Diyos sa ilalim ng kanyang mga paa at sa dugo ng tipan na siyang nagbukod sa kanya, na hindi itinuring na banal at ininsulto ang Banal na Espiritu? Sapagkat kilala natin ang sinabi, 'Akin ang paghihiganti; ako ang magbabayad,' at muli, 'Ang Panginoon ang huhusga sa kaniyang bayan.' Nakakatakot na mahulog sa mga kamay ng buhay na Dios!

Hebreo 10:19–31

Ang Ebanghelyo ayon kay Juan, simula 59B

Noong panahong iyon, si Jesus ay dinadala mula kay Caiaphas papunta sa praetorium. Umaga na, at hindi sila mismo pumasok sa praetorium, baka sila'y maging ritwal na marumi, kundi upang makapagdiriwang sila ng Paskwa. Lumabas si Pilato sa kanila at sinabi, 'Anong paratang ang inihahain ninyo laban sa taong ito?' Sumagot sila, 'Kung hindi Siya gumawa ng kasalanan, hindi namin Siya ipinasa sa iyo.' Sinabi naman ni Pilato sa kanila, 'Kunin ninyo Siya at husgahan ayon sa inyong batas.' Sumagot ang mga Hudyo, 'Hindi kami pinapayagang magpapatay ng sinuman.' Ito ay upang matupad ang salitang sinabi ni Jesus, na nagpapahiwatig ng uri ng kamatayang Siya ay mamamatay. Pagkatapos ay pumasok muli si Pilato sa pretoryo at tinawag si Jesus, at sinabi sa Kaniya, 'Ikaw ba ang Hari ng mga Hudyo?' Sumagot si Jesus, 'Sinasabi mo iyan sa iyong sarili, o may nagsabi sa iyo tungkol sa Akin?' Sumagot si Pilato, 'Hudyong ba ako? 'Ang sariling bayan mo at ang mga punong pari ang naghandog sa iyo sa akin. Ano ang ginawa mo?' Sumagot si Jesus, 'Ang kaharian ko ay hindi mula sa mundong ito. Kung ang kaharian ko ay mula sa mundong ito, nakipaglaban sana ang aking mga lingkod upang hindi ako mahandog sa mga Hudyo. Ngunit ang aking kaharian ay hindi mula rito.' Sinabi sa kaniya ni Pilato, 'Kaya nga hari ka pala?' Sumagot si Jesus, 'Sinasabi mo na ako'y hari. Ipinanganak ako para dito, at para dito ako dumating sa mundo, upang magpatotoo sa katotohanan. Ang bawat taong kabilang sa katotohanan ay nakikinig sa aking tinig.' Sinabi sa kaniya ni Pilato, 'Ano ang katotohanan?' Pagkasabi nito, lumabas siyang muli sa mga Judio at sinabi sa kanila, 'Wala akong nasumpungang batayan para paratanganan Siya. Kaugalian ninyo na pakawalan ko ang isang preso para sa inyo tuwing Paskwa. Nais ba ninyong pakawalan ko ang Hari ng mga Judio para sa inyo?' Sumigaw uli sila, 'Hindi ang taong ito, kundi si Barabbas.' Si Barabbas naman ay isang tulisan. Kinuha noon ni Pilato si Jesus at pinahampas siya. At ang mga sundalo, nang maghabi sila ng korona ng mga tinik, inilagay nila ito sa kaniyang ulo, at sinuotan siya ng kulay-lilang balabal, at lumalapit sila sa kaniya, at sinasabi, 'Halina, Hari ng mga Hudyo!' At sinuntok nila siya sa mukha. Lumabas muli si Pilato at sinabi sa kanila, 'Narito, inilalabas ko Siya sa inyo, upang malaman ninyo na wala akong makitang batayan para akusahan Siya.' Pagkatapos ay lumabas si Jesus na may suot na korona ng tinik at kulay-lilang balabal. Sinabi ni Pilato sa kanila, 'Narito ang Tao.' Ngunit nang makita siya ng mga punong pari at ng mga guwardiya, sumigaw sila, 'Ipako siya! Ipako siya!' Sinabi ni Pilato sa kanila, 'Kunin ninyo siya at ipako ninyo, sapagkat wala akong nakikitang kasalanan sa kaniya.' Sumagot ang mga Hudyo, 'Mayroon kaming batas, at ayon sa batas na iyon ay dapat siyang mamatay, dahil ginawa niyang Diyos ang kaniyang sarili.' Nang marinig ni Pilato ang mga salitang ito, lalo siyang natakot; at pumasok siya muli sa pretoryo at sinabi kay Jesus, 'Taga saan ka?' Ngunit hindi siya sinagot ni Jesus. Sinabi sa kanya ni Pilato, 'Ayaw kang makipag-usap sa akin? Hindi mo ba alam na may kapangyarihan akong pakawalan ka, at may kapangyarihan akong ipako ka sa krus?' Sumagot si Jesus sa kanya, 'Walang kapangyarihan ka sa akin kung hindi ito ipinagkaloob sa iyo mula sa itaas. Kaya't ang siyang naghandog sa akin sa iyo ang may mas mabigat na kasalanan.' Mula noon, hinangad ni Pilato na pakawalan siya. Ngunit sumigaw ang mga Hudyo, 'Kung pakawalan mo ang taong ito, hindi ka kaibigan ng Cesar. Ang sinumang gagawa ng sarili niyang hari ay sumasalungat kay Cesar.' Nang marinig ni Pilato ang mga salitang ito, dinala niya si Jesus palabas at naupo upang isagawa ang paglilitis sa isang lugar na tinatawag na 'The Stone Pavement', o Gabbatha sa Hebreo. Biyernes bago

ang Paskwa, mga alas sais ng hapon. Sinabi niya sa mga Hudyo, 'Narito ang Hari ninyo.' Sumigaw naman sila, 'Tanggalin siya! Tanggalin siya! Ipako siya sa krus!' Sinabi sa kanila ni Pilato, 'Ipapako ko ba sa krus ang Hari ninyo?' Sumagot ang mga punong pari, 'Wala kaming hari kundi si Cesar.' At iniaabot niya Siya sa kanila upang ipako sa krus. Kaya inalis nila si Jesus at dinala siya. At habang bitbit ang sarili niyang krus, lumabas siya papunta sa lugar na tinatawag na The Skull, na sa Hebreo ay tinatawag na Golgotha, kung saan siya nila ipinako sa krus, at kasama niya ang dalawa pa, isa sa bawat gilid, at si Jesus sa gitna. Nagsulat din si Pilato ng isang karatula at ipinako ito sa krus. Nakasulat dito: 'Si Jesus na taga-Nazareth, Hari ng mga Hudyo.' Marami sa mga Hudyo ang nakabasa ng kasulatang ito, sapagkat ang lugar kung saan siya ipinako sa krus ay malapit sa lungsod, at ito ay nakasulat sa Hebreo, Latin, at Griyego. Sinabi ng mga punong pari ng mga Hudyo kay Pilato, 'Huwag mong isulat na "Hari ng mga Hudyo," kundi "Sinabi niya, Ako ang Hari ng mga Hudyo."' Sumagot si Pilato, 'Ang isinulat ko, isinulat ko na.' Nang ipako na ng mga sundalo si Jesus, kinuha nila ang kaniyang mga damit at hinati ito sa apat na bahagi, isang bahagi para sa bawat sundalo, pati na ang tunika. Ang tunika ay walang tahi, hinabi nang buo mula sa itaas pababa. Kaya sinabi nila sa isa't isa, 'Huwag natin itong piratin, kundi maghagis tayo ng kapalaran para rito upang makita kung kanino ito mapupunta.' Ito ay upang matupad ang Kasulatan: 'Hinati nila ang aking mga kasuotan sa kanilang sarili, at para sa aking tunika ay naghagis sila ng kapalaran.' Ginawa ito ng mga sundalo. Nakatayo sa tabi ng krus ni Jesus ang kanyang ina at ang kapatid ng kanyang ina, si Maria na asawa ni Clopas, at si Maria Magdalena. Nang makita ni Jesus ang Kaniyang Ina at ang minamahal Niyang disipulo na nakatayo sa malapit, sinabi Niya sa Kaniyang Ina, 'Babae, narito ang iyong anak.' Pagkatapos ay sinabi Niya sa disipulo, 'Narito ang iyong Ina.' At mula noon ay iningatan siya ng disipulo sa kaniyang sariling tahanan. Pagkatapos nito, nang malaman ni Jesus na natupad na ang lahat, sinabi Niya—upang matupad ang Kasulatan—'Nauuhaw ako.' May isang palayok na puno ng suka roon. Kaya't inilubog nila ang isang espongha na binabad sa suka sa dulo ng isang sibat at itinapat ito sa kanyang mga labi. Nang matikman ni Jesus ang suka, sinabi niya, 'Tapos na.' At sa pagyuko ng Kaniyang ulo, iniwan Niya ang Kaniyang diwa. Ngayon, dahil Araw ng Paghahanda iyon, hiniling ng mga Hudyo kay Pilato na pakasbasin ang mga binti nila at ilagpakin ang kanilang mga katawan, upang hindi manatili ang mga bangkay sa krus sa Sabado—sapagkat isang dakilang araw ang Sabado—. Kaya't dumating ang mga sundalo at binasag ang mga binti ng unang tao at ng isa pa na ipinako kasama Niya. Ngunit nang lumapit sila kay Jesus at makita na Siya'y patay na, hindi nila binasag ang mga binti Niya; sa halip, tinusok ng isa sa mga sundalo ang tagiliran Niya ng sibat, at agad na lumabas ang dugo at tubig. Ang nakasaksi nito ay nagpatotoo, at ang kanyang patotoo ay totoo; alam niyang nagsasabi siya ng katotohanan, upang kayo naman ay maniwala. Sapagkat ito'y nangyari upang matupad ang Kasulatan: 'Walang butong malalagas sa Kanya.' At ang isang Kasulatan naman ay nagsasabi: 'Titingnan nila ang Kanya na kanilang tinusok.'

Juan 18:28–19:37

At saka

Huwag Mo kaming pabayaan hanggang sa wakas, alang-alang sa Kanyang pangalan; huwag mong sirain ang Kanyang tipan. Huwag mong alisin sa amin ang Kanyang awa, alang-alang kay Abraham na Kanyang minahal, alang-alang kay Isaac na Kanyang lingkod, at alang-alang kay Israel na Kanyang banal.

Dan 3:34,35

Ang Banal na Trinidad. Doxologia, at ngayon: Pinakabanal na Trinidad: O Panginoon, maawa ka. (3) Doxologia, at ngayon: Ama Namin:

Saserdote: Sapagkat Iyo ang kaharian: **Tagabasa:** Amen.

Kontakion, tono 8

Halina, kayong lahat, mag-awit tayo tungkol sa Kaniya na ipinako para sa atin. / Sapagkat nakita Siya ni Maria sa Krus at sumigaw: / 'Bagaman ipinapako Ka, / Ikaw ang Anak ko at ang Diyos ko'.

Panginoon, maawa ka. **(40)**

Si Cristo na Diyos, na sa lahat ng oras at sa bawat sandali ay tumatanggap ng pagsamba at kaluwalhatian sa langit at sa lupa, ang mapagpasensya, ang pinakamahabagin, ang pinakamaawain, tagapagmahilig sa mga matuwid at tagapagpatawad ng mga makasalanan, na tinatawag ang lahat sa kaligtasan sa pangako ng mga darating na biyaya! Ikaw mismo, O Panginoon, tanggapin ang aming mga panalangin sa takdang oras na ito at ituro ang aming mga buhay tungo sa Iyong mga utos: banalhin ang aming mga kaluluwa, linisin ang aming mga katawan, itama ang aming mga hangarin, linisin ang aming mga kaisipan, at iligtas kami sa lahat ng kalungkutan, kapahamakan at pagdurusa. Protektahan Mo kami ng Iyong mga banal na Anghel, upang, sa pagbabantay at paggabay ng kanilang hukbo, makamtan namin ang pagkakaisa sa pananampalataya at ang pagkaunawa sa Iyong di-mailarawang kaluwalhatian; sapagkat Ikaw ay pinagpala magpakailanman. Amen.

Panginoon, maawa ka (3), **Luwalhati, at ngayon:**

Sa pinakamataas na karangalan ng mga Kerubin / at ng di-matatawarang kaluwalhatian ng mga Serapim, / pinupuri ka namin, tunay na Ina ng Diyos, / na birheng nanganak sa Salita ng Diyos.

Pagpalain Ninyo kami sa pangalan ng Panginoon, Ama.

Pari: O Diyos, maawa ka sa amin at pagpalain mo kami; sumiklab sa amin ang liwanag ng iyong mukha, at maawa ka sa amin.

Tagabasa: Amen.

Panalangin ni San Basilio ang Dakila

Panginoong Hesukristo, aming Diyos, na mapagpasensya sa aming mga kasalanan at nagdala sa amin hanggang sa ganitong oras, nang nakabitin Ka sa punong nagbibigay-buhay, ipinakita Mo sa matalinong tulisan ang daan patungo sa mga pintuan ng paraiso at, sa pamamagitan ng kamatayan, winasak Mo ang kamatayan. Maawain ka sa amin, ang makasalanan at hindi karapat-dapat mong mga lingkod, sapagkat nagkasala kami at gumawa ng kasamaan, at hindi kami karapat-dapat itas ang aming mga mata at tingnan ang kataasan ng langit; sapagkat iniwan namin ang landas ng Iyong katuwiran at naglakad kami ayon sa mga pagnanasa ng aming mga puso. Ngunit ipinamamanhik namin sa Iyong walang kapantay na kabutihan: maawa ka sa amin, O Panginoon, ayon sa kasaganaan ng Iyong awa, at iligtas mo kami alang-alang sa Iyong banal na pangalan, sapagkat ang aming mga araw ay nalilipas sa kawalan. Iligtas Mo kami mula sa kamay ng kaaway at ipatawad Mo ang aming mga kasalanan, at patayin Mo ang aming makalupang kaisipan, upang, naihubad ang makaluma, ay maisuot namin ang bago at mabuhay para sa Iyo, aming Panginoon at Mabuting Tagapagkaloob. At sa gayon, sa pagsunod sa Iyong mga utos, makamtan namin ang lugar ng walang hanggang kapahingahan, kung saan nananahan ang lahat ng nagagalak. Sapagkat Ikaw nga ang tunay na kagalakan at ligaya ng mga umiibig sa Iyo, Kristong aming Diyos, at sa Iyo namin iniaalay ang kaluwalhatian, kasama ng walang-simulang Ama Mo, at ng Iyong lubos na banal, mabuti, at nagbibigay-buhay na Espiritu, ngayon at magpakailanman, sa mga kailanman. Amen.

AT BINABASA NATIN ANG MGA BLAGENG SALITA

Alalahanin Mo kami, O Panginoon, sa Iyong Kaharian, pagdating Mo sa Iyong Kaharian.

Mapalad ang mga dukha sa espiritu, sapagkat kanila ang kaharian ng langit.

Mapalad ang mga nagdadalamhati, sapagkat sila'y aaliwin.

Mapalad ang mga mapagkumbaba, sapagkat mamamana nila ang lupa.

Mapalad ang mga nagugutom at nauuhaw sa katuwiran, sapagkat sila'y mabubusog.

Mapalad ang mga maawain, sapagkat magkakaroon sila ng awa.

Mapalad ang malilinis sa puso, sapagkat makikita nila ang Diyos.

Mapalad ang mga tagapagtatag ng kapayapaan, sapagkat tatawagin silang mga anak ng Diyos.

Mapalad ang mga inuusig dahil sa katuwiran, sapagkat kanila ang Kaharian ng Langit.

Mapalad ka kapag ininsulto ka ng mga tao, inuusig ka, at sinasabi nila ang lahat ng uri ng kasamaan laban sa iyo nang hindi totoo dahil sa akin.

Magalak at magsaya kayo, sapagkat malaki ang gantimpala ninyo sa langit. Mateo 5:3–12A

Luwalhati sa Ama, at sa Anak, at sa Espiritu Santo, ngayon at kailanman, at magpakailanman. Amen.

Alalahanin Mo kami, O Panginoon, pagdating Mo sa Iyong Kaharian.

Alalahanin Mo kami, O Panginoon, pagdating Mo sa Iyong Kaharian.

Alalahanin Mo kami, O Banal, pagdating Mo sa Kaharian Mo.

Ang makalangit na koro ay umaawit ng papuri sa Iyo at sumisigaw: 'Banal, banal, banal ang Panginoon ng mga hukbo; ang langit at ang lupa ay puno ng Iyong kaluwalhatian!'

Taludtod: **Lumapit kayo sa Kaniya at kayo'y magiging liwanag, at hindi kayo mapapahiya.**

Ang makalangit na koro ay umaawit ng papuri sa Iyo at sumisigaw: 'Banal, banal, banal ang Panginoon ng mga hukbo; ang langit at ang lupa ay puno ng Iyong kaluwalhatian!'

Luwalhati sa Ama, at sa Anak, at sa Espiritu Santo,

Ang koro ng mga banal na Anghel at Arkanghel, kasama ang lahat ng makalangit na Pulutong, ay umaawit ng papuri sa Iyo at sumisigaw: 'Banal, banal, banal, Panginoon ng mga Hukbo, ang langit at ang lupa ay puno ng Iyong kaluwalhatian!'

Ngayon at hanggang sa walang hanggan ng mga panahon. Amen.

Ang Kredong Apostoliko

1 Naniniwala ako sa isang Diyos, ang Ama, ang Makapangyarihan sa lahat, Tagapaglikha ng langit
at lupa, ng lahat ng bagay na nakikita at hindi nakikita. 2 At sa iisang Panginoong Jesucristo, Anak ng
Dios, iisang tunay na Anak ng Ama, ipinanganak sa Ama bago pa ang lahat ng panahon, Liwanag
mula sa Liwanag, tunay na Dios mula sa tunay na Dios, ipinanganak, hindi ginawa, kapuwa kalikasan
sa Ama, sa pamamagitan niya ay nilikha ang lahat ng bagay. 3 Na dahil sa atin at dahil sa ating
kaligtasan, ay pababa mula sa langit, at nagkatawang-tao sa pamamagitan ng Espiritu Santo sa
Birheng Maria, at naging tao. 4 Na ipinako sa krus para sa atin sa panahong ni Pontio Pilato, nagdusa, at
nabuhay na muli sa ikatlong araw ayon sa mga Kasulatan. 5 At umakyat sa langit at nauupo sa kanan ng
Ama. 6 At muling darating sa kaluwalhatian upang husgahan ang mga buhay at ang mga patay, at ang
Kaniyang kaharian ay walang katapusan. 8 At sa Banal na Espiritu, ang Panginoon, Tagapagbigay ng
Buhay, na nagmumula sa Ama, na sinasamba at pinupuri kasama ng Ama at ng Anak, at siyang
nagsalita sa pamamagitan ng mga propeta. 9 Sa iisang, banal, katolika at apostolikong Simbahan. 10
Kinikilala ko ang isang Binyag para sa kapatawaran ng mga kasalanan. 11 Inaasahan ko ang muling
pagkabuhay ng mga patay, 12 at ang buhay ng darating na mundo. Amen.

Patawarin Mo, O Diyos, ang aming mga kasalanan, kusang-loob man o sapilitan, nagawa man sa gawa o sa salita, sinadya man o dahil sa kamangmangan, sa gabi man o sa araw, sa isipan man o sa kaisipan – patawarin Mo kami sa lahat, sapagkat Ikaw ay Mabuti at Mapagmahal sa sangkatauhan.

Ama namin, na nasa langit! Mabanal ang Ngalan Mo; Sumapit ang Kaharian Mo; Matupad ang Loob Mo sa lupa gaya ng sa langit; Ibigay Mo sa amin ngayong araw ang aming pang-araw-araw na tinapay; at ipatawad Mo sa amin ang aming mga utang, gaya ng pagpapatawad namin sa mga may utang sa amin; at huwag Mo kami dalhin sa tukso, kundi iligtas Mo kami sa masama.

Saserdote: Sapagkat Iyo ang Kaharian: **Tagabasa:** Amen.

At ang Kontakion, Tono 8

Halina, kayong lahat, mag-awit tayo tungkol sa Kaniya na ipinako para sa atin. / Sapagkat nakita Siya ni Maria sa Krus at sumigaw: / 'Bagaman pinapako Ka, / Ikaw ang Anak ko at ang Diyos ko'.

Panginoon, maawa ka. **(40)**

At ang panalangin: Pinakabanal na Trinidad, iisang-diwa na Panginoon, hindi mahahating Kaharian, Pinagmulan ng lahat ng kabutihan! Magpakita ka rin ng awa sa akin, isang makasalanan: patatagin at liwanagan ang aking puso, at alisin sa akin ang bawat karumihan; liwanagan ang aking isipan, upang palagi kong maparangalan, mapuri, masamba at mapasigaw: 'Isang Banal, isang Panginoon, si Jesucristo, sa kaluwalhatian ng Dios Ama'. Amen.

Nawa'y pagpalain ang pangalan ng Panginoon mula ngayon hanggang sa walang hanggan. **(3)**

Kaluwalhatian, at ngayon:

Awit 33

Papupurihan ko ang Panginoon sa lahat ng panahon; ang papuri Niya ay laging nasa aking mga labi. Magagalak ang aking kaluluwa sa Panginoon—magsilbing marinig ito ng mga mapagkumbaba at magalak. Itaas ninyo ang Panginoon kasama ko, at sabay nating itaguyod ang Kanyang pangalan. Hinanap ko ang Panginoon, at dininig Niya ako; iniligtas Niya ako sa lahat ng aking kapighatian. Lumapit kayo sa Kaniya at kayo'y magliliwanag, at ang inyong mga mukha'y hindi malilimutan ng hiya. Ang dukhang lalaking ito ay nananawag, at dininig siya ng Panginoon; iniligtas Niya siya sa lahat ng kaniyang kapighatian. Ang Anghel ng Panginoon ay nagkakampo sa paligid ng mga natatakot sa Kaniya at inililigtas sila. Tikman at tingnan na mabuti ang Panginoon; mapalad ang taong naglilimod sa Kaniya. Takutin ninyo ang Panginoon, kayong lahat ng Kaniyang mga banal, sapagkat ang mga natatakot sa Kaniya ay hindi nagkukulang sa anumang bagay. Ang mayayaman ay nagkagahaman at nagugutom, ngunit ang mga naghahanap sa Panginoon ay hindi magkukulang sa anumang mabuting bagay. Halina, mga anak ko, makinig kayo sa akin; itututuro ko sa inyo ang takot sa Panginoon. Sino ang taong nagnanais mabuhay, na nagnanais makakita ng mabubuting araw? Ingatan mo ang iyong dila sa kasamaan at ang iyong mga labi sa mapanlinlang na salita. Lumayo ka sa kasamaan at gumawa ka ng kabutihan; hanapin mo ang kapayapaan at itaguyod mo ito: ang mga mata ng Panginoon ay nakatitig sa mga matuwid, at ang kaniyang mga tainga ay bukas sa kanilang panalangin; ngunit ang mukha ng Panginoon ay laban sa mga gumagawa ng kasamaan, upang pawiin ang kanilang alaala sa lupa. Sumigaw ang matuwid, at dininig sila ng Panginoon; iniligtas Niya sila sa lahat ng kanilang kapighatian . Malapit ang Panginoon sa mga may nabasag na puso at ililigtas Niya ang mga mapagkumbabang-loob. Marami ang pagsubok ng matuwid, ngunit ililigtas sila ng Panginoon sa lahat ng ito. Inginangangalaga ng Panginoon ang lahat ng kanilang mga buto; wala sa mga ito ang mababali. Ang kamatayan ang kapalaran ng masasama, at ang mga napopoot sa matuwid ay mahuhulog sa kasalanan. Ililigtas ng Panginoon ang kaluluwa ng kaniyang mga lingkod, at ang sinumang nagtitiwala sa kaniya ay hindi mahuhulog sa kasalanan.

Pagkatapos nito, ang pari: Karunungan.

Koro: Tunay na karapat-dapat / na luwalhatiin Ka, O Ina ng Diyos, / palagiang pinagpala at walang mantsa, / at Ina ng aming Diyos.

Paring: Pinakabanal na Ina ng Diyos, iligtas mo kami!

Koro: Pinupuri ka namin, na higit na kagalang-galang kaysa sa mga Kerubin / at higit na maluwalhati kaysa sa mga Serapin, / na nagluwal sa Salita ng Diyos sa pagkabirhen, / ang tunay na Ina ng Diyos.

Pari: Luwalhati sa Iyo, Kristo aming Diyos, aming pag-asa, luwalhati sa Iyo.

Koro: **Luwalhati; at ngayon,** O Panginoon, kaawaan Mo kami. **(3)** Pagpalain Mo kami.

Pagpapaalam

Si Cristo, ang tunay nating Diyos, na alang-alang sa atin, O sangkatauhan, at alang-alang sa ating kaligtasan, ay nagkusa na tiisin ang matinding paghihirap, ang buhay-na-Biyayang Krus, at kusang paglilibing sa laman; sa pamamagitan ng panalangin ng Kaniyang Pinakabanal na Ina at ng lahat ng mga santo, ay magkakaloob ng awa sa atin at ililigtas tayo, sapagkat Siya ay mabuti at mapagmahal sa sangkatauhan.

SA BANAL AT MALAKING BIYERNES
SA MALAKING VESPERS

'Sumigaw ako sa Panginoon': stichera sa ika-6 na tono

Boses 1: Ang buong nilikha ay nanginig sa takot, / nang makita Ka, Kristo, na nakabitin sa Krus: / ang araw ay dumilim at ang mga saligan ng lupa ay nanginig, / lahat ay nagpakita ng habag sa Maylalang ng lahat ng bagay. / Ikaw na kusang-loob na tiniis *ang lahat ng ito* para sa amin, / O Panginoon, kaluwalhatian sa Iyo! **(2)**

Tono 2: Bakit ang masama at walang-batas na bayang ito / ay nagbabalak ng mga hungkag na pakana? / Bakit hinatulan ng kamatayan ang Buhay ng lahat? / Isang dakilang himala— / sapagkat ang Maylalang ng mundo ay ipinagkaloob sa mga kamay ng mga walang-batas / at ang Pag-ibig sa sangkatauhan ay itinaas sa Punô, / upang palayain ang mga bihag sa Hades na sumigaw: / 'Mapagpasensyang Panginoon, kaluwalhatian sa Iyo!'

Sa araw na ito, ang Walang-Salang Birhen, / nang makita Ka, Verbo, na nakabitin sa Krus, / nagdadalamhati na parang isang ina, / ay matinding tinusok sa puso, / at, bumubuntong-hininga sa matinding kirot mula sa kailaliman ng kanyang kaluluwa, / hinimas-himas niya ang kanyang mukha at buhok, at lubos na nabigkbyak sa dalamhati. / Kaya, habang pinapalo ang kanyang dibdib, / siya ay humagulgol nang may habag: / 'Naku, ako'y aba! Banal na Anak! / Naku, ako'y aba! Ilaw ng sanlibutan! / *Bakit* Mo Siyang itinago sa aking paningin, Korderong ng Diyos?' / Kaya't ang mga hukbo ng mga nilalang na walang katawan, / na namamangha, ay ipinahayag: / 'O hindi-maunawaan na Panginoon, kaluwalhatian sa Iyo!'

Nang makita Niya, Cristo, na nakabitin sa Krus, / Ikaw, ang Maylalang ng lahat at Diyos, / Siya na nagluwal sa Iyo nang walang binhi ay tumangis nang mapait: / 'Anak ko, saan na napunta ang ganda ng Iyong mukha? / Hindi ko matiis na makita Kang ipinako nang hindi makatarungan; / magmadali ka nang bumangon, / upang makita ko rin / ang Iyong pagkabuhay na mag-uli sa ikatlong araw!"

Boses 6: Sa araw na ito ang Panginoon ng buong nilalang ay nakatayo sa harap ni Pilato / at ang Maylalang ng lahat ng bagay ay ipinagkaloob sa Krus, / na parang korderong kusang-loob na iniaalay; / Siya ay ipinako sa Krus at tinusok sa tagiliran, / at hinipo Niya *ng Kanyang mga labi* ang espongha, Siya na nagpabuhos ng manna; / ang Tagapagligtas ng mundo ay pinukpok sa mga pisngi, / at ang Tagalikha ng lahat ng bagay ay pinagtawanan ng Kanyang sariling mga lingkod. / Oh pag-ibig ng Panginoon sa sangkatauhan! / Naghain Siya ng panalangin sa Kanyang Ama para sa mga nagpako sa Kanya, na sumigaw: / 'Ipatawad Mo sa kanila ang kasalanang ito, / sapagkat ang mga walang-batas ay hindi alam / na gumagawa sila ng hindi makatarungan!'

Kaluwalhatian: O, kung paanong ang salbaheng pulutong ng mga kriminal / ay hinatulan ng kamatayan ang Hari ng *buong* nilikha, / na hindi nahiya sa Kanyang kabutihang-loob, / na pinaalalahanan sila rito, Siya ay sumigaw sa kanila bilang babala: / 'Bayang ako, ano ang ginawa ko sa inyo? / Hindi ba't pinuno ko ang Judea ng mga himala? / Hindi ba't binuhay Ko ang mga patay sa isang salita lamang? / Hindi ba't pinagaling Ko ang bawat kapansanan at karamdaman? / Paano ninyo Siya babayaran? / Bakit ninyo Siya nakakalimutan, / sinasaktan Ninyo Siya para sa mga paggaling, / pinapatay Ninyo Siya para sa buhay, / isinasabit ang Mabubuting Tagapagkaloob sa Krus na parang kriminal, / ang Tagapagbigay-utos na parang salarin, / ang Hari ng lahat na parang hinatulan?' / Mapagpasensyang Panginoon, kaluwalhatian sa Iyo!

At ngayon: Isang kakila-kilabot at kamangha-manghang hiwaga / ang nagaganap sa *ating* mga mata sa araw na ito: / Ang Hindi Nakikita ay hinuli, / Siya na nagpalaya kay Adan mula sa sumpa ay nakagapos; / Siya na sumusuri sa mga puso at pinakamalalim na iniisip ay di-makatarungang iniimbestigahan; / Siya na nagsara sa kalalalaman ay nakakulong; / Siya ay nakatayo sa harap ni Pilato / Siya na pinagtakhan ng mga Puwersang Makalangit; / ang Tagalikha ay hinampas ng kamay ng Kanyang nilikha; / ang Hukom ng mga buhay at ng mga patay ay hinatulan sa Krus; / ang Sirang ng

Impiyerno ay inilagay sa libingan. / Ikaw na nagtitiis ng lahat dahil sa awa / at iniligtas ang lahat mula sa sumpa, / O Panginoon, malaya sa kasamaan, luwalhati sa Iyo!

Pagpasok na may Ebanghelyo. Ang masayang liwanag ng banal na kaluwalhatian:

Prokeimenon, tono 4

Hinati-hati nila ang aking mga damit sa kanilang sarili / at naghagis sila ng kapalaran para sa aking balabal.

Taludtod: O Dios ko, Dios ko, pakinggan Mo ako: bakit Mo ako pinabayaan?

Awit 21:19, 2A

1. Pagbasa mula sa Exodo

Nagsalita ang Panginoon kay Moises nang harapan, na parang pakikipag-usap ng tao sa kaibigan; at siya'y lumalabas sa kampamento; subalit *ang kaniyang* lingkod, si Josue na anak ni Nun, isang binata, ay hindi umalis sa tolda. At sinabi ni Moises sa Panginoon: 'Narito, sinasabi Mo sa akin, "Ilabas mo ang bayang ito"; subalit hindi Mo ipinahayag sa akin kung sino ang ipapadala Mo sa akin; ngunit sinabi Mo sa akin, "Kilala kita nang higit kaysa kanino man, at nakalugod ka sa aking paningin." Ngayon, kung nakatagpo ako ng pabor sa iyong paningin, ipakita Mo sa akin ang iyong sarili, upang makita Kita nang harapan, at upang makamit ko ang pabor sa iyong paningin; at upang malaman ko na ang iyong bayan ay tunay ngang dakilang bansang ito.'

At sinabi Niya, 'Ako mismo ang hahayo sa unahan mo at bibigyan ka ng kapahingahan.' At sinabi niya sa Kaniya, 'Kung hindi Ka mismo ang sasama sa amin, huwag mo akong palayasin mula rito. At paano malalaman nang tiyak na ako at ang bayan Mo ay nagkamit ng pabor sa paningin Mo, maliban kung sasama Ka sa amin? *Kanita'y* pararangalan ang akin at ang bayan Mo higit sa lahat ng lipi sa lupa.' Sinabi ng Panginoon kay Moises, 'Ibibigay ko sa iyo ang mismong salitang ito na iyong sinabi, sapagkat nakalugod ka sa aking paningin, at kilala kita nang higit sa sinuman.' At sinabi ni Moises, 'Ipakita Mo sa akin ang Kaluwalhatian Mo.' At sinabi Niya, 'Dadaanan ko ka *sa* harap *ng* aking kaluwalhatian at ipapahayag ko sa harap mo ang pangalang "Panginoon"; at magpapakita ako ng awa sa sinumang aking papagkalooban ng awa, at magpapakita ako ng habag sa sinumang aking papagkalooban ng habag.' At sinabi Niya, 'Hindi mo makikita ang aking mukha, sapagkat *walang* sinumang makakakita ng aking mukha at mabubuhay.' At sinabi ng Panginoon: 'Narito ang isang lugar malapit sa Akin; tumayo ka *rito* sa bato. Pagdaraan ng Aking kaluwalhatian, ilalagay kita sa isang siwang sa bato at tatakpan kita ng Aking kamay hanggang sa makaraan Ako; pagkatapos ay aalisin Ko ang Aking kamay, at makikita mo ang Aking likod, ngunit ang Aking mukha ay hindi mo makikita.'

Exodo 33:11–23

Prokeimenon, tono 4

Hukuman mo, O Panginoon, ang aking mga kalaban, / labanan mo ang mga nakikipagdigma sa akin.

Taludtod: Sunggaban mo ang sibat at ang kalasag, at bumangon ka upang tulungan ako.

Awit 34:1, 2

2. Pagbasa mula sa aklat ng Exodo 33:11–23Prokeimenon, Tono 4Hukuman mo, O Panginoon, ang mga nagkasala sa akin, at labanan mo ang mga

Pinagpala ng Panginoon *ang* huling *mga araw* ni Job nang higit kaysa sa mga nauna. Nagkaroon siya ng labing-apat na libong tupa, anim na libong kamelyo, isang libong pares ng baka, at isang libong inahin na asno na nag-iigib sa pastulan. Mayroon din siyang pitong anak na lalaki at tatlong anak na babae. Pinangalanan niya ang panganay na Day, ang ikalawa na Cassia, at ang ikatlo na Horn of Abundance*. Walang *sinuman* sa buong lupain ang kasingganda ng mga anak na babae ni Job, at binigyan sila ng kanilang ama ng mana sa gitna ng kanilang mga kapatid na lalaki. At namuhay si Job nang isang daang pitumpung taon pagkatapos ng *kanyang* kapahamakan, at sa kabuuan ay namuhay siya nang dalawang daang apat na pulong taon. At nakita ni Job ang kanyang mga anak, at ang mga

anak ng kanyang mga anak, hanggang sa ika-apat na salinlahi. At namatay si Job, matanda at puspos ng mga araw. Nakasulat, gayunpaman, na siya'y muling babangon kasama *ng mga* pinabangon ng Panginoon mula sa mga patay. Ang Aklat ng Siriaco ay nagsasalita tungkol sa kaniya, na nagsasabing siya'y nanirahan sa lupain ng Avsitidia, sa hangganan ng Idumea at Arabia; ang dating pangalan niya ay Jobab. At nang kumuha siya ng isang babaeng Arabo bilang kaniyang asawa, siya'y nagkaanak ng isang anak na lalaki na ang pangalan ay Ennon. Siya mismo ay anak ni **Zareph****, isa sa mga anak ni Esau, at ng kanyang ina na si Bosorra; kaya siya ang ikalimang salinlahi mula kay Abraham.

***Mula sa Griyego:** Horn of Amalfea.

Griyego: Zare.

Job 42:12–17

3. Isang pagbasa mula sa mga Propesiya ni Isaias

Ganito ang sabi ng Panginoon: 'Narito, ang aking lingkod ay magwawari, at itataas, at lubos na pahahalagahan. Marami ang manghang-mangha sa iyo—na ang anyo mo ay lubhang nasira kaysa sa sinumang tao, at ang itsura mo ay higit kaysa sa mga anak ng tao— Ganito, ang maraming bansa ay manghanganghiya sa Kaniya, at ang mga hari ay mananahimik; sapagkat ang mga hindi nakakita ay makakakita, at ang mga hindi nakarinig ay makakaunawa. O Panginoon! Sino ang naniwala sa aming narinig? At kanino nga ba nahayag ang bisig ng Panginoon? Inihayag namin *na Siya* ay parang bata sa kaniyang paningin, parang ugat sa tuyong lupa; Siya'y walang anyo o kaluwalhatian. Tiningnan namin Siya, at Siya'y walang anyo o kagandahan: kundi ang kaniyang anyo ay hinamak, [at] Siya'y pababa pa kaysa sa sinumang anak ng tao. Isang taong puspos ng dalamhati at bihasa sa pagdadalamhati; sapagkat ang mukha Niya ay natabingan *sa atin*; hinamak at itinakwil Siya ng mga tao. Siya ang nagpasan ng ating mga kasalanan at nagdusa para sa atin; gayon pa man inakala natin na Siya ay pinarusahan, pinalo ng Diyos, at pinahirapan. Ngunit siya'y tinusok dahil sa ating mga pagsalangsang at pinagpira-piraso dahil sa ating mga kasalanan; ang dusa na magdudulot sa atin ng kapayapaan ay nasa kaniya, at sa pamamagitan ng kaniyang mga sugat tayo'y pinagaling. Tayo'y lahat, na parang tupa, ay naligaw; ang bawat isa sa atin ay lumihis sa kaniyang sariling daan. At inialay Siya ng Panginoon para sa ating mga kasalanan, at *Siya* mismo, sa Kanyang pagkapagod, ay hindi nagbukas ng Kanyang bibig. Tulad ng tupa na dinadala sa katayan, at tulad ng korderong tahimik sa harap ng nag-aahit nito, ganoon din Siya ay hindi nagbukas ng Kanyang bibig. Sa Kanyang pagpapakumbaba, hindi Siya nabigyan ng katarungan; ngunit sino ang makapagsasalaysay ng Kanyang lahi? Sapagkat inalis ang kaniyang buhay sa lupa: dahil sa mga kasalanan ng aking bayan, siya'y dinala sa kamatayan. At ibibigay ko ang masasama bilang pantakip sa kaniyang libing, at ang mayayaman para sa kaniyang kamatayan, sapagkat hindi siya gumawa ng kasamaan, at walang panlilinlang na nasumpungang nasa kaniyang mga labi – at ninanais ng Panginoon na iligtas siya sa kaniyang kapighatian. Kung maghahain ka *ng handog* para sa kasalanan, makikita ng iyong kaluluwa ang mahabang buhay. At ninanais ng Panginoon, sa pamamagitan ng sariling Kanyang kamay, na iligtas ang Kanyang kaluluwa sa dalamhati, na ipakita sa Kanya ang liwanag, at turuan Siya ng pagkaunawa—upang ipagtanggol ang Matuwid, na naglilingkod nang mabuti sa marami: at *Siya* Mismo ang magbubuhat ng kanilang mga kasalanan. Kaya't magmamana Siya ng maraming tao, at hahatiin ang samsam ng mga makapangyarihan, sapagkat ang kaluluwa Niya ay inialay sa kamatayan, at Siya ay binalak sa bilang ng mga salarin; gayon pa man, Siya ang nagpasan ng kasalanan ng marami, at dahil sa kanilang mga kasalanan Siya ay inialay. Magalak ka, O baog na hindi nanganganak; sumigaw ka at magtaas ng sigaw, ikaw na hindi nag-anak; sapagkat mas marami ang mga anak ng inulila kaysa sa mga anak ng babaeng may asawa!

Isaias 52:13–15; 53:1–12; 54:1

Prokeimenon, Tono 6

Inihagis nila ako sa pinakamalalim na hukay, / sa kadiliman at lilim ng kamatayan.

Taludtod: O Panginoon, Diyos ng aking kaligtasan, sumigaw ako sa araw at sa gabi sa harap Mo.

Awit 87:7, 2

Unang Liham sa mga taga-Corinto, simula 125B

Mga kapatid, ang mensahe ng krus ay kabaliwan sa mga nalilipol, ngunit sa ating mga naliligtas ay kapangyarihan ng Diyos. Sapagkat nasusulat: 'Sirain ko ang karunungan ng marunong, at ang pang-unawa ng maunawain ay itatabi ko.' Saan ang marunong? Nasaan ang manunulat? Nasaan ang tagapagtalo ng panahong ito? Hindi ba't ginawa ng Diyos ang karunungan ng mundo na kabaliwan? Sapagkat, sa karunungan ng Diyos, ang mundo sa pamamagitan ng sarili nitong karunungan ay hindi nakakilala sa Diyos, nagustuhan ng Diyos na iligtas ang mga nananampalataya sa pamamagitan ng kabaliwan ng mensahe. Sapagkat ang mga Hudyo'y humihingi ng mga tanda, at ang mga Griyego'y naghahanap ng karunungan, ngunit ipinangangaral namin si Cristo na ipinako sa krus: isang katitisuran sa mga Hudyo at kamangmangan sa mga Hentil; ngunit sa mga tinawag, kapwa mga Hudyo at mga Griego, si Cristo ang kapangyarihan ng Diyos at ang karunungan ng Diyos; sapagkat ang kamangmangan ng Diyos ay mas matalino kaysa sa mga tao, at ang kahinaan ng Diyos ay mas malakas kaysa sa mga tao. Sapagkat isipin ninyo, mga kapatid, ang inyong pagtawag: hindi marami ang matalino ayon sa pamantayan ng tao, hindi marami ang makapangyarihan, hindi marami ang mula sa maharlika. Ngunit pinili ng Diyos ang mga bagay na hangal sa sanlibutan upang ipahiya ang mga pantas; pinili ng Diyos ang mga bagay na mahina sa sanlibutan upang ipahiya ang mga malakas; at pinili ng Diyos ang mga bagay na mababa at hinamak sa sanlibutan, at ang mga hindi maituturing na bagay, upang gawing walang-kwenta ang mga maituturing, upang walang laman ang magmalaki sa harapan ng Diyos. Ngunit mula sa Kaniya—kay Cristo Jesus kayo, na ginawa ng Diyos na karunungan para sa atin, at katuwiran, at kabanalan, at pagtubos, upang, gaya ng nasusulat: 'Ang magmamapuri, sa Panginoon magmapuri.' At nang ako'y dumating sa inyo, mga kapatid, hindi ako dumating na may mahusay na pananalita o karunungang pantao, sa paghahayag sa inyo ng patotoo ng Diyos. Sapagkat nagpasya akong huwag magpakilala ng iba pa sa inyo kundi si Jesucristo, at Siya nga naipako sa krus.

1 Cor 1:18–2:2

Alleluia, Tono 5

Taludtod: Iligtas mo ako, O Diyos, sapagkat umabot na sa kaluluwa ko ang tubig.

Taludtod: Ang kaluluwa ko'y nagtiis ng pang-iinsulto at kapighatian.

Taludtod: Nang madiliman ang kanilang mga mata, upang hindi sila makakita.

Awit 68:2, 21A, 24A

Ang Ebanghelyo ayon kay Mateo, simula 110B

Noong panahong iyon, nagtipon ang lahat ng punong pari at mga nakatatanda ng bayan at nagpasya silang ipatay si Jesus. Kaya tinali nila Siya, dinala Siya, at iniharap Siya kay Pilato, ang gobernador. Pagkatapos, si Judas na siya'y ipinagkanulo, nang makita niyang siya'y nahatulan, ay nagsisi at ibinalik ang tatlumpung pirasong pilak sa mga punong saserdote at matatanda, na nagsasabing, 'Nakasala ako sa pagkanulo sa walang-sala.' Ngunit sinabi nila, 'Ano kami'y pakialam? Ikaw na ang bahala.' At itinapon niya ang mga pirasong pilak sa templo, at umalis siya at binitin ang sarili. Nang kunin ng mga punong pari ang mga pilak, sinabi nila, 'Hindi nararapat na ilagay ang mga ito sa kaban ng templo, sapagkat kabayaran ito ng dugo.' Kaya, nang magpulong-pulong sila, ginamit nila ang pera para bilhin ang bukid ng palayok-gawa bilang libingan para sa mga dayuhan. Kaya't ang bukid na iyon ay tinawag na Bukid ng Dugo hanggang sa araw na ito. Nakatupad noon ang sinabi ng propeta Jeremias: 'Kinuha nila ang tatlumpung pirasong pilak, ang halaga ng Pinahalagahan, ang halagang itinakda ng mga anak ng Israel, at ibinigay nila ito para sa parang ng palayok-gawa, ayon sa utos ng Panginoon sa akin.' Dinala si Jesus sa harap ng gobernador. Tinanong siya ng gobernador, 'Ikaw nga ba ang Hari ng mga Hudyo?' Sumagot si Jesus, 'Sinasabi mo.' At hindi Siya sumagot sa mga paratang ng mga punong saserdote at matatanda laban sa Kanya. Nang magkagayo'y sinabi ni Pilato sa Kanya, 'Hindi mo ba naririnig kung gaano karaming bagay ang kanilang pinapatotohanan laban sa Iyo?' Ngunit hindi Siya sumagot ng kahit isang salita sa kaniya, kaya't lubos na namangha ang gobernador. Ngayon, kaugalian ng gobernador tuwing kapistahan na pakawalan ang isang bilanggo

para sa bayan, alin man ang kanilang piliin. Noong panahong iyon, may isang kilalang preso sa kanila na nagngangalang Barabbas. Kaya nang sila'y nagtipon, sinabi ni Pilato sa kanila, 'Sino sa dalawa ang nais ninyong pakawalan ko: si Barabbas o si Jesus na tinatawag na Cristo?' Sapagkat alam niyang inihandog nila Siya dahil sa inggit. At habang nakaupo siya sa luklukan ng hukom, nagpadala sa kaniya ng mensahe ang kaniyang asawa na nagsasabing, 'Huwag kang makisalamuha sa Matuwid na iyan!' 'Labis akong nagdusa dahil sa Kaniya sa isang panaginip ngayong gabi.' Samantala, pinaniwala ng mga punong saserdote at ng mga nakatatanda ang mga tao na hingin si Barabbas at ipatay si Jesus. Sumagot ang gobernador sa kanila, 'Alin sa dalawa ang gusto ninyong pakawalan ko?' Sabi nila, 'Si Barabbas.' Sinabi ni Pilato sa kanila, 'Ano naman ang gagawin ko kay Jesus na tinatawag na Cristo?' Sumigaw silang lahat, 'Ipako siya sa krus!' Sinabi niya, 'Anong kasamaan ang ginawa Niya?' Ngunit lalo pa silang sumigaw, 'Ipako siya sa krus!' Nang makita ni Pilato na wala nang silbi at nagkakagulo na, kumuha siya ng tubig, hinugasan ang kanyang mga kamay sa harap ng mga tao at sinabi, 'Walang sala ako sa dugo ng Matuwid na ito; kayo na ang bahala.' At sumagot ang buong bayan, 'Ang dugo niya'y sa amin at sa aming mga anak.' Pinalaya niya si Barabbas para sa kanila, ngunit matapos niyang pahampasin si Jesus, inihandog niya siyang ipako sa krus. Dinala siya ng mga sundalo ng gobernador sa praetorium, pinagsama-sama ang buong hukbo sa paligid niya, hinubad siya at sinuotan ng isang malagong balabal; at nang maghabi sila ng korona ng mga tinik, inilagay nila ito sa Kanyang ulo at isang buluhang kawayan sa Kanyang kanang kamay; at, lumuhod sa Kanyang harapan, ginagawan nila Siya ng biro, na nagsasabing, 'Halina, Hari ng mga Hudyo!' At pagkatapos nilang dura Siya, kinuha nila ang buluhang kawayan at pinalo Siya sa ulo. At nang kanilang matukso Siya, inalis nila ang malagkit na balabal, isinuot Niya muli ang Kanyang sariling mga damit, at dinala Siya upang ipako sa krus. Habang palabas sila, nakasabat sila ng isang taong taga-Cirene na si Simon; pinilit nila siyang magdala ng Krus Niya. Nang makarating sila sa isang lugar na tinatawag na Gólgota, na ang ibig sabihin ay 'Lugar ng Bungo', binigyan nila Siya ng alak na hinaluan ng apug para inumin; ngunit nang matikman Niya ito, ayaw Niyang uminom. Matapos Siyang ipako sa krus, pinaghati-hatian nila ang Kanyang mga damit sa pamamagitan ng pa-sapalaran; at nang sila'y nakaupo, binantayan Siya nila roon. At inilagay nila sa Kanyang ulo ang isang karatula na naglalahad ng paratang laban sa Kanya: 'Ito si Jesus, ang Hari ng mga Hudyo.' Pagkatapos ay ipinako rin nila sa krus sa Kanyang tabi ang dalawang tulisan, isa sa Kanyang kanan at isa sa Kanyang kaliwa. At ang mga dumaraan ay nang-iinsulto sa Kaniya, iniiling ang kanilang mga ulo at sinasabi, 'Siya ang sumisira sa templo at itinatayo ito sa loob ng tatlong araw! Iligtas Mo ang Sarili Mo, kung Ikaw ang Anak ng Diyos, at bumaba ka mula sa krus.' Sa ganoong paraan din, ang mga punong saserdote, kasama ang mga eskriba at mga nakatatanda, ay nang-aalipusta sa Kaniya, na nagsasabi, 'Inaligtas Niya ang iba; hindi Niya maililigtas ang Sarili Niya! 'Siya ang Hari ng Israel; bumaba ka ngayon sa krus, at maniniwala kami sa kaniya. Nagtitiwala siya sa Diyos; iligtas siya ngayon ng Diyos, kung kalugud-lugod siya sa kaniya. Sapagkat sinabi niya, "Ako ang Anak ng Diyos."' At ang isa sa mga kriminal na nakapako sa krus ay ininsulto siya, na nagsasabi, 'Hindi ka ba ang Cristo? Iligtas mo ang iyong sarili at kami.' Ngunit pinagalitan siya ng isa, na nagsasabi, 'Hindi ka ba natatakot sa Diyos, samantalang ikaw ay nasa parehong hatol? Kami, sa katunayan, ay tumatanggap ng nararapat na parusa para sa aming mga ginawa. Ngunit ang taong ito ay wala namang ginawang masama.' At sinabi niya, 'Jesus, alalahanin mo ako pagdating mo sa iyong kaharian.' At sinabi ni Jesus sa kaniya, 'Tunay na sinasabi ko sa iyo, ngayon ikaw ay makakasama ko sa paraiso.' Mula sa ikaanim na oras, sumilong ang dilim sa buong lupain hanggang sa ikasiyam na oras. At mga bandang ikasiyam na oras, sumigaw si Jesus nang malakas, 'Eli, Eli, lema sabachthani?' na ang ibig sabihin, 'Diyos ko, Diyos ko! Bakit mo ako pinabayaan?' Nang marinig ito ng ilan sa mga nakatayo roon, sinabi nila, 'Tinatawag niya si Elias.' Agad namang tumakbo ang isa sa kanila, kumuha ng espongha, pinuno ito ng suka, inilagay sa isang tanike, at pinainom siya. Ngunit ang iba ay nagsabi, 'Hayaan mo siya; hayaan nating makita kung darating si Elias para iligtas siya.' Pagkatapos ay muling sumigaw si Jesus nang malakas at inialay ang kaniyang espiritu. At narito, ang tabing ng templo ay napunit sa dalawa mula sa itaas hanggang sa ibaba; at ang lupa ay yumanig; at ang mga bato ay nabiyak; at ang mga libingan ay nabuksan; at maraming bangkay ng mga banal na matagal nang namatay ay nabuhay; at paglabas nila mula sa mga libingan matapos Siyang mabuhay na mag-uli, pumasok sila sa banal na lungsod at nagpakita sa marami. Ang senturiyon at ang mga

nagbabantay kay Jesus, nang makita nila ang lindol at ang lahat ng nangyayari, ay lubos na natakot, at sinabi, 'Tunay nga, Siya ay Anak ng Diyos.' Nang panahong iyon ay Biyernes, hiniling ng mga Hudyo kay Pilato na basagin ang mga binti nila at ibaba ang kanilang mga katawan, upang hindi manatili sa krus ang mga ito sa Sabado—sapagkat isang dakilang araw ang Sabado na iyon. Kaya't dumating ang mga sundalo at binasag ang mga binti ng unang tao at ng isa pa na ipinako kasama niya. Ngunit nang lumapit sila kay Jesus at makita nang siya'y patay na, hindi na nila binasag ang kanyang mga binti; sa halip, sinaksak ng isa sa mga sundalo ang kanyang tagiliran ng sibat, at agad na lumabas ang dugo at tubig. Ang nakasaksi nito ay nagpatotoo, at ang kanyang patotoo ay totoo; alam niyang nagsasabi siya ng katotohanan, upang kayo naman ay maniwala. Sapagkat ito'y nangyari upang matupad ang Kasulatan: 'Walang butong malalagas sa Kanya.' At ang isang Kasulatan naman ay nagsasabi: 'Titingnan nila ang Kanya na kanilang tinusok.'

At marami ring babae ang nakamasid mula sa malayo. Sinundan nila si Jesus mula sa Galilea at naglilingkod sa kaniya; kabilang sa kanila sina Maria Magdalena, si Maria na ina nina Santiago at Jose, at ang ina ng mga anak ni Zebedeo. Nang dumating ang gabi, isang mayamang lalaki mula sa Arimathea, na si Jose, na siya ring alagad ni Jesus, ay napunta kay Pilato at hiniling ang bangkay ni Jesus. Inutusan naman ni Pilato na ito'y ibigay. Kinuha ni Jose ang bangkay, binalot ito ng malinis na lino at inilagay sa sarili niyang bagong libingan na inukit niya sa bato; pagkatapos ay iginulong niya ang isang malaking bato sa bungad ng libingan at umalis. Naroon naupo si Maria Magdalena at ang isang Maria sa tapat ng libingan.

Mat 27:1–43; Luc 23:39–43; Mat 27:45–54; Juan 19:31–37; Mat 27:55–61

Espesyal na Ektenia. 'Ibigay Mo sa amin, O Panginoon, sa gabing ito:' Ektenia ng Pamanhikayat. At pagkatapos, ayon sa karaniwan. At pagkatapos ng pagbigkas, inaawit natin:

Stichera mula sa psalterio, tono 2

Nang ibaba ka ni Jose ng Arimatea mula sa Krus, O Kabuhayan ng lahat, inihanda ka niya para sa paglilibing gamit ang mira at lino, hinanda Ka, O Cristo, para sa paglilibing / at sa pag-ibig ay pagnanasa sa kaniyang puso at sa kaniyang mga labi / na halikan ang Iyong di-nabubulok na katawan, / ngunit, hinadlangan ng takot, / masayang sumigaw sa Iyo: / 'Luwalhati sa Iyong pagpapakababa, O Tagapagmahal ng sangkatauhan!'

Taludtod: Ang Panginoon ay umupo sa trono, / nakasuot ng karilagan.

Awit 92:1A

Nang sa bagong hukay / ay inilagay Ka para *sa* buong *mundo*, Tagapagligtas ng lahat, / ang impyerno, na karapat-dapat sa bawat uri ng pang-iinsulto, / nang makita Ka, ay nabalot sa takot; / nabasag ang mga kandado, nabuwag ang mga pintuan, / nabuksan ang mga hukay, at ang mga patay ay nabuhay. / Nang si Adan, nang may pasasalamat, / ay masayang sumigaw sa Iyo: / 'Luwalhati sa Iyong awa, Minamahal ng sangkatauhan!'

Taludtod: Sapagkat itinatag Niya ang sansinukob, / at hindi ito yuyugyugin.

Awit 92:1B

Nang sa hukay, sa laman, / Ikaw ay kusang-loob na nakakulong, O Kristo, / habang nanatiling nasa lahat ng dako sa pamamagitan ng Iyong banal na kalikasan, / at, na hindi mauunawaan, sinara Mo ang mga panloob na silid ng kamatayan / at winasak Mo ang lahat ng mga maharlikang palasyo ng Hades, / noon pinarangalan Mo ang Sabatong ito / ng banal na pagpapala, at kaluwalhatian, / at ng Iyong liwanag.

Taludtod: Ang kabanalan ay bagay sa iyong bahay, / O Panginoon, magpakailanman.

Awit 92:5B

Nang ang mga *makalangit na* kapangyarihan / ay makita Ka, O Kristo, / *na* maling inakusahan ng mga walang-batas *bilang* isang manlilinlang, / at ang bato ng sepulkro, sinelyuhan ng mga kamay / na tumusok sa Iyong di-nabubulok na tagiliran ng sibat, / ay nanginig sila sa harap ng Iyong di-pangkaraniwang pagtitiis; / gayon pa man, na nagagalak sa ating kaligtasan, sumigaw sila sa Iyo: / 'Kaluwalhatian sa Iyong pagpapakababa, Mahal ng mga tao!'

Luwalhati, at ngayon, Tono 5: Ikaw, na nakasuot ng liwanag na parang kasuotan, / si Jose, nang ibaba ka niya mula sa Krus kasama si Nicodemo, / at nang makita kang patay, hubad, at hindi pa naililibing, / ay nagsimulang, sa malalim na habag, humagulgol sa pagluluksa, / at sumigaw nang may pag-iyak: / 'Naku para sa akin, pinakamamahal na Hesus! Siya na, nang kamakailan lamang ay akit na nakabitin sa Krus, / nagdulot na ang araw ay masaklo ng kadiliman, / at ang lupa ay manginig sa takot, / at ang tabing ng templo ay mapunit. / Ngunit ngayon, nakikita Kita / na kusang-loob na tinanggap ang kamatayan para sa akin. / Paano Kita ililibing, aking Diyos, / o saang lampin Kita ibalot? / At sa anong mga kamay ko Hihawakan ang Iyong di-nabubulok na katawan? / O anong mga awit ang kakantahin ko sa Iyong pagpanaw, O Maawain? / Pinupuri ko ang Iyong mga paghihirap, / Kinakanta ko ang Iyong paglilibing at Pagkabuhay, na sumisigaw: / 'Panginoon, kaluwalhatian sa Iyo!'

[Habang inaawit ang huling stichera, binubuksan ang Banal na Pintuan at sinisinsinsan nang tatlong beses ang Altar, kung saan nakalatag ang Banal na Kapa.]

Ngayon ang pagtatapos: Ang Banal na Trinidad. Luwalhati, at ngayon: Pinakabanal na Trinidad: O Panginoon, maawa ka. (3) **Luwalhati, at ngayon: Ama Namin:**

Tropario, Tono 2

Marangal na Jose, / nang kuhaen mo ang Iyong pinakabanal na Katawan mula sa punò, / binalot mo ito sa isang malinis na tela / at pinahiran ng mabangong langis, / inilagay mo ito sa isang bagong libingan.

Kaluwalhatian, at ngayon: Sa mga babaeng may dalang mira / na nakatayo sa harap ng libingan, sumigaw ang Anghel: / 'Ang mira ay angkop sa mga patay, / ngunit si Cristo ay muling nabuhay, hindi nasisira'.

[Habang inaawit ang mga troparia, dinadala palabas mula sa altar ang Banal na Kapa sa pamamagitan ng mga pintuan sa hilaga at inilalagay sa gitna ng simbahan; pagkatapos ay sinisinsinsahan ito at, ayon sa kaugalian, ipinapahayag ang sermon]

Pari: Karunungan. **At iba pa ayon sa karaniwan.**

Pagpapalayas

Para sa kapakanan natin, O bayan, at para sa ating kaligtasan, si Cristo, ang ating tunay na Diyos, ay nagkusa na tiisin ang matinding paghihirap, ang Krus na nagbibigay-buhay, at kusang paglilibing sa laman, sa pamamagitan ng mga panalangin ng Kanyang Pinakabanal na Ina, ang banal, maluwalhati at pinupuring mga Apostol, ang banal at matuwid na mga tagapagdala ng Diyos na sina Joaquin at Ana, at ang lahat ng mga santo, naahabaginan Niya kami at iligtas kami, sapagkat mabuti Siya at mahilig sa tao.

SA BANAL AT MALAKING SABADO SA

SA BANAL AT MABILING BIYERNES
SA KAPASKUHAN

Ipinagdiriwang natin ang Maliit na Vespers sa ating mga selda, at sa panahon nito ay inaawit natin ang kanon tungkol sa Pagpapako sa Krus ng Panginoon at sa Pagluluksa ng Pinakabanal na Theotokos. Ang irmos ay inaawit nang dalawang beses, ang mga troparia sa ika-apat na tono; sa pagtatapos ng himno, ang parehong irmos ay sabay na inaawit ng magkabilang koro. Inakda ni Simeon Logothetes. Tono 6.

Kanta 1

Irmós: Nang ang Israel ay tumawid sa tuyong lupa / na ang kanilang mga paa'y nasa bangin, / at sumigaw nang makita nilang nalunod si Paraon na tagapang-api: / 'Magkanta tayo ng awit ng tagumpay para sa Diyos!'

Panimulang taludtod: **Luwalhati sa Iyo, aming Diyos, luwalhati sa Iyo.**

Nang makita ng Dalagang Walang Sala *ang Kaniyang* Anak at Panginoon / na nakabitin sa Krus, / siya'y sumigaw nang mapait sa paghihirap / kasama ng ibang mga babae / at nagdaing nang may buntong-hininga.

'Nakikita Kita ngayon, / Aking minamahal at kaluguran na Anak, / nakabitin sa Krus, / at ang puso ko'y tinatablan ng matinding dalamhati,' – wika ng Dalita, – / 'ngunit magbigay ka ng isang salita, O Mabuti, sa iyong lingkod na babae!'

Gloria: 'Sa Kanyang sariling kusang-loob, Anak at Manlilikha Ko, / Tinitiis Niya ang malupit na kamatayan sa Krus', / – ang wika ng Birhen, nakatayo sa harap ng Krus / kasama ang Kanyang minamahal na disipulo.

At ngayon: 'Ngayon ay nawala ang pag-asa ko, ang kagalakan at ang ligaya ko— / ang Anak ko at ang Panginoon ko; / aba ako! Ang puso ko ay malungkot,' /—sumigaw ang Dalita nang may luha.

Dalit 3

Irmos: Walang banal / na katulad Mo, O Panginoon kong Diyos, / na nagtaas ng dangal ng mga tapat sa Iyo, O Mabuti, / at itinatag kami sa bato / ng Iyong pag-amin.

'Dahil sa takot sa mga Hudyo, nagtago si Pedro, / at ang lahat ng mga tapat ay tumakas, iniwan si Cristo', / – ang sigaw ng Birhen sa gitna ng kaniyang mga hagulgol.

Sa Kapanahunan ng Iyong kapanganakan na nakakabighani at kamangha-mangha, Anak Ko, ako'y itinaas sa itaas ng lahat ng mga ina. Ngunit, aba sa akin! Ngayon, sa aking makita Ka sa Krus, ang puso ko'y nasusunog sa loob ko.

Kaluwalhatian: 'Nananabik ang Puso ko na tanggapin Siya mula sa Krus sa aking mga bisig, / na siyang ginamit ko sa paghawak sa Kanya noong Sanggol pa Siya. / Ngunit, aba sa akin,' – ang wika ng Dalisay, – / 'walang nagbibigay sa Kanya *sa akin*.'

At ngayon: 'Masdan, aking matamis na Liwanag, / aking Pag-asa at aking Mabuting Buhay, / ang aking Diyos ay namatay sa Krus; / ang puso ko'y nasusunog sa loob!' – / ang Birhen ay sumigaw nang may ungol.

Kanta 4

Irmos: 'Si Cristo ang aking lakas, / Diyos at Panginoon', / – ang banal na Simbahan ay kumakanta nang may paggalang, / ipinapahayag mula sa dalisay na isipan, / nagagalak sa Panginoon.

'Araw na hindi kailanman sumisilim, Walang Hanggang Diyos / at Maylalang ng lahat ng nilikha, O Panginoon! / Paano Mo matiis ang paghihirap sa Krus?' – ang sigaw ng Dalita, na umiiyak.

Sa pag-iyak, siya na hindi kailanman nakaranas ng kasal / ay lumapit sa kagalang-galang na *tagapayo*: / 'Madali, Jose, na lumapit kay Pilato / at hilingin na ibaba mula sa Krus ang Iyong Guro.'

Kaluwalhatian: Nang makita ang Pinakadakilang Kalinisan na nagpapaluwa ng mapait na luha, si Jose ay naantig at, habang umiiyak, ay lumapit kay Pilato: 'Ibigay mo sa akin,' sigaw niya nang umiiyak, 'ang Katawan ng aking Diyos!'

At ngayon: 'Nang makita Kang sugatan, / at hinamak, hubad sa Krus, Anak Ko, / ang puso ko'y nasusunog sa loob, umiiyak na parang Ina,' – / ang Birhen ay nagpahayag.

Kanta 5

Irmos: Sa Iyong banal na liwanag, O Pinagpala, / liwanagan Mo nang may pag-ibig ang mga kaluluwang mula pa sa simula ng panahon / ay nananabik sa Iyo – ako'y nananalangin – / upang makilala Ka nila, ang Salita ng Diyos, ang tunay na Diyos, / na tumatawag sa kanila mula sa kadiliman ng kasalanan / *patungo sa Iyo*.

Pinahirapan, umiiyak at namamangha, kasama si Nicodemo, / kinuha ni Jose ang Pinakadalisay na Katawan, / at hinalikan *Ito* nang may luha at daing, / at inawit Ito bilang Diyos.

Tinanggap Siya nang may luha, inilapag ng Ina na walang asawa *Siya* sa *kanyang* kandungan, na nananalangin sa Kanya nang may luha at hinahalikan Siya, na taimtim na umiiyak at sumisigaw.

Luwalhati: 'Ikalulugod kong Pag-asa at Buhay, O Panginoon, / Anak at Diyos ko, liwanag ng *aking* mga mata, ako, lingkod Mo, ay nagkaroon; / nguni't ngayo'y pinabayaan Mo ako, / minamahal kong Anak at Kaluguran!

At ngayon: 'Pighati, kalungkutan at mga buntong-hininga / ang dumapo sa akin, aba ako', / – wika ng Dalise, na lubos na umiiyak, / – 'nang makita Kita, Minamahal Kong Anak, hubad at nag-iisa, / at isang bangkay na pinahiran ng mabangong langis!'

Kawit 6

Irmos: Natanaw ko ang dagat ng buhay / na umaalon sa mga alon ng tukso, / ako, na naghanap ng kanlungan sa Iyong tahimik na daungan, ay sumigaw sa Iyo: / 'Iligtas Mo ang aking buhay mula sa pagkawasak, / O Pinakamahabagin!'

'Sa pagmasid ko sa Iyo'y patay, O Tagapagmahal ng sangkatauhan, / Ikaw na nagbuhay ng mga patay at humahawak sa lahat ng bagay, / malalim ang sugat sa puso ko. / Nais kong mamatay kasama Mo,' – ang daing ng Pinakadalisay, – / 'sapagkat hindi ko matiis na masdan Ka / walang buhay at patay!'

'Nagtataka ako habang tinitigan Kita, / O Pinakabiyayang Diyos at Pinakamahabaging Panginoon, / na walang kaluwalhatian, walang hininga, at walang anyo; / at ako'y umiiyak habang inaalagaan Kita, / *sapagkat* hindi ko kailanman inakala—naku, sa aba ko—na makita Ka nang ganito, / Anak Ko at Diyos Ko!'

Kaluwalhatian: 'Hindi Ka ba magsalita ng isang salita / sa Iyong lingkod na babae, O Salita ng Diyos? / Hindi Ka ba magpapakita ng awa, O Panginoon, sa Iyong nagdalang-tao?' – ang sigaw ng Dalisay, na umiiyak at nagluluksa / habang hinihimas-himas niya ang Katawan ng kanyang Panginoon.

At ngayon: Naisip ko, O Panginoon, / na hindi ko na maririnig ang Matamis Mong tinig, / ni ako man, na Sugo Mo, ay makikita ang kagandahan ng Mukha Mo / gaya ng dati: / sapagkat Umalis Ka, Anak Ko, / *at Itinago Mo ang Sarili Mo* sa aking mga mata.

Kontakion, Tono 8

Halina, kayong lahat, magkanta tayo tungkol sa Niya na ipinako para sa atin. / Sapagkat nakita Siya ni Maria sa Krus at sumigaw: / 'Bagaman ikaw ay naghihirap sa pagpapako, / Ikaw ang aking Anak at aking Diyos.'

Ikos: Maria, Ina ng Kordero, / nang makita niyang inihahatid sa paghahain ang Kanyang Kordero, / sinundan *Niya* nang may matinding pagdadalamhati kasama ang iba pang mga babae, na sumisigaw: / 'Saan Ka pupunta, Anak? / Bakit Ka nagmamadali sa daan na ito? / Hindi ba't may isa na namang kasal sa Cana, / at nagmamadali ka na ba roon, / upang gawing alak ang tubig para sa kanila? / Sasama ba ako sa Iyo, Anak, / o mas mabuting hintayin na lamang Kita? / Magsalita ka sa akin, Salita *ng Diyos*! / Huwag Mo akong lampasan nang walang imik / Ikaw na nagpanatiling dalisay sa akin, / sapagkat Ikaw ang aking Anak at aking Diyos!'

Kawit 7

Irmos: Ginawa ng Anghel ang pugon / na parang pook ng hamog para sa mga banal na kabataan, / at ang utos ng Diyos, na nagpasilab sa mga Kaldeo, / ay napilit ang tagapahirap na sumigaw: / 'Pinagpala Ka, Diyos ng aming mga ninuno!'

Saan na, Anak ko at Diyos ko, ang sinaunang mabuting balita / na ipinahayag sa Akin ni Gabriel? / Tinanaw ka niyang Hari at Anak ng Kataas-taasang Diyos; / ngunit ngayon nakikita kitang, Aking matamis na Liwanag, / isang patay na tao, hubad at natabunan ng sugat.

Upang iligtas Mo ako sa aking paghihirap, / dalhin Mo na ako ngayon kasama Mo, Anak at aking Diyos, / upang ako rin, Panginoon ko, ay makababa kasama Mo sa Hades: / huwag Mo akong iwan mag-isa, / sapagkat hindi na ako makabubuhay / nang hindi Ka nakikita, aking matamis na Liwanag.

Luwalhati: Kasama ng iba pang mga babaeng nagdadala ng mira, ang Walang-sala, na tumatangis nang taimtim, habang pinagmamasdan niya silang nagdadala *ng katawan* ni Cristo *sa libingan*, ay sumigaw: 'Naku, ako'y napahamak! Ano ang aking nakikita! Saan Ka patutungo ngayon, Anak ko, at iniiwan Mo akong mag-isa?'

At ngayon: Pagod at umiiyak, ang Walang-Salang Isa / ay sumigaw sa mga Tagadala ng Mirra: / 'Umiyak *kayo kasama* ko at umiyak nang taimtim: / sapagkat narito, ang aking matamis na Liwanag / at ang inyong Guro ay inilagay sa sepulkro!'

Kanta 8

Irmos: Mula sa apoy ay nagbuhos Ka ng hamog para sa mga banal, / at sa tubig ay pinatay Mo ang handog ng matuwid: / sapagkat ginagawa Mo ang lahat ng bagay, O Kristo, ayon sa *Iyong* nag-iisang kalooban. / Pinupuri Ka namin magpakailanman.

Nang makita ang dalagang nagluluksa, si Jose / ay hinila ang kanyang mga damit at tumangis nang mapait: / 'Paano ko, O aking Diyos, / ngayon ika'y ililibing, ako, ang Kautangan Mo? / Anong mga lampin ang aking ibalot sa Iyong Katawan?'

Ang kahanga-hangang tanawin Mo, O Panginoon na nagbabalot sa buong nilikha, ay lumampas sa hangganan ng isipan; sapagkat si Jose, kasama si Nicodemo, ay binubuhat Ka sa kanyang mga bisig na parang patay Ka na, at inihuhimlay Ka.

Luwalhati: 'Nasasaksihan ko ang isang pambihira at pinakadakilang hiwaga,' – ang Birhen ay ipinahayag sa kanyang Anak at Panginoon – 'habang inilalagay Ka sa isang payak na libingan, Ikaw na, sa pamamagitan ng *Iyong* utos, binibigyang-buhay ang mga patay mula sa kanilang mga libingan?'

At ngayon: 'Hindi ako aalis sa Kabilang-libing Mo, Anak Ko, / ni titigil sa pag-iyak, lingkod Mo, / hanggang ako'y makababa rin sa Hades: / sapagkat hindi ko matiis na maihiwalay sa Iyo, Anak Ko!'

Dalit 9

Irmos: Imposible para sa tao na masilayan ang Diyos, / na hindi man lang tinitingnan ng mga anghel; / ngunit sa pamamagitan Mo, O Pinakabanal, / ang Nagkatawang Salita ay naging nakikita ng mga mortal. / Pagpupurihan Siya, / kami, *kasama* ng mga langitnang hukbo, / ay pinupuri Ka.

'Hindi na ako lalapitan ng kagalakan mula ngayon,' / – umiyak ang Walang-Sala – 'ang Aking Liwanag at Aking Kagalakan ay pumasok sa kutkutan; / ngunit hindi Ko Siya iiwan mag-isa, / dito ako mamamatay at malilibing kasama Niya!'

'Pagalingin mo ngayon ang sugat sa aking kaluluwa, / Anak ko,' / – ang daing ng Pinakadakilang Kalinisan na may luha – / 'muling bumangon at maawtus mo ang aking paghihirap at dalamhati, / sapagkat magagawa Mo *ang lahat ng bagay*, O Panginoon, at gagawin Mo ang ayon sa Kalooban Mo, / kahit na Ikaw ay inilibing ayon sa sariling Kalooban Mo!'

Kaluwalhatian: 'O, kung paanong ang kalaliman ng awa ay nilihim sa Iyo!' – / lihim na nagsalita ang Panginoon sa Kaniyang Ina, – / sapagkat ikinatuwa Kong mamatay, na nagnanasang iligtas ang Aking nilikha; / ngunit muling babangon Ako, at itataas Kita, / bilang Diyos ng langit at lupa!'

At ngayon: 'Kinakanta ko ang habag Mo, O Tagapagmahal ng sangkatauhan, / at sinasamba ko ang kasaganaan ng biyaya Mo, O Panginoon: / sapagkat, sa pagnanais na iligtas ang likha Mo, / tinanggap Mo ang kamatayan,' – ang daing ng Pinakadalisay, – / 'ngunit sa pamamagitan ng Pagkabuhay Mo, O Tagapagligtas, / maawa Ka sa ating lahat!'

Gayundin, sa halip na 'Karapat-dapat nga:', inuulit natin ang irmos: 'Hindi posible para sa mga tao na makita ang Diyos:' **Pagkatapos ng Trisagion, ang Kondakion:** 'Halina, kayong lahat, mag-awit tayo tungkol sa Niya na ipinako para sa atin:' **At ang karaniwang pagtatapos ng Maliit na Kompletoryo. Inaawit namin ang Gabiang Opisina sa aming mga selda.**

SA BANAL AT MALAKING SABADO
SA MATINS

Ang simula ay gaya ng dati, ang Anim na Salmo, ang Dakilang Ektenia at sa 'Diyos ang Panginoon':

Tropario, tono 2

Marangal na Jose, / nang inalis Mo ang lubos na banal na Katawan Mo mula sa punò, / binalot Mo ito ng malinis na telang lino / at pinahiran ng mabangong langis, / inilagay Mo ito sa isang bagong libingan.

Kaluwalhatian: Nang Sugo ka sa kamatayan, O Walang-kamatayang Buhay, / doon mo pinatay si Hades sa liwanag ng Iyong Pagkadiyos. / At nang muling buhayin Mo ang mga patay mula sa impyerno, / ang lahat ng mga Puwersang Panglangit ay sumigaw: / 'Tagapagbigay-buhay, Kristo aming Diyos, kaluwalhatian sa Iyo!'

At ngayon: Nang ang mga babaeng may dalang mira / ay nakatayo sa harap ng libingan, isang anghel ang sumigaw: / 'Ang mira ay angkop sa mga patay, / ngunit si Cristo ay lumitaw, hindi nasisira'.

At sinisimulan nating kantahin ang 'Ang mga Walang Sala' at ang mga himno ng papuri, tono 5,
sinasagawa ang pag-aalay ng insenso sa simula ng bawat taludtod.

Pinagpala Ka, O Panginoon, / ituro Mo sa akin ang mga utos Mo.

Mapalad ang mga walang kapintasan sa kanilang lakad, / na naglalakad ayon sa batas ng Panginoon.

Ikaw ang Buhay, O Kristo; inilagay Ka sa libingan / at namangha ang mga anghel, / pinupuri ang Iyong pagpapakababa.

Mapalad ang mga naghahanap ng Kanyang mga patotoo; buong puso nilang hinahanap Siya.

O Buhay, paanong Ikaw ay namatay? / At paanong Ikaw ay nanahan sa libingan, / gayong winasak Mo ang kaharian ng kamatayan / at binuhay Mo ang mga patay mula sa Hades?

Sapagkat ang mga hindi gumagawa ng kasamaan / ay sumunod sa Kanyang mga yapak.

Pinupuri ka namin, Hesus na Hari, at iginagalang ang Iyong paglilibing at ang Iyong mga paghihirap, na sa pamamagitan nito ay iniligtas mo kami mula sa pagkabulok.

Iniutos Mo sa amin na tuparin ang mga utos Mo / nang tapat.

Ikaw na nagtakda ng mga hangganan ng lupa, / ngayon ay nakahiga Ka sa isang makitid na libingan, / Hesus, , Hari ng lahat, / nagbuhay sa mga patay mula sa kanilang mga libingan.

Oh, sana'y ang aking mga lakad ay itinuon / sa pagsunod sa Iyong mga utos!

O aking Hesukristo, Hari ng lahat, bakit Ka bumaba sa mga nasa Hades? Hindi ba *ito upang* palayain ang sangkatauhan?

Upang hindi ako mahiya / sa pagsunod sa lahat ng Kanyang mga utos.

Ang Panginoon ng lahat ay nakikitang namatay / at inilagay sa isang bagong libingan / Siya na nagpahupa sa mga libingan ng mga patay.

Diririin kita ng tapat na puso, / pag-aaralan ko ang mga hatol ng Iyong katuwiran.

Ikaw ang Buhay, O Kristo; inilagay Ka sa isang libingan, / at sa pamamagitan ng Iyong kamatayan winasak Mo ang kamatayan / at ibinuhos Mo ang buhay sa sanlibutan.

Iingatan ko ang mga utos Mo; huwag Mo akong pabayaan hanggang wakas.

Bilang isang kriminal, Ikaw ay binilang sa mga kriminal, O Kristo, / pinapawalang-sala Mo kami lahat / mula sa kasamaan ng sinaunang manunukso.

Paano'y magtutuon ang binata ng kaniyang lakad? / Sa pag-ingatan ang iyong mga salita.

Perpekto sa kagandahan sa gitna ng lahat ng tao, / gayon ma'y nagmumukha Kang patay at hindi nakikita, / Ikaw na nagpalamuti sa buong nilikha.

Sa buong puso ko ay hinanap Kita, / huwag mo akong itaboy mula sa iyong mga utos.

Paano matiis ng impiyerno ang pagdating Mo, O Tagapagligtas, / at hindi ba't ito'y mabubuwal, masisilaw, / mababulag sa liwanag ng Kapanahunan Mo?

Sa puso ko'y itinago ko ang mga Salita Mo, / upang hindi ako magkasala sa Harap Mo.

Hesus, aking matamis at nagliligtas na liwanag, / paanong Ikaw ay nagkubli sa madilim na kutkutan na iyon? / O, hindi mailahad at hindi masabi ang pagtitiis!

Pinagpala Ka, O Panginoon; / ituro Mo sa akin ang Kautusan Mo.

Ang aking di-katawang kalikasan ay nalilito, O Kristo, / gaya ng karamihan ng mga di-katawang nilalang, / sa hiwaga / ng Iyong di-mailahad at di-masabi na paglilibing.

Sa aking mga labi'y ipinahayag ko / ang lahat ng mga kautusan ng Iyong mga labi.

O, mga kahanga-hangang himala! O, mga gawang hindi pa kailanman nasilayan! / Ang Siyang nagbibigay sa akin ng hininga ay itinuring na parang walang hininga, / inilibing ng mga kamay ni Jose.

Nagagalak ako sa daan ng Iyong mga patotoo, na parang sa lahat ng kayamanan.

Bagaman Ikaw, O Kristo, ay pumasok sa libingan, / hindi Ka lumisan sa sinapupunan ng Ama, / – ito ay kapwa pambihira at kamangha-mangha.

Pagbubulay-bulayan ko ang Iyong mga utos, / at aaralan ko ang Iyong mga daan.

Tunay na Hari ng langit at lupa, / bagaman Ikaw ay nakasiksik sa pinakamaliit na libingan, / gayon pa man ay kinilala Ka ng buong nilikha, Hesus.

Pagbubulay-bulayan ko ang Iyong mga utos, / at hindi ko malilimutan ang Iyong mga salita.

Nang inilagay Ka sa libingan, Kristo ang Maylalang, / nanginig ang mga salalayan ng impyerno / at nabuksan ang mga libingan ng mga patay.

Gantimpalaan Mo ang lingkod Mo, buhayin Mo ako, / at tutuparin ko ang mga Salita Mo.

Siya na humahawak sa lupa sa Kanyang kamay, na pinatay sa laman, / ay ngayon nasa ilalim ng lupa, / na nagliligtas sa mga patay mula sa kulungan ng impiyerno.

Buksan Mo ang aking mga mata, / at maiintindihan ko ang mga kababalaghan ng Kautusan Mo.

Ika'y muling nabuhay mula sa pagkabulok, O aking Buhay, aking Tagapagligtas, / nang Ikaw ay mamatay at lumapit sa mga patay, / at gibain ang mga kandado ng impyerno.

Ako'y dayuhan sa lupa: huwag mong itago sa akin ang iyong mga utos.

Tulad ng isang maliwanag na sulo, / ang laman ng Diyos ay nakalapag ngayon sa ilalim ng lupa, natatago na parang nasa sisidlan, / at pinalalayas ang kadiliman na nanahan sa impiyerno.

Nauuhaw ang kaluluwa ko, / naanabik sa Iyong mga hatol sa lahat ng oras.

Isang pulutong ng mga di-nakikitaan ng katawan ang nagtitipon, / upang ilibing Ka, Ikaw na Hindi Maisip, kasama sina Jose at Nicodemo / sa isang makipot na libingan.

Pinasuko Mo ang mga mayabang; sumpa sa mga lumalayo sa mga utos Mo.

Boluntaryong pinatay at inihimlay sa lupa, / Ikaw, aking Hesus, ang Pinagmumulan ng buhay, / ay binuhay Mo akong muli, na pinatay ng isang mapait na pagsalansang.

Alisin Mo sa akin ang panunukso at paghamak, / sapagkat hinanap ko ang Iyong mga patotoo.

Ang buong nilikha ay naantig sa Iyong paghihirap, / sapagkat ang lahat ng bagay, O Salita, ay nakiramay sa Iyo, / sa pagkilala sa Iyo, ang Tagapagtaguyod ng lahat.

Sapagkat narito, ang mga prinsipe ay umupo sa paghatol at inintriga ako, / samantalang ang Kanyang lingkod ay nagmumuni-muni sa Kanyang mga utos.

Matapos tanggapin sa kanyang sinapupunan ang Bato ng Buhay, / pinalayas ng impyernong nilalamon ang lahat ang mga patay, / na matagal na nitong nilunok.

Sapagkat ang mga patotoo Mo ang aking kagalakan, / at ang mga utos Mo ang aking mga tagapayo.

Ika'y inilagay sa isang bagong libingan, O Kristo, / at muling binago ang kalikasan ng mga mortal, / sa pagkabuhay Mo mula sa mga patay, na karapat-dapat sa Diyos.

Ang kaluluwa ko'y nalubog sa lupa; buhayin mo ako ayon sa iyong salita.

Ibaba Ninyo sa lupa upang iligtas si Adan, / at nang hindi Siya matagpuan sa lupa, O Panginoon, / bumaba pa Sino hanggang sa Hades upang hanapin *Siya*.

Ipinahayag ko ang aking mga daan, at dininig Mo ako; / ituro Mo sa akin ang Kautusan Mo.

Ang buong lupa ay nabalot sa kaguluhan dahil sa takot, O Salita, at itinatago ng umaga ang kaniyang mga sinag, nang Ikaw, ang Pinakamalaking Liwanag, ay natabunan ng lupa.

Ibigay mo sa akin ang pagkaunawa sa daan ng Iyong mga utos, / at pagmumuni-muniin ko ang Iyong mga kababalaghan.

Bilang tao, O Tagapagligtas, kusang-loob Kang namatay, / ngunit bilang Diyos, binuhay Mo ang mga patay / mula sa kanilang mga libingan at mula sa kalaliman ng kasalanan.

Ang kaluluwa ko'y napatulog sa kapabayaan: patibayin Mo ako ng Kanyang mga salita.

Sa may luhaang pagluluksa para sa Iyo, O Hesus, ang Dalise, na umiyak na parang ina, ay sumigaw: 'Paano kitang ililibing, Anak ko?'

Alisin mo sa akin ang daan ng kawalan ng katarungan, / at maawa ka sa akin ayon sa iyong batas.

Tulad ng butil ng trigo na lumubog sa kalaliman ng lupa, / nagbunga Ka ng masaganang uhay, / binuhay Mo mula sa mga patay *ang mga inapo* ni Adan.

Pinili ko ang landas ng katotohanan, / at hindi ko kinalimutan ang Iyong mga hatol.

Ikaw ay natago sa ilalim ng lupa, na parang araw, / at nabalot ng gabi ng kamatayan, / ngunit sumilay pa nang mas maliwanag, O Manunubos!

Dumikit ako sa Iyong mga patotoo; / O Panginoon, huwag Mo akong pabayaan sa hiya!

Tulad ng pagtatakip ng buwan sa diskong-araw, / gayon din naman ay inilihim ka ng libingan, O Tagapagligtas, / na natakpan ng dilim ng kamatayan sa laman.

Tinakbo ko ang daan ng Iyong mga utos, nang palawakin Mo ang aking puso.

Si Cristo, ang Buhay na natikman ang kamatayan, / ay nagligtas sa sangkatauhan mula sa kamatayan, / at ngayo'y nagkakaloob ng buhay sa lahat.

Ibigay Mo sa akin, O Panginoon, ang daan ng Katuruan Mo bilang aking batas, / at hahanapin ko ito nang walang tigil.

Si Adan, na pinatay noon sa pamamagitan ng inggit, / binuhay Mo sa pamamagitan ng Iyong sariling kamatayan, / nang linto Ka, O Tagapagligtas, sa laman *bilang* bagong Adan.

Liwanagan Mo ako, at pagmumunyagyan ko ang Kautusan Mo, at tutuparin ko ito ng buong puso ko.

Nang masdan nila, O Tagapagligtas, na nakalatag Ka, patay para sa amin, ang mga anghel sa langit ay namangha, at tinakpan nila ang kanilang mga pakpak.

Gabayan Mo ako sa landas ng mga utos Mo, / sapagkat aking pinagnasa ito.

Matapos ibaba mula sa Krus ang Inyo, ang Salita, na patay, / inilagay na ngayon ni Jose ang Inyo sa hukay; / ngunit bumangon, na nagliligtas sa lahat, bilang Diyos.

Ihilig Mo ang puso ko sa Iyong mga patotoo, / at hindi sa paghahangad ng kapakinabangan.

O Tagapagligtas, na naging kagalakan ng mga Anghel, / ay naging sanhi rin ng kanilang kalungkutan, / sa paglitaw sa laman bilang isang walang-buhay na bangkay.

Ilingid Mo ang aking mga mata, upang hindi ko makita ang kawalan; buhayin Mo ako sa Iyong daan.

Itinaas sa Krus, iniaakyat Mo ang mga buhay na kasama *Mo*, at, nang bumaba Ka sa ilalim ng lupa, binubuhay Mo ang mga nakalibing doon.

Ibigay Mo sa Katiwala Mo / ang Salita Mo sa takot Mo.

Tulad ng leon na natutulog sa laman, O Tagapagligtas, / Sugo, tulad ng batang leon, bumangon ka mula sa mga patay, / matapos mong hubarin ang kahinaan ng laman.

Alisin Mo ang aking kahihiyan na kinatatakutan ko, / sapagkat mabuti ang mga hatol Mo.

Ikaw, na kumuha ng tadyang ni Adan, na doon mo nilalang si Eba, / ay tinusok sa tagiliran / at nagbuhos ng mga batis ng paglilinis.

Narito, inilagay ko ang aking puso sa iyong mga utos; / buhayin mo ako sa iyong katuwiran.

Noong unang panahon, ang korderong inihain ay lihim; / ngunit Ikaw, O Walang Sala, ay hayagang inihain, / nilinis Mo ang buong nilikha, O Tagapagligtas.

At sumaiyo sa akin ang habag Mo, O Panginoon, / ang kaligtasan Mo, ayon sa Salita Mo.

Sino ang makapagsasalaysay ng kahanga-hangang, tunay na walang kapantay na pangyayaring ito, / sapagkat ang Panginoon ng buong nilalang sa araw na ito / ay nagtiis ng paghihirap at namatay para sa ating kapakanan.

At sasagutin ko ang mga nang-iinsulto sa akin, / sapagkat umaasa ako sa Iyong mga salita.

'Paano maaaring ituring na patay ang Nagbibigay ng Buhay?' / – ang mga Anghel ay sumigaw nang namangha – / 'At paano maaaring ikulong ang Diyos sa isang libingan?'

At huwag mong alisin sa aking labi ang salita ng katotohanan hanggang sa wakas, / sapagkat inilagak ko ang aking tiwala sa Iyong mga hatol.

Mula sa iyong tagiliran, O Tagapagligtas, na tinusok ng sibat, Ikaw, O Buhay, na minsang nagpalayas sa akin mula sa buhay, ay nagbubuhos ng buhay at binibigyang-buhay ako nito.

At tutuparin ko ang Kautusan Mo magpakailanman, / mag-wiwiñg magpakailanman.

Nakaunat sa Krus, tinipon Mo sa Sarili Mo ang mga mortal, / at sa tagilirang butas, ibinubuhos Mo sa lahat / ang kapatawarang nagbibigay-buhay, O Hesus.

At naglakad ako sa liwanag, / sapagkat hinanap ko ang iyong mga utos.

Ang marangal na *Jose* ay ipinahayag ang kanyang takot, / at inilibing Ka, O Tagapagligtas, nang may dakilang karangalan bilang isang yumao, / at namangha sa Kanyang nakakabighaning mukha.

At sinalita niya ang Iyong mga patotoo sa harap ng mga hari / at hindi siya nahiya.

Sapagkat kusang-loob Kang bumaba sa lupa bilang isang mortal, / itinaas Mo mula sa lupa patungo sa langit / ang mga nahulog doon, O Hesus.

At isinagawa niya ang mga utos Mo, na lubos niyang minahal.

Bagaman Ikaw ay nakita bilang patay, subalit nanatiling buhay bilang Diyos, / Ibinangon Mo mula sa lupa patungo sa langit / ang mga nahulog doon, O Hesus.

At itinaas Mo ang aking mga kamay sa Iyong mga utos, na aking minahal.

Bagaman Ikaw ay nakita bilang patay, subalit nanatiling buhay bilang Diyos, / binuhay Mo ang mga mortal na pinatay, / sa pamamagitan ng pagpatay sa kaniya na pumapatay sa akin.

At pinagnilayan ko / ang Iyong mga utos.

O, anong kagalakan! O, anong labis na ligaya! / Pinuno Mo *ang mga nasa* Hades nito, / nagliliwanag sa madilim na kailaliman!

Alalahanin Mo ang Salita na Sinasabi Mo sa Kautusan Mo, / na doon Mo ipinagkaloob sa akin ang pag-asa.

Sinasamba ko ang paghihirap, inaawit ko ang paglilibing, / pinupuri ko ang Keka mong kapangyarihan, O Tagapagmahal ng sangkatauhan, / na dito'y napalalaya tayo mula sa mga mapaminsalang hilig.

Ito ang nagbigay-aliw sa akin sa aking kahihiyan, / sapagkat binuhay mo akong muli sa pamamagitan ng iyong salita.

Lumaganap ang tabak laban sa Iyo, Kristo, / at ngayo'y—ang tabak ng makapangyarihan ay nabubulok, / at ang tabak ng Eden ay bumabalik sa sarili.

Ang mga mayabang ay lumabag sa batas nang lubos, / ngunit hindi ako lumihis mula sa iyong batas.

Ang tupa, nang makita ang Kordero sa *oras* ng sakripisyo, / tinamaan ng mga palaso, ay sumigaw, / hinihikayat ang kawan na sumigaw din.

Naalala ko ang mga hatol Mo noong unang panahon, O Panginoon, at nakatagpo ako ng kaaliwan.

Bagaman Ikaw ay inilibing sa hukay, bagaman Ikaw ay bumaba sa Hades, O Manunubos, gayon pa man ay pinalayás Mo ang mga patay sa mga hukay at binuksan Mo ang Hades, O Kristo.

Nangibabaw sa akin ang kalungkutan dahil sa mga makasalanan / na iniiwan ang Kautusan Mo.

Sapagkat kusang-loob Kang bumaba sa ilalim ng lupa, O Tagapagligtas, / binuhay Mo ang mga patay / at itinaas Mo sila sa kaluwalhatian ng Ama.

Ang mga utos Mo ay parang mga awit sa akin / sa lupain ng aking panandaliang paninirahan.

Isa sa Trinidad, na nagkatawang-tao, / ay nagdusa ng kahiya-hiyang kamatayan para sa atin: / ang araw ay nanginig at ang lupa ay yumanig.

Naalala ko ang Kanyang pangalan sa gabi, O Panginoon, / at tinupad ko ang Kanyang batas.

Tulad ng mga lumabas mula sa mapait na bukal, / itinapon sa hukay ng mga inapo ng tribu ng Juda / si Jesus, ang Nagpapakain *at* Tagapagbigay ng manna.

Nangyari ito sa akin, / sapagkat hinanap ko ang Iyong mga utos.

Ang Hukom, na parang nasusubok sa harap ni Pilato, / ay lumitaw at di-makatarungang hinatulan / sa kamatayan sa Krus.

'Ang bahagi ko, O Panginoon,' sabi ko, 'ay / panatilihin ang Kautusan Mo'

O mayabang na Israel, bayang mantsado ng pagpatay, / ano'ng nangyari sa inyo, na pinalaya ninyo si Barabbas, / samantalang inihandog ninyo ang Tagapagligtas sa Krus?

Nanalangin ako sa harap Mo nang buong puso; / maawa ka sa akin ayon sa salita Mo.

Ikaw na bumuo kay Adan sa lupa gamit ang sariling Kamay Mo, / alang-alang sa kanya ay naging tao ayon sa kalikasan / at ipinako sa krus ayon sa sariling kalooban Mo.

Pinagmasdan ko ang mga daan Mo / at itinutok ko ang aking mga paa sa mga patotoo Mo.

O Salita, masunurin sa Iyong Ama, / bumaba Ka pa nga sa kakila-kilabot na kalalaliman ng impiyerno / at itinaas Mo ang sangkatauhan.

Hinarap ko ang sarili at hindi ako nanglumo, / upang tuparin ko ang mga utos Mo.

'Naku ako, Liwanag ng sanlibutan! Naku ako, Liwanag ko, / pinakamamahal kong Hesus!' – / sa isang awit ng dalamhati ay nagdaing nang malungkot ang Birhen.

Ang mga bitag ng mga makasalanan ay nakapulupot sa akin, – / subalit hindi ko kinalimutan ang Kautusan Mo.

Isang taong mapanibugaw, mamamatay-tao at kriminal, / gayon pa man sa lampin at simpleng kumot ay nahiya ka / pagkatapos ng Pagkabuhay na Muli ni Cristo.

Sa hatinggabi ako'y bumangon upang idayew Ka sa Iyong matuwid na mga hatol.

Halika nga, maruming alagad at mamamatay-tao, / at ipaliwanag mo sa akin ang daloy ng iyong kasamaan, / bakit ka naging traidor kay Cristo.

Ako ay kasama ng lahat ng natatakot sa Iyo / at sumusunod sa Iyong mga utos.

Parang isang pilantropo, ipokritang nagkunwari ka, hangal ka, / at bulag ka, ang pinakamasira, ang hindi mapipayapa, / na ipinagbili Siya kapalit ng pera.

Ang lupa ay puno ng Iyong awa, O Panginoon: / ituro Mo sa akin ang Iyong mga utos.

Anong halaga ang natanggap mo para sa makalangit na Mvro? / Ano ang katumbas na halaga ang tinanggap mo kapalit ng walang-halaga? / Nakuha mo ang kabaliwan, sumpain na Satanas.

Ginawan Mo ng biyaya ang lingkod Mo, O Panginoon, ayon sa Salita Mo.

Kung ikaw ay tagapagmahál sa mahihirap at naaawa sa mira, na ibinuhos bilang hain para sa kaluluwa, paano mo nga ba maipagbibili ang Nagdadala ng Liwanag kapalit ng ginto?

Ituro mo sa akin ang kabutihan, kabanalan at kaalaman, / sapagkat inilagak ko ang aking tiwala sa Iyong mga utos.

O Diyos at Salita! O Aking Kagalakan, / paano ko matiis ang Iyong tatlong araw na paglilibing? / Ngayon ay pinahihirapan ako ng puso ng isang ina!

Bago ako nagpakumbaba, nagkasala ako, / sapagkat iningatan ko ang Salita Mo.

'Sino ang magbibigay sa Akin ng tubig at bukal ng luha,' / wika ng Birhen, Nobya ng Diyos, / 'upang ako'y makapaghagulgol para sa Aking Matamis na Hesus?'

Ikaw ay mabuti, O Panginoon, at sa Iyong kabutihan / ituro Mo sa akin ang Iyong mga utos.

O mga burol, at lambak, at karamihan ng tao! / Magluksa kayo at maghinagpis kasama ko, / ang Ina ng inyong Diyos!

Ang kasamaan ng mga mayabang ay dumami laban sa akin, / gayon pa man, pagmumuni-muniin ko ang Iyong mga utos nang buong puso.

'Kailan ko Ka masisilayan, O Manunubos, Walang Hanggang Liwanag, / kagalakan at ligaya ng aking puso?' – / ang daing ng Birhen nang may kalungkutan.

Ang puso nila ay tumigas na parang gatas, / ngunit ako'y naghukay nang malalim sa Kautusan Mo.

Bagaman Ikaw, O Manunubos, ay nahati na parang batong pinaghiwa, / nagbuhos Ka ng buhay na batis, / sapagkat Ikaw ang bukal ng buhay.

Pinagpala ako sapagkat pinaaba Mo ako, upang matutuhan ko ang mga utos Mo.

Tulad ng mga bukid na dinidilig ng dalawang ilog, / na umaagos mula sa isang bukal—ang iyong tagiliran— / tinatanggap namin ang bunga: buhay na walang hanggan.

Ang batas mula sa Iyong mga labi ay pagpapala sa akin, / na higit pa sa libu-libong ginto at pilak.

Ikaw ay nagpakita sa sariling kalooban Mo, O Salita, sa mga patay sa libingan, / gayon pa man ay nabubuhay Ka, at, gaya ng Iyong ipinahayag, / bubuhayin Mo ang mga patay, O aking Tagapagligtas, sa pamamagitan ng Iyong Pagkabuhay.

Kaluwalhatian, sa Trinidad: Inaawit namin Siyo, ang Salita, Diyos ng lahat, kasama ng Ama at ng Iyong Banal na Espiritu, at pinupuri namin ang Iyong banal na paglilibing.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Ipinagmamalaki Ka namin, O dalisay na Ina ng Diyos, / at sa pananampalataya ay pinaparangalan namin ang tatlong-araw na paglilibing / ng Iyong Anak at aming Diyos.

At sabay na inaawit ng magkabilang koro ang unang tugma: Ikaw ang Buhay, O Kristo, na inihiga sa libingan / at ang mga anghel ay namangha, / pinupuri ang Iyong pagpapakababa.

Pagkatapos ay ang Maliit na Ektenia, Panalangin 3 at ang aklamasyon: Sapagkat pinapala ang Kalooban Mo at niluluwalhati ang Kaharian Mo, ng Ama, at ng Anak, at ng Banal na Espiritu, ngayon at magpakailanman hanggang sa kawalang-hanggan ng mga panahon.

At pagkatapos ng pag-aalay ng insenso, nagsisimula ang ikalawang stasis.

Ikalawang Stasis

Nararapat kang luwalhatiin, O Tagapagbigay ng buhay, / na nagunat ng Iyong mga kamay sa Krus / at sinupil ang kapangyarihan ng kaaway.

Ang mga kamay Mo ang humubog at lumikha sa akin; / turuan Mo ako, at matutuhan ko ang mga utos Mo.

Nararapat na idayaw Ka, O Nilikha ng lahat ng bagay, / sapagkat sa pamamagitan ng Iyong mga paghihirap ay nagkakamit namin ang kawalang-sapilitan, / na nailigtas mula sa pagkabulok.

Makikita ako ng mga natatakot sa Iyo at magagalak, / sapagkat inilagak ko ang aking tiwala sa Iyong mga salita.

Nanginig ang lupa at nangitim ang araw, O Tagapagligtas, / nang Ikaw, Kristo, ang Walang-kupas na Liwanag, / ay pumasok sa libingan sa laman.

Nalaman ko, O Panginoon, na matuwid ang mga hatol Mo, / at sa katotohanan ay pinasuyo Mo ako.

Ikaw, O Kristo, ay nahimlay sa libingan sa isang pagtulog na nagbibigay-buhay / at ginising ang sangkatauhan / mula sa mabigat na tulog ng kasalanan.

Nawa'y ang habag Mo ang maging aliw ko, / ayon sa Salita Mo sa Kautusan Mo.

'Ako lamang sa mga babae ang nanganak sa Iyo nang walang kirot, O Anak, / nguni't ngayon, sa Iyong paghihirap, / tinitiis ko ang di-matagalin na pagdurusa,' wika ng Pinakadakilang Kalinisan.

Sumapit sa akin ang habag Mo, at mabubuhay ako, / sapagkat ang Kautusan Mo ang aking pinagbubusihan.

Sa pagmasid sa Iyo, O Tagapagligtas, sa kaitaasan, na naninirahan nang hindi mapaghiwalay sa Ama, samantalang sa ibaba ay nakahiga Ka na parang patay, nakalatag sa lupa, ang mga Serapim ay napupuno ng matinding takot.

Mahiya nawa ang mga mayabang, sapagkat gumawa sila ng kasamaan laban sa akin nang di-makatarungan, / samantalang pagmumuni-muniin ko ang mga utos Mo.

Ang tabing ng templo ay napunit sa Iyong pagpapako sa krus, O Salita, / *habang* ang mga kalangitan ay nagtago ng *kanilang* liwanag, / nang Ikaw, ang Araw, ay natabonan sa ilalim ng lupa.

Sana'y ang mga natatakot sa Iyo / at nakakakilala sa Iyong mga patotoo ay lumingon sa akin.

Ikaw na nagtatag ng bilog ng lupa sa isang galaw noong pasimula, / ay ngayon bumaba nang walang buhay sa lupa na parang tao. / Manginig, O mga langit, sa tanaw *na ito*!

Nawa'y maging walang kapintasan ang puso ko sa Iyong mga utos, / upang hindi ako matakpan ng kahihiyan.

Ikaw ang bumaba sa lupa, Ikaw na lumalang tao sa sariling Kamay Mo, / upang ibalik ang karamihan ng mga mortal mula sa kanilang pagbagsak / sa pamamagitan ng Iyong makapangyarihang kapangyarihan.

Ang kaluluwa ko'y naghahangad sa Iyong kaligtasan, / at inilagak ko ang aking pag-asa sa Iyong mga salita.

Halina, magkanta tayo ng banal na daing para kay Kristo na namatay, / gaya ng ginawa ng mga babaeng nagdadala ng mira noong unang panahon, / upang tayo *rin* ay makarinig ng 'Magalak!' kasama nila.

Nanglalamang ang aking mga mata sa paghihintay sa Iyong salita; sinasabi ko: 'Kailan Mo ako aaliwin?'

Ikaw, ang Salita, ay tunay na hindi mauubos na bukal ng mira, / kaya't ang mga babaeng nagdadala ng mira ay nagdala ng mira sa Iyo, / – sa Buhay, na para bang sa isang namatay.

Sapagkat naging parang balat ng alak na nagyelo ako, subalit hindi ko kinalimutan ang mga utos Mo.

Ipinahimangkin, O Kristo, ang kaharian ng Hades; / sa pamamagitan ng kamatayan pinatay Mo ang kamatayan / at iniligtas Mo ang mga ipinanganak sa lupa mula sa pagkabulok.

Ilang araw pa ang kailangang tiisin ng lingkod Mo? / Kailan Mo hatulan ang mga nag-uusig sa akin?

Ang Karunungan ng Diyos, na nagbubuhos ng mga agos ng buhay, / nang bumaba sa libingan, ay nagbibigay-buhay / *sa mga naninirahan* sa di-mapapasukang kalaliman ng Hades.

Itinuro sa akin ng mga lumalabag sa batas ang kanilang pangangatwiran, / ngunit hindi gaya ng Kautusan Mo, O Panginoon.

Upang muling buhayin ang nasirang kalikasan ng mga mortal, / ako'y sugatan ng kamatayan sa laman ayon sa *Iyong* kalooban. / Ina Ko, huwag Mo nang pahirapan ang Sarili Mo sa pag-iyak.

Lahat ng mga utos Mo ay totoo; / sinimulan na nilang usigin ako nang di-makatarungan; tulungan Mo ako.

Ikaw ay bumaba sa impiyerno, Umaga na Bituin ng katuwiran, / at ginising ang mga patay na parang galing sa pagtulog, / pinalayas ang lahat ng kadiliman na nasa Hades.

Halos wasakin nila ako sa lupa, / subalit hindi ko pinabayaan ang Iyong mga utos.

Ang binhing nagbibigay-buhay ng dalawang kalikasan / ay itinanim na may luha sa kalaliman ng lupa sa araw na ito, / ngunit, nang sumibol, pupunuin nito ang mundo ng kagalakan.

Sa pamamagitan ng Iyong awa, buhayin Mo ako, / at tutuparin ko ang mga patotoo ng Iyong mga labi.

Tinago ni Adan ang sarili sa Diyos nang Siya'y naglalakad sa Paraiso, / gayon pa man ay nagagalak siya sa Siyang dumating sa impyerno— / minsang bumagsak, nguni't ngayo'y muling nabuhay.

Magpakailanman, O Panginoon, ang Salita Mo / ay nananatili sa langit.

Ang Iyong Ina ay nagbubuhos ng dagat ng luha, / *sa Iyo*, Kristo, na nakahiga sa kutkutan sa laman, / na sumisigaw: 'Bangon, Anak Ko, gaya ng Iyong ipinahayag!'

Mula sa salinlahi hanggang sa salinlahi, ang katotohanan Mo ay nananatili: Itinatag Mo ang lupa, at ito ay mananatili.

Mababaw na inihiga Ka sa isang bagong libingan, si Jose / ay umaawit ng mga himno ng pamamaalam, karapat-dapat sa Diyos, / na hinaluan ng *kanyang* pag-iyak habang inaawit Ka, Tagapagligtas.

Sa iyong utos ay nagpapatuloy ang araw, / sapagkat ang lahat ay sumasailalim sa iyo.

Sa pagkitang nakapako Ka sa Krus, / ang Ina Mo, ang Salita *ng Diyos*, / tinatarak sa sariling kaluluwa ang mga pako ng mapait na dalamhati at mga pana.

Sapagkat kung hindi Ninyong Batas ang naging aking gawain, / kung gayon ay napahamak ako sa aking kahihiyan.

Sa pagmasid sa Iyo, ang Kagalakan ng lahat, ang Iyong Ina, na parang pinipilit uminom ng mapait na tasa, pinupuno ang kaniyang mga mata ng luha ng dalamhati.

Hindi ko kailanman malilimutan ang mga utos Mo, / sapagkat sa pamamagitan nila ay binigyan Mo ako ng buhay.

'Lubos akong sugatan at pinahirapan sa loob, O Salita, / sa aking nasasaksihan ang Iyong di-makatarungang pagpatay,' – / ang daing ng Pinakadakilang Kalinisan, na umiiyak.

Ako ay sa Iyo; iligtas Mo ako, / sapagkat hinanap ko ang Iyong mga utos.

'Matamis ang Iyong tingin; paano ko isasara ang aking mga labi, Salita? / Paano ko nga ba Ikaw ililibing na parang mga patay?' – / ang sigaw ni Jose nang nanginginig.

Ang mga makasalanan ay naghihintay upang sirain ako – / subalit naunawaan ko ang Iyong mga patotoo.

Si Jose at si Nicodemo / ay ngayon nag-aawit ng mga himno ng libing para kay Kristo na namatay, / at ang mga Serapim ay umaawit kasama nila.

Nakita ko ang hangganan ng lahat ng tagumpay – / Ang utos Mo'y napakalawak.

Ikaw ay bumaba sa lupa, O Manunubos, Araw ng katuwiran, / at ang Buwan na nagluwal sa Iyo ay nasapawan ng dalamhati, / na pinagkait sa pagmasid sa Iyong mukha.

Kailan ko nga ba hindi minahal ang Kautusan Mo, O Panginoon; / kagalakan ko ito buong araw.

Nanginig ang impyerno sa pagdating Mo, O Tagapagligtas, Tagapagbigay ng Buhay, / na sumamsam sa kayamanan nito / at nagbuhay muli sa mga patay mula pa noong unang panahon.

Sa pamamagitan ng iyong utos ay naging mas matalino ako kaysa sa aking mga kaaway, / sapagkat ito'y akin magpakailanman.

Sumisikat ang araw pagkatapos ng gabi, / ngunit Ikaw din, O Salita, nang magbangon, sumisikat nang may kagalakan / pagkatapos ng kamatayan, na parang mula sa silid-pangkasal.

Mas naintindihan ko kaysa sa lahat ng aking mga guro, / sapagkat ang mga patotoo Mo ang aking pinag-aaralan.

Ang lupa, nang tanggapin Ka, O Maylalang, sa kalaliman nito, / ay kinapupusutan ng takot at nanginginig, / ginigising ang mga patay sa pamamagitan ng panginginig nito.

Mas naintindihan ko kaysa sa mga nakatatanda, / sapagkat hinanap ko ang Iyong mga utos.

Kasama ang insenso, sina Nicodemo at *ang* marangal na *Jose*, nang inilagak Ka na nilang muli sa kapahingahan, O Cristo, ay sumigaw: 'Manlindol ka, O buong lupa!'

Iniingat ko ang aking mga paa sa bawat masamang landas, / upang mapangalagaan ko ang Kanyang mga salita.

Ikaw ay nagpahinga, O Tagapaglikha ng mga liwanag, at kasabay Mo'y nagpahinga rin ang liwanag ng araw, / habang ang buong nilikha'y nababalot sa pagkamangha, / ipinapahayag Ka bilang Tagapaglikha ng lahat ng bagay.

Hindi ako lumihis sa iyong mga hatol, / sapagkat ikaw ang nagbigay sa akin ng batas.

Ang hinimong bato ay sumasaklo sa Punong Bato, / at ang mortal na tao ay ngayon tinatago ang Diyos, bilang isang mortal, sa libingan. / Manginig, O lupa!

Kay tamis ng mga salita Mo sa aking lalamunan – / mas matamis pa sa pulot sa aking mga labi.

'Tumingin ka sa alagad na inibig Mo, at sa Ina Mo, / at magsalita ka, O Pinakamamahal na Anak,' – / ang sigaw ng Dalisay, na umiiyak.

Sa pamamagitan ng iyong mga utos ay nagkamit ako ng pagkaunawa, / kaya't kinamuhian ko ang bawat landas ng kasamaan.

Ikaw, bilang tunay na Tagapagbigay ng buhay, ang Salita, / na nakabitin sa Krus, ay hindi pinatay ang mga Hudyo, / kundi binuhay mo pa nga ang kanilang mga patay.

Ang Kautusan Mo ay sulo sa aking mga paa / at liwanag sa aking landas.

Hindi ka nagkaroon ng kagandahan o anyo bago at habang naghihirap ka, O Salita; / ngunit nang muling nabuhay ka, sumiklab ka sa saganang liwanag, / pinalamutian ang mga mortal ng banal na karilagan.

Sumumpa ako at nagpasya / na tutuparin ang mga hatol ng Iyong katuwiran.

Ikaw ay naparito sa lupa sa laman, O di-kumukupas na Tagapagdala ng Liwanag, / at ang araw, na hindi matiis *ang* tanawin, / ay nagdilim sa katangtangan ng tanghali.

Lubos akong napababa, O Panginoon; buhayin Mo ako sa pamamagitan ng Kanyang salita.

Ang araw at buwan, parehong dumilim, O Tagapagligtas, / sapagkat kumakatawan sila sa mga tapat mong lingkod, / ay nakasuot ng itim na kasuotan.

Tanggapin mo nang may biyaya, O Panginoon, ang kusang-loob na handog ng aking mga labi, / at ituro mo sa akin ang iyong mga daan.

'Kinilala ka ng senturiyon bilang Diyos, kahit na ikaw ay namatay – paano ko nga, Diyos ko, mailalagay ang aking mga kamay sa Iyo? Nanginginig ako!' – sigaw ni Jose.

Ang kaluluwa ko'y laging nasa mga kamay Mo, – at hindi ko kinalimutan ang batas Mo.

Nauhog si Adan, **at mula sa kaniyang mga tadyang sumibol ang kamatayan;** / ngunit Ikaw, na ngayon ay natutulog, O Salita ng Diyos, / nagbubuhos ng buhay sa mundo mula sa Iyong mga tadyang.

Naglatag ng bitag para sa akin ang mga makasalanan, – / ngunit hindi ako lumihis sa mga utos Mo.

Ikaw ay matagal na natulog, at binuhay Mo ang mga patay, / at, nang Mabuhay Ka, Ipinabangon Mo / ang mga matagal nang natutulog, O Mabuti.

Minana ko ang Iyong mga patotoo magpakailanman, / sapagkat ito ang kagalakan ng aking puso.

Ikaw ay kinuha mula sa lupa, subalit ibinuhos Mo ang alak ng kaligtasan, / ang Ubasang nagbibigay-buhay; / pinupuri ko ang paghihirap *Mo* at ang Krus.

Itinakda ko ang aking puso sa pagtupad ng Iyong mga utos magpakailanman, alang-alang sa gantimpala.

Paano nga ba matiis ng mga di-nakikita na hukbo, sa pagkitang Ikaw, O Tagapagligtas, ay hubad, duguan, at hinatulan, ang kapalastugan ng mga nagpakrusipika?

Nauwi ako sa pagkamuhi sa mga lumalabag sa batas, / subalit naibigan ko ang Kautusan Mo.

O bayan ng mga Hudyo na ipinang-asawa *ngunit* lubhang mapaghimagsik, / alam ninyo ang muling pagtatatag ng Templo; / bakit ninyo hinatulan si Cristo?

Ikaw ang aking tagapagsaup at tagapagtanggol; sa iyong mga salita inilagay ko ang aking tiwala.

Sinisinuotan ninyo ng balabal ng pang-iinsulto ang Maylalang ng lahat ng bagay, / Siya na nagtatag ng mga langit / at kamangha-manghang pinalamutian ang lupa.

Lumayo kayo sa akin, kayong manggagawa ng kasamaan, at pagmumunyagan ko ang mga utos ng aking Diyos.

Tulad ng pelikang tinusok sa Iyong tagiliran, O Salita, / binuhay Mo ang Iyong mga patay na anak, / na nagbubuhos sa kanila ng mga bukal na nagbibigay-buhay.

Suportahan Mo ako ayon sa Salita Mo, at mabubuhay ako, / at huwag Mo akong pabayaan sa paghihintay ko.

Noong pinigil *ni Josue* ang araw, at pinatay ang mga dayuhan, / ngunit *ngayo'y* Ikaw Mismo ang nagpakita ng Sarili, / at pinabagsak ang prinsipe ng kadiliman.

Tulungan Mo ako, at maliligtas ako, / at palagi kong pagmumuni-muniin ang mga utos Mo.

Nanatiling naroroon Ka sa sinapupunan ng Ama, O Maawain, / at nagpakatawang maging tao, / at bumaba Ka sa Impiyerno, O Kristo.

Ipinagwalang-bahala Mo ang lahat ng lumalayo sa mga utos Mo, / sapagkat ang kanilang mga kaisipan ay di-matuwid.

Ang ipinako sa krus ay itinaas, matapos itangay ang lupa sa ibabaw ng mga tubig, / at Siya ay inilibing sa loob nito nang walang buhay, / at, hindi matiis ito, ang lupa ay nanginig nang malubha.

Bilang kong lahat ng makasalanan sa lupa ay mga lumalabag, / kaya't minahal ko ang Iyong mga patotoo.

'Kawawa ako, O Anak,' ang himig at daing ng dalaga, / 'sapagkat Ikaw, na inaasahan kong aking makitang Hari, / ay ngayo'y nakikita kong nahatulan sa Krus!'

Ipako Mo nang matibay ang laman ko sa takot Mo, / sapagkat nanginginig ako sa takot sa mga paghatol Mo.

Ganito ang sinabi sa akin ni Gabriel nang siya'y dumating: sinabi niyang ang Kaharian ng Aking Anak na si Jesus ay magiging walang hanggan.

Itinatag ko ang katarungan at katuwiran; huwag mo akong ipagkatiwala sa kamay ng mga nagkakamali sa akin.

Sa wakas, natupad na ang hula ni Simeon: / sapagkat ang Sugo Mo ay tumusok / sa puso Ko, O Emmanuel!

Tanggapin Mo ang Katiwala Mo sa Kaloob-Looban Mo, / baka pag-usigpigin ako ng mga mayabang!

Maging kayo man, O mga Hudyo, ay mahiya / sa harap ng mga taong binuhay ng Tagapagbigay ng Buhay mula sa mga patay, / Siya na inyong pinatay dahil sa inggit.

Ang aking mga mata ay napagod sa paghihintay sa Iyong kaligtasan / at sa salita ng Iyong katotohanan.

Nanginig ang araw sa pagtanaw sa hindi nakikitang Liwanag—Ikaw, aking Kristo, / na nakatago sa libingan at walang buhay— / at pumaitim ang liwanag nito.

Gawin Mo sa lingkod Mo ayon sa habag Mo, / at ituro Mo sa akin ang mga utos Mo.

Ang lubos na Banal Mong Ina ay tumangis nang mapait, O Salita, nang makita Ka Niya sa kutkutan, O Di-maunawaan at Walang-hanggang Diyos.

Ako'y lingkod Mo; liwanagan Mo ako, / upang aking maalaman ang Iyong mga patotoo.

Sa pagmasid sa Iyong kamatayan, O Kristo, ang Iyong Pinakadalisay na Ina ay tumangis nang mapait sa Iyo: 'Huwag magtagal, O Buhay, sa gitna ng mga patay'.

Panahon na para kumilos ang Panginoon: / sinira nila ang Kautusan Mo.

Ang kakila-kilabot na impyerno ay nanginig nang makita Ka, / ang Walang-Kamatayang Araw ng kaluwalhatian, / at agad nitong pinalaya ang Kaniyang mga bihag.

Kaya't minahal ko ang Iyong mga utos / higit pa sa ginto o topas.

Isang dakila at nakakabighaning pangitain ang nasasaksihan ngayon, O Manunubos: sapagkat ang Tagapagbigay-buhay ay kusang-loob na tinanggap ang kamatayan, na nagnanais magbigay-buhay sa lahat.

Kaya't itinutok ko ang aking mukha sa lahat ng Iyong mga utos, / at kinamuhian ko ang bawat landas ng kawalan ng katarungan.

Tinusok ka sa tagiliran at pinarian sa mga kamay, O Panginoon, / nagpapagaling sa sugat sa tagiliran Mo, / at sa pagwawalang-kontrol ng mga kamay ng aming mga ninuno.

Kamangha-mangha ang Iyong mga patotoo: / kaya't ang kaluluwa ko'y naghukay nang malalim sa mga ito.

Noong una, ang lahat sa bahay ay umiyak para sa anak ni Rahel; / ngayo'y para sa Anak ng Birhen, ang pulutong ng mga alagad, kasama ang Ina, ay pinapalo ang kanilang mga dibdib.

Ang pagbubunyag ng Iyong mga salita / ay nagbibigay-liwanag at nagtuturo sa mga maliliit.

Isang suntok ang tumama sa mukha ni Cristo, / sa kamay ng Siyang lumalang sa tao / at nagpabagsak sa mga panga ng mabangis na hayop.

Binuksan ko ang aking bibig at hininga *ko* ang Espiritu, sapagkat hinangad ko ang iyong mga utos.

Sa aming mga awit, kami, ang mga tapat, ay ngayo'y niluluwalhati ang Iyong pagpapako sa krus at ang Iyong paglilibing, O Kristo, sapagkat nailigtas kami mula sa kamatayan sa pamamagitan ng Iyong paglilibing.

Kaluwalhatian sa Tatlong Persona: Diyos na walang simula, Salita at Espiritu na kapwa walang hanggan, sa pamamagitan ng Inyong kabutihan, palakasin ang mga scepter ng mga pinuno laban sa kanilang mga kaaway.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: O Tagapagbigay-buhay, Walang-sala, Dalise, Birhen, / sa pamamagitan ng Iyong kabutihan wakasan / ang mga tukso sa loob ng Simbahan at ipagkaloob ang kapayapaan.

At inuulit ng parehong koro ang unang troparion: Karapat-dapat kang luwalhatiin, O Tagapagbigay-buhay, / na nagunat ng Iyong mga kamay sa Krus / at sinupil ang kapangyarihan ng kaaway.

Pagkatapos ay ang Maliit na Ektenia, Panalangin 7 at ang aklamasyon: Sapagkat Banal Ka, O aming Diyos, na nagpapahinga sa trono ng kaluwalhatian ng mga Kerubin, at sa Iyo namin iniaalay ang kaluwalhatian, kasama ng walang-simulang Ama Mo, at ng Iyong lubos na banal, mabuti at nagbibigay-buhay na Espiritu, ngayon at magpakailanman hanggang sa kailanman.

At pagkatapos ng pag-aalay ng insenso, sinisimulan natin ang ikatlong stasis.

Ikatlong Stasis

Taludtod, tono 3: Lahat ng salinlahi / ay nag-aalay ng awit para sa Kalooban Mo, / O aking Kristo.

Tumingin ka sa akin at maawa ka sa akin / ayon sa paghatol ng mga umiibig sa iyong pangalan.

Matapos Ibinaba Ka sa Krus, / inilagay Ka ng taong taga-Arimathea sa isang libingan.

Gabayan Mo ang aking mga hakbang ayon sa Salita Mo, at huwag Mo akong pabayaan na masakmal ng kasamaan.

Dumating na ang mga Tagadala ng Mirra, / nagdadala ng mirra para sa Iyo, aking Kristo, / nang may debosyon.

Iligtas Mo ako sa paninirang-puri ng tao, at tutuparin ko ang mga utos Mo.

Halina, lahat ng nilikha, / maghandog tayo ng mga awit ng libing / sa Maylalang.

Ipakita Mo ang liwanag ng Kanyang mukha sa Kanyang lingkod, / at ituro Mo sa akin ang Kanyang mga utos.

Pahiran natin ng myrrh ang buhay na parang siya'y patay, nang may karunungan, *kasama* ng mga tagadala ng myrrh.

Ang aking mga mata ay nagbuhos ng dagat-dagatan ng luha, / sapagkat hindi nila tinupad ang Kautusan Mo.

Jose, tatlong-biyaya, / ilibing ang katawan / ni Cristo, ang Tagapagbigay ng buhay.

Ikaw ay matuwid, O Panginoon, / at ang iyong mga hatol ay makatarungan.

Yaong pinakain Niya ng mana / ay tumalikod / laban sa kanilang Mabubuti.

Iniutos Mo ang katuwiran – ang Sugo Mo, / at ang katotohanan – nang matatag.

Yaong pinakain Niya ng manna / ay iniaalay sa Tagapagligtas / ang apdo na hinaluan ng suka.

Ang aking sigasig para sa Iyo ang nagpabagsak sa akin, / sapagkat nakalimot ang aking mga kaaway sa Iyong mga salita.

O, ang kamangmangan / at pagpatay kay Cristo / ng mga pumatay sa mga propeta!

Ang Salita Mo ay lubusang pinadalisay ng apoy, at ang lingkod Mo ay napaligaya nito.

Tulad ng isang baliw na alipin, / ang nakikibahagi sa mga sakramento / ay ipinagkanulo ang Kalaliman ng Karunungan.

Ako'y bata pa at hinamak, – / subalit hindi ko kinalimutan ang Iyong mga utos.

Matapos ipagkanulo ang Tagapagligtas, / ang mapanulong Hudas / ay naging bihag.

Ang katotohanan Mo ay katotohanan magpakailanman, / at ang Kautusan Mo ay katotohanan.

Ayon kay Solomon, / ang mga bibig ng mga walang-batas na Hudyo / ay isang malalim na hukay.

Dinampot ako ng mga kalungkutan at kapighatian, – ang Kanyang mga utos ang aking ginagawa.

Sa mga baluktot na daan / ng mga walang-batas na Hudyo / may mga tinik at patibong.

Ang mga patotoo Mo ay katotohanan magpakailanman; liwanagan Mo ako, at mabubuhay ako.

Si Jose at si Nicodemo / ayon sa kaugalian ng mga patay / ay inihahimlay ang Maylalang.

Sumigaw ako ng buong puso; dinggin Mo ako, O Panginoon; hinahanap ko ang mga utos Mo.

Tagapagbigay ng buhay, Tagapagligtas, / luwalhati sa Kanyang kapangyarihan, / na winawasak ang impyerno.

Sumigaw ako sa Iyo, iligtas mo ako, / at tutuparin ko ang Iyong mga patotoo.

Nang makita Ka, O Salita, / na nakahiga sa Iyong likod, / ang Pinakadalisay ay umiyak na parang ina.

Bago pa ang takdang oras ay nagsimula akong sumigaw – inilagay ko ang pag-asa ko sa Iyong mga salita.

'O, aking matamis na Tagsibol, / aking pinakamamahal na Anak, / saan na napunta ang Kanyang ganda?'

Bukas ang aking mga mata bago sumikat ang araw, / upang maaral ko ang Iyong mga salita.

Ang Iyong Pinakadakilang Ina ay umiyak, / *sapagkat* Ikaw ay pinatay, O Salita.

Pakinggan Mo ang aking tinig, O Panginoon, sa Iyong awa, at buhayin Mo ako ayon sa Iyong katuwiran.

Ang mga babae, dala ang kanilang mga pabango, ay dumating upang pahiran ako ng myrrha ni Cristo, ang Banal na Myrrha.

Ang mga nananakit sa akin nang di-makatarungan ay lumapit, / subalit sila'y lumihis mula sa Iyong batas.

Sa pamamagitan ng kamatayan, pinapatay Mo ang kamatayan, O Diyos ko, sa pamamagitan ng Iyong banal na kapangyarihan.

Malapit Ka, O Panginoon, / at ang lahat ng mga utos Mo ay totoo.

Ang manlilinlang ay naliligaw, / *ngunit* ang naliligaw ay naililigtas / sa pamamagitan ng Iyong Karunungan, aking Diyos,

Mula pa sa simula, batid ko mula sa Iyong mga patotoo / na Itinatag Mo ang mga ito magpakailanman.

Ang taksil ay itinapon / sa kailaliman ng impiyerno, / sa hukay ng pagkawasak.

Tumingin sa aking paghihirap at iligtas mo ako, / sapagkat hindi ko nakalimutan ang iyong batas.

Mga tinik at patibong – / ang mga daan ng tatlong-beses na mapahamak / na si Hudas na baliw.

Hukuman ang aking usapin at iligtas mo ako; / buhayin mo ako ayon sa iyong salita.

Sila'y mapapahamak na lahat, / ang Iyong mga nagpako sa krus, O Salita, / Anak ng Diyos, Hari ng lahat.

Ang kaligtasan ay malayo sa makasalanan, / sapagkat hindi nila hinanap ang iyong mga utos.

Sa hukay ng pagkawasak / sabay na nabubuwisit ang lahat ng mga uhaw sa dugo.

Dakila ang habag Mo, O Panginoon; / buhayin Mo ako ayon sa hatol Mo.

Anak ng Diyos, Hari ng lahat, / Diyos ko, Lumikha ko, / paano Mo tiniis ang pagdurusa?

Marami ang nagtataboy sa akin at nang-aapi sa akin, – / subalit hindi ako lumihis mula sa Iyong mga patotoo.

Ang baka, nang makita ang Kordero, / na nakabitin sa Krus, / ay sumigaw.

Nakita niya ang mga hangal at napagod siya, sapagkat hindi nila tinupad ang Iyong mga salita.

Inilibing ni Jose / ang Katawang nagbibigay-buhay / kasama si Nicodemo.

Narito, inibig ko ang mga utos Mo, O Panginoon; sa pamamagitan ng awa Mo, bigyan Mo ako ng buhay.

Sumigaw ang Birhen, / nagpapatak ng mainit na luha, / tinusok sa kalooban.

Ang simula ng mga salita Mo ay katotohanan, / at ang lahat ng Matuwid Mong hatol ay mananatili magpakailanman.

'O Liwanag ng aking mga mata, / aking pinakamamahal na Anak, / paanong ngayon ay nakatago Ka sa libingan?'

Sinimulan akong usigin ng mga prinsipe nang walang dahilan, / ngunit sa Kanyang mga salita napuno ng takot ang aking puso.

'Upang palayain sina Adan at Eba / tinitiis ko ito – / huwag kang umiyak, Ina.'

Nagagalak ako sa Iyong mga salita, / na parang siyang nakatagpo ng malaking samsam.

'Pinupuri ko, Anak Ko, / ang pinakadakila Mong awa, / kung bakit mo ito tinitiis.'

Kinamuhian ko ang kabulaanan at kinayawaan ko ito, / ngunit inibig ko ang Kautusan Mo.

Pinainom ka ng suka / at apdo, O Maawain, / na sumisira *sa kasalanan* ng sinaunang paglabag.

Makapito sa isang araw pinupuri Kita / dahil sa mga hatol ng Iyong katuwiran.

Sa isang kilalang lugar ay ipinako Ka sa krus / noong mga unang araw, Ikaw na bumalot sa iyong bayan / ng haligi ng ulap.

Malaki ang kapayapaan ng mga umiibig sa Kautusan Mo, / at hindi sila natitisod.

Ang mga tagadala ng myrra, nang dumating sa libingan, / ay naghandog ng insenso / sa Iyo, O Tagapagligtas.

Inaasam ko ang kaligtasan Mo, O Panginoon, / at inibig ko ang mga utos Mo.

Muling bumangon, O Mahabagin, / at itaas Mo kami / mula sa kalalaliman ng impyerno.

Ingat ng kaluluwa ko ang mga patotoo Mo, / at labis na inibig ang mga ito.

'Bangon, O Tagapagbigay ng Buhay,' – / ang sabi, na may luha, / ng Inang nagluwal sa Iyo.

Iningatan ko ang mga utos Mo at ang mga patotoo Mo, / sapagkat ang lahat ng aking mga lakad ay nasa harap Mo, O Panginoon.

'Magmadali kang bumangon, O Salita, / at wakasan ang dalamhati / ngiya na nagluwal sa Iyo nang walang kasalanan!'

Nawa'y makarating ang aking panalangin sa harap Mo, O Panginoon, – paliwanagan Mo ako ayon sa Salita Mo.

Ang mga hukbo sa langit / ay namangha at nagtaka, / tinitigan Ka na parang patay.

Sumampa nawa ang aking panalangin sa harap Mo, O Panginoon, – iligtas Mo ako ayon sa Salita Mo.

Sa mga nagpapahalaga / sa Iyong mga paghihirap nang may pag-ibig at paggalang, / ipagkaloob ang kaligtasan mula sa kasalanan.

Ang aking mga labi ay magbubuhos ng awit, / kapag itinuro Mo sa akin ang Kautusan Mo.

Kayang-kayang kakila-kilabot at kamangha-manghang tanawin, / ang Salita ng Diyos! / Paano ka matatago ng lupa?

Ang dila ko'y magbabalita ng Iyong mga salita, / sapagkat ang lahat ng Iyong mga utos ay katotohanan.

Noong minsan, tumakas si Jose *sa Ehipto*, / dala Ka, O Manunubos, / at ngayon ay *isang Jose* naman ang naglilibing sa Iyo.

Nawa'y ang Kalooban Mo ang maging kaligtasan ko, / sapagkat pinili ko ang mga utos Mo.

Ang Iyong Lubos na Dalisay na Ina ay umiiyak at nagdadalamhati / para sa Iyo, aking Tagapagligtas, na namatay.

Itinakda ko ang aking puso sa Iyong kaligtasan, O Panginoon, / at ang Iyong batas ang aking kagalakan.

Nanginginig ang mga isip / sa pambihira at nakakabighaning / paglilibing Mo, O Nilikha ng lahat ng bagay.

Ang kaluluwa ko'y mabubuhay at pupuri sa Iyo, / at ang Iyong mga hatol ang magpapanatili sa akin.

Ang mga tagadala ng mira, / na dumating nang napakaaga, / pinahiran ng mira ang *Kanyang* kabaong.

Naligaw ako na parang tupa na nawala; / maawa ka sa iyong lingkod, sapagkat hindi ko kalimutan ang iyong mga utos.

Ipagkaloob Mo ang kapayapaan sa Simbahan, / at ang kaligtasan sa Iyong bayan / sa pamamagitan ng Iyong Pagkabuhay.

Kaluwalhatian, sa Trinidad: O Trinidad, aking Diyos – / Ama, Anak at Espiritu Santo, / maawa ka sa mundo!

At ngayon, sa Theotokos: Ibigay Mo sa mga lingkod Mo, O Birhen, / na masdan ang Pagkabuhay Muli / ng Anak Mo.

Tropario, Tono 5

Pinagpala Ka, O Panginoon; ituro Mo sa akin ang Katuruan Mo.

Namangha ang pulutong ng mga anghel, / nang makita Ka, O Tagapagligtas, na binilang sa mga patay, / subalit sinira Mo ang kapangyarihan ng kamatayan, / at muling binuhay Mo si Adan kasama Mo, / at pinalaya Mo ang lahat mula sa impyerno.

Pinagpala Ka, O Panginoon; ituro Mo sa akin ang mga utos Mo.

'Bakit ninyong hinalo ang mira sa luha ng habag, / O mga alagad?' / – Ang anghel, na nagniningning sa libingan, ay sumigaw sa mga tagadala ng mira, / – 'Tumingin kayo sa libingan at makita / na ang Tagapagligtas ay muling nabuhay mula sa libingan!'

Pinagpala Ka, O Panginoon; ituro Mo sa akin ang mga utos Mo.

Maagang-maaga, / nagmadali sa Kabilang Kuweba ang mga tagadala ng mira, na umiiyak. / Ngunit isang Anghel ang lumitaw sa kanilang harapan at sumigaw: / 'Natapos na ang panahon ng pag-iyak; huwag na kayong magluksa, / kundi kayo'y pumunta at sabihin sa mga Apostol ang tungkol sa Pagkabuhay na Muli.'

Pinagpala Ka, O Panginoon; ituro Mo sa akin ang Katuruan Mo.

Ang mga babaeng may dalang myrrha, nang sila'y dumating na may myrrha / sa Kanyang hukuman, O Tagapagligtas, ay umiyak, / samantalang ang Anghel ay sumigaw sa kanila: / 'Bakit ninyo binibilang ang Buhay sa mga patay? / Sapagkat, gaya ng Diyos, Siya'y muling nabuhay mula sa hukuman.'

Luwalhati sa Banal na Trinidad: Sambahin natin ang Ama, at ang Kaniyang Anak, at ang Banal na Espiritu, ang Banal na Trinidad sa isang substansiya, na sumisigaw kasama ng mga Serapim: 'Banal, Banal, Banal Ka, O Panginoon'.

At ngayon, sa Ina ng Diyos: Sapagkat ipinanganak Mo ang Nagbibigay-buhay, / Ikaw, O Birhen, ay nagligtas sa amin mula sa kasalanan ni Adan, / at ipinagkaloob Mo kay Eba ang kagalakan sa halip na dalamhati; / at ang Diyos at Tao, na nagkatawang-tao mula sa Iyo, / ay muling nagbigay-buhay sa kanya matapos siyang mahulog.

Alleluia, alleluia, alleluia, luwalhati sa Iyo, O Diyos. **(3)**

Pagkatapos ay ang Maliit na Ektenia, Panalangin 8 at ang aklamasyon: Sapagkat Ikaw ang Hari ng sanlibutan, Kristo na aming Diyos, at sa Iyo ay ipinapadala namin ang kaluwalhatian, kasama ng walang-simulang Ama Mo, at ng Iyong lubos na banal, mabuti at nagbibigay-buhay na Espiritu, ngayon at magpakailanman, at hanggang sa kailanman ng mga kapanahunan.

Sedalen ng Araw, Tono 1

Matapos hingin kay Pilato ang banal na katawan, / pinahiran ito ni Jose ng mira at inilagay sa isang bagong hukay / kasama ang malinis na lino at mga banal na pabangô. / Kaya't ang mga babaeng nagdadala ng mira na dumating sa madaling-araw ay sumigaw: / 'Ipakita sa amin, O Kristo, / gaya ng Iyong ipinangako, ang Pagkabuhay na Muli!'

Luwalhati: Ipakita sa amin, O Kristo, / gaya ng Iyong ipinahayag, ang Pagkabuhay na Muli!

At ngayon: Ang mga anghel ay namangha, / nang makita Siyang nakaupo sa kandungan ng Ama, – / kung paanong ang Walang-Kamatayan ay inilagay sa libingan na parang patay; / Siya na pinalilibutan ng mga anghel / at pinupuri *kasama* ng mga patay sa Hades / bilang Manlilikha at Panginoon.

Ang Pagkabuhay na Muli ni Cristo: hindi tayo kumakanta, kundi binabasa ang Awit 50.

Isang komposisyon nina San Cosmas ng Maium, Mark, Obispo ng Idrunt, at ng madre na si Cassia, tono 6; inaawit natin ang mga irmos nang dalawang beses, at ang mga tropario nang labindalawang beses. Sa pagtatapos ng bawat awit, sabay na inaawit ng parehong koro ang irmos.

Kanon, tono 6.
Awit 1

Irmos: Sa alon ng dagat / Siya na noong unang panahon / tinakpan ang mang-uusig na tirano / ay natago sa ilalim ng lupa / ng mga batang *kaniyang* iniligtas; / ngunit tayo, na parang mga dalagang binata, / ay mag-aawit sa Panginoon: / sapagkat Siya ay pinarangalan sa kaluwalhatian.

O Panginoon, aking Diyos! / Kakanta ako sa Iyo ng awit ng pag-alis / at ng awit ng libingan, / Ikaw na, sa pamamagitan ng Iyong paglilibing, ay nagbukas sa akin ng mga pintuan ng buhay / at, sa pamamagitan ng Iyong kamatayan, ay pinatay ang kamatayan at ang Hades.

Sa itaas—sa trono / at sa ibaba—sa libingan / *ang mga nilalang* ng langit at ng ilalim ng lupa / na makakita sa Iyo, aking Tagapagligtas, / ay nanginig sa Iyong kamatayan: / sapagkat lampas sa lahat ng pagkaunawa Ika'y lumitaw na parang metung na namatay, / ang May-akda ng buhay.

Upang mapuno Mo ang lahat ng bagay / ng Kaluwalhatian Mo, / bumaba Ka sa pinakamalalalim na *bahagi* ng lupa; / sapagkat ang aking kalikasan, *na* mula kay Adan, / ay hindi Namo ikinubli, / at sa paglilibing Mo, binago Mo / ako na nauwi sa kapahamakan, O Tagapagmahal ng sangkatauhan.

Himno 3

Irmos: Ikaw, na nagbitin sa buong lupa nang walang sandigan sa ibabaw ng mga tubig, / nang makita ng nilikha na nakabitin Ka sa *lugar* ng bungo, / nanginginig sa matinding takot, sumigaw: / 'Walang Banal maliban sa Iyo, O Panginoon!'

Ipinahayag Mo ang mga larawan ng Kaloob-looban Mo / sa maraming mga panyaya; / at ngayon, O Panginoon, sa banal at makataong paraan ay ipinahayag Mo ang mga hiwaga Mo / sa *mga* nasa Hades, na sumigaw: / 'Walang Banal maliban Sa Iyo, O Panginoon!'

Inyoang inunat ang Inyong mga kamay / at pinag-isa ang dating nahati; / at sa pamamagitan ng pagbalot sa Inyo, O Tagapagligtas, / sa lino at paglalagay sa Kuweba, / pinalaya Mo ang mga nakagapos sa kadena, na sumigaw: / 'Walang Banal maliban sa Inyo, O Panginoon!'

Sa libingan at sa likod ng mga selyo / Ikaw, ang Hindi Maisip, ay kusang-loob na nananatili; / at, sa katunayan, ang Kekaung kapangyarihan / ay banal na Iyong ipinahayag sa pamamagitan ng Kekaung mga gawa sa mga umawit: / 'Walang Banal maliban sa Iyo, O Panginoon, Minamahal ng Sangkatauhan!'

Sedalen, Tono 1

Ang mga sundalong nagbabantay sa Kabanata Mo, O Tagapagligtas, ay nabuwal na parang patay sa ningning ng Anghel na nagpakita, na naghayag ng Pagkabuhay sa mga babae. Pinupuri Ka namin, Ikaw na sumira sa kasamaan, lumaluhod kami sa Iyo, na nabuhay mula sa kabanata, at aming iisang Diyos.

Kaluwalhatian, at ngayon: **inuulit namin ang pareho.**

Awit 4

Irmos: Nang masdan ang Iyong banal na pagpapakababa sa Krus, / si Habakuk ay sumigaw nang namangha: / 'Pinutol Mo, O Mabuti, ang kapangyarihan ng mga pinuno, / at isinama Mo sa Hades, / bilang Makapangyarihan sa lahat!'

Ngayon ay pinabanal Mo ang ikapitong araw, na dati Mong pinagpala ng kapahingahan mula sa mga gawain; sapagkat binabago Mo ang lahat ng bagay, aking Tagapagligtas, at pinapabago Mo sila, habang nagpapahinga – at hinihila Mo sila sa Sarili Mo.

Nang magtagumpay Ka sa pamamagitan ng Iyong sukdulang kapangyarihan, ang Iyong kaluluwa ay napaghiwalay sa Iyong katawan; gayon pa man, pareho silang napalaya mula sa gapos ng kamatayan at impiyerno sa pamamagitan ng Iyong kapangyarihan, O Salita.

Ang impyerno, nang makasagupa Ka, O Salita, ay nagngalit, / nang makita ang mortal na pinadakila, / may mga sugat *ngunit* makapangyarihan, / ngunit nauwi sa takot sa harap ng tanawing ito.

Dalit 5

Irmos: Sa pagpapahayag ng Iyong presensya sa piling natin, O Cristo, / na nagmula sa habag, / si Isaias, nang masdan ang di-kukupas na liwanag, / ay nagbantay sa buong magdamag at sumigaw: / 'Ang mga patay ay babangon, / at ang mga nasa mga libingan ay babangon, / at ang lahat *ng naninirahan* sa lupa ay magagalak!'

Ina-renew Mo ang mga ipinanganak sa lupa, O Maylalang, / *sapagkat Ikaw Mismo* ay nagpakita bilang isang nilalang mula sa alikabok; / at ang sudlar at ang kabaong ay nagtuturo, O Salita, / sa hiwagang kaugnay sa Iyo; / sapagkat ang kagalang-galang na miyembro ng konseho ay kumakatawan / sa plano ng Iyong Ama, / na marilag na nagpapabago sa akin sa Iyo.

Sa pamamagitan ng kamatayan binabago Mo ang may kamatayan, / sa pamamagitan ng paglilibing—ang may panahong masira; / sapagkat Ikaw ay hindi nagbabago, ayon sa pagka-Diyos, / ginagawang walang kamatayan ang Siyang kinuha Mo sa Sarili: / sapagkat ni ang laman Mo'y hindi nakita ang pagkabulok, O Panginoon, / ni ang kaluluwa Mo'y hindi iniwan sa Hades sa isang kahanga-hangang paraan.

Ipinanganak mula sa Birhen at tinusok sa tagiliran, / sa pamamagitan Niya, aking Tagapaglikha, / inilaganap Mo ang muling paglikha ni Eba, / sa pagiging *bagong* Adan, / na nahimlay sa isang di-pangkaraniwang pagtulog na nagbibigay-buhay, / at binuhay Mo ang buhay mula sa pagtulog at pagkabulok, / bilang Makapangyarihan sa lahat.

Kanta 6

Irmos: Nilunok siya, subalit hindi bilang bihag ng bituka ng balyena ni Jonas; / sapagkat bitbit ang larawan Mo, na nagdusa at inihimlay sa libingan, / lumabas siya mula sa halimaw na parang mula sa palasyo, / at sumigaw sa mga tagapagbantay *ng Kabanal-banalan Mong Libingan*: / 'Kayo na nagbabantay sa walang kabuluhan at kabulaanan, / kayo ay pinabayaan ang Mismo ang Awa!'

Pinapatay Ka, O Salita, subalit hindi Ka pinaghiwalay / sa laman na Siyang pinisan Mo; / sapagkat bagaman ang Templo Mo ay winasak sa panahon ng paghihirap Mo, / kahit noon pa man ang Hipostasis / ng Pagka-Diyos Mo at ng laman ay nanatiling isa, / sapagkat sa parehong *kalikasan* ay naninirahan Ka, ang nag-iisang Anak, / ang Salita ng Diyos, Diyos at tao.

Ang pagbagsak ni Adan ay nakamamatay para sa mga tao, ngunit hindi para sa Diyos, / sapagkat bagaman ang kalikasan ng Kanyang laman, *na nilikha* mula sa alabok, ay nagdusa, / ang Pagkadiyos ay nanatiling hindi matitinag, / at Iyong binago ang nabubulok sa loob Mo tungo sa hindi nabubulok / at inihayag ang bukal ng buhay na walang hanggan sa pamamagitan ng Pagkabuhay na Mag-uli.

Naghahari ang impyerno, ngunit hindi magpakailanman, sa buong sangkatauhan; sapagkat Ikaw, ang Makapangyarihan, na inilibing sa hukay, sa pamamagitan ng Iyong buhay-na-nagbibigay na kamay ay binasag ang mga kandado ng kamatayan at ipinahayag ang tunay na kaligtasan sa mga matagal nang nanahan doon, at naging, O Tagapagligtas, ang panganay sa mga patay.

Kontakion, Tono 6

Ya na nagbigkis sa Kalalalaman / *ay nakahiga* nang patay sa ating harapan, / at, binalot sa lino at mira, / ay inilagay sa libingan bilang isang mortal – ang Imortal. / Ang mga babae naman ay dumating upang pahiran Siya ng mira, / na tumatangis nang taimtim at sumisigaw: / 'Pinakabiyaya ang Sabatong ito, / ang *mismong araw* na nakatulog ang Cristo, / *upang* Siya'y muling mabuhay *sa* ikatlong araw.'

Ikos: Siya na humahawak sa lahat ng bagay ay itinaas sa Krus, / at ang buong nilikha ay umiiyak, / sa pagkitang hubad Niya, nakabitin sa Punò; / Itinago ng araw ang sinag nito, at nawalan ng liwanag ang mga bituin; / ang lupa, sa matinding takot, ay nanginig, / umalon ang dagat at nabiyak ang mga bato, / at maraming libingan ang nabuksan, / at ang mga katawan ng mga banal ay muling nabuhay. / Ang impyerno ay umuungal sa ibaba, habang ang mga Hudyo ay nagbabalak na siraan ang Pagkabuhay na Muli ni Cristo, / ngunit ang mga babae ay sumigaw: / 'Ang Sabatong ito ay pinakabanal, / ang *mismong* araw na si Cristo ay nakatulog, / *upang* muling bumangon *sa* ikatlong araw.'

Himno 7

Irmos: Isang hindi mailarawan na himala! / Siya na nagligtas sa mga banal na kabataan mula sa apoy sa pugon / ay inihiga sa isang libingan, patay at walang buhay, / para sa kaligtasan nating mga umaawit: / 'O Diyos, aming Manunubos, pinupuri Ka!'

Tinagos ang impyerno sa puso, / nang tanggapin Niya na tinusok ng sibat sa tagiliran, / at humihikbi, nasusunog sa banal na apoy, / para sa kaligtasan nating kumakanta: / 'O Diyos, aming Manunubos, pinupuri Ka!'

Kayaman ng kutkutan! / Sapagkat tinanggap sa loob nito / ang Maylalang na *parang* natutulog, / ito'y inihayag na banal na kaban ng buhay, / para sa kaligtasan nating umaawit: / 'O Diyos, aming Manatubos, pinapuri Ka!'

Ayon sa batas ng mga mortal, / ang paglibing sa hukay / ang kapalaran ng lahat ng Buhay, / at ipinahahayag Niya bilang bukal ng Pagkabuhay na Muli, / para sa kaligtasan nating kumakanta: / 'O Diyos, aming Manunubos, pinupuri Ka!'

Sa Hades, sa libingan, at sa Eden, ang Pagkadiyos ni Cristo ay isa, hindi mapaghihiwalay sa Ama at sa Espiritu, para sa kaligtasan nating umaawit: 'O Diyos, aming Manatubos, pinupuri Ka!'

Awit 8

Irmos: Manghanga nang may pagkamangha, O langit, / at ang mga saligan ng lupa ay manginig; / sapagkat narito, ang Siyang nananahan sa kaitaasan / ay binilang sa mga patay / at inilagay sa isang makipot na sepulkro; / pagpalain Siya, O kayong mga binata, / awitan ninyo ng papuri, O mga pari, / at itaguyod Siya, O bayan, magpakailanman.

Ang pinakabanal na templo ay winasak, / subalit Siya ay muling nagpapanumbalik ng nabulputang tabernakulo sa pamamagitan ng Sarili Niya, / sapagkat ang ikalawang Adan, / Siya na nananahan sa kaitaasan, / ay bumaba pa nga hanggang sa pinakaloob na silid ng Hades: / pagpalain Siya, kayo niyang mga lingkod; ipuri ang Kaniyang mga papuri, kayo niyang mga pari; / itas Siya, kayo niyang mga tao, magpakailanman.

Nawalan ng tapang ang mga alagad, / ngunit namayagpag si Jose ng Arimatea, / sapagkat nang makita ang Kataas-taasang Diyos na patay at hubad, / hinanap Niya at inilibing *Siya*, na sumigaw: / 'O mga alipin, pagpalain ninyo Siya; O mga pari, purihin ninyo Siya; / O bayan, itaguyod ninyo Siya magpakailanman!'

O mga kababalaghan! O kabutihan! / O di-mailarawang pagtitiis! / Ang Buhay ay kusang-loob na sinelyohan / sa ilalim ng lupa, / at ang Diyos, bilang isang manlilinlang, ay maling inakusahan: / O kayong kabataan, pagpalain Siya; O mga pari, awitin ninyo ang Kanyang papuri; / O bayan, itaguyod Siya magpakailanman.

Dalit 9

Irmos: Huwag kang umiyak para sa Akin, O Ina, / sa akit Mo ang Akin Anak sa sepulkro, / Na Siyang nabuo Mo sa sinapupunan Mo nang walang binhi, / sapagkat muling babangon Ako at luluwalhati, / at sa kaluwalhatian itataas Ko, bilang Diyos, / ang mga taong walang humpay, na may pananampalataya at pag-ibig, / na nagpupuri sa Iyo.

Sa Iyong kamangha-manghang Kapanganakan, / nang sa-sobrenatural akong nakatakas sa pagdurusa, / ako'y pinarangalan, O Anak na walang simula; / ngunit ngayon, sa akakit sa Iyo, aking Diyos, walang buhay at patay, / ako'y labis na pinahihirapan ng tabak ng kalungkutan; / ngunit magbangon Ka muli, upang ako'y maparangal.

Tinutukloban Ako ng lupa ayon sa Aking kalooban, / gayon pa man nanginginig ang mga tagapagbantay ng impyerno, / sa pagtingin sa Akin, O Ina, / na nakasuot ng balabal na dugo-dugo ng paghihiganti, / sapagkat pinatay Ko ang Aking mga kaaway sa Krus, bilang Diyos, / muling babangon Ako at itataas Ka.

Magalak ang buong nilikha, / magsaya ang lahat ng ipinanganak sa lupa, / sapagkat ang samsam ay kinuha mula sa kinamumuhugang impiyerno; / salubungin Ninyo *Ako* ng mga babae na may mabangong langis; / inililigtas Ko sina Adan at Eba kasama ng lahat ng *kanilang* supling, / at sa ikatlong araw ay muling babangon Ako.

Exapostilarion, Tono 2

Banal ang Panginoon na ating Diyos. **(3)**

Taludtod: Sapagkat banal ang Panginoon na ating Diyos.

Taludtod: Ang Diyos natin ay higit sa lahat ng tao.

Sa 'Papuri', mga stichera sa sukat na 4, tono 2

Sa araw na ito, ang kabaong ay naglalaman / Niya na pinananatili ang *buong* nilikha sa pamamagitan ng *Kanyang* kamay; / isang bato ang sumasaklo / Niya na sinaklo ang kalangitan sa pamamagitan ng *Kanyang* kabayanihan. / Natutulog ang Buhay, nanginginig ang impyerno, / at si Adan ay napalaya mula sa kanyang mga gapos. / Luwalhati sa Iyong probidensya, / na sa pamamagitan nito, nang mailagay Mo sa kaganapan ang lahat ng bagay, / ipinagkaloob Mo sa amin ang walang hanggang kapahingahan ng Sabado – / ang Iyong lubos na banal na Pagkabuhay mula sa mga patay.

Anong tanawin sa ating mga mata! / Anong kapahingahan ang ating tinatamasa ngayon! / Ang Hari ng mga kapanahunan, matapos tuparin ang *lahat ng* bagay sa pamamagitan ng Kanyang paghihirap, / ay nagpapahinga sa hukuman, / na nagkakaloob sa atin ng bagong kapahingahan ng Sabado. / Sumigaw tayo sa Kanya: / 'Bangon, O Diyos, at hatulan ang lupa, / sapagkat maghari Ka magpakailanman, / Ikaw na may walang-hanggang habag!'

Halina, pagmasdan natin ang ating Buhay na nakahiga sa sepulkro, upang mabigyan Niya ng buhay ang mga nakalibing sa kanilang mga hukay. / Halina, pagmasdan natin Siya na natutulog ngayong araw, gaya ng ginawa ni Hudas, / at sumigaw tayo sa Kanya nang propetiko: / 'Sa paghiga Mo, ikaw ay nakatulog na parang leon; / sino ang gigising sa Iyo, O Hari? / Ngunit bumangon sa sariling kapangyarihan Mo, / Ikaw na kusang-loob na inialay ang Sarili Mo para sa amin, / O Panginoon, luwalhati sa Iyo!'

Tono 6: Hiniling ni Jose ang katawan ni Hesus, / at inilagay ito sa kanyang bagong hukay: / sapagkat nararapat na Siya'y lumabas mula sa hukay, / na parang mula sa silid-pangkasal. / Ikaw na nagpabagsak sa kapangyarihan ng kamatayan, / at nagbukas ng mga pintuan ng paraiso para sa sangkatauhan, / (O Panginoon,) luwalhati sa Iyo!

Gloria, Tono 6: Nang araw na ito ay misteryosong / ipinahiwatig ng dakilang Moises, na nagsabi: / 'At pinagpala ng Diyos ang ikapitong araw', / sapagkat ito ang pinagpalang Sabado. / Ito ang araw ng kapahingahan, / kung kailan ang Nag-iisang Anak ng Diyos / ay nagpahinga mula sa lahat ng Kanyang mga gawa. / Sa pamamagitan ng Kanyang maawit na kamatayan sa laman / at sa pagbabalik Niya sa Kanyang pagka-Diyos sa pamamagitan ng Pagkabuhay na Muli, / ipinagkaloob Niya sa atin ang buhay na walang hanggan, / bilang Siyang ganap na mabuti at Mapagmahal sa sangkatauhan.

At ngayon, Tono 2: Pinakabiyaya Ka, O Birheng Ina ng Diyos, / sapagkat sa pamamagitan Niya na nagkatawang-tao mula sa Iyo, napagtagumpayan ang impyerno, / nabawi si Adan *mula rito*, / nawalan ng kapangyarihan ang sumpa, / napalaya si Eba, pinatay ang kamatayan , / at napuno tayo ng buhay. / Kaya, habang umaawit tayo, sumisigaw tayo: / 'Pinagpala ang Cristo na Diyos, na may ganoong biyaya ay naghandog nito; luwalhati sa Iyo!'

Ang Dakilang Doxolohiya; pagkatapos kantahin ang Trisagion, isinasagawa ang prusisyon sa paligid ng simbahan kasama ang punda at ang Ebanghelyo. Pagkatapos, sa Harangang Kaharian, ipinapahayag ng abbot: 'Kabuwasan! Tumayo tayo nang may paggalang!'

Troparion, Tono 2

Marangal na Jose, / nang kunin Mo ang lubos na dalisay Mong Katawan mula sa punò, / binalot Mo ito sa isang dalisay na tela at pinahiran ng mabangong langis, / inilagay Mo ito sa isang bagong libingan.

Troparion ng Pahayag, Tono 2

Ikaw na humahawak sa mga wakas ng *buong sanlibutan*, / Ikaw ay nagkusa na ikulong sa isang kabaong, O Kristo, / upang mailigtas Mo *ang sangkatauhan* / mula sa paglunok ng Hades / at, sa pagiging walang-hanggan Ninyo sa amin, ay mabigyan kami ng buhay, / bilang walang-hanggang Diyos.

Kaluwalhatian: At, sa pagiging walang-hanggan Ninyo, ay nagkaloob ng buhay sa amin, bilang walang-hanggang Diyos.

At ngayon: Ikaw na humahawak sa mga wakas ng buong mundo:

Prokeimenon, Tono 4

Bangon, O Panginoon, tulungan Mo kami, / at iligtas Mo kami alang-alang sa Iyong Ngalan.

Taludtod: O Diyos, narinig namin ng aming mga tainga, at ikinuwento sa amin ng aming mga ama.

Awit 43:27, 2A

Pagbasa mula sa mga Propesiya ni Ezekiel

Ang kamay ng Panginoon ay sumasaakin, at dinala Niya ako sa pamamagitan ng Espiritu ng Panginoon at inilapag Niya ako sa gitna ng isang libis; at ito ay puno ng mga buto ng tao. Pinaglibot Niya ako sa paligid nila sa lahat ng panig, at [narito] napakarami nila sa ibabaw ng libis, at narito, sila ay tunay na tuyot. At sinabi Niya sa akin: 'Anak ng tao! 'Mabubuhay nga ba ang mga butong ito?' At sinabi ko, 'O Panginoon (Diyos)*! Ikaw ang nakakaalam.' At sinabi Niya sa akin, '(Anak ng tao,) manghula ka sa mga butong ito; at sabihin mo sa kanila: O mga tuyong buto! Dinggin ninyo ang salita ng Panginoon! Ganito ang sabi ng Panginoon (Adonai) sa mga butong ito: 'Narito, papapasukin ko ang hininga ng buhay sa inyo, at ilalagay ko ang mga litid sa inyo, at ilalagay ko ang laman sa inyo, at babalutin ko kayo ng balat, at ilalagay ko ang aking Espiritu sa loob ninyo, at mabubuhay kayo, at malalaman ninyo na ako ang Panginoon.' Kaya nagpahayag ako ng propesiya ayon sa utos ng Panginoon. At habang ako'y nagpahayag ng propesiya, narinig ko ang isang ugong; at narito, may lindol, at nagsanib ang mga buto (buto sa buto), ang bawat isa sa kanyang kasukasuan. At tumingin ako, at narito, may mga ugat na lumitaw sa kanila, at tumubo ang laman, at nabuo ang balat sa ibabaw nila, ngunit walang hininga sa kanila. At sinabi Niya sa akin: 'Magpahayag ka ng propesiya sa hininga, O anak ng tao; magpahayag ka ng propesiya at sabihin mo sa hininga: Ganito ang sabi ng (Adonai)* ang Panginoon: 'Mula sa apat na hangin, O Espiritu, dumating ka at huminga sa mga patay na ito, upang mabuhay sila.' Kaya't nagpahayag ako ng propesiya ayon *sa* utos Niya, at pumasok sa kanila ang Espiritu (ng buhay), at nabuhay sila at tumindig sa kanilang mga paa—isang napakalaking pulutong. At nagsalita ang Panginoon sa akin, na sinasabi: 'Anak ng tao! Ang mga butong ito ay ang buong sambahayan ng Israel. (Sapagkat) sinasabi nila: "Tumuyo ang aming mga buto, nawala ang aming pag-asa; kami ay pinutol." Kaya't manghula ka, anak ng tao, at sabihin mo sa kanila: Ganito ang sabi ni Adonai* na Panginoon: Narito, bubuksan ko ang inyong mga libingan at ilalabas ko kayo mula roon, O bayan ko, at dadalhin ko kayo pabalik sa lupain ng Israel. At malalaman ninyo na ako ang Panginoon kapag binuksan ko ang inyong mga libingan, upang ilabas kayo mula sa inyong mga libingan, O bayan ko. At ibibigay ko ang aking Espiritu sa loob ninyo, at mabubuhay kayo, at ilalagay ko kayo sa inyong sariling lupain, at malalaman ninyo na ako, ang Panginoon, ang nagsalita at kikilos, sabi ng Panginoong Adonai*.'

*** Sa Griyego Miney:** 'Ang Panginoon, ang Panginoon'; **sa pinakamahusay na manuskrito ng Septuaginta**: 'Ang Panginoon'; **sa Synodicon**: 'Ang Panginoong Diyos'.

Ezekiel 37:1–14

Prokeimenon, tono 7

Bangon, O Panginoon na aking Diyos, itaas ang Iyong kamay; / huwag mong kalimutan ang Iyong mga naghihirap hanggang sa wakas!

Taludtod: Pupurihin kita, O Panginoon, ng buong puso ko; ipapahayag ko ang lahat ng iyong mga kababalaghan.

Awit 9:33, 2

Liham sa mga taga-Corinto, simula 133

Mga kapatid, ang kaunting lebadura ay nagpapalambot sa buong masa ng harina. Linisin ninyo ang inyong sarili mula sa lumang lebadura, upang kayo ay maging bagong masa, sapagkat kayo ay walang lebadura. Sapagkat si Cristo, ang ating Pista ng Paskwa, ay inihain bilang sakripisyo. Kaya't magdiwang tayo, hindi sa lumang lebadura, ni sa lebadura ng masamang hangarin at kasamaan, kundi

sa walang-lebadura na tinapay ng katapatan at katotohanan. Tinubos tayo ni Cristo mula sa sumpa ng Batas sa pamamagitan ng pagiging sumpa para sa atin, sapagkat nasusulat: 'Sinasumpa ang sinumang nakabitin sa isang puno', upang ang pagpapala ni Abraham ay dumating sa mga Hentil sa pamamagitan ni Jesucristo, upang matanggap natin ang ipinangakong Espiritu sa pamamagitan ng pananampalataya.

1 Cor 5:6B–8; Gal 3:13–14

Alleluia, Tono 5

Taludtod: Magsitindig nawa ang Diyos, at mangalat ang Kaniyang mga kaaway; tumakas nawa sa Kaniyang harapan ang mga napopoot sa Kaniya.

Taludtod: Tulad ng pagkalipol ng usok, gayon nawa'y maglipol sila; tulad ng pagkatunaw ng waks sa harap ng apoy, gayon nawa'y matunaw sila.

Taludtod: Nang ang masasama ay mapuksa sa harapan ng Diyos, ang matuwid nama'y magalak.

Awit 67:2, 3A, 3B–4A

Ang Ebanghelyo ayon kay Mateo, pagbasa 114

Kinabukasan ng Biyernes, nagtipon ang mga punong saserdote at ang mga Pariseo sa harap ni Pilato at sinabi: 'Ginoo, naalala namin na noong nabubuhay pa ang lokong iyan, sinabi niya, "Pagkalipas ng tatlong araw, muling mabubuhay ako."' Kaya inutusan nila na bantayan ang libingan hanggang sa ikatlong araw, baka dumating ang mga alagad at nakawin Siya, at sabihin sa mga tao, 'Bumangon Siya mula sa mga patay'; at ang huling panlilinlang ay magiging mas malala kaysa sa una. Sinabi sa kanila ni Pilato, 'Narito ang inyong bantay; pumunta kayo at bantayan ito ayon sa inyong nakabubuti.' Kaya't sila'y umalis at pinatibay ang libingan, sinelyuhan ang bato at inilagay ang bantay.

Mateo 27:62–66

Pagkatapos ay ang litaniya: Sumigaw tayong lahat nang buong puso: Ihandog natin ang ating panalangin sa umaga sa Panginoon; at pagkatapos, gaya ng dati, sa parehong pagtatapos gaya ng sa Vespers. At pagkatapos ay ang paghalik sa bangkete; kung saan walang bangkete, hahalikan natin ang ikon.

Stichera, tono 5

Halina, luwalhatiin natin si Jose, na palaging alalahanin, / na lumapit kay Pilato sa gabi at nakiusap para sa Buhay ng lahat: / 'Ibigay mo sa akin ang Biyaherong ito, / na walang mapagpahingahan ng kaniyang ulo; / ibigay mo sa akin ang Manlalakbay na ito, / na ipinagkanulo sa kamatayan ng isang taksil na alagad; / ibigay mo sa akin ang Manlalakbay na ito, / na ang Ina Niya, nang makita Siyang nakabitin sa Krus, / ay sumigaw nang may luha / at bumulalas sa tinig ng isang ina: / 'Naku, ako'y mapahamak, anak ko! "Naku, liwanag ko / at minamahal kong Buhay! / Sapagkat ang inihula ni Simeon sa templo sa araw na ito ay natupad na: / isang espada ang tumusok sa aking puso, / ngunit gawing kagalakan ang aking pag-iyak sa Iyong Pagkabuhay!" / Sinásamba namin ang Iyong mga paghihirap, Kristo. Sinasamba namin ang Iyong mga paghihirap, O Kristo. Sinasamba namin ang Iyong mga paghihirap, O Kristo, at ang Iyong banal na Pagkabuhay!

SA BANAL AT MABILING SABADO
SA MALAKING VESPERS

'Sumigaw ako sa Panginoon': istichera sa ikawalong tono, tono 1

Tanggapin Mo ang aming panalangin sa gabi, / O Banal na Panginoon, / at ipagkaloob Mo sa amin ang kapatawaran ng aming mga kasalanan, / sapagkat Ikaw lamang / ang naghayag ng Pagkabuhay na Mag-uli sa sanlibutan.

Magsama-sama, O bayan, sa Siyon / at palibutan ito / at sa loob nito ay parangalan Siya na nabuhay na mag-uli mula sa mga patay, / sapagkat Siya ang aming Diyos, / na tumubos sa amin mula sa aming mga kasamaan.

Halina, kayong lahat, mag-awit tayo at sumamba kay Cristo, / papurihan ang Kanyang Pagkabuhay Muli mula sa mga patay, / sapagkat Siya ang ating Diyos, / na tumubos sa mundo mula sa panlilinlang ng kaaway.

Sa pamamagitan ng Iyong paghihirap, O Kristo, / tayo'y napalaya mula sa ating mga pagnanasa, / at sa pamamagitan ng Iyong Pagkabuhay na Muli / tayo'y nailigtas mula sa kapahamakan. / O Panginoon, luwalhati sa Iyo!

San Juan ng Damasco, Tono 8

Sa araw na ito, ang impyerno ay sumigaw nang may ungol: / 'Mas mabuti pa sana para sa akin / kung hindi ko siya tinanggap na ipinanganak ni Maria, / sapagkat Siya, nang dumating sa akin, / winasak ang aking kapangyarihan, / binasag ang mga pintong tanso, / *at* ang mga kaluluwang dati kong pag-aari, / muling binuhay Niya bilang Diyos!' / Luwalhati sa Iyo, O Panginoon, sa Iyong Krus at sa Iyong Pagkabuhay! **(2)**

Sa araw na ito, ang impyerno ay sumigaw nang may ungol: / 'Nabuwag ang aking kapangyarihan: / Tinanggap ko ang Tagapagkamatay bilang isa sa mga patay, / ngunit hindi ko Siya mapananatili / at kasama Niya mawawala sa akin ang mga pinamumunuan ko; / Mayroon akong mga patay mula pa noong una, / ngunit narito, ginigising Niya silang lahat!' / Luwalhati, O Panginoon, sa Iyong Krus at sa Iyong Pagkabuhay!

Sa araw na ito, ang Impiyerno ay sumigaw nang may ungol: / 'Nawala ang aking kapangyarihan; / ang Pastol ay ipinako sa krus at binuhay si Adan mula sa mga patay**;** / nawala sa akin ang mga pinamumunuan ko / at pinalayas ko ang lahat ng aking natalo at nilamon! / Winasak ng Napako sa Krus ang mga libingan: / Wala nang kapangyarihan ang kamatayan!' / Luwalhati sa Iyo, O Panginoon, sa Iyong Krus at sa Iyong Pagkabuhay!

Kaluwalhatian, Tono 6: Ang araw na ito ay misteryosong / ipinahiwatig ng dakilang Moises, na nagsabi: / 'At pinagpala ng Diyos ang ikapitong araw', / sapagkat ito ang pinagpalang Sabado. / Ito ay isang araw ng pahinga, / kung kailan ang Nag-iisang Anak ng Diyos / ay nagpahinga mula sa lahat ng Kanyang mga gawa. / Matapos magpahinga sa pamamagitan ng Kanyang makapangyarihang kamatayan sa laman / at muling bumalik sa dati Niya namang pagkatao sa pamamagitan ng Pagkabuhay na Muli, / ipinagkaloob Niya sa atin ang buhay na walang hanggan, / bilang Siya na ganap na mabuti at Mapagmahal sa sangkatauhan.

At ngayon, Tono 1: Himukin nating awitin ang siyang pinupuri sa buong sanlibutan, / ipinanganak mula sa tao at siyang nanganak sa Panginoon – / ang Birheng Maria, / ang pintuan ng langit, ang awit ng mga walang-katawan, at ang pampaganda ng mga mananampalataya. / Sapagkat siya ay lumitaw bilang langit at ang templo ng Pagkadiyos. / Siya, nang buwagin ang pader ng kaaway, / nagtatag ng kapayapaan at binuksan ang Kaharian. / Kaya, sa pagkakapit sa Kanya, haligi ng *ating* pananampalataya, / ang Panginoong ipinanganak mula sa Kanya ang ating Tagapagtanggol. / Maging matapang kayo, maging matapang, bayan ng Diyos, / sapagkat Siya ay magwawagi sa mga kaaway, bilang Makapangyarihan sa lahat.

Pagpasok na may Ebanghelyo. 'O Masayang Liwanag:'

Hindi natin binibigkas ang Prokeimenon, kundi agad na nagpapatuloy sa: 'Kabuuan'. At sinisimulan natin ang mga pagbasa.

1. Pagbasa mula sa Genesis

Nang pasimula, nilikha ng Diyos ang langit at ang lupa. Ngayon ang lupa ay walang anyo at walang laman, at kadiliman ang nasa ibabaw ng kalaliman, at ang Espiritu ng Diyos ay gumagala sa ibabaw ng mga tubig. At sinabi ng Diyos, 'Magkaroon ng liwanag.' At nagkaroon ng liwanag. At nakita ng Diyos na mabuti ang liwanag, at pinaghiwalay ng Diyos ang liwanag mula sa kadiliman. At tinawag ng Diyos ang liwanag na 'araw,' at ang kadiliman ay tinawag Niya na 'gabi.' At naging gabi, at naging umaga: ang unang araw.

At sinabi ng Diyos, 'Magkaroon ng kalangitan sa gitna ng mga tubig, at paghiwalayin nito ang tubig sa tubig.' At ganoon nga ang nangyari. At ginawa ng Diyos ang kalangitan, at paghiwalayin ng

Diyos ang tubig na nasa ilalim ng kalangitan mula sa tubig na nasa ibabaw nito. At tinawag ng Diyos ang kalangitan na 'langit'. At nakita ng Diyos na mabuti *ito*. At nang gabi, at nang umaga: ang ikalawang araw.

At sinabi ng Diyos, 'Magsanib-sanib sa isang lugar ang tubig sa silong ng kalangitan, at lumitaw ang tuyong lupa.' At ganoon nga ang nangyari. At nagsanib sa kanilang lugar ang tubig sa silong ng kalangitan, at lumitaw ang tuyong lupa. At tinawag ng Diyos ang tuyong lupa na 'lupa', at ang pagtitipon ng tubig ay tinawag Niya na 'dagat'. At nakita ng Diyos na mabuti *ito*.

At sinabi ng Diyos, 'Maglabas ang lupa ng halamang-sibol: damo na may buto ayon sa uri *nito*, at punong nagbubunga na may buto sa loob nito, bawat isa ayon *sa* uri *nito*, sa lupa.' At nangyari nga. At pinasibol ng lupa ang halamang-sibuyas—ang damong nagbubunga ng buto ayon sa uri *nito* at larawan, at ang punong nagbubunga ng bunga na may buto sa loob nito , ayon sa uri *nito* sa lupa. At nakita ng Diyos na mabuti *ito*. At nang magdamag at umaga: ang ikatlong araw.

Genesis 1:1–13

2. Isang pagbasa mula sa mga Propesiya ni Isaias

Sumilay, sumilay ka, O Jerusalem, sapagkat dumating na ang iyong liwanag, at ang kaluwalhatian ng Panginoon ay sumikat sa iyo. Narito, ang kadiliman ay tatakip sa lupa, at ang makapal na kadiliman ay sasaklo sa mga bayan; nguni't sa iyo ay liliwanag ang Panginoon, at ang Kanyang kaluwalhatian ay makikita sa iyo. At ang mga hari ay lalakad sa iyong liwanag, at ang mga bansa sa iyong ningning. Itaas mo ang iyong mga mata sa paligid at tingnan ang iyong mga anak na nagkakatipon: (narito,) ang iyong mga anak na lalaki ay darating mula sa malayo, at ang iyong mga anak na babae ay bibitbitin sa balikat. Kanita'y makakakita ka at magagalak; manghanga ka at mapupuno ng kabighani ang iyong puso, sapagkat ang kayamanan ng dagat, ng mga angkan at ng mga bansa, ay darating sa iyo. At ang kawan ng mga kamelyo ay darating sa iyo, at ang mga kamelyo *mula sa* Midian at Gibea ay sasakop sa iyo; lahat sila ay magmumula sa Sheba, magdadala ng ginto at insenso, maghahatid ng mga mamahaling bato, at ipapahayag ang kaligtasan ng Panginoon. At ang lahat ng tupa ng Kedar ay titipon para sa iyo, at ang mga toro ng Nebaioth ay darating sa iyo; at *ang mga* kaaya-ayang *handog* ay ihahain sa aking altar, at paparangalan ko ang aking bahay-panalangin. Sino ang mga ito, (na) lumilipad na parang mga ulap, at parang mga kalapati kasama ng kanilang mga sisiw (patungo sa Akin)? Ang mga pulo at ang mga barko ng Tarsis ay naghihintay sa Akin—kabilang sa mga unang magdadala ng iyong mga anak mula sa malayo, at ang kanilang pilak at ginto kasama nila; at *ito* ay para sa banal na pangalan ng Panginoon, at *dahil* ang Banal ng Israel ay kagalang-galang. At ang mga anak ng mga dayuhan ang magtatayo ng iyong mga pader, at ang kanilang mga hari ay tatayo sa iyong piling; sapagkat sa Aking galit ay pinabagsak Ko ka, at sa Aking awa ay minahal Kita. At ang iyong mga tarangkahan ay mananatiling bukas nang patuloy, araw at gabi, at hindi isasara, upang ang lakas ng mga bansa at ng kanilang mga hari ay mailahok sa iyo. Sapagkat ang mga bansa at mga hari na hindi nagsisilbi sa iyo ay mapapahamak, at ang mga bansang *gaya nito* ay lubos na magiging wasak. At ang kaluwalhatian ng Libano ay darating sa iyo sa anyo ng sipres, ng pino at ng sedro na magkakasama, upang luwalhatiin ang Aking banal na lugar; at luluwalhatiin Ko ang lugar ng Aking mga paa. At ang mga anak ng mga nagpakumbaba sa iyo at nagpasiklab ng iyong galit ay darating sa iyo nang may pagkamangha; lahat ng nagpasiklab ng iyong galit ay luluhod sa iyong mga paa, at tatawagin kang Lungsod ng Panginoon, Sion ng Banal ng Israel. Sapagkat ikaw ay pinabayaan at kinamumuhian, at walang tumulong sa iyo, gagawin kitang kagalakan magpakailanman, katuwaan ng lahat ng henerasyon. Papasusuhin ka ng gatas ng mga bansa, at kakanin mo ang kayamanan ng mga hari; at malalaman mo na ako ang Panginoon, ang iyong Tagapagligtas, at ang Diyos ng Israel na siyang nagliligtas sa iyo.

Isaias 60:1–16

3. Pagbasa mula sa Exodo

Nagsalita ang Panginoon kay Moises at kay Aaron sa lupain ng Ehipto, na nagsasabi: 'Ang buwang ito ang magiging pasimula ng mga buwan para sa inyo; ito ang unang buwan ng taon para sa inyo. Sabiin mo sa buong kapisanan ng mga Israelita: "Sa ikasampung *araw* ng buwang ito, kumuha

ang bawat isa ng korderong pang-pamilya, isang korderong bawat sambahayan; ngunit kung ang isang sambahayan ay maliit para sa isang korderong, makikisama sila sa pinakamalapit na kapitbahay nila; Ang bawat isa ay maghahati ng korderong ayon sa bilang ng mga tao, *upang* sapat ito para sa kanya. Ang korderong ay dapat walang kapintasan, lalaki, isang taong gulang; kukunin ninyo *ito* mula sa mga kordero o mula sa mga batang kambing. Itatabi ito ninyo hanggang sa ika-labing-apat na *araw* ng buwang ito; pagkatapos ay papatayin ito ng buong kapulungan ng mga anak ng Israel sa paglubog ng araw, at kukuha sila ng kaunting dugo at ipapahid ito sa dalawang haligi *ng pinto* at sa itaas na *kahoy ng pinto* ng mga bahay kung saan nila ito kakanin; at kakanin nila ang laman sa gabing iyon, inihaw sa apoy, at kakainin ito na may hindi fermentadong tinapay at mapait na halamang-gamot. Huwag ninyong kainin ang *anumang* hilaw o nilaga sa tubig, kundi inihaw sa apoy, kasama ang ulo, mga paa at mga bituka; hindi ka mag-iiwan ng anumang bahagi nito hanggang umaga, ni hindi mo babasagin ang anumang buto nito; kundi ang anumang matira nito hanggang umaga ay susunugin mo sa apoy. At ganito ninyo ito kakanin: nakabukol ang inyong mga balakang, nakasuot ang inyong mga sandalyas sa inyong mga paa at ang inyong mga tungkod sa inyong mga kamay; at kakainin ninyo ito nang nagmamadali: ito ang Paskwa ng Panginoon.'

Exodo 12:1–11

4. Ang mga Hula ni Jonas – Pagbasa

Ang salita ng Panginoon ay dumating kay Jonas *na anak* ni Amittai, na nagsasabi: 'Tumindig ka at pumunta sa Nineveh, ang dakilang lungsod, at ipangaral laban dito, sapagkat ang daing ng kasamaan nito ay umabot na sa akin.' Kaya't naglakbay si Jonas upang tumakas papuntang Tarsis mula sa harapan ng Panginoon; bumaba siya sa Joppa, at nakakita ng isang barko na patungong Tarsis. Binayaran niya ang pamasahe at sumakay dito upang maglayag kasama nila papuntang Tarsis mula sa harapan ng Panginoon. Ngunit nagpadala ang Panginoon ng malakas na hangin sa dagat, at nagkaroon ng malakas na bagyo, at nanganganib na masira ang barko. Natakot ang mga mandaragat, at ang bawat isa ay sumigaw sa kanyang sariling diyos, at itinapon nila sa dagat ang kargang nasa barko upang maging magaang *ito*; Si Jonas naman ay bumaba sa pinakaloob na bahagi ng barko, nahiga doon, at naghihilik. Lumapit sa kaniya ang kapitan ng barko at sinabi, 'Bakit ka naghihilik? Bangon ka at manalangin sa iyong Diyos, baka iligtas tayo ng Diyos at hindi tayo mapahamak.' At sinabi ng bawat isa sa kaniyang kapwa, 'Halika, maghagis tayo ng kapalaran upang malaman kung kanino nanggagaling ang salot na ito na dumating sa atin.' Kaya naghagis sila ng kapalaran, at ang kapalaran ay tumapat kay Jonas. At sinabi nila sa kaniya, 'Sabihin mo sa amin, kanino nanggagaling ang salot na ito na dumating sa atin? (At) ano ang iyong ginagawa? Taga-saan ka, at patungo ka saan? At mula saang bansa ka, at ngang-alin kang bayan?' At sinabi niya sa kanila, 'Ako ay lingkod ng Panginoon, at sinasamba ko ang Panginoon, ang Diyos ng langit, na lumalang sa dagat at sa tuyong lupa.' Nababalutan ng matinding takot *ang* mga lalaki, at sinabi nila, 'Ano ang ginawa mo?' Nauunawaan *ng* mga lalaki na tumatakbo siya mula sa harapan ng Panginoon, gaya ng pagsabi niya sa kanila. At sinabi nila, 'Ano ang gagawin namin sa iyo upang tumahimik ang dagat para sa amin?' Sapagkat umaalon ang dagat at lalo pang tumataas ang mga alon. At sinabi ni Jonas sa kanila, 'Bawiin ninyo ako at ihagis sa dagat, at manahimik ang dagat para sa inyo; sapagkat nalalaman kong dahil sa akin dumating sa inyo ang malaking unos na ito.' At nagsumikap *ang* mga lalaki na patnubayan ang barko patungo sa lupa, ngunit hindi nila nagawa, sapagkat sumisigaw at lalo pang tumataas laban sa kanila ang dagat. Kaya't sumigaw sila sa Panginoon at nagsabi, 'O Panginoon, huwag kaming mapatay dahil sa buhay ng taong ito, at huwag mong ipataw sa amin ang dugo ng matuwid; sapagkat, O Panginoon, ginawa mo ang iyong nais!' At kinuha nila si Jonas at itinapon siya sa dagat, at tumigil ang dagat sa pag-alon. At *ang* mga tao ay natakot nang labis sa Panginoon, at naghandog ng hain sa Panginoon, at nangako ng mga panata. At inutusan ng Panginoon ang malaking isda na lunukin si Jonas; at si Jonas ay nasa tiyan ng isda sa loob ng tatlong araw at tatlong gabi. At nanalangin si Jonas sa Panginoon niyang Diyos mula sa tiyan ng isda, at sinabi:

'Sa aking paghihirap ay nanalangin ako sa Panginoon na aking Diyos, at dinig Niya ako; mula sa libingan ng mga patay ay inilabas Niya ang aking daing: Dininig Mo ang aking tinig. Itinapon Mo ako sa kalalaliman, *sa* gitna ng dagat, at pinalibutan ako ng mga ilog; ang lahat ng Kanyang alon at

Kanyang alimpuyo ay bumagsak sa akin. At sinabi ko: 'Tinaboy ako sa harap ng Iyong mga mata. Makikita ko pa nga ba muli ang Iyong banal na templo?' Umakyat ang tubig sa paligid ko hanggang sa kaluluwa ko; napalibutan ako ng pinakamalalim na bangin. Isinubsob Mo ang aking ulo sa mga bitak ng mga bundok; ako'y bumaba sa lupa, na ang mga rehas ay walang hanggan. Ngunit palipatin Mo ang aking buhay mula sa libingan patungo sa Iyo, O Panginoon, aking Diyos! Nang ang aking espiritu ay papalayo na sa akin, naalala ko ang Panginoon, at nawa'y makarating ang aking panalangin sa Iyo, sa Iyong banal na templo! Ang mga kumakapit sa walang kabuluhan at kabulaanan ay iniwan ang kanilang awa; ngunit ako, sa tinig ng papuri at pagdiriwang, ay maghahain ng sakripisyo sa Iyo; lahat ng aking ipinangako, isusukli ko sa Iyo, O Panginoon, aking Tagapagligtas!' At inutusan ng Panginoon ang balyena, at itinapon nito si Jonas sa tuyong lupa.

At ang salita ng Panginoon ay dumating kay Jonas nang ikalawang beses, na nagsasabi: 'Tumindig ka at pumunta sa Nineve, ang dakilang lungsod, at ipangaral mo laban dito, ayon sa inutos ko sa iyo noon.' Kaya't naglakbay si Jonas at pumunta sa Nineve, ayon sa sinabi ng Panginoon sa kaniya; at ang Nineve ay isang malaking lunsod sa paningin ng Diyos, na tatagal ng tatlong araw ang paglalakbay. Nagsimulang maglakad si Jonas sa lunsod, na tinahak ang isang araw na paglalakbay, at siya'y nanawagan, na nagsasabing, 'Tatlong araw pa, at ang Nineve ay pababagsakin!' At naniwala sa Diyos ang mga taga-Nineve; nagpataw sila ng pag-aayuno at nagsuot ng gasa, mula sa pinakamatanda hanggang sa pinakabatang bata. Nang maabot ng balitang ito ang hari ng Nineve, bumangon siya mula sa kanyang trono, hinubad ang kanyang maharlikang kasuotan, nagsuot ng gasa at umupo sa abo. At isang proklamasyon ang inilabas sa Nineveh ng hari at ng kaniyang mga maharlika, na nag-aanyaya: 'Ang tao at ang hayop ay huwag kumain, magpastol, o uminom ng tubig.' Kaya't ang mga tao at ang mga hayop ay nagsuot ng gasa at taimtim na nanalangin sa Diyos; at ang bawat isa ay tinalikuran ang kanilang masamang gawi at ang kawalang-katarungang kanilang nagawa, na nagsasabing, 'Sino ang nakakaalam? Marahil ay magpapakita ng habag ang Diyos at tatanggap ng aming panawagan, at liliko mula sa Kanyang matinding galit, upang hindi kami mapahamak?' At nakita ng Diyos ang kanilang ginawa, na tinalikuran nila ang kanilang masasamang gawi, at naghinay ang loob ng Diyos hinggil sa salot na binalak Niyang ipataw sa kanila, at hindi Niya ito isinagawa.

At labis na nagulumiham at nabahala si Jonas. Kaya't nanalangin siya sa Panginoon at sinabi, 'Panginoon! Hindi ba ito ang aking sinabi noong ako'y nasa sariling lupain ko pa? Kaya naman nagmadali akong tumakas patungong Tarshish, sapagkat alam kong ikaw ay mapagbiyaya at mahabagin, mabagal magalit at sagana sa awa, at nagpapawalang-bisa sa kapahamakan. At ngayon, O Panginoong Diyos, kunin mo na ang aking buhay, sapagkat mas mabuti pa sa akin ang mamatay kaysa mabuhay.' At sinabi ng Panginoon kay Jonas, 'Nangangamba ka ba nang ganito?' At lumabas si Jonas sa lungsod at umupo sa tapat nito; gumawa siya ng kanlungan para sa kaniyang sarili at naupo sa ilalim nito sa lilim, upang makita niya kung ano ang mangyayari sa lungsod. At inutusan ng Panginoong Diyos ang halamang lumo, at tumubo ito sa ibabaw ng ulo ni Jonas upang magbigay ng lilim sa kaniya at iligtas siya sa kaniyang paghihirap; at lubos na nagalak si Jonas dahil sa halamang lumo. Ngunit inutusan ng Diyos ang isang uod kinabukasan ng maaga, at sinaktan nito ang halamang lumo, at nalanta ito. At nang sumikat ang araw, iniutos ng Diyos ang isang mainit na hangin na nagpapapaso, at sinikatan ng araw ang ulo ni Jonas; siya'y nanghina at nawalan ng pag-asa sa kaniyang buhay, at sinabi, 'Mas mabuti pang mamatay ako kaysa mabuhay.' At sinabi ng Panginoong Diyos kay Jonas, 'Nangungulila ka ba sa kalabasa na hindi mo pinagpagal at hindi mo pinalago, na tumubo sa isang gabi at namatay sa isang gabi? At hindi ko wawastasin ang Nineve, ang dakilang lungsod na ito, na may naninirahan na labindalawang libo, na hindi marunong mamili, at ang mga hayop pa?' At sinabi ng Panginoon, 'Kaawaan mo ang pipino na pinaghirapan mong palaguin, na lumago sa isang magdamag at nalipol sa isang magdamag; at hindi ko wari ba aawain ang Nineveh, ang dakilang lungsod, na may mahigit labindalawang libong tao na hindi marunong pumili ng kanan at kaliwa, at marami ring mga hayop?'

Jonás 1:1–16; 2:1–11; 3:1–10; 4:1–11

5. Pagbasa mula sa Aklat ni Josue

Nagkampo ang mga Israelita sa Gilgal at ipinagdiwang ang Paskwa sa ika-labing-apat na araw ng [unang] buwan, sa gabi, sa kanluran ng Jerico, [sa kabila ng Jordan], sa kapatagan; at kumain sila ng tinapay ng lupain [kinabukasan ng umaga pagkatapos ng Paskwa]: walang lebadura na tinapay at sariwang *butil.* Noong araw na iyon, tumigil *ang pagbagsak* ng manna nang makapangan sila ng tinapay *ng* lupain; at hindi na nagkaroon ng manna para sa mga Israelita, kundi kanilang inani ang ani ng lupain ng Fenicia noong taong iyon. At nangyari, habang si Jesus ay malapit sa Jerico, nang itinaas niya ang kaniyang mga mata, nakita niya ang isang lalaki na nakatayo sa kaniya, na may hawak na tabak sa kaniyang kamay. At lumapit si Jesus sa kaniya at sinabi, 'Isa ka *ba* sa amin, o isa ka sa aming mga kaaway?' Sumagot siya, 'Ako ang pinuno ng hukbo ng Panginoon; ngayon ko pa lamang dumating.' Sumubsob si Jesus sa lupa, yumukod sa kaniya at sinabi, 'Panginoon ko, ano ang inuutusan mo sa iyong lingkod?' At sinabi ng kumander ng hukbo ng Panginoon kay Josue, 'Hubarin mo ang iyong mga sandalyas, sapagkat ang lugar na iyong tinatayuan ay banal.' At ginawa nga ni Josue iyon.

Josue 5:10–15

6. Pagbasa mula sa Exodo

Pagkatapos nilang umalis sa Zokhof, nagkampo ang mga Israelita sa Ophoh, malapit sa ilang. Pinangunahan sila ng Diyos sa araw sa pamamagitan ng haliging ulap upang gabayan sila sa kanilang daan, at sa gabi sa pamamagitan ng haliging apoy [upang magbigay ng liwanag]. (At) ang haliging ulap sa araw at ang haliging apoy sa gabi ay hindi lumalayo sa harap ng buong bayan. At nagsalita ang Panginoon kay Moises, na sinasabi: 'Sabihin mo sa mga Israelita na bumalik sila at magkampo sa tapat ng bayan, sa pagitan ng Migdol at ng dagat, sa tapat ng Baal-Zephon; magtatayo kayo ng kampamento sa tabing-dagat sa kanyang paningin. At sasabihin ni Paraon sa kanyang bayan: "Naglilibot-libot ang mga Israelita sa lupain *na ito*, sapagkat napalilibutan sila ng ilang." Ngunit papatigasin ko ang puso ni Paraon, at hahabulin niya sila; at ipapamalas ko ang aking kaluwalhatian sa pamamagitan ni Paraon at ng buong hukbo niya, at malalaman ng lahat ng Ehipsiyo na ako ang Panginoon." At ginawa nila iyon.

Naibalita sa hari ng Ehipto na tumakas ang bayan. Nangyari nga, ang puso ni Paraon at ng kaniyang mga opisyal ay tumigas laban sa bayan, at sinabi nila, 'Ano'ng ginawa namin na pinayagang lumaya ang mga Israelita, upang hindi na *sila* maging alipin namin?' Kaya pinagsadya ni Paraon ang kaniyang mga karwahe at pinisan ang kaniyang buong bayan; kumuha siya ng anim na raang piling karwahe, lahat ng kabayong pandigma ng mga Ehipsiyo, at ang mga pinuno sa *kanila*. At pinatigas ng Panginoon ang puso ni Paraon, hari ng Ehipto (at ng kaniyang mga opisyal), at hinabol niya ang mga Israelita; ngunit ang mga Israelita ay tumatakas nang may makapangyarihang kamay. Hinabol sila ng mga Ehipsiyo at naabutan silang nakapuwesto sa tabing-dagat – lahat ng mga kabayuhan at karwahe ni Paraon, ang kaniyang mga kawal sa kabayo at ang kaniyang hukbo – sa harap ng paninirahan na katapat ng Baal-Zephon.

At papalapit na si Paraon. At nang tumingin ang mga Israelita pataas, nakita nila na nakapuwesto sa likuran nila ang mga Ehipsiyo. Lubos silang natakot, at sumigaw ang mga Israelita sa Panginoon, at sinabi nila kay Moises, 'Dahil ba't walang kabaong sa Ehipto kaya ninyo kami dinala rito upang patayin sa ilang?' Ano'ng ginawa mo sa amin sa paglabas mo sa amin mula sa Ehipto? Hindi ba ito ang mismong sinabi namin sa iyo (sa Ehipto), na, "Pabayaan mo kami, upang kami'y maging alipin ng mga Ehipsiyo"? Sapagkat mas mabuti pa sa amin ang maging alipin ng mga Ehipsiyo kaysa mamatay sa ilang na ito!" Ngunit sinabi ni Moises sa bayan, "Huwag kayong matakot! Tumigil kayo at tingnan ang kaligtasan ng Panginoon na ipagkakaloob Niya sa inyo ngayon: sapagkat gaya ng pagkakita ninyo sa mga Ehipsiyo ngayon, hindi ninyo sila makikita pa kailanman. Lalaban ang Panginoon para sa inyo, at kayo'y manahimik.'

Nang magsalita ang Panginoon kay Moises, 'Bakit ka nanaghoy sa Akin? Sabihin mo sa mga Israelita na sumulong; at ikaw, itaas mo ang iyong tungkod at iunat mo ang iyong kamay sa ibabaw ng dagat, at paghiwalayin mo ito, upang makapasa ang mga Israelita sa gitna ng dagat sa tuyong lupa. At narito, papatigasin ko ang puso ni Paraon, [at ng kaniyang mga lingkod,] at ng lahat ng mga Ehipsiyo, at susunod sila sa kanila; at ipapamalas ko ang aking kaluwalhatian laban kay Paraon, at laban sa

buong hukbo niya, at laban sa kaniyang mga karwahe at sa kaniyang mga mangangabayo. At malalaman ng lahat ng mga Ehipsiyo na ako ang Panginoon, kapag ipinakita ko ang aking kaluwalhatian laban kay Faraon, sa kaniyang mga karwahe at sa kaniyang mga mangangabayo.' Nang magkagayo'y ang Anghel ng Dios, na nasa unahan ng hukbo ng mga Israelita, ay kumilos at napunta sa likuran nila; at ang haliging ulap ay kumilos mula sa kanilang unahan at tumayo sa likuran nila; at napunta ito sa pagitan ng hukbo ng mga Egipcio at ng hukbo ng mga Israelita, at tumayo, at naging kadiliman at kaligaligan. At lumipas ang gabi; at hindi sila lumalapit sa isa't isa sa buong gabing iyon. Nang mag-unat si Moises *ng kaniyang* kamay sa dagat, pinatahimik ng Panginoon ang dagat sa pamamagitan ng malakas na hangin sa timog sa buong gabing iyon at ginawa ang dagat na tuyong lupa, at nahati ang mga tubig. Kaya't pumasok ang mga Israelita sa gitna ng dagat sa tuyong lupa, samantalang ang mga tubig ay *naging* pader para sa kanila sa kanilang kanan at sa kanilang kaliwa. Ngunit hinabol sila ng mga Ehipsiyo at pumasok sa likuran nila—ang lahat ng kabayarang kawal ni Paraon, ang kanyang mga karwahe at ang kanyang mga mangangabayo—sa gitna ng dagat.

Nang oras ng madaling-araw, tiningnan ng Panginoon ang kampo ng mga Ehipsiyo mula sa haligi ng apoy at ulap, at pinagulo ang kampo ng mga Ehipsiyo; at pinagdikit Niya ang mga aksis ng kanilang mga karwahe, kaya't sa matinding hirap na lamang nila ito naihila. At sinabi ng mga Ehipsiyo, 'Tumakas tayo mula sa harapan ng Israel, sapagkat ang Panginoon ay nakikipaglaban para sa kanila laban sa mga Ehipsiyo.' At sinabi ng Panginoon kay Moises, 'Iunat mo ang iyong kamay sa ibabaw ng dagat, upang bumalik ang tubig at takpan ang mga Ehipsiyo, pati na ang kanilang mga karwahe at mga mangangabayo.' Kaya iniunat ni Moises ang *kaniyang* kamay sa ibabaw ng dagat, at ang tubig ay bumalik sa dati nang *magsisikat na* ang araw; at ang mga Ehipsiyo ay tumakas patungo sa tubig. At pabagsakin ng Panginoon ang mga Egipcio sa gitna ng dagat. Nang bumalik ang tubig, tinakpan nito ang mga karwahe, ang mga mangangabayo, at ang buong hukbo ni Paraon na sumunod sa kanila sa dagat; wala ni isa man sa kanila ang nakaligtas. Ngunit ang mga Israelita ay lumakad sa tuyong lupa sa gitna ng dagat, na ang tubig *ay naging* pader sa kanilang kanan at pader sa kanilang kaliwa. At iniligtas ng Panginoon ang Israel sa araw na iyon mula sa kamay ng mga Ehipsiyo, at nakita ng mga Israelita ang mga Ehipsiyo na nakahandusay na patay sa baybayin ng dagat. At nakita ng Israel ang dakilang gawa na ginawa ng Panginoon laban sa mga Egipcio. At natakot ang bayan sa Panginoon, at inilagay nila ang kanilang tiwala sa Diyos at kay Moises na lingkod Niya. Nang magkagayo'y inawit nina Moises at ng mga Israelita ang kantikang ito sa Panginoon, at sinabi nila:

Ang Awit ni Moises

Mambabasa: Magkantong tayo sa Panginoon.

Koro: **Sapagkat ipinakita Niya ang Kanyang kaluwalhatian.**

Tagabasa: Ibinagsak Niya ang kabayo at ang nakasakay nito sa dagat. Magkantahan tayo sa Panginoon.

Koro: **Sapagkat ipinakita Niya ang Kanyang kaluwalhatian.**

Tagabasa: Siya ang naging aking tulong at aking kalasag, aking kaligtasan. Magkantahan tayo sa Panginoon.

Koro: **Sapagkat Siya ay pinadakila sa kaluwalhatian.**

Tagabasa: Siya ang aking Diyos, at pupurihin ko Siya; ang Diyos ng aking ama, at itataas ko Siya. Magkantahan tayo sa Panginoon.

Koro: **Sapagkat Siya ay naluwalhati sa kaluwalhatian.**

Tagabasa: Ang Panginoon, na sumusugat sa labanan—ang Panginoon ang Kanyang pangalan. Itinapon Niya ang mga karwahe ni Paraon at ang kanyang hukbo sa dagat. Magkantahan tayo sa Panginoon.

Koro: **Sapagkat Siya ay pinadakila sa kaluwalhatian.**

Tagabasa: Nilunod Niya ang mga piniling mangangabayo at mga pinuno sa Dagat Pula. Magkantahan tayo sa Panginoon.

Koro: **Sapagkat ipinahayag Niya ang Kanyang kaluwalhatian.**

Tagabasa: Tinakpan Niya sila ng kalaliman; lumubog sila sa kailaliman na parang bato. Magkantahan tayo sa Panginoon.

Koro: **Sapagkat ipinahayag Niya ang Kanyang kaluwalhatian.**

Tagabasa: Ang Kanan mong kamay, O Panginoon, ay pinadakila sa kapangyarihan. Mag-awit tayo sa Panginoon.

Koro: **Sapagkat Siya ay pinadakila sa kaluwalhatian.**

Tagabasa: Ang Kanan mong kamay, O Panginoon, ay nagpabagsak sa mga kaaway, at sa kasaganaan ng Kanyang kaluwalhatian ay nagpabagsak Ka sa Kanyang mga kalaban. Mag-awit tayo sa Panginoon.

Koro: **Sapagkat Siya ay pinadakila sa kaluwalhatian.**

Tagabasa: Ipinadala Mo ang Iyong galit; nilamon sila nito na parang dayami, at sa hininga ng Iyong poot ay naghiwalay ang mga tubig. Magkantong tayo sa Panginoon.

Koro: **Sapagkat Siya ay pinadakila sa kaluwalhatian.**

Tagabasa: Ang mga tubig ay tumigil na parang pader; ang mga alon ay tumigil sa gitna ng dagat. Magkantahan tayo sa Panginoon.

Koro: **Sapagkat Siya ay pinadakila sa kaluwalhatian.**

Tagabasa: Sinabi ng kaaway: 'Susundan ko, aabutan ko, hahatiin ko ang samsam, sasapatan ko ang aking kaluluwa, papatayin ko sa aking tabak, ang aking kamay ang maghahari.' Magkantahan tayo sa Panginoon.

Koro: **Sapagkat Siya ay pinadakila sa kaluwalhatian.**

Tagabasa: Ipinadala Mo ang Espiritu Mo; tinakpan sila ng dagat; lumubog sila na parang tingga sa malalakas na tubig. Magkantong tayo sa Panginoon.

Koro: **Sapagkat Siya ay pinadakila sa kaluwalhatian.**

Tagabasa: Sino ang katulad Mo sa mga diyos, O Panginoon? Sino ang katulad Mo, na pinarangalan sa gitna ng mga banal, kamangha-mangha sa kaluwalhatian, gumagawa ng mga kababalaghan? Magkantahan tayo sa Panginoon.

Koro: **Sapagkat Siya ay pinadakila sa kaluwalhatian.**

Tagabasa: Ipinakita Mo ang Kanan Mong Kamay – nilamon sila ng lupa. Pinangunahan Mo ang bayang ito na Kik, na binili Mo, sa Katuwiran Mo. Magkantahan tayo sa Panginoon.

Koro: **Sapagkat Siya ay naluwalhati sa karilagan.**

Tagabasa: Tinawag Mo sila sa pamamagitan ng kapangyarihan Mo sa banal Mong tahanan. Narinig ito ng mga bansa at nagngalit; kinilabutan ang mga naninirahan sa Filistia. Magkantong tayo sa Panginoon.

Koro: **Sapagkat Siya ay pinarangalan sa kaluwalhatian.**

Tagabasa: Nang magkaganoon, ang mga pinuno ng Edom at ang mga prinsipe ng Moab ay nabalot sa pangamba; ang lahat ng naninirahan sa Canaan ay sinakop ng matinding takot. Magkantahan tayo sa Panginoon.

Koro: **Sapagkat Siya ay pinadakila sa kaluwalhatian.**

Tagabasa: Sumapit sa kanila ang takot at pangamba; sa pamamagitan ng lakas ng iyong bisig, maging sila'y parang bato. Umawit tayo sa Panginoon.

Koro: **Sapagkat ipinahayag Niya ang Kanyang kaluwalhatian.**

Tagabasa: Hanggang kailan, O Panginoon, hindi pa rin ba tatawid ang bayan Mo? Hanggang kailan hindi pa rin tatawid ang bayang ito na Tinalilag Mo? Magkantahan tayo sa Panginoon.

Koro: **Sapagkat Siya ay pinadakila sa kaluwalhatian.**

Tagabasa: Ipasok Mo sila *at* itanim Mo sila sa bundok ng iyong mana, sa iyong inihandang tahanan, na iyong itinatag, O Panginoon, ang santuwaryo, O Panginoon, na inihanda ng iyong mga kamay. Umawit tayo sa Panginoon.

Koro: **Sapagkat Siya ay pinadakila sa kaluwalhatian.**

Tagabasa: Ang Panginoon ang naghahari magpakailanman; magpakailanman at kailanman. Nang ang mga kabayo ni Paraon, pati ang kaniyang mga karwahe at mga mangangabayo, ay pumasok sa dagat, at dinala ng Panginoon ang tubig ng dagat sa kanila. Magkantong tayo sa Panginoon.

Koro: **Sapagkat Siya ay nagpakita ng kaluwalhatian.**

Tagabasa: Ngunit ang mga anak ng Israel ay lumakad sa tuyong lupa sa gitna ng dagat. Magkantong tayo sa Panginoon.

Koro: **Sapagkat Siya ay naluwalhati sa kaluwalhatian.**

Tagabasa: Luwalhati sa Ama, at sa Anak, at sa Espiritu Santo! Magkantong tayo sa Panginoon.

Koro: **Sapagkat Siya ay naluwalhati sa kaluwalhatian.**

Tagabasa: Ngayon at magpakailanman hanggang sa kawalang-hanggan. Amen. Magkantahan tayo sa Panginoon.

Koro: **Sapagkat Siya ay pinadakila sa kaluwalhatian.**

Tagabasa (kumakanta): Sapagkat Siya ay pinadakila sa kaluwalhatian.

Exodo 13:20–15:19

7. Pagbasa mula sa mga Propesiya ni Sofonias

Ganito ang sabi ng Panginoon: Maghintay kayo sa Akin hanggang sa araw ng Aking pagbangon bilang saksi, (sapagkat ang Aking paghatol ay laban sa mga kapulungan ng mga bansa, upang dalhin sa pananagutan ang mga hari, upang ibuhos sa kanila ang Aking galit, ang buong galit ng aking kapootan, sapagkat ang buong lupa ay mapapaso ng apoy ng aking selos); sapagkat sa araw na iyon ay ibabalik ko ang dila ng mga bansa sa sariling bayan nila, upang ang lahat ay tumawag sa pangalan ng Panginoon at maglingkod sa kaniya sa ilalim ng isang pamatay. Mula sa mga hangganan ng mga ilog ng Etiyopya tatanggapin ko ang mga tumatawag sa akin; [ang mga anak] ng aking mga pinangalat ay maghahain ng mga handog sa akin. Sa araw na iyon, hindi na kayo mahihiya dahil sa lahat ng inyong ginawa na ikinagawa ninyo ng kasamaan laban sa Akin; sapagkat sa panahong iyon, aalisin Ko sa inyo ang inyong mayabang na paghamak, at hindi na kayo magmamalaki sa Aking banal na bundok. Ngunit mag-iiwan ako sa gitna ninyo ng isang bayan na mahinahon at mapagkumbaba, at ang labi ng Israel ay magpupugay sa pangalan ng Panginoon. Hindi sila gagawa ng masama, ni magsasalita ng hungkag na salita; walang mapanlinlang na dila na matatagpuan sa kanilang mga bibig; sapagkat sila'y magpapastol at hihiga nang ligtas, at walang sinuman ang magpapangamba sa kanila. Magalak kayong lubos, anak na babae ng Sion! Sumigaw ng kagalakan, anak na babae ng Jerusalem! Magalak at magsaya ka sa buong puso mo, anak na babae ng Jerusalem! Inalis na ng Panginoon ang iyong mga kasamaan; tinubos ka Niya mula sa kamay ng iyong mga kaaway! Ang Panginoon, ang Hari ng Israel, ay nasa gitna mo; hindi ka na makakakita pa ng kasamaan.

Zefanias 3:8–15

8. Isang babasahin mula sa Ikatlong Aklat ng mga Hari

Ang salita ng Panginoon ay dum*ating* kay Elias, na nagsasabi: 'Tumindig ka at pumunta ka sa Zarepat ng Sidon, at manirahan ka roon; sapagkat narito, inutusan ko ang isang balo roon na maglaan para sa iyo.' Kaya't siya'y lumakad at napunta sa Zarepat ng Sidon, at pagdating niya sa pintuan ng lunsod, naroroon isang balo na nangunguha ng mga patpat. Tinawag siya ni Elias at sinabi, 'Kunin mo nga at dalhan mo ako ng kaunting tubig sa banga, upang ako'y uminom.' Kaya't umalis siya upang kuhanin ito; at sumigaw si Elias sa likod niya at sinabi, 'Pakiusap, magdala ka rin ng isang tinapay sa iyong kamay, (upang makakain ako).' At ang babae ay nagsabi, 'Buhay ang Panginoon mong Diyos! Wala akong lutong tinapay; isang dakot na lang ng harina sa banga at kaunting langis sa pitsel; at ngayon ay kukuha ako ng dalawang patpat, at pupunta at ihahanda ito para sa akin at sa aking mga

anak, at kakainin namin ito, at pagkatapos ay mamamatay na kami.' At sinabi ni Elias sa kaniya, "Huwag kang matakot; gawin mo ang sinabi mo; ngunit una, gumawa ka muna ng isang munting tinapay mula rito at dalhin mo sa akin; pagkatapos, maaari ka nang gumawa para sa iyong sarili at sa iyong mga anak.' At sinabi ni Elias sa kaniya, ' Kaya't ginawa ng babae ang ayon sa sinabi ni Elias, at binigyan niya siya; at siya, si Elias, at ang kaniyang mga anak ay nakakain. At mula noon, ang harina sa banga ay hindi nauubos, at ang langis sa banga ay hindi nababawasan, ayon sa salita ng Panginoon na sinabi Niya kay Elias.

Pagkalipas ng ilang panahon, nagkasakit ang anak ng babaeng *iyon*, ang may-ari ng bahay; at ang kanyang karamdaman ay napakaseryoso kaya't siya'y huminto sa paghinga. At sinabi ng babae kay Elias, 'Ano ang kinalaman ko sa iyo, taong may Diyos? Pumarito ka ba upang ipaalala ang aking mga kasalanan at patayin ang aking anak?' At sinabi ni Elias sa babae, 'Ibigay mo sa akin ang anak mo.' At kinuha niya siya sa kandungan ng babae at dinala sa itaas sa silid na nasa itaas kung saan siya mismo ay nakatira, at inihiga siya sa sarili niyang higaan. Nang magdaing si Elias sa Panginoon at sinabi, 'Naku, Panginoon! Ginawa mo bang saksi laban sa akin ang balo na aking tinutuluyan! Ipinataw mo *sa kanya* ang kasamaan sa pamamagitan ng pagpatay sa anak niya!' At hinipan niya ang bata ng tatlong beses, at nanawagan sa Panginoon, at sinabi, 'O Panginoon, Diyos ko! Balikan mo sana ang buhay ng batang ito!' At nangyari nga. Sumigaw ang bata, at dinala siya ni Elias pababa mula sa silid sa itaas papasok sa bahay at ibinigay sa kanyang ina. At sinabi ni Elias, 'Tingnan mo, buhay ang iyong anak.' At sinabi *ng* babae kay Elias, 'Ngayon ay nalalaman ko na ikaw ay taong may Diyos, at ang salita ng Panginoon sa iyong bibig ay totoo.'

3 Hari 17:8–23

9. Ang mga Propesiya ni Isaias – isang pagbasa

Magalak ang aking kaluluwa sa Panginoon, sapagkat binalutan Niya ako ng balabal ng kaligtasan at pinalibutan ng kasuotan ng kagalakan; inilagay Niya ang korona sa aking ulo na parang nobyo, at pinalamutian ako ng kasuotang pangkasal na parang nobya. Tulad ng pagbubunga ng lupa ng mga bulaklak, at tulad ng pagtubo ng mga buto sa isang hardin, gayon din ang Panginoon—(ang Panginoon)—ay magpapasibol ng katuwiran at kagalakan sa harap ng lahat ng mga bansa. Dahil kay Ziyon, hindi ako manahimik, at dahil sa Jerusalem, hindi ako magpapahinga, hanggang sumikat ang aking katuwiran na parang liwanag, at ang aking kaligtasan na parang sulo. Kanita'y makikita ng mga bansa ang iyong katuwiran, at ng [lahat] ng mga hari ang iyong kaluwalhatian; at tatawagin ka sa isang bagong pangalan, na ipagkakaloob ng Panginoon. Ikaw ay magiging korona ng kagandahan sa kamay ng Panginoon at isang maharlikang diyadema sa kamay ng iyong Diyos. Hindi ka na matatawag na 'Pinabayaan', ni ang iyong lupain na 'Walan-buhay', sapagkat tatawagin ka: 'Kaluguran Ko', at ang iyong lupain 'Tinirahan'; sapagkat ang Panginoon ay magkakaroon ng ligaya sa iyo, at ang iyong lupain ay matitirahan. At kung paanong ang binata ay ikakasal sa dalaga, ganoon ang iyong mga anak na lalaki ay ikakasal sa iyo. At kung paanong ang nobyo ay nagagalak sa kanyang nobya, ganoon ang Panginoon ay magagalak sa iyo.

Isaias 61:10–11; 62:1–5

10. Pagbasa mula sa Genesis

Pagkalipas ng ilang panahon, tinest ni Dios si Abraham at sinabi sa kaniya, 'Abraham, Abraham!' At sumagot siya, 'Narito ako.' At sinabi Niya, 'Dalhin mo ang iyong minamahal na anak na si Isaac, na iyong iniibig; at pumunta ka sa mataas na lupain, at ihain mo siya roon na handog na susunugin sa isa sa mga bundok na sasabihin ko sa iyo.' Kaya't si Abraham ay bumangon nang maaga sa umaga, sinakmal ang kanyang asno, at kumuha ng dalawang binata at ng kanyang anak na si Isaac. Matapos makapangalap ng kahoy para sa handog na susunugin, umalis siya at dumating sa lugar na sinabi sa kaniya ng Diyos noong ikatlong araw. At nang itingin ni Abraham ang kaniyang mga mata, nakita niya ang lugar mula sa malayo. At sinabi ni Abraham sa kaniyang mga lingkod, 'Manatili kayo rito kasama ang asno, habang ako at ang batang lalaki ay pupunta roon; sasamba kami at pagkatapos ay babalik kami sa inyo.' Kaya kinuha ni Abraham ang kahoy *para* sa handog na susunugin at inilagay sa balikat ni Isaac na kaniyang anak; at kinuha niya ang apoy at ang kutsilyo sa kaniyang mga kamay, at

naglakad silang dalawa nang magkasama. Tumawag si Isaac kay Abraham na kanyang ama, 'Ama!' Sumagot siya, 'Oo, anak *ko*?' Sabi niya, 'Narito ang apoy at ang kahoy, *ngunit* nasaan ang korderong para sa handog na susunugin?' At sinabi ni Abraham, 'Ang Diyos na mismo ang maghahanda ng korderong para sa handog na susunugin, anak *ko*.' At nang magpatuloy sila sa paglalakad, dumating sila sa lugar na ipinahiwatig sa kaniya ng Diyos; at doon ay nagtayo si Abraham ng dambana, inayos ang mga kahoy, at tinali si Isaac na kaniyang anak, at inilagay siya sa ibabaw ng dambana, sa ibabaw ng mga kahoy. Pagkatapos ay iniunat ni Abraham ang kanyang kamay upang kunin ang kutsilyo *at* patayin ang kanyang anak. Ngunit tinawag sa kanya mula sa langit ang Anghel ng Panginoon at sinabi, 'Abraham! Abraham!' At sumagot siya, 'Narito ako.' At sinabi Niya, 'Huwag mong itaas ang iyong kamay sa bata o gumawa ng anumang bagay sa kaniya, sapagkat ngayo'y nalalaman ko na ikaw ay natatakot sa Diyos, at hindi mo itinanggi sa Akin ang iyong minamahal na anak.' At nang itingin ni Abraham ang kaniyang mga mata, tumingin siya—at narito, isang tupa na nahawakan ng mga sungay sa isang makakapal na palumpong ng 'Savek'. Kaya't lumapit si Abraham at kinuha ang tupa, at inihain ito bilang handog na sinusunog sa halip na kay Isaac na kaniyang anak. At tinawag ni Abraham ang pangalan ng lugar na iyon na 'Ihahanap ng Panginoon'—kaya't sinasabi pa hanggang ngayon, 'Sa bundok ay nahayag ang Panginoon.' At tinawag ng Anghel ng Panginoon si Abraham nang ikalawang beses mula sa langit, na sinasabi: 'Buhay ako,' sabi ng Panginoon, 'dahil ginawa mo ito, at hindi mo pinigilan ang iyong anak, ang iyong nag-iisang anak, sa Akin, tiyak na pagpapalain kita at paramihing parang mga bituin ng langit at parang buhangin sa pampang ng dagat; at sasakopin ng iyong mga supling ang mga lungsod ng kanilang mga kaaway; at ang lahat ng mga bansa sa lupa ay pagpapalain sa pamamagitan ng iyong mga supling, sapagkat sinunod mo ang aking tinig.'

Genesis 22:1–18

11. Ang mga Propesiya ni Isaias – isang pagbasa

Ang Espiritu ng Panginoon ay sumasa akin, sapagkat pinahiran Niya ako; Ipinadala niya ako upang magbalita ng magandang balita sa mga dukha, upang maghilom sa mga pusong wasak; upang ipahayag ang kalayaan sa mga bihag at paningin sa mga bulag, upang ipahayag ang taon ng pabor ng Panginoon at ang araw ng paghihiganti, upang aliwin ang lahat ng nagluluksa, *na* sa mga nagluluksa sa Sion ay ibibigay ang kaluwalhatian sa halip na abo; ang pagbuhos ng kagalakan para sa mga nagluluksa; isang balabal ng kaluwalhatian sa halip na espiritu ng pagkalungkot; at sila'y tatawaging mga supling ng katuwiran, pagtatanim ng Panginoon para sa Kanyang kaluwalhatian. At kanilang muling itatayo ang mga sinaunang guho; kanilang ibabalik *ang mga pook* na matagal nang wasak at papapanibagong-buhay ang mga lungsod na wasak sa loob ng *maraming* henerasyon. At ang mga dayuhan ang mag-aalaga ng inyong mga kawan, at ang mga estranghero *ang magiging* magsasaka at tagapangalaga ng inyong mga ubasan. Ngunit kayo ay tatawaging mga pari ng Panginoon; 'mga lingkod ng inyong Diyos'—ganyan ang sasabihin sa inyo; kakainin ninyo ang lakas ng mga bansa at magiging kagalang-galang kayo sa kanilang kayamanan. Kaya, sa ikalawang pagkakataon, mana nila ang lupain, at ang walang hanggang kagalakan ang sasakop sa kanilang mga ulo. Sapagkat ako ang Panginoon, na umiibig sa katuwiran at naglálasong sa pagnanakaw at kawalang-katarungan; at ibibigay ko ang kanilang pagsisikap sa mga matuwid, at gagawin ko sa kanila ang isang walang hanggang tipan. At ang kanilang mga supling ay makikilala sa gitna ng mga lipi, at ang kanilang mga inapo sa gitna ng mga bansa; lahat ng makakakita sa kanila ay kikilalanin sila bilang isang bayang pinagpala ng Diyos, at magagalak sila sa Panginoon.

Isaias 61:1–9

12. Isang babasahin mula sa Ika-apat na Aklat ng mga Hari

Isang araw, dumating si Eliseo sa Sunem. *May* isang maharlikang babae roon, at pinakiusapan niya itong manatili *sa kaniya* upang kumain. At nangyari nang maraming ulit na, *sa tuwing* dumaraan siya, siya ay pumapasok doon upang kumain. At sinabi ng babae sa kanyang asawa, 'Ngayon ay nakita kong siya ay banal na tao ng Diyos *na* dumaraan sa atin palagi; gumawa tayo ng maliit na silid para sa kanya, isang maliit na espasyo, at maglagay doon ng kama, lamesa, silya at lampara; at *kapag* siya'y dumating sa atin, papasok siya roon.' Isang araw ay dumating siya roon, pumasok sa silid sa itaas, at

doon siya nahiga. Sinabi niya sa kanyang lingkod na si Gehazi, 'Tawagin mo sa akin ang babaeng taga-Soma.' Kaya tinawag siya ng lingkod, at tumayo siya sa kanyang harapan. Sinabi niya rito, 'Sabihin mo sa kanya: "Gumawa ka ng ganoong kahirapan para sa amin; ano ang magagawa *namin* para sa iyo? May pakikitungo ka ba sa hari o sa mga kumander ng hukbo?' Sumagot siya, 'Nakatira ako nang payapa sa gitna ng aking sariling bayan.' Pagkatapos ay sinabi niya kay Gehazi, 'Ano ang magagawa *natin* para sa kanya?' Sumagot si Gehazi, ang kanyang lingkod, 'Totoo nga na wala siyang anak na lalaki, at matanda na ang kanyang asawa.' Sinabi niya, 'Ipasok mo siya.' Kaya't ipinatawag siya, at tumayo siya sa pintuan. Sinabi ni Elisha sa kaniya, 'Sa ganitong oras *sa susunod* na taon, mabubuhay *ka* at makakakarga ka ng iyong anak sa iyong mga bisig.' Ngunit sinabi niya, 'Hindi, ginoo *ko*, [tao ng Diyos], huwag ninyong lokohin ang inyong lingkod.' At ang babae ay nagdalang-tao at nanganak ng isang lalaki sa takdang panahon, *at* siya ay nabuhay, gaya ng sinabi ni Elisha sa kaniya.

Lumaki ang bata. At nangyari, nang lumabas ang bata sa kanyang ama na kasama ng mga manggagasa, sinabi niya sa kanyang ama, 'Ang ulo ko! *Sumasakit* ang ulo ko!' At sinabi ng kanyang ama sa bata, 'Dalhin mo siya sa kanyang ina.' Kaya dinala siya ng kanyang ama sa kanyang ina. At nahiga siya sa kandungan ng kanyang ina hanggang sa tanghali, at saka siya namatay. Kaya dinala niya siya at inihiga sa higaan ng tao ng Diyos, saka isinara ang pinto at lumabas. Tinawag niya ang kanyang asawa at sinabi, 'Ipadala mo sa akin ang isa sa mga binata at isa sa mga asno, at sasakay ako papunta sa tao ng Diyos at babalik.' Sinabi niya, 'Bakit ka pupunta sa kanya? Hindi ngayon ang bagong buwan ni ang Sabado.' Ngunit sinabi niya, 'Sige.' Kaya sinakyan niya ang asno at sinabi sa kanyang lingkod, 'Pumunta ka na at magdaan; huwag mo akong pahintayin sa daan hanggang sa sabihin ko sa iyo. Umalis ka, at pupunta ka at darating sa tao ng Diyos sa Bundok Carmelo.' Kaya umalis siya at dumating sa tao ng Diyos sa Bundok Carmelo.

At nang makita ni Eliseo na papalapit siya, sinabi niya kay Gehazi, ang kanyang lingkod: 'Tingnan mo, narito ang babaeng taga-Sunem. Tumakbo ka upang salubungin siya at sabihin sa kanya: "Maayos ka ba? Maayos ba ang iyong asawa? Maayos ba ang bata?"' Sumagot siya, 'Maayos ang lahat!' Pagkatapos ay lumapit siya kay Elisha sa burol at kumapit sa kanyang mga paa. Lumapit si Gehazi upang itulak siya, ngunit sinabi ni Elisha, 'Hayaan mo siya, sapagkat ang kanyang kaluluwa ay nasa paghihirap; at itinago ito sa akin ng Panginoon at hindi niya ito sinabi sa akin.' At sinabi niya, 'Nanghingi ba ako ng anak na lalaki sa aking panginoon? Hindi *ba't* sinabi ko, "Huwag mo akong linlangin"?' Sinabi ni Elisha kay Gehazi, 'Ibigkis mo ang iyong balakang, kunin mo ang aking tungkod sa iyong kamay, at umalis ka; kung makasabat ka ng sinuman, huwag mo siyang batiin, at kung batiin ka niya, huwag mo siyang pakibatan; at ilapat mo ang aking tungkod sa mukha ng bata.' Sabi ng ina ng bata, 'Buhay ang Panginoon, at buhay ang iyong kaluluwa! Hindi kita iiwan.' Kaya't umalis si Eliseo at sinundan siya. Nauna si Gehazi sa kaniya at inilagay ang tungkod sa mukha ng bata. Ngunit walang tunog, at *walang* narinig. Bumalik siya upang salubungin siya at iniulat sa kaniya, 'Hindi nagising ang bata.'

Pumasok si Elisha sa bahay; at naroroon ang patay na bata na nakahiga sa kaniyang kama. Pumasok si Elisha sa bahay at isinara ang pinto sa likod nila. Nanalangin siya sa Panginoon, pagkatapos ay bumangon at hiniga ang kaniyang sarili sa ibabaw ng bata, inilapat ang kaniyang bibig sa bibig ng bata, ang kaniyang mga mata sa mga mata ng bata, at ang kaniyang mga kamay sa mga kamay ng bata, (at ang kaniyang mga paa sa mga paa ng bata,) [at huminga sa kaniya,] at yumuko sa kaniya; at uminit ang katawan ng bata. Tumindig siya at naglakad-lakad sa bahay; pagkatapos ay humiga siyang *muli* – at *sa ganitong paraan* ay humiga siya sa bata nang makapito; at nagbukas ang bata ng kaniyang mga mata. Tinawag ni Eliseo kay Gehazi at sinabi, 'Tawagin mo sa akin ang babaeng taga-Sunem.' Kaya tinawag niya ito, at lumapit siya sa kaniya. Sinabi ni Eliseo, 'Kunin mo ang iyong anak.' Lumapit ang babae, yumuko sa kaniyang mga paa, at nagpatiripa sa lupa; pagkatapos ay kinuha niya ang kaniyang anak at umalis.

2 Mga Hari 4:8–37

13. Isang pagbasa mula sa mga Propesiya ni Isaias

Ganito ang sabi ng Panginoon: 'Nasaan ang nagpatayo sa Pastol ng mga tupa mula sa lupa? Sino ang naglagay ng Banal na Espiritu sa kanilang kalooban? Sino ang gumabay kay Moises sa kanang kamay sa pamamagitan ng sikanan ng Kanyang kaluwalhatian? *Hinati* Niya ang tubig sa harap Niya upang makagawa para sa Sarili Niya ng isang pangalang walang hanggan; pinangunahan Niya sila sa kailaliman na parang kabayo sa ilang, at hindi sila nanghina, at parang kawan sa kapatagan. (At) ang Espiritu ng Panginoon ay bumaba at ginabayan sila—ganito Mo pinamunuan ang bayan Mo upang magbigay sa Sarili Mo ng isang maluwalhating pangalan. Tumingin ka, O Panginoon, mula sa langit, at masdan mula sa tinitirhan ng Iyong kabanalan at ng Iyong kaluwalhatian: nasaan ang Iyong sigasig at ang Iyong kapangyarihan? Nasaan na ang saganang awa at habag Mo—na ipinagtiis *Mo* sa amin? Sapagkat Ikaw ang aming Ama; sapagkat hindi kami kikilalanin *ni* Abraham, ni hindi kami aaminin *ng* Israel. Ngunit Ikaw, O Panginoon, ang aming Ama; iligtas Mo kami: ang pangalan Mo ay nasa amin mula pa noong una. Bakit, O Panginoon, *pinayagan* Mo kaming maligaw mula sa Iyong daan at pinatigas Mo ang aming mga puso, upang hindi ka namin matakutan? Bumalik ka alang-alang sa Iyong mga lingkod, alang-alang sa mga angkan ng Iyong mana, upang unti-unti naming mapamana ang Iyong banal na bundok: tinapakan ng aming mga kaaway ang Iyong santuwaryo. Naging gaya kami *ng dati* pa noong una, nang hindi Mo kami pinamumunuan at hindi nababanggit ang Kanyang pangalan sa amin. Kung buksan Mo ang kalangitan, manginginig ang mga bundok sa harap Mo, at matutunaw sila na parang waks sa harap ng apoy. At sisilabin sila ng apoy ng aming mga kaaway, at mailalantad ang Kanyang pangalan sa gitna ng aming mga kalaban: sa pagtanaw sa Kanyang mukha, maguguluhan ang mga bansa. Kapag isinagawa Mo *ang* Kanyang maringal na *mga gawa*, manginginig ang mga bundok sa harap Mo. Mula noong unang panahon, hindi namin narinig, ni nakita man ng aming mga mata, ang sinumang Diyos maliban sa Iyo, ni ang mga gawa na gagawin Mo para sa mga naghihintay sa Iyong awa; sapagkat darating ito sa mga naghihintay at gumagawa ng matuwid; at aalalahanin nila ang Iyong mga daan.

Isaias 63:11–19; 64:1–5

14. Isang pagbasa mula sa mga Propesiya ni Jeremias

Ganito ang sabi ng Panginoon: 'Narito, darating ang mga araw na gagawa ako ng bagong tipan sa sangbahayan ni Israel at sa sangbahayan ni Juda, na hindi tulad ng tipan na ginawa ko sa kanilang mga ama *noong* araw na hinawakan ko sila upang ilabas sila sa lupain ng Ehipto; sapagkat hindi sila nanatiling tapat sa aking tipan, at itinakwil ko sila,' sabi ng Panginoon. Sapagkat ito ang tipan [ng Akin] na gagawin Ko sa sambahayan ng Israel pagkatapos ng mga araw na iyon, sabi ng Panginoon: Tiyak na ilalagay Ko ang aking mga batas sa kanilang isipan at isusulat Ko ang mga ito sa kanilang mga puso; at Ako ang magiging kanilang Diyos, at sila ang magiging aking bayan. At hindi na tuturuan ng sinuman ang kaniyang kapuwa o ang kaniyang kapatid, na sasabing, 'Kilalanin mo ang Panginoon,' sapagkat makikilala nila ako, mula sa pinakamaliit *sa* kanila hanggang sa pinakadakila; sapagkat magiging mahabagin ako sa kanilang mga kasamaan, at hindi ko na aalalahanin ang kanilang mga kasalanan.

Jer 31:31–34

15. Pagbasa mula sa mga Propesiya ni Daniel

Sa ika-labingwalong taon, ginawa ni Haring Nebucadnezzar ang isang gintong rebulto: animnapung siko ang taas at anim na siko ang lapad, at itinayo niya ito sa kapatagan ng Dura, sa lupain ng Babilonia. At nagpadala si Haring Nebukadnezer ng utos na tipunin ang mga prinsipe, mga satrapa, mga gobernador, mga pinuno, mga opisyal, at lahat ng mga gobernador ng lalawigan, upang dumalo sa pagbubunyag ng estatwang itinayo ni Haring Nebukadnezer. Kaya't ang mga gobernador, prinsipe, kumander, pinuno, mataas na opisyal, *mga* may kapangyarihan, at lahat ng mga gobernador ng lalawigan ay nagtipon para sa pagbubunyag ng estatwang itinayo ni Haring Nebuchednezzar, at tumayo sa harap ng estatwa (na itinayo ni Haring Nebuchednezzar). Pagkatapos ay sumigaw nang malakas ang isang tagapagsaysay: 'Ipinapahayag sa inyo, mga angkan, mga bayan, mga lipi at mga nasyon: sa sandaling marinig ninyo ang tunog ng trumpeta, plauta, sitera, lira, arpa, simponya at lahat

ng uri ng musika, yumuko kayo *at* sumamba sa gintong estatwang itinayo ni Haring Nebuchednezar. At ang sinumang hindi lumuhod *at* sumamba rito ay agad ihahagis sa pugon ng nag-aalab na apoy.' At nang marinig ng mga tao ang tunog ng trumpeta, ng plauta, ng salterio, ng lira, ng alpa, ng sinfoniya at ng lahat ng uri ng musika, ang lahat ng mga tao, mga lipi *at* mga bansa ay lumuhod *at* sumamba sa gintong imaheng itinayo ni Haring Nebucadnezar.

Pagkatapos ay lumapit ang *ilang* Kaldeo at inakusahan ang mga Hudyo. [At,] nang sila'y magsalita, sinabi nila kay Haring Nebucadnetsar: 'Mabuhay ka magpakailanman, O Hari! Ikaw, O Hari, ay naglabas ng kautusan na ang sinumang makarinig ng tunog ng trumpeta, plauta, sitera, lira, arpa, simbal at lahat ng uri ng musika, at hindi lumuhod upang sambahin ang gintong imahen, ay ihahagis sa nag-aalab na hurno. 'Ngunit may ilang lalaking Hudyo na inyong hinirang upang pangasiwaan ang lalawigan ng Babilonia: sina Shadrach, Meshach at Abednego, na hindi sumunod sa inyong kautusan, O Hari; hindi rin nila sinasamba ang inyong mga diyos, ni hindi rin nila sinasamba ang gintong imahen na inyong itinayo.'"

Nang magalit at mamula si Nabucodonosor, inutusan niyang dalhin sa kanyang harapan sina Shadrach, Meshach at Abednego; at dinala nga sila sa harap ng hari. Sinimulan ni Nebuchednezar ang pagsasalita at sinabi sa kanila, 'Totoo ba, Shadrach, Meshach at Abednego, na hindi ninyo sinasamba ang aking mga diyos o sumasamba sa gintong larawan na itinayo ko?' Kaya't *maghanda kayo* ngayon: pag narinig ninyo ang tunog ng trumpeta, plauta, salterio, lira, arpa, simbal at ng lahat ng uri ng tugtugin, kayo'y magpatiripa *at* sumamba sa gintong imaheng itinayo ko; ngunit kung hindi kayo sasamba rito, kayo'y agad ihahagis sa nag-aalab na pugon; at sino *ang* Diyos na makakapagligtas sa inyo sa aking kamay?'"

(At) sina Shadrach, Meshach at Abednego ay tumugon kay Haring Nebuchednezzar, na nagsasabi: 'Hindi na namin kailangang sagutin ka pa tungkol sa bagay na ito. Sapagkat may Diyos sa langit na aming sinasamba. Kaya Niyang iligtas kami mula sa nag-aalab na pugon, at ililigtas Niya kami mula sa iyong kamay, O Hari. Ngunit kahit hindi *man Siya kumilos,* ipaalam mo sa iyo, O hari, na hindi namin sinasamba ang iyong mga diyos, at hindi rin namin sinasamba ang gintong larawan na itinayo mo.'

Nang magkagayo'y napuno ng matinding galit si Nabucodonosor, at nagbago ang anyo ng kanyang mukha laban kina Shadrach, Meshach at Abednego; at inutusan niyang pasiglahin ang pugon nang pitong beses *na mas mainit*, hanggang sa ito'y naging mapula-pula sa sobrang init; at inutusan niya ang kanyang pinakamalalakas na tauhan na gapusin sina Shadrach, Meshach at Abednego at ihagis *sila* sa naglalagablab na pugon. Pagkatapos ay tinali ang mga lalaking iyon kasama ang kanilang salawal, sumbrero, at bota – pati ang kanilang mga kasuotan – at itinapon sa gitna ng naglalagablab na pugon. Dahil nanagana ang utos ng hari, at pinainit ang pugon sa pambihirang init, [pitong beses *na mas mainit*], (ang mga taong naghagis kina Shadrach, Meshach at Abednego rito ay napatay ng mga apoy). Ngunit ang tatlong lalaking ito, sina Shadrach, Meshach at Abednego, ay nahulog sa gitna ng nag-aalab na pugon, nakatali pa rin. At naglakad sila sa gitna ng mga apoy, habang umaawit at pumupuri sa Diyos at pinupuri ang Panginoon.

At si Azaria, na nakatayo (kasama nila), ay nagsimulang manalangin; at binuksan niya ang kanyang bibig sa gitna ng apoy, at sumigaw siya ng ganito:

Pinagpala Ka, O Panginoon, Diyos ng aming mga ninuno, at sumakaniya ang papuri at kaluwalhatian sa Kalooban Magpakailanman,

Sapagkat matuwid Ka sa lahat ng ginawa Mo sa amin, at totoo ang lahat ng gawa Mo, at makatarungan ang mga daan Mo, at matuwid ang lahat ng hatol Mo;

at dinala Mo ang makatarungang paghatol sa amin sa lahat ng ginawa Mo sa amin at sa banal na lungsod ng aming mga ninuno, ang Jerusalem; sapagkat sa katotohanan at katarungan ay dinala Mo ang lahat ng ito sa amin dahil sa aming mga kasalanan.

Sapagkat nagkasala kami at kumilos nang labag sa batas, lumayo kami sa Iyo; nagkasala kami sa lahat ng paraan, at hindi namin pinansin ang Iyong mga utos, ni tinupad ang mga ito, ni ginawa ang inutos Mo sa amin, upang maging mabuti sa amin.

At ang lahat ng dinala Mo sa amin, at ang lahat ng ginawa Mo sa amin, ay ginawa Mo nang may tunay na katarungan; at ibinigay Mo kami sa kamay ng mga kaaway na walang batas, ang pinakamasamang mga apostata, at sa isang hari na di-makatarungan at pinakamasama sa buong lupa.

At ngayon ay hindi kami makapagsalita; kami ay naging kahihiyan at pang-iinsulto sa Iyong mga lingkod at sa mga sumasamba sa Iyo.

Kaya, huwag Mo kami pabayaan hanggang sa katapusan alang-alang sa Kanyang [banal] na pangalan, at huwag mong sirain ang Kautusan Mo, ni ilayo sa amin ang habag Mo, alang-alang kay Abraham na inibig Mo, at alang-alang kay Isaac na lingkod Mo, at kay Israel na banal Mo, na sinabihan Mo, na ipinangako *sa kanila* na pararamihin Mo ang kanilang supling na gaya ng mga bituin sa langit at gaya ng buhangin sa pampang ng dagat.

Sapagkat kami ay pababa na, O Panginoon, higit sa lahat ng mga bansa, at kami ay pinababa ngayon sa buong lupa dahil sa aming mga kasalanan,

At sa kasalukuyan, wala kaming prinsipe, propeta, o pinuno, ni handog na sinusunog, ni sakripisyo, ni handog, ni insenso, ni lugar kung saan maaari naming iharap ang aming mga bunga sa harap ng iyong mukha at makatagpo ng awa.

Ngunit sa pusong nagpapakumbaba at diwang pagiging mapagkumbaba, sana'y tayo'y tanggapin, na parang mga handog na susunugin ng mga tupa at baka at parang sampu-sampung libong matabang kordero; gayon nawa'y matanggap ang aming sakripisyo sa harap Mo ngayon, at gayon nawa'y maganap ito para sa Iyo – sapagkat walang kahihiyan sa mga umaasa sa Iyo.

At ngayon ay sumusunod kami sa Iyo ng buong puso, at nanginginig kami sa takot sa Iyo, at hinahanap namin ang Iyong mukha;

Huwag Mo kaming pabayaan sa kahihiyan, kundi pakitunguhan Mo kami ayon sa Kanyang pagtitiis at sa kasaganaan ng Kanyang awa,

At iligtas Mo kami *sa pamamagitan ng kapangyarihan* ng Iyong mga himala, at parangalan Mo ang Iyong pangalan, O Panginoon,

at ang lahat ng gumagawa ng masama sa Kanyang mga lingkod ay mahiya; sila'y mapahiya sa buong lakas nila, at ang kanilang kapangyarihan ay mapira-piraso,

At sana'y kanilang kilalanin na Ikaw, O Panginoon, ang nag-iisang tunay na Diyos, na kaluwalhatian sa buong sansinukob.'

At ang mga lingkod ng hari na naghagis sa kanila rito ay hindi tumigil sa pagpapakulo ng pugon gamit ang langis, pitch, tar, at mga sanga ng kahoy; at ang apoy ay umabot sa taas na apatnapu't siyam na siko; at sumabog ito at sinunog ang mga Caldeo na naabot nito malapit sa pugon. Ngunit ang Anghel ng Panginoon ay bumaba kasama ng mga kasama ni Azarias sa pugon, at itinaboy ang mga dalang-apoy palabas ng pugon, at *naging parang* isang malamig at mamasa-masang hangin ang humampas *sa* gitna ng pugon; at hindi sila tinamaan ng apoy, ni hindi man lang sila nasaktan o naabala. Nang magkagayo'y *ang* tatlo, *na parang* magkakaisang tinig, ay kumanta, pinuri at pinadakila ang Diyos sa pugon, na sumisigaw:

Pinagpala Ka, O Panginoong Diyos ng aming mga ninuno, (at) pinakamapuri at pinakamataas magpakailanman; at pinagpala ang pangalan ng Kaluwalhatian Mo, banal (at) pinakamapuri at pinakamataas magpakailanman.

Pinagpala Ka sa templo ng Iyong banal na kaluwalhatian, at pinakamapuri at kagalang-galang magpakailanman.

Pinagpala Ka, na nakakakita sa mga kalaliman, na nakaupo sa mga Kerubin, (at) pinakamapuri at pinakamataas magpakailanman.

Pinagpala Ka sa trono ng kaluwalhatian ng Kaharian Mo, at pinakamapuri at pinakamataas magpakailanman.

Pinagpala Ka sa makalangit na himpapawid, at pinakamapuri at pinakamataas magpakailanman.

Kanta ng tatlong binata na nakagapos

Koro: **Magkanta sa Panginoon at purihin Siya magpakailanman.**
Tagabasa: Pagpalain mo ang lahat ng mga gawa ng Panginoon.
Koro: **Magkanta sa Panginoon at itaas Siya magpakailanman.**
Tagabasa: Pagpalain Siya, oh mga anghel ng Panginoon.
Koro: **Magkanta sa Panginoon at itaas Siya magpakailanman.**
Tagabasa: Pagpalain ninyo ang Panginoon, O mga langit.
Koro: **Magkanta sa Panginoon at itaas Siya magpakailanman.**
Tagabasa: Pagpalain Siya, lahat ng tubig sa itaas ng mga langit.
Koro: **Magkanta sa Panginoon at itaas Siya magpakailanman.**
Tagabasa: Pagpalain ninyo ang Panginoon, kayong lahat ng hukbo Niya.
Koro: **Magkanta sa Panginoon at itaas Siya magpakailanman.**
Tagabasa: Pagpalain Siya, O araw at buwan.
Koro: **Magkanta sa Panginoon at itaas Siya magpakailanman.**
Tagabasa: Pagpalain Siya, kayong mga bituin ng langit.
Koro: **Magkanta sa Panginoon at itaas Siya magpakailanman.**
Mambabasa: Pagpalain mo ang bawat ulan at hamog.
Koro: **Magkanta sa Panginoon at itaas Siya magpakailanman.**
Tagabasa: Pagpalain Siya, lahat ng hangin.
Koro: **Magkanta sa Panginoon at itaas Siya magpakailanman.**
Tagabasa: Pagpalain Siya, O apoy at init.
Koro: **Magkanta sa Panginoon at itaas Siya magpakailanman.**
Tagabasa: Pagpalain Siya, lamig at init.
Koro: **Magkanta sa Panginoon at itaas Siya magpakailanman.**
Tagabasa: Pagpalain Siya, hamog at bagyong niyebe.
Koro: **Magkanta sa Panginoon at itaas Siya magpakailanman.**
Tagabasa: Pagpalain Siya, O yelo at hamog na nagyelo.
Koro: **Magkanta sa Panginoon at itaas Siya magpakailanman.**
Tagabasa: Pagpalain Siya, hamog na nagyelo at niyebe.
Koro: **Magkanta sa Panginoon at itaas Siya magpakailanman.**
Tagabasa: Pagpalain Siya, O mga gabi at araw.
Koro: **Magkanta sa Panginoon at itaas Siya magpakailanman.**
Tagabasa: Pagpalain Siya, liwanag at kadiliman.
Koro: **Magkanta sa Panginoon at itaas Siya magpakailanman.**
Tagabasa: Pagpalain Siya, kidlat at ulap.
Koro: **Magkanta sa Panginoon at itaas Siya magpakailanman.**
Tagabasa: Pagpalain Siya ng lupa.
Koro: **Hayaan ang lupa na kumanta at itaas Siya magpakailanman.**
Tagabasa: Pagpalain Siya, O mga bundok at burol.
Koro: **Magkanta sa Panginoon at itaas Siya magpakailanman.**
Tagabasa: Pagpalain Siya, lahat ng tumutubo sa lupa.
Koro: **Magkanta sa Panginoon at itaas Siya magpakailanman.**
Tagabasa: Pagpalain Siya, O mga bukal.

Koro: **Magkanta sa Panginoon at itaas Siya magpakailanman.**
Tagabasa: Pagpalain Siya, kayo'y dagat at ilog.
Koro: **Magkanta sa Panginoon at itaas Siya magpakailanman.**
Tagabasa: Pagpalain Siya, kayo'y mga balyena at lahat ng gumagalaw sa mga tubig.
Koro: **Magkanta sa Panginoon at itaas Siya magpakailanman.**
Tagabasa: Pagpalain Siya, lahat ng ibon sa himpapawid.
Koro: **Magkanta sa Panginoon at itaas Siya magpakailanman.**
Tagabasa: Pagpalain Siya, kayo'y mga hayop at lahat ng alagang hayop.
Koro: **Magkanta sa Panginoon at itaas Siya magpakailanman.**
Tagabasa: Pagpalain Siya, kayong mga anak ng tao.
Koro: **Magkanta sa Panginoon at itaas Siya magpakailanman.**
Tagabasa: Pagpalain Siya ng Israel.
Koro: **Purihin at itas ang Panginoon magpakailanman.**
Tagabasa: Pagpalain ninyo ang Panginoon, kayong mga pari ng Panginoon.
Koro: **Magkanta sa Panginoon at itaas Siya magpakailanman.**
Tagabasa: Pagpalain ninyo ang Panginoon, kayong lahat ng lingkod ng Panginoon.
Koro: **Magkanta sa Panginoon at itaas Siya magpakailanman.**
Tagabasa: Pagpalain Siya, mga espiritu at kaluluwa ng mga matuwid.
Koro: **Magkanta sa Panginoon at itaas Siya magpakailanman.**
Tagabasa: Pagpalain Siya, kayo na deboto at mapagkumbaba ng puso.
Koro: **Magkanta sa Panginoon at itaas Siya magpakailanman.**
Tagabasa: Pagpalain Siya, Ananias, Azarias at Misael.
Koro: **Magkanta sa Panginoon at itaas Siya magpakailanman.**
Tagabasa: Pagpalain Siya, O mga Apostol, mga propeta at mga martir ng Panginoon.
Koro: **Magkanta sa Panginoon at itaas Siya magpakailanman.**
Tagabasa: Pagpalain natin ang Ama, ang Anak, at ang Espiritu Santo!
Koro: **O Panginoon, magkanta at purihin Siya magpakailanman.**
Tagabasa: Ngayon at palagi at hanggang sa kailanman ng mga kailanman. Amen.
Koro: **Magkanta sa Panginoon at itaas Siya magpakailanman.**
Tagabasa: Purihin, biyayanin, at sambahin natin ang Panginoon.
Koro: **Umaawit at nagpupuri sa Kanya magpakailanman.**

Dan 3: s 1–88

At dito nagsisimula ang Liturhiya ni San Basil na Dakila: ang Maliit na Ektenia, ang Trisagion.

Sa halip na Trisagion, inaawit natin:

Kayo ngang mga nabinyagan kay Kristo, kayong *lahat* ay nakasuot kay Kristo. Alleluia. **(3)**

Prokeimenon, tono 8

Magpababa ang buong lupa sa harap Mo at magkanta sa Iyo, / magkanta sila sa pangalan Mo, O Kataas-taasan!

Taludtod: Sumigaw kayong may kagalakan sa Panginoon, buong lupa; awit kayo ng papuri sa Kanyang pangalan.

Awit 65:4, 1–2A

Liham sa mga Taga-Roma, simula 91

Mga kapatid, tayong lahat na nabinyagan kay Cristo Jesus ay nabinyagan sa Kanyang kamatayan. Kaya tayo'y inilibing kasama Niya sa pamamagitan ng binyag tungo sa kamatayan, upang, kung paanong si Cristo ay binuhay na mag-uli mula sa mga patay sa pamamagitan ng kaluwalhatian ng Ama, ay gayon din naman tayo'y lumakad sa pagkabago ng buhay. Sapagkat kung tayo'y pinag-isa sa kaniya sa kahawig ng kaniyang kamatayan, tiyak na tayo'y pinag-isa rin sa kaniya sa kahawig ng kaniyang pagkabuhay, na nakatatalastas na ang ating dating pagkatao ay ipinako sa krus kasama niya, upang ang katawan ng kasalanan ay mawalan ng kapangyarihan, upang hindi na tayo maging alipin ng kasalanan; sapagkat ang siyang namatay ay napalaya mula sa kasalanan. Kung tayo nga'y namatay kay Cristo, naniniwala tayo na mabubuhay din tayo kasama Niya, sapagkat nalalaman natin na si Cristo, nang siya'y muling nabuhay mula sa mga patay, ay hindi na muling mamatay; ang kamatayan ay wala nang kapangyarihan sa Kaniya. Sapagkat sa Kaniyang pagkamatay, namatay Siya sa kasalanan nang minsan man at magpakailanman; at sa Kaniyang pagbuhay, nabubuhay Siya para sa Diyos. Sa ganoong paraan, ituring ninyong patay sa kasalanan ngunit buhay para sa Diyos kay Cristo Jesus na ating Panginoon.

Roma 6:3–11

Sa halip na Alleluia, inaawit natin ang Awit 81 paulit-ulit pagkatapos ng bawat taludtod sa ikapitong tono:

Bangon, O Diyos, at hatulan ang lupa, sapagkat Tayo ang magmamana sa gitna ng lahat ng mga bansa!

Taludtod: Nakatayo ang Diyos sa kapulungan ng mga diyos; humahatol Siya sa gitna ng mga diyos.

Taludtod: Hanggang kailan ka huhusga nang di-makatarungan at papaboran ang masasama?

Taludtod: Hatulan mo ang ulila at ang dukha; ipagtanggol mo ang mapagkumbaba at ang nangangailangan.

Taludtod: Iligtas mo ang mga dukha at nangangailangan; iligtas mo sila mula sa kamay ng masasama.

Taludtod: Hindi nila kilala o nauunawaan; naglalakbay sila sa kadiliman – yuyugyugin ang lahat ng saligan ng lupa!

Taludtod: Sinabi ko: 'Kayo ay mga diyos, at kayong lahat ay mga anak ng Kataas-taasan; gayon pa man namamatay kayo na parang mga tao, at bumabagsak na parang alinmang prinsipe.'

Bangon, O Diyos, at hatulan ang daigdig, sapagkat Ikaw ang magmamana sa lahat ng mga bansa!

Sa puntong ito, nagpapalit ng puting kasuotan ang mga klero.

Ang Ebanghelyo ayon kay Mateo, simula 115

Pagkatapos ng Sabado, sa pagsisikat ng araw sa unang araw ng linggo, si Maria Magdalena at ang isa pang Maria ay napunta upang tingnan ang libingan. At narito, nagkaroon ng malaking lindol, sapagkat ang isang anghel ng Panginoon, na ibinaba mula sa langit, ay dumating at iginulong pabalik ang bato at naupo rito. Ang kanyang anyo ay kasingliwanag ng kidlat, at ang kanyang mga damit ay kasingputi ng niyebe. Ang mga guwardiya ay labis na natakot kaya't sila'y nahulog sa lupa na parang mga patay. Pagkatapos ay nagsalita ang anghel sa mga babae, "Huwag kayong matakot; alam ko na hinahanap ninyo si Jesus na ipinako sa krus. Wala na Siya rito, sapagkat nabuhay Siyang mag-uli, gaya ng sinabi Niya. 'Halikayo at lawen ninyo ang lugar kung saan siya naghiga, at magmadali kayong pumunta at sabihin sa kaniyang mga alagad na siya'y muling nabuhay na gaya ng sinabi niya.' At pagkatapos nilang iwan ang libingan nang mabilis, sila'y tumakbo nang may takot at malaking kagalakan upang sabihin ito sa kaniyang mga alagad. At narito, sinalubong sila ni Jesus at sinabi, 'Magalak kayo.' Lumapit naman sila sa Kaniya, sinunggaban ang Kaniyang mga paa, at sinamba Siya. Pagkatapos ay sinabi sa kanila ni Jesus, 'Huwag kayong matakot; humayo kayo at sabihin sa Aking mga kapatid na pumunta sa Galilea, at doon nila Ako makikita.' Habang sila'y nasa daan, ang ilan sa

mga guwardiya ay pumasok sa lungsod at iniulat sa mga punong pari ang lahat ng nangyari. Sila, nang magtipun-tipun kasama ang mga nakatatanda at makapagpasya, ay nagbigay sa mga sundalo ng sapat na halaga ng pera, na sinasabing, 'Sabihin ninyo: "Ang mga alagad Niya ay dumating sa gabi at ninakaw Siya habang kami'y natutulog."' 'At kung malalaman ito ng gobernador, kami na ang haharap dito at hindi kayo paparusahan.' Kaya kinuha nila ang pera at ginawa nila ang inutos sa kanila. At ang kuwentong ito ay ipinapasa-pasa sa mga Hudyo hanggang sa araw na ito. Ang labing-isang disipulo naman ay umalis patungong Galilea, sa bundok na sinabi ni Jesus na kanilang puntahan. At nang makita nila siya, sinamba nila siya; ngunit ang iba ay nag-alinlangan. Pagkatapos ay lumapit sa kanila si Jesus at sinabi, 'Binigyan ako ng buong kapamahalan sa langit at sa lupa. Kaya't kayo'y pumunta at gawing alagad ang lahat ng mga bansa, na binibinyagan sila sa pangalan ng Ama at ng Anak at ng Espiritu Santo, na tinuturuan silang magmasid sa lahat ng mga bagay na iniutos ko sa inyo. At narito, ako'y kasama ninyo sa lahat ng panahon hanggang sa katapusan ng panahon.' Amen.

Mateo 28:1–20

Sa halip ng Himno ng mga Kerubin, isang troparion, tono 8

Manahimik ang lahat ng laman ng tao, at tumayo sa takot at panginginig, at huwag mag-isip ng anumang makamundong bagay, sapagkat ang Hari ng mga hari at Panginoon ng mga panginoon ay dumarating upang maging handog at ibigay *ang Kaniyang sarili* bilang pagkain sa mga tapat. / Sa Harapan Niya'y nagmamartsa ang mga hukbo ng mga anghel / kasama *ang kanilang* mga prinsipalidad at kapangyarihan, / ang maraming-mata na mga Kerubin at ang may anim na pakpak na mga Serapim, / tinatakpan ang kanilang mga mukha at sumisigaw ng himno: / Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Sa halip na 'Karapat-dapat' irmos, tono 6

Huwag Kang magluksa para sa Akin, O Ina, / sa akit Mo ang Akin Anak sa kutkutan, / Na sa Akin sinapupunan Mo nang walang binhi, / sapagkat muling babangon Ako at luluwalhati, / at sa kaluwalhatian itataas Ko, bilang Diyos, / ang mga taong walang patid, sa pananampalataya at pag-ibig, / ay nagpupuri sa Iyo.

Komunyon, tono 4

Tulad ng isang natutulog, nagising ang Panginoon at muling bumangon upang iligtas tayo. Alleluia. **(3)**

Tingnan ang Awit 77:65A

Pagkatapos ng panalangin sa ambo, inaawit natin ang mga tropario ng Dakilang Sabado; sa panahong ito, sinisinsinsahan ng insenso ang tinapay at alak. Pagkatapos ay sinasabi ng diyakono: 'Manalangin tayo sa Panginoon'**, habang inuulit ng pari ang panalangin:**

Panginoong Jesucristo, aming Dios, na pinagpala ang limang tinapay at pinakain ang limang libo! Pagpalain Mo mismo ang limang tinapay na ito at ang alak na ito, at paramiin Mo sa aming lungsod, **(o: sa aming nayon, o: sa banal na kumbentong ito)** at sa buong sanlibutan Mo, at pakabanalin Mo ang mga mananampalatayang sasalo nito. Sapagkat Ikaw ang nagpapala at nagpapabanal sa lahat ng bagay, Kristong aming Diyos, at sa Iyo kami nag-aalay ng kaluwalhatian, kasama ng Iyong walang-umpisang Ama at ng Iyong lubos na banal, mabuti at nagbibigay-buhay na Espiritu, ngayon at magpakailanman at sa mga kailanman ng kailanman.

Koro: Amen. **At ang karaniwang pagtatapos ng Liturhiya.**

Pagpapalabas: Si Cristo, ang ating tunay na Diyos:

[Sa mga lumang naka-imprentang aklat ng liturhiya para sa Liturhiya ng Dakilang Sabado, mayroong isang espesyal na pagpapalabas:

Si Cristo, ang tunay nating Diyos, na alang-alang sa atin at para sa ating kaligtasan ay nagpakumbaba at isinakdal sa Kanyang sarili ang ating kahirapan, at kusang-loob na dumanas ng

paghihirap, at tikman ang kamatayan, at inilagay sa libingan, sa pamamagitan ng mga panalangin ng Kanyang Pinakadakilang Ina, ang mga banal, maluwalhati at pinupuring mga Apostol, ang ating banal na Ama Basil na Dakila, Arsobispo ng Caesarea sa Cappadocia, at ang lahat ng mga santo, naahabaginan Niya kami at iligtas kami, sapagkat mabuti Siya at mahilig sa tao.]

SA BANAL AT MALAKING SABADO
SA BANTAY HATINGGABI

Ang karaniwang pagsisimula ng Gabiang Opisina: ang Trisagion, at pagkatapos ay gaya ng dati: 'Halina, sumamba tayo' (3), Awit 50.

At ang kanon ng Banal na Sabado: inakda nina San Cosmas ng Maium, Mark, Obispo ng Idrunt, at ng madre Cassia, tono 6; ang mga irmos ay inaawit nang dalawang beses, at ang mga tropario nang labindalawang beses. Sa pagtatapos ng bawat awit, sabay na inaawit ng parehong koro ang irmos.

Kanon, tono 6.
Kanta 1

Irmós: Sa alon ng dagat / Siya na noong unang panahon / tinakpan ang tagapagtapakan-tirano / ay natago sa ilalim ng lupa / ng mga batang *kaniyang* iniligtas; / ngunit tayo, na parang mga dalagang binata, / ay mag-aawit sa Panginoon: / sapagkat Siya ay pinarangalan sa kaluwalhatian.

O Panginoon, aking Diyos! / Kakanta ako sa Iyo ng isang awit ng pag-alis / at isang awit ng libingan, / Ikaw na, sa pamamagitan ng Iyong paglilibing, ay nagbukas sa akin ng mga pintuan ng buhay / at, sa pamamagitan ng Iyong kamatayan, ay pinatay ang kamatayan at ang Hades.

Sa itaas—sa trono / at sa ibaba—sa sepulkro / *ang mga nilalang* ng langit at ng ilalim ng lupa / na makakita sa Iyo, aking Manunubos, / ay nanginig sa Iyong kamatayan: / sapagkat lampas sa lahat ng pagkaunawa Ika'y lumitaw na gaya ng isang namatay, / ang May-akda ng buhay.

Upang mapuno Mo ang lahat ng bagay / ng Kaluwalhatian Mo, / bumaba Ka sa pinakamalalalim na *bahagi* ng lupa; / sapagkat ang aking kalikasan, *na* mula kay Adan, / ay hindi Namo itinago, / at sa paglilibing Mo, binago Mo / ako na nasira, O Tagapagmahal ng sangkatauhan.

Himno 3

Irmos: Ikaw, na nagbitin sa buong lupa nang walang sandigan sa ibabaw ng mga tubig, / nang makita ng buong nilalang na nakabitin Ka sa *lugar* ng bungo, / nanginginig sa matinding takot, sumigaw: / 'Walang Banal maliban Sa Iyo, O Panginoon!'

Ipinahayag Mo ang mga larawan ng Kaloob-looban Mo / sa pamamagitan ng maraming mga pangitain; / at ngayon, O Panginoon, sa makalangit at makataong paraan ay ipinahayag Mo ang mga hiwaga Mo / sa *mga* nasa Hades, na sumigaw: / 'Walang Banal maliban sa Iyo, O Panginoon!'

Inyat Mo ang Iyong mga kamay / at pinag-isa Mo ang mga dating pinaghiwalay; / at sa pamamagitan ng pagbalot sa Iyo, O Manunubos, / sa lino at paglalagay sa Iyo sa isang libingan, / pinalaya Mo ang mga nakagapos sa kadena, na sumigaw: / 'Walang Banal maliban sa Iyo, O Panginoon!'

Sa libingan at sa likod ng mga selyo / Ikaw, ang Hindi Maisip, ay kusang-loob na nananatili; / at, sa katunayan, ang Kanyang kapangyarihan / ay banal na ipinahayag Mo sa pamamagitan ng Kanyang mga gawa sa mga umawit: / 'Walang Banal maliban sa Iyo, O Panginoon, Minamahal ng Sangkatauhan!'

Sedalen, Tono 1

Ang mga sundalong nagbabantay sa Kabanata Mo, O Tagapagligtas, ay nabuwal na parang patay sa ningning ng Anghel na nagpakita, na naghayag ng Pagkabuhay sa mga babae. Pinupuri Ka namin, Ikaw na sumira sa kasamaan, lumuluhod kami sa Iyo, na nabuhay mula sa Kabanata, at aming iisang Diyos.

Kaluwalhatian, at ngayon: **inuulit natin ang pareho.**

Awit 4

Irmos: Nang masdan ang Iyong banal na pagpapakababa sa Krus, / si Habakuk ay sumigaw nang namangha: / 'Pinutol Mo, O Mabuti, ang kapangyarihan ng mga pinuno, / kasamang ng mga nasa Impiyerno, / bilang Makapangyarihan sa lahat!'

Ngayon ay pinabanal Mo ang ikapitong araw, na dati Mong pinagpala ng kapahingahan mula sa mga gawain; sapagkat binabago Mo ang lahat ng bagay, aking Tagapagligtas, at pinapapanibago Mo ang mga ito, habang nagpapahinga – at hinihila Mo ang mga ito sa Sarili Mo.

Nang magtagumpay Ka sa pamamagitan ng Iyong sukdulang kapangyarihan, ang Iyong kaluluwa ay nahiwalay sa Iyong katawan; gayon pa man, pareho silang napalaya mula sa gapos ng kamatayan at impiyerno sa pamamagitan ng Iyong kapangyarihan, O Salita.

Ang impyerno, nang makasagupa Ka, O Salita, ay nagngalit, / nang makita ang mortal na pinadakila, / may mga sugat *ngunit* makapangyarihan, / ngunit nauwi sa takot sa harap ng tanawing ito.

Himno 5

Irmos: Sa pagpapahayag ng Iyong pagdating sa amin, O Kristo, / na nagmula sa habag, / si Isaias, nang masdan ang di-kukupas na liwanag, / ay nagbantay sa buong magdamag at sumigaw: / 'Ang mga patay ay babangon, / at ang mga nasa mga kutkutan ay babangon, / at ang lahat *ng naninirahan* sa lupa ay magagalak!'

Ina-a-bagong-bago Mo ang mga ipinanganak sa lupa, O Maylalang, / nang *ang Sari-Sari Mo*'y nagpakita bilang nilikha mula sa alabok; / at ang lampin at ang libingan ay nagpapahiwatig, O Salita, / sa hiwagang kaugnay Mo; / sapagkat ang kagalang-galang na kasapi ng kapulungan ay kumakatawan / sa plano ng Iyong Ama, / na marilag na nagpapabago sa akin sa Iyo.

Sa pamamagitan ng kamatayan binabago Mo ang may kamatayan, / sa pamamagitan ng paglilibing ang nabubulok; / sapagkat Ikaw ay nananatiling hindi nagbabago, gaya ng karapat-dapat sa Diyos, / ginagawang walang kamatayan ang inako Mo sa Sarili Mo: / sapagkat ni ang laman Mo ay hindi nakita ang pagkabulok, O Panginoon, / ni ang kaluluwa Mo ay hindi iniwan sa Hades sa isang kahanga-hangang paraan.

Pagkatapos lumabas ka mula sa Birhen at butas ang iyong tagiliran, / sa pamamagitan niya, O aking Tagapaglikha, / isinakatuparan mo ang muling pagbabalik ni Eba, / sa pagiging *bagong* Adan, / na nahulog sa isang nakapagbibigay-buhay, labis-kalikasan na pagtulog, / at muling binuhay mo ang buhay mula sa pagtulog at pagkabulok, / bilang Makapangyarihan sa lahat.

Kanta 6

Irmos: Nilunok siya, subalit hindi bilang bihag, ng bituka ng balyena ni Jonas; sapagkat bitbit ang larawan Mo, na nagdusa at inihimlay sa libingan, lumabas siya mula sa halimaw na parang mula sa palasyo, at sumigaw sa mga tagapagbantay *ng Kabanal-banalan Mo*: 'Kayo na nakakapit sa walang kabuluhan at sa huwad, kayo ay iniwan ang Awa Mismo!'

Pinapatay Ka, O Salita, subalit hindi Ka nahati / mula sa laman na Siyang pinagsanib Mo; / sapagkat bagaman ang Templo Mo ay winasak sa panahon ng paghihirap Mo, / kahit noon pa man ang Hipostasis / ng Pagkadiyos Mo at ng laman ay nanatiling isa, / sapagkat sa parehong *kalikasan* ay naninirahan Ka, ang nag-iisang Anak, / ang Salita ng Diyos, Diyos at tao.

Ang pagbagsak ni Adan ay nakamamatay para sa tao, ngunit hindi para sa Diyos, / sapagkat bagaman ang kalikasan ng Kanyang laman, *na nilikha* mula sa alabok, ay nagdusa, / ang Pagkadiyos ay nanatiling hindi nadadapuan ng paghihirap, / at Ipinagbayro Mo ang nasasira sa loob Mo tungo sa hindi nasasira / at inihayag Mo ang bukal ng buhay na hindi nasasira sa pamamagitan ng Pagkabuhay na Mag-uli.

Naghahari ang impyerno, ngunit hindi magpakailanman, sa buong lahi ng tao; sapagkat Ikaw, ang Makapangyarihan, na inilibing sa kutkutan, sa pamamagitan ng buhay na ipinagkakaloob ng Iyong kamay ay binasag Mo ang mga kandado ng kamatayan at ipinahayag ang tunay na kaligtasan sa mga matagal nang nanahan doon, at Ikaw, O Tagapagligtas, ay naging panganay sa mga patay.

Kontakion, Tono 6

Ya na nagbigkis sa Kalalalaman / *ay nakahiga* nang patay sa ating harapan, / at, binalot sa pambalot na may mira, / ay inilagay sa libingan bilang isang mortal – ang Imortal. / Ang mga babae naman ay dumating upang pahiran Siya ng mira, / na lumuha nang taimtim at sumigaw: / 'Pinakabiyaya ang Sabadong ito, / ang *mismong araw* na nakatulog ang Cristo, / *upang* Siya'y muling mabuhay *sa* ikatlong araw.'

Ikos: Siya na humahawak sa lahat ng bagay ay itinaas sa Krus, / at ang buong nilikha ay umiiyak, / sa pagkitang hubad Niya, nakabitin sa Punò; / Itinago ng araw ang sinag nito, at nawalan ng liwanag ang mga bituin; / ang lupa, sa matinding takot, ay nanginig, / umalon ang dagat at nabiyak ang mga bato, / at maraming libingan ang nabuksan, / at ang mga katawan ng mga banal ay muling nabuhay. / Ang impiyerno ay umuungal sa ibaba, habang ang mga Hudyo ay nagbabalak na siraan ang Pagkabuhay na Muli ni Cristo, / ngunit ang mga babae ay sumisigaw: / 'Ang Sabadong ito ay pinakabanal, / ang *mismong araw* na si Cristo ay nakatulog, / *upang* muling bumangon *sa* ikatlong araw.'

Himno 7

Irmos: Isang hindi mailarawan na himala! / Siya na nagligtas sa mga banal na kabataan mula sa apoy sa pugon / ay inihiga sa isang libingan, patay at walang buhay, / para sa kaligtasan nating mga umaawit: / 'O Diyos, aming Manatubos, pinapuri Ka!'

Tinablan sa puso ang impiyerno, / nang tanggapin Niya na tinusok ng sibat sa tagiliran, / at humihikbi, nasusunog sa banal na apoy, / para sa kaligtasan nating kumakanta: / 'O Diyos, aming Manatubos, pinupuri Ka!'

Kayaman ng kutkutan! / Sapagkat tinanggap sa sarili nito / ang Maylalang na *parang* natutulog, / ito'y nahayag bilang banal na kaban ng buhay, / para sa kaligtasan nating umaawit: / 'O Diyos, aming Manatbus, pinapuri Ka!'

Ayon sa batas ng mga mortal, / ang paghihiga sa sepulkro / ang kapalaran ng lahat ng Buhay, / at inihahayag Siya bilang bukal ng Pagkabuhay na Muli, / para sa kaligtasan nating mga umaawit: / 'O Diyos, aming Manatubos, pinupuri Ka!'

Sa Hades, sa libingan, at sa Eden, ang Pagkadiyos ni Cristo ay isa, hindi mapaghihiwalay sa Ama at sa Espiritu, para sa kaligtasan nating kumakanta: 'Diyos, aming Manunubos, pinupuri Ka!'

Oda 8

Irmos: Manghanga nang may paggalang, O langit, / at maginig ang mga saligan ng lupa; / sapagkat narito, ang Nanakahan sa kaitaasan / ay binilang sa mga patay / at inilagay sa isang makipot na libingan; / pagpalain Siya, O kayong binata, / awitan ng papuri Siya, O mga pari, / at itas Siya, O bayan, magpakailanman.

Ang pinakabanal na templo ay winasak, / subalit Siya ay muling itinatag ang nabulputang tabernakulo sa pamamagitan ng Sarili, / sapagkat ang ikalawang Adan, / Siya na nananahan sa kaitaasan, / ay bumaba pa nga hanggang sa pinakamalalalim na silid ng Hades: / pagpalain Siya, O mga lingkod Niya; ipagdiwang ang papuri Niya, O mga pari; / itaguyod Siya, O bayan, magpakailanman.

Nawalan ng tapang ang mga alagad, / ngunit namungkahi si Jose ng Arimatea, / sapagkat nang makita ang Kataas-taasang Diyos na patay at hubad, / hinanap Niya at inilibing *Siya*, na sumigaw: / 'O mga alipin, pagpalain ninyo Siya; O mga pari, purihin ninyo Siya; / O bayan, itaguyod ninyo Siya magpakailanman!'

O mga kababalaghan! O kabutihan! / O hindi masukat na pagtitiis! / Ang Buhay ay kusang-loob na sinelyohan / sa ilalim ng lupa, / at ang Diyos, bilang isang manlilinlang, ay maling inakusahan: / O kayong mga binata, pagpalain Siya; O mga pari, kantahin ang Kanyang mga papuri; / O bayan, itaguyod Siya magpakailanman.

Dalit 9

Irmos: Huwag kang umiyak para sa Akin, O Ina, / sa akit Mo ang Akin Anak sa sepulkro, / Na Siyang nabuo Mo sa sinapupunan Mo nang walang binhi, / sapagkat muling babangon Ako at luluwalhati, / at sa kaluwalhatian itataas Ko, bilang Diyos, / ang mga taong walang patid, sa pananampalataya at pag-ibig, / ay nagpupuri sa Iyo.

Sa Iyong kamangha-manghang Kapanganakan, / nang sa-sobrenatural na paraan ay nakatakas sa pagdurusa, / ako'y pinarangalan, O Anak na walang simula; / nguni't ngayon, sa akakit sa Iyo, aking Diyos, walang buhay at patay, / ako'y labis na pinahihirapan ng tabak ng dalamhati; / nguni't bumangon ka muli, upang ako'y maparangalan.

Tinatalukbuhan Ako ng lupa ayon sa Aking kalooban, / gayon pa man nanginginig ang mga tagapagbantay ng impyerno, / sa pagtingin sa Akin, O Ina, / na nakasuot ng balabal na dugo-dugo ng paghihiganti, / sapagkat pinatay Ko ang Aking mga kaaway sa Krus, bilang Diyos, / muling babangon Ako at itataas Ka.

Magalak ang buong nilikha, / magsaya ang lahat ng ipinanganak sa lupa, / sapagkat ang samsam ay kinuha mula sa kinamumuhian na impyerno; / salubungin Ninyo *Ako* ng mga babae na may mabangong langis; / inililigtas Ko sina Adan at Eba kasama ng lahat ng *kanilang* supling, / at sa ikatlong araw ay muling babangon Ako.

Pagkatapos ng ikasiyam na ode, ang Trisagion.

At ang tropario, tono 2

Nang Sugo Ka sa kamatayan, O walang-kamatayang Buhay, / doon mo pinatay si Hades sa liwanag ng Iyong Pagkadiyos. / At nang muling buhayin Mo ang mga patay mula sa ilalim ng lupa, / sumigaw ang lahat ng mga Puwersang Panglangit: / 'Tagapagbigay-buhay, Kristo aming Diyos, kaluwalhatian sa Iyo!'

Ang Dobleng Ektenia at ang Pagpapalayas.

Wakas ng Triodion.